அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார்

என்னும்

சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவருட்பா

ஆறாவது திருமுறை

[மூன்றாம் பதிப்பு]

சென்னை

சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்க

வெளியீடு

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகத்தில்

பதிப்பித்தது.

'அருட்பெருஞ்ஜோதி நிலையம்'

7-99, அம்மன் கோயில் தெரு,

கிருஷ்ணாங்குளம் சமீபம், சென்னை.

விய ஆண்டு புரட்டாசித் திங்கள் 11-ம் நாள்

பதிவு செய்தது] 29-9-1946 [ரூ. 10

THE MADURA TAMIL SANGAM

சிதம்பரம்
இராமலிங்கம்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

குறள் வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

எல்லாம் செயல்கூடும் என்னாணை அம்பலத்தே
எல்லாம் வல்லான்றனையே யேத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார்

தமது திருக்கரத்தால் எழுதிய திவ்ய பாசுரம்

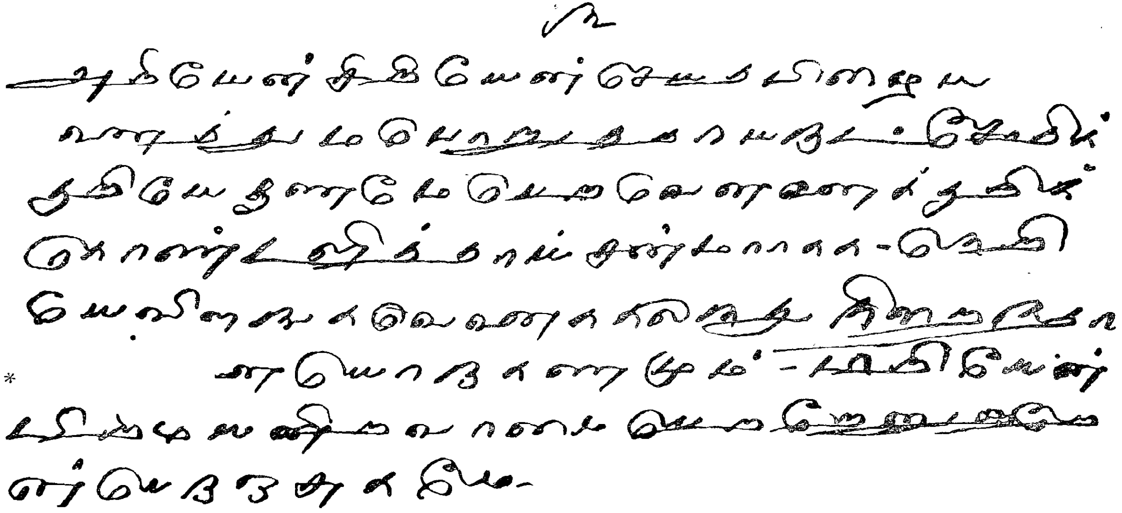

திருவருட்பா 6-வது திருமுறை—25, வாதனைக்கழிவு 18ம் பாசுரம்.

*ய் நின்னை. *இந்த இடத்தில் காகிதம் சிதைந்துவிட்டது.*

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம், சென்னை.

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார்

தமது திருக்கரத்தால் எழுதிய திவ்ய பாசுரம்

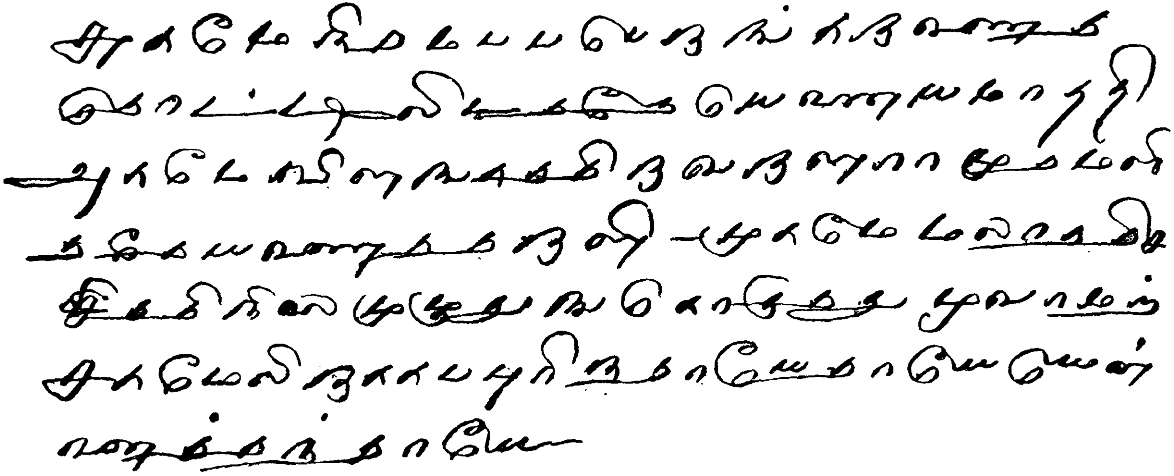

திருவருட்பா 6-வது திருமுறை—25, வாதனைக்கழிவு 19-ம் பாசுரம்.

மூன்றாம் பதிப்பு 1946

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் அருளிச்செய்த

விண்ணப்பம்

எல்லாமுடைய அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக் கடவுளே! இது தொடங்கி எக்காலத்தும் சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக்கிய தடைகளாகிய சமயங்கள், மதங்கள், மார்க்கங்கள் என்பவற்றின் ஆசார சங்கற்ப விகற்பங்களும், வருணம், ஆசிரமம் முதலிய உலகாசார, சங்கற்ப விகற்பங்களும், **எங்கள் மனதில் பற்றாவண்ணம் அருள் செய்தல் வேண்டும்.** சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லட்சியமாகிய **ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை** எங்களுக்குள் எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் விலகாமல் நிறைந்து **விளங்கச் செய்வித்தருளல் வேண்டும்.** எல்லாமாகிய தனிப்பெருந்தலைமை **அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே!** தேவரீர் திருவருட் பெருங்கருணைக்கு **வந்தனம்! வந்தனம்!!**

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

சிதம்பரம்

இராமலிங்கம்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க

பதிப்புரை

திருவருட்பா என்னுமித் தெய்வநூல் **ஆறு திருமுறை களாக** வகுக்கப்பெற்றுளது. அவ்வாறனுள் முதலைந்தை **ஒரு பிரிவாகவும்,** ஆறாவதை **மற்றொரு பிரிவாகவுங்** கொள்ளலாம். ஏனெனில், இந்த **ஆறாவது திருமுறையானது ஐயா அவர்கள்,** திருவாக்கின்படி, சமரச சுத்தசன்மார்க்கத்தைப் பெறவேண்டிய சாதகர்கட்கே உரித்தானதாகும். இந்த ஆறாவது திருமுறையைக் கையாளுபவர்கள், சுவாமிகள் காட்டியபடி புனிதமுறும் சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லட்சியமாகிய ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட் டுரிமையைப் பெற்று ஜீவகாருண்யத்தையே தெய்வ வழிபாடாகக் கொண்ட **சமரச நன்னிலை** எய்திய பக்குவ நிலையுடையார்களே ஆவார்கள் என்க. ஆதலாலேயே **முதலைந்து திருமுறைகளை** ஒரு புத்தகமாகவும், இவ்வொரு **திருமுறையை** மட்டுந் தனியே வேறொரு புத்தகமாகவும் ஆக்கியுள்ளோம்.

இப் பதிப்பில் முதல் பதிப்பிலிருந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்கத் திருநெறிக் குறிப்புகளை முறையாக ஒழுங்குபடுத்தியும், ஔஷதியின் குணாகராதியை அகர வரிசைச் செய்து படிப்பதற்கு எளிதாயிருக்குமாறும் விளக்கமாகப் பதிப்பித்துள்ளோம்.

சன்மார்க்கச் சகோதரர்கள் இவ் வருமையான பதிப்பைப் பெற்றுத் திருவருளில் திளைத்து வாழ்வார்களாக.

இங்ஙனம்,

'அருட்பெருஞ்ஜோதி நிலையம்', சென்னை. } **சென்னை சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்க அன்பர்கள்.**

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

ஆறுவது திருமுறை

நூற் பிரிவு

சுத்த சன்மார்க்க விளக்கம்

			பக்கம்.
1	விண்ணப்பம்	—	1
2	பதிப்புரை	—	2
3	நூற்பிரிவு	—	3
4	சன்மார்க்க சங்கச் சட்டங்கள்	—	11
5	ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்—முதல் பிரிவு	—	1
6	ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்—இரண்டாவது பிரிவு	—	30
7	ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்—மூன்றாவது பிரிவு	—	39
8	உண்மைநெறி	—	47
9	சுவாமிகள் திருக்கரத்தால் எழுதிய பாடல்கள்	—	48

பதிக அட்டவணை

			பாட்டு.	பக்கம்.
1	அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்	—	1596	1
2	பரசிவ வணக்கம்	—	2	47
3	பதி விளக்கம்	—	13	47
4	அருட்பெருஞ்ஜோதி யட்டகம்	—	8	50
5	பதிவிளக்கம்	—	10	52
6	ஆற்றாமை 1	—	10	54
7	ஆற்றாமை 2	—	10	56
8	ஆற்றாமை 3	—	10	59
9	முறையீடு	—	10	61
10	அடியார் பேறு	—	20	63
11	ஆத்தும விசாரத் தழுங்கல்	—	10	66
12	அவா அறுப்பு	—	13	68

			பாட்டு.	பக்கம்.
13	திருவருட் பெருமை	—	10	71
14	பிரிவாற்றுமை	—	20	73
15	சிற்சபை விளக்கம்	—	10	77
16	திருவடி முறையீடு	—	10	80
17	தற்சுதந்தர மின்மை	—	10	82
18	அத்துவி தானந்தத் தனுபவ விடையீடு	—	10	83
19	திருக்கதவந் திறத்தல்	—	10	85
20	பிள்ளைச்சிறு விண்ணப்பம்	—	28	88
21	பிள்ளைப்பெரு விண்ணப்பம்	—	129	91
22	சுத்தசன்மார்க்க வேண்டுகோள்	—	11	117
23	ஆன்மதரிசனம்	—	10	119
24	சித்திவிளைவு	—	11	121
25	வாதனைக்கழிவு	—	20	123
26	அனுபோக நிலையம்	—	10	125
27	தற்போத விழப்பு	—	10	127
28	மாயா விளக்கம்	—	10	129
29	அபயத்திறன்	—	28	130
30	பிரிவாற்றுமை	—	10	136
31	பிரியேனென்றல்	—	11	137
32	திருவருட்பேறு	—	10	140
33	சிவானந்தத்தழுந்தல்	—	10	142
34	திருமுன் விண்ணப்பம்	—	10	144
35	வாதனைக்கிரங்கல்	—	10	145
36	முறையீடு	—	10	148
37	உண்மை கூறல்	—	10	149
38	அருள் விளக்க மாலை	—	100	151
39	வரம்பில் வியப்பு	—	10	171
40	திருவடிப் புகழ்ச்சி 1	—	10	173
41	திருவடிப் புகழ்ச்சி 2	—	10	175
42	திருவடிப் புகழ்ச்சி 3	—	10	177
43	திருவடிப் புகழ்ச்சி 4	—	10	179
44	திருவடிப் புகழ்ச்சி 5	—	30	182
45	குரு தரிசனம்	—	10	188
46	திருவடி நிலை	—	10	189
47	அச்சோப்பத்து	—	10	190
48	பரசிவ நிலை	—	10	193
49	சிவானந்த நிலை	—	10	195
50	ஆற்றுமை கூறல் 1	—	10	196
51	ஆற்றுமை கூறல் 2	—	10	201
52	திருநடப் புகழ்ச்சி	—	10	199
53	பற்றறுகை	—	10	201
54	திருவருட் புகழ்ச்சி	—	20	203
55	திருவருட் பெருமை 1	—	10	205

			பாட்டு.	பக்கம்.
56	திருவருட் பெருமை 2	—	13	207
57	உபதேச உண்மை	—	10	208
58	அமையங் கூறல்	—	10	209
59	அனுபவ நிலை	—	8	212
60	கைம்மாறின்மை	—	10	213
61	வேண்டுகோள் 1	—	10	214
62	வேண்டுகோள் 2	—	10	215
63	திருவருட் பேறு	—	10	216
64	ஆற்றாமை	—	10	218
65	**திருப்பள்ளியெழுச்சி**	—	10	219
66	**திருவுந்தியார்**	—	10	221
67	சரணடைதல்	—	11	222
68	பற்றறுத்தல்	—	11	223
69	சிற்சத்தி துதி	—	10	226
70	பிரிவாற்றாமை	—	10	227
71	**ஆனந்தானுபவம்**	—	12	228
72	சிவபுண்ணியப்பேறு	—	10	230
73	அந்தோப்பத்து	—	10	231
74	**சமரச நிலை**	—	11	232
75	வேண்டுகோள்	—	10	233
76	தலைவி பாங்கிக் குரைத்தல்	—	11	234
77	தாய்கூறல்	—	10	236
78	பாங்கி தலைவி பெற்றி யுரைத்தல்	—	10	237
79	தலைவி தலைவன்செயலைத் தாய்க்குரைத்தல்	—	10	239
80	தலைவி வருந்தல்	—	24	241
81	நற்றாய் செவிலிக்குக் கூறல்	—	10	246
82	**அனுபவமாலை**	—	100	248
83	**வரம்பிலின்பம்**	—	45	268
84	தோழிக் குரிமை கிளத்தல்	—	14	277
85	**அருட்பெருஞ்ஜோதி**	—	13	280
86	அடிமைப்பேறு	—	10	282
87	**உத்தரஞான சிதம்பர மான்மியம்**	—	11	283
88	திருவருட்பேறு	—	10	284
89	நெஞ்சொடுகூறல்	—	9	285
90	கைம்மாறின்மை	---	20	286
91	பாமாலை யேற்றல்	---	12	289
92	திருவருட் கொடை	---	10	290
93	வேண்டுகோள்	---	10	291
94	அனுபவசித்தி	---	11	293
95	இன்பத்திறன்	---	10	294
96	சிவயோக நிலை	---	10	296
97	திருவருட் பேறு	---	10	297
98	கைம்மாறின்மை	---	10	299

			பாட்டு.	பக்கம்.
99	குறையிரத்தல்	....	16	300
100	**நடராஜபதி மாலை**	....	34	302
101	**சற்குருமணி மாலை**	....	25	316
102	**தான்பெற்ற பேறு**	....	20	321
103	**பேறடைவு**	....	10	325
104	உய்வகை கூறல்	....	12	326
105	நெஞ்சொடு கிளத்தல்	....	10	328
106	தலைவி கூறல்	....	10	330
107	உறுதிகூறல் 1	....	10	332
108	உறுதிகூறல் 2	....	10	334
109	**சுத்தசிவ நிலை**	....	47	336
110	**ஞான சரியை**	....	28	342
111	**இரங்கல்**	....	10	348
112	உலகப்பேறு	....	10	349
113	சுத்தசன்மார்க்க வேண்டுகோள்	....	6	350
114	வேண்டுகோள்	....	6	351
115	சன்மார்க்க முரசு	....	2	352
116	திருவருட் பேறு	....	4	352
117	அபயம்	....	5	353
118	மாயை நீக்கம்	....	5	354
119	முறையீடு	....	5	354
120	சிவானந்தநிலை	....	3	355
121	**பராபரன் உண்மை நிலையம்**	....	3	355
122	அபயங்கூறல்	....	3	356
123	அபயநிலை	....	2	356
124	அனுபவநிலை	....	1	356
125	விண்ணப்பம்	....	1	357
126	திருத்தொண்டர் அடிப்பெருமை	....	1	357
127	**சன்மார்க்க துன்மார்க்க இயல்பு**	....	1	357
128	பதி நிச்சயம்	....	1	357
129	பிரார்த்தனை விளக்கம்	....	1	358
130	உண்மை விளக்கம்	....	1	358
131	சமரச சித்தாந்தப் பரநெறி விளக்கம்	....	1	358
132	**தனிப் பாடல்கள்**	....	136	359
133	நடராஜ அலங்காரம்	....	3	378
134	**வருதருணப் பாடல்**	....	4	380

கண்ணிகள்

135	**திருவருள் முறையீட்டுக் கண்ணி**	....	69	381
136	திருவடிக்கண்ணி	....	11	385
137	பேரன்புக்கண்ணிகள்	....	14	386
138	நெஞ்சொடு கிளத்தல்	....	10	387

			பாட்டு.	பக்கம்.
139	**மெய்யருள் வியப்பு**	—	100	388
140	**வருகைக்கண்ணி**	—	105	399
141	வேட்கைக் கண்ணி	—	12	408
142	ஆடலமுதக் கண்ணி	—	12	410
143	ஆனந்த மேலீடு	—	11	413
144	ஆனந்தக் களிப்பு 1	—	34	415
145	ஆனந்தக் களிப்பு 2	—	33	419
146	ஆனந்தக் களிப்பு 3	—	30	423
147	நெஞ்சொடு கிளத்தல்	—	23	426
148	ஆனந்தக் களிப்பு 4—2-வது திருமுறை	—	30	428
149	பாங்கியர்க் கறிவுறுத்தல் ,,	—	27	431
150	வெண்ணிலா ,,	—	23	433
151	நடேசர் கொம்மி ,,	—	7	434
152	சிலதா சம்வாதம் ,,	—	6	435

கீர்த்தனைகள்

153	**நடேசர் கீர்த்தனை** 1—2-வது திருமுறை	—	9	436
154	நடேசர் கீர்த்தனை 2 ,,	—	7	437
155	சண்முகர் கொம்மி—5-வது திருமுறை	—	15	438
156	சண்முகர் காலைப்பாட்டு ,,	—	12	440
157	இது நல்ல தருணம்	—	6	441
158	புண்ணியம்	—	9	442
159	வருவார் அழைத்து வாடி	—	5	443
160	பெரு வழக்கு	—	5	444
161	ஆடிய பாதம்	—	17	444
162	அபயம்	—	16	446
163	அற்புதம்	—	9	447
164	**காட்சிக் கண்ணி**	—	33	449
165	அக்கச்சி	—	4	452
166	ஆனந்தமேலீடு 1—**சங்கு**	—	16	452
167	ஆனந்தமேலீடு 2—**சின்னம்**	—	10	454
168	ஆனந்தமேலீடு 3	—	11	455
169	பிரபஞ்ச வெற்றி	—	1	456

நாமாவளி

170	**அம்பலத்தரசே**	—	84	457
171	போகம் சுகபோகம்	—	2	462
172	சூதுமன்னு மிந்தையே	—	38	462
173	நடுநாடி நடுநாடி	—	3	465
174	தங்குறு வம்பு	—	12	465

			பாட்டு.	பக்கம்.
175	பொதுநிலை யருள்வது	—	3	466
176	வான சிற்கன	—	3	467
177	ஓதவடங்காது	—	2	467
178	விரைசேர் சடையாய்	—	4	467
179	பசியாத அமுதே	—	15	468
180	நீடியவேதம்	—	8	470
181	வேதசிகாமணியே	—	10	471
182	பதசம்புறு	—	3	472
183	ஜோதி	—	3	473
184	சித்திவளாகத் திருமாளிகை—திருப்பாடல்		1	474
185	குடும்ப கோஷம்	—	5	475
	1 குருதரிசனப் படலம் — முதலாவது	—	53	475
	2 முயற்சிப்படலம் — இரண்டாவது	—	58	481
186	குடும்ப கோரம்	—	412	488
187	திருமுகம்	—	109	500
	சற்குரு தோத்திரங்கள்	—	173	503
	திருவருட்பா வரலாறு	—	63	503

வசனபாகம்

1	சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்க சத்திய விண்ணப்பம்	1
2	சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்தியப் பெரு விண்ணப்பம்	3
3	சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்திய ஞான விண்ணப்பம்	12
4	சமரசசுத்தசன்மார்க்கசங்கசத்தியச்சிறுவிண்ணப்பம்	17
5	அற்புதப் பத்திரிகை — (வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டதினம் வெளியிட்டது)	22
6	உண்மைப் பத்திரிகை —	24
7	சமரச வேத பாடசாலை —	25
8	ஞானசபை விளக்கப் பத்திரிகை —	26
9	சத்தியஞானதீப விளக்கம் (சித்திவளாகம்) —	28
10	எச்சரிப்புப் பத்திரிகை —	29
11	சமாதி வற்புறுத்தும் பத்திரிகை —	30
12	சமரசசுத்தசன்மார்க்கசத்தியஞானசாரம்.—சுத்ததேகம்	32

சமரச சுத்த சன்மார்க்கத்

திருநெறிக் குறிப்புகள்

1	ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம் —	33
2	நித்திய ஒழுக்கம் என்னும் உலகியல் —	38
3	திருவருளை எவ்வாறு பெறக்கூடும்? —	46
4	மெய் மொழியும் ஒழுக்கமும் —	50
5	உபதேசம் —	54

			பக்கம்.
6	**சுப்பிரமணியம்**	....	64
7	சங்கல்பம்—சன்மார்க்கக் கொள்கை	....	71
8	ஒளிநிலையும் சுத்தஞானியும்	....	73
9	சுத்த சன்மார்க்கத்திற்கு உரியவர்கள்	....	74
10	சுத்த சன்மார்க்க ஆகாரம்	....	74
11	சுத்த சன்மார்க்க ஆகார விலக்கு	....	75
12	சமயமத சன்மார்க்கமும் சுத்த சன்மார்க்கமும்	....	76
13	சுத்த சன்மார்க்க சாதனம்	....	77
14	சுத்த சன்மார்க்கத்தின் மரபு	....	77
15	சுத்த சன்மார்க்க லக்ஷியம்	....	79
16	சுத்த சன்மார்க்கத்தில் இன்னிசை	....	79
17	சுத்த சன்மார்க்கப் பிரார்த்தனை	....	80
18	சுத்த சன்மார்க்க உபதேசம்	....	80
19	சுத்த சன்மார்க்கத் தியானம்	....	81
20	சமய சூக்கும பஞ்சாக்ஷரம்	....	82
21	ஞானசபையும் நடராஜரும்	....	84
22	அருள் வெளி	....	86
23	**சுத்த சன்மார்க்கக் கொடி**	....	86
24	மாயா திரைகள் ஏழு	....	87
25	சிவகுணம் 8; ஜீவகுணம் 8	....	87
26	ஓங்காரம்	....	88
27	ஜீவகாருண்யமே முத்திக்கு முதற்படி	....	88
28	பக்தி	....	89
29	திரயோதச நிலைகளும் தாழுங்குணமும்	....	90
30	**தமிழ்**	....	91
31	தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை	....	93
32	**அகரம்**	....	94
33	வந்தன முறை	....	97
34	பிண்டானுபவ லக்ஷணம்	....	100
35	சிருட்டி ஞாயம்	....	103
36	எழுவகைப் பிறவி	....	105
37	பஞ்ச அமுத ஸ்தானங்கள்	....	106
38	பிண்டாண்ட கிரகண சித்தாந்தம்	....	106
39	சுக்கிலம்	....	108
40	சுக்கில சுரோணிதம்	....	109
41	கரு உண்டாகும் விதம்	....	109
42	சப்த தாதுக்களின் விவரம்	....	109
43	ஆண் பெண் பருவம்	....	110
44	ஜீவன் இருக்கின்ற ஸ்தானம்	....	110
45	ஆணுக்குள் பெண், பெண்ணுக்குள் ஆண்	....	112
46	பெண்களின் சமத்துவம்	....	112
47	உரோமதத்துவமும், பிந்துஸ்தானமும்	....	112
48	**உடம்பின் அருமை**	....	116

பக்கம்.

49 காயமே கோயில் 116
50 சித்திவகை மூன்று 116
51 சகலர், விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர் 117
52 **தேக வகை மூன்று** 118
53 சுவர்ண தேகிகளின் ஆயுள் 118
54 அணுபக்ஷ சம்புபக்ஷ அனுபவ விவரம் 119
55 சிருஷ்டிகளும் பக்ஷபேதங்களும் 120
56 **தேகம் நீடிப்பதற்குத் தீபப் பிரமாணம்** 121
57 தேகநஷ்டத்தின் முக்கிய காரணங்கள் 122
58 **இல்வாழ்வானுக்கு ஞாயம்** 123
59 **ஞானம்** 123
60 முக்குணம் 124
61 ஆணவமல நிவர்த்திக்கு வழி 125
62 தர்மம் 125
63 குளிகை மணி ஒன்பது 127
64 பஞ்ச மகா பாதகங்கள் 128
65 பஞ்ச கவ்யத்தின் உண்மை 128
66 காயத்ரி 128
67 சூரியன், சந்திரன், அக்னி 129
68 மழை 131
69 தயவுக்குத் தடைகள் - ஜாதி சமயங்கள் 132
70 சந்நியாசம் - காவி வேஷ்டி 133
71 வேதாகம புராணங்கள் 133
72 சமய நூல்களில் பிழை 134
73 **புராணங்களின் உண்மை** 134
74 தத்துவம் 140
75 ரசவாதம் - உபரசவாதம் 140
76 ஔடதங்கள் 140
77 வாட்டம் ஏன் ? 140
78 கலியுக முடிவு 140
79 வேதாந்த தேசிகர் குறட்பா 140
80 **கடிதத் திருநெறிக் குறிப்புகள்** 140
81 **ஓஷதியின் குணானுபவம்** 159

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க

சன்மார்க்க சங்கச் சட்டங்கள்

1. அங்கத்தினர் :

சாதி, மத சமய பேதமின்றி ஆண், பெண், சிறியர், பெரியர் யாவரும் சங்கத்தில் அங்கத்தினராகச் சேரலாம். சங்க அங்கத்தினர்களில் பிரிவு இரண்டு. அவை: 1. **அகவினம்** - புலால் உண்ணுத தயவுடையவர்கள். 2. **புறவினம்** - புலால் உண்ணும் கடின மனமுடையவர்கள். புறவினத்தார் நாளடைவில் புலாலை விடுத்து அகவினத்தாராக வேண்டும். (திரு அருட்பா 6-வது திருமுறை அருள் விளக்கமாலை '**உயிர்க்கொலையும்**' என்ற பாடலைக் கவனிக்க.)

2. வழிபாடு :

உள்ளத்தில் சத்திய ஞான சபை விளங்குவதாயும் அதனுள் **அறிவே** புருவ மத்தியில் **அருட்பெருஞ்ஜோதியாக** விளங்குவதாயும் ஆழ நினைத்துக் **கடவுள் வழிபாடு** செய்தல் வேண்டும். வெளிமுகத்தில் திரு விளக்கே ஜோதியாகவும், ஆண்டவன் விளங்கும் ஒளியாகவும் பாவித்துத் **திருவிளக்கையே** வழிபடல் வேண்டும்.

குறிப்பு :—வழிபாட்டிற்குக் கண்ணுடி விளக்கே சிறந்தது. கண்ணுடியே **மனம்**—உள் ஒளியே அறிவாகிய **ஜோதி**—அஞ்ஞானிகளின் மனமாகிய கண்ணுடியில் அழுக்கேறி யிருத்தலே **திரைகள்**. வழிபடும்போது சாதி, மதம், சமயங்கள், ஆசார சங்கற்ப விகற்பங்கள் யாவும் மண்மூடிப் போகவேண்டும் எனவும்;—ஒத்தாரும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் எவரும் ஒருமையுளராகி உலகியல் நடத்தல் வேண்டும் எனவும்;—உலகரனைவரும் சன்மார்க்க நெறியிற் பழகி, பேரின்ப வாழ்வில் திளைக்கவேண்டு மெனவும்;—ஆழ நினைத்து, ஆண்டவனை வாயார வாழ்த்தி வழிபடல் வேண்டும். 'எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ்க' என்பதே நம் பிரார்த்தனையா யிருக்கவேண்டும்.

3. ஒழுக்கம் :

உள்ளும் புறமும் ஒத்து நடக்கவேண்டும். தூய்மையான உள்ளம், தூய்மையான வார்த்தை, தூய்மையான உடை கொள்ளவேண்டும். '**திருவருளை எவ்வாறு பெறக்கூடும் ?**' என்ற சிந்தனையில் கருத்தைச் செலுத்தித் திருவருட்பாவில் உள்ள '**உண்மை நெறி**' யின்படியும் '**உலகியல் என்னும் நித்திய ஒழுக்கத்தின்படியும்**' ஒழுகவேண்டும்.

4. எச்சரிப்பு :

சன்மார்க்க சங்கத்து அன்பர்கள் திருவருட்பாவில் உள்ள **எச்சரிப்புப் பத்திரிகையில்** கண்டபடி வழிபாடு விஷயத்தில் யாவரும் மனம் ஒத்து ஜாக்கிரதையுடன் பழகவேண்டும்.

5. சாதனம் :

திருவருட்பாவில் உள்ள பாடல்களைப் பிழையின்றி மனப்பாடம் செய்துகொண்டு காலந்தவருமல் **பசித்திரு, தனித்திரு, விழித்திரு** என்பதை உணர்ந்து உணர்ந்து, நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து தோத்திரம் செய்ய வேண்டும் நாடோறும் காலை மாலைகளில் '**திருவடிப்புகழ்ச்சி**' '**மகாதேவ மாலை**' பாராயணமும், பிரதி வியாழன் தோறும் '**அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்**' பாராயணமும் மாதமொருதரமாகிலும் '**ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தை**' ஓதலும், தரத்துக்குத்தக்க

படி ஆதாரமற்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரம் முதலிய உதவி செய்தலும் வேண்டும்.

6. உலகியல் :

உலகியலில் சன்மார்க்க முறைப்படி, திருமணம், பூப்பு நன்னீராட்டல் முதலிய விழாக்களில், இருட்சாதி தத்துவச் சாத்திரக் குப்பைகளை யெல்லாம் தள்ளி, கண்மூடி வழக்கங்களை எல்லாம் மண் மூடிப் போகவிட்டு, ஒழுக்கமும் அறிவுமுள்ள **பெரியார்** ஒருவரை முன்னதாகக் கொண்டு அவர் முன்னிலையில் பதிவிளக்கு, குடவிளக்கு முதலிய **திருவிளக்குகளை** ஏற்றி, சுமங்கலப் பெண்களால் எல்லாச் சடங்குகளையும் செய்வித்து, **ஆண்டவரை வழிபாடு செய்து,** தாலி கட்டுவித்தல், நன்னீராட்டுவித்தல் முதலிய விழாக்களைச் செய்தல் வேண்டும். **சாதி மத சமய பேதங்களொன்றும் பாராட்டலாகாது.**

இத்தேகத்தையே நித்திய தேகமாக்கி மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்வதே சன்மார்க்க நோக்கமாகும். மரணம் நமது அஜாக்கிரதையே யாகும். அப்படி ஏதேனும் தேக ஆனி நேரிட்டால் **சமாதி செய்வித்தல்** வேணடும். 'பரனளிக்கும் தேக மிது சுடுவது அபராதமாகும்'. **கர்ம காரியங்கள் ஒன்றும் செய்தல் கூடாது.** நேரிட்ட தினத்தில் தெரிவிக்கத் தக்கவர்களுக்குத் தெரிவித்து சமாதி பூசை செய்து நேரிட்ட மட்டில் அன்னவிரயம செய்தல் வேண்டும். சமாதி வழிபாடு செய்யும்போது 'இந்த ஆன்மா பரிபூரண சாந்தியைப் பெற வேண்டும்' என இறைவனை யாவரும் வேண்டுதல் வேண்டும். (திருவருட்பாவில் சமாதி வற்புறுத்தும் பத்திரிகையைப் பார்க்கவும்).

7: உபகரித்தல் :

சங்கத்தில் நடைபெறும் அன்னவிரயத்திற்கும், வழிபாட்டிற்கும் உதவ விரும்பும் அன்பர்கள் ஆன்மநேய அன்புடன் செலுத்த வேண்டிய மாதச் சந்தா குறைந்தது அணா நான்கு. இயல்புடையவர்கள் தங்கள் தரத்துக்குத் தக்கபடி அதிகமாகவும் செலுத்தலாம். வருடச் சந்தாகுறைந்தது ரூபாய் மூன்று. இத்துடன் வள்ளற்பெருமான் நிறுவிய வடலூர் தெய்வ நிலையங்களில் நடைபெறும் அன்ன விரயத்திற்கும்வழிபாட்டிற்கும் இயன்றமட்டில்உதவிசெய்தல்நமதுகடமையாகும்.

சங்கத்தின் அன்பர்கள் ஒவ்வொருவரும் வருடச் சந்தா ரூபாய் ஒன்று செலுத்தி வடலூர் **சத்திய தருமச்சாலைக்கு அவசியம்** அங்கத்தினராதல் வேண்டும்.

குறிப்பு :—சங்க நிலையம் — கட்டட அமைப்பு:—வடலூரில் ஐயா அவர்கள் நிறுவிய முறைப்படி, தெருவாயிற்படி எந்த திக்கிலிருந்தாலும் **சன்னிதானம்** மட்டும் தெற்கு நோக்கி யிருத்தல் அவசியமாகும். ஆராதனைக்கு—பஞ்சாமிர்தம், (அதாவது தேங்காய்த்திருகல், நாட்டுச்சர்க்கரை, சீனிக்கற்கண்டு, திராக்ஷை, ஏலக்காய், அவசியம் - நேர்ந்தால், சாரப்பருப்பு, முந்திரிப்பருப்பு, நெய், தேன், முதலியவைகள் சேர்த்து, கலந்து ஆராதிக்கலாம்.

தேங்காய் பலியிடுதல் கூடாது. அபராதம்.

கற்பூர ஆராதனை செய்யும்போது, திருவருட்பாவில் 6-ந் திருமுறை, 183 ஜோதி என்ற பாடல்களைப் பாடி மூன்றுதரம் ஆராதிக்கவேண்டும். மற்றும் பூஜா முறைகள் யாவும் திரு அருட்பா திரு ஆயிரத்தில் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

சன்மார்க்கம் ஓங்குக ! சன்மார்க்க அன்பர்கள் நீடூழி வாழ்க ! !

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

சன்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற் பிரிவாகிய

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்*

பரசிவ வணக்கம்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே!
அன்பெனுங் குடில்புகும் அரசே!
அன்பெனும் வலைக்குட் படுபரம் பொருளே!
அன்பெனுங் கரத்தமர் அமுதே!
அன்பெனுங் கடத்துள் அடங்கிடுங் கடலே!
அன்பெனும் அணுவுளார் ஒளியே!
அன்பெனும் உயிருள் ஒளிர்தரும் அறிவே!
அன்புரு வாம்பர சிவமே!

அருட்பெருஞ்ஜோதி

---

*சுவாமிகள் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தை மிக்க விரிவாக ஏழு பிரிவில் எழுதி உபதேசித்திருப்பதாகக் கேள்வி, இன்றைய வரையில் திருவருட் செயலால் கிடைத்தவை இவ்வளவே.

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்

முதற்பிரிவு

அருட்பெருஞ்ஜோதி

உலகத்தில் மனிதப் பிறப்பைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் இந்தப் பிறப்பினால் அடையத்தக்க ஆன்ம லாபத்தைக் காலமுள்ளபோதே அறிந்து அடைய வேண்டும்.

1. அந்த ஆன்மலாபம் எது? *என்று அறியவேண்டில் :—*

எல்லா *அண்டங்களையும், எல்லாப் புவனங்களையும், எல்லாப் பொருள்களையும், எல்லா ஜீவர்களையும், எல்லா ஒழுக்கங்களையும், எல்லாப் பயன்களையும்,* **தமது பூரண இயற்கை விளக்கமாகிய 'அருட்சத்தியால்',** *தோன்றி விளங்க, விளக்கஞ் செய்விக்கின்ற, இயற்கை உண்மை வடிவினராகிய,* **'கடவுளின்'** *பூரண இயற்கை இன்பத்தைப் பெற்று, எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் தடைபடாமல் வாழ்கின்ற* **'ஒப்பற்ற பெரிய வாழ்வே' இந்த மனிதப் பிறப்பினால்** *அடையத்தக்க* **ஆன்மலாபம் என்று உண்மையாக அறிய** *வேண்டும்.*

2. இயற்கை *இன்பத்தைப் பெற்றுத் தடைபடாமல் வாழ்கின்ற* **அந்தப் பெரிய வாழ்வை எதனால் அடையக் கூடும்?** *என்று அறிய வேண்டில் :—*

கடவுளின் *இயற்கை விளக்கமாகிய* **'அருளைக்கொண்டே'** *அடையக்கூடும் என்று அறியவேண்டும்.*

3. கடவுளின் *இயற்கை விளக்கமாகிய* **'அருளை' எதனால் பெறக் கூடும்?** *என்று அறியவேண்டில் :—*

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினால் *கடவுள் அருளைப் பெறக்கூடுமல்லது, வேறெந்த வழியாலும் சிறிதும் பெறக்கூடாது என்று உறுதியாக அறிதல் வேண்டும்.*

4. கடவுள் அருளை *ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினால் பெறக்கூடுமல்லது வேறெந்த வழியாலும் பெறக்கூடாதென்பது எப்படி? என்னில் :—*

அருளென்பது,—கடவுள் தயவு, கடவுள் இயற்கை விளக்கம். ஜீவகாருண்ய மென்பது,—ஜீவர்கள் தயவு, ஜீவர்கள் ஆன்ம இயற்கை விளக்கம். *இதனால், தயவைக் கொண்டு தயவைப் பெறுதலும்,—விளக்கத்தைக் கொண்டு விளக்கத்தைப் பெறுதலுங் கூடும். வேறொன்றினால் பெறக்கூடாமை அநுபவமாகலின், ஜீவகாருண்யத்தைக்கொண்டு அருளைப்பெறுதல் கூடும், வேறொன்றினாலும் பெறக் கூடாமை நிச்சயம். இதற்கு* **வேறு பிரமாணம் வேண்டா** *மென்று அறியவேண்டும்.*

அருளைப் பெறுவதற்கு ஜீவகாருண்யமே வழியாதலால், ஞான வழியென்பதும், **சன்மார்க்க** மென்பதும், **ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்** என்றும்;—**அஞ்ஞான வழி** யென்பதும், **துன்மார்க்கம்** என்பதும், **ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமில்லாமை யென்றும் அறியப்படும்.**

ஜீவகாருண்யம் விளங்கும்போது, அறிவும் அன்பும் *உடனாகி நின்று விளங்கும்,—அதனால் உபகாரசத்தி விளங்கும்,—அந்த உபகார சத்தியால் எல்லா நன்மைகளுந் தோன்றும்.*

ஜீவகாருண்யம் மறையும்போது, *அறிவும் அன்பும் உடனாகி மறையும்,—அதனால் உபகாரசத்தி மறையும்,—உபகாரசத்தி மறையவே* **எல்லாத் தீமைகளுந் தோன்றும்.**

ஆகலின், புண்ணிய *மென்பது*—**ஜீவகாருண்யமொன்றே** *யென்றும்,* **பாவ**மென்பது—**ஜீவகாருண்ய மில்லாமையொன்றே** *யென்றும் அறியப்படும்.*

DIVINE CONSCIOUS BLISS

ஜீவகாருணிய *ஒழுக்கத்தினால் வரும்* **விளக்கமே** *கடவுள் விளக்க மென்றும்;—ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினால்வரும்* **இன்பமே** *கடவுள் இன்ப மென்றும்;—இவ் விளக்கத்தையும் இன்பத்தையும் பலகால் கண்டு அநுபவித்துப்* **பூர்த்தியடைந்த சாத்தியர்களே ஜீவன் முத்தரென்றும்,**—*அவர்களே கடவுளை அறிவால் அறிந்து* **கடவுள் மயம் ஆவார்கள்** *என்றுஞ் சத்தியமாக அறியவேண்டும்.*

5· ஆனால், ஜீவகாருணிய ஒழுக்க மென்பதென்? *எனில்:—*

ஜீவர்களுக்கு *ஜீவர்கள் விஷயமாக உண்டாகின்ற* **ஆன்ம உருக்கத்தைக் கொண்டு தெய்வ வழிபாடுசெய்து வாழ்தல்** *என்றறிய வேண்டும்.*

6. **ஜீவர்கள்** *விஷயகாக* **ஆன்ம உருக்கம்** *எப்போது உண்டாகும்? என்னில் :*

ஜீவர்கள் பசி, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம், கொலை, இவைகளால் — துக்கத்தை அனுபவிக்கக் கண்ட போதாயினும், — கேட்ட போதாயினும்,-இவ்வாறு உண்டாகுமென்று அறிந்த போதாயினும்—**ஆன்ம உருக்கம்** உண்டாகுமென்று அறியவேண்டும்.

7. **ஜீவகாருண்யம்** *உண்டாவதற்கு உரிமை எது? என்னில் :—*

ஜீவர்களெல்லாம் — ஒரு தன்மையாகிய இயற்கையுண்மை ஏக தேசங்களாய்ச் **சர்வ சக்தியுடைய கடவுளால்** சிருஷ்டிக்கப்பட்ட படியால்,—**ஓர் உரிமையுள்ள சகோதரர்களே யாவர்.** சகோதரர்களுள் ஒருவர்—ஒரு ஆபத்தால் துக்கப்படுகின்றபோதும்,—துக்கப்படுவாரென்று அறிந்தபோதும்,—அவரைத் தமது சகோதரரென்று கண்ட மற்றொரு சகோதரருக்கு—உருக்க முண்டாவது சகோதர உரிமையாகலின்,—ஒரு ஜீவன் துக்கத்தை அனுபவிக்கக் கண்ட போதும்,-துக்கப்படுமென்று அறிந்தபோதும்,—மற்றொரு ஜீவனுக்கு உருக்கமுண்டாவது—**'பழைய ஆன்ம உரிமை' யென்று அறிய** வேண்டும்.

8. **ஜீவர்கள்** *துக்கப்படுகின்றதைக் கண்டபோதும், சிலர் ஜீவகாருண்யமில்லாமல்* **கடின சித்தர்களா** *யிருக்கின்றார்கள்; இவர்களுக்குச் சகோதர உரிமை யில்லாமற் போவது ஏன்? என்னில் :—*

துக்கப் படுகின்றவரைத் தமது சகோதரரென்றும்,—துக்கப்படுகின்றாரென்றும்,—துக்கப் படுவாரென்றும்,—அறியத்தக்க **ஆன்ம அறிவு என்கிற கண்ணானது** அஞ்ஞான காசத்தால் மிகவும் ஒளி மழுங்கின படியாலும்,-அவைகளுக்கு உபகாரமாகக் கொண்ட **மனம்** முதலான உபநயனங்களாகிய கண்ணாடிகளும் பிரகாச பிரதிபலிதமில்லாமல் தடிப்புள்ளவைகளாக இருந்தபடியாலும், — கண்டறியக் கூடாமையாயிற்று. அதனால், **சகோதர உரிமையிருந்தும்** ஜீவகாருண்யம் உண்டாகாமலிருந்ததென்று அறியவேண்டும். இதனால் **ஜீவகாருண்ய முள்ளவர், ஆன்ம திருஷ்டி விளக்க** முள்ளவரென்று அறியப்படும்.

9. **ஜீவர்களுக்குப் பசி, தாகம், பயம்** *முதலியவற்றால் வரும் துன்பங்களெல்லாம், மனம், கண் முதலிய கரணேந்திரிய அனுபவங்களல்லது ஆன்ம அனுபவங்களல்ல—அதனால் ஜீவகாருண்யங் கொள்வதில் விசேஷ பிரயோசனம் இல்லையே? என்னில் :—*

இந்தத் தூலதேகத்தில், ஜீவனை இருக்கிற ஆன்மாவும் அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற **கடவுள்** இயற்கை விளக்கமுந் தவிர, கரணம்,

இந்திரியம், முதலிய மற்றவைகளெல்லாம் கருவிகளாகிய **தத்துவ சடங்களே** யல்லது சித்துக்களல்ல. ஆகலில், சுகதுக்கங்களைச் சடங்கள் அனுபவிக்க அறியா. **செம்மண்**—சந்தோஷித்தது, துக்கித்தது என்று சொல்லப்படாது. அதுபோல், **மனம்** — சந்தோஷித்தது, துக்கித்தது என்று சொல்லப்படாது. செம்மண்ணினால் தேக வாழ்க்கைக்கு வீடுகட்டிக் கொள்வதுபோல, மனம் முதலான கரணேந்திரியங்களால் ஜீவ வாழ்க்கைக்குக் **கடவுளால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட தேகம்—ஒரு சிறிய வீடாகும்.** இன்ப துன்பங்களை வீட்டிலிருக்கின்றவன் அனுபவிப்பானல்லது, வீடு அனுபவிக்க மாட்டாது. அன்றியும், காசத்தினால் ஒளி மழுங்கப்பட்டு உபநயனங்களாகிய கண்ணாடிகளால் பார்க்கின்ற கண்கள் துன்ப விஷயத்தைக் கண்டபோது **அக்கண்கள் நீர் சொரியுமே யல்லது, கண்ணாடி நீர் சொரியமாட்டாது.** ஆகலில், ஆன்ம திருஷ்டிக்கு உபநயனங்களாக இருக்கின்ற **மனம் முதலான கருவிகள்** சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்க மாட்டா : **ஆன்மாவே அனுபவிக்குமென்று அறிய** வேண்டும்.

10. ஒரு ஜீவனுக்குச் சுகம் *நேரிட்டபோது மனம்* **மகிழ்கின்றது ;**
துக்கம் *நேரிட்டபோது மனம் தளர்கின்றது : ஆகலில், சுகதுக்கங்களை அம்மனம் அனுபவிப்பதாக அறியப் படாதோ ? எனில் :—*

அறியப்படாது, பளிங்கினாற் செய்த வீட்டினுள் இருக்கின்ற வீட்டுத் தலைவனுடைய தேக விளக்கமும், தேகச் சோர்வும், அந்தப் பளிங்கு வீட்டில் பிரதி பலித்துப் புறத்தில் தோன்றுவதுபோலும், கண்களின் மலர்ச்சியும், சோர்வும் அக்கண்களிலிட்ட உபநயனங்களில் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுவதுபோலும், சுகதுக்கங்களால் ஆன்மாவுக்கு உண்டாகிற மகிழ்ச்சியுந் தளர்வும், மனம் முதலான கரணேந்திரியங்களில் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுகின்றன. ஆகலில், **சுகதுக்கங்கள் ஆன்மாவுக்கே அனுபவமென்றும்,** சுகதுக்கங்களை அறிந்து அனுபவிப்பதற்குக் கரணேந்திரியங்கள் ஆன்மாவுக்கு உபகாரக் கருவிகளாகுமென்றும் அறியவேண்டியது.

11. கடவுளால் *சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவர்களில் அநேகர்* **பசி, தாகம், பயம்** *முதலியவற்றால் மிகவும் துன்பப்படுகின்றது ஏன் ? எனில் :—*

முன் தேகத்தில் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தை விரும்பாமல் கடின சித்தர்களாகித் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த ஜீவர்களாதலால், கடவுள் விதித்த **அருளாக்கினைப்படி, பசி, தாகம், பயம்** முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுகிறார்களென்று அறியவேண்டும்.

12. முன் தேகம் உண்டென்பது *எப்படி? என்னில்* :—

ஒரு **வீட்டில்** குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனஞ் செய்யவந்த **சமுசாரி** அதற்குமுன் வேறொரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனஞ் செய்திருந்தானல்லது, வீடில்லாமல் குடித்தனஞ் செய்ய மாட்டானென்றும், இப்போது வந்த வீட்டிலுங் கலகம் நேரிட்டால் பின்னும் வேறொரு வீட்டில் குடிபோவான் என்றும் அறிவதுபோல், இந்தத் தேகத்தில் ஆகாரக் கூலிகொடுத்துக் குடியிருக்க வந்த **ஜீவன்,** இதற்கு முன்னும் வேறொரு தேகத்தில் அந்தக் கூலியைக் கொடுத்து ஜீவித்திருந்தானல்லது, தேகமில்லாமல் ஜீவித்திருக்க மாட்டானென்றும், இந்தத் தேகத்திலுங் கலகம் நேரிட்டால் பின்னும் வேறொரு தேகத்தில் குடிபோவானென்றும், துணியவேண்டும். ஆதலால், **முன்னும் பின்னும் ஜீவர்களுக்குத் தேகங்கள் நேரிடும் என்று அறிய** வேண்டும்.

13. ஜீவர்கள் முன்தேகத்தில் செய்த பாப கர்மங்கள் இந்த தேகத்திலும் வருமென்பது எப்படி? *என்னில்* :—

ஒரு **சமுசாரி** முன் குடித்தனஞ் செய்திருந்த வீட்டில் தன் தலைவன் கட்டளைப்படி நடவாமல் **துன்மார்க்கர்களை** வருவித்து அவர்களோடு கூடிப் பழகி யிருந்தானானால், அந்தச் சமுசாரி அந்த வீட்டைவிட்டு வேறொரு வீட்டில் குடிவந்த காலத்திலும், அந்தத் துன்மார்க்கர்கள் இந்த வீட்டிலும் வந்து, அவனுடன் பழக்கஞ் செய்வார்கள். அதுபோல், ஒரு ஜீவன் முன் குடியிருந்த தேகத்தில், கடவுள் கட்டளைப்படி நடவாமல் துன்மார்க்கத்தால் **பாப கர்மங்களை** விரும்பிச் செய்திருந்தானானால், அந்த ஜீவன் வேறொரு தேகத்தில் வந்தபோதும் **அந்தப் பாப கர்மங்கள்** இப்போது வந்த தேகத்திலும் வந்து **அந்த ஜீவனைச் சேருமென்று அறிய** வேண்டும்.

14. முன் பிறப்பில் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை விட்டுத் *துன்மார்க்கத்தில் நடந்த ஜீவர்களை இந்தப் பிறப்பில்* **பசி, தாகம், பயம்** *முதலியவற்றால் துக்கப்படச் செய்வது, கடவுள் அருளாக்ஞை நியதி யென்றால்,* **அந்த** *ஜீவர்கள் விஷயத்தில்* **காருண்யம்** *வைத்து ஆகாரம் முதலியவை கொடுத்து அவர்கள் துக்கத்தை மாற்றுவது கடவுள் அருளாக்ஞைக்கு விரோதமாகாதோ? என்னில்* :—

ஆகாது. அரசன் தன் கட்டளைக்கு முழுதும் விரோதித்து, கால்களுக்கு விலங்கிடப்பட்டுச் சிறைச்சாலையில் இருக்கின்ற **பெரிய குற்றவாளிகளுக்கும் தன் சேவகர்களைக் கொண்டு ஆகாரங் கொடுப்பிக்கின்றான்.** அதுபோல், கடவுள் தன் கட்டளைக்கு முழுதும் விரோதித்துப் பலவகையால் பந்தஞ்செய்யப்பட்டு நரகத்திலிருக்கின்ற **பாபி**

களுக்கும் தம் பரிவார தேவர்களைக் கொண்டு ஆகாரங் கொடுப் பிக்கின்றார். *அரசன் தன் கட்டளைப்படி நடவாமல் வேறுபட்டசாதாரண குற்றமுடையவர்களைத் தன்னால் அவர்கள் பெறத்தக்க லாபத்தைப் பெறவொட்டாமல் உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்கி, அவர்களுக்கு நல்லறிவு வருவிக்கின்ற நிமித்தம் அவ்விடத்தை விட்டு வேறிடங்களில் வெளிப்படுத்துகின்றான். அவர்கள் உத்தியோக மிழந்தபடியால், சுகபோஜன முதலிய போகங்களை யிழந்து, ஊர்ப்புறங்களிற் போய் ஆகாரம் முதலியவை குறித்து அலைந்து வருந்துகின்றபோது,* **தயவுள்ளவர்கள் கண்டு,** *ஆகார முதலியவை கொடுக்கின்றார்கள், அதை அரசன் கேட்ட காலத்திலும், கண்டகாலத்திலும்,* **கொடுத்தவர்களை இரக்கமுள்ள நல்ல சமுசாரிகளென்று சந்தோஷித்து உபசரிக்கின்றானே யல்லது கோபிக்கின்றானில்லை.**

அதுபோல் கடவுள் *தம் கட்டளைப்படி நடவாத சாதாரண குற்றமுடைய ஜீவர்களைத் தமது சக்தியால் அவர்கள் பெறத்தக்க சுகங்களைப்பெற வொட்டாமல் தாம் கொடுத்த சௌக்கிய புவன போகங்களை விடுவித்து, அந்த* **ஜீவர்களுக்கு நல்லறிவு வருவிக்கும் நிமித்தம்** *அந்தத் தேகத்தினின்றும் நீக்கி வேறொரு தேகத்தில் விடுகின்றார். அந்த ஜீவர்களை சௌக்கிய புவன போகங்களை இழந்தபடியால், சௌக்கிய போஜன முதலியவற்றையிழந்து, வேறு வேறிடங்களில், ஆகார முதலியவை யில்லாமல்* **வருந்தும்போது, தயவுள்ளவர்கள்** *அந்த வருத்தத்தைக் கண்டு, ஆகார முதலியவை கொடுத்தால், அப்படிக் கொடுத்தவர்களை* **நல்ல இரக்கமுள்ளவர்கள், மேன்மேலுஞ் சுகத்தை யடையக் கடவார்களென்று** *சந்தோஷித்து உபசரிப்பாரல்லது கோபிக்கமாட்டார். ஆதலால்,* **கடவுள்** *அருளாக்கினைக்கு ஜீவர்களிடத்து* **ஜீவர்கள் காருண்யம் வைப்பதே சம்மதமென்று உண்மையாக** *அறியவேண்டும்.*

15. இந்த ஜீவகாருண்யத்தால் இகலோக ஒழுக்கம் *வழங்குகின்றது. ஜீவகாருண்ய மில்லையாகில் இகலோக ஒழுக்கம் எவ்வளவும் வழங்க மாட்டாதென்று அறியவேண்டும்.* **எப்படி?** *என்னில் :—*

ஜீவகாருண்ய மில்லாதபோது,—அறிவும் அன்புந்தோன்றா: *அவை தோன்றாதபோது, கண்ணோட்டமும், ஒருமையும், உபகாரமும் விளங்கா; அவை விளங்காதபோது வலிய ஜீவர்களால் எளியஜீவர்கள்* **ஒழுக்கம்; பொறுமை** *முதலானவைகளால் தடைபட் டழிந்துபோம். பின்பு, வலிய ஜீவர்கள் ஒழுக்கங்களும்,* **தாமச** *ஒழுக்கங்களாகி ஒருவரொழுக்கத்தால் மற்றொருவரொழுக்கம் மதத்தினாற் சோர்வடைந்து மாறுபட்டழிந்து போம். ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கஞ் சிறிதுமில்லாத* **புலி, சிங்கம்** *முதலிய மிருகங்கள் வழங்குகின்ற காட்டில்* **இகலோக ஒழுக்**

கம் வழங்கவேயில்லை. அதுபோல், ஜீவகாருண்ய மில்லாத மனிதர்கள் வழங்குமிடத்திலும் **இகலோக ஒழுக்கம்** வழங்கவே மாட்டாதென்று அறிய வேண்டும்.

16, பரலோக ஒழுக்கமும் ஜீவகாருணயத்தால் வழங்குகின்றது. அது இல்லையாயின் பரலோக ஒழுக்கமும் வழங்கமாட்டாது. **எப்படி?** என்னில்:—

ஜீவகாருண்யம் இல்லாதபோது, அருள்விளக்கம் தோன்றாது. அது தோன்றாதபோது, "கடவுள் நிலை" கைகூடாது. அது கூடாதபோது, "முத்தியின்பம்" ஒருவரும் அடையமாட்டார்கள். அடையாத பட்சத்தில், **பரலோக ஒழுக்கம்** வழங்கவே மாட்டாதென்று அறிய வேண்டும்.

17. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் மிகவும் வழங்காமையால், **துன்மார்க்கப்** பிறவியே பெருகி யெங்கும் **புல்லொழுக்கங்களே** வழங்குகின்றன. **எப்படி?** என்னில்:—

ஜீவகாருணிய மில்லாத கடினசித்தர்களெல்லாம் அவரவர் கடின செய்கைக்குத் தக்கபடி, சிலர் நரக வாசிகளாகவும், சிலர் சமுத்திரவாசிகளாகவும், சிலர் ஆரண்ய வாசிகளாகவும், சிலர் புலி, கரடி, சிங்கம், யாளி, யானை, கடமை, கடா, பன்றி, நாய், பூனை முதலிய துஷ்டமிருகங்களாகவும், சிலர் பாம்பு, தேள் முதலிய விஷ ஜெந்துக்களாகவும், சிலர் முதலை, சுறா முதலிய கடின ஜெந்துக்களாகவும், சிலர் காக்கை. கழுகு முதலிய சண்டாளங்களாகவும், சிலர் எட்டி, கள்ளி முதலிய அசுத்த தாவரங்களாகவும் பிறந்திருக்கின்றார்கள். ஆகலால், புல்லொழுக்கங்களே மிகவும் வழங்குகின்றன என்றறிய வேண்டும்.

ஜீவகாருணியம் கடவுளருளைப் பெறுவதற்கு முக்கிய சாதனமென்பது மல்லாமல், அதுவே அந்த அருளின் ஏகதேச விளக்கமென்றும் அறியவேண்டும். ஜீவகாருண்யம் ஆன்மாக்களின் இயற்கை விளக்கம் ஆகலால், அந்த இயற்கை விளக்கமில்லாத ஜீவர்களுக்குக் கடவுள் விளக்கம் அகத்திலும் புறத்திலும் வெளிப்படவே மாட்டாது.

18. ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கியமான லக்ஷியம் எது? என்னில்:-

ஆன்மாக்களெல்லாம் இயற்கை உண்மை ஏகதேசங்களாயும் இயற்கை விளக்கமாகிய **அருள்** அறிவுக்கறிவாய் விளங்குதற்கு "ஒற்றுமை உரிமை இடங்களாயும்" இருக்கின்றனவென்றும், அந்த ஆன்மாக்கள் ஜீவர்களாகி அதிகரிப்பதற்குப் பூதகாரிய தேகங்களே உரிமையாக இருக்கின்றனவென்றும், அந்தத் தேகங்களில் ஆன்மாக்கள் ஜீவர்களாகி அதிகரியாவிடில் ஆன்ம விளக்கம் மறைபடுமென்றும், அதனால் **அருள்** விளக்கம் வெளிப்படாதென்றும்

அப்போது மூடமுண்டாகுமென்றும், அதுவே ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாகுமென்றும், அதுபற்றி அவசியம் பூதகாரிய தேகம் வேண்டு மென்றும், பூத காரிய தேகங்களுக்கு மாயை முதற் காரணமாதலால், அந்த மாயையின் விகற்ப ஜாலங்களாகிய பசி, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம், கொலை என்பவைக ளால் அந்தத் தேகங்களுக்கு அடிக்கடி அபாயங்கள் நேரிடு மென்றும், அப்படி அபாயங்கள் நேரிடாமல் கரணேந்திரிய சகா யங்களைப் பெற்ற தம்மறிவைக்கொண்டு சர்வ ஜாக்கிரதையோடு முயற்சி செய்து தடுத்துக் கொள்வதற்குத் தக்க **அல்ப சுதந்தரம் ஜீவர்களுக்கு அருளாற் கொடுக்கபபட்டதென்றும்,** அந்தச் சுதந்தரத்தைக் கொண்டு ஜீவர்களெல்லாம் தேகங்களிலிருந்து அபா யங்களை நீக்கி ஆன்மலாபத்தைப் பெறுதற்கு முயற்சி செய்யக் கடவ ரென்றும், **ஊழ்வகையாலும், அஜாக்கிரதையாலும்** பசி, தாகம் பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம், கொலை என்பவைகளால் வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்துகொள்ள மாட்டாமல் வருந்துகின்ற ஜீவர்கள் விஷயத்தில் அவைகளை நிவர்த்தி செய்விக்கத்தக்க சுதந் தரமுள்ள ஜீவர்கள் **காருண்யத்தால் நிவர்த்தி செய்விக்க வேண்டுமென்றும் ;**

[அபர ஜீவகாருண்யம்]

அப்படி நிவர்த்தி செய்விப்பதில் பசியினுல் வருந்துன்பமுங் கொலை யினுல் வருந்துன்பமுந் தவிர மற்றவைகளால் வருந் துன்பங்களை மாற்றுவது **அபர ஜீவகாருண்ய** மாதலால், இவ்வுலக இன்பத்தை மாத்திரம் சிறிதுண்டு பண்ணுமென்றும் ;

[பர ஜீவகாருண்யம்]

பசியினுல் வருந்துன்பத்தையும், கொலையினுல் வருந்துன்பத்தை யும் நிவர்த்தி செய்விப்பது **பர ஜீவகாருண்யம்** ஆதலால், இவ்வுலக இன்பங்களையும், அளவிறந்த சித்தி யின்பங்களையும் எக்காலத்தும் அழியாத முத்தி யின்பத்தையும், அருளா லடையப்படுமென்றும் ; ஊழ் வகையாலும் அஜாக்கிரதையாலும் அன்னிய ஜீவர்களுக்கு நேரிடுகிற அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பதற்குத் தக்க சுதந்தர மும், அறிவு மிருந்தும், அவ்வாறு செய்யாமல் **வஞ்சித்தவர்களுக்கு,** இவ்வுலக இன்பத்தோடு மோக்ஷ இன்பத்தை யனுபவிக்கின்ற சுதந் தரம் அருளா லடையப்படுவதில்லை யென்றும், தற்காலத்தில் அனுப விக்கின்ற புவனபோக சுதந்தரங்களையும் இழந்துவிடுவரென்றும் கடவுள் வேதத்தில் (அருளில்) விதித்திருக்கின்றபடியால், ஊழ் வகையாலும் அஜாக்கிரதையாலும் பசி, கொலையென்பவைகளால் வரும் அபா யங்களை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளத் தக்க அறிவும் சுதந்தரமுமில் லாத ஜீவர்கள் விஷயத்தில் அவைகளை நிவர்த்தி செய்விக்கத் தக்க

அறிவும் சுதந்தரமும் உள்ள ஜீவர்கள் **வஞ்சியாமல் தயவினல்** நிவர்த்தி செய்விப்பதே **ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கியமான லட்சியமென்றும்**: அதில் சத்தியமாக **நம்பிக்கை** வைத்துப் பசித்த ஜீவர்களுக்கு ஆகாரத்தால் பசி **நீக்கியும்,** கொலைப்படும் ஜீவர்களுக்குச் செய்வகையால் **கொலை நீக்கியும்,** திருப்தி இன்பத்தை யுண்டு பண்ணுவதே மேலான பிரயோசனமென்றும் அறியவேண்டும்.

19. பசி, கொலை, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம் என்பவைகளால் வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பது விதியாக இருக்கவும், இவ்விடத்துப் **பசியினலும் கொலையினலும்** வரும் அபாயங்களை மாத்திரம் நிவர்த்தி செய்விப்பது விசேஷமென்று குறித்தது ஏன்? என்றறிய வேண்டில்:—

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தில், அபர ஜீவகாருண்ய மென்றும், பரஜீவ காருண்ய மென்றும் இருவகையாம். அவற்றில் பசி நீக்கலும் கொலை நீக்கலும் **பர ஜீவகாருண்ய மாதலால்** விசேஷமாகக் குறிக்கப்பட்டதென் றறிய வேண்டும்.

[**தாகம்**]

அன்றியும், பசியினல் வருந்துகின்ற ஜீவர்களுக்குப் பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுடையவர்கள், **தாகம் நீங்குதற்குத் தண்ணீர்** கொடாமலிரார்கள். தண்ணீர் கொடுப்பது பிரயாசமுமல்ல. தண்ணீர், ஏரி, குளம், கால்வாய் முதலான இடத்து மிருக்கின்றது. தாகத்தால், மாற்றிக் கொள்ளத்தக்க ஏகதேச அபாயம் நேரிடுமே யல்லது, அதனல் தேகத்திற்கு ஆனி நேரிடாது; **பசியினல்,**—மாற்றிக் கொள்ளக்கூடாத கெடுதி தேகத்திற்கு நேரிடும்.

[**பிணி**]

பசியினல் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விக்கத்தக்க தயவுடையவருக்குப் **பிணியினல்** வருந் துன்பத்தை **நிவர்த்தி செய்விப்பதற்குத் தயவுண்டாகாமலிராது.** பசி மிகுதியினலேயே பிணிகள் விருத்தியாகின்றன. ஆகாரப் பக்குவங்களாலேயே அப்பிணிகள் நீங்குகின்றன. பிணிக்கு வேறு மருந்து கொடுப்பினும் **பத்திய ஆகாரமே தேகம் நிற்பதற்கு** அவசியமான, ஆதாரமா யிருக்கின்றது. பிணியோடு தேகத்தை நெடுநாள் வைத்திருக்கக்கூடும்: ஒரு நாளாகிலும் ஆகாரமில்லாமல் தேகத்தை வைத்திருக்கக் கூடாது.

[**இச்சை**]

பசித்தவர்களுக்கு ஆகாரத்தால் பசி நீக்குவிக்கின்ற தயவுடையவர்களுக்கு, **இச்சையால்** வருந் துன்பங்களை நீக்குவிப்பதற்குத் **தயவு வராமலிராது.** ஜீவர்களுக்கு உள்ளபடி பசி நேரிடுமாகில் ஆகாரத்தி லல்லது மற்றொன்றிலும் இச்சையே யிராது. ஆகாரங் கிடைக்கில்

உண்டு பசி தீர்ந்தவர் தம் இச்சையைச் சிறிய முயற்சிகளால் முடித்துக் கொள்ளவுங் கூடும்: அல்லது சமாதானஞ் செய்துகொள்ளவுங் கூடும். இச்சையோடு பலநாள் தேகத்தை வைத்திருக்கலாம்: பசியோடு ஒருநாளும் வைத்திருக்க முடியாது.

[எளிமை]

பசித்த ஜீவர்களுக்கு ஆகாரத்தால் பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுள்ளவர்களுக்குச் சுதந்தரமற்ற ஜீவர்களது **எளிமையை** நீக்கத் **தயவு வராமலிராது.** பசியினால் வருந்துகின்ற எளிமைக்கு மேற் பட்ட எளிமையே இல்லை. எளிமையைச் சிலநாள் சென்று மாற்றிக் கொள்ளக் கூடும். பசியை அவ்வாறு மாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது. எளிமையோடு தேகத்தை வைத்திருக்கக் கூடும்: பசியோடு வைத்திருக்க முடியாது.

[பயம்]

பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுடையவருக்குப் **பயத்தை** நிவர்த்தி செய்விப்பதில் **தயவு வராமலிராது.** பசியினால் வரும் பயத்திற்கும் கொலையினால் வரும் பயத்திற்கும் மேற்பட்ட பயமேயில்லை. பயத்தை உபாயத்தால் நீக்கிக் கொள்ளக்கூடும். பசியை உபாயத்தால் நீக்கிக் கொள்ளக் கூடாது. பயத்தோடு தேகத்தை வைத்திருக்கலாம்: பசியோடு வைத்திருக்கப்படாது. பசியினால்வரும் அவத்தைகளும் துன்பங்களும் கொலையினால்வரும் அவத்தைகளும் துன்பங்களும் தம்முள் ஒத்திருக்கின்றன. ஆகலால், **பசியினால் வருந் துன்பத்தையும், கொலையினால் வருந் துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விப்பதே ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கிய லட்சியமென் றறியவேண்டும்.**

---

20. பசியினால் *வருந்துன்பத்தை நீக்குதலும் கொலையினால் வருந் துன்பத்தை நீக்குதலும் ஜீவகாருண்யத்திற்கு முக்கிய லக்ஷியமாக இருக்கவும், இவ்விடத்தில்* **பசிநீக்குதலை** *மாத்திரம் அடிக்கடி வலியுறுத்துவது ஏன்? எனில் :—*

ஒரு ஜீவன், பசியினால் கொல்லப்படு மென்பதையறிந்து காருண்யத்தால் பசியை நீக்கி உயிர்பிழைக்கும்படி செய்பவர், வேறு வகையால் உயிர்க்கொலை நேரிட்டால் அதற்கிரங்கி **அந்தக் கொலையால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்யாமலிரார்கள்.** கொலையால் வருந்துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்வியாதவர்கள், பசியால் வருந்துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விக்கத் தக்க தயவுடையவர்க ளாகார்கள். பசியால் வருங்கொலையை, ஆகாரத்தாலன்றி வேறு வகையால் நிவர்த்தி செய்விக்கப் படாது: பகை முதலியவற்றால் வருங் கொலையை, அநேக உபாயத்தால் நிவர்த்தி செய்விக்கக் கூடுமாதலால், கொலையால்வருந்

துன்பத்தைப் பசியால் வரும் துன்பத்தி லமைத்து அடிக்கடி வலி யுறுத்து கின்றதென் றறிய வேண்டும்.

அன்றியும், தாகத்தால் வருந்துகின்றவரும்,— பிணியால் வருந்து கின்றவரும்,— இச்சையால் வருந்துகின்றவரும்,— எளிமையால் வருந்துகின்றவரும், — பயத்தால் வருந்துகின்றவரும், பசிவருத்த முண்டாகும் போது அவ்வவ் வருத்தங்களை யெல்லாம் மறந்து பசி வருத்தம் மேற்பட்டு, ஆகாரந்தேட முயற்சி செய்கின்றார்கள்.

அன்றி, அரசன் ஆக்கினையால் கொலைக்குற்றம் பற்றிக் கொலை செய்ய விதிக்கப்பட்ட **குற்றவாளியும்**, பசி வந்தபோது தன் பயத் தையுந் துன்பத்தையும் மறந்து அந்தப் பசியை மாற்றிக்கொள்ள முயலுகிறான்.

வயித்தியரால் தாம் இறந்துவிடுவது நிச்சயமென்று தெரிந்து கொண்ட **வியாதியாளரும், மூப்பாளரும்**, பசி வந்தபோது, தமது துன்பத்தை மறந்து, பசிநீக்க முயலுகின்றார்கள்.

பசிக்குத் தயவினால் ஆகாரங் கொடுக்கத் துணிந்தவன் வேறுவகை யால் **ஜீவர்கள் இம்சைப்பட்டழிவதற்குச்**, சம்மதிக்கவேமாட்டான்; ஆகலினும் பசியால் வரும் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விக்கிற தருமத்தை அடிக்கடி வலியுறுத்துவதென் றறியவேண்டும்.

21. பசியினால் வருங்கெடுதி எல்லா ஜீவர்களுக்குந் தேக நாசஞ் செய் வது உண்மையானால், எல்லா ஜீவர்கள் பசியையுமறிந்து நிவர்த்தி செய்விக்க வேண்டும்; அப்படி நிவர்த்தி செய்விக்கத் தொடங்கில் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட **தேவர், மனிதர், நரகர், மிருகம், பறவை, ஊர்வன, தாபரம்** என்கிற இவ்வெழு வகைப்பட்ட அளவிறந்த பேதங்களுடைய ஜீவர்களது பசியை அறிந்து நீக்குவது அசாத்தியமல்லவோ? எனனில் :—

தேவர்கள்,—மனித சுதந்தரத்தினும் மேற்பட்ட சுதந்தரமுடை யவர்களாய்த், தங்களுக்கு நேரிட்ட பசியைத் தங்கள் முயற்சியினா லேயே மாற்றிக் கொள்ளத்தக்க வல்லப முடையவர்க ளாதலால், அவர்கள் பசியைக்குறித்து, மற்றவர் யோசிப்பது அவசியமல்ல வென்றும், தேவர்களுக்கும் பசி நேர்ந்தால் துன்பமுண்டாகுமே யென்று இரங்குவது மாத்திரம் அவசிய மென்றும்;

நரகர்,—நாம் பசியாற்றுவிக்கத்தக்க இடங்களில் இல்லாமல் வேறி டங்களி லிருக்கின்றபடியாலும், நரகர் பசிக்குத் தண்டனை பரிவாரங்க ளால் பசி யாற்றுவித்தலாலும், அந்நரகர் பசியைக் குறித்து யோசிப் பது அவசியமல்ல வென்றும், அந்நரகரும் பசிநேரிடில் வருந்துவார் களேயென்று இரங்குவது மாத்திரம் அவசியமென்றும்;

ஊழ்வகையினால் சிறிதுஞ் சுதந்தரமில்லாத, **மரம்**, **புல்** முதலிய **தாபரங்களில்**, மனிதர் தங்கள் வாழ்க்கைக்குச் சகாயமாகத் தங்கள் முயற்சியால் விளைவிக்கின்ற தாபர வர்க்கங்களுக்குப் பசி குறித்து நீர் விடுவது அவசியமென்றும், மற்றைத் தாபர வர்க்கங்களெல்லாம் அருள் நியதியின்படி ஆகாரங் கொடுப்பிக்க உயிர்த்திருக்கின்றன வாதலால், அவைகளுக்கெல்லாம் பசி யறிந்து ஆகாரங் கொடுப்பது, நமது சுதந்தரமல்ல, கடவுள் சுதந்தர மென்றும், அவை குறித்து யோசிப்பது அவசியமல்ல வென்றும், ஆகாரமில்லாவிடில் வருந்துமே யென்று இரங்குதல் மாத்திரம் அவசிய மென்றும்;

நிலத்திலும் நீரிலும் ஊருகின்ற உயிர்களுக்கும், பறவைகளுக்கும், மிருகங்களுக்கும் அவ்வவற்றின் ஊழ்வகைக்குத் தக்கபடி **அருள் நியதி ஆகாரங் கொடுப்பிக்க உண்டு** பசியாறுகின்றனவென்றும், அவ்வவைகளுக்கு த் தக்க ஆகாரம் அறிந்து கொடுப்பது நமது சுதந்தரமல்ல கடவுள் சுதந்தரமென்றும், அவைகளில் மனிதர் வாழ்க்கைக்குச் சகாயமாகத் தங்கள் சுதந்தரத்தால் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகின்ற **பசு, எருது, எருமை, கடா, ஆடு, குதிரை** முதலிய சில மிருகங்களுக்கு ஆகாரங் கொத்துப் பசியாற்றுதல் அவசிய மென்றும்;

மனிதர்களில், ஆண்மக்கள் பெண்மக்கள் என்றிரு வகைப்பட்ட எல்லா மனிதர்களுக்கும், பசியால் வரும் நஷ்டங்களும், துன்பங்களும், —பசி நிவர்த்தியால் வரும் லாபங்களும், இன்பங்களும், பொதுவில் ஒரு தன்மையா யிருத்தலாலும்; —பசியால் வரும் நஷ்டங்களையுந் துன்பங்களையும் மன முதலான அந்தக்கரண விருத்தியினாலும் கண் முதலான இந்திரியங்களாலும், மிகவும் அறிந்து கொள்கின்ற ஆன்ம அறிவு ஒத்திருத்தலாலும்;—மனிதர்களுக்கு ஊழ்வகையினால் அருள் நியதியின்படி கொடுப்பிக்கின்ற ஆகாரமட்டில் ஜீவித்துத் தேகத்தை வைத்திருக்கக் கூடாமையாலும்;—தங்கள் முயற்சியாலும், அறிவாலும், சுதந்தரத்தாலும் சம்பாதிக்கின்ற, "**ஆகாமிய**" ஆகாரத்தாலும், பசியை நீக்கித் தேகத்தை வைத்திருக்க வேண்டுமாதலாலும்;-ஆகாமியத்தால் சம்பாதிக்கின்ற ஜீவசுதந்தரம் மனிதர்களுக்கு அருளால் மிகவுங் கொடுக்கப்பட்ட படியாலும்; — ஊழ்வகையால் ஆகாரம் நேரிடாமல் பசித்து வருந்தும்படியாகவும்;—அந்தப் பசியை நீக்கு நிமித்தம் ஒருவரை யொருவர் எதிர்பார்க்கும் படியாகவும்;— அவர் தயவினால் ஆகாரங் கொடுத்து அப்பசியை நீக்கி அவரை நன் முயற்சியிற் செலுத்தவும்,—ஆகாரங் கொடுத்தவர் சித்திமுத்திகளை யடையவும்,—அருள் நியதியாக விதிக்கப்பட்ட படியாலும்;—

மனிததேகம் மற்ற ஜீவதேகம்போல இலேசிலே எடுக்கக் கூடாததாகலாலும், 1. —மனித தேகத்தில் ஆன்ம விளக்கமும் அருள் விளக்கமும், மிகவும் விளங்குதலாலும், 2. —இந்த

மனித தேகம் போனால் மீளவும் இந்தத் தேகம் வருமென்கிற நிச்சய மில்லாமையாலும், 3. —இந்த மனிததேகம் முத்தி யின்பம் பெறுதற்கே எடுத்த தேகமாதலாலும், 4.—இந்த மனித தேக மாத்திரமே முதற் சிருஷ்டி தொடங்கிக் கடவுள் சம்மதத்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உயர்ந்த அறிவையுடைய தேகமாதலாலும், 5. —மனிதர்கள் மாத்திரம் பசியாற்றுவிக்கின்ற ஜீவ காருண்ய விதியைப் பொதுவில் அவசியம் உறுதியாகப் பிடிக்க வேண்டுமென்றும், கடவுள் விதித்திருக்கின்றபடியால், பசியை ஆகாரத்தினால் நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் மனிதர்களிடத்தே பெரும்பான்மை நடத்த வேண்டுமென்று அறியவேண்டும்.

22. ஊழ்வகைக்குத் *தக்கபடி, மிருகம், பறவை முதலிய ஜீவர்களுக்கு அருளால் நியதி ஆகார மாத்திரம் இருக்க மனிதர்களுக்கு மாத்திரம், ஊழ் நியதி ஆகாரத்தோடு ஆகாமிய முயற்சி ஆகாரமும் வேண்டுவது அவசிய மென்றது எப்படி? என்னில் :—*

மனிதர்கள் பிராரத்தப்படி நியதி யாகாரத்தைப் புசித்துப் பிராரத்த அனுபவத்தை நீக்கிக்கொண்டு, ஆகாமியத்தால் முயற்சி யாகாரத்தைப் புசித்துக் கரணேந்திரிய தேகத்தை வலுவுள்ளதாகச் செய்துகொண்டு, சன்மார்க்க சாதனத்தை அனுசரித்துச் சித்திமுத்தி இன்பங்களைப் பெறக்கடவரென்று, கடவுள் விதித்திருக்கின்றபடியால், மனிதர்களுக்குப் பிராரத்த ஆகாரமும் ஆகாமிய முயற்சி ஆகாரமும், அவசியம்வேண்டுமென்றுஅறியவேண்டும். **மிருகம், பட்சி, ஊர்வன, தாபரம்** என்கிற ஜீவதேகங்கள் **தண்டனை நிமித்தம்** விதித்த தேகங்களாதலால், பிராரத்த ஆகாரம் கடவுள் விதித்த வண்ணம் **அருட்சத்தியால்** தடை படாமல் கொடுக்கப்படு மாகலில், ஆகாமிய ஆகாரம் சம்பாதிக்க வேண்டாமென் றறிய வேண்டும்.

23. ஆனால் *ஜீவகாருண்யம் எல்லா ஜீவர்களுக்கும்* **பொது** *வென்று முதலில் குறிக்கப்பட்டது என்னை? எனில் :—*

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தில் முக்கியமாக எல்லா மனிதர்களுக்கும் பொதுவில் பசியினால் வருந்துன்பத்தை நிவர்த்திசெய்து ஆகாரத்தினால் திருப்தி இன்பத்தை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்றும், 1.—பசியைப் போல் வேறு வகையினால் ஜீவகொலை நேரிடுவதானால் அந்த ஜீவ கொலையைத் தம்மாற் கூடியவரையில் எவ்விதத்திலாயினும் தடை செய்து உயிர் பெறுவித்துச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டுமென்றும், 2.—பிணி, பயம் முதலிய மற்ற ஏதுக்களால் ஜீவர்களுக்குத் துன்பம் நேரிடில் அத்துன்பங்கள் தங்களால் நீக்கத் தக்கவைகளாகில் நீக்க வேண்டுமென்றும், 3.—மிருகம், பறவை, ஊர்வன, தாபரம் முதலிய

ஜீவர்களிடத்துப் பயத்தினால் வருந் துன்பத்தையும், கொலையினால் வருந் துன்பத்தையும் எவ்விதத்தும் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்றும், 4.—அவற்றுள் **துட்ட ஜீவர்களிடத்தும்**, சிறிது பயத்தினால் வருந் துன்ப மாத்திரமே யல்லது **கொலையினால்** வருந் துன்பங்களைச் செய்யப்படா தென்றும், 5.—இவ்வகை முழுதும் ஜீவகாருண்யமே யாதலால், **எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஜீவகாருண்யம் வேண்டுமென்று கடவுளால் ஆணை செய்ததென் றறியவேண்டும்.**

24. **மனிதர்கள்**, *தங்கள் வாழ்க்கைக்குச் சகாயமாகச் சம்பாதிக்கின்ற உயிர்களில் சில உயிர்கள், தாமச ஆகாரமாகிய* **மாமிச ஆகாரஞ்** *செய்வதனால், அவைகளுக்குப் பசியாற்றுவிக்கும்போது அந்த ஆகாரத்தைக் கொடுத்து ஆற்றுவிக்கப் படாதோ ? என்னில் :—*

ஒரு ஜீவனைக் கொன்று ஒரு ஜீவனுக்கு மாமிசத்தால் பசியாற்றுதல் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமேயல்ல வென்றும்—கடவுள் சம்மதமும் அல்லவென்றும்—இவைகட்கு முழு விரோதமென்றும் அறியவேண்டும்.

எல்லா ஜீவர்களும் இயற்கை யுண்மை ஏகதேசங்களாகிக் கடவுள் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளுக்கு இடமாக இருக்கின்றபடியாலும், 1.—கடவுள் இயற்கை விளக்கம் மறைபடும்போது ஜீவத்தன்மை இல்லாதபடியாலும், 2.—கடவுளியற்கை விளக்கமும், ஜீவனியற்கை விளக்கமும், ஒன்றோடொன்று மாறுபடாதாகலாலும், 3.—கடவுளியற்கை விளக்கமும் ஜீவன் இயற்கை விளக்கமும், அந்தந்தத் தேகங்களிலும் விளங்குகின்றபடியாலும், 4.—**ஒரு ஜீவனை வதைத்து** அதனால் மற்றொரு ஜீவனுக்குப் **பசியாற்றுதல்** ஜீவகாருண்ய வொழுக்கத்திற்கு **முழுவிரோத** மென்றே அறியவேண்டும்.

25. **புலி, சிங்கம்** *முதலிய மிருகங்கள் மற்றொரு ஜீவனைக்கொன்று தின்று தாமச ஆகாரத்தால் பசியாற்றித் திருப்தி யின்பத்தை யடைந்து சந்தோஷிக்கின்றன : அந்தச் சந்தோஷம் கடவுளியற்கை விளக்க ஏகதேசமும் ஜீவன் இயற்கை விளக்க நிறைவும் எனவுங் கொள்ளக் கூடாதோ ? என்னில் :—*

கூடாது. தாமச ஆகாரத்தால் பூரணசத்துவமாகிய கடவுளியற்கை விளக்க ஏகதேசமும் ஏகதேச சத்துவமாகிய ஆன்ம இயற்கை விளக்கமும் விளங்கா,—**இருளால் ஒளி விளங்காதது போல்.**

26. இதைத் தாமச ஆகார மென்பது என்னை? எனில் :—

கடவுள் விளக்கம் வெளிப்படாதபடி ஆன்ம விளக்கத்தை மறைத்த **இம்சை ஆகாரமாதலால்** தாமச ஆகாரமாயிற்று.

27. இந்த ஆகாரத்தால் வந்த திருப்தி யின்பமாகிய சந்தோஷ விளக்கம் எதனுடைய விளக்கம்? என்னில் :—

அநுதி பசுகரண **மாயாவிளக்கம்** என்று அறியவேண்டும் :

28. பசு என்பது என்னை?

ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்கிற மும்மல பந்தத்தால் ஒன்றுபட்டு **அறிவிழந்த ஆன்மாவையே பசு** வென்பது.

29. அப்பசுவிற்கு விளக்கந் தோன்றுவது எப்படி? என்னில்:—

சூரியனை மறைத்த மேகவண்ணத்திலுள்ள இருளினிடத்தும் சூரியப் பிரகாச விசேஷந்தோன்றுதலால் அவ்விருளும் விளக்கமாக வழங்குகின்றது. அதுபோல், அசுத்த மாயா கரணங்களுந் தாமச குணமும் இருள் வண்ணமுடைய வாயினும், தம்மால் மறைக்கப்பட்ட பரஜீவ விளக்க விசேஷத்தால், அசுத்த மாயா கரணமும், தாமச குணமும் விளக்கமாக வழங்குகின்றன. இதனால், **மாமிச ஆகாரத்தில் வரும் விளக்கம் அசுத்த மாயா கரண விளக்கமே** யென்று அறியவேண்டும்.

[**தாபரங்களும் உயிர்கள்தான்**]

30. ஆனல், மரம், புல், நெல் முதலான **தாபரங்களும் உயிராகவே** சொல்லப்படுகின்றனவே, அவைகளை இம்சை செய்து ஆகாரமாகக் கொண்டால் அவை தாமச ஆகாரமல்லவோ? அதனால் வந்த சந்தோஷம் அசுத்த மனோகரண சந்தோஷமல்லவோ? என்னில் :—

மரம், புல், நெல் முதலான **தாபரங்களும் உயிர்கள் தான்,** அவைகளை இம்சைசெய்து ஆகாரங் கொண்டால் அது ஏகதேச தாமச ஆகாரந்தான்; அந்த ஆகாரத்தால் வந்த சந்தோஷமும் அசுத்த கரண சந்தோஷந்தான், **ஆனலும் அப்படியல்ல.—**

மரம், புல், நெல், முதலான ஜீவர்கள் பரிசமென்கிற ஓரறிவையுடைய ஜீவர்களாதலாலும், 1.—அவ்வுடம்பில் ஜீவ விளக்கம் ஒருசார் விளங்குதலாலும், 2.—அவ்வுயிர்கள் தோன்றும் வித்துக்களும், மற்ற வித்துக்கள்போல் சடமாதலாலும், 3.—அவ்வித்துக்களை நாமே விதைத்து உயிர் விளைவு செய்யக் கூடுமாதலாலும், 4.—அவ்வுயிர்களை வேறு செய்யாமல் அவ்வுயிர்களினிடத்து உயிரில்லாமல், **உயிர்**

தோன்றற்கிடமான சடங்களாகத் தோன்றிய வித்துக்களையும், காய்களையும், கனிகளையும், பூக்களையும், கிழங்குகளையும், தழைகளையும், ஆகாரங்களாகக் கொள்வதே யன்றி அவ்வுயிருள்ள **முதல்களை** ஆகாரமாகக் கொள்ளாதபடியாலும், 5.-அவைகளில் வித்து, காய், கனி, முதலானவை கொள்ளும்போது சுக்கிலம், நகம், ரோமம் முத லியவைகளை வாங்கும்போது, இம்சை உண்டாகாமை போல், இம்சை உண்டாகாதபடியாலும், 6—தாபரவர்க்கங்களுக்கு மனமுத லான அந்தக்கரணங்கள் விருத்தியில்லாத படியாலும், 7.-**அது உயிர்க் கொலையுமல்ல; துன்பம் உண்டுபண்ணுவதுமல்ல;** அத னல், அது **ஜீவகாருண்ய விரோதமாகாது.** அந்த ஆகாரத்தால் வந்த சந்தோஷமும் ஜீவ விளக்க சகிதமான **கடவுள் விளக்கமே யாகுமென்று** அறியவேண்டும்.

---

31. மரம் *முதலிய தாபரங்களில் தோன்றிய வித்துக்களை இனி உயிர் ஏறுதற்கிடமாகிய சடங்களென்பது எப்படி? என்னில்:—*

1.—**வித்துக்களில்** ஜீவனிருந்தால் நிலத்தில் விதையா முன்னமே விளையாவேண்டும்.—நிலத்தில் விதைத்த காலத்தும், சில வித்துக்கள் விளையாமலே யிருக்கின்றன. 2.—அன்றியும் வித்தென்பது காரணம். இந்தக் காரணம்—உடம்பு தோன்றுதற்கே யென்று சிறுபிள்ளை களாலும் அறியப்படும். அன்றி, **உயிர்—நித்தியம்;** உடம்பு—அநித் தியம்: நித்தியமான உயிர்—காரணம் வேண்டாது: அநித்தியமாகிய உடம்பே—காரணம் வேண்டும். ஆகலில் வித்துக்களைச் சடமென்று அறிய வேண்டும்.

---

32. ஆனல், *வித்துக்களினிடத்து ஆன்மாக்கள் ஏறுவது எப்படி? எனனில் :—*

நிலத்திற் கலந்த வித்திற்கு நீர் விடில் அந்த நீரின்வழியாகக் கடவுள் **அருள் நியதியின்படி** ஆன்மாக்கள் அணுத்தேகத்தோடு கூடி நிலத்திற் சென்று அந்நிலத்தின் பக்குவ சத்தியோடு கலந்து வித்துக்களினிடமாகச் செல்கின்றனவென்று அறியவேண்டும்.

---

33. முளைகளையே *பிடுங்கப்படாதென்று சிலர் சொல்லுகின்றர்கள்; வித்து, காய், இலை முதலியவைகளைப் புசிக்கலாமென்று சொல்வது எப்படி? யென்னில் :—*

வித்து நிலத்திற் படிந்தபின் நீர்வழியாக ஆன்மாவானது சென்று பக்குவ சத்தியிற் கலந்து வித்திலேறி முளைத்தபடியால், முளையானது வித்து, காய் முதலியவைகளைப் போலச் **சடமல்ல.** ஆகலால், **முளை களைப் பிடுங்கப்படாதென்பது உண்மை** யென்றறிய வேண்டும்.

[தாவர ஆகாரம்]

34. வித்து, *காய், கனி முதலியவற்றில் உயிர்க்கொலை யில்லாவிடினும், நகம், ரோமம், சுக்கிலம் முதலியவற்றிலிருக்கிற அசுத்தமாவதில்லையோ? என்னில் :—*

தத்துவ விருத்தியும், **தாது** விருத்தியும் இல்லாதபடியால் அசுத்தமு மில்லை.

ஆகலில், மரம், புல், நெல் முதலியவைகளின் வித்து, காய், கனி, தழை முதலியவற்றைப் புசிப்பது **ஜீவகாருண்ய விரோதமல்ல** வென் றறிய வேண்டும்.

[மாமிச ஆகாரம் நியதியல்ல]

35, மாமிச ஆகாரம்-*புலி முதலாகிய துட்டமிருகங்களுக்கு நியதியாகார மல்லவோ? என்றறிய வேண்டில் :—*

அது அவ்வுயிர்களுக்குச் சிருஷ்டி நியதி ஆகாரமல்ல: பரம்பரை வழக்கத்தாற் பெற்ற ஆகாரமாமென் றறியவேண்டும். ஆகலில், அதை நிவர்த்தி செய்வித்துச் சத்துவ ஆகாரங்களைப் புசிப்பிக்கும்படி செய்யவுங்கூடும். ஒரு சீலமுடையவன் கிரகத்தில் வழங்குகின்ற **பூனைக்கும், நாய்க்கும்** வேறிடங்களிற் போய் அசுத்த ஆகாரங் கொள்ளாமல் காவல் செய்து அடிநாள்தொடங்கிச் சுத்த ஆகார வழக்கமே செய்விக்கின்றான்; அவைகள்—அவைகளைப் புசித்து உயிர் வழங்கி வருகின்றன. அப்படியே **புலி, சிங்கம்** முதலிய துட்ட வர்க்கங்களையும் மேல்நின்று சுத்த ஆகாரத்தில் பழக்குவா ரில்லாமையால் அசுத்த ஆகாரங்களைப் பழக்கத்தாற் புசிக்கின்றனவென்று அறியலாம்.

ஆகலில், ஒரு ஜீவனைக் கொன்று மற்றொரு ஜீவனுக்குப் பசியாற்றுவித்தல் கடவுளருளுக்குச் சம்மதமுமல்ல, ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமும் அல்ல வென்று **சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.**

இந்த ஜீவகாருண்ய மென்கின்ற சாதனத்தில் சாத்தியமாகின்ற இன்பம், **அபர இன்பமென்றும், பர இன்பமென்றும்** இருவகைப் படும்.

[அபர இன்பம்]

இச்சை முதலியவைகளைப் பற்றி உண்டாகின்ற துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பதில் வருமின்பம் **அபர இன்பமாகும்.** அவை இம்மையில் அனுபவிக்கின்ற இன்பங்களில் சிலவென் றறிய வேண்டும்.

36. அவை எவை? என்னில் :—

1.—**உடுப்பதற்கு** வஸ்திரமில்லாமலும், 2.—இருப்பதற்கு இடமில்லாமலும், 3.-உழுவதற்கு நிலமில்லாமலும், 4.—பொருந்துவதற்கு

மனைவி யில்லாமலும், 5.—விரும்பியபடி செய்வதற்குப் பொருள் முதலிய வேறுவேறு கருவிகளில்லாமலும், துன்பப்படுகின்ற ஜீவர்கள் விஷயத்தில் ஜீவகாருண்யந் தோன்றி, உடுப்பதற்கு வஸ்திரம் இருப்பதற்கு இடம், உழுவதற்கு நிலம், பொருந்துவதற்குப் பெண், விரும்பியபடி செய்வதற்குப் பொருள் முதலானவை கொடுத்த போது, பெற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு உள்ளிருந்து முகத்தினிடமாகத் தோன்றுகின்ற இன்ப விளக்கமும், அந்த இன்பத்தைக் கண்டு கொடுத்தவர்களுக்கு உண்டாகின்ற இன்ப விளக்கமும் **கடவுள்** கரணத்தில் ஏகதேசமும்—ஜீவகரணத்திற் பூரணமுமாகத் தோன்றுகின்றவையாகலால்-அது **அபர இன்ப** மென்று அறியவேண்டும்.

[பர இன்பம்]

பசியினால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பதில் வருமின்பம் **பர இன்பமாகும்.** அவை இம்மையில் போக சித்திகளாலும்,—யோக சித்திகளாலும், — ஞானசித்திகளாலும் வருகின்ற இன்பங்களும்,—முடிவில் அனுபவிக்கப்படும் **மோட்ச இன்பமும்** ஆகுமென்றறிய வேண்டும். உண்பதற்கு ஆகாரமில்லாமல் சோர்வடைந்த ஜீவர்களுக்கு ஜீவகாருண்யத்தால் ஆகாரங்கொடுக்க, உண்டு பசிநீங்கிய தருணத்தில், அந்த ஜீவர்களுக்கு அகத்தினிடத்தும் முகத்தினிடத்தும் தழைந்து பொங்கித் ததும்புகின்ற இன்பமும் அது கண்டபோது கொடுத்தவர்களுக்கு அகத்திலும் முகத்திலும் அவ்வாறுண்டாகின்ற இன்பமும்,—ஆன்ம சகிதமாகிய **கடவுள் கரணத்திற் பூரணமாகத் தோன்று கின்றவை** யாகலால், — **பர இன்பமென்று அறிய வேண்டும்.**

வஸ்திரம், இடம், நிலம், பெண், பொருள் முதலானவைகளில்லாமல் துன்பப் படுகின்றவர்கள், அத்துன்பங்களை மனவெழுச்சியால் சகித்துக்கொண்டு உயிர்தரித்துத் தங்களாற் செய்யக்கூடிய முயற்சியைச் செய்யக்கூடும்.—பசியினால் துன்பம் நேரிட்டபோது மனவெழுச்சியால் அத் துன்பத்தைச் சகித்துக்கொள்ளக்கூடாது. சகிக்கத் தொடங்கில் உயிரிழந்துவிடுவார்கள்.

[பசியின் சகியாமை]

பசி நேரிட்டபோது :—

பெற்றவர்கள் பிள்ளைகளை விற்றும்,—பிள்ளைகள் பெற்றவர்களை விற்றும்—மனைவியைப் புருடன்விற்றும்,—புருடனை மனைவி விற்றும்—அந்தப் பசியினால் வருந் துன்பத்தை மாற்றிக் கொள்ளத் துணிவார்களென்றால், அன்னியமாகிய வீடு, மாடு, நிலம், உடைமை முதலியவைகளை விற்றுப் பசியை நீக்கிக் கொள்வார்களென்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

உலகமுழுதும் ஆளுகின்ற சக்கரவர்த்தியாகிய **அரசனும்**—பசி நேரிட்டபோது, தனது அதிகார வுயர்ச்சி முழுதும் விட்டுத் தாழ்ந்த வார்த்தைகளால் '**பசிநேரிட்டது: என்ன செய்வது**' என்று அருகிலிருக்கின்ற அமைச்சர்களிடத்துக் குறை சொல்லுகிருன்.

பகைவரால் எறியப்பட்டு மார்பிலுருவிய பாணத்தையுங் கையாற் பிடித்துக்கொண்டு, எதிரிட்ட பகைவரை யெல்லாம் அஞ்சாது ஒரு நிமிஷத்தில் வெல்லத்தக்க **சுத்தவீரரும்**—பசி நேரிட்டபோது,-சௌரியத்தை யிழந்து பசிக்கஞ்சிப் பக்கத்தில் நிற்கின்றவரைப் பார்த்து '**இளைப்பு வருமே! சண்டை எப்படிச் செய்வது!**' என்று முறையிடுகின்ருர்கள்.

இவ்வுலக போகங்களோடு இந்திரபோக முதலிய போகங்களையும், துரும்பாக வெறுத்து, முற்றுந்துறந்து அறிவை யறிந்து **அனுபவம் விளங்கிய ஞானிகளும்,**—இந்திரியங்களை அடக்கி மனேலயஞ் செய்து **உண்மை நிட்டையிலிருக்கின்ற யோகிகளும்,**—இறந்தோரையும் எழுப்பத்தக்க அளவிறந்த மகத்துவங்கள் விளங்கிய **சித்தர்களும் முனிவர்களும், — தவசிகளும், — பசிநேரிட்டபோது,** தங்கள் தங்கள் அனுபவ லட்சியங்களை விட்டு அடுத்த ஊரைநோக்கிப் **பலிக்கு வருகின்ருர்கள்;** பலி நேராதபோது நிலை கலங்குகின்ருர்கள்.

சொற்பனத்தில் ஓர் இழிவு வரினும் அதுகுறித்து உயிர் விடத்தக்க **மானிகளும்,**—பசி நேரிட்டபோது சொல்லத் தகாதவரிடத்துஞ் சொல்லி மானங் குலைகின்ருர்கள்.

சாதி சமய ஆசாரங்களில் அழுத்தமுடைய **ஆசாரியர்களும்,**—பசி வந்தபோது,—ஆசாரத்தை மறந்து ஆகாரத்திற்கு எதிர்பார்க்கின்ருர்கள்.

கல்வி, கேள்விகளில் நிரம்பி, அறிதற்கரிய நுட்பங்களை யறிந்து, செய்தற்கரிய செய்கைகளைச் செய்து முடிக்க **வல்லவர்களும்,**—பசி நேரிட்டபோது, அறிவுங் கருத்தும் அழிந்து தடுமாறுகின்ருர்கள்.

இராப்பகல் தோன்ருது புணர்ச்சியின்பத்திற் பொங்குகின்ற **காமிகளும்,** — பசிநேரிட்டபோது, — புணர்ச்சியை மறந்து காமத்தைக் கசந்து கலங்குகின்ருர்கள்.

நாமே பெரியர் நமக்குமேற் பெரியரில்லையென்று இறுமாப்படைகின்ற **அகங்காரிகளும்,** பசிநேரிட்டபோது, — அகங்காரங் குலைந்து ஆகாரங் கொடுப்பவரைப் பெரியவராகப் புகழ்கின்ருர்கள்.

ஒருவகைக் காரியங்களில் அனேக வகைகளாக உபசரிக்கச் செய்கின்ற **டம்பர்களும்,** — பசிநேரிட்ட போது, — டம்பத்தை இழந்து மயங்குகின்ருர்கள்.

இவரிவர் இப்படி இப்படியானால்—ஒருவகை ஆதாரமுமில்லாத ஏழைகள்,—பசி நேரிட்டபோது,—என்னபாடு படார்கள்! அந்தக் காலத்தில் அந்த ஏழைகளுக்கு ஆகாரங்கிடைத்தால் எப்படிப்பட்ட சந்தோஷமுண்டாகும்! அந்தச் சந்தோஷத்தைத் தோற்றுவித்தவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட லாபம் கிடைக்கும்! இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லுவதற்கும் அருமை என்றறிய வேண்டும்.

[பசியின் அவத்தை]

ஜீவர்களுக்குப் பசி அதிகரித்த காலத்தில்;—

ஜீவ அறிவு விளக்கமில்லாமல் மயங்குகின்றது,—அது மயங்கவே அறிவுக்கறிவாகிய, **கடவுள் விளக்கம்** மறைபடுகின்றது,—அது மறையவே **புருடதத்துவம்** சோர்ந்து விடுகின்றது,—அது சோரவே **பிரகிருதி தத்துவம்** மழுங்குகின்றது,—அது மழுங்கவே **குணங்களெல்லாம்** பேதப்படுகின்றன,—**மனம்** தடுமாறிச் சிதறுகின்றது,—**புத்தி** கெடுகின்றது, — **சித்தம்** கலங்குகின்றது,—**அகங்காரம்** அழிகின்றது,—**பிராணன்** சுழல்கின்றது,—**பூதங்களெல்லாம்** புழுங்குகின்றன,—**வாத பித்த சிலேட்டுமங்கள்** நிலை மாறுகின்றன,—**கண்** பஞ்சடைந்து குழிந்து போகின்றது,—**காது** கும்மென்று செவிடு படுகின்றது,—**நா** உலர்ந்து வறளுகின்றது,—**நாசி** குழைந்து அழல்கின்றது,-**தோல்** மெலிந்து ஸ்மரணை கெடுகின்றது,—**கை கால்** சோர்ந்து துவளுகின்றன, — **வாக்குத்** தொனிமாறிக் குளறுகின்றது,—**பற்கள்** தளருகின்றன,—**மல சல வழி** வெதும்புகின்றது,—**மேனி** கருகுகின்றது,-**ரோமம்** வெறிக்கின்றது,—**நரம்புகள்** குழைந்து நைகின்றன,—**நாடிகள்** கட்டுவிட்டுக் குழைகின்றன,—**எலும்புகள்** கருகிப் பூட்டுகள் நெக்குவிடுகின்றன, -**இருதயம்** வேகின்றது,—**மூளை** சுருங்குகின்றது,-**சுக்கிலம்** வெதும்பி வற்றுகின்றது,—**ஈரல்** கரைகின்றது,—**இரத்தமும் சலமும்** சுவறுகின்றன,—**மாமிசம்** குழைந்து தன்மை கெடுகின்றது,—**வயிறு** பகீலென்றெரிகின்றது,—**தாப சோபங்கள் மேன்மேலும் உண்டாகின்றன, உயிரிழந்து விடுவதற்கு** மிகவுஞ் சமீபித்த அடையாளங்களும் அனுபவங்களும் மேன்மேலும **தோன்றுகின்றன:** பசியினால் இவ்வளவு அவத்தைகளுந் தோன்றுவது **ஜீவர்களுக்கெல்லாம் பொதுவாகவே இருக்கின்றது.**

இவ்வளவு அவத்தைகளும்—ஆகாரம் கிடைத்தபோது உண்டு **பசி நீங்க — நீங்குகின்றன.** அப்போது தத்துவங்களெல்லாம், தழைத்து,—உள்ளங் குளிர்ந்து,—அறிவு விளங்கி, அகத்திலும் முகத்திலும் **ஜீவகளையும் கடவுள் களையுந்** ததும்பி **ஒப்பில்லாத திருப்தி இன்பம் உண்டாகின்றது.**

இப்படிப்பட்ட இன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற **புண்ணியத்துக்கு** எந்தப் புண்ணியத்தை இணையென்று சொல்லலாம்? இந்தப் புண்ணியத்தைச் செய்கின்ற **புண்ணியர்களை** எந்தத் தெய்வத்துக்குச் சரியென்று சொல்லலாம்? **எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் மேலாகிய கடவுள் அம்சமென்றே சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.**

இதனால்,—நரக வேதனை,-சனன வேதனை,-மரண வேதனை,- என்கின்ற மூன்று வேதனைகளுங் கூடி முடிந்த வேதனையே **பசி வேதனை** யென்றும்; அகம், புறம், நடு, கீழ், மேல், பக்கம் என்கிற எவ்விடத்தும் **நிறைந்து — எக்காலத்தும் வேறுபடாத மோக்ஷ இன்பமே ஆகாரத்தினால் உண்டாகும் திருப்தி இன்பம்** என்றும் அறியப்படும்.

[பசி என்பது ஓர் உபகாரக் கருவி]

பசியில்லாவிடில் :—

ஜீவர்கள் ஆகாரங் குறித்து ஒருவரையொருவர் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள்; எதிர்பாராத பக்ஷத்தில் உபகாரச் செய்கை தோன்றாது; அது தோன்றாதபோது ஜீவகாருண்யம் விளங்காது: அது விளங்காதபோது கடவுளருள் கிடைக்கமாட்டாது. ஆகலால், **பசியுங் கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்ட ஓர் உபகாரக்கருவி** என்றே அறிய வேண்டும்.

பசியினால் துன்பப்படுகின்றவர்கள் ஆகாரத்தைக் கண்ட காலத்தில் அடைகின்ற சந்தோஷமும் தாய், பிதா, பெண்டு, பிள்ளை, காணி, பூமி, பொன், மணி முதலானவைகளைக் கண்ட காலத்திலும் அடையார்களாயின், ஆகாரம் உண்ட காலத்தில் உண்டாகும் சந்தோஷம் எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும்! ஆகலால், **இந்த ஆகாரத்தின்** சொரூப ரூப சுபாவங்களும், கடவுளருளின் ஏகதேச சொரூப **ரூப சுபாவங்களாகவே** அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருண்யம்

1. **பசி** யென்கிற **நெருப்பானது** ஏழைகள் தேகத்தினுள் பற்றி எரிகின்றபோது ஆகாரத்தால் அவிக்கின்றதுதான்—**ஜீவகாருண்யம்.**

2. **பசி** யென்கிற **விஷக்காற்றானது** ஏழைகள் அறிவாகிய விளக்கை அவிக்கின்ற தருணத்தில் ஆகாரங்கொடுத்து அவியாமல் ஏற்றுகின்றதே—**ஜீவகாருண்யம்.**

3. **கடவுளியற்கை** விளக்கத்திற்கு இடமாகிய ஜீவதேகங்களென்கிற **ஆலயங்கள்** பசியினால் பாழாகுந் தருணத்தில் ஆகாரங் கொடுத்து அவ் வாலயங்களை விளக்கஞ் செய்விப்பதே — **ஜீவகாருண்யம்.**

4. **கடவுள்** இன்பத்தைப் பெறுகின்ற நிமித்தம் தேகங்களி லிருந்து குடித்தனஞ் செய்கின்ற ஜீவரது **தத்துவக்குடும்ப** முழுதும் பசியினால் நிலை தடுமாறி அழியுந் தருணத்தில் ஆகாரங் கொடுத்து அக் குடும்ப முழுதும் நிலைபெறச் செய்வதே—ஜீவகாருண்யம்.

5. **பசி** யென்கிற புலியானது ஏழை உயிர்களைப் பாய்ந்து கொல் லத் தொடங்குந் தருணத்தில் அப் **புலியைக் கொன்று** அவ்வுயிரை இரட்சிப்பதே—ஜீவகாருண்யம்.

6. **பசி** யென்கிற **விஷம்** தலைக்கேறி ஜீவர் மயங்குந் தருணத் தில் ஆகாரத்தால் அவ் **விஷத்தை இறக்கி** மயக்கந் தெளியச் செய்வ தே—ஜீவகாருண்யம்.

7. **பசி** யென்கிற கொடுமையாகிய **தேள்** வயிற்றிற் புகுந்து கொட்டுகின்றபோது கடுப்பேறிக் கலங்குகின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரத் தால் அக்கடுப்பை மாற்றிக் **கலக்கத்தைத் தீர்ப்பதே** — ஜீவ காருண்யம்.

8. '**நேற்று** இராப்பகல் முழுதும் நம்மை அரைப்பங்கு கொன்று தின்ற **பசி யென்கிற பாவி** இன்றும்வருமே!—இதற்கென்ன செய் வோம்!' என்று ஏக்கங் கொள்கின்ற ஏழை ஜீவர்களது **ஏக்கத்தை நீக்குவதுதான்**—ஜீவகாருண்யம்.

9. '**வெயிலேறிப்** போகின்றதே! இனிப்பசி யென்கிற வேதனை வந்து சம்பவிக்குமே! இந்த விதிவசத்திற்கு என்ன செய்வது!' என்று **தேனில் விழுந்த ஈயைப்போல**, திகைக்கின்ற ஏழை ஜீவர்களுடைய **திகைப்பை நீக்குவதுதான்**—ஜீவகாருண்யம்.

10. '**இருட்டிப்** போகின்றதே இனி ஆகாரங் குறித்து எங்கே போவோம்!—யாரைக் கேட்போம்!—என்ன செய்வோம்!'—என்ற **விசாரத்தில் அழுந்திய** ஏழை ஜீவர்களது **விசாரத்தை மாற்றுவ தே**—ஜீவகாருண்யம்.

11. '**நடந்து** நடந்து காலுஞ் சோர்ந்தது,—கேட்டுக் கேட்டு வாயுஞ் சோர்ந்தது,—நினைத்து நினைத்து மனமும் சோர்ந்தது.—**இனி இப்பாவி வயிற்றுக்கென்ன செய்வோம்**.'—என்று கண்ணீர் வடிக் கின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரங்கொடுத்துக் **கண்ணீரை மாற்றுவதே**- ஜீவகாருண்யம்.

12. '**பகற்போது** போய்விட்டது, — பசியும் வருத்துகின்றது, — வேறிடங்களிற்போக வெட்கந் தடுக்கின்றது,— வாய்திறந்து கேட்க மானம் வலிக்கின்றது,—வயிறு எரிகின்றது,—உயிரை விடுவதற்கும் உபாயந் தெரியவில்லை,—இவ்வுடம்பை ஏன்எடுத்தோம்!'—என்று,மன மும் முகமுஞ் சோர்ந்து, சொல்வதற்கு நாவெழாமல், **உற்பாத சொப் பனங்கண்ட ஊமையைப்போல்** மனம்மறுகுகின்ற மானிகளாகிய ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து **மானத்தைக் காப்பதுவே**—ஜீவ காருண்யம்.

13. '**நாம்** முன் பிறப்பில் பசித்தவர்கள் பசிக்குறிப்பறிந்து பசியை நீக்கியிருந்தால் இப்பிறப்பில் நமது பசிக்குறிப்பறிந்து பசியை நீக்குவதற்குப் பிறிதொருவர் நேர்வார்,—அப்போது அப்படி நாம் செய்ததில்லை இப்போது நமக்கிப்படிச் செய்வாருமில்லை' என்று விவகரித்துக் கொண்டு தூக்கம் பிடியாமல் துக்கப்படுகின்ற ஏழை ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துத் **துக்கத்தை நீக்கித் தூக்கம் பிடிக்க வைப்பதே**—ஜீவகாருண்யம்.

14. **தேகமுழுதும்** நரம்புகள் தோன்றப் பசியினால் இளைத்து உயிரொடுங்கி மூர்ச்சை மூடியகாலத்தும் அயலாரைக் கேட்பது துணியாமற் கடவுளை நினைத்து நினைத்து,—நெருப்பிற்படுத்து,—நித்திரை செய்யத் தொடங்குவாரைப்போல,-அடிவயிற்றிற் கொடிய பசி நெருப்பை வைத்துப் படுக்கத் தொடங்குகின்ற **விவேகிகளுக்கு** ஆகாரங் கொடுத்து அந்தப் பசிநெருப்பை ஆற்றுவதே—ஜீவகாருண்யம்.

15. '**நேற்றுப்பட்டினி** கிடந்ததுபோல் இன்றும் பட்டினிகிடப்பது எப்படி? நாம் பாலியவசத்தால் இன்றும் பட்டினி கிடக்கத் துணிவோமாயினும், பட்டினி சகியாத நமது **ஏழைமனைவி** வயிற்றுக்கு யாது செய்வோம்? இவள் பசியைக் குறிப்பதும் பெரிதல்ல, வார்த்திபதிசையால் மிகவுஞ் சோர்ந்த நமது **தாய் தந்தைகள்** இன்றும் பட்டினி கிடந்தால் இறந்து விடுவார்களே! இதற்கென்ன செய்வோம்? பசியினால் அழுதழுது களைத்த நமது **புத்திரர்களது சோர்ந்த முகத்தை** எப்படிப்பார்ப்போம்?'—என்று எண்ணி எண்ணிக் கொல்லன் உலையினூத மூண்ட நெருப்பைப்போல், **பசிநெருப்பும்,—பயநெருப்பும், — விசாரநெருப்பும்**, — உள்ளே மூண்டபடி யிருக்கக் கன்னப்புடையில் கைகளை வைத்துக் கொண்டு கண்களில் நீர்கலங்க வருந்துகின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து **வருத்தத்தை மாற்றுவதே**—ஜீவகாருண்யம்.

16. '**கண், கை, கால்** முதலிய உறுப்புக்களிற் குறைவில்லாதவர்களாகி ஆகாரஞ்சம்பாதிக்கத்தக்க சக்தியுள்ளவர்களும் பசியால் வருந்தி இதோ படுத்திருக்கின்றார்கள்,—**குருடும், செவிடும், ஊமையும், முடமுமாக** விருக்கின்ற நமக்கு ஆகாரம் எந்தவழியாற் கிடைக்கும்!—பசி எப்படி நீங்கும்!'—என்று தனித்தனி நினைத்து நினைத்துத் துக்கப்படுகின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரங்கொடுத்துத் துக்கத்தை நீக்குவதே—ஜீவகாருண்யம்.

17. **பசியினால்** வருந்துகின்றவர்கள் எந்தத் தேசத்தாராயினும்,-எந்தச் சமயத்தாராயினும்,-எந்த ஜாதியாராயினும்,-எந்தச் செய்கையாராயினும்,—அவர்கள் தேச வொழுக்கம்; சமய வொழுக்கம்; ஜாதியொழுக்கம்; செய்கை யொழுக்கம் முதலானவைகளைப் பேதித்து

விசாரியாமல்,—எல்லா ஜீவர்களிடத்தும் கடவுள் விளக்கம் பொதுவாய் விளங்குவதை அறிந்து பொதுவாகப் பார்த்து அவரவர் **ஒழுக்கத்திற்குத் தக்கபடி**, அவர்கள் பசியை நிவர்த்தி செய்விப்பதே—ஜீவகாருண்யம்.

18. **சன்மார்க்க ஒழுக்கத்திற்கு ஒத்த சத்துவ ஆகாரத்தால் பசி நிவர்த்தி செய்துகொள்ளத் தக்க மிருகம்**, பறவை, ஊர்வன, தாபரம் என்கின்ற உயிர்களுக்குப் பசி வந்தபோது, பசி நிவர்த்திச் செய்விப்பதே—ஜீவகாருண்யம்.

19. **பசியை** நிவர்த்தி செய்துகொள்ளத்தக்க புவனபோக சுதந்தரங்களைப் பெறுதற்குரிய அறிவு இருந்தும்,—பூர்வ கர்மத்தாலும், அஜாக்கிரதையாலும்;—அச் சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல் பசியினால் வருந்துகின்ற ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து அந்தப் பசி வருத்தத்தை நீக்கித் திருப்தி யின்பத்தை உண்டு பண்ணுவதற்குக் காரணமாகிய '**ஜீவகாருண்யம் என்கின்ற திறவு கோலைக்**' கொண்டுதான் மோட்சமாகிய மேல்வீட்டுக் கதவைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே புகுந்து எக்காலத்தும் அழியாத இன்பத்தை அனுபவித்து வாழவேண்டும்.

ஆகலில், ஜீவகாருண்ய மென்கின்ற மோட்ச வீட்டுத் திறவு கோலைக் காலமுள்ளபோதே சம்பாதித்துக்கொண்ட சமுசாரிகள்—சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்கிற சாதன சகாயங்களை வேண்டாமல், எக்காலத்தும் அடையாத இன்ப வீட்டை அடைந்து, அவ்வீட்டுக் கதவைத் திறந்து கொண்டு, உள்ளே புகுந்து, நித்திய முத்தர்களாய் வாழ்வார்கள்.

1—புண்ணிய பூமிகளை வலஞ்செய்தல்,—2 புண்ணிய தீர்த்தங்களிலாடல்,—3 புண்ணிய தலங்களில் வசித்தல்,—4 புண்ணியமூர்த்திகளை தரிசித்தல்,—5 தோத்திரஞ் செய்தல்,—6 ஜெபஞ் செய்தல்,—7 விரதஞ் செய்தல், — 8 யாகஞ் செய்தல், — 9 பூஜைசெய்தல் — முதலிய சரியை கிரியைகளைச் செய்கின்ற **விரதிகளும்,—பத்தர்களும்,—இருடிகளும்**,—உணவை நீக்கி, உறக்கத்தை விட்டு, விடயச் சார்புகளைத் துறந்து,—இந்திரியங்களை அடக்கி,—மனோலயஞ் செய்து,—யோகத்திலிருக்கின்ற **யோகிகளும்**,—அளவிறந்த சித்தியின்பங்களைப் பெற்ற **சித்தர்களும்**,—நித்தியா நித்தியங்களை அறிந்து, எல்லாப் பற்றுக்களையும் துறந்து, பிரமானுபவத்தைப் பெற்ற **ஞானிகளும்,—ஜீவகாருண்யம் என்கிற திறவுகோலைச்** சம்பாதித்துக் கொள்ளாதவர்களானால்,—மோட்ச மென்கிற மேல்வீட்டிற்கு முன்னும் பின்னுமாக ஏறிச் சமீபத்தில் காத்திருந்து மீளவும் அத்திறவு கோலைச் சம்பாதிக்கத் திரும்புவார்க ளல்லது, கதவைத் திறந்து

உள்ளே புகுந்து **இன்பத்தை அடைந்து வாழமாட்டார்க ளென்று உண்மையாக அறியவேண்டும்.**

இதனால், அறிவு விளங்கிய ஜீவர்களுக்கெல்லாம் ஜீவகாருண் யமே கடவுள் வழிபாடென்றும் அறியப்படும். அன்றியும், ஜீவகாருண்ய வொழுக்கத்தை உடையவர்களாகி, **அருந்தல் பொருந்தல்** முதலிய பிரபஞ்ச போகங்களை அனுபவிக்கின்ற சமுசாரி களெல்லாம், சர்வசக்தியையுடைய கடவுளருளுக்கு முழுதும் பாத்திர மாவார்கள்.

ஜீவகாருண்ய வொழுக்கமில்லாமல் ஞானம், யோகம், தவம், விரதம், ஜெபம், தியானம் முதலியவைகளைச் செய்கின்றவர்கள், கடவுளருளுக்குச் சிறிதும் பாத்திர மாகார்கள்; அவர்களை ஆன்மவிளக்க முள்ளவர்களாக வும் நினைக்கப்படாது; ஜீவகாருண்யமில்லாது செய்யப்படுகிற செய்கைகளெல்லாம் பிரயோஜனமில்லாத மாயாஜாலச் செய்கைகளே யாகுமென்று அறியவேண்டும்.

எல்லா ஜீவர்களும் கடவுள் இயற்கை யுண்மை ஏகதேசங்களாத லாலும், அவரவர் இடங்களிற் கடவுள் அருள் விளக்கம் விளங்குதலா லும்,—1. சமுசாரிகளுள் தமது தாய், தந்தை, புணர்ந்தோர், மக்கள், துணைவர் முதலிய குடும்பமட்டில் பசியாற்றிக்கொள்ளத்தக்க, **அற்ப சக்தியுள்ள சமுசாரிகள்**, தாய், பிதா, மக்கள், துணைவர் முதலிய குடும்பத்தாரைப் பசியினாற் பரதவிக்கவிட்டு அயலார்க்குப் பசியாற் றத் தொடங்குதலும்,—2. தம்மிடத்துப் பசித்து வந்த அயலாரை,— அந்தப் பசியால் பரதவிக்கவிட்டுத், தம் குடும்பத்தார் பசியை ஆற்றத் தொடங்குதலும்,—**கடவுளருளுக்குச் சம்மதமல்ல.**

ஆகலால், தமது குடும்பச் செலவைக் கூடியமட்டில் **சிக்கனஞ் செய்து, இருதிறத்தார் பசியை நீக்குதல் வேண்டும்** என்றும்;— அற்ப சக்தியினுங் குறைவுபட்டுத் தமது குடும்பமட்டிலும் பசியாற்று விப்பதற்குப் பிரயாசையால் **மிகச்சிறிய முயற்சியுடைய சமுசாரி கள்**, தமது குடும்பமட்டிலாவது பசியாற்றுவித்துக் கொண்டு,—தம் மிடத்துப் பசித்து வந்த அயலார் விஷயத்தில் மிகவும் தயவுடைய வர்களாகி அவர் பசியை மற்றொருவரைக் கொண்டாவது ஆற்று விப்பதற்குத் தக்க முயற்சி யெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும்,— இயல்புள்ள **பிரபல சமுசாரிகள்**, தங்கள் தங்கள் வருவாய்க்குத் தக்க வரையில், தாய், பிதா, புணர்ந்தோர், மக்கள், துணைவர், உறவினர், சினேகர், அதிதிகள், பெரியர், அடிமைகள், அயலார், பகைவர் முதலியவர்களுக்கும், தமது குடும்பத்திற்குச் சகாயமாகத் தேடிய, பசு, எருது, எருமை, ஆடு, குதிரை, தாபர முதலிய பிராணிகளுக்கும், பசியை ஆற்றுவித்துத் திருப்தி

யின்பத்தை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்றும்,—**விவாகம், புத்திரப் பேறு, தெய்வம் படைத்தல்** முதலிய பலவகைச் செய்கைகளில் வேறு வேறு சடங்குகளும், வேறு வேறு வினோதங்களும், வேறு வேறு பெருமைப் பாடுகளும், குறித்துப் பொருட்செலவு செய்தலை அமைத்து ;—**விவாக முதலிய அந்தந்தச் செய்கைகளிலும், பசித்த ஜீவர்களுக்குப் பசியை ஆற்றுவித்து இன்பத்தை யுண்டுபண்ணுகின்ற சிறப்பினையே செய்யவேண்டு மென்றும்,**—அப்படிச் செய்யில், பசித்தவர் பசிநீங்கி அடைந்த இன்பத்திலும் அநேக மடங்கு அதிகமான இன்பத்தைத் தாம் அடைவார்களென்றும் **சத்தியமாக அறியவேண்டும்.**

சமுசாரிகள் விவாக முதலிய விசேஷ காரியங்களில் பந்தலை அலங்கரித்தும்,—அவ்விடத்தில் வேறு வேறு சடங்குகளைச் செய்வித்தும்,— **ஆடல், பாடல், வரிசை, ஊர்வலம்** முதலிய வினோதங்களையும்,— அப்பவர்க்கம், சித்திரான்னம் முதலிய பெருமைப் பாடுகளையும் நடத்தியும்,—எக்களிப்பில் அழுந்தியிருக்குந் தருணத்தில்,— **பசித்த ஏழைகள் முகத்தைப் பார்க்கவும் சம்மதிக்கவில்லை.** இப்படிப்பட்ட சந்தோஷ காலத்தில் தமக்காயினும், தமது மக்கள், துணைவர் முதலியோர்க்காயினும், ஒவ்வோர் **ஆபத்து** நேரிடுகின்றது. அப்போது, அவ்வளவு சந்தோஷத்தையும் இழந்து துக்கப்படுகிறார்கள். இப்படித் துக்கப்படும்போது,— அலங்காரஞ் செய்த **பந்தலும்,**— சங்கல்ப விகல்பமான **சடங்குகளும்,**—ஆடல், பாடல், வாத்தியம், வரிசை, ஊர்கோலம் முதலிய **வினோதங்களும்,**—அப்பவர்க்கம், சித்திரான்னம் முதலிய **பெருமைப் பாடுகளும்,**—அந்த ஆபத்தைத் தடை செய்யக் கண்டதில்லை. அந்தச் சுபகாரியத்தில் உள்ளபடியே பசித்த ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துப் பசியை நீக்கி அவர்கள் அகத்திலும், முகத்திலும், கடவுள் விளக்கத்தையும், கடவுளின்பத்தையும், வெளிப்படச் செய்திருந்தார்களானால்,—அந்த விளக்கமும் இன்பமும் அத்தருணத்தில் நேரிட்ட ஆபத்தை நீக்கி, விளக்கத்தையும் இன்பத்தையும் **சத்தியமாக உண்டுபண்ணுமல்லவா ?** ஆகலில், விவாக முதலிய விசேஷச் செய்கைகளிலும் தங்கள் தங்கள் தரத்திற்கு ஒத்தபடி பசித்தவர்களது பசியை ஆற்றுவித்துத் திருப்தி யின்பத்தை உண்டுபண்ணுவது முக்கியமென் றறியவேண்டும்.

1. **சூலை, குன்மம், குஷ்டம்** முதலிய தீராத வியாதிகளால் வருந்துகின்ற சமுசாரிகள்,—தங்கள் தரத்திற்கு ஒத்தபடி பசித்தவர்களுக்குப் பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரித்தார்களானால்,—அந்த ஜீவகாருண்ய அனுசரிப்பே **நல்ல மருந்தாக** அந்த வியாதிகளை நிவர்த்தி செய்து, விசேஷ சௌக்கியத்தை உண்டுபண்ணுமென்பது உண்மை.

2. **பலநாள் சந்ததி யில்லாமல்** பலபல விரதங்களைச் செய்து வருந்துகின்ற சமுசாரிகள்,—தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி பசித்த ஏழைகளது பசியை ஆற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரிப்பார்களானால்,—அந்த ஜீவகாருண்ய அனுசரிப்பு **நல்ல அறிவுள்ள சந்ததியை** உண்டுபண்ணு மென்பது உண்மை.

3. **அற்ப வயதென்று** குறிப்பினால் அறிந்துகொண்டு இறந்து போவதற்கு அஞ்சி விசாரப்படுகின்ற சமுசாரிகள்,—தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி பசித்த ஏழைகளுக்குப் பசியை ஆற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரிப்பார்களானால்,—அந்த ஜீவகாருண்ய அனுசரிப்புத் **தீர்க்காயுளை** உண்டுபண்ணு மென்பது உண்மை.

4. **கல்வி, அறிவு, செல்வம், போகம்** முதலியவைகளைக் குறித்து வருந்துகின்ற சமுசாரிகள்,—தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி, பசித்த ஏழைகளுக்குப் பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரிப்பார்களானால்,—அந்த ஜீவகாருண்ய அனுசரிப்பு **கல்வி, அறிவு, செல்வம், போகம்** முதலானவைகளை உண்டுபண்ணு மென்பது உண்மை.

5. **பசித்தவர்களுக்குப்** பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாகக் கொண்ட ஜீவகாருண்யமுள்ள சமுசாரிகளுக்குக் கோடையில் **வெயிலும்** வருத்தாது,—**மண்ணும்** சூடு செய்யாது,—**பெருமழை, பெருங்காற்று, பெரும்பனி, பேரிடி, பெருநெருப்பு** முதலிய **உற்பாதங்களும்** துன்பம் செய்விக்க மாட்டா,—விடுசிகை, விஷக்காற்று, விஷசுரம் முதலிய அஜாக்கிரதைப் **பிணிகளுமுண்டாகா,**—அந்த ஜீவகாருண்யமுள்ள சமுசாரிகள்,—ஆற்று வெள்ளத்தாலும், கள்ளர்களாலும், விரோதிகளாலும் **கலக்கப்படார்கள்,** அரசர்களாலும், தெய்வங்களாலும் **அவமதிக்கப்படார்கள்.**

ஜீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகளது விளைநிலத்தில் பிரயாசையில்லாமலே **விளைவு மேன்மேலும் உண்டாகும்;**—வியாபாரத்தில் தடையில்லாமல் லாபங்களும்,—உத்தியோகத்தில் கெடுதியில்லாத மேன்மையும் உண்டாகும்;—சுற்றங்களாலும் அடிமைகளாலும் சூழப்படுவார்கள்;—துஷ்ட மிருகங்களாலும், துஷ்ட ஜெந்துக்களாலும், துஷ்டப் பசாசுகளாலும், துஷ்ட தெய்வங்களாலும், **பயஞ் செய்யப்படார்கள்.**

ஜீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகளுக்கு எப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்களும் அஜாக்கிரதையினாலும் ஊழ்வகையினாலும் சத்தியமாக வராது.

பசித்தவர்களுக்குப் பசியாற்றுவித்து இன்பத்தை உண்டு பண்ணுகின்ற ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமாகிய **மேலான விரதமானது,**—தேவர்கள், மனிதர்கள், பிரமசாரிகள், சமுசாரிகள், தபசிகள், சந்நியாசிகள், ஆண் ஜாதியர், பெண் ஜாதியர், வார்த்திபர், வாலிபர், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர், முதலிய யாவராலும் அவசியம் செய்யத் தக்கதென்பது **கடவுளாணை** யென்றறிய வேண்டும்.

பசித்தவர்க்குப் பசியை நீக்குகின்ற விஷயத்தில் புருஷனைப் பெண்சாதி தடுத்தாலும், பெண்சாதியைப் புருஷன் தடுத்தாலும்,—பிள்ளைகளைத் தந்தை தடுத்தாலும், தந்தையைப் பிள்ளைகள் தடுத்தாலும்,—சீஷரை ஆசாரியர் தடுத்தாலும்,—**அடியாரை ஆண்டவன் தடுத்தாலும்,**—குடிகளை அரசன் தடுத்தாலும்,—அந்தத் தடைகளால் சிறிதும் தடைபடாமல் **அவரவர் செய்த நன்மை தீமைகள் அவரவரைச் சேருமல்லது வேறிடத்திற் போகாதென்பதை** உண்மையாக நம்பி, ஜீவகாருண்ய வொழுக்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்றும் அறிய வேண்டும்.

உள்ளபடி பசியால் வருந்துகின்ற ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுக்க நினைத்தபோது, நினைத்த புண்ணியரது மனம் வேறு பற்றுக்களைவிட்டுச் சுத்தக் கரணமாகி நினைத்தபடியால், அந்தப் புண்ணியர்களை **யோகிகளென்றே** உண்மையாக அறியவேண்டும்.—ஆகாரங்கொடுக்க நினைத்தபடி உபசரித்துக் கொடுக்கும்போது, அவருண்ணுவது தாமுண்ணுவதாக அறிந்து களிக்கின்ற படியால், **ஞானிகளென்றே** உண்மையாக அறியவேண்டும்,—ஆகாரங் கொடுக்க உண்டு, பசி தீர்ந்தவர்களுக்கு அத்தருணத்தில் ஆன்மாவின் உள்ளும் புறத்தும், கீழும் மேலும், நடுவும் பக்கமும் நிறைந்து கரண முதலிய தத்துவங்களெல்லாம் குளிர்வித்துத் தேகமுழுதும் சில்லென்று தழைய, முகத்தினிடமாகப் பூரித்து விளங்குகின்ற, கடவுள் விளக்கத்தையும், திருப்தியின்பமாகிய கடவுள் இன்பத்தையும், பிரத்தியட்சத்தில் தெரிசித்து அனுபவிக்கின்றார்களாதலால், அந்தப் புண்ணியர்கள் **கடவுளைக் கண்டவர்களென்றும், கடவுளின்பத்தை அனுபவிக்கின்ற முத்தரென்றும்** அறியவேண்டும்.—பசி நீங்க உண்டு சந்தோஷித்தவர்கள் இந்தப் புண்ணியர்களைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கின்றார்களாதலால், **இவர்களே தெய்வமுமென்று உண்மையாக** அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருணிய வொழுக்கம் உடையவர்களாகி ஜீவர்களைப் பசியென்கின்ற அபாயத்தில் நின்றும் நீங்கச் செய்கின்ற உத்தமர்கள் எந்த ஜாதியாராயினும்,—எந்தச் சமயத்தாராயினும்,—எந்தச் செய்கையை யுடையவர்களாயினும், **தேவர், முனிவர், சித்தர், யோகர் முதலிய யாவராலும் வணங்கத்தக்க சிறப்புடையர்** ஆவார்களென்று சர்வ சக்தியையுடைய **கடவுள் சாட்சியாக சத்தியஞ் செய்யப் படுமென்று** அறியவேண்டும்.

இன்னும் இந்த ஜீவகாருண்ய வொழுக்கத்தின் விரிவைச் **சமரச வேதத்திற் கண்டுகொள்ளலாம்.**

திருச்சிற்றம்பலம்

சன்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற்பிரிவாகிய

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்

(இரண்டாவது பிரிவு)

அருட்பெருஞ்ஜோதி

உலகத்தில் உயர்பிறப்பாகிய மனிதப் பிறப்பைப்பெற்றுக் கொண்டவர்கள், இந்தப் பிறப்பினுல் அடையத்தக்க தலைப்பட்ட ஆன்ம இன்ப சுகத்தைக் காலமுள்ள பொழுதே விரைந்து அறிந்து அடையவேண்டும்.

1. **அந்தத்** *தலைப்பட்ட* **ஆன்ம இன்ப வாழ்வு** *எத்தனை வகை? என்று அறியவேண்டில் :—*

1. இம்மை இன்ப வாழ்வு, 2. மறுமை இன்ப வாழ்வு, 3. பேரின்ப வாழ்வு, *என மூன்றுவகை யென்று அறியவேண்டியது.*

1. இம்மை இன்ப வாழ்வு

அவற்றுள் *சிறிய தேக கரணங்களைப் பெற்றுச் சிறிய முயற்சியால் சிறிய விடயங்களைச் சில நாள் அனுபவிக்கப்படுகின்ற* இன்*பத்தை* **இம்மை இன்ப வாழ்வு** *என்றறிய வேண்டும்.*

இம்மை இன்ப லாபம்

இம்மை இன்ப லாபமாவது ? :—*மனிதப் பிறப்பில்,—தேகத்திலும்,—கரணங்களிலும்,—புவனத்திலும்,—போகங்களிலும், — குறைவின்றி நல்ல அறிவுடையவர்களாய், பசி, பிணி, கொலை முதலிய தடைகளில்லாமல், உறவினர், சினேகர், அயலார் முதலியருந் தழுவ, —சந்ததி விளங்கத்தக்க சற்குணமுள்ள மனைவியோடு,— விடயங்களைச் சிலநாள் அனுபவிக்கின்றதை* **இம்மை இன்ப லாபம்** *என்றறிய வேண்டும்.*

இம்மை இன்பத்தை *அடைந்தவர் பெருமை எது ? என்று அறிய வேண்டில் :—*

அன்பு, *தயை, ஒழுக்கம், அடக்கம், பொறுமை, வாய்மை, தூய்மை முதலிய சுப குணங்களைப் பெற்று, விடய இன்பங்களை வருந்தி முயன்று, அனுபவித்துப் புகழ்பட வாழ்தலென்று அறியவேண்டும்.*

2. மறுமை இன்ப வாழ்வு

மறுமை இன்ப வாழ்வாவது யாது? *எனில்:—*

உயர்பிறப்பில் *பெரிய தேக கரணங்களைப் பெற்று பெரிய முயற்சியால் பெரிய விஷயங்களைப் பலநாள் அனுபவிக்கின்ற இன்பத்தை* **மறுமை இன்ப வாழ்வு** *என்று அறியவேண்டும்.*

மறுமை இன்ப லாபம்

மறுமை இன்ப லாபம் எது? *என்னில:—*

உயர் பிறப்பைப் பெற்று *இம்மையின்ப லாபத்தில் குறிக்கப்பட்ட நற்குணங்களெல்லாம் பொருந்த உயர் நிலையில் சுத்த விடயங்களைப் பலநாள் அனுபவிக்கின்ற இன்ப லாபத்தை* **மறுமையின்ப லாப***மென்றறிய வேண்டும்.*

மறுமை இன்ப லாபத்தை *யடைந்தவர் பெருமை யாது? என்றறிய வேண்டில்:—*

அன்பு, தயை *முதலிய சுபகுணங்களைப் பெற்றுச்* **சுத்த விடய** *இன்பங்களை எண்ணியபடி தடைபடாமல் முயன்று பலநாளனுபவித்துப் புகழ்பட வாழ்தலென்றறிய வேண்டும்.*

3. பேரின்ப வாழ்வு

பேரின்ப வாழ்வாவது? *:—*

எல்லாத் *தேகங்களையும், எல்லாக் கரணங்களையும், எல்லாப் புவனங்களையும், எல்லாப் போகங்களையும், தமது பூரண இயற்கை விளக்கமாகிய* **அருட்சத்தியின்** *சந்நிதி விசேடத்தால் தோன்றி விளங்க விளக்கஞ் செய்விக்கின்ற, பூரண இயற்கை உண்மை வடிவினராகிய, கடவுளின் பூரண இயற்கை இன்பத்தைப் பெற்று, எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் தடைபடாமல் அனுபவிக்கப்படுகின்ற, ஒப்பற்ற அந்தப் பெரிய இன்பத்தைப்* **பேரின்ப வாழ்வு** *என்றறிய வேண்டும்.*

பேரின்ப லாபம்

பேரின்ப லாபம் யாது? *எனில் :—*

யாவுந் தாமாய் விளங்குவதே.

பேரின்ப லாபத்தை யடைந்தவர் பெருமை எது? *என்றறிய வேண்டில் :—*

தோல், நரம்பு, என்பு, தசை, இரத்தம், சுக்கிலம் *முதலிய அசுத்தபூத காரியங்களும்,—அவற்றின் காரணங்களாகிய அசுத்த*

பிரகிருதி அணுக்களுமாகிய தேகத்தை, மாற்றி, **மாற்று** இவ்வளவு என்றறியப்படாத உயர்ந்த **பொன்னாகிய சுத்த, பூத, காரிய, சுத்த தேகத்தையும்**, பொன் வடிவாகத் தோற்றுதல் மாத்திரமே யன்றி, ஆகாயம்போல் பரிசிக்கப்படாத **சுத்த பூத காரண பிரணவ தேகத்தையும்**, தோன்றப்படுதலுமின்றி ஆகாயம்போல விளங்குகின்ற **ஞானதேகத்தையும்**, பெற்றவர்களா யிருப்பார்கள்.

உ

உள்ளே, மண்ணினது திண்மையால் தறிக்கப்படார்கள்;- புறத்தே, மண் கல் முதலியவற்றால் எறியினும், அவை அவர் வடிவில் தாக்குவனவல்ல;—உள்ளே **நீரினது** தண்மையால் குளிரப் படார்கள்;—புறத்தே நீரிலமுத்தினும் அவர் வடிவம் அழுந்தாது;—உள்ளே **நெருப்பினது** வெம்மையால் சுடப்படார்கள்:—புறத்தே நெருப்பிற் சுடினும் அவர் தேகத்தில் சூடும் வடுவும் தோன்றுவனவல்ல;—உள்ளே **காற்றினது** ஊக்கத்தால் அசைக்கப்படார்கள்;—புறத்தே காற்று அவர் வடிவைப் பரிசித்தசைக்கமாட்டாது;—உள்ளே **ஆகாயத்தினது** கலப்பினால் அந்தரிக்கப்படார்கள்;—புறத்தே ஆகாயம் அவர் தேகத்தை அந்தரிக்க மாட்டாது;—ஆதாரத்தி லன்றி,

நிராதாரத்திலும் அவர் தேகம் உலாவும்

காற்றாலே புவியாலே ககனம தனாலே கனலாலே புனலாலே
கதிராதி யாலே, கூற்றாலே பிணியாலே கொலைக்கருவி
யாலே கோளாலே பிறவியற்றும் கொடுஞ்செயல்
களாலே, வேற்றாலே எஞ்ஞான்றும் அழியாதே
விளங்கும் மெய்யளிக்க வேண்டுமென்றேன் விரைந்
தளித்தான் எனக்கே ஏற்றாலே யிழிவெனநீர் நினையாதீர் உலகீர்! எந்தை
அருட்பெருஞ்ஜோதி யிறைவனைச்
சார்வீரே!

(திருவருட்பா—6-வது திருமுறை—தனிப்பாடல்)

அவரது கண்கள் முதலிய கரணேந்திரியங்களும், **வாக்கு** முதலிய கர்மேந்திரியங்களும்;—**பார்த்தல்** முதலிய விஷயங்களையும், **பேசுதல்** முதலிய விஷயங்களையும் பற்றுவனவல்ல. தயையினால் விஷயங்களைப் பற்றவேண்டில்,—சுவர், மலை முதலிய தடைகளும்,—அவர் **கண்களை** மறைப்பன வல்ல;—அண்ட பிண்டங்களில் அகம் புறம் முதலிய எவ்

விடத்துமுள்ள விடயங்களை அவர் **கண்கள்**,- இருந்தவிடத்து இருந்தே கண்டறியும்;—அண்ட பிண்டங்களில் எவ்விடத்திருந்து பேசினும், அவர் **செவிகள்** இருந்த இடத்திருந்தே கேட்டறியும் ;—எவ்விடத்தில் இருக்கின்ற ரசங்களையும் அவர் **நா**, இருந்த இடத்திருந்தே சுவைத்தறியும்:—எவ்விடத்திருக்கின்ற பரிசங்களையும் அவர் **மெய்**, இருந்த விடத்திருந்தே பரிசித்தறியும்;—எவ்விடத் திருக்கின்ற கந்தங்களையும் அவர் **நாசி**, இருந்த இடத்திருந்தே முகந்தறியும்;—எவ்விடத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் அவரது **கைகள்**, இருந்த விடத்திருந்தே கொடுத்தல் கூடும் ; — எவ்விடத்திலும் அவரது **கால்கள்**, இருந்த விடத்திருந்தே நடத்தல் கூடும்;—அவரது **வாக்கு**, எவ்விடத்திருக்கின்ற எவ்வெவர்களோடும் இருந்த விடத்திருந்தே பேசுதல் கூடும்;—மற்ற **இந்திரியங்கள்**, இருந்த விடத்திருந்தே எவ்விடத்தும் **ஆனந்தித்தல் கூடும்**;—அவரது **மனம்**, முதலான **கரணங்கள்**, எப்படிப்பட்ட விஷயங்களையும் பற்றுவனவல்ல;—தயவினால் பற்றத் தொடங்கில், எல்லா உயிர்களினது எல்லாச் சங்கற்ப விகற்பங்களையும் ஒரு நிமிடத்தில் ஒருங்கே நினைத்து விசாரித்து நிச்சயித்துக் கொள்ளும்;—**அவர் அறிவு**, ஒன்றையும் சுட்டி யறியாது;—தயவினால் சுட்டியறியத் தொடங்கில்,—எல்லா அண்டங்களையும், எல்லா உயிர்களையும் எல்லாப் பண்புகளையும், எல்லா அனுபவங்களையும், எல்லாப் பயன்களையும்,—ஒருங்கே **ஒரு நிமிடத்தில் சுட்டியறியும்** ;—**அவர்கள் நிர்க்குணத்தராவார்கள்** ;—அல்லது, தாமச இராசத சாத்துவிக முதலிய முக்குணங்களாலும் உள்ளே விகாரப்படார்கள்;—புறத்தே அவரது குணங்கள் கரணங்களைப் பற்றுவனவல்ல;—உள்ளே பிரகிருதியினால் மூடப்படார்கள்;—புறத்தே அவரது பிரகிருதி குணங்களைப் பற்றுவனவல்ல ;—உள்ளே கால தத்துவத்தால் வேற்றுமைப்படார்கள் :—புறத்தே காலத்தால் அவரது திருமேனி தடைபடாது :—உள்ளே **நியதி** அளவால் அளக்கப்படார்கள்;—புறத்தே நியதியால் அவரது திருமேனி வரைபடாது;—அன்றிக் காலம், வித்தை, ராகம் புருடன் முதலிய மற்றைத் தத்துவங்களும், தத்துவ காரியங்களும், அவர்களுக்கு **இல்லை**;—மாயையால் பேதப்படார்கள்;—**சுத்த மகாமாயையைக் கடந்து, அதன்மேல் அறிவுருவாக விளங்குவார்கள்.**

ஆகாரம், நித்திரை, மைதுனம், பயம் என்பவைகளால் தடைபடார்கள். அவர்கள் தேகத்திற்குச் சாயை, வியர்வை, அழுக்கு, நரை, திரை, மூப்பு, இறப்பு முதலிய குற்றங்கள் உண்டாவன வல்ல, பனி, மழை, இடி, வெயில் முதலியவற்றாலும், — இராக்கதர், அசுரர், பூதம், பிசாசு

முதலியவற்றாலும்,—தேவர், முனிவர், மனிதர், நரகர், மிருகம், பறவை, ஊர்வன, தாபரம் என்பவைகளாலும்,— எவ்விடத்தும், — எக்காலத்தும், —**அவர் தேகம் வாதிக்கப்படாது;** வாள், கத்தி முதலிய கருவிகளாலும், **கண்டிக்கப்படாது;** எல்லா அண்டங்களும் அணுக்கள்போலச் சிறிதாகத் தோற்றலும்;—எல்லா அணுக்களும் அண்டங்கள் போலப் பெரிதாகத் தோற்றலும்:—அவர் தேகத்திற்கு உரித்து;—**இறந்தோரை எழுப்புதல்,**—வார்த்திபரை வாலிபராக்கல் —முதலிய கரும சித்திகளும்,—யோக சித்திகளும்,—ஞான சித்திகளும்,—அவர் சந்நிதியில் இடைவிடாது விளங்கும். சிருஷ்டித்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அனுக்கிரகித்தல், என்கின்ற கிருத்தியங்களும்,—அவர் நினைத்த மாத்திரத்தில் நடக்கும்.—பஞ்ச கர்த்தாக்களும் அவர் கடைக்கண் பார்வையால் தங்கள் தங்கள் தொழில் நடத்துவார்கள்;—**அவர்கள் அறிவு கடவுளறிவாக இருக்கும்; அவர்கள் செய்கை கடவுள் செய்கையாக இருக்கும்; அவர்கள் அனுபவம் கடவுள் அனுபவமாக இருக்கும்.** சர்வ சக்தியுடையவர்களாய்,—எக்காலத்தும் அழிவில்லாதவர்களாய்,-ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்னும் மும்மலங்களும், அம்மல வாதனைகளும், இல்லாதவர்களாய்,—**பேரருள் வண்ண** முடையவர்களாய் விளங்குவார்கள். சடமாகிய ஒரு **துரும்பும்,** அவரது திருநோக்கத்தால் **உயிர் பெற்றுப் பஞ்ச கிருத்தியங்களும் செய்யும். அவரது பெருமை** வேதாந்த, சித்தாந்த, கலாந்த, போதாந்த, நாதாந்த, யோகாந்தம், என்கின்ற **ஆறந்தங்களிலும் விளங்கும்; அவற்றைக் கடந்தும் விளங்குமென்று அறிய வேண்டும்;—** இவை பேரின்ப லாபத்தை யடைந்தவர் பெருமை யென்று அறிய வேண்டும்.

2. இம் மூவகை *இன்ப லாப வாழ்வையும் ஏதனால் பெறக்கூடும்? என்றறிய வேண்டில்:—*

கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டும் அருட் பூரணத்தைக் கொண்டும் அடையக் கூடுமென்று அறியவேண்டும்.

3. மூவகை இன்பங்களில் *அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டு அடையத் தக்கவை எவை? அருட்பூரணத்தைக் கொண்டு அடையத் தக்கது யாது? என்றறிய வேண்டில் :—*

இம்மையின்ப லாபம், மறுமை யின்ப லாபம் என்கின்ற **இரண்டையும்** அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டு அடையக் கூடுமென்றும்; **பேரின்ப லாபமென்கின்ற ஒன்றையும்,—அருட்பூரணத்தைக் கொண்டு அடையக் கூடுமென்றும்** அறியவேண்டும்.

4. கடவுளின் *இயற்கை விளக்கமாகிய அருள் எந்த வண்ணம் உடையது? என்றறிய வேண்டில் :—*

சொல்லுவார் சொல்லும் வண்ணங்களும்,—நினைப்பார் நினைக்கும் வண்ணங்களும்,—அறிவார் அறியும் வண்ணங்களும்,—அனுபவிப்பார் அனுபவிக்கும் வண்ணங்களும்,—ஆகிய சர்வசத்தி வண்ணங்களும்,—தனது ஏகதேச வண்ணங்களாக விளங்க விளக்கி விளங்குகின்ற பூரண விளக்க வண்ணத்தையுடையது என்று அறிய வேண்டும்.

5. அந்த அருள் *எவ்விடத்து விளங்குகின்றது? என்று அறிய வேண்டில் :—*

நோக்குவார், நோக்குமிடம், நோக்கப்படுமிடம்,—கேட்பார், கேட்குமிடம், கேட்கப்படுமிடம்,—சுவைப்பார், சுவைக்குமிடம், சுவைக்கப்படுமிடம்,—முகருவார், முகருமிடம், முகரப்படுமிடம்,—பொருந்துவார், பொருந்துமிடம், பொருந்தப்படுமிடம்,—பேசுவார், பேசுமிடம், பேசப்படுமிடம்,—செய்வார், செய்யுமிடம், செய்யப்படுமிடம்,—நடப்பார், நடக்குமிடம், நடக்கப்படுமிடம்,-விடுவார், விடுமிடம், விடப்படுமிடம்,—நினைப்பார், நினைக்குமிடம், நினைக்கப்படுமிடம்,—விசாரிப்பார், விசாரிக்குமிடம், விசாரிக்கப்படுமிடம்,—துணிவார், துணியுமிடம், துணியப்படுமிடம்,—தூண்டுவார், தூண்டுமிடம், தூண்டப்படுமிடம்,—அறிவார், அறியுமிடம், அறியப்படுமிடம்,—அனுபவிப்பார், அனுபவிக்குமிடம், அனுபவிக்கப்படுமிடம்,—முதலிய எவ்விடங்களிலும் எக்காலத்தும் விளங்குகின்றதென்று அறியவேண்டும்.

6. அந்த அருளை *எதனால் பெறக் கூடும்? என்றறிய வேண்டில் :—*

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினால் பெறக்கூடும் என்றறிய வேண்டும்.

7. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினால் *அருளைப் பெறக்கூடுமென்பது எப்படி? என்றறிய வேண்டில் :—*

அருள் என்பது:—கடவுளுடைய இயற்கை விளக்கம்—அல்லது கடவுள் தயவு. **ஜீவகாருண்யமென்பது** :— ஆன்மாக்களின் இயற்கை விளக்கம்—அல்லது ஆன்மாக்கள் தயவு. இதனால்,—ஒருமைக் கரணமாகிய சிறிய விளக்கத்தைக் கொண்டு பெரிய விளக்கத்தைப் பெறுதலும்,—சிறிய தயவைக்கொண்டு பெரிய தயவைப் பெறுதலும் கூடும். சிறு நெருப்பைக் கொண்டு பெரு நெருப்பைப் பெறுதல் போலவென் றறியவேண்டும்.

இதனால் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமே சன்மார்க்கமென் றறியப்படும் :

ஜீவகாருண்யம் விளங்கும்போது :—அறிவும் அன்பும் உடனாக விளங்கும் ;—அதனால் உபகார சத்தி விளங்கும் ;— அந்த உபகார சத்தியால், எல்லா நன்மைகளும் தோன்றும்.

ஜீவகாருண்யம் மறையும்போது :—அறிவும் அன்பும் உடனாக நின்று மறையும் ;—அதனால், உபகாரசத்தி மறையும், உபகாரசத்தி மறையவே, எல்லாத் தீமைகளுந் தோன்றும்.

ஆகலின், புண்ணிய மென்பது—ஜீவகாருண்ய மொன்றே யென்றும், பாவமென்பது ஜீவகாருண்ய மில்லாமை யொன்றே யென்றும் அறிய வேண்டும்.

அன்றி ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தினால் வரும் விளக்கமே கடவுள் விளக்கமென்றும், அதனால் வரும் இன்பமே கடவுள் இன்பமென்றும்,—இவ் விளக்கத்தையும் இன்பத்தையும் பலகாலறிந்து அடைந்து அனுபவித்து நிறைவு பெற்ற சாத்திய **ஞானிகளே** மேற்குறித்த பேரின்ப லாபத்தைப் பெற்ற **முத்தர்களென்றும்,** அவர்களே கடவுளை அறிவா லறிந்து **கடவுள் மயமானவர்க ளென்றும்** சத்தியமாக அறியவேண்டும்.

8. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தின் *இலக்கணம் என்ன ? என்று அறிய வேண்டில் :—*

ஜீவர்களுக்கு ஜீவர்கள் விஷயத்தில் பொதுவாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக் கொண்டு கடவுள் வழிபாடுசெய்து **வாழ்தல்** என்று அறியவேண்டும்.

9. ஜீவர்கள் *விஷயமாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக் கொண்டு கடவுள் வழிபாடு செய்வது எப்படி ? என்றறிய வேண்டில் :—*

ஜீவர்களுக்கு ஜீவர்கள் விஷயமாக ஆன்ம உருக்கம்—**காருண்யம்**—உண்டாக உண்டாக அந்த ஆன்மாவின் உள்ளிருக்கின்ற கடவுள் விளக்கமாகிய அருள் வெளிப்பட்டுப் பூரணமாக விளங்கும்; அத்திருவருள் விளங்கவே கடவுள் இன்பம் அனுபவமாகிப் பூரணமாகும். அவ்வனுபவம் பூரணமாதலே **கடவுள் வழிபாடு** என்றறிய வேண்டும்.

10. ஆன்ம உருக்கம் *உண்டாக உண்டாக ஆன்மாவின் உள்ளிருக்கின்ற கடவுள் விளக்கமாகிய அருள் வெளிப்படுவது எப்படி? என்றறிய வேண்டில் :—*

தயிருக்கும் கட்டைக்கும் — கடைதலால் நெகிழ்ச்சி உண்டாக உண்டாக அதன் உள்ளிருக்கின்ற வெண்ணெயும் நெருப்பும் வெளிப்படுவதுபோல், — **வெளிப்படு மென்று** அறியவேண்டும்.

11. திருவருள் *விளங்கு வதனுல கடவுள் இன்பம் அனுபவமாகிப் பூரணமாவது எப்படி? என்றறிய வேண்டில் :—*

வெண்ணெயும் நெருப்பும் வெளிப்படவே அவற்றின் உண்மைத் தன்மை அனுபவமாகிப் பூரணமாவதுபோல, — கடவுள் இன்பம் பூரணமாகு மென் றறியவேண்டும்.

12. ஜீவர்களுக்கு *ஜீவர்கள் விஷயமாக ஆன்ம உருக்கம் எப்போது வெளிப்படும்? என்றறிய வேண்டில் :—*

பசி, கொலை, பிணி, ஆபத்து, தாகம், பயம், இன்மை, **இச்சை** இவைகளால் ஜீவர்கள் துக்கத்தை அனுபவிக்கக் கண்டபோதும்,— கேட்ட போதும், — அறிந்தபோதும், — **ஆன்ம உருக்கம் உண்டாகு** மென்றறிய வேண்டும்.

1. **பசி என்பது,** — ஆகாரம் பெருமையினுல் வயிற்றினுட்பற்றி நின்று தேகத்தின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ள கருவி கரணங்களின் தன்மைகளைச் சுடுதல் செய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவிப்பதற்கு முதற்காரணமாகிய விகற்ப மாயா காரியப் பிண்டப்பகுதி **நெருப்பு.**

2. **கொலை என்பது,** — தேகத்தின் அகத்தும் புறத்து முள்ள கருவி கரணங்களைப் பலவேறு கருவிகரணப் புடைபெயர்ச்சிகளால் பதைப்புண்டாகக் கலகஞ்செய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவித்தற்கு நிமித்தமாகிய விகற்ப பூத காரிய **கொடுந்தொழில்.**

3. **பிணி என்பது,**—வாத, பித்த, சிலேத்தும விகற்பங்களால் மாறுபட்டு தேகத்தின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ள கருவி கரணங்களை, நலிவு செய்து அறிவை மெலிவித்து, ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவித்தற்கு நிமித்தமாக நின்ற விகற்ப மாயா காரியப் பிண்டப்பகுதி வேற்றுமை விளைவு.

4. **ஆபத்து என்பது,**—அகங்காரத்தாலும், மறதியாலும், கரும வேறுபாட்டாலும், தேகபோக அனுபவங்களைத் தடுக்கின்ற விக்கினங்கள்.

5. **பயம் என்பது,**—தேக முதலிய கருவிகளுக்கு நட்டஞ் செய்வதாகிய விடயங்கள் நேரிட்டபோது கரணங்களுக்கும் அறிவுக்கும் உண்டாகின்ற நடுக்கம்.

6. **இன்மை யென்பது,**—கல்வி, செல்வம் முதலிய கருவிகளைத் தற்சுதந்தரத்திற் பெறாமை.

7. **இச்சை யென்பது,**—அடையக்கருதிய விடயங்களின் அருமை குறித்து அவற்றை மேன்மேலும் கருதச்செய்கின்ற சித்தவிருத்தி என்று அறியவேண்டும்.

முதற்பட்டதும் இடைப்பட்டதும் கடைப்பட்டதும்

இவற்றுள்—பசி, கொலை, என்பவை—இம்மை இன்பம், மறுமை இன்பம், பேரின்பம் என்கிற மூன்றையும் தடுத்தலால் **முதற்பட்ட** தடையென்றும்: பிணி, பயம், ஆபத்து, இன்மை என்பவை—இம்மை மறுமை இன்பங்களைச் சிறிது தடுத்தலால் **இடைப்பட்ட** தடையென்றும்; **ஆசை,** இம்மை யின்பத்தைச் சிறிது தடுத்தலால் **கடைப்பட்ட தடை** யென்றும் அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருண்யத்தின் வல்லபம்

13. ஜீவகாருண்யத்தின் வல்லபம் யாது? என்றறிய வேண்டில்:—

பிற உயிர்களிடத்துப் பசி, கொலை முதலியவற்றுள் எதனால் காருண்யந் தோன்றியதோ அதனால், அவ்வுயிர் வருந்தாதபடி அதை நீக்குதற்கு முயல்விப்பது அதன் வல்லபமென் றறியவேண்டும்.

ஜீவகாருண்யத்தின் பிரயோஜனம்

14. ஜீவகாருண்யத்தின் பிரயோஜனம் யாது? என்றறிய வேண்டில்:—

உயிர்களுக்கு இன்பம் உண்டுபண்ணுவது அதன் பிரயோஜனம் என்றறியவேண்டும்.

இந்த ஜீவகாருண்யத்தின் சொரூப ரூப சுபாவ வியாபக முதலியவைகளை **மூன்றாவது பிரிவுள்** கண்டுகொள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

சன்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற்பிரிவாகிய

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்

(மூன்றாவது பிரிவு)

அருட்பெருஞ்ஜோதி

1. **ஜீவகாருண்யமாகிய** *ஆன்ம உருக்கம் உண்டாவதற்கு உரிமை யெது என்றறியவேண்டில் :—*

ஜீவர்களெல்லாம் ஒரு தன்மை யாகிய கடவுள் இயற்கை உண்மை ஏக தேசங்களாகி, கடவுளருட்சத்தியால் பூதகாரிய தேகங்களில் வருவிக்கப்பட்டபடியால் இந்த ஜீவர்களெல்லாம் **ஓ ரு ரி மை இனத்தவர்களே யாகும்.** சகோதரருள் ஒருவர் ஒரு ஆபத்தால் துக்கப்படுவதைக் கண்ட போதும், — கேட்ட போதும், — அறிந்த போதும், — அவர் தேகம் தமது சகோதர தேகமென்று தெரிந்துகொண்ட, — மற்றொரு சகோதரருக்கு உருக்கமுண்டாவது தேக வுரிமையால் என்று அறிவதுபோல், — ஒரு ஜீவன் ஒரு ஆபத்தால், துக்கப்படுவதைக் கண்ட போதும்,—கேட்ட போதும், — அறிந்த போதும், — அந்த ஜீவனைத் தமது **ஆன்ம இனம்** என்று தெரிந்துகொண்ட மற்றொரு ஜீவனுக்கு உருக்கமுண்டாவது **ஆன்ம உரிமை** யென்று அறிய வேண்டும்.

2. **ஜீவர்கள்** *துக்கப்படுவதைக் கண்டபோதும் சிலர் ஜீவகாருண்ய மில்லாமல் கடின சித்தர்களா யிருக்கின்றார்களே, இவர்களுக்கு ஆன்ம உரிமை யில்லாமற் போவது ஏன்? என்றறிய வேண்டில்:—*

துக்கப் படுகின்ற ஜீவரைத் தமது ஆன்ம இன மென்றும், துக்கப்படுகின்றார்க ளென்றும், துக்கப்படுவார்க ளென்றும், அறியத்தக்க **ஆன்ம அறிவு** என்கின்ற **கண்ணானது** அஞ்ஞானகாசத்தால் மிகவும் ஒளிமழுங்கின படியாலும், அவைகளுக்கு உபகாரமாகக் கொண்ட மன முதலான உபநயனங்களாகிய கண்ணாடிகளும் பிரகாசப் பிரதிபலித மில்லாமல் தடிப்புள்ளவைகளாக இருந்தபடியாலும் கண்டறியக் கூடாமையாயிற்று. அதனால் ஆன்ம உரிமை இருந்தும் ஜீவகாருண்ய மில்லாமல் இருந்ததென் றறியவேண்டும்.

3. **ஆனல்** *இந்த ஆன்ம உருக்கம் என்கின்ற ஜீவகாருண்யத்திற்கு ஆற்றல் எவ்விடத்து உண்டாகும்? என்று அறிய வேண்டில்:—*

பசி, கொலை, பிணி, முதலிய தடைகளில் எந்தத் தடைபற்றி ஜீவகாருண்யந் தோன்றியதோ அந்தத் தடையை நிவர்த்தி செய்கின்ற விடத்துத் தான் ஜீவகாருண்யத்திற்கு ஆற்றல் இருந்ததென்று அறிய வேண்டும்.

4. **இதனல் ஜீவர்களுக்குப்**, *பசி, கொலை, பிணி முதலியவற்றால் வருந் துன்பங்களெல்லாம்* **மனம், கண்** *முதலிய கரணேந்திரிய அனுபவங்களே யல்லது ஆன்ம அனுபவங்களல்ல: ஆகலில், "ஜீவகாருண்யத்தால் விசேஷ பிரயோஜன மில்லையே" என்பார்க்கு உத்தரம் யாது? என்றறிய வேண்டில்:—*

இந்தத் தேகத்தில் ஆன்மாவும், — அறிவுக்கறிவா யிருக்கிற கடவுள் விளக்கமுந் தவிர, — **கரணம், இந்திரியம்** முதலிய மற்றத் தத்துவங்களெல்லாம் மூடமாகிய கருவிகளேயல்லது அறிவாகிய ஆன்மாக்களல்ல. ஆகலில், சுகதுக்கங்களை அறிவாகிய ஆன்மாக்கள் அனுபவிக்குமே யல்லது மூடமாகிய தத்துவங்கள் அனுபவிக்க அறியா. மனம் முதலான கரணங்களும், கண் முதலிய இந்திரியங்களும் ஜீவர் வாழ்க்கைக்குக் கடவுள் அருளால் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட **சிறியவீட்டின் கருவிகளாகும்**. இன்ப துன்பங்களை வீட்டிலிருக்கின்றவன் அனுபவிப்பானல்லது வீட்டின் கருவிகளாகிய மண், கல், மரம், கால், தீ, நீர், முதலியவைக ளனுபவிக்க அறியமாட்டா.

அன்றியும், காசத்தினல் ஒளி மழுங்கப்பட்டு உபநயனங்களாகிய கண்ணாடியால் பார்க்கின்ற **கண்கள்** துன்ப விஷயங்களைக் கண்டபோது—அக்கண்கள் நீர் சொரியுமே யல்லது **கண்ணாடி நீர் சொரியாது**. ஆகலில், ஆன்ம திருஷ்டிக்கு உபநயனங்களாக இருக்கிற, மனம் முதலிய கருவிகள் சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்க அறியாவென்று அறியவேண்டும்.

5. **ஒரு ஜீவனுக்குச்** *சுகம் நேரிட்டபோது மனம் மகிழ்கின்றது, துக்கம் நேரிட்டபோது மனந் தளர்கின்றது; என்றால், 'சுகதுக்கங்களை அம் மனம் அனுபவிப்பதாக அறியப்படாதோ?' என்பவர்க்கு உத்தரம் யாது? என்றறிய வேண்டில்:—*

பளிங்கு வீட்டினுள் இருக்கின்ற வீட்டுத் தலைவனுடைய தேக விளக்கமும் தேகச் சோர்வும் அந்த வீட்டிற் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுவது போலவும், கண்களின் மலர்ச்சியுஞ் சோர்வும் அக் கண்களிலிட்ட உபநயனங்களில் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்று

வது போலவும், சுகதுக்கங்களால் ஆன்மாவுக்கு உண்டாகின்ற மகிழ்ச்சியும் தளர்ச்சியும், மனம், கண் முதலிய கரணேந்திரியங்களிற் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுகின்றது.

அன்றியும், ஒரு வீட்டினுள் வைத்த **தீபமானது** மிகுந்த விளக்கமுள்ளதாக விளங்குகின்றபோது, அந்த **வீடும்** அந்த **வீட்டின் கருவிகளும்** மிகவும் விளக்கமுள்ளதாக விளங்குகின்றன. அந்தத் தீபம், விளக்கம் குறைகின்றபோது, வீடும் வீட்டிலுள்ளவைகளும் விளக்கம் குறைகின்றன.

ஆகலில், சுக துக்கங்கள் மனத்துக்கு அனுபவமல்லவென்றும், — **ஆன்மாவுக்கே அனுபவமென்றும்,** — அனுபவத்திற்கு கரணேந்திரியங்கள் ஆன்மாவுக்கு உபகாரக் கருவிகளே என்றும், — பிரமாணிப்பதே உத்தரமென் றறிய வேண்டும்.

6. கடவுளால் *சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவர்களில் அநேகர்,* **பசி, கொலை,** *பிணி, முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுவது* **எதனால்?** *என்றறிய வேண்டில்* :—

முன் தேகத்தில் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தை விரும்பாமல் விட்டுக், கடின அறிவுள்ளவர்களாகித் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த ஜீவர்களாதலால் **கடவுள்** விதித்த அருளாக்கினைப்படி **பசி, கொலை, பிணி** முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுகின்றார்களென்று அறியவேண்டும்.

7. முன் தேகம் உண்டென்பது எப்படி? *என்றறிய வேண்டில்* :—

ஒரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடியிருக்கவந்த **ஒரு சமுசாரி அதற்கு முன்னும் வேறொரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனம் செய்திருந்தா னென்றும்,**—வீடில்லாமல் குடித்தனஞ் செய்ய மாட்டானென்றும்,—பின்வந்த வீட்டிலும் கலகம் நேரிட்டால் திரும்ப வேறொரு வீட்டில் குடி போவானென்றும்;—**தனக்கென்று சுதந்தரமாக ஒரு வீடு கட்டிக்கொண்டால் முன்போல் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடிபோவதை விடுவானென்றும் அறிவது போல;** — இந்தத் தேகத்தில் ஆகாரக் கூலி கொடுத்துக் குடியிருக்கவந்த **ஜீவன்,** இதற்கு முன்னும் வேறொரு தேகத்தில் அந்தக் கூலி கொடுத்து ஜீவித்திருந்தானென்றும், — தேகமில்லாமல் ஜீவித்திருக்கமாட்டா னென்றும், — இந்தத் தேகத்திலும் கலகம் நேரிட்டால் இன்னம் வேறொரு தேகத்திற் குடி போவானென்றும்,—

தனக்கென்று சுதந்தரமாக நித்தியமாகிய அருள்தேகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டால் பின்பு வேறொரு தேகத்தில் குடிபோக மாட்டானென்றும் அறியவேண்டும்.

8. **சிலர் முன்தேகம்** எடுத்ததும் பின்தேகம் எடுப்பதும் இல்லை, இப்பொழுது எடுத்ததேகம் அழிந்தால், தேகியும் அழிந்து விடுவானென்றும், — சிலர் முத்தியடைவானென்றும், — சிலர் பாவபுண்ணியங்களை எக்காலத்தும் அனுபவிப்பானென்றும், — சிலர் தேகம் இல்லாமல் தேகம் அழிந்தவிதத்திருப்பா னென்றும்,—பலவாறு வாதிப்பது எதனல்? என்றறிய வேண்டில்:—

அவரவர்களும் தேகமே ஆன்மாவென்றும், — போகமே முத்தியென்றும், — கொள்ளப்பட்ட **லோகாயத மதத்தாரது** கொள்கைக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்க ளாதலால், — **மூடமாகிய தேகத்தில்,—அறிவாகிய ஆன்மா** வொருவன் உண்டென்றும்,— அவனுக்குப் பந்தமுத்தி உண்டென்றும், — முத்தியடைகின்ற பரியந்தம் பந்த விகற்பத்தால் வேறு வேறு தேகம் எடுப்பா னென்றும், — பிரத்தியட்ச அனுமானமான பிரமாணங்களால் உண்மையை அறிந்து கொள்ளப் படாதவர்களென்றும், — **அவர்கள் கொள்கைக்குப் பிரமாணமும் யுக்தியும் அனுபவமும் இல்லையென்றும்,** — அறியவேண்டும்.

9. **இல்லை யென்பது எப்படி?** என்றறிய வேண்டில்:—

ஜீவர்கள், தங்கள் தங்கள் சுதந்தரத்தாலே தேகபோகங்களை யடைகின்றார்க ளென்றால், — தங்கள் தங்கள் இச்சைக்கடுத்த தேகங்களையும் போகங்களையும் அடையவேண்டும். — அப்படி யின்றிச் சிலர் இச்சைக்கடுத்த பழுதற்ற அங்கமுள்ளவர்களாகவும், — சுகங்களை யனுபவிக்கின்றவர்களாகவும்; — சிலர் இச்சைக்கு அடாத பழுதுள்ள அங்கமுள்ளவர்களாகவும்,—துக்கங்களை அனுபவிக்கின்றவர்களாகவும், — இருக்கின்றார்கள். ஆகலில், **ஜீவர்கள், தேக போகங்களைத் தங்களிச்சையால் அடைந்தவர்களல்ல வென்றும்,** —

அப்படியடைவது இயற்கை என்றால்:— இயற்கை என்பது எக்காலத்தும் வேறுபடாமல் ஒரு தன்மையாக இருத்தல் வேண்டுமென்றும், — அப்படி ஒரு தன்மையாக இராமல் பலவேறு வகைப் படுதலால் **இயற்கை யல்லவென்றும்:—**

கடவுள் இச்சை யென்றால்:—கடவுள் கருணையும் நீதியும் உடையவராதலில் எல்லா ஜீவர்களுக்கும் ஒரு தன்மையாகச் சுக அனுபவங்களையே அடைவிக்க வேண்டும், — அப்படி யடைவிக்காமையால் **கடவுளிச்சையல்ல** வென்றும் ;—

கடவுளருளால் சிருஷ்டித்த முதல் சிருஷ்டியில் தமது இயற்கை யின்பத்தை அனுபவிக்கும்படி விதித்த விதிகளைப் பழகாமையால்,— முயற்சி தவறினபடியால், — அந்த அநாதிமலவாசனையின் முயற்சி பேதங்களால், பின் பல பல தேகபோகங்கள் **இரண்டாவது சிருஷ்டியில் நேரிட்டதென்றும்,** — பிரமாணித்தறிய வேண்டும்.

எடுத்துக்கொண்ட தேகம் தவறினுல் வேறு வேறு தேகம் எடுப்பதில்லை யென்ருல்,—முதல் சிருஷ்டி தொடங்கி இதுவரையில் அழிந்த தேகங்களுக்கு அளவில்லை;—அப்படியே ஆன்மாக்களுக்கும் அளவில்லை;—ஆகவே இனி ஆன்மாக்கள் தேகங்களை எடுக்காமலிருக்கவேண்டும்; அப்படியில்லை; — தேகங்களை எடுத்துக்கொண்டேயிருக்கிருர்கள். ஆயின் ஆன்மாக்களை நூதனமாகச் செய்து, அது வருவதற்கு நூதன நூதனமாகத் தேகங்களை வருவிப்பதென்ருல்,— நூதன நூதனமாகத் தேகமாத்திரம் செய்யக்கூடும்,—தேகத்திலிருக்கிற ஆன்மாவை நூதன நூதனமாகச் செய்யப்படாது.

ஆன்மா

ஆன்மா — எக்காலத்தும் உள்ளதாய் விளங்கப்பட்டது,— அது தோன்றுதலும் அழிதலு மில்லை,—அதை ஆக்கவும் அழிக்கவும் படாது,—ஆன்மாக்களும் குடத்தைப் போல் செய்யப்படுவதாளுல்,—சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்க அறியாது, —புண்ணிய பாவங்களை அடைய மாட்டாது,—குடம் அழிவதுபோல் அழிந்துபோய்விடும்.—**அழியுமாளுல், பந்த முத்திகளுமில்லை; — புண்ணிய பாவங்களுமில்லை.**—ஆதலால் **குடம் உடைகின்ற போது** குடத்திளுள் இருந்த **காற்றும் ஆகாயமும் உடையாமலிருப்பது** சிறுவர்களுக்குந் தெரியும், ஆகலில் தேகம் அழியும் போது தேகத்திளுள் இருக்கின்ற **ஆன்மவிளக்கமும் கடவுள் விளக்கமும் அழியாதென்றும்,**—ஆன்மாக்கள் முயற்சி பேதத்தால் தேகபோக பேதங்களை யடைவது உண்மையென்றும்,— **யுக்தியால் அறிய வேண்டும்.**

ஒரு **தாய் தந்தையர்களுக்கு** ஒரு காலத்தில் **இரட்டைப் பிள்ளை பிறக்கின்றது.** அவற்றுள் ஒரு பிள்ளை சிவத்தது—ஒரு பிள்ளை கருத்தது; ஒரு பிள்ளை அங்கப் பழுதுள்ளது—ஒரு பிள்ளை அங்கப்பழுதில்லாதது; ஒரு பிள்ளை பால் குடிக்கின்றது—ஒரு பிள்ளை பால் குடிக்கில் சத்தம் பண்ணுகின்றது; ஒரு பிள்ளை வியாதியுள்ளது; ஒரு பிள்ளை வியாதியில்லாதது; ஒரு பிள்ளை இரண்டு வயதில் பேசுகின்றது;—ஒரு பிள்ளை பேசத் தெரியாமலிருக்கின்றது; இந்த இரட்டைப் பிள்ளைகளுக்கு இந்த பேதம் இவ்விடத்தில் யாதொரு ஏதுக்களுமில்லாமல் வந்ததை யூன்றி விசாரிக்கில், முன் பிறப்பில் எடுத்த தேகத்தின் கர்மமாகிய முயற்சி பேதங்களென்றும்;—இந்த இரட்டைப் பிள்ளைகளுக்கு மூன்று வயதில் விளையாடும்போது தனித்தனி தாய் தந்தைகள் கொடுத்த தின்பண்டங்களை வைத்துத் தின்கிற தருணத்தில், இவ்விரண்டு பிள்ளைகளும் தவிர, வேறுபிள்ளை யொன்று வந்தால்,—அதைக் கண்டு இவ்விருவரில் ஒரு பிள்ளை-தன் கையிலிருக்கின்ற தின்பண்டத்தைக் கொடுக்கின்றது; மற்ருெரு பிள்ளை கொடுக்

கப்படாதென்று தடுக்கின்றது; ஒரு பிள்ளை புத்தகத்தை எடுத்துச் சிறுவர் படிக்கின்றதுபோல் படிக்கின்றது—மற்றொரு பிள்ளை புத்தகத்தைப் பிடுங்கி யெறிந்து படிக்கப்படாதென்று அடிக்கின்றது; ஒரு பிள்ளை பயப்படுகின்றது, — மற்றொரு பிள்ளை பயப்படாமலிருக்கின்றது, — இப்படியே இந்தப் பிள்ளைகளுக்கு **தயை, அன்பு, அறிவு, செய்கை** முதலியவைகள் தாய் தந்தையர்கள் கற்பிக்காத காலத்திற்றானே உள்ளதாகவும் இல்லாததாகவும், எப்படி வந்ததென்று விசாரிக்கத் தொடங்கில், இந்த இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் முன்பிறப்பில் எடுத்த தேகத்திலிருந்த வாசனை, இந்தப் பிறப்பில் இந்தத் தேகத்தில் கற்பியாமல் வந்ததென்றும், — அனுபவத்தால் கருதி யறியவேண்டும். **இப்படி யறிந்தால், ஜீவர்களுக்கு முன்னும் பின்னும் தேக முண்டென்பது நன்றாகத் தெரியும்.** இப்படி யறியமாட்டாமையால் பிறப்பில்லை என்கிறார்களென் றறியவேண்டும்.

அன்றி, இந்தத் தூலதேகம் அழியாம லிருக்கின்ற போதே **சொப்பனத்தில்** ஆன்மா வேறு வேறு தேகமெடுத்துப் பல பல விசித்திரங்களை யனுபவிக்கின்றதானால் இந்தத் தேகம் நீங்கும்போது வேறு தேகமெடுத்து வாசனைக்கடுத்த அனுபவங்களை அனுபவிக்குமென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, சித்தி விசேஷத்தால் இந்தத் தேகத்திலிருந்த ஒருவன் இந்தத் தேகத்தைவிட்டு வேறு தேகத்திற்குப் **பிரவேசிக்கின்றான்** என்றால், இந்தத் தேகம் அழியும்போது இதிலிருந்த ஆன்மா, கன்ம பேதத்தால் வேறு தேகத்தில் பிரவேசிக்கு மென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு பட்சியானது, காலவேற்றுமையாலும் குணவேற்றுமையாலும் முன் **முட்டை** யென்கின்ற ஒரு தேகத்திலிருந்து, பின்பு **குஞ்சு** என்கின்ற மற்றொரு தேகத்தில் வருகிறதானால், ஆன்மாக்கள் கர்ம பேதத்தால் இந்தத் தேகத்திலிருந்து வேறு தேகத்தில் வருமென்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு குளவியால் ஒரு கிருமி, **புழு**வென்கிற தேகத்திலிருந்து **குளவி**யென்கிற தேகத்தில் வருமானால், கருமத்தினால் ஒரு ஆன்மா ஒரு தேகத்திலிருந்து மற்றொரு தேகத்தில் வருமென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு ஆன்மா ஒரு பிறப்பிற்றானே **சிசு** தேகத்திலிருந்து **பால** தேகத்திலும், பால தேகத்திலிருந்து **வாலிப** தேகத்திலும், வாலிப தேகத்திலிருந்து **வார்த்திப** தேகத்திலும் வருமானால், அந்த ஆன்மா கன்மபேதத்தால் வேறு பிண்டதேகத்தில் வருமென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, மந்திர தந்திர பேதத்தால் ஒரு *பிறப்பிற்றானே* **பெண்** தேகத்திலிருந்து **ஆண்** தேகத்திலும், **ஆண்** தேகத்திலிருந்து **பெண்** தேகத்திலும் ஆன்மாக்கள் வருமானால், கர்மபேதத்தால் வேறு தேகம் எடுக்கும் என்பது, — சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு தாபர தேகத்திலிருந்த ஆன்மாவானது, அந்தத் தேகத்திற்றானே **மரகதக்கிருமி** என்கின்ற **புழு** தேகத்தில் வருகின்றது. அன்றி, ஓர் **எறும்பானது** அந்தத் தேகத்திலிருந்தே **பீலிகபட்சி** என்கின்ற தேகத்தில் வருகின்றது. அன்றி, ஒரு **பாம்பானது** அந்தத் தேகத்திலிருந்தே **சர்ப்ப பட்சி** யென்கின்ற வேறொரு தேகத்தில் வருகின்றது. இப்படியே மனிதர், மிருகம், பறவை, ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, தாபர முதலிய அந்தந்த தேகங்களிலிருக்கின்ற ஆன்மாக்கள் அந்தந்த தேகத்திலிருந்தே வேறு தேகங்களை யெடுக்கின்றனவானால், அந்தந்த தேகங்க ளழியும்போது வேறு தேகங்க ளெடுக்கு மென்பது, — சொல்லவேண்டுவதில்லை.

10. **சிலர்** *'முன்தேகம் உண்டென்பது உண்மையானால், அந்தத் தேகத்தில்* **நீ யார்; உன் சரிதமெது? சொல்'** *என்கின்றார்களே; அவர் கேள்விக்கு உத்தரம் என்? என்றறிய வேண்டில்:—*

எழுபது வயதுள்ள ஒருவனைப் பார்த்து உனக்கு ஐந்து வயதில் உன் சரித்திரம் என்னவென்று கேட்டபோது, — நேற்றைப் பொழுதில் நடந்த என் சரித்திரம் இன்றைப் பொழுதில் அவஸ்தையால் சொல்லத் தெரியாது விழிப்பே னென்றால், என் ஐந்து வயதின் சரித்திரத்தை எப்படிச் சொல்ல மாட்டுவேன்? நீ எப்படிக் கேட்கக் கூடும்?' என்கின்றான். 'ஒரு பிறப்பில் நடந்த அவனது சரித்திரங்களையே அவஸ்தை பேதங்களால் அறிந்து சொல்ல மாட்டாமல் திகைப்புண்டாவதென்றால், முன் தேகத்தில் நடந்த சரித்திரங்களை "அநேக அவஸ்தையில் திகைக்கின்ற நாம்" எப்படி யறிந்து சொல்லக் கூடும்!' என்பதே உத்தரம், — என்றறியவேண்டும்.

(இதன் தொடர்ச்சி கூடியவிரைவில் வெளிப்படுமாறு இறைவன் திருவருள் புரிவாராக.)

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்

முற்றிற்று

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார்

தமது மெய்யன்பர்கட்கு உபதேசித்தருளிய

உண்மை நெறி

நாம் பெறும் புருஷார்த்தம் நான்கு

1. ஏமசித்தி.
2. சாகாக்கல்வி.
3. தத்துவ நிக்கிரகஞ் செய்தல்.
4. கடவுள் நிலையறிந்து அம் மயமாதல்.

இவைகளைப் பெறுவதற்கு ஒழுக்கம் நான்கு வகைப்படும்

1. இந்திரிய ஒழுக்கம்.
2. கரண ஒழுக்கம்.
3. ஜீவ ஒழுக்கம்.
4. ஆன்ம ஒழுக்கம்.

1. இந்திரிய ஒழுக்கம் Gentle

Perception

இந்திரிய ஒழுக்கமாவது :— Body discipline

1.—**கொடிய சொல்** செவி புகாது நாதம் முதலிய தோத்திரங்களைக் கேட்டல்; 2.—அசுத்த பரிச மில்லாது தயா வண்ணமாகப் பரிசித்தல்; 3.—குரூரமாகப் பாராதிருத்தல்; 4.—உருசி விரும்பாதிருத்தல்; 5.—சுகந்தம் விரும்பாதிருத்தல்; 6.—இன்சொல்லாடல்; 7.—பொய் சொல்லாதிருத்தல்; 8.—**ஜீவஹிம்சை நேரிடுங் காலத்தில் எவ்வித தந்திரத்தினாலாவது தடைசெய்தல்**; 9.—பெரியோர்கள் எழுந்தருளி யிருக்கும் இடங்களுக்குச் செல்லுதல்; 10.-ஜீவ உபகார நிமித்தமாய் சாதுக்கள் வாஸஸ்தானங்களிலும், திவ்ய திருப்பதிகளிலும் சஞ்சரித்தல்; 11.—நன்முயற்சியில் கொடுத்தல் எடுத்தலாதி செய்தல்; 12.—**மித ஆகாரஞ் செய்தல்**; 13.—**மித போகஞ் செய்தல்**; 14.—**மல ஜலோபாதிகளைக் கிரமமாய் ஒழித்தல்**; 15.—காலபேதத்தாலும் உஷ்ண ஆபாசத்தாலும் தடை நேர்ந்தால் ஔஷதி வகைகளாலும் பௌதிக மூலங்களாலும், சரபேத அஸ்த பரிச தந்திரத்தாலும், மூலாங்கப் பிரணவத்யான சங்கற்பத்தாலும் **தடை**

குறிப்பு :—திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் வடலூர்ப் பெருவெளியிலே, சன்மார்க்க போதனை செய்துவருங்கால், இந்த "உண்மை நெறியினை" வரைந்து சுவரில்—ஒட்டிவைத்து, "இந்நெறியைப் பெற்றுய்யுங்கள் ;" என்று உபதேசித்தருளியது பிரசித்தம்.

தவிர்த்துக் கொள்ளல்; 16.—(*மந்ததரனுக்கு*) **சுக்கிலத்தை** *அக்கிரமாதிக்கிரமத்தில் விடாது நிற்றல்*; 17.—(*தீவிரதரனுக்கு*) *எவ்வகையிலும்* **சுக்கிலம்** *வெளிப்படாமை நிறுத்தல்*; 18.—**இடைவிடாது கோசத்தைக் கவசத்தால் மறைத்தல்**; 19.—*இதுபோல்—உச்சி, மார்பு முதலிய அங்கங்களையும் மறைத்தல்*; 20.—*சஞ்சரிக்குங் காலத்தில்* **காலில் கவசம் தரித்தல்** 21.—*அழுக்காடை யுடுத்தா திருத்தல்*; *முதலியன* **இந்திரிய ஒழுக்கம்.**

2. கரண ஒழுக்கம்

கரண ஒழுக்கமாவது :—

1.—**மனதைச்** * **சிற்சபையின் கண்ணே நிறுத்தல்**; *அதாவது முதலில்*—**புருவ மத்தியில் நிற்கச் செய்தல்**; 2.—*துர்விஷயத்தைப் பற்றாதிருக்கச் செய்தல்*; 3.—**ஜீவதோஷம் விசாரியாதிருத்தல்**; 4.—**தன்னை மதியாதிருத்தல்**; 5.—*செயற்கைக் குணங்களால் ஏற்படும் கெடுதிகளை (இராகாதி) நீக்கி இயற்கையாகிய சத்துவ மயமாதல்*; 6.—*பிறர்மீது கோபியாதிருத்தல்*; 7.—*தனது* **சத்துருக்களாகிய தத்துவங்களை** *அக்கிரமத்திற் செல்லாது கண்டித்தல்;—முதலியன* **கரண ஒழுக்கம்.**

3. ஜீவ ஒழுக்கம்

ஜீவ ஒழுக்கமாவது :—

ஆண்மக்கள், பெண்மக்கள் *முதலிய யாவர்களிடத்திலும்*, **ஜாதி, சமயம், மதம், ஆசிரமம், சூத்திரம், கோத்திரம், குலம், சாஸ்திர சம்பந்தம், தேசமார்க்கம், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர்**—*என்னும் பேதம் நீங்கி* **எல்லவருந் தம்மவர்களாய்ச்** *சமத்திற் கொள்ளுதல்* **ஜீவ ஒழுக்கம்.**

4. ஆன்ம ஒழுக்கம் Fallow good of God

ஆன்ம ஒழுக்கமாவது :—

யானை முதல் எறும்பு ஈறாகத் *தோன்றிய சரீரங்களிலுள்ள* **ஜீவான்மாவே திருச்சபை யாகவும்** *அதனுள்* **பரமான்மாவே பதியாகவும் கொண்டு** *யாதும் நீக்கமற எவ்விடத்தும் பேதமற்று* **எல்லாந் தானாக நிற்றல் ஆன்ம ஒழுக்கம்.**

இத்துடன், இடந்தனித் திருத்தல், இச்சையின்றி நுகர்தல், ஜெபதபஞ் செய்தல், தெய்வம் பராவல், பிற உயிர்க்கு இரங்கல், பெருங்குணம் பற்றல், பாடிப்பணிதல், பத்தி செய்திருத்தல், *முதலிய நற்செய்கைகளில் பலகால்* **முயன்று முயன்று பழகிப் பழகி நிற்றல் வேண்டும்.**

இவ்வண்ணம் நின்றால் மேற்குறித்த அரும் புருஷார்த்தம் கைகூடும்.

---

* *சிற்சபை :—விந்து, அறிவு, பாலம், முச்சுடர், முச்சந்தி, முப்பாழ், நெற்றிக்கண், கபாடம், சபாத்வாரம், மகம்மேரு, மூலம், சாகாத்தலை முதலிய ஒரு பொருட் கிளவியாம்.*

உ

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சிவமயம்

சென்னை சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம்,

காரியதரிசி : மா. இராஜமாணிக்கம் அவர்களுக்கு,

அன்புவாய்ந்த நண்பரே,

தங்கள் அன்புமிக்க 27-11-35 உ யுள்ள கடிதம் வர எனக்குண்டாகிய சந்தோஷத்திற்கு அளவே கிடையாது.

தாங்கள், பெரும் அன்புகொண்டு நான் ஏதோ செய்ததாகவுள்ள சிறு தொண்டுகளை பெரிதாக மதித்து என்னை மிகவும் பாராட்டி யெழுதியிருப்பது தங்களுக்கு என்மீதுள்ள பேரன்பைக் காட்டுகிறது. அதற்கு என் மனமார்ந்த வந்தனத்தை தங்களுக்குச் செலுத்த கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

தாங்களும் தங்கள் நன்மதிக்கப்பெற்ற **சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்க**மும், நமது பண்டைகால சன்மார்க்கத்தை நம் பரதகண்டத்தில், அதிலும் நம் தாய் நாடாகிய தமிழ்நாட்டில் பரவச்செய்து **மானிடர் நன்னடக்கையை** அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவர முயற்சித்து வருவதானது எனக்கு எவ்வளவு பேரானந்தம் உண்டாக்குகிற தென்பதை நான் இங்கு விரித்தெழுதுவது மிகையாகும்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன், தங்களது மேன்மையான சன்மார்க்க கைங்கரியங்கள் செய்து வரும், உலகம் போற்றத்தக்க வழிபாடுகளை, அவரது **கருணை கடாக்ஷத்தால்,** அங்கீகரித்து அம்மார்க்கங்கள் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியாகி உலகெங்கும் பரவி உலகில் பேரன்பு படைக்குமாறு நான் சதாகாலமும் வேண்டிக்கொண்டு வருகிறேன்.

மறு முறையும் தாங்கள் என்னை பாராட்டியதற்கு என் மனமார்ந்த வந்தனத்தை தங்களுக்குச் செலுத்துவதுடன் தாங்கள் அன்புடன் எனக்கு அனுப்பிய புத்தகங்களை **நன்றி யறிதலுடன்** அங்கீகாரம் செய்துகொண்டிருப்பதை இங்கு அறிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம் நீடூழி வாழ்க

இப்படிக்கு
தங்கள் அன்புள்ள :
தீ. நா. முத்தையா செட்டியார்
3—12—'35
இராமச்சந்திரபுரம்

சன்மார்க்க உலகிற்கு 1924-ம் ஆண்டில் இரண்டாயிரம் திருவருட்பா முழுப் புத்தகங்களை இனமாக வழங்கிய திருவருட் செல்வர் தீ. நா. முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் வாழ்த்தி யருளிய திருமுகம்.

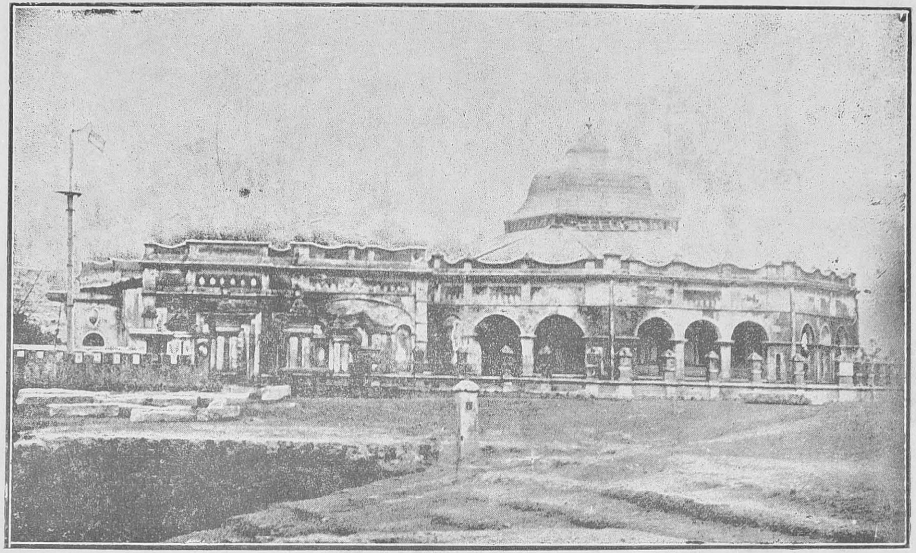

வடலூர் சமரச சுத்தசன்மார்க்க

சத்திய ஞான சபை

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம், சென்னை.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

ஆறாவது திருமுறை

1. அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் *

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

அருட்பெருஞ்ஜோதி

அருட்பெருஞ்ஜோதி யருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி யருட்பெருஞ்ஜோதி

அருட்சிவ நெறிசா ரருட்பெரு நிலைவாழ்
அருட்சிவ பதியா மருட்பெருஞ் ஜோதி

ஆகம முடிமேல் ஆரண முடிமேல்
ஆகநின் றோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

இகநிலைப் பொருளாய்ப் பரநிலைப் பொருளாய்
அகமறப் பொருந்திய வருட்பெருஞ் ஜோதி

ஈனமின் றிகபரத் திரண்டின்மேற் பொருளாய்
[1] ஆனலின் றோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

*** ஐயா அவர்கள் உலகப் பொதுமறையாகிய அருட்பெருஞ் ஜோதி அகவல் முழுமையும் ஒரே இரவில் தமது திருக்கரங்களால் எழுதியருளினார்கள்.**

1. ஆனல் — என்பது ஆகாயம், நீக்கம்.

உரைமனங் கடந்த ஒருபெரு வெளிமேல்
அரைசுசெய் தோங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

ஊக்கமு முணர்ச்சியு மொளிதரு மாக்கையும்
ஆக்கமு மருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

எல்லையில் பிறப்பெனு மிருங்கடல் கடத்தியென்
அல்லலை நீக்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

ஏறா நிலைமிசை ஏற்றியென் றனக்கே
ஆறாறு காட்டிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

ஐயமுந் திரிபு மறுத்தென துடம்பினுள்
ஐயமு நீக்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

ஒன்றென விரண்டென வொன்றிரண் டெனவிவை
யன்றென விளங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

ஓதா துணர்ந்திட வொளியளித் தெனக்கே
ஆதார மாகிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

ஔவிய மாதியோ ராறுந் தவிர்த்தபேர்
அவ்வியல் வழுத்து மருட்பெருஞ் ஜோதி

திருநிலைத் தனிவெளி சிவவெளி யெனுமோர்
அருள்வெளிப் பதிவள ரருட்பெருஞ் ஜோதி

சுத்தசன் மார்க்க சுகத்தனி வெளியெனும்
அத்தகைச் சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

சுத்தமெய்ஞ் ஞான சுகோதய வெளியெனும்
அத்து விதச்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

தூயக லாந்த சுகந்தரு வெளியெனும்
ஆயசிற் சபையி லருட்பெருஞ் ஜோதி

ஞானயோ காந்த நடத்திரு வெளியெனும்
ஆனியில் சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

விமலபோ தாந்தமா மெய்ப்பொருள் வெளியெனும்
அமலசிற் சபையி லருட்பெருஞ் ஜோதி

பெரியநா தாந்தப் பெருநிலை வெளியெனும்
அரியசிற் றம்பலத் தருட்பெருஞ் ஜோதி

சுத்தவே தாந்தத் துரியமேல் வெளியெனும்
அத்தகு சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

சுத்தசித் தாந்த சுகப்பெரு வெளியெனும்
அத்தனிச் சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

தகரமெய்ஞ் ஞானத் தனிப்பெரு வெளியெனும்
அகர நிலைப்பதி யருட்பெருஞ் ஜோதி

தத்துவா தீத தனிப்பொருள் வெளியெனும்
அத்திரு வம்பலத் தருட்பெருஞ் ஜோதி

சச்சிதா னந்தத் தனிப்பர வெளியெனும்
அச்சிய லம்பலத் தருட்பெருஞ் ஜோதி

சாகாக் கலைநிலை தழைத்திடு வெளியெனும்
ஆகா யத்தொளி ரருட்பெருஞ் ஜோதி

காரண காரியங் காட்டிடு வெளியெனும்
ஆரணச் சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

ஏக மனேக மெனப்பகர் வெளியெனும்
ஆகமச் சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

வேதா கமங்களின் விளைவுகட் கெல்லாம்
ஆதார மாஞ்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

என்றா தியசுடர்க் கியனிலை யாயது
வன்றாந் திருச்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

சமயங் கடந்த தனிப்பொருள் வெளியாய்
அமையுந் திருச்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

முச்சுடர் களுமொளி முயங்குற வளித்தருள்
அச்சுட ராஞ்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

துரியமுங் கடந்த சுகபூ ரணந்தரும்
அரியசிற் றம்பலத் தருட்பெருஞ் ஜோதி

எவ்வகைச் சுகங்களும் இனிதுற வளித்தருள்
அவ்வகைச் சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

இயற்கையுண் மையதா யியற்கையின் பமுமாம்
அயர்ப்பிலாச் சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

சாக்கிரா தீதத் தனிவெளி யாய்நிறை
வாக்கிய சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

சுட்டுதற் கரிதாஞ் சுகாதீத வெளியெனும்
அட்டமேற் சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

நவந்தவிர் நிலைகளு நண்ணுமோர் நிலையாய்
அவந்தவிர் சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

உபயபக் கங்களு மொன்றெனக் காட்டிய
அபயசிற் சபையி லருட்பெருஞ் ஜோதி

சேகர மாம்பல சித்தி நிலைக்கெலாம்
ஆகர மாஞ்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

மனாதிகட் கரிய மதாதீத வெளியாம்
அனாதிசிற் சபையி லருட்பெருஞ் ஜோதி

ஓதிநின் றுணர்ந்துணர்ந் துணர்தற் கரிதாம்
ஆதிசிற் சபையி லருட்பெருஞ் ஜோதி

வாரமு மழியா வரமுந் தருந்திரு
வாரமு தாஞ்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

இழியாப் பெருநல மெல்லா மளித்தருள்
அழியாச் சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

கற்பம் பலபல கழியினு மழிவுறா
அற்புதந் தருஞ்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

எனைத்துந் துன்பிலா வியலளித் தெண்ணிய
வனைத்துந் தருஞ்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

பாணிப் பிலதாய்ப் பரவினோர்க் கருள்புரி
ஆணிப்பொ னம்பலத் தருட்பெருஞ் ஜோதி

எம்பல மெனத்தொழு தேத்தினோர்க் கருள்புரி
அம்பலத் தாடல்செய் யருட்பெருஞ் ஜோதி

தம்பர ஞான சிதம்பர மெனுமோர்
அம்பரத் தோங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

எச்சபை பொதுவென வியம்பின ரறிஞர்கள்
அச்சபை யிடங்கொளு மருட்பெருஞ் ஜோதி

வாடுத னீக்கிய மணிமன் றிடையே
ஆடுதல் வல்ல வருட்பெருஞ் ஜோதி

நாடகத் திருச்செய லவிற்றிடு மொருபே
ராடகப் பொதுவொளி ரருட்பெருஞ் ஜோதி

கற்பனை முழுவதுங் கடந்தொளி தருமோர்
அற்புதச் சிற்சபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

ஈன்றநற் றாயினு மினிய பெருந்தய
வான்றசிற் சபையி லருட்பெருஞ் ஜோதி

இன்புறு நானுளத் தெண்ணியாங் கெண்ணியாங்
கன்புறத் தருசபை யருட்பெருஞ் ஜோதி

எம்மையு மென்னைவிட் டிறையும் பிரியா
தம்மையப் பனுமா மருட்பெருஞ் ஜோதி

பிறிவுற் றறியாப் பெரும்பொரு ளாயென்
னறிவுக் கறிவா மருட்பெருஞ் ஜோதி

சாதியு மதமுஞ் சமயமுங் காணா
ஆதிய நாதியா மருட்பெருஞ் ஜோதி

தநுகர ணாதிக டாங்கடந் தறியுமோர்
அநுபவ மாகிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

உனுமுணர் வுணர்வா யுணர்வெலாங் கடந்த
அநுபவா தீத வருட்பெருஞ் ஜோதி

பொதுவுணர் வுணரும் போதலாற் பிரித்தே
அதுவெனிற் றோன்றா வருட்பெருஞ் ஜோதி

உளவினி லறிந்தா லொழியமற் றளக்கின்
அளவினி லளவா வருட்பெருஞ் ஜோதி

என்னையும் பணிகொண் டிறவா வரமளித்
தன்னையி லுவந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

ஓதியோ தாம லுறவெனக் களித்த
ஆதியீ றில்லா வருட்பெருஞ் ஜோதி

படியடி வான்முடி பற்றினுந் தோற்றா
அடிமுடி யெனுமோ ரருட்பெருஞ் ஜோதி

பவனத்தி னண்டப் பரப்பினெங் கெங்கும்
அவனுக் கவனா மருட்பெருஞ் ஜோதி

திவளுற்ற வண்டத் திரளினெங் கெங்கும்
அவளுக் கவளா மருட்பெருஞ் ஜோதி

மதனுற்ற வண்ட வரைப்பினெங் கெங்கும்
அதனுக் கதுவா மருட்பெருஞ் ஜோதி

எப்பாலு மாய்வெளி யெல்லாங் கடந்துமேல்
அப்பாலு மாகிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

வல்லதா யெல்லா மாகியெல் லாமும்
அல்லதாய் விளங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

எப்பொருள் மெய்ப்பொரு ளென்பர்மெய் கண்டோர்
அப்பொரு ளாகிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

தாங்ககி லாண்ட சராசர நிலைநின்
றோங்குற விளங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

சத்தர்க ளெல்லாந் தழைத்திட வகம்புறத்
தத்திசை விளங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

சத்திக ளெல்லாந் தழைக்கவெங் கெங்கும்
அத்தகை விளங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

முந்துறு மைந்தொழின் மூர்த்திகள் பலர்க்கும்
ஐந்தொழி லளிக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

பெரிதினும் பெரிதாய்ச் சிறிதினுஞ் சிறிதாய்
அரிதினு மரிதா மருட்பெருஞ் ஜோதி

காட்சியுங் காணாக் காட்சியு மதுதரும்
ஆட்சியு மாகிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

இன்புறு சித்திக ளெல்லாம் புரிகவென்
றன்புட னெனக்கரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

இறவா வரமளித் தென்னைமே லேற்றிய
அறவாழி யாந்தனி யருட்பெருஞ் ஜோதி

நானந்த மில்லா நலம்பெற வெனக்கே
ஆனந்த நல்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

எண்ணிய வெண்ணியாங் கியற்றுக வென்றெனை
யண்ணியுள் ளோங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

மேயினை மெய்ப்பொருள் விளங்கினை நீயது
ஆயினை யென்றரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

எண்ணிற் செழுந்தே னினியதெள் ளமுதென
அண்ணித் தினிக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

சிந்தையிற் றுன்பொழி சிவம்பெறு கெனத்தொழி
லிந்தையு மெனக்கரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

எங்கெங் கிருந்துயி ரேதெது வேண்டினும்
அங்கங் கிருந்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

சகமுதற் புறப்புறந் தங்கிய வகப்புறம்
அகம்புற முற்றுமா மருட்பெருஞ் ஜோதி

சிகரமும் வகரமும் சேர்தனி யுகரமும்
அகரமு மாகிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

உபரச வேதியி னுபயமும் பரமும்
அபரமு மாகிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

மந்தண மிதுவென மறுவிலா மதியால்
அந்தணர் வழுத்து மருட்பெருஞ் ஜோதி

எம்புயக் கனியென வெண்ணுவா ரிதய
வம்புயத் தமர்ந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

செடியறுத் தேதிட தேகமும் போகமும்
அடியருக் கேதரு மருட்பெருஞ் ஜோதி

துன்பறுத் தொருசிவ துரிய சுகந்தனை
அன்பருக் கேதரு மருட்பெருஞ் ஜோதி

பொதுவது சிறப்பது புதியது பழயதென்
றதுவது வாய்த்திக ழருட்பெருஞ் ஜோதி

சேதனப் பெருநிலை திகழ்தரு மொருபரை
யாதனத் தோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

ஓமயத் திருவுரு வுவப்புட னளித்தெனக்
காமயத் தடைதவி ரருட்பெருஞ் ஜோதி

எப்படி யெண்ணிய தென்கருத் திங்கெனக்
கப்படி யருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

எத்தகை விழைந்தன வென்மன மிங்கெனக்
கத்தகை யருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

இங்குறத் திரிந்துள மிளையா வகையெனக்
கங்கையிற் கனியா மருட்பெருஞ் ஜோதி

பாருயப் புரிகெனப் பணித்தெனக் கருளியென்
ஆருயிர்க் குள்ளொளி ரருட்பெருஞ் ஜோதி

தேவியுற் றொளிர்தரு திருவுரு வுடனென
தாவியிற் கலந்தொளி ரருட்பெருஞ் ஜோதி

எவ்வழி மெய்வழி யென்பவே தாகமம்
அவ்வழி யெனக்கரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

வையமும் வானமும் வாழ்த்திட வெனக்கருள்
ஐயறி வளித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

சாமா றனைத்துந் தவிர்த்திங் கெனக்கே
ஆமா றருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

சத்திய மாஞ்சிவ சத்தியை யீந்தெனக்
கத்திறல் வளர்க்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

சாவா நிலையிது தந்தன முனக்கே
ஆவாவெனவரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

சாதியு மதமுஞ் சமயமும் பொய்யென
ஆதியி லுணர்த்திய வருட்பெருஞ் ஜோதி

மயர்ந்திடேல் சிறிது மனந்தளர்ந் தஞ்சேல்
அயர்ந்திடே லென்றரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

தேசுறத் திகழ்தரு திருநெறிப் பொருளியல்
ஆசறத் தெரித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காட்டிய வுலகெலாங் கருணையாற் சித்தியின்
ஆட்டியல் புரியு மருட்பெருஞ் ஜோதி

எங்குல மெம்மின மென்பதொண் ணூற்று
றங்குல மென்றரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

எம்மத மெம்மிறை யென்ப வுயிர்த்திரள்
அம்மத மென்றரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

கூறிய கருநிலை குலவிய கீழ்மேல்
ஆறிய லெனவுரை யருட்பெருஞ் ஜோதி

எண்டர முடியா திலங்கிய பற்பல
அண்டமு நிறைந்தொளி ரருட்பெருஞ் ஜோதி

சாருயிர்க் கெல்லாந் தாரக மாம்பரை
யாருயிர்க் குயிரா மருட்பெருஞ் ஜோதி

வாழிநீ டூழி வாழியென் றோங்குபே
ராழியை யளித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

மாய்ந்தவர் மீட்டும் வருநெறி தந்திதை
யாய்ந்திடென் றுரைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

எச்சநி னக்கிலை யெல்லாம் பெறுகவென்(று)
அச்சந் தவிர்த்தவென் னருட்பெருஞ் ஜோதி

நீடுக நீயே நீளுல கனைத்துநின்
றோடுக வென்றவென் னருட்பெருஞ் ஜோதி

முத்திறல் வடிவமு முன்னியாங் கெய்துறு
மத்திற லெனக்கரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

மூவகைச் சித்தியின் முடிபுகண் முழுவதும்
ஆவகை யெனக்கரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

கருமசித் திகளின் கலைபல கோடியும்
அரசுற வெனக்கரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

யோகசித் திகள்வகை யுறுபல கோடியும்
ஆகவென் றெனக்கரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

ஞானசித் தியின்வகை நல்விரி வனைத்தும்
ஆனியின் றெனக்கரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

புடையுறு சித்தியின் பொருட்டே முத்தியை
அடைவதென் றருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

முத்தியென் பதுநிலை முன்னுறு சாதனம்
அத்தக வென்றவென் னருட்பெருஞ் ஜோதி

சித்தியென் பதுநிலை சேர்ந்த வநுபவம்
அத்திற லென்றவென் னருட்பெருஞ் ஜோதி

ஏகசிற் சித்தியே யியலுற வனேகம்
ஆகிய தென்றவென் னருட்பெருஞ் ஜோதி

இன்பசித் தியினிய லேக மனேகம்
அன்பருக் கென்றவென் னருட்பெருஞ் ஜோதி

எட்டிரண் டென்பன வியலுமுற் படியென
அட்டநின் றருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

இப்படி கண்டனை இனியுறு படியெலாம்
அப்படி யேயெனு மருட்பெருஞ் ஜோதி

படிமுடி கடந்தனை பாரிது பாரென
அடிமுடி காட்டிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

ஜோதியுட் ஜோதியின் சொருபமே யந்த
மாதியென் றருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

இந்தசிற் ஜோதியி னியலுறு வாதி
யந்தமென் றருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

ஆதியு மந்தமு மறிந்தனை நீயே
மாதியென் றருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

நல்லமு தென்னொரு நாவுளங் காட்டியென்
அல்லலை நீக்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

கற்பக மென்னுளங் கைதனிற் கொடுத்தே
அற்புத மியற்றெனு மருட்பெருஞ் ஜோதி

கதிர்நல மென்னிரு கண்களிற் கொடுத்தே
அதிசய மியற்றெனு மருட்பெருஞ் ஜோதி

அருளொளி யென்றனி யறிவினில் விரித்தே
அருணெறி விளக்கெனு மருட்பெருஞ் ஜோதி

பரையொளி யென்மனப் பதியினில் விரித்தே
அரசது வியற்றெனு மருட்பெருஞ் ஜோதி
வல்லப சத்திகள் வகையெலா மளித்தென
தல்லலை நீக்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

ஆரிய லகம்புற மகப்புறம் புறப்புறம்
ஆரமு தெனக்கரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
சூரிய சந்திர ஜோதியுட் ஜோதியென்
றாரியர் புகழ்தரு மருட்பெருஞ் ஜோதி
பிறிவே தினியுனைப் பிடித்தன முனக்குநம்
மறிவே வடிவெனு மருட்பெருஞ் ஜோதி
எஞ்சே லுலகினில் யாதொன்று பற்றியும்
அஞ்சேல் என்றரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
மாண்டுழ லாவகை வந்திளங் காலையே
ஆண்டுகொண் டருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

பற்றுக ளனைத்தையும் பற்றறத் தவிர்த்தென
தற்றமு நீக்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
சமயங் குலமுதற் சார்பெலாம் விடுத்த
அமயந் தோன்றிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
வாய்தற் குரித்தெனு மறையா கமங்களால்
ஆய்தற் கரிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
எல்லாம் வல்லசித் தெனக்களித் தெனக்குனை
யல்லா திலையெனு மருட்பெருஞ் ஜோதி
நவையிலா வுளத்தி னாடிய நாடிய
வவையெலா மளிக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

கூற்றுதைத் தென்பாற் குற்றமுங் குணங்கொண்
டாற்றன்மிக் களித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நன்றறி வறியா நாயினேன் றனையும்
அன்றுவந் தாண்ட வருட்பெருஞ் ஜோதி
நாயினுங் கடையே னீயினு மிழிந்தேன்
ஆயினு மருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
தோத்திரம் புகலேன் பாத்திர மல்லேன்
ஆத்திர மளித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
எச்சோ தனைகளு மியற்றா தெனக்கே
[1] அச்சோ வென்றரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

ஏறா நிலைநடு வேற்றியென் றனையீண்
டாறாறு கடத்திய வருட்பெருஞ் ஜோதி
தாபத் துயரந் தவிர்த்துல குறுமெலா
ஆபத்தும் நீக்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

1. அச்சோ என்பது—இரக்கக் குறிப்பு.

மருட்பகை தவிர்த்தெனை வாழ்வித் தெனக்கே
யருட்குரு வாகிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

உருவமு மருவமு முபயமு மாகிய
அருணிலை தெரித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

இருளறுத் தென்னுளத் தெண்ணியாங் கருளி
அருளமு தளித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

தெருணிலை யிதுவெனத் தெருட்டியென் னுளத்திருந்(து)
அருணிலை காட்டிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

பொருட்பத மெல்லாம் புரிந்துமே லோங்கிய
அருட்பத மளித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

உருள்சக டாகிய வுளஞ்சலி யாவகை
அருள்வழி நிறுத்திய வருட்பெருஞ் ஜோதி

வெருள்மன மாயை வினையிரு ணீக்கியுள்
அருள்விளக் கேற்றிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

சுருள்விரி வுடைமனச் சுழலெலா மறுத்தே
அருளொளி நிரப்பிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

விருப்போ டிகலுறு வெறுப்புந் தவிர்த்தே
அருட்பே றளித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

அருட்பேர் தரித்துல கனைத்து மலர்ந்திட
அருட்சீ ரளித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

உலகெலாம் பரவவென் னுள்ளத் திருந்தே
அலகிலா வொளிசெய் யருட்பெருஞ் ஜோதி

[1. ஐம்பூத இயல் வகை]

விண்ணினுள் விண்ணாய் விண்ணடு விண்ணாய்
அண்ணி நிறைந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

விண்ணுறு விண்ணாய் விண்ணிலை விண்ணாய்
அண்ணி வயங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றினுட் காற்றாய்க் காற்றிடைக் காற்றாய்
ஆற்றலி னோங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றுறு காற்றாய்க் கானிலைக் காற்றாய்
ஆற்ற விளங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

அனலினு ளனலா யனனடு வனலாய்
அனலுற விளங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

அனலுறு மனலா யனனிலை யனலாய்
அனலுற வயங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

புனலினுட் புனலாய்ப் புனலிடைப் புனலாய்
அனையென வயங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

புனலுறு புனலாய்ப் புனனிலைப் புனலாய்
அனையெனப் பெருகு மருட்பெருஞ் ஜோதி
புவியினுட் புவியாய்ப் புவிநடுப் புவியாய்
அவைதர வயங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
புவியுறு புவியாய்ப் புவிநிலைப் புவியாய்
அவைகொள விரிந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
விண்ணிலை சிவத்தின் வியனிலை யளவி
அண்ணுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வளிநிலை சத்தியின் வளர்நிலை யளவி
அளியுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நெருப்பது நிலைநடு நிலையெலா மளவி
அருப்பிட வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீர்நிலை திரைவளர் நிலைதனை யளவி
ஆர்வுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
புவிநிலை சுத்தமாம் பொற்பதி யளவி
அவையுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[2. மண்ணியல் விரி]

மண்ணினிற் றிண்மையை வகுத்ததிற் கிடக்கை
யண்ணுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணினிற் பொன்மை வகுத்ததி லைம்மையை
யண்ணுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணினி லைம்பூ வகுத்ததி லைந்திறம்
அண்ணுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணினி னாற்றம் வகுத்தது பல்வகை
அண்ணுறப் புரிந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணினிற் பற்பல வகைகரு நிலையியல்
அண்ணுறப் புரிந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணினி லைந்தியல் வகுத்ததிற் பல்பயன்
அண்ணுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணிடை யடிநிலை வகுத்ததிற் பன்னிலை
யண்ணுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணிலைந் தைந்து வகையுங் கலந்துகொண்
டண்ணுறப் புரிந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணியற் சத்திகள் மண்செயற் சத்திகள்
அண்ணுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணுருச் சத்திகள் மண்கலைச் சத்திகள்
அண்ணுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

மண்ணொளிச் சத்திகள் மண்கருச் சத்திகள்
அண்ணுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்கணச் சத்திகள் வகைபல பலவும்
அண்கொள வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணிலைச் சத்தர்கள் வகைபல பலவும்
அண்ணுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்கரு வுயிர்த்தொகை வகைவிரி பலவா
அண்கொள வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணினிற் பொருள்பல வகைவிரி வெவ்வே
றண்ணுறப் புரிந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணுறு நிலைபல வகுத்ததிற் செயல்பல
அண்ணுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணிடைப் பக்குவம் வகுத்ததிற் பயன்பல
அண்ணுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மண்ணியல் பலபல வகுத்ததிற் பிறவும்
அண்ணுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[3. நீரியல் விரி]

நீரினிற் றண்மையும் நிகழூ றொழுக்கமும்
ஆருற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீரினிற் பசுமையை நிறுத்தி யதிற்பல
வாருற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீரிடைப் பூவியல் நிகழுறு திறவியல்
ஆர்தர வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீரினிற் சுவைநிலை நிரைத்ததிற் பல்வகை
ஆருறப் புரிந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீரினிற் கருநிலை நிகழ்த்திய பற்பல
ஆருற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீரிடை நான்கிய னிலவுவித் ததிற்பல
ஆர்தர வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீரிடை யடிநடு நிலையுற வகுத்தன
வார்தரப் புரிந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீரிடை யொளியியல் நிகழ்பல குணவியல்
ஆர்தர வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீரிடைச் சத்திகள் நிகழ்வகை பலபல
ஆர்தர வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீரினிற் சத்தர்க ணிறைவகை யுறைவகை
ஆர்தரப் புரிந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

நீரிடை யுயிர்பல நிகழுறு பொருள்பல
ஆருற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீரிடை நிலைபல நிலையுறு செயல்பல
ஆர்கொள வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீருறு பக்குவ நிறைவுறு பயன்பல
ஆருற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நீரியல் பலபல நிறைத்ததிற் பிறவும்
ஆர்தரப் புரிந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[4. தீயியல் விரி]

தீயினிற் சூட்டியல் சேர்பரச் செலவியல்
ஆயுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயினில் வெண்மைத் திகழியல் பலவா
வாயுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயிடைப் பூவெலாந் திகழுறு திறமெலாம்
ஆயுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயிடை யொளியே திகழுற வமைத்ததில்
ஆய்பல வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயிடை யருநிலை திருநிலை கருநிலை
ஆயுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயிடை மூவியல் செறிவித் ததிற்பல
ஆய்வகை யமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயிடை நடுநிலை திகழ்நடு நடுநிலை
ஆயுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயிடைப் பெருந்திறற் சித்திகள் பலபல
ஆயுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயிடைச் சித்துகள் செப்புறு மனைத்தும்
ஆயுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயிடைச் சத்திகள் செறிதரு சத்தர்கள்
ஆய்பல வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயிடை யுயிர்பல திகழுறு பொருள்பல
ஆய்வகை யமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயிடை நிலைபல திகழ்செயல் பலபயன்
ஆய்பல வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயினிற் பக்குவஞ் சேர்குண மியற்குணம்
ஆய்பல வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயிடை யுருக்கியல் சிறப்பியல் பொதுவியல்
ஆயுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

தீயியல் பலபல செறித்ததிற் பலவும்
ஆயுறப் புரிந்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[5. காற்றியல் விரி]

காற்றிடை யசையியல் கலையிய லுயிரியல்
ஆற்றலி னமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றிடைப் பூவியல் கருதுறு திறவியல்
ஆற்றலின் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றினி லூறியல் காட்டுறு பலபல
ஆற்றலி னமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றினிற் பெருநிலை கருநிலை யளவில
ஆற்றவும் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றிடை யீரியல் காட்டி யதிற்பல
ஆற்றவும் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றினி லிடைநடு கடைநடு வகம்புறம்
ஆற்றவும் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றினிற் குணம்பல கணம்பல வணம்பல
ஆற்றலி னமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றிடைச் சத்திகள் கணக்கில வுலப்பில
ஆற்றவு மமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றிடைச் சத்தர்கள் கணிதங் கடந்தன
ஆற்றவும் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றிடை யுயிர்பல கதிபல கலைபல
ஆற்றலி னமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றிடை நாணிலைக் கருவிக ளனைத்தையும்
ஆற்றுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றிடை யுணரியல் கருதிய லாதிய
ஆற்றுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றிடைச் செயலெலாங் கருதிய பயனெலாம்
ஆற்றவும் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றினிற் பக்குவக் கதியெலாம் விளைவித்
தாற்றலின் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றினிற் காலங் கருதுறு வகையெலாம்
ஆற்றவும் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

காற்றியல் பலபல கணித்ததிற் பிறவும்
ஆற்றவும் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[6. வெளி இயல் விரி]

வெளியிடைப் பகுதியின் விரிவிய லணைவியல்
அளியுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வெளியிடைப் பூவெலாம் வியப்புறு திறனெலாம்
அளியுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வெளியினி லொலிநிறை வியனிலை யனைத்தும்
அளியுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வெளியிடைக் கருநிலை விரிநிலை யருநிலை
அளிகொள வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வெளியிடை முடிநிலை விளங்குற வகுத்தே
அளிபெற விளக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
வெளியினிற் சத்திகள் வியப்புற சத்தர்கள்
அளியுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வெளியிடை யொன்றே விரித்ததிற் பற்பல
அளியுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வெளியிடை பலவே விரித்ததிற் பற்பல
அளிதர வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வெளியிடை யுயிரியல் வித்தியல் சித்தியல்
அளிபெற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வெளியி னனைத்தையும் விரித்ததிற் பிறவும்
அளியுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[7. அகப்புற விரி]

புறநடு வொடுகடை புணர்ப்பித் தொருமுதல்
அறமுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
புறந்தலை நடுவொடு புணர்ப்பித் தொருகடை
அறம்பெற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
அகப்புற நடுக்கடை யணைவாற் புறமுதல்
அகப்பட வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
அகப்புற நடுமுத லணைவாற் புறக்கடை
அகப்பட வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
கருதக நடுவொடு தலையணைந் தகமுதல்
அருளுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
துணியக நடுவொடு தலையணைந் தகக்கடை
அணியுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
அகநடு புறக்கடை யணைந்தகப் புறமுதல்
அகமுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

அகநடு புறத்தலை யணைந்தகப் புறக்கடை
அகலிடை வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

அகநடு வதனு லகப்புற நடுவை
அகமற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

அகப்புற நடுவா லணிபுற நடுவை
அகப்பட வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

புறநடு வதனாற் புறப்புற நடுவை
அறமுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

புகலரு மகண்ட பூரண நடுவால்
அகநடு வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

புறப்புறக் கடைமுதற் புணர்ப்பாற் புறப்புற
அறக்கணம் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

புறத்தியல் கடைமுதற் புணர்ப்பாற் புறப்புறம்
அறக்கணம் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

அகப்புறக் கடைமுத லணைவா லக்கணம்
அகத்துற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

அகக்கடை முதற்புணர்ப் பதனு லகக்கணம்
அகத்திடை வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[8. ஐம்பூதக் கலப்பின் விரி]

வானிடைக் காற்றுங் காற்றிடை நெருப்பும்
ஆனற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

நெருப்பிடை நீரும் நீரிடைப் புவியும்
அருப்பிட வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

நீர்மேல் நெருப்பும் நெருப்பின்மே லுயிர்ப்பும்
ஆர்வுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

புனன்மேற் புவியும் புவிமேற் புடைப்பும்
அனன்மேல் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

பகுதிவான் வெளியிற் படர்ந்தமா பூத
வகல்வெளி வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[9. வெளி வகை விரி]

உயிர்வெளி யிடையே உரைக்கரும் பகுதி
அயவெளி வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

உயிர்வெளி யதனை யுணர்கலை வெளியில்
அயலற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

கலைவெளி யதனைக் கலப்பறு சுத்த
அலர்வெளி வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

சுத்தநல் வெளியைத் துரிசறு பரவெளி
அத்திடை வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பரவெளி யதனைப் பரம்பர வெளியில்
அரசுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பரம்பர வெளியைப் பராபர வெளியில்
அரந்தெற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பராபர வெளியைப் பகர்பெரு வெளியில்
அராவற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பெருவெளி யதனைப் பெருஞ்சுக வெளியில்
அருளுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
குணமுதற் கருவிகள் கூடிய பகுதியில்
அணைவுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மனமுதற் கருவிகள் மன்னுயிர் வெளியிடை
அனபுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
காலமே முதலிய கருவிகள் கலைவெளி
ஆலுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
துரிசறு கருவிகள் சுத்தநல் வெளியிடை
அரசுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
இவ்வெளி யெல்லா மிலங்கவண் டங்கள்
அவ்வயி னமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[10. அண்டப் பகுதி விரி]

ஓங்கிய வண்ட மொளிபெற முச்சுடர்
ஆங்கிடை வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
சிருட்டித் தலைவரைச் சிருட்டியண் டங்களை
அருட்டிறல் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
காவல்செய் தலைவரைக் காவலண் டங்களை
ஆவகை யமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
அழித்தல்செய் தலைவரை யவரண் டங்களை
அழுக்கற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
மறைத்திடு தலைவரை மற்றுமண் டங்களை
அறத்தொடு வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தெளிவுசெய் தலைவரைத் திகழுமண் டங்களை
அளிபெற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
விந்துவாஞ் சத்தியை விந்தினண் டங்களை
அந்திறல் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
ஓங்கார சத்திக ளுற்றவண் டங்களை
ஆங்காங்க வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

சத்தத் தலைவரைச் சாற்றுமண் டங்களை
அத்தகை வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நாதமாம் பிரமமும் நாதவண் டங்களும்
ஆதரம் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பகர்பரா சத்தியைப் பதியுமண் டங்களை
அகமற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பரசிவ பதியைப் பரசிவாண் டங்களை
அரசுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
எண்ணில்பல் சத்தியை யெண்ணிலண் டங்களை
அண்ணுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
அளவில்பல் சத்தரை யளவிலண் டங்களை
அளவுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
உயிர்வகை யண்ட முலப்பில வெண்ணில
அயர்வற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[11. கடல் வகை]

களவில கடல்வகை கங்கில கரையில
அளவில வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
கடலவை யனைத்துங் கரையின்றி நிலையுற
அடலன வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
கடல்களு மலைகளுங் கதிகளு நதிகளும்
அடலுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
கடலிடைப் பல்வளங் கணித்ததிற் பல்லுயிர்
அடலுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[12. மலை வளம்]

மலையிடைப் பல்வளம் வகுத்ததிற் பல்லுயிர்
அலைவற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[13. எண் வகை]

ஒன்றினி லொன்றே யொன்றிடை யாயிரம்
[1] அன்றற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பத்திடை யாயிரம் பகரதிற் கோடி
அத்துற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
நூற்றிடை யிலக்க நுவலதி லனந்தம்
ஆற்றிடை வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
கோடியி லனந்த கோடிபல் கோடி
ஆடுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

1. அன்று என்பது — பகை.

[14. வித்தும் விளைவும்]

வித்திய லொன்று விளைவியல் பலவா
அத்தகை யமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
விளைவிய லனைத்தும் வித்திடை யடங்க
அளவுசெய் தமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வித்தும் பதமும் விளையுப கரிப்பும்
அத்திற லமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வித்திடை முளையும் முளையிடை விளைவும்
அத்தக வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வித்தினுள் வித்தும் வித்ததில் வித்தும்
அத்திறம் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
விளைவினுள் விளைவும் விளைவதில் விளைவும்
[1] அளையுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
முளையதின் முளையும் முளையினுண் முளையும்
அளைதர வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வித்திடைப் பதமும் பதத்திடை வித்தும்
[2] அத்துற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பதமதிற் பதமும் பதத்தினுட் பதமும்
அதிர்வற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[15. ஒற்றுமை வேற்றுமை இயல்]

ஒற்றுமை வேற்றுமை யுரிமைக ளனைத்தும்
அற்றென வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பொருணிலை யுறுப்பியல் பொதுவகை முதலிய
அருளுற வகுத்த அருட்பெருஞ் ஜோதி
உறவினி லுறவும் உறவினிற் பகையும்
அறனுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பகையினிற் பகையும் பகையினி லுறவும்
அகைவுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பாதியு முழுதும் பதிசெயு மந்தமும்
ஆதியும் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
துணையு நிமித்தமுந் துலங்கதி னதுவும்
அணைவுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
உருவதி னுருவும் உருவினுள் ளுருவும்
அருளுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

1 **அளை** என்பது-**அளைதல்** என்னும் பொருள் மேல்நின்ற முதனிலைத் தொழிற் பெயர். 2 **அத்து-அது** என்னும் சுட்டுப்பெயரினிடையில் தகரமெய் விரித்தல்.

அருவினுள் ளருவும் மருவதி லருவும்
அருளிய லமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

கரணமு மிடமுங் கலைமுத லணையுமோர்
அரணிலை வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

உருவதி லருவும் மருவதி லுருவும்
அருளுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

வண்ணமும் வடிவு மயங்கிய வகைபல
அண்ணுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

சிறுமையிற் சிறுமையும் சிறுமையிற் பெருமையும்
அறிதர வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

பெருமையிற் பெருமையும் பெருமையிற் சிறுமையும்
அருணிலை வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

திண்மையிற் றிண்மையுந் திண்மையி னோர்மையும்
[1] அண்மையின் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

மென்மையின் மென்மையும் மென்மையின் வன்மையும்
[2] அன்மையற் றமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

அடியினுள் ளடியும் மடியிடை யடியும்
அடியுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

நடுவினுண் ணடுவும் நடுவதி னடுவும்
அடர்வுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

முடியினுண் முடியும் முடியினின் முடியும்
அடர்தர வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[16. அகப் புறப் பூ]

அகப்பூ வகவுறுப் பாக்க வதற்கவை
அகத்தே வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

புறப்பூ புறத்திற் புனையுரு வாக்கிட
அறத்துடன் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

அகப்புறப் பூவகப் புறவுறுப் பியற்றிட
அகத்திடை வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

புறப்புறப் பூவதிற் புறப்புற வுறுப்புற
அறத்திடை வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[17. நால்வகைத் தோற்ற விரி]

பாரிடை வேர்வையிற் பையிடை முட்டையில்
ஆருயி ரமைக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

ஊர்வன பறப்பன வுறுவன நடப்பன
ஆர்வுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

1. அண்மை என்பது — சமீபம். 2. அன்மை என்பது — தீமை.

அசைவில வசைவுள வாருயிர்த் திரள்பல
அசலற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
அறிவொரு வகைமுத லைவகை யறுவகை
அறிதர வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
வெவ்வே றியலொடு வெவ்வேறு பயனுற
அவ்வா றமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
சித்திர விசித்திர சிருட்டிகள் பலபல
அத்தகை வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[18. ஆண் பெண் இயல்]

பெண்ணினுள் ளாணு மாணினுட் பெண்ணும்
அண்ணுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பெண்ணினுண் மூன்று மாணினுள் ளிரண்டும்
அண்ணுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பெண்ணிடை நான்கு மாணிடை மூன்றும்
அண்ணுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பெண்ணிய லாணு மாணியற் பெண்ணும்
அண்ணுற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பெண்டிறல் புறத்து மாண்டிற லகத்தும்
அண்டுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பெண்ணியன் மனமு மாணிய லறிவும்
அண்ணுற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தனித்தனி வடிவினுந் தக்கவாண் பெண்ணியல்
அனைத்துற வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

[19. காத்தருள் விரி]

உனற்கரு முயிருள வுடலுள வுலகுள
வனைத்தையும் வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
ஓவுறு மெழுவகை யுயிர்முத லனைத்தும்
ஆவகை வகுத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
பைகளின் முட்டையிற் பாரினில் வேர்வினில்
ஐபெற வமைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
தாய்கருப் பையினுட் டங்கிய வுயிர்களை
ஆய்வுறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
முட்டைவாய்ப் பயிலு முழுவுயிர்த் திரள்களை
அட்டமே காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
நிலம்பெறு முயிர்வகை நீள்குழு வனைத்தும்
அலம்பெறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

வேர்வுற வுதித்த மிகுமுயிர்த் திரள்களை
ஆர்வுறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

உடலுறு பிணியா லுயிருடல் கெடாவகை
அடலுறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

சிசுமுதற் பருவச் செயல்களி னுயிர்களை
அசைவறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

உயிருறு முடலையும் முடலுறு முயிரையும்
அயர்வறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

பாடுறு மவத்தைகள் பலவினு முயிர்களை
ஆடுறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

மூச்சுட ராதியா லெச்சக வுயிரையும்
[1] அச்சறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

வான்முகிற் சத்தியான் மழைபொழி வித்துயிர்
[2] ஆனறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

இன்புறு சத்தியா லெழின்மழை பொழிவித்
தன்புறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

எண்ணியற் சத்தியா லெல்லா வுலகினும்
அண்ணுயிர் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

அண்டப் புறப்புற வமுதம் பொழிந்துயிர்
அண்டுறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

தேவரை யெல்லாந் திகழ்புற வமுதளித்
தாவகை காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

அகப்புற வமுதளித் தைவரா திகளை
அகப்படக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

தருமக வமுதாற் சத்திசத் தர்களை
அருளினிற் காக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

காலமு நியதியுங் காட்டியெவ் வுயிரையும்
[3] ஆலுறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

விச்சையை யிச்சையை விளைவித் துயிர்களை
அச்சறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

போகமுங் களிப்பும் பொருந்துவித் துயிர்களை
ஆகமுட் காக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

கலையறி வளித்துக் களிப்பினி லுயிரெலாம்
அலைவறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

விடய நிகழ்ச்சியான் மிகுமுயி ரனைத்தையும்
அடைவுறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

1. அச்சு என்பது — அஞ்சுதல் என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.
2. அற என்பது — மிகவும். 3. ஆல் என்பது — அசைவு.

துன்பளித் தாங்கே சுகமளித் துயிர்களை
அன்புறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
கரணேந் தியத்தாற் களிப்புற வுயிர்களை
அரணேர்ந் தளித்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
எத்தகை யெவ்வுயி ரெண்ணின வவ்வுயிர்க்
கத்தகை யளித்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
எப்படி யெவ்வுயி ரெண்ணின வவ்வுயிர்க்
கப்படி யளித்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
ஏங்கா துயிர்த்திர ளெங்கெங் கிருந்தன
ஆங்காங் களித்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
சொல்லுறு மசுத்தத் தொல்லுயிர்க் கவ்வகை
அல்லலிற் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
சுத்தமு மசுத்தமுந் தோயுயிர்க் கிருமையின்
அத்தகை காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
வாய்ந்திடுஞ் சுத்த வகையுயிர்க் கொருமையின்
ஆய்ந்துறக் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
எவையெலா மெவையெலா மீண்டின வீண்டின
அவையெலாங் காத்தரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

[20. அடக்கி யருள் விரி]

அண்டத் துரிசையு மகிலத் துரிசையும்
அண்டற வடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
பிண்டத் துரிசையும் பேருயிர்த் துரிசையும்
அண்டற வடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
உயிருறு மாயையி னுறுவிரி வனைத்தும்
அயிரற வடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
உயிருறு மிருவினை யுறுவிரி வனைத்தும்
அயர்வற வடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
காமப் புடைப்புயிர் கண்டொட ராவகை
ஆமற வடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
பொங்குறு வெகுளிப் புடைப்புக ளெல்லாம்
அங்கற வடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
மதம்புரை மோகமு மற்றவு மாங்காங்
கதம்பெற வடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
வடுவுறு மசுத்த வாதனை யனைத்தையும்
அடர்பற வடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
சுத்தமு மசுத்தமுந் தோய்ந்தவா தனைகளை
அத்தகை யடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

நால்வயிற் றுரிசும் நண்ணுயி ராதியில்
ஆலற வடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
நால்வயிற் படைப்பு நால்வயிற் காப்பும்
ஆலற வடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
மூவிடத் திருமையின் முன்னிய தொழிற்களில்
ஆவிடத் தடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
மூவிட மும்மையின் முன்னிய தொழிற்களில்
ஆவிட மடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
தத்துவச் சேட்டையுந் தத்துவத் துரிசும்
அத்தகை யடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
சுத்தமா நிலையிற் சூழுறு விரிவை
அத்தகை யடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

[21. திரை விளக்கம்]

கரைவின்மா மாயைக் கரும்பெருந் திரையால்
அரைசது மறைக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
பேருறு நீலப் பெருந்திரை யதனால்
ஆருயிர் மறைக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
பச்சைத் திரையாற் பரவெளி யதனை
அச்சுற மறைக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
செம்மைத் திரையாற் சித்துறு வெளியை
அம்மையின் மறைக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
பொன்மைத் திரையாற் பொருளுறு வெளியை
அன்மையின் மறைக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
வெண்மைத் திரையான் மெய்ப்பதி வெளியை
அண்மையின் மறைக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
கலப்புத் திரையாற் கருதனு பவங்களை
அலப்புற மறைக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
விடய நிலைகளை வெவ்வேறு திரைகளால்
அடர்புற மறைக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
தத்துவ நிலைகளைத் தனித்தனித் திரையால்
அத்திற மறைக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
திரைமறைப் பெல்லாந் தீர்த்தாங் காங்கே
அரசுறக் காட்டு மருட்பெருஞ் ஜோதி

[22. அருளில் தெருட்டல்]

தோற்றமா மாயைத் தொடர்பறுத் தருளி
னாற்றலைக் காட்டு மருட்பெருஞ் ஜோதி

சுத்தமா மாயைத் தொடர்பறுத் தருளை
அத்தகை காட்டு மருட்பெருஞ் ஜோதி
எனைத்தா ணவமுத லெல்லாந் தவிர்த்தே
அனுக்கிர கம்புரி யருட்பெருஞ் ஜோதி
விடய மறைப்பெலாம் விடுவித் துயிர்களை
அடைவுறத் தெருட்டு மருட்பெருஞ் ஜோதி
சொருப மறைப்பெலாந் தொலைப்பித் துயிர்களை
அருளினிற் றெருட்டு மருட்பெருஞ் ஜோதி
மறைப்பின் மறந்தன வருவித் தாங்கே
அறத்தொடு தெருட்டு மருட்பெருஞ் ஜோதி
எவ்வகை யுயிர்களு மின்புற வாங்கே
அவ்வகை தெருட்டு மருட்பெருஞ் ஜோதி
கடவுளர் மறைப்பைக் கடிந்தவர்க் கின்பம்
அடையுறத் தெருட்டு மருட்பெருஞ் ஜோதி
சத்திகண் மறைப்பைத் தவிர்த்தவர்க் கின்பம்
அத்துறத் தெருட்டு மருட்பெருஞ் ஜோதி
சத்தர்கண் மறைப்பைத் தவிர்த்தவர்க் கின்பம்
அத்தகை தெருட்டும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
படைக்குந் தலைவர்கள் பற்பல கோடியை
அடைப்புறப் படைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
காக்குந் தலைவர்கள் கணக்கில்பல் கோடியை
ஆக்குறக் காக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
அடக்குந் தலைவர்க ளளவிலர் தம்மையும்
அடர்ப்பற வடக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
மறைக்குந் தலைவர்கள் வகைபல கோடியை
அறத்தொடு மறைக்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
தெருட்டுந் தலைவர்கள் சேர்பல கோடியை
அருட்டிறந் தெருட்டு மருட்பெருஞ் ஜோதி
ஐந்தொழி லாதிசெய் யைவரா திகளை
ஐந்தொழி லாதிசெ யருட்பெருஞ் ஜோதி
இறந்தவ ரெல்லா மெழுந்திட வுலகில்
அறந்தலை யளித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
செத்தவ ரெல்லாஞ் சிரித்தாங் கெழுதிறல்
அத்தகை காட்டிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
இறந்தவ ரெழுகவென் றெண்ணியாங் கெழுப்பிட
அறந்துணை யெனக்கரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி
செத்தவ ரெழுகெனச் செப்பியாங் கெழுப்பிட
அத்திற லெனக்கரு ளருட்பெருஞ் ஜோதி

சித்தெலாம் வல்ல திறலளித் தெனக்கே
அத்தனென் றோங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி

[23. தனிப் பொருள்]

ஒன்றதி ரண்டது வொன்றினி ரண்டது
ஒன்றினு ளொன்றது வொன்றெனு மொன்றே
ஒன்றல ரண்டல வொன்றினி ரண்டல
ஒன்றினு ளொன்றல வொன்றெனு மொன்றே
ஒன்றினி லொன்றுள வொன்றினி லொன்றில
ஒன்றுற வொன்றிய வொன்றெனு மொன்றே

[24. மெய்ப் பொருள்]

களங்கநீத் துலகங் களிப்புற மெய்ந்நெறி
விளங்கவென் னுள்ளே விளங்குமெய்ப் பொருளே
மூவிரு நிலையின் முடிநடு முடிமேல்
ஓவற விளங்கு மொருமைமெய்ப் பொருளே
எழுநிலை மிசையே யின்புரு வாகி
வழுநிலை நீக்கி வயங்குமெய்ப் பொருளே
நவநிலை மிசையே நடுவுறு நடுவே
சிவமய மாகித் திகழ்ந்தமெய்ப் பொருளே
ஏகா த்சநிலை யாததி னடுவே
ஏகா தனமிசை யிருந்தமெய்ப் பொருளே
திரையோ தசநிலை சிவவெளி நடுவே
வரையோ தருசுக வாழ்க்கைமெய்ப் பொருளே
ஈரெண் ணிலையென வியம்புமே னிலையிற்
பூரண சுகமாய்ப் பொருந்துமெய்ப் பொருளே
எல்லா நிலைகளு மிசைந்தாங் காங்கே
எல்லா மாகி யிலங்குமெய்ப் பொருளே
மனாதிகள் பொருந்தா வானடு வானாய்
அனாதியுண் மையதா யமர்ந்தமெய்ப் பொருளே
தானொரு தானாய்த் தானே தானாய்
ஊனுயிர் விளக்கு மொருதனிப் பொருளே
அதுவினு ளதுவா யதுவே யதுவாய்ப்
பொதுவினுள் நடிக்கும் பூரணப் பொருளே
இயல்பினு ளியல்பா யியல்பே யியல்பா
உயலுற விளங்கு மொருதனிப் பொருளே
அருவினு ளருவா யருவரு வருவாய்
உருவினுள் விளங்கு மொருபரம் பொருளே

அலகிலாச் சித்தா யதுநிலை யதுவாய்
உலகெலாம் விளங்கு மொருதனிப் பொருளே
பொருளினுட் பொருளாய்ப் பொருளது பொருளா
யொருமையின் விளங்கு மொருதனிப் பொருளே
ஆடுறு சித்திக **ளறுபத்து நான்கெழு**
கோடியும் விளங்கக் குலவுமெய்ப் பொருளே
கூட்டுறு சித்திகள் கோடிபல் கோடியும்
ஆட்டுற விளக்கு மரும்பெரும் பொருளே
அறிவுறு சித்திக ளனந்தகோ டிகளும்
பிறிவற விளக்கும் பெருந்தனிப் பொருளே
வீடுக ளெல்லாம் விதிநெறி விளங்க
ஆடல்செய் தருளு மரும்பெரும் பொருளே
பற்றுக ளெல்லாம் பதிநெறி விளங்க
உற்றரு ளாடல்செய் யொருதனிப் பொருளே

[25. பராபர இயல்]

பரத்தினிற் பரமே பரத்தின்மேற் பரமே
பரத்தினுட் பரமே பரம்பர பரமே
பரம்பெறும் பரமே பரந்தரும் பரமே
பரம்பதம் பரமே பரஞ்சிதம் பரமே
பரம்புகழ் பரமே பரம்(பரமே)பகர் பரமே
பரஞ்சுக பரமே பரஞ்சிவ பரமே
பரங்கொள்சிற் பரமே பரஞ்செய் தற்பரமே
தரங்கொள்பொற் பரமே தனிப்பெரும் பரமே
வரம்பரா பரமே வணம்பரா பரமே
பரம்பரா பரமே பதம்பரா பரமே

[26. பதவியல்]

சத்திய பதமே சத்துவ பதமே
நித்திய பதமே நிற்குண பதமே
தத்துவ பதமே தற்பத பதமே
சித்துறு பதமே சிற்சுக பதமே
தம்பரம் பதமே தனிச்சுகம் பதமே
அம்பரம் பதமே அருட்பரம் பதமே
தந்திர பதமே சந்திர பதமே
மந்திர பதமே மந்தண பதமே
நவந்தரு பதமே நடந்தரு பதமே
சிவந்தரு பதமே சிவசிவ பதமே

[27. சிவ ரகசியம்]

பிரமமெய்க் கதியே பிரமமெய்ப் பதியே
பிரமநிர்க் குணமே பிரமசிற் குணமே
பிரமமே பிரமப் பெருநிலை மிசையுறும்
பரமமே பரம பதந்தருஞ் சிவமே
அவனோ டவளா யதுவா யலவாய்
நவமா நிலைமிசை நண்ணிய சிவமே
எம்பொரு ளாகி யெமக்கருள் புரியுஞ்
செம்பொரு ளாகிய சிவமே சிவமே
ஒருநிலை யிதுவே உயர்நிலை யெனுமொரு
திருநிலை மேவிய சிவமே சிவமே
மெய்வைத் தழியா வெறுவெளி நடுவுறு
தெய்வப் பதியாஞ் சிவமே சிவமே
புரைதவிர்த் தெனக்கே பொன்முடி சூட்டிச்
சிரமுற நாட்டிய சிவமே சிவமே
கல்வியுஞ் சாகாக் கல்வியு மழியாச்
செல்வமு மளித்த சிவமே சிவமே
அருளமு தெனக்கே யளித்தரு ணெறிவாய்த்
தெருளுற வளர்க்குஞ் சிவமே சிவமே
சத்தெலா மாகியுந் தானொரு தானாஞ்
சித்தெலாம் வல்லதோர் திருவருட் சிவமே
எங்கே கருணை யியற்கையி னுள்ளன
அங்கே விளங்கிய வருட்பெருஞ் சிவமே
யாரே யென்னினு மிரங்குகின் றோர்க்குச்
சீரே யளிக்குஞ் சிதம்பர சிவமே!
பொய்ந்நெறி யனைத்தினும் புகுத்தா தெனையருட்
செந்நெறி செலுத்திய சிற்சபைச் சிவமே
கொல்லா நெறியே குருவரு ணெறியெனப்
பல்கா லெனக்குப் பகர்ந்தமெய்ச் சிவமே
உயிரெலாம் பொதுவி னுளம்பட நோக்குக
செயிரெலாம் விடுகெனச் செப்பிய சிவமே
[1] பயிர்ப்புறு கரணப் பரிசுகள் பற்பல
உயிர்த்திர ளொன்றென வுரைத்தமெய்ச் சிவமே
உயிருள்யா மெம்மு ளுயிரிவை யுணர்ந்தே
உயிர்நலம் பரவுகென் றுரைத்தமெய்ச் சிவமே
இயலரு ளொளியோ ரேகதே சத்தினும்
உயிரொளி காண்கவென் றுரைத்தமெய்ச் சிவமே!

1. பயிர்ப்பு என்பது — அருவருப்பு.

[28. திருவருள் வல்லபம்]

அருளலா தணுவு மசைந்திடா ததனால்
அருணலம் பரவுகென் றறைந்தமெய்ச் சிவமே
அருளுறி னெல்லா மாகுமீ துண்மை
அருளுற முயல்கவென் றருளிய சிவமே
அருணெறி யொன்றே தெருணெறி மற்றெலாம்
இருணெறி யெனவெனக் கியம்பிய சிவமே
அருள்பெறிற் றுரும்புமோ ரைந்தொழில் புரியுந்
தெருளிது வெனவே செப்பிய சிவமே
அருளறி வொன்றே யறிவுமற் றெல்லாம்
மருளறி வென்றே வகுத்தமெய்ச் சிவமே
அருட்சுக மொன்றே யரும்பெறற் பெருஞ்சுகம்
மருட்சுகம் பிறவென வகுத்தமெய்ச் சிவமே
அருட்பே றதுவே யரும்பெறற் பெரும்பே
றிருட்பே றறுக்குமென் றியம்பிய சிவமே
அருட்டனி வல்லப மதுவே யெலாஞ்செய்
பொருட்டனிச் சித்தெனப் புகன்றமெய்ச் சிவமே
அருளறி யார்தமை யறியார் எம்மையும்
பொருளறி யாரெனப் புகன்றமெய்ச் சிவமே
அருணிலை யொன்றே யனைத்தும் பெறுநிலை
பொருணிலை காண்கெனப் புகன்றமெய்ச் சிவமே
அருள்வடி வதுவே யழியாத் தனிவடி
வருள்பெற முயலுகென் றருளிய சிவமே
அருளே நம்மிய லருளே நம்முரு
அருளே நம்வடி வாமென்ற சிவமே
அருளே நம்மடி யருளே நம்முடி
அருளே நம்நடு வாமென்ற சிவமே
அருளே நம்மறி வருளே நம்மனம்
அருளே நங்குண மாமென்ற சிவமே
அருளே நம்பதி யருளே நம்பதம்
அருளே நம்மிட மாமென்ற சிவமே
அருளே நந்துணை யருளே நந்தொழில்
அருளே நம்விருப் பாமென்ற சிவமே
அருளே நம்பொரு ளருளே நம்மொளி
அருளே நாமறி வாயென்ற சிவமே
அருளே நங்குல மருளே நம்மினம்
அருளே நாமறி வாயென்ற சிவமே

அருளே நஞ்சுக மருளே நம்பெயர்
அருளே நாமறி வாயென்ற சிவமே
அருளொளி யடைந்தனை யருளமு துண்டனை
அருண்மதி வாழ்கவென் றருளிய சிவமே
அருணிலை பெற்றனை யருள்வடி வுற்றனை
அருளர சியற்றுகென் றருளிய சிவமே!

[29. சிவபதி]

உள்ளகத் தமர்ந்தென துயிரிற் கலந்தருள்
வள்ளல்சிற் றம்பலம் வளர்**சிவ பதியே!**
நிகரிலா வின்ப நிலைநடு வைத்தெனைத்
தகவொடு காக்குந் தனிச்சிவ பதியே
சுத்தசன் மார்க்க சுகநிலை தனிலெனைச்
சத்திய னாக்கிய தனிச்சிவ பதியே
ஐவருங் காண்டற் கரும்பெரும் பொருளென்
கைவரப் புரிந்த கதிசிவ பதியே
துன்பந் தொலைத்தருட் ஜோதியால் நிறைந்த
இன்ப மெனக்கரு ளெழிற்சிவ பதியே
சித்தமும் வாக்குஞ் செல்லாப் பெருநிலை
ஒத்துற வேற்றிய வொருசிவ பதியே
ஐயற வனைத்துங் கடிந்தெனைத் தேற்றி
வையமேல் வைத்த மாசிவ பதியே
இன்புறச் சிறியே னெண்ணுதோ றெண்ணுதோ
றன்பொடென் கண்ணுறு மருட்சிவ பதியே
பிழையெலாம் பொறுத்தெனுட் பிறங்கிய கருணை
மழையெலாம் பொழிந்து வளர்சிவ பதியே
உளத்தினுங் கண்ணினு முயிரினு மெனது
குளத்தினு நிரம்பிய குரு**சிவ பதியே!**

[30. அருள் குரு]

பரமுட னபரம் பகர்நிலை யிவையெனத்
திரமுற வருளிய **திருவருட் குருவே!**
மதிநிலை யிரவியின் வளர்நிலை யனலின்
றிதிநிலை யனைத்துந் தெரித்தசற் குருவே
கணநிலை யவற்றின் கருநிலை யனைத்துங்
குணமுறத் தெரித்துட் குலவுசற் குருவே
பதிநிலை பசுநிலை பாச நிலையெலாம்
மதியுறத் தெரித்துள் வயங்குசற் குருவே

பிரம ரகசியம் பேசியென் னுளத்தே
தரமுற விளங்குஞ் சாந்தசற் குருவே
பரம ரகசியம் பகர்ந்தென துளத்தே
வரமுற வளர்த்து வயங்குசற் குருவே
சிவரக சியமெலாந் தெரிவித் தெனக்கே
நவநிலை காட்டிய ஞானசற் குருவே
சத்திய லனைத்துஞ் சித்தியன் முழுதும்
அத்தகை தெரித்த வருட்சிவ குருவே
அறிபவை யெல்லா மறிவித் தென்னுள்ளே
பிறிவற விளங்கும் பெரியசற் குருவே
கேட்பவை யெல்லாங் கேட்பித் தெனுள்ளே
வேட்கையின் விளங்கும் விமலசற் குருவே
காண்பவை யெல்லாங் காட்டுவித் தெனக்கே
மாண்பத மளித்து வயங்குசற் குருவே
செய்பவை யெல்லாஞ் செய்வித் தெனக்கே
உய்பவை யளித்தெனு ளோங்குசற் குருவே
உண்பவை யெல்லா முண்ணுவித் தென்னுள்
பண்பினில் விளங்கும் பரமசற் குருவே
சாகாக் கல்வியின் றரமெலாங் கற்பித்
தேகாக் கரப்பொரு ளீந்தசற் குருவே
சத்திய மாஞ்சிவ சித்திக ளனைத்தையும்
மெய்த்தகை யளித்தெனுள் விளங்குசற் குருவே
எல்லா நிலைகளு மேற்றிச் சித்தெலாம்
வல்லா னெனவெனை வைத்தசற் குருவே!

[31. உயிர்த் தாய்]

சீருற வருளாந் தேசுற வழியாப்
பேருற வென்னைப் பெற்றநற் றாயே!
பொருந்திய வருட்பெரும் போகமே யுறுகெனப்
பெருந்தய வாலெனைப் பெற்றநற் றாயே
ஆன்றசன் மார்க்க மணிபெற வெனைத்தான்
ஈன்றமு தளித்த வினியநற் றாயே!
பசித்திடு தோறுமென் பாலணைந் தருளால்
வசித்தமு தருள்புரி வாய்மைநற் றாயே
தளர்ந்ததோ றடியேன் சார்பணைந் தென்னை
உளந் தெளிவித்த வொருமைநற் றாயே
அருளமு தேமுத லைவகை யமுதமும்
தெருளுற வெனக்கருள் செல்வநற் றாயே

இயலமு தேமுத லெழுவகை யமுதமும்
உயலுற வெனக்கரு ளுரியநற் றாயே

நண்புறு மெண்வகை நவவகை யமுதமும்
பண்புற வெனக்கருள் பண்புடைத் தாயே

மற்றுள வமுத வகையெலா மெனக்கே
உற்றுண வளித்தரு ளோங்குநற் றாயே

கலக்கமு மச்சமுங் கடிந்தென துளத்தே
அலக்கணுந் தவிர்த்தரு ளன்புடைத் தாயே

துய்ப்பினி லனைத்துஞ் சுகம்பெற வளித்தெனக்
கெய்ப்பெலாந் தவிர்த்த வின்புடைத் தாயே

சித்திக ளெல்லாந் தெளிந்திட வெனக்கே
சத்தியை யளித்த தயவுடைத் தாயே

சத்தினி பாதந் தனையளித் தெனைமேல்
வைத்தமு தளித்த மரபுடைத் தாயே

சத்திசத் தர்களெலாஞ் சார்ந்தென தேவல்செய்
சித்தியை யளித்த தெய்வநற் றாயே

தன்னிக ரில்லாத் தலைவனைக் காட்டியே
என்னைமே லேற்றிய வினியநற் றாயே

வெளிப்பட விரும்பிய விளைவெலா மெனக்கே
யளித்தளித் தின்புசெய் யன்புடைத் தாயே

எண்ணகத் தொடுபுறத் தென்னையெஞ் ஞான்றுங்
கண்ணெனக் காக்குங் கருணைநற் றாயே

இன்னரு ளமுதளித் திறவாத் திறல்புரிந்
தென்னை வளர்த்திடு மின்புடைத் தாயே

என்னுட லென்னுயி ரென்னறி வெல்லாம்
[1] தன்னவென் றாக்கிய தயவுடைத் தாயே

தெரியா வகையாற் சிறியேன் றளர்ந்திடத்
தரியா தணைத்த தயவுடைத் தாயே

சினமுத லனைத்தையுந் தீர்த்தெனை நனவினுங்
கனவினும் பிரியாக் கருணைநற் றாயே

தூக்கமுஞ் சோம்புமென் றுன்பமு மச்சமும்
ஏக்கமு நீக்கிய **வென்றனித் தாயே!**

[32. உயிர்த் தந்தை]

துன்பெலாந் தவிர்த்துளே யன்பெலாம் நிரம்ப
இன்பெலா மளித்த **வென்றனித் தந்தையே!**

எல்லா நன்மையு மென்றனக் களித்த
எல்லாம் வல்லசித் தென்றனித் தந்தையே

1. தன்ன — என்பது அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைப்பெயர்.

நாயிற் கடையே னலம்பெறக் காட்டிய
தாயிற் பெரிதுந் தயவுடைத் தந்தையே

அறிவிலாப் பருவத் தறிவெனக் களித்தே
பிறிவிலா தமர்ந்த பேரருட் டந்தையே

புன்னிக ரில்லேன் பொருட்டிவ ணடைந்த
தன்னிக ரில்லாத் தனிப்பெருந் தந்தையே

அகத்தினும் புறத்தினு மமர்ந்தருட் ஜோதி
சகத்தினி லெனக்கே தந்தமெய்த் தந்தையே

இணையிலாக் களிப்புற் றிருந்திட வெனக்கே
துணையடி சென்னியிற் சூட்டிய தந்தையே

ஆதியீ றறியா வருளர சாட்சியிற்
ஜோதிமா மகுடஞ் சூட்டிய தந்தையே!

எட்டிரண் டறிவித் தெனைத்தனி யேற்றிப்
பட்டிமண் டபத்திற் பதித்தமெய்த் தந்தையே

தங்கோ லளவது தந்தருட் ஜோதிச்
செங்கோல் செலுத்தெனச் செப்பிய தந்தையே!

தன்பொரு ளனைத்தையுந் தன்னர சாட்சியில்
என்பொரு ளாக்கிய என்றனித் தந்தையே

தன்வடி வனைத்தையுந் தன்னர சாட்சியில்
என்வடி வாக்கிய என்றனித் தந்தையே

தன்சித் தனைத்தையும் தன்சமு கத்தினில்
என்சித் தாக்கிய என்றனித் தந்தையே

தன்வச மாகிய தத்துவ மனைத்தையும்
என்வச மாக்கிய வென்னுயிர்த் தந்தையே

தன்கையிற் பிடித்த தனியருட் ஜோதியை
என்கையிற் கொடுத்த என்றனித் தந்தையே

தன்னையுந் தன்னருட் சத்தியின் வடிவையும்
என்னையு மொன்றென வியற்றிய தந்தையே

தன்னிய லென்னியல் தன்செய லென்செயல்
என்ன வியற்றிய வென்றனித் தந்தையே

தன்னுரு வென்னுரு தன்னுரை யென்னுரை
என்ன வியற்றிய வென்றனித் தந்தையே

சதுரப் பேரருட் டனிப்பெருந் தலைவனென்
றெதிரற் றோங்கிய வென்னுடைத் தந்தையே

மனவாக் கறியா வரைப்பினி லெனக்கே
இனவாக் கருளிய வென்னுயிர்த் தந்தையே

உணர்ந்துணர்ந் துணரினு முணராப் பெருநிலை
யணைந்திட வெனக்கே யருளிய தந்தையே

தூரியவாழ் வுடனே சுகபூ ரணமெனும்
பெரியவாழ் வளித்த பெருந்தனித் தந்தையே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
பேறளித் தாண்ட பெருந்தகைத் தந்தையே
எவ்வகைத் திறத்தினு மெய்துதற் கரிதாம்
அவ்வகை நிலையெனக் களித்தநற் றந்தையே
இனிப்பிற வாநெறி யெனக்களித் தருளிய
தனிப்பெருந் தலைமைத் தந்தையே **தந்தையே!**

[33. உயிர்த் துணை]

பற்றயர்ந் தஞ்சிய பரிவுகண் டணைந்தெனைச்
சற்றுமஞ் சேலெனத் தாங்கிய **துணையே**
தளர்ந்தவத் தருணமென் றளர்வெலாந் தவிர்த்துட்
கிளர்ந்திட வெனக்குக் கிடைத்தமெய்த் துணையே
துறையிது வழியிது துணிவிது நீசெயும்
முறையிது வெனவே மொழிந்தமெய்த் துணையே
எங்குறு தீமையு மெனைத்தொட ராவகை
கங்குலும் பகலுமெய்க் காவல்செய் துணையே
வேண்டிய வேண்டிய விருப்பெலா மெனக்கே
யீண்டிருந் தருள்புரி யென்னுயிர்த் துணையே
இகத்தினும் பரத்தினு மெனக்கிடர் சாரா
தகத்தினும் புறத்தினு மமர்ந்த **மெய்த் துணையே!**

[34. உயிர் நட்பு]

அயர்வற வெனக்கே யருட்டுணை யாகியென்
னுயிரினுஞ் சிறந்த வொருமை**யென் னட்பே**
அன்பினிற் கலந்தென தறிவினிற் பயின்றே
இன்பினி லளைந்தவென் னின்னுயிர் நட்பே
நான்புரி வனவெலாந் தான்புரிந் தெனக்கே
வான்பத மளிக்க வாய்த்தநன் னட்பே
உள்ளமு முணர்ச்சியு முயிருங் கலந்துகொண்
டெள்ளுறு நெய்யிலென் னுள்ளுறு நட்பே
செற்றமுந் தீமையுந் தீர்த்துநான் செய்த
குற்றமுங் குணமாக் கொண்டவென் னட்பே
குணங்குறி முதலிய குறித்திடா தெனையே
அணங்கறக் கலந்த அன்புடை நட்பே
பிணக்கும் பேதமும் பேயுல கோர்புகல்
கணக்குந் தீர்த்தெனைக் கலந்தநன் னட்பே

சவலைநெஞ் சகத்தின் றளர்ச்சியு மச்சமும்
கவலையுந் தவிர்த்தெனைக் கலந்தநன் னட்பே!

[35. உயிர் உறவு]

களைப்பறிந் தெடுத்துக் கலக்கந் தவிர்த்தெனைக்
கிளைப்பறிந் துதவிய வென்னுயி ருறவே
தன்னைத் தழுவுறு தரஞ்சிறி தறியா
வென்னைத் தழுவிய வென்னுயி ருறவே
மனக்குறை நீக்கிநல் வாழ்வளித் தென்றும்
எனக்குற வாகிய என்னுயி ருறவே
துன்னு மனாதியே சூழ்ந்தெனைப் பிரியா
தென்னுற வாகிய வென்னுயி ருறவே!

[36. இயற்கை உண்மை — சத்து]

என்றுமோர் நிலையாய் என்றுமோ ரியலாய்
என்றுமுள் ளதுவா மென்றனிச் சத்தே
அனைத்துல கவைகளு மாங்காங் குணரினும்
இனைத்தென வறியா வென்றனிச் சத்தே
பொதுமறை முடிகளும் புகலவை முடிகளும்
இதுவெனற் கரிதா மென்றனிச் சத்தே
ஆகம முடிகளு மவைபுகல் முடிகளும்
ஏகுதற் கரிதா மென்றனிச் சத்தே
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்திய மெனவே
இத்தகை வழுத்து மென்றனிச் சத்தே
துரியமுங் கடந்ததோர் பெரியவான் பொருளென
உரைசெய் வேதங்க ளுன்னுமெய்ச் சத்தே!
அன்றத னப்பா லதன்பரத் ததுதான்
என்றிட நிறைந்த வென்றனிச் சத்தே!

[37. இயற்கை விளக்கம் — சித்து]

என்றுமுள் ளதுவாய் எங்குமோர் நிறைவாய்
என்றும் விளங்கிடு மென்றனிச் சித்தே
சத்திகள் பலவாய்ச் சத்தர்கள் பலவாய்
இத்தகை விளங்கு மென்றனிச் சித்தே
தத்துவம் பலவாய்த் தத்துவி பலவாய்
இத்தகை விளங்கு மென்றனிச் சித்தே
படிநிலை பலவாய்ப் பதநிலை பலவாய்
இடிவற விளங்கிடு மென்றனிச் சித்தே
மூர்த்தர்கள் பலவாய் மூர்த்திகள் பலவாய்
ஏற்பட விளக்கிடு மென்றனிச் சித்தே

உயிர்வகை பலவா யுடல்வகை பலவாய்
இயலுற விளக்கிடு மென்றனிச் சித்தே
அறிவவை பலவா யறிவன பலவாய்
எறிவற விளக்கிடு மென்றனிச் சித்தே
நினைவவை பலவாய் நினைவன பலவாய்
இனைவற விளக்கிடு மென்றனிச் சித்தே
காட்சிகள் பலவாய்க் காண்பன பலவாய்
ஏட்சியின் விளக்கிடு மென்றனிச் சித்தே
செய்வினை பலவாய்ச் செய்வன பலவாய்
எய்வற விளக்கிடு மென்றனிச் சித்தே
அண்ட சராசர மனைத்தையும் பிறவையும்
எண்டர விளக்கு மென்றனிச் சித்தே
எல்லாம் வல்லசித் தெனமறை புகன்றிட
எல்லாம் விளக்கிடு மென்றனிச் **சித்தே!**

[38. இயற்கை இன்பம் — ஆனந்தம்]

ஒன்றதி லொன்றென் றுரைக்கவும் படாதாய்
என்றுமோர் படித்தா மென்றனி **இன்பே**
இதுவது வென்ற வியலுடை யதுவாய்
எதிரற நிறைந்த வென்றனி யின்பே
ஆக்குறு மவத்தைக ளனைத்தையுங் கடந்துமேல்
ஏக்கற நிறைந்த வென்றனி யின்பே
அறிவுக் கறிவினி லதுவது வதுவாய்
எறிவற் றோங்கிய வென்றனி யின்பே
விடய மெவற்றினு மேன்மேல் விளைந்தவை
யிடையிடை யோங்கிய வென்றனி யின்பே
இம்மையு மறுமையு மியம்பிடு மொருமையும்
எம்மையு நிரம்பிடு மென்றனி யின்பே
முத்தர்கள் சித்தர்கள் சத்திகள் சத்தர்கள்
எத்திறத் தவர்க்குமா மென்றனி யின்பே
எல்லா நிலைகளி னெல்லா வுயிருறும்
எல்லா வின்புமா மென்றனி **யின்பே!**

[39. அருள் அமுதம்]

கரும்புறு சாறுங் கனிந்தமுக் கனியின்
விரும்புறு மிரதமு மிக்கதீம் பாலும்
குணங்கொள் கோற்றேனுங் கூட்டியொன் றாக்கி
மணங்கொளப் பதஞ்செய் வகையுற வியற்றிய

உணவெனப் பல்கா லுரைக்கினு நிகரா
வணமுறு மின்ப மயமே யதுவாய்க்
கலந்தறி வுருவாய்க் கருதுதற் கரிதாய்
நலந்தரு விளக்கமு நவிலருந் தண்மையும்
உள்ளதா யென்று முள்ளதா யென்னுள்
உள்ளதா யென்ற னுயிருள முடம்புடன்
எல்லா மினிப்ப வியலுறு சுவையளித்
தெல்லாம் வல்லசித் தியற்கைய தாகிச்
சாகா வரமுந் தனித்தபே ரறிவும்
மாகா தலிற்சிவ வல்லப சத்தியும்
செயற்கரு மனந்த சித்தியு மின்பமும்
மயக்கறத் தருந்திறல் வண்மைய தாகிப்
பூரண வடிவாய்ப் பொங்கிமேற் றதும்பி
ஆரண முடியுட னாகம முடியுங்
கடந்தென தறிவாங் கனமேற் சபைநடு
நடந்திகழ் கின்றமெய்ஞ் ஞானவா ரமுதே!
சத்திய வமுதே தனித்திரு வமுதே
நித்திய வமுதே நிறைசிவ வமுதே
சச்சிதா னந்தத் தனிமுத லமுதே
மெய்ச்சிதா காச விளைவரு ளமுதே
ஆனந்த வமுதே யருளொளி யமுதே
தானந்த மில்லாத் தத்துவ வமுதே
நவநிலை தருமோர் நல்லதெள் ளமுதே
சிவநிலை தனிலே திரண்டவுள் ளமுதே
பொய்படாக் கருணைப் புண்ணிய வமுதே
கைபடாப் பெருஞ்சீர்க் கடவுள்வா னமுதே
அகம்புற மகப்புற மாகிய புறப்புறம்
உகந்தநான் கிடத்து மோங்கிய வமுதே
பனிமுத னீக்கிய பரம்பர வமுதே
தனிமுத லாய சிதம்பர வமுதே
உலகெலாங் கொள்ளினு [1]முலப்பிலா வமுதே
அலகிலாப் பெருந்திற லற்புத வமுதே!

[40. மணி]

அண்டமு மதன்மே லண்டமு மவற்றுள்
பண்டமுங் காட்டிய பரம்பர மணியே
பிண்டமு மதிலுறு பிண்டமு மவற்றுள
பண்டமுங் காட்டிய பராபர மணியே

1. உலப்பு — என்பது குறைவு.

நினைத்தவை நினைத்தவை நினைத்தாங் கெய்துற
அனைத்தையுந் தருமோ ரரும்பெறன் மணியே
விண்பத மனைத்து மேற்பத முழுவதுங்
கண்பெற நடத்துங் ககனமா மணியே
பார்பத மனைத்தும் பகரடி முழுவதுஞ்
சார்புற நடத்துஞ் சரவொளி மணியே
அண்டகோ டிகளெலா மரைக்கணத் தேகிக்
கண்டுகொண் டிடவொளிர் கலைநிறை மணியே
சராசர வுயிர்தொறுஞ் சாற்றிய பொருடொறும்
விராவியுள் விளங்கும் வித்தக மணியே
மூவரு முனிவரு முத்தருஞ் சித்தருந்
தேவரு மதிக்குஞ் சித்திசெய் மணியே
தாழ்வெலாந் தவிர்த்துச் சகமிசை யழியா
வாழ்வெனக் களித்த வளரொளி மணியே
நவமணி முதலிய நலமெலாந் தருமொரு
சிவமணி யெனுமருட் **செல்வமா மணியே!**

[41. மந்திரம்]

வான்பெறற் கரிய வகையெலாங்க விரைந்து
நான்பெற வளித்த நாத**மந் திரமே**
கற்பம் பலபல கழியினு மழியாப்
பொற்புற வளித்த புனிதமந் திரமே
அகரமு முகரமு மழியாச் சிகரமும்
வகரமு மாகிய வாய்மைமந் திரமே
ஐந்தென வெட்டென வாறென நான்கென
முந்துறு மறைமுறை மொழியுமந் திரமே
வேதமு மாகம விரிவுக ளனைத்தும்
ஓதநின் றுலவா தோங்கு**மந் திரமே!**

[42. மருந்து]

உடற்பிணி யனைத்தையு முயிர்ப்பிணி யனைத்தையு
மடர்ப்பறத் தவிர்த்த வருட்**சிவ மருந்தே**
சித்திக்கு மூலமாஞ் சிவமருந் தெனவுளந்
தித்திக்கு ஞானத் திருவருண் மருந்தே
இறந்தவ ரெல்லா மெழுந்திடப் புரியுஞ்
சிறந்தவல் லபமுறு திருவருண் மருந்தே
மரணப் பெரும்பிணி வாரா வகைமிகு
கரணப் பெருந்திறல் காட்டிய மருந்தே

நரைதிரை மூப்பவை நண்ணு வகைதரும்
உரைதரு பெருஞ்சீ ருடையநன் மருந்தே
என்றே யென்னினு மிளமையோ டிருக்க
நன்றே தருமொரு ஞானமா மருந்தே
மலப்பிணி தவிர்த்தருள் வலந்தரு கின்றதோர்
நலத்தகை யதுவென நாட்டிய மருந்தே
சிற்சபை நடுவே திருநடம் புரியும்
அற்புத மருந்தெனு **மானந்த மருந்தே!**

[43 மாற்றறியாப் பொன்]

இடையுறப் படாத வியற்கை விளக்கமாய்த்
தடையொன்று மில்லாத் தகவுடை யதுவாய்
மாற்றிவை யென்ன மதித்தளப் பரிதாய்
ஊற்றமும் வண்ணமு மொருங்குடை யதுவாய்
காட்சிக் கினியநற் கலையுடை யதுவாய்
ஆட்சிக் குரியபன் மாட்சியு முடைத்தாய்
கைதவர் கனவினுங் காண்டற் கரிதாய்ச்
செய்தவப் பயனுந் திருவருள் வலத்தால்
உளம்பெறு மிடமெலா முதவுக வெனவே
வளம்பட வாய்த்து **மன்னிய பொன்னே!**
புடம்படாத் தரமும் விடம்படாத் திறமும்
வடம்படா நலமும் வாய்த்தசெம் பொன்னே
மும்மையுந் தருமொரு செம்மையை யுடைத்தாய்
இம்மையே கிடைத்திங் கிலங்கிய பொன்னே
எடுத்தெடுத் துதவினு மென்றுங் குறையா
தடுத்தடுத் தோங்குமெய் யருளுடைப் பொன்னே
தளர்ந்திடே லெடுக்கின் வளர்ந்திடு வேமெனக்
கிளர்ந்திட வுரைத்துக் கிடைத்தசெம் பொன்னே
எண்ணிய தோறு மியற்றுக வென்றெனை
யண்ணியென் கரத்தி லமர்ந்தபைம் பொன்னே
நீகேண் மறக்கினு நின்னையாம் விட்டுப்
போகே மெனவெனைப் பொருந்திய பொன்னே
எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்திட வெனக்குப்
பண்ணிய தவத்தாற் பழுத்தசெம் பொன்னே
விண்ணியற் றலைவரும் வியந்திட வெனக்குப்
புண்ணியப் பயனுற் பூத்தசெம் பொன்னே
நால்வகை நெறியினு நாட்டுக வெனவே
பால்வகை முழுதும் பணித்தபைம் பொன்னே

எழுவகை நெறியினு மியற்றுக வெனவே
முழுவகை காட்டி முயங்கிய பொன்னே!

[44. உலவா நிதி]

எண்ணிய படியெலா மியற்றுக வென்றெனைப்
புண்ணிய பலத்தாற் பொருந்திய நிதியே!

ஊழிதோ றூழி யுலப்புறா தோங்கி
வாழியென் றெனக்கு வாய்த்தநன் னிதியே

இகமுற வூழிதோ றெடுத்தெடுத் துலகோர்க்
குதவினு முலவா தோங்குநன் னிதியே

இருநிதி யெழுநிதி யியனவ நிதிமுதற்
றிருநிதி யெல்லாந் தருமொரு நிதியே

எவ்வகை நிதிகளு மிந்தமா நிதியிடை
அவ்வகை கிடைக்குமென் றருளிய நிதியே

அற்புதம் விளங்கு மருட்பெரு நிதியே
கற்பனை கடந்த கருணைமா நிதியே

நற்குண நிதியே சற்குண நிதியே
நிற்குண நிதியே சிற்குண நிதியே!

[45. ஜோதிமலை]

பளகிலா தோங்கும் பளிக்குமா மலையே
வளமெலா நிறைந்த மாணிக்க மலையே

மதியுற விளங்கு மரகத மலையே
வதிதரு பேரொளி வச்சிர மலையே

உரைமனங் கடந்தாங் கோங்குபொன் மலையே
துரியமேல் வெளியிற் ஜோதிமா மலையே!

[46. இயற்கைப் பொருண்மை]

புற்புதந் திரைநுரை புரைமுத லிலதோர்
அற்புதக் கடலே யமுதத்தண் கடலே

இருட்கலை தவிர்த்தொளி யெல்லாம் வழங்கிய
அருட்பெருங் கடலே யானந்தக் கடலே

பவக்கடல் கடந்துநான் பார்த்தபோ தருகே
உவப்புறு வளங்கொண் டோங்கிய கரையே

என்றுயர்ச் சோடைக ளெல்லாந் தவிர்த்துள
நன்றுற விளங்கிய நந்தனக் காவே

சேற்றுநீ ரின்றிநற் றீஞ்சுவை தருமோர்
ஊற்றுநீர் நிரம்ப வுடையபூந் தடமே

கோடைவாய் விரிந்த குளிர்தரு நிழலே
மேடைவாய் வீசிய மெல்லிய காற்றே

களைப்பறக் கிடைத்த கருணைநன் னீரே
இளைப்பற வாய்த்த வின்சுவை யுணவே
தென்னைவாய்க் கிடைத்த செவ்விள நீரே
தென்னைவான் பலத்திற் றிருகுதீம் பாலே
நீர்நசை தவிர்க்கு நெல்லியங் கனியே
வேர்விளை பலவின் மென்சுவைச் சுளையே
கட்டுமாம் பழமே கதலிவான் பழமே
இட்டநற் சுவைசெய் யிலந்தையங் கனியே
புனிதவான் றருவிற் புதுமையாம் பலமே
கனியெலாங் கூட்டிக் கலந்ததீஞ் சுவையே
இதந்தரு கரும்பி லெடுத்ததீஞ் சாறே
பதந்தரு வெல்லப் பாகினின் சுவையே
சாலவே யினிக்குஞ் சர்க்கரைத் திரளே
ஏலவே நாவுக் கினியகற் கண்டே
உலப்புறா தினிக்கு முயர்மலைத் தேனே
கலப்புறா மதுரங் கனிந்தகோற் றேனே
நவையிலா தெனக்கு நண்ணிய நறவே
சுவையெலாந் திரட்டிய தூயதீம் பதமே
பதம்பெறக் காய்ச்சிய பசுநறும் பாலே
இதம்பெற வுருக்கிய விளம்பசு நெய்யே
உலர்ந்திடா தென்று மொருபடித் தாகி
மலர்ந்துநல் வண்ணம் வயங்கிய மலரே
இகந்தரு புவிமுத லெவ்வுல குயிர்களும்
உகந்திட மணக்குஞ் சுகந்தநன் மணமே
யாழுறு மிசையே யினியவின் னிசையே
ஏழுறு மிசையே யியலரு ளிசையே
திவளொளிப் பருவஞ் சேர்ந்தநல் லவளே
அவளொடுங் கூடி யடைந்ததோர் சுகமே
நாதநல் வரைப்பி னண்ணிய பாட்டே
வேதகீ தத்தில் விளைதிருப் பாட்டே
நன்மார்க்கர் நாவி னவிற்றிய பாட்டே
சன்மார்க்க சங்கந் தழுவிய பாட்டே
நம்புறு மாகம நவிற்றிய பாட்டே
எம்பல மாகிய வம்பலப் பாட்டே
என்மனக் கண்ணே என்னருட் கண்ணே
என்னிரு கண்ணே யென்கணுண் மணியே
என்பெருங் களிப்பே யென்பெரும் பொருளே
என்பெருந் திறலே யென்பெருஞ் செயலே

என்பெருந் தவமே யென்றவப் பலனே
என்பெருஞ் சுகமே யென்பெரும் பேறே
என்பெரு வாழ்வே யென்றன்வாழ் முதலே
என்பெரு வழக்கே யென்பெருங் கணக்கே
என்பெரு நலமே யென்பெருங் குலமே
என்பெரு வலமே யென்பெரும் புலமே
என்பெரு வரமே யென்பெருந் தரமே
என்பெரு நெறியே யென்பெரு நிலையே
என்பெருங் குணமே யென்பெருங் கருத்தே
என்பெருந் தயவே யென்பெருங் கதியே
என்பெரும் பதியே யென்னுயி ரியலே
என்பெரு நிறைவே யென்றனி யறிவே!

[47. தனி அன்பு]

தோலெலாங் குழைந்திடச் சூழ்நரம் பனைத்தும்
மேலெலாங் கட்டவை விட்டுவிட் டியங்கிட
என்பெலா நெக்குநெக் கியலிடை நெகிழ்ந்திட
மென்புடைத் தசையெலா மெய்யுறத் தளர்ந்திட
இரத்த மனைத்துமுள் ளிறுகிடச் சுக்கிலம்
உரத்திடை பந்தித் தொருதிர ளாயிட
மடலெலா மூளை மலர்ந்திட வமுதம்
உடலெலா மூற்றெடுத் தோடி நிரம்பிட
ஒண்ணுதல் வியர்த்திட வொளிமுக மலர்ந்திடத்
தண்ணிய வுயிர்ப்பினிற் சாந்தந் ததும்பிட
உண்ணகை தோற்றிட வுரோமம் பொடித்திடக்
கண்ணினீர் பெருகிக் கால்வழிந் தோடிட
வாய்துடித் தலறிட வளர்செவித் துணைகளிற்
கூயிசைப் பொறியெலாங் கும்மெனக் கொட்டிட
மெய்யெலாங் குளிர்ந்திட மென்மார் பசைந்திடக்
கையெலாங் குவிந்திடக் காலெலாஞ் சுலவிட
மனங்கனிந் துருகிட மதிநிறைந் தொளிர்ந்திட
இனம்பெறு சித்த மியைந்து களித்திட
அகங்கார மாங்காங் கதிகரிப் பமைந்திடச்
சகங்காண வுள்ளந் தழைத்து மலர்ந்திட
அறிவுரு வனைத்து மானந்த மாயிடப்
பொறியுறு மான்மதற் போதமும் போயிடத்
தத்துவ மனைத்துந் தாமொருங் கொழிந்திடச்
சத்துவ மொன்றே தனித்துநின் றோங்கிட

உலகெலாம் விடய முளவெலா மறைந்திட
அலகிலா வருளி னிசைமேற் பொங்கிட
என்னுளத் தெழுந்துயி ரெல்லா மலர்ந்திட
என்னுளத் தோங்கிய என்றனி அன்பே!

பொன்னடி கண்டருட் புத்தமு துணவே
என்னுளத் தெழுந்த வென்னுடை யன்பே

தன்னையே யெனக்குத் தந்தரு ளொளியால்
என்னைவே தித்த என்றனி யன்பே 1480

என்னுளே யரும்பி யென்னுளே மலர்ந்து
என்னுளே விரிந்த என்னுடை யன்பே

என்னுளே விளங்கி யென்னுளே பழுத்து
என்னுளே கனிந்த வென்னுடை யன்பே

தன்னுளே நிறைவுறு தரமெலா மளித்தே
என்னுளே நிறைந்த என்றனி யன்பே

துன்புள வனைத்துந் தொலைத்தென துருவை
யின்புரு வாக்கிய என்னுடை யன்பே

[1]பொன்னுடம் பெனக்குப் பொருந்திடும் பொருட்டா
என்னுளங் கலந்த என்றனி யன்பே 1490

தன்வச மாகித் ததும்பிமேற் பொங்கி
என்வசங் கடந்த என்னுடை யன்பே

தன்னுளே பொங்கிய தண்ணமு துணவே
என்னுளே பொங்கிய என்றனி யன்பே!

[48. நித்திய விளக்கு]

[2]அருளொளி விளங்கிட வாணவ மெனுமோர்
இருளற வென்னுளத் தேற்றிய விளக்கே

துன்புறு தத்துவத் துரிசெலா நீக்கிநல்
லின்புற வென்னுளத் தேற்றிய விளக்கே

மயலற வழியா வாழ்வுமேன் மேலும்
இயலுற வென்னுளத் தேற்றிய விளக்கே 1500

இடுவெளி யனைத்து மியலொளி விளங்கிட
நடுவெளி நடுவே நாட்டிய விளக்கே

கருவெளி யனைத்துங் கதிரொளி விளங்கிட
உருவெளி நடுவே யொளிர்தரு விளக்கே

தேற்றிய வேதத் திருமுடி விளங்கிட
ஏற்றிய ஞான வியலொளி விளக்கே

ஆகம முடிமே லருளொளி விளங்கிட
வேகம தறவே விளங்கொளி விளக்கே

1. சுத்த தேகம். 2. பிரணவ தேகம்.

ஆரியர் வழுத்திய வருணிலை யனாதி
காரியம் விளக்குமோர் **காரண விளக்கே!**

[49. நிறைமதி]

தண்ணிய வமுதே தந்தென துளத்தே
புண்ணியம் பலித்த **பூரண மதியே**

உய்தர வமுத முதவியென் னுளத்தே
செய்தவம் பலித்த திருவளர் மதியே

பதியெலாந் தழைக்கப் பதம்பெறு மமுத
நிதியெலா மளித்த நிறைதிரு மதியே

பாலெனத் தண்கதிர் பரப்பியெஞ் ஞான்று
மேல்வெளி விளங்க விளங்கிய மதியே!

[50. கருணை மழை]

உயங்கிய உள்ளமு முயிருந் தழைத்திட
வயங்கிய **கருணை மழைபொழி மழையே**

என்னையும் பணிகொண் டென்னுளே நிரம்ப
மன்னிய கருணை மழைபொழி மழையே

உளங்கொளு மெனக்கே யுவகைமேற் பொங்கி
வளங்கொளக் கருணை மழைபொழி மழையே

நலந்தர வுடலுயிர் நல்லறி வெனக்கே
மலர்ந்திடக் கருணை மழைபொழி மழையே

தூய்மையா லெனது துரிசெலா நீக்கிநல்
வாய்மையாற் **கருணை மழைபொழி மழையே!**

[51. செஞ்சுடர்]

வெம்மல விரவது விடிதரு ணந்தனிற்
செம்மையி லுதித்துளந் திகழ்ந்த**செஞ் சுடரே**

திரையெலாந் தவிர்த்துச் செவ்வியுற் றுங்கே
வரையெலாம் விளங்க வயங்குசெஞ் சுடரே

அலகிலாத் தலைவர்க ளரசுசெய் தத்துவ
உலகெலாம் விளங்க வோங்குசெஞ் சுடரே

முன்னுறு மலவிருள் முழுவது நீக்கியே
என்னுள வரைமே லெழுந்தசெஞ் சுடரே

ஆதியு நடுவுட னந்தமுங் கடந்த
ஜோதியா யென்னுளஞ் சூழ்ந்த**மெய்ச் சுடரே!**

[52. அருட் கனல்]

உள்ளொளி யோங்கிட வுயிரொளி விளங்கிட
வெள்ளொளி காட்டிய மெய்யருட் கனலே

நலங்கொளப் புரிந்திடு ஞானயா கத்திடை
வலஞ்சுழித் தெழுந்து வளர்ந்தமெய்க் கனலே

வேதமு மாகம விரிவும் பரம்பர
நாதமுங் கடந்த ஞானமெய்க் கனலே

எண்ணிய வெண்ணிய வெல்லாந்தர வெனுள்
நண்ணிய புண்ணிய ஞானமெய்க் கனலே

வலமுறு சுத்தசன் மார்க்க நிலைபெறு
நலமெலா மளித்த **ஞானமெய்க் கனலே!**

[53. பரஞ்சுடர்]

இரவொடு பகலிலா வியல்பொது நடமிடு
பரமவே தாந்தப் பரம்பரஞ் சுடரே

வரநிறை பொதுவிடை வளர்திரு நடம்புரி
பரமசித் தாந்தப் பதிபரஞ் சுடரே

சமரச சத்தியச் சபையி னடம்புரி
சமரச சத்தியத் தற்சுயஞ் சுடரே!

[54. அருட்பெருஞ்ஜோதி]

சபையென துளமெனத் தானமர்ந் தெனக்கே
அபய மளித்ததோ ரருட்பெருஞ் ஜோதி

மருளெலாந் தவிர்த்து வரமெலாங் கொடுத்தே
அருளமு தருத்திய வருட்பெருஞ் ஜோதி

வாழிநின் பேரருள் வாழிநின் பெருஞ்சீர்
ஆழியொன் றளித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி

என்னையும் பொருளென வெண்ணியென் னுளத்தே
அன்னையு மப்பனு மாகிவீற் றிருந்து

உலகியல் சிறிது முளம்பிடி யாவகை
அலகில்பே ரருளா லறிவது விளக்கிச்

சிறுநெறி செல்லாத் திறனளித் தழியா
துறுநெறி யுணர்ச்சிதந் தொளியுறப் புரிந்து

சாகாக் கல்வியின் றரமெலா முணர்த்திச்
சாகா வரத்தையுந் தந்துமேன் மேலும்

அன்பையும் விளைவித் தருட்பே ரொளியால்
இன்பையு நிறைவித் தென்னையு நின்னையும்

ஓருரு வாக்கியா னுன்னிய படியெலாஞ்
சீருறச் செய்துயிர்த் திறம்பெற வழியா

அருளமு தளித்தனை யருணிலை யேற்றினை
அருளறி வளித்தனை யருட்பெருஞ் ஜோதி

வெல்கநின் பேரருள் வெல்கநின் பெருஞ்சீர்
[1]அல்கலின் றோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி!

உலகுயிர்த் திரளெலா மொளிநெறி பெற்றிட
இலகுமைந் தொழிலையும் யான்செயத் தந்தனை!

போற்றிநின் பேரருள் போற்றிநின் பெருஞ்சீர்
ஆற்றலி னோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

மூவருந் தேவரு முத்தருஞ் சித்தரும்
யாவரும் பெற்றிடா வியலெனக் களித்தனை

போற்றிநின் பேரருள் போற்றிநின் பெருஞ்சீர்
ஆற்றலி னோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

சித்திக ளனைத்தையுந் தெளிவித் தெனக்கே
சத்திய நிலைதனைத் தயவினிற் றந்தனை

போற்றிநின் பேரருள் போற்றிநின் பெருஞ்சீர்
ஆற்றலி னோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

உலகினி லுயிர்களுக் குறுமிடை யூறெலாம்
விலகநீ யடைந்து விலக்குக மகிழ்க!

சுத்தசன் மார்க்கச் சுகநிலை பெறுக
உத்தம னாகுக வோங்குக வென்றனை!

போற்றிநின் பேரருள் போற்றிநின் பெருஞ்சீர்
ஆற்றலி னோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி

அருட்பெருஞ் ஜோதி யருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி யருட்பெருஞ் ஜோதி

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

அருட்பெருஞ்ஜோதி

1. அல்கல் என்பது — குறைதல்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அருட்பெருஞ்ஜோதி

2. பரசிவ வணக்கம்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிளங்கச் சிவயோகச் சித்தியெலாம் விளங்கச்
சிவஞான நிலைவிளங்கச் சிவானுபவம் விளங்கத்
தெருவிளங்கு திருத்தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்தே
திருக்கூத்து விளங்கவொளி **சிறந்ததிரு விளக்கே!**
உருவிளங்க வுயிர்விளங்க வுணர்ச்சியது விளங்க
உலகமெலாம் விளங்கவரு ளுதவுபெருந் **தாயாம்**
மருவிளங்கு குழல்வல்லி மகிழ்ந்தொருபால் விளங்க
வயங்குமணிப் பொதுவிளங்க **வளர்ந்தசிவக் கொழுந்தே!**

அருட்பெருஞ்ஜோதி

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பெனும் பிடியு ளகப்படு மலையே
அன்பெனுங் குடில்புகு மரசே
அன்பெனும் வலைக்குட் படுபரம் பொருளே
அன்பெனுங் கரத்தம ரமுதே
அன்பெனுங் கடத்து ளடங்கிடுங் கடலே
அன்பெனு முயிரொளி ரறிவே
அன்பெனு மணுவு ளமைந்தபே ரொளியே
அன்புரு வாம்பர சிவமே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

3. பதி விளக்கம்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அகரநிலை விளங்குசத்த ரனைவருக்கு மவர்பால்
அமர்ந்தசத்தி மாரவர்க ளனைவருக்கு மவராற்
பகரவரு மண்டவகை யனைத்தினுக்கும் பிண்டப்
பகுதிகளங் கனைத்தினுக்கும் பதங்களனைத் தினுக்கும்
இகரமுறு முயிரெவைக்குங் கருவிகளங் கெவைக்கும்
எப்பொருட்கு மனுபவங்க ளெவைக்குமுத்தி யெவைக்கும்
சிகரமுதற் சித்திவகை யெவைக்குமொளி வழங்குந்
திருச்சிற்றம் பலந்தனிலே **தெய்வமொன்றே கண்டீர்!**

வண்ணமிகு பூதவெளி பகுதிவெளி முதலா
வகுக்குமடி வெளிகளெலாம் வயங்குவெளி யாகி
எண்ணமுறு மாமவுன வெளியாகி யதன்மேல்
இசைத்தபர வெளியாகி யியலுபய வெளியாய்
அண்ணுறுசிற் பரவெளியாய்த் தற்பரமாம் வெளியாய்
அமர்ந்தபெரு வெளியாகி யருளின்ப வெளியாய்த்
திண்ணமுறுந் தனியியற்கை யுண்மைவெளி யான
திருச்சிற்றம் பலந்தனிலே **தெய்வமொன்றே கண்டீர்!**

சார்பூத விளக்கமொடு பகுதிகளின் விளக்கந்
தத்துவங்கள் விளக்கமெலாந் தருவிளக்க மாகி
நேராதி விளக்கமதாய்ப் பரைவிளக்க மாகி
நிலைத்தபரா பரைவிளக்க மாகியகம் புறமும்
பேராசை விளக்கமதாய்ச் சுத்தவிளக் கமதாய்ப்
பெருவிளக்க மாகியெலாம் பெற்றவிளக் கமதாய்ச்
சீராட விளங்குகின்ற வியற்கைவிளக் கமதாந்
திருச்சிற்றம் பலந்தனிலே **தெய்வமொன்றே கண்டீர்!**

இடம்பெறுமிந் திரியவின்பங் கரணவின்ப முலக
வின்பமுயி ரின்பமுத லெய்துமின்ப மாகித்
தடம்பெறுமோ ரான்மவின்பந் தனித்தவறி வின்பஞ்
சத்தியப்பே ரின்பமுத்தி யின்பமுமா யதன்மேல்
நடம்பெறுமெய்ப் பொருளின்பம் நிரதிசய வின்பம்
ஞானசித்திப் பெரும்போக நாட்டரசின் பமுமாய்த்
திடம்பெறவோங் கியவியற்கைத் தனியின்ப மயமாந்
திருச்சிற்றம் பலந்தனிலே **தெய்வமொன்றே கண்டீர்!**

எல்லாந்தா னுடையதுவா யெல்லாம்வல் லதுவாய்
எல்லாந்தா னானதுவா யெல்லாந்தா னலதாய்ச்
சொல்லாலும் பொருளாலுந் தோன்றுமறி வாலுந்
துணிந்தளக்க முடியாதாய்த் துரியவெளி கடந்த
வல்லாள ரனுபவத்தே யதுவதுவா யவரும்
மதித்திடுங்கா லரியதுவாய்ப் பெரியதுவா யணுவுஞ்
செல்லாத நிலைகளினுஞ் செல்லுவதாய் விளங்குந்
திருச்சிற்றம் பலந்தனிலே **தெய்வமொன்றே கண்டீர்!**

அயர்வறுபே ரறிவாகி யவ்வறிவுக் கறிவாய்
அறிவறிவுள் ளறிவாயாங் கதனுள்ளோ ரறிவாய்
மயர்வறுமோ ரியற்கையுண்மைத் தனியறிவாய்ச் செயற்கை
மன்னுவறி வனைத்தினுக்கும் வயங்கியதா ரகமாய்த்
துயரறுதா ரகமுதலா யம்முதற்கோர் முதலாய்த்
துரியநிலை கடந்ததன்மேல் சுத்தசிவ நிலையாய்
உயர்வுறுசிற் றம்பலத்தே யெல்லொந்தா மாகி
ஓங்குகின்ற **தனிக்கடவு ளொருவருண்டே கண்டீர்!** 6

அண்டமெலாம் பிண்டமெலா முயிர்களெலாம் பொருள்கள்
ஆனவெலா மிடங்களெல்லாம் நீக்கமற நிறைந்தே
கொண்டவெலாங் கொண்டவெலாங் கொண்டுகொண்டு மேலுங்
கொள்வதற்கே யிடங்கொடுத்துக் கொண்டுசெலிப் பின்றிக்
கண்டமெலாங் கடந்துநின்றே யகண்டமதா யதுவுங்
கடந்தவெளி யாயதுவுங் கடந்ததனி வெளியாம்
ஒண்டகுசிற் றம்பலத்தே யெல்லாம்வல் லவராய்
ஓங்குகின்ற **தனிக்கடவு ளொருவருண்டே கண்டீர்!** 7

பாரொடுநீர் கனல்காற்று காயமெனும் பூதப்
பகுதிமுதல் பகர்நாதப் பகுதிவரை யான
ஏர்பெறுதத் துவவுருவாய்த் தத்துவகா ரணமாய்
இயம்பியகா ரணமுதலாய்க் காரணத்தின் முடிவாய்
நேருறுமம் முடிவனைத்து நிகழ்ந்திடுபூ ரணமாய்
நித்தியமாய்ச் சத்தியமாய் நிர்க்குணசிற் குணமாய்
ஓர்தருசன் மாத்திரமாந் திருச்சிற்றம் பலத்தே
ஓங்குகின்ற **தனிக்கடவு ளொருவருண்டே கண்டீர்!** 8

இரவிமதி யுடுக்கண்முதல் கலைகளெலாந் தம்மோர்
இலேசமதா யெண்கடந்தே யிலங்கியபிண் டாண்டம்
பரவுமற்றைப் பொருள்களுயிர்த் திரள்கண்முத லெல்லாம்
பகரகத்தும் புறத்துமகப் புறத்துடனப் புறத்தும்
விரவியெங்கு நீக்கமற விளங்கியந்த மாதி
விளம்பரிய பேரொளியா யவ்வொளிப்பே ரொளியாய்
உரவுறுசின் மாத்திரமாந் திருச்சிற்றம் பலத்தே
ஓங்குகின்ற **தனிக்கடவு ளொருவருண்டே கண்டீர்!** 9

ஆற்றுவிட யானந்தந் தத்துவவா னந்தம்
அணியோகா னந்தமதிப் பருஞான னந்தம்
பேற்றுறுமான் மானந்தம் பரமானந் தஞ்சேர்
பிரமானந் தஞ்சாந்தப் பேரானந் தத்தோ
டேற்றிடுமே கானந்த மத்துவிதா னந்தம்
இயன்றசச்சி தானந்தஞ் சுத்தசிவா னந்தம்
ஊற்றமதாஞ் சமரசவா னந்தசபை தனிலே
ஓங்குகின்ற **தனிக்கடவு ளொருவருண்டே கண்டீர்!** 10

வகுத்தவுயிர் முதற்பலவாம் பொருள்களுக்கும் வடிவம்
வண்ணநல முதற்பலவாங் குணங்களுக்கும் புகுதல்
புகுத்தலுறன் முதற்பலவாஞ் செயல்களுக்குந் தாமே
புகல்கரண முபகரணங் கருவியுப கருவி
மிகுத்தவுறுப் பதிகரணங் காரணம்பல் காலம்
விதித்திடுமற் றவைமுழுது மாகியல்லா ராகி
உகப்புறுமோர் சுத்தசிவா னந்தசபை தனிலே
ஓங்குகின்ற **தனிக்கடவு ளொருவருண்டே கண்டீர்!** 11

இயற்கையிலே பாசங்க ளொன்றுமிலார் குணங்கள்
ஏதுமிலார் தத்துவங்க ளேதுமிலார் மற்றோர்
செயற்கையில்லார் பிறப்பில்லா ரிறப்பில்லார் யாதுந்
திரிபில்லார் களங்கமில்லார் தீமையொன்று மில்லார்
வியப்புறவேண் டுதலில்லார் வேண்டாமை யில்லார்
மெய்யேமெய் யாகியெங்கும் விளங்கியின்ப மயமாய்
உயத்தருமோர் சுத்தசிவா னந்தசபை தனிலே
ஓங்குகின்ற **தனிக்கடவு ளொருவருண்டே கண்டீர்!** 12

ஒன்றுமலா ரிரண்டுமலா ரொன்றிரண்டு மானார்
உருவுமலா ரருவுமலா ருருவருவு மானார்
அன்றுமுளா ரின்றுமுளா ரென்றுமுளார் தமக்கோர்
ஆதியிலா ரந்தமிலா ரரும்பெருஞ்ஜோ தியினார்
என்றுகனல் மதியகத்தும் புறத்தும்விளங் கிடுவார்
யாவுமிலார் யாவுமுளார் யாவுமலார் யாவும்
ஒன்றுறுதா மாகிநின்றார் திருச்சிற்றம் பலத்தே
ஓங்குகின்ற **தனிக்கடவு ளொருவருண்டே கண்டீர்!** 13

அருட்பெருஞ்ஜோதி

அஷ்டகம்

4. அருட்பெருஞ்ஜோதி யட்டகம்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெரு வெளியி லருட்பெரு வுலகத்
தருட்பெருந் தலத்துமே னிலையில்
அருட்பெரும் பீடத் தருட்பெரு வடிவில்
அருட்பெருந் திருவிலே யமர்ந்த
அருட்பெரும் பதியே யருட்பெரு நிதியே
அருட்பெருஞ் சித்தியென் னமுதே
அருட்பெருங் களிப்பே யருட்பெருஞ் சுகமே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே! 1

குலவுபே ரண்டப் பகுதியோ ரனந்த
கோடிகோ டிகளுமாங் காங்கே
நிலவிய பிண்டப் பகுதிகள் முழுது
நிகழ்ந்தபற் பலபொருள் திரளும்
விலகுறா தகத்தும் புறத்துமே லிடத்தும்
மெய்யறி வானந்தம் விளங்க
அலகுறா தொழியா ததுவதில் விளங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 2

கண்முதற் பொறியால் மனமுதற் கரணக்
கருவிறைற் பகுதியின் கருவால்
எண்முதற் புருட தரத்திறைற் பரத்தால்
இசைக்குமோர் பரம்பர வுணர்வால்
விண்முதற் பரையாற் பராபர வறிவால்
விளங்குவ தரிதென வுணர்ந்தோர்
அண்முதற் றடித்துப் படித்திட வோங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 3

நசைத்தமே னிலையீ தெனவுணர்ந் தாங்கே
நண்ணியுங் கண்ணுறு தந்தோ
திசைத்தமா மறைக ளுயங்கின மயங்கித்
திரும்பின வெனிலத னியலை
இசைத்தலெங் ஙனமோ வையகோ சிறிதும்
இசைத்திடு வேமென நாவை
அசைத்திடற் கரிதென் றுணர்ந்துளோர் வழுத்தும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 4

சுத்தவே தாந்த மவுனமோ வலது
சுத்தசித் தாந்தரா சியமோ
நித்தநா தாந்த நிலையனு பவமோ
நிகழ்பிற முடிபின்மேன் முடிபோ
புத்தமு தனைய சமரசத் ததுவோ
பொருளிய லறிந்தில மெனவே
அத்தகை யுணர்ந்தோ ருரைத்துரைத் தேத்தும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 5

ஏகமோ வன்றி யனேகமோ வென்றும்
இயற்கையோ செயற்கையோ சித்தோ
தேகமோ பொதுவோ சிறப்பதோ பெண்ணோ
திகழ்ந்திடு மாணதோ வதுவோ
யோகமோ பிரிவோ வொளியதோ வெளியோ
உரைப்பதெற் றோவென வுணர்ந்தோர்
ஆகமோ டுரைத்து வழுத்தநின் றோங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 6

தத்துவ மனைத்துந் தனித்தனி கடந்தே
தத்துவா தீதமே னிலையில்
சித்தியல் முழுதுந் தெரிந்தன மவைமேற்
சிவநிலை தெரிந்திடச் சென்றேம்
ஒத்தவந் நிலைக்கண் யாமுமெம் முணர்வும்
ஒருங்குறக் கரைந்துபோ யினமென்
றத்தகை யுணர்ந்தோர் வழுத்தநின் றோங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 7

எங்குமாய் விளங்குஞ் சிற்சபை யிடத்தே
இதுவது வெனவுரைப் பரிதாய்த்
தங்குமோ ரியற்கைத் தனியனு பவத்தைத்
தந்தெனைத் தன்மய மாக்கிப்
பொங்குமா னந்த போகபோக் கியனுய்ப்
புத்தமு தருத்தியென் னுளத்தே
அங்கையிற் கனிபோன் றமர்ந்தருள் புரிந்த
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 8

அருட்பெருஞ்ஜோதி

5. பதிவிளக்கம்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உரைவளர் கலையே கலைவள ருரையே
உரைகலை வளர்தரு பொருளே
விரைவளர் மலரே மலர்வளர் விரையே
விரைமலர் வளர்தரு நறவே
கரைவளர் தருவே தருவளர் கரையே
கரைதரு வளர்கிளர் கனியே
பரைவள ரொளியே யொளிவளர் பரையே
பரையொளி **வளர்சிவ பதியே**! 1

ஒளிவள ருயிரே யுயிர்வள ரொளியே
ஒளியுயிர் வளர்தரு முணர்வே
வெளிவளர் நிறைவே நிறைவளர் வெளியே
வெளிநிறை வளர்தரு விளைவே
வளிவள ரசைவே யசைவளர் வளியே
வளியசை வளர்தரு செயலே
அளிவள ரனலே யனல்வள ரளியே
அளியனல் வளர்சிவ பதியே. 2

அடிவள ரியலே யியல்வள ரடியே
அடியியல் வளர்தரு கதியே
முடிவளர் பொருளே பொருள்வளர் முடியே
முடிபொருள் வளர்சுக நிதியே
படிவளர் விதையே விதைவளர் படியே
படிவிதை வளர்பல நிகழ்வே
தடிவளர் முகிலே முகில்வளர் தடியே
தடிமுகில் வளர்சிவ பதியே. 3

சிரம்வளர் முதலே முதல்வளர் சிரமே
சிரமுதல் வளர்தரு செறிவே
தரம்வளர் நிலையே நிலைவளர் தரமே
தரநிலை வளர்தரு தகவே
வரம்வளர் நிறையே நிறைவளர் வரமே
வரநிறை வளர்தரு வயமே
பரம்வளர் பதமே பதம்வளர் பரமே
பரபதம் வளர்சிவ பதியே. 4

திருவளர் வளமே வளம்வளர் திருவே
திருவளம் வளர்தரு திகழ்வே
உருவளர் வடிவே வடிவள ருருவே
உருவடி வளர்தரு முறைவே
கருவள ரருவே யருவளர் கருவே
கருவரு வளர்நவ கதியே
குருவளர் நெறியே நெறிவளர் குருவே
குருநெறி வளர்சிவ பதியே. 5

நிறைவளர் முறையே முறைவளர் நிறையே
நிறைமுறை வளர்பெரு நெறியே
பொறைவளர் புவியே புவிவளர் பொறையே
புவிபொறை வளர்தரு புனலே
துறைவளர் கடலே கடல்வளர் துறையே
துறைகடல் வளர்தரு சுதையே
மறைவளர் பொருளே பொருள்வளர் மறையே
மறைபொருள் வளர்சிவ பதியே. 6

தவம்வளர் தயையே தயைவளர் தவமே
தவநிறை தயைவளர் சதுரே
நவம்வளர் புரமே புரம்வளர் நவமே
நவபுரம் வளர்தரு மிறையே
துவம்வளர் குணமே குணம்வளர் துவமே
துவகுணம் வளர்தரு திகழ்வே
சிவம்வளர் பதமே பதம்வளர் சிவமே
சிவபதம் வளர்சிவ பதியே. 7

நடம்வளர் நலமே நலம்வளர் நடமே
நடநலம் வளர்தரும் ஒளியே
இடம்வளர் வலமே வலம்வள ரிடமே
இடவலம் வளர்தரும் இசையே
திடம்வள ருளமே யுளம்வளர் திடமே
திடவுளம் வளர்தரு திருவே
கடம்வள ருயிரே யுயிர்வளர் கடமே
கடமுயிர் வளர்சிவ பதியே. 8

அதுவள ரணுவே யணுவள ரதுவே
அதுவணு வளர்தரு முறவே
விதுவள ரொளியே யொளிவளர் விதுவே
விதுவொளி வளர்தரு செயலே
மதுவளர் சுவையே சுவைவளர் மதுவே
மதுவுறு சுவைவள ரியலே
பொதுவளர் வெளியே வெளிவளர் பொதுவே
பொதுவெளி வளர்சிவ பதியே. 9

நிதிவளர் நிலமே நிலம்வளர் நிதியே
நிதிநிலம் வளர்தரு நிறைவே
மதிவளர் நலமே நலம்வளர் மதியே
மதிநலம் வளர்தரு பரமே
கதிவளர் நிலையே நிலைவளர் கதியே
கதிநிலை வளர்தரு பொருளே
பதிவளர் பதமே பதம்வளர் பதியே
பதிபதம் வளர்சிவ பதியே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

6. ஆற்றாமை—1

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எழுவினும் வலிய மனத்தினேன் மலஞ்சார்
ஈயினு நாயினு மிழிந்தேன்
புழுவினுஞ் சிறியேன் பொய்விழைந் துழல்வேன்
புன்மையேன் புலைத்தொழிற் கடையேன்
வழுவினும் பெரியேன் மடத்தினும் பெரியேன்
மாண்பிலா வஞ்சக நெஞ்சக்
குழுவினும் பெரியே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 1

கற்றமே லவர்த முறவினைக் கருதேன்
கலகர்த முறவினிற் களித்தேன்
உற்றமே தகவோ ருவட்டுற விருந்தேன்
உலகியற் போகமே யுவந்தேன்
செற்றமே விழையுஞ் சிறுநெறி பிடித்தேன்
தெய்வமொன் றெனுமறி வறியேன்
குற்றமே யுடையே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 2

கடுமையேன் வஞ்சக் கருத்தினேன் பொல்லாக்
கன்மனக் குரங்கனேன் கடையேன்
நெடுமையாண் பனைபோல் நின்றவெற் றுடம்பேன்
நீசனேன் பாசமே யுடையேன்
நடுமையொன் றறியேன் கெடுமையிற் கிளைத்த
நச்சுமா மரமெனக் கிளைத்தேன்
கொடுமையே குறித்தே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 3

நிலத்திலும் பணத்தும் நீள்விழி மடவார்
நெருக்கிலும் பெருக்கிய நினைப்பேன்
புலத்தினும் புரைசேர் பொறியினு மனத்தைப்
போக்கிவீண் போதுபோக் குறுவேன்
நலத்திலோ ரணுவு நண்ணிலேன் கடைய
நாயினுங் கடையனே னவையேன்
குலத்திலுங் கொடியே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 4

செடிமுடிந் தலையு மனத்தினேன் றுன்பச்
செல்லினு லரிப்புண்ட சிறியேன்
அடிமுடி யறியு மாசைசற் றறியேன்
அறிந்தவர் தங்களை யடையேன்
படிமுடி வழித்துக் கடிகொளுங் கடையர்
பணத்திலுங் கொடியனேன் வஞ்சக்
கொடிமுடிந் திடுவே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 5

அரங்கினிற் படைகொண் டுயிர்க்கொலை புரியும்
அறக்கடை யவரினுங் கடையேன்
இரங்கிலோர் சிறிது மிரக்கமுற் றறியேன்
இயலுறு **நாசியுட்** கிளைத்த
சிரங்கினிற் கொடியேன் சிவநெறி பிடியேன்
சிறுநெறிச் சழக்கையே சிலுகுக்
குரங்கெனப் பிடித்தே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 6

வாட்டமே யுடையார் தங்களைக் காணின்
மனஞ்சிறி திரக்கமுற் றறியேன்
கோட்டமே யுடையேன் கொலையனேன் புலையேன்
கூற்றினுங் கொடியனேன் மாயை
ஆட்டமே புரிந்தே னறத்தொழில் புரியேன்
அச்சமு மவலமு மியற்றுங்
கூட்டமே விழைந்தே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 7

கலைத்தொழி லறியேன் கள்ளுணுங் கொடியேன்
கறிக்குழல் நாயினுங் கடையேன்
விலைத்தொழி லுடையேன் மெய்யெலாம் வாயாய்
விளம்புறும் வீணனே னசுத்தப்
புலைத்தொழி லுடையேன் பொய்யனேன் சீற்றம்
பொங்கிய மனத்தினேன் பொல்லாக்
கொலைத்தொழில் புரிவே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 8

பணமிலார்க் கிடுக்கண் புரிந்துணுஞ் சோற்றுப்
பணம்பறித் துழல்கின்ற படிறேன்
எணமிலா தடுத்தார்க் குறுபெருந் தீமை
இயற்றுவே னெட்டியே யனையேன்
மணமிலா மலரிற் பூத்தன னிருகான்
மாடெனத் திரிந்துழல் கின்றேன்
குணமிலாக் கொடியே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 9

கடியரிற் கடியேன் கடையரிற் கடையேன்
கள்வரிற் கள்வனேன் காமப்
பொடியரிற் பொடியேன் புலையரிற் புலையேன்
பொய்யரிற் பொய்யனேன் பொல்லாச்
செடியரிற் செடியேன் சினத்தரிற் சினத்தேன்
தீயரிற் றீயனேன் பாபக்
கொடியரிற் கொடியே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

7. ஆற்றாமை—2

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குலத்திடையுங் கொடியனொரு குடித்தனத்துங் கொடியேன்
குறிகளிலுங் கொடியனன்றிக் குணங்களிலுங் கொடியேன்
மலத்திடையே புழுத்தசிறு புழுக்களிலுங் கடையேன்
வன்மனத்துப் பெரும்பாவி வஞ்சநெஞ்சப் புலையேன்
நலத்திடையோ ரணுவளவும் நண்ணுகிலேன் பொல்லா
நாய்க்குநகை தோன்றநின்றேன் பேய்க்குமிக இழிந்தேன்
நிலத்திடைநா னேன்பிறந்தே னின்கருத்தை யறியேன்
நிர்க்குணனே நடராஜ நிபுணமணி விளக்கே. 1

விளக்கறியா விருட்டறையிற் கவிழ்ந்துகிடந் தழுது
விம்முகின்ற குழவியினு மிகப்பெரிதுஞ் சிறியேன்
அளக்கறியாத் துயர்க்கடலில் விழுந்துநெடுங் காலம்
அலைந்தலைந்து மெலிந்ததுரும் பதனின்மிகத் துரும்பேன்
கிளக்கறியாக் கொடுமையெலாங் கிளைத்தபழு மரத்தேன்
கெடுமதியேன் கடுமையினேன் [1] கிரிபேசும் வெறியேன்
களக்கறியாப் புவியிடைநா னேன்பிறந்தே னந்தோ
கருணைநடத் தரசேநின் கருத்தையறி யேனே. 2

அறியாத பொறியவர்க்கு மிழிந்ததொழி லவர்க்கும்
அதிகரித்துத் துன்மார்க்கத் தரசுசெயுங் கொடியேன்
குறியாத கொடும்பாவச் சுமைசுமக்குந் திறத்தேன்
கொல்லாமை யென்பதையோர் குறிப்பாலுங் குறியேன்
செறியாத மனக்கடையேன் றீமையெலா முடையேன்
சினத்தாலு மதத்தாலுஞ் செறிந்தபுத லனையேன்
எறியாத புவியிடைநா னேன்பிறந்தே னுன்றன்
இதயமறி யேன்மன்றி லினித்தநடத் திறையே. 3

இனித்தபழச் சாறுவிடுத் திழிந்தமலங் கொளுமோர்
இழிவிலங்கி னிழிந்துநின்றே னிரக்கமொன்று மில்லேன்
அனித்தநெறி யிடைத்தொடர்ந்து மனித்தவுடம் பெடுத்த
அறக்கடையர் தமக்கெல்லா மறக்கடைய னானேன்
பனித்தமனக் குரங்காட்டிப் பலிக்குழலுங் கொடியேன்
பாதகமுஞ் சூதகமும் பயின்றபெரும் படிறேன்
தனித்தகடுங் குணத்தேனா னேன்பிறந்தே னினது
தனிக்கருத்தை யறிந்திலேன் சபைக்கேற்று மொளியே. 4

ஏறுகின்றே மெனமதித்தே யிறங்குகின்ற கடையேன்
ஏதமெலா நிறைமனத்தே னிரக்கமிலாப் புலையேன்
சீறுகின்ற புலியனையேன் சிறுதொழிலே புரிவேன்
செய்வகையொன் றறியாத சிறியரினுஞ் சிறியேன்
மாறுகின்ற குணப்பேதை மதியதனா லிழிந்தேன்
வஞ்சமெலாங் குடிகொண்ட வாழ்க்கைமிக வுடையேன்
வீறுகின்ற வுலகிடைநா னேன்பிறந்தே னினது
மெய்க்கருத்தை யறிந்திலேன் விளங்குநடத் தரசே. 5

அரசரெலா மதித்திடப்பே ராசையிலே யரசோ
டாலெனவே மிகக்கிளைத்தே னருளடையாக் கடையேன்
புரசமரம் போற்பருத்தே னெட்டியெனத் தழைத்தேன்
புங்கெனவும் புளியெனவும் மங்கியுதிர் கின்றேன்

1 கிரி என்பது—பொய்.

பரசும்வகை தெரிந்துகொளேன் தெரிந்தாரைப் பணியேன்
பசையறியாக் கருங்கன்மனப் பாறைசுமந் துழல்வேன்
விரசுநிலத் தேன்பிறந்தே னின்கருத்தை யறியேன்
வியக்குமணி மன்றோங்கி விளங்குபரம் பொருளே. 6

பொருளறியேன் பொருளறிந்தார் போன்றுநடித் திங்கே
பொங்கிவழிந் துடைகின்றேன் பொய்யகத்தேன் புலையேன்
மருளறியாத் திருவாள ருளங்கயக்கத் திரிவேன்
வையுண்டு முழவுதவா மாடெனவே தடித்தேன்
வெருளறியாக் கொடுமனத்தேன் விழற்கிறைத்துக் களிப்பேன்
வீணர்களிற் றலைநின்றேன் விலக்கனைத்தும் புரிவேன்
தெருளறியே னுலகிடைநா னேன்பிறந்தே னினது
திருவுளத்தை யறிந்திலேன் தெய்வநடத் தரசே. 7

தவம்புரியேன் றவம்புரிந்தார் தமைப்போல நடித்துத்
தருக்குகின்றே னுணர்ச்சியிலாச் சடம்போல விருந்தேன்
பவம்புரிவேன் கமரினிடைப் பால்கவிழ்க்குங் கடையேன்
பயனறியா வஞ்சமனப் பாறைசுமந் துழல்வேன்
அவம்புரிவே னறிவறியே னன்பறியே னன்பால்
ஐயாநின் னடியடைந்தார்க் கணுத்துணையு முதவேன்
நவம்புரியு முலகிடைநா னேன்பிறந்தே னினது
நல்லதிரு வுளமறியேன் ஞானநடத் திறையே. 8

இறையளவு மறிவொழுக்கத் திச்சையிலேன் நரகில்
இருந்துழன்று வாடுகின்றோ ரெல்லார்க்கு மிழிந்தேன்
பொறையளவோ நன்மையெலாம் போக்கில்விட்டுத் தீமை
புரிகின்றே னெரிகின்ற புதுநெருப்பிற் கொடியேன்
நிறையளவோ முறையளவோ நிலையளவுந் தவிர்ந்த
நெடுஞ்சால நெஞ்சகத்தேன் நீலவிடம் போல்வேன்
கறையளவா வுலகிடைநா னேன்பிறந்தே னினது
கருத்தறியேன் கருணைநடங் காட்டுகின்ற குருவே. 9

காட்டுகின்ற வுவர்க்கடல்போற் கலைகளினுஞ் செல்வக்
களிப்பினிலுஞ் சிறந்துமிகக் களித்துநிறை கின்றேன்
நீட்டுகின்ற வாபத்தி லொருசிறிது முதவேன்
நெடுந்தூர மாழ்ந்துதவாப் படுங்கிணறு போல்வேன்
ஆட்டுகின்ற வருட்பெருமை யொருசிறிதுந் தெரியேன்
அச்சமிலே னணமிலே னடக்கமொன்று மில்லேன்
கூட்டுன்ற வுலகிடைநா னேன்பிறந்தே னினது
குறிப்பறியேன் மன்றினடங் குலவுகுல மணியே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

8. ஆற்றாமை—3

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாவு மானெனக் குதித்துக்கொண் டோடித்
தையலார்முலைத் தடம்படுங் கடையேன்
கூவு காக்கைக்குச் சோற்றிலோர் பொருக்குங்
கொடுக்க நேர்ந்திடாக் கொடியரிற் கொடியேன்
ஓவு றாதுழ லீயெனப் பலகால்
ஓடி யோடியே தேடுறுந் தொழிலேன்
சாவு றாவகைக் கென்செயக் கடவேன்
தந்தையே யெனைத் தாங்கிக்கொண் டருளே. 1

போக மாதியை விழைந்தனன் வீணிற்
பொழுது போக்கிடு மிழுதையே னழியாத்
தேக மாதியைப் பெறமுயன் றறியேன்
சிரங்கு நெஞ்சகக் குரங்கொடு முழல்வேன்
காக மாதிக ளருந்தவோர் பொருக்குங்
காட்ட நேர்ந்திடாக் கடையரிற் கடையேன்
ஆக மாதிசொல் லறிவறி வேனோ
அப்ப னேயெனை யாண்டுகொண் டருளே. 2

விழியைத் தூர்க்கின்ற வஞ்சரை விழைந்தேன்
விருந்தி லேயுண வருந்தியோர் வயிற்றுக்
குழியைத் தூர்க்கின்ற கொடியரிற் கொடியேன்
கோப வெய்யனேன் பாபமே பயின்றேன்
வழியைத் தூர்ப்பவர்க் குளவுரைத் திடுவேன்
மாய மேபுரி பேயரிற் பெரியேன்
பழியைத் தூர்ப்பதற் கென்செயக் கடவேன்
பரமனே யெனைப் பரிந்துகொண் டருளே. 3

மதத்தி லேயபி மானங்கொண் டுழல்வேன்
வாட்ட மேசெயுங் கூட்டத்திற் பயில்வேன்
இதத்தி லேயொரு வார்த்தையும் புகலேன்
ஈயு மொய்த்திடற் கிசையுறா துண்பேன்
குதத்தி லேயிழி மலத்தினுங் கடையேன்
கோடை வெய்யிலின் கொடுமையிற் கொடியேன்
சிதத்தி லேயுறற் கென்செயக் கடவேன்
தெய்வ மேயெனைச் சேர்த்துக்கொண் டருளே. 4

கொடிய வெம்புலிக் குணத்தினே னுதவாக்
கூவ னேர்ந்துளேன் பாவமே பயின்றேன்
கடிய நெஞ்சினேன் குங்குமஞ் சுமந்த
கழுதை யேனவப் பொழுதையே கழிப்பேன்
விடியு முன்னரே யெழுந்திடா துறங்கும்
வேட னேன்முழு மூடரிற் பெரியேன்
அடிய னாவதற் கென்செயக் கடவேன்
அப்ப னேயெனை யாண்டுகொண் டருளே. 5

தூங்கு கின்றதே சுகமென வறிந்தேன்
சோற தேபெறும் பேறதென் றுணர்ந்தேன்
ஏங்கு கின்றதே தொழிலெனப் பிடித்தேன்
இரக்கின் றோர்களே யென்னினு மவர்பால்
வாங்கு கின்றதே பொருளென வலித்தேன்
வஞ்ச நெஞ்சினாற் பஞ்செனப் பறந்தேன்
ஓங்கு கின்றதற் கென்செயக் கடவேன்
உடைய வாவெனை யுவந்துகொண் டருளே. 6

வருந்த நேர்பெரும் பாரமே சுமந்து
வாடு மோர்பொதி மாடென வுழன்றேன்
பருத்த வூனொடு மலமுணத் திரியும்
பன்றி போன்றுளேன் நன்றியொன் றறியேன்
கருத்தி லாதயல் குரைத்தலுப் படைந்த
கடைய நாயினிற் கடையனே னருட்குப்
பொருத்த னாவதற் கென்செயக் கடவேன்
புண்ணி யாவெனைப் புரிந்துகொண் டருளே. 7

துருக்க லோகொடுங் கருங்கலோ வயிரச்
சூழ்க லோவெனக் காழ்கொளு மனத்தேன்
தருக்க லாணவக் கருக்கலோ டுழல்வேன்
சந்தை நாயெனப் பந்தமுற் றலைவேன்
திருக்கெ லாம்பெறு [1] வெருக்கெனப் புகுவேன்
தீய னேன்பெரும் பேயனே னுளந்தான்
உருக்க லாவதற் கென்செயக் கடவேன்
உடைய வாவெனை யுவந்துகொண் டருளே. 8

கான மேயுழல் விலங்கினிற் கடையேன்
காம மாதிகள் களைகணிற் பிடித்தேன்
மான மேலிடச் சாதியே மதமே
வாழ்க்கை யேயென வாரிக்கொண் டலைந்தேன்
ஈன மேபொரு ளெனக்களித் திருந்தேன்
இரக்க மென்பதோ ரெட்டுணை யறியேன்
ஞான மேவுதற் கென்செயக் கடவேன்
நாய காவெனை நயந்துகொண் டருளே. 9

1. வெருக்கு என்பது — ககர மெய்விரிக்கும் வழிவிரித்தல் (பூனை)

இருளை யேயொளி யெனமதித் திருந்தேன்
இச்சை யேபெரு விச்சையென் றுலந்தேன்
மருளை யேதரு மனக்குரங் கோடும்
வனமெ லாஞ்சுழன் றினமெனத் திரிந்தேன்
பொருளை நாடுநற் புந்திசெய் தறியேன்
பொதுவி லேநடம் புரிகின்றோ யுன்றன்
அருளை மேவுதற் கென்செயக் கடவேன்
அப்ப னேயெனை யாண்டுகொண் டருளே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

9. முறையீடு

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மருந்தறியேன் மணியறியேன் மந்திரமொன் றறியேன்
மதியறியேன் விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலை யறியேன்
திருந்தறியேன் திருவருளின் செயலறியேன் அறந்தான்
செய்தறியேன் மனமடங்கும் திறத்தினலோ ரிடத்தே
இருந்தறியேன் அறிந்தோரை ஏத்திடவும் அறியேன்
எந்தைபிரான் மணிமன்றம் எய்தவறி வேனோ
இருந்ததிசை சொலவறியேன் எங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வேன் ஏதுமறிந் திலனே. 1

அகங்காரக் கொடுங்கிழங்கை யகழ்ந்தெறிய வறியேன்
அறிவறிந்த வந்தணர்பாற் செறியுநெறி யறியேன்
நகங்கான முறுதவர்போல் நலம்புரிந்து மறியேன்
நச்சுமரக் கனிபோலே யிச்சைகனிந் துழன்றேன்
மகங்காணும் புலவரெலாம் வந்துதொழ நடிக்கும்
மணிமன்றந் தனையடையும் வழியுமறி வேனோ
இகங்காணத் திரிகின்றே னெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. 2

கற்குமுறை கற்றறியேன் கற்பனகற் றறிந்த
கருத்தர்திருக் கூட்டத்திற் களித்திருக்க வறியேன்
நிற்குநிலை நின்றறியே னின்றாரி னடித்தேன்
நெடுங்காமப் பெருங்கடலை நீந்தும்வகை யறியேன்
சிற்குணமா மணிமன்றிற் றிருநடனம் புரியுந்
திருவடியென் சென்னிமிசைச் சேர்க்கவறி வேனோ
இற்குணஞ்செய் துழல்கின்றே னெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. 3

தேகமுறு பூதநிலைத் திறஞ்சிறிது மறியேன்
சித்தாந்த நிலையறியேன் சித்திநிலை யறியேன்
யோகமுறு நிலைசிறிது முணர்ந்தறியேன் சிறியேன்
உலகநடை யிடைக்கிடந்தே யுழைப்பாரிற் கடையேன்
ஆகமுறு திருநீற்றி னொளிவிளங்க வசைந்தே
அம்பலத்தி லாடுகின்ற வடியையறி வேனோ
ஏகவனு பவமறியே னெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. 4

வேதாந்த நிலைநாடி விரைந்துமயன் றறியேன்
மெய்வகையுங் கைவகையுஞ் செய்வகையு மறியேன்
நாதாந்தத் திருவீதி நடந்திடுதற் கறியேன்
நானாரென் றறியேனெங் கோனாரென் றறியேன்
போதாந்தத் திருநாடு புகவறியேன் ஞான
பூரணா காயமெனும் பொதுவையறி வேனோ
ஏதாந்தீ யேன்சரித மெங்ஙன்நான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. 5

கலைமுடிவு கண்டறியேன் கரணமெலா மடக்குங்
கதியறியேன் கதியறிந்த கருத்தர்களை யறியேன்
கொலைபுலைகள் விடுத்தறியேன் கோபமறுத் தறியேன்
கொடுங்காமக் கடல்கடக்குங் குறிப்பறியேன் குணமா
மலைமிசைநின் றிடவறியேன் ஞானநடம் புரியும்
மணிமன்றந் தனையடையும் வழியுமறி வேனோ
இலையெனும்பொய் யுலகினிடை யெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. 6

சாதிமதஞ் சமயமெனுஞ் சங்கடம்விட் டறியேன்
சாத்திரச்சே றாடுகின்ற சஞ்சலம்விட் டறியேன்
ஆதியந்த நிலையறியே னலையறியாக் கடல்போல்
ஆனந்தப் பெரும்போகத் தமர்ந்திடவு மறியேன்
நீதிநெறி நடந்தறியேன் ஜோதிமணிப் பொதுவில்
நிருத்தமிடு மொருத்தர்திருக் கருத்தை யறிவேனோ
ஏதிலர்சா ருலகினிடை யெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. 7

சாகாத தலையறியேன் வேகாத காலின்
தரமறியேன் போகாத தண்ணீரை யறியேன்
ஆகாய நிலையறியேன் மாகாய நிலையும்
அறியேன்மெய்ந் நெறிதனையோ ரணுவளவு மறியேன்
மாகாத லுடையபெருந் திருவாளர் வழுத்தும்
மணிமன்றந் தனையடையும் வழியுமறி வேனோ
[1] ஏகாய உலகினிடை யெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. 8

1 ஏகம் என்பது-முத்தி, ஈறு தொக்கி நின்றது.

தத்துவமென் வசமாகத் தான்செலுத்த வறியேன்
சாகாத கல்விகற்குந் தரஞ்சிறிது மறியேன்
அத்தநிலை சத்தநிலை யறியேன்மெய் யறிவை
அறியேன்மெய் யறிந்தடங்கு மறிஞுரையு மறியேன்
சுத்தசிவ சன்மார்க்கத் திருப்பொதுவி னிடத்தே
தூயநடம் புரிகின்ற ஞாயமறி வேனோ
எத்துணையுங் குணமறியே னெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. 9

வரையபர மார்க்கமொடு பரமார்க்க மறியேன்
மரணபயந் தவிர்த்திடுஞ்சன் மார்க்கமதை யறியேன்
திரையறுதண் கடலறியே னக்கடலைக் கடந்தே
தெள்ளமுத முணவறியேன் சினமடக்க வறியேன்
உரையுணர்வு கடந்ததிரு மணிமன்றந் தனிலே
ஒருமைநடம் புரிகின்றார் பெருமையறி வேனோ
இறையுறுபொய் யுலகினிடை யெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

10. அடியார் பேறு

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அடியார் வருத்தந் தனைக்கண்டு தரியா ரின்ப மளித்திடுவார்
வடியாக் கருணைப் பெருங்கடலா ரென்ற பெரியோர் வார்த்தையெலாம்
நெடியார்க் கரியாய் கொடியேனென் னொருவன் றனையு நீக்கியதோ
கடியாக் கொடுமா பாதகன்முன் கண்ட பரிசுங் கண்டிலனே. 1

பையார் பாம்பு கொடியதெனப் பகர்வா ரதற்கும் பரிந்துமுன்னாள்
ஐயா கருணை யளித்தனையென் னளவி லின்னு மளித்திலையே
மையார் மிடற்றோ யானந்த மன்றி னடிப்போய் வல்வினையேன்
நையா நின்றே னையோநான் பாம்பிற் கொடிய னானேனே. 2

பிழை புரிவான் வருந்துகின்ற பேய்க்குங் கருணை பெரிதளிப்பான்
ஊழை யகற்றும் பெருங்கருணை யுடையா னென்பா ருனையையோ
மோழை மனத்தாற் குரங்கெறிந்த விளங்காயாகி மொத்துண்ணும்
ஏழை யடியேன் வருத்தங்கண் டிருத்த லழகோ வென்கோவே. 3

மருணு டலகிற் கொலைபுரிவார் மனமே கரையாக் கல்லென்று
பொருணு டியநின் றிருவாக்கே புகல வறிந்தே னென்னளவிற்
கருணை நிதிநின் றிருவுளமுங் கல்லென் றுரைக்க வறிந்திலனே
இருணு டியவிச் சிறியேனுக் கின்னு மிரங்கா திருந்தாயே. 4

முன்னுங் கொடுமை பலபுரிந்து முடுகிப் பின்னுங் கொடுமைசெய
உன்னுங் கொடியர் தமக்குமரு ளுதவுங் கருணை யுடையானே
மன்னும் பதமே துணையென்று மதித்து வருந்துஞ் சிறியேனுக்
கின்னுங் கருணை புரிந்திலநா னென்ன கொடுமை செய்தேனே. 5

அங்கே யடியார் தமக்கெல்லா மருளா ரமுத மளித்தையோ
இங்கே சிறியே னொருவனுக்கு மிடர்தா னளிக்க இசைந்தாயேல்
செங்கேழ் வண்ணத் தனிக்கனியே சிவமே யடிமைச் சிறுநாயேன்
எங்கே புகுவே னென்செய்வே னெவரென் முகம்பார்த் திடுவாரே. 6

அளியே யன்ப ரன்பேநல் லமுதே சுத்த வறிவான
வெளியே வெளியி லின்பநடம் புரியு மரசே விதியொன்றுந்
தெளியேன் றீங்கு பிறர்செயினுந் தீங்கு நினையாத் திருவுளந்தான்
எளியே னளவி னினைக்கவொருப் படுமோ கருணை யெந்தாயே. 7

தீது நினைக்கும் பாவிகட்குஞ் செய்தாய் கருணை யெனத்தெளிந்து
வாது நினைக்கு மனக்கடையேன் மகிழ்வுற் றிருந்தே னென்னளவில்
சூது நினைப்பாயெனில்யார்க்குச்சொல்வேன்யாரைத்துணைகொள்வேன்
ஏது நினைப்பே னையோநான் பாவி யுடம்பே னெடுத்தேனே. 8

பொதுவென் றறிந்து மிரங்காத சிலர்க்குங் கருணை புரிவதன்றிக்
கதுவென் றழுங்க நினையாநின் கருணை யுளந்தா னறிவென்ப
திதுவென் றறியா வெனைவருத்த வெந்த வகையாற் றுணிந்ததுவோ
எதுவென் றறிவே னென்புரிவே னையோ புழுவி லிழிந்தேனே. 9

வெடிக்கப் பார்த்து நிற்கின்ற வெய்யர் தமையும் வினைத்துயர்கள்
பிடிக்கப் பார்க்கத் துணியாத பெருமா னினது திருவுளந்தான்
நடிக்கப் பார்க்கு முலகத்தே சிறியேன் மனது நவையாலே
துடிக்கப் பார்த்திங் கிருந்ததுகா ணையோ விதற்குந் துணிந்ததுவோ. 10

கல்லுங் கனியத் திருநோக்கம் புரியுங் கருணைக் கடலேநான்
அல்லும் பகலுந் திருக்குறிப்பை யெதிர்பார்த் திங்கே அயர்கின்றேன்
கொல்லுங் கொடியார்க் குதவுகின்ற குறும்புத் தேவர் மனம்போலச்
சொல்லு மிரங்கா வன்மைகற்க வெங்கே யையோ துணிந்தாயோ. 11

படிமே லாசை பலவைத்துப் பணியு மவர்க்கும் பரிந்துசுகக்
கொடிமே லுறச்செய் தருள்கின்றா யென்பா விரக்கங் கொண்டிலையே
பொடிமே லணிநின் னருட்கிதுதா னழகோ பொதுவி னடிக்குமுன்றன்
அடிமே லாசை யல்லால்வே றாசை யையோ யறியேனே. 12

நாயே னுலகி லறிவுவந்த நாள்தொட் டிந்த நாள்வரையும்
ஏயேன் பிறிதி லுன்குறிப்பே யெதிர்பார்த் திருந்தே னென்னுடைய
தாயே பொதுவி னடம்புரியெந் தாயே தயவு தாராயேல்
மாயே னையோ வெதுகொண்டு வாழ்ந்திங் கிருக்கத் துணிவேனே. 13

நயந்தா லுனது திருவருளை நண்ணுக் கொடியே னுயுடம்பை
உயத்தான் வையேன் மடித்திடுவேன் மடித்தாற் பின்ன ருலகத்தே
வயத்தா லெந்த வுடம்புறுமோ வென்ன வருமோ வென்கின்ற
பயத்தா லையோ விவ்வுடம்பைச் சுமக்கின் றேனெம் பரஞ்சுடரே. 14

இன்ப மடுத்துன் னடியரெலா மிழியா தேறி யிருக்கின்றார்
வன்ப ரிடத்தே பலகாற்சென் றவரோ டுறவு வழங்கியுன்றன்
அன்ப ருறவை விடுத்துலகி லாடிப் பாடி யடுத்தவினைத்
துன்ப முடுகிச் சுடச்சுடவுஞ் சோறுண் டிருக்கத் துணிந்தேனே. 15

எந்நாள் கருணைக் தனிமுதனீ யென்பா லிரங்கி யருளுதலோ
அந்நா ளெந்நா ளெந்நாளென் றெண்ணி யெண்ணி யலமந்தேன்
சென்னாள் களிலோர் நன்னாளுந் திருநா ளான தில்லையோ
முன்னா ளென்னை யாட்கொண்டா யென்ன நாண முடுகுவதே. 16

எந்த வகைசெய் திடிற்கருணை யெந்தாய் நீதா னிரங்குவையோ
அந்த வகையை நானறியே னறிவிப் பாரு மெனக்கில்லை
இந்த வகையிங் கையோநா னிருந்தாற் பின்ன ரென்செய்கேன்
பந்த வகையற் றவருளத்தே நடிக்கு முண்மைப் பரம்பொருளே. 17

அடுக்குந் தொண்டர் தமக்கெல்லா மருளீந் திங்கே யென்னளவிற்
கொடுக்குந்தன்மைதனையொளித்தாலொளிக்கப்படுமோகுணக்குன்றே
தடுக்குந் தடையும் வேறில்லைத் தமியேன் றனையித் தாழ்வகற்றி
எடுக்குந் துணையும் பிறிதில்லை யையோ வின்னு மிரங்கிலையே. 18

எல்லா முடையாய் நின்செயலே யெல்லா மென்று லென்செயல்கள்
எல்லா நினது செயலன்றோ வென்னே யென்னைப் புறந்தள்ளல்
வல்லா யென்னைப் புறம்விடுத்தாற் புறத்து முன்றன் மயமன்றே
நல்லா **ரெங்குஞ் சிவமயமென் றுரைப்பார்** எங்க ளுயகனே. 19

கூடுங் கருணைத் திருக்குறிப்பை யிற்றைப் பொழுதே குறிப்பித்து
வாடுஞ் சிறியேன் வாட்டமெலாந் தீர்த்து வாழ்வித் திடவேண்டும்
பாடும் புகழோய் நினையல்லால் துணைவே றில்லைப் பரவெளியில்
ஆடுஞ் செல்வத் திருவடிமே லாணை முக்கா லாணையதே. 20

அருட்பெருஞ்ஜோதி

11. ஆத்தும விசாரத் தழுங்கல்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போகமே விழைந்தேன் புலைமனச் சிறியேன்
பூப்பினும் புணர்ந்தவெம் பொறியேன்
ஏகமே பொருளென் றறிந்திலேன் பொருளின்
இச்சையால் **எருதுநோ வறியாக்**
காகமே யெனப்போய்ப் பிறர்தமை வருத்திக்
களித்தபா தகத்தொழிற் கடையேன்
மோகமே யுடையே னென்னினு மெந்தாய்
முனிந்திடேல் காத்தரு ளெனையே. 1

பூப்பினும் பலகால் மடந்தையர் தமைப்போய்ப்
புணர்ந்தவெம் புலையனேன் விடஞ்சார்
பாப்பினுங் கொடிய ருறவையே விழைந்த
பள்ளனேன் கள்ளனே னெருக்கும்
ஆப்பினும் வலியே னறத்தொழில் புரியேன்
அன்பினு லடுத்தவர் கரங்கள்
கூப்பினுங் கூப்பாக் கொடுங்கையே னெனினுங்
கோபியேல் காத்தரு ளெனையே. 2

விழுத்தலை நெறியை விரும்பிலேன் கரும்பின்
மிகவினிக் கின்றநின் புகழ்கள்
வழுத்தலை யறியேன் மக்களே மனையே
வாழ்க்கையே துணையென மதித்துக்
கொழுத்தலை மனத்துப் புழுத்தலைப் புலையேன்
கொக்கனேன் செக்கினைப் பலகால்
இழுத்தலை யெருதே னுழத்தலே யுடையேன்
என்னினுங் காத்தரு ளெனையே. 3

புலைவிலைக் கடையிற் றலைகுனிந் தலைந்து
பொறுக்கிய சுணங்கனேன் புறத்தில்
தலைவிலை பிடித்துக் கடைவிலை படித்த
தயவிலாச் சழக்கனேன் சழக்கர்
உலைவிலை யெனவே வியக்கவெந் தொழிலில்
உழன்றுழன் றழன்றதோ ருளத்தேன்
இலைவிலை யெனக்கென் றகங்கரித் திருந்தேன்
என்னினுங் காத்தரு ளெனையே. 4

கொட்டிலே யடையாப் பட்டிமா டனையேன்
கொட்டைகள் பரப்பிமேல் வனைந்த
கட்டிலே விரும்பி யடிக்கடி படுத்த
கடையனேன் கங்குலும் பகலும்
அட்டிலே யடுத்த பூனையே னுணவை
அறவுண்டு குப்பைமேற் போட்ட
நெட்டிலே யனையே னென்னினும் வேறு
நினைத்திடேல் காத்தரு ளெனையே. 5

நேரிழை யவர்தம் புணர்முலை நெருக்கில்
நெருக்கிய மனத்தினேன் வீணிற்
போரிழை வெறியர் புகழ்பெறு வெறியேன்
புனைகலை யிலர்க்கொரு கலையில்
ஓரிழை யெனினுங் கொடுத்திலே னீள
உடுத்துடுத் தூர்தொறுந் திரிந்தேன்
ஏரிழை விழைந்து பூண்டுளங் களித்தேன்
என்னினுங் காத்தரு ளெனையே. 6

அளத்திலே படிந்த துரும்பினுங் கடையேன்
அசடனே னறிவிலே னுலகிற்
குளத்திலே குளிப்பார் குளிக்கவெஞ் சிறுநீர்க்
குழியிலே குளித்தவெங் கொடியேன்
வளத்திலே பொசித்துத் தளத்திலே படுக்க
மனங்கொண்ட சிறியனேன் மாயைக்
களத்திலே பயின்ற வுளத்திலே பெரியன்
என்னினுங் காத்தரு ளெனையே. 7

தொழுதெலாம் வல்ல கடவுளே நின்னைத்
துதித்திலேன் றூய்மையொன் றறியேன்
கழுதெலா மனையே னிழுதெலா முணவிற்
கலந்துணக் கருதிய கருத்தேன்
பழுதெலாம் புரிந்து பொழுதெலாங் கழித்த
பாவியேன் தீமைகள் சிறிதும்
எழுதெலாம் படித்தன் றெனமிக வுடையேன்
என்னினுங் காத்தரு ளெனையே. 8

வட்டியே பெருக்கிக் கொட்டியே யேழை
மனைகவர் கருத்தினே னேட்டைச்
சட்டியே யெனினும் பிறர்கொளத் தரியேன்
தயவிலேன் சூதெலா மடைத்த
பெட்டியே நிகர்த்த மனத்தினே னுலகிற்
பெரியவர் மனம்வெறுத் திடச்செய்

1 வெட்டியே கள்ளி வெட்டியே யடைத்த
வேடனேன் மூடரிற் றலையேன்
எட்டியே மண்ணுங் கட்டியே யனையேன்
என்னினுங் காத்தரு ளெனையே. 9

உடுத்திலேஞ் சிறிது முண்டிலே மெனவந்
தோதிய வறிஞருக் கேதுங்
கொடுத்திலேன் கொடுக்குங் குறிப்பிலே னுலகிற்
குணம்பெரி துடைய நல்லோரை
அடுத்திலே னடுத்தற் காசையு மில்லேன்
அவனிமேல் நல்லவ னெனப்பேர்
எடுத்திலே னெனினுந் தெய்வமே துணையென்
றிருக்கின்றேன் காத்தரு ளெனையே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

12. அவா அறுப்பு

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாலவாழ்க் கையிலே சார்ந்தவ ரெல்லாந்
தக்கமுப் போதினுந் தனித்தே
சீலமார் பூசைக் கடன்முடிக் கின்றார்
சிறியனேன் தவஞ்செய்வான் போல
ஞாலமே லவர்க்குக் காட்டிநான் றனித்தே
நவிலுமிந் நாய்வயிற் றினுக்கே
காலையா தியமுப் போதினுஞ் சோற்றுக்
கடன்முடித் திருந்தன னெந்தாய். 1

சோற்றிலே விருப்பஞ் சூழ்ந்திட லொருவன்
றுன்னுநற் றவமெலாஞ் சுருங்கி
ஆற்றிலே கரைத்த புளியெனப் போமென்
றறிஞர்க ளுரைத்திடல் சிறிதும்
போற்றிலே னுன்னைப் போற்றிலேன் சுவையிற்
பொருந்திய காரசா ரஞ்சேர்
சாற்றிலே கலந்த சோற்றிலே யாசை
தங்கினே னென்செய்வே னெந்தாய். 2

1 திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் தமது திருக்கரத்தாலெழுதிய மூலப் பிரதியில் இத் திருச்செய்யுள் ஐந்தடியாகவே யிருத்தலினா லங்ஙனமே பதிப்பிக்கப்பட்டது. 'வீட்டுக்கடங்கா' என்ற இரண்டாம் திருமுறை பதிகம் 20-ல் 16-வது செய்யுளைக் கவனிக்கவும்.

விருப்பிலேன் போலக் காட்டினே னன்றி
விளைவிலா தாணெலா மறுத்த
கருப்பிலே யெனினுங் கஞ்சியா திகளைக்
கருத்துவந் துண்ணுதற் கமையேன்
நெருப்பிலே யுருக்கு நெய்யிலே சிறிதும்
நீரிடாத் தயிரிலே நெகிழ்ந்த
பருப்பிலே சோற்றுப் பொருப்பிலே யாசை
பற்றினே னென்செய்வே னெந்தாய். 3

உறியிலே தயிரைத் திருடியுண் டனனென்
றொருவனை யுரைப்பதோர் வியப்போ
குறியிலே யமைத்த வுணவெலாந் திருடிக்
கொண்டுபோ யுண்டனன் பருப்புக்
கறியிலே பொரித்த கறியிலே கூட்டுக்
கறியிலே கலந்த பேராசை
வெறியிலே யுனையு மறந்தனன் வயிறு
வீங்கிட வுண்டன னெந்தாய். 4

கீரையே விரும்பேன் பருப்பொடு கலந்த
கீரையே விரும்பினே னெறுந்தண்
ணீரையே விரும்பேன் தெங்கிளங் காயின்
நீரையே விரும்பினே னுணவில்
ஆரையே யெனக்கு நிகரெனப் புகல்வேன்
அய்யகோ அடிச்சிறு நாயேன்
பேரையே யுரைக்கிற் றவமெலா மோட்டம்
பிடிக்குமே யென்செய்வே னெந்தாய். 5

பாலிலே கலந்த சோறெனில் விரைந்தே
பத்தியா லொருபெரு வயிற்றுச்
சாலிலே யடைக்கத் தடைபடேன் வாழை
தகுபலா மாமுதற் பழத்தின்
தோலிலே யெனினுங் கிள்ளியோர் சிறிதுஞ்
சூழ்ந்தவர்க் கீந்திடத் துணியேன்
வாலிலே னிருக்கில் வனத்திலே யிருக்க
வாய்ப்புளே னென்செய்வே னெந்தாய். 6

உடம்பொரு வயிறாய்ச் சருக்கரை கலந்த
உண்டியே யுண்டனன் பலகால்
கடம்பெறு புளிச்சோ றுண்டுளே களித்தேன்
கட்டிநற் றயிரிலே கலந்த
தடம்பெறுஞ் சோற்றிற் றருக்கினே னுமிச்
சம்பழச் சோற்றிலே தடித்தேன்
திடம்பெறு மற்றைச் சித்திரச் சோற்றிற்
செருக்கினே னென்செய்வே னெந்தாய். 7

மிளகுமேன் மேலுஞ் சேர்த்தபல் லுணவில்
விருப்பெலாம் வைத்தன னுதவாச்
சுளகினுங் கடையேன் பருப்பிலே யமைத்த
துவையலே சுவர்க்கமென் றுண்டேன்
இளகிலா மனத்தே னினியபச் சடிசில்
எவற்றிலு மிச்சைவைத் திசைத்தேன்
குளகுணும் விலங்கி னிலைக்கறிக் காசை
கொண்டன னென்செய்வே னெந்தாய். 8

தண்டுகாய் கிழங்கு பூமுத லொன்றுந்
தவிரவிட் டிடுவதற் கமையேன்
கொண்டுபோய் வயிற்றுக் குழியெலா நிரம்பக்
கொட்டினேன் குணமிலாக் கொடியேன்
வண்டுபோல் விரைந்து வயலெலா நிரம்ப
மலங்கொட்ட வோடிய புலையேன்
பண்டுபோற் பசித்தூண் வருவழி பார்த்த
பாவியே னென்செய்வே னெந்தாய். 9

வறுத்தலே பொடித்து மலர்த்தலே புரட்டி
வைத்தலே துவட்டலிற் சுவைகள்
உறுத்தலே முதலா வுற்றபல் லுணவை
ஒருமல வயிற்றுப்பை யுள்ளே
துறுத்தலே யெனக்குத் தொழிலெனத் துணிந்தேன்
துணிந்தரைக் கணத்தும்வன் பசியைப்
பொறுத்தலே யறியேன் மலப்புலைக் கூட்டைப்
பொறுத்தன னென்செய்வே னெந்தாய். 10

பருப்பிடி யரிவா லிடிகளா திகளாற்
பண்ணிய பண்ணிகா ரங்கள்
உருப்பிடி நிரம்ப வரவர வெல்லாம்
ஒருபெரு வயிற்றிலே யடைத்தேன்
கருப்பிடி யுலகி னெருப்பிடி யனைய
கடையரிற் கடையனே னுதவாத்
துருப்பிடி யிருப்புத் துண்டுபோற் கிடந்து
தூங்கினே னென்செய்வே னெந்தாய். 11

அடிக்கடி நுண்மை விழைந்துபோ யவைகள்
அடுக்கிய விடந்தொறு மலைந்தேன்
தடிக்கடி நாய்போல் நுகர்ந்துவாய் சுவைத்துத்
தவம்புரிந் தானென நடித்தேன்
பொடிக்கடி நாசித் துளையிலே புகுத்திப்
பொங்கினே னையகோ வெனது
முடிக்கடி புனைய முயன்றிலே னறிவில்
மூடனே னென்செய்வே னெந்தாய். 12

உண்டியே விழைந்தே னெனினுமென் றன்னை
உடையவா வடியனே னுனையே
அண்டியே யிருந்தே னிருக்கின்றே னிருப்பேன்
அப்பநின் னாணைநின் றனக்கே
தொண்டுறு தவர்கைச் சோற்றினை விரும்பேன்
தூயனே துணைநினை யல்லாற்
கண்டிலே னென்னைக் காப்பதுன் கடன்காண்
கைவிடேல் கைவிடே லெந்தாய். 13

அருட்பெருஞ்ஜோதி

13. திருவருட் பெருமை

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெறுத்துரைத்தேன் பிழைகளெலாம் பொறுத்தருளல் வேண்டும்
விளங்கறிவுக் கறிவாகி மெய்ப்பொதுவி னடிப்போய்
கறுத்துரைத்தார் தமக்குமருள் கனிந்துரைக்கும் பெரிய
கருணைநெடுங் கடலேமுக் கண்ணுடைய்ங் கரும்பே
மறுத்துரைப்ப தெவனருணீ வழங்குகினு மன்றி
மறுத்திடினு முன்னையலான் மற்றொருசார் பறியேன்
செறுத்துரைத்த வுரைகளெலாந் திருவருளே யென்று
சிந்திப்ப தல்லாமற் செய்வகையொன் றிலனே. 1

மிகுத்துரைத்தேன் பிழைகளெலாஞ் சகித்தருளல் வேண்டும்
மெய்யறிவின் புருவாகி வியன்பொதுவி னடிப்போய்
தொகுத்துரைத்த மறைகளும்பின் விரித்துரைத்துங் காணாத்
துரியநடு வேயிருந்த பெரியபரம் பொருளே
பகுத்துரைத்த பயனுரைக்கோர் பொருளாகி விளங்கும்
பரஞ்சுடரே பரம்பரனே பசுபதியே யடியேன்
வகுத்துரைப்ப தெவனருணீ வழங்குகினு மன்றி
மறுத்திடினு முன்னையலான் மற்றொருசார் பிலனே. 2

முன்னவனே சிறியேனுன் சிறிதுமறி யாதே
முனிந்துரைத்த பிழைபொறுத்துக் கனிந்தருளல் வேண்டும்
என்னவனே யென்றுணையே யென்னுறவே யென்னை
ஈன்றவனே யென்றாயே யென்குருவே யெனது
மன்னவனே யென்னுடைய வாழ்முதலே யென்கண்
மாமணியே "மணிமிடற்றோர் மாணிக்க மலையே"
அன்னவனே யம்பலத்து ளாடுகின்ற வமுதே
ஆறணிந்த சடையாயான் வேறுதுணை யிலனே. 3

சினந்துரைத்தேன் பிழைகளெலாம் மனம்பொறுத்தல்வேண்டும்
தீனதயா நிதியேமெய்ஞ் ஞானசபா பதியே
புனைந்துரைப்பா ரகத்தொன்றும் புறத்தொன்று நினைத்தே
பொய்யுலக ராங்கவர்போற் புனைந்துரைத்தே னலனென்
இனந்திருத்தி யெனையாட்கொண் டென்னுளமர்ந் தெனைத்தான்
எவ்வுலகுந் தொழநிலைமே லேற்றியசற் குருவே
கனந்தருசிற் சுகவமுதங் களித்தளித்த நிறைவே
கருணைநடத் தரசேயென் கண்ணிலங்கு மணியே. 4

ஊடுதற்கோ ரிடங்காணே னுவக்குமிட முளதோ
உன்னிடமு மென்னிடமு மோரிடமா தலினால்
வாடுதற்கு நேர்ந்திடலோ மாட்டாமை யாலும்
மனம்பிடியா மையினாலுஞ் சினந்துரைப்பேன் சிலவே
கூடுதற்கு வல்லவனீ கூட்டியெனைக் கொண்டே
குலம்பேச வேண்டாமென் குறிப்பனைத்து மறிந்தாய்
நாடுதற்கிங் கென்னாலே முடியாது நீயே
நாடுவித்துக் கொண்டருள்வாய் ஞானசபா பதியே. 5

என்னுளநீ கலந்துகொண்டா யுன்னுளநான் கலந்தேன்
என்செயலுன் செயலுன்ற னிருஞ்செயலென் செயலே
பின்னுளநான் பிதற்றலெலாம் "வேறுகுறித் தெனைநீ
பிழையேற்ற நினைத்திடலோ பெருவழக்கிட் டிடுவேன்"
அன்னையினுந் தயவுடையா யப்பனெனக் காய
அன்றியுமென் னுருயிருக் காருயிராய் நிறைந்தாய்
மன்னுமணிப் பொதுநடஞ்செய் மன்னவனே கருணை
மாநிதியே யெனக்கருள்வாய் மனக்கலக்கந் தவிர்த்தே. 6

எணங்குறியே னியல்குறியே னேதுநினை யாதே
என்பாட்டுக் கிருந்தேனிங் கெனைவலிந்து நீயே
மணங்குறித்துக் கொண்டாய்நீ கொண்டதுதொட் டெனது
மனம்வேறு பட்டதிலை மாட்டாமை யாலே
கணங்குறித்துச் சிலபுகன்றேன் புகன்றமொழி யெனது
கருத்திலிலை யுன்னுடைய கருத்திலுண்டோ வுண்டேல்
குணங்குறிப்பான் குற்றமொன்றுங் குறியானென் றறவோர்
கூறிடுமவ் வார்த்தையின்று மாறிடுமே யரசே. 7

மனம்பிடியா மையினாலோ மாட்டாமை யாலோ
மறதியினா லோவெனது வருத்தமத னாலோ
தினம்பிடியா யயக்காலோ திகைப்பாலோ பிறர்மேற்
சினத்தாலோ வெதனாலோ சிலபுகன்றே னிதனை
சினம்பிடியாத் தேவர்திரு வுளம்பிடியா தெனவே
சிந்தைகளித் திருக்கின்றேன் திருவுளத்தை யறியேன்
இனம்பிடியா மையுமுண்டோ வுண்டெனிலன் புடையார்
ஏசல்புகழ் பேசலென வியம்புதலென் னுலகே. 8

நாயகரே யுமதுவச நானிருக்கின் றதுபோல்
நாடியதத் துவத்தோழி நங்கையரென் வசத்தே
மேயவரா காமையினு லவர்மேலங் கெழுந்த
வெகுளியினுற் சிலபுகன்றேன் வேறுநினைத் தறியேன்
தூயவரே வெறுப்புவரில் விதிவெறுக்க வென்றார்
சூழவிதித் தாரைவெறுத் திடுதலவர் துணிவே
தீயவரா யினுங்குற்றங் குறியாது புகன்றால்
தீமொழியன் றெனத்தேவர் செப்பியது முளதே. 9

குற்றமொரு சிறிதெனினுங் குறித்தறியேன் வேறோர்
குறையதனுற் சிலபுகன்றேன் குறித்தறியேன் மீட்டும்
சற்றுமனம் வேறுபட்ட தில்லைகண்டீ ரெனது
சாமியும்மே லாணையொரு சதுருநினைத் தறியேன்
பெற்றவளு முற்றவருஞ் சுற்றமுநீ ரென்றே
பிடித்திருக்கின் றேன்பிறிதோர் வெடிப்புமுரைத் தறியேன்
இற்றைதொடுத் தென்னளவில் வேறுநினை யாதீர்
என்னுடைய நாயகரே யென்னுசை யிதுவே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

14. பிரிவாற்றாமை

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்வகை யறியேன் மன்றுண்மா மணிநின்
திருவுளக் குறிப்பையுந் தெரியேன்
உய்வகை யறியே னுணர்விலே னந்தோ
உறுகண்மே லுறுங்கொலென் றுலைந்தேன்
மெய்வகை யடையேன் வேறெவர்க் குரைப்பேன்
வினையனே னென்செய விரைகேன்
பொய்வகை யுடையே னெங்ஙனம் புகுகேன்
புலையனேன் புகலறி யேனே. 1

அறிவிலே னறிந்தார்க் கடிப்பணி புரியேன்
அச்சமு மவலமு முடையேன்
செறிவிலேன் பொதுவாந் தெய்வநீ நினது
திருவுளத் தெனைநினை யாயேல்
எறிவிலேன் சிறியே னெங்ஙனம் புகுவேன்
என்செய்வேன் யார்துணை யென்பேன்
பிறிவிலேன் பிரித்தா லுயிர்தரிக் கிலனென்
பிழைபொறுத் தருள்வதுன் கடனே. 2

உன்கட னடியேற் கருளலென் றுணர்ந்தேன்
"உடல்பொரு ளாவியு முனக்கே
பின்கட னின்றிக் கொடுத்தனன் கொடுத்த
பின்னுநான் றளருத லழகோ
என்கடன் புரிவேன் யார்க்கெடுத் துரைப்பேன்
என்செய்வேன் யார்துணை யென்பேன்
"முன்கடன் பட்டார் போன்மனங் கலங்கி
முறிதலோர் கணந்தறி யேனே. 3

தரித்திடேன் சிறிதுந் தரித்திடே னெனது
தளர்ச்சியுந் துன்பமுந் தவிர்த்தே
தெரித்திட லெனத்துந் தெரித்திடல் வேண்டுந்
தெரித்திடா யெனிலிட ரெனைத்தான்
எரித்திடு மந்தோ வென்செய்வே னெங்கே
எய்துகேன் யார்துணை யென்பேன்
திரித்தநெஞ் சகத்தேன் சரித்திர மனைத்துந்
திருவுளந் தெரிந்தது தானே. 4

தானெனைப் புணருந் தருணமீ தெனவே
சத்திய முணர்ந்தனன் தனித்தே
தேனுறக் கருதி யிருக்கின்றே னிதுநின்
திருவுளந் தெரிந்ததென் தாயே
ஆனெனக் கூவி யணைந்திடல் வேண்டும்
அரைக்கண மாயினுந் தாழ்க்கில்
நானிருப் பறியேன் திருச்சிற்றம் பலத்தே
நடம்புரி ஞானநா டகனே. 5

ஞானமு மதனை லடையனு பவமும்
நாயினே னுணர்ந்திட வுணர்த்தி
ஈனமு மிடருந் தவிர்த்தனை யந்நாள்
இந்தநா ளடியனே னிங்கே
ஊனமொன் றில்லோய் நின்றனைக் கூவி
அழைக்கின்றே னொருசிறி தெனினும்
ஏனென வினவா திருத்தலு மழகோ
இறையுநான் றரிக்கல னினியே. 6

இனியநற் றாயி னினியவென் னரசே
என்னிரு கண்ணுண்மா மணியே
கனியென வினிக்குங் கருணையா ரமுதே
கனகவம் பலத்துறுங் களிப்பே
துனியுறு மனமுஞ் சோம்புறு முணர்வுஞ்
சோர்வுறு முகமுங்கொண் டடியேன்
தனியுளங் கலங்க லழகதோ வெனைத்தான்
தந்தநற் றந்தைநீ யலையோ. 7

தந்தையுந் தாயுங் குருவும்யான் போற்றுஞ்
சாமியும் பூமியும் பொருளுஞ்
சொந்தநல் வாழ்வு நேயமுந் துணையுஞ்
சுற்றமு முற்றுநீ யென்றே
சிந்தையுற் றிங்கே யிருக்கின்றே னிதுநின்
திருவுளந் தெரிந்ததே யெந்தாய்
நிந்தைசெய் யுலகில் யானுளங் கலங்கல்
நீதியோ நின்னருட் கழகோ. 8

அழகனே ஞான வமுதனே யென்றன்
அப்பனே யம்பலத் தரசே
குழகனே யின்பக் கொடியுளங் களிக்குங்
கொழுநனே **சுத்தசன் மார்க்கக்**
கழகநேர் நின்ற கருணைமா நிதியே
கடவுளே கடவுளே யெனநான்
பழகநேர்ந் திட்டே னின்னுமிவ் வுலகிற்
பழங்கண லுழுங்குத லழகோ. 9

பழம்பிழி மதுரப் பாட்டல வெனினும்
பத்தரும் பித்தரும் பிதற்றும்
கிழம்பெறும் பாட்டுங் கேட்பதுன் னுள்ளக்
கிளர்ச்சியென் றறிந்தநாண் முதலாய்
வழங்குநின் புகழே பாடுறு கின்றேன்
மற்றொரு பற்றுமிங் கறியேன்
சழுங்குடை யுலகிற் றளருத லழகோ
தந்தையுந் தாயுநீ யலையோ. 10

தாயுமென் னொருமைத் தந்தையும் ஞான
சபையிலே தனிநடம் புரியுந்
தூயநின் பாதந் துணையெனப் பிடித்தேன்
தூக்கமுஞ் சோம்பலுந் துயரும்
மாயையும் வினையு மறைப்புமா ணவமும்
வளைத்தெனைப் பிடித்திடல் வழக்கோ
நாயினே னினியோர் கணந்தரிப் பறியேன்
நல்லருட் சோதிதந் தருளே. 11

சோதியோ லெனைநீ சோதனை தொடங்கிற்
சூழுயிர் விடத்தொடங் குவனுன்
நீதியே நிறைநின் றிருவரு ளறிய
நிகழ்த்தினே னிச்சய மிதுவே
ஓதியே யுணர்தற் கரும்பெரும் பொருளே
உயிர்க்குயி ராகிய வொளியே
ஆதியே நடுவே யந்தமே யாதி
நடுவந்த மில்லதோ ரறிவே. 12

1 சழுங்கு, மெலிக்கும்வழி மெலித்தல்—சழக்கு, வழக்கிற்கு மாறுபட்டது.

இல்லையுண் டெனுமிவ் விருமையுங் கடந்தோர்
இயற்கையி னிறைந்தபே ரின்பே
அல்லையுண் டெழுந்த தனிப்பெருஞ் சுடரே
அம்பலத் தாடல்செய் யமுதே
வல்லையின் றடியேன் றுயரெலாந் தவிர்த்து
வழங்குக நின்னருள் வழங்கல்
நல்லையின் றலது நாளையென் றிடிலோ
நானுயிர் தரிக்கல னரசே. 13

அரைசெலாம் வழங்குந் தனியர சதுநின்
அருளர செனவறிந் தனன்பின்
உரைசெய்நின் னருண்மே லுற்றபே ராசை
உளமெலா மிடங்கொண் டெந்தாய்
வரைசெயா மேன்மேற் பொங்கிவாய் ததும்பி
வழிகின்ற தென்வசங் கடந்தே
இரைசெயென் னாவி தழைக்கவவ் வருளை
ஈந்தரு ளிற்றையிப் போதே. 14

போதெலாம் வீணிற் போக்கியே மாந்த
புழுத்தலைப் புலையர்கள் புணர்க்குஞ்
சூதெலாங் கேட்குந் தொறுமுளைப் பரவுந்
தூயர்கள் மனமது துளங்கித்
தாதெலாங் கலங்கத் தளருத லழகோ
தனியருட் சோதியா லந்த
வாதெலாந் தவிர்த்துச் சுத்தசன் மார்க்கம்
வழங்குவித் தருளுக விரைந்தே. 15

விரைந்துநின் னருளை யீந்திடல் வேண்டும்
விளம்புமித் தருணமென் னுளந்தான்
கரைந்தது காதல் பெருகிமேற் பொங்கிக்
கரையெலாங் கடந்தது கண்டாய்
வரைந்தெனை மணந்த வள்ளலே யெல்லாம்
வல்லவா வம்பல வாணா
திரைந்தவென் னுடம்பைத் திருவுடம் பாக்கித்
திகழ்வித்த சித்தனே சிவனே. 16

சிவந்திகழ் கருணைத் திருநெறிச் சார்புந்
தெய்வமொன் றேயெனுந் திறமும்
நவந்தரு நிலைகள் சுதந்தரத் தியலும்
நன்மையு நரைதிரை முதலாந்
துவந்துவந் தவிர்த்துச் சுத்தமா தியமுச்
சுகவடி வம்பெறும் பேறுந்
தவந்திக ழெல்லாம் வல்லசித் தியுநீ
தந்தருள் தருணமீ தெனக்கே. 17

தருணமிஞ் ஞான்றே சுத்தசன் மார்க்கத்
　தனிநெறி யுலகெலாந் தழைப்பக்
கருணையுஞ் சிவமே பொருளெனக் கருதுங்
　கருத்துமுற் றெம்மனோர் களிப்பப்
பொருணிறை யோங்கத் தெருணிலை விளங்கப்
　புண்ணியம் பொற்புற வயங்க
அருணயந் தருள்வாய் திருச்சிற்றம் பலத்தே
　அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 18

என்னுள வரைமே லருளொளி யோங்கிற்
　றிருளிர வொழிந்தது முழுதும்
மன்னுறு மிதய மலர்மலர்ந் ததுநன்
　மங்கல முழங்குகின் றனசீர்ப்
பொன்னியல் விளக்கம் பொலிந்தது சித்திப்
　பூவையர் புணர்ந்திடப் போந்தார்
சொன்னநற் றருண மருட்பெருஞ் ஜோதி
　துலங்கவந் தருளுக விரைந்தே. 19

வந்தருள் புரிக விரைந்திது தருணம்
　மாமணி மன்றிலே ஞான
சுந்தர வடிவச் சோதியாய் விளங்குஞ்
　சுத்தசன் மார்க்கசற் குருவே
தந்தருள் புரிக வரமெலாம் வல்ல
　தனியருட் சோதியை யெனது
சிந்தையிற் புணர்ப்பித் தென்னொடுங் கலந்தே
　செய்துவித் தருள்கசெய் வகையே. 20

அருட்பெருஞ்ஜோதி

15. சிற்சபை விளக்கம்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சோறு வேண்டினுந் துகிலணி முதலாஞ்
　சுகங்கள் வேண்டினுஞ் சுகமலாற் சுகமாம்
வேறு வேண்டினு நினையடைந் தன்றி
　மேவொ ணாதெனு மேலவ ருரைக்கே
மாறு வேண்டிலேன் வந்துநிற் கின்றேன்
　வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
சாறு வேண்டிய பொழில்வட லரசே
　சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 1

எஞ்ச லின்றிய துயரினு லிடரால்
இடுக்குண் டையநின் னின்னருள் விரும்பி
வஞ்ச நெஞ்சினேன் வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
அஞ்ச லென்றெனை யாட்கொளல் வேண்டும்
அப்ப நின்னலா லறிகிலே னென்றுந்
தஞ்ச மென்றவர்க் கருள்வட லரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 2

சூழ்வி லாதுழல் மனத்தினாற் சுழலுந்
துட்ட னேனருட் சுகப்பெரும் பதிநின்
வாழ்வு வேண்டினேன் வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
ஊழ்வி டாமையி லரைக்கண மெனினும்
உன்னை விட்டய லொன்றுமுற் றறியேன்
தாழ்வி லாதசீர் தருவட லரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 3

ஆட்ட மோய்கிலா வஞ்சக மனத்தால்
அலைதந் தையவோ வயர்ந்துள மயர்ந்து
வாட்ட மோடிவண் வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
நாட்ட நின்புடை யன்றிமற் றறியேன்
நாயி னேன்பிழை பொறுத்திது தருணந்
தாட்ட லந்தரு வாய்வட லரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 4

கருணை யொன்றிலாக் கன்மனக் குரங்கால்
காடு மேடுழன் றுளமெலிந் தந்தோ
வருண நின்புடை வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
அருண னென்றெனை யகற்றிடு வாயேல்
ஐய வோதுணை யறிந்தில னிதுவே
தருண மெற்கருள் வாய்வட லரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 5

கரணை வாதனை யான்மிக மயங்கிக்
கலங்கி னேனொரு களைகணு மறியேன்
மரண நீக்கிட வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
இரண னென்றெனை யெண்ணிடேல் பிறிதோர்
இச்சை யொன்றிலே னெந்தைநின் னுபய
சரண மீந்தருள் வாய்வட லரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 6

தூய நெஞ்சினே னன்றுநின் கருணைச்
சுகம் விழைந்திலே னெனினும்பொய் யுலக
மாயம் வேண்டிலேன் வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
ஈய வாய்த்தநற் றருணமீ தருள்க
எந்தை நின்மல ரிணையடி யல்லால்
தாய மொன்றிலேன் றனிவட லரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 7

சிரத்தை யாதிய சுபகுணஞ் சிறிதுஞ்
சேர்ந்தி லேனருட் செயலிலேன் சாகா
வரத்தை வேண்டினேன் வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
கரத்தை நேருளக் கடையனென் றெனைநீ
கைவி டேலொரு கணமினி யாற்றேன்
தரத்தை யீந்தருள் வாய்வட லரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 8

பத்தி யஞ்சிறி துற்றிலே னுன்பாற்
பத்தி யொன்றிலேன் பரமநின் கருணை
மத்தி யம்பெற வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
எத்தி யஞ்சலை யெனவரு ளாயேல்
ஏழை யேனுயி ரிழப்பனுன் னாணை
சத்தி யம்புகன் றேன்வட லரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 9

கயவு செய்மத கரியெனச் செருக்குங்
கருத்தி னேன்மனக் கரிசினா லடைந்த
மயர்வு நீக்கிட வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ளலே யுன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
உயவு வந்தருள் புரிந்திடா யெனிலென்
உயிர்த ரித்திடா துன்னடி யாணை
தயவு செய்தருள் வாய்வட லரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

16. திருவடி முறையீடு

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரிடம் பெறுயோர் திருச்சிற்றம் பலத்தே
திகழ்தனித் தந்தையே நின்பாற்
சேரிட மறிந்தே சேர்ந்தனன் கருணை
செய்தருள் செய்திடத் தாழ்க்கில்
யாரிடம் புகுவேன் யார்துணை யென்பேன்
யார்க்கெடுத் தென்குறை யிசைப்பேன்
போரிட முடியா தினித்துய ரொடுநான்
பொறுக்கலே னருள்கவிப் போதே. 1

போதுதான் விரைந்து போகின்ற தருணம்
புரிந்திடத் தாழ்த்தியே லையோ
யாதுதான் புரிவேன் யாரிடம் புகுவேன்
யார்க்கெடுத் தென்குறை யிசைப்பேன்
தீதுதான் புரிந்தே னெனினுநீ யதனைத்
திருவுளத் தடைத்திடு வாயேல்
ஈதுதான் றந்தை மரபினுக் கழகோ
என்னுயிர்த் தந்தைநீ யலையோ. 2

தந்தைநீ யலையோ தநயனு னலனோ
தமியனேன் றளர்ந்துளங் கலங்கி
எந்தையே குருவே யிறைவனே முறையோ
என்றுநின் றோலிடு கின்றேன்
சிந்தையே யறியார் போன்றிருந் தனையேற்
சிறியனே னென்செய்கே னையோ
சந்தையே புகுந்த நாயினிற் கடையேன்
தளர்ச்சியைத் தவிர்ப்பவர் யாரே. 3

யாரினுங் கடையேன் யாரினுஞ் சிறியேன்
என்பிழை பொறுப்பவர் யாரே
பாரினும் பெரிதாம் பொறுமையோய் நீயே
பாவியேன் பிழைபொறுத் திலையேல்
ஊரினும் புகுத வொண்ணுமோ பாவி
யுடம்பைவைத் துலாவவும் படுமோ
சேரினு மெனைத்தான் சேர்த்திடார் பொதுவாந்
தெய்வத்துக் கடாதவ னென்றே. 4

அடாதகா ரியங்கள் செய்தன னெனினும்
அப்பநீ யடியனேன் றன்னை
விடாதவா றறிந்தே களித்திருக் கின்றேன்
விடுதியோ விட்டிடு வாயேல்

உடாதவெற் றரைநேர்ந் துயங்குவே னையோ
உன்னரு ளடையநா னிங்கே
படாதபா டெல்லாம் பட்டன னந்தப்
பாடெலாம் நீயறி யாயோ. 5

அறிந்திலை யோவென் பாடெலா மென்றே
யழைத்தன னப்பனே யென்னை
எறிந்திடா திந்தத் தருணமே வந்தாய்
எடுத்தணைத் தஞ்சிடேல் மகனே
பிறிந்திடேஞ் சிறிதும் பிறிந்திடே முலகிற்
பெருந்திறற் சித்திக ளெல்லாஞ்
சிறந்திட வுனக்கே தந்தன மெனவென்
சென்னிதொட் டுரைத்தனை களித்தே. 6

களித்தென துடம்பிற் புகுந்தனை யெனது
கருத்திலே யமர்ந்தனை கனிந்தே
தெளித்தவென் னறிவில் விளங்கினை யுயிரிற்
சிறப்பினுற் கலந்தனை யுள்ளந்
தளிர்த்திடச் சாகா வரங்கொடுத் தென்றுந்
தடைபடாச் சித்திக ளெல்லாம்
அளித்தனை யெனக்கே நின்பெருங் கருணை
அடியன்மேல் வைத்தவா றென்னே. 7

என்னிக ரில்லா விழிவினேன் றனைமேல்
ஏற்றினை யாவரும் வியப்பப்
பொன்னியல் வடிவும் புரைபடா வுளமும்
பூரண ஞானமும் பொருளும்
உன்னிய வெல்லாம் வல்லசித் தியும்பே
ருவகையும் **உதவினை** யெனக்கே
தன்னிக ரில்லாத் தலைவனே நினது
தயவையென் னென்றுசாற் றுவனே. 8

சாற்றுவே னெனது தந்தையே தாயே
சற்குரு நாதனே யென்றே
போற்றுவேன் திருச்சிற் றம்பலத் தாடும்
பூரண வெனவுல கெல்லாந்
தூற்றுவே னன்றி யெனக்குநீ செய்த
தூயபே ருதவிக்கு நானென்
ஆற்றுவே னுவி யுடல்பொரு ளெல்லாம்
அப்பநின் சுதந்தர மன்றே. 9

சுதந்தர முனக்கே கொடுத்தன முனது
தூயநல் லுடம்பினிற் புகுந்தேம்
இதந்தரு முளத்தி லிருந்தனம் உனையே
யின்புறக் கலந்தன மழியாப்

பதந்தனில் வாழ்க அருட்பெருஞ் ஜோதிப்
பரிசுபெற் றிடுகபொற் சபையுஞ்
சிதந்தரு சபையும் போற்றுக வென்றாய்
தெய்வமே வாழ்கநின் சீரே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

17. தற்சுதந்தர மின்மை

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இப்பாரி லுடலாவி பொருளுமுன் பாற் கொடுத்தேன் மற் றெனக்கென் றிங்கே
எப்பாலுஞ் சுதந்தரமோ ரிறையுமிலை யருட்சோதி யியற்கை யென்னுந்
துப்பாய உடலாதி தருவாயோ வின்னுமெனைச் சோதிப் பாயோ
அப்பாநின் றிருவுளத்தை யறியேனிவ் வடியேனு லாவ தென்னே. 1

என்னையெம் பெருமானிங் கின்னுமணைந் திலனென் றேயேங்கியேங்கி
மன்னேயென் மணியேகண் மணியேயென் வாழ்வேநல் வரத்தாற் பெற்ற
பொன்னேயற் புதமேசெம் பொருளேயென் புகலேமெய்ப் போத மேயென்
அன்னேயென் னப்பர்வென் றழைத்தலன்றி யடியேனு லாவ தென்னே. 2

பொடியெடுக்கப் போயதனை மறந்துமடி யெடுத்தரையிற் புனைவேன்சில்லோர்
தடியெடுக்கக் காணிலதற் குளங்கலங்கி யோடுவனித் தரத்தே னிங்கே
முடியெடுக்க வல்லேனோ விறைவாநின் னருளிலதேல் முன்னேவைத்த
அடியெடுக்க முடியாதே யந்தோவிச் சிறியேனு லாவ தென்னே. 3

பாட்டுவித்தாற் பாடுகின்றேன் பணிவித்தாற் பணிகின்றேன் பதியேநின்னைக்
கூட்டுவித்தாற் கூடுகின்றேன் குழைவித்தாற் குழைகின்றேன் குறித்த வூணை
ஊட்டுவித்தா லுண்கின்றே னுறக்குவித்தா லுறங்குகின்றே னுறங்கா தென்றும்
ஆட்டுவித்தா லாடுகின்றே னந்தோவிச் சிறியேனு லாவ தென்னே. 4

உடுப்பவனு முண்பவனும் நானேயென் னவுநாண முறுவ தெந்தாய்
தடுப்பவனுந் தடைதீர்த்துக் கொடுப்பவனும் பிறப்பிறப்புத் தன்னை நீக்கி
எடுப்பவனுங் காப்பவனு மின்பவனு பவவுருவா யென்னு ளோங்கி
அடுப்பவனு நீயென்றா லந்தோவிச் சிறியேனு லாவ தென்னே. 5

சாவதென்றும் பிறப்பதென்றுஞ் சாற்றுகின்ற பெரும்பாவந் தன்னையெண்ணி
நோவதின்று புதிதன்றே யென்றுமுள தாலிந்த நோவை நீக்கி
ஈவதுமன் றிடைநடிப்போய் நின்னாலே யாகுமற்றை யிறைவ ராலே
ஆவதொன்று மில்லையென்றா லந்தோவிச் சிறியேனு லாவதென்னே. 6

இசைத்திடவு நினைத்திடவும் பெரிதரிதாந் தனித்தலைமை யிறைவாவுன்றன்
அசைத்திடுபே ரருட்செயலா லசைவதன்றி யைந்தொழில்செய் நாத ராலுந்
தசைத்திடுபுன் துரும்பினையு மகங்கரித்துத் தங்கள்சுதந் தரத்தா லிங்கே
அசைத்திடற்கு முடியாதே லந்தோவிச் சிறியேனு லாவ தென்னே. 7

கல்லாய மனத்தையுமோர் கணத்தினிலே கனிவித்துக் கருணை யாலே
பல்லாரு மதிசயிக்கப் பக்குவந்தந் தருட்பதமும் பாலிக் கின்றோய்
எல்லாஞ்செய் வல்லோய்சிற் றம்பலத்தே யாடலிடு கின்றோய் நின்னால்
அல்லாலொன் றாகாதே லந்தோவிச் சிறியேனு லாவ தென்னே. 8

கரைசேரப் புரிந்தாலுங் கடையேன்செய் குற்றமெலாங் கருதி மாயைத்
திரைசேரப் புரிந்தாலுந் திருவுளமே துணையெனநான் சிந்தித் திங்கே
உரைசேர விருத்தலன்றி யுடையாயென் னுறவேயென் னுயிரே யென்றன்
அரசேயென் னம்மேயென் னப்பாவிச் சிறியேனு லாவ தென்னே. 9

இன்பேநன் றருளியரு ளியற்கையிலே வைத்தாலு மிங்கே யென்னைத்
துன்பேசெய் வித்தாலு மென்செய்வே னின்னருளே துணையென் றந்தோ
என்பேதை மனமடங்கி யிருப்பதன்றி யெல்லாங்கண் டிருக்கு மென்றன்
அன்பேயென் னம்மேயென் னப்பாவிச் சிறியேனு லாவ தென்னே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

18. அத்துவிதானந்தத் தனுபவ விடையீடு

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தகுபொன் னம்பலத்தே திருநடஞ்செய் தருளுந்
திருவடிக ளடிச்சிறியேன் சென்னிமிசை வருமோ
உருத்தகுநா னிலத்திடைநீண் மலத்தடைபோய் ஞான
உருப்படிவ மடைவேனோ வொன்றிரண்டென் னாத
பொருத்தமுறு சுத்தசிவா னந்தவெள்ளந் ததும்பிப்
பொங்கியகம் புறங்காணா தெங்குநிறைந் திடுமோ
அருத்தகுமவ் வெள்ளத்தே நான்மூழ்கி நான்போய்
அதுவாகப் பெறுவேனோ அறிந்திலன்மேல் விளைவே. 1

கரணமெலாங் கரைந்ததனிக் கரைகாண்ப துளதோ
கரைகண்ட பொழுதெனையுங் கண்டுதெளி வேனோ
அரணமெலாங் கடந்ததிரு வருள்வெளிநேர் படுமோ
அவ்வெளிக்கு ளானந்த வனுபவந்தா னுறுமோ
மரணமெலாந் தவிர்ந்துசிவ மயமாகி நிறைதல்
வாய்த்திடுமோ மூலமல வாதனையும் போமோ
சரணமெலாந் தரமன்றிற் றிருநடஞ்செய் பெருமான்
தனதுதிரு வுளமெதுவோ சற்றுமறிந் திலனே. 2

நாதாந்தத் திருவீதி நடந்துகடப் பேனோ
    ஞானவெளி நடுவின்ப நடந்தரிசிப் பேனோ
போதாந்தத் திருவடியென் சென்னிபொருந் திடுமோ
    புதுமையறச் சிவபோகம் பொங்கிநிறைந் திடுமோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமும் வருமோ
    வெறுவெளியிற் சுத்தசிவ வெளிமயந்தா னுறுமோ
பாதாந்த வரைநீறு மணக்கமன்றி லாடும்
    பரமர்திரு வுளமெதுவோ பரமமறிந் திலனே. 3

சிதம்பரத்தே யானந்த சித்தர்திரு நடந்தான்
    சிறிதறிந்த படியின்னு முழுதுமறி வேனோ
பதம்பெறத்தேம் பழம்பிழிந்து பாலுநறும் பாகும்
    பசுநெய்யுங் கலந்ததெனப் பாடிமகிழ் வேனோ
நிதம்பரவி யானந்த நித்திரைநீங் காத
    நித்தர்பணி புரிந்தின்ப சித்திபெறு வேனோ
மதம்பரவு மலைச்செருக்கிற் சிறந்தசிறி யேனென்
    வள்ளல்குரு நாதர்திரு வுள்ளமறி யேனே. 4

களக்கமறப் பொதுநடநான் கண்டுகொண்ட தருணம்
    கடைச்சிறியே னுளம்பூத்துக் காய்த்ததொரு காய்தான்
விளக்கமுறப் பழுத்திடுமோ வெம்பியுதிர்ந் திடுமோ
    வெம்பாது பழுக்கினுமென் கரத்திலகப் படுமோ
கொளக்கருது மலமாயைக் குரங்குகவர்ந் திடுமோ
    குரங்குகவ ராதெனது குறிப்பிலகப் படினுந்
துளக்கமற வுண்ணுவனோ தொண்டைவிக்கிக் கொளுமோ
    சோதிதிரு வுளமெதுவோ ஏதுமறிந் திலனே. 5

திருப்பொதுவிற் றிருநடநான் சென்றுகண்ட தருணம்
    சித்தியெனும் பெண்ணரசி யெத்தியென்கை பிடித்தாள்
கருப்பறியா தெனையதன்முன் கலந்தபுத்தி யெனுமோர்
    காரிகைதான் கண்டளவிற் கனிந்துமகிழ்ந் திடுமோ
விருப்பமுறா தெனைமுனிந்து விடுத்திடுமோ நேயம்
    விளைந்திடுமோ விவர்க்குநிதஞ் சண்டைவிளைந் திடுமோ
தருப்பொதுவி லிருவர்க்குஞ் சந்ததியுண் டாமோ
    தடைபடுமோ திருவுளந்தான் சற்றுமறிந் திலனே. 6

ஆனந்த நடம்பொதுவிற் கண்டதரு ணத்தே
    அருமருந்தொன் றென்கருத்தி லடைந்தமர்ந்த ததுதான்
கானந்த மதத்தாலே காரமறை படுமோ
    கடுங்கார மாகியென்றன் கருத்திலுறைந் திடுமோ
ஊனந்த மறக்கொளும்போ தினிக்கரசந் தருமோ
    வுணக்கசந்து குமட்டியெதி ரெடுத்திடநேர்ந் திடுமோ
நானந்த வுளவறிந்து பிறர்க்கீய வருமோ
    நல்லதிரு வுளமெதுவோ வல்லதறிந் திலனே. 7

தாய்கொண்ட திருப்பொதுவி லெங்கள்குரு நாதன்
சந்நிதிபோய் வரவிடுத்த தனிக்கரணப் பூவை
காய்கொண்டு வந்திடுமோ பழங்கொண்டு வருமோ
கனிந்தபழங் கொண்டுவருங் காலதனை மதமாம்
பேய்கொண்டு போய்விடுமோ பிலத்திடைவீழ்ந் திடுமோ
பின்படுமோ முன்படுமோ பிணங்கியொளித் திடுமோ
வாய்கொண்டு வென்றிடுமோ தோற்றிடுமோ வென்னை
மறந்திடுமோ திருவுளத்தின் வண்ணமறிந் திலனே. 8

தீட்டுமணிப் பொதுநடஞ்செய் திருவடிகண் டேத்தச்
செல்கின்றேன் சிறியேன்முன் சென்றவழி யறியேன்
காட்டுவழி கிடைத்திடுமோ நாட்டுவழி தருமோ
ரவிளைப்புக் கண்டிடுமோ காணுதோ களிப்பாம்
மேட்டினிடை விடுத்திடுமோ பள்ளத்தே விடுமோ
விவேகமெனுந் துணையுறுமோ வேடர்பய முறுமோ
ஈட்டுதிரு வடிச்சமுகங் காணவுநேர்ந் திடுமோ
எப்படியோ திருவுளந்தா னேதுமறிந் திலனே. 9

ஞானமணிப் பொதுநடஞ்செய் திருவடிகண் டிடவே
நடக்கின்றே னந்தோமுன் னடந்தவழி யறியேன்
ஊனமிகு மாணவமாம் பாவியெதிர்ப் படுமோ
உடைமையெலாம் பறித்திடுமோ நடைமெலிந்து போமோ
ஈனமுறு மகங்காரப் புலிகுறுக்கே வருமோ
இச்சையெனு மிராக்கதப்பே யெனைப்பிடித்துக் கொளுமோ
ஆனமலத் தடைநீக்க வருட்டுணைதா னுறுமோ
ஐயர்திரு வுளமெதுவோ யாதுமறிந் திலனே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

19. திருக்கதவந் திறத்தல்

திருவருட் புகழ்ச்சி

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கதவந் திறவாயோ திரைகளெலாந் தவிர்த்தே
திருவருளாம் பெருஞ்ஜோதித் திருவுருக்காட் டாயோ
உருக்கியமு தூற்றெடுத்தென் னுடம்புயிரோ டுளமும்
ஒளிமயமே யாக்குறமெய் யுணர்ச்சியரு ளாயோ
கருக்கருதாத் தனிவடிவோய் நின்னையென்னுட் கலந்தே
கங்குல்பக லின்றியென்றுங் களித்திடச்செய் யாயோ
செருக்கருதா தவர்க்கருளுஞ் சித்திபுரத் தரசே
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே. 1

மணிக்கதவந் திறவாயோ மறைப்பையெலாந் தவிர்த்தே
மாற்றறியாப் பொன்னேநின் வடிவதுகாட் டாயோ
கணிக்கறியாப் பெருநிலையி லென்னொடுநீ கலந்தே
கரைகடந்த பெரும்போகங் கண்டிடச்செய் யாயோ
தணிக்கறியாக் காதல்மிகப் பெருகுகின்ற தரசே
தாங்கமுடி யாதினியென் றனித்தலைமைப் பதியே
திணிக்கலையா தியையெல்லாம் பணிக்கவல்ல சிவமே
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே. 2

உரைகடந்த திருவருட்பே ரொளிவடிவைக் கலந்தே
உவட்டாத பெரும்போக மோங்கியுறும் பொருட்டே
இரைகடந்தென் னுள்ளகத்தே யெழுந்துபொங்கித் ததும்பி
என்காதற் பெருவெள்ள மென்னைமுற்றும் விழுங்கிக்
கரைகடந்து போனதினித் தாங்கமுடி யாது
கண்டுகொள்வாய் நீயேயென் கருத்தின்வண்ண மரசே
திரைகடந்த குருமணியே சிவஞான மணியே
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே. 3

உன்புடைநான் பிறர்போலே யுடுக்கவிழைந் தேனே
உண்ணவிழைந் தேனேவே றுடைமைவிழைந் தேனே
அன்புடையா யென்றனைநீ யணைந்திடவே விழைந்தேன்
அந்தோவென் னாசைவெள்ள மணைகடந்த தரசே
என்புடைவந் தணைகவென வியம்புகின்றே னுலகோர்
என்சொலினுஞ் சொல்லுகவென் னிலச்சையெலாம் விடுத்தேன்
தென்புடையோர் முகநோக்கித் திருப்பொதுநிற் கின்றோய்
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே. 4

இறந்திறந்தே யிளைத்தவெலாம் போதுமிந்த வுடம்பே
இயற்கையுடம் பாக்வரு ளின்னமுத மளித்தென்
புறந்தழுவி யகம்புணர்ந்தே கலந்துகொண்டெந் நாளும்
பூரணமாஞ் சிவபோகம் பொங்கியிட விழைந்தேன்
பிறந்திறந்து பொய்க்கதியைப் பெறநினைத்தே மாந்த
பேதையர்போ லெனைநினையேல் பெரியதிருக் கதவந்
திறந்தருளி யணைந்திடுவாய் சிற்சபைவா ழரசே
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே. 5

பொய்யுடையார் விழைகின்ற புணர்ச்சிவிழைந் தேனே
பூணவிழைந் தேனேவான் காணவிழைந் தேனே
மெய்யுடையா யென்னொடுநீ விளையாட விழைந்தேன்
விளையாட்டென் பதுஞானம் விளையும்விளை யாட்டே
பையுடைப்பாம் பனையரொடு மாடுகின்றே னெனது
பண்பறிந்தே நண்புவைத்த பண்புடையோ யின்னே
செய்யுடையென் னொடுகூடி யாடவெழுந் தருள்வாய்
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே. 6

கூறுகின்ற சமயமெலா மதங்களெலாம் பிடித்துக்
கூவுகின்றார் பலனொன்றுங் கொண்டறியார் வீணே
நீறுகின்றார் மண்ணாகி நாறுகின்றா ரவர்போல்
நீடுலகி லழிந்துவிட நினைத்தேனோ நிலைமேல்
ஏறுகின்ற திறம்விழைந்தே னேற்றுவித்தா யாங்கே
இலங்குதிருக் கதவுதிறந் தின்னமுத மளித்தே
தேறுகின்ற மெய்ஞ்ஞான சித்தியுறப் புரிவாய்
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே. 7

வேதநெறி யாகமத்தி னெறிபவுரா ணங்கள்
விளம்புநெறி இதிகாசம் விதித்தநெறி முழுதும்
ஓதுகின்ற சூதனைத்து முளவனைத்துங் காட்டி
உள்ளதனை யுள்ளபடி யுணரவுணர்த் தினையே
ஏதமற வுணர்ந்தனன்வீண் போதுகழிப் பதற்கோர்
எள்ளளவு மெண்ணமிலே னென்னொடுநீ புணர்ந்தே
தீதறவே யனைத்தும்வல்ல சித்தாடல் புரிவாய்
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே. 8

கலையுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக்கொண் டாடும்
கண்மூடி வழக்கமெலா மண்மூடிப் போக
மலைவறுசன் மார்க்கமொன்றே நிலைபெறவெவ் வுலகும்
வாழ்ந்தோங்கக் கருதியருள் வழங்கினையென் றனக்கே
உலைவறுமிப் பொழுதேநற் றருணமென நீயே
உணர்த்தினைவந் தணைந்தருள்வா யுண்மையுரைத் தவனே
சிலைநிகர்வன் மனங்கரைத்துத் திருவமுத மளித்தோய்
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே. 9

திருத்தகுமோர் தருணமிதிற் றிருக்கதவந் திறந்தே
திருவருட்பே ரொளிகாட்டித் திருவமுத மூட்டிக்
கருத்துமகிழ்ந் தென்னுடம்பிற் கலந்துளத்திற் கலந்து
கனிந்துயிரிற் கலந்தறிவிற் கலந்துலக மனைத்தும்
உருத்தகவே யடங்குகின்ற வூழிதொறும் பிரியா
தொன்றாகிக் காலவரை யுரைப்பவெலாங் கடந்தே
திருத்தியொடு விளங்கியரு ளாடல்செய வேண்டுஞ்
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

20. பிள்ளைச்சிறு விண்ணப்பம்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தடித்தவோர் மகனைத் தந்தையீண் டடித்தாற் றாயுடனணைப்பள் தாயடித்தாற்
பிடித்தொரு தந்தை யணைப்பனிங் கெனக்குப் பேசிய தந்தையுந் தாயும்
பொடித்திரு மேனி யம்பலத் தாடும் புனிதநீ யாதலா லென்னை
அடித்தது போது மணைத்திடல் வேண்டும் அம்மையப் பாவினி யாற்றேன். 1

பெற்றதம் பிள்ளைக் குணங்களை யெல்லாம் பெற்றவ ரறிவரே யல்லால்
மற்றவ ரறியா ரென்றனை யீன்ற வள்ளலே மன்றிலே நடிக்குங்
கொற்றவவோரெண் குணத்தவநீதான்குறிக்கொண்டகொடியனென்குணங்கள்
முற்றுநன் கறிவா யறிந்துமென் றனைநீ முனிவதென் முனிவுதீர்ந் தருளே. 2

வெம்மதிக் கொடிய மகன்கொடுஞ் செய்கை விரும்பினு மங்ஙனம் புரியச்
சம்மதிக் கின்றா ரவன்றனைப் பெற்ற தந்தைதாய் மகன்விருப் பாலே
இம்மதிச் சிறியேன் விழைந்ததொன் றிலைநீயென்றனை விழைவிக்கவிழைந்தேன்
செம்மதிக் கருணைத் திருநெறி யிது நின் திருவுள மறியுமே யெந்தாய். 3

பொய்ப்பிழை யனந்தம் புகல்கின்றே னதிலோர் புன்முனை யாயினும் பிறர்க்கு
நைப்பிழை யுளதேல் நவின்றிடேன் பிறர்பால் நண்ணிய கருணையாற் பலவே
கைப்பிழை யாமை கருதுகின்றேனின் கழற்பதம் விழைகின்றே னல்லாற்
செய்ப்பிழை வேறொன் றறிகிலே னந்தோ திருவுள மறியுமே யெந்தாய்.

அப்பணி முடியென் னப்பனே மன்றில் ஆனந்த நடம்புரி யரசே
இப்புவி தனிலே யறிவுவந் ததுதொட் டிந்தநாள் வரையுமென் றனக்கே
எப்பணி யிட்டா யப்பணி யலதென் இச்சையாற் புரிந்ததொன் றிலையே
செப்புவ தென்னுன் செய்தவை யெல்லாந் திருவுள மறியுமே எந்தாய்.5

முன்னொடு பின்னு நீதரு மடவார் முயக்கினிற் பொருந்தினே னதுவும்
பொன்னொடு விளங்குஞ் சபைநடத் தரசன் புணர்ப்பலா லென்புணர்ப் பலவே
என்னொடு மிருந்திங் கறிகின்ற நினக்கே யெந்தையே நியம்புவ தென்னே
சொன்னெடுவானத்தரம்பையரெனினுந் துரும்பெனக்காண்கின்றேன் றனித்தே.

இன்னுமிங் கெனைநீ மடந்தையர் முயக்கி லெய்துவித் திடுதியே லதுவுன்
தன்னுளப்புணர்ப்பிங்கெனக்கொருசிறிதுஞ்சம்மதமன் றுநானிதனைப்
பன்னுவ தென்னே "யிதிலரு வருப்புப் பாலுணுங் காலையே யுளதால்
மன்னுமம் பலத்தே நடம்புரி வோயென் மதிப்பெலாந் திருவடி மலர்க்கே

அறிவிலாச் சிறியபருவத்திற்றனே யருந்தலிலெனக்குளவெறுப்பைப்
பிறிவிலா தென்னுட் கலந்தநீ யறிதி யின்றுநான் பேசுவ தென்னே
செறிவிலாக் கடையே னென்னினு மடியேன் றிருவரு ளமுதமே விழைந்தேன்
எறிவிலாச் சுவைவே றெவற்றினும் விழைவோ ரெட்டுணையேனுமின்றெந்தாய்.

இன்சுவை யுணவு பலபல வெனக்கிங் கெந்தைநீ கொடுப்பிக்கச் சிறியேன்
நின்சுவை யுணவென் றுண்கின்றே னின்னு நீதரு வித்திடி லதுநின்
தன்சுதந் தரமிங் கெனக்கதி விறையுஞ் சம்மத மில்லைநான் றனே
என்சுதந் தரத்திற் றேடுவே னல்லேன் தேடிய தும்மிலை யீண்டே. 9

செறிவதின் மனத்தேன் **காசிலே யாசை** செய்திலே னிந்தநா ளன்றி
அஃறிவதில் லாத சிறுபரு வத்து மடுத்தவர் கொடுத்தகா சவர்மேல்
எறிவது மேட்டி லெறிந்தது மெனக்குள் ளிருக்கின்ற நீயறிந் ததுவே
பிறிவதில் லாநின் னருட்பெரும் பொருளைப் பெற்றனன் பேசுவ தென்னே 10

பணத்திலே சிறிது மாசையொன் றிலைநான் படைத்தவப் பணங்களைப் பலகால்
கிணற்றிலே யெறிந்தேன் குளத்திலு மெறிந்தேன் கேணியி லெறிந்தன னெந்தாய்
தணத்திலே நீதான் கொடுக்கின்ற பொருளை யெறிகலேன் கொடுக்கின்றேன் பிறர்க்கே
கணத்திலேயெல்லாங் காட்டுகின் றருளைக் கண்டனனினிச்சொல்வ தென்னே.

கிளைத்தவிவ் வுடம்பி லாசையெள் ளளவுங்கிளைத்திலே ன்பசியறவுணவு
திளைத்திடுந்தோறும்வெறுப்பொடுமுண்டேனின் றுமேவெறுப்பி லுண்கின்றேன்
தளைத்திடுமுடையூனுடம்பொரு சிறிதுந்தடித்திடநினைத்திலே னின்றும்
இளைத்திட விழைகின் றேனிது நான்று னியம்பலென்னீயறிந்ததுவே

இவ்வுல கதிலே யிறையரசாட்சி யின்பத்து மற்றையின் பத்தும்
எவ்வள வெனினு மிச்சைபொன் றறியே னெண்ணுதோ றருவருக் கின்றேன்
அவ்வுல கதிலே யிந்திரர் பிரம ரரிமுத லோரடை கின்ற
கவ்வையின் பத்து மாசைசற் றறியே னெந்தைநின் கருத்தறிந்ததுவே.

சரியையோர் நான்குங்கிரியையோர்நான்குஞ்சாற்றிடும்யோகமோர்நான்கும்
புரியவும் பதங்கள் பொருந்தவு மெனது புந்தியி லாசைசற் றறியேன்
பெரியதோர் ஞான நான்கினும் ஆசை பெற்றிலேன் முத்திபெற் றிடவும்
உரியதோ ரிச்சை யெனக்கிலை யென்ற னுள்ளநீ யறிந்ததே யெந்தாய். 14

இறக்கவு மாசை யில்லையிப் படிநா னிருக்கவு மாசையின் றினிநான்
பிறக்கவு மாசை யிலையுல கெல்லாம் பெரியவர் பெரியவ ரெனவே
சிறக்கவு மாசை யிலைவிசித் திரங்கள் செய்யவு மாசையொன் றில்லை
துறக்கவு மாசை யிலதுய ரடைந்து தூங்கவு மாசையொன் றிலையே

சற்சபைக் குரியார் தம்மொடுங் கூடித் தனித்தபே ரன்புமெய் யறிவும்
நற்சபைக் குரிய வொழுக்கமு மழியா நல்லமெய் வாழ்க்கையும் பெற்றே
சிற்சபை நடமும் பொற்சபை நடமுந் தினந்தொறும் பாடிநின் றுடித்
தெற்சபை யுலகத் துயிர்க்கெலா மின்பஞ் செய்வதென் னிச்சையா மெந்தாய்

உருமலி யுலகி லுன்னை நான்கலந்தே யூழிதோ றூழியும் பிரியா
தொருமையுற் றழியாப் பெருமைபெற் றடியே னுன்னையே பாடிநின் றுடி
இருநிலத் தோங்கிக் களிக்கவும் பிறருக் கிடுக்கணுற் றுலவை தவிர்த்தே
திருமணிப் பொதுவி லன்புடை யவராய்ச் செய்யவு மிச்சைகா ணெந்தாய்.

எவ்வுயிர்த் திரளு மென்னுயி ரெனவே யெண்ணிநல் லின்புறச் செயவும்
அவ்வுயிர் களுக்கு வருமிடை யூற்றை யகற்றியே யச்சநீக் கிடவும்
செவ்வையுற் றுனது திருப்பதம் பாடிச் சிவசிவ வென்றுகூத் தாடி
ஒவ்வுறு களிப்பா லழிவுரு திங்கே யோங்கவு மிச்சைகா ணெந்தாய். 18

உலகறி வெனக்கிங் குற்றநாள் தொடங்கி யுன்னறி வடையுநாள் வரையில்
இலகியென் னோடு பழகியு மெனைத்தா னெண்ணியும் நண்ணியும் பின்னர்
விலகிய மாந்த ரனைவரு மிங்கே மெய்யுறக் கூடிநின் றனையே
அலகில்பே ரன்பிற் போற்றிவாழ்ந் திடவு மடியனேற் கிச்சைகா ணெந்தாய்.

திருவளர் திருச்சிற் றம்பல மோங்குஞ் சிதம்பர மெனும்பெருங் கோயில்
உருவளர் மறையு மாகமக் கலையு முரைத்தவா றியல்பெறப் புதுக்கி
மருவளர் மலரின் விளக்கிநின் மேனி வண்ணங்கண் டுளங்களித் திடவுங்
கருவள ருலகிற் றிருவிழாக் காட்சி காணவு மிச்சைகா ணெந்தாய். 20

தங்கமே யனையார் கூடிய **ஞான சமரச சுத்தசன் மார்க்கச்**
சங்கமே கண்டு களிக்கவுஞ் சங்கஞ் சார்திருக் கோயில் கண்டிடவுந்
துங்கமே பெறுஞ்சற் **சங்க நீடூழி துலங்கவுஞ்** சங்கத்தி லடியேன்
அங்கமே குளிர நின்றனைப் பாடி யாடவு **மிச்சைகா ணெந்தாய்.**

கருணையே வடிவாய்ப் பிறர்களுக் கடுத்த கடுந்துய ரச்சமா திகளைத்
தருணநின் னருளாற் றவிர்த்தவர்க் கின்பந் தரவுமவ் வன் புலைகொலை யிரண்டும்
ஒருவிய நெறியி லுலகெலா நடக்க உஞற்றவும் அம்பலந் தனிலே
மருவிய புகழை வழுத்தவும் நின்னை வாழ்த்தவு மிச்சைகா ணெந்தாய்.

மண்ணுலகதிலேயுயிர்கள்தாம்வருந்தும்வருத்தத்தை யொருசிறிதெனினுங்
கண்ணுறப் பார்த்துஞ் செவியுறக் கேட்டுங் கணமுநான் சகித்திடமாட்டேன்
எண்ணுறு மெனக்கேநின்னருள்வலத்தா லிசைத்தபோ திசைத்தபோதெல்லாம்
நண்ணுமவ் வருத்தந் தவிர்க்கநல் வரந்தான் நல்குத லெனக்கிச்சையெந்தாய்.

இவையலாற் பிறிதோர்விடயத்திலிச்சையெனக்கிலையிவையெலாமென்னுட்
சிவையொடு மமர்ந்த பெருந்தயா நிதிநின் றிருவுளத் தறிந்தது தானே
தவமிலே னெனினு "மிச்சையின் படிநீ தருதலே வேண்டுமிவ் விச்சை
நவையிலா விச்சை யெனவறி விக்க வறிந்தன னவின்றன னெந்தாய்.

தனிப்பெருஞ் ஜோதித் தலைவனே யென்து தந்தையே திருச்சிற்றம்பலத்தே
கனிப்பெருங் கருணைக் கடவுளே யடியேன் கருதிநின் றுரைக்கும்விண் ணப்பம்
இனிப்புறு நின்து திருவுளத் தடைத்தே யெனக்கருள் புரிகநீ விரைந்தே
இனிச்சிறு பொழுதுந் தரித்திடே னுன்ற னிணைமலர்ப் பொன்னடி யாணை.

திரிபிலாப் பொருளே திருச்சிற்றம் பலத்தே திகழ்கின்ற தெய்வமே யன்பர்
பரிவுறுந் தோறும் விரைந்துவந் தருளும் பண்பனே பவரையிடப் பாகா
பெரியபொற் சபையி னடம்புரி கின்ற பேரருட் சோதியே யெனக்கே
உரியநற் றந்தை வள்ளலே யடியே னுரைக்கின்றேன் கேட்டரு ளிதுவே. 26

தானலா திறையு முயிர்க்கசை வில்லாத் தலைவனே திருச்சிற்றம் பலத்தே
வானலால் வேறொன் றிலையென வுரைப்ப வயங்கிய மெய்யின்ப வாழ்வே
ஊனலா லுயிரு முள்ளமு முணர்வு முவப்புற வினிக்குந்தெள் ளமுதே
ஞானநா டகஞ்செய் தந்தையே யடியே னவில்கின்றேன் கேட்டரு ளிதுவே. 27

என்னுயிர்க் குயிராந் தெய்வமே யென்னை யெழுமையுங் காத்தருளிறைவா
என்னுளத் தினிக்குந் தீஞ்சுவைக் கனியே யெனக்கறி வுணர்த்திய குருவே
என்னுடை யன்பே திருச்சிற்றம்பலத்தே யெனக்கருள் புரிந்தமெய் யின்பே
என்னையீன் றெடுத்த தந்தையே யடியே னிசைக்கின்றேன் கேட்கவிம்மொழியே

அருட்பெருஞ்ஜோதி

21. பிள்ளைப் பெரு விண்ணப்பம்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருணையா ரமுதே யென்னுயிர்க் குயிரே
கனிந்தசிற் றம்பலக் கனியே
வருணமா மறையின் மெய்ப்பொரு ளாகி
வயங்கிய வள்ளலே யன்பர்
தெருணிறை யுளத்தே திகழ்தனித் தலைமைத்
தெய்வமே திருவருட் சிவமே
தருணமென் றெருமைத் தந்தையே தாயே
தரித்தருள் திருச்செவிக் கிதுவே. 1

என்னையாண் டருளி யென்பிழை பொறுத்த
இறைவனே திருச்சிற்றம் பலத்தே
என்னையாண் டஞ்சே லுனக்குநல் லருளிங்
கீகுது மென்றவென் குருவே
என்னவே றெண்ண துள்ளதே யுணர்த்தி
எனக்குளே விளங்குமே றொளியே
என்னையீன் றளித்த தந்தையே விரைந்திங்
கேற்றருள் திருச்செவிக் கிதுவே. 2

இரும்புநேர் மனத்தேன் பிழையெலாம் பொறுத்தென்
இதயத்தி லெழுந்திருந் தருளி
விரும்புமெய்ப் பொருளாந் தன்னிய லெனக்கு
விளங்கிட விளக்கியுட் கலந்தே
கரும்புமுக் கனிபா லமுதொடு செழுந்தேன்
கலந்தென வினிக்கின்றோய் பொதுவில்
அரும்பெருஞ் ஜோதி யப்பனே யுளத்தே
யடைத்தரு ளென்மொழி யிதுவே. 3

மலத்திலே கிடந்தேன் றனையெடுத் தருளி
மன்னிய வடிவளித் தறிஞர்
குலத்திலே பயிலுந் தரமுமிங் கெனக்குக்
கொடுத்துளே விளங்குசற் குருவே
பலத்திலே சிற்றம் பலத்திலே பொன்னம்
பலத்திலே யன்பர்தம் அறிவாந்
தலத்திலே யோங்குந் தலைவனே யெனது
தந்தையே கேட்கவென் மொழியே. 4

கண்டபோ தகரு மறிவரும் பொருளே
மெய்யனே யையனே யுலகில்
தொண்டனேன் றன்னை யடுத்தவர் நேயர்
சூழ்ந்தவ ருறவினர் தாயர்
கொண்டுடன் பிறந்தோ ரயலவ ரெனுமிக்
குறிப்பினர் முகங்களி லிளைப்பைக்
கண்டபோ தெல்லா மயங்கியென் னுள்ளங்
கலங்கிய கலக்கநீ யறிவாய். 5

சீர்த்தசிற் சபையென் னப்பனே யெனது
தெய்வமே யென்பெருஞ் சிறப்பே
ஆர்த்தவிவ் வுலகி லம்மையர் துணைவர்
அடுத்தவ ருறவினர் நேயர்
வேர்த்தமற் றயலார் பசியினாற் பிணியால்
மெய்யுளம் வெதும்பிய வெதுப்பைப்
பார்த்தபோ தெல்லாம் பயந்தென துள்ளம்
பதைத்ததுன் னுளமறி யாதோ. 6

பரைத்தனி வெளியில் நடம்புரிந் தருளும்
பரமனே யரும்பெரும் பொருளே
தரைத்தலத் தியன்ற வாழ்க்கையில் வறுமைச்
சங்கடப் பாவியால் வருந்தி
நரைத்தவ ரிளையர் முதலினோ ரனையோர்
நண்பனேன் றவரவர் குறைகள்
உரைத்தபோ தெல்லா நடுங்கியென் னுள்ளம்
உடைந்ததுன் னுளமறி யாதோ. 7

அன்னையே யப்பா திருச்சிற்றம் பலத்தென்
ஐயனே யிவ்வுல கதிலே
பொன்னையே யுடையார் வறியவர் மடவார்
புகலுமா டவரிவர் களுக்குள்
தன்னையே யறியாப் பிணியினா லாவி
தளர்கின்றார் தருணமீ தெனவே
சொன்னபோ தெல்லாம் பயந்துநா னடைந்த
சோபத்தை நீயறி யாயோ. 8

உண்டதோ றெல்லா மழுதென விளிக்கும்
ஒருவனே சிற்சபை யுடையாய்
விண்டபே ருலகி லம்மவிவ் வீதி
மேவுமோ ரகத்திலே யொருவர்
ஒண்டுயிர் மடிந்தா ரலறுகின் றூரென்
றொருவரோ டொருவர்தாம் பேசிக்
கொண்டபோ தெல்லாங் கேட்டெனை துள்ளங்
குலைநடுங் கியதறிந் திலையோ. 9

காவியல் கருணை வடிவனே தலைமைக்
கடவுளே சிற்சபை தனிலே
மேவிய வொளியே யிவ்வுல கதிலூர்
வீதியா திகளிலே மனிதர்
ஆவிபோ னதுகொண் டுறவின ரழுத
அழுகுரல் கேட்டபோ தெல்லாம்
பாவியே னுள்ளம் பகீரென நடுங்கிப்
பதைத்ததுன் னுளமறி யாதோ. 10

நாதனே யென்னை நம்பிய மாந்தர்
ஞாலத்திற் பிணிபல வடைந்தே
ஏதநேர்ந் திடக்கண் டையகோ வடியேன்
எய்திய சோபமு மிளைப்பும்
ஓதவே ருள்ள நடுக்கமுந் திகைப்பும்
உற்றபே ரேக்கமா திகளுந்
தீதனே னின்று நினைத்திட வுள்ளந்
திடுக்கிட னீயறிந் திலையோ. 11

கற்றவ ருளத்தே கரும்பினி னிக்குங்
கண்ணுதற் கடவுளே யென்னைப்
பெற்றதாய் நேய ருறவினர் துணைவர்
பெருகிய பழக்கமிக் குடையோர்
மற்றவ ரிங்கே தனித்தனி பிரிந்து
மறைந்திட்ட தோறுமப் பிரிவை
உற்றுநா னினைக்குந் தோறுமுண் ணடுங்கி
யுடைந்தன னுடைகின்றே னெந்தாய். 12

என்றுநா டுறுவோர்க் கின்பமே புரியும்
எந்தையே யென்றனைச் சூழ்ந்தே
நன்றுநா டியநல் லோருயிர்ப் பிரிவை
நாயினேன் கண்டுகேட் டுற்ற
அன்றுநா னடைந்த நடுக்கமுந் துயரும்
அளவிலை யளவிலை யறிவாய்
இன்றவர் பிரிவை நினைத்திடுந் தோறும்
எய்திடுந் துயருநீ யறிவாய். 13

நிலைபுரிந் தருளு நித்தனே யுலகில்
நெறியலா நெறிகளிற் சென்றே
கொலைபுரிந் திட்ட கொடியவ ரிவரென்
றயலவர் குறித்தபோ தெல்லாம்
உலைபுரிந் திடுவெந் தீவயிற் றுள்ளே
உற்றென நடுநடுக் குற்றே
தொலைபுரிந் தோடிக் கண்களை மூடித்
துயர்ந்ததும் நீயறிந் ததுவே. 14

ஓர்ந்தவுள் ளகத்தே நிறைந்தொளிர் கின்ற
ஒருவனே யுலகிய லதிலே
மாந்தர்க ளிறப்பைக் குறித்திடும் பறையின்
வல்லொலி கேட்டபோ தெல்லாம்
காந்தியென் னுள்ளங் கலங்கிய கலக்கங்
கடவுணீ யேயறிந் திடுவாய்
ஏந்துமிவ் வுலகி லிறப்பெனி லெந்தாய்
என்னுள நடுங்குவ தியல்பே. 15

மறைமுடி வயங்கு மொருதனித் தலைமை
வள்ளலே யுலகர சாள்வோர்
உறையுறு வாள்கொண் டொருவரை யொருவர்
உயிரறச் செய்தன ரெனவே
தறையுறச் சிறியேன் கேட்டபோ தெல்லாந்
தளர்ந்துள நடுங்கினன் றயர்ந்தேன்
இறையு மிவ்வுலகிற் கொலையெனி லெந்தாய்
என்னுள நடுங்குவ தியல்பே. 16

தாய்மொழி குறித்தே கணக்கிலே மற்றோர்
தாய்க்குநா லென்பதை யிரண்டா
வாய்மொழி வஞ்சம் புகன்றனன் வரைந்தேன்
நடுங்கினே னினைத்ததை மனத்தே
தூய்மொழி நேயர் நம்பினே ரில்லிற்
சூழ்ந்தன னினைத்தது துயர்ந்தேன்
காய்மொழி புகன்றேன் பொய்மொழி புகன்றேன்
கலங்கினே னதுநினைத் தெந்தாய். 17

எட்டரும் பொருளே திருச்சிற்றம் பலத்தே
இலகிய விறைவனே யுலகிற்
பட்டினி யுற்றோர் பசித்தனர் களையால்
பரதவிக் கின்றன ரென்றே
ஒட்டிய பிறராற் **கேட்டபோ தெல்லாம்**
உளம்பகீ ரெனநடுக் குற்றேன்
இட்டவிவ் வுலகிற் **பசியெனி லெந்தாய்**
என்னுள நடுங்குவ தியல்பே. 18

பல்லிகள் பலவா யிடத்துமுச் சியினும்
பகருநேர் முதற்பல வயினும்
சொல்லிய தோறும் பிறர்துயர் கேட்கச்
சொல்கின்ற வோவெனச் சூழ்ந்தே
மெல்லிய மனநொந் திளைத்தன னெந்தாய்
கூகைவெங் குரல்செயுந் தோறும்
வல்லியக் குரல்கேட் டயர்பசுப் போல
வருந்தினே னெந்தைநீ யறிவாய். 19

காக்கைகள் கூவக் கலங்கினேன் பருந்தின்
கடுங்குரல் கேட்டுளங் குலைந்தேன்
தாக்கிய வாந்தை குரல்செயப் பயந்தேன்
சாக்குரற் பறவையாற் றளர்ந்தேன்
வீக்கிய வேறு கொடுஞ்சகு னஞ்செய்
வீக்களால் மயங்கினேன் விடத்தில்
ஊக்கிய பாம்பைக் கண்டபோ துள்ளம்
ஒடுங்கினே னடுங்கினே னெந்தாய். 20

வேறுபல் விடஞ்செய் யுயிர்களைக் கண்டு
வெருவினேன் வெய்யநாய்க் குழுவின்
சீறிய குரலோ டழுகுரல் கேட்டுத்
தியங்கினேன் மற்றைவெஞ் சகுனக்
கூறதாம் விலங்கு பறவையூர் வனவெங்
கோள்செயு மாடவர் மடவார்
ஊறுசெய் கொடுஞ்சொல் விவைக்கெலா முள்ளம்
உயங்கினேன் மயங்கினே னெந்தாய். 21

நிறமுறு விழிக்கீழ்ப் புறத்தொடு தோளும்
நிறையுடம் பிற்சில வுறுப்பும்
உறவுதோற் றடித்துத் துடித்திடுந் தோறும்
உன்னிமற் றவைகளை யந்தோ
பிறர்துயர் காட்டத் துடித்தவோ வென்று
பேதுற்று மயங்கிநெஞ் சுடைந்தேன்
நறுவிய துகிலிற் கறையுறக் கண்டே
நடுங்கினே னெந்தைநீ யறிவாய். 22

மங்கைய ரெனைத்தாம் வலிந்துறுந் தோறும்
மயங்கிநா மிவரொடு முயங்கி
இங்குளம் களித்தாற் களித்தவர்க் குடனே
இன்னலுற் றிடுநமக் கின்னல்
தங்கிய பிறர்தந் துயர்தனைக் காண்ட
லாகுமத் துயருறத் தரியேம்
பங்கமீ தெனவே யெண்ணிநா னுள்ளம்
பயந்தது மெந்தைநீ யறிவாய். 23

வலிந்தெனை யழைக்கு மடந்தையர் தெருவில்
மறந்துவந் தடுத்தபின் னினைந்தே
மலிந்திவர் காணில் விடுவரன் றிவரால்
மயங்கியுண் மகிழ்ந்தன மெனிலோ
நலிந்திடு பிறர்தந் துயர்தனைக் கண்டே
நடுங்குற வருமெனப் பயந்தே
மெலிந்துட னொளித்து வீதிவே றுளன்றின்
மேவினே னெந்தநீ யறிவாய். 24

களிப்புறு சுகமா முணவினைக் கண்ட
காலத்து முண்டகா லத்தும்
நெளிப்புறு மனத்தோ டஞ்சினே னெனைத்தான்
நேர்ந்தபல் சுபங்களில் நேயர்
அளிப்புறு விருந்துண் டமர்கவென் றழைக்க
அவர்களுக் கன்பினோ டாங்கே
ஒளிப்புறு வார்த்தை யுரைத்தய லொளித்தே
பயத்தொடு முற்றன னெந்தாய். 25

இன்புறு முணவு கொண்டபோ தெல்லாம்
இச்சுகத் தாலினி யாது
துன்புறுங் கொல்லோ வென்றுள நடுங்கிச்
சூழ்வெறு வயிற்றொடு மிருந்தேன்
அன்பிலே யன்பர் கொடுத்தவை யெல்லாம்
ஐயகோ தெய்வமே யிவற்றால்
வன்புறச் செய்யே லென்றுளம் பயந்து
வாங்கியுண் டிருந்தன னெந்தாய். 26

உற்றதா ரணியி லென்குல குணர்ச்சி
உற்றநாண் முதலொரு சிலநாள்
பெற்ற**தாய்** வாட்டம் பார்ப்பதற் கஞ்சிப்
பேருண வுண்டனன் சிலநாள்
உற்றவர் நேய ரன்புளார் வாட்டம்
உறுவதற் கஞ்சினே னுண்டேன்
மற்றிவை யல்லாற் சுகவுணக் கொள்ள
மனநடுங் கியதுநீ யறிவாய். 27

தொழுந்தகை யுடைய சோதியே யடியேன்
சோம்பலால் வருந்திடு தோறும்
அழுந்தவென் னுள்ளம் பயந்ததை யென்னால்
அளவிடற் கெய்துமோ பகலில்
விழுந்துறு தூக்கம் வரவது தடுத்தும்
விட்டிடா வன்மையாற் றூங்கி
எழுந்தபோ தெல்லாம் பயத்தொடு மெழுந்தேன்
என்செய்வே னென்செய்வே னென்றே. 28

அந்தமோ டாதி யில்லதோர் பொதுவில்
அரும்பெருஞ் ஜோதியே யடியேன்
சொந்தமோ வறியேன் பகலிர வெல்லாந்
தூக்கமே கண்டனன் தூக்கம்
வந்தபோ தெல்லாம் பயத்தொடும் படுத்தேன்
மற்றுநா னெழுந்தபோ தெல்லாந்
தொந்தமாம் பயத்தாற் சிவசிவ தூக்கந்
தொலைவதெக் காலமென் றெழுந்தேன். 29

உடையவம் பலத்தி லொருவனே யென்றன்
உயிர்க்குயி ராகிய வொளியே
கடையனு னனவில் நடுங்கிய நடுக்கங்
கணக்கிலே சிறிதுறுங் கனவில்
இடையுறு நடுக்கங் கருதவுஞ் சொலவும்
எண்ணவு மெழுதவும் படுமோ
நடையுறு சிறியேன் கனவுகண் டுள்ளம்
நடுங்கிடா நாளுமொன் றுளதோ. 30

பகலிர வடியேன் படுத்தபோ தெல்லாந்
தூக்கமாம் பாவிவந் திடுமே
இகலுறு கனவாங் கொடியவெம் பாவி
எய்துமே யென்செய்வோ மென்றே
உகலுற வுள்ளே நடுங்கிய நடுக்கம்
உன்னுள மறியுமே யெந்தாய்
நகலுறச் சிறியேன் கனவுகண் டுள்ளம்
நடுங்கிடா நாளுமொன் றுளதோ. 31

தொகுப்புறு சிறுவர் பயிலுங்காற் பயிற்றுந்
தொழிலிலே வந்தகோ பத்திற்
சகிப்பிலா மையினு லடித்தன னடித்த
தருணநான் கலங்கிய கலக்கம்
வகுப்புற நினது திருவுள மறியும்
மற்றுஞ்சில் லுயிர்களிற் கோபம்
மிகப்புகுந் தடித்துப் பட்டபா டெல்லாம்
மெய்யநீ யறிந்ததே யன்றோ. 32

ஒடித்தவிவ் வுலகிற் சிறுவர்பாற் சிறிய
உயிர்கள்பாற் றீமைகண் டாங்கே
அடித்திடற் கஞ்சி யுளைந்தன னென்னால்
ஆற்றிடாக் காலத்திற் சிறிதே
பொடித்துநான் பயந்த பயமெலா முனது
புந்தியி லறிந்ததே யெந்தாய்
வெடித்தவெஞ் சினமென் னுளமுறக் கண்டே
வெதும்பிய நடுக்கநீ யறிவாய். 33

கோபமே வருமோ காமமே வருமோ
கொடிய மோகங்களே வருமோ
சாபமே யனைய தடைமதம் வருமோ
தாமதப் பாவிவந் திடுமோ
பாபமே புரியும் லோபமே வருமோ
பயனில்மாற் சரியம்வந் திடுமோ
தாபஆங் கார மேயுறு மோவென்
றையநான் றளர்ந்தது மறிவாய். 34

காமமா மதமாங் காரமா திகளென்
கருத்திலே யுற்றபோ தெல்லாம்
நாமமா ருளத்தோ டையகோ நான்றான்
நடுங்கிய நடுக்கநீ யறிவாய்
சேமமா ருலகிற் காமமா திகளைச்
செறிந்தவர் தங்களைக் கண்டே
ஆமைபோ லொடுங்கி யடங்கினே னதுவும்
ஐயநின் றிருவுள மறியும். 35

கருத்துவே றுகிக் கோயிலிற் புகுந்துன்
காட்சியைக் கண்டபோ தெல்லாம்
வருத்தமே யடைந்தேன் பயத்தொடுந் திரும்பி
வந்துநொந் திளைத்தன னெந்தாய்
நிருத்தனே நின்னைத் துதித்தபோ தெல்லாம்
நெகிழ்ச்சியில் லாமையால் நடுங்கிப்
பருத்தவென் னுடம்பைப் பார்த்திடா தஞ்சிப்
படுத்தது மையநீ யறிவாய். 36

புன்புலா லுடம்பி னசுத்தமு மிதனிற்
புகுந்துநா னிருக்கின்ற புணர்ப்பும்
என்பொலா மணியே யெண்ணிநா னெண்ணி
ஏங்கிய வேக்கநீ யறிவாய்
வன்புலா லுண்ணு மனிதரைக் கண்டு
மயங்கியுள் நடுங்கியாற் றுமல்
என்பெலாங் கருக இளைத்தன னந்த
இளைப்பையு மையநீ யறிவாய். 37

இந்தவிர் சடையெம் மிறைவனே யென்றே
டியல்கலைத் தருக்கஞ்செய் திடவே
வந்தவர் தம்மைக் கண்டபோ தெல்லாம்
மனமிக நடுங்கினே னறிவாய்
சந்தியுற் றெருகாற் படித்தசாத் திரத்தைத்
தமியனேன் மீளவுங் கண்டே
நொந்தது முலகப் படிப்பிலென் னுள்ளம்
நொந்தது மையநீ யறிவாய். 38

முனித்தவெவ் வினையோ நின்னருட் செயலோ
தெரிந்திலேன் மோகமே யின்றித்
தனித்தனி யொருசார் மடந்தையர் தமக்குள்
ஒருத்தியைக் கைதொடச் சார்ந்தேன்
குனித்தமற் றவரைத் தொட்டன னன்றிக்
கலப்பிலேன் மற்றிது குறித்தே
பனித்தன னினைத்த தோறுமுள் ளுடைந்தேன்
பகர்வதென் னெந்தைநீ யறிவாய். 39

பதியனே பொதுவிற் பரமநா டகஞ்செய்
பண்பனே நண்பனே யுலகில்
ஒதியனேன் பிறர்பா லுரத்தவார்த் தைகளால்
ஒருசில வாதங்கள் புரிந்தே
மதியிலா மையினா லகங்கரித் ததன்பின்
வள்ளலுன் னருளினா லறிந்தே
விதியைநா னொந்து நடுங்கிய தெல்லாம்
மெய்யனே நீயறிந் ததுவே. 40

அருளினை யளிக்கு மப்பனே யுலகில்
அன்புளார் வலிந்தெனக் கீந்த
பொருளினை வாங்கிப் போனபோ தெல்லாம்
புழுங்கிய புழுக்கநீ யறிவாய்
மருளுமப் பொருளைச் சாலகத் தெறிந்து
மனமிக விளைத்ததும் பொருளால்
இருளுறு மெனநா னுளநடுங் கியதும்
எந்தைநின் றிருவுள மறியும். 41

பொருளிலே யுலக மிருப்பதா தலினால்
புரிந்துநா மொருவர்பாற் பலகால்
மருவினாற் பொருளி னிச்சையாற் பலகால்
மருவுகின் றானெனக் கருதி
வெருவுவ ரெனநா னஞ்சியெவ் விடத்தும்
மேவிலே னெந்தைநீ யறிவாய்
ஒருவுமப் பொருளை நினைத்தபோ தெல்லாம்
உவட்டினே னிதுவுநீ யறிவாய். 42

நகைத்தபே ருலகி லையனே யடியேன்
தடித்தவுள் ளத்தொடு களித்தே
நகைத்தபோ தெல்லாம் நடுங்கினே னிங்கே
நல்லவா கனங்களி லேறி
உகைத்தபோ தெல்லாம் நடுங்கினேன் விரைந்தே
ஓடிய போதெலாம் பயந்தேன்
பகைத்தபோ தயலார் பகைகளுக் கஞ்சிப்
பதுங்கினே னொதுங்கினே னெந்தாய். 43

சகப்புற வாழ்வைப் பார்த்திடிற் கேட்கிற்
சஞ்சல முறுமெனப் பயந்தே
நகர்ப்புறத் திருக்குந் தோட்டங்க டோறும்
நண்ணியும் பிறவிடத் தலைந்தும்
பகற்பொழு தெல்லா நாடொறுங் கழித்தேன்
பகலன்றி யிரவுமப் படியே
மிகப்பல விடத்துந் திரிந்தன னடியேன்
விளம்பலென் னீயறிந் ததுவே. 44

உருவுள மடவார் தங்களை நான்கண்
ணுற்றபோ துளநடுக் குற்றேன்
ஒருவுளத் தவரே வலிந்திட வேறோர்
உவளகத் தொளித்தய லிருந்தேன்
கருவுளச் சண்டைக் கூக்குரல் கேட்ட
காலத்தி னுற்ற கலக்கந்
திருவுள மறியு முரத்தசொல் லெனது
செவிபுகிற் கனல்புகு வதுவே. 45

பண்ணிகா ரங்கள் பொசித்தவப் போதும்
பராக்கிலே செலுத்திய போதும்
எண்ணிய மடவார் தங்களை விழைந்தே
இசைந்தனு பவித்தவப் போதும்
நண்ணிய தயில முழுக்குற்ற போதும்
நவின்றசங் **கீதமு நடமுங்**
கண்ணுறக் கண்டு கேட்டவப் போதுங்
கலங்கிய கலக்கநீ யறிவாய். 46

நயந்தபொற் சரிகைத் துகிலெனக் கெனது
நண்பின ருடுத்திய போது
பயந்தவப் பயத்தை யறிந்தவ ரெல்லாம்
பயந்தனர் வெய்யிலில் கவிகை
வியந்துமேற் பிடித்த போதெலா முள்ளம்
வெருவினேன் கைத்துகில் வீசி
அயந்தரு தெருவில் நடப்பதற் கஞ்சி
அரைக்குமேல் வீக்கின னெந்தாய். 47

கையுற வீசி நடப்பதை நாணிக்
கைகளைக் கட்டியே நடந்தேன்
மெய்யுறக் காட்ட வெருவிவெண் துகிலால்
மெய்யெலா மையகோ மறைத்தேன்
வையமேற் பிறர்தங் கோலமு நடையும்
வண்ணமு மண்ணலே சிறிதும்
பையநா னூன்றிப் பார்த்ததே யில்லை
பார்ப்பனேல் பயமிகப் படைப்பேன். 48

வைகிய நகரி லெழிலுடை மடவார்
வலிந்தெனைக் கைபிடித் திழுத்தும்
சைகைவே றுரைத்துஞ் சரசவார்த் தைகளாற்
றனித்தெனைப் பலவிசை யறிந்தும்
பொய்கரைந் தானை புகன்றுமேல் விழுந்தும்
பொருண்முத லியகொடுத் திசைத்தும்
கைகலப் பறியே னடுங்கினே னவரைக்
கடிந்தது மில்லைநீ யறிவாய்.

49 * THE MADURA TAMIL SANGAM *

எளியரை வலியா ரடித்தபோ தையோ
என்மனங் கலங்கிய கலக்கம்
தெளியநா னுரைக்க வல்லவ னல்லேன்
திருவுள மறியுமே யெந்தாய்
களியரைக் கண்டு பயந்தவென் பயந்தான்
கடலினும் பெரியது கண்டாய்
அளியர்பாற் கொடியர் செய்தவெங் கொடுமை
அறிந்தவென் னடுக்கமா ரறிவார். 50

இரவிலே பிறர்தம் மிடத்திலே யிருந்த
இருப்பெலாங் கள்ளர்கள் கூடிக்
கரவிலே கவர்ந்தார் கொள்ளையென் றெனது
காதிலே விழுந்தபோ தெல்லாம்
விரைவிலே நெருப்பை மெய்யிலே மூட்டி
வெதுப்பல்போல் வெதும்பினே னெந்தாய்
உரவிலே யொருவர் திடுக்கென வரக்கண்
டுளநடுக் குற்றனன் பலகால். 51

உரத்தொரு வருக்கங் கொருவர்பே சியபோ
துள்ளக நடுங்கினேன் பலகால்
கரத்தினு லுரத்துக் கதவுதட் டியபோ
தையவோ கலங்கினேன் கருத்தில்
புரத்திலே யம்மா வப்பனே யையோ
எனப்பிறர் புகன்றசொல் புகுந்தே
தரத்திலென் னுளத்தைக் கலக்கிய கலக்கந்
தந்தைநீ யறிந்தது தானே. 52

மண்ணினி னடையில் வந்தவெந் துயரை
மதித்துளம் வருந்திய பிறர்தங்
கண்ணினீர் விடக்கண் டையவோ நானுங்
கண்ணினீர் விட்டுளங் கவன்றேன்
அண்ணிநின் றொருவ ரசப்பிலே யென்னை
அழைத்தபோ தடியனே னெண்ணு
தெண்ணியா துற்ற தோவெனக் கலங்கி
ஏனெனல் மறந்தன னெந்தாய். 53

தேட்டிலே மிகுந்த **சென்னையி லிருந்தாற்**
சிறுகுறு மென்றுளம் பயந்தே
நாட்டிலே சிறிய வூர்ப்புறங் களிலே
நண்ணினே னூர்ப்புற மடுத்த
காட்டிலே பருக்கைக் கல்லிலே புன்செய்க்
களத்திலே திரிந்துற்ற விளைப்பை
ஏட்டிலே யெழுத முடியுமோ விவைகள்
எந்தைநீ யறிந்தது தானே. 54

என்புடை வந்தார் தம்முக நோக்கி
என்கொலோ வென்கொலோ விவர்தாந்
துன்புடை யவரோ இன்புடை யவரோ
சொல்லுவ தென்னையோ வென்றே
வன்புடை மனது கலங்கியங் கவரை
வாவெனல் மறந்தன னெந்தாய்
அன்புடை யவரைக் கண்டபோ தெல்லாம்
என்கொலோ வென்றயர்ந் தேனே. 55

காணுறு பசுக்கள் கன்றுக ளாதி
கதறிய போதெலாம் பயந்தேன்
ஏணுறு மாடு முதல்பல மிருகம்
இளைத்தவை கண்டுள மிளைத்தேன்
கோணுறு கோழி முதல்பல பறவை
கூவுதல் கேட்டுளங் குலைந்தேன்
வீணுறு கொடியர் கையிலே வாளை
விதிர்த்தல்கண் டென்னென வெருண்டேன். 56

பிதிர்ந்தமண் ணுடம்பை மறைத்திட வலியார்
பின்முன்னைக் காதுமேல் நோக்கி
அதிர்ந்திட நடந்த போதெலாம் பயந்தேன்
அவர்புகன் றிட்டதீ மொழிகள்
பொதிந்திரு செவியிற் புகுந்தொறும் பயந்தேன்
புண்ணியா நின்றுதி யெனுமோர்
முதிர்ந்ததீங் கனியைக் கண்டிலேன் வேர்த்து
முறிந்தகாய் கண்டுளந் தளர்ந்தேன். 57

வாடிய பயிரைக் கண்டபோ தெல்லாம்
வாடினேன் பசியினா லிளைத்தே
வீடுதோ றிரந்தும் பசியறா தயர்ந்த
வெற்றரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன்
நீடிய பிணியால் வருந்துகின் றோரென்
நேருறக் கண்டுளந் துடித்தேன்
[1] ஈடின்மா னிகளா யேழைக ளாய்நெஞ்
சிளைத்தவர் தமைக்கண்டே யிளைத்தேன். 58

1. ஈடு என்பது—ஒப்பு.

நலிதரு சிறிய தெய்வமென் றையோ
　நாட்டிலே பலபெயர் நாட்டிப்
பலிதர ஆடு பன்றிகுக் குடங்கள்
　பலிக்கடா முதலிய வுயிரைப்
பொலிவுறக் கொண்டே போகவுங் கண்டே
　புந்திநொந் துளநடுக் குற்றேன்
கலியுறு சிறிய தெய்வவெங் கோயில்
　கண்டகா லத்திலும் பயந்தேன். 59

துண்ணெனக் கொடியோர் பிறவுயிர் கொல்லத்
　தொடங்கிய போதெலாம் பயந்தேன்
கண்ணினு லையோ பிறவுயிர் பதைக்கக்
　கண்டகா லத்திலும் பதைத்தேன்
மண்ணினில் வலையுந் தூண்டிலுங் கண்ணி
　வகைகளுங் கண்டபோ தெல்லாம்
எண்ணியென் னுள்ள நடுங்கிய நடுக்கம்
　எந்தைநின் திருவுள மறியும். 60

நடுநிலை யில்லாக் கூட்டத்தைக் கருணை
　நண்ணிடார் வரையரை நாளுங்
கெடுநிலை நினைக்குஞ் சிற்றதி காரக்
　கேடரைப் பொய்யலாற் கிளத்தாப்
படுநிலை யவரைப் பார்த்தபோ தெல்லாம்
　பயந்தனன் சுத்தசன் மார்க்கம்
விடுநிலை யுலக நடையெலாங் கண்டே
　வெருவினேன் வெருவினே னெந்தாய். 61

ஓங்கிய திருச்சிற் றம்பல முடைய
　ஒருதனித் தலைவனே யென்னைத்
தாங்கிய தாயே தந்தையே குருவே
　தயாநிதிக் கடவுளே நின்பால்
நீங்கிய மனத்தார் யாவரே யெனினும்
　அவர்தமை நினைத்தபோ தெல்லாந்
தேங்கிய வுள்ளம் பயந்தன னதுநின் 62
　றிருவுள மறியுமே யெந்தாய்.

காட்டிய ரணைமே லிருக்கவும் பயந்தேன்
　காலின்மேற் கால்வைக்கப் பயந்தேன்
பாட்டயல் கேட்கப் பாடவும் பயந்தேன்
　பஞ்சணை படுக்கவும் பயந்தேன்
நாட்டிய வுயர்ந்த திண்ணைமே லிருந்து
　நன்குறக் களித்துக்கால் கீழே
நீட்டவும் பயந்தே னீட்டிப் பேசுதலை
　நினைக்கவும் பயந்தன னெந்தாய். 63

தலைநெறி ஞான சுத்தசன் மார்க்கஞ்
சார்ந்திட முயலுறு தந்தோ
கலைநெறி யுலகக் கதியிலே கருத்தைக்
கனிவுற வைத்தன ராகிப்
புலைநெறி விரும்பி ஞருல குயிர்கள்
பொதுவெனக் கண்டிரங் காது
கொலைநெறி நின்றூர் தமக்குளம் பயந்தேன்
எந்தைநான் கூறுவ தென்னே. 64

இவ்வணஞ் சிறியேற் குலகிய லறிவிங்
கெய்திய நாளது தொடங்கி
நைவண மிற்றைப் பகல்வரை யடைந்த
நடுக்கமுந் துன்பமு முரைக்க
எவ்வணத் தவர்க்கும் [1]அல்குறு தெனில்யான்
இசைப்பதென் னிசைத்ததே யமையும்
செவ்வணத் தருண மிதுதலை வாநின்
றிருவுள மறிந்ததே யெல்லாம். 65

தரைத்தலத் தெனைநீ யெழுமையும் பிரியாத்
தம்பிரா னல்லையோ மனத்தைக்
கரைத்துளே புகுந்தென் னுயிரினுட் கலந்த
கள்வனீ யல்லையோ வெனைத்தான்
இசைத்திவ ணளித்த சிற்சபை விளங்கு
மெந்தைநீ யல்லையோ நின்பால்
உரைத்தலென் னொழுக்க மாதலா லுரைத்தேன்
நீயறி யாததொன் றுண்டோ. 66

கைதலத் தோங்குங் கனியிலென் னுள்ளே
கனிந்தவென் களைகணீ யலையோ
மெய்தலத் தகத்தும் புறத்தும்விட் டகலா
மெய்யனீ யல்லையோ வெனது
பைதறீர்த் தருளுந் தந்தைநீ யலையோ
பரிந்துநின் றிருமுன்விண் ணப்பஞ்
செய்தலென் னொழுக்க மாதலாற் செய்தேன்
திருவுள மறிந்ததே யெல்லாம். 67

இன்னவா றடியே னச்சமுந் துயரும்
எய்திநின் றிளைத்தன னந்தோ
துன்னவா ணவமு மாயையும் வினையுஞ்
சூழ்ந்திடு மறைப்புமிங் குனைத்தான்
உன்னவா சற்றே யுரைக்கவா வொட்டேம்
என்பவா லென்செய்வே னெனது
மன்னவா ஞான மன்றவா வெல்லாம்
வல்லவா விதுதகு மேயோ. 68

1. அல்குறுது என்பது—குறைவுபடாது.

எள்ளலாம் பயத்தாற் றுயரினு லடைந்த
இளைப்பெலா மிங்குநா னுற்றிக்
கொள்ளவே யடுத்தேன் மாயையா திகளென்
கூடவே யடுத்ததென் னந்தோ
வள்ளலே யெனது வாழ்முதற் பொருளே
மன்னவா நின்னலா லறியேன்
உள்ளல்வே றிலையென் னுடல்பொரு ளாவி
உன்னதே யென்னதன் றெந்தாய். 69

என்சுதந் தரமோ ரெட்டுணை யேனும்
இல்லையே யெந்தையெல் லாமுன்
தன்சுதந் தரமே யடுத்தவித் தருணந்
தமியனேன் றனைப்பல துயரும்
வன்சுவை மயக்கு மச்சமு மறைப்பும்
மாயையும் வினையுமா ணவமும்
இன்சுவைக் கனிபோ லுண்கின்ற தழகோ
இவைக்கெலா நானிலக் கலவே. 70

அறிவொரு சிறிதிங் கறிந்தநாண் முதலென்
அப்பனே நினைமறந் தறியேன்
செறிவிலாச் சிறிய பருவத்தும் வேறு
சிந்தைசெய் தறிந்திலே னுலகிற்
பிறிதொரு பிழையுஞ் செய்திலே னந்தோ
பிழைத்தன னுயினு மென்னைக்
குறியுறக் கொண்டே குலங்குறிப் பதுநின்
குணப்பெருங் குன்றினுக் கழகோ. 71

ஐயநா னுடும் பருவத்திற் றானே
அடுத்தநன் னேயனோ டப்பா
பொய்யுல காசை யெனக்கிலை யுனக்கென்
புகலென வவனுமங் கிசைந்தே
மெய்யுறத் துறப்போ மென்றுபோய் நினது
மெய்யருள் மீட்டிட மீண்டேம்
துய்யநின் னுள்ள மறிந்ததே யெந்தாய்
இன்றுநான் சொல்லுவ தென்னே. 72

தேர்விலாச் சிறிய பருவத்திற் றானே
தெய்வமே தெய்வமே யெனநின்
சார்புகொண் டெல்லாச் சார்வையும் விடுத்தேன்
தந்தையுங் குருவுநீ யென்றேன்
பேர்விலா துளத்தே வந்தவா பாடிப்
பிதற்றினேன் பிறர்மதிப் பறியேன்
ஓர்விலாப் பிழைக ளொன்றையு மறியேன்
இன்றுநா னுரைப்பதிங் கென்னே. 73

பொறித்துனைப் பதியாப் பெற்றநா ளடிமை
புரிந்தது போலவே யின்றுஞ்
செறித்து நிற்கின்றே னன்றியென் னுரிமைத்
தெய்வமுங் குருவுமெய்ப் பொருளும்
நெறித்தநற் றாயுந் தந்தையு மின்பும்
நேயமு நீயெனப் பெற்றே
குறித்தறிந் ததன்பி னெந்தைநா னேறிக்
குதித்ததென் கூறுக நீயே. 74

பரிந்துனைப் பதியாப் பெற்றநா ளடிமைப்
பணிபுரிந் தாங்கிது வரையில்
புரிந்துறு கின்றே னன்றியென் னுயிரும்
பொருளுமென் புணர்ப்புமென் னறிவும்
விரிந்தவென் சுகமுந் தந்தையுங் குருவும்
மெய்மையும் யாவுநீ யென்றே
தெரிந்தபின் னந்தோ வேறுநான் செய்த
செய்கையென் செப்புக நீயே. 75

மைதவழ் முகில்போன் றருள்பொழி கருணை
வள்ளலே நின்னையன் பாலும்
வைதவர் தமைநான் மதித்திலே னன்பால்
வாழ்த்துகின் றோர்தமை வாழ்த்தி
உய்தவ ரிவரென் றுறுகின்றே னல்லால்
உன்னரு ளறியநான் வேறு
செய்ததொன் றிலையே செய்தன னெனினுந்
திருவுளத் தடைத்திட லழகோ. 76

ஆரண முரைத்த வரைப்பெலாம் பலவாம்
ஆகம முரைவரைப் பெல்லாம்
காரண நினது திருவருட் செங்கோல்
கணிப்பருங் களிப்பிலே யோங்கி
நாரணர் முதலோர் போற்றிட விளங்கி
நடக்கின்ற பெருமைநா னறிந்துந்
தாரணி யிடையித் துன்பமா திகளாற்
றனையனேன் றளருத லழகோ. 77

பார்முதல் நாதப் பதியெலாங் கடந்தப்
பாலுமப் பாலுமப் பாலும்
ஓர்முத லாகித் திருவருட் செங்கோல்
உரைப்பரும் பெருமையி னோங்கிச்
சீர்பெற விளங்க நடத்திமெய்ப் பொதுவிற்
சிறந்தமெய்த் தந்தைநீ யிருக்க
வார்கட லுலகி லச்சமா திகளான்
மகன்மனம் வருந்துத லழகோ. 78

ஆர்ந்தவே தாந்தப் பதிமுதல் யோகாந்
　　தப்பதி வரையுமப் பாலுந்
தேர்ந்தரு ளாணைத் திருநெறிச் செங்கோல்
　　செல்லவோர் சிற்சபை யிடத்தே
சார்ந்தபே ரின்பத் தனியர சியற்றுந்
　　தந்தையே தனிப்பெருந் தலைவா
பேர்ந்திடே னெந்த விதத்தினு நினக்கே
　　பிள்ளைநான் வருந்துத லழகோ. 79

சித்திக ளெல்லாம் வல்லதோர் ஞானத்
　　திருச்சபை தன்னிலே திகழுஞ்
சத்திக ளெல்லாஞ் சத்தர்க ளெல்லாந்
　　தழைத்திடத் தனியருட் செங்கோல்
சத்திய ஞானம் விளக்கியே நடத்துந்
　　தனிமுதற் றந்தையே தலைவா
பித்திய லுடையே னெனினுநின் றனக்கே
　　பிள்ளைநான் வாடுத லழகோ. 80

சாற்றுபே ரண்டப் பகுதிக ளனைத்துந்
　　தனித்தனி யவற்றுளே நிரம்பித்
தோற்றுமா பிண்டப் பகுதிக ளனைத்துஞ்
　　ஜோதியால் விளக்கியா னந்த
ஆற்றிலே நனைத்து வளர்த்திடும் பொதுவில்
　　அரும்பெருந் தந்தையே யின்பப்
பேற்றிலே விழைந்தேன் றலைவநின் றனக்கே
　　பிள்ளைநான் பேதுற லழகோ. 81

சிறந்ததத் துவங்க ளனைத்துமா யலவாய்த்
　　திகழொளி யாயொளி யெல்லாம்
பிறங்கிய வெளியாய் வெளியெலாம் விளங்கும்
　　பெருவெளி யாயதற் கப்பால்
நிறைந்தசிற் சபையி லருளர சியற்றும்
　　நீதிநற் றந்தையே "யினிமேற்
பிறந்திடே னிறவே னின்னைவிட் டகலேன்
　　பிள்ளைநான் வாடுத லழகோ. 82

எண்ணிய வெல்லாம் வல்லபே ரருளாம்
　　இணையிலாத் தனிநெடுஞ் செங்கோல்
நண்ணிய திருச்சிற் றம்பலத் தமர்ந்தே
　　நடத்துமோர் ஞானநா யகனே
தண்ணரு ளளிக்குந் தந்தையே யுலகிற்
　　றனையனுன் பயத்தினுற் றுயரால்
அண்ணிய "மலங்க ளைந்தினு லின்னும்
　　ஐயகோ வாடுத லழகோ. 83

கலையெலாம் புகலுங் கதியெலாங் கதியிற்
காண்கின்ற காட்சிக ளெல்லாம்
நிலையெலா நிலையி னோர்ந்தனு பவஞ்செய்
நிறைவெலாம் விளங்கிடப் பொதுவின்
மலைவிலாச் சோதி யருட்பெருஞ் செங்கோல்
வாய்மைடா னடத்துமோர் தனிமைத்
தலைவனே யெனது தந்தையே நினது
தனையனுன் தளருத லழகோ. 84

ஆதியே நடுவே யந்தமே யெனுமிவ்
வடைவெலா மின்றியொன் றுன
ஜோதியே வடிவாய்த் திருச்சிற்றம் பலத்தே
தூயபே ரருட்டனிச் செங்கோல்
நீதியே நடத்துந் தனிப்பெருந் தலைமை
நிருத்தனே யொருத்தனே நின்னை
ஓதியே வழுத்துந் தனையனு னிங்கே
உறுகணுற் றளருத லழகோ. 85

அத்தனே திருச்சிற் றம்பலத் தரசே
அரும்பெருஞ் ஜோதியே யடியார்
பித்தனே யெனினும் பேயனே யெனினும்
பெரிதருள் புரிதனித் தலைமைச்
சித்தனே யெல்லாஞ் செய்திட வல்ல
செல்வனே சிறப்பனே சிவனே
சுத்தனே நினது தனையனுன் மயங்கித்
துயர்ந்துளம் வாடுத லழகோ. 86

உற்றதோர் திருச்சிற் றம்பலத் தோங்கும்
ஒருதனித் தந்தையே நின்பாற்
குற்றநான் புரிந்திங் கறிந்திலேன் குற்றங்
குயிற்றினே னென்னிலக் குற்றம்
இற்றென வறிவித் தறிவுதந் தென்னை
இன்புறப் பயிற்றுதல் வேண்டும்
மற்றய லார்போன் றிருத்தலோ தந்தை
வழக்கிது நீயறி யாயோ. 87

குற்றமோ குணமோ நானறி யேனென்
குறிப்பெலாந் திருச்சிற் றம்பலத்தே
உற்றதா தலினு னுலகியல் வழக்கில்
உற்றிடின் மற்றென தலவே
[1] தெற்றென வருட்கே குற்றமென் பதுதான்
செய்திடிற் றிருத்தலே யன்றி
மற்றய லார்போன் றிருப்பதோ தந்தை
மரபிது நீயறி யாயோ. 88

1 தெற்றென என்பது—விரைந்து.

மாயையால் வினையா லரிபிர மாதி
வானவர் மனமதி மயங்கித்
தீயகா ரியங்கள் செய்திடி"லந்தோ
சிறியனேன் செய்வது புதிதோ
ஆயினுந் தீய விவையென வறியேன்
அறிவித்துத் திருத்துத லன்றி
நீயிவண் பிறர்போ னிருப்பது தந்தை
நெறிக்கழ கல்லவே யெந்தாய். 89

கருணையுஞ் சிவமே பொருளெனக் காணுங்
காட்சியும் பெறுகமற் றெல்லாம்
மருணெறி யெனநீ யெனக்கறி வித்த
வண்ணமே பெற்றிருக் கின்றேன்
இருணெறி மாயை வினைகளாற் கலக்கம்
எய்திய தென்செய்வே னெந்தாய்
தெருணிலை யின்றிக் கலங்கினே னெனினுஞ்
சிறுநெறி பிடித்ததொன் றிலையே. 90

கலங்கிய போதுந் திருச்சிற் றம் பலத்திற்
கருணையங் கடவுளே நின்பால்
இலங்கிய நேயம் விலங்கிய திலையே
எந்தைநின் னுளமறி யாதோ
மலங்கிய மனத்தேன் புகல்வதென் வினையால்
மாயையால் வரும்பிழை யெல்லாம்
அலங்குமென் பிழைக ளல்லவென் றுன்னே
டடிக்கடி யறைந்தன னண்டே. 91

இரும்பினுங் கொடிய மனஞ்செயும் பிழையும்
என்பிழை யன்றெனப் பலகால்
விரும்பிநின் னடிக்கே விண்ணப்பித் திருந்தேன்
வேறுநான் செய்ததிங் கென்னே
அரும்பொனே திருச்சிற் றம்பலத் தமுதே
அப்பனே யென்றிருக் கின்றேன்
துரும்பினுஞ் சிறியேன் புகல்வதென் னினது
தூயதாந் திருவுள மறியும். 92

வருமுயி ரிரக்கம் பற்றியே யுலக
வழக்கிலென் மனஞ்சென்ற தோறும்
வெருவிநின் னடிக்கே விண்ணப்பித் திருந்தேன்
விண்ணப்பஞ் செய்கின்றே னின்றும்
உருவவென் னுயிர்தா னுயிரிரக் கந்தான்
ஒன்றதே யிரண்டிலை "**இரக்கம்**
ஒருவிலென் னுயிரு மொருவும்"என்னுள்ளத்
தொருவனே நின்பதத் தாணை. 93

தலைவர்க ளெல்லாந் தனித்தனி வணங்குந்
தலைவனே யின்றுமென் னுளமும்
மலைவிலென் னறிவு நானுமிவ் வுலக
வழக்கிலே யுயிரிரக் கத்தால்
இலகுகின் றனநா னென்செய்வே னிரக்கம்
என்னுயி ரென்னவே றிலையே
நிலைபெறு **மிரக்கம் நீங்கிலென் னுயிரும்**
நீங்குநின் றிருவுள மறியும். 94

ஆதலா லிரக்கம் பற்றிநா னுலகில்
ஆடலே யன்றியோர் விடயக்
காதலா லாடல் கருதிலேன் விடயக்
கருத்தெனக் கில்லையென் றிடலிப்
போதலாற் சிறிய போதுமுண் டதுநின்
புந்தியி லறிந்தது தானே
ஈதலால் வேறோர் தீதென திடத்தே
இல்லைநா னிசைப்பதென் னினக்கே. 95

என்னையு மிரக்கந் தன்னையு மொன்றாய்
இருக்கவே யிசைவித்திவ் வுலகில்
மன்னிவாழ் வுறவே வருவித்த கருணை
வள்ளல்நீ நினக்கிது விடயம்
பன்னலென் னடியே னெனினும் பிள்ளைப்
பாங்கினா லுரைக்கின்றே னெந்தாய்
இன்னவா றெனநீ சொன்னவா றியற்றா
திருந்ததோ ரிறையுமிங் கிலையே. 96

உறுவினை தவிர்க்கு மொருவனே யுலகில்
ஓடியு மாடியு முழன்றும்
சிறுவர்தாந் தந்தை வெறுப்பவார்க் கின்றார்
சிறியனே னொருதின மேனும்
மறுகிநின் றாடி யார்த்ததிங் குண்டோ
நின்பணி மதிப்பலா லெனக்குச்
சிறுவிளை யாட்டிற் சிந்தையே யிலைநின்
திருவுள மறியுமே யெந்தாய். 97

தந்தையர் வெறுப்ப மக்கள்தாம் பயனில்
சழக்குரை யாடிவெங் காமச்
சிந்தைய ராகித் திரிகின்றா ரந்தோ
சிறியனே னொருதின மேனும்
எந்தைநின் னுள்ளம் வெறுப்பநின் பணிவிட்
டிவ்வுல கியலிலவ் வாறு
தெந்தன வென்றே திரிந்ததுண் டேயோ
திருவுள மறியநா னறியேன். 98

அம்புவி தனிலே தந்தையர் வெறுப்ப
அடிக்கடி அயலவ ருடனே
வம்புறு சண்டை விளைக்கின்றார் சிறுவர்
வள்ளலே நின்பணி விடுத்தே
இம்பரிவ் வுலகி லொருதின மேனும்
ஏழையேன் பிறரொடு வெகுண்டே
வெம்புறு சண்டை விளைத்தது உண்டேயோ
மெய்யநின் றாணைநா னறியேன். 99

வள்ளலிவ் வுலகிற் றந்தையர் வெறுப்ப
மக்கள்தா மொழுக்கத்தை மறந்தே
கள்ளருந் துதல்சூ தாடுதல் காமக்
கடைதொறு மயங்குதல் பொய்யே
விள்ளுதல் புரிவா ரையகோ அடியேன்
மெய்யநின் றிருப்பணி விடுத்தே
எள்ளியவ் வாறு புரிந்ததொன் றுண்டோ
எந்தைநின் றாணைநா னறியேன். 100

மலைவி லாத்திருச் சிற்றம்பலத் தமர்ந்த
வள்ளலே யுலகினிற் பெற்றோர்
குலைநடுக் குறவே கடுகடுத் தோடிக்
கொடியதீ நெறியிலே மக்கள்
புலைகொலை களவே புரிகின்றா ரடியேன்
புண்ணிய நின்பணி விடுத்தே
உலையவவ் வாறு புரிந்ததொன் றுண்டோ
உன்பதத் தாணைநா னறியேன். 101

தனிப்பெருஞ் ஜோதித் தந்தையே யுலகிற்
றந்தையர் பற்பல காலும்
இனிப்புறு மொழியா லறிவுற மக்கட்
கேற்கவே பயிற்றிடுந் தோறும்
பனிப்புற வோடிப் பதுங்கிடு கின்றார்
பண்பனே யென்னைநீ பயிற்றத்
தினைத்தனை யேனும் பதுங்கிய துண்டோ
திருவுள மறியநா னறியேன். 102

தன்னேரே ரில்லாத் தந்தையே யுலகிற்
றந்தையர் தங்களை யழைத்தே
சொன்னசொன் மறுத்தே மக்கடம் மனம்போஞ்
சூழலே போகின்றா ரடியேன்
என்னைநீ யுணர்த்தல் யாதது மலையின்
இலக்கெனக் கொள்கின்றே னல்லாற்
பின்னையோ ரிறையு மறுத்ததொன் றுண்டோ
பெரியநின் றாணைநா னறியேன். 103

போற்றுவார் போற்றும் புனிதனே மக்கள்
பொருந்துதந் தந்தையர் தமையே
வேற்றுவாழ் வடைய வீடுதா பணந்தா
மெல்லிய சரிகைவத் திரந்தா
ஏற்றவா பரணந் தாவெனக் கேட்டே
இரங்குவா ரிவைகுறித் தடியேன்
தேற்றுவாய் நின்னைக் கேட்டதொன் றுண்டோ
திருவுள மறியநா னறியேன். 104

குணம்புரி யெனது தந்தையே யுலகிற்
கூடிய மக்கள்தந் தையரைப்
பணம்புரி காணி பூமிகள் புரிநற்
பதிபுரி யேற்றபெண் பார்த்தே
மணம்புரி யெனவே வருத்துகின் றாரென்
மனத்திலே யொருசிறி தேனும்
எணம்புரிந் துனைநான் வருத்திய துண்டோ
எந்தைநின் னுணைநா னறியேன். 105

இகத்திலே யெனைவந் தாண்டமெய்ப் பொருளே
என்னுயிர்த் தந்தையே யிந்தச்
சகத்திலே மக்கள் தந்தைய ரிடத்தே
தாழ்ந்தவ ராய்ப்புறங் காட்டி
அகத்திலே வஞ்சம் வைத்திருக் கின்றார்
ஐயகோ வஞ்சம்நின் னளவில்
முகத்திலே யென்ற னகத்திலே யுண்டோ
முதல்வநின் னுணைநா னறியேன். 106

தன்மைகாண் பரிய தலைவனே யெனது
தந்தையே சகத்திலே மக்கள்
வன்மைவார்த் தைகளாற் றந்தையர் தம்மை
வைகின்றார் வள்ளலே மருந்தே
என்மனக் கனிவே யென்னிரு கண்ணே
என்னுயிர்க் கிசைந்தமெய்த் துணையே
நின்மனம் வெறுப்பப் பேசிய துண்டோ
நின்பதத் தாணைநா னறியேன். 107

ஒப்பிலா மணியென் னப்பனே யுலகில்
உற்றிடு மக்கள்தந் தையரை
வைப்பில்வே றொருவர் வைதிடக் கேட்டு
மனம்பொறுத் திருக்கின்றா ரடியேன்
தப்பிலா நினைவே றுரைத்திடக் கேட்டாற்
றரிப்பனோ தரித்திடே னன்றி
வெப்பிலென் னுயிர்தான் தரிக்குமோ யாதாய்
விளையுமோ வறிந்திலே னெந்தாய். 108

இத்தகை யுலகி லிங்ஙனஞ் சிறியேன்
எந்தைநின் றிருப்பணி விடுத்தே
சித்தம்வே றாகித் திரிந்ததே யிலைநான்
தெரிந்தநாண் முதலிது வரையும்
அத்தனே யரசே யையனே யமுதே
அப்பனே யம்பலத் தாடுஞ்
சித்தனே சிவனே யென்றென துளத்தே
சிந்தித்தே யிருக்கின்றே னின்றும். 109

பொய்வகை மனத்தே னென்னினு மெந்தாய்
பொய்யுல காசைசற் றறியேன்
கைவகை தவிரத் "திருச்சிற் றம்பலத்தே
நண்ணிய மெய்ப்பொரு ணமது
கைவகைப் படலெக் கணத்திலோ" வெனநான்
கருதினேன் கருத்தினை முடிக்கச்
செய்வகை யறியே னென்செய்வே னையோ
தெய்வமே யென்றிருக் கின்றேன். 110

அன்னையே யென்ற னப்பனே திருச்சிற்
றம்பலத் தமுதனே யெனநான்
உன்னையே கருதி யுன்பணி புரிந்திங்
குலகிலே "கருணையென் பதுதான்
என்னையே நிலையா யிருத்த"வுள் வருந்தி
இருக்கின்றே னென்னுள மெலிவும்
மன்னுமென் னுடம்பின் மெலிவுநா னிருக்கும்
வண்ணமுந் திருவுள மறியும். 111

பொய்படாப் பயனே பொற்சபை நடஞ்செய்
புண்ணியா கண்ணினுண் மணியே
கைபடாக் கனலே கறைபடா மதியே
கணிப்பருங் கருணையங் கடலே
தெய்வமே யெனநான் நின்னையே கருதித்
திருப்பணி புரிந்திருக் கின்றேன்
மைபடா வுள்ள மெலிவும்நா னிருக்கும்
வண்ணமுந் திருவுள மறியும். 112

தன்னிக ரறியாத் தலைவனே தாயே
தந்தையே தாங்குநற் றுணையே
என்னிரு கண்ணே யென்னுயிர்க் குயிரே
என்னுடை யெய்ப்பினில் வைப்பே
உன்னுதற் கினிய வொருவனே யெனநான்
உன்னையே நினைத்திருக் கின்றேன்
மன்னுமென் னுள்ள மெலிவுநா னிருக்கும்
வண்ணமுந் திருவுள மறியும். 113

திருவளர் திருவம் பலத்திலே யந்நாள்
செப்பிய மெய்ம்மொழிப் பொருளும்
உருவளர் திருமந் திரத்திரு முறையால்
உணர்த்திய மெய்ம்மொழிப் பொருளுங்
கருவள ரடியே னுளத்திலே நின்று
காட்டிய மெய்ம்மொழிப் பொருளும்
மருவியென் னுளத்தே நம்பிநா னிருக்கும்
வண்ணமுந் திருவுள மறியும். 114

உவந்தென துளத்தே யுணர்த்திய வெல்லாம்
உறுமலை யிலக்கென நம்பி
நிவந்ததோள் பணைப்ப மிகவுளங் களிப்ப
நின்றதும் "நிலைத்தமெய்ப் பொருளிப்
பவந்தனிற் பெறுதல் சத்திய மெனவே"
பற்பல குறிகளா லறிந்தே
சிவந்தபொன் மலைபோ லிருந்தது மிந்நாள்
திகைப்பதுந் திருவுள மறியும். 115

ஏய்ந்தபொன் மலைமேற் றம்பத்தி லேறி
ஏகவு மேகவு நுணுகித்
தேய்ந்தபோ தடியேன் பயந்தவெம் பயத்தைத்
தீர்த்துமே லேற்றிய திறத்தை
வாய்ந்துளே கருதி மலையெனப் பணைத்தே
மனங்களிப் புற்றுமெய் யின்பந்
தோய்ந்துநின் றடிச் சுழன்றது மிந்நாள்
சுழல்வதுந் திருவுள மறியும். 116

வாட்டமோ டிருந்த சிறியனேன் றனது
வாட்டமு மாயையா திகளின்
ஈட்டமுந் தவிர்க்கத் திருவுளத் திரங்கி
என்னையோர் பொருளென மதித்தே
தீட்டரும் புகழ்சேர் திருவடித் துணைகள்
செலுத்திய திருச்சிலம் பொலிநான்
கேட்டபோ திருந்த கிளர்ச்சியு மிந்நாள்
கிலேசமுந் திருவுள மறியும். 117

கற்றவர் கல்லார் பிறர்பிற் குரலென்
காதிலே கிடைத்தபோ தெல்லாம்
மற்றவர் தமக்கென் னுற்றதோ வவர்தம்
மரபின ருறவினர் தமக்குள்
உற்றதிங் கெதுவோ வென்றுள நடுங்கி
ஓடிப்பார்த் தோடிப்பார்த் திரவும்
எற்றரும் பகலு மேங்கிநா னடைந்த
ஏக்கமுந் திருவுள மறியும். 118

கருணையாம் பதிநங் கண்ணுண்மா மணிநங்
　கருத்திலே கலந்ததெள் ளமுதம்
மருணெறி தவிர்க்கு மருந்தெலாம் வல்ல
　வள்ளல்சிற் றம்பல மன்னும்
பொருணிறை யின்பம் நம்மையாண் டளித்த
　புண்ணியம் வருகின்ற தருணந்
தருணமிப் போதென் றெண்ணிநா னிருக்குந்
　தன்மையுந் திருவுள மறியும். 119

இமையவர் பிரமர் நாரணர் முதலோர்
　எய்துதற் கரியபே ரின்பந்
"தமையறிந் தவருட் சார்ந்தபே ரொளிநந்"
　தயாநிதித் தனிப்பெருந் தந்தை
அமையுநம் முயிர்க்குத் துணைதிருப் பொதுவில்
　ஐயர்தாம் வருகின்ற சமயம்
சமயமிப் போதென் றெண்ணிநா னிருக்குந்
　தன்மையுந் திருவுள மறியும். 120

அடியனே னுள்ளந் திருச்சிற்றம் பலத்தென்
　அமுதநின் மேல்வைத்த காதல்
நெடியவேழ் கடலிற் பெரிதெனக் கிந்நாள்
　நிகழ்கின்ற வாவலும் விரைவும்
படியவென் றன்றாற் சொலமுடி யாது
　" பார்ப்பறப் பார்த்திருக் கின்றேன் "
செடியனே னிருக்கும் வண்ணங்க ளெல்லாந்
　திருவுளங் கண்டதே யெந்தாய். 121

பன்னிரண் டாண்டு தொடங்கிநா னிற்றைப்
　பகல்வரை யடைந்தவை யெல்லாம்
உன்னிநின் றுரைத்தா லுலப்புறா ததனால்
　ஒருசில வுரைத்தன னெனினும்
என்னுளத் தகத்தும் புறத்துமுட் புறத்தும்
　இயல்புறப் புறத்தினும் விளங்கி
மன்னிய **ஜோதி** யாவுநீ யறிந்த
　வண்ணமே வகுப்பதென் னினக்கே. 122

இதுவரை யடியே னடைந்தவெம் பயமும்
　இடர்களுந் துன்பமு மெல்லாம்
பொதுவளர் பொருளே பிறர்பொருட் டல்லாற்
　புலையனேன் பொருட்டல விதுநின்
மதுவளர் மலர்ப்பொற் பதத்துணை யறிய
　வகுத்தன னடியனேன் றனக்கே
எதினுமோ ராசை யிலையிலை பயமும்
　இடருமற் றிலையிலை யெந்தாய். 123

என்னள விலையே யென்னினும் பிறர்பால்
எய்திய கருணையால் எந்தாய்
உன்னுறு பயமு மிடருமென் றன்னை
உயிரொடுந் தின்கின்ற தந்தோ
இன்னுமென் றனக்கிவ் விடரொடு பயமும்
இருந்திடி லென்னுயிர் தரியா
தன்னையுங் குருவு மப்பனு மான
அமுதனே யளித்தரு ளெனையே. 124

பயத்தொடு துயரு மறைப்புமா மாயைப்
பற்றொடு வினையுமா ணவமும்
கயத்தவன் மயக்கு மருட்சியு மெனது
கருத்திலே யினியொரு கணமும்
வியத்திடத் தரியே னிவையெலாந் தவிர்த்துன்
மெய்யரு ளளித்திடல் வேண்டும்
உயத்தரு வாயே யிருக்கின்றே னிலையேல்
உயிர்விடு கின்றன னின்றே. 125

ஐயநான் பயத்தாற் றுயரினு லடைந்த
அடைவையுண் ணினைத்திடுந் தோறும்
வெய்யதீ மூட்டி விடுத்தலொப் பதுநான்
மிகவிவற் றலிளைத் திட்டேன்
வையமே லினிநா னிவைகளா விளைக்க
வசமிலே னிவையெலாந் தவிர்த்தே
உய்யவைப் பாயே யிருக்கின்றே னிலையேல்
உயிர்விடு கின்றன னின்றே. 126

பயந்துய ரிடருண் மருட்சியா தியவிப்
பகையெலாம் பற்றறத் தவிர்த்தே
நயந்தநின் னருளா மமுதளித் தடியேன்
நாடியீண் டெண்ணிய வெல்லாம்
வியந்திடத் தருதல் வேண்டுமீ தெனது
விண்ணப்ப நின்றிரு வுளத்தே
வயந்தரக் கருதித் தயவுசெய் தருள்க
வள்ளலே சிற்சபை வாழ்வே. 127

என்னுயிர்க் காத்தல் கடனுனக் கடியேன்
இசைத்தவிண் ணப்பமேற் றருளி
உன்னுமென் னுள்ளத் துறும்பய மிடர்கள்
உறுகண்மற் றிவையெலா மொழித்தே
நின்னரு ளமுத மளித்தெனை தெண்ணம்
நிரப்பியாட் கொள்ளுதல் வேண்டும்
மன்னுபொற் சபையில் வயங்கிய மணியே
வள்ளலே சிற்சபை வாழ்வே. 128

பரிக்கிலேன் பயமு மிடரும்வெந் துயரும்
பற்றறத் தவிர்த்தரு ளினிநான்
தரிக்கிலேன் சிறிதுந் தரிக்கிலே னுள்ளந்
தரிக்கிலேன் தரிக்கிலே னந்தோ
புரிக்கிலே சத்தை யகற்றியாட் கொள்ளும்
பொற்சபை யண்ணலே கருணை
வரிக்கணே ரின்ப வல்லியை மணந்த
வள்ளலே சிற்சபை வாழ்வே. 129

அருட்பெருஞ்ஜோதி

22. சுத்தசன்மார்க்க வேண்டுகோள்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிர்கட் கெல்லாநா னன்புசெயல் வேண்டும்
எப்பாரு மெப்பதமு மெங்கணுநான் சென்றே
எந்தைநின தருட்புகழை இயம்பியிடல் வேண்டும்
செப்பாத மேனிலைமேற் சுத்தசிவ மார்க்கந்
திகழ்ந்தோங்க அருட்ஜோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும்
தப்பேது நான்செயினு நீபொறுத்தல் வேண்டும்
தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும்வேண் டுவனே. 1

ஐயாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அடிமுடிகண் டெந்நாளு மனுபவித்தல் வேண்டும்
பொய்யாத வாய்மைகளே புகன்றிடுதல் வேண்டும்
புகன்றபடி புகன்றபடி புரிந்திடுதல் வேண்டும்
[1] எய்யாத அருட்ஜோதி யென்கையுறல் வேண்டும்
இறந்தவுயிர் தமைமீட்டு மெழுப்பியிடல் வேண்டும்
நையாத வண்ணமுயிர் காத்திடுதல் வேண்டும்
நாயகநின் றனைப்பிரியா துறுதலும்வேண் டுவனே. 2

அண்ணாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அழியாத தனிவடிவம் யானடைதல் வேண்டும்
கண்ணார நினையெங்குங் கண்டுவத்தல் வேண்டும்
காணாத காட்சியெலாங் கண்டுகொளல் வேண்டும்
பண்ணார நின்றனையே பாடியுறல் வேண்டும்
பரமானந் தப்பெருங்கூத் தாடியிடல் வேண்டும்
உண்ணாடி யுயிர்களுறுந் துயர்தவிர்த்தல் வேண்டும்
உனைப்பிரியா துறுகின்ற வுறவதுவேண் டுவனே. 3

1. எய்யாத என்பது — அறியாத.

அத்தாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அருட்பெருஞ்ஜோ தியைப்பெற்றே யகங்களித்தல் வேண்டும்
செத்தாரை மீட்டுமிங்கே யெழுப்பியிடல் வேண்டும்
திருச்சபைக்கே யடிமைகளாச் செய்வித்தல் வேண்டும்
ஒத்தாரு முயர்ந்தாருந் தாழ்ந்தாரு மெவரும்
ஒருமையுள ராகியுல கியல்நடத்தல் வேண்டும்
எத்தாலு மழியாத வடிவதிலே நானும்
எந்தாயு மொன்றாக வினிதுறல்வேண் டுவனே. 4

அரைசேநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அருட்பெருஞ்ஜோ தியைப்பெற்றே அகமகிழ்தல் வேண்டும்
வரைசேரெவ் வுலகமுமோ ரொழுக்கமுறல் வேண்டும்
மடிந்தாரை மீளவுநான் வருவித்தல் வேண்டும்
புரைசேருங் கொலைநெறியும் புலைநெறியுஞ் சிறிதும்
பொருந்தாம லெவ்வுயிரும் புரிந்துவத்தல் வேண்டும்
உரைசேர்மெய்த் திருவடிவி லெந்தாயு நானும்
ஒன்றாகி யெஞ்ஞான்று மோங்குதல்வேண் டுவனே. 5

அடிகேள்நான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அண்டமெலாம் பிண்டமெலாம் கண்டுகொளல் வேண்டும்
துடிசேரெவ் வுலகமுமெத் தேவருமெவ் வுயிரும்
சுத்தசிவ சன்மார்க்கம் பெற்றிடுதல் வேண்டும்
படிவானும் படைத்தன்முத லைந்தொழிலும் ஞானம்
படைத்தல்முத லைந்தொழிலும் நான்புரிதல் வேண்டும்
ஒடியாத திருவடிவி லெந்தாயு நானும்
ஒன்றாகி யெஞ்ஞான்று மோங்குதல்வேண் டுவனே. 6

அம்மானன் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆணவமா தியமூது மறுத்துநிற்றல் வேண்டும்
இம்மாலைத் தத்துவங்க ளெல்லாமென் வசத்தே
இயங்கியொரு தீமையுமில் லாதிருத்தல் வேண்டும்
எம்மானன் வேண்டுதல்வேண் டாமையறல் வேண்டும்
ஏகசிவ போகமனு போகமுறல் வேண்டும்
தம்மானத் திருவடிவி லெந்தாயு நானும்
சார்ந்துகலந் தோங்குகின்ற தன்மையும்வேண் டுவனே. 7

அச்சாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆறந்த நிலைகளெல்லா மறிந்தடைதல் வேண்டும்
எச்சார்பு மாகியுயிர்க் கிதம்புரிதல் வேண்டும்
எனையடுத்தார் தமக்கெல்லா மின்புதரல் வேண்டும்
இச்சாதி சமயவிகற் பங்களெலாந் தவிர்ந்தே
எவ்வுலகுஞ் சன்மார்க்கப் பொதுவடைதல் வேண்டும்
உச்சாதி யந்தமிலாத் திருவடிவில் யானும்
உடையாயுங் கலந்தோங்கு மொருமையும்வேண் டுவனே. 8

அறிவாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
"ஐந்தொழில்நான் புரிந்துலகி லருள்விளக்கல் வேண்டும்!
செறியாத கரணமெலாஞ் செறித்தடக்கல் வேண்டும்
சித்தாந்த வேதாந்தப் பொதுசிறத்தல் வேண்டும்
எறியாதென் னெண்ணமெலா மினிதருளல் வேண்டும்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தே யெனக்களித்தல் வேண்டும்
பிறியாதென் னுடுகலந்து நீயிருத்தல் வேண்டும்
பெருமானின் றனைப்பாடி யாடுதல்வேண் டுவனே. 9

அருளாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அணுத்துணையுஞ் சினங்காம மடையாமை வேண்டும்
மருளாய வுலகமெலா மருணீங்கி ஞான
மன்றிடத்தே வள்ளலுனை வாழ்த்தியிடல் வேண்டும்
இருளாமை யுறல்வேண்டும் **எனைபடுத்தார் சுகம்வாய்ந்**
திடல்வேண்டு மெவ்வுயிரு மின்படைதல் வேண்டும்
பொருளாமோர் திருவடிவி லுடையாயும் நானும்
புணர்ந்துகலந் தொன்றாகிப் பொருந்துதல்வேண் டுவனே. 10

அமலாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆடிநிற்குஞ் சேவடியைப் பாடிநிற்க வேண்டும்
எமனுதித் தடையென்று மெய்தாமை வேண்டும்
எல்லாஞ்செய் வல்லதிற னெனக்களித்தல் வேண்டும்
1 கமையாதி யடைந்துயிர்க ளெல்லாஞ்சன் மார்க்கம்
காதலித்தே திருப்பொதுவைக் களித்தேத்தல் வேண்டும்
விமலாதி யுடையவொரு திருவடிவில் யானும்
விமலாநீ யுங்கலந்தே விளங்குதல்வேண் டுவனே. 11

அருட்பெருஞ்ஜோதி

23. ஆன்ம தரிசனம்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெலாந் தருமோர்தெய்வமா மொருவன் திருச்சிற்றம்பலந்திகழ்கின்றான்
உருவெலா முணர்ச்சி யுடல்பொரு ளாவி யுளவெலா மாங்கவன் றனக்கே
தெருவெலா மறியக் கொடுத்தன்ன் வேறு செயலிலே னெனநினைத் திருந்தேன்
அருவெலா முடையாய் நீயறிந் ததுவே யடிக்கடி யுரைப்பதென் னினக்கே. 1

நினைத்தபோ தெல்லா நின்னையே நினைத்தேனினைப்பற நின்றபோதெல்லாம்
எனைத்தனி யாக்கி நின்கணே நின்றே னென்செய லென்னவோர் செயலுந்
தினைத்தனை யெனினும் புரிந்திலே னெல்லாஞ் சிவன்செய லாமெனப் புரிந்தேன்
அனைத்துமென் னரசே நீயறிந் ததுவே யடிக்கடி யுரைப்பதென் னினக்கே. 2

1. கமை என்பது—பொறுமை.

களித்தபோதெல்லா நின்னிய லுணர்ந்தே களித்தனன் கண்கணீர் ததும்பித்
துளித்த போதெல்லா நின்னருள் நினைத்தே துளித்தனன் சூழ்ந்தவ ருளத்தைத்
தெளித்தபோ தெல்லா நின்றிறம் புகன்றே தெளித்தனன் செய்கைவே றறியேன்
ஒளித்திரு வுள்மே யறிந்ததிவ் வனைத்து முரைப்பதென் னடிக்கடி யுனக்கே. 3

உண்டதும் பொருந்தி யுவந்தது முறங்கி யுணர்ந்தது முலகியு லுணர்வாற்
கண்டதுங் கருதிக் களித்ததுங் கலைகள் கற்றதுங் கரைந்ததுங் காதல்
கொண்டதுநின்னோ டன்றிநான் றனித்தென் குறிப்பினிற் குறித்ததொன் றிலையே
ஒண்டகு முனது திருவுள மறிந்த துரைப்பதென் னடிக்கடி யுனக்கே. 4

களவிலே களித்த காலத்து நீயே களித்தனை நான்களித் தறியேன்
உளவிலே யுவந்த போதுநீ தானே யுவந்தனை நானுவந் தறியேன்
கொள்விலே சழமோர் குறிப்பிலே னனைத்துங் குறித்தனை கொண்டனை நீயே
அளவிலே யெல்லா மறிந்தனை யரசே யடிக்கடி யுரைப்பதென் னினக்கே. 5

திலதவா ணுதலார் தமைக்கன விடத்துஞ் சிறிதுநான் விழைந்திலே னிந்த
உலகவாழ் விதிலோ ரணுத்துணை யெனினு முவப்பிலே னுலகுறு மாயைக்
கலகவா தனைதீர் காலமென் றுறுமோ கடவுளே யெனத்துயர்ந் திருந்தேன்
அலகிலாத் திறலோய் நீயறிந் ததுநா னடிக்கடி யுரைப்பதென் னினக்கே. 6

சாதியு மதமுஞ் சமயமுந் தவிர்ந்தேன் சாத்திரக் குப்பையுந் தணந்தேன்
நீதியு நிலையுஞ் சத்தியப் பொருளு நித்திய வாழ்க்கையுஞ் சுகமும்
ஆதியு நடுவு மந்தமு மெல்லாம் அருட்பெருஞ் ஜோதியென் றறிந்தேன்
ஓதிய வனைத்து நீயறிந் ததுநா னுரைப்பதென் னடிக்கடி யுனக்கே. 7

பித்தெலா முடைய வுலகர்தங் கலகப் பிதற்றெலா மென்றொழிந் திடுமோ
சத்தெலா மொன்றென் றுணர்ந்தசன் மார்க்க சங்கமென் றோங்குமோ தலைமைச்
சித்தெலாம் வல்ல சித்தனென் றுறுமோ தெரிந்திலே னெனத்துயர்ந் திருந்தேன்
ஒத்தெலா முனது திருவுள மறிந்த துரைப்பதென் னடிக்கடி யுனக்கே. 8

ஒன்றெனக் காணு முணர்ச்சியென் றுறுமோ வூழிதோ றூழிசென் றிடினும்
என்றுமிங் கிறவா வியற்கையென் றுறுமோ வியலருட் சித்திக ளனைவந்
தோன்றலென் றுறுமோ அனைத்துமென் வசத்தே யுறுதலென் றோவெனத் துயர்ந்
தேன், உன்றிரு வுளமே யறிந்ததிவ் வனைத்துமுரைப்பதென்னடிக்கடியுனக்கே.

கள்ளவா தனையைக் களைந்தருள் நெறியைக் காதலித் தொருமையிற் கலந்தே
உள்ளவா றிந்த வுலகெலாங் களிப்புற் றோங்குத லென்றுவந் துறுமோ
வள்ளலே யதுகண் டடியனே னுள்ள மகிழ்தலென் றோவெனத் துயர்ந்தேன்
ஒள்ளியோய் நினது திருவுள மறிந்த துரைப்பதென் னடிக்கடி யுனக்கே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

—ooXoo—

24. சித்தி விளைவு

சிவ தரிசனம்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவுடையாய் சிற்சபைவாழ் சிவபதியே யெல்லாஞ்
செய்யவல்ல தனித்தலைமைச் சித்தசிகா மணியே
உருவுடையென் னுயிர்க்குயிரா யொளிர்கின்ற வொளியே
உன்னுதொறு மென்னுளத்தே யூறுகின்ற வமுதே
அருவுடைய பெருவெளியா யதுவிளங்கு வெளியாய்
அப்பாலு மாய்நிறைந்த அருட்பெருஞ் ஜோதியனே
மருவுடையாள் சிவகாம வல்லிமண வாளா
வந்தருள்க அருட்ஜோதி தந்தருள்க விரைந்தே. 1

சொல்லவனே பொருளவனே துரியபதத் தவனே
தூயவனே நேயவனே ஜோதியுரு வவனே
நல்லவனே நன்னிதியே ஞானசபா பதியே
நாயகனே தாயகனே நண்பவனே யனைத்தும்
அல்லவனே யானவனே யம்மையப்பா வென்னை
ஆண்டவனே தாண்டவனே யருட்குருவே யெல்லாம்
வல்லவனே சிவகாம வல்லிமண வாளா
மன்னவனே யென்னவனே வந்தருள்க விரைந்தே. 2

துரியநிலை துணிந்தவருஞ் சொல்லருமெய்ப் பொருளே
சுத்தசிவா னந்தசபைச் சித்தசிகா மணியே
பெரியசிவ பதியேநின் பெருமையறிந் திடவே
பேராசைப் படுகின்றேன் பித்தர்களிற் பெரியேன்
கரியமணி திறத்தினையுங் காணவல்லே னல்லேன்
கண்மணியே நின்றிறத்தைக் காணுதல்வல் லேனோ
அரியபெரும் பொருளாமுன் னருட்ஜோதி யெனக்கே
அளித்தனையே லறிந்துகொள்வே னளித்திடுக விரைந்தே. 3

மறப்பறியாப் பேரறிவில் வாய்த்தபெருஞ் சுகமே
மலைவறியா நிலைநிரம்ப வயங்கியசெம் பொருளே
இறப்பறியாத் திருநிலையி லென்னைவளர்த் தருளும்
என்னுடைய நற்றாயே யெந்தாயே நினது
சிறப்பறியா வுலகமெலாஞ் சிறப்பறிந்து கொளவே
சித்தசிகா மணியேநீ சித்தியெலாம் விளங்கப்
பிறப்பறியாப் பெருந்தவரும் வியப்பவந்து தருவாய்
பெருங்கருணை யரசேநீ தருந்தருண மிதுவே. 4

முன்னுழைப்பா லுறுமெனவே மொழிகின்றார் மொழியின்
முடிவறியே னெல்லாஞ்செய் முன்னவனே நீயென்
தன்னுழைப்பார்த் தருள்வாயே லுண்டனைத்து மொருநின்
தனதுசுதந் தரமேயிங் கெனதுசுதந் தரமோ
என்னுழைப்பா லென்பயனோ விரங்கியரு ளாயேல்
யானொரென் னறிவெதுமே லென்னைமதிப் பவரார்
பொன்னுழைப்பாற் பெறலுமரி தருளிலையே லெல்லாம்
பொதுநடஞ்செய் புண்ணியநீ யெண்ணியவா றாமே. 5

விழித்துவிழித் திமைத்தாலுஞ் சுடருதய மிலையேல்
விழிகள்விழித் திளைப்பதலால் விளைவொன்று மிலையே
மொழித்திறஞ்செய் தடிக்கடிநான் முடுகிமுயன் றாலும்
முன்னவநின் பெருங்கருணை முன்னிடலின் றெனிலோ
செழித்துறுநற் பயனெதுவோ திருவுளந்தா னிரங்கில்
சிறுதுரும்போ ரைந்தொழிலுஞ் செய்திடல்சத் தியமே
பழித்துரைப்பா ருரைக்கவெலாம் பசுபதிநின் செயலே
பரிந்தெனையும் பாடுவித்துப் பரிசுமகிழ்ந் தருளே. 6

மாநிருபா திபர்சூழ மணிமுடிதான் பொறுத்தே
மண்ணாள வானாள மனத்தினினைத் தேனோ
தேனொருவா மொழிச்சியரைத் திளைக்க விழைந் தேனோ
தீஞ்சுவைகள் விரும்பினனோ தீமைகள்செய் தேனோ
நானொருபா வமுமறியேன் நன்னிதியே யெனது
நாயகனே பொதுவிளங்கு நடராஜ பதியே
ஏனொருமை யிலர்போனீ யிருக்கின்றா யழகோ
என்னொருமை யறியாயோ யாவுமறிந் தாயே. 7

பாவிமனக் குரங்காட்டம் பார்க்கமுடி யாதே
பதிவெறுத்தே னிதிவெறுத்தேன் பற்றனைத்துந் தவிர்த்தேன்
ஆவியுடல் பொருளையுன்பாற் கொடுத்தேனுன் னருட்பேர்
ஆசைமய மாகியுனை யடுத்துமுயல் கின்றேன்
கூவியெனை யாட்கொளநீ நினையாயோ நினது
குறிப்பறியேன் பற்பலகால் கூவியிளைக் கின்றேன்
தேவிசிவ காமவல்லி மகிழுமண வாளா
தெருணிறைவா னமுதளிக்குந் தருணமிது தானே. 8

கட்டவிழ்ந்த கமலமெனக் கருத்தவிழ்ந்து நினையே
கருதுகின்றேன் வேறொன்றுங் கருதுகிலே னிதுதான்
சிட்டருளந் திகழ்கின்ற சிவபதியே நினது
திருவுளமே யறிந்ததுநான் செப்புதலென் புவிமேல்
விட்டகுறை தொட்டகுறை யிரண்டுநிறைந் தனனீ
விரைந்துவந்தே யருட்ஜோதி புரிந்தருளுந் தருணந்
தொட்டதுநான் துணிந்துரைத்தே னீயுணர்த்த வுணர்ந்தே
சொல்வதலா லென்னறிவாற் சொல்லவல்லே னன்றே. 9

காட்டையெலாங் கடந்துவிட்டே னுட்டையடைந் தனது
கடிநகர்ப்பொன் மதிற்காட்சி கண்குளிரக் கண்டேன்
கோட்டையெலாங் கொடிநாட்டிக் கோலமிடப் பார்த்தேன்
கோயிலின்மேல் வாயிலிலே குறைகளெலாந் தவிர்ந்தேன்
சேட்டையற்றுக் கருவியெலா மென்வசநின் றிடவே
சித்தியெலாம் பெற்றேனென் திருச்சிற்றம் பலமேல்
பாட்டையெலாம் பாடுகின்றே னிதுதருணம் பதியே
பலந்தருமென் னுளந்தனிலே கலந்துநிறைந் தருளே. 10

சித்தியெலாம் வல்லசிவ சித்தனுளங் கலந்தான்
செத்தாரை யெழுப்புகின்ற திருநாள்க ளடுத்த
இத்தினமே தொடங்கியழி யாதநிலை யடைதற்
கேற்றகுறி யேற்றவிடத் திசைந்தியல்கின் றனநாஞ்
சத்தியமே பெருவாழ்விற் பெருங்களிப்புற் றிடுதல்
சந்தேகித் தலையாதே சாற்றியவென் மொழியை
நித்தியவான் மொழியென்ன நினைந்துமகிழ்ந் தமைவாய்
நெஞ்சேநீ யஞ்சேலுள் ளஞ்சேலஞ் சேலே. 11

அருட்பெருஞ்ஜோதி

25. வாதனைக் கழிவு

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழுது விடிந்த தினிச்சிறிதும் பொறுத்து முடியே னெனநின்றே
அழுது விழிக ணீர்துளும்பக் கூவிக் கூவி யயர்கின்றேன்
பழுது தவிர்க்குந் திருச்செவிக்குட் பட்ட திலையோ பலகாலும்
உழுது களைத்த மாடனையேன் றுணைவே றறியே னுடையானே. 1

உடையாய் திருவம் பலத்தாட லொருவா வொருவா வுலவாத
கொடையா யெனநா னின்றனையே கூவிக் கூவி யயர்கின்றேன்
தடையா யினதீர்த் தருளாதே தாழ்க்கி லழகோ புலைநாயிற்
கடையாய்த் திரிந்தேன் கலங்குதல்சம் மதமோ கருணைக் கருத்தினுக்கே. 2

கருணைக் கருத்து மலர்ந்தெனது கலக்க மனைத்துந் தவிர்த்தேயித்
தருணத் தருளா விடிலடியேன் றரியேன் றளர்வேன் றளர்வதுதான்
அருணச் சுடரே நின்னருளுக் கழகோ வழகென் றிருப்பாயேல்
தெருணற் பதஞ்சா ரடியரெலாஞ் சிரிப்பார்நானுந் திகைப்பேனே. 3

திகைப்பார் திகைக்க நான்சிறிதுந் திகையே னெனநின் றிருவடிக்கே
வகைப்பா மாலை சூட்டுகின்றேன் மற்றோன் றறியேன் சிறியேற்குத்
தகைப்பா ரிடையித் தருணத்தே தாரா யெனிலோ பிறரெல்லாம்
நகைப்பார் நகைக்க வுடம்பினைவைத் திருத்த லழகோ நாயகனே. 4

நாயிற் கடையேன் கலக்கமெலாந் தவிர்த்து நினது நல்லருளை
ஈயிற் கருணைப் பெருங்கடலே யென்னே கெடுவ தியற்கையிலே
தாயிற் பெரிய தயவுடையான் குற்றம் புரிந்தோன் றன்னையுமோர்
சேயிற் கருதி யணைத்தானென் றுரைப்பா ருனைத்தான் றெரிந்தோரே.

தெரிந்த பெரியர்க் கருள்புரிதல் சிறப்பென் றுரைத்த தெய்வமறை
திரிந்த சிறியர்க் கருள்புரிதல் சிறப்பிற் சிறப்பென் றுரைத்தனவே
புரிந்தம் மறையைப் புகன்றவனு நீயே யென்றாற் புண்ணியனே
விரிந்த மனத்துச் சிறியேனுக் கிரங்கி யருளல் வேண்டாவோ. 6

வேண்டா ருளரோ நின்னருளை மேலோ ரன்றிக் கீழோரும்
ஈண்டார் வதற்கு வேண்டினரா லின்று புதிதோ யான்வேண்டல்
தாண்டா விளக்கே திருப்பொதுவிற் ஜோதி மணியே **ஆறொடுமூன்**
றுண்டா வதிலே முன்னென்னை யாண்டாய் கருணை யளித்தருளே.

அருளே வடிவா மரசேநீ யருளா விடிலிவ் வடியேனுக்
கிருளே தொலைய வருளளிப்பா ரெவரே யெல்லாம் வல்லோய்நின்
பொருளேய் வடிவிற் கலையொன்றே புறத்து மகத்தும் புணர்ந்தெங்குந்
தெருளே யுறவெத் தலைவருக்குஞ் சிறந்த வருளாய்த் திகழ்வதுவே. 8

திகழ்ந்தார் கின்ற திருப்பொதுவிற் சிவமேநின்னைத் தெரிந்துகொண்டு
புகழ்ந்தார் தம்மைப் பொறுத்திடவும புனமை யறிவாற் பொயயுரைத்தே
இகழ்ந்தேன் றனைக்கீழ் வீழ்த்திடவு மென்னே புவிககிங் கிசைத்திலைநீ
அகழ்ந்தார் தமையும் பொறுக்கவென வமைத்தா யெல்லா மமைத்தாயே. 9

எல்லாம் வகுத்தா யெனக்கருளில் யாரே தடுப்பா ரெல்லாஞ்செய்
வல்லான் வகுத்த வண்ணமென மகிழ்வா ரென்கண் மணியேயென்
சொல்லா னவையு மணிந்துகொண்டதுரையேசோதித்திருப்பொதுவில்
நல்லாய் கருணை நடத்தரசே தருண மிதுநீ நயந்தருளே. 10

நயந்த கருணை நடத்தரசே ஞான வமுதே நல்லோர்கள்
வியந்த மணியே மெய்யறிவாம் விளக்கே யென்னை விதித்தோனே
கயந்த மனத்தே னெனினுமிகக் கலங்கி நரகக் கடுங்கடையிற்
பயந்த பொழுதுந் தாழ்த்திருத்த லழகோ கடைக்கண் பார்த்தருளே.

பார்த்தா ரிரங்கச் சிறியேனன் பாவி மனத்தாற் பட்டதுயர்
தீர்த்தா யந்நா ள்துதொடங்கித் தெய்வந் துணையென் றிருக்கின்றேன்
சேர்த்தா யுலகி லிந்நாளிற் சிறியேன் றனைவெந் துயர்ப்பாவி
ஈர்த்தா லதுகண் டிருப்பதுவோ கருணைக் கழகிங் கெந்தாயே. 12

தாயே யெனைத்தான் தந்தவனே தலைவா ஞான சபாபதியே
பேயேன் செய்த பெருங்குற்றம் பொறுத்தாட் கொண்ட பெரியோனே
நீயே யிந்நாள் முகமறியார் நிலையி லிருந்தால் நீடுலகில்
நாயே யனையே னெவர்துணையென் றெங்கே புகுவே னவிலாயே. 13

ஆயேன் வேதா கமங்களைநன் கறியேன் சிறியே னவலமிகும்
பேயே னெனினும் வலிந்தென்னைப் பெற்ற கருணைப் பெருமானே
நீயே யருள நினைத்தாயே லெல்லா நலமும் நிரம்புவனேன்
காயே யெனினுங் கனியாகு மன்றே நினது கருணைக்கே. 14

கருணா நிதியே யென்னிரண்டு கண்ணே கண்ணிற் கலந்தொளிருந்
தெருணு டொளியே வெளியேமெய்ச் சிவமே சித்த சிகாமணியே
இருணு டுலகி லறிவின்றி யிருக்கத் தரியே னிதுதருணந்
தருணு வடியேற் கருட்ஜோதி தருவா யென்முன் வருவாயே. 15

வருவா யென்கண் மணிநீயென் மனத்திற் குறித்த வண்ணமெலாந்
தருவாய் தருண மிதுவேமெய்த் தலைவா ஞான சபாபதியே
உருவாய் சிறிது தாழ்க்கிலுயி ரொருவு முரைத்தே னென்னுடைவாய்
இருவா யலநின் றிருவடிப்பாட் டிசைக்கு மொருவா யிசைத்தேனே.

தேனே திருச்சிற் றம்பலத்திற் றெள்ளா ரமுதே சிவஞான
வானே ஞான சித்தசிகா மணியே யென்கண் மணியேயென்
ஊனே புகுந்தென் னுளங்கலந்த வுடையா யடியே னுவந்திடநீ
தானே மகிழ்ந்து தந்தாயித் தருணங் கைம்மா றறியேனே. 17

அறியேன்சிறியேன்செய்தபிழையனைத்தும்பொறுத்தாயருட்ஜோதிக்
குறியே குணமே பெறவென்னைக் குறிக்கொண் டளித்தாய் **சன்மார்க்க**
நெறியே விளங்க வென்னைக்கலந்து நிறைந்தாய்நினை யொருகணமும்
பிறியேன் பிறியே னிறவாமை பெற்றே னுற்றேன் பெருஞ்சுகமே. 18

சுகமே நிரம்பப் பெருங்கருணைத் தொட்டி லிடத்தே யெனையமர்த்தி
அகமே விளங்கத் திருவருளா ரமுத மளித்தே யணைத்தருளி
முகமே மலர்த்திச் சித்திநிலை முழுதுங் கொடுத்து மூவாமற்
சகமே லிருக்கப் புரிந்தாயே தாயே யென்னைத் தந்தாயே. 19

தந்தா யின்றுந் தருகின்றாய் தருவாய் மேலுந் தனித்தலைமை
எந்தாய் நினது பெருங்கருணை யென்னென் றுரைப்பே னிவ்வுலகிற்
சிந்தா குலந்தீர்த் தருளெனநான் சிறிதே கூவு முன்னென்பால்
வந்தாய் கலந்து மகிழ்கின்றா யெனது பொழுது வான்பொழுதே. 20

அருட்பெருஞ்ஜோதி

26. அனுபோக நிலயம்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இனிப்பிரிந் திறையு மிருக்கலேன் பிரிவை யெண்ணினு மையகோ மயங்கிப்
பனிப்பிலென் னுடம்பு முயிருமுள் ளுணர்வும் பரதவிப் பதையறிந் திலையோ
தனிப்படு ஞான வெளியிலே யின்பத் தனிநடம் புரிதனித் தலைவா
கனிப்பயன் றருந்தற் கிதுதகு தருணங் கலந்தருள் கலந்தரு ளெனையே.

பிரிந்தினிச் சிறிதுந் தரிக்கலேன் பிரிவைப் பேசினு நெய்விடுந் தீப்போல்
எரிந்துளங் கருகி மயங்கல்கண் டிலையோ வெங்கணுங் கண்ணுடை யெந்தாய்
புரிந்தசிற் பொதுவிற் றிருநடம் புரியும் புண்ணியா வென்னுயிர்த் துணைவா
கரைந்திடா துறுதற் கிதுதகு தருணங் கலந்தருள் கலந்தருள் ளெனையே. 2

மேலையே காந்த வெளியிலே நடஞ்செய் மெய்யனே யைய்னே யெனக்கு
மாலையே யணிந்த மகிழ்நனே யெல்லாம் வல்லனே நல்லனே யருட்செங்
கோலையே நடத்து மிறைவனே யோரெண் குணத்தனே யினிச்சகிப் பறியேன்
காலையே தருதற் கிதுதகு தருணங் கலந்தருள் கலந்தரு ளெனையே. 3

பண்டுகொண் டெனைத்தான் பிலகுறி யாத பண்பனே திருச்சிற்றம்பலத்தே
தொண்டுகொண் டடியர் களிக்கநின் றாடுந் தூயனே நேயனே பிரமன்
விண்டுகண் டறியா முடியடி யெனக்கே விளங்குறக் காட்டிய விமலா
கண்டுகொண் டுறுதற் கிதுதகு தருணங் கலந்தருள் கலந்தரு ளெனையே.

தனித்துணை யெனுமென் தந்தையே தாயே தலைவனே சிற்சபை தனிலே
இனித்ததெள் ளமுதே யென்னுயிர்க் குயிரே யென்னிரு கண்ணுண் மாமணியே
அநித்தமே நீக்கி யாண்டவென் குருவே யண்ணலே யினிப்பிரி வாற்றேன்
கனித்துணை தருதற் கிதுதகு தருணங் கலந்தருள் கலந்தரு ளெனையே. 5

துன்பெலாந் தவிர்க்குந் திருச்சிற்றம் பலத்தே ஜோதியுட் ஜோதியே யழியா
இன்பெலா மளிக்கு மிறைவனே யென்னை யீன்றநற் றந்தையே தாயே
அன்பெலா மாகி நிறைந்ததோர் நிறைவே யண்ணலே யினிப்பிரி வாற்றேன்
பொன்பதந் தருதற் கிதுதகு தருணம் புணர்ந்தருள் புணர்ந்தரு ளெனையே. 6

ஏதுமொன் றறியாப் பேதையாம் பருவத் தென்னையாட் கொண்டெனை யுவந்தே
ஓதுமின் மொழியாற் பாட்வே பணித்த வொருவனே யென்னுயிர்த் துணைவா
வேதமும் பயனு மாகிய பொதுவில் விளங்கிய விமலனே ஞான
போதகந் தருதற் கிதுதகு தருணம் புணர்ந்தருள் புணர்ந்தரு ளெனையே. 7

எண்ணிய வெனதுள் ளெண்ணமே யெண்ணத் திசைந்தபே ரின்பமே யென்றுன்
பண்ணிய தவமே தவத்துறும் பலனே பலத்திறற் கிடைத்தவென் பதியே
தண்ணிய மதியே மதிமுடி யரசே தனித்தசிற் சபைநடத் தமுதே
புண்ணிய மளித்தற் கிதுதகு தருணம் புணர்ந்தருள் புணர்ந்தரு ளெனையே

மலப்பகை தவிர்க்குந் தனிப்பொது மருந்தே மந்திர மேயொளிர் மணியே
நிலைப்பட வெனையன் றாண்டரு ளளித்த நேயனே தாயனை யவனே
பலப்படு பொன்னம் பலத்திலே நடஞ்செய் பரமனே பரமசிற் சுகந்தான்
புலப்படத் தருதற் கிதுதகு தருணம் புணர்ந்தருள் புணர்ந்தரு ளெனையே.

களிப்புறு மடியேன் கையிலே கிடைத்த கற்பகத் தீஞ்சுவைக் கனியே
வெளிப்புறத் தோங்கும் விளக்கமே யகத்தே விளங்குமோர் விளக்கமே யெனக்கே
ஒளிப்பிலா தளித்த சிற்றம் பொதுவி லொருவனே இனிப்பிரி வாற்றேன்
புளிப்பற வினித்தற் கிதுதகு தருணம் புணர்ந்தருள் புணர்ந்தரு ளெனையே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

27. தற்போத விழப்பு

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வண்ணம் பழுத்தவரு மறிந்திலர்சற் றெனினும்
அறிந்தனமோர் சிறிதுகுரு வருளாலே யந்தச்
செவ்வண்ணம் பழுத்ததனித் திருவுருக்கண் டெவர்க்குந்
தெரியாம லிருப்பமெனச் சிந்தனைசெய் திருந்தேன்
இவ்வண்ண மிருந்தவெனைப் பிறரறியத் தெருவில்
இழுத்துவிடுத் ததுகடவு ளியற்கையருட் செயலோ
மவ்வண்ணப் பெருமாயை தன்செயலோ வறியேன்
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. 1

கள்ளிருந்த மலரிதழி சடைக்கனிநின் வடிவங்
கண்டுகொண்டேன் சிறிதடியேன் கண்டுகொண்ட படியே
நள்ளிருந்த வண்ணமின்னுங் கண்டுகண்டு களித்தே
நாடறியா திருப்பமென்றே நன்றுநினைத் தொருசார்
உள்ளிருந்த வெனைத்தெருவி லிழுத்துவிடுத் ததுதான்
உன்செயலோ பெருமாயை தன்செயலோ வறியேன்
வள்ளிருந்த குணக்கடையே னிதைநினைக்குந் தோறும்
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. 2

இகத்திருந்த வண்ணமெலா மிகத்திருந்த வருட்பேர்
இன்பவடி வஞ்சிறியேன் முன்புரிந்த தவத்தால்,
சகத்திருந்தார் காணாதே சிறிதுகண்டு கொண்ட
தரகினந்து பெரிதின்னுந் தான்காண்பே மென்றே
அகத்திருந்த வெனைப்புறத்தே யிழுத்துவிடுத் ததுதான்
ஆண்டவநின் னருட்செயலோ மருட்செயலோ வறியேன்
மகத்திருந்தா ரென்னளவி லென்னினைப்பா ரந்தோ
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. 3

கருங்களிறு போன்மதத்தாற் கண்செருக்கி வீணே
காலமெலாங் கழிக்கின்ற கடையர்கடைத் தலைவாய்
ஒருங்குசிறி யேன்றனைமுன் வலிந்தருளே வடிவாய்
உள்ளமர்ந்தே யுள்ளதனை யுள்ளபடி யுணர்த்திப்
பெருங்கருணை யாலளித்த பேறதனை யின்னும்
பிறரறியா வகைபெரிதும் பெறுதுமென வுள்ளே
மருங்கிருந்த வெனைவெளியி லிழுத்துவிட்ட தென்னே
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. 4

நாடுகின்ற மறைகளெலா நாமறியோ மென்று
நாணியுரைத் தலமரவே நல்லமணி மன்றில்
ஆடுகின்ற சேவடிகண் டானந்தக் கடலில்
ஆடுமன்பர் போனமக்கும் அருள்கிடைத்த தெனினும்
வீடுகின்ற பிறர்சிறிது மறியாம லிருக்க
வேண்டுமென விருந்தவென்னை வெளியிலிழுத் திட்டு
வாடுகின்ற வகைபுரிந்த விதியைநினைந் தையோ
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. 5

நதிகலந்த சடையசையத் திருமேனி விளங்க
நல்லதிருக் கூத்தாட வல்லதிரு வடிகள்
கதிகலந்து கொளச்சிறியேன் கருத்திடையே கலந்து
கள்ளமற வுள்ளபடி காட்டிடக்கண் டின்னும்
பதிகலந்து கொளுமட்டும் பிறரறியா திருக்கப்
பரிந்துள்ளே யிருந்தவென்னை வெளியிலிழுத் திட்டு
மதிகலந்து கலங்கவைத்த விதியைநினைந் தையோ
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. 6

மஞ்சனைய குழலம்மை யெங்கள்சிவ காம
வல்லிமகிழ் திருமேனி வண்ணமது சிறிதே
நஞ்சனைய கொடியேன்கண் டிடப்புரிந்த வருளை
நாடறியா வகையின்னு நீடநினைத் திருந்தேன்
அஞ்சனைய பிறரெல்லா மறிந்துபல பேசி
அலர்தூற்ற வலியவென்னை வெளியிலிழுத் திட்டு
வஞ்சனைசெய் திடவந்த விதியைநினைந் தையோ
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. 7

அரிபிரம ருருத்திரரு மறிந்துகொள மாட்டா
தலமரவு மீதென்ன வதிசயமோ மலத்தில்
புரிபுழுவி விழிந்தேனைப் பொருளாக்கி யருளாம்
பொருளளிக்கப் பெற்றனனிப் புதுமைபிற ரறியா
துரிமைபெற விருப்பனென வுள்ளிருந்த வென்னை
உலகறிய வெளியிலிழுத் தலகில்விருத் தியினால்
வரிதலையிட் டாட்டுகின்ற விதியைநினைந் தையோ
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. 8

விழற்கிறைத்துக் களிக்கின்ற வீணர்களிற் சிறந்த
வினைக்கொடியேன் பொருட்டாக விரும்பியெழுந் தருளிக்
கழற்கிசைந்த பொன்னடிநந் தலைமேலே யமைத்துக்
கருணைசெயப் பெற்றனமிக் கருணைநமை யின்னும்
நிழற்கிசைத்த மேனிலையி லேற்றுமென மகிழ்ந்து
நின்றவென்னை வெளியிலிழுத் துலகவியா பார
வழக்கில்வளைத் தலைக்கவந்த விதியைநினைந் தையோ
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. 9

அடிபிடித்துத் திரிகின்ற மறைகளெலாங் காணா
அருள்வடிவைக் காட்டிநம்மை யாண்டுகொண்ட கருணைக்
கொடிபிடித்த குருமணியைக் கூடுமட்டும் வேறோர்
குறிப்பின்றி யிருப்பமெனக் கொண்டகத்தே யிருந்தேன்
படிபிடித்த பலர்பலவும் பகர்ந்திடவிங் கெனைத்தான்
படுவழக்கிட் டுலகியலாம் வெளியிலிழுத் தலைத்தே
மடிபிடித்துப் பறிக்கவந்த விதியைநினைந் தையோ
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

28. மாயா விளக்கம்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கறவெனைத்தான்வளர்த்திடப்பரையாஞ்செவிலிபாற்சேர்த்தனையவளோ
எடுக்கவுநினையாள்படுக்கவுமொட்டாள் என்செய்வேனின்னுமென்னிடைப்பால்
மடுக்கநற் றாயும் வந்திலள் நீயும் வந்தெனைப் பார்த்திலை யந்தோ
தடுக்கருங் கருணைத் தந்தையே தளர்ந்தேன் தனயனேன் தளர்ந்திடலழகோ.

தளர்ந்திடேல்மகனேயென்றெனையெடுத்தோர்தாய்கையிற்கொடுத்தனையவ
வளர்ந்திடா வகையே நினைத்தனள் போன்று மாயமேபுரிந்திருக்கின்றாள்[ளோ
கிளர்ந்திட வெனைத்தான் பெற்றநற் றாயுங் கேட்பதற் கடைந்தில ளந்தோ
உளந்தரு கருணைத் தந்தையே நீயும் உற்றிலை பெற்றவர்க் கழகோ.

தாங்கவென்றனையோர்தாய்கையிற்கொடுத்தாய்தாயவள்நான்றனித்துணர்
தூங்கவுமொட்டாளெடுக்கவுந்துணியாள் சூதையே நினைத்திருக் கின்றாள் [ந்து
ஓங்குநற் றாயும் வந்திலா ளந்தோ வுளந்தளர் வுற்றன னீயும்
ஈங்குவந் திலையே லென்செய்கே னிதுதான் எந்தைநின் றிருவருட் கழகோ. 3

அத்தநீயெனையோர்தாய்கையிற்கொடுத்தாயாங்கவள்மகள்கையிற்கொடுத்தா
நித்திய மகளோர் நீலிபாற் கொடுத்தாள் நீலியோ தன்புடை யாடுந் [ள்
தத்துவ மடவார் தங்கையிற் கொடுத்தாள் தனித்தனி யவரவ ரெடுத்தே
கத்தவெம் பயமே காட்டினர் நானுங் கலங்கினேன் கலங்கிட லழகோ.

வாங்கியசெவிலி அறிவொடுந்துயிற்றமகள்கையிற்கொடுத்தனளெனைத்தான்
ஈங்கிவள் கருத்தி லெதுநினைத் தனளோ என்செய்வே னென்னையே யுணர்ந்து
தூங்கவு மொட்டா ளடிக்கடி கிள்ளித் தொட்டிலு மாட்டிடு கின்றாள்
ஏங்குறு கின்றேன் பிள்ளைதன் னருமை ஈன்றவ ரறிவரே யெந்தாய்.

வலத்திலே செவிலி யெடுத்திடச் சோம்பி மக்கள்பாற் காட்டிவிட் டிருந்தாள்
மலத்திலே யுழைத்துக் கிடந்தழல் கேட்டும் வந்தெனை யெடுத்திலா ரவரும்
இலத்திலே கூடி யாடுகின் றனர்நான் என்செய்வே னென்னுடை யருமை
நிலத்திலே யவர்க ளறிந்திலார் பெற்றோய் நீயுமிங் கறிந்திலை யேயோ. 6

தும்மினேன் வெதும்பித் தொட்டிலிற் கிடந்தே சோர்ந்தழுதிளைத்துடன் குரலு கம்மினேன் செவிலி யம்மிபோ லசையாள் காதுறக் கேட்டிருக் கின்றாள் [ந் செம்மியே மடவார் கொம்மியே பாடிச் சிரித்திருக் கின்றன ரந்தோ இம்மியே யெனினு மிரங்கிடார்போல இருப்பதோ நீயுமெந் தாயே. 7

துருவிலா வயிரத் தொட்டிலே தங்கத் தொட்டிலே பலவிருந் திடவுந் திருவிலாப் பொத்தைத் தொட்டிலிற் செவிலி சிறியனைக் கிடத்தின ளெந்தாய் பிரிவிலாத் தனிமைத் தலைவநீ பெற்ற பிள்ளைநா னென்க்கிது பெறுமோ கருவிலாய் நீயித் தருணம்வந் திதனைக் கண்டிடிற் சகிக்குமோ நினக்கே. 8

காய்ந்திடு மன்த்தாள் போன்றனள் சிறிதுங் கனிவிலாள் காமமா திகளாம் பாய்ந்திடு வேடப் பயல்களா லெனக்குப் பயம்புரி வித்தனள் பலகால் தேய்ந்திடு மதியென் றெண்ணிநுள் குறையர்த் திருமதி யெனநினைந் தறியாள் சாய்ந்தவிச் செவிலி கையிலே யென்னைத் தந்தது சாலுமெந் தாயே. 9

ஞானவா னந்த வல்லியாம் பிரியா நாயகி யுடனெழுந் தருளி ஈன்மா றிடர்தீர்த் தெடுத்தெனை யணைத்தே யின்னமு தனைத்தையு மருத்தி ஊன்மொன் றில்லா தோங்குமெய்த் தலத்தில் உறப்புரிந் தெனைப்பிரி யாமல் வானமும் புவியு மதிக்கவாழ்ந் தருள்க மாமணி மன்றிலெந் தாயே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

29. அபயத்திறன்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆடக மணிப்பொற் குன்றமே யென்னை
ஆண்டுகொண் டருளிய பொருளே
வீடகத் தேற்றும் விளக்கமே விளக்கின்
மெய்யொளிக் குள்ளொளி வியப்பே
வாடகச் சிறியேன் வாட்டங்க ளெல்லாந்
தவிர்த்தருள் வழங்கிய மன்றில்
நாடகக் கருணை நாதனே யுன்னை
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 1

வட்டவான் சுடரே வளரொளி விளக்கே
வயங்குசிற் ஜோதியே யடியேன்
இட்டமே யிட்டத் தியைந்துளே கலந்த
இன்பமே யென்பெரும் பொருளே
கட்டமே தவிர்த்திங் கென்னைவாழ் வித்த
கடவுளே கனகமன் றகத்தே
[1] நட்டமே புரியும் பேரரு ளரசே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 2

1. நட்டம் என்பது — நடனம்.

புல்லவா மனத்தே னென்னினுஞ் சமயம்
புகுதவா பொய்ந்நெறி யொழுக்கஞ்
சொல்லவா பிறரைத் துதிக்கவா சிறிதோர்
சொப்பனத் தாயினு நினையேன்
கல்லவா மனத்தோ ருறவையுங் கருதேன்
கனகமா மன்றிலே நடிக்கும்
நல்லவா வெல்லாம் வல்லவா வுனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 3

**புண்படா வுடம்பும் புரைபடா மனமும்
பொய்படா வொழுக்கமும் பொருந்திக்**
கண்படா திரவும் பகலுநின் றனையே
கருத்தில்வைத் தேத்துதற் கிசைந்தேன்
உண்பனே யெனினு முடுப்பனே யெனினும்
உலகரை நம்பிலே னெனது
நண்பனே நலஞ்சார் பண்பனே யுனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 4

புண்ணிலே புகுந்த கோலெனத் துயரம்
புகுந்தெனைக் கலக்கிய போதுங்
கண்ணிலே யெனது கருத்திலே கலந்த
கருத்தனே நின்றனை யல்லால்
மண்ணிலே வயங்கும் வானிலே பிறரை
மதித்திலேன் மதிக்கின்றார் தமையும்
நண்ணிலேன் வேறொன் றெண்ணிலே னுனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 5

ஊன்பெறு முயிரு முணர்ச்சியு மன்பும்
ஊக்கமு முண்மையு மென்னைத்
தான்பெறு தாயுந் தந்தையுங் குருவுந்
தனிப்பெருந் தெய்வமுந் தவமும்
வான்பெறு பொருளும் வாழ்வுநற் றுணையும்
மக்களு மனைவியு முறவும்
நான்பெறு நண்பும் யாவுநீ யென்றே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 6

வாட்டமுந் துயரு மச்சமுந் தவிர்த்தென்
வடிவமும் வண்ணமு முயிருந்
தேட்டமு நீயே கொண்டுநின் கருணைத்
தேகமு முருவுமெய்ச் சிவமும்
ஈட்டமு மெல்லாம் வல்லநின் னருட்பேர்
இன்பமு மன்புமெய்ஞ் ஞான
நாட்டமுங் கொடுத்துக் காப்பதுன் கடனென்
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 7

வம்பனேன் பிறர்போல் வையமும் வானும்
மற்றவு மதித்திலேன் மதஞ்சார்
[1] உம்பனே ரகங்கா ரந்தவிர்ந் தெல்லா
உலகமும் வாழ்கவென் றிருந்தேன்
செம்பொனே கருணைத் தெய்வமே யெல்லாஞ்
செயவல்ல சித்தனே சிவனே
நம்பனே ஞான நாதனே யுனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 8

ஆயகா விருந்து நடந்திட வலியில்
லாமையா லழுங்குவா ரெனவுண்
மேயகா விருந்துந் திருவரு ளுறவோர்
விருப்பிலா மையின்மிக மெலிந்தேன்
தீயகான் விலங்கைத் தூயமா னிடஞ்செய்
சித்தனே சத்திய சபைக்கு
நாயகா வுயிர்க்கு நாயகா வுனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 9

அற்றமு மறைக்கு மறிவிலா தோடி
ஆடிய சிறுபரு வத்தே
குற்றமுங் குணங்கொண் டென்னையாட் கொண்ட
குணப்பெருங் குன்றமே குருவே
செற்றமும் விருப்புந் தீர்ந்தமெய்த் தவர்தஞ்
சிந்தையி லினிக்கின்ற தேனே
நற்றக வுடைய நாதனே யுனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 10

படம்புரி பாம்பிற் கொடியனேன் கொடிய
பாவியிற் பாவியேன் தீமைக்
கிடம்புரி மனத்தே னிரக்கமொன் றில்லேன்
என்னினுந் துணையெந்த விதத்துந்
திடம்புரி நின்பொன் னடித்துணை யெனவே
சிந்தனை செய்திருக் கின்றேன்
நடம்புரி கருணை நாயகா வுனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 11

படித்தன னுலகப் படிப்பெலா மெய்ந்நூல்
படித்தவர் தங்களைப் பார்த்து
நொடித்தனன் கடிந்து நோக்கினேன் காம
நோக்கினேன் பொய்யர்தம் முறவு
பிடித்தன னுலகிற் பேதையர் மயங்கப்
பெரியரிற் பெரியர்போற் பேசி
நடித்தன னெனினு நின்னடித் துணையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 12

1 உம்பல் என்பது—யானை.

பஞ்சுநே ருலகப் பாட்டிலே மெலிந்த
பாவியேன் சாவியே போன
புன்செயே யனையேன் புழுத்தலைப் புலையேன்
பொய்யெலாம் பூரித்த வஞ்ச
நெஞ்சினேன் பாப நெறியினேன் சினத்தில்
நெடியனேன் கொடியனேன் காம
நஞ்சினே னெனினு மஞ்சினே னுனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 13

கயந்துளே வுவட்டுங் காஞ்சிரங் காயிற்
கடியனேன் காமமே கலந்து
வியந்துளே மகிழும் வீணனேன் கொடிய
வெகுளியேன் வெய்யனேன் வெறியேன்
[1] மயர்ந்துளே னுலக வாழ்க்கையை மனையை
மக்களை யொக்கலை மதித்தே
நயந்துளே னெனினும் பயந்துளே னுனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 14

ஓடினேன் பெரும்பே ராசையா லுலகில்
ஊர்தொறு முண்டியே யுடையே
தேடினேன் காமச் சேற்றிலே விழுந்து
தியங்கினேன் மயங்கினேன் திகைத்து
வாடினேன் சிறிய [2]வாரியான் மகிழ்ந்தேன்
வஞ்சமே பொருளென மதித்து
நாடினே னெனினும் பாடினே னுனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 15

காட்டிலே திரியும் விலங்கினிற் கடையேன்
கைவழக் கத்தினு லொடிந்த
ஓட்டிலே யெனினு மாசைவிட் டறியேன்
உலுத்தனே னொருசிறு துரும்பும்
ஏட்டிலே யெழுதிக் கணக்கிட்ட கொடியேன்
எச்சிலு முமிழ்ந்திடே னரக
நாட்டிலே பெரியே னென்னினு முனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 16

துனித்தவெம் மடவார் பகல்வந்த போது
துறவியிற் கடுகடுத் திருந்தேன்
தனித்திர வதிலே வந்தபோ தோடித்
தழுவினேன் தடமுலை விழைந்தேன்
இனித்தசொல் புகன்றே னென்பினைக் கறித்தே
இடர்ப்பட்ட நாயென விளைத்தேன்
நனித்தவ றுடையே னென்னினு முனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 17

1 மயர்ந்துளேன் என்பது—மயங்கினேன். 2. வாரி என்பது—வருவாய்.

நார்த்தட முலையார் நான்பல ரொடுஞ்சார்
தலத்திலே வந்தபோ தவரைப்
பார்த்திலேன் வார்த்தை பகர்ந்திலேன் தவசுப்
பாதகப் பூனைபோ லிருந்தேன்
பேர்த்துநான் றனித்த போதுபோய் வலிந்து
பேசினேன் வஞ்சரிற் பெரியேன்
நார்த்திட ருளத்தே னென்னினு முனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 18

பெண்மையே விழைந்தே னவர்மன மறியேன்
பேயெனப் பிடித்தனன் மடவார்க்
குண்மையே புகல்வான் போன்றவர் தமைத்தொட்
டுவந்தகங் களித்தபொய் யுளத்தேன்
தண்மையே யறியேன் வெம்மையே யுடையேன்
" சாத்திரம் புகன்றுவாய் தடித்தேன் "
நன்மையே யடையே னென்னினு முனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 19

வன்மையிற் பொருண்மே விச்சையில் லவன்போல்
வாதிபோல் வார்த்தைகள் வழங்கி
அன்மையிற் பிறர்பா லுளவிறைப் பொருளை
அடிக்கடி வாங்கிய கொடியேன்
இன்மையுற் றவருக் குதவிலேன் பொருளை
எனைவிடக் கொடியருக் கீந்தேன்
நன்மையுற் றறியே னென்னினு முனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 20

கட்டமே யறியே னடுத்தவ ரிடத்தே
காசிலே யாசையில் லவன்போற்
பட்டமே காட்டிப் பணம்பறித் துழன்றேன்
பகலெலாந் தவசிபோ லிருந்தேன்
இட்டமே யிரவி லுண்டயல் புணர்ந்தே
இழுதையிற் றூங்கினேன் களித்து
நட்டமே புரிந்தே னென்னினு முனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 21

காணியே கருதுங் கருத்தினைப் பிறர்க்குக்
காட்டிடா தம்பெலா மடங்குந்
தூணியே யெனச்சார்ந் திருந்தனன் சோற்றுச்
சுகத்திறற் சோம்பினே னுதவா
ஏணியே யனையே னிரப்பவர்க் குமியும்
ஈந்திலே னீந்தவ னெனவே
நாணிலே னுரைத்தே னென்னினு முனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 22

அடுத்தவர் மயங்கி மதித்திட நினைத்தேன்
அடிக்கடி பொய்களே புனைந்தே
எடுத்தெடுத் துரைத்தே னெனக்கெதி ரிலையென்
றிகழ்ந்தன னகங்கரித் திருந்தேன்
கொடுத்தவர் தமையே மிகவுப சரித்தேன்
கொடாதவர் தமையிகழ்ந் துரைத்தேன்
நடுத்தய வறியே னென்னினு முனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 23

எளியவர் வளைத்த நிலமெலாங் கவரும்
எண்ணமே பெரிதுளேன் புன்செய்க்
களியுணு மனையிற் சர்க்கரை கலந்து
காய்ச்சுபால் கேட்டுண்ட கடையேன்
துளியவர்க் குதவேன் விருப்பிலான் போலச்
சுவைபெறச் சுவைத்தநாக் குடையேன்
[1] நளிரெனச் சுழன்றே னென்னினு முனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 24

கொலைபல புரிந்தே புலைநுகர்ந் திருந்தேன்
கோடுறு குரங்கினிற் குதித்தே
அலைதரு மனத்தே னறிவிலே னெல்லாம்
அறிந்தவன் போற்பிறர்க் குரைத்தேன்
மலைவுறு சமய வலையகப் பட்டே
மயங்கிய மதியினே னல்லோர்
நலையல வெனவே திரிந்தன னெனினும்
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 25

ஈயெனப் பறந்தே னெறும்பென வுழன்றேன்
எட்டியே யெனமிகத் தழைத்தேன்
பேயெனச் சுழன்றேன் பித்தனே யெனவாய்ப்
பிதற்றொடு மூர்தொறும் பெயர்ந்தேன்
காயெனக் காய்த்தேன் கடையென நடந்தேன்
கல்லெனக் கிடந்தனன் குரைக்கும்
நாயெனத் திரிந்தே னென்னினு முனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 26

ஒன்றியே யுணவை யுண்டுடல் பருத்த
ஊத்தையே னுத்தமும் புறவே
வென்றியே யுரைத்து வினைகளே விளைத்த
வீணனே னூர்தொறுஞ் சுழன்ற
பன்றியே யனையேன் கட்டுவா ரற்ற
[2] பகடெனத் திரிகின்ற படிறேன்
நன்றியே யறியே னென்னினு முனையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 27

1. நளிர் என்பது—நண்டு. 2. பகடு என்பது—பொதிஎருது.

கவையெலாந் தவிர்ந்த வெறுமர மனையேன்
கள்ளனேன் கள்ளுண்ட கடியேன்
சுவையெலாம் விரும்பிச் சுழன்றதோர் கடையேன்
துட்டனேன் றீதெலாந் துணிந்தேன்
இவையெலா மந்நா ளுடையயனே வலனே
இந்தநா ளிறைவநின் னருளால்
நவையெலாந் தவிர்ந்தேன் றாயனுய் நினையே
நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 28

அருட்பெருஞ்ஜோதி

30. பிரிவாற்றுமை

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போக மாட்டேன் பிறரிடத்தே பொய்யிற் கிடந்து புலர்ந்துமனம்
வேக மாட்டேன் பிறிதொன்றும் விரும்ப மாட்டேன் பொய்யுலகன்
ஆக மாட்டே னரசேயென் னப்பா வென்ற னையாநான்
சாக மாட்டே னுனைப்பிரிந்தாற் றரிக்க மாட்டேன் கண்டாயே. 1

செல்ல மாட்டேன் பிறரிடத்தே சிறிதுந் தரியேன் றீமொழிகள்
சொல்ல மாட்டே னினிக்கணமுந் துயர மாட்டேன் சோம்பன்மிடி
புல்ல மாட்டேன் பொய்யொழுக்கம்பொருந்தமாட்டேன் பிறவுயிரைக்
கொல்ல மாட்டேன் உனையல்லால் குறிக்க மாட்டேன் கண்டாயே. 2

வெறுக்க மாட்டே னின்றனையே விரும்பிப் பிடித்தேன் றுயர்சிறிதும்
பொறுக்க மாட்டே னுலகவர்போற் பொய்யிற்கிடந்து புரண்டினிநான்
சிறுக்க மாட்டே னரசேநின் றிருத்தா ளாணை நின்னுணை
மறுக்க மாட்டேன் வழங்குவன வெல்லாம் வழங்கி வாழியவே. 3

கருணைப் பெருக்கே யானந்தக் கனியே யென்னுட் கலந்தொளிருந்
தருணச் சுடரே யெனையீன்ற தாயே யென்னைத் தந்தோனே
வருணப் படிக மணிமலையே மன்றி னடஞ்செய் வாழ்வேநற்
பொருண்மெய்ப் பதியே யினித்துயரம் பொறுக்க மாட்டேன் கண்டாயே. 4

திண்ணம் பழுத்த சிந்தையிலே தித்தித் துலவாச் சுயஞ்ஜோதி
வண்ணம் பழுத்த தனிப்பழமே மன்றில் விளங்கு மணிச்சுடரே
தண்ணம் பழுத்த மதியமுதே தருவா யிதுவே தருணமென்றன்
எண்ணம் பழுத்த தினிச்சிறியே னிறையுந் தரியேன் றரியேனே.

நாட்டுக் கிசைந்த மணிமன்றில் ஞானவடிவாய் நடஞ்செ யருள்
ஆட்டுக் கிசைந்த பெருங்கருணை யப்பா வென்ற னரசேயென்
பாட்டுக் கிசைந்த பதியேயோர் பரமா னந்தப் பழமேமேல்
வீட்டுக் கிசைந்த விளக்கேயென் விவேகம் விளங்க விளக்குகவே.

வேதந் தலைமேற் கொளவிரும்பி வேண்டிப் பரவு நினதுமலர்ப்
பாதந் தலைமேற் சூட்டியெனைப் பணிசெய் திடவும் பணித்தனைநான்
சாதந் தலைமே லெடுத்தொருவர் தம்பின் செலவுந் தரமில்லேன்
ஏதந் தலைமேற் சுமந்தேனுக் கிச்சீர் கொடுத்த தெவ்வாறே. 7

பொய்விட் டகலாப் புலைக்கொடியேன் பொருட்டா விரவிற் போந்தொருநின்
கைவிட் டகலாப் பெரும்பொருளென் கையிற் கொடுத்தே களிப்பித்தாய்
மைவிட் டகலா விழியின்ப வல்லி மகிழு மணவாளா
மெய்விட் டகலா மனத்தவர்க்கு வியப்பா முனது மெய்யருளே. 8

சாமத் திரவி லெழுந்தருளித் தமியேன் றூக்கந் தடுத்துமயற்
காமக் கடலைக் கடத்தியருட் கருணையமுதங் களித்தளித்தாய்
நாமத் தடிகொண் டடிபெயர்க்கு நடையார் தமக்குங் கடையானேன்
ஏமத் தருட்பே றடைந்தேனா னென்ன தவஞ்செய் திருந்தேனே. 9

<u>**பாதி** யிரவி</u> லெழுந்தருளிப் பாவி யேனை யெழுப்பியருட்
ஜோதி யளித்தென் னுள்ளகத்தே சூழ்ந்து கலந்து துலங்குகின்றாய்
நீதி நடஞ்செய் பேரின்ப நிதிநான் **பெற்ற நெடும்பேற்றை**
ஓதி முடியா தென்போலிவ் வுலகம் பெறுதல் வேண்டுவனே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

31. பிரியேனென்றல்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பாநான் பற்பலகா லறைவதென்னே யடியேன்
அச்சமெலாந் துன்பமெலா மறுத்துவிரைந் துவந்தே
இப்பாரி லிதுதருண மென்னையடைந் தருளி
எண்ணமெலா முடித்தென்னை யேன்றுகொளா யெனிலோ
தப்பாம லுயிர்விடுவேன் சத்தியஞ்சத் தியநின்
தாளிணைக ளறிகவிது தயவுடையோ யெவர்க்குந்
துப்பாகித் துணையாகித் துலங்கியமெய்த் துணையே
சுத்தசிவா னந்தவருட் ஜோதிநடத் தரசே. 1

ஆணையுன்மே லாணையுன்மே லாணையுன்மே லையா
அரைக்கணமு நினைப்பிரிந்தே யினித்தரிக்க மாட்டேன்
கோணைநிலத் தவர்பேசக் கேட்டதுபோ லின்னுங்
குறும்புமொழி செவிகளுறக் கொண்டிடவு மாட்டேன்
ஊணையுறக் கத்தினைநான் விடுகின்றே னீதான்
உவந்துவரா யெனி லென்ற னுயிரையும்விட் டிடுவேன்
மாணைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளால்நீ யெனது
மனமறிவா யினமுனக்கு வகுத்துரைப்ப தென்னே. 2

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே
பட்டதெலாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப் பொழுதென்
உடலுயிரா தியவெல்லாம் நீயெடுத்துக் கொண்டுன்
உடலுயிரா தியவெல்லா முவந்தெனக்கே யளிப்பாய்
வடலுறுசிற் றம்பலத்தே வாழ்வாயென் கண்ணுண்
மணியேயென் குருமணியே மாணிக்க மணியே
நடனசிகா மணியேயென் னவமணியே ஞான
நன்மணியே பொன்மணியே நடராஜ மணியே. 3

வாழையடி வாழையென வந்ததிருக் கூட்ட
மரபினில்யா னொருவனன்றோ வகையறியே னிந்த
ஏழைபடும் பாடுனக்குத் திருவுளச்சம் மதமோ
இதுதகுமோ இதுமுறையோ இதுதருமந் தானோ
மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளால்யா னுனக்கு
மகனலனோ நீயெனக்கு வாய்த்ததந்தை யலையோ
கோழையுல குயிர்த்துயர மினிப்பொறுக்க மாட்டேன்
கொடுத்தருணின் னருளொளியைக் கொடுத்தருளிப் பொழுதே.

செய்வகையென் னெனத்திகைத்தேன் திகையேலென் றொருநாள்
திருமேனி காட்டியெனைத் தெளிவித்தாய் நீயே
பொய்வகையன் றிதுநினது புந்தியறிந் ததுவே
பொன்னடியே துணையெனநா னென்னுயிர்வைத்திருந்தேன்
எய்வகையென் னம்பெருமா னருள்புரிவா னென்றே
எந்தைவர வெதிர்பார்த்தே யின்னுமிருக் கின்றேன்
ஐவகையிவ் வுயிர்த்துயர மினிப்பொறுக்க மாட்டேன்
அருட்ஜோதிப் பெரும்பொருளை யளித்தருளிப் பொழுதே. 5

முன்னொருநாள் மயங்கினனீ மயங்கேலென் றெனக்கு
முன்னமுருக் காட்டினைநான் முகமலர்ந்திங் கிருந்தேன்
இன்னும்வரக் காணேனின் வரவையெதிர் பார்த்தே
எண்ணியெண்ணி வருந்துகின்றே னென்னசெய்வே னெந்தாய்
அன்னையினுந் தயவுடையாய் நின்றயவை நினைத்தே
ஆருயிர்வைத் திருக்கின்றே னாணையிது கண்டாய்
என்னிருகண் மணியேயென் னறிவேயென் னன்பே
என்னுயிர்க்குப் பெருந்துணையே யென்னுயிர்நா யகனே. 6

உன்னைமறந் திடுவேனோ மறப்பறியேன் மறந்தால்
உயிர்விடுவேன் கணந்தரியே னுன்னாணை யிதுநீ
என்னைமறந் திடுவாயோ மறந்திடுவா யெனில்யான்
என்னசெய்வே னெங்குறுவே னெவர்க்குரைப்பே னெந்தாய்
அன்னையினுந் தயவுடையாய் நீமறந்தா யெனினும்
அகிலமெலா மளித்திடுநின் னருள்மறவா தென்றே
இன்னுமிகக் களித்திங்கே யிருக்கின்றேன் மறவேல்
இதுதருணம் அருட்ஜோதி யெனக்குவிரைந் தருளே. 7

நான்மறந்தே னெனினுமெனைத் தான்மறவா னெனது
நாயகனென் றூடுகின்றேன் எனினுமிது வரையும்
வான்மறந்தேன் வானவரை மறந்தேன்மா லயனை
மறந்தேனம் முருத்திரரை மறந்தேனென் னுடைய
ஊன்மறந்தே னுயிர்மறந்தே னுணர்ச்சியெலா மறந்தேன்
உலகமெலா மறந்தேனிங் குன்னைமறந் தறியேன்
பான்மறந்த குழவியைப்போல் பாரேலிங் கெனையே
பரிந்துநின தருட்ஜோதி புரிந்துமகிழ்ந் தருளே. 8

தெருவிடத்தே விளையாடித் திரிந்தவெனை வலிந்தே
சிவமாலை யணிந்தனையச் சிறுவயதி லிந்த
உருவிடத்தே நினக்கிருந்த ஆசையெலா மிந்நாள்
ஓடியதோ புதியவொரு வுருவுவிழைந் ததுவோ
கருவிடத்தே எனைக்காத்த காவலனே யுனது
கால்பிடித்தேன் விடுவேனோ கைப்பிடியன் றதுதான்
வெருவிடத்தேன் னுயிர்ப்பிடிகா ணுயிரகன்று லன்றி
விடமாட்டேன் விடமாட்டேன் விடமாட்டே னேனே. 9

பெரியனருட் பெருஞ்ஜோதிப் பெருங்கருணைப் பெருமான்
பெரும்புகழைப் பேசுதலே பெரும்பேறென் றுணர்ந்தேன்
துரியநிலத் தவரெல்லாந் துதிக்கின்றா ரேழை
துதித்தல்பெரி தலவிங்கே துதித்திடவென் றெழுந்த
அரியபெரும் பேராசைக் கடல்பெரிதே யதுவென்
அளவுகடந் திழுக்கின்ற தாதலினால் விரைந்தே
உரியவரு ளமுதளித்தே நினைத்துதிப்பித் தருள்வாய்
உலகமெலாங் களித்தோங்க வோங்குநடத் தரசே. 10

கவலையெலாந் தவிர்ந்துமிகக் களிப்பினொடு நினையே
கைகுவித்துக் கண்களினீர் கனிந்துசுரந் திடவே
சவலைமனச் சலனமெலாந் தீர்ந்துசுக மயமாய்த்
தானேதா னாகியின்பத் தனிநடஞ்செய் யிணைத்தாள்
தவலருஞ்சீர்ச் சொன்மாலை வனைந்துவனைந் தணிந்து
தானாகி நானுடைத் தருணமிது தானே
குவலயத்தா ரதிசயிக்க வெழுந்தருளி வருவாய்
குருவேயென் குற்றமெலாங் குணமாக்கொண் டவனே. 11

அருட்பெருஞ்ஜோதி

32. திருவருட்பேறு

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

படிகளெலா மேற்றுவித்தீர் பரமநடம் புரியும்
பதியையடை வித்தீரப் பதிநடுவே விளங்குங்
கொடிகணிறை மணிமாடக் கோயிலையுங் காட்டிக்
கொடுத்தீரக் கோயிலிலே கோபுரவா யிலிலே
செடிகளிலாத் திருக்கதவந் திறப்பித்துக் காட்டித்
திரும்பவுநீர் மூடுவித்தீர் திறந்திடுதல் வேண்டும்
அடிகளிது தருணமினி யரைக்கணமுந் தரியேன்
அம்பலத்தே நடம்புரிவீர் வந்தருள்வீர் விரைந்தே. 1

பெட்டியிதி லுலவாத பெரும்பொருளுண் டிதுநீ
பெறுகவென வதுதிறக்கும் பெருந்திறவு கோலும்
எட்டிரண்டுந் தெரியாதே னென்கையிலே கொடுத்தீர்
இதுதருணந் திறந்ததனை யெடுக்கமுயல் கின்றேன்
அட்டிசெய நினையாதீ ரரைக்கணமுந் தரியேன்
அரைக்கணத்துக் காயிரமா யிரங்கோடி யாக
வட்டியிட்டு நும்மிடத்தே வாங்குவனும் மாணை
மணிமன்றில் நடம்புரிவீர் வந்தருள்வீர் விரைந்தே. 2

கைக்கிசைந்த பொருளெனக்கு வாய்க்கிசைந்துண் பதற்கே
காலமென்ன கணக்கென்ன கருதுமிட மென்ன
மெய்க்கிசைந்தன் றளித்ததுநீர் சத்தியஞ்சத் தியமே
விடுவேனோ வின்றடியேன் விழற்கிறைத்தே னலவே
செய்க்கிசைந்த சிவபோகம் விளைத்துணவே யிறைத்தேன்
தினந்தோறுங் காத்திருந்தேன் றிருவுளமே யறியும்
மைக்கிசைந்த விழியம்மை சிவகாம வல்லி
மகிழநடம் புரிகின்றீர் வந்தருள்வீர் விரைந்தே. 3

பரிகலத்தே திருவமுதம் படைத்துணவே பணித்தீர்
பணித்தபின்னோ வென்னுடைய பக்குவம்பார்க் கின்றீர்
இருநிலத்தே பசித்தவர்க்குப் பசிநீக்க வல்லார்
இவர்சிறிய ரிவர்பெரிய ரென்னல்வழக் கலவே
உரிமையுற்றே னுமக்கேயென் னுள்ளமன்றே யறிந்தீர்
உடல்பொருளா விகளையெலா மும்மதெனக் கொண்டீர்
திரிவகத்தே நான்வருந்தப் பார்த்திருத்த லழகோ
சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநா யகரே. 4

பொய்கொடுத்த மனமாயைச் சேற்றில்விழா தெனக்கே
பொன்மணிமே டையிலேறிப் புந்திமகிழ்ந் திருக்கக்
கைகொடுத்தீ ருலகமெலாங் களிக்கவுல வாத
காலிரண்டுங் கொடுத்தீரெக் காலுமழி யாத
மெய்கொடுக்க வேண்டுமுமை விடமாட்டேன் கண்டீர்
மேலேறி னேனினிக்கீழ் விழைந்திறங்கே னென்றும்
மைகொடுத்த விழியம்மை சிவகாம வல்லி
மகிழநடம் புரிகின்றீர் வந்தருள்வீர் விரைந்தே. 5

மின்போலே வயங்குகின்ற விரிசடையீ ரடியேன்
விளங்குமும திணையடிகள் மெய்யழுந்தப் பிடித்தேன்
முன்போலே யேமாந்து விடமாட்டேன் கண்டீர்
முனிவறியீ ரினியொளிக்க முடியாது நுமக்கே
என்போலே யிரக்கம்விட்டுப் பிடித்தவர்க ளிலையே
என்பிடிக்கு ளிசைந்ததுபோ லிசைந்ததிலை பிறர்க்கே
பொன்போலே முயல்கின்ற மெய்த்தவர்க்கு மரிதே
பொய்த்தவனேன் செய்தவம்வான் வையகத்திற் பெரிதே. 6

எதுதருண மதுதெரியே னென்னினுமெம் மானே
எல்லாஞ்செய் வல்லவனே யென்றனிநா யகனே
இதுதருணந் தவறுமெனி லென்னுயிர்போய் விடுமிவ்
வெளியேன்மேற் கருணைபுரிந் தெழுந்தருளல் வேண்டும்
மதுதருண வாரிசமு மலர்ந்ததரு ணுதயம்
வாய்த்ததுசிற் சபைவிளக்கம் வயங்குகின்ற துலகில்
விதுதருண வமுதளித்தென் னெண்ணமெலா முடிக்கும்
வேலையிது காலையென விளம்பவும்வேண் டுவதோ. 7

கோளறிந்த பெருந்தவர்தங் குறிப்பறிந்தே யுதவுங்
கொடையாளா சிவகாமக் கொடிக்கிசைந்த கொழுநா
ஆளறிந்திங் கெனையாண்ட வரசேயென் னமுதே
அம்பலத்தே நடம்புரியு மரும்பெருஞ் ஜோதியனே
தாளறிந்தே னின்வரவு சத்தியஞ்சத் தியமே
சந்தேக மில்லையந்தத் தனித்ததிரு வரவின்
நாளறிந்து கொளல்வேண்டு நவிலுகநீ யெனது
நனவிடையா யினுமன்றிக் கனவிடையா யினுமே. 8

அன்றெனக்கு நீயுரைத்த தருணமிது வெனவே
அறிந்திருக்கின் றேனடியே னாயினுமென் மனந்தான்
கன்றெனச்சென் றடிக்கடியுட் கலங்குகின்ற தரசே
கண்ணுடைய கரும்பேயென் கவலைமனக் கலக்கம்
பொன்றிடப்பே ரின்பவெள்ளம் பொங்கிடவிவ் வுலகிற்
புண்ணியர்க ளுளங்களிப்பப் பொருந்திவிளங் கிடநீ
இன்றெனக்கு வெளிப்படவென் னிதயமலர் மிசைநின்
றெழுந்தருளி யருள்வதெலா மினிதருள்க விரைந்தே. 9

இதுதருண நமையாளற் கெழுந்தருளுந் தருணம்
இனித்தடையொன் றிலைகண்டா யென்மனனே நீதான்
மதுவிழுமோ ரீப்போல மயங்காதே கயங்கி
வாடாதே மலங்காதே மலர்ந்துமகிழ்ந் திருப்பாய்
குதுகலமே யிதுதொடங்கிக் குறைவிலைகா ணமது
குருவாணை நமதுபெருங் குலதெய்வத் தாணை
பொதுவில்நடம் புரிகின்ற புண்ணியனு றெனக்குட்
புணர்ந்துரைத்த திருவார்த்தை பொன்வார்த்தை யிதுவே.10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

33. சிவானந்தத்தழுந்தல்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காரண காரியக் கல்விக ளெல்லாங்
கற்பித்தென் னுள்ளே கலந்துகொண் டென்னை
நாரணர் நான்முகர் போற்றமே லேற்றி
நாதாந்த நாட்டுக்கோர் நாயக னாக்கிப்
பூரணமா மின்பம் பொங்கித் ததும்பப்
புத்தமு தாமருட் போனகந் தந்தே
ஆரண வீதியி லாடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னுண்டவர் நீரே. 1

தேகமெப் போதுஞ் சிதையாத வண்ணஞ்
செய்வித் தெலாம்வல்ல சித்தியுந் தந்தே
போகமெல் லாமென்றன் போகம தாக்கிப்
போதாந்த நாட்டைப் புரக்கமே லேற்றி
ஏகசி வானந்த வாழ்க்கையி லென்றும்
இன்புற்று வாழு மியல்பளித் தென்னை
ஆகம வீதியி லாடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னுண்டவர் நீரே. 2

தானந்த மில்லாத தன்மையைக் காட்டுஞ்
சாகாத கல்வியைத் தந்தெனக் குள்ளே
தேனந்தத் தெள்ளமு தூற்றிப் பெருக்கித்
தித்தித்துச் சித்தஞ் சிவமய மாக்கி
வானந்த மாதியுங் கண்டுகொண் டழியா
வாழ்க்கையி லின்புற்றுச் சுத்தவே தாந்த
ஆனந்த வீதியி லாடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னுண்டவர் நீரே. 3

சிற்சபை யின்பத் திருநடங் காட்டித்
தெள்ளமு தூட்டியென் சிந்தையைத் தேற்றிப்
பொற்சபை தன்னிற் பொருத்தியெல் லாஞ்செய்
பூரண சித்திமெய்ப் போகமுந் தந்தே
தற்பர மாமோர் சதானந்த நாட்டில்
சத்திய ஞக்கியோர் சுத்தசித் **தாந்த**
அற்புத வீதியி லாடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் ஞண்டவர் நீரே. 4

தத்துவ மெல்லாமென் தன்வச மாக்கிச்
சாகாவ ரத்தையுந் தந்தெனைத் தேற்றி
ஒத்துவந் துள்ளே கலந்துகொண் டெல்லா
உலகமும் போற்ற உயர்நிலை யேற்றிச்
சித்தியெ லாஞ்செயச் செய்வித்துச் "சத்துஞ்
சித்தும் வெளிப்படச்" சுத்தநா **தாந்த**
அத்திரு வீதியி லாடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் ஞண்டவர் நீரே. 5

இத்தனை யென்றுநின் றெண்ணிட வொண்ணு
என்பிழை யாவையு மன்பினிற் கொண்டே
சத்திய மாஞ்சிவ சித்தியை யென்பால்
தந்தெனை யாவரும் வந்தனை செயவே
நித்திய ஞக்கிமெய்ச் **சுத்தசன் மார்க்க**
நீதியை யோதியோர் சுத்த**போதாந்த**
அத்தனி வீதியி லாடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் ஞண்டவர் நீரே. 6

மருந்திது மணியிது மந்திர மிதுசெய்
வகையிது துறையிது வழியிது வெனவே
இருந்தெனு ளறிவித்துத் தெள்ளமு தளித்தே
என்னையுந் தன்னையு மேகம தாக்கிப்
பொருந்தியெ லாஞ்செய வல்லவோர் சித்திப்
புண்ணிய வாழ்க்கையில் நண்ணி**யோ காந்த**
அருந்தவ வீதியி லாடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் ஞண்டவர் நீரே. 7

பதிசார வைத்துமுற் பசுநிலை காட்டிப்
பாசவி மோசனப் பக்குவ ஞக்கி
நிதிசார நானிந்த நீளுல கத்தே
நினைத்தன நினைத்தன நேருறப் புரிந்து
திதிசேர மன்னுயிர்க் கின்பஞ்செய் கின்ற
சித்தியெ லாந்தந்து சுத்தக **லாந்த**
அதிகார வீதியி லாடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் ஞண்டவர் நீரே. 4

இருளான மலமறுத் திகபரங் கண்டே
எல்லா வுயிர்களு மின்புற்று வாழ
மருளான பற்பல மார்க்கங்க ளெல்லாம்
வழிதுறை தெரியாமல் மண்மூடிப் போகத்
தெருளான சுத்தசன் மார்க்கமே தொன்றே
சிறந்து விளங்கவோர் சிற்சபை காட்டும்
அருளான வீதியி லாடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் றுண்டவர் நீரே. 9

இருட்சாதி தத்துவச் சாத்திரக் குப்பை
இருவாய்ப் புன்செயி லெருவாக்கிப் போட்டு
மருட்சாதி சமயங்கள் மதங்களாச் சிரம
வழக்கெலாங் குழிக்கொட்டி மண்மூடிப் போட்டுத்
தெருட்சாருஞ் சுத்தசன் மார்க்கநன் னீதி
சிறந்து விளங்கவோர் சிற்சபை காட்டும்
அருட்ஜோதி வீதியி லாடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் றுண்டவர் நீரே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

34. திருமுன் விண்ணப்பம்

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாழை மாமணிப் பொதுநடம் புரிகின்ற வள்ளலே யழிகின்ற
வாழை வான்பழச் சுவையெனப் பத்தர்தம் மனத்துளே தித்திப்பே
ஏழை நாயினேன் விண்ணப்பந் திருச்செவிக் கேற்றருள் செயல்வேண்டும்
கோழை மானிடப் பிறப்பிதி லுன்னருட் குருவுருக் கொளுமாறே. 1

பொன்னின் மாமணிப் பொதுநடம் புரிகின்ற புண்ணியா கனிந்தோங்கி
மன்னு வாழையின் பழச்சுவை யென்பத்தர் மனத்துளே தித்திப்பாய்
சின்ன நாயினேன் விண்ணப்பந் திருச்செவி சேர்த்தருள் செயல்வேண்டும்
இன்ன வென்னுடைத் தேகநல் லொளிபெறு மியலுருக் கொளுமாறே. 2

விஞ்சு பொன்னணி யம்பலத் தருணடம் விளைத்துயிர்க் குயிராகி
எஞ்சு றாதபே ரின்பருள் கின்றவென் னிறைவநின் னருளின்றி
அஞ்சு நாயினேன் விண்ணப்பந் திருச்செவி யமைத்தருள் செயல்வேண்டும்
துஞ்சு மிவ்வுட லிம்மையே துஞ்சிடாச் சுகவுடல் கொளுமாறே. 3

ஓங்கு பொன்னணி யம்பலத் தருணட முயிர்க்கெலா மொளிவண்ணப்
பாங்கு மேவநின் றுடல்செய் யிறைவநின் பதமலர் பணிந்தேத்தாத்
தீங்கு நாயினேன் விண்ணப்பந் திருச்செவி சேர்த்தருள் செயல்வேண்டும்
ஈங்கு வீழுட லிம்மையே வீழ்ந்திடா வியலுட லுறுமாறே. 4

இலங்கு பொன்னணிப் பொதுநடம் புரிகின்ற விறைவவிவ் வுலகெல்லாந்
துலங்கும் வண்ணநின் றருள்நின் றிருவடித் துணைதுணை யென்றுமற்
கலங்கு நாயினேன் விண்ணப்பந் திருச்செவி கலந்தருள் செயல்வேண்டும்
அலங்கு மிவ்வுட லிம்மையே யழிவுறா வருளுட லுறுமாறே. 5

சிறந்த பொன்னணித் திருச்சிற்றம் பலத்திலே திருநடம் புரிகின்ற
அறந்த வாதசே வடிமலர் முடிமிசை யணிந்தக மகிழ்ந்தேத்த
மறந்த நாயினேன் விண்ணப்பந் திருச்செவி மடுத்தருள் செயல்வேண்டும்
பிறந்த விவ்வுட லிம்மையே யழிவுறாப் பெருநலம் பெறுமாறே. 6

விளங்கு பொன்னணித் திருச்சிற்றம் பலத்திலே விரைமலர்த் திருத்தாளை
உளங்கொ ளன்பர்தம் உளங்கொளு மிறைவநின் னொப்பிலாப் பெருந்தன்மை
களங்கொள் நாயினேன் விண்ணப்பந் திருச்செவி கலந்தருள் செயல்வேண்டுந்
துளங்கு மிவ்வுட லிம்மையே யழிவுறாத் தொல்லுட லுறுமாறே. 7

வாய்ந்த பொன்னணிப் பொதுநடம் புரிகின்ற வள்ளலே மறையெல்லாம்
ஆய்ந்து மின்னவென் றறிந்திலா நின்றிரு வடிமலர் பணியாமற்
சாய்ந்த நாயினேன் விண்ணப்பந் திருச்செவி தரித்தருள் செயல்வேண்டும்
ஏய்ந்த விவ்வுட லிம்மையே திருவரு ளியலுட லுறுமாறே. 8

மாற்றி லாதபொன் னம்பலத் தருணடம் வயங்கநின் றருளிர்கின்ற
பேற்றி லாருயிர்க் கின்பரு ளிறைவநின் பெய்கழற் கணிமாலை
சாற்றி டாதவென் விண்ணப்பந் திருச்செவி தரித்தருள் செயல்வேண்டுங்
காற்றி லாகிய விவ்வுட லிம்மையே கதியுட லுறுமாறே. 9

தீட்டு பொன்னணி யம்பலத் தருணடஞ் செய்துயிர்த் திரட்கின்பங்
காட்டு கின்றதோர் கருணையங் கடவுணின் கழலிணை கருதாதே
நீட்டு கின்றவென் விண்ணப்பந் திருச்செவி நேர்ந்தருள் செயல்வேண்டும்
வாட்டு மிவ்வுட லிம்மையே யழிவுறா வளமடைந் திடுமாறே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

35. வாதனைக்கிரங்கல்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

படமாட்டேன் றுயர்சிறிதும் படமாட்டே னினிநான்
பயப்படவு மாட்டேனுன் பதத்துணையே பிடித்தேன்
விடமாட்டே னோமாந்து விடமாட்டேன் கண்டீர்
மெய்ம்மையிது நும்மாணை விளம்பினனும் மடியேன்
கெடமாட்டேன் பிறர்மொழிகள் கேட்டிடவு மாட்டேன்
கிளரொளியம் பலத்தாடல் வளரொளிநும் மல்லால்
நடமாட்டே னென்னுளத்தே நான்சாக மாட்டேன்
நல்லதிரு வருளாலே நான்றூனே னேனே. 1

சாகாத கல்வியிலே தலைகாட்டிக் கொடுத்தீர்
தடையறியாக் கால்காட்டித் தரம்பெறவு மளித்தீர்
மாகாத லுடையவனுன் மனங்கனிவித் தழியா
வானமுதம் மெய்ஞ்ஞான மருந்துமுணப் புரிந்தீர்
போகாத புனலாலே சுத்தவுடம் பினராம்
புண்ணியரும் நண்ணரிய பொதுநிலையுந் தந்தீர்
நாகாதி பதிகளுநின் றேத்தவளர்க் கின்றீர்
நடராஜ ரேநுமக்கு நானெதுசெய் வேனே. 2

வேதாந்த நிலையுமத னந்தத்தே விளங்கும்
மெய்ந்நிலையுங் காட்டுவித்தீர் விளங்கியசித் தாந்தப்
போதாந்த நிலையுமப்பாற் புகலரிதாம் பெரிய
பொருணிலையுந் தெரிவித்தீர் புண்ணியரே நுமது
பாதாந்த மறிவித்தீர் சுத்தவடி வுடனே
பகர்பிரண வாகாரப் பரிசுமெனக் களித்தீர்
நாதாந்தத் தனிச்செங்கோல் நான்செலுத்தக் கொடுத்தீர்
நடராஜ ரேநுமக்கு நானெதுசெய் வேனே. 3

ஆர்நீயென் றெதிர்வினவில் விடைகொடுக்கத் தெரியா
தறிவிலியேன் பொருட்டாக அன்றுவந்தென் றனக்கே
ஏர்நீடும் பெரும்பொருளொன் றீந்துமகிழ்ந் தாண்டீர்
இன்றும்வலிந் தெளியேன்பா லெய்தியொளி யோங்கப்
பார்நீடத் திருவருளாம் பெருஞ்ஜோதி யளித்தீர்
பகருமெலாம் வல்லசித்திப் பண்புறவுஞ் செய்தீர்
நார்நீட நான்றுனய் நடம்புரிகின் றீரே
நடராஜ ரேநுமக்கு நானெதுசெய் வேனே. 4

பாயிரமா மறைகளெலாம் பாடுகின்ற பாட்டுன்
பாட்டேயென் றறிந்துகொண்டேன்பரம்பொருளுன்பெருமை
ஆயிரமா யிரங்கோடி நாவுடையோ ரெனினும்
அணுத்துணையும் புகலரிதே லந்தோவிச் சிறியேன்
வாயிரங்கா வகைபுகலத் துணிந்தேனென் னுடைய
மனத்தாசை யொருகடலோ வெழுகடலிற் பெரிதே
சேயிரங்கா முனமெடுத்தே யணைத்திடுந்தா யனையாய்
திருச்சிற்றம் பலம்விளங்குஞ் சிவஞான குருவே. 5

ஊனுரைக்கு முயிரளவு முலகளவு மறியேன்
உன்னளவை யறிவேனோ வென்னளவை யறிந்தோய்
வானுரைக்க மாட்டாதே வருந்தினவே மறையும்
வகுத்துரைக்க வறியாதே மயங்கினவே யந்தோ
கோனுரைக்குங் குறிகுணங்கள் கடந்தபெரு வெளிமேல்
கூடாதே கூடிநின்ற கோவேநின் னியலை
நானுரைக்க நானோரோ நானோரோ நவிலேன்
நானெனவே நாணுகின்றேன் நடராஜ குருவே. 6

கண்ணுடையீர் பெருங்கருணைக் கடலுடையீ ரெனது
கணக்கறிந்தீர் வழக்கறிந்தீர் களித்துவந்தன் றுரைத்தீர்
எண்ணுடையா ரெழுத்துடையா ரெல்லாரும் போற்ற
என்னிதய மலர்மிசைநின் றெழுந்தருளி வாமப்
பெண்ணுடைய மனங்களிக்கப் பேருலகங் களிக்கப்
பெத்தருமுத் தருமகிழப் பத்தரெலாம் பரவ
விண்ணுடைய வருட்ஜோதி விளையாடல் புரிய
வேண்டுமென்றே னென்பதன்முன் விரைந்திசைந்தீ ரதற்கே.

பொதுநடஞ்செய் மலரடியென் றலைமேலே யமைத்தீர்
புத்தமுத மளித்தீரென் புன்மையெலாம் பொறுத்தீர்
சதுமறையா கமங்களெலாஞ் சாற்றரிய பெரிய
தனித்தலைமைத் தந்தையரே சாகாத வரமும்
எதுநினைத்தே னினைத்தாங்கே யதுபுரியுந் திறமும்
இன்பவனு பவநிலையு மெனக்கருளு வதற்கே
இதுதருண மென்றேனு னென்பதன்முன் கொடுத்தீர்
என்புகல்வே னென்புடைநும் அன்பிருந்த வாறே. 8

கரும்பின்மிக வினிக்கின்ற கருணையமு தளித்தீர்
கண்ணனையீர் கனகசபை கருதியசிற் சபைமுன்
துரும்பின்மிகச் சிறியேனு னன்றுநின்று துயர்ந்தேன்
துயரேலென் றெல்லையிட்டீர் துரையேயவ் வெல்லை
விரும்புறவா யிற்றிதுதான் தருணமிந்தத் தருணம்
விரைந்தருள வேண்டுமென விளம்பிநின்றே னடியேன்
பெரும்பிழைக ளனைத்தினையும் பொறுத்தருளி யிந்நாள்
பெரிதளித்தீர் அருட்பெருமை பெற்றவளிற் பெரிதே. 9

அந்நாளி லடிச்சிறியே னம்பலவா யிலிலே
அருளைநினைந் தொருபுறத்தே யயர்ந்தழுது நின்றேன்
முன்னுளில் யான்புரிந்த பெருந்தவத்தா லெனக்கு
முகமலர்ந்து மொழிந்தவருண் மொழியைநினைந் தந்தச்
செந்நாளை யெதிர்பார்த்தே பன்னாளுங் களித்தேன்
சிந்தைமலர்ந் திருந்தேனச் செல்வமிகு திருநாள்
இந்நாளே யாதலினு லெனக்கருள்வீ ரென்றேன்
என்பதன்முன் னளித்தீர்நும் அன்புலகிற் பெரிதே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

36. முறையீடு

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உருவா யருவா யொளியாய் வெளியாய் உலவா வொருபே ரருளா மமுதந்
தருவா யிதுவே தருணந் தருணந் தரியேன் சிறிதுந் தரியே னினிநீ
வருவா யலையே லுயிர்வாழ் கலனென் "மதிசேர்முடியெம் பதியே" யடியேன்
குருவாய் முனமே மனமே யிடமாக் குடிகொண் டவனே அபயம் மபயம்.

என்னே செய்வேன் செய்வகை யொன்றிங் கிதுவென் றருள்வா யிதுவே தருணம்
மன்னே யயனுந் திருமா லவனும் மதித்தற் கரிய பெரிய பொருளே
அன்னே யப்பா வையா வரசே அன்பே யறிவே யமுதே யழியாப்
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே பொதுவாழ் புனிதா அபயம் மபயம். 2

கருணா நிதியே யபயம் மபயம் கனகா கரனே யபயம் மபயம்
அருணா டகனே யபயம் மபயம் அழகா வமலா வபயம் மபயம்
தருணா தவனே யபயம் மபயந் தனிநா யகனே யபயம் மபயம்
தெருணா டுறுவா யபயம் மபயந் திருவம் பலவா வபயம் மபயம். 3

மருளுந் துயருந் தவிரும் படியென் மனமன் றிடைநீ வருவா யபயம்
இருளும் பவமும் பெறுவஞ் சகநெஞ் சினனென் றிகழே லபயம் மபயம்
வெருளுங் கொடுவெம் புலையுங் கொலையும் விடுமா றருள்வா யபயம் மபயம்
அருளும் பொருளுந் தெருளுந் தருவாய் அபயம் மபயம் மபயம் மபயம். 4

இனியோ ரிறையுந் தரியே னபயம் இதுநின் னருளே யறியும் மபயங்
கனியே னெனநீ நினையே லபயங் கனியே கருணைக் கடலே யபயந்
தனியேன் றுணைவே றறியே னபயந் தகுமோ தகுமோ தலைவா வபயந்
துனியே யறவந் தருள்வா யபயஞ் சுகநா டகனே யபயம் மபயம். 5

அடியா ரிதயாம் புயனே யபயம் அரசே யமுதே யபயம் மபயம்
முடியா தினிநான் றரியே னபயம் முறையோ முறையோ முதல்வா வபயம்
கடியே னலணா னபயம் மபயங் கருணா கரனே யபயம் மபயந்
தடியே லருள்வா யபயம் மபயந் தருணா தவனே யபயம் மபயம். 6

மலவா தனைதீர் கலவா வபயம் வலவா திருவம் பலவா வபயம்
உலவா நெறிநீ சொலவா வபயம் உறைவா யுயிர்வா யிறைவா யபயம்
பலவா குலநான் றரியேன் அபயம் பலவா பகவா பனவா வபயம்
நலவா வடியே னலவா வபயம் நடநா யகனே அபயம் மபயம். 7

கொடியேன் பிழைநீ குறியேல் அபயம் கொலைதீர் நெறியேன் குருவே அபயம்
முடியேன் பிறவே னென்நின் னடியே முயல்வேன் செயல்வே றறியேன் அபயம்
படியே யறியும் படியே வருவாய் பதியே கதியே பரமே அபயம்
அடியே னினியோ ரிறையுந் தரியேன் அரசே யருள்வாய் அபயம் அபயம். 8

இடர்தீர் நெறியே யருள்வாய அபயம் இனிநான் தரியேன் தரியேன் அபயம்
விடர்போ லெனைநீ நினையேல் அபயம் விடுவே னலனு னபயம் அபயம்
உடலோ டுறுபே ரருளா வியுமிங் குனவே யெனவே யலவே அபயம்
சுடர்மா மணியே அபயம் மபயம் சுகநா டகனே அபயம் மபயம். 9

குற்றம் பலவா யினுநீ குறியேல் குணமே கொளுமென் குருவே அபயம்
பற்றம் பலமே யலதோர் நெறியும் பதியே யறியே னடியேன் அபயம்
சுற்றம் பலவு முனவே யெனவோ துணைவே றிலைநின் றுணையேஅபயம்
சிற்றம் பலவா அருள்வா யினிநான் சிறிதுந்தரியேன்தரியேன்அபயம்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

37. உண்மை கூறல்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தனிப்பெருந் தலைவரே தாயவ ரேயென்
தந்தைய ரேபெருந் தயவுடை யவரே
பனிப்பறுத் தெனையாண்ட பரம்பர ரேயெம்
பார்வதி புரஞானப் பதிசிதம் பரரே
இனிச்சிறு பொழுதேனுந் தாழ்த்திடல் வேண்டாம்
இறையவ ரேயுமை யிங்குகண் டல்லால்
அநித்திய வுலகினைப் பார்க்கவு மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் ஜோதியீ ராணைநும் மீதே. 1

பெறுவது நுமையன்றிப் பிறிதொன்றும் விரும்பேன்
பேசல்நும் பேச்சன்றிப் பிறிதொன்றும் பேசேன்
உறுவதும் அருளன்றிப் பிறிதொன்று முவவேன்
உன்னலுன் றிறனன்றிப் பிறிதொன்று முன்னேன்
மறுணெறி தீர்த்தெனை வாழ்வித்துக் கொண்டீர்
வள்ளலே நுந்திரு வரவுகண் டல்லால்
அறுசுவை யுண்டிகொண் டருந்தவு மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் ஜோதியீ ராணைநும் மீதே. 2

கரும்பிடை யிரதமுங் கனியிலின் சுவையுங்
காட்டியென் னுள்ளங் கலந்தினிக் கின்றீர்
விரும்பிநும் பொன்னடிக் காட்பட்டு நின்றேன்
மேல்வினை வறிகிலன் விச்சையொன் றில்லேன்
துரும்பினுஞ் சிறியனை யன்றுவந் தாண்டீர்
தூயநும் பேரருட் ஜோதிகண் டல்லால்
அரும்பெற லுண்டியை விரும்பவு மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் ஜோதியீ ராணைநும் மீதே. 3

தடுத்தெனை யாட்கொண்ட தந்தைய ரேயெந்
தனிப்பெருந் தலைவரே சபைநடத் தவரே
தொடுத்தொன்று சொல்கிலேன் சொப்பனத் தேனுந்
தூயநுந் திருவரு ணேயம்விட் டறியேன்
விடுத்திடி லென்னைநீர் விடுப்பனென் னுயிரை
வெருவுளக் கருத்தெலாந் திருவுளத் தறிவீர்
அடுத்தவப் பாயலிற் படுக்கவு மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் ஜோதியீ ராணைநும் மீதே. 4

காசையும் பணத்தையுங் கன்னியர் தமையுங்
காணியி னாட்சியுங் கருதிலேன் கண்டீர்
நேசநுந் திருவரு ணேசமொன் றல்லால்
நேசமற் றிலையிது நீரறி யீரோ
ஏசற லகற்றிவந் தென்னைமுன் னாண்டீர்
இறையவ ரேயுமை யின்றுகண் டல்லால்
ஆசையிற் பிறரொடு பேசவு மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் ஜோதியீ ராணைநும் மீதே. 5

என்பொரு ளென்னுட லென்னுயி ரெல்லாம்
ஈந்தன னும்மிடத் தெம்பெரு மானீர்
இன்பொடு வாங்கிக்கொண் டென்னையாட் கொண்டீர்
"என்செய லொன்றிலை யாவுநுஞ் செயலே"
"வன்பொடு நிற்கிலீ ரென்பொடு கலந்தீர்"
வள்ளலே நுந்திரு வரவுகண் டல்லால்
அன்பொடு காண்பாரை முன்பிட மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் ஜோதியீ ராணைநும் மீதே. 6

திருந்துமென் னுள்ளத் திருக்கோயில் ஞான
சித்தி புரமெனச் சத்தியங் கண்டேன்
இருந்தருள் கின்றநீ ரென்னிரு கண்கள்
இன்புற வன்றுவந் தெழிலுருக் காட்டி
வருந்தலை யென்றெனைத் தேற்றிய வாறே
வள்ளலே யின்றுநும் வரவுகண் டல்லால்
அருந்தவர் நேரினும் பொருந்தவு மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் ஜோதியீ ராணைநும் மீதே. 7

கரைக்கண மின்றியே கடனிலை செய்தீர்
கருணைக் கடற்குக் கரைக்கணஞ் செய்யீர்
உரைக்கண வாத வுயர்வுடை யீரென்
உரைக்கண விப்பல வுதவிசெய் கின்றீர்
வரைக்கண வெண்குண மாநிதி யானீர்
வாய்மையிற் குறித்தநும் வரவுகண் டல்லால்
அரைக்கண மாயினுந் தரித்திட மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் ஜோதியீ ராணைநும் மீதே. 8

மடுக்கநும் பேரருட் டண்ணமு தெனக்கே
மாலையுங் காலையு மத்தியா னத்துங்
கடுக்கு மிரவினும் யாமத்தும் விடியற்
காலையினுந் தந்தென் கடும்பசி தீர்த்தே
எடுக்குநற் றாயொடு மிணைந்துநிற் கின்றீர்
இறையவ ரேயுமை யிங்குகண் டல்லால்
அடுக்கவிழ் கலையெடுத் துடுக்கவு மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் ஜோதியீ ராணைநும் மீதே. 9

THE MADURA TAMIL SANGAM

கருத்துரைக் கின்றவர் களித்துரைக் கின்ற
காலையி தென்றே கருத்து ளறிந்தேன்
நிறுத்துரைக் கின்றபன் னேர்மைக ளின்றி
நீடொளிப் பொற்பொது நாடகம் புரிவீர்
செறுத்துரைக் கின்றவர் தேர்வதற் கரியீர்
சிற்சபை யீரெனைச் சேர்ந்திடல் வேண்டும்
அறுத்துரைக் கின்றநான் பொறுத்திட மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் ஜோதியீ ராணைநும் மீதே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

38. அருள் விளக்க மாலை

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருள்விளக்கே யருட்சுடரே யருட்ஜோதிச் சிவமே
அருளமுதே யருணிறைவே யருள்வடிவப் பொருளே
இருள்கடிந்தென் னுளமுழுது மிடங்கொண்ட பதியே
என்னறிவே யென்னுயிரே யெனக்கினிய வுறவே
மருள்கடிந்த மாமணியே மாற்றறியாப் பொன்னே
மன்றில்நடம் புரிகின்ற மணவாளா எனக்கே
தெருளளித்த திருவாளா ஞானவுரு வாளா
தெய்வநடத் தரசேநான் செய்மொழியேற் றருளே. 1

கோடையிலே யிளைப்பாற்றிக் கொள்ளும்வகை கிடைத்த
குளிர்தருவே தருநிழலே நிழல்கனிந்த கனியே
ஓடையிலே யூறுகின்ற தீஞ்சுவைத்தண் ணீரே
உகந்ததண்ணீ ரிடைமலர்ந்த சுகந்தமண மலரே
மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியபூங் காற்றே
மென்காற்றில் விளைசுகமே சுகத்திலுறும் பயனே
ஆடையிலே யெனைமணந்த மணவாளா பொதுவில்
ஆடுகின்ற வரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 2

இன்புறநா னெய்ப்பிடத்தே பெற்றபெரு வைப்பே
ஏங்கியபோ தென்றன்னைத் தாங்கியநற் றுணையே
அன்புறவென் னுட்கலந்தே யண்ணிக்கு மமுதே
அச்சமெலாந் தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட குருவே
என்பருவங் குறியாதே யெனைமணந்த பதியே
இச்சையுற்ற படியெல்லா மெனக்கருளுந் துரையே
துன்பறமெய் யன்பருக்கே பொதுநடஞ்செய் யரசே
தூயதிரு வடிகளுக்கென் சொல்லுமணிந் தருளே. 3

ஓசித்தகொடி யனையேற்குக் கிடைத்தபெரும் பற்றே
உண்மயங்கும் போதுமயக் கொழித்தருளுந் தெளிவே
பசித்தபொழு தெதிர்கிடைத்த பாற்சோற்றுத் திரளே
பயந்தபொழு தெல்லாமென் பயந்தவிர்த்த துரையே
நசித்தவரை யெழுப்பியரு ணல்கியமா மருந்தே
நான்புணர நானாகி நண்ணியமெய்ச் சிவமே
கசித்தமனத் தன்பர்தொழப் பொதுநடஞ்செய் யரசே
களித்தெனது சொன்மாலை கழலிலணிந் தருளே. 4

மனமிளைத்து வாடியபோ தென்னெதிரே கிடைத்து
வாட்டமெலாந் தவிர்த்தெனக்கு வாழ்வளித்த நிதியே
சினமுகத்தார் தமைக்கண்டு திகைத்தபொழு தவரைச்
சிரித்தமுகத் தவராக்க வெனக்களித்த சிவமே
அனமுகத்தா னரிமுதலோர் துருவிநிற்க வெனக்கே
அடிமுடிகள் காட்டுவித்தே யடிமைகொண்ட பதியே
இனமெனப்பே ரன்பர்தொழப் பொதுநடஞ்செய் யரசே
என்னுடைய சொன்மாலை யாவுமணிந் தருளே. 5

கங்குலிலே வருந்தியவென் வருத்தமெலாந் தவிர்த்தே
காலையிலே யென்னுளத்தே கிடைத்தபெருங் களிப்பே
"செங்குவளை மாலையொடு மல்லிகைப்பூ மாலை
சேர்த்தணிந்தென் றனைமணந்த" தெய்வமண வாளா
எங்குமொளி மயமாகி நின்றநிலை காட்டி
என்னகத்தும் புறத்துநிறைந் திலங்கியமெய்ப் பொருளே
துங்கமுறத் திருப்பொதுவிற் றிருநடஞ்செய் யரசே
சொன்மாலை சூட்டுகின்றேன் தோளிலணிந் தருளே. 6

கரைந்துவிடா தென்னுடைய நாவகத்தே யிருந்து
கனத்தசுவை தருகின்ற கற்கண்டே கனிவாய்
விரைந்துவந்தென் றுன்பமெலாந் தவிர்த்தவரு ளமுதே
மெய்யருளே மெய்யாகி விளங்குகின்ற விளக்கே
திரைந்தவுடல் விரைந்துடனே பொன்னுடம்பே யாகித்
திகழ்ந்தழியா தோங்கவருள் சித்தேமெய்ச் சத்தே
வரைந்தென்னை மணம்புரிந்து பொதுநடஞ்செய் யரசே
மகிழ்வொடுநான் புனைந்திடுஞ்சொன் மாலையணிந் தருளே. 7

கதிக்குவழி காட்டுகின்ற கண்ணேயென் கண்ணிற்
கலந்தமணி யேமணியிற் கலந்தகதி ரொளியே
விதிக்குமுல குயிர்க்குயிராய் விளங்குகின்ற சிவமே
மெய்யுணர்ந்தோர் கையகத்தே விளங்கியதீங் கனியே
மதிக்குமதிக் கப்புறம்போய் வயங்குதனி நிலையே
மறைமுடியா கமமுடிமேல் வயங்குமின்ப நிறைவே
துதிக்குமன்பர் தொழப்பொதுவில் நடம்புரியு மரசே
சொன்மாலை சூட்டுகின்றேன் தோளிலணிந் தருளே. 8

அண்டவகை வெவ்வளவோ அவ்வளவு மவற்றில்
அமைந்தசரா சரவளவெவ் வளவோஅவ் வளவும்
கண்டதுவா யாங்கவைகள் தனித்தனியே யகத்துங்
காண்புறத்து மகப்புறத்தும் புறப்புறத்தும் விளங்க
விண்டகுபே ரருட்ஜோதிப் பெருவெளிக்கு நடுவே
விளங்கியொரு பெருங்கருணைக் கொடிநாட்டி யருளாந்
தண்டகுமோர் தனிச்செங்கோல் நடத்திமன்றில் நடிக்குந்
தனியரசே யென்மாலை தாளிலணிந் தருளே. 9

நல்லார்சொல் யோகாந்தப் பதிகள்பல கோடி
நாட்டியதோர் போதாந்தப் பதிகள்பல கோடி
வல்லார்சொல் கலாந்தநிலைப் பதிகள்பல கோடி
வழுத்துமொரு நாதாந்தப் பதிகள்பல கோடி
இல்லார்ந்த வேதாந்தப் பதிகள்பல கோடி
இலங்குகின்ற சித்தாந்தப் பதிகள்பல கோடி
எல்லாம்பே ரருட்ஜோதித் தனிச்செங்கோல் நடத்தும்
என்னரசே யென்மாலை யினிதுபுனைந் தருளே. 10

நாட்டியதோர் சுத்தபரா சத்தியண்ட முதலா
ஞானசத்தி யண்டமது கடையாக விவற்றுள்
ஈட்டியபற் பலசத்தி சத்தரண்டப் பகுதி
எத்தனையோ கோடிகளுந் தன்னிழற்கீழ் விளங்கச்
சூட்டியபொன் முடியிலங்கச் சமரசமெய்ஞ் ஞானச்
சுத்தசிவ சன்மார்க்கப் பெருநிலையி லமர்ந்தே
நீட்டியபே ரருட்ஜோதித் தனிச்செங்கோல் நடத்தும்
நீதிநடத் தரசேயென் னெடுஞ்சொலணிந் தருளே. 11

தன்பெருமை தானறியாத் தன்மையனே யெனது
தனித்தலைவா என்னுயிர்க்கு ளினித்ததனிச் சுவையே
நின்பெருமை நானறியே னென்மட்டோ அறியேன்
நெடுமால்நான் முகன்முதலா மூர்த்திகளு மறியார்
அன்புறுமா கமமறைக ளறியாவே யெனினும்
அவருமவை களுஞ்சிலசொல் லணிகின்றார் நினக்கே
என்பருவங் குறியாதே யெனையாண்ட வரசே
யானுமவர் போலணிகின் றேனணிந்திங் கருளே. 12

உண்ணவுண்ணத் தெவிட்டாதே தித்தித்தென் னுடம்போ
டுயிருணர்வுங் கலந்துகலந் துள்ளகத்தும் புறத்துந்
தண்ணியவண் ணம்பரவப் பொங்கிநிறைந் தாங்கே
ததும்பியென்றன் மயமெல்லாந் தன்மயமே யாக்கி
எண்ணியவென் னெண்ணமெலா மெய்தவொளி வழங்கி
இலங்குகின்ற பேரருளா மின்னமுதத் திரளே
புண்ணியமே யென்பெரிய பொருளேயென் னரசே
புன்மொழியென் றிகழாதே புனைந்துமகிழ்ந் தருளே. 13

நாட்டார்கள் சூழ்ந்துமதித் திடமணிமே டையிலே
நடுவிருக்க வென்றனையே நாட்டியபே ரிறைவா
பாட்டாளர் பாடுதொறும் பரிசளிக்குந் துரையே
பன்னுமறைப் பாட்டேமெய்ப் பாட்டினது பயனே
கூட்டாளா சிவகாமக் கொடிக்கிசைந்த கொழுநா
கோவேயென் கணவாவென் குரவாவென் குணவா
நீட்டாளர் புகழ்ந்தேத்த மணிமன்றில் நடிக்கும்
நீதிநடத் தரசேயென் நெடுமொழிகொண் டருளே. 14

கைக்கிசைந்த பொருளேயென் கருத்திசைந்த கனிவே
கண்ணேயென் கண்களுக்கே கலந்திசைந்த கணவா
மெய்க்கிசைந்த வணியேபொன் மேடையிலென் னுடனே
மெய்கலந்த தருணத்தே விளைந்தபெருஞ் சுகமே
நெய்க்கிசைந்த வுணவேயென் னெறிக்கிசைந்த நிலையே
நித்தியமே யெல்லாமாஞ் சத்தியமே யுலகில்
பொய்க்கிசைந்தார் காணாதே பொதுநடஞ்செய் யரசே
புன்மொழியென் றிகழாதே புனைந்துமகிழ்ந் தருளே. 15

கொடுத்திடநா னெடுத்திடவுங் குறையாத நிதியே
கொல்லாத நெறியேசித் தெல்லாஞ்செய் பதியே
மடுத்திடவு மடுத்தடுத்தே மடுப்பதற்குள் ளாசை
வைப்பதன்றி வெறுப்பறியா வண்ணநிறை யமுதே
எடுத்தெடுத்துப் புகன்றாலு முலவாத வொளியே
என்னுயிரே யென்னுயிருக் கிசைந்தபெருந் துணையே
தடுத்திடவல் லவரில்லாத் தனிமுதற்பே ரரசே
தாழ்மொழியென் றிகழாதே தரித்துமகிழ்ந் தருளே. 16

தனித்தனிமுக் கனிபிழிந்து வடித்தொன்றாக் கூட்டிச்
சர்க்கரையுங் கற்கண்டின் பொடியுமிகக் கலந்தே
தனித்தநறுந் தேன்பெய்து பசும்பாலுந் தேங்கின்
தனிப்பாலுஞ் சேர்த்தொருதீம் பருப்பிடியும் விரவி
இனித்தநறு நெய்யளைந்தே யிளஞ்சூட்டி னிறக்கி
எடுத்தசுவைக் கட்டியினு மினித்திடுந்தெள் ளமுதே
அனித்தமறத் திருப்பொதுவில் விளங்குநடத் தரசே
அடிமலர்க்கென் சொல்லணியா மலங்கலணிந் தருளே. 17

மலைவறியாப் பெருஞ்ஜோதி வச்சிரமா மலையே
　மாணிக்க மணிப்பொருப்பே மரகதப்பேர் வரையே
விலையறியா வுயராணிப் பெருமுத்துத் திரளே
　விண்ணவரு நண்ணருமோர் மெய்ப்பொருளின் விளைவே
கொலையறியாக் குணத்தோர்தங் கூட்டுறவே யருட்செங்
　கோல்நடத்து கின்றதனிக் கோவேமெய் யறிவால்
நிலையறிந்தோர் போற்றுமணி மன்றில்நடத் தரசே
　நின்னடிப்பொன்மலர்களுக்கென் நெடுஞ்சொலணிந்தருளே.

கண்களிக்கப் புகைசிறிதுங் காட்டாதே புருவக்
　கலைநடுவே விளங்குகின்ற கற்பூர விளக்கே
பண்களிக்கப் பாடுகின்ற பாட்டில்விளை சுகமே
　பத்தருளே தித்திக்கப் பழுத்ததனிப் பழமே
மண்களிக்க வான்களிக்க மணந்தசிவ காம
　வல்லியென்ன மறைகளெலாம் வாழ்த்துகின்ற வாமப்
பெண்களிக்கப் பொதுநடஞ்செய் நடத்தரசே நினது
　பெரும்புகழ்சே வடிகளுக்கென் னரும்புமணிந் தருளே. 19

உருவெளியே யுருவெளிக்குள் உற்றவெளி யுருவே
　உருநடுவும் வெளிநடுவு மொன்றான வொன்றே
பெருவெளியே பெருவெளியில் பெருஞ்ஜோதி மயமே
　பெருஞ்ஜோதி மயநடுவே பிறங்குதனிப் பொருளே
மருவொழியா மலரகத்தே வயங்குமொளி மணியே
　மந்திரமே தந்திரமே மதிப்பரிய மருந்தே
திருவொழியா தோங்குமணி மன்றினடத் தரசே
　சிறுமொழியென் றிகழாதே சேர்த்துமகிழ்ந் தருளே. 20

நானென்றுந் தானென்றும் நாடாத நிலையில்
　ஞானவடி வாய்விளங்கும் வானநடு நிலையே
ஊனென்று முயிரென்றுங் குறியாமே முழுதும்
　ஒருவடிவாந் திருவடிவ முவந்தளித்த பதியே
தேனென்றுங் கரும்பென்றுஞ் செப்பரிதாய் மனமுந்
　தேகமுமுள் ளுயிருணர்வுந் தித்திக்குஞ் சுவையே
வானென்று மொளியென்றும் வகுப்பரிதாம் பொதுவில்
　வயங்குநடத் தரசேயென் மாலையுமேற் றருளே. 21

எட்டிரண்டு மென்னென்றால் மயங்கியவென் றனக்கே
　எட்டாத நிலையெல்லா மெட்டுவித்த குருவே
சுட்டிரண்டுங் காட்டாதே துரியநிலை நடுவே
　சுகமயமாய் விளங்குகின்ற சுத்தபரம் பொருளே
மட்டிதுவென் றறிவதற்கு மாட்டாதே மறைகள்
　மவுனமுறப் பரம்பரத்தே வயங்குகின்ற வொளியே
தட்டறியாத் திருப்பொதுவில் தனிநடஞ்செய் யரசே
　தாழ்மொழியென் றிகழாதே தரித்துமகிழ்ந் தருளே. 22

சாதிகுலஞ் சமயமெலாந் தவிர்த்தெனைமே லேற்றித்
தனித்ததிரு வமுதளித்த தனித்தலைமைப் பொருளே
ஆதிநடுக் கடைகாட்டா தண்டபகி ரண்டம்
ஆருயிர்க ளகம்புறமற் றனைத்துநிறை யொளியே
ஓதியுணர்ந் தவரெல்லா மெனைக்கேட்க வெனைத்தான்
ஓதாம லுணர்ந்துணர்வா முருவுறச்செய் யுறவே
சோதிமய மாய்விளங்கித் தனிப்பொதுவில் நடிக்குந்
தூயநடத் தரசேயென் சொல்லுமணிந் தருளே. 23

அடிக்கடியென் னகத்தினிலும் புறத்தினிலுஞ் சோதி
அருளுருவாய்த் திரிந்துதிரிந் தருள்கின்ற பொருளே
படிக்களவின் மறைமுடிமே லாகமத்தின் முடிமேல்
பதிந்தபத மென்முடிமேற் பதித்ததனிப் பதியே
பொடிக்கனகத் திருமேனித் திருமணங்கற் பூரப்
பொடிமணத்தோ டகம்புறமும் புதுமணஞ்செய் யமுதே
அடிக்கனக வம்பலத்தே திருச்சிற்றம் பலத்தே
ஆடல்புரி யரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 24

அறையாத மிகுபெருங்காற் றடித்தாலுஞ் சிறிதும்
அசையாதே யவியாதே யண்டபகி ரண்டத்
துறையாவும் பிண்டவகைத் துறைமுழுதும் விளங்கத்
தூண்டாதே விளங்குகின்ற ஜோதிமணி விளக்கே
மறையாதே குறையாதே களங்கமுமில் லாதே
மயக்காதே பனிக்காதே வயங்குகின்ற மதியே
இறையாயெவ் வுயிரகத்து மகப்புறத்தும் புறத்தும்
இலங்குநடத் தரசேயென் னிசையுமணிந் தருளே. 25

பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் படித்தாலும் படிக்கப்
பக்கநின்று கேட்டாலும் பரிந்துணர்ந் தாலும்
ஈர்த்தாலும் பிடித்தாலுங் கட்டியணைத் தாலும்
இத்தனைக்குந் தித்திக்கும் இனித்தசுவைக் கரும்பே
வேர்த்தாவி மயங்காது கனிந்தநறுங் கனியே
மெய்ம்மையறி வானந்தம் விளக்குமரு ளமுதே
தீர்த்தாவென் றன்பரெலாந் தொழப்பொதுவில் நடிக்குந்
தெய்வநடத் தரசேயென் சிறுமொழியேற் றருளே. 26

பற்றுதலும் விடுதலுமுள் ளடங்குதலு மீட்டும்
படுதலொடு சுடுதலும்புண் படுத்தலுமில் லாதே
உற்றொளிகொண் டோங்கியெங்குந் தன்மயமாய் ஞான
உருவாகி யுயிர்க்குயிரா யோங்குகின்ற நெருப்பே
சுற்றுதலுந் தோன்றுதலு மறைதலும்வெச் சென்றே
சுடுதலுமில் லாதென்றுந் துலங்குகின்ற சுடரே
முற்றுமுணர்ந் தவருளத்தே திருச்சிற்றம் பலத்தே
முயங்குநடத் தரசேயென் மொழியுமணிந் தருளே. 27

ஐம்பூத பரங்கண்முத லொன்குமவற் றுள்ளே
அடுத்திடுநன் னொன்குமவை யகம்புறமேல் நடுக்கீழ்
கம்பூத பக்கமுத லெல்லாந்தன் மயமாய்க்
காணுமவற் றப்புறமுங் கலந்ததனிக் கனலே
செம்பூத வுலகங்கள் பூதாண்ட வகைகள்
செழித்திடநற் கதிர்பரப்பித் திகழ்கின்ற சுடரே
வெம்பூதத் தடைதவிர்ந்தா ரேத்தமணி மன்றில்
விளங்குநடத் தரசேயென் விளம்புமணிந் தருளே. 28

வாதுறுமிந் தியகரண பரங்கண்முத லொன்கும்
வகுத்திடுநன் னொன்குமகம் புறமேல்கீழ் நடுப்பால்
ஓதுறுமற் றெல்லாந்தன் மயமாகக் கலந்தே
ஓங்கவற்றி னப்புறமு மொளிர்கின்ற வொளியே
சூதுறுமிந் தியகரண லோகாண்ட மனைத்துஞ்
சுடர்பரப்பி விளங்குகின்ற சுயஞ்ஜோதிச் சுடரே
போதுறுவார் பலர்நின்று போற்றநடம் பொதுவில்
புரியுநடத் தரசேயென் புகலுமணிந் தருளே. 29

பகுதிபர முதலொன்கு மவற்றுறுநன் னொன்கும்
பரவியெலாந் தன்மயமாம் படிநிறைந்து விளங்கித்
தகுதிபெறு மப்பகுதிக் கப்புறமுஞ் சென்றே
தனியொளிச்செங் கோல்நடத்தித் தழைக்கின்ற வொளியே
மிகுதிபெறு பகுதியுல கம்பகுதி யண்டம்
விளங்கவருட் சுடர்பரப்பி விளங்குகின்ற சுடரே
தொகுதிபெறு கடவுளர்க ளேத்தமன்றில் நடிக்குந்
துரியநடத் தரசேயென் சொல்லுமணிந் தருளே. 30

மாமாயைப் பரமாதி நான்குமவற் றுள்ளே
வயங்கியநன் னொன்குந்தன் மயத்தாலே விளக்கி
ஆமாறம் மாமாயைக் கப்புறத்து நிறைந்தே
அறிவொன்றே வடிவாகி விளங்குகின்ற வொளியே
தாமாயா புவனங்கள் மாமாயை யண்டந்
தழைத்துவிளங் கிடக்கதிர்செய் தனித்தபெருஞ் சுடரே
தேமாலும் பிரமனுநின் றேத்தமன்றில் நடிக்குந்
தெய்வநடத் தரசேயென் சிறுமொழியேற் றருளே. 31

சுத்தபர முதல்நான்கு மவற்றுறுநன் னொன்குந்
தூயவொளி வடிவாகத் துலங்குமொளி யளித்தே
நித்தபரம் பரநடுவாய் முதலாயந் தமதாய்
நீடியவோர் பெருநிலைமே லாடியபே ரொளியே
வித்தமுறுஞ் சுத்தபர லோகாண்ட மனைத்தும்
விளக்கமுறச் சுடர்பரப்பி விளங்குகின்ற சுடரே
சத்தியஞா னனந்தச் சித்தர்புகழ் பொதுவில்
தனித்தநடத் தரசேயென் சாற்றுமணிந் தருளே. 32

சாற்றுகின்ற கலையைந்திற் பரமாதி நான்குந்
தக்கவவற் றாடிருந்த நன்னான்கு நிறைந்தே
ஊற்றுகின்ற வகம்புறமேல் நடுக்கீழ்மற் றனைத்தும்
உற்றிடுந்தன் மயமாகி யொளிர்கின்ற வொளியே
தோற்றுகின்ற கலையுலகங் கலையண்ட முழுதுந்
துலங்குகின்ற சுடர்பரப்பிச் சூழ்கின்ற சுடரே
போற்றுகின்ற மெய்யடியார் களிப்பநடித் தருளும்
பொதுவினடத் தரசேயென் புகலுமணிந் தருளே. 33

நாட்டியவோங் காரமைந்திற் பரமுதலோர் நான்கும்
நன்னான்கு மாறிடத்தும் நயந்துநிறைந் தருளி
ஈட்டியசெம் பொருணிலையோ டிலக்கியமும் விளங்க
இனிதுநின்று விளங்குகின்ற வின்பமய வொளியே
கூட்டியவோங் காரவுல கோங்கார வண்டம்
குடிவிளங்கக் கதிர்பரப்பிக் குலவுபெருஞ் சுடரே
பாட்டியல்கொண் டன்பரெலாம் போற்றமன்றி னடிக்கும்
பரமநடத் தரசேயென் பாட்டுமணிந் தருளே. 34

மன்னுகின்ற வபரசத்திப் பரமாதி யவற்றுள்
வகுத்தநிலை யாதியெலாம் வயங்கவயி னெல்லாம்
பன்னுகின்ற பற்பலவாம் விசித்திரசித் திரங்கள்
பரவிவிளங் கிடவிளக்கிப் பதிந்தருளு மொளியே
துன்னுபர சத்தியுல கபரசத்தி யண்டஞ்
சுகம்பெறவே கதிர்பரப்பித் துலங்குகின்ற சுடரே
உன்னுமன்ப ருளங்களிக்கத் திருச்சிற்றம் பலத்தே
ஓங்குநடத் தரசேயென் னுரையுமணிந் தருளே. 35

விளங்குபர சத்திகளின் பரமாதி யவற்றுள்
விரிந்தநிலை யாதியெலாம் விளங்கவொளி வழங்கிக்
களங்கமிலாப் பரவெளியி லந்தமுதல் நடுத்தான்
காட்டாதே நிறைந்தெங்குங் கலந்திடும்பே ரொளியே
உளங்குலவு பரசத்தி யுலகமண்ட முழுதும்
ஒளிவிளங்கச் சுடர்பரப்பி யோங்குதனிச் சுடரே
வளங்குலவு திருப்பொதுவில் மாநடஞ்செய் யரசே
மகிழ்ந்தெனது சொல்லெனுமோர் மாலையணிந் தருளே. 36

தெரிந்தமகா சுத்தபர முதலுமவற் றுள்ளே
சிறந்தநிலை யாதிகளுந் தெளிந்துவிளங் குறவே
பரிந்தவொரு சிவவெளியி னீக்கமற நிறைந்தே
பரமசுக மயமாகிப் பரவியபே ரொளியே
விரிந்தமகா சுத்தபர லோகாண்ட முழுதும்
மெய்யறிவா னந்தநிலை விளக்குகின்ற சுடரே
புரிந்ததவப் பயனாகும் பொதுவினடத் தரசே
புன்மொழியென் றிகழாதே புனைந்துமகிழ்ந் தருளே. 37

வாய்ந்தபர நாதமைந்திற் பரமுதலு மவற்றுள்
மன்னுநிலை யாதிகளும் வயங்கியிட நிறைந்தே
ஆய்ந்தபர சிவவெளியில் வெளியுருவா யெல்லாம்
ஆகியதன் னியல்விளக்கி யலர்ந்திடும்பே ரொளியே
தோய்ந்தபர நாதவல கண்டமெலாம் விளங்கச்
சுடர்பரப்பி விளங்குகின்ற தூயதனிச் சுடரே
வேய்ந்தமணி மன்றிடத்தே நடம்புரியு மரசே
விளம்புறுமென் சொன்மாலை விளங்கவணிந் தருளே. 38

கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங் களிப்பே
காணார்க்கும் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணே
வல்லார்க்கு மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கு மதியே
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கு நலமே
எல்லார்க்கும் பொதுவில்நட மிடுகின்ற சிவமே
என்னரசே யான்புகலு மிசையுமணிந் தருளே. 39

காட்சியுறக் கண்களுக்குக் களிக்கும்வண்ண முளதாய்க்
கையுமெய்யும் பரிசிக்கச் சுகபரிசத் ததுவாய்ச்
சூழ்ச்சியுற நாசிக்குச் சுகந்தஞ்செய் குவதாய்த்
தூயசெவிக் கினியதொரு சுகநாதத் ததுவாய்
மாட்சியுற வாய்க்கினிய பெருஞ்சுவை யீகுவதாய்
மறைமுடிமேல் பழுத்தெனக்கு வாய்த்தபெரும் **பழமே**
ஆட்சியுற வருளொளியாற் றிருச்சிற்றம் பலத்தே
ஆடல்புரி யரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 40

திரையிலநா யழிவிலதாய்த் தோலிலதாய்ச் சிறிதுஞ்
சினைப்பிலதாய்ப் பனிப்பிலதாய்ச் செறிந்திடுகோ திலதாய்
விரையிலதாய்ப் புரையிலதாய் நாரிலதாய் மெய்யே
மெய்யாகி யருள்வண்ணம் விளங்கியின்ப மயமாய்ப்
பரைவெளிக்கப் பால்விளங்கு தனிவெளியிற் பழுத்தே
படைத்தவென துளத்தினிக்கக் கிடைத்ததனிப் பழமே
உரைவளர்மா மறைகளெலாம் போற்றமணிப் பொதுவில்
ஓங்குநடத் தரசேயென் னுரையுமணிந் தருளே. 41

கார்ப்பிலதாய்த் துவர்ப்பிலதா யுவர்ப்பிலதாய்ச் சிறிதுங்
கசப்பிலதாய்ப் புளிப்பிலதாய்க் காய்ப்பிலதாய்ப் பிறவில்
சேர்ப்பிலதா யெஞ்ஞான்றுந் திரிபிலதா யுயிர்க்கே
தினைத்தனையு நோய்தருமத் தீமையொன்று மிலதாய்ப்
பார்ப்பனையே னுள்ளகத்தே விளங்கியறி வின்பம்
படைததிடமெய்த் தவப்பயனால் கிடைத்ததனிப் பழமே
ஓர்ப்புடையார் போற்றமணி மன்றிடத்தே வெளியாய்
ஓங்கியபே ரரசேயென் னுரையுமணிந் தருளே. 42

தெற்றியிலே நான்பசித்துப் படுத்திளைத்த தருணந்
திருவமுதோர் திருக்கரத்தே திகழ்வள்ளத் தெடுத்தே
ஒற்றியிற் போய்ப் பசித்தனையோ வென்றெனையங் கெழுப்பி
உவந்துகொடுத் தருளியவென் னுயிர்க்கினிதாந் தாயே
பற்றியவென் பற்றனைத்துந் தன்னடிப்பற் றாகப்
பரிந்தருளி யெனையீன்ற பண்புடையெந் தாயே
பெற்றியுளார் சுற்றிநின்று போற்றமணிப் பொதுவில்
பெருநடஞ்செய் யரசேயென் பிதற்றுமுவந் தருளே. 43

தாய்முதலோ ரோடுசிறு **பருவத்திற் றில்லைத்**
தலத்திடையே திரைதூக்கத் தரிசித்த போது
வேய்வகைமேற் காட்டாதே யென்றனக்கே யெல்லாம்
வெளியாகக் காட்டியவென் மெய்யுருவாம் பொருளே
காய்வகையில் லாதுளத்தே கனிந்தநறுங் கனியே
கனவிடத்தும் நனவிடத்து மெனைப்பிரியாக் களிப்பே
தூய்வகையோர் போற்றமணி மன்றினடம் புரியுஞ்
ஜோதிநடத் தரசேயென் சொல்லுமணிந் தருளே. 44

ஓங்கியவோர் துணையின்றிப் பாதியிர வதிலே
உயர்ந்தவொட்டுத் திண்ணையிலே படுத்தகடைச் சிறியேன்
தூங்கிமிகப் புரண்டுவிழத் தரையில்விழா தெனையே
தாக்கியெடுத் தணைத்துக்கீழ்க் கிடத்தியமெய்த் துணையே
தாங்கியவென் னுயிர்க்கின்பந் தந்தபெருந் தகையே
சற்குருவே நான்செய்பெருந் தவப்பயனும் பொருளே
ஏங்கியவென் னேக்கமெலாந் தவிர்த்தருளிப் பொதுவில்
இலங்குநடத் தரசேயென் னிசையுமணிந் தருளே. 45

தனிச்சிறியேன் சிறிதிங்கே வருந்தியபோ ததனைத்
தன்வருத்த மெனக்கொண்டு தரியாதக் கணத்தே
பனிப்புறுமவ் வருத்தமெலாந் தவிர்த்தருளி மகனே
பயமுனக்கென் னென்றென்னைப் பரிந்தணைத்த குருவே
இனிப்புறுநன் மொழிபுகன்றென் முடிமிசையே மலர்க்கால்
இணையமர்த்தி யெனையாண்ட வென்னுயிர்நற் றுணையே
கனித்தநறுங் கனியேயென் கண்ணேசிற் சபையில்
கலந்தநடத் தரசேயென் கருத்துமணிந் தருளே. 46

ஒருமடந்தை வலிந்தணைந்து கலந்தகன்ற பின்னர்
உளம்வருந்தி யென்செய்தோ மென்றயர்ந்த போது
பெருமடஞ்சேர் பிள்ளாயென் கெட்டதொன்று மிலைநம்
பெருஞ்செயலென் றெனைத்தேற்றிப் பிடித்தபெருந் தகையே
திருமடந்தை மாரிருவ ரென்னெதிரே நடிக்கச்
செய்தருளிச் சிறுமையெலாந் தீர்த்ததனிச் சிவமே
கருமடந்தீர்ந் தவரெல்லாம் போற்றமணி மன்றிற்
காட்டுநடத் தரசேயென் பாட்டுமணிந் தருளே. 47

இருளிரவி லொருமூலைத் திண்ணையில்நான் பசித்தே
இளைப்புடனே படுத்திருக்க வெனைத்தேடி வந்தே
பொருளுணவு கொடுத்துண்ணச் செய்வித்தே பசியைப்
போக்கியருள் புரிந்தவென் றன் புண்ணியநற் றுணையே
மருளிரவு நீக்கியெல்லா வாழ்வுமெனக் கருளி
மணிமேடை நடுவிருக்க வைத்தவொரு மணியே
அருளுணவு மளித்தென்னை யாட்கொண்ட சிவமே
அம்பலத்தென் னரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 48

நான்பசித்த போதெல்லாந் தான்பசித்த தாகி
நல்லுணவு கொடுத்தென்னைச் செல்வமுற வளர்த்தே
ஊன்பசித்த விளைப்பொன்றுந் தோற்றாத வகையே
ஒள்ளியதெள் ளமுதெனக்கிங் குவந்தளித்த வொளியே
வான்பதிக்கு நெடுமாற்கு நான்முகற்கு மரிதாம்
வாழ்வெனக்கே யாகியுற வரமளித்த பதியே
தேன்பரித்த மலர்மணமே திருப்பொதுவில் ஞானத்
திருநடஞ்செய் யரசேயென் சிறுமொழியேற் றருளே. 49

நடைக்குரிய வுலகிடையோர் நல்லநண்ப னாகி
நான்குறித்த பொருள்களெலாம் நாழிகையொன் றதிலே
கிடைக்கவெனக் களித்தகத்தும் புறத்துமகப் புறத்தும்
கிளர்ந்தொளிகொண் டோங்கியமெய்க் கிளையெனும்பே ரொளியே
படைப்புமுத லைந்தொழிலுங் கொள்கவெனக் குறித்தே
பயந்தீர்த்தென் னுள்ளகத்தே யமர்ந்ததனிப் பதியே
கடைப்படுமென் கரத்திலொரு கங்கணமுந் தரித்த
ககனநடத் தரசேயென் கருத்துமணிந் தருளே. 50

நீநினைத்த நன்மையெலாம் யாமறிந்தோம் நினையே
நேர்காண வந்தனமென் றென்முடிமேல் மலர்க்கால்
தானிலைக்க வைத்தருளிப் படுத்திடநான் செருக்கித்
தாள்களெடுத் தப்புறத்தே வைத்திடத்தா னகைத்தே
ஏனினைத்தா யிவ்வளவு சுதந்தரமென் மகனே
எனக்கிலையோ வென்றருளி யெனையாண்ட குருவே
தேனிலைத்த தீம்பாகே சர்க்கரையே கனியே
தெய்வநடத் தரசேயென் சிறுமொழியேற் றருளே. 51

மூர்த்திகளு நெடுங்கால முயன்றாலு மறிய
முடியாத முடிவெல்லா முன்னியவோர் தினத்தே
ஆர்த்தியுட னறியவெனக் களித்தருளி "யடியேன்
அகத்தினைத்தன் னிடமாக்கி" யமர்ந்தவருட் குருவே
பார்த்திபரும் விண்ணவரும் பணிந்துமகிழ்ந் தேத்தப்
பரநாத நாட்டரசு பாலித்த பதியே
ஏர்த்திகழுந் திருப்பொதுவி லின்பநடத் தரசே
என்னுடைய சொன்மாலை யிலங்கவணிந் தருளே. 52

இச்சையொன்று மில்லாதே யிருந்தவெனக் கிங்கே
இயலுறுசன் மார்க்கநிலைக் கிச்சையையுண் டாக்கித்
தச்சுறவே பிறமுயற்சி செயுந்தோறு மவற்றைத்
தடையாக்கி யுலகறியத் தடைதீர்த்த குருவே
எச்சமய முடிபுகளுந் திருச்சிற்றம் பலத்தே
இருந்தவென வெனக்கருளி யிசைவித்த விறையே
முச்சகமும் புகழுமணி மன்றிடத்தே நடிக்கும்
முதலரசே யென்னுடைய மொழியுமணிந் தருளே. 53

கையாத தீங்கனியே கயக்காத வமுதே
கரையாத கற்கண்டே [1] புரையாத கரும்பே
பொய்யாத பெருவாழ்வே புகையாத கனலே
போகாத புனலேயுள் வேகாத காலே
கொய்யாத நறுமலரே கோவாத மணியே
குளியாத பெருமுத்தே யொளியாத வெளியே
செய்யாத பேருதவி செய்தபெருந் தகையே
தெய்வநடத் தரசேயென் சிறுமொழியேற் றருளே. 54

எண்ணாத மந்திரமே யெழுதாத மறையே
ஏறாத மேனிலைநின் றிரங்காத நிறைவே
பண்ணாத பூசையிலே படியாத படிப்பே
பாராத பார்வையிலே பதியாத பதிப்பே
நண்ணாத மனத்தகத்தே நண்ணாத நலமே
நாடாத நாட்டகத்தே நடவாத நடப்பே
அண்ணாவென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
அடியிணைக்கென் சொன்மாலை யணிந்துமகிழ்ந் தருளே. 55

சாகாத கல்வியிலே தலையான நிலையே
சலியாத காற்றிடைநின் றெரியாத கனலே
ஏகாத புனலிடத்தே யிடியாத புவியே
ஏசாத மந்திரத்தே பேசாத பொருளே
கூகாவென் றெனைக்கூடி யெடுக்காதே யென்றுங்
குலையாத வடிவெனக்கே கொடுத்ததனி யமுதே
மாகாத லுடையார்கள் வழுத்தமணிப் பொதுவில்
மாநடஞ்செய் யரசேயென் மாலையுமேற் றருளே. 56

சுத்தநிலை யனுபவங்கள் தோன்றுவெளி யாகித்
தோற்றும்வெளி யாகியவை தோற்றுவிக்கும் வெளியாய்
நித்தநிலை களினடுவே நிறைந்தவெளி யாகி
நீயாகி நானாகி நின்றதனிப் பொருளே
சத்தியமே சத்துவமே தத்துவமே நவமே
சமரசசன் மார்க்கநிலைத் தலைநின்ற சிவமே
புத்தமுதே சித்தியெலாம் வல்லதிருப் பொதுவில்
புனிதநடத் தரசேயென் புகலுமணிந் தருளே. 57

1. புரையாத என்பது — ஒப்பில்லாத.

நானளக்குந் தோறுமதற் குற்றதுபோற் காட்டி
நாட்டியபின் னுருசிறிது மளவிலுரு தாகித்
தானளக்கு மளவதிலே முடிவதெனத் தோற்றித்
தன்னளவுங் கடந்தப்பால் மன்னுகின்ற பொருளே
வானளக்க முடியாதே வானனந்தங் கோடி
வைத்தபெரு வானளக்க வசமோவென் றுரைத்துத்
தேனளக்கு மறைகளெலாம் போற்றமணி மன்றில்
திகழுநடத் தரசேயென் சிறுமொழியேற் றருளே. 58

திசையறிய மாட்டாதே திகைத்தசிறி யேனைத்
தெளிவித்து மணிமாடத் திருத்தவிசி லேற்றி
நசையறியா நற்றவரு மற்றவருஞ் சூழ்ந்து
நயப்பவருட் சிவநிலையை நாட்டவைத்த பதியே
வசையறியாப் பெருவாழ்வே மயலறியா வறிவே
வானடுவே யின்பவடி வாயிருந்த பொருளே
பசையறியா மனத்தவர்க்கும் பசையறிவித் தருளப்
பரிந்தநடத் தரசேயென் பாட்டுமணிந் தருளே. 59

என்னுயிரு மென்னுடலு மென்பொருளும் யானே
இசைந்துகொடுத் திடவாங்கி யிட்டதன்பின் மகிழ்ந்தே
தன்னுயிருந் தன்னுடலுந் தன்பொருளு மெனக்கே
தந்துகலந் தெனைப்புணர்ந்த தனித்தபெருஞ் சுடரே
மன்னுயிருக் குயிராகி யின்பமுமாய் நிறைந்த
மணியேயென் கண்ணே யென் வாழ்முதலே மருந்தே
மின்னியபொன் மணிமன்றில் விளங்குநடத் தரசே
மெய்யுமணிந் தருள்வோயென் பொய்யுமணிந் தருளே. 60

மன்னுகின்ற பொன்வடிவு மந்திரமாம் வடிவும்
வான்வடிவுங் கொடுத்தெனக்கு மணிமுடியுஞ் சூட்டிப்
பன்னுகின்ற தொழிலைந்துஞ் செய்திடவே பணித்துப்
பண்புறவென் னகம்புறமும் விளங்குகின்ற பதியே
உன்னுகின்ற தோறுமெனக் குள்ளமெலா மினித்தே
ஊறுகின்ற தெள்ளமுதே யொருதனிப்பே ரொளியே
மின்னுகின்ற மணிமன்றில் விளங்குநடத் தரசே
மெய்யுமணிந் தருள்வோயென் பொய்யுமணிந் தருளே. 61

நன்மையெலாந் தீமையெனக் குரைத்தோடித் திரியும்
நாய்க்குலத்திற் கடையான நாயடியே னியற்றும்
புன்மையெலாம் பெருமையெனப் பொறுத்தருளிப் புலையேன்
பொய்யுரைமெய் யுரையாகப் புரிந்துமகிழ்ந் தருளித்
தன்மையெலா முடையபெருந் தவிசேற்றி முடியுந்
தரித்தருளி யைந்தொழில்செய் சதுரளித்த பதியே
இன்மையெலாந் தவிர்ந்தடியா ரின்பமுறப் பொதுவில்
இலங்குநடத் தரசேயென் இசையுமணிந் தருளே. 62

விழுக்குலத்தா ரருவருக்கும் புழுக்குலத்திற் கடையேன்
மெய்யுரையேன் பொய்யுரையை வியந்துமகிழ்ந் தருளி
முழுக்குலத்தோர் முடிசூட்டி யைந்தொழில்செய் யெனவே
மொழிந்தருளி யெனையாண்ட முதற்றனிப்பே ரொளியே
எழுக்குலத்தில் புரிந்தமனக் கழுக்குலத்தார் தமக்கே
எட்டாத நிலையேநா னெட்டியபொன் மலையே
மழுக்குலத்தார் போற்றமணி மன்றினடம் புரியும்
மாநடத்தென் னரசேயென் மாலையணிந் தருளே. 63

கலைக்கொடிகண் டறியாத புலைக்குடியிற் கடையேன்
கைதவனேன் பொய்தவமுங் கருத்திலுவந் தருளி
மலைக்குயர்மா தவிசேற்றி மணிமுடியுஞ் சூட்டி
மகனேநீ வாழ்கவென வாழ்த்தியவென் குருவே
புலைக்கொடியா ரொருசிறிதும் புலப்படக்கண் டறியாப்
பொன்னேநான் உண்ணுகின்ற புத்தமுதத் திரளே
விலைக்கறியா மாமணியே வெறுப்பறியா மருந்தே
விளங்குநடத் தரசேயென் விளம்புமணிந் தருளே. 64

மதமென்றுஞ் சமயமென்றுஞ் சாத்திரங்க ளென்றும்
மன்னுகின்ற தேவரென்றும் மற்றவர்கள் வாழும்
பதமென்றும் பதமடைந்த பத்தரனு பவிக்கப்
பட்டவனு பவங்களென்றும் பற்பலவா விரிந்த
விதமொன்றுந் தெரியாதே மயங்கியவென் றனக்கே
"வெட்டவெளி யாயறிவித் திட்டவரு ளிறையே"
சதமொன்றுஞ் சுத்தசிவ சன்மார்க்கப் பொதுவில்
தனிநடஞ்செய் யரசேயென் சாற்றுமணிந் தருளே. 65

என்னுடைய யெல்லாந்தன் னருள்வடிவந் தனக்கே
எய்திடச்செய் திட்டருளி யெனையுமுட னிருத்தித்
தன்னுடைய யெல்லாமென் னுள்ளகத்தே வைத்துத்
தானுமுட னிருந்தருளிக் கலந்தபெருந் தகையே
அன்னையென் னுருயிரே யப்பாவென் னமுதே
ஆவாவென் றெனையாண்ட தேவாமெய்ச் சிவமே
பொன்னுரும் பொதுவில்நடம் புரிகின்ற வரசே
புண்ணியனே யென்மொழிப்பூங் கண்ணியுமேற் றருளே. 66

தன்னரசே செலுத்திநின்ற தத்துவங்க ளனைத்துந்
தனித்தனியென் வசமாகித் தாழ்ந்தேவலி யற்ற
முன்னரசும் பின்னரசும் நடுவரசும் போற்ற
முன்னுமண்ட பிண்டங்க ளெவற்றினுமெப் பாலும்
என்னரசே யென்றுரைக்க வெனக்குமுடி சூட்டி
இன்பவடி வாக்கியென்று மிலங்கவைத்த சிவமே
என்னரசே யென்னுயிரே யென்னிருகண் மணியே
இணையடிப்பொன் மலர்களுக்கென் இசையுமணிந் தருளே.

பரவெளியே நடுவெளியே வுபசாந்த வெளியே
பாழ்வெளியே முதலாக "வேழ்வெளிக்கப் பாலும்
விரவியமா மறைகளெலாந் தனித்தனிசென் றளந்தும்
மெய்யளவு காணதே மெலிந்திளைத்துப் போற்ற
உரவிலவை தேடியவவ் வெளிகளுக்குள் வெளியாய்
ஓங்கியவவ் வெளிகளைத்தன் னுள்ளடக்கும் வெளியாய்க்
கரையறநின் றோங்குகின்ற சுத்தசிவ வெளியே
கனிந்தநடத் தரசேயென் கருத்துமணிந் தருளே. 68

வெய்யலிலே நடந்திளைப்பு மேவியவக் கணத்தே
மிகுநிழலுந் தண்ணமுதுந் தந்தவருள் விளைவே
மையல்சிறி துற்றிடத்தே மடந்தையர்கள் தாமே
வலிந்துவரச் செய்வித்த மாண்புடைய நட்பே
கையறவாற் கலங்கியபோ தக்கணத்தே போந்து
கையறவு தவிர்த்தருளிக் காத்தளித்த துரையே
ஐயமுறே லென்றெனையாண் டமுதளித்த பதியே
அம்பலத்தென் னரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 69

கொலைபுரிவார் தவிரமற்றை யெல்லாரு நினது
குலத்தாரே நீயெனது குலத்துமுதன் மகனே
மலைவறவே சுத்தசிவ சமரசசன் மார்க்கம்
வளரவளர்ந் திருக்கவென வாழ்த்தியவென் குருவே
நிலைவிழைவார் தமைக்காக்கு நித்தியனே யெல்லா
நிலையும்விளங் குறவருளில் நிறுத்தியசிற் குணனே
புலையறியாப் பெருந்தவர்கள் போற்றமணிப் பொதுவில்
புனிதநடத் தரசேயென் புகலுமணிந் தருளே. 70

உயிர்க்கொலையும் புலைப்புசிப்பு முடையவர்க ளெல்லாம்
உறவினத்தா ரல்லரவர் புறவினத்தா ரவர்க்குப்
பயிர்ப்புறுமோர் பசிதவிர்த்தல் மாத்திரமே புரிக
பரிந்துமற்றைப் பண்புரையேல் நண்புதவே லிங்கே
நயப்புறுசன் மார்க்கமவ ரடையளவு மிதுதான்
நம்மாணை யென்றெனக்கு நவின்றவரு ளிறையே
[1] மயர்ப்பறுமெய்த் தவர்போற்றப் பொதுவில்நடம் புரியும்
மாநடத்தென் னரசேயென் மாலையணிந் தருளே. 71

வன்புடையார் கொலைகண்டு புலையுண்பார் சிறிதும்
மரபினரன் றுதலினல் வருத்தவவ ரளவில்
அன்புடைய வென்மகனே பசிதவிர்த்தல் புரிக
அன்றியருட் செயலொன்றுஞ் செயத்துணியே லென்றே
இன்புறவென் றனக்கிசைத்த வென்குருவே யெனைத்தான்
ஈன்றதனித் தந்தையே தாயேயென் னிறையே
துன்பறுமெய்த் தவர்சூழ்ந்து போற்றுதிருப் பொதுவில்
தூயநடத் தரசேயென் சொல்லுமணிந் தருளே. 72

1. மயர்ப்பு என்பது—சோர்வு

கொடியவரே கொலைபுரிந்து புலைநுகர்வா ரெனினுங்
குறித்திடுமோ ராபத்தில் வருந்துகின்ற போது
படியிலதைப் பார்த்துகவேல் அவர்வருத்தந் துன்பம்
பயந்தீர்த்து விடுகவெனப் பரிந்துரைத்த குருவே
நெடியவரே நான்முகரே நித்தியரே பிறரே
நின்மலரே யென்கின்றோ ரெல்லாருங் காண
அடியுமுயர் முடியுமெனக் களித்தபெரும் பொருளே
அம்பலத்தென் னரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 73

தயையுடையா ரெல்லாருஞ் சமரசசன் மார்க்கம்
சார்ந்தவரே யிங்கவர்கள் தம்மோடுங் கூடி
நயமுறுநல் லருணெறியிற் களித்துவிளை யாடி
நண்ணுகவென் றெனக்கிசைத்த நண்புறுசற் குருவே
உயலுறுமென் னுயிர்க்கினிய வுறவேயென் னறிவில்
ஓங்கியபே ரன்பேயென் னன்பிலுறு மொளியே
மயலறுமெய்த் தவர்சூழ்ந்து போற்றுமணி மன்றில்
மாநடத்தென் னரசேயென் மாலையணிந் தருளே. 74

அருளுடையா ரெல்லாருஞ் சமரசசன் மார்க்கம்
அடைந்தவரே யாதலினவ் வவருடனே கூடித்
தெருளுடைய வருணெறியிற் களித்துவிளை யாடிச்
செழித்திடுக வாழ்கவெனச் செப்பியசற் குருவே
பொருளுடைய பெருங்கருணைப் பூரணமெய்ச் சிவமே
போதாந்த முதலாறும் நிறைந்தொளிரு மொளியே
மருளுடையார் தமக்குமரு ணீக்கமணிப் பொதுவில்
வயங்குநடத் தரசேயென் மாலையுமேற் றருளே. 75

வெம்மாலைச் சிறுவரொடும் விளையாடித் திரியும்
மிகச்சிறிய பருவத்தே வியந்துநினை நமது
பெம்மானென் றடிகுறித்துப் **பாடும்வகை புரிந்த
பெருமானே** நான்செய்த பெருந்தவமெய்ப் பயனே
செம்மாந்த சிறியேனைச் சிறுநெறியிற் சிறிதுஞ்
செலுத்தாமற் பெருநெறியிற் செலுத்தியநற் றுணையே
அம்மானே யென்னுவிக் கானபெரும் பொருளே
அம்பலத்தென் னரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 76

ஆணவமா யிருட்டறையிற் கிடந்தசிறி யேனை
அணிமாயை விளக்கறையி லமர்த்தியறி வளித்து
நீணவமாந் தத்துவப்பொன் மேடைமிசை யேற்றி
நிறைந்தவரு ளமுதளித்து நித்தமுற வளர்த்து
மாணுறவெல் லாநலமுங் கொடுத்துலக மறிய
மணிமுடியுஞ் சூட்டியவென் வாழ்முதலாம் பதியே
ஏணுறுசிற் சபையிடத்தும் பொற்சபையி னிடத்தும்
இலங்குநடத் தரசேயென் இசையுமணிந் தருளே. 77

பான்மறுத்து விளையாடுஞ் சிறுபருவத் திடையே
பகருமல கிச்சையொன் றும் பதியாதென் னுளத்தே
மான்மறுத்து விளங்குதிரு வைந்தெழுத்தே பதிய
வைத்தபெரு வாழ்வேயென் வாழ்விலுறுஞ் சுகமே
மீன்மறுத்துச் சுடர்மயமாய் விளங்கியதோர் விண்ணே
விண்ணனந்த முள்ளடங்க விரிந்தபெரு வெளியே
ஊன்மறுத்த பெருந்தவருக் கொளிவடிவங் கொடுத்தே
ஓங்குநடத் தரசேயென் உரையுமணிந் தருளே. 78

மெய்ச்சுகமு முயிர்ச்சுகமு மிருங்கரணச் சுகமும்
விளங்குபதச் சுகமுமதன் மேல்வீட்டுச் சுகமும்
எச்சுகமுந் தன்னிடத்தே யெழுந்தசுக மாக
எங்கணுமோர் நீக்கமற வெழுந்தபெருஞ் சுகமே
அச்சுகமு மடையறிவு மடைந்தவருங் காட்டா
ததுதானு யதுவதுவாய் அப்பாலாம் பொருளே
பொய்ச்சுகத்தை விரும்பாத புனிதர்மகிழ்ந் தேத்தும்
பொதுநடத்தென் னரசேயென் புகலுமணிந் தருளே. 79

அண்டவகை யெவ்வளவோ வவ்வளவு மவற்றில்
அமைந்தவுயி ரெவ்வளவோ வவ்வளவு மவைகள்
கண்டபொரு ளெவ்வளவோ வவ்வளவு மவற்றில்
கலந்தகலப் பெவ்வளவோ வவ்வளவு நிறைந்தே
விண்டகுமோர் நாதவெளி சுத்தவெளி மோன
வெளிஞான வெளிமுதலாம் வெளிகளெலாம் நிரம்பிக்
கொண்டதுவாய் விளங்குகின்ற சுத்தசிவ மயமே
குலவுநடத் தரசேயென் குற்றமுங்கொண் டருளே. 80

சத்தியநான் முகரனந்தர் நாரணர்மற் றுளவாந்
தலைவரவ ரவருலகிற் சார்ந்தவர்கள் பிறர்கள்
இத்திசையத் திசையாக விசைக்குமண்டப் பகுதி
எத்தனையோ கோடிகளி லிருக்குமுயிர்த் திரள்கள்
அத்தனைபே ருண்டாலு மணுவளவுங் குறையா
தருள்வெளியில் ஒளிவடிவா யானந்த மயமாய்ச்
சுத்தசிவ வனுபவமாய் விளங்கியதெள் ளமுதே
தூயநடத் தரசேயென் சொல்லுமணிந் தருளே. 81

பொறிகரண முதற்பலவாந் தத்துவமு மவற்றைப்
புரிந்தியக்கி நடத்துகின்ற பூரணரு மவர்க்குச்
செறியுமுப காரிகளாஞ் சத்திகளு மவரைச்
செலுத்துகின்ற சத்தர்களுந் தன்னொளியால் விளங்க
அறிவறிவா யவ்வறிவுக் கறிவாயெவ் விடத்தும்
ஆனதுவாய்த் தானதுவா யதுவதுவாய் நிறைந்தே
நெறிவழங்கப் பொதுவிலருட் டிருநடஞ்செய் யரசே
நின்னடியேன் சொன்மாலை நிலைக்கவணிந் தருளே. 82

உண்ணுகின்ற வூண்வெறுத்து வற்றியும்புற் றெழுந்தும்
ஒருகோடிப் பெருந்தலைவ ராங்காங்கே வருந்திப்
பண்ணுகின்ற பெருந்தவத்துங் கிடைப்பரிதாய்ச் சிறிய
பயல்களினுஞ் சிறியேற்குக் கிடைத்தபெரும் பதியே
நண்ணுகின்ற பெருங்கருணை யமுதளித்தென் னுளத்தே
நானாகித் தானாகி யமர்ந்தருளி நான்றான்
எண்ணுகின்ற படியெல்லா மருள்கின்ற சிவமே
இலங்குநடத் தரசேயென் இசையுமணிந் தருளே. 83

**கொள்ளைவினைக் கூட்டுறவால் கூட்டியபல் சமயக்
கூட்டமுமக் கூட்டத்தே கூவுகின்ற கலையுங்
கள்ளமுறு மக்கலைகள் காட்டியபல் கதியுங்
காட்சிகளுங் காட்சிதரு கடவுளரு மெல்லாம்
பிள்ளைவிளை யாட்டெனநன்** கறிவித்திங் கெனையே
பிள்ளையெனக் கொண்டுபிள்ளைப் பெயரிட்ட பதியே
தள்ளரிய மெய்யடியார் போற்றமணி மன்றில்
தனிநடஞ்செய் யரசேயென் சாற்றுமணிந் தருளே. 84

நால்வருணா மாச்சிரம மாசார முதலா
நவின்றகலைச் சரிதமெலாம் பிள்ளைவிளை யாட்டே
மேல்வருணந் தோல்வருணங் கண்டறிவா ரிலைநீ
விழித்திதுபா ரென்றெனக்கு விளம்பியசற் குருவே
கால்வருணங் கலையாதே வீணிலலை யாதே
காண்பனவெல் லாமெனக்குக் காட்டியமெய்ப் பொருளே
மால்வருணங் கடந்தவரை மேல்வருணத் தேற்ற
வயங்குநடத் தரசேயென் மாலையணிந் தருளே. 85

எவ்விடத்து மெவ்வுயிர்க்கு மிலங்குசிவ மொன்றே
என்னானை யென்மகனே யிரண்டில்லை யாங்கே
செவ்விடத்தே யருளொடுசேர்த் திரண்டெனக்கண் டறிநீ
திகைப்படையே லென்றெனக்குச் செப்பியசற் குருவே
அவ்விடத்தே யுவ்விடத்தே யமர்ந்ததுபோற் காட்டி
அங்குமிங்கு மப்புறமு மெங்குநிறை பொருளே
ஒவ்விடச்சிற் சபையிடத்தும் பொற்சபையி னிடத்தும்
ஓங்குநடத் தரசேயென் உரையுமணிந் தருளே. 86

இயல்வேதா கமங்கள்புரா ணங்களிதி காசம்
இவைமுதலா விந்திரசா லங்கடையா யுரைப்பார்
மயலொருநூல் மாத்திரந்தான் சாலமென வறிந்தார்
மகனேநீ நூலனைத்துஞ் சாலமென வறிக
செயலனைத்து மருளொளியாற் காண்கவென வெனக்கே
திருவுளம்பற் றியஞான தேசிகமா மணியே
அயலறியா வறிவுடையா ரெல்லாரும் போற்ற
ஆடுகின்ற வரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 87

பூர்வம் **தோன்றியவே** தாகமத்தைச் சாலமென வுரைத்தேம்
　　சொற்பொருளு மிலக்கியமும் பொய்யெனக்கண் டறியேல்
உத்தரம் ஊன்றியவே தாகமத்தி னுண்மைநினக் காகும்
　　உலகறிவே தாகமத்தைப் பொய்யெனக்கண் டுணர்வாய்
ஆன்றதிரு வருட்செங்கோல் நினக்களித்தோம் நீயே
　　ஆள்கவரு ளொளியாலென் றளித்ததனிச் சிவமே
ஏன்றதிரு வமுதெனக்கு மீந்தபெரும் பொருளே
　　இலங்குநடத் தரசேயென் இசையுமணிந் தருளே. 88

நான்முகர்நல் லுருத்திரர்கள் நாரணரிந் திரர்கள்
　　நவிலருகர் புத்தர்முதன் மதத்தலைவ ரெல்லாம்
வான்முகத்திற் றோன்றியரு ளொளிசிறிதே யடைந்து
　　வானகத்தும் வையகத்தும் மனம்போன படியே
தேன்முகந்துண் டவரெனவே விளையாடா நின்ற
　　சிறுபிள்ளைக் கூட்டமென அருட்பெருஞ்ஜோ தியினாற்
றான்மிகக்கண் டறிகவெனச் சாற்றியசற் குருவே
　　சபையினிடத் தரசேயென் சாற்றுமணிந் தருளே. 89

தவறாத வேதாந்த சித்தாந்த முதலாச்
　　சாற்றுகின்ற வந்தமெலாந் தனித்துரைக்கும் பொருளை
இவறாத சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிலையில்
　　இருந்தருளாம் பெருஞ்ஜோதி கொண்டறிதல் கூடும்
எவராலும் பிறிதொன்றாற் கண்டறிதல் கூடா
　　தென்னுணை யென்மகனே அருட்பெருஞ்ஜோ தியைத்தான்
தவறாது பெற்றனைநீ வாழ்கவென்ற பதியே
　　சபையினடத் தரசேயென் சாற்றுமணிந் தருளே. 90

ஐயமுறே லென்மகனே யிப்பிறப்பிற் றானே
　　அடைவதெலா மடைந்தனைநீ யஞ்சலையென் றருளி
வையமிசைத் தனியிருத்தி மணிமுடியுஞ் சூட்டி
　　வாழ்கவென வாழ்த்தியவென் வாழ்க்கைமுதற் பொருளே
துய்யவருட் பெருஞ்ஜோதி சுத்தசிவ வெளியே
　　சுகமயமே யெல்லாஞ்செய் வல்லதனிப் பதியே
உய்யுநெறி காட்டிமணி மன்றிடத்தே நடிக்கும்
　　ஒருமைநடத் தரசேயென் உரையுமணிந் தருளே. 91

காலையிலே யென்றனக்கே கிடைத்தபெரும் பொருளே
　　களிப்பேயென் கருத்தகத்தே கனிந்தநறுங் கனியே
மேலையிலே யிம்மையிலே யொருமையிலே தவத்தால்
　　மேவுகின்ற **பெரும்பயனும் விளைவையெலாந் தருமச்**
சாலையிலே யொருபகலிற் றந்ததனிப் பதியே
　　சமரசசன் மார்க்கசங்கத் தலையமர்ந்த நிதியே
மாலையிலே சிறந்தமொழி மாலையணிந் தாடும்
　　மாநடத்தென் னரசேயென் மாலையணிந் தருளே. 92

"சிற்பதமுந் தற்பதமும்" பொற்பதத்தே காட்டுஞ்
சிவபதமே யானந்தத் தேம்பாகின் பதமே
சொற்பதங்கள் கடந்ததன்றி "முப்பதமுங்" கடந்தே
துரியபத முங்கடந்த பெரியதனிப் பொருளே
நற்பதமென் முடிசூட்டிக் "கற்பதெலாங் கணத்தே
நானறிந்து" தானாக நல்கியவென் குருவே
பற்பதத்துத் தலைவரெலாம் போற்றமணி மன்றிற்
பயிலுநடத் தரசேயென் பாடலணிந் தருளே. 93

ஆதியிலே யெனையாண்டென் னறிவகத்தே யமர்ந்த
அப்பாவென் னன்பேயென் னுருயிரே யமுதே
வீதியிலே விளையாடித் திரிந்தபிள்ளைப் பருவ
மிகப்பெரிய பருவமென வியந்தருளி யருளாஞ்
ஜோதியிலே விழைவுறச்செய் தினியமொழி மாலை
தொடுத்திடச்செய்தணிந்துகொண்டதுரையேசிற்பொதுவாம்
நீதியிலே நிறைந்தநடத் தரசேயின் றடியேன்
நிகழ்த்தியசொன் மாலையுநீ திகழ்த்தியணிந் தருளே. 94

கணக்குவழக் கதுகடந்த பெருவெளிக்கு நடுவே
கதிர்பரப்பி விளங்குகின்ற கண்ணிறைந்த சுடரே
இணக்கமுறு மன்பர்கள்தம் இதயவெளி முழுதும்
இனிதுவிளங் குறநடுவே யிலங்குமொளி விளக்கே
மணக்குநறு மணமேசின் மயமாயென் னுளத்தே
வயங்குதனிப் பொருளேயென் வாழ்வேயென் மருந்தே
பிணக்கறியாப் பெருந்தவர்கள் சூழுமணி மன்றிற்
பெருநடஞ்செய் யரசேயென் பிதற்றுமணிந் தருளே. 95

அடிச்சிறியே னச்சமெலா மொருகணத்தே நீக்கி
அருளமுத மிகவளித்தோ ரணியுமெனக் கணிந்து
கடிக்கமலத் தயன்முதலோர் கண்டுமிக வியப்பக்
கதிர்முடியுஞ் சூட்டியெனைக் களித்தாண்ட பதியே
வடித்தமறை முடிவயங்கு மாமணிப்பொற் சுடரே
மனவாக்குக் கடந்தபெரு வானடுவா மொளியே
படித்தலத்தார் வான்றலத்தார் பரவியிடப் பொதுவிற்
பரிந்தநடத் தரசேயென் பாட்டுமணிந் தருளே. 96

எத்துணையுஞ் சிறியேனை நான்முகன்மால் முதலோர்
ஏறரிதாம் பெருநிலைமே லேற்றியுட னிருந்தே
மெய்த்துணையாந் திருவருட்பே ரமுதமிக வளித்து
வேண்டியவா றடிநாயேன் விளையாடப் புரிந்து
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நெறியொன்றே யெங்குந்
துலங்கவருள் செய்தபெருஞ் ஜோதியனே பொதுவில்
சித்துருவாய் நடம்புரியு முத்தமசற் குருவே
சிற்சபையென் னரசேயென் சிறுமொழியேற் றருளே. 97

இருந்தவிடந் தெரியாதே யிருந்தசிறி யேனை
　எவ்வுலகி லுள்ளவரு மேத்திடமே லேற்றி
அருந்தவரு மயன்முதலாந் தலைவர்களு முளத்தே
　அதிசயிக்கத் திருவமுதும் அளித்தபெரும் பதியே
திருந்துமறை முடிப்பொருளே பொருண்முடிபி லுணர்ந்தோர்
　திகழ்முடிந் துட்கொண்ட சிவபோகப் பொருளே
பெருந்தவர்கள் போற்றமணி மன்றில்நடம் புரியும்
　பெருநடத்தென் னரசேயென் பிதற்றுமணிந் தருளே. 98

குணமறியேன் செய்தபெருங் குற்றமெலாங் குணமாக்
　கொண்டருளி யென்னுடைய குறிப்பெல்லா முடித்து
மணமுறுபே ரருளின்ப வமுதமெனக் களித்து
　மணிமுடியுஞ் சூட்டியெனை வாழ்கவென வாழ்த்தித்
தணவிலா தென்னுளத்தே தான்கலந்து நானுந்
　தானுமொரு வடிவாகித் தழைத்தோங்கப் புரிந்தே
அணவுறுபே ரருட்ஜோதி யரசுகொடுத் தருளி
　ஆடுகின்ற வரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 99

தலைகாலிங் கறியாதே திரிந்தசிறி யேனைத்
　தான்வலிந்தாட் கொண்டருளித் தடைமுழுதுந் தவிர்த்தே
மலைவறுமெய் யறிவளித்தே யருளமுத மருத்தி
　வல்லபசத் திகளெல்லா மருவியிடப் புரிந்து
நிலையுறவே தானுமடி யேனுமொரு வடிவாய்
　நிறைநிறை வித்துயர்ந்த நிலையதன்மே லமர்த்தி
அலர்தலைப்பே ரருட்ஜோதி யரசுகொடுத் தருளி
　ஆடுகின்ற வரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 100

அருட்பெருஞ்ஜோதி

39. வரம்பில் வியப்பு

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்புனை புயனுமயனுமற் றவரும் புக்கலரும் பெரியவோர் நிலையில்
இன்புரு வாகி யருளொடும் விளங்கி இயற்றலே யாதியைந் தொழிலுந்
தன்பொதுச் சமுகத் தைவர்க ளியற்றத் தனியர சியற்றுமோர் தலைவன்
அன்பெனுங் குடிசை நுழைந்தனனென்றால் அவன்றனை மறுப்பவர் யாரே. 1

மன்பதை வகுக்கும் பிரமர்நா ரணர்கள் மன்னுருத் திரர்களே முதலாம்
ஒன்பது கோடித் தலைவர்க ளாங்காங் குறுபெருந் தொழில்பல வியற்றி
இன்புறச் சிறிதே கடைக்கணித் தருளி இலங்குமோ ரிறைவனின் றடியேன்
அன்பெனுங் குடிசை நுழைந்தன னந்தோ அவன்றனை மறுப்பவர் யாரே. 2

தன்னிக ரில்லாத் தலைவவென் றாற்றித் தனித்தனி மறைகளா கமங்கள்
உன்னிநின் றோடி யுணர்ந்துணர்ந் துணரா வொருதனிப் பெரும்பதி யுவந்தே
புன்னிக ரில்லாப் புலையனேன் பிழைகள் பொறுத்தருட் பூரண வடிவாய்
என்னுளம் புகுந்தே நிறைந்தன னந்தோ எந்தையைத் தடுப்பவர் யாரே. 3

பால்வகை யாணோ பெண்கொலோ விருமைப் பாலதோ பாலுரு வதுவோ
ஏல்வகை யொன்றோ விரண்டதோ அனாதி இயற்கையோ வலதியி லியல்போ
மேல்வகை யாதோ வெனமறை முடிகள் விளம்பிட விளங்குமோர் தலைவன்
மால்வகை மனத்தே னுளக்குடில் புகுந்தான் வள்ளலைத் தடுப்பவர் யாரே. 4

வரம்பெறு மான்ம வுணர்ச்சியுஞ் செல்லா வருபர வுணர்ச்சியு மாட்டா
பரம்பர வுணர்ச்சி தானுநின் றறியர்ப் பராபர வுணர்ச்சியும் பற்று
உரம்பெற வுணர்வார் யாரெனப் பெரியர் உரைத்திட வோங்குமோர் தலைவன்
கரம்பெறு கனிபோ லென்னுளம் புகுந்தான் கடவுளைத் தடுப்பவர் யாரே. 5

படைத்திடன் முதலைந் தொழில்புரிந் திலங்கும் பரம்பர வொளியெலா மணுவிற்
கிடைத்திடக் கீழ்மேல் நடுவெனக் காட்டாக் கிளரொளி யாயொளிக் கெல்லாம்
அடைத்தகா ரணமாய்க் காரணங் கடந்த அருட்பெருஞ் ஜோதியா மொருவன்
கடைத்தனிச் சிறியே னுளம்புகுந் தமர்ந்தான் கடவுளைத் தடுப்பவர் யாரே. 6

அளவெலாங் கடந்த பெருந்தலை யண்ட அடுக்கெலா மம்மவோ ரணுவின்
பிளவிலோர் கோடிக் கூற்றிலொன் றாகப் பேசநின் றோங்கிய பெரியோன்
களவெலாந் தவிர்த்தென் கருத்தெலா நிரப்பிக் கருணையா ரமுதளித் துள்மாம்
வள்விலே புகுந்து வளர்கின்றான் அந்தோ வள்ளலைத் தடுப்பவர் யாரே. 7

உள்ளவா மண்ட கோடி கோடிகளில் உள்வுயிர் முழுவது மொருங்கே
கொள்ளைகொண் டிடினு மினுத்துணை யெனினுங் குறைபடாப் பெருங்கொடைத் தலைவன்
கள்ளநெஞ் சகத்தேன் பிழையெலாம் பொறுத்துக் கருத்தெலா மினிதுதந் தருளித்
தள்ளருந் திறத்தென் னுள்ளகம் புகுந்தான் தந்தையைத் தடுப்பவர் யாரே 8

அறிந்தன வறிந்தாங் கறிந்தறிந் தறியா தையகோ வையகோ வறிவின்
மறிந்தன மயர்ந்தே மெனமறை யனந்தம் வாய்குழைந் துரைத்துரைத் தூரையும்
முறிந்திட வாளா விருந்தவென் றறிஞர் மொழியுமோர் தனிப்பெருந் தலைவன்
செறிந்தென் துளத்திற் சேர்ந்தன னவன்றன் திருவுளந் தடுப்பவர் யாரே. 9

கருமுதற் கருவாய்க் கருவினுட் கருவாய்க் கருவெலாங் காட்டுமோர் கருவாய்க்
குருமுதற் குருவாய்க் குருவெலாங் கிடைத்த கொள்கையாய்க் கொள்கையோ டள்வா
அருமுத லருவா யல்லவா யப்பால் அருட்பெருஞ் ஜோதியாந் தலைவன்
மருவியென் னுளத்திற் புகுந்தன னவன்றன் வண்மையைத் தடுப்பவர் யாரே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

40. திருவடிப் புகழ்ச்சி—1

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானிருக்கும் பிரமர்களு நாரணரும் பிறரும்
　மாதவம்பன் னாட்புரிந்து மணிமாட நடுவே
தேனிருக்கு மலரணைமேற் பளிக்கறையி னூடே
　திருவடிசேர்த் தருள்கவெனச் செப்பிவருந் திடவும்
நானிருக்குங் குடிசையிலே வலிந்துநுழைந் தெனக்கே
　நல்லதிரு வருளமுத நல்கியதன் றியுமென்
ஊனிருக்குங் குடிசையினு முவந்துநுழைந் தெளியேன்
　உள்ளமெனுஞ் சிறுகுடிசை யுள்ளுநுழைந் தனையே. 1

படிசெய்பிர மன்முதலோர் பற்பலநாள் முயன்றே
　பகலொளிசெய் நவமணிகள் பதித்தசிங் காதனத்தே
அடிசெய்தெழுந் தருளியெமை யாண்டருளல் வேண்டும்
　அரசேயென் றவரவரு மாங்காங்கே வருந்த
வடிசெய்மறை முடிநடுவே மன்றகத்தே நடிக்கும்
　மலரடிகள் சிவப்பவொரு வளமுமிலா வசத்தக்
குடிசைநுழைந் தனையேயென் றேசுவரே யன்பர்
　கூசாம லென்னுளமாங் குடிசைநுழைந் தனையே. 2

உள்ளபடி யுள்ளதுவா யுலகமெலாம் புகினும்
　ஒருசிறிதுந் தடையிலதா யொளியதுவே மயமாய்
"வெள்ளவெளி நடுவுளதா"யியற்கையிலே விளங்கும்
　வேதமுடி யிலக்கியமா மேடையிலே யமர்ந்த
வள்ளன்மல ரடிசிவப்ப வந்தெனது கருத்தின்
　வண்ணமெலா முவந்தளித்து வயங்கியபே ரின்பம்
கொள்ளைகொளக் கொடுத்ததுதான் போதாதோ அரசே
　கொடும்புலையேன் குடிசையிலுங் குலவிநுழைந் தனையே. 3

தடையறியாத் தகையினதாய்த் தன்னிகரில் லதுவாய்த்
　தத்துவங்க ளனைத்தினுக்குந் தாரகமா யவைக்கு
விடையறியாத் தனிமுதலாய் விளங்குவெளி நடுவே
　விளங்குகின்ற சத்தியமா மேடையிலே யமர்ந்த
நடையறியாத் திருவடிகள் சிவந்திடவந் தெனது
　நலிவனைத்துந் தவிர்த்தருளி ஞானவமு தளித்தாய்
கொடையிதுதான் போதாதோ வென்னரசே யடியேன்
　குடிசையிலுங் கோணுதே குலவிநுழைந் தனையே. 4

இறையளவுந் துரிசிலதாய்த் தூய்மையதாய் நிறைவாய்
இயற்கையதா யனுபவங்க ளெவைக்குமுத லிடமாய்
மறைமுடியோ டாகமத்தின் மணிமுடிமேன் முடியாய்
மன்னுகின்ற மெய்ஞ்ஞான மணிமேடை யமர்ந்த
நிறையருட்சீ ரடிமலர்கள் சிவந்திடவந் தடிமேன்
நினைத்தவெலாங் கொடுத்தருளி நிலைபெறச்செய் தனையே
குறைவிலதிப் பெருவரந்தான் போதாதோ அரசே
கொடும்புலையேன் குடிசையிலுங் குலவிநுழைந் தனையே. 5

உருவினதா யருவினதா யுருவருவா யுணர்வாய்
உள்ளதுவா யொருதன்மை யுடையபெரும் பதியாய்
மருவியவே தாந்தமுதல் வகுத்திடுங் கலாந்த
வரையதன்மே லருள்வெளியில் வயங்கியமே டையிலே
திருவுறவே யமர்ந்தருளுந் திருவடிகள் பெயர்த்தே
சிறியேன்கண் ணடைந்தருளித் திருவனைத்துங் கொடுத்தாய்
குருவேயென் னரசேயீ தமையாதோ வடியேன்
குடிசையிலுங் கோணுதே குலவிநுழைந் தனையே. 6

மணமுளதா யொளியினதாய் மந்திரவா தரமாய்
வல்லதுவாய் நல்லதுவாய் மதங்கடந்த வரைப்பாய்
வணமுளதாய் வளமுளதாய் வயங்குமொரு வெளியில்
மணிமேடை யமர்ந்ததிரு வடிமலர்கள் பெயர்த்தே
எணமுளவென் பாலடைந்தென் னெண்ணமெலா மளித்தாய்
இங்கிதுதான் போதாதோ வென்னரசே ஞான
குணமலையே யருளமுதே குருவேயென் பதியே
கொடும்புலையேன் குடிசையிலுங் குலவிநுழைந் தனையே. 7

சிரம்பெறுவே தாகமத்தி னடிநடுவு முடியுஞ்
செல்லாத நிலையதுவா யெல்லாம்வல் லதுவாய்
பரம்பரமாய்ப் பரம்பரமேற் பரவுசிதம் பரமாய்ப்
பதிவெளியில் விளங்குகின்ற மதிசிவமே டையிலே
தரங்குலவ வமர்ந்ததிரு வடிகள்பெயர்த் தெனது
சார்படைந்தென் னெண்ணமெலாந் தந்தனையென் னரசே
குரங்குமனச் சிறியேனுக் கிங்கிதுபோ தாதோ
கொடும்புலையேன் குடிசையிலுங் குலவிநுழைந் தனையே. 8

பற்றியபற் றனைத்தினையும் பற்றறவிட் டறிவாம்
பான்மையொன்றே வடிவாகிப் பழுத்தபெரி யவரும்
உற்றறிதற் கரியவொரு பெருவெளிமேல் வெளியில்
ஓங்குமணி மேடையமர்ந் தோங்கியசே வடிகள்
பெற்றறியப் பெயர்த்துவந் தென் கருத்தனைத்துங் கொடுத்தே
பிறவாம லிறவாமற் பிறங்கவைத்த வரசே
கொற்றமுளேன் றனக்கிதுதான் போதாதோ கொடியேன்
குடிசையிலுங் கோணுதே குலவிநுழைந் தனையே. 9

"கருவியொடு கரணமெலாங் கடந்துகடந் ததன்மேற்
காட்சியெலாங் கடந்ததன்மேற் 'காணுது கடந்து'
ஒருநிலையி னனுபவமே யுருவாகிப் பழுத்த
உணர்ச்சியினுங் காணமை லோங்குமொரு வெளியில்
மருவியதோர் மேடையிலே வயங்கியசே வடிகள்
மலர்த்திவந்தென் கருத்தனைத்தும் வழங்கினையின் புறவே
குருமணியே யென்னரசே யெனக்கிதுபோ தாதோ
கொடும்புலையேன் குடிசையினுங் குலவிநுழைந் தனையே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

41. திருவடிப் புகழ்ச்சி—2

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அடுத்தானை யடியேனை யஞ்சே லென்றிங்
காண்டானைச் சிறுநெறிக ளடையா தென்னைத்
தடுத்தானைப் பெருநெறிக்குத் தடைதீர்த் தானைத்
தன்னருளுந் தன்பொருளுந் தானே யன்பாற்
கொடுத்தானைக் குற்றமெலாங் குணமாக் கொள்ளுங்
குணத்தானைச் 'சமயமதக் குழியின் றென்னை
எடுத்தானை'யெல்லாஞ்செய் வல்ல சித்தே
ஈந்தானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 1

விரித்தானைக் கருவியெலாம் விரிய வேதம்
விதித்தானை மெய்ந்நெறியை மெய்யே யெற்குத்
தெரித்தானை நடம்பொதுவிற் செய்கின் றானைச்
சிறியேனுக் கருளொளியாற் சிறந்த பட்டந்
தரித்தானைத் தானேநா னுகி யென்றுந்
தழைத்தானை யெனைத்தடுத்த தடைக ளெல்லாம்
எரித்தானை யென்னுயிருக் கின்பா னானை
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 2

நட்டானை நட்டவெனை நயந்து கொண்டே
நம்மகனீ அஞ்சலென நவின்றென் சென்னி
தொட்டானை யெட்டிரண்டுஞ் சொல்லி னானைத்
துன்பமெலாந் தொலைத்தானைச் சோர்ந்து தூங்க
வொட்டானை மெய்யறிவே யுருவா யென்னுள்
உற்றானை யுணர்ந்தார்க்கு முணர்ந்து கொள்ள
எட்டானை யென்னளவி லெட்டி னானை
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 3

[1] **சோற்றானைச்** சோற்றிலுறுஞ் சுகத்தி னானைத்
துளக்கமிலாப் பாரானை நீரா னானைக்
காற்றானை வெளியானைக் கனலா னானைக்
கருணைநெடுங் கடலானைக் களங்கர் காணத்
தோற்றானை நான்காணத் தோற்றி னானைச்
சொல்லறியேன் சொல்லியபுன் சொல்லை யெல்லாம்
ஏற்றானை யென்னுளத்தி லெய்தி னானை
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 4

சேர்த்தானை யென்றனைத்தன் னன்ப ரோடு
செறியாத மனஞ்செறியச் செம்பொற் றளில்
ஆர்த்தானை யம்பலத்தி லாடா நின்ற
ஆனந்த நடத்தானை யருட்கண் ணோக்கம்
பார்த்தானைப் பாராரைப் பாரா தானைப்
பார்ப்பறவே பார்த்திருக்கப் பண்ணி யென்னை
ஈர்த்தானை யைந்தொழிலீ யியற்றென் றானை
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 5

முளையானைச் சுத்தசிவ வெளியிற் றனே
முளைத்தானை மூவாத முதலா னானைக்
களையானைக் களங்கமெலாங் களைவித் தென்னைக்
காத்தானை யென்பிழையைக் கருதிக் கோபம்
விளையானைச் சிவபோகம் விளைவித் தானை
வேண்டாமை வேண்டலிவை மேவி யென்றும்
இளையானை மூத்தானை மூப்பி லானை
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 6

புயலானை மழையானை யதிர்ப்பி னானைப்
போற்றியமின் னொளியானைப் புனித ஞானச்
செயலானைச் செயலெல்லாந் திகழ்வித் தானைத்
திருச்சிற்றம் பலத்தானைத் தெளியா ருள்ளே
அயலானை யுறவானை யன்பு ளானை
அறிந்தாரை யறிந்தானை யறிவா லன்றி
இயலானை யெழிலானைப் பொழிவா னானை
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 7

தாயானைத் தந்தையெனக் காயி னானைச்
சற்குருவு மானானைத் தமியே னுள்ளே
மேயானைக் கண்காண விளங்கி னானை
மெய்ம்மையெனக் களித்தானை வேதஞ் சொன்ன
வாயானை வஞ்சமிலா மனத்தி னானை
வரங்கொடுக்க வல்லானை மணிமன் றன்றி
ஏயானைத் துரியநடு விருக்கின் றானை
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 8

1. சோறு என்பது — முத்தி.

தழைத்தானைத் தன்னையொப்பா ரில்லா தானைத்
தானேதா னானைத் தமியனேனைக்
குழைத்தானை யென்கையிலோர் கொடைதந் தானைக்
குறைகொண்டு நின்றேனைக் குறித்து நோக்கி
அழைத்தானை யருளமுத மளிக்கின் றானை
அச்சமெலாந் தவிர்த்தானை யன்பே யென்பால்
இழைத்தானை யென்னிதயத் திருக்கின் றானை
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 9

உடையானை யருட்ஜோதி யுருவி னானை
ஓவானை மூவானை யுலவா வின்பக்
கொடையானை யென்குறைதீர்த் தென்னை யாண்டு
கொண்டானைக் **கொல்லாமை குறித்தி டாரை**
அடையானைத் திருச்சிற்றம் பலத்தி னானை
அடியேனுக் கருளமுத மளிக்க வேபின்
இடையானை யென்னாசை யெல்லாந் தந்த
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

42. திருவடிப் புகழ்ச்சி—3

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அறிந்தானை யறிவறிவுக் கறிவா னானை
அருட்பெருஞ் ஜோதியினானை யடியே னன்பிற்
செறிந்தானை யெல்லாஞ்செய் வல்ல சித்தாய்ச்
சிறந்தானைச் சிறுநெறியிற் சென்றார் தம்மைப்
பிறிந்தானை யென்னுளத்திற் கலந்து கொண்ட
பிரியமுள்ள பெருமானைப் பிறவி தன்னை
எறிந்தானை யெனையெறியா தெடுத்தாண் டானை
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 1

பாலானைத் தேனானைப் பழத்தி னானைப்
பலனுறுசெங் கரும்பானைப் பாய்ந்து **வேகாக்**
காலானைக் கலைசாகாத் தலையி னானைக்
காலென்றுந் தலையென்றுங் கருதற் கெய்தா
மேலானை மேனிலைமே லமுதா னானை
மேன்மேலு மெனதுளத்தே விளங்க லன்றி
ஏலானை''யென்பாட லேற்றுக் கொண்ட
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 2

உள்ளானைக் கதவுதிறந் துள்ளே காண
உளவெனக்கே யுரைத்தானை யுணரார் பாட்டைக்
கொள்ளானை யென்பாட்டைக் குறிக்கொண் டானைக்
கொல்லாமை விரதமெனக் கொண்டார் தம்மைத்
தள்ளானைக் கொலைபுலையைத் தள்ளா தாரைத்
தழுவானை யான்புரிந்த தவறு நோக்கி
எள்ளானை யிடர்தவிர்த்திங் கென்னை யாண்ட
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 3

உறவானை யென்னுயிர்க்கு ளுயிரா னானை
உறுபிழைகள் செயினுமவை உன்னி யென்னை
மறவானை யறவாழி வழங்கி னானை
வஞ்சகர்க்குத் திருக்கோயில் வழிக்க பாடந்
திறவானை யென்னளவிற் றிறந்து காட்டிச்
சிற்சபையும் பொற்சபையுஞ் சேர்வித் தானை
இறவானைப் பிறவானை யியற்கை யானை
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 4

அகத்தானைப் புறத்தானை யணுவா னானை
அணுவினுக்குள் ளணுவானை யதனுள் ளானை
மகத்தானை மகத்ினுமோர் மகத்தா னானை
மாமகத்தா யிருந்தானை வயங்கா நின்ற
சகத்தானை யண்டமெலாந் தானா னானைத்
தனியருளாம் பெருங்கருணைத் தாயா னானை
இகத்தானைப் பரத்தானைப் பொதுவி லாடும்
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 5

செய்யானைக் கரியானைப் பசுமை யானைத்
திகழ்ந்திடுபொன் மையினானை வெண்மை யானை
மெய்யானைப் பொய்யானை மெய்பொய் யில்லா
வெளியானை யொளியானை விளம்பு வார்க்குக்
கையானை யென்னையெடுத் தணைத்துக் கொண்ட
கையானை என்னையென்றுங் கையா தானை
எய்யானை எவ்வுலகு மேத்த வென்னை
ஈன்றானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 6

மருந்தானை மணியானை வழுத்தா நின்ற
மந்திரங்க ளானானை வான நாட்டு
விருந்தானை யுறவானை நண்பி னானை
மேலானைக் கீழானை மேல்கீ ழென்னப்
பொருந்தானை யென்னுயிரிற் பொருந்தி னானைப்
பொன்னானைப் பொருளானைப் பொதுவா யெங்கும்
இருந்தானை யிருப்பானை யிருக்கின் றானை
எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 7

ஆன்றானை யறிவானை யறிவி லானை
　அருட்பெருஞ் ஜோதியினானை யலர்ந்த ஜோதி
மூன்றானை யிரண்டானை யொன்று னானை
　முன்னானைப் பின்னானை மூட நெஞ்சில்,
தோன்றானைத் "தூயருளே தோன்றி னானைச்
　சுத்தசிவ சன்மார்க்கந் துலங்க வென்னை
ஈன்றானை யெல்லாமா யல்லா தானை
　எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 8

தோய்ந்தானை யென்னுளத்தே யென்பா லன்பாற்
　சூழ்ந்தானை யான்றொடுத்த சொற்பூ மாலை
வேய்ந்தானை யென்னுடைய வினைதீர்த் தானை
　வேதாந்த முடிமுடிமேல் விளங்கி னானை
வாய்ந்தானை "எய்ப்பிடத்தே வைப்பா னானை"
　மணிமன்றி னடிப்பானை வரங்க ளெல்லாம்
ஈந்தானை யாய்ந்தவர்தம் இதயத் தானை
　எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 9

நன்றானை மன்றகத்தே நடிக்கின் றானை
　நாடாமை நாடலிவை நடுவே யோங்கி
நின்றானைப் பொன்றாத நிலையி னானை
　நிலையறிந்து நிலலாதார் நெஞ்சி லேசம்
ஒன்றானை "யெவ்வுயிர்க்கு மொன்று னானை"
　ஒருசிறியேன் றனைநோக்கி யுளநீ யஞ்சேல்
என்றானை யென்றுமுள வியற்கை யானை
　எம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

43. திருவடிப் புகழ்ச்சி—4

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருளரசை யருட்குருவை யருட்பெருஞ் ஜோதியையென்
　அம்மையையென் னப்பனையென் னாண்டவனை யமுதைத்
தெருளுறுமென் னுயிரையென்ற னுயிர்க்குயிரை யெல்லாஞ்
　செய்யவல்ல தனித்தலைமைச் சித்தசிகா மணியை
மருவுபெரு வாழ்வையெல்லா வாழ்வுமெனக் களித்த
　வாழ்முதலை மருந்தினைமா மணியையென்கண் மணியைக்
கருணைநடம் புரிகின்ற கனகசபா பதியைக் 1
கண்டுகொண்டேன்கனிந்துகொண்டேன்கலந்துகொண்டேன்களித்தே

திருத்தருவே தாந்தமொடு சித்தாந்த முதலாத்
திகழ்கின்ற அந்தமெலாந் தேடியுங்கண் டறியா
ஒருத்தனையுள் ளொளியையொளி ருள்ளொளிக்குள் ளொளியை
உள்ளபடி யுள்ளவனை யுடையபெருந் தகையை
நிருத்தனைமெய்ப் பொருளான நின்மலனைச் சிவனை
நித்தியனைச் சத்தியனை நிர்க்குணனை யெனது
கருத்தனைச்சிற் சபையோங்குங் கடவுளையென் கண்ணுற் 2
கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன் களித்தே

பாட்டுவந்து பரிசளித்த பதியையருட் பதியைப்
பசுபதியைக் கனகசபா பதியையுமா பதியைத்
தேட்டமிகும் பெரும்பதியைச் சிவபதியை யெல்லாஞ்
செய்யவல்ல தனிப்பதியைத் திகழ்தெய்வப் பதியை
ஆட்டியல்செய் தருள்பரம பதியைநவ பதியை
ஆனந்த நாட்டினுக்கோ ரதிபதியை யரசைக்
காட்டியெனை மணம்புரிந்தென் கைபிடித்த பதியைக் 3
கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன் களித்தே

மதித்திடுத லரியவொரு மாணிக்க மணியை
வயங்கியபே ரொளியுடைய வச்சிரமா மணியைத்
துதித்திடுவே தாகமத்தின் முடிமுடித்த மணியைச்
சுயஞ்ஜோதித் திருமணியைச் சுத்தசிவ மணியை
விதித்தன்முதல் தொழிலியற்று வித்தகுரு மணியை
விண்மணியை யம்மணிக்குள் விளங்கியமெய்ம் மணியைக்
கதித்தசுக மயமணியைச் சித்தசிகா மணியைக் 4
கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன் களித்தே

மாற்றறியாஎந் தறிந்திலமென் றருமறையா கமங்கள்
வழுத்தமணி மன்றோங்கி வயங்குமருட் பொன்னை
ஆன்றன்மிகு பெரும்பொன்னை யைந்தொழிலும் புரியும்
அரும்பொன்னை யென்றன்னை யாண்டசெழும் பொன்னைத்
தேற்றமிகு பசும்பொன்னை செம்பொன்னை ஞான
சிதம்பரத்தே விளங்கிவளர் சிவமயமாம் பொன்னைக்
காற்றனலா காயமெலாங் கலந்தவண்ணப் பொன்னைக் 5
கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன் களித்தே

ஆய்தருவே தாகமத்தி னடிமுடிநின் றிலங்கும்
அரியபெரும் பொருளையவைக் கனுபவமாம் பொருளை
வேய்தருதத் துவப்பொருளைத் தத்துவங்கள் விளங்க
விளங்குகின்ற பரம்பொருளைத் தத்துவங்க ளனைத்துந்
தோய்தரலில் லாததனிச் சுயஞ்ஜோதிப் பொருளைச்
சுத்தசிவ மயமான சுகாதீதப் பொருளைக்
காய்தரலில் லாதென்னைக் காத்தவருட் பொருளைக் 6
கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன் களித்தே

திருத்தமிகு முனிவர்களுந் தேவர்களு மழியாச்
சித்தர்களுஞ் சிருட்டிசெயுந் திறத்தர்களுங் காக்கும்
அருத்தமிகு தலைவர்களு மடக்கிடவல் லவரும்
அலைபுரிகின் றவர்களுமுள் ளனுக்கிரகிப் பவரும்
பொருத்துமற்றைச் சத்திகளுஞ் சத்தர்களு மெல்லாம்
பொருளெதுவோ வெனத்தேடிப் போகவவ ரவர்தங்
கருத்திலொளித் திருக்கின்ற கள்வனையென் கண்ணுற்
கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன் களித்தே

கோணாத நிலையினராய்க் குறிகுணங்கண் டிடவுங்
கூடாத வண்ணமலைக் குகைமுதலா மிடத்தில்
ஊணாதி விடுத்துயிர்ப்பை யடக்கிமன மடக்கி
உருபொறிக ளடக்கிவரு முகங்கள்பல கோடித்
தூணாக வசைதலின்றித் தூங்காது விழித்த
தூயசதா நிட்டர்களுந் துரியநிலை யிடத்துங்
காணாத வகையொளித்த கள்வனையென் கண்ணுற்
கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன் களித்தே

நீட்டாய சித்தாந்த நிலையினிடத் தமர்ந்தும்
நிகழ்கின்ற வேதாந்த நெறியினிடத் திருந்தும்
ஆட்டாய போதாந்த மலைவறுநா தாந்தம்
ஆதிமற்றை யந்தங்க ளனைத்தினுமுற் றறிந்தும்
வேட்டாசைப் பற்றனைத்தும் விட்டுலகம் போற்ற
"வித்தகராய் விளங்குகின்ற முத்தர்கட்கும்" தன்னைக்
காட்டாம லொளித்திருக்குங் கள்வனையென் கண்ணுற்
கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன் களித்தே

மருணெறிசேர் மலவுடம்பை யழியாத விமல
வடிவாக்கி யெல்லாஞ்செய் வல்லசித்தாம் பொருளைத்
"தருணமது தெரிந்தெனக்குத் தானேவந் தளித்த"
தயாநிதியை யெனையீன்ற தந்தையையென் றாயைப்
பொருணிறைசிற் றம்பலத்தே விளங்குகின்ற பதியைப்
புகலரிதாஞ் சுத்தசிவ பூரணமெய்ச் சுகத்தைக்
கருணையருட் பெருஞ்ஜோதிக் கடவுளையென் கண்ணுற்
கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன் களித்தே

அருட்பெருஞ்ஜோதி

44. திருவடிப் புகழ்ச்சி—5

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருளெலா மளித்த வம்பலத் தமுதை
அருட்பெருஞ் ஜோதியை யரசை
மருளெலாந் தவிர்த்து வாழ்வித்த மருந்தை
வள்ளலை மாணிக்க மணியைப்
பொருளெலாங் கொடுத்தென் புந்தியிற் கலந்த
புண்ணிய நிதியைமெய்ப் பொருளைத்
தெருளெலாம் வல்ல சித்தைமெய்ஞ் ஞான
தீபத்தைக் கண்டுகொண் டேனே. 1

துன்பெலாந் தவிர்த்த துணையையென் னுள்ளத்
துரிசெலாந் தொலைத்தமெய்ச் சுகத்தை
என்பொலா மணியை யென்சிகா மணியை
யென்னிரு கண்ணுண்மா மணியை
அன்பெலா மளித்த வம்பலத் தமுதை
அருட்பெருஞ் ஜோதியை யடியேன்
என்பெலா முருக்கி யின்பெலா மளித்த
எந்தையைக் கண்டுகொண் டேனே. 2

சிதத்திலே யூறித் தெளிந்ததெள் ளமுதைச்
சித்தெலாம் வல்லமெய்ச் சிவத்தைப்
பதத்திலே பழுத்த தனிப்பெரும் பழத்தைப்
பரம்பர வாழ்வையெம் பதியை
மதத்திலே மயங்கா மதியிலே விளைந்த
மருந்தைமா மந்திரந் தன்னை
இதத்திலே யென்னை யிருத்தியாட் கொண்ட
இறைவனைக் கண்டுகொண் டேனே. 3

உணர்ந்தவ ருளம்போன் றென்னுளத் தமர்ந்த
ஒருபெரும் பதியையென் னுவப்பைப்
புணர்ந்தெனைக் கலந்த போகத்தை யெனது
பொருளையென் புண்ணியப் பயனைக்
கொணர்ந்தொரு பொருளென் கரத்திலே கொடுத்த
குருவையெண் குணப்பெருங் குன்றை
"மணந்தசெங் குவளை மலரெனக் களித்த"
வள்ளலைக் கண்டுகொண் டேனே. 4

புல்லிய நெறிநீத் தெனையெடுத் தாண்ட
 பொற்சபை யப்பனை வேதஞ்
சொல்லிய படியென் சொல்லெலாங் கொண்ட
 ஜோதியைச் சோதியா தென்னை
மல்லிகை மாலை யணிந்துளே கலந்து
 மன்னிய பதியையென் வாழ்வை
எல்லியு மிரவு மென்னைவிட் டகலா
 இறைவனைக் கண்டுகொண் டேனே. 5

பண்ணிய தவமும் பலமுமெய்ப் பலஞ்செய்
 பதியுமா மொருபசு பதியை
நண்ணியென் னுளத்தைத் தன்னுள மாக்கி
 நல்கிய கருணைநா யகனை
எண்ணிய படியே யெனக்கருள் புரிந்த
 இறைவனை மறைமுடி யிலங்குந்
தண்ணிய விளக்கைத் தன்னிக ரில்லாத்
 தந்தையைக் கண்டுகொண் டேனே. 6

பெண்மையை வயங்கு மாண்மையை யனைத்தும்
 பிறங்கிய பொதுமையைப் பெரிய
தண்மையை யெல்லாம் வல்லவோர் சித்த
 சாமியைத் தயாநிதி தன்னை
வண்மையை யழியா வரத்தினை ஞான
 வாழ்வையென் மதியிலே விளங்கும்
உண்மையை யென்ற னுயிரையென் னுயிருள்
 ஒருவனைக் கண்டுகொண் டேனே. 7

ஆதியை யாதி யந்தமீ தெனவுள்
 அறிவித்த வறிவையெ னன்பைச்
சோதியை யெனது துணையையென் சுகத்தைச்
 சுத்தசன் மார்க்கத்தின் துணிபை
நீதியை யெல்லா நிலைகளுங் கடந்த
 நிலையிலே நிறைந்தமா நிதியை
ஓதியை யோதா துணர்த்திய வொளியை
 ஒளிதனைக் கண்டுகொண் டேனே. 8

என்செய லனைத்துந் தன்செய லாக்கி
 என்னைவாழ் விக்கின்ற பதியைப்
பொன்செயல் வகையை யுணர்த்தியென் னுளத்தே
 பொருந்திய மருந்தையென் பொருளை
வன்செய லகற்றி யுலகெலாம் விளங்க
 வைத்தசன் மார்க்கசற் குருவைக்
கொன்செய லொழித்த சத்திய ஞானக்
 கோயிலிற் கண்டுகொண் டேனே. 9

புன்னிக ரில்லேன் பொருட்டிருட் டிரவிற்
போந்தரு ளளித்தசற் குருவை
கன்னிகர் மனத்தைக் கரைத்தெனுட் கலந்த
கருணையங் கடவுளைத் தனது
சொன்னிக ரெனவென் சொல்லெலாங் கொண்டே
தோளுறப் புனைந்தமெய்த் துணையைத்
தன்னிக ரில்லாத் தலைவனை யெனது
தந்தையைக் கண்டுகொண் டேனே. 10

ஏங்கலை மகனே தூங்கலை யெனவந்
தெடுத்தெனை யணைத்தவென் தாயை
ஓங்கிய வெனது தந்தையை யெல்லாம்
உடையவென் னொருபெரும் பதியைப்
பாங்கனி லென்னைப் பரிந்துகொண் டெல்லாப்
பரிசுமிங் களித்ததற் பரத்தைத்
தாங்குமோர் நீதித் தனிப்பெருங் கருணைத்
தலைவனைக் கண்டுகொண் டேனே. 11

துன்புறேல் மகனே தூங்கலை யெனவென்
சோர்வெலாந் தவிர்த்தநற் றுணையை
அன்புளே கலந்த தந்தையை யென்றன்
ஆவியைப் பாவியே னுளத்தை
இன்பிலே நிறைவித் தருளுரு வாக்கி
இனிதமர்ந் தருளிய இறையை
வன்பிலாக் கருணை மாநிதி யெனுமென்
வள்ளலைக் கண்டுகொண் டேனே. 12

நனவினு மெனது கனவினு மெனக்கே
நண்ணிய தண்ணிய வமுதை
மனனுறு மயக்கந் தவிர்த்தருட் ஜோதி
வழங்கிய பெருந்தயா நிதியைச்
சினமுத லாறுந் தீர்த்துளே யமர்ந்த
"சிவகுரு" பதியையென் சிறப்பை
உனலரும் பெரிய துரியமேல் வெளியில்
ஒளிதனைக் கண்டுகொண் டேனே. 13

கரும்பிலின் சாற்றைக் கனிந்தமுக் கனியைக்
கருதுவோற் றேனறுஞ் சுவையை
அரும்பெற லமுதை யறிவையென் னன்பை
ஆவியை யாவியுட் கலந்த
பெருந்தனிப் பதியைப் பெருஞ்சுகக் களிப்பைப்
பேசுதற் கரும்பெரும் பேற்றை
விரும்பியென் னுளத்தை யிடங்கொண்டு விளங்கும்
விளக்கினைக் கண்டுகொண் டேனே. 14

களங்கொளுங் கடையேன் களங்கெலாந் தவிர்த்துக்
களிப்பெலா மளித்தசர்க் கரையை
உளங்கொளுந் தேனை யுணவுணத் தெவிட்டா
துள்ளகத் தூறுமின் னமுதை
வளங்கொளும் பெரிய வாழ்வையென் கண்ணுண்
மணியையென் வாழ்க்கைமா நிதியைக்
குளங்கொளு மொளியை யொளிக்குளே விளங்குங்
குருவையான் கண்டுகொண் டேனே. 15

சிதம்பர வொளியைச் சிதம்பர வெளியைச்
சிதம்பர நடம்புரி சிவத்தைப்
பதந்தரு பதத்தைப் பரம்பர பதத்தைப்
பதிசிவ பதத்தைத்தற் பதத்தை
இதந்தரு முண்மைப் பெருந்தனி நிலையை
யாவுமா யல்லவாம் பொருளைச்
சதந்தருஞ் சச்சி தானந்த நிறைவைச்
சாமியைக் கண்டுகொண் டேனே. 16

ஆரண முடிமே லமர்பிர மத்தை
ஆகம முடியமர் பரத்தைக்
காரண வரத்தைக் காரிய தரத்தைக்
காரிய காரணக் கருவைத்
தாரண நிலையைத் தத்துவ பதியைச்
சத்திய நித்திய தலத்தைப்
பூரண சுகத்தைப் பூரண சிவமாம்
பொருளினைக் கண்டுகொண் டேனே. 17

சுத்தவே தாந்தப் பிரமரா சியத்தைச்[1]
சுத்தசித் தாந்தரா சியத்தைத்
தத்துவா தீதத் தனிப்பெரும் பொருளைச்
சமரச சத்தியப் பொருளைச்
சித்தெலாம் வல்ல சித்தையென் னறிவிற்
றெளிந்தபே ரானந்தத் தெளிவை
வித்தமாம் வெளியைச் சுத்தசிற் சபையின்
மெய்ம்மையைக் கண்டுகொண் டேனே. 18

சமயமு மதமுங் கடந்ததோர் ஞான
சபைநடம் புரிகின்ற தனியைத்
தமையறிந் தவருட் சார்ந்தமெய்ச் சார்பைச்
சத்துவ நித்தசற் குருவை
அமையவென் மனத்தைத் திருத்திநல் லருளா
ரமுதளித் தமர்ந்தவற் புதத்தை
நிமலநிர்க் குணத்தைச் சிற்குணா கார
நீதியைக் கண்டுகொண் டேனே. 19

1 ராசியம் என்பது — இரகசியம்: உண்மை ;

அளவைக ளனைத்துங் கடந்துநின் றோங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியை யுலகக்
களவைவிட் டவர்தங் கருத்துளே விளங்குங்
காட்சியைக் கருணையங் கடலை
உளவையென் றனக்கே யுரைத்தெலாம் வல்ல
ஒளியையு முதவிய வொளியைக்
[1]**குளவயி** னிறைந்த குருசிவ பதியைக்
கோயிலிற் கண்டுகொண் டேனே. 20

சார்கலாந் தாதிச் சடாந்தமுங் கலந்த
சமரச சத்திய வொளியைச்
சோர்வெலாந் தவிர்த்தென் னறிவினுக் கறிவாய்த்
துலங்கிய ஜோதியைச் சோதிப்
பார்பெறுப் பதத்தைப் பதமெலாங் கடந்த
பரமசன் மார்க்கமெய்ப் பதியைச்
சேர்குணந் தத்திற் சிறந்ததோர் தலைமைத்
தெய்வத்தைக் கண்டுகொண் டேனே. 21

அடிநடு முடியோ ரணுத்துணை யேனும்
அறிந்திடப் படாதமெய் யறிவைப்
படிமுத லண்டப் பரப்பெலாங் கடந்த
பதியிலே விளங்குமெய்ப் பதியைக்
கடியவென் மனமுங் கல்லையுங் கனியக்
கடைக்கணித் தருளிய கருணைக்
கொடிவள ரிடத்துப் பெருந்தயா நிதியைக்
கோயிலிற் கண்டுகொண் டேனே. 22

பயமும்வன் கவலை யிடர்முத லனைத்தும்
பற்றறத் தவிர்த்தருட் பரிசும்
நயமுறற் றிருவு முருவுமீங் கெனக்கு
நல்கிய நண்பைநன் றுத
[2]**இயமுற** வெனது குளநடு நடஞ்செய்
எந்தையை யென்னுயிர்க் குயிரைப்
புயனடு விளங்கும் புண்ணிய வொளியைப்
பொற்புறக் கண்டுகொண் டேனே. 23

கலைநிறை மதியைக் கனலைச்செங் கதிரைக்
ககனத்தைக் காற்றினை யமுதை
நிலைநிறை யடியை யடிமுடி தோற்று
நின்மல நிர்க்குண நிறைவை
மலைவறு முளத்தே வயங்குமெய் வாழ்வை
வரவுபோக் கற்றசின் மயத்தை
அலையறு கருணைத் தனிப்பெருங் கடலை
அன்பினிற் கண்டுகொண் டேனே. 24

1 குளம் என்பது — நெற்றி. 2 இயம் என்பது — ஒலி

மும்மையை யெல்லா முடையபே ரரசை
முழுதொருங் குணர்த்திய உணர்வை
வெம்மையைத் தவிர்த்திங் கெனக்கரு ளமுதம்
வியப்புற வளித்தமெய் விளைவைச்
செம்மையை யெல்லாச் சித்தியு மென்பாற்
சேர்ந்திடப் புரியருட் டிறத்தை
அம்மையைக் கருணை யப்பனை யென்பே
ரன்பனைக் கண்டுகொண் டேனே. 25

கருத்தனை யெனது கண்ணனை யவனைக்
கருணையா ரமுதெனக் களித்த
ஒருத்தனை யென்னை யுடைய நாயகனை
உண்மைவே தாகம முடியின்
அருத்தனை "யரனை" யப்பனைத் திருச்சிற்
றம்பலத் தருணடம் புரியும்
நிருத்தனை யெனது நேயனை ஞான
நிலயனைக் கண்டுகொண் டேனே. 26

வித்தெலா மளித்த விமலனை யெல்லா
விளைவையும் விளக்கவல் லவனை
[1]அத்தெலாங் காட்டும் அரும்பெறன் மணியை
ஆனந்தக் கூத்தனை யரசைச்
சத்தெலா மான சயம்புவை ஞான
சபைத்தனித் தலைவனைத் தவனைச்
சித்தெலாம் வல்ல சித்தனை யொன்றாந்
தெய்வத்தைக் கண்டுகொண் டேனே. 27

உத்தர ஞான சித்திமா புரத்தின்
ஓங்கிய வொருபெரும் பதியை
உத்தர ஞான சிதம்பர வொளியை
உண்மையை யொருதனி யுணர்வை
உத்தர ஞான நடம்புரி கின்ற
ஒருவனை யுலகெலாம் வழுத்தும்
உத்தரஞான சுத்தசன் மார்க்க
ஓதியைக் கண்டுகொண் டேனே. 28

புலைகொலை தவிர்த்த நெறியிலே யென்னைப்
புணர்த்திய புனிதனை யெல்லா
நிலைகளுங் காட்டி அருட்பெரு நிலையில்
நிறுத்திய நிமலனை யெனக்கு
மலைவறத் தெளிந்த வமுதளித் தழியா
வாழ்க்கையில் வாழவைத் தவனைத்
தலைவனை யீன்ற தாயையென் னுரிமைத்
தந்தையைக் கண்டுகொண் டேனே. 29

1 அத்து என்பது — செந்நிறம்

பனிபிடர் பயந்தீர்த் தெனக்கமு தளித்த
பரமனை யென்னுளே பழுத்த
கனியினை யவனை அருட்பெருஞ் ஜோதிக்
கடவுளைக் கண்ணினுண் மணியைப்
புனிதனை யெல்லாம் வல்லவோர் ஞானப்
பொருளெனக் களித்தமெய்ப் பொருளைத்
தனியனை யீன்ற தாயையென் னுரிமைத்
தந்தையைக் கண்டுகொண் டேனே. 30

அருட்பெருஞ்ஜோதி

45. குரு தரிசனம்

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமால் கமலத் திருக்கண்மலர் திகழு மலர்த்தாட் சிவக்கொழுந்தைக்
கருமா லகற்றுந் தனிமருந்தைக் கனக சபையிற் கலந்தவொன்றை
அருமா மணியை யாரமுதை யன்பை யறிவை யருட்பெருக்கைக்
குருமா மலையைப் பழமலையிற் குலவி யோங்கக் கண்டேனே. 1

வான நடுவே வயங்குகின்ற மவுன மதியை மதியமுதைத்
தேனை யளிந்த பழச்சுவையைத் தெய்வ மணியைச் சிவபதத்தை
ஊன மறியா ருளத்தொளிரு மொளியை யொளிக்கு மொருபொருளை
ஞான மலையைப் பழமலைமேல் நண்ணிவிளங்கக் கண்டேனே. 1

தவள நிறத்துத் திருநீறு தாங்கு மணித்தோட் டாணுவைநங்
குவளை விழித்தா யொருபுறத்தே குலவ விளங்குங் குருமணியைக்
கவள மதமா கரியுரியைக் களித்த மேனிக் கற்பகத்தைப்
பவள மலையைப் பழமலையிற் பரவி யேத்திக் கண்டேனே. 3

இளைத்த விடத்தி லுதவியன்ப ரிடத்தே யிருந்த வேமவைப்பை
வளைத்த மதின்மூன் றெரித்தருளை வளர்த்த கருணை வாரிதியைத்
திளைத்த யோக ருளத்தோங்கித் திகழுந் துரியா தீதமட்டுங்
கிளைத்த மலையைப் பழமலையிற் கிளர்ந்து வயங்கக் கண்டேனே. 4

மடந்தை மலையாண் மனமகிழ மருவும் பதியைப் பசுபதியை
அடர்ந்த வினையின் றொடக்கையறுத் தருளு மரசை யலைகடன்மேற்
கிடந்த பச்சைப் பெருமலைக்குக் கேடி லருள்தந் தகம்புறமுங்
கடந்த மலையைப் பழமலைமேற் கண்கள் களிக்கக் கண்டேனே. 5

துனியும் பிறவித் தொடுவழக்குஞ் சோர்ந்து விடவுந் துரியவெளிக்
கினியும் பருக்குங் கிடையாத வின்ப மடைந்தே யிருந்திடவும்
பனியுந் திமய மலைப்பச்சை படர்ந்த பவளப் பருப்பதத்தைக்
[1]கனியுஞ் சிலையுங் கலந்தவிட மெங்கே யங்கே கண்டேனே. 6

1 கனியுஞ்சிலை என்பது — வளைந்தமலை, அதாவது மேரு.

கருணைக் கடலை யக்கடலிற் கலந்த வமுதை யவ்வமுதத்
தருணச் சுவையை யச்சுவையிற் சார்ந்த பயனைத் தனிச்சுகத்தை
வருணப் பவளப் பெருமலையை மலையிற் பச்சை மருந்தொருபால்
பொருணச் சுறவே பழமலையிற் பொருந்தி யோங்கக் கண்டேனே. 7

என்னு ருயிரிற் கலந்துகலந் தினிக்குங் கரும்பின் கட்டிதனைப்
பொன்னார் வேணிக் கொழுங்கனியைப்புனிதருளத்திற்புகுங்களிப்பைக்
கன்னு ருரித்துப் பணிகொண்ட கருணைப்பெருக்கைக்கலைத்தெளிவைப்
பன்னு கப்பூ ணணிமலையை பழைய மலையிற் கண்டேனே. 8

நல்ல மனத்தே தித்திக்க நண்ணுங் கனியை நலம்புரிந்தென்
அல்ல லகற்றும் பெருவாழ்வை யன்பா லியன்ற வருமருந்தைச்
சொல்ல முடியாத் தனிச்சுகத்தைத் துரிய நடுவே தோன்றுகின்ற
வல்ல மலையைப் பழமலையில் வயங்கி யோங்கக் கண்டேனே. 9

ஆதி நடுவு முடிவுமிலா வருளா னந்தப் பெருங்கடலை
ஓதி யுணர்தற் கரியசிவ யோகத் தெழுந்த வொருசுகத்தைப்
பாதி யாகி யொன்றாகிப் படர்ந்த வடிவைப் பரம்பரத்தைச்
சோதி மலையைப் பழமலையிற் சூழ்ந்து வணங்கிக் கண்டேனே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

46. திருவடி நிலை

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகுபல் கோடி கோடிக ளிடங்கொ ளுலப்பிலா வண்டத்தின் பகுதி
அலகுகாண் பரிய பெரியகூட் டத்த வவையெலாம் புறத்திறைச் சார்பில்
விலகுறு வணுவிற் கோடியி லொருகூற் றிருந்தென விருந்தென மிடைந்தே
இலகுபொற் பொதுவி னடப்புரி கருணை யிணையடிச் சமுகத்தோ ரிடத்தே. 1

நடையுறுப் பிரமன் விண்டுருத் திரன்ம யேச்சுரன்சதாசிவன்விந்து
நடையுறுப் பிரம முயர்பரா சத்தி நவில்பர சிவமெனு மிவர்கள்
இடையுறுத் திருச்சிற் றம்பலத் தாடு மிடதுகாற் கடைவிர னகத்தின்
கடையுறுதுகளென்றறிந்தனன தன்மேற் கண்டனன்திருவடிநிலையே. 2

அடர்மலத் தடையாற்றடையுறுமயன்மா லரன்மயேச்சுரன் சதாசிவன்வான்
படர்தரு விந்து பிரணவப் பிரமம் பரைபரம் பரனெனு மிவர்கள்
சுடர்மணிப் பொதுவிற் றிருநடம் புரியுந்துணையடிப்பாதுகைப்புறத்தே
இடர்கெட வயங்குந்துகளென வறிந்தேனேத்துவன்திருவடிநிலையே. 3

இகத்துழல் பகுதித் தேவரிந் திரன்மால் பிரமனீ சானனே முதலாம்
மகத்துழல் சமய வானவர் மன்றின் மலரடிப் பாதுகைப் புறத்தும்
புகத்தரம்பொருந்தாம்லத்துறுசிறியபுழுக்களென்றறிந்தனனதன்மேற்
செகத்தொட்ர் பிகந்தா ருளத்தம ரொளியிற் றெளிந்தனன் திருவடி நிலையே. 4

பொன்வணப் பொருப்பொன் றதுசதுணர்ந்தம் போந்தவான் முடியதாங்கதன்மேல்
மன்வணச் சோதித் தம்பமொன் றதுமா வயிந்துவாந் தத்ததாண் டதன்மேல்
என்வணச் சோதிக் கொடிபர நாதாந் தத்திலே யிலங்கின ததன்மேல்
தன்வண மணக்கு மொளிமல ராகத் தழுவினன் திருவடி நிலையே. 5

மண்முதற்பகர்பொன்வண்ணத்தவுளவான்மற்றவற்றுட்புறங்கீழ்மேல்
அண்ணுறு மனந்தர் பக்கமென் றிவற்றி னமைந்தன சத்திக ளவற்றின்
கண்ணுறு சத்த ரெனுமிரு புடைக்கும் கருதுரு முதலிய விளங்க
நண்ணுறு முபய மெனமன்றி லென்று நவின்றனர் திருவடி நிலையே.6

தொகையள விவையென் றறிவரும் பகுதித் தொல்லையி னெல்லையு மவற்றின்
வகையொடு விரியு முளப்பட வாங்கே மன்னியெங் கணுமிரு பாற்குத்
தகையுறு முதலா வணங்கடை யாகத் தயங்கமற் றதுவது கருவிச்
சிகையுற வுபய மெனமன்றி லாடு மென்பராற் றிருவடி நிலையே. 7

மன்றவோங் கியமா மாயையின் பேத வகைதொகை விரியென மலிந்த
ஒன்றிரென் றனந்த கோடிகோ டிகளா வுற்றன மற்றவை யெல்லாம்
நின்றவந் நிலையி னுருச்சுவை விளங்க நின்றசத் திகளொடு சத்தர்
சென்றதி கரிப்ப நடித்திடும் பொதுவி லென்பராற் றிருவடி நிலையே.8

பேசுமோங் கார மீறதாய்ப் பேசாப் பெரியவோங் காரமே முதலாய்
ஏசறு மங்க முபாங்கம்வே றங்க மென்றவற் றவணவ ணிசைந்த
மாசறு சத்தி சத்தராண் டமைத்து மன்னதி காரமைந் தியற்றத்
தேசுசெய் தணிபொன் னம்பலத் தாடு மென்பராற் றிருவடி நிலையே.

பரைதரு சுத்த நிலைமுத லதீதப் பதிவரை நிறுவியாங் கதன்மேல்
உரைதர வொண்ணு வெறுவெளி வெட்ட வெறுவெளி யென்வுல குணர்ந்த
புரையறு மின்ப வனுபவந் தரற்கோர் திருவுருக் கொண்டுபொற் பொதுவில்
திரையறு மின்ப நடம்புரி கின்ற வென்பராற் றிருவடி நிலையே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

47. அச்சோப்பத்து

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருத்தனையென் கண்மணியைக் கண்ணுதலைப்
பெருங்கருணைக் கடலை வேதத்
திருத்தனையென் சிவபதியைத் தீங்கனியைத்
தெள்ளமுதத் தெளிவை வானில்
ஒருத்தனையென் னுயிர்த்துணையை யுயிர்க்குயிரை
உயிர்க்குணர்வை யுணர்த்த ஞதி
அருத்தனைச்சிற் றம்பலத்தென் அருட்பெருஞ்
ஜோதியைப்பெற்றே னச்சோ வச்சோ. 1

மெய்யனையென் துயர்தவிர்த்த விமலனையென்
இதயத்தே விளங்கு கின்ற
துய்யனைமெய்த் துணைவனைவான் துரியநிலைத்
தலைவனைச்சிற் சுகந்தந் தானைச்
செய்யனைவெண் ணிறத்தனையென் சிவபதியை
ஒன்றான தெய்வந் தன்னை
அய்யனைச்சிற் றம்பலத்தென் அருட்பெருஞ்
ஜோதியைப்பெற்றே னச்சோ வச்சோ. 2

எப்பொருளு மெவ்வுயிரு மெவ்வுலகும்
விளங்கவிளக் கிடுவான் றன்னைச்
செப்பரிய பெரியவொரு சிவபதியைச்
சிவகதியைச் சிவபோ கத்தைத்
துப்புறவு பெறவெனக்கே யருளமுதந்
துணிந்தளித்த துணையை யென்றன்
அப்பனைச்சிற் றம்பலத்தென் அருட்பெருஞ்
ஜோதியைப்பெற்றே னச்சோ வச்சோ. 3

பிறிவனைத்துந் தோற்றாதென் னுளங்கலந்த
பெருந்தகையெம் பெருமான் றன்னைச்
"செறிவனைத்து மென்மனத்துக் களித்தெனக்குப்
பெருங்களிப்புச் செய்தான் றன்னை"
"முறிவனைத்து மின்றியரு ளமுதுணவு
கொடுத்தெனக்கு முன்னின் றானை
அறிவனைச்சிற் றம்பலத்தென் அருட்பெருஞ்
ஜோதியைப்பெற்றே னச்சோ வச்சோ. 4

பொன்புனையுள் ளொளிக்கொளியைப் பூரணமாம்
பெரும்பொருளைப் "புனிதந் தன்னை"
என்பிழையைப் பொறுத்தெனையு மேன்றுகொண்ட
"பெருங்கருணை யியற்கை" தன்னை
இன்பினையென் "னிதயத்தே யிருந்தருளும்
பெருவாழ்வை" யென்னு ளோங்கும்
அன்பினைச்சிற் றம்பலத்தென் அருட்பெருஞ்
ஜோதியைப்பெற்றே னச்சோ வச்சோ. 5

இத்தனையென் றிடமுடியாச் சத்தியெலா
முடையானை யெல்லாம் வல்ல
சித்தனையென் சிவபதியைத் "தெய்வமெலாம்
விரித்தடக்குந் தெய்வந் தன்னை"
எத்தனையு மென்பிழைகள் பொறுத்ததனிப்
பெருந்தாயை யென்னை யீன்ற
அத்தனைச்சிற் றம்பலத்தென் அருட்பெருஞ்
ஜோதியைப்பெற்றே னச்சோ வச்சோ. 6

எம்மையுமென் றனைப்பிரியா தென்னுளமே
யிடங்கொண்ட இறைவன் றன்னை
இம்மையிலென் றனக்கழியாத் திருவடிவந்
தந்தானை யெல்லாம் வல்ல
செம்மைதரு சித்தனையென் சிவபதியைத்
தெள்ளமுதத் திரளை யென்றன்
அம்மையைச்சிற் றம்பலத்தென் அருட்பெருஞ்
ஜோதியைப்பெற்றே னச்சோ வச்சோ. 7

என்னையுமென் பொருளையுமென் னுயிரையுந்
தான்கொண்டிங் கென்பா லன்பால்
தன்னையுந்தன் பொருளையுந்தன் னுயிரையுங்
களித்தளித்த தலைவன் றன்னை
முன்னையும்பின் னையுமெனக்கே முழுத்துணையா
யிருந்தமுழு முதல்வன் றன்னை
அன்னையைச்சிற் றம்பலத்தென் அருட்பெருஞ்
ஜோதியைப்பெற்றே னச்சோ வச்சோ. 8

எண்ணலைவே றிரங்கலைநின் னெண்ணமெலாந்
தருகின்றோ மின்னே யென்றன்
கண்ணிரம்ப வொளிகாட்டிக் கருத்திலமர்ந்
திருக்கின்ற கருத்தன் றன்னைப்
புண்ணியனை யுளத்தூறும் புத்தமுதை
மெய்யின்பப் பொருளை யென்றன்
அண்ணலைச்சிற் றம்பலத்தென் அருட்பெருஞ்
ஜோதியைப்பெற்றே னச்சோ வச்சோ. 9

சாதியைநீள் சமயத்தை மதத்தையெலாம்
விடுவித்தென் றன்னை ஞான
நீதியிலே சுத்தசிவ சன்மார்க்க
நிலைதனிலே நிறுத்தி னானைப்
பாதியையொன் றானவனைப் பரம்பரனைப்
பராபரனைப் பதிய னாதி
ஆதியைச்சிற் றம்பலத்தென் அருட்பெருஞ்
ஜோதியைப்பெற்றே னச்சோ வச்சோ. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

48. பரசிவ நிலை

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்ஜோதித் தெய்வமெனை யாண்டுகொண்ட தெய்வம்
அம்பலத்தே யாடுகின்ற வானந்தத் தெய்வம்
பொருட்சாரு மறைகளெலாம் போற்றுகின்ற தெய்வம்
போதாந்தத் தெய்வமுயர் நாதாந்தத் தெய்வம்
"இருட்பாடு நீக்கியொளி யீந்தருளுந் தெய்வம்"
எண்ணியநா னெண்ணியவா றெனக்கருளுந் தெய்வம்
தெருட்பாட லுவந்தெனையுஞ் சிவமாக்குந் தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 1

எல்லாஞ்செய் வல்லதெய்வ மெங்குநிறை தெய்வம்
என்னுயிரிற் கலந்தெனக்கே யின்பநல்குந் தெய்வம்
நல்லார்க்கு நல்லதெய்வம் நடுவான தெய்வம்
நற்சபையி லாடுகின்ற நடராஜத் தெய்வம்
கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுந் தெய்வம்
காரணமாந் தெய்வமருட் பூரணமாந் தெய்வம்
செல்லாத நிலைகளெலாஞ் செல்லுகின்ற தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 2

தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாங்குகின்ற தெய்வம்
தன்னைநிக ரில்லாத தனித்தலைமைத் தெய்வம்
வாயார வாழ்த்துகின்றோர் மனத்தமர்ந்த தெய்வம்
மலரடியென் சென்னிமிசை வைத்தபெருந் தெய்வம்
காயாது கனியாகிக் கலந்தினிக்குந் தெய்வம்
கருணைநிதித் தெய்வமுற்றுங் காட்டுவிக்குந் தெய்வம்
சேயாக வெனைவளர்க்குந் தெய்வமகா தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 3

என்னிதயக் கமலத்தே யிருந்தருளுந் தெய்வம்
என்னிரண்டு கண்மணிக்கு ளிலங்குகின்ற தெய்வம்
பொன்னடியென் சென்னியிலே பொருந்தவைத்த தெய்வம்
பொய்யாத தெய்வமிடர் செய்யாத தெய்வம்
அன்னியமல் லாததெய்வ மறிவான தெய்வம்
அவ்வறிவுக் கறிவாமென் னன்பான தெய்வம்
சென்னிலையிற் செம்பொருளாய்த் திகழ்கின்ற தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 4

எண்ணியவா றினையாடென் றெனையளித்த தெய்வம்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தே யெனக்கீந்த தெய்வம்
நண்ணியபொன் னம்பலத்தே நடம்புரியுந் தெய்வம்
நானாகித் தானாகி நண்ணுகின்ற தெய்வம்
பண்ணியவென் பூசையிலே பலித்தபெருந் தெய்வம்
பாடுகின்ற மறைமுடியி லாடுகின்ற தெய்வம்
திண்ணியனென் றெனையுலகஞ் செப்பவைத்த தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 5

இச்சையெலா மெனக்களித்தே யெனைக்கலந்த தெய்வம்
இறந்தவர்க ளனைவரையு மெழுப்புகின்ற தெய்வம்
எச்சமயத் தெய்வமுந்தா னெனநிறைந்த தெய்வம்
எல்லாஞ்செய் வல்லதெய்வ மெனதுகுல தெய்வம்
பிச்சகற்றும் பெருந்தெய்வஞ் சிவகாமி யெனுமோர்
பெண்கொண்ட தெய்வமெங்குங் கண்கண்ட தெய்வம்
[1]செச்சைமல ரெனவிளங்குந் திருமேனித் தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 6

சாகாத வரமெனக்கே தந்ததனித் தெய்வம்
சன்மார்க்க சபையிலெனைத் தனிக்கவைத்த தெய்வம்
மாகாத லாலெனக்கு வாய்த்தவொரு தெய்வம்
மாதவரா தியரெல்லாம் வாழ்த்துகின்ற தெய்வம்
ஏகாத நிலையதன்மே லெனையேற்றுந் தெய்வம்
எண்ணுதொறு மென்னுளத்தே யினிக்கின்ற தெய்வம்
தேகாதி யுலகமெலாஞ் செயப்பணித்த தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 7

தூண்டாத மணிவிளக்காய்த் துலங்குகின்ற தெய்வம்
துரியதெய்வ மரியதெய்வம் பெரியபெருந் தெய்வம்
மாண்டாரை யெழுப்புகின்ற மருந்தான தெய்வம்
மாணிக்க வல்லியையோர் வலத்தில்வைத்த தெய்வம்
ஆண்டாரை யாண்டதெய்வம் அருட்ஜோதித் தெய்வம்
ஆகமவே தாதியெலா மறிவரிதாந் தெய்வம்
தீண்டாத வெளியில்வளர் தீண்டாத தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 8

எவ்வகைத்தாந் தவஞ்செயினு மெய்தரிதாந் தெய்வம்
எனக்கெளிதிற் கிடைத்தென்மன மிடங்கொண்ட தெய்வம்
அவ்வகைத்தாந் தெய்வமதற் கப்பாலாந் தெய்வம்
அப்பாலும் பெருவெளிக்கே யப்பாலாந் தெய்வம்
ஒவ்வகத்தே யொளியாகி யோங்குகின்ற தெய்வம்
ஒன்றான தெய்வமிக நன்றான தெய்வம்
செவ்வகைத்தென் றறிஞரெலாஞ் சேர்பெரிய தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 9

1. செச்சைமலர் என்பது — வெட்சிமலர்.

சத்தியமாந் தனித்தெய்வந் தடையறியாத் தெய்வம்
சத்திகளெல் லாம்விளங்கத் தானோங்குந் தெய்வம்
நித்தியதன் மயமாகி நின்றதெய்வ மெல்லா
நிலைகளுந்தன் னருள்வெளியில் நிலைக்கவைத்த தெய்வம்
பத்திவலைப் படுகின்ற தெய்வமெனக் கெல்லாப்
பரிசுமளித் தழியாத பதத்தில்வைத்த தெய்வம்
சித்தியெலாந் தருந்தெய்வஞ் சித்தாந்தத் தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

49. சிவானந்த நிலை

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அணிவளர் திருச்சிற் றம்பலத் தாடு மானந்த போகமே யமுதே
மணிவள ரொளியே யொளியினுள் ளொளியே மன்னுமென் னுருயிர்த் துணையே
துணிவுறு சித்தாந் தப்பெரும் பொருளே தூயவே தாந்தத்தின் பயனே
பணிவுறு முளத்தே யினித்திட வெனக்கே பழுத்தபே ரானந்தப் பழமே. 1

திருவளர் திருச்சிற் றம்பலத் தாடுந் தெய்வமே மெய்ப்பொருட் சிவமே
உருவளரொளியே யொளியினுள்ளொளியே ஓங்குமென் னுயிர்ப்பெருந் துணையே
ஒருதனித் தலைமை யருள்வெளி நடுவே உவந்தர சளிக்கின்ற வரசே
பருவர னீக்கி யினித்திட வெனக்கே பழுத்தபே ரானந்தப் பழமே. 2

துதிவளர் திருச்சிற்றம்பலத்தோங்குஞ் ஜோதியுட் ஜோதியேயென து
மதிவளர் மருந்தே மந்திர மணியே மன்னிய பெருங்குண மலையே
கதிதரு துரியத் தனிவெளி நடுவே கலந்தர சாள்கின்ற களிப்பே
பதியுறு முளத்தே யினித்திட வெனக்கே பழுத்தபே ரானந்தப் பழமே. 3

சீர்வளர் திருச்சிற்றம்பலத் தோங்குஞ்செல்வமே யென்பெருஞ்சிறப்பே
நீர்வளர் நெருப்பே நெருப்பினுள்ளொளியேநிறையொளிவழங்குமோர்வெளியே
ஏர்தரு கலாந்த மாதியா றந்தத் திருந்தர சாள்கின்ற பதியே
பர்ருறு முளத்தே யினித்திட வெனக்கே பழுத்தபே ரானந்தப் பழமே. 4

உரைவளர் திருச்சிற்றம்பலத் தோங்குமொள்ளியதெள்ளியவொளியே
வரைவளர் மருந்தே மவுனமந் திரமே மந்திரத் தாற்பெற்ற மணியே
நிறைதரு சுத்த நிலைக்குமே னிலையி னிறைந்தர சாள்கின்ற நிதியே
பறையுறு முளத்தே யினித்திட வெனக்கே பழுத்தபே ரானந்தப் பழமே. 5

மேல்வளர் திருச்சிற் றம்பலத் தோங்கு மெய்யறி வானந்த விளக்கே
கால்வளர் கனலே கனல்வளர் கதிரே கதிர்நடு வளர்கின்ற கலையே
ஆலுறு முபசாந் தப்பர வெளிக்கப் பாலர சாள்கின்ற வரசே
பாலுறு முளத்தே யினித்திட வெனக்கே பழுத்தபே ரானந்தப் பழமே. 6

இசைவளர் திருச்சிற் றம்பலத் தோங்கு மின்பமேயென் னுடையன்பே
திசைவள ரண்ட கோடிக ளனைத்துந் திகழுறத் திகழ்கின்ற சிவமே
மிசையுறு மவுன வெளிகடந் ததன்மேல் வெளியர சாள்கின்ற பதியே
பசையுறு முளத்தே யினித்திட வெனக்கே பழுத்தபே ரானந்தப் பழமே. 7

அருள்வளர் திருச்சிற் றம்பலத் தோங்கும் அரும்பெருஞ் ஜோதியே யெனது
பொருள்வள ரறிவுக் கறிவுதந் தென்னைப் புறம்விடா தாண்டமெய்ப்பொருளே
மருவுமோர் நாத வெளிக்குமேல் வெளியில் மகிழ்ந்தர சாள்கின்ற வாழ்வே
பருவர னீக்கி யினித்திட வெனக்கே பழுத்தபே ரானந்தப் பழமே. 8

வான்வளர் திருச்சிற் றம்பலத்தோங்கு மாபெருங் கருணையெம் பதியே
ஊன்வள ருயிர்கட் குயிர்தர எல்லா வுலகமு நிறைந்தபே ரொளியே
மான்முதன் மூர்த்தி மானிலைக் கப்பால் வயங்குமோர் வெளிநடு மணியே
பான்மையுற் றுள்த்தே யினித்திட வெனக்கே பழுத்தபே ரானந்தப் பழமே 9

நலம்வளர் திருச்சிற்றம்பலத் தோங்குந்தனித்தமெய்ப்பொருட்பெருஞ்சிவமே
நலம்வளர் கருணை நாட்டம்வைத் தெனையே நண்புகொண் டருளிய நண்பே
வலமுறு நிலைகள் யாவையுங் கடந்து வயங்கிய தனிநிலை வாழ்வே
பலமுறு முளத்தே யினித்திட வெனக்கே பழுத்தபே ரானந்தப் பழமே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

50. ஆற்றாமை கூறல்—1

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அம்பலத் தாடு மமுதமே யென்கோ அடியனே னுருயி ரென்கோ
எம்பலத் தெல்லாம் வல்லசித் தென்கோ என்னிரு கண்மணியென்கோ
நம்பிடி லணைக்கு நற்றுணை யென்கோ நான்பெற்ற பெருஞ்செல்வ மென்கோ
இம்பரிப் பிறப்பே மெய்ப்பிறப் பாக்கி யென்னையாண் டருளிய நினையே. 1

அம்மையே யென்கோ வப்பனேயென்கோ அருட்பெருஞ்ஜோதியேயென்கோ
செம்மையே யெல்லாம் வல்லசித் தென்கோ திருச்சிற் றம்பலத் தமுதென்கோ
தம்மையே யுணர்ந்தாருளத்தொளியென்கோ தமியனென் றனித்துணையென்கோ
இம்மையே யழியாத் திருவுரு வளித்திங் கென்னையாண் டருளிய நினையே. 2

எய்ப்பிலே கிடைத்த வைப்பது வென்கோ என்னுயிர்க் கின்பமே யென்கோ
துய்ப்பிலே நிறைந்த பெருங்களிப பென்கோ ஜோதியுட் ஜோதியே யென்கோ
தபலெலாம் பொறுத்த தயாநிதி யென்கோ தனிப்பெருந் தலைவனே யென்கோ
இப்பிறப் பதிலே மெய்ப்பய னளித்திங் கென்னையாண் டருளிய நினையே. 3

அச்சநீக் கியவென் னுரிய னென்கோ அம்பலத் தெம்பிரா னென்கோ
நிச்சலுமெனக்கே கிடைத்தவாழ் வென்கோ நீடுமென் னேயனே யென்கோ
பிச்சனேற் களித்த பிச்சனே யென்கோ பெரியரிற் பெரியனே யென்கோ
இச்சகத் தழியாப் பெருநல மளித்திங் கென்னையாண் டருளிய நினையே. 4

அத்தநேர் கிடைத்த சுவைக்கனி யென்கோ அன்பிலே நிறையமு தென்கோ
சித்தெலாம் வல்ல சித்தனே யென்கோ திருச்சிற் றம்பலச் சிவமென்கோ
மத்தனேன் பெற்ற பெரியவாழ் வென்கோ மன்னுமென் வாழ்முத லென்கோ
இத்தனிப் பிறப்பை நித்தியமாக்கி யென்னையாண் டருளிய நினையே. 5

மறப்பெலாந் தவிர்த்த மதியமு தென்கோ மயக்கநீத் தருண் மருந் தென்கோ
பறப்பெலா மொழித்த பதிபத மென்கோ பதச்சுவை யனுபவ மென்கோ
சிறப்பெலா மெனக்கேசெய்ததாயென்கோ திருச்சிற் றம்பலத் தந்தையென்கோ
இறப்பிலா வடிவ மிம்மையே யளித்திங் கென்னையாண் டருளிய நினையே. 6

அன்பிலே பழுத்த தனிப்பழ மென்கோ அறிவிலே யறிவறி வென்கோ
இன்பிலே நிறைந்த சிவபத மென்கோ என்னுயிர்த் துணைப்பதி யென்கோ
வன்பிலா மனத்தே வயங்கொளி யென்கோ மன்னுமம் பலத்தர சென்கோ
என்புரி யுழியாப் பொன்புரி யாக்கி யென்னையாண் டருளிய நினையே. 7

தடையிலா தெடுத்த வருளமு தென்கோ சர்க்கரைக் கட்டியே யென்கோ
அடைவுறு வயிரக் கட்டியே யென்கோ அம்பலத் தாணிப்பொன் னென்கோ
உடையமா ணிக்கப் பெருமலை யென்கோ உள்ளொளிக் குள்ளொளி யென்கோ
இடைதலற் றோங்குந் திருவளித் திங்கே யென்னையாண் டருளிய நினையே 8

மறைமுடி விளங்குபெரும்பொரு ளென்கோமன்னுமா கமப்பொரு ளென்கோ
குறைமுடித் தருள்செயதெய்வமேயென்கோ குணபெருங் குன்றமே யென்கோ
பிறைமுடிக் கணிந்த பெருந்தகை யென்கோ பெரியவம் பலத்தர சென்கோ
இறைமுடிப் பொருளென் னுளமபெறவளித்திங் கென்னையாண் டருளிய நினையே.

என்னுளம் பிரியாப் பேரொளி யென்கோ என்னுயிர்த் தந்தையே யென்கோ
என்னுயிர்த் தாயேயின்பமே யென்கோ என்னுயிர்த் தலைவனே யென்கோ
என்னுயிர் வளர்க்குந் தனியமு தென்கோ என்னுடை நண்பனே யென்கோ
என்னொரு வாழ்வின தனிமுத லென்கோ என்னையாண் டருளிய நினையே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

51. ஆற்றாமை கூறல்—2

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருணைமா நிதியே யென்னிரு கண்ணே கடவுளே கடவுளே யென்கோ
தருணவா னமுதே யென்பெருந்தாயே தந்தையேதந்தையேயென்கோ
தெருணிறை மதியே யென்குரு பதியே தெய்வமேதெய்வமே யென்கோ
அருணிறைதருமென் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவநின் றனையறிந்தே.

ஒட்டியே யென்னு ளுறுமொளி யென்கோ ஒளியெலாம் நிரம்பிய நிலைக்கோர்
வெட்டியே யென்கோ வெட்டியி லெனக்கு விளங்குறக் கிடைத்தவோர் வயிரப்
பெட்டியே யென்கோ பெட்டியி னடுவே பெரியவர் வைத்ததோர் தங்கக்
கட்டியே யென்கோ அம்பலத் தாடுங் கருணையங் கடவுணின் றனையே.

துன்பெலாந் தவிர்த்ததுணைவனே யென்கோசோதியுட் சோதியேயென்கோ
அன்பெலா மளித்த அன்பனே யென்கோ அம்மையே யப்பனே யென்கோ
இன்பெலாம் புரிந்த இறைவனே யென்கோ என்னுயிர்க் கின்னமு தென்கோ
என்பொலா மணியே யென்கணே யென்கோ என்னுயிர் நாதநின் றனையே.

கருத்தனே யெனது கருத்தினுக் கிசைந்த கணவனே கணவனே யென்கோ
ஒருத்தனே யெல்லா முடையநா யகனே ஒருதனிப் பெரியனே யென்கோ
திருத்தனே யெனது செல்வமே யெல்லாஞ் செயவல்ல சித்தனே யென்கோ
நிருத்தனே யெனக்குப் பொருத்தனே யென்கோ நிறையருட்ஜோதிநின் றனையே.

தாயனே யென்து தந்தையே யொருமைத் தலைவனே தலைவனே யென்கோ
பேயனேன் பிழையைப் பொறுத்தருள்புரிந்தபெருந்தகைப்பெரும்பதியென்கோ
சேயனேன் பெற்ற சிவபத மென்கோ சித்தெலாம் வல்லசித் தென்கோ
தூயனே யெனது நேயனே யென்கோ ஜோதியுட் ஜோதிநின் றனையே.

அரும்பிலே மலர்வுற் றருண்மணம் வீசும்ஆனந்தத் தனிமலரென்கோ
கரும்பிலே யெடுத்த சுவைத்திர ளென்கோ கடையனே னுடையநெஞ் சகமாம்
இரும்பிலே பழுத்துப் பேரொளி ததும்பி யிலங்குமோர் பசும்பொனே யென்கோ
துரும்பினேன் பெற்ற பெரும்பத மென்கோ ஜோதியுட் ஜோதிநின் றனையே 6

தாகமுள் ளெடுத்த போதெதிர் கிடைத்தசர்க்கரையமுதமேயென்கோ
மோகம்வந் தடுத்த போதுகைப் பிடித்த முகமலர் கணவனே யென்கோ
போகமுள் விரும்பும் போதிலே வலிந்து புணர்ந்தவோர் பூவையே யென்கோ
ஆகமுட் புகுந்தென் னுயிரினுட் கலந்த அம்பலத் தாடிநின் றனையே. 7

தத்துவமனைத்துந்தவிர்த்துநான் தனித்ததருணத்திற்கிடைத்ததொன்றென்கோ
சத்துவ நிரம்புஞ் சுத்தசன் மார்க்கந் தனிலுறு மனுபவ மென்கோ
ஒத்துவந்தெனைத்தான்கலந்துகொண்டெனக்குள்ஓங்கியவொருமையேயென்கோ
சித்துவந் தாடுஞ் சித்தனே யென்கோ திருச்சிற் றம்பலத் தவநினையே.

யோகமெய்ஞ் ஞானம் பலித்தபோ துளத்தில் ஓங்கிய காட்சியே யென்கோ
ஏகமெய்ஞ் ஞான யோகத்திற் கிடைத்துள் ளிசைந்தபே ரின்பமே யென்கோ
சாகலைத் தவிர்த்தென் றன்னைவாழ் விக்கச் சார்ந்தசற் குருமணி யென்கோ
மாகமும் புவியும் வாழ்வுற மணிமா மன்றிலே நடிக்கின்றோய் நினையே.

இரவிலா தியம்பும் பகலிலா திருந்த இயற்கையு ளியற்கையே யென்கோ
வரவிலாவுரைக்கும்போக்கிலாநிலையில்வயங்கியவான்பொருளென்கோ
திரிவிலா தெல்லாம் வல்லசித் தெனக்கே செய்ததோர் சித்தனே யென்கோ
கரவிலா தெனக்குப் பேரருட் ஜோதி களித்தளித் தருளிய நினையே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

52. திருநடப் புகழ்ச்சி

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதியேயெம் பரனேயெம் பரம்பரனே யெமது
பராபரனே யானந்தப் பதந்தருமெய்ஞ் ஞான
நிதியேமெய்ந் நிறைவேமெய்ந் நிலையேமெய் யின்ப
நிருத்தமிடுந் தனித்தலைமை நிபுணமணி விளக்கே
கதியேயென் கண்ணேயென் கண்மணியே யெனது
கருத்தேயென் கருத்திலுற்ற கனிவேசெங் கனியே
துதியேயென் துரையேயென் தோழாவென் னுளத்தே
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 1

ஆரணமே ஆகமமே ஆரணவா கமத்தின்
அரும்பொருளே யரும்பொருளி னனுபவமே யறிவே
காரணமே காரியமே காரணகா ரியங்கள்
கடந்தபெரும் பதியேயென் கருத்தமர்ந்த நிதியே
பூரணமே புண்ணியமே பொதுவிளங்கு மரசே
புத்தமுதே சத்தியமே பொன்னேசெம் பொருளே
தோரணமே விளங்குசித்தி புரத்தினுமென் னுளத்துஞ்
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 2

இணையேது மின்றிநின்ற இறையவனே மறைசொல்
ஏகமுமா யனேகமுமா யிலங்குபரம் பரனே
அணையேது மின்றிநிறை பெரும்புனலே யதன்மேல்
அனலேயென் னப்பாவென் னவத்தையெலாங் கடத்தும்
புணையேமெய்ப் பொருளேமெய்ப் புகழேமெய்ப் புகலே
பொதுவேயுள் ளதுவேதற் போதமிலார்க் குதவுந்
துணையேசத் துவமேதத் துவமேயென் னுளத்தே
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 3

எருதினுழைத் திருந்தேனுக் கிரங்கியடிச் சிறியேன்
இருந்தவிடந் தனைத்தேடி யிணைப்பரிமா னீர்க்கும்
ஒருதிருத்தே ரூர்ந்தென்னை யுடையவளோ டடைந்தே
உள்வாயிற் றாழ்பிடித்துப் பயத்தொடுநின் றேனை
வருதியெனத் திருக்கரங்க ளசைத்தழைத்த பதியே
மணியேயென் மருந்தேயென் வாழ்வேயென் வரமே
சுருதிமுடி யடிக்கணிந்த துரையேயென் னுளத்தே
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 4

"அகவடிவை யொருகணத்தே யனக வடிவாக்கி"
அருளமுத முவந்தளித்தே யடிக்கடியென் னுளத்தே
முகவடிவந் தனைக்காட்டிக் களித்துவியந் திடவே
முடிபனைத்து முணர்த்தியொரு முன்னிலையில் லாதே
சகவடிவிற் றூஙகி நாஙகி நானுந்
தானுமொரு வடிவாகித் தனித்தோங்கப் புரிந்தே
சுகவடிவந் தனையளித்த துரையேயென் னுளத்தே
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 5

உடுத்ததுகி லவிழ்த்துவிரித் தொருதரையிற் றனித்தே
உன்னுது முன்னியுளத் துறுகலக்கத் தோடே
படுத்தயர்ந்த சிறியேன்ற னருகணைந்து மகனே
பயமுனக்கென் னென்றென்னைப் பரிந்துதிருக் கரத்தால்
அடுத்தணைத்துக் கொண்டெடுத்துப் போய்ப்பிறிதோ ரிடத்தே
அமர்த்திநகைத் தருளியவென் னுண்டவனே யரசே
தொடுத்தணியென் மொழிமாலை யணிந்துகொண்டென் னுளத்தே
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 6

ஆற்றாத வடிச்சிறியேற் காற்றல்மிகக் கொடுத்தே
அம்மையுமா யப்பனுமா யாதரித்தன் புடனே
போற்றாத குற்றமெலாம் பொறுத்தருளி யெனையிப்
பூதலத்தார் வானகத்தார் போற்றிமதித் திடவே
ஏற்றாத வுயர்நிலைமே லேற்றியெல்லாம் வல்ல
இறைமையுந்தந் தருளியவென் னிறையவனே யெனக்கே
தோற்றாத தோற்றுவித்த துரையேயென் னுளத்தே
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 7

படிப்படக்கிக் கேள்வியெலாம் பற்றறவிட் டடக்கிப்
பார்த்திடலு மடக்கியுறும் பரிசமெலா மடக்கித்
தடிப்புறுமூண் சுவையடக்கிக் கந்தமெலா மடக்கிச்
சாதிமதஞ் சமயமெனுஞ் சழக்கையும்விட் டடக்கி
மடிப்படக்கி நின்றாலும் நில்லேனு னெனவே
வனக்குரங்கும் வியப்பவென்றன் மனக்குரங்கு குதித்த
துடிப்படக்கி யாட்கொண்ட துரையேயென் னுளத்தே
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 8

பணிந்தறியே னன்புடனே பாடுதலு மறியேன்
படித்தறியேன் கேட்டறியேன் பத்தியிற்பூ மாலை
அணிந்தறியேன் மனமுருகக் கண்களினீர் பெருக
அழுதறியேன் தொழுதறியேன் அகங்காரஞ் சிறிதுந்
தணிந்தறியேன் தயவறியேன் சத்தியவா சகமுந்
தானறியே னுழந்தடித்த தடியதுபோ லிருந்தேன்
துணிந்தெனக்குங் கருணைசெய்த துரையேயென் னுளத்தே
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 9

தாங்காதே பசிபெருக்கிக் கடைநாய்போ லுலம்பித்
தவம்விடுத்தே யவந்தொடுத்தே தனித்துண்டு வயிறும்
வீங்காதே லெழுந்திருக்கேன் வீங்கிவெடித் திடல்போல்
விம்முமெனி லெழுந்துடனே வெறுந்தடிபோல் விழுந்தே
வாங்காது தூங்கியதோர் வழக்கமுடை யேனை
வலிந்தடிமை கொண்டருளி மறப்பொழித்தெந் நாளுந்
தூங்காதே விழிக்கவைத்த துரையேயென் னுளத்தே
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 14

அருட்பெருஞ்ஜோதி

53. பற்றறுகை

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆவாவென் றெனையாட்கொண் டருளியதெள் ளமுதே
அம்மேயென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
சாவாத வரமெனக்குத் தந்தபெருந் தகையே
தயாநிதியே சிற்சபையில் தனித்தபெரும் பதியே
ஓவாதென் னுள்ளகத்தே யூற்றெழும்பே ரன்பே
உள்ளபடி யென்னறிவி லுள்ளபெருஞ் சுகமே
நீவாவென் மொழிகளெலா நிலைத்தபயன் பெறவே
நித்திரைதீர்ந் தேனிரவு நீங்கிவிடிந் ததுவே. 1

ஆராலு மறிந்துகொளற் கரியபெரும் பொருளே
அம்மேயென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
காராலுங் கனலாலும் காற்றாலுங் ககனக்
கலையாலுங் கதிராலுங் கடலாலுங் கடல்சூழ்
பாராலும் படையாலும் பிறவாலுந் தடுக்கப்
படுதலிலாத் தனிவடிவ மெனக்களித்த பதியே
சீராலுங் குணத்தாலுஞ் சிறந்தவர்சேர் ஞான
சித்திபுரத் தமுதேயென் னித்திரைதீர்ந் ததுவே. 2

ஆதியந்தந் தோற்றாத அரும்பெருஞ்ஜோ தியனே
அம்மேயென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
ஓதியெந்த வகையாலு முணர்ந்துகொளற் கரிதாய்
உள்ளபடி யியற்கையிலே வுள்ளவொரு பொருளே
ஊதியந்தந் தெனையாட்கொண் டுள்ளிடத்தும் புறத்தும்
ஓவாமல் விளங்குகின்ற வுடையவனே யிந்தச்
சாதியிந்த மதமெனும்வாய்ச் சழக்கையெலாந் தவிர்த்த
சத்தியனே யுண்கின்றேன் சத்தியத்தெள் ளமுதே. 3

அச்சமெலாந் தவிர்த்தருளி யிச்சையெலா மளித்த
அம்மேயென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
[1]துச்சவுல காசாரத் துடுக்கனைத்துந் தவிர்த்தே
சுத்தநெறி வழங்குவித்த சித்தசிகா மணியே
உச்சநிலை நடுவிளங்கு மொருதலைமைப் பதியே
உலகமெலா மெடுத்திடினு முலவாத நிதியே
இச்சமய மெழுந்தருளி யிறவாத வரமும்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தி யியற்கையுந்தந் தனையே. 4

அன்புடைய வென்னறிவே யருளுடைய பொருளே
அம்மேயென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
துன்புடைய வுலகரெலாஞ் சுகமுடைய ராகத்
துன்மார்க்கந் தவிர்த்தருளிச் சன்மார்க்கம் வழங்க
இன்புடைய பேரருளிங் கெனைப்பொருள்செய் தளித்த
என்னமுதே யென்னுறவே யெனக்கினிய துணையே
என்புடைநீ யிருக்கின்றா யுன்புடைநான் மகிழ்ந்தே
இருக்கின்றே னிவ்வொருமை யார்பெறுவா ரீண்டே. 5

அடுக்கியபே ரண்டமெலா மணுக்களென விரித்த
அம்மேயென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
நடுக்கியவென் னச்சமெலாந் தவிர்த்தருளி யழியா
ஞானவமு தளித்துலகி னூட்டியபே ரறிவே
இடுக்கியகைப் பிள்ளையென விருந்தசிறி யேனுக்
கெல்லாஞ்செய் வல்லசித்தி யீந்தபெருந் தகையே
முடுக்கியவஞ் ஞானாந்த காரமெலாந் தவிர்த்து
முத்தருளத் தேமுளைத்த சுத்தபரஞ் சுடரே. 6

ஆங்காரந் தவிர்ந்தவருள் ளோங்காநின் றவனே
அம்மேயென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
ஓங்கார நிலைகாட்டி யதன்மேலுற் றொளிரும்
ஒருநிலையுங் காட்டியப்பா லுயர்ந்ததனி நிலையிற்
பாங்காக வேத்தியெந்தப் பதத்தலைவ ராலும்
படைக்கவொணாச் சித்தியைநான் படைக்கவைத்த பதியே
தூங்காது பெருஞ்சுகமே சுகித்திடவிவ் வுலகைச்
சுத்தசன்மார்க் கந்தனிலே வைத்தருள்க விரைந்தே. 7

ஆடகப்பொற் சபைநடுவே நாடகஞ்செய் தருளும்
அம்மேயென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
ஏடகத்தே யெழுதாத மறைகளெலாங் களித்தே
என்னுளத்தே யெழுதுவித்த வென்னுரிமைப் பதியே
பாடகக்கான் மடந்தையரு மைந்தருஞ்சன் மார்க்கப்
பயன்பெறநல் லருளளித்த பரம்பரனே மாயைக்
காடகத்தை வளஞ்செறிந்த நாடகமாப் புரிந்த
கருணையனே சிற்சபையிற் கனிந்தநறுங் கனியே. 8

1. துச்சம் என்பது - உரிமையில்லாமை

அடியாதென் றறிந்துகொளற் கரும்பெரிய நிலையே
அம்மேயென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
முடியாதென் றறிந்திடற்கு முடியாதென் றுணர்ந்தோர்
மொழிந்திடவே முடியாது முடிந்ததனி முடியே
கடியாத பெருங்கருணைக் கருத்தேயென் கருத்திற்
கனிந்துகனிந் தினிக்கின்ற கனியேயென் களிப்பே
மடியாத வடிவெனக்கு வழங்கியநல் வரமே
மணிமன்றில் நடம்புரியும் வாழ்க்கையிற் பொருளே. 9

அனந்தமறை யாகமங்க ளளப்பரிய சிவமே
அம்மேயென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
மனந்தருவா தனைதவிர்த்தோ ரறிவினிலோ ரறிவாய்
வயங்குகின்ற குருவேயென் வாட்டமெலாந் தவிர்த்தே
இனந்தழுவி யென்னுளத்தே இருந்துயிரிற் கலந்தென்
எண்ணமெலாங் களித்தளித்த வென்னுரிமைப் பதியே
சினந்தவிர்ந்தெவ் வுலகமுமோர் சன்மார்க்க மடைந்தே
சிறப்புறவைத் தருள்கின்ற சித்தசிகா மணியே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

54. திருவருட் புகழ்ச்சி

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ் ஜோதி யமுதமேயமுதமளித்தெனைவளர்த்திடவருளாந்
தெருட்பெருந் தாய்தன் கையிலே கொடுத்த தெய்வமே சத்தியச் சிவமே
இருட்பெரு நிலத்தைக் க்ட்த்தியென் றனைமே லேற்றிய வின்பமே யெல்லாப்
பொருட்பெரு நெறியுங் காட்டிய குருவே பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே. 1

சித்தெலாம் வல்ல சித்தனே ஞான சிதம்பர ஜோதியே சிறியேன்
கத்தெலாந் தவிர்த்துக் கருத்தெலா மளித்த கடவுளே கருணையங் கடலே
சத்தெலா மொன்றே சத்திய மெனவென் றனக்கறி வித்ததோர் தயையே
புத்தெலா நீக்கிப் பொருளெலாங் காட்டும் பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே.

கலைகளோ ரனந்த மனந்தமே லேக்கிக் கற்பங்கள் கணக்கில கடப்ப
நிலைகளோ ரனந்த நேடியுங் காஞு நித்திய நிர்க்குண நிறைவே
அலைகளற் றுயிருக் கமுதளித் தருளு மருட்பெருங் கடலெனு மரசே
புலைகள வகற்றி யெனக்குளே நிறைந்து பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே. 3

தண்ணிய மதியே தனித்தசெஞ் சுடரே சத்திய சாத்தியக் கனலே
ஒண்ணிய வொளியேவொளிக்குளோரொளியேயுலகெலாந்தழைக்கமெய்யுளத்தே
நண்ணிய விளக்கே யெண்ணிய படிக்கே நல்கிய ஞானபோ னகமே
புண்ணிய நிதியே கண்ணிய நிலையே பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே. 4

அற்புத நிறைவே [1]சற்புத ரறிவி லறிவென வறிகின்ற வறிவே
சொற்புனை மாயைக் கற்பனை கடந்த துரியநன் னிலத்திலே துலங்குஞ்
சிற்பரஞ் சுடரே தற்பர ஞானச் செல்வமே சித்தெலாம் புரியும்
பொற்புல மளித்த நற்புலக் கருத்தே பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே.

தத்துவ பதியே தத்துவங் கடந்த தனித்ததோர் சத்திய பதியே
சத்துவ நெறியிற் சார்ந்தசன் மார்க்கர் தமக்குளே சார்ந்தநற் சார்பே
பித்துறு சமயப் பிணக்குறு மவர்க்குப் பெறலரி தாகிய பேறே
புத்தமு தளித்தென் னுளத்திலே கலந்து பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே. 6

மேல்வெளி காட்டி வெளியிலே விளைந்த விளைவெலாங் காட்டிமெய் வேத
நூல்வழி காட்டி யென்னுளே விளங்கும் நோக்கமே யாக்கமுந் திறலும்
நால்வகைப் பயனு மளித்தெனை வளர்க்கு நாயகக் கருணைநற் றாயே
போலுயிர்க்குயிராய்ப் பொருந்திய மருந்தே பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே.

அலப்பற விளங்கு மருட்பெரு விளக்கே யரும்பெருஞ் ஜோதியே சுடரே
மலப்பிணி யறுத்த வாய்மையெம் மருந்தே மருந்தெலாம் பொருந்திய மணியே
உலப்பறு கருணைச் செல்வமே யெல்லா வுயிர்க்குளு நிறைந்ததோ ருணர்வே
புலப்பகை தவிர்க்கும் பூரண வரமே பொதுநடம புரிகின்ற பொருளே. 8

பரம்பர நிறைவே பராபர வெளியே பரமசிற் சுகந்தரும் பதியே
வரம்பெறு சிவசன் மார்க்கர்தம் மதியில் வயங்கிய பெருஞ்சுடர் மணியே
கரம்பெறு கனியே கனியுறு சுவையே கருதிய கருத்துறு களிப்பே
புரம்புகழ் நிதியே சிரம்புகல் கதியே பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே.

வெற்புறு முடியிற் றம்பமே லேற்றி மெய்ந்நிலை யமர்வித்த வியப்பே
கற்புறு கருத்தி லினிக்கின்ற கரும்பே கருணைவா னமுதத் தெண்கடலே
அற்புறு மறிவி லருளொளி யாகி யானந்த மாமனு பவமே
பொற்புறு பதியே யற்புத நிதியே பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே. 10

தன்மைகாண் பரிய தலைவனே யெல்லாந் தரவல்ல சம்புவே சமயப்
புன்மைநீத் தகமும் புறமுமொத் தமைந்த புண்ணியர் நண்ணிய புகலே
வன்மைசேர் மனததை நன்மைசேர் மனமா வயங்குவித் தமர்ந்தமெய் வாழ்வே
பொன்மைசார் கனகப் பொதுவொடு ஞானப் பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே.

மூவிரு முடிபின் முடிந்தவோர் முடிபே முடிபெலாங் கடந்ததோர் முதலே
தாவிய முதலுங் கடையுமேற் காட்டாச் சத்தியத் தனிநடு நிலையே
மேவிய நடுவில் விளங்கிய விளைவே விளைவெலாந் தருகின்ற வெளியே
பூவிய லளித்த புனிதசற் குருவே பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே. 12

வேதமும் பொருளும் பயனுமோ ரடைவும் விளம்பிய வனுபவ விளைவும்
போதமுஞ் சுகமு மாகியிங் கிவைகள் போனதுமா யொளிர் புலமே
ஏதமுற றிருந்த வேழையேன் பொருட்டிவ் விருநிலத் தியலரு ளொளியாற்
பூதநல் வடிவங் காட்டியென் னுளத்தே பொதுநடம புரிகின்ற பொருளே. 13

1. சற்புதர் என்பது - நல்லறிவுடையவர். 2. உலப்பு என்பது - கேடு.

அடியனேன் பொருட்டிவ் வவனிமேற்கருணை யருள்வடிவெடுத்தெழுந்தருளி
நெடியனே முதலோர் பெறற்கருஞ் சித்தி நிலையெலாமளித்தமாநிதியே
மடிவுறு தென்றுஞ் சுத்தசன் மார்க்கம் வயங்கநல் வரந்தந்த வாழ்வே
பொடியணி கனகப் பொருப்பொளிர் நெருப்பே பொதுநடம்புரிகின்றபொருளே.

என்பிழை யனைத்தும் பொறுத்தருள் புரிந்தென் னிதயத்திலிருக்கின்றகுருவே
அன்புடை யரசே யப்பனே யென்ற னம்மையே யருட்பெருஞ் ஜோதி
இன்புறு நிலையி லேற்றிய துணையே யென்னுயிர் நாதனே யென்னைப்
பொன்புனை மாலை புனைந்தவோர் பதியே பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே 15

சத்திய பதியே சத்திய நிதியே சத்திய ஞானமே வேத
நித்திய நிலையே நித்திய நிறைவே நித்திய வாழ்வரு ணெறியே
சித்தியின் புருவே சித்தியின் கருவே சித்தியிற் சித்தியே யெனது
புத்தியின தெளிவே புத்தமு தளித்துப் பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே. 16

சிதத்தொளிர் பரமே பரத்தொளிர் பதியே சிவபத வனுபவச் சிவமே
மதத்தடை தவிர்த்த மதிமதி மதியே மதிநிறை யமுதநல் வாய்ப்பே
சதத்திரு நெறியே தனிநெறித் துணையே சாமியே தந்தையே தாயே
[1]புதப்பெரு வரமே புகற்கருந் தரமே பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே. 17

கலைவளர் கலையே கலையினுட் கலையே கலையெலாந் தருமொரு கருவே
நிலைவளர் கருவுட் கருவென வயங்கு நித்திய வானமே ஞான
மலைவளர் மருந்தே மருந்துறு பலனே மாபலந் தருகின்ற வாழ்வே
புலைதவிர்த் தெனையும் பொருளெனக்கொண்டுபொதுநடம்புரிகின்றபொருளே.

மெய்ம்மையேகிடைத்தமெய்ம்மையேஞானவிளக்கமேவிளக்கத்தின்வியப்பே
கைம்மையே தவிர்த்து மங்கல மளித்த கருணையே கரிசிலாக் களிப்பே
ஐம்மையே யதற்கு ளதுவது வாகு மற்புதக் காட்சியே யெனது
பொய்ம்மையே பொறுத்துப் புகலளித்தருளிப்பொதுநடம்புரிகின்றபொருளே.

காரண வருவே காரிய வுருவே காரண காரியங் காட்டி
ஆரண முடியு மாகம முடியு மமர்ந்தொளி ரற்புதச் சுடரே
நாரண தலமே நாரண வலமே நாரணு காரத்தின் ஞாங்கர்ப்
பூரண வொளிசெய் பூரண சிவமே பொதுநடம் புரிகின்ற பொருளே. 20

அருட்பெருஞ்ஜோதி

55. திருவருட் பெருமை—1

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பனே யப்பா வம்மையே யரசே யருட்பெருஞ் ஜோதியே யடியேன்
துன்பெலாந் தொலைத்த துணைவனே ஞான சுகத்திலே தோற்றிய சுகமே
இன்பனே யெல்லாம் வல்லசித் தாகி யென்னுளே யிலங்கிய பொருளே
வன்பனேன் பிழைகள் பொறுத்தருட் ஜோதி வழங்கினை வாழிநின் மாண்பே.1

1. புதம் என்பது - அறிவு.

பெருகுமா கருணைப் பெருங்கட லின்பப் பெருக்கமே யென்பெரும் பேறே
உருகுமோ ருள்ளத் [1]துவட்டுரு தினிக்கு முண்மைவா னமுதமே யென்பாற்
கருகுநெஞ் சதனைத் தளிர்ந்திடப் புரிந்த கருணையங் கடவுளே விரைந்து
வருகவென் றுரைத்தேன் வந்தருட் ஜோதி வழங்கினை வாழிநின் மாண்பே 2

எந்தையென் குருவே யென்னுயிர்க் குயிரே யென்னிருகண்ணினுண் மணியே
இந்துறு மமுதே யென்னுயிர்த் துணையே யிணையிலா வென்னுடையன்பே
சொந்தநல் லுறவே யம்பலத் தரசே ஜோதியே ஜோதியே விரைந்து
வந்தரு ளென்றேன் வந்தருட் ஜோதி வழங்கினை வாழிநின் மாண்பே.

கோவென வெனது குருவென ஞான குணமென வொளிர்சிவக் கொழுந்தே
பூவென வதிலே மணமென வனத்தின் பொலிவென வயங்கிய பொற்பே
தேவெனத் தேவ தேவென வொருமைச் சிவமென விளங்கிய பதியே
வாவென வுரைத்தேன் வந்தருட் ஜோதி வழங்கினை வாழிநின் மாண்பே.

உள்ளமே யிடங்கொண் டென்னையாட் கொண்ட வொருவனே யுலகெலா மறியத்
தெள்ளமு தளித்திங் குன்னைவாழ் விப்பேஞ் சித்தமஞ் சேலென் றசிவமே
கள்ளமே தவிர்த்த கருணைமா நிதியே கடவுளே கனகவம் பலத்தென்
வள்ளலே யென்றேன் வந்தருட் ஜோதி வழங்கினை வாழிநின் மாண்பே.

நல்லவா வளித்த நல்லவா வெனையும் நயந்தவா நாயினே னவின்ற
சொல்லவா வெனக்குத் துணையவா ஞான சுகத்தவா ஜோதியம் பலவா
அல்லவா வனைத்து மானவா வென்னை யாண்டவா தாண்டவா வெல்லாம்
வல்லவா வென்றேன் வந்தருட் ஜோதி வழங்கினை வாழிநின் மாண்பே.6

திண்மையே முதலைங் குணக்கரு வாய செல்வமே நல்வழி காட்டுங்
கண்மையே கண்மை கலந்தவென் கண்ணே கண்ணுற விளைந்தநற் கருத்தே
உண்மையே யெல்லா முடையவோர் தலைமை யொருதனித் தெய்வமே யுலவா
வண்மையே யென்றேன் வந்தருட் ஜோதி வழங்கினை வாழிநின் மாண்பே.

காய்மையே தவிர்த்துக் கருணையே கனிந்த கற்பகத் தனிப்பெருந் தருவே
தூய்மையே விளக்கித் துணைமையே யளித்த ஜோதியே தூய்மையில் லவர்க்குச்
சேய்மையே யெல்லாஞ் செயவல்ல ஞான சித்தியே சுத்தசன் மார்க்க
வாய்மையே யென்றேன் வந்தருட் ஜோதி வழங்கினை வாழிநின் மாண்பே.

என்னவா வனைத்து மீந்தவா வென்னை யீன்றவா வென்னவா வேதஞ்
சொன்னவா கருணைத் தூயவா பெரியர் துதியவா வம்பலத் தமுதம்
அன்னவா வறிவா லறியரி யறிவா ஆனந்த நாடகம் புரியும்
மன்னவா வென்றேன் வந்தருட் ஜோதி வழங்கினை வாழிநின் மாண்பே.

விரதமா திகளுந் தவிர்த்துமெய்ஞ் ஞான விளக்கினு லென்னுளம் விளக்கி
இரதமா தியநற் றெள்ளமு தளித்திங் கென்கருத் தனைத்தையும் புரிந்தே
சரதமா நிலையிற் சித்தெலாம் வல்ல சத்தியைத் தயவினுற் றருக
வரதனே யென்றேன் வந்தருட் ஜோதி வழங்கினை வாழிநின் மாண்பே.10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

1. உவட்டுரு என்பது - பெருக்கெடுத்து.

56. திருவருட் பெருமை —2

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விரைசேர் பொன்மலரே யதின் மேவிய செந்தேனே
கரைசேர் முக்கனியே கனி யிற்சுவை யின்பயனே
பரைசே ருள்ளொளியே பெரும் பற்றம்பல நடஞ்செய்
அரைசே தந்தனையே யரு ளாரமு தந்தனையே. 1

விண்ணார் செஞ்சுடரே சுடர் மேவிய வுள்ளொளியே
தண்ணார் வெண்மதியே யதிற் றங்கிய தண்ணமுதே
கண்ணார் மெய்க்கனலே சிவ காமப்பெண் காதலனே
அண்ணா தந்தனையே யரு ளாரமு தந்தனையே. 2

துப்பார் செஞ்சடையா யருட் ஜோதி சுகக்கடலே
செப்பா மேனிலைக்கே சிறி யேனைச் செலுத்தியவா
எப்பா லும்புகழும் பொது வின்ப நடம்புரியும்
அப்பா தந்தனையே யரு ளாரமு தந்தனையே. 3

மெய்யா மெய்யருளே யென்று மேவிய மெய்ப்பொருளே
கையா ருங்கனியே நுதற் கண்கொண்ட செங்கரும்பே
செய்யாய் வெண்ணிறத்தாய் திருச் சிற்றம் பலநடஞ்செய்
ஐயா தந்தனையே யரு ளாரமு தந்தனையே. 4

பொறிவே றின்றிநினை நிதம் போற்றும் புனிதருளே
குறிவே றின்றிநின்ற பெருஞ் ஜோதிக் கொழுஞ்சுடரே
செறிவே தங்களெலா முறை செய்ய நிறைந்திடுபேர்
அறிவே தந்தனையே யரு ளாரமு தந்தனையே. 5

முத்தா முத்தருளே யொளிர் கின்ற முழுமுதலே
சித்தா சித்தியெலாந் தர வல்ல செழுஞ்சுடரே
பித்தா பித்தனெனை வலிந் தாண்ட பெருந்தகையே
அத்தா தந்தனையே யரு ளாரமு தந்தனையே. 6

தன்னே ரில்லவனே யெனைத் தந்த தயாநிதியே
மன்னே மன்றிடத்தே நடஞ் செய்யுமென் வாழ்முதலே
பொன்னே யென்னுயிரே யுயி ருண்ணிறை பூரணமே
அன்னே தந்தனையே யரு ளாரமு தந்தனையே. 7

பவனே வெம்பவநோய் தனைத் தீர்க்கும் பரஞ்சுடரே
சிவனே செம்பொருளே திருச் சிற்றம் பலநடிப்போய்
தவனே யம்பெறுவார் தமைத் தாங்கி யருள்செயவல்
லவனே தந்தனையே யரு ளாரமு தந்தனையே. 8

தேனாய்த் தீம்பழமாய்ச் சுவை சேர்கரும் பாயமுதம்
தானா யன்பருளே யினிக் கின்ற தனிப்பொருளே
வானாய்க் காலனலாய்ப் புன லாயதில் வாழ்புவியாய்
ஆனாய் தந்தனையே யரு ளாரமு தந்தனையே. 9

பொடியேற் கும்புயனே யருட் பொன்னம் பலத் தரசே
செடியேற் கன்றளித்தாய் திருச் சிற்றம் பலச்சுடரே
கடியேற் கன்னையெனுஞ் சிவ காமக் கொடியுடையாய்
அடியேற் கின்றளித்தா யரு ளாரமு தந்தனையே. 10

ஒளியே யவ்வொளியின் னடு வுள்ளொளிக் குள்ளொளியே
வெளியே யெவ்வெளியு மடங் கின்ற வெறுவெளியே
தளியே யம்பலத்தே நடஞ் செய்யுந் தயாநிதியே
அளியே தந்தனையே யரு ளாரமு தந்தனையே. 11

மருளேய் நெஞ்சகனேன் மன வாட்டமெலாந் தவிர்த்தே
தெருளே யோர்வடிவா யுறச் செய்த செழுஞ்சுடரே
பொருளே சிற்சபைவாழ் வுறு கின்றவென் புண்ணியனே
அருளே தந்தனையே யரு ளாரமு தந்தனையே. 12

முன்பே யென்றனையே வலிந் தாட்கொண்ட முன்னவனே
இன்பே யென்னுயிரே யெனை யீன்ற விறையவனே
பொன்பே ரம்பலவா சிவ போகஞ்செய் சிற்சபைவாழ்
அன்பே தந்தனையே யரு ளாரமு தந்தனையே. 13

அருட்பெருஞ்ஜோதி

57. உபதேச உண்மை

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணே கண்மணியே — கருத் — தேகருத் தின்கனிவே
விண்ணே விண்ணிறைவே — சிவ — மேதனி மெய்ப்பொருளே
தண்ணே ரொண்மதியே — யெனைத் — தந்த தயாநிதியே
உண்ணே ருள்ளொளியே — யெனக் — குண்மை யுரைத்தருளே.

வளியே வெண்ணெருப்பே — குளிர் — மாமதி யேகனலே
வெளியே மெய்ப்பொருளே — பொருள் — மேவிய மேனிலையே
அளியே யற்புதமே — யமு — தேயறி வேயரசே
ஒளியே யுத்தமனே — யெனக் — குண்மை யுரைத்தருளே. 2

அன்பே யென்னரசே — திரு — வம்பலத் தாரமுதே
என்பே யுள்ளுருகக் — கலந் — தென்னு ளிருந்தவனே
இன்பே யென்னறிவே — பர — மேசிவ மேயெனவே
உன்பே ரோதுகின்றேன் — எனக் — குண்மை யுரைத்தருளே.

தனையா வென்றழைத்தே — யருட் — சத்தியளித் தவனே
அனையா யப்பனுமா — யெனக் — காரிய னானவனே
இனையா தென்னையுமேல் — நிலை — யேற்றுவித் தாண்டவனே
உனையா னேத்துகின்றேன்—எனக்—குண்மை யுரைத்தருளே.

துப்பார் செஞ்சுடரே — யருட் — ஜோதிசுகக் கடலே
அப்பா வென்னரசே — திரு — வம்பலத் தாரமுதே
இப்பாரிற் பசிக்கே — தந்த — இன்சுவை நல்லுணவே
ஒப்பா வொப்பரியாய் — எனக் — குண்மை யுரைத்தருளே. 5

என்றே யென்னுளுறுஞ் — சுட — ரேயெனை யீன்றவனே
நன்றே நண்பெனக்கே — மிக — நல்கிய நாயகனே
மன்றோர் மாமணியே — சுக — வாழ்க்கையின் மெய்ப்பொருளே
ஒன்றே யென்றுணையே — யெனக் — குண்மை யுரைத்தருளே.

திருவே தெள்ளமுதே — அருட் — சித்தசிகா மணியே
கருவே ரற்றிடவே — களை — கின்றவென் கண்ணுதலே
மருவே மாமலரே — மலர் — வாழ்கின்ற வானவனும்
உருவே யென்குருவே — யெனக் — குண்மை யுரைத்தருளே. 7

தடையா வுந்தவிர்த்தே—யெனைத்-தாங்கிக்கொண்டாண்டவனே
அடையா யன்பிலர்பால் — எனக் — கன்பொடு தந்தபெருங்
கொடையாய் குற்றமெலாங்—குணங்—கொண்ட குணக்குன்றமே
உடையா யுத்தமனே — யெனக் — குண்மை யுரைத்தருளே. 8

பெண்ணு யாணுருவாய் — எனைப் — பெற்றபெருந் தகையே
அண்ணு வென்னரசே — திரு — வம்பலத் தாடுகின்றோய்
எண்ணு நாயடியேன் — களித் — திட்ட வுணவை யெலாம்
உண்ணு துண்டவனே — யெனக்—குண்மை யுரைத்தருளே. 9

நன்று லுங்கடந்தே — யொளிர் — ஞான சபாபதியே
பொன்று ருஞ்சபையாய் — அருட் — பூரண புண்ணியனே
என்று லாவதொன்றும் — உனக் — கில்லையெனினு மெந்தாய்
உன்றல் வாழுகின்றேன்—எனக்—குண்மை யுரைத்தருளே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

56. அமையங்கூறல்

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருணை ததும்பிப் பொதுநோக்குங் கண்ணிற்கிடைத்தகண்ணேயோர்
கனியிற் கனிந்தன் புருவான கருத்திற் கிடைத்த கருத்தேமெய்
அருணன் னிலையி லதுவதுவா யறிவிற் கிடைத்த வறிவேயென்
அகத்தும் புறத்து மொளிநிறைவித் தமர்ந்த குருவே யைம்பூத
வருண முதலா யவைகடந்த வரைப்பாய் விளங்கு மணிமன்றில்
வயங்கு சுடரே யெல்லாஞ்செய் வல்ல குருவே யென்னுளத்தே
தருண நடஞ்செய் யரசேயென் தாயே யென்னைத் தந்தாயே
தனித்த தலைமைப் பதியேயித் தருணம் வாய்த்த தருணமதே. 1

கருவிற் கலந்த துணையேயென் கனிவிற் கலந்த வமுதேயென்
கண்ணிற் கலந்த வொளியேயென் கருத்திற்கலந்தகளிப்பேயென்
உருவிற் கலந்த வழகேயென் உயிரிற் கலந்த உறவேயென்
உணர்விற் கலந்த சுகமேயென் னுடையவொருமைப்பெருமானே
தெருவிற் கலந்து விளையாடுஞ் சிறியேன் றனக்கே மெய்ஞ்ஞான
சித்தி யளித்த பெருங்கருணைத் தேவே யுலகத் திரளெல்லாம்
மருவிக் கலந்து வாழ்வதற்கு வாய்த்த தருண மிதுவென்றே
வாயே பறையா யறைகின்றே னெந்தாய் கருணை வலத்தாலே. 2

தானே தயவாற் சிறியேற்குத் தனித்த ஞான வமுதளித்த
தாயே யெல்லாச் சுதந்தரமுந் தந்த கருணை யெந்தாயே
ஊனே விளங்க வூனமிலா வொளிபெற் றெல்லா வுலகமுமென்
உடைமை யாக்கொண் டருணிலைமேல் உற்றேனுன் றனருளாலே
வானே மதிக்கச் சாகாத வானா யெல்லாம் வல்லசித்தே
வயங்கவுனையுட்கலந்துகொண்டேன்வகுக்குந்தொழிலேமுதலைந்தும்
நானே புரிகின் றேன்புரித னானோ நீயோ நானறியேன்
நானீ யென்னும் பேதமிலா நடஞ்செய் கருணை நாயகனே. 3

கலைசார் முடிபு கடந்துணர்வு கடந்து நிறைவாய்க் கரிசிலதாய்க்
கருணை மயமாய் விளங்குசிதா காய நடுவி லியற்கையுண்மைத்
தலைசார் வடிவி லின்படம் புரியும் பெருமைத் தனிமுதலே
சாகாக் கல்வி பயிற்றியென்னுட் சார்ந்து விளங்குஞ் சற்குருவே
புலைசார் மனத்துச் சிறியேன்றன் குற்ற மனைத்தும் பொறுத்தருளிப்
பொன்றா வடிவு கொடுத்தெல்லாம் புரிவல் லபந்தந் தருட்ஜோதி
நிலைசா ரிறைமை யளித்தனைநான் பொதுவில் ஞான நீதியெனும்
நிருத்தம் புரிகின் றேன்புரித னீயோ நானோ நிகழ்த்தாயே.4

கருத்திற் கருதிக் கொண்ட வெலாங் கணத்திற் புரிய வெனக்கேமெய்க்
காட்சி ஞானக் கண்கொடுத்த கண்ணே விடயக் கானகத்தே
எருத்திற் றிரிந்த கடையேனை யெல்லா வுலகுந் தொழுநிலைமேல்
ஏற்றி நீயு நானுமொன்றா யிருக்கப் புரிந்தா யெந்தாயே
இருத்திக் கருத்தி லுன்றயவை யெண்ணுந் தோறு மந்தோவென்
இதய முருகித் தளதளவென் றிளகி யிளகித் தண்ணீராய்
அருத்திப் பெருநீ ராற்றொடுசேர்ந் தன்புப் பெருக்கிற் கலந்ததுதான்
அதுவென் றொன்றுந் தோற்றாதே யச்சோ வச்சோவே.

ஏதுந் தெரியா தங்கரித்திங் கிருந்த சிறியேன் றனைவலிந்தே
எல்லா வுலகு மதிசயிக்க வெல்லாம் வல்ல சித்தெனவே
ஓதும் பொருளைக் கொடுத்தென்று முலவா வின்பப் பெருநிலையில்
ஓங்கி யுறவைத் தனையேயென் னுடைய வொருமைப் பெருமானே
ஈதுன் கருணைக் கியல்போநீ யென்பால் வைத்த பெருங்கருணை
இந்நாட் புதிதே யந்நாளி லிலையே யிதனை யெண்ணியநான்
தாது முணர்வு முயிருமுள்ளத் தடமும் பிறவாந் தத்துவமுந்
தாமே குழைந்து தழைந்தமுத சார மயமா கின்றேனே. 6

ஓவா துண்டு படுத்துறங்கி யுணர்ந்து விழித்துக் கதைபேசி
உடம்பு நோவா துளமடக்கா தோகோ நோன்பு கும்பிட்டே
சாவா வரமுஞ் சித்தியெலாந் தழைத்த நிலையுஞ் சன்மார்க்க
சங்க மதிப்பும் பெற்றேனென் சதுர்தான் பெரிதென் சரித்திரத்தை
ஆவா நினைக்கி லதிசயமென் அப்பா வரசே யமுதேயென்
ஆவிக் கினிய துணையேயென் அன்பே யறிவே யருட்ஜோதித்
தேவா விதுநின் செயலேயிச் செயலை நினைக்குந் தொறுமெனது
சிந்தை கனிந்து கனிந்துருகித் தெள்ளா ரமுத மானதுவே. 7

இரவும் பகலுந் தூங்கியவென் தூக்க மனைத்து மியல்யோகத்
திசைந்த பலனாய் விளைந்ததுநா னிரண்டு பொழுது முண்டவெலாம்
பரவு மமுத வுணவாயிற் றந்தோ பலர்பாற் பகலிரவும்
படித்த சமயச் சாத்திரமும் பலராற் செய்த தோத்திரமும்
விரவிக் களித்து நாத்தடிக்க விளம்பி விரித்த பாட்டெல்லாம்
வேதா கமத்தின் முடிமீது விளங்குந் திருப்பாட் டாயினவே
கரவொன் றறியாப் பெருங்கருணைக் கடவு ளிதுநின் றயவிதனைக்
கருதுந் தொறுமென் கருத்தலர்ந்து சுகமே மயமாய்க் கண்டதுவே.

ஊற்றை யுடம்பி லிருட்டறைவா யுறங்கி விழித்துக் கதைபேசி
உண்டிங் குடுத்துக் கருத்திழந்தே யுதவா வெருதி னூர்திரிந்து
நேற்றை வரையும் வீண்போது போக்கி யிருந்தே னெறியறியேன்
நேரே யிற்றைப் பகலந்தோ நெடுங்கா லமுமெய்த் தவயோக
ஆற்றை யடைந்தோ ரெல்லோரு மச்சோ வென்றே யதிசயிப்ப
வமுதுண் டழியாத் திருவுருவ மடைந்தேன் பெரிய வருட்ஜோதிப்
பேற்றை யுரிமைப் பேறாகப் பெற்றேன் பெரிய பெருமானின்
பெருமை யிதுவே லிதனியலை யாரே துணிந்து பேசுவரே. 9

புரைசேர் வினையுங் கொடுமாயைப் புணர்ப்பு மிருளு மறைப்பினொடு
புகலும் பிறவாந் தடைகளெலாம் போக்கி ஞானப் பொருள்விளங்கும்
வரைசேர்த் தருளிச் சித்தியெலாம் வழங்கிச் சாகா வரங்கொடுத்து
வலிந்தென் னுளத்தி லமர்ந்துயிரிற் கலந்து மகிழ்ந்து வாழ்கின்றாய்
பரைசேர் வெளியிற் பதியாயப் பான்மேல் வெளியில் விளங்குசித்த
பதியே சிறியேன் பாடலுக்குப் பரிசு விரைந்தே பாலித்த
அரைசே யமுத மெனக்களித்த அம்மே யுண்மை யறிவளித்த
அப்பா பெரிய அருட்ஜோதி யப்பா வாழி நின்னருளே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

59. அநுபவ நிலை

கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்செய்த புண்ணியமென் னுரைக்கேன் பொது நண்ணியதோர்
வான்செய்த மாமணி யென்கையிற் பெற்றுநல் வாழ்வடைந்தேன்
ஊன்செய்த தேக மொளி வடிவாகநின் றோங்குகின்றேன்
தேன்செய்த தெள்ளமு துண்டேன்கண் டேன்மெய்த் திருநிலையே.

நான்செய்த புண்ணியமென் னுரைப்பேன்பொதுநண்ணியதோர்
வான்செய்த மெய்ப்பொரு ளென்கையிற் பெற்றுமெய் வாழ்வடைந்தேன்
கோன்செய்த பற்பல கோடி யண்டங்களும் கூறவற்றில்
தான்செய்த பிண்டப் பகுதியும் நான்செயத் தந்தனனே. 2

திருநிலை பெற்றன னம்பலத் தானருட் டெள்ளமுதுண்
டொருநிலை பெற்றன "னென்றே சிவமென வோங்குகின்ற
பெருநிலை பெற்றனன்" சுத்தசன் மார்க்கம் பிடித்துநின்றேன்
இருநிலை முன்னிலை யெல்லா நிலையு மெனக்குளவே. 3

எத்தனை நான்குற்றஞ் செய்தும் பொறுத்தனை யென்னைநின்பால்
வைத்தனை யுள்ள மகிழ்ந்தனை நான்சொன்ன வார்த்தைகளிங்
கத்தனை யுஞ்சம் மதித்தருள் செய்தனை யம்பலத்தே
முத்தனை யாய்நினக் கென்மே லிருக்கின்ற மோகமென்னே. 4

இனியோ ரிறையுஞ் சகிப்பறி யேனெனக் கின்பநல்குங்
கனியேயென் றன்னிரு கண்ணேமுக் கண்கொண்ட கற்பகமே
தனியேயென் னன்புடைத் தாயேசிற் றம்பலஞ் சார்தந்தையே
முனியே லருள்க வருள்கமெய்ஞ் ஞானமுழு தையுமே. 5

புத்தியஞ் சேல்சற்று மென்னெஞ்ச மேசிற்பொதுத் தந்தையார்
நித்தியஞ் சேர்ந்த நெறியிற் செலுத்தினர் நீயினிநன்
முத்தியும் ஞானமெய்ச் சித்தியும் பெற்று முயங்கிடுவாய்
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்தியமே. 6

கூடிய நாளிது தான்தரு ணம்மெனைக் கூடியுள்ளே
வாடிய வாட்டமெல் லாந்தவிர்த் தேசுக வாழ்வளிப்பாய்
நீடிய தேலினிச் சற்றும் பொறே னுயிர் நீத்திடுவேன்
ஆடிய பாத மறியச்சொன் னேனென தாண்டவனே. 7

ஆக்கிய நாளிது தான்தரு ணம்மரு ளாரமுதந்
தேக்கிமெய் யின்புறச் செய்தருள் செய்தருள் நீயெனையும்
நீக்கினை யேலினிச் சற்றும் பொறே னுயிர் நீத்திடுவேன்
தூக்கிய பாத மறியச்சொன் னேனருட் ஜோதியனே. 8

அருட்பெருஞ்ஜோதி

60. கைம்மாறின்மை

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இழையெலாம் விளங்கு மம்மை யிடங்கொணின் கருணை யென்னும்
மழையெலாம் பொழிந்தென் னுள்ள மயக்கெலாந் தவிர்த்துநான்செய்
பிழையெலாம் பொறுத்த வுன்றன் பெருமைக்கென் புரிவே னந்தோ
உழையெலா மிலங்குஞ் ஜோதி யுயர்மணி மன்று ளானே. 1

போதுதான் வீணே போக்கிப் புலையனேன் புரிந்த பொல்லாத்
தீதுதான் பொறுத்த வுன்றன் றிருவருட் பெருமைக் கந்தோ
ஏதுதான் புரிவே னேகோ வென்னென்று புகழ்வேன் ஞான
மாதுதா னிடங்கொண் டோங்க வயங்குமா மன்று ளானே. 2

சிற்றறி வுடையனாகித் தினந்தொறுந் திரிந்து நான்செய்
குற்றமுங் குணமாக் கொண்ட குணப்பெருங் குன்றே யென்னைப்
பெற்றதா யினுமிக் கோங்கும் பெருமநின் பெருமை தன்னைக்
கற்றறி வில்லே னெந்தக் கணக்கறிந் துரைப்பே னந்தோ. 3

மையரி நெடுங்க ணார்தம் வாழ்க்கையின் மயங்கி யிங்கே
பொய்யறி வுடையேன் செய்த புன்மைகள் பொறுத்தாட் கொண்டாய்
ஐயறி வுடையார் போற்று மம்பலத் தரசே நின்சீர்
மெய்யறி வறியே னெந்த விளைவறிந் துரைப்பே னந்தோ. 4

பேயினும் பெரியேன் செய்த பிழைகளுக் கெல்லை யில்லை
ஆயினும் பொறுத்தாட் கொண்டா யம்பலத் தரசே யென்றன்
தாயினு மினிய வுன்றன் றண்ணருட் பெருமை தன்னை
நாயினுங் கடையே னெந்த நலமறிந் துரைப்பே னந்தோ. 5

துரும்பினிற் சிறியேன் வஞ்சஞ் சூழ்ந்தநெஞ் சகத்தேன் செய்த
பெரும்பிழை யனைத்து மந்தோ பெருங்குண மாகக் கொண்டாய்
அரும்பொரு ளென்ன வேத மாகமம் வழுத்துகின்ற
கரும்பினி லினியா யுன்றன் கருணையென் னென்பே னந்தோ. 6

வரைகடந் தடியேன் செய்த வன்பிழை பொறுத்தாட் கொண்டாய்
திரைகடந் தண்ட பிண்டத் திசையெலாங் கடந்தே யப்பாற்
கரைகடந் தோங்கு முன்றன் கருணையங் கடற்சீ ருள்ளம்
உரைகடந் ததுவென் றால்யா னுணர்வதென் னுரைப்ப தென்னே. 7

நனவினும் பிழையே செய்த நாயினுங் கடையே னந்தோ
கனவினும் பிழையே செய்தேன் கருணைமா நிதியே நீதான்
நினைவினுங் குறியா தாண்டாய் நின்னருட் பெருமை தன்னை
வினவினுஞ் சொல்வார் காணே னென்செய்வேன் வினைய னேனே

வன்செயல் ஒறுத்தாட் கொண்ட வள்ளலே யடிய னேன்றன்
முன்செய லவைக ளோடு முடுகுபின் செயல்க ளெல்லாம்
என்செய லாகக் காணே னெனக்கலந் தொன்றாய் நின்றாய்
நின்செய லாகக் கண்டேன் கண்டபின் னிகழ்த்த லென்னே. 9

இருமையு மொருமை தன்னில் ஈந்தனை யெந்தா யுன்றன்
பெருமையென் னென்று நான்றான் பேசுவேன் பேத மின்றி
உரிமையால் யானும் நீயும் ஒன்றெனக் கலந்து கொண்ட
ஒருமையை நினைக்கின் றேனென் னுள்ளகந் தழைக்கின் றேனே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

61. வேண்டுகோள்—1

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உரத்தவா னகத்தே யுரத்தவா ஞான வொளியினா லோங்குமோர்சித்தி
புரத்தவா பெரியோர் புரத்தவாகுற்றம்பொறுத்தடியேன்றனக்களித்த
வரத்தவா வுண்மை வரத்தவா ஆகமங்களு மறைகளுங் காணாத்
தரத்தவாவறிவா தரத்தவாபொதுவிற்றனித்தவாவினித்தவாழ்வருளே.

முன்னவா திபர்க்கு முன்னவா வேத முடிபெலாமொழிகின்றமுதல்வா
பின்னவா திபர்க்குப்பின்னவாவெவர்க்கும்பெரியவாபெரியவர்மதிக்குஞ்
சின்னவா சிறந்த சின்னவா ஞான சிதம்பர வெளியிலே நடிக்கும்
மன்னவா வமுத மன்னவா வெல்லாம் வல்லவா நல்லவாழ் வருளே. 2

விடையவா தனைதீர் விடையவா சுத்த வித்தைமுன் சிவவரை கடந்த
நடையவா ஞான நடையவா வின்ப நடம்புரிந் துயிர்க்கெலா முதவுங்
கொடையவா வோவாக் கொடையவா வெனையாட் கொண்டெனுளமர்ந்தருளியவென்
உடையவா வெல்லா முடையவா வுணர்ந்தோர்க் குரியவா பெரியவாழ் வருளே.

வலத்தவா நாத வலத்தவா ஜோதி மலையவா மனமுதல் கடந்த
புலத்தவா வெனது புலத்தவா தவிர்த்துப் பூரண ஞானநோக் களித்த
நலத்தவா வரையா நலத்தவா மறைக ளாடியுங் காண்பதற் கரிதாம்
பலத்தவா திருவம் பலத்தவா வெல்லாம் படைத்தவா படைத்தவாழ் வருளே.

உணர்ந்தவ ருளத்தை யுகந்தவா வியற்கை யுண்மையே யுருவதா யின்பம்
புணர்ந்திட வெனைத்தான் புணர்ந்தவா ஞானப் பொதுவிலே பொதுநடம் புரிந்தென்
குணந்திகழ்ந் தோங்குங் குணத்தவா குணமுங் குறிகளுங் கோலமுங் குலமுந்
தணந்தசன் மார்க்கத் தனிநிலை நிறுத்துந் தக்கவா மிக்கவாழ் வருளே.

தத்துவங் கடந்த தத்துவா ஞான சமரச சுத்தசன் மார்க்கச்
சத்துவ நெறியி னடத்தியென் றனைமேற் றனிநிலை நிறுத்திய தலைவா
சித்துவந் தாடுஞ் சித்திமா புரத்திற் றிகழ்ந்தவா திகழ்ந்தெனதுளத்தே
ஒத்துநின் றோங்கு முடையவா கருணை யுளத்தவா வளத்தவாழ் வருளே.

மதம்புகல் முடிபு கடந்தமெய்ஞ் ஞான மன்றிலே வயங்கொளு டகஞ்செய்
பதம்புக லடியேற் கருட்பெருஞ் ஜோதிப பரிசுதந் திடுதுமென றுளத்தே
நிதம்புகல் கருணை நெறியவா வின்ப நிலையவா நித்தநிர்க் குணமாம்
சிதம்புகல் வேத சிரத்தவா வினித்த தேனவா ஞானவாழ் வருளே.

மூவிரு முடிபுங் கடந்ததோ ரியற்கை முடிபிலே முடிந்தென துடம்பும்
ஆவியுந் தனது மயம்பெறக் கிடைத்த வருட்பெருஞ் ஜோதியம் பலவா
ஓவுரு முதலா வுரைக்குமெய் யுருவு முணர்ச்சியு மொளிபெறு செயலும்
மேவிநின் றவர்க்குண் மேவிய வுணர்வுண் மேயவா தூயவாழ் வருளே.

பங்கமோ ரணுவும் பற்றிடா வறிவாற் பற்றிய பெற்றியா ருளத்தே
தங்குமோர் ஜோதித் தனிப்பெருங் கருணைத் தரந்திகழ் சத்தியத் தலைவா
துங்கமுற் றழியா நிலைதரு மியற்கைத் தொன்மையாஞ் சுத்தசன் மார்க்கச்
சங்கநின் றேத்துஞ் சத்திய ஞான சபையவா வபயவாழ் வருளே. 9

இனித்தசெங் கரும்பி லெடுத்த தீஞ்சாற்றி னிளம்பதப் பாகொடு தேனுங்
கனித்ததீங் கனியி னிரதமுங் கலந்து கருத்தெலாங் களித்திட வுண்ட்
மனித்தரு மமுத வுணவுகொண் டருந்தும் வானநாட் டவர்களும் வியக்கத்
தனித்தமெய்ஞ் ஞான வமுதெனக் களித்த தனியவா வினியவாழ் வருளே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

62. வேண்டுகோள் — 2

கலிநிலைத்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

கருணாநிதி யேயடி யேனிரு கண்ணுளானே
தெருணாடுமென் சிந்தையுண் மேவிய தேவதேவே
பொருணாடிய சிற்றம்ப லத்தொளிர் புண்ணியாமெய்த்
தருணாவிது தான்தரு ணம்மெனைத் தாங்கிக்கொள்ளே. 1

ஈகாவெனக் கூடி யெடாதிக் கொடியனேற்கே
சாகாவரந் தந்த தயாநிதித் தந்தையேநின்
மாகாதல னாகின னிங்கு வாழ்கின்றேனென்
யோகாதி சயங்க ளுரைக்க வுலப்புறாதே. 2

எந்தாயுனைக் கண்டு களித்தன னீண்டிப்போதே
சிந்தாநல மும்பல மும்பெற்றுத் தேக்குகின்றேன்
அந்தாமரை யானொடு மாலவ னாதிவானோர்
வந்தாரெனை வாழ்த்துகின் றாரிங்கு வாழ்கவென்றே. 3

வாழ்வேனரு ளாரமு துண்டிங்கு வாழ்கின்றேனான்
ஏழ்வேதனை யுந்தவிர்ந் தேனுனை யேயடைந்தேன்
சூழ்வேன்றிருச் சிற்றம்பலத்தைத் துதித்து வாழ்த்தித்
தாழ்வேனல தியார்க்கு மினிச்சற்றுந் தாழ்ந்திடேனே. 4

தாழாதென்னை யாட்கொண் டருளிய தந்தையேநின்
கேழார்மணி யம்பலம் போற்றக் கிடைத்துளேனான்
ஏழாநிலை மேனிலை யேறி யிலங்குகின்றேன்
ஊழால்வரு துன்பங்கள் யாவு மொழிந்ததன்றே. 5

கோடாமறை யாகம மாதிய கூறுகின்ற
சூடாமணி யேமணி யுள்ளொளிர் ஜோதியேயென்
பாடானவை தீர்த்தரு ளீந்துநின் பாதமென்னும்
வாடாமல ரென்முடி சூட்டினை வாழிநீயே. 6

எல்லாஞ்செய வல்லவனே யெனை யீன்றதாயின்
நல்லாய்சிவ ஞானிகள் பெற்றமெய்ஞ் ஞானவாழ்வே
கொல்லாநெறி காட்டியென் றன்னைக் குறிப்பிற்கொண்டேன்
பொல்லாமை பொறுத்தனை வாழ்கநின் பொற்பதமே. 7

பரமான சிதம்பர ஞானசபா பதியே
வரமான வெல்லாமெனக் கீந்தநல் வள்ளலேயென்
தரமானது சற்றுங் குறித்திலை சாமிநின்னை
உரமானவுள் ளன்பர்க ளேசுவ ருண்மையீதே. 8

தாயேயெனைத் தந்த தயாநிதித் தந்தையேயிந்
நாயேன்பிழை யாவையுங் கொண்டனை நன்மையென்றே
காயேகனி யாகக் கருதுங் கருத்தனேநின்
சேயேயென வென்பெய ரெங்குஞ் சிறந்ததன்றே. 9

பொய்யேயுரைக் கின்றவென்சொல்லும்புனைந்துகொண்டாய்
மெய்யேதிரு வம்பலத் தாடல் செய்வித்தகனே
எய்யேயினி வெம்மலக் கூட்டிலிருந் தென்னுள்ளம்
நையேன்சுத்த நல்லுடம் பெய்தின னானிலத்தே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

63. திருவருட்பேறு

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருளே பழுத்த சிவதருவி லளிந்த பழந்தந் தடியேனைத்
தெருளே சிற்றம் பலவாநின் செல்வப் பிள்ளை யாக்கினையே
மருளே முதலாந் தடையெல்லாந் தீர்ந்தே னின்பால் வளர்கின்றேன்
பொருளே யினிநின் றனைப்பாடி யாடும் வண்ணம் புகலுகவே. 1

ஒருவா தடியே னெண்ணியவா றெல்லா மருளி யுளங்களித்தே
திருவார் சிற்றம் பலவாநின் செல்வப் பிள்ளை யாக்கினையே
பெருவாழ் வடைந்தேன் பெருங்களிப்பால் பெருமா னின்பால் வளர்கின்றேன்
உருவா ருலகி லுனைப்பாடி யாடும் வண்ண முரைத்தருளே. 2

அவமே புரிந்தேன் றனைமீட்டுன் அருளா ரமுத மிகப்புகட்டிச்
சிவமே சிற்றம் பலவாநின் செல்வப் பிள்ளை யாக்கினையே
பவமேதொலைத்தேன்பெருங்களிப்பாற்பதியேநின்பால்வளர்கின்றேன்
நவமே யடியே னினைப்பாடி யாடும் வண்ண நவிலுகவே. 3

பல்வா தனையுந் தவிர்த்தெனக்கே பரமா னந்த வமுதளித்துச்
செல்வா சிற்றம் பலவாநின் செல்வப்பிள்ளை யாக்கினையே
வல்வா தனைசெய் மனச்செருக்கை மாற்றி நின்பால் வளர்கின்றேன்
நல்வாழ் வளித்தாய் நினைப்பாடி யாடும் வண்ணம் நவிலுகவே. 4

ஓவா வின்ப மயமாகி யோங்கு மமுத முதவியெனைத்
தேவா சிற்றம் பலவாநின் செல்வப் பிள்ளை யாக்கினையே
பூவார் மணம்போற் சுகந்தருமெய்ப்பொருளேநின்பால்வளர்கின்றேன்
நாவா லடியே னினைப்பாடி யாடும் வண்ணம் நவிலுகவே. 5

இளிவே தவிர்த்துச் சிறியேன்றன் எண்ண முழுது மளித்தருளித்
தெளிவே சிற்றம் பலவாநின் செல்வப் பிள்ளை யாக்கினையே
ஒளிவேய் வடிவு பெற்றோங்கி உடையா யுன்பால் வளர்கின்றேன்
தளிவேய் நினது புகழ்பாடி யாடும் வண்ணஞ் சாற்றுகவே. 6

மறப்பே தவிர்த்திங் கெனையென்று மாளா நிலையிற் றனியமர்த்திச்
சிறப்பே சிற்றம் பலவாநின் செல்வப் பிள்ளை யாக்கினையே
பிறப்பே தவிர்ந்தேன் பெருங்களிப்பாற் பெருமா னின்பால் வளர்கின்றேன்
திறப்பே ருலகில் உனைப்பாடி யாடும் வண்ணஞ் செப்புகவே. 7

ஊனே புகுந்தென் னுளங்கனிவித் துயிரிற் கலந்தே யொன்றாகித்
தேனே சிற்றம் பலவாநின் செல்வப் பிள்ளை யாக்கினையே
நானே யழியா வாழ்வுடையேன் நானே நின்பால் வளர்கின்றேன்
தானே ருலகில் உனைப்பாடி யாடும் வண்ணஞ் சாற்றுகவே. 8

ஆரா வமுத மளித்தருளி யன்பா லின்ப நிலைக்கேற்றிச்
சீரார் சிற்றம் பலவாநின் செல்வப் பிள்ளை யாக்கினையே
ஏரா ரின்ப வனுபவங்க ளெல்லாம் பொருந்தி யிருக்கின்றேன்
தீரா வுலகி லடிச்சிறியேன் செய்யும் பணியைத் தெரித்தருளே. 9

மெய்வைப் பழியா நிலைக்கேற்றி விளங்கு மமுத மிகவளித்தே
தெய்வப் பதியே சிவமேநின் செல்வப் பிள்ளை யாக்கினையே
ஐவைப் பறிந்தேன் துரிசெல்லா மறுத்தே னின்பால் வளர்கின்றேன்
பொய்வைப் படையேன் இவ்வுலகிற் புரியும் பணியைப் புகன்றருளே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

64. ஆற்றாமை

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இப்பார் முதலெண் மூர்த்தமதா யிலங்குங் கருணை யெங்கோவே
தப்பா யினதீர்த் தென்னையுமுன் றடுத்தாட் கொண்ட தயாநிதியே
எப்பா லவரும் புகழ்ந்தேத்து மிறைவா வெல்லாம் வல்லோனே
அப்பா வரசே யினிச்சிறிது மாற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 1

புரைசேர் துயரப் புணரிமுற்றுங் கடத்தி ஞான பூரணமாங்
கரைசேர்த் தருளி யின்னமுதக் கடலைக் குடிப்பித் திடல்வேண்டும்
உரைசேர் மறையின் முடிவிளங்கு மொளிமா மணியே யுடையானே
அரைசே யப்பா வினிச்சிறிது மாற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 2

கண்ணா ரமுதக் கடலேயென் கண்ணே கண்ணுட் கருமணியே
தண்ணார் மதியே கதிர்பரப்பித் தழைத்த சுடரே தனிக்கனலே
எண்ணா டரிய பெரியவண்ட மெல்லா நிறைந்த வருட்ஜோதி
அண்ணா வரசே யினிச்சிறிது மாற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 3

பொய்யா தென்று மெனதுளத்தே பொருந்து மருந்தே புண்ணியனே
கையார்ந் திலங்கு மணியேசெங் கரும்பே கனியே கடையேற்குச்
செய்யா வுதவி செய்தபெருந் தேவே மூவாத் தெள்ளமுதே
ஐயா வரசே யினிச்சிறிது மாற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 4

இத்தா ரணியி லென்பிழைக ளெல்லாம் பொறுத்த வென்குருவே
நித்தா சிற்றம் பலத்தாடு நிருத்தா வெல்லாஞ் செயவல்ல
சித்தா சித்தி புரத்தமர்ந்த தேவே சித்த சிகாமணியே
அத்தா வரசே யினிச்சிறிது மாற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 5

எம்மே தகவு முடையவர்தம் மிதயத் தமர்ந்த விறையவனே
இம்மே தினியி லெனைவருவித் திட்ட கருணை யெம்மானே
நம்மே லவர்க்கு மறிவரிய நாதா வென்னை நயந்தீன்ற
அம்மே யப்பா வினிச்சிறிது மாற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 6

செப்பார் கலைகள் மொழிந்தபொருட் டிறங்க ளனைத்துந் தெரிந்து தெளிந்
திப்பா ரிடைநின் புகழ்பாடு கின்ற பெரிய ரின்மொழிப்பாட்
டொப்பா சிறியேன் புன்மொழிப்பாட் டெல்லா முவந்த வுடையானே
அப்பா வரசே யினிச்சிறிது மாற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 7

துப்பார் கனகப் பொதுவினடத் தொழிலா லுலகத் துயரொழிக்கும்
வைப்பா மிறைவா சிவகாம வல்லிக் கிசைந்த மணவாளா
ஒப்பா ருயர்ந்தா ரில்லாத வொருவா வெல்லா முடையானே
அப்பா வரசே யினிச்சிறிது மாற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 8

ஒப்பா ருரைப்பார் நின்பெருமைக் கெனமா மறைக ளோலமிடுந்
துப்பார் வண்ணச் சுடரேமெய்ச் சோதிப் படிக வண்ணத்தாய்
வெப்பா னவைதீர்த் தெனக்கமுத விருந்து புரிதல் வேண்டுமென்றன்
அப்பா வரசே யினிச்சிறிது மாற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 9

வெப்பா ருள்ளக் கலக்கமெலா மிற்றைப் பொழுதே விலக்கியொழித்
திப்பா ரிடையென் கருத்தின்வண்ண மெல்லாம் விரைவி னீந்தருள்க
ஒப்பா னுரைத்த தன்றுண்மை யுரைத்தேன் கருணை யுடையானே
அப்பா வரசே யினிச்சிறிது மாற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

65. திருப்பள்ளி யெழுச்சி

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழுது விடிந்ததென் னுள்ளமென் கமலம்
பூத்தது பொன்னொளி பொங்கிய தெங்குந்
தொழுதுநிற் கின்றனன் செய்பணி யெல்லாஞ்
சொல்லுதல் வேண்டுமென் வல்லசற் குருவே
முழுதுமா னனைன வாகம வேத
முறைகளெ லாமொழி கின்றமுன் னவனே
எழுதுத லரியசீர் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்தந்தை யேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 1

துற்குண மாயைபோய்த் தொலைந்தது ஞானந்
தோன்றிடப் பொன்னொளி தோற்றிய கதிர்தான்
சிற்குண வரைமிசை யுதயஞ்செய் ததுமா
சித்திகள் அடிப்பணிச் செய்திடச் சூழ்ந்த
நற்குண சன்மார்க்க சங்கத்தா ரெல்லாம்
நண்ணினர் தோத்திரம் பண்ணிநிற் கின்றார்
எற்குண வளித்தவென் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்னம்மை யேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 2

நிலந்தெளிந் ததுகண மழுங்கின சுவண
நீடொளி தோன்றிற்றுக் கோடொலிக் கின்ற
அலர்ந்தது தாமரை யாணவ விருள்போய்
அழிந்தது கழிந்தது மாயைமா லிரவு
புலர்ந்தது தொண்டரோ டண்டருங் கூடிப்
போற்றியோ சிவசிவ போற்றியென் கின்றார்
இலங்குரு வளித்தவென் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்குரு வேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 3

கல்லாய மனங்களுங் கரையப்பொன் ளொளிதான்
கண்டது கங்குலும் விண்டது தொண்டர்
பல்லாரு மெய்தினர் பாடிநின் றாடிப்
பரவுகின் றாரன்பு விரவுகின் றாராய்
நல்லார்மெய்ஞ் ஞானிகள் யோகிகள் பிறரும்
நண்ணினர் சூழ்ந்தனர் புண்ணிய நிதியே
எல்லாஞ்செய் வல்லவென் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்தெய்வ மேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 4

புன்மாலை யிரவெலாம் புலர்ந்தது ஞானப்
பொருப்பின்மேற் பொற்கதிர் பொலிந்தது புலவோர்
சொன்மாலை தொடுத்தனர் துதித்துநிற் கின்றார்
சுத்தசன் மார்க்கசங் கத்தவ ரெல்லாம்
மன்மாலை மாலையா வந்துசூழ் கின்றார்
வானவர் நெருங்கினர் வாழியென் கின்றார்
என்மாலை யணிந்தவென் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்பதி யேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 5

ஒருமையி னுலகெலா மோங்குக வெனவே
ஊதின சின்னங்க ளூதின சங்கம்
பெருமைகொள் சமரச சுத்தசன் மார்க்கப்
பெரும்புகழ் பேசினர் பெரியவர் சூழ்ந்தார்
அருமையு மெளிமையு மாகியன் றாகி
அம்பலத் தேசித்தி யாடல்செய் பதியே
இருமையு மளித்தவென் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்னர சேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 6

சினைப்பள்ளித் தாமங்கள் கொணர்ந்தன ரடியார்
சிவசிவ போற்றியென் றுவகைகொள் கின்றார்
நினைப்பள்ளி யுண்ணத்தெள் ளாரமு தளிக்கும்
நேரமிந் நேரமென் றாரியர் புகன்றார்
முனைப்பள்ளி பயிற்றாதென் றனைக்கல்வி பயிற்றி
முழுதுணர் வித்துடற் பழுதெலாந் தவிர்த்தே
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்னப்ப னேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 7

மதம்பிடித் தவரெல்லாம் வாய்பிடிப் புண்டு
வந்துநிற் கின்றனர் வாய்திறப் பிப்பான்
கதம்பிடித் தவரெல்லாங் கடும்பிணி யாலே
கலங்கினர் சூழ்ந்தன ருலம்புறு கின்றார்
பதம்பிடித் தவரெல்லாம் அம்பலப் பாட்டே
பாடின ராடினர் பரவிநிற் கின்றார்
இதம்பிடித் தெனையாண்ட அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்னைய னேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 8

மருளொடு மாயைபோய்த் தொலைந்தது மதங்கள்
வாய்மூடிக் கொண்டன மலர்ந்தது கமலம்
அருளொளி விளங்கிய தொருதிருச் சபையும்
அலங்கரிக் கின்றனர் துலங்கிவீற் றிருக்கத்
தெருளொடு பொருளுமேன் மேலெனக் களித்துச்
சித்தெலாஞ் செய்திடத் திருவருள் புரிந்தே
இருளறுத் தெனையாண்ட அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்வள்ள லேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 9

அலங்கரிக் கின்றேமோர் திருச்சபை யதிலே
அமர்ந்தருட் ஜோதிகொண் டடிச்சிறி யோமை
வலம்பெற மிறவாத வாழ்வில்வைத் திடவே
வாழ்த்துகின் றேமுன்னர் வணங்கிநிற் கின்றேம்
விலங்கிய திருளெலாம் விடிந்தது பொழுது
விரைந்தெமக் கருளுதல் வேண்டுமித் தருணம்
இலங்குநற் றருணமெம் அருட்பெருஞ் ஜோதி
எம்தந்தை யேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

66. திருவுந்தியார்

கலித்தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

இரவு விடிந்த திணையடி வாய்த்தன
பரவி மகிழ்ந்தேனென் றுந்தீ பற
பாலமு துண்டேனென் றுந்தீ பற. 1

பொழுது விடிந்தது பொற்பதம் வாய்த்தன
தொழுது மகிழ்ந்தேனென் றுந்தீ பற
தூயவ னானேனென் றுந்தீ பற. 2

தூக்கந் தொலைந்தது சூரியன் றோன்றினன்
ஏக்கந் தவிர்ந்தேனென் றுந்தீ பற
இன்னமு துண்டேனென் றுந்தீ பற. 3

துன்பந் தவிர்ந்தது தூக்கந் தொலைந்தது
இன்பங் கிடைத்ததென் றுந்தீ பற
எண்ணம் பலித்ததென் றுந்தீ பற. 4

ஞான முதித்தது நாத மொலித்தது
தீனந் தவிர்ந்ததென் றுந்தீ பற
சிற்சபை கண்டேனென் றுந்தீ பற. 5

திரையற்று விட்டது செஞ்சுடர் தோன்றிற்று
பரையொளி யோங்கிற்றென் றுந்தீ பற
பலித்தது பூசையென் றுந்தீ பற. 6

உள்ளிரு ளீங்கிற்றென் னுள்ளொளி யோங்கிற்றுத்
தெள்ளமு துண்டேனென் றுந்தீ பற
தித்திக்க வுண்டேனென் றுந்தீ பற. 7

எந்தையைக் கண்டே னிடரெலா நீங்கினேன்
சிந்தை மகிழ்ந்தேனென் றுந்தீ பற
சித்திகள் பெற்றேனென் றுந்தீ பற. 8

தந்தையைக் கண்டேனான் சாகா வரம்பெற்றேன்
சிந்தை களித்தேனென் றுந்தீ பற
சித்தெலாம் வல்லேனென் றுந்தீ பற. 9

முத்தியைப் பெற்றேனம் முத்தியினல் ஞான
சித்தியை யுற்றேனென் றுந்தீ பற
சித்தனு மானேனென் றுந்தீ பற. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

67. சரணடைதல்

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்ணு நின்றே னெண்ணமெலா மெய்த வருள்செய் கின்றதனித்
தண்ணு ரமுதே சிற்சபையிற் றனித்த தலைமைப் பெருவாழ்வே
கண்ணு ரொளியே யொளியெல்லாங் கலந்த வெளியே கருதுறுமென்
அண்ணு வையா வம்மாவென் னப்பா யானுன் னடைக்கலமே. 1

திரைசேர் மறைப்பைத்தீர்த்தெனக்கேதெரியா வெல்லாந்தெரிவித்துப்
பரைசேர் ஞானப் பெருவெளியிற் பழுத்த கொழுத்த பழந்தந்தே
கரைசே ரின்பக் காட்சியெலாங் காட்டிக் கொடுத்தே யெனையாண்ட
அரைசே யையா வம்மாவென் அப்பா யானுன் னடைக்கலமே. 2

தேனே யமுதே சிற்சபையிற் சிவமே தவமே செய்கின்றோர்
ஊனே புகுந்த வொளியேமெய் யுணர்வே யென்ற னுயிர்க்குயிராம்
வானே யென்னைத் தானுக்கு வானே கோனே யெல்லாம்வல்
லானே யையா வம்மாவென் அப்பா யானுன் னடைக்கலமே. 3

கடையே னுள்ளக் கவலையெலாங் கழற்றிக் கருணை யமுதளித்தென்
புடையே யகத்தும் புறத்துமகப் புறத்தும் விளங்கும் புண்ணியனே
தடையே தவிர்க்குங் கனகசபைத் தலைவா ஞான சபாபதியே
அடையே னுலகை யுனையடைந்தேன் அடியே னுன்ற னடைக்கலமே.

இகத்தும் பரத்தும் பெரும்பலன்கள் எல்லாம் பெறுவித்திம்மையிலே
முகத்து முளத்துங் களிதுளும்ப மூவா வின்ப நிலையமர்த்திச்
சகத்து ளவர்கண் **மிகத்துதிப்பத்தக்கோ** னெனவைத்தென் னுடைய
அகத்தும் புறத்தும் விளங்குகின்றோய் அடியே னுன்ற னடைக்கலமே.

நீண்ட மறைக ளாகமங்கள் நெடுநாள் முயன்று வருந்திநின்று
வேண்ட வவைகட் கொருசிறிதும் விளங்கக் காட்டாதென்மொழியைப்
பூண்ட வடியை யென்றலைமேற் பொருந்தப் பொருத்தி யென்றன்னை
ஆண்ட கருணைப் பெருங்கடலே அடியே னுன்ற னடைக்கலமே. 6

பாடுஞ் சிறியேன் பாட்டனைத்தும் பலிக்கக் கருணை பாலித்துக்
கோடு மனப்பேய்க் குரங்காட்டங் குலைத்தே சீற்றக் கூற்றொழித்து
நீடு முலகி லழியாத நிலைமே லெனைவைத் தென்னுளத்தே
ஆடுங் கருணைப் பெருவாழ்வே அடியே னுன்ற னடைக்கலமே. 7

கட்டுக் கடங்கா மனப்பரியைக் கட்டுமிடத்தே கட்டுவித்தென்
மட்டுக் கடங்கா வாங்கார மதமா வடங்க வடக்குவித்தே
எட்டுக் கிசைந்த விரண்டுமெனக் கிசைவித் தெல்லா வின்னமுதும்
அட்டுக் கொடுத்தே யருத்துகின்றோ யடியே னுன்ற னடைக்கலமே. 8

புல்லுங் களபப் புணர்முலையார் புணர்ப்பும் பொருளும் பூமியுமென்
றொல்லு முலகப் பேராசை யுவரி கடத்தி யெனதுமனக்
கல்லுங் கனியக் கரைவித்துக் கருணை யமுதங் களித்தளித்தே
அல்லும் பகலு மெனதுளத்தே அமர்ந்தோ யானுன் னடைக்கலமே.

பிச்சங் கவரி நிழற்றியசைத் திடமால் யானைப் பிடரியின்மேல்
நிச்சம் பவனி வருகின்ற நிபுண ரெல்லாந் தொழுதேத்த
எச்சம் புரிவோர் போற்றவெனை ஏற்று நிலைமே லேற்றுவித்தென்
அச்சந் தவிர்த்தே யாண்டுகொண்டாய் அடியே னுன்றனடைக்கலமே.

இருளைக் கெடுத்தென் னெண்ணமெலாம் இனிது முடிய நிரம்புவித்து
மருளைத் தொலைத்து மெய்ஞ்ஞான வாழ்வை யடையும் வகைபுரிந்து
தெருளத் தெளிவித் தெல்லாஞ்செய் சித்தி நிலையைச் சேர்வித்தே
அருளைக்கொடுத்தென் றனையாண்டோய்அடியேனுன்றனடைக்கலமே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

68. பற்றறுத்தல்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சத்தியஞ் சத்திய மருட்பெருஞ் ஜோதித்
　தந்தைய ரேயெனைத் தாங்குகின் றீரே
உத்தம மாகுநுந் திருச்சமு கத்தென்
　உடல்பொரு ளாவியை யுவப்புட னளித்தேன்
இத்தகை யுலகிடை யவைக்குமென் றனக்கும்
　ஏதுஞ் சுதந்தர மில்லையிங் கினிநீர்
எத்தகை யாயினுஞ் செய்து கொள்கிற்பீர்
　எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே. 1

ஆணை நும் மாணையென் னருட்பெருஞ் ஜோதி
ஆண்டவரே திரு வம்பலத் தவரே
நாணைவிட் டுரைக்கின்ற வாறிது கண்டீர்
நாயகரே யுமை நான்விட மாட்டேன்
கோணையென் உடல்பொரு ளாவியு நுமக்கே
கொடுத்தன னினியென்மேற் குறைசொல்ல வேண்டாம்
ஏணைநின் றெடுத்தகைப் பிள்ளைநா னன்றோ
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே. 2

அகத்தென்று புறத்தென்று நினைத்ததிங் கில்லை
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னண்டவ ரேநீர்
சகத்தென்று மெங்கணுஞ் சாக்கியாய் நின்றீர்
தனிப்பெருந் தேவரீர் திருச்சமு கத்தே
[1]உகத்தென துடல்பொரு ளாவியை நுமக்கே
ஒருமையி னளித்தன னிருமையும் பெற்றேன்
இகத்தன்றிப் பரத்தினு மெனக்கோர்பற் றிலைகாண்
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே. 3

தப்படி யெடுத்துக்கொண் டுலகவர் போலே
சாற்றிட மாட்டேனுன் சத்தியஞ் சொன்னேன்
செப்படி வித்தைசெய் சித்தரென் றோதுந்
தேவரீர் வல்லபத் திருச்சமு கத்தே
இப்படி வான்முத லெங்கணு மறிய
என்னுட லாதியை யீந்தன னுமக்கே
எப்படி யாயினுஞ் செய்துகொள் கிற்பீர்
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே. 4

தருணத்துக் கேற்றவா சொல்லிப்பின் மாற்றுந்
தப்புரை யீதன்று சத்தியஞ் சொன்னேன்
கருணைப் பெருக்கினிற் கலந்தென துள்ளே
கனவினு நனவினுங் களிப்பருள் கின்றீர்
வருணப் பொதுவிலும் மாசமு கத்தென்
வண்பொரு ளாதியை நண்பொடு கொடுத்தேன்
இருணச் சறுத்தமு தந்தர வல்லீர்
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே. 5

வாய்மட்டிற் சொல்கின்ற வார்த்தையன் றிதுவென்
மனமொத்துச் சொல்லிய வாய்மைமுக் காலும்
தாய்மட்டி லன்றியென் தந்தையுங் குருவுஞ்
சாமியு மாகிய தனிப்பெருந் தகையீர்
ஆய்மட்டி லென்னுட லாதியை நுமக்கே
அன்புடன் கொடுத்தன னண்டவ ரேநீர்
ஏய்மட்டி லெப்படி யேனுஞ்செய் கிற்பீர்
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே. 6

1. உகந்து என்பது — உகத்துவலித்தல் விகாரம்.

தித்திக்கப் பேசிக் கசப்புள்ளே காட்டுந்
திருட்டுப்பேச் சன்றுநுந் திருவுள மறியும்
எத்திக்கு மறியவென் னுடல்பொரு ளாவி
என்பவை மூன்றுமுள் ளன்பொடு கொடுத்தேன்
சித்திக்கு மூலத்தைத் தெளிவித்தென் னுள்ளே
திருநடஞ் செய்கின்ற தேவரீர் தாமே
இத்திக்கி லெப்படி யேனுஞ்செய் கிற்பீர்
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே. 7

புன்மார்க்கத் துள்ளும் புறத்தும் வேறுகிப்
புகன்றசொல் லன்றுநும் பொன்னடி கண்ட
சன்மார்க்க சங்கத்துச் சாதுக்கள் காணச்
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்தியஞ் சொன்னேன்
தன்மார்க்கத் தென்னுட லாதியை நுமக்கே
தந்தனன் றிருவருட் சந்நிதி முன்னே
என்மார்க்கத் தெப்படி யேனுஞ்செய் கிற்பீர்
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே. 8

இச்சைவே றில்லையிங் கென்கருத் தெல்லாம்
என்னுள் ளமர்ந்தறிந் தேயிருக் கின்றீர்
விச்சை யெலாம்வல்ல நுந்திருச் சமுக
விண்ணப்ப மென்னுட லாதியை நுமக்கே
நிச்சலுந் தந்தன னென்வச மின்றி
நின்றன னென்றனை நீர்செய்வ தெல்லாம்
எச்செய லாயினுஞ் செய்துகொள் கிற்பீர்
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே. 9

மன்செய்து கொண்டசன் மார்க்கத்தி லிங்கே
வான்செய்து கொண்டதை நான்செய்து கொண்டேன்
முன்செய்து கொண்டது மிங்ஙனங் கண்டீர்
மூவகை யாமுட லாதியை நுமது
பொன்செய்து கொண்ட பொதுவினி லாடும்
பொன்னடி காணப் பொருந்திக் கொடுத்தேன்
என்செய்து கொண்டாலுஞ் செய்துகொள் கிற்பீர்
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே. 10

தெய்வங்கள் பலபல சிந்தைசெய் வாரும்
சேர்கதி பலபல செப்புகின் றாரும்
பொய்வந்த கலைபல புகன்றிடு வாரும்
பொய்ச்சம யாதியை மெச்சுகின் றாரும்
மெய்வந்த திருவருள் விளக்கமொன் றில்லார்
மேல்விளை வறிகிலர் வீண்கழிக் கின்றார்
எய்வந்த துன்பொழித் தவர்க்கறி வருள்வீர்
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே. 11

அருட்பெருஞ்ஜோதி

69. சிற்சத்தி துதி

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜோதிக் கொடியே யானந்த சொருபக் கொடியே ஜோதியுருப்
பாதிக் கொடியே ஜோதிவலப் பாகக் கொடியே யெனையீன்ற
ஆதிக் கொடியே யுலகுகட்டி யாளுங் கொடியே **சன்மார்க்க**
நீதிக் கொடியே சிவகாம நிமலக் கொடியே யருளுகவே. 1

பொருணாற் கொடியே மாற்றுயர்ந்த பொன்னங்கொடியே போதாந்த
வருணக் கொடியே யெல்லாஞ்செய் வல்லா ரிடஞ்சேர் மணிக்கொடியே
தருணக் கொடியே யென்றன்னைத் தாங்கி யோங்குந் தனிக்கொடியே
கருணைக் கொடியே ஞானசிவ காமக் கொடியே யருளுகவே. 2

நீட்டுக் கொடியே சன்மார்க்க நீதிக் கொடியே சிவகீதப்
பாட்டுக் கொடியே யிறைவர்வலப் பாகக் கொடியே பரநாத
நாட்டுக் கொடியே யெனையீன்ற ஞானக் கொடியே யென்னுறவாங்
கூட்டுக் கொடியே சிவகாமக் கொடியே யடியேற் கருளுகவே. 3

மாலக் கொடியேன் குற்றமெலா மன்னித் தருளி மரணமெனுஞ்
சாலக் கொடியை யொடித்தெனக்குட் சார்ந்து விளங்குந் தவக்கொடியே
காலக் கருவைக் கடந்தொளிர்வான் கருவுங் கடந்து வயங்குகின்ற
கோலக் கொடியே சிவஞானக் கொடியே யடியேற் கருளுகவே. 4

நாடாக் கொடிய மனமடக்கி நல்ல மனத்தைக் கனிவித்துப்
பாடாப் பிழையைப் பொறுத்தெனக்கும் பதமீந் தாண்ட பதிக்கொடியே
தேடாக் கரும சித்தியெலாந் திகழத் தயவாற் றெரிவித்த
கோடாக் கொடியே சிவதருமக் கொடியே யடியேற் கருளுகவே. 5

மணங்கொள் கொடிப்பூ முதனன்கு வகைப்பூ வடிவுள் வயங்குகின்ற
வணங்கொள் கொடியே யைம்பூவு மலிய மலர்ந்த வான்கொடியே
கணங்கொள் யோக சித்தியெலாங் காட்டுங் கொடியே கலங்காத
குணங்கொள் கொடியே சிவபோகக் கொடியே யடியேற் கருளுகவே.

புலங்கொள் கொடிய மனம்போன போக்கிற் போகா தெனைமீட்டு
நலங்கொள் கருணைச் சன்மார்க்க நாட்டில் விடுத்த நற்கொடியே
வலங்கொண் ஞான சித்தியெலாம் வயங்க விளங்கு மணிமன்றிற்
குலங்கொள் கொடியே மெய்ஞ்ஞானக் கொடியே யடியேற் கருளுகவே.

வெறிக்குஞ் சமயக் குழியில்விழ விரைந்தேன் றன்னை விழாதவகை
மறிக்கு மொருபே ரறிவளித்த வள்ளற் கொடியே மனக்கொடியைச்
செறிக்கும் பெரிய ருளத்தோங்குந் தெய்வக் கொடியே சிவஞானங்
குறிக்குங் கொடியே யானந்தக் கொடியே யடியேற் கருளுகவே. 8

தடுத்த லரிய பயங்கவலை யெல்லாந் தவிர்த்துக் கருத்துள்ளே
அடுத்த கொடியே யருளமுத மளித்தென் றனைமெய் யருட்கரத்தால்
எடுத்த கொடியே சித்தியெலா மிந்தா மகனே யென்றெனக்கே
கொடுத்த கொடியே யானந்தக் கொடியே யடியேற் கருளுகவே. 9

ஏட்டைத்[1] தவிர்த்தென் னெண்ணமெலா மெய்தவொளிதந் தியான்வனைந்த
பாட்டைப் புனைந்து பரிசளித்த பரமஞானப் பதிக் கொடியே
தேட்டைத் தனிப்பே ரருட்செங்கோல் செலுத்துஞ்சுத்தசன்மார்க்கக்
கோட்டைக் கொடியே யானந்தக் கொடியே யடியேற் கருளுகவே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

70. பிரிவாற்றாமை

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேடிய துண்டு நினதுரு வுண்மைதெளிந்திடச்சிறிதுநின் னுடனே
ஊடிய துண்டு பிறர்தமை யடுத்தே யுரைத்தது முவந்தது முண்டோ
ஆடிய பாத மறியநா னறியேன் அம்பலத் தரும்பெருஞ் ஜோதி
கூடிய நின்னைப் பிரிகிலேன் பிரிவைக் கூறவுங் கூசுமென் னுவே. 1

மடம்புரி மனத்தாற் கலங்கிய துண்டு வள்ளலே நின்றிரு வரவுக்
கிடம்புரி சிறியேன் கலங்கினே னெனினு மிறையும்வே றெண்ணிய துண்டோ
நடம்புரி பாத மறியநா னறியே னுன்செயும் வகையினி நன்றே
திடம்புரிந் தருளிக் காத்திடல் வேண்டுஞ்சிறிதுநான்பொறுக்கலேன் சிவனே 2

நீக்கிய மனம்பின் னடுத்தெனைக் கலக்கிநின் றதேயன் றிநின்னளவில்
நோக்கிய நோக்கம் பிறவிட யத்தே நோக்கிய திறையுமிங் குண்டோ
தூக்கிய பாத மறியநா னறியேன் துயரினிப் பொறுக்கலேன் சிறிதும்
தேக்கியகளிப்பாற்சிறப்பவந்தென்னைத்தெளிவித்தனின்கடன்சிவனே.

ஈன்றநற் றயுந் தந்தையுங் குருவு மென்னுயிர்க் கின்பமும் பொதுவில்
ஆன்றமெய்ப் பொருளே யென்றிருக் கின்றே னன்றிவே றெணணியதுண்டோ
ஊன்றிய பாத மறியநா னறியே னுறுகணிங் காற்றலேன் சிறிதுந்
தோன்றியென் னுளத்தேமயக்கெலாந்தவிர்த்துத்துலக்குதனின்கடன் றுணையே.

மாயையாற் கலங்கி வருந்தியபோதும் வள்ளலுன் றன்னையே **மதித்துன்**
சாயையாப் பிறரைப் பார்த்ததே யல்லாற் றலைவவே றெண்ணிய துண்டோ
தூயபொற் பாத மறியநா னறியேன் துயரினிச் சிறிதுமிங் காற்றேன்
நாயகா வெனது மயக்கெலாந் தவிர்த்தே நன்றருள் புரிவதுன் கடனே.

வண்ணம் வேறெனினும் வடிவுவேறெனினுமன்னியவுண்மையொன்றென்றே
எண்ணிய தல்லாற் சச்சிதா னந்தத் திறையும்வே றெண்ணிய துண்டோ
அண்ணநின் பாத மறியநானறியேன்அஞரினிச்சிறிதுமிங்காற்றேன்
திண்ணமே நின்மேலாணை யென்றன்னைத் தெளிவித்துக் காப்பதுன் கடனே. 6

---

1 ஏட்டை என்பது — துன்பம்.

ஊடல்செய் மதமுஞ் சமயமுமிவற்றினுற்றகற்பனைகளுந்தவிர்ந்தேன்
வாடல்செய் மனத்தாற் கலங்கினே னெனினு மன்றினை மறந்ததிங் குண்டோ
ஆடல்செய் பாத மறியநா னறியேன் ஐயவோ சிறிதுமிங் காற்றேன்
பாடல்செய் கின்றேன் படிக்கின்றே னெனக்குப் பரிந்தருள் புரிவதுன் கடனே. 7

உள்ளதே யுள்ள திரண்டிலை யெல்லாம்ஒருசிவமயமெனவுணர்ந்தேன்
கள்ளநேர் மனத்தாற் கலங்கினே னெனினுங் கருத்தயல் கருதிய துண்டோ
வள்ளலுன் பாத மறியநா னறியேன் மயக்கினிற் சிறிதுமிங்காற்றேன்
தெள்ளமு தருளி மயக்கெலாந் தவிர்த்தே தெளிவித்தல் நின்கடன் சிவனே. 8

எம்மத நிலையு நின்னருள் நிலையி லிலங்குத லறிந்தன னெல்லாஞ்
சம்மத மாக்கிக் கொள்கின்றே னல்லாற் றனித்துவே றெண்ணிய துண்டோ
செம்மலுன் பாத மறியநா னறியேன் சிறிதுமிங் கினித்துய ராற்றேன்
இம்மதிக் கடியேன் குறித்தவா றுள்ள தியற்றுவ துன்கட னெந்தாய்.

அகம்புற மற்றை யகப்புறம் புறத்தே யடுத்திடும் புறப்புற நான்கில்
இகந்தது மிலையோ ரேகதே சத்தா லிறையுமிங் கெண்ணிய துண்டோ
உகந்தநின் பாத மறியநா னறியே னுறுகணிங் கினிச்சிறி துந்தான்
இகழ்பெற லாற்றேன் மயக்கெலாந் தவிர்த்திங் கென்னையாண் டருள்வதுன் கடனே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

71. ஆனந்தானுபவம்

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளத்தை யெல்லாங் கடக்கவிட்டே னின்னருளாம்
வெள்ளத்தை யெல்லா மிகவுண்டேன் — உள்ளத்தே
காணாத காட்சியெலாங் காண்கின்றே னெங்குமன்ற
வாணா நினக்கடிமை வாய்த்து. 1

காலையிலே நின்றன்னைக் கண்டுகொண்டேன் சன்மார்க்கச்
சாலையிலே யின்பந் தழைக்கின்றேன் — ஞாலமிசைச்
சாகா வரம்பெற்றேன் தத்துவத்தின் மேனடிக்கும்
ஏகா நினக்கடிமை யேய்ந்து. 2

மூவர்களுந் தேற முடியா முடிபெல்லாம்
யாவர்களுங் காண வெனக்களித்தாய் — மேவுகடை
நாய்க்குத் தவிசளித்து நன்முடியுஞ் சூட்டுதலெந்
தாய்க்குத் தனியியற்கை தான். 3

கொள்ளையெனா வின்பங் கொடுத்தாய் நினதுசெல்வப்
பிள்ளையென வெற்குப் பெயரிட்டாய் — தெள்ளமுதந்
தந்தாய் சமரசசன் மார்க்கசங்கத் தேவைத்தாய்
எந்தாய் கருணை யிது. 4

கண்டேன் களித்தேன் கருணைத் திருவமுதம்
உண்டே னுயர்நிலைமே லோங்குகின்றேன் — கொண்டேன்
அழியாத் திருவுருவ மச்சோவெஞ் ஞான்றும்
அழியாச்சிற் றம்பலத்தே யான். 5

பார்த்தேன் பணிந்தேன் பழிச்சினேன் மெய்ப்புளகம்
போர்த்தேனென் னுள்ளமெலாம் பூரித்தேன்—ஆர்த்தேநின்
றாடுகின்றேன் பாடுகின்றே னன்புருவா னேனருளை
நாடுகின்றேன் சிற்சபையை நான். 6

எண்ணுகின்றே னெண்ணங்க ளெல்லாந் தருகின்றான்
உண்ணுகின்றே னுண்ணவுண்ண வூட்டுகின்றான்-நண்ணுதிருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநடஞ்செய் கின்றானென்
குற்றம் பலபொறுத்துக் கொண்டு. 7

கொண்டா னடிமை குறியான் பிழையொன்றுங்
கண்டே களித்தான் கலந்திருந்தான் — பண்டாய
நான்மறையு மாகமமு நாடுந் திருப்பொதுவில்
வான்மலர்ந்தா னென்னை மதித்து. 8

கண்டேன் களித்தேன் கருணைத் திருவமுதம்
உண்டே னழியா வுரம்பெற்றேன் — பண்டே
எனையுவந்து கொண்டா னெழின்ஞான மன்றன்
தனையுவந்து கொண்டான் றனை. 9

தாதையா மென்னுடைய தாயாமென் சற்குருவாம்
மேதையா மின்ப விளைவுமாம் — ஓது
குணவாளன் தில்லையருட் கூத்த னுமையாள்
மணவாளன் பாத மலர். 10

திருவாமென் தெய்வமாந் தெள்ளமுத ஞானக்
குருவா மெனைக்காக்குங் கோவாம் — பருவரையின்
தேப்பிள்ளை யாமென் சிவகாம வல்லிமகிழ்
மாப்பிள்ளை பாத மலர். 11

என்னறிவா மென்னறிவி னின்பமா மென்னறிவின்
தன்னறிவா முண்மைத் தனிநிலையாம் — மன்னுகொடிச்
சேலையிட்டான் வாழச் சிவகாம சுந்தரியை
மாலையிட்டான் பாத மலர். 12

அருட்பெருஞ்ஜோதி

72. சிவபுண்ணியப்பேறு

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாலிலே மயங்கி மண்ணிலே யமித்த வாழ்விலே வரவிலே மலஞ்சார்
தோலிலே யாசை வைத்துவீண் பொழுது தொலைக்கின்றார் தொலைக்கநா னுனது
காலிலே யாசை வைத்தன னீயுங் கனவினு நனவினு மெனைநின்
பாலிலே வைத்தா யெனக்கிது போதும் பண்ணிய தவம்பலித் ததுவே.

மதத்திலே சமய வழக்கிலே மாயை மருட்டிலே யிருட்டிலே மறவாக்
கதத்திலே மனத்தை வைத்துவீண் பொழுது கழிக்கின்றார் கழிக்கநா னுன்பூம்
பதத்திலே மனத்தை வைத்தன னீயும் பரிந்தெனை யழிவிலா நல்ல
பதத்திலே வைத்தா யெனக்கிது போதும்பண்ணியதவம்பலித் ததுவே.

குலத்திலே சமயக் குழியிலே நரகக் குழியிலே குமைந்துவீண்பொழுது
நிலத்திலே போக்கி மயங்கியே மாந்து நிற்கின்றார் நிற்கநா னுவந்து
வலத்திலே நினது வசத்திலே நின்றேன் மகிழ்ந்துநீ யென்னுள மெனுமம்
பலத்திலே நின்றா யெனக்கிது போதும் பண்ணிய தவம்பலித் ததுவே.

கூடவும் பின்னே பிரியவுஞ் சார்ந்த கொழுநரு மகளிரு நாண
நீடவெ னுளத்தே கலந்துகொண் டென்றும் நீங்கிடா திருந்துநீ யென்னோ
டாடவு மெல்லாம் வல்லசித் தியைப்பெற் றறிவுரு வாகிநா னுனையே
பாடவும் பெற்றே னெனக்கிது போதும் பண்ணிய தவம்பலித் ததுவே.

உயத்திட மறியா திறந்தவர் தமையிவ் வுலகிலே யுயிர்பெற் றுமீள
நயத்தொடு வருவித் திடுமொரு ஞான நாட்டமுங் கற்பகோ டியினும்
வயத்தொடு சாகா வரமுமென் றனக்கே வழங்கிடப் பெற்றனன் மரண
பயத்தைவிட் டொழித்தே னெனக்கிது போதும் பண்ணிய் தவம்பலித் ததுவே.

நாடல்செய் கின்றேன் அருட்பெருஞ் ஜோதி நாதனை யென்னுளே கண்டு
கூடல்செய் கின்றே னெண்ணிய வெல்லாங்கூடியேகுலவியின்புருவாய்
ஆடல்செய்கின்றேன் சித்தெலாம்வல்லானம்பலந்தனையேகுறித்துப்
பாடல்செய் கின்றே னெனக்கிதுபோதும்பண்ணியதவம்பலித்ததுவே.

துதிபெறு மயனோ டரியரன் முதலோர் சூழ்ந்துசூழ்ந் திளைத்தொருதங்கள்
விதியைநொந் தின்றும் விழித்திருக் கின்றார் விழித்திருந் திடவுநோ வாமே
மதியிலேன் அருளாற் சுத்தசன் மார்க்க மன்றிலே வயங்கிய தலைமைப்
பதிபதம் பெற்றே னெனக்கிது போதும் பண்ணிய தவம்பலித் ததுவே.

புரிசைவா னுலகிற் பூவுல கெல்லாம் புண்ணிய உலகமாய்ப் பொலிந்தே
கரிசெலாந் தவிர்ந்த களிப்பெலா மடைந்து கருத்தொடு வாழவுங் கருத்தின்
துரிசெலாந் தவிர்க்குஞ் சுத்தசன் மார்க்கந் துலங்கவுந் திருவருட் ஜோதிப்
பரிசெலாம் பெற்றே னெனக்கிது போதும் பண்ணிய தவம்பலித் ததுவே. 8

வேதமே விளங்க மெய்ம்மையே வயங்க வெம்மையே நீங்கிட விமல
வாதமே வழங்க வானமே முழங்க வையமே யுய்யவோர் பரம
நாதமே தொனிக்க ஞானமே வடிவாய் நன்மணி மன்றிலே நடிக்கும்
பாதமே பிடித்தே னெனக்கிது போதும் பண்ணிய தவம்பலித் ததுவே.

கட்டமுங் கழன்றேன் கவலைவிட் டொழிந்தேன் கலக்கமுந் தீர்ந்தனன் பிறவிச்
சட்டமுங் கிழித்தேன் தூக்கமுந் துறந்தேன் சாவையு நோவையுந் தவிர்ந்தேன்
சிட்டமு மடைந்தேன் சிற்சபை யுடையான் செல்வமெய்ப் பிள்ளையென் றொருபேர்ப்
பட்டமுந் தரித்தே னெனக்கிது போதும் பண்ணிய தவம்பலித் ததுவே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

73. அந்தோப்பத்து

கலித்தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நானந்த மடையாதெந் நாளினுமுள் ளவனாகி நடிக்கும் வண்ணம்
ஆனந்த நடம்புரிவா னனந்த அமுதளித்தான் அந்தோ வந்தோ. 1

சாதிமதஞ் சமயமுதல் சங்கற்ப விகற்பமெலாந் தவிர்ந்து போக
ஆதிநடம் புரிகின்றா னருட்ஜோதி எனக்களித்தான் அந்தோ வந்தோ. 2

துரியபத மடைந்தபெருஞ் சுத்தர்களு முத்தர்களுந் துணிந்துசொல்லற்
கரியபத மெனக்களித்தா னம்பலத்தில் ஆடுகின்றான அந்தோ வந்தோ. 3

மருட்பெருஞ்சே தனையெனது மட்டுமிலா வணங்கருணை வைத்தேமன்றில்
அருட்பெருஞ்ஜோ திப்பெருமா னருளமுத மெனக்களித்தான் அந்தோ வந்தோ.

துன்பமெலா மொருகணத்திற் றொலைத்தருளி எந்நாளுஞ் சுகத்தி லோங்க
அன்புடையா னம்பலத்தா னருட்ஜோதி எனக்களித்தான் அந்தோ வந்தோ. 5

பந்தமெலாந் தவிர்த்தருளிப் பதந்தருயோ காந்தமுதல் பகரா நின்ற
அந்தமெலாங் கடந்திடச்செய் தருளமுதம் எனக்களித்தான அந்தோ வந்தோ.

பேராலு மறிவாலும் பெரியரெனச் சிறப்பாகப் பேச நின்றோர்
ஆராலும் பெறலரிய தியாததனைப் பெறுவித்தான் அந்தோ வந்தோ.

தினைத்தனையு மறிவறியாச் சிறியனெனை நினையாமற் சித்தி யான
வனைத்துமென்றன் வசமாக்கி யருளமுதம் எனக்களித்தான் அந்தோ வந்தோ.

பொதுவாகிப் பொதுவினடம் புரிகின்ற பேரின்பப் பொருள்தான் யாதோ
அதுநானாய் நானதுவா யத்துவித மாகிநின்றேன் அந்தோ வந்தோ. 9

மருள்வடிவே யெஞ்ஞான்று மெவ்விடத்து மெதனாலு மாய்வி லாத
அருள்வடிவா யிம்மையிலே யடைந்திடப்பெற் றாடுகின்றேன் அந்தோ வந்தோ.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

74. சமரச நிலை

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தி புரத்தே தினந்தோறுஞ் சீர்கொளருட்
சத்திவிழா நீடித் தழைத்தோங்க — எத்திசையில்
உள்ள வரும்வந்தே யுவகை யுறுகமதத்
துள்ள லொழிக தொலைந்து. 1

ஒன்றே சிவமென் றுணர்ந்திவ் வுலகமெலாம்
நன்றே யொருமையுற்று நண்ணியே — மன்றே
நடம்புரியும் பாத நளினமலர்க் குள்ளம்
இடம்புரிக வாழ்க விசைந்து. 2

சிற்சபையும் பொற்சபையுஞ் சித்தி விளக்கத்தால்
நற்சகமே லீடுழி நண்ணிடுக — சற்சபையோர்
போற்றிவரம் பெற்றுவகை பூரிக்க வாழ்ந்திடுக
நாற்றிசையும் வாழ்க நயந்து. 3

அச்சந் தவிர்த்தே யருளிற் செலுத்துகின்ற
விச்சை யரசே விளங்கிடுக — நச்சரவ
மாதிக் கொடியவுயி ரத்தனையும் போயொழிக
நீதிக் கொடிவிளங்க நீண்டு. 4

கருணையிலா ஆட்சி கடுகி யொழிக
அருணயந்த நன்மார்க்க ராள்க — தெருணயந்த
நல்லோர் நினைத்த நலம்பெறுக நன்றுநினைத்
தெல்லோரும் வாழ்க விசைந்து. 5

புல்லொழுக்க மெல்லாம் புணரியிடைப் போயொழிக
நல்லொழுக்க மொன்றே நலம்பெறுக — இல்லொழுக்கிற்
செத்தார்க ளெல்லாம் திரும்ப வெழுந்துமனம்
ஒத்தாராய் வாழ்க வுவந்து. 6

செத்தா ரெழுக சிவமே பொருளென்றே
இத்தா ரணியி லிருந்தொளிர்க — சுத்தசிவ
சன்மார்க்கம் ஒன்றே தழைக்க தயவறியாத்
துன்மார்க்கம் போக தொலைந்து. 7

செத்தவர்க ளெல்லாந் திரும்ப வெழுந்துவரச்
சித்தம்வைத்துச் செய்கின்ற சித்தியனே — சுத்தசிவ
சன்மார்க்க சங்கத் தலைவனே நிற்போற்றும்
என்மார்க்க நின்மார்க்க மே. 8

நல்லாரு மென்னை நயந்தாரு நன்மைசொல
வல்லாரு மென்னை வளர்த்தாரும் — எல்லாரும்
நீயென் றிருக்கின்றே னின்மலனே நீபெற்ற
சேயென் றிருக்கின்றேன் சேர்ந்து. 9

ஆடவெடுத் தானென் றறைகின்றீ ரென்றனைமேற்
சூடவெடுத் தானென்று சொல்கின்றேன் — நாடறிய
இவ்வழக்கை யார்பா லிசைத்தறுத்துக் கொள்கிற்பாம்
கவ்வையற்ற வம்பலத்தான் கால். 10

**நேரவாது நோன்பெனைப்போல் நோற்றவரு மெஞ்ஞான்றும்
சாவா வரமெனைப்போற் சார்ந்தவருந் — தேவாநின்
பேரருளை யென்போலப் பெற்றவரு மெவ்வுலகில்
யாருளர்நீ சற்றே யறை!** 11

அருட்பெருஞ்ஜோதி

75. வேண்டுகோள்

கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதமும் வேதத்தி னந்தமும் போற்ற விளங்கியநின்
பாதமு மாமுடி யுங்கண்டு கொள்ளும் படியெனக்கே
போதமும் போதத் தருளமு துந்தந்த புண்ணியனே
நாதமு நாத முடியுங் கடந்த நடத்தவனே. 1

வண்ணப் பொன்னம்பல வாழ்வேயென் கண்ணினுண் மாமணியே
சுண்ணப் பொன்னீற்றொளி யோங்கிய சோதிச் சுகப்பொருளே
எண்ணப் பயின்றவென் னெண்ண மெலாமுன்ன ரீகவிதென்
விண்ணப்ப மேற்று வருவாயென் பால்விரைந் தேவிரைந்தே. 2

சிற்சபை யப்பனைக் கண்டுகொண் டேனருட் டெள்ளமுதஞ்
சற்சபை யுள்ளந் தழைக்கவுண் டேனுண்மை தானறிந்த
நற்சபை சித்திக ளெல்லாமென் கைவச நண்ணப்பெற்றேன்
பொற்சபை யோங்கப் புரிந்தாடு தற்குப் புகுந்தனனே. 3

வரையற்ற சீர்பெரு வாழ்வுதந் தென்மன மன்னியென்றும்
புரையற்ற மெய்ந்நிலை யேற்றிமெய்ஞ் ஞானப் பொதுவினிடைத்
திரையற்ற காட்சி யளித்தின் னமுதத் தெளிவருளி
நரையற்று மூப்பற் றிறப்பற் றிருக்கவு நண்ணினனே. 4

தாயாகி யென்னுயிர்த் தந்தையு மாகியென் சற்குருவாய்த்
தேயாப் பெரும்பத மாகியென் சத்தியத் தெய்வமுமாய்
வாயாரப் பாடுநல் வாக்களித் தென்னுள மன்னுகின்ற
தூயா திருநட ராயாசிற் றம்பலச் சோதியனே. 5

ஆதியு மந்தமு மில்லாத் தனிச்சுட ராகியின்ப
நீதியு நீர்மையு மோங்கப் பொதுவி னிருத்தமிடுஞ்
சோதியும் [1]வேதியும் நானறிந் தேனிச் செகதலத்தில்
சாதியும் பேதச் சமயமு நீங்கித் தனித்தனனே. 6

தன்னே ரிலாத தலைவாசிற் றம்பலந் தன்னிலென்னை
இன்னே யடைகுவித் தின்பருள் வாயிது வேதருணம்
அன்னே யெனைப்பெற்ற வப்பாவென் றன்னை யடிக்கடிக்கே
சொன்னேன்முன் சொல்லுகின் றேன்பிற வேதுந் துணிந்திலனே.

தேகாதி மூன்றுமுன் பாற்கொடுத் தேனின் திருவடிக்கே
மோகா திபனென் றுலகவர் தூற்ற முயலுகின்றேன்
நாகா திபரும் வியந்திட வென்னெதிர் நண்ணியென்றுஞ்
சாகா வரந்தந்து சன்மார்க்க நீதியுஞ் சாற்றுகவே. 8

கற்றேன்சிற் றம்பலக் கல்வியைக் கற்றுக் கருணைநெறி
உற்றேனெக் காலமுஞ் சாகாம லோங்கு மொளிவடிவம்
பெற்றே னுயர்நிலை பெற்றே னுலகிற் பிறநிலையைப்
பற்றேன் சிவானந்தப் பற்றேயென் பற்றெனப் பற்றினனே. 9

தீமைகள் யாவுந் தொலைத்துவிட் டேனித் தினந்தொடங்கிச்
சேமநல் லின்பச் செயலே விளங்கமெய்ச் சித்தியெலாங்
காமுற் றென்னைக் கலந்துகொண் டாளக் கருணைநடத்
தாமனென் னுள்ளகஞ் சாரவும் பெற்றனன் சத்தியமே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

76. தலைவி பாங்கிக் குரைத்தல்

கலித்தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதாந்த நிலையொடு சித்தாந்த நிலையும்
மேவும் பொதுநடம் நான்காணல் வேண்டும்
நாதாந்தத் திருவீதி நடப்பாயோ தோழி
நடவாம லென்மொழி கடப்பாயோ தோழி. 1

தொம்பத வுருவொடு தற்பத வெளியிற்
றோன்றசி பதநடம் நான்காணல் வேண்டும்
எம்பத மாகி யிசைவாயோ தோழி
இசையாமல் வீணிலே யசைவாயோ தோழி. 2

சின்மய வெளியிடைத் தன்மய மாகித்
திகழும் பொதுநடம் நான்காணல் வேண்டும்
என்மய மாகி யிருப்பாயோ தோழி
இச்சை மயமா யிருப்பாயோ தோழி. 3

1 வேதி என்பது — இரும்பைப் பொன்னாக்குங் குளிகை போன்றவன்.

நவநிலை மேற்பர நாதத் தலத்தே
ஞானத் திருநடம் நான்காணல் வேண்டும்
மவுனத் திருவீதி வருவாயோ தோழி
வாராமல் வீண்பழி தருவாயோ தோழி. 4

ஆறாறுக் கப்புற மாகும் பொதுவில்
அதுவது வாநடம் நான்காணல் வேண்டும்
ஏறும விழியாம விருப்பாயோ தோழி
ஏறி யிழிந்திங் கிறப்பாயோ தோழி. 5

வகார வெளியிற் சிகார வுருவாய்
மகாரத் திருநடம் நான்காணல் வேண்டும்
விகார வுலகை வெறுப்பாயோ தோழி
வேறாகி யென்சொல் மறுப்பாயோ தோழி. 6

நாதாந்த நிலையொடு போதாந்த நிலைக்கு
நடுவாம் பொதுநடம் நான்காணல் வேண்டும்
"சூதாந்தற் போதத்தைச்" சுடுவாயோ தோழி
துட்ட நெறியிற் கெடுவாயோ தோழி. 7

அறிவி லறிவை யறியும் பொதுவில்
ஆனந்தத் திருநடம் நான்காணல் வேண்டும்
செறிவி லறிவாகிச் செல்வாயோ தோழி
செல்லாமல் மெய்ந்நெறி வெல்வாயோ தோழி. 8

என்னைத்தன் னோடே யிருத்தும் பொதுவில்
இன்பத் திருநடம் நான்காணல் வேண்டும்
நின்னைவிட் டென்னோடே நிலைப்பாயோ தோழி
நிலையாம லென்னையு மலைப்பாயோ தோழி. 9

துரியத்திற் கப்பாலுந் தோன்றும் பொதுவில்
ஜோதித் திருநடம் நான்காணல் வேண்டும்
கரியைக்கண் டாங்கது காண்பாயோ தோழி.
காணாது பொய்ப்பணி பூண்பாயோ தோழி. 10

தத்துவத் துட்புறந் தானும் பொதுவிற்
சத்தாந் திருநடம் நான்காணல் வேண்டும்
"கொத்தறு வித்தைக்" குறிப்பாயோ தோழி
குறியா துலகில் வெறிப்பாயோ தோழி. 11

அருட்பெருஞ்ஜோதி

77. தாய் கூறல்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காதல்கைம் மிகுந்த தென்செய்வே னெனைநீ கண்டுகொள் கணவனே யென்றாள்
ஓதவுன் புகழே யன்றிநா னொன்று முவந்திலே னுண்மையீ தென்றாள்
பேதைநான் பிறிதோர் புகலிலேன் செய்த பிழையெலாம் பொறுத்தரு ளென்றாள்
மாதய வுடைய வள்ளலே யென்றாள் வரத்தினால் நான்பெற்ற மகளே.

மயங்கினே னெனினும் வள்ளலே யுனைநான் மறப்பனோ கனவினு மென்றாள்
உயங்கினே னுன்னை மறந்திடி லையோ வுயிர்தரி யாதெனக் கென்றாள்
1 கயங்கினேன் கயங்கா வண்ணநின் கருணைக் கடலமு தளித்தரு ளென்றாள்
வயங்குசிற் சபையில் வரதனே யென்றாள் வரத்தினால் நான்பெற்ற மகளே. 2

அஞ்சலென் றெனையித் தருணநீவந்தேயன்பினாலணைத்தருளென்றாள்
பஞ்சுபோற் பறந்தே னையகோ துன்பம் படமுடியாதெனக்கென்றாள்
செஞ்செவே யெனது கருத்தெலா முனது திருவுள மறியுமே யென்றாள்
வஞ்சக மறியா வள்ளலே யென்றாள் வரத்தினால் நான்பெற்ற மகளே.

பூமியோ பொருளோ விரும்பிலே னுன்னைப் புணர்ந்திட விரும்பினே னென்றாள்
காமியென் றெனைநீ கைவிடேல் காமக் கருத்தெனக் கில்லைகா ணென்றாள்
சாமிநீ வரவு தாழ்த்திடி லையோ சற்றுநான் தரித்திடே னென்றாள்
மாமிகு கருணை வள்ளலே யென்றாள் வரத்தினால் நான்பெற்ற மகளே.

அடுத்துநா னுனைக் கலந்தனு பவிக்க வாசைமேற் பொங்கிய தென்றாள்
தடுத்திட முடியாதினிச்சிறுபொழுதுந்தலைவனே தாழ்த்திடேலென்றாள்
தொடுத்துல குள்ளார் தூற்றுதல் வாயாற் சொலமுடி யாதெனக் கென்றாள்
மடுத்தவென் துயர்தீர்த் தெடுத்தரு ளென்றாள் வரத்தினால் நான்பெற்ற மகளே.

தடுத்திடல் வல்லா ரில்லைநின் னருளைத் தருகநற் றருணமீ தென்றாள்
கொடுத்திடி லையோ நின்னருட் பெருமை குறையுமோ குறைந்திடா தென்றாள்
நடுத்தய விலர்போன் றிருத்தலுன் றனக்கு ஞாயமோ நண்பனே யென்றாள்
வடுத்தினும் வாயே னல்லனா னென்றாள் வரத்தினால் நான்பெற்ற மகளே. 6

பொன்செய் நின்வடிவைப் புணர்ந்திட னினைத்தேன்பொங்கியதாசைமேலென்றாள்
என்செய்வே னெனையும் விழுங்கிய தையோ வென்னள வன்றுகா ணென்றாள்
கொன்செயு முலகரென்னையுமுனதுகுறிப்பையுங்குறித்திலா ரென்றாள்
வன்செயு மவர்வா யோய்வதென றென்றாள் வரத்தினால நானபெற்ற மகளே.

மெலிந்தவென் னுள்த்தை யறிந்தனை தயவுமேவிலையென்னையோவென்றாள்
நலிந்தபோ தின்னும் பார்த்துமென் றிருத்த னல்லவர்க் கடுப்பதோ வென்றாள்
மலிந்தவிவ் வுலகர் வாய்ப்பதர் தூற்ற வைத்தலுன் மரபல வென்றாள்
வலிந்தெனைக் கலந்த வள்ளலே யென்றாள் வரத்தினால் நான்பெற்ற மகளே. 8

---

1 கயங்கல் என்பது — கசங்கல்.

ஒன்றிலேன் பிறிதொன் றுன்னருட்ஜோதியொன் றுறவொன் றினேனென்றாள்
நன்றிலே னெனினு நின்றிரு வடியை நம்பினே னயந்தரு ளென்றாள்
குன்றிலே யிருத்தற் குரியநான் றுயரக் குழியிலே யிருந்திடே னென்றாள்
மன்றிலே நடஞ்செய் வள்ளலே யென்றாள் வரத்தினால் நான்பெற்ற மகளே 9

ஆடிய பாதத் தழகனென் றனைத்தா னன்பினாற் கூடின னென்றாள்
கோடிமா தவங்கள் புரியினும் பிறர்க்குக் கூடுதல் கூடுமோ வென்றாள்
பாடியபடியென் கருத்தெலா நிரப்பிப் பரிசெலாம்புரிந்தனனென்றாள்
வாடிய வுளமும் தளிர்த்தன னென்றாள்வரத்தினால்நான்பெற்றமகளே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

78. பாங்கி தலைவிபெற்றி யுரைத்தல்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அம்மதவேள் கணையொன்றோ வைங்கணையும் விடுத்தான்
அருளடைய மாசையினா லாருயிர்தான் பொறுத்தாள்
இம்மதமோ சிறிதுமிலாள் கலவியிலே யெழுந்த
ஏகசிவ போகவெள்ளத் திரண்டுபடா ளெனினும்
எம்மதமோ வெக்குலமோ வென்றுநினைப் புளதேல்
இவள்மதமு மிவள்குலமு மெல்லாமுஞ் சிவமே
சம்மதமோ தேவர்திரு வாய்மலர வேண்டுஞ்
சபையில்நடம் புரிகின்ற தனிப்பெரிய துரையே. 1

அங்கலிட்ட[1] களத்தழக ரம்பலவர் திருத்தோள்
ஆசையெனும் பேயகற்ற லாவதிலை யெனவே
பொங்கலிட்ட தாயர்முகந் தொங்கலிட்டுப் போனார்
பூவைமுகம் பூமுகம்போற் பூரித்து மகிழ்ந்தாள்
எங்களிட்டந் திருவருள்மங் கலஞ்சூட்ட லன்றி
இரண்டுபடா தொன்றாக்கி யின்படைவித் திடவே
தங்களிட்டம் யாதுதிரு வாய்மலர வேண்டுஞ்
சபையில்நடம் புரிகின்ற தனிப்பெரிய துரையே. 2

பனம்பழமே யெனினுமிந்தப் பசிதவிர்த்தாற் போதும்
பாருமெனப் பகர்கின்ற பாவையர்போற் பகராள்
இனம்பழமோ கங்கலந்தாள் சிவானுபவத் தல்லால்
எந்தவனு பவங்களினு மிச்சையில்லா ளவர்தம்
மனம்பழமோ காயோவென் றறிந்துவர விடுத்தாள்
மற்றவர்போற் காசுபணத் தாசைவைத்து வருந்தாள்
தனம்பழமோ தேவர்திரு வாய்மலர வேண்டுஞ்
சபையில்நடம் புரிகின்ற தனிப்பெரிய துரையே. 3

1. அங்கு-அள். எனப்பிரித்து—அவ்விடத்து இருள்-எனப் பொருள்கொள்க.

புல்லவரே பொய்யுலக போகமுற விழைவார்
புண்ணியரே சிவபோகம் பொருந்துதற்கு விழைவார்
நல்லவரே மணியிவரே யென்றறிந்தா ளதனாற்
கனவிடையும் பொய்யுறவு கருதுகிலாள் சிறிதும்
நல்லவரே யெனினுமுமை நாடாரே லவரை
நன்குமதி யாளிவளை நண்ணவெண்ண மூளேதோ
வல்லவரே நுமதுதிரு வாய்மலர வேண்டும்
வயங்குதிரு மணிமன்றில் வாழ்பெரிய துரையே. 4

தத்துவருந் தத்துவஞ்செய் தலைவர்களும் பிறருந்
தனித்தனியே வலிந்துவந்து தன்னெதிர்நிற் கின்றார்
எத்துணையும் மற்றவரை யேறெடுத்துப் பாராள்
இருவிழிக ணீர்சொறிவா ளென்னுயிர்நா யகனே
ஒத்துயிரிற் கலந்துகொண்ட வுடையாயென் றுமையே
ஓதுகின்றா ளிவளளவி லுத்தமரே யுமது
சித்தமெது தேவர்திரு வாய்மலர வேண்டுஞ்
சிற்சபையிற் பொற்சபையிற் றிகழ்பெரிய துரையே. 5

அன்னையைக்கண் டம்மாநீ யம்பலத்தென் கணவர்
அடியவளேல் மிகவருக வல்லளெனி லிங்கே
என்னையுனக் கிருக்கின்ற தேகுகவென் றுரைப்பாள்
இச்சையெலா மும்மிடத்தே யிசைந்தனளிங் கிவளை
முன்னையளென் றெண்ணுதீர் தாழ்த்திருப்பீ ரானல்
முடுகியுயிர் விடுத்திடுவாள் கடுகிவரு துளதேல்
மன்னவரே யுமதுதிரு வாய்மலர வேண்டும்
வயங்குதிரு மணிமன்றில் வாழ்பெரிய துரையே. 6

கரவறியா வம்பலத்தென் கணவரைக்கண் டலது
கண்துயிலே னுண்டிகொளேன் களித்தமரே னென்பாள்
இரவறியாள் பகலறியா ளெதிர்வருகின் றவரை
இன்னவரென் றறியாளிங் கின்னலுழக் கின்றாள்
வரவெதிர்பார்த் துழல்கின்று ளிவளளவி லுமது
மனக்கருத்தின் வண்ணமெது வாய்மலர வேண்டும்
விரவுமொரு கணமுமினித் தாழ்க்கிலுயிர் தரியாள்
மெய்ப்பொதுவில் நடம்புரியு மிகப்பெரிய துரையே. 7

ஊராசை யுடலாசை யுயிர்பொருளி னாசை
உற்றவர்பெற் றவராசை யொன்றுமிலா ளுமது
பேராசைப் பேய்ப்பிடித்தாள் கள்ளுண்டு பிதற்றும்
பிச்சியெனப் பிதற்றுகின்றாள் பிறர்பெயர்கேட் டிடிலோ
நாராசஞ் செவிபுகுந்தா லென்னநலி கின்றாள்
நாடறிந்த திதுவெல்லாம் நங்கையிவ ளளவில்
நீராசைப் பட்டதுண்டேல் வாய்மலர வேண்டும்
நித்தியமா மணிமன்றில் நிகழ்பெரிய துரையே. 8

என்னுயிரிற் கலந்துகொண்டா ரவரிலைத் தவர்தாம்
இருக்கவிடம் புனைகவென்று விச்சைமய மாகித்
தன்னுயிர்தன் னுடல்மறந்தா ளிருந்தறியாள் படுத்துந்
தரித்தறியா ளெழுந்தெழுந்து தனித்தொருசார் திரிவாள்
அன்னமுண வழைத்தாலுங் கேட்பதிலா ளுலகில்
அணங்கனையா ரதிசயிக்குங் குணங்கள்பல பெற்றாள்
மின்னிவளை விழைவதுண்டேல் வாய்மலர வேண்டும்
மெய்ப்பொதுவில் நடம்புரியு மிகப்பெரிய துரையே. 9

அம்பலத்தே நடம்புரியு மெனதுதனித் தலைவர்
அன்புடனென் னுளங்கலந்தே அருட்பெருஞ் ஜோதியினால்
தம்பலத்தே பெரும்போகந் தந்திடுவா ரிதுதான்
சத்தியஞ்சத் தியமதனாற் சார்ந்தவர்தா மிருக்க
எம்பலத்தே மலரணையைப் புனைகவெனப் பலகால்
இயம்புகின்றாள் இவளளவி லிசைந்துநும தருளாஞ்
செம்பலத்தே யுறுதருணம் வாய்மலர வேண்டுஞ்
சிற்சபைபொற் சபையோங்கித் திகழ்பெரிய துரையே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

79. தலைவி தலைவன்செயலைத் தாய்க் குரைத்தல்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னப் பார்ப்பா லழகா நிலையூடே
அம்பலஞ் செய்துநின் றாடு மழகர்
துன்னப்பார்த் தென்னுயிர்த் தோழியு நானுஞ்
சூதாடு கின்றவச் சூழலில் வந்தே
உன்னைப்பார்த் துன்னுளே யென்னைப்பா ராதே
ஊரைப் பார்த்தோடி யுழல்கின்ற பெண்ணே
என்னைப்பா ரென்கின்றா ரென்னடி யம்மா
என்கை பிடிக்கின்றா ரென்னடி யம்மா. 1

அதுபா வகமுகத் தானந்த நாட்டில்
அம்பலஞ் செய்துநின் றாடு மழகர்
விதுபா வகமுகத் தோழியு நானும்
மெய்ப்பா வனைசெய்யும் வேளையில் வந்து
பொதுபா வனைசெய்யப் போகாதே பெண்ணே
பொய்ப்பா வனைசெய்து கைப்பானே னையோ
இதுபாவ மென்கின்றா ரென்னடி யம்மா
என்கை பிடிக்கின்றா ரென்னடி யம்மா. 2

அறங்காதல் செய்தேனை யாண்டுகொண் டிங்கே
அருட்பெருஞ் ஜோதியா யாடு மழகர்
உறங்காத வண்ணஞ் சிற்றம்பலம் பாடி
உதிக்கின்ற வொண்மையிற் றுதிக்கின்ற போது
புறங்காதல் செய்வார்போற் செய்யாதே பெண்ணே
பொற்கம்ப மேறினை சொர்க்கமங் கப்பால்
இறங்காதே யென்கின்றா ரென்னடி யம்மா
என்கை பிடிக்கின்றா ரென்னடி யம்மா. 3

அந்நாள்வந் தென்றனை யாண்டருள் செய்த
ஐய ரமுதரென் னப்ப ரழகர்
நன்னாள் கழிக்கின்ற நங்கைய ரோடு
நானம் பலம்பாடி நண்ணுறும் போது
பின்னா ளென்றெண்ணிப் பிதற்றாதே பெண்ணே
பேரருட் ஜோதி பெருமணஞ் செய்நாள்
இந்நாளே யென்கின்றா ரென்னடி யம்மா
என்கை பிடிக்கின்றா ரென்னடி யம்மா. 4

தப்போது வாருளஞ் சார்ந்திட வுன்னார்
சத்திய ருத்தமர் நித்த மணாளர்
ஒப்போத வொண்ணாத மெய்ப்போத மன்றின்
உண்மையைப் பாடிநா னண்மையி னின்றேன்
அப்போதென் றன்னை யயர்ந்திடேல் பெண்ணே
அன்புடை நின்னையா மின்புறக் கூடல்
இப்போதே யென்கின்றா ரென்னடி யம்மா
என்கை பிடிக்கின்றா ரென்னடி யம்மா. 5

மெய்க்குலம் போற்ற விளங்கு மணாளர்
வித்தக ரம்பல மேவு மழகர்
இக்குல மாதரும் யானுமென் னாதர்
இன்னரு ளாடல்கள் பன்னுறும் போது
பொய்க்குலம் பேசிப் புலம்பாதே பெண்ணே
பூரண நோக்கம் பொருந்தினை நீதான்
எக்குல மென்கின்றா ரென்னடி யம்மா
என்கை பிடிக்கின்றா ரென்னடி யம்மா. 6

வெம்மத நெஞ்சிடை மேவுற வுன்னார்
வெம்பல மாற்றுப்பொன் னம்பல வாணர்
சம்மத மாமட வார்களு நானுந்
தத்துவம் பேசிக்கொண் டொத்துறும் போது
இம்மதம் பேசி யிறங்காதே பெண்ணே
ஏகசி வோகத்தை யெய்தினை நீதான்
எம்மத மென்கின்றா ரென்னடி யம்மா
என்கை பிடிக்கின்றா ரென்னடி யம்மா. 7

பாரொடு விண்ணும் படைத்த பண்பாளர்
　பற்றம் பலத்தார்சொல் சிற்றம் பலத்தார்
வாரிடு கொங்கையர் மங்கைய ரோடே
　மன்றகம் பாடி மகிழ்கின்ற போது
ஏருடம் பொன்றென வெண்ணேல்நீ பெண்ணே
　எம்முடம் புன்னை யிணைந்திங் கெமக்கே
ஈருடம் பென்கின்று ரென்னடி யம்மா
　என்கை பிடிக்கின்று ரென்னடி யம்மா. 8

மறப்பற்ற நெஞ்சிடை வாழ்கின்ற வள்ளல்
　மலப்பற் றறுத்தவர் வாழ்த்து மணாளர்
சிறப்புற்ற மங்கையர் தம்மொடு நான்முன்
　சிற்றம் பலம்பாடிச் செல்கின்ற போது
புறப்பற் றகற்றத் தொடங்காத பெண்ணே
　புலையகப் பற்றை யறுத்தாய் நினக்கே
இறப்பற்ற தென்கின்று ரென்னடி யம்மா
　என்கை பிடிக்கின்று ரென்னடி யம்மா. 9

ஆறாறு மந்தங்க ளாகியன் றாகும்
　அம்பலத் தாடல்செய் யானந்த சித்தர்
தேறறி வாகிச் சிவானு பவத்தே
　சின்மய மாய்நான் றிளைக்கின்ற போது
மாறகல் வாழ்வினில் வாழ்கின்ற பெண்ணே
　வல்லவள் நீயேயிம் மாநிலை மேலே
ஏறினை யென்கின்று ரென்னடி யம்மா
　என்கை பிடிக்கின்று ரென்னடி யம்மா. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

80. தலைவி வருந்தல்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவமிலாக் குறையாலோ பகுதிவகை யாலோ
　பழக்கமிலா மையினாலோ படிற்றுவினை யாலோ
இருவகை மாயையினாலோ வாணவத்தி னாலோ
　என்னாலோ பிறராலோ வேதனாலோ வறியேன்
சருவலொழிந் தென்மனமாம் பாங்கிபகை யானாள்
　தனித்தபரை யெனும்வளர்த்த தாயுமுகம் பாராள்
திருபமடப் பெண்களெலாம் வலதுகொழிக் கின்றார்
　நிபுணரெங்கள் நடராயர் நினைவையறிந் திலனே. 1

அம்பலத்தே திருநடஞ்செய் யடிமலரென் முடிமேல்
அணிந்திடமுன் சிலசொன்னே னதனாலோ வன்றி
எம்பலத்தே யெம்மிறைவ னென்னை மணம் புரிவான்
என்றுசொன்னே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
வம்பிசைத்தே னெனவெனது பாங்கிபகை யானாள்
வளர்த்தெடுத்த தனித்தாயு மலர்ந்துமுகம் பாராள்
நிம்பமரக் கனியானார் மற்றையர்க ளெல்லாம்
நிபுணரெங்கள் நடராயர் நினைவையறிந் திலனே. 2

கண்ணுறங்கே னுறங்கினுமென் கணவரொடு கலக்குங்
கனவன்றி யிலையென்றே னதனாலோ வன்றி
எண்ணுறங்கா நிலவிலவ ரிருக்குமிடம் புகுவேன்
என்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
பெண்ணடங்கா ளெனத்தோழி பேசிமுகங் கடுத்தாள்
பெருந்தயவால் வளர்த்தவளும் வருந்தயலா ளானாள்
மண்ணடங்காப் பழிகூறி மற்றவர்க ளிருந்தார்
வள்ளல்நட ராயர்திரு வுள்ளமறிந் திலனே. 3

எல்லாஞ்செய் வல்லதுரை யென்கணவ ரென்றால்
எனக்குமொன்று நினக்குமொன்று வென்றவத னாலோ
இல்லாமை யெனக்கில்லை யெல்லார்க்குந் தருவேன்
என்றுசொன்னே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
கல்லார்போ லென்னைமுகங் கடுத்துநின்றாள் பாங்கி
களித்தெடுத்து வளர்த்தவளுங் கலந்தனளங் குடனே
செல்லாமை சிலபுகன்று சிரிக்கின்றார் மடவார்
சித்தர்நட ராயர்திருச் சித்தமறிந் திலனே. 4

இச்சையெலாம் வல்லதுரை யென்னைமணம் புரிந்தார்
ஏடியெனக் கிணையெவர்க ளென்றவத னாலோ
எச்சமயத் தேவரையு மினிமதிக்க மாட்டேன்
என்றுசொன்னே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
நச்சுமரக் கனிபோலே பாங்கிமனங் கசந்தாள்
நயந்தெடுத்து வளர்த்தவளுங் கயந்தெடுப்புப் புகன்றாள்
அச்சமிலா ளிவளென்றே யலருரைத்தார் மடவார்
அண்ணல்நட ராயர்திரு வெண்ணமறிந் திலனே. 5

வஞ்சமிலாத் தலைவருக்கே மாலையிட்டே னெல்லா
வாழ்வுமென்றன் வாழ்வென்றே னதனாலோ வன்றி
எஞ்சலுறேன் மற்றவர்போ லிறந்துபிறந் துழலேன்
என்றுசொன்னே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
அஞ்சுமுகங் காட்டிநின்றாள் பாங்கியெனை வளர்த்த
அன்னையுமப் படியாகி யென்னைமுகம் பாராள்
நெஞ்சுரத்த பெண்களெலாம் நீட்டிநகைக் கின்றார்
நிருத்தர்நட ராயர்திருக் கருத்தையறிந் திலனே. 6

அன்னமுண வழைத்தனர்நா னாடுமல ரடித்தேன்
அருந்துகின்றே னெனவுரைத்தே னதனாலோ வன்றி
என்னுயிர்நா யகனோடுநா னணையுமிட மெங்கே
என்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
துன்னுநெறிக் கொருதுணையாந் தோழிமனங் கசந்தாள்
துணிந்தெடுத்து வளர்த்தவளுஞ் சோர்ந்தமுக மானாள்
நென்னலொத்த பெண்களெலாங் கூடிநகைக் கின்றார்
நிபுணரெங்கள் நடராயர் நினைவையறிந் திலனே. 7

பொதுநடஞ்செய் துரைமுகத்தே தளதளவென் றொளிரும்
புன்னகையென் பொருளென்றே னதனாலோ வன்றி
இதுவரையும் வரக்காணேன் தடைசெய்தா ரெவரோ
எனப்புகன்றே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
புதுமுகங்கொண் டெனதுதனித் தோழிமனந் திரிந்தாள்
புரிந்தெடுத்து வளர்த்தவளும் புதுமைசில புகன்றாள்
மதுவுகந்து களித்தவர்போற் பெண்கனோடிக் கின்றார்
வள்ளல்நட ராயர்திரு வுள்ளமறிந் திலனே. 8

கண்கலந்த கணவரென்னைக் கைகலந்த தருணங்
கரணமறிந் திலனென்றே னதனாலோ வன்றி
எண்கலந்த போகமெலாஞ் சிவபோகந் தனிலே
இருந்ததென்றே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
விண்கலந்த மதிமுகந்தான் வேறுபட்டாள் பாங்கி
வியந்தெடுத்து வளர்த்தவளும் வேறுசில புகன்றாள்
பண்கலந்த மொழிமடவார் பழிகூற லானார்
பத்தர்புகழ் நடராயர் சித்தமறிந் திலனே. 9

மாடமிசை யோங்குநிலா மண்டபத்தே மகிழ்ந்தேன்
வள்ளலொடு நானென்றே னதனாலோ வன்றி
ஈடறியாச் சுகம்புகல வென்னாலே முடியா
தென்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
ஏடவிழ்பூங் குழற்கோதைத் தோழிமுகம் புலர்ந்தாள்
எனையெடுத்து வளர்த்தவளு மிரக்கமிலா ளானாள்
நாடறியப் பெண்களெலாங் கூடிநகைக் கின்றார்
நல்லநட ராயர்கருத் தெல்லையறிந் திலனே. 10

கற்பூர மணக்கின்ற தென்மேனி முழுதுங்
கணவர்மண மதுவென்றே னதனாலோ வன்றி
இற்பூவை யறியுமடி நடந்தவண்ண மெல்லாம்
என்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
பொற்பூவின் முகம்வியர்த்தாள் பாங்கி யவளுடனே
புரிந்தெடுத்து வளர்த்தவளுங் கரிந்தமுகம் படைத்தாள்
சொற்பூவைத் தொடுக்கின்றார் கால்கள்களை யாதே
துன்னுநட ராயர்கருத் தெல்லையறிந் திலனே. 11

மன்னுதிருச் சபைநடுவே மணவாள ருடனே
வழக்காடி வலதுபெற்றே னென்றவத னலோ
இன்னுமவர் வதனவிள நகைகாணச் செல்வேன்
என்றுசொன்னே னிதனலோ வெதனலோ வறியேன்
மின்னுமிடைப் பாங்கியொரு விதமாக நடந்தாள்
மிகப்பரிவால் வளர்த்தவளும் வெய்துயிர்த்துப் போனள்
அன்னநடைப் பெண்களெலாஞ் சின்னமொழி புகன்றர்
அத்தர்நட ராயர்திருச் சித்தமறிந் திலனே. 12

கள்ளுண்டா ளெனப்புகன்றீர் கனகசபை நடுவே
கண்டதலா லுண்டதிலை யென்றவத னலோ
எள்ளுண்ட மற்றவர்போ லென்னைநினை யாதீர்
என்றுரைத்தே னிதனலோ வெதனலோ வறியேன்
உள்ளுண்ட மகிழ்ச்சியெலா முவட்டிநின்றுள் பாங்கி
உவந்துவளர்த் தவளுமென்பாற் சிவந்தகண்ண ளானள்
துள்ளுண்டு பெண்களெலாஞ் சூழ்ந்துநொடிக் கின்றர்
சுத்தர்நட ராயர்திருச் சித்தமறிந் திலனே. 13

காரிகையீ ரெல்லீருங் காணவம்மி னெனது
கணவரழ கினையென்றே னதனலோ வன்றி
ஏரிகவாத் திருவுருவை யெழுதமுடி யாதே
என்றுசொன்னே னிதனலோ வெதனலோ வறியேன்
காரிகவாக் குழல்சோரக் கடுத்தெழுந்தாள் பாங்கி
கண்பொறுத்து வளர்த்தவளும் புண்பொறுத்தா ளுளத்தே
நேரிகவாப் பெண்கள்மொழிப் போரிகவா தெடுத்தார்
நிருத்தர்நட ராயர்திருக் கருத்தையறிந் திலனே. 14

கண்ணேறு படுமெனநா னஞ்சுகின்றே னெனது
கணவர்வடி வதுகாணற் கென்றவத னலோ
எண்ணுத மனத்தவர்கள் காணவிழை கின்றர்
என்றுரைத்தே னிதனலோ வெதனலோ வறியேன்
நண்ணுரிற் கடுத்தமுகந் தோழிபெற்று ளவளை
நல்கியெனை வளர்த்தவளு மல்கியவன் படுத்தாள்
பெண்ணுயம் பலபலவும் பேசுகின்று ரிங்கே
பெரியநட ராயருள்ளப் பிரியமறிந் திலனே. 15

கற்பூரங் கொணர்ந்துவம்மி னென்கணவர் வந்தால்
கண்ணெச்சிற் கழிக்கவென்றே னதனலோ வன்றி
எற்பூத நிலையவர்தந் திருவடித்தா மரைக்கீழ்
என்றுசொன்னே னிதனலோ வெதனலோ வறியேன்
வற்பூத வனம்போன்றுள் பாங்கியவ டனைமுன்
மகிழ்ந்துபெற்றிங் கெனைவளர்த்தாள் வினைவளர்த்தா ளானள்
விற்பூவொண் ணுதன்மடவார் சொற்போர்செய் கின்றர்
விண்ணிலவு நடராய ரெண்ணமறிந் திலனே. 16

மணையணைந்த மலரணைமே லெனையணைந்த போது
வடிவுசுக வடிவானே னென்றவத னாலோ
இணைவறியேன் முன்புரிந்த பெருந்தவமென் புகல்வேன்
என்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
புனைமுகமோர் கரிமுகமாய்ப் பொங்குகின்றாள் பாங்கி
புழுங்குமனத் தவளாகி யழுங்குகின்றாள் செவிலி
பனையுலர்ந்த வோலையெனப் பெண்களொலிக் கின்றார்
பண்ணவரென் னடராய ரெண்ணமறிந் திலனே. 17

தாழ்குழலீ ரெனைச்சற்றே தனிக்கவிட்டா லெனது
தலைவரைக்காண் குவலென்றே னதனாலோ வன்றி
ஏழ்கடலிற் பெரிதன்றோ நான்பெற்ற வின்பம்
என்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
சூழ்கொதிப்ப தெனக்கொதித்தாள் பாங்கியெனை வளர்த்த
கோதைமருண் டாடுகின்ற பேதையென லானாள்
சூழ்மடந்தை மார்களெலாந் தூற்றிநகைக் கின்றார்
சுத்தர்நட ராயர்திருச் சித்தமறிந் திலனே. 18

தனித்தலைவர் வருகின்ற தருணமிது மடவீர்
தனிக்கவெனை விடுமென்றே னதனாலோ வன்றி
இனித்தசுவை யெல்லாமென் கணவரடிச் சுவையே
என்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
பனித்தகுளிர் காலத்தே சனித்தசலம் போன்றாள்
பாங்கியெனை வளர்த்தவளுந் தூங்குமுகங் கொண்டாள்
கனித்தபழம் விடுத்துமின்னார் காய்தின்னு கின்றார்
கருத்தர்நட ராயர்திருக் கருத்தையறிந் திலனே. 19

அரும்பொனனை யாரெனது துரைவருமோர் சமயம்
அகலநின்மி னணங்கனையீ ரென்றவத னாலோ
இரும்புமன மானாலு மிளகிவிடுங் கண்டால்
என்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
கரும்பனையாள் பாங்கியும்நாய்க் கடுகனையா ளானாள்
களித்தென்னை வளர்த்தவளும் **புளித்தின்று ளொத்தாள்**
விரும்புகின்ற பெண்களெலா மரும்புகின்றா ரலர்தான்
வித்தகரென் னடராயர் சித்தமறிந் திலனே. 20

மணவாளர் வருகின்ற தருணமிது மடவீர்
மறைந்திருமின் நீவிரென்றே னதனாலோ வன்றி
எணமேது நுமக்கெனைத்தான் யார்தடுக்கக் கூடும்
என்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
குணநீடு பாங்கியவ ளெம்மிறையை நினையார்
குணங்கொண்டாள் வளர்த்தவளும் பணம்விண்டா ளானாள்
மணநீடு குழன்மடவார் கணநீடு கின்றார்
வள்ளல்நட ராயர்திரு வுள்ளமறிந் திலனே. 21

பதிவருமோர் தருணமிது நீவிரவர் வடிவைப்
பார்ப்பதற்குத் தரமில்லீ ரென்றவத னாலோ
எதிலுமெனக் கிச்சையில்லை யவரடிக்கண் ணல்லால்
என்றுரைத்தே னிதனாலோ வேதனாலோ வறியேன்
மதிமுகத்தாள் பாங்கியொரு விதிமுகத்தா ளானாள்
மகிழ்ந்தென்னை வளர்த்தவளு மிகழ்ந்துபல புகன்றாள்
துதிசெய்மட மாதரெலாஞ் சதிசெய்வா ரானார்
சுத்தர்நட ராயர்திருச் சித்தமறிந் திலனே. 22

மன்றுறுங் கணவர்திரு வார்த்தையன்றி யுமது
வார்த்தையென்றன் செவிக்கேறா தென்றவத னாலோ
இன்றாவி யன்னவர்க்குத் தனித்தவிடங் காணேன்
என்றுரைத்தே னிதனாலோ வேதனாலோ வறியேன்
முன்றானை யவிழ்ந்துவிழ முடுகிநடக் கின்றாள்
முற்பாங்கி வளர்த்தவளு மதர்ப்புடன்செல் கின்றாள்
"ஒன்றாத மணப்பெண்கள்" வென்றாரி னடித்தார்
ஒருத்தர்நட ராயர்திருக் கருத்தையறிந் திலனே. 23

கூடியவென் கணவரெனைக் கூடாமற் கலைக்கக்
கூடுவதோ நும்மாலே யென்றவத னாலோ
ஏடியெனை யறியாரோ சபைக்குவரு வாரோ
என்றுரைத்தே னிதனாலோ வேதனாலோ வறியேன்
நாடியவென் பாங்கிமன மூடிநின்று போனாள்
நண்ணியெனை வளர்த்தவளு மெண்ணியவா றிசைத்தாள்
தேடியவா யங்களெலாங் கூடியுரைக் கின்றார்
திருத்தர்நட ராயர்திருக் கருத்தையறிந் திலனே. 24

அருட்பெருஞ்ஜோதி

81. நற்றாய் செவிலிக்குக் கூறல்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உணர்ந்தவர் தமக்கு முணர்வரியானென் னுள்ளத் தமர்ந்தன னென்றாள்
அணிந்தன னெனக்கே யருண்மண மாலை யதிசய மதிசய மென்றாள்
துணிந்துநான் றனித்த போதுவந் தென்கை தொட்டனன் பிடித்தன னென்றாள்
புணர்ந்தனன் கலந்தா னென்றுளே களித்துப்பொங்கினாள் நான்பெற்ற பொன்னே

தனிப்பெரும் பதியே யென்பதி யாகத் தவமெது புரிந்தனேவென்றாள்
அனித்தநீத் தெனைத்தா னன்பிலை லணைத்தா னதிசயமதிசயமென்றாள்
இனித்துயர் சிறிது மடைந்திடே னென்றா ளெனக்கிணையார்கொலோவென்றாள்
சனிப்பிறப் பறுத்தே னென்றுளே களிப்புத் ததும்பினாள் நான்பெற்ற தனியே.

புண்ணிய பதியைப்புணர்ந்தனனான்செய்புண்ணியம்புகலரிதென்றாள்
தண்ணிய மதியி னமுதெனக் களித்த தயவைநான் மறப்பனோ வென்றாள்
எண்ணிய வனைத்து மீந்தருள் கின்றா னென்னையோ வென்னையோ வென்றாள்
அண்ணிய பேரா னந்தமே வடிவ மாயினாள் நான்பெற்ற வணங்கே. 3

சத்திய ஞான சபாபதி யெனக்கே தனிப்பதி யாயினா னென்றாள்
நித்திய வாழ்வு பெற்றுநா னின்ப நிலைதனில் நிறைந்தன னென்றாள்
பித்திய லுலகீர் காண்மினோ சித்திப் பேறெலா மென்வசத் தென்றாள்
எத்திசை யீரு மொத்திவண் வருக வென்றன ளெனதுமெல் லியலே. 4

திருமணிப் பொதுவி லொருபெரும் பதியென்சிந்தையிற்கலந்தனனென்றாள்
பெருமையிற் சிறந்தே னென்பெருந் தவத்தைப் பேசுத லரிதரி தென்றாள்
இருமையு மென்போ லொருமையிற்பெற்றார் யாண்டுளார் யாண்டுளாரென்றாள்
மருமலர் முகத்தே யிளநகைதுளும்ப வயங்கினாள் நான்பெற்றமகளே. 5

வள்ளலைப் புணர்ந்தே னம்மவோ விதுதான் மாலையோ காலையோவென்றாள்
எள்ளலைத் தவிர்ந்தே னுலகெலா மெனக்கே யேவல்செய் கின்றன வென்றாள்
தெள்ளமு தருந்தி யழிவிலா வுடம்புஞ் சித்தியும் பெற்றன னென்றாள்
துள்ளிய மடவீர் காண்மினோ வென்றாள் சோர்விலாள் நான்பெற்ற சுதையே,

கனகமா மன்றில் நடம்புரி பதங்கள் கண்டனன் கண்டன னென்றாள்
அனகசிற் சபையி லொருபெரும் பதியெ னன்பிலே கலந்தன னென்றாள்
தினகர சோமாக் கினியெலா மெனக்கே செயல்செயத் தந்தன னென்றாள்
தனகரத் தெனைத்தான் தழுவினா னென்றாள் தவத்தினாற் பெற்றநந்தனமே.

கொடிப்பெரு மணிப்பொற் கோயிலென்னுளமாக்கொண்டுவந்தமர்ந்தனனென்றாள்
கடிப்புது மலர்ப்பூங் கண்ணிவேய்ந் தெனைத்தான்கடிமணம்புரிந்தன னென்றாள்
ஒடிப்புற வெல்லாம் வல்லதோர் சித்தாம் ஒளியெனக் களித்தன னென்றாள்
இடிப்பொடு நொடித்தீர் காண்மினோவென்றா ளென்றவத் தியன்றமெல்லியலே.

வாழிமாமணிமன் றிறைவனே யெனக்குமாலைவந்தணிந்தன னென்றாள்
ஊழிதோ றூழி யுலவினு முலவா வுடம்பெனக் களித்தன னென்றாள்
ஆழிசூ ழுலகோ டண்டங்க ளனைத்து மளிக்கவென் றருளினா னென்றாள்
ஏழியன் மாட மிசையுற வைத்தா னென்றன ளெனதுமெல் லியலே. 9

ஏலுநன் மணிமா மன்றருட் ஜோதியென் னுளத்தமர்ந்தன னென்றாள்
பாலுமின் சுவையும் போன்றெனதாவி பற்றினன் கலந்தன னென்றாள்
சாலுமெவ் வுலகுந் தழைக்கவென் றனக்கே சத்தியை யளித்தன னென்றாள்
மேலுமெக் காலு மழிவிலே னென்றாள் மிகுகளிப் புற்றனள் வியந்தே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

82. அனுபவ மாலை

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அம்பலத்தே திருநடஞ்செய் யடிமலரென் முடிமேல்
அணிந்துகொண்டேனன்பொடுமென் னுருயிர்க்குமணிந்தேன்
எம்பரத்தே மணக்குமந்த மலர்மணத்தைத் தோழி
என்னுரைப்பே னுரைக்கவென்றா லென்னளவன் றதுவே
வம்பிசைத்தே னன்றடிநீ யென்னருகே யிருந்துன்
மணிநாசி யடைப்பதனைத் திறந்துமுகர்ந் தறிகாண்
நம்புறுபார் முதல்நாத வரையுளநாட் டவரும்
நன்குமுகர்ந் தனர்வியந்தார் நன்மணமீ தெனவே. 1

கண்ணுறங்கே னுறங்கினுமென் கணவரொடு கலக்குங்
கனவேகண் டுளமகிழ்வேன் கனவொன்றோ நனவின்
எண்ணடங்காப் பெருஞ்ஜோதி யென்னிறைவ ரெனையே
இணைந்திரவு பகல்காணு தின்புறச்செய் கின்றார்
மண்ணுறங்கு மலையுறங்கு மலைகடலு முறங்கும்
மற்றுளவெல் லாமுறங்கும் மாநிலத்தே நமது
பெண்ணுறங்கா ளெனத்தாயர் பேசிமகிழ் கின்றார்
பெண்களெலாங் கூசுகின்றார் பெருந்தவஞ்செய் திலரே. 2

எல்லாஞ்செய் வல்லதுரை யென்னைமணம் புரிந்தார்
எவ்வுலகில் யாரெனக்கிங் கீடுரைநீ தோழி
நல்லாய்மீக் கூற்றுடையா ரிந்திரர்மா முனிவர்
நான்முகர்நா ரணரெல்லாம் வான்முகராய் நின்றே
பல்லாரி லிவள்புரிந்த பெருந்தவத்தை நம்மாற்
பகர்வரிதென் கின்றார்சிற் பதியில்நடம் புரியும்
வல்லானை மணந்திடவும் பெற்றனளிங் கிவளே
வல்லாளென் றுரைக்கின்றார் நல்லார்கள் பலரே. 3

இச்சையெலாம் வல்லதுரை யென்னைமணம் புரிந்தார்
யான்செய்தவம் யார்செய்தா ரிதுகேளென் தோழி
எச்சமயத் தேவரையுஞ் சிறுதுரும்பென் றேனும்
எண்ணுவனோ புண்ணியரை யெண்ணுமனத் தாலே
பிச்சியென நினைத்தாலும் நினையடிநீ யவரைப்
பிரிவேனோ பிரிவென்று பேசுகினுந் தரியேன்
விச்சைநடங் கண்டேனா னடங்கண்டாற் பேயும்
விடத்துணியா தென்பர்களென் விளைவுரைப்ப தென்னே. 4

வஞ்சமிலாத் தலைவருக்கே மாலைமகிழ்ந் தணிந்தேன்
மறைகளுட னாகமங்கள் வகுத்துவகுத் துரைக்கும்
எஞ்சலுறா வாழ்வனைத்து மென்னுடைய வாழ்வே
எற்றோநான் புரிந்ததவஞ் சற்றேநீ யுரையாய்
அஞ்சுமுகங் காட்டியவென் தாயரெலா மெனக்கே
ஆறுமுகங் காட்டிமிக வீறுபடைக் கின்றார்
பஞ்சடிப்பா வையரெல்லாம் விஞ்சடிப்பா விருந்தே
பரவுகின்றார் தோழியென்ற னுறவுமிக விழைந்தே. 5

அன்னமுண வழைக்கின்றாய் தோழியிங்கே நான்றான்
அம்பலத்தே யாடுகின்ற அண்ணலடி மலர்த்தேன்
உன்னுமினித் துண்டேனென் னுள்ளகத்தே வாழும்
ஒருதலைமைப் பெருந்தலைவ ருடையவருட் புகழாம்
இன்னமுதி லென்னுடையன் பென்னுநறுங் கனியின்
இரதமுமென் றனிக்கணவ ருருக்காட்சி யெனுமோர்
கன்னலுளே தனித்தெடுத்த தேம்பாகுங் கலந்தே
களித்துண்டேன் பசிசிறிதுங் கண்டிலனுள் ளகத்தே. 6

பொதுநடஞ்செய் துரைமுகத்தே தளதளவென் றொளிரும்
புன்னகையே யொருகோடிப் பொன்பெறுமென் றுரைப்பார்
இதுவரையோ பலகோடி யென்னினுமோ ரளவோ
எண்ணிறந்த வண்டவகை எத்தனைகோ டிகளுஞ்
சதுமறைசொல் லண்டவகை தனித்தனியே நடத்துஞ்
சத்தர்களுஞ் சத்திகளுஞ் சிறிதுபெறு குவரோ
துதிபெறுமத் திருவாளர் புன்னகையை நினைக்குந்
தோறுமன மூறுகின்ற சுகவமுதம் பெறுமே. 7

கண்கலந்த கணவரெனைக் கைகலந்த தருணங்
கண்டறியே னென்னையுமென் கரணங்க ளனையும்
எண்கலந்த போகமெலாஞ் சிவபோகந் தனிலோர்
இறையளவென் றுரைக்கின்ற மறையளவின் றறிந்தேன்
விண்கலந்த திருவாள ருயிர்கலந்த தருணம்
வினைத்துயர்தீர்ந் தடைந்தசுக நினைத்திடுந்தோ றெல்லாம்
உண்கலந்த வானந்தப் பெரும்போக மப்போ
துற்றதென வெனைவிழுங்கக் கற்றதுகாண் தோழி. 8

மாடமிசை யோங்குநிலா மண்டபத்தே யெனது
மணவாளர் கொடுத்ததிரு வருளமுத மகிழ்ந்தே
ஏடவிழ்பூங் குழலாய்நா னுண்டதொரு தருணம்
என்னையறிந் திலனுலகந் தன்னையுநா னறியேன்
தேடரிய நறும்பாலுந் தேம்பாகு நெய்யுந்
தேனுமொக்கக் கலந்ததெனச் செப்பினுஞ் சாலாதே
ஈடறியாச் சுவைபுகல வென்னாலே முடியா
தென்னடியோ வவ்வமுதம் பொன்னடிதா னிகரே. 9

கற்பூர மணக்கின்ற தென்னுடம்பு முழுதுங்
கணவர்திரு மேனியிலே கலந்தமண மதுதான்
இற்பூத மணம்போலே மறைவதன்று கண்டாய்
இயற்கைமணந் துரியநிறை யிறைவடிவத் துளதே
பொற்பூவு நறுமணமுங் கண்டறியா ருலகர்
புண்ணியனார் திருவடிவி னண்ணியவா றதுவே
நற்பூதி யணிந்ததிரு வடிவுமுற்றுந் தோழி
நான்கண்டேன் நான்புணர்ந்தே னானதுவா னேனே. 10

மன்னுதிருச் சபைநடுவே வயங்குநடம் புரியும்
மணவாளர் திருமேனி வண்ணங்கண் டுவந்தேன்
என்னடியித் திருமேனி யிருந்தவண்ணந் தோழி
என்புகல்வேன் மதியிரவி யிலங்குமங்கி யுடனே
மின்னுமொன்றாய்க் கூடியவை யெண்கடந்த கோடி
விளங்குவண்ண மென்றுரைக்கோ வுரைக்கினுஞ் சாலாதே
அன்னவண்ண மறைமுடிவு மறைவரிதே யந்த
அரும்பெருஞ்ஜோ தியின்வண்ண மாருரைப்பா ரந்தோ. 11

கள்ளுண்டா ளெனப்புகன்றார் கனகசபை நடுவே
கண்டதுண்டு சிற்சபையி லுண்டதுமுண் டடிநான்
எள்ளுண்ட பலவிடயத் திறக்குங்கள் ளன்றே
என்றுமிற வாநிலையி லிருத்துங்கள் ளுலகர்
உள்ளுண்ட போதுமயக் குற்றிடுங்கள் ளலவே
உள்ளமயக் கனைத்தினையு மொழித்திடுங்கள் மடவாய்
அள்ளுண்ட பிறருமெனை யடுத்தடுத்துக் கண்டால்
அறிவுதரு மவர்க்குமிங்கே யானுண்ட கள்ளே. 12

காரிகைநீ யென்னுடனே காணவரு வாயோ
கனகசபை நடுநின்ற கணவர்வடி வழகை
ஏரிகவாத் திருவடிவை யெண்ணமுடி யாதேல்
இயம்பமுடிந் திடுமோநா மெழுதமுடிந் திடுமோ
பேரிகவா மறைகளுட னாகமங்க ளெல்லாம்
பின்னதுமுன் முன்னதுபின் பின்முன்னாய் மயங்கிப்
பாரிகவா தின்றளவு மிகவெழுதி யெழுதிப்
பார்க்கின்ற முடிபொன்றும் பார்த்ததிலை யம்மா. 13

கண்ணேறு படுமெனநா னஞ்சுகின்றேன் பலகால்
கணவர்திரு வடிவழகைக் கண்டுகண்டு களிக்கில்
எண்ணாவென் னாசைவெள்ள மென்சொல்வழி கேளா
தெனையீர்த்துக் கொண்டுசபைக் கேகுகின்ற தந்தோ
பெண்ணாசை பெரிதென்பர் விண்ணாரு மவர்க்கும்
பெண்ணாசை பெரிதலகா ணாணாசை பெரிதே
உண்ணாடிப் பற்பலகாற் கண்ணேறு கழிக்கல்
உறுகின்றேன் தோழிநின்னாற் பெறுகின்ற படியே. 14

கற்பூரங் கொணர்ந்திடுக தனித்தோழி யெனது
　　கணவர்வரு தருணமிது கண்ணேறு கழிப்பாம்
எற்பூத நிலையவர்தந் திருவடித்தா மரைக்கீழ்
　　இருப்பதடிக் கீழிருப்ப தென்றுநினை யேல்காண்
பற்பூத நிலைகடந்து நாதநிலைக் கப்பால்
　　பரநாத நிலையதன்மேல் விளங்குகின்ற தறிநீ
இற்பூவை யவ்வடிக்குக் கண்ணேறு கழித்தால்
　　எவ்வுலகத் தெவ்வுயிர்க்கு மினிதுநலந் தருமே.　15

மணையணைந்து மலரணைமே லெனையணைந்த போது
　　மணவாளர் வடிவென்று மெனதுவடி வென்றுந்
தனைநினைந்து பிரித்தறிந்த தில்லையடி யெனைத்தான்
　　சற்றுமறி யேனெனில்யான் மற்றறிவ தென்னே
நினையளவா யினும்விகற்ப வுணர்ச்சியென்ப திலையே
　　திருவாளர் கலந்தபடி செப்புவதெப் படியோ
உனையணைந்தா லிவ்வாறு நான்கேட்பே னப்போ
　　துன்னறிவு மென்னறிவு மோரறிவாங் காணே.　16

தாழ்குழலா யெனைச்சற்றே தனிக்கவிட்டால் ஞான
　　சபைத்தலைவர் வருகின்ற தருணமிது நான்றான்
வாழ்வடைபொன் மண்டபத்தே பளிக்கறையி னூடே
　　மலரணையை யலங்கரித்து வைத்திடுதல் வேண்டும்
சூழுறநா னலங்கரிப்பே னென்கின்றாய் தோழி
　　துரைக்குமன மில்லையது துணிந்தறிந்தேன் பலகால்
ஏழ்கடலிற் பெரிதன்றோ நானடைந்த சுகமிங்
　　கிதைவிடநான் செய்பணிவே றெப்பணிநீ யியம்பே.　17

தனித்தலைவர் வருகின்ற தருணமிது தோழி
　　தனிக்கவெனை விடுநீயுந் தனித்தொருபா லிருத்தி
இனித்தசுவைத் திரள்கலந்த திருவார்த்தை நீயும்
　　இன்புறக்கேட் டுளங்களிப்பா யிதுசாலு நினக்கே
மனித்தர்களோ வானவரோ மலரயனோ மாலோ
　　மற்றையரோ வென்புகல்வேன் மகேசுரரா தியருந்
தனித்தவொரு திருவார்த்தை கேட்பதற்கே கோடி
　　தவஞ்செய்து நிற்கின்றார் நவஞ்செய்த நிலத்தே.　18

மணவாளர் வருகின்ற தருணமிது மடவாய்
　　மாளிகையின் வாயிலெலாம் வளம்பெறநீ புனைக
குணவாள ரணையுமல ரணையகத்தை நானே
　　குலவுமணி விளக்கத்தா லலங்கரிக்கப் புகுவேன்
தணவாத சுகந்தருமென் தனிக்கணவர் வரிலோ
　　"சற்றுமயல் வாதனைக ளூற்றிடுத லாகா"
அணவாத மனத்தவரைப் புறப்பணிக்கே விடுக
　　அன்புடையார் களுக்கிடுக வகப்பணிசெய் திடவே.　19

அரும்பொனனை யாரெனது கணவர்வரு தருணம்
ஆயிழையீ தாதலினல் வாயில்முகப் பெல்லாம்
விரும்புறுதோ ரணங்கொடிகள் பழுத்தகுலை வாழை
விரைக்கமுகு தெங்கிளநீ ரெனைப்பலவும் புனைக
கரும்புநெல்லின் முளைநிறைநீர்க் குடமிணைந்த கயலுங்
கண்ணாடி கவரிமுத லுண்ணாடி யிடுக
இரும்பொடுகல் லொத்தமனங் களுங்கனிய வுருக்கும்
இறைவர்திரு வரவெதிர்கொண் டேத்துவதற் கினிதே. 20

பதிவருமோர் தருணமிது தருணமிது தோழி
பராக்கடையேல் மணிமாடப் பக்கமெலாம் புனைக
அதிகநலம் பெறுபளிக்கு மணிமேடை நடுவே
அணையையலங் கரித்திடநான் புகுகின்றேன் **விரைந்தே**
கதிதருவார் நல்வரவு சத்தியஞ்சத் தியநீ
களிப்பினொடு மணிவிளக்காற் கதிர்பரவ நிரைத்தே
புதியநவ மணிகுயின்ற வாசனங்க ளிடுக
புண்ணியனார் நல்வரவை யெண்ணியெண்ணி யினிதே. 21

மன்றுநிங் கணவர்திரு வரவைநினைக் கின்றேன்
மகிழ்ந்துநினைத் திடுந்தோறு மனங்கனிவுற் றுருகி
நன்றாவின் பாற்றிரளி னறுநெய்யுந் தேனும்
நற்கருப்பஞ் சாறெடுத்த சர்க்கரையுங் கூட்டி
இன்றூர வுண்டதென வினித்தினித்துப் பொங்கி
எழுந்தெனையும் விழுங்குகின்ற தென்றாலென் தோழி
இன்றாவி யன்னவரைக் கண்டுகொளுந் தருணம்
என்சரித மெப்படியோ வென்புகல்வே னந்தோ. 22

கூடியவென் தனிக்கணவர் நல்வரத்தை நானே
குறிக்கின்ற தோறுமொளி யெரிக்கின்ற **மனந்தான்**
நீடியபொன் மலைமுடிமேல் வாழ்வடைந்த தேவர்
நீண்முடிமே லிருக்கின்ற தென்றுரைக்கோ வன்றி
ஆடியபொற் சபைநடுவே சிற்சபையி னடுவே
ஆடுகின்ற வடிநிழற்கீ ழிருக்கின்ற தென்கோ
ஏடவிழ்பூங் குழலாயென் னிறைவரைக்கண் ணுற்றால்
என்மனத்தின் சரிதமதை யார்புகல்வா ரந்தோ. 23

அருளாளர் வருகின்ற தருணமிது தோழி
ஆயிரமா யிரங்கோடி யணிவிளக்கேற் றிடுக
தெருளாய பசுநெய்யே விடுகமற்றை நெய்யேல்
திருமேனிக் கொருமாசு செய்தாலுஞ் செய்யும்
இருளேது காலைவிளக் கேற்றிடவேண் டுவதோ
என்னாதே மங்கலமா யேற்றுதலாங் கண்டாய்
மருளேலங் கவர்மேனி விளக்கமதெண் கடந்த
மதிகதிர்செங் கனல்விரவி[1] யென்னினுஞ் சாலாவே. 24

1. விரவின என்னும் — அஃறிணைப் பலவின் பாற் படர்க்கை வினைமுற்று ஈறு தொக்கு நின்றது.

என்னிருகண் மணியனையா ரென்னுயிர்நா யகனார்
என்னுயிருக் கமுதான ரெல்லாஞ்செய் வல்லார்
பொன்னணிபொற் சபையாளர் சிற்சபையா ரென்னைப்
புறம்புணர்ந்தா ரகம்புணர்ந்தார் புறத்தகத்தும் புணர்ந்தார்
அன்னியரல் லடியவரே யெனதுகுல தெய்வம்
அருந்தவத்தாற் கிடைத்தகுரு வாகுமது மட்டோ
மன்னுறுமென் தனித்தாயுந் தந்தையுமங் கவரே
மக்கள்பொருள் மிக்கதிரு வொக்கலுமங் கவரே. 25

தந்தையொன்றாய் மகனென்றாய் மணவாள னென்றாய்
தகுமோவிங் கிதுவென்ன வினவுதியோ மடவாய்
சிந்தைசெய்து காணடிநீ சிற்சபையில் நடிக்குந்
திருவாள ரெனைப்புணர்ந்த திருக்கணவ ரவர்தாம்
அந்தநடு முதலில்லா வரும்பெருஞ் சோதியரே
அண்டசரா சரங்களெல்லாங் கண்டதுவே றிலையே
எந்தவகை பொய்புகல்வேன் மற்றையர்போ லம்மா
ஈங்கவர்தந் திருமேனி நானுமென வறியே. 26

எல்லாமுஞ் செயவல்ல தனித்தலைவர் பொதுவில்
இருந்துநடம் புரிகின்ற வரும்பெருஞ்சோ தியினார்
நல்லாய்நன் னாட்டார்க ளெல்லாரு மறிய
நண்ணியெனை மணம்புரிந்தார் புண்ணியரா தலினால்
இல்லாமை யெனக்கில்லை யெல்லார்க்குந் தருவேன்
என்னுடைய பெருஞ்செல்வ மென்புகல்வே னம்மா
செல்லாத அண்டமட்டோ அப்புறத்தப் பாலுஞ்
சிவஞானப் பெருஞ்செல்வஞ் சிறப்பதுகண் டறியே. 27

வான்கண்ட பிரமர்களும் நாரணரும் பிறரும்
மாதவம்பன் னாட்புரிந்து வருந்துகின்றா ரங்தோ
நான்கண்ட காட்சியவர் கண்டிலரே யுலகில்
நானொருபெண் செய்ததவ மெத்தவமோ வறியேன்
கோன்கண்ட குடிக்கொன்றுங் குறைவிலையே யண்ட
கோடியெலாந் தனிப்பெருஞ்செங் கோனடத்து மிறைவர்
தான்கண்ட குடியானேன் குறைகளெலாந் தவிர்ந்தேன்
தனித்தவள மாடமிசை யினித்திருக்கின் றேனே. 28

என்கணவர் பெருந்தன்மை யாறந்த நிலைக்கே
எட்டிநின்று பார்ப்பவர்க்கு மெட்டாதே தோழி
பொன்கணவர் கலைமடந்தை தன்கணவர் முதலோர்
புனைந்துரைக்குங் கதைபோல நினைந்துரைக்கப் படுமோ
புன்கணவ ரறியாதே புலம்புகின்றா ரவர்போல்
புகன்மறையு மாகமமும் புலம்புகின்ற வம்மா
உன்கணவர் திறம்புகலென் றுரைக்கின்றாய் நீதான்
உத்தமனா ரருட்சோதி பெற்றிடமுன் விரும்பே. 29

ஈங்குசில ருண்ணுகவென் றென்னையழைக் கின்றார்
என்தோழி நானிவர்கட் கென்புகல்வே னம்மா
ஓங்குநிலா மண்டபத்தே யென்கணவ ருடனே
உவட்டாத தெள்ளமுத முண்டுபசி தீர்ந்தேன்
தேங்குழலிங் கினியெனக்குப் பசிவரிலப் போது
செப்புகின்றே னிப்போது சிலுகிழைத்தல் வேண்டாம்
ஏங்கலற நீயவர்க்குத் தெளிவிப்பாய் மற்றை
இருந்தவரும் விருந்தவரு மினிதுபுசித் திடற்கே. 30

ஐயரெனை யாளுடையா ரரும்பெருஞ்சோ தியினார்
அம்பலத்தே நடம்புரியு மானந்த வடிவர்
மெய்யரெனை மணம்புரிந்த தனிக்கணவர் துரிய
வெளியினிலா மண்டபத்தே மேவியமு தளித்தென்
கையகத்தே யொருபசும்பொற் கங்கணமும் புனைந்தார்
கங்கணத்தின் தரத்தையென்னாற் கண்டுரைக்கப் படுமோ
வையகமும் வானகமுங் கொடுத்தாலு மதற்கு
மாறாக மாட்டாதேல் மதிப்பரிதா மதுவே. 31

தன்வடிவந் தானாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்தே
தனிநடஞ்செய் பெருந்தலைவர் பொற்சபையெங் கணவர்
பொன்வடிவ மிருந்தவண்ண நினைத்திடும்போ தெல்லாம்
புகலரும்பே ரானந்த போகவெள்ளந் ததும்பி
என்வடிவிற் பொங்குகின்ற தம்மாவென் னுள்ளம்
இருந்தபடி யென்புகல்வே னென்னளவன் றதுதான்
முன்வடிவங் கரைந்தினிய சர்க்கரையுந் தேனும்
முக்கனியுங் கூட்டியுண்ட பக்கமுஞ்சா லாதே. 32

இவ்வுலகி லெனைப்போல்வா ரோரனந்தங் கோடி
என்னிலுயர்ந் திருக்கின்றா ரெத்தனையோ கோடி
அவ்வுலகிற் சிறந்துநின்றா ரளவிறந்த கோடி
அத்தனைபேர் களுமந்தோ நித்தம்வருந் திடவும்
எவ்வுலகு முணர்வரிய திருச்சிற்றம் பலத்தே
இனிதமர்ந்த தலைவரிங்கே யென்னைமணம் புரிந்தார்
நவ்விவிழி மடமாதே கீழ்மேலென் பதுதான்
நாதர்திரு வருட்ஜோதி நாடுவதொன் றிலையே. 33

திருவாளர் பொற்சபையிற் றிருநடஞ்செய் தருள்வார்
சிற்சபையா ரென்றனக்குத் திருமாலை கொடுத்தார்
உருவாள ருருவாகி யொளியாகி வெளியாய்
ஓங்குகின்றா ரென்னுடைய வுயிர்த்துணைவ ரவர்தம்
பெருவாய்மைத் திருவருளே பெருவாழ்வென் றுணர்ந்தோர்
பேசியமெய் வாசகத்தின் பெருமையையின் றுணர்ந்தேன்
துருவாத வெனக்கிங்கே யருணினைக்குந் தோறுஞ்
சொல்லளவல் லாதசுகந் தோன்றுவதென் தோழி. 34

அருளாளர் பொற்பொதுவி லானந்த நடஞ்செய்
ஆனந்த வண்ணரெனை யாளுடையார் நான்றான்
தெருளாத பருவத்தே தெருட்டிமணம் புரிந்த
திருவாள ரவர்பெருமைத் திறத்தையெவர் புகல்வார்
மருளாத வாகமங்கள் மாமறைக ளெல்லாம்
மருண்டனவே யென்னடிநம் மனவாக்கி னளவோ
இருளாமை யென்றுறுமோ வன்றுசிறி துரைப்பாம்
என்னவுநா ணீர்ப்பதிதற் கென்புரிவேன் தோழி. 35

செம்பவளத் திருமலையோ மாணிக்க விளக்கோ
தெய்வமர கதத்திரளோ செழுநீலப் பொருப்போ
பம்புமணி யொளியோநற் பசும்பொன்னின் சுடரோ
படிகவண்ணப் பெருங்காட்சி தானோவென் றுணர்ந்தே
எம்பரமென் றெம்பெருமான் புறவண்ணம் யாதோ
என்பாரே லகவண்ணம் யாருரைக்க வல்லார்
தம்பரமென் றென்னையன்று மணம்புரிந்தார் ஞானச்
சபைத்தலைவ ரவர்வண்ணஞ் சாற்றுவதென் தோழி. 36

தேவர்களோ முனிவர்களோ சிறந்தமுத்தர் தாமோ
தேர்ந்தசிவ யோகிகளோ செம்பொருள்கண் டோரோ
மூவர்களோ வைவர்களோ முதற்பரையோ பரமோ
முன்னியவென் "றனித்தலைவர் தம்மியலை" யுணர்ந்தார்
யாவர்களு மல்லவென்றால் யானுணர்ந்து மொழிதற்
கமையுமோ வொருசிறிது மமையாது கண்டாய்
ஆவலொடு மன்பர்தொழச் சிற்சபையி னடிப்பார்
"அவர்பெருமை யவரறிவா ரவருமறிந் திலரே." 37

திருச்சிற்றம் பலத்தின்பத் திருவுருக்கொண் டின்பத்
திருநடஞ்செய் தருள்கின்ற திருவடிக்கே தொழும்பாய்
அருச்சிக்கும் பேரன்ப ரறிவின்கண் ணறிவாய்
அவ்வறிவில் விளைந்தசிவா னந்தவமு தாகிப்
[1]பரிச்சிக்கு மவ்வமுதி னிறைந்தசுவை யாகிப்
பயனாகிப் பயத்தினது பவமாகி நிறைந்தே
[2]உருச்சிக்கு மெனமறைக ளாகமங்க ளெல்லாம்
ஓதுகின்ற வெனிலவர்தம் மொளியுரைப்ப தெவரே. 38

வெடித்தளிந்த முக்கனியின் வடித்தரசந் தனிலே
விரும்புறவுட் பிழிந்தெடுத்த கரும்பிரதங் கலந்தே
தடித்தசெழும் பாற்பெய்து கோற்றேன்விட் டதனைத்
தனித்தபர வமுதத்திற் றான்கலந்துண் டாற்போல்
இடித்திடித்தென் னுளமுழுதுந் தித்திக்கும் வார்த்தை
இனிதுரைத்து மணம்புரிந்த வென்னுயிர்நா யகர்வான்
பொடித்திருமே னியரவரைப் புணரவல்லே னவர்தம்
புகழுரைக்க வல்லேனோ வல்லேன்காண் தோழி. 39

1 பரிசிக்கும் என்னும் பெயரெச்சம் பரிச்சிக்கும் என விரிக்கும்வழி விரித்தல் என்னும் விகாரம்பெற்றது. 2. உரிசிக்கும் என்பதும் அவ்வாறே.

கன்னியெனை மணந்தபதி கனிதருசிற் சபைக்கே
கலந்ததனிப் பதியயங்கு கனகசபா பதிவான்
பன்னியருக் கருள்புரிந்த பதியுலக மெல்லாம்
படைத்தபதி காத்தருளும் பசுபதியெவ் வுயிர்க்கும்
அன்னியமல் லாதகத்தும் புறத்துமகப் புறத்தும்
அருட்செங்கோல் செலுத்துகின்ற வதிபதியா மதனால்
என்னியலபோற் பிறரியலை யெண்ணியிடேல் பிறரோ
என்பதிபா லன்பதிலா ரன்புளரே ரெண்ணே. 40

என்னியல்போற் பிறரியலை யெண்ணேலென் றுரைத்தேன்
இறுமாப்பா லுரைத்தனனென் றெண்ணியிடேல் மடவாய்
பன்னியநா னென்பதியின் பற்றலது வேறோர்
பற்றறியே னுற்றவரு மற்றவரும் பொருளும்
உன்னியவென் னுயிருமெனை துடலுமென துணர்வும்
உயிருணர்வா லடைசுகமுந் திருச்சிற்றம் பலத்தே
மன்னியவா தலினுற்பெண் மகளுமலேன் வருமாண்
மகனுமலே னலியுமலே னிதுகுறித்தென் றறியே. 41

பார்முதலாப் பரநாதப் பதிகடந்தப் பாலும்
பாங்குடைய தனிச்செங்கோ லோங்கநடாத் திடுதொல்
சீர்தெரிந்தா ரேத்துதொறு மேத்துதற்கோ வெனது
திருவாள ரருள்கின்ற தன்றுமனங் கனிந்தே
"ஆர்தருபே ரன்பொன்றே" குறித்தருளு கின்றார்
ஆதலினா லவரிடத்தே யன்புடையா ரெல்லாம்
ஓர்தருமென் னுறவினரா மாணையிது நீயும்
உறவான தவரன்பு மறவாமை குறித்தே. 42

நாதாந்த வரையுமெங்க ளையகனார் செங்கோல்
நடக்கின்ற தென்கின்றார் நாதாந்த மட்டோ
போதாந்த நிலையுமுயர் யோகாந்த நிலையும்
புனிதகலாந் தப்பதியும் புகல்கின்றார் புகலும்
வேதாந்த வெளியுமிகு சித்தாந்த வெளியும்
விளங்குமிவற் றப்பாலு மதன்மேலப் பாலும்
வாதாந்தத் ததன்மேலு மதன்மேலப் பாலும்
மன்றாடி யருட்செங்கோல் சென்றாட லறியே. 43

புண்ணியனா ரென்னுளத்தே புகுந்தமர்ந்த தலைவர்
பொதுவிளங்க நடிக்கின்ற திருக்கூத்தின் றிறத்தை
எண்ணியநா னெண்ணுதொறு முண்டுபசி தீர்ந்தே
இருக்கின்றே னடிக்கடிநீ யென்னையழைக் கின்றாய்
பண்ணுறுமென் றனிக்கணவர் கூத்தாடுஞ் சபையைப்
பார்த்தாலும் பசிபோமே பார்த்திடலன் றியுமே
அண்ணுறுமத் திருச்சபையை நினைக்கினும்வே சாறல்
ஆறுமடி யூறுமடி யானந்த வமுதே. 44

கூடுகின்ற தென்னடிநா னம்பலத்தே நடிக்குங்
கூத்தாடிக் கணவருக்கே மாலையிட்டா யெனவே
ஏசுகின்றா ராரடியோ வண்டபகி ரண்டத்
திருக்கின்ற சத்தர்களுஞ் சத்திகளும் பிறரும்
பேசுகின்ற வார்த்தையெலாம் வள்ளலருட் கூத்தின்
பெருமையலால் வேறொன்றும் பேசுகின்ற திலையே
வீசுகின்ற பெருஞ்சோதித் "திருக்கூத்தின் திறமே
வேதமுட னாகமங்கள் விளம்புகின்ற" தன்றே. 45

குலமறியார் புலமறியா ரம்பலத்தே நடிக்குங்
கூத்தாடி யையருக்கே மாலையிட்டா யெனவே
புலமறியார் போனீயும் புகலுதியோ தோழி
பொளபொளவென் றளப்பதெலாம் போகவிட்டிங் கிதுகேள்
"அலகறியாத் திருக்கூத்தென் கணவர்புரி யாரேல்
அயனரியோ டரன்முதலா மைவர்களும் பிறரும்
விலகறியா வுயிர்பலவும் நீயுமிங்கே நின்று
மினுக்குவதுங் குலுக்குவதும் வெளுத்துவிடுங் காணே. 46

கொடியிடைப்பெண் பேதாய்நீ யம்பலத்தே நடிக்குங்
கூத்தாடி யென்றெனது கொழுநர்தமைக் குறித்தாய்
படியிடத்தே வானிடத்தே பாதலத்தே யண்ட
பகிரண்ட கோடியிலே பதிவிளக்க மெல்லாம்
அடிமலர்கொண் டையர்செய்யுந் திருக்கூத்தின் விளக்கம்
ஆகுமிது சத்தியமென் றருமறையா கமங்கள்
கெடியுறவே பறையடித்துத் திரிகின்ற வற்றைக்
கேட்டறிந்து கொள்வாய்நின் வாட்டமெலாந் தவிர்ந்தே. 47

இன்பவடி வந்தருதற் கிறைவர்வரு கின்றார்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்த ரிங்குவரு கின்றார்
அன்பருளத் தேயினிக்கு மமுதர்வரு கின்றார்
அம்பலத்தே நடம்புரியு மையர்வரு கின்றார்
என்புருப்பொன் னுருவாக்க வெண்ணிவரு கின்றார்
என்றுதிரு நாதவொலி யிசைக்கின்ற தம்மா
துன்பமறத் திருச்சின்ன வொலியதனை நீயுஞ்
சுகம்பெறவே கேளடியென் தோழியெனச் சூழ்ந்தே. 48

துரியபதங் கடந்தபெருஞ் சோதிவரு கின்றார்
சுகவடிவந் தரவுயிர்க்குத் துணைவர்வரு கின்றார்
பெரியபிர மாதியர்க்கு மரியர்வரு கின்றார்
பித்தரென மறைபுகலுஞ் சித்தர்வரு கின்றார்
இரிவகல்சிற் சபைநடஞ்செ யிறைவர்வரு கின்றார்
என்றுதிரு நாதவொலி யிசைக்கின்ற தம்மா
உரிமைபெறு மென்தோழி நீயுமிங்கே சின்ன
ஒலிகேட்டுக் களித்திடுவா யுளவாட்ட மறவே. 49

ஈசரென துயிர்த்தலைவர் வருகின்றார் நீவிர்
எல்லீரும் புறத்திருமி னென்கின்றே னீதான்
ஏசறவே யகத்திருந்தா லென்னெனக்கேட் கின்றாய்
என்கணவர் வரிலவர்தா மிருந்தருளு முன்னே
ஆசைவெட்க மறியாது நானவரைத் தழுவி
அணைத்துமகிழ் வேனதுகண் டதிசயித்து நொடிப்பார்
கூசறியா ளிவளென்றே பேசுவரங் கதனாற்
கூறியதல் லதுவேறு குறித்ததிலை தோழி. 50

அரசுவரு கின்றதென்றே யறைகின்றே னீதான்
ஐயமுறே லுற்றுக்கே ளசையாது தோழி
முரசுசங்கு வீணைமுதல் நாதவொலி மிகவும்
முழங்குவது திருமேனி வழங்குதெய்வ மணந்தான்
விரசவெங்கும் வீசுவது நாசியுயிர்த் தறிக
வீதியெலா மருட்சோதி விளங்குவது காண்க
பரசியெதிர் கொள்ளுதுநாங் கற்பூர விளக்குப்
பரிந்தெடுத்தென் னுடன்வருக தெரிந்தடுத்து மகிழ்ந்தே. 51

தாழ்குழல்நீ யாண்மகன்போல் நாணமச்சம் விடுத்தே
சபைக்கேறு கின்றாயென் றுரைக்கின்றாய் தோழி
வாழ்வகையென் கணவர்தமைப் புறத்தணைந்தா ளொருத்தி
மாலெனும்பே ருடையாளோர் வளையாழிப் படையாள்
ஆழ்கடலிற் றுயில்கின்றாள் மாமணிமண் டபத்தே
ஆள்கின்றா ளாண்மகனா யறிந்திலையோ வவரைக்
கேழ்வகையி லகம்புணர்ந்தே னவர்கருணை யமுதங்
கிடைத்ததுநா னாண்மகனா கின்றததி சயமோ. 52

துடியேறு மிடையுனக்கு வந்தவிறு மாப்பென்
சொல்லென்றா யரிபிரமர் சுரர்முனிவர் முதலோர்
பொடியேறு வடிவுடையா ரென்கணவர் சபையின்
பொற்படிக்கீழ் நிற்பதுபெற் றப்பரிசு நினைந்தே
இடியேறு போன்றிருமாந் திருக்கின்றா ரடிநான்
எல்லாரு மதிசயிக்க வேண்டுதிருச் சபையின்
படியேறித் தலைவர்திரு வடியூறு மமுதும்
பருகுகின்றே னிறுமாக்கும் பரிசுரைப்ப தென்னே. 53

ஈற்றறியே னிருந்திருந்திங் கதிசயிப்ப தென்னீ
என்கின்றாய் நீயெனைவிட் டேகுதொறு நான்றான்
காற்றறியாத் தீபம்போ லிருந்திடுமத் தருணங்
கண்டபரி சென்புகல்வே னண்டபகி ரண்டந்
தோற்றறியாப் பெருஞ்சோதி மலைபரநா தத்தே
தோன்றியதாங் கதனடுவே தோன்றியதொன் றதுதான்
மாற்றறியாப் பொன்னொளியோ வவ்வொளிக்குள் ளாடும்
வள்ளலரு ளொளியோவீ ததிசயிக்கும் வகையே. 54

நடம்புரிவார் திருமேனி வண்ணமதை நான்போய்
நன்கறிந்து வந்துனக்கு நவில்வேனென் கின்றாய்
இடம்வலமிங் கறியாயே நீயோயென் கணவர்
எழில்வண்ணந் தெரிந்துரைப்பா யிசைமறையா கமங்கள்
திடம்படநாந் தெரிதுமெனச் சென்றுதனித் தனியே
திருவண்ணங் கண்டளவே சிவசிவவென் றாங்கே
கடம்பெறுகள் ளுண்டதென மயங்குகின்ற வாறு
கண்டிலைநீ யானாலுங் கேட்டிலையோ தோழி. 55

பொய்பிடித்தா ரெல்லாரும் புறத்திருக்க நான்போய்ப்
பொதுநடங்கண் டுளங்களிக்கும் போதுமணவாளர்
மெய்பிடித்தாய் **வாழியநீ சமரசசன் மார்க்கம்**
விளங்கவுல கத்திடையே விளக்குகவென் றெனது
கைபிடித்தார் நானுமவர் கால்பிடித்துக் கொண்டேன்
களித்திடுக வினியுனைநாங் கைவிடோ மென்றும்
மைபிடித்த விழியுலக ரெல்லாருங் காண
மாலையிட்டோ மென்றெனக்கு மாலையணிந் தாரே. 56

பொருத்தமிலா ரெல்லாரும் புறத்திருக்க நான்போய்ப்
பொதுநடங்கண் டுவந்துநிற்கும் போதுதனித் தலைவர்
திருத்தமுற வருகணைந்து கைப்பிடித்தார் நானுந்
தெய்வமல ரடிபிடித்துக் கொண்டேன்சிக் கெனவே
வருத்தமுறே லினிச்சிறிது மயங்கேல்கா "ணழியா
வாழ்வுவந்த துன்றனக்கே யேழுலகு மதிக்கக்"
கருத்தலர்ந்து வாழியவென் றாழியளித் தெனது
கையினிற்பொற் கங்கணமுங் கட்டினர்காண் தோழி. 57

தமையறியா ரெல்லாரும் புறத்திருக்க நான்போய்ச்
சபைநடங்கண் டுளங்களிக்குந் தருணத்தே தலைவர்
இமையறியா விழியுடையா ரெல்லாருங் காண
"இளநகைமங் களமுகத்தே தளதளவென் றொளிர"
எமையறிந்தா யென்றெனது கைப்பிடித்தார் நானும்
என்னைமறந் தென்னிறைவர் கால்பிடித்துக் கொண்டேன்
சுமையறியாப் பேரறிவே வடிவாகி யழியாச்
சுகம்பெற்று வாழ்கவென்றார் கண்டாயென் தோழி. 58

ஐயமுற்று ரெல்லாரும் புறத்திருக்க நான்போய்
அம்பலத்தே திருநடங்கண் டகங்களிக்கும் போது
மையகத்தே பொருந்தாத வள்ளலரு கணைந்தென்
மடிபிடித்தார் நானுமவ ரடிபிடித்துக் கொண்டேன்
மெய்யகத்தே நம்மைவைத்து விழித்திருக்கின் றாய்நீ
விளங்குகசன் மார்க்கநிலை விளக்குகவென் றெனது
கையகத்தே வொருபசும்பொற் கங்கணமும் புனைந்தார்
கருணையினிற் றாயனையார் கண்டாயென் தோழி. 59

காமாலைக் கண்ணர்பலர் பூமாலை விழைந்தார்
கணங்கொண்ட கண்ணர்பலர் மணங்கொள்ளத் திரிந்தார்
கோமாலை மனச்செருக்கால் மயங்கியுடம் பெல்லாங்
குறிகொண்ட கண்ணர்பலர் வெறிகொண்டிங் கலைந்தார்
ஆமாலை யவரெல்லாங் கண்டுளநா ணுறவே
அரும்பெருஞ்சோ தியரென்னை விரும்பிமணம் புரிந்தார்
தேமாலை யணிகுழலாய் நான்செய்த தவந்தான்
தேவர்களோ மூவர்களுஞ் செய்திலர்கண் டறியே. 60

காமாலைக் கண்ணரென்றுங் கணக்கண்ண ரென்றுங்
கருதுபல குறிகொண்ட கண்ணரென்றும் புகன்றேன்
ஆமாறு மவ்வயனு மிந்திரனு மிவர்கள்
அன்றிமற்றைத் தேவர்களு மசையணுக்க ளான
தாமாலைச் சிறுமாயா சத்திகளா மிவர்கள்
தாமோமா மாயைவரு சத்திகளோங் காரத்
தேமாலைச் சத்திகளும் விழித்திருக்க வெனக்கே
திருமாலை யணிந்தார்சிற் சபையுடையார் தோழி. 61

மாதேகே ளம்பலத்தே திருநடஞ்செய் பாத
மலரணிந்த பாதுகையின் புறத்தெழுந்த வணுக்கள்
மாதேவ ருருத்திரர்க ளொருகோடி கோடி
வளைபிடித்த நாரணர்க ளொருகோடி கோடி
போதேயு நான்முகர்க ளொருகோடி கோடி
புரந்தரர்கள் பலகோடி யாகவுருப் புனைந்தே
ஆதேய ராகியிங்கே தொழில்புரிவா ரென்றால்
ஐயர்திரு வடிப்பெருமை யாருரைப்பார் தோழி. 62

உருத்திரர்க ளொருகோடி நாரணர்பல் கோடி
உறுபிரமர் பலகோடி யிந்திரர்பல் கோடி
பெருத்தமற்றைத் தேவர்களு முனிவர்களும் பிறரும்
பேசிலநந் தங்கோடி யாங்காங்கே கூடித்
திருத்தமுறு திருச்சபையின் படிப்புறத்தே நின்று
தியங்குகின்றார் நடங்காணுஞ் சிந்தையரா யந்தோ
வருத்தமொன்றுங் காணுதே நானொருத்தி யேறி
மாநடங்காண் கின்றேனென் மாதவந்தான் பெரிதே. 63

பாருலகா திபர்புவனா திபரண்டா திபர்கள்
பகிரண்டா திபர்வியோமா திபர்முதலா மதிபர்
ஏருலவாத் திருப்படிக்கீழ் நின்றுவிழித் திருக்க
எனைமேலே யேற்றினர்நான் போற்றியங்கு நின்றேன்
சீருலவா யோகாந்த நடந்திருக்க லாந்தத்
திருநடநா தாந்தத்தே செயுநடம்போ தாந்தப்
பேருலவா நடங்கண்டேன் திருவமுத முணவும்
பெற்றேனென் செய்ததவம் பேருலகிற் பெரிதே. 64

என்புகல்வேன் றோழிநான் பின்னர்கண்ட காட்சி
　　இசைப்பதற்கும் நினைப்பதற்கு மெட்டாது கண்டாய்
அன்புறுசித் தாந்தநடம் வேதாந்த நடமும்
　　ஆதிநடு வந்தமில்லாச் சோதிமன்றிற் கண்டேன்
இன்பமய மாயொன்றா யிரண்டாயொன் றிரண்டும்
　　இல்லதுவா யெல்லாஞ்செய் வல்லதுவாய் விளங்கித்
தன்பரமாம் பரங்கடந்த சமரசப்பே ரந்தத்
　　தனிநடமுங் கண்ணுற்றேன் றனித்தசுகப் பொதுவே. 65

தூங்குகநீ யென்கின்றாய் தூங்குவனோ வெனது
　　துரைவருமோர் தருணமிதிற் றூக்கமுந்தான் வருமோ
ஈங்கினிநான் றனித்திருக்க வேண்டுவதா தலினால்
　　என்னுடைய தூக்கமெலா நின்னுடைய தாக்கி
ஏங்கலறப் புறத்தேபோய்த் தூங்குகநீ தோழி
　　என்னிருகண் மணியனையா ரெனையணைந்த வுடனே
ஓங்குறவே நானவரைக் கலந்தவரும் நானும்
　　ஒன்றான பின்னருனை யெழுப்புகின்றே னுவந்தே. 66

ஐயமுறேல் காலையில்யாம் வருகின்றோ மிதுநம்
　　ஆணையென்றா ரவராணை யருளாணை கண்டாய்
வெய்யருளத் தேபுகுதப் போனதிரு ளிரவு
　　விடிந்ததுநற் சுடருதய மேவுகின்ற தருணந்
தையலினி நான்றனிக்க வேண்டுவதா தலினால்
　　சற்றேயப் புறத்திருநீ தலைவர்வந்த வுடனே
உய்யவிங்கே நானவரைக் கலந்தவரு நானும்
　　ஒன்றான பின்னருனை யழைக்கின்றே னுவந்தே. 67

மன்றுடையார் ரென்கணவ ரென்னுயிர்நா யகனார்
　　"வாய்மலர்ந்த மணிவார்த்தை" மலையிலக்காந் தோழி
துன்றியபே ரிருளெல்லாந் தொலைந்ததுபன் மாயைத்
　　துகளொளிமா மாயைமதி யொளியொடுபோ யினவால்
இன்றருளாம் பெருஞ்ஜோதி யுதயமுற்ற ததனால்
　　இனிச்சிறிது புறத்திருநீ யிறைவர்வந்த வுடனே
ஒன்றுடையே னவரைக் கலந்தவரு நானும்
　　ஒன்றான பின்னருனை யழைக்கின்றே னுவந்தே. 68

வைகறையீ தருளுதயந் தோன்றுகின்ற தெனது
　　வள்ளல்வரு தருணமினி வார்த்தையொன்றா னாலும்
சைகரையே லிங்ஙனநான் றனித்திருத்தல் வேண்டுந்
　　தாழ்குழல்நீ யாங்கேபோய்த் தத்துவப்பெண் குழுவில்
பொய்கரையா துள்ளபடி புகழ்பேசி யிருநீ
　　புத்தமுத மளித்தவருட் சித்தர்வந்த வுடனே
உய்கரைவாய் நானவரைக் கலந்தவரு நானும்
　　ஒன்றான பின்னருனை யழைக்கின்றே னுவந்தே. 69

காலையிலே வருகுவரென் கணவரென்றே நினக்குக்
கழறினனென் னலது காதிலுற்ற திலையோ
வேலையிலா தவள்போலே வம்பளக்கின் றாய்நீ
விடிந்ததுநான் றனித்திருக்க வேண்டுவதா தலினால்
சோலையிலே மலர்கொய்து தொடுத்துவந்தே புறத்திற்
சூழ்ந்திருப்பாய் தோழியென்றன் துணைவர்வந்த வுடனே
ஓலையுறா தியானவரைக் கலந்தவரு நாளும்
ஒன்றான பின்னருளை யழைக்கின்றே னுவந்தே. 70

விடிந்ததுபே ராணவமாங் காரிருணீங் கியது
வெய்யவினைத் திரளெல்லாம் வெந்ததுகாண் மாயை
ஒடிந்ததுமா மாயையொழிந் ததுதிரைதீர்ந் ததுபே
ரொளியுதயஞ் செய்ததினித் தலைவர்வரு தருணந்
திடம்பெறநான் றனித்திருக்க வேண்டுவதா தலினால்
தேமொழிநீ புறத்திருமா தேவர்வந்த வுடனே
உடம்புறவே நானவரைக் கலந்தவரு நாளும்
ஒன்றான பின்னருளை யழைக்கின்றே னுவந்தே. 71

மாலையிலே யுலகியலார் மகிழ்நரொடு கலத்தல்
வழக்கமது கண்டனநீ மணவாள ருடனே
காலையிலே கலப்பதற்கிங் கெனைப்புறம்போ வென்றாய்
கண்டிலனீ ததிசயமென் றுரையேலென் றோழி
ஓலையிலே பொறித்ததைநீ யுன்னுளத்தே கருதி
உழல்கின்றா யாதலிலிவ் வுளவறியாய் **தருமச்**
சாலையிலே சமரசசன் மார்க்கசங்கந் தனிலே
சற்றிருந்தா யெனிலிதனை யுற்றுணர்வாய் காணே. 72

இரவகத்தே கணவரொடு கலக்கின்றா ருலகர்
இயலறியா ருயலறியார் மயலொன்றே யறிவார்
கரவகத்தே கள்ளுண்டு மயங்கிநிற்குந் தருணங்
கனிகொடுத்தா லுண்டுசுவை கண்டுகளிப் பாரோ
துரவகத்தே விழுந்தார்போன் றிவர்கூடுங் கலப்பில்
சுகமொன்று மில்லையடி துன்பமொன்றே கண்டாய்
உரவகத்தே யென்கணவர் காலையிலென் னுடனே
உறுகலப்பா லுறுசுகந்தா னுரைப்பரிதாந் தோழி. 73

என்னுடைய தனித்தோழி யிதுகேள்நீ மயங்கேல்
எல்லாஞ்செய் வல்லவரென் னின்னுயிர்நா யகனார்
தன்னுடைய திருத்தோளை நான்றழுவுந் தருணந்
தனித்தசிவ சாக்கிரமென் றினித்தநிலை கண்டாய்
பன்னுமிந்த நிலைபரசாக் கிரமாக வுணரேல்
பகர்பரசாக் கிரமடங்கும் பதியாகும் புணர்ந்து
மன்னுநிலை மற்றிரண்டுங் கடந்தகுரு துரிய
மாநிலையென் றுணர்கவொளிர் மேனிலையி லிருந்தே. 74

நான்புகலு மொழியிதுகே ளென்னுடைய தோழி
நாயகனுர் தனியுருவ நான்றழுவுந் தருணம்
வான்புகழுஞ் சுத்தசிவ சாக்கிரமென் றுணர்ந்தோர்
வழுத்துநிலை யாகுமுருச் சுவைகலந்தே யதுவாய்
தேன்கலந்த சுவையொடுநன் மணிகலந்த வொளியாய்த்
திரிபின்றி யியற்கையின்பச் சிவங்கலந்த நிலையே
தான்புகல்மற் றையமூன்றுங் கடந்தப்பா லிருந்த
சாக்கிரா தீதமெனத் தனித்துணர்ந்து கொள்ளே. 75

இவ்வுலகோ ரிரவகத்தே புணர்கின்ற ரதனை
எங்ஙனநா னிசைப்பதுவோ வென்னினுமற் றிதுகேள்
எவ்வமுறு மிருட்பொழுதி லிருட்டறையி லறிவோர்
எள்ளளவுங் காணுதே கள்ளளவின் றருந்திக்
கவ்வைபெறக் கண்களையுங் கட்டிமறைத் தம்மா
கலக்கின்ருர் கணச்சுகமுங் கண்டறியார் கண்டாய்
செவ்வையுறக் காலையிலென் கணவரொடு நான்ருன்
சேர்தருணச் சுகம்புகல யார்தரத்தி னவரே. 76

பொன்பறியாப்[1] புகல்வார்போன் மறைப்பதென்ன மடவாய்
பூவையர்கா லையிற்புணர நாணுவர்கா ணென்ருய்
அன்பறியாப் பெண்களுக்கே நின்னுரைசம் மதமாம்
ஆசைவெட்க மறியாதென் றறிந்திலையோ தோழி
இன்பறியா யாதலினு லிங்ஙனநீ யிசைத்தாய்
இறைவர்திரு வடிவதுகண் டிட்டதரு ணந்தான்
துன்பறியாக் காலையென்று மாலையென்று மொன்றுந்
தோன்ருது சுகமொன்றே தோன்றுவதென் றறியே. 77

அருளுடையா ரெனையுடையா ரம்பலத்தே நடிக்கும்
அழகரெலாம் வல்லவர்தா மணைந்தருளுங் காலம்
இருளுடைய விரவகத்தே யெய்தாது கண்டாய்
எதனுலென் றெண்ணுதியே லியம்புவன்கேள் மடவாய்
தெருளுடையென் றனித்தலைவர் திருமேனிச் சோதி
செப்புறுபார் முதல்நாத பரியந்தங் கடந்தே
அருளுறுமோர் பரநாத வெளிகடந்தப் பாலும்
அப்பாலும் விளங்குமடி யகம்புறத்து நிறைந்தே. 78

அம்மாநான் சொன்மாலை தொடுக்கின்றே னீதான்
ஆர்க்கணிய வென்கின்ருய் யறியாயோ தோழி
இம்மாலை யம்பலத்தே யெம்மானுக் கன்றி
ஆர்க்கணிவே னிதையணிவார் யாண்டையுளார் புகல்நீ
செம்மாப்பி லுரைத்தனையிச் சிறுமொழியென் செவிக்கே
தீநுழைந்தாற் போன்றதுநின் சிந்தையுநின் னுவும்
பன்மாலை தத்துவத்தா லன்றிரும்பொன் ருலே
படைத்ததுணைப்பழக்கத்தாற்பொறுத்தனனென்றறியே.79

1. பறி என்பது — பொன்

நாடுகின்ற பலகோடி யண்டபகி ரண்ட
நாட்டார்கள் யாவருமந் நாட்டாண்மை வேண்டி
நீடுகின்ற தேவரென்று மூர்த்திகளா மென்றும்
நித்தியர்க ளென்றுமங்கே நிலைத்ததெலா மன்றில்
ஆடுகின்ற திருவடிக்கே தங்கடங்க டரத்துக்
கானவகை சொன்மாலை யணிந்ததனு லன்றோ
பாடுகின்ற வென்னுடைய பாட்டெல்லாம் பொன்னம்
பலப்பாட்டே திருச்சிற்றம் பலப்பாட்டே தோழி. 80

தொடுக்கின்றேன் மாலையிது மணிமன்றில் நடிக்குந்
துரையவர்க்கே யவருடைய தூக்கியகான் மலர்க்கே
அடுக்கின்றோர்க் கருளளிக்கு மூன்றியசே வடிக்கே
அவ்வடிக ளணிந்ததிரு வலங்காரக் கழற்கே
கொடுக்கின்றேன் மற்றவர்க்குக் கொடுப்பேனே வவர்தாங்
குறித்ததனை வாங்குவரோ அணிதரந்தா முளரோ
எடுக்கின்றேன் கையின்மழுச் சிற்சபைபொற் சபைவாழ்
இறைவரலா லென்மாலைக் கிறைவரிலை யெனவே. 81

நான்றொடுக்கு மாலையிது பூமாலை யெனவே
நாட்டார்கள் முடிமேலே நாட்டார்கள் கண்டாய்
வான்றொடுக்கு மறைதொடுக்கு மாகமங்கள் தொடுக்கு
மற்றவையை யணிவார்கள் மதத்துரிமை யாலே
தான்றொடுத்த மாலையெலாம் பரத்தையர்தோண் மாலை
தனித்திடுமென் மாலையருட் சபைநடுவே நடிக்கும்
ஊன்றெடுத்த மலர்களன்றி வேறுகுறி யாதே
ஓங்குவதா தலிலவைக்கே யுரித்தாகுந் தோழி. 82

வான்கொடுத்த மணிமன்றிற் றிருநடனம் புரியும்
வள்ளலெலாம் வல்லவர்நன் மலரெடுத்தென் னுளத்தே
தான்கொடுக்க நான்வாங்கித் தொடுக்கின்றே னிதனைத்
தலைவர்பிற ரணிகுவரோ அணிதரந்தா முளரோ
தேன்கொடுத்த சுவைபோலே தித்தித்தென் னுளத்தே
திருக்கூத்துக் காட்டுகின்ற திருவடிக்கே யுரித்தாம்
யான்கொடுக்கும் பரிசிந்த மாலைமட்டோ தோழி
என்னுவி யுடல்பொருளுங்கொடுத்தன னுள்ளிசைந்தே. 83

என்மாலை மாத்திரமோ யார்மாலை யெனினும்
இறைவரையே யிலக்கியமா யிசைப்பதெனி லவைதாம்
நன்மாலை யாகுமந்தச் சொன்மாலை தனக்கே
நானடிமை தந்தனம்பல் வந்தனஞ்செய் கின்றேன்
புன்மாலை பலபலவாய்ப் புகல்கின்று ரம்மா
பொய்புகுந்தார் போற்செவியிற் புகுந்தோறுந் தனித்தே
வன்மாலை நோய்செயுமே கேட்டிடவும் படுமோ
மன்றாடி பதம்பாடி நின்றாடு மவர்க்கே. 84

உரியபெருந் தனித்தலைவ ரோங்குசடாந் தத்தின்
உட்புறத்து மப்புறத்து மொருசெங்கோற் செலுத்துந்
துரியர்துரி யங்கடந்த சுகசொருபர் பொதுவிற்
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தரடிக் கழலே
பெரியபதத் தலைவரெலாம் நிற்குநிலை யிதுவோர்
பெண்ணுரையென் றெள்ளுதியோ கொள்ளுதியோ தோழி
அரியபெரும் பொருண்மறைக ளாகமங்க ளுரைக்கும்
ஆணையுமிங் கிதிதற்கோ ரையமிலை யறியே. 85

மதமெனும்பேய் பிடித்தாட்ட வாடுகின்றோ ரெல்லாம்
மன்றிடத்தே வள்ளல்செயு மாநடங்காண் குவரோ
சதமெனவே யிருக்கின்றார் படுவதறிந் திலரே
சாகாத கல்விகற்குந் தரமிவர்க்கு முளதோ
பதமறியா யிந்தமத வாதிகளோ சிற்றம்
பலநடங்கண் டுய்ந்தேனைச் சிலபுகன்றா ரென்றாய்
சுதைமொழிநீ யன்றுசொன்ன வார்த்தையன்றோ வின்று
தோத்திரஞ்செய் தாங்காங்கே தொழுகின்றார் காணே. 86

எவ்வுலகி லெவ்வெவர்க்கு மரும்பெருஞ்சோ தியரே
இறைவரென்ப தறியாதே யிம்மதவா திகடாங்
கவ்வைபெறு குருடர்கரி கண்டகதை போலே
கதைக்கின்றார் சாகாத கல்விநிலை யறியார்
நவ்விவிழி யாயிவரோ சிலபுகன்றா ரென்றாய்
ஞானநடங் கண்டேன்மெய்த் தேனமுத முண்டேன்
செவ்வைபெறு சமரசசன் மார்க்கசங்கந் தனிலே
சேர்ந்தேனத் தீமொழியுந் தேமொழியா யினவே. 87

பெருகியபே ரருளுடையா ரம்பலத்தே நடிக்கும்
பெருந்தகையென் கணவர்திருப் பேர்புகலென் கின்றாய்
அருகர்புத்த ராதியென்பேன் அயனென்பேன் நாரா
யணனென்பேன் அரனென்பேன் ஆதிசிவ னென்பேன்
பருகுசதா சிவமென்பேன் சத்திசிவ மென்பேன்
பரமமென்பேன் பிரமமென்பேன் பரப்பிரம மென்பேன்
துருவுசுத்த பிரமமென்பேன் துரியநிறை வென்பேன்
சுத்தசிவ மென்பனிவை சித்துவிளை யாட்டே. 88

சிற்சபையில் நடிக்கின்ற நாயகனார் தமக்குச்
சேர்ந்தபுறச் சமயப்பேர் பொருந்துவதோ வென்றாய்
பிற்சமயத் தார்பெயரு மவர்பெயரே கண்டாய்
பித்தரென்றே பெயர்படைத்தார்க் கெப்பெயரொவ் வாதோ
அச்சமயத் தேவர்மட்டோ நின்பெயரென் பெயரும்
அவர்பெயரே யெவ்வுயிரின் பெயருமவர் பெயரே
சிற்சபையி லென்கணவர் செய்யுமொரு ஞானத்
திருக்கூத்துக் கண்டளவே தெளியுமிது தோழி. 89

எப்பொருட்கு மெவ்வுயிர்க்கு முள்ளகத்தும் புறத்தும்
இயலுண்மை யறிவின்ப வடிவாகி நடிக்கும்
மெய்ப்பொருளாஞ் சிவமொன்றே யென்றறிந்தே னுனக்கும்
விளம்புகின்றேன் மடவாய்நீ கிளைத்துகின்றாய் மீட்டும்
இப்பொருளைப் பொருளென்றே யிசைப்பதென்னே பொதுவில்
இறைவர்செயு நிரதிசய வின்பநடந் தனைநீ
பப்பறவே காணுதியே லத்தருணத் தெல்லாம்
பட்டநடுப் பகல்போல வெட்டவெளி யாமே. 90

காணாத காட்சியெலாங் காண்கின்றேன் பொதுவில்
கருணைநடம் புரிகின்ற கணவரையுட் கலந்தேன்
கோணாத மேனிலைமே லின்பவனு பவத்திற்
குறையாத வாழ்வடைந்தேன் றாழ்வனைத்துந் தவிர்ந்தேன்
நாணாளுந் திருப்பொதுவில் நடம்பாடிப் பாடி
நயக்கின்றே னற்றவரும் வியக்கின்ற படியே
மாணாகம் பொன்னாக மாகவரம் பெற்றேன்
வள்ளலருள் நோக்கடைந்தேன் கண்டாயென் றோழி. 91

சாதிசம யங்களிலே வீதிபல வகுத்த
சாத்திரக்குப் பைகளெல்லாம் பாத்திரமன் றெனவே
ஆதியிலென் னுளத்திருந்தே யறிவித்த படியே
அன்பாலின் றுண்மைநிலை யறிவிக்க வறிந்தேன்
ஓதியுணர்ந் தோர்புகழுஞ் சமரசசன் மார்க்கம்
உற்றேன்சிற் சபைகாணப் பெற்றேன்மெய்ப் பொருளாஞ்
சோதிநடத் தரசையென்ற னுயிர்க்குயிராம் பதியைச்
சுத்தசிவ நிறைவையுள்ளே பெற்றுமகிழ்ந் தேனே. 92

சரியைநிலை நான்குமொரு கிரியைநிலை நான்குந்
தனியோக நிலைநான்குந் தனித்தனிகண் டறிந்தேன்
உரியசிவ ஞானநிலை நான்குமரு ளொளியால்
ஒன்றொன்றா வறிந்தேன்மே லுண்மைநிலை பெற்றேன்
அரியசிவ சித்தாந்த வேதாந்த முதலாம்
ஆறந்த நிலையறிந்தே னப்பால்நின் றோங்கும்
பெரியசிவ வனுபவத்தாற் சமரசசன் மார்க்கம்
பெற்றேனிங் கிறவாமை யுற்றேன்காண் டோழி. 93

நான்பசித்த போதெல்லாந் தான்பசித்தா ராகி
நல்லதிரு வமுதளித்தே யல்லல்பசி தவிர்த்தே
ஊன்பதித்த வென்னுடைய வுளத்தேதம் முடைய
உபயபதம் பதித்தருளி யபயமெனக் களித்தார்
வான்பதிக்குங் கிடைப்பரியார் சிற்சபையில் நடிக்கும்
மணவாள ரெனைப்புணர்ந்த புறப்புணர்ச்சித் தருணம்
தான்பதித்த பொன்வடிவந் தனையடைந்து களித்தேன்
சாற்றுமகப் புணர்ச்சியினை மேற்றமுரைப் பதுவே. 94

துருவுபர சாக்கிரத்தைக் கண்டுகொண்டேன் பரம
சொற்பனங்கண் டேன்பரம சுழுத்தியுங்கண் டுணர்ந்தேன்
குருபிரம சாக்கிரத்தைக் கண்டேன்பின் பிரமங்
குலவியசொற் பனங்கண்டேன் சிவசுழுத்தி கண்டேன்
குருதுரியங் காண்கின்றேன் சமரசசன் மார்க்கங்
கூடினேன் பொதுவிலருட் கூத்தாடுங் கணவர்
மருவிடப்பெற் றவர்வடிவ நானுனேன் களித்து
வாழ்கின்றே னெதிரற்ற வாழ்க்கையிலென் றோழி. 95

தனிப்படுமோர் சுத்தசிவ சாக்கிரநன் னிலையில்
தனித்திருந்தேன் சுத்தசிவ சொற்பனத்தே சார்ந்தேன்
கனிப்படுமெய்ச் சுத்தசிவ சுழுத்தியிலே களித்தேன்
கலந்துகொண்டேன் சுத்தசிவ துரியநிலை யதுவாய்ச்
"செனிப்பிலதா யெல்லாமா யல்லதுவாஞ்" சுத்த
"சிவதுரியா தீதத்தே சிவமயமாய் நிறைந்தேன்
இனிப்புறுசிற் சபையிறையைப் பெற்றபரி சதனால்
இத்தனையும் பெற்றிங்கே யிருக்கின்றேன் றோழி. 96

அருட்சோதித் தலைவரெனக் கன்புடைய கணவர்
அழகியபொன் மேனியைநான் றழுவிநின்ற தருணம்
இருட்சாதி தத்துவங்க ளெல்லாம்போ யினவால்
எங்கணும்பே ரொளிமயமா யிருந்தனவாங் கவர்தாம்
மருட்சாதி நீக்கியெனைப் புணர்ந்தவொரு தருணம்
மன்னுசிவா னந்தமய மாகிநிறை வுற்றேன்
தெருட்சார்பி லிருந்தோங்கு சமரசசன் மார்க்கத்
திருச்சபைக்கண் ணுற்றேனென் றிருக்கணவ ருடனே. 97

புறப்புணர்ச்சி யென்கணவர் புரிந்ததரு ணந்தான்
புத்தமுத நானுண்டு பூரித்த தருணம்
சிறப்புணர்ச்சி மயமாகி யகப்புணர்ச்சி யவர்தாஞ்
செய்ததரு ணச்சுகத்தைச் செப்புவதெப் படியோ
பிறப்புணர்ச்சி விடயமிலை சுத்தசிவா னந்தப்
பெரும்போகப் பெருஞ்சுகந்தான் பெருகியெங்கு நிறைந்தே
மறப்புணர்ச்சி யில்லாதே நானதுவா யதுவென்
மயமாய்ச்சின் மயமாய்த்தன் மயமான நிலையே. 98

தாயினும்பே ரருளுடையா ரென்னுயிரிற் கலந்த
தனித்தலைவர் நான்செய்பெருந் தவத்தாலே கிடைத்தார்
வாயினுமோர் மனத்தினுமா மதியினுமெத் திறத்தும்
மதித்தளத்தற் கருந்துரிய மன்றினடம் புரிவார்
ஆயினுமென் னளவின்மிக வௌியரென வென்னை
அகம்புணர்ந்தார் புறம்புணர்ந்தார் புறப்புணர்ச்சித் தருணம்
தூயவொளி பெற்றழியா தோங்குவடி வானேன்
சுகமயமா மகப்புணர்ச்சி சொல்லுவதெப் படியோ. 99

அறியாத பருவத்தே யென்னைவலிந் தழைத்தே
ஆடல்செயுந் திருவடிக்கே பாடல்செயப் பணித்தார்
செறியாத மனச்சிறியேன் செய்தபிழை யெல்லாந்
திருவிளையாட் டெனக்கொண்டே திருமாலை யணிந்தார்
பிறியாம லென்னுயிரிற் கலந்துகலந் தினிக்கும்
பெருந்தலைவர் நடராய ரெனைப்புணர்ந்தா ரருளாம்
அறிவாளர் புறப்புணர்ச்சி யெனையழியா தோங்க
அருளியதீண் டகப்புணர்ச்சி யளவுரைக்க லாமே. 100

அருட்பெருஞ்ஜோதி

83. வரம்பிலின்பம்

"தத்துவமாலை"
திருவடிப்பெருமை

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாளர் கனகசபைத் திருநடஞ்செய் தருள்வார்
தேவர்சிகா மணியெனக்குத் திருமாலை கொடுத்தார்
உருவாள ருருவாகி யொளியாகி வெளியாய்
ஓங்குகின்றா ரென்னுடைய வுயிர்த்துணைவ ரவர்தம்
பெருவாய்மைத் திறஞ்சிறிதும் பேசமுடி யாதே
பேசுவதார் மறைகளெலாங் கூசுகின்ற வென்றால்
துருவாம லிங்கெனக்குக் கிடைத்ததையென் சொல்வேன்
சொல்லளவல் லாதசுகந் தோன்றுவதென் தோழி. 1

அருளாளர் பொற்பொதுவி வற்புதநா டகஞ்செய்
ஆனந்த வண்ணரெனை யாளுடையார் சிறியேன்
தெருளாத பருவத்தே தெருட்டிமணம் புரிந்த
சீராள ரவர்பெருமைத் திறத்தையெவர் புகல்வார்
மருளாத வாகமங்கண் மாமறைக ளெல்லாம்
மருண்டனவே யென்னடியென் மனவாக்கி னளவோ
இருளாமை யென்றுறுமோ வன்றுசிறி துரைப்பேன்
என்னவுநா ணீர்ப்பதிதற் கென்புரிவேன் தோழி. 2

செம்பவளத் திருமலையோ மாணிக்க விளக்கோ
செழுஞ்சோதித் தனிப்பிழம்போ செவ்வண்ணத் திரளோ
அம்பதுமத் திருவிளங்கு மகலத்தான் பிரமன்
அரன்முதலோ ரைவர்களும் மப்பால்நின் றோரும்
எம்பரமென் றெம்பெருமான் புறவண்ண மெதுவோ
என்பாரே லகவண்ணம் யாருரைக்க வல்லார்
தம்பரமென் றென்னையன்று மணம்புரிந்தார் கனக
சபைநாத ரவர்பெருமை சாற்றுவதென் தோழி. 3

தேவர்களோ சித்தர்களோ சீவன்முத்தர் தாமோ
சிறந்தமுனித் தலைவர்களோ செம்பொருள்கண் டோரோ
மூவர்களோ வறுவர்களோ முதற்சத்தி யவளோ
முன்னியநம் பெருங்கணவர் தம்மியலை யுணர்ந்தோர்
யாவர்களு மல்லவென்றால் யானுணர்ந்து சொல்ல
வமையுமோ வொருசிறிது மமையாது கண்டாய்
ஆவலொடு மன்பர்தொழக் கனகசபை நடிப்பார்
அவர்பெருமை யெவ்விதத்து மவரறிவார் தோழி. 4

பதியுடையார் கனகசபா பதியெனும்பே ருடையார்
பணம்பரித்த வரையரென்னை மணம்புரிந்த கணவர்
விதியுடையா ரேத்தநின்ற துதியுடையார் ஞான
விளக்கனைய மெய்யுடையார் வெய்யவினை யறுத்த
மதியுடையார் தமக்கருளும் வண்கைபெரி துடையார்
மங்கைசிவ காமவல்லி மணவாளர் முடிமேல்
நதியுடையா ரவர்பெருமை மறைக்குமெட்டா தென்றால்
நானுரைக்க மாட்டுவனோ நவிலாயென் தோழி. 5

வெடித்தலிந்த முக்கனியின் வடித்தரசந் தனிலே
விரும்புறநின் றோங்கியசெங் கரும்பிரதங் கலந்து
தடித்தசெழும் பாற்பெய்து கோற்றேன்விட் டதனைத்
தனித்தபரா வமுதத்திற் றன்கலந்துண் டாற்போல்
இடித்திடித்தென் னுளமுழுதுந் தித்திக்கும் வார்த்தை
இனிதுரைத்து மணம்புரிந்த வென்னுயிர்நா யகர்வான்
பொடித்திருமே னியர்நடனம் புரிகின்றா ரவர்தம்
புகழுரைக்க வல்லேனோ வல்லேன்காண் தோழி. 6

திருச்சிற்றம் பலத்தின்பத் திருவுருக்கொண் டருளாந்
திருநடஞ்செய் தருளுகின்ற திருவடிக ளிரண்டும்
அருச்சிக்கும் பேரன்ப ரறிவின்கண் ணறிவாய்
அவ்வறிவில் விளைந்தசிவா னந்தவமு தாகி
உருச்சிக்கும் பரநாதத் தலங்கடந்தப் பாற்சித்
துருவுகடந் திருக்குமென வுணர்ந்தோர்சொல் வாரேல்
பெருச்சித்தெல் லாம்வல்ல நடராஜப் பெருமான்
பெருமையையாம் பேசுவதென் பேசாயென் தோழி. 7

நாதவரை சென்றுமறை யோரனந்தங் கோடி
நாடியிளைத் திருந்தனவா கமங்கள்பர நாத
போதவரை போந்துபல முகங்கொண்டு தேடிப்
புணர்ப்பறியா திருந்தனவென் றறிஞர்புகல் வாரேல்
பாதவரை வெண்ணீறு படிந்திலங்கச் சோதிப்
படிவமெடுத் தம்பலத்தே **பரதநடம்** புரியும்
போதவரைக் காண்பதலா லவர்பெருமை யென்னால்
புகலவச மாமோநீ புகலாயென் தோழி. 8

பரையிருந்த வெளிமுழுதும் பரவியப்பாற் பரையின்
பரமாகி யப்பரத்திற் பரம்பரமாய் விளங்கித்
திரைகடந்த திருவெளியி லானந்தா தீதத்
திருநடஞ்செய் யாதுசெயுந் திருவடிக ளென்றே
புரைகடந்தோர் புகல்கின்றார் கேட்கின்றே மென்றால்
புண்ணியரென் றனித்தலைவர் புனிதநட ராஜர்
வரைகடந்த திருத்தோண்மேற் றிருநீற்ற ரவர்தம்
வாய்மைசொல வல்லேனோ வல்லேன்காண் தோழி. 9

ஏய்ப்பந்தி வண்ணரென்றும் படிகவண்ண ரென்றும்
இணையிலொளி யுருவரென்று மியலருவ ரென்றும்
வாய்ப்பந்த லிடுவதன்றி யுண்மைசொல வல்லார்
மண்ணிடத்தும் விண்ணிடத்து மற்றிடத்து மிலையே
காய்ப்பந்த மரமென்று கண்டுசொல்வ தன்றிக்
காய்த்தவண்ணம் பூத்தவண்ணங் கண்டுகொள மாட்டா
தாய்ப்பந்த வுணர்வுடையேன் யானோசிற் சபையில்
தனிமுதல்வர் திருவண்ணஞ் சாற்றவல்லேன் தோழி. 10

கலைக்கடலைக் கடந்தமுனிக் கணங்களுமும் மலமாங்
கரிசகன்ற யோகிகளுங் கண்டுகொள மாட்டா
தலைக்கடலிற் றுரும்பாகி யலைகின்றார் மன்றுள்
ஆடுகின்றா ரென்பதலா லவர்வண்ண மதுவும்
நிலைக்குரிய திருச்சபையின் வண்ணமுமச் சபைக்கண்
நிருத்தத்தின் வண்ணமுமிந் நீர்மையன வென்றே
மலைக்குநிறை கண்டாலுங் காணவொண்ணா தம்ம
வாய்ப்பதர்கள் தூற்றுவதில் வரும்பயனென் தோழி. 11

சிதமலரோ சுகமலரும் பரிமளிக்க வோங்குந்
திருச்சிற்றம் பலநடுவே திருநடனம் புரியும்
பதமலரோ பதமலரிற் பாதுகையோ வவையிற்
படிந்ததிருப் பொடியோவப் பொடிபடிந்த படியோ
இதமலரு மப்படிமே லிருந்தவரோ வவர்பேர்
இசைத்தவருங் கேட்டவரு மிலங்குமுத்த ரென்றால்
நிதமலரு நடராஜப் பெருமானென் கணவர்
நிலையுரைக்க வல்லாரார் நிகழ்த்தாயென் தோழி. 12

சுத்தமுற்ற வைம்பூத வெளிகரண வெளிமேல்
துலங்குவெளி துரியவெளி சுகவெளியே முதலாம்
இத்தகைய வெளிகளுள்ளே யெவ்வெளியோ நடனம்
இயற்றுவெளி யென்கின்றா ரென்றாலவ் வெளியில்
நித்தபரி பூரணமா யானந்த மயமாய்
நிருத்தமிடு மெம்பெருமா னிபுணநட ராயன்
சித்துருவாந் திருவடியி னுண்மைவண்ண மறிந்து
செப்புவதா ரென்வசமோ செப்பாயென் தோழி. 13

காற்றுருவோ கனலுருவோ கடவுளுரு வென்பார்
காற்றுருவுங் கனலுருவுங் கண்டுரைப்பீ ரென்றால்
வேற்றுருவே புகல்வரதை வேறென்றால் மறுத்தால்
விழித்துவிழித் தெம்போல்வார் மிகவுமருள் கின்றார்
தோற்றுமந்தத் தத்துவமுந் தோற்றாதத் துவமும்
துரிசாக வவைகடந்த சுகசொரூப மாகி
மாற்றமன வுணர்வுசெல்லாத் தலத்தாடும் பெருமான்
வடிவுரைக்க வல்லவரார் வழுத்தாயென் றோழி. 14

நாதமட்டுஞ் சென்றனமேற் செல்லவழி யறியேம்
நவின்றபர விந்துமட்டும் நாடினமே லறியேம்
ஏதமிலாப் பரநாத வெல்லைமட்டுஞ் சென்றேம்
இனிச்செல்ல வழிகாணே மிலங்குபெரு வெளிக்கே
ஆதரவிற் சென்றனமேற் செல்லவழி தெரியேம்
அம்மம்ம வென்றுமறை யாகமங்க ளெல்லாம்
ஓதநின்ற திருநடனப் பெருமானார் வடிவின்
உண்மைசொல வல்லவரா ருரையாயென் றோழி. 15

தோன்றுசத்தி பலகோடி யளவுசொல வொண்ணா
தோற்றுசத்தி பலகோடி தொகையுரைக்க முடியா
சான்றுலகந் தோற்றுவிக்குஞ் சத்திபல கோடி
தனைவிளம்ப லாகாவச் சத்திகளைக் கூட்டி
ஏன்றவகை விடுக்கின்ற சத்திபல கோடி
இத்தனைக்கு மதிகாரி யென்கணவ ரென்றால்
ஆன்றமணி மன்றிலின்ப வடிவாகி நடிக்கும்
அவர்பெருமை யெவருரைப்பா ரறியாயென் றோழி. 16

தோற்றமொன்றே வடிவொன்று வண்ணமொன்று விளங்குஞ்
சோதியொன்று மற்றதனிற் றுலங்குமிய லொன்றே
ஆற்றவதிற் பரமாய வணுவொன்று பகுதி
அதுவொன்று பகுதிக்கு ளமைந்தகரு வொன்று
ஏற்றமிக்க வக்கருவுட் சத்தியொன்று சத்திக்
கிறையொன்றா மித்தனைக்கு மெங்கணவ ரல்லால்
ஆற்றமற்றோ ரதிகாரி யில்லையடி மன்றில்
ஆடுமவர் பெருந்தகைமை யாருரைப்பார் தோழி. 17

ஒருமைபெறு தோற்றமொன்று தத்துவம்பல் வேறு
ஒன்றினிய லொன்றிடத்தே யுற்றிலவிங் கிவற்றை
இருமையினு மும்மைமுத லெழுமையினுங் கூட்டி
இலங்கியசிற் சத்திநடு விரண்டொன்றென் றோத
பெருமைபெற்று விளங்கவதி னடுவருணின் றிலங்கப்
பெரியவரு ணடுநின்று துரியநடம் புரியும்
அருமையெவர் கண்டுகொள்வா ரவர்பெருமை யவரே
அறியாரே யென்னடிநீ யறைந்தவண்ணந் தோழி. 18

படைத்தபடைப் பொன்றதிலே <u>பரம</u>திற்கா ரணமாம்
பகுதியதிற் பகுக்கின்ற <u>பணிகள்</u>பல பலவாம்
புடைத்தவவை புகுந்துலவும் <u>புர</u>மொன்றப் புரத்திற்
<u>பூபதி</u>யொன் றவர்க்குணர்த்தும் <u>பூரணசித்</u> தொன்று
மிடைத்தவிவை யெல்லாஞ்சிற் றம்பலத்தே நடிக்கு
மென்பதத்தோர் சிற்றிடத்து விளங்கிநிலை பெறவே
அடைத்துமற்றிங் கிவைக்கெல்லா மப்புறத்தே நிற்பார்
அவர்பெருமை யெவரறிவா ரறியாய்நீ தோழி. 19

சிருட்டியொன்று சிற்றணுவிற் சிறிததனிற் சிறிது
சினைத்தகர ணக்கருவச் சினைக்கருவிற் சிறிது
வெருட்டியமா னம்மானிற் சிறிதுமதி மதியின்
மிகச்சிறிது காட்டுகின்ற வியன்சுடரோன் றதனில்
தெருட்டுகின்ற சத்திமிகச் சிறிததனிற் கோடித்
திறத்தினிலோர் சிறிதாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்தே
அருட்டிறத்தி னடிக்கின்ற வென்னுடைய தலைவர்
அருட்பெருமை யெவருரைப்பா ரறியாயென் தோழி. 20

நான்முகர்கள் மிகப்பெரிய ராங்கவரிற் பெரியர்
நாரணர்கள் மற்றவர்க ளாடின்மிகப் பெரியர்
வான்முகத்த வுருத்திரர்கள் மற்றவரிற் பெரியுர்
மயேச்சுரர்கள் சதாசிவர்கள் மற்றவரிற் பெரியர்
மீன்முகத்த விந்ததனிற் பெரிததனில் நாதம்
மிகப்பெரிது பரையதனில் மிகப்பெரிய ளவளின்
ஆன்முகத்திற் பரம்பரந்தான் பெரிததனிற் பெரிதாய்
ஆடுகின்ற சேவடியா ரறிவார்காண் தோழி. 21

மண்ணானந்தங் கோடியள வுடையதுநீ ரதனில்
வயங்கியநூற் றொருகோடி மேலதிகம் வன்னி
எண்ணியவா யிரமயுதங் கோடியின்மே லிலக்கம்
எண்பத்து நான்கதின்மே லதிகம்வளி யொடுவான்
விண்ணளவு மூலமுயிர் மாமாயை குடிலை
விந்தளவு சொலமுடியா திந்தவகை யெல்லாம்
அண்ணலடிச் சிறுநகத்திற் சிற்றகத்தா மென்றால்
அவர்பெருமை யெவருரைப்பா ரறியாய்நீ தோழி. 22

மண்ணாதி யைம்பூத வகையிரண்டி னொன்று
வடிவுவண்ண மியற்கையொரு வாலணுச்சத் தியலாய்க்
கண்ணென்னு முணர்ச்சிசொலாக் காட்சியவாய் நிற்பக்
கருதுமவைக் குட்புறங்கீழ் மேற்பக்க நடுவில்
நண்ணியொரு மூன்றைந்து நாலொடுமூன் றெட்டாய் = 36
நவமாகி மூலத்தி னவின்றசத்திக் கெல்லாம்
அண்ணுறுமோ ராதார சத்திகொடுத் தாடும்
அடிப்பெருமை யாரறிவா ரவரறிவார் தோழி. 23

மண்பூத முதற்சத்தி வாலணுவி னணுவாய்
மதித்தவத னுள்ளொளியா யவ்வெளிக்குள் ளொளியாய்
எண்பூதத் தவ்வொளிக்குள் ளிலங்குவெளி யாயவ்
வியல்வெளிக்கு ளொருவெளியா யிருந்தவெளி நடுவே
பண்பூத நடம்புரியும் பதப்பெருமை யெவரும்
பகுத்துணர முடியாதேற் பதமலரென் தலைமேல்
நண்பூற வைத்தருளு நடராஜப் பெருமான்
நல்லசெயல் வல்லபமார் சொல்லுவர்காண் தோழி. 24

வண்கலப்பிற் சந்திசெயுஞ் சத்தியுளே யொருமை
வயங்கொளிமா சத்தியத னுள்ளொருகா ரணமாம்
விண்கரண சத்தியத னுட்டலைமை யாக
விளங்குகுருச் சத்தியதின் மெய்மைவடி வான
எண்குணமா சத்தியிந்தச் சத்திதனக் குள்ளே
இறையாகி யதுவதுவா யிலங்கிநடம் புரியுந்
தண்கருணைத் திருவடியின் பெருமையறி வரிதேற்
சாமிதிரு மேனியின்சீர் சாற்றுவதென் தோழி. 25

பெரியவெனப் புகல்கின்ற பூதவகை யெல்லாம்
பேசுகின்ற பகுதியிலே வீசுகின்ற சிறுமை
உரியபெரும் பகுதியுமப் பகுதிமுதல் குடிலை
உளங்கொள்பரை முதல்சத்தி யோகமெலாம் பொதுவில்
துரியநடம் புரிகின்ற சோதிமலர்த் தாளில்
தோன்றியதோர் சிற்றசைவாற் றோன்றுகின்ற வென்றால்
அரியபெரும் பொருளாக நடிக்கின்ற தலைவர்
அருட்பெருமை யென்னளவோ வறியாயென் தோழி. 26

பொன்வண்ணப் பூதமுதற் றண்மையுண்மை யகத்தே
பொற்புறமாக் கருவிளக்கம் பொருந்தவெண்மை செம்மை
தன்வண்ணப் பசுமையொடு கருமைகலப் பாகுந்
தன்மையினிற் றன்மையதாய் தனித்ததற்கோர் முதலாய்
மன்வண்ணத் தொளியுருவ முயிர்ப்பினொடு தோன்ற
வாலணுக்கூட் டங்களையவ் வகைநிறுவி நடத்தும்
மின்வண்ணத் திருச்சபையி லாடுகின்ற பதத்தின்
மெய்வண்ணம் புகலுவதார் விளம்பாயென் தோழி. 27

பொற்புடைய வைங்கருவுக் காதார கரணம்
புகன்றவறு கோடியவைக் காறிலக்க மவற்றுக்
கற்புறுமோ ரறுபதினா யிரமவற்றுக் கடையா
ருயிரமாங் கவற்றுக்கோ ரறுநூறிங் கிவைக்கே
விற்பொலியு மறுபதுமற் றிவைக்காறிங் கிந்த
வியன்கரண சத்திகளை விரித்துவிளக் குவதாய்ச்
சிற்பரமா மணிமன்றிற் றிருநடனம் புரியுந்
திருவடியின் பெருமையெவர் செப்புவர்காண் தோழி. 28

ஏற்றமுறு மைங்கருவுக் கியல்பகுதிக் கரணம்
எழுகோடி யிங்கிவற்றுக் கேழிலக்க மிவைக்கே
தோற்றமுறு மெழுபதினா யிரமிவற்றுக் கெழுமை
துன்னியநா றிவற்றினுக்குச் சொல்லுமெழு பதுதான்
ஆற்றலுரு மிவைதமக்கோ ரேழாமிக் கரணம்
அனைத்தினையுந் தனித்தனியே தோற்றிநிலை பொருத்திச்
சாற்றரிய வடிவுவண்ணஞ் சுவைப்பயனுண் டாக்குஞ்
சாமிதிரு வடிப்பெருமை சாற்றுவதார் தோழி. 29

விளங்கியவைங் கருச்சத்தி யோரனந்தங் கருவில்
விளைகின்ற சத்திகளோ ரனந்தவிளை வெல்லாம்
வளம்பெறவே தருகின்ற சத்திகளோ ரனந்தம்
மாண்படையத் தருவிக்குஞ் சத்திகளோ ரனந்தம்
உளங்கொளநின் றதிட்டிக்குஞ் சத்திகளோ ரனந்தம்
ஓங்கியவிச் சத்திகளைத் தனித்தனியே யியக்கித்
தளங்கொளவீண் டவ்வவற்றிற் குட்புறநின் றருளுஞ்
சாமிதிரு வடிப்பெருமை சாற்றுவதார் தோழி. 30

காணுகின்ற வைங்கருவின் வித்தினியல் பலவுங்
கருதுறுமங் குரத்தினியல் பற்பலவு மடியின்
மாணுகின்ற வியல்கள்பல பலப்பலவு நடுவில்
மன்னுமியல் பலபலவும் பலப்பலவும் முடியிற்
பூணுமிய லனந்தவகை புரிந்தபல பலவும்
பொருந்துவதா யவ்வவற்றின் புணர்க்கையுந்தா னாகி
ஏணுகின்ற வவைகளுக்குட் பற்றுமட னடிக்கும்
எழிற்கருணைப் பதப்பெருமை யியம்புவதார் தோழி. 31

மண்முதலாந் தத்துவத்திற் றன்மைபல கோடி
வயங்குசத்திக் கூட்டத்தால் வந்தனவோ ரனந்தம்
பண்ணுறுமத் திண்மையுளே திண்மையொரு கோடி
பலித்தசத்திக் கூட்டத்தாற் பணித்தனவோ ரனந்தம்
எண்ணுறுமித் திண்மைகளு மிவற்றினது விகற்பம்
எல்லாமுந் தனித்தனிநின் றிலங்கநிலை புரிந்தே
விண்ணென்னும் படியவற்றிற் கலந்துகல வாது
விளையாடு மடிப்பெருமை விளம்புவதார் தோழி. 32

விண்ணிடத்தே முதன்முப்பூ விரியவதி லொருபூ
விரியவதின் மற்றொருபூ விரிந்திடவிவ் வைம்பூக்
கண்ணிடத்தே பிறிதொருபூ கண்மலர வதிலே
கட்டவிழ வேறொருபூ விட்டவெழு பூவும்
பெண்ணிடத்தே நான்காகி யாணிடத்தே மூன்றாய்ப்
பிரிவிலவாய்ப் பிரிவுளவாய்ப் பிறங்கியுடல் கரணம்
நண்ணிடத்தோர்ந் தியற்றியதில் நடுநின்று விளங்கும்
நல்லதிரு வடிப்பெருமை சொல்லுவதார் தோழி. 33

வண்பூவில் வடிவுபல வண்ணங்கள் பலமேல்
மதிக்குமியல் பலவொளியின் வாய்மைபல வொளிக்குள்
நண்பூறுஞ் சத்திபல சத்திகளுள் வயங்கும்
நாதங்கள் பலநாத நடுவணையோர் கலையில்
பண்பாய நடங்கள்பல பலபெயர்ப்புங் காட்டும்
பதிகள்பல விவைக்கெல்லாம் பதியாகிப் பொதுவில்
கண்பாய விவற்றினொடு கலந்துகல வாமற்
காணுகின்ற திருவடிச்சீர் கழறுவதார் தோழி. 34

ஓங்கியவைம் பூவிவைக்கு ளொன்றினொன்று திண்மை
உற்றனமற் றதுவதுவும் பற்றுவன பற்றத்
தாங்கியமா சத்திகளின் பெருங்கூட்டங் கலையாத்
தன்மைபுரிந் தாங்காங்குத் தனித்தனிநின் றிலங்கித்
தேங்கியபோ தவைகலையச் செய்கைபல புரிந்து
திகழொளியா யருள்வெளியாய்த் [1]திறவிலொளி வெளியில்
பாங்குறநேர் விளங்குகின்ற திருவடியின் பெருமை
பகுத்துரைக்க வல்லவரார் பகராயென் தோழி. 35

விரிந்திடுமைங் கருவினிலே விடயசத்தி யனந்த
விதமுகங்கொண் டிலகவவை விகிதவிகற் பாகிப்
பிரிந்திடுமா னிலக்கணங்கள் பலகோடி பிரியாப்
பெருஞ்சத்தி யிலக்கணங்கள் பற்பலகோ டிகளாய்த்
தெரிந்திடுநா னிலைக்குள்ளே யிருந்துவெளிப் படவுஞ்
செய்கைபல புரிகின்ற திறனுடைத்தா ரகமேல்
எரிந்திடுதீ நடுவெளிக்க ணிருந்ததிரு வடியின்
எல்லையியார் சொல்லவல்லா ரியம்பாயென் தோழி. 36

தோன்றியவைங் கருவினிலே சொல்லருமோ ரியற்கை
துலங்குமதிற் பலகோடி குலங்கொள்குருத் துவிகள்
ஆன்றுவிளங் கிடுமவற்றி னசலைபல கோடி
அமைந்திடுமற் றவைகளுளே யமலைகளோ ரனந்தம்
ஏன்றுநிறைந் திடுமவற்றிற் கணிப்பதனுக் கரிதாய்
இலங்குபிர காசிகடா மிருந்தனமற் றிவற்றில்
ஊன்றியதா ரகசத்தி யோங்குமதி னடுவே
உற்றதிரு வடிப்பெருமை யுரைப்பவரார் தோழி. 37

உறைந்திடுமைங் கருவினிலே யுருவசத்தி விகற்பம்
உன்னுதற்கு முணர்வதற்கு மொண்ணுவெண் ணிலவே
நிறைந்தவவை தனித்தனியே நிகழ்ந்திலங்க வவைக்குள்
நேர்மையொண்மை யுறுவித்தந் நேர்மையொண்மையகத்தே
குறைந்திலவாம் பலவேறு குணங்களுறப் புரிந்து
குணங்களுளே குறிகள்பல கூட்டுவித்தாங் கமர்ந்தே
மறைந்தமணம் வெளிப்படுத்து மலரடியின் பெருமை
வகுத்துரைக்க வல்லவரார் வழுத்தாயென் தோழி. 38

[1] திருவிலொளி — என்றும் பாடம்.

சூழ்ந்திடுமைங் கருவினிலே சொருபசத்தி பேதஞ்
சொல்லினொடு மனங்கடந்த வெல்லையிலா தனவே
தாழ்ந்திலவா யவையவையுந் தனித்தனிநின் றிலங்கத்
தகுமவைக்குள் நவவிளக்கந் தரித்தந்த விளக்கம்
வாழ்ந்திடவோர் சத்திநிலை வயங்கியுறப் புரிந்து
மதிக்குமந்தச் சத்திதனில் மன்னுசத்த ராகி
ஆழ்ந்திடுமோர் பரம்பரத்தை யசைத்துநின்று நடிக்கும்
அடிப்பெருமை யுரைப்பவரா ரறியாயென் றோழி. 39

பசுநிறத்த வைங்கருவிற் பகர்ந்தசுவைத் தன்மை
பற்பலகோ டிகளாமவ் வுற்பவசத் திகளில்
வசுநிறத்த விவிதநவ சத்திபல கோடி
வயங்குமவைக குள்ளாதி வயங்குவளவ் வாதி
தசநிறத்த வாகவதிற் றனித்தனியோங் காரி
சார்ந்திடுவ ளவளகத்தே தனிப்பரைசார்ந் திடுவள்
திசைநிறத்தப் பரைநடுவிற் றிருநடனம் புரியுந்
திருவடியின் பெருவடிவைச செபபுவதார் றோழி. 40

பூத்தசுடர்ப் பூவகத்தே புறத்தேசூ ழிடத்தே
பூத்துமிகக் காய்த்துமதி யமுதொழுகப் பழுத்து
மாத்தகைய பெருஞ்சோதி மணிமன்றுள் விளங்கும்
வண்ணமொரு சிறிதறிய மாட்டாமல் மறைகள்
ஏத்துவது மேறுவது மிறங்குவது மாகி
இருக்கின்ற வென்றுணர்ந்தோ ரியம்பிடிலிச் சிறியேன்
தோத்திரஞ்செய் தம்மைகண்டு மகிழ்ந்திடவம் மன்றில்
துலங்குமடிப் பெருமையையென் சொல்லுவது தோழி. 41

வளம்பெறுவிண் ணணுக்குளொரு மதியிரவி யழலாய்
வயங்கியதா ரகையாயிவ் வகையனைத்துந் தோற்றுந்
தளம்பெறுசிற் சொலிதபரா சத்திமய மாகித்
தனித்தசத்தி மாணுகித் தத்துவமெல் லாம்போய்
உளம்புகுத மணிமன்றிற் றிருநடஞ்செய் தருளும்
ஒருதலைவன் சேவடிச்சீ ருரைப்பவரெவ் வுலகில்
அளந்தறிது மெனமறைக ளரற்றுமெனிற் சிறிய
அடிச்சியுரைத் திடப்படுமோ வறியாயென் றோழி. 42

பரவியவைங் கருவினிலே பருவசத்தி வயத்தே
பரையதிட்டித் திடநாத விந்துமயக் கத்தே
விரவியதத் துவவணுக்க ளொன்றொடொன் றுயொன்றி
விளங்கவவற் றடிநடுவீ றிவற்றினில்மூ விதமாய்
உரவியலுற் றுயிரியக்கி யறிவையறி வித்தே
ஓங்குதிரு வம்பலத்தி லொளிநடனம் புரியுந்
தரவியலிற் றிதுவெனயார் தெரிந்துரைப்பார் சிறிய
தமியளுரைத் திடுந்தரமோ சாற்றுயென் றோழி. 43

சோதிமலை யொருதலையிற் சோதிவடி வாகிச்
சூழ்ந்தமற்றோர் தலைஞான சொருபமய மாகி
ஓதியவே றொருதலையி லுபயவண்ண மாகி
உரைத்திடுமைங் கருவகைக்கோர் முப்பொருளு முதவி
ஆதிநடு வந்தமிலா வானந்த வுருவாய்
அம்பலத்தே யாடுகின்ற வடியிணையின் பெருமை
வேதியனுந் திருமாலு முருத்திரரு மறியார்
விளைவறியே னறிவேனோ விளம்பாயென் தோழி. 44

பூவொன்றே முப்பூவைம் பூவெழுபூ நவமாம்
பூவிருபத் தைம்பூவாய்ப் பூத்துமலர்ந் திடவும்
நாவொன்று மணம்வேறு வணம்வேறு வேறாய்
நண்ணிவிளங் குறவுமதி னற்பயன்மாத் திரையில்
மேவொன்றா யிருப்பவதி னடுநின்று ஞான
வியனடனம் புரிகின்ற விரைமலர்ச்சே வடியின்
பாவொன்று பெருந்தகைமை யுரைப்பவரார் சிறியேன்
பகர்ந்திடவல் லுநளல்லேன் பாராயென் தோழி. 45

அருட்பெருஞ்ஜோதி

84. தோழிக்குரிமை கிளத்தல்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நயந்தநட நாயகருன் னாயகரே யெனினும்
நாடியமந் திரங்கள்சில கூடியுரை யிடவே
வியந்தமற்றைத் தேவரெலாம் வரவுமவர் நேயம்
விரும்பாதே யிருப்பதென்னீ யென்கின்றாய் தோழி
வயந்தருமிந் திரர்பிரமர் நாரணர்கா ரணர்கள்
மற்றையர்கண் மற்றையர்கண் மற்றையர்க ளெவர்க்கும்
பயந்தகுடி யல்லடிநான் திருச்சிற்றம் பலத்தே
பதிநடஞ்செய் யடிப்பணிக்கே பதித்தகுடி யறியே. 1

நயந்தநட நாயகருன் னாயகரே யெனினும்
நங்கைநினைக் கண்டிடவே நாடிமற்றைத் தலைவர்
வியந்துவரு கின்றதுகண் டுபசரியா திங்கே
மேனோக்கி யிருப்பதென்னீ யென்கின்றாய் தோழி
வயந்தருபார் முதல்நாத வரையுளநாட் டவர்க்கும்
மற்றவரை நடத்துகின்ற மாநாட்டார் தமக்கும்
பயந்தகுடி யல்லடிநான் திருச்சிற்றம் பலத்தே
பதிநடஞ்செய் யடிப்பணிக்கே பதித்தகுடி யறியே. 2

நயந்தநட நாயகருன் னாயகரே யெனினும்
நாடுமற்றைத் தலைவர்தமைக் கண்டபொழு தெனினும்
வியந்தவர்க்கோர் நல்லுரையுஞ் சொல்லாதே தருக்கி
வீதியிலே நடப்பதென்னீ யென்கின்றாய் தோழி
வயந்தருமிவ் வண்டபகி ரண்டமட்டோ நாத
வரையோவப் பாலுமுள மாநாட்டார் தமக்கும்
பயந்தகுடி யல்லடிநான் திருச்சிற்றம் பலத்தே
பதிநடஞ்செய் யடிப்பணிக்கே பதித்தகுடி யறியே. 3

கடுங்குணத்தோர் பெறற்கரிய நடத்தரசே நினக்குக்
கணவரெனி னும்பிறரைக் கண்டபொழு தெனினும்
நடுங்குணத்தால் நின்றுசில நல்வார்த்தை பகராய்
நங்காயீ தென்னெனநீ நவில்கின்றாய் தோழி
ஒடுங்குபல தத்துவர்க்குந் தத்துவரை நடத்தும்
உபயநிலைத் தலைவருக்கு மவர்தலைவர் களுக்கும்
நடுங்குகுடி யல்லடிநான் திருச்சிற்றம் பலத்தே
நடஞ்செய்யடிப் பணிக்கென்றே நாட்டியநற் குடியே. 4

மடங்கலந்தார் பெறற்கரிய நடத்தரசே நினக்கு
மணவாள ரெனினுமுன்பால் வார்த்தைமகிழ்ந் துரைக்க
இடங்கலந்த மூர்த்திகடாம் வந்தாலங் கவர்பால்
எண்ணமிலா திருக்கின்ற யென்கொலென்றாய் தோழி
மடங்குசம யத்தலைவர் மதத்தலைவ ரவர்க்கும்
வயங்குமிவர்க் குபகரிக்கு மாத்தலைவர் களுக்கும்
அடங்குகுடி யல்லடிநான் திருச்சிற்றம் பலத்தே
ஆடலடிப் பணிக்கென்றே யமைத்தகுடி யறியே. 5

அறங்குலவு தோழியிங்கே நீயுரைத்த வார்த்தை
அறிவறியார் வார்த்தையெத லலெனிலிம் மொழிகேள்
உறங்குவதும் விழிப்பதும்பின் னுண்ணுவது மிறத்தல்
உறுவதுடன் பிறத்தல்பல பெறுவதுமா யுழலும்
மறங்குலவு மனுக்கள்பலர் செய்தவிர தத்தால்
மதத்தலைமை பதத்தலைமை வாய்த்தனரங் கவர்பால்
இறங்கலிலென் பேசுதலா லென்பயனே நடஞ்செய்
இறைவரடிப் புகழ்பேசி யிருக்கின்றேன் யானே. 6

சிவமயமே வேறிலையெல் லாமெனநீ தானே
தேமொழியாய் பற்பலகால் செப்பியிடக் கேட்டேன்
தவமயத்தார் பலசமயத் தலைவர்மதத் தலைவர்
தத்துவர்தத் துவத்தலைவ ரவர்தலைவர் தலைவர்
இவரவரென் றயல்வேறு பிரித்தவர்பால் வார்த்தை
இயம்புவதென் னென்றாயீ தென்கொலென்றாய் தோழி
நவமயநீ யுணர்ந்தறியா யாதலிலிவ் வண்ணம்
நவின்றனைநின் னையமற நான்புகல்வேன் கேளே. 7

ஒளியொன்றே யண்டபகி ரண்டமெலாம் விளங்கி
ஓங்குகின்ற தன்றியண்ட பகிரண்டங் களினும்
வெளிநின்ற சராசரத்து மகத்தினொடு புறத்தும்
விளம்புமகப் புறத்தினொடு புறப்புறத்தும் நிறைந்தே
உளநின்ற விருணீக்கி யிலங்குகின்ற தன்மை
உலகறியும் நீயறியா(து)தன்றுகண்டாய் தோழி
தளிநின்ற வொளிமயமே வேறிலை யெல்லாந்
தானெனவே தாகமங்கள் சாற்றுதல்சத் தியமே. 8

ஏற்றிடுவே தாகமங்க ளொளிமயமே யெல்லாம்
என்றமொழி தனைநினைத்தே யிரவிலிருட் டறையில்
சாற்றிடுமண் பாத்திரத்தை மரவட்டில் கலைக்கற்
சட்டிகளை வேறுபல சார்ந்தகரு விகளைத்
தேற்றமிகு தண்ணீரைச் சீவர்கள்பற் பலரைச்
செப்பியவவ் விருட்டறையிற் றனித்தனிச்சேர்த் தாலும்
ஊற்றமுறு மிருணீங்கி யொளிகாண்ப துளதோ
உளதேல்நீ யுரைத்தமொழி யுளதாகுந் தோழி. 9

பரமதனே டுலகுயிர்கள் கற்பனையே யெல்லாம்
புகர்சிவமே யெனவுணர்ந் தோ மாதலினல் நாமே
பிரமமெனப் பிறர்க்குரைத்துப் பொங்கிவழிந் தாங்கே
பேசுகின்ற பெரியவர்தம் பெரியமதம் பிடியேல்
உரமிகுபே ருலகுயிர்கள் பரமிவைகா ரியத்தால்
உள்ளனவே காரணத்தா லுள்ளனவில் லனவே
தரமிகுபே ரருளொளியாற் **சிவமயமே யெல்லாந்**
தாமெனவே யுணர்வதுசன் மார்க்கநெறி பிடியே. 10

பிரமமென்றுஞ் சிவமென்றும் பேசுகின்ற நிலைதான்
பெருநிலையே யிந்நிலையிற் பேதமுண்டோ வெனவே
தரமறிய வினவுகின்றாய் தோழியிது கேள்நீ
சமரசசன் மார்க்கநிலை சார்தியெனி லறிவாய்
திரமுறவா யினுமெல்லா மாகியல்லா தாகுந்
திருவருளாம் வெளிவிளங்க விளங்குதனிப் பொருளாஞ்
சிரமுறுமோர் பொதுவுண்மைச் சிவம்பிரம முடியே
திகழ்மறையா கமம்புகலுந் திறனிதுகண் டறியே. 11

இலங்குகின்ற பொதுவுண்மை யிருந்தநிலை புகலென்
றியம்புகின்றாய் மடவாய்கேள் யானறியுந் தரமோ
துலங்குமதை யுரைத்திடவுங் கேட்டிடவும் படுமோ
சொல்லளவோ பொருளளவோ துன்னுமறி வளவோ
விலங்குகின்ற தத்துவங்க ளத்தனையுங் கடந்த
மேனிலையென் றந்தமெலாம் விளம்புகின்ற தன்றி
வலங்கொளுமம் மேனிலையி னுண்மையெது வென்றால்
மவுனஞ்சா திப்பதன்றி வாய்திறப்ப திலையே. 12

வாய்திறவா மவுனமதே யாகுமெனிற் றோழி
மவுனசத்தி வெளியேழும் பரத்தபரத் தொழியும்
தூயபரா பரமதுவே யென்றாலங் கதுதான்
துலங்குநடு வெளிதனிலே கலந்துகரை வதுகாண்
மேயநடு வெளியென்றாற் றற்பரமாம் வெளியில்
விரவியிடுந் தற்பரமாம் வெளியென்றா லதுவும்
ஆயபெரு வெளிதனிலே யடங்குமிது மட்டே
அளப்பதொரு வாறதன்மே லளப்பதரி தரிதே. 13

கிளக்கின்ற மறையளவை யாகமப்பே ரளவைக்
கிளந்திடுமெய்ச் சாதனமா மளவையறி வளவை
விளக்குமிந்த வளவைகளைக் கொண்டுநெடுங் காலம்
மேலவர்க ளளந்தளந்து மெலிகின்றா ராங்கே
அளக்கின்ற கருவியெலாந் தேய்ந்திடக்கண் டாரேல்
அன்றியொரு வாறேனு மளவுகண்டா ரிலையே
துளக்கமுறு சிற்றறிவா லொருவாறென் றுரைத்தேன்
சொன்னவெளி வரையேனுந் துணிந்தளக்கப் படுமோ. 14

அருட்பெருஞ்ஜோதி

85. அருட்பெருஞ்ஜோதி

கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னுருயி ரிற்கலந் தாடுகின்ற
அருட்பெருஞ் ஜோதியெ னன்பிற் கலந்தறி வாய்விளங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதிதெள் ளாரமு தாகியுள் ளண்ணிநிற்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதிநின் னுசையொன் றேயென்னு ளார்கின்றதே.

ஆர்கின்ற தெள்ளமு தின்சுவை யென்னென் றறைவனந்தோ
சார்கின்ற சிற்றம் பலப்பெருஞ் சீரினைச் சாற்றுதொறும்
சேர்கின்ற நாவுட னுள்ளமு மாவியுந் தித்தித்தலே
நேர்கின்ற தாலென் னருட்பெருஞ் ஜோதி நிறைந்துளத்தே. 2

உளத்தே பெருங்களிப் புற்றடி யேன்மிக வுண்ணுகின்றேன்
வளத்தே யருட்பெருஞ் ஜோதியி னுலொளி வாய்ந்தெனது
குளத்தே நிறைந்தணை யுங்கடந் தோங்கிக் குலவுபரி
மளத்தே மிகுந்து வயங்கு மமுத மனமகிழ்ந்தே. 3

மனமகிழ்ந் தேன்மன மாயையை நீக்கினன் மாநிலத்தே
சினமொடுங் காமமுந் தீர்ந்தேனெல் லாம்வல்ல சித்தும்பெற்றேன்
இனமிகுஞ் சுத்தசன் மார்க்கப் பெருநெறி யெய்திநின்றேன்
கனமிகு மன்றி லருட்பெருஞ் ஜோதியைக் கண்டுகொண்டே. 4

கண்டே னருட்பெருஞ் ஜோதியைக் கண்களிற் கண்டுகளி
கொண்டேன் சிவானந்தக் கூத்தாடிக் கொண்டிக் குவலயத்தே
தொண்டே திருவம்ப லந்தனக் காற்றிச் சுகவமுதம்
உண்டே னுயிர்தழைந் தோங்குகின் றேனுள் ளுவப்புறவே. 5

உறவே யெனதின் னுயிரே யெனவுளத் தூற்றினிக்கும்
நறவே அருட்பெருஞ் ஜோதிமன் றோங்கு நடத்தரசே
"இறவே னெனத்துணி வெய்திடச் செய்தனை" யென்னையினி
மறவே லடிச்சிறி யேனொரு போது மறக்கினுமே. 6

மறப்பே னலேனுன்னை ஓர்கண மேனு மறக்கிலன்றே
இறப்பே னிதுசத் தியஞ்சத்தி யஞ்சத் தியமிசைத்தேன்
பிறப்பே தவிர்த்தெனை ஆட்கொண் டமுதம் பெரிதளித்த
சிறப்பே அருட்பெருஞ் ஜோதிமன் றோங்குஞ் செழுஞ்சுடரே. 7

சுடரே அருட்பெருஞ் ஜோதிய னேபெண் சுகத்தைமிக்க
விடரே யெனினும் விடுவரெந் தாய்நினை விட்டயலொன்
றடரே னரைக்கண மும்பிரிந் தாற்றல னாணைகண்டாய்
இடரே தவிர்த்தெனக் கெல்லா நலமுமிங் கீந்தவனே. 8

தவநேய முஞ்சுத்த சன்மார்க்க நேயமுஞ் சத்தியமாஞ்
சிவநேய முந்தந்தென் னுள்ளந் தெளியத் தெளித்தனையே
நவநேய மன்றில் **அருட்பெருஞ் ஜோதியை நாடிநின்ற**
இவனே யவனெனக் கொள்வாருன் னன்ப ரிருநிலத்தே. 9

நிலத்தே புழுத்தபுழுவு மலேன்புன் னிலத் திழிந்த
மலத்தே புழுத்த புழுவனை யேனையவ் வான்றுதிக்குங்
குலத்தே தலைமை கொடுத்தென் னுளத்திற் குலவுகின்றாய்
தலத்தே அருட்பெருஞ் ஜோதிஅப் பாவென் தயாநிதியே. 10

நிதியே யெனுள்ள நிறைவே பொதுவி னிறைந்தசிவ
பதியே "அருட்பெருஞ் ஜோதிய னேயம் பலம்விளங்குங்
கதியே யென்கண்ணுங் கருத்துங் களிக்கக் கலந்துகொண்ட
மதியே "அமுதமழை யேநின் பேரருள் வாழியவே. 11

வாழியென் றேயெனை மாலய னாதியர் வந்தருட்பேர்
ஆழியென் றேதுதித் தேத்தப் புரிந்தனை அற்புதநீ
ஊழியென் றேயென்றுஞ் சாகா வரமு முவந்தளித்தாய்
வாழிமன் றோங்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதிநின் மன்னருளே. 12

மன்னிய நின்னரு ளாரமு தந்தந்து வாழ்வித்துநான்
உன்னிய வுண்ணிய வெல்லா முதவியென் னுள்ளத்திலே
தன்னிய லாகிக் கலந்தித் தருணந் தயவுசெய்தாய்
துன்னிய நின்னருள் வாழ்க அருட்பெருஞ் ஜோதியனே. 13

அருட்பெருஞ்ஜோதி

86. அடிமைப்பேறு

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

அருளளித்தா னன்பளித்தா னம்பலத்தா னுண்மைப்
பொருளளித்தா னென்னுட் புணர்ந்தான் — தெருளளித்தான்
எச்சோ தனையு மியற்று மாண்டுகொண்டான்
அச்சோ வெனக்கவன்போ லார். 1

ஆரணமு மாகமமு மாங்காங் குணர்த்துகின்ற
காரணமுங் காரியமுங் காட்டுவித்தான் — பூரணன்சிற்
றம்பலத்தா னென்னுளை யப்ப னெலாம்வல்ல
செம்பலத்தை யென்னுளத்தே சேர்த்து. 2

சேர்த்தான் பதமென் சிரத்தே திருவருட்கண்
பார்த்தானென் னெண்ணமெலாம் பாலித்தான்—தீர்த்தானென்
துன்பமெலாந் தூக்கமெலாஞ் சூழாது நீக்கிவிட்டான்
இன்பமெலாந் தந்தா னிசைந்து. 3

இசைந்தானென் னுள்ளத் திருந்தா னெனையும்
நசைந்தானென் பாட்டை நயந்தான் — அசைந்தாடு
மாயை மனமடக்கி வைத்தா னருளெனுமென
தாயைமகி ழம்பலவன் றான். 4

தானே யருளானன் றானே பொருளானன்
தானேயெல் லாம்வல்ல தானானன் — தானேதான்
நானானன் என்னுடைய நாயகனா னன்ஞான
வானானா னம்பலத்தெம் மான். 5

மான்முதலா யுள்ள வழக்கெல்லாந் தீர்த்தருளித்
தான்முதலா யென்னுளமே சார்ந்தமர்ந்தான் — தேன்முதலாத்
தித்திக்கும் பண்டமெலாஞ் சேர்த்தாங்கென் சிந்தைதனில்
தித்திக்கு மம்பலத்தான் தேர்ந்து. 6

தேர்ந்தேன் தெளிந்தேன் சிவமே பொருளெனவுள்
ஓர்ந்தே னருளமுத முண்கின்றேன் — சார்ந்தேன்சிற்
றம்பலத்தி லெல்லாம்வல் லானை யவனருளால்
எம்பலத்தெல் லாம்வலனா னேன். 7

ஆனே னவனா னவனருளா லாங்காங்கு
நானே களித்து நடிக்கின்றேன் — தானேயென்
தந்தையென் பால்வைத்த தயவைநினைக் குந்தோறுஞ்
சிந்தைவியக் கின்றேன் தெரிந்து. 8

தெரிந்தே னருளாற் சிவமொன்றே யென்று
புரிந்தேன் சிவம்பலிக்கும் பூசை — விரிந்தமனச்
சேட்டையெலாந் தீர்த்துவிட்டேன் சித்தெல்லாம் வல்லவருள்
நாட்டையெலாங் கைக்கொண்டே னான். 9

நான்செய்த நற்றவந்தான் யாதோ நவிற்றரிது
வான்செய்த தேவரெலாம் வந்தேவல் — தான்செய்து
தம்பலமென் றேமதிக்கத் தான்வந்தென் னுட்கலந்தான்
அம்பலவன் றன்னருளி னால். 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

87. உத்தரஞான சிதம்பர மான்மியம்

(வடலூர் மான்மியம்)

கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

அருளோங்கு கின்ற தருட்பெருஞ் ஜோதி யடைந்ததென்றன்
மருளோங்கு றாமற் றவிர்த்தது நல்ல வரமளித்தே
பொருளோங்க நானருட் பூமியில் வாழப் புரிந்ததென்றுந்
தெருளோங்க வோங்குவது **உத்தர ஞான சிதம்பரமே.** 1

இணையென்று தான்றனக் கேற்றது போற்று மெனக்குநல்ல
துணையென்று வந்தது சுத்தசன் மார்க்கத்திற் றோய்ந்ததென்னை
அணையென் றணைத்துக்கொண் டைந்தொழி லீந்த தருளுலகிற்
றிணையைந்து மாகியது உத்தர ஞான சிதம்பரமே. 2

உலகமெ லாந்தொழ வுற்ற தெனக்குண்மை யொண்மைதந்தே
இலக வெலாம்படைத் தாருயிர் காத்தரு ளென்றதென்றும்
கலக மிலாச்சுத்த சன்மார்க்க சங்கங் கலந்ததுபார்த்
திலக மெனாநின்றது உத்தர ஞான சிதம்பரமே. 3

பவமே தவிர்ப்பது சாகா வரமும் பயப்பதுநற்
றவமே புரிந்தவர்க் கின்பந் தருவது தான்றனக்கே
உவமேய மான தொளியோங்கு கின்ற தொளிருஞ்சுத்த
சிவமே நிறைகின்றது உத்தர ஞான சிதம்பரமே. 4

**ஒத்தா ரையுமிழிந் தாரையு நேர்கண் டுவக்கவொரு
மித்தாரை வாழ்விப்ப தேற்றார்க் கமுதம் விளம்பியிடு
வித்தாரைக் காப்பது** சித்தாடு கின்றது மேதினிமேற்
செத்தாரை மீட்கின்றது உத்தர ஞான சிதம்பரமே. 5

எத்தாலு மிக்க தெனக்கரு ளீந்ததெல் லாமும்வல்ல
சித்தாடல் செய்கின்ற தெல்லா வுலகுஞ் செழிக்கவைத்தது
இத்தா ரணிக்கணி யாயது வான்றொழற் கேற்றதெங்குஞ்
செத்தா லெழுப்புவது **உத்தரஞான சிதம்பரமே.** 6

குருநெறிக் கேயெனைக் கூட்டிக் கொடுத்தது கூறரிதாம்
பெருநெறிக் கேசென்ற பேர்க்குக் கிடைப்பது பேயுலகக்
கருநெறிக் கேற்றவர் காணற் கரியது காட்டுகின்ற
திருநெறிக் கேற்கின்றது உத்தர ஞான சிதம்பரமே. 7

கொல்லா நெறியது கோடா நிலையது கோபமிலார்
சொல்லா லுவந்தது சுத்தசன் மார்க்கந் துணிந்ததுல
கெல்லா மளிப்ப திறந்தா லெழுப்புவ தேதமொன்றுஞ்
சொல்லா வளத்தினது உத்தர ஞான சிதம்பரமே. 8

காணாத காட்சிகள் காட்டுவிக் கின்றது காலமெல்லாம்
வீணாள் கழிப்பவர்க் கெய்தரி தானது வெஞ்சினத்தார்
கோணாத நெஞ்சிற் குலாவிநிற் கின்றது கூடிநின்று
சேணாடர் வாழ்த்துவது உத்தர ஞான சிதம்பரமே. 9

சொல்வந்த வேத முடிமுடி மீதிற் றுலங்குவது
கல்வந்த நெஞ்சினர் காணற் கரியது காமமிலார்
நல்வந் தனைசெய நண்ணிய பேறது நன்றெனக்கே
செல்வந்தந் தாட்கொண்டது உத்தர ஞான சிதம்பரமே. 10

ஏகாந்த மாகிவெளியா யிருந்ததிங் கென்னை முன்னே
மோகாந்த காரத்தின் மீட்டதென் னெஞ்ச முயங்கிரும்பின்
மாகாந்த மானது வல்வினை தீர்த்தெனை வாழ்வித்தென்றன்
தேகாந்த நீக்கியது உத்தர ஞான சிதம்பரமே. 11

அருட்பெருஞ்ஜோதி

88. திருவருட்பேறு

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

சீர்விளங்கு சுத்தத் திருமேனி தான்றரித்துப்
பார்விளங்க நான்படுத்த பாயலிலே — தார்விளங்க
வந்தா யெனைத்தூக்கி மற்றொருசார் வைத்தனையே
எந்தாய்நின் னுள்ள மறியேன். 1

பயத்தோ டொருபாற் படுத்திருந்தே னென்பால்
நயத்தோ டணைந்தே நகைத்து — வயத்தாலே
தூக்கி யெடுத்தனைமேற் சூழலிலே வைத்தனைநான்
பாக்கியவா னானேன் பதிந்து. 2

என்னேநின் றண்ணருளை யென்னென்பே னிவ்வுலகின்
முன்னே தவந்தான் முயன்றேனோ — கொன்னே
படுத்தயர்ந்தே னன்படுத்த பாயருகுற் றென்னை
எடுத்தொருமே லேற்றிவைத் தாயே. 3

சிந்தா குலத்தொடுநான் றெய்வமே யென்றுநினைந்
தந்தோ படுத்துள் ளயர்வுற்றேன் — எந்தாய்
எடுத்தா யெனநினையா தேகிடந்தே னென்னை
எடுத்தாய் தயவைவிய வேன். 4

உன்னுகின்ற தோறுமென துள்ள முருகுகின்ற
தென்னுரைப்பே னென்னுரைப்பே னெந்தாயே-துன்னிநின்று
தூக்கந் தவிர்த்தென்னைத் தூக்கியெடுத் தன்பொடுமேல்
ஆக்கமுற வைத்தா யது. 5

நான்படுத்த பாயருகி னண்ணி யெனைத்தூக்கி
ஊன்படுத்த தேக மொளிவிளங்கத் — தான்பதித்த
மேலிடத்தே வைத்தனைநான் வெம்மையெலாந் தீர்ந்தேனின்
காலிடத்தே வாழ்கின்றேன் காண். 6

புண்ணியந்தான் யாது புரிந்தனனோ நானறியேன்
பண்ணிய துன்போடே படுத்திருந்தேன் — நண்ணியெனைத்
தூக்கியெடுத் தெனது துன்பமெலாந் தீர்த்தருளி
ஆக்கியிடென் றேயருடந் தாய். 7

அஞ்சியஞ்சி யூணு மருந்தாம லாங்கொருசார்
பஞ்சி னுழந்தே படுத்தயர்ந்தேன் — விஞ்சியங்கு
வந்தா யெனைத்தூக்கி மற்றொருசார் வைத்தமுது
தந்தாயென் நான்செய் தவம். 8

நானே தவம்புரிந்தேன் நானே களிப்படைந்தேன்
தேனே யெனுமமுதுந் தேக்க வுண்டேன் — ஊனே
ஒளிவிளங்கப் பெற்றே னுடையா னெனைத்தான்
அளிவிளங்கத் தூக்கியணைத் தான். 9

வாழி யெனைத் தூக்கிவைத்த கரதலங்கள்
வாழியெலாம் வல்ல மணிமன்றம் — வாழிநடம்
வாழி அருட்ஜோதி வாழி நடராஜன்
வாழிசிவ ஞான வழி. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

89. நெஞ்சொடு கூறல்

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னையப்பன் மாவினத்த ராய்குழலா ராசையினால்
தென்னையொப்ப நீண்ட சிறுநெஞ்சே — என்னையென்னை
யாவகைசேர் வாயி லெயிற்றில்லை யென்கிலையே
ஆவகையைத் தாய்ப்பதமா ரூர்ந்து. 1

நீர்க்கிசைந்த நாம நிலைமூன்று கொண்டபெயர்
போர்க்கிசைந்த தென்றறியாப் புன்னெஞ்சே—நீர்க்கிசைந்தே
ஒன்றென்றென் றென்றென்றென் றென்றென்று தில்லைமணி
மன்றென்று வானை மகிழ்ந்து. 2

கைதலைமே விட்டலையிற் கண்ணுடையான் கான்மலர்க்குக்
கைதலைமே லிட்டலையிற் கண்ணீர்கொண்—டுய்தலைமேல்
காணாயே யுண்மைக் கதிநிலையைக் கைக்கனியாக்
காணாயே நெஞ்சே களித்து. 3

ஈற்றிலொன்றாய் மற்றை யியல்வருக்க மாகியபேர்
ஏற்ற பறவை யிருமைக்கும் — சாற்றுவமை
அன்றே தலைமகட்கா வம்பலவர் தம்பாலே
சென்றே யெனக்கு நினைக்கும். 4

கல்லோ மணலோ கனியோ கரும்போவென்
றெல்லோரு மிங்கே யிருக்கின்றோம் — சொல்லோம்
அதுவா யதன்பொருளா யப்பாலா யார்க்கும்
பொதுவாய் நடிக்கின்ற போது. 5

அதுபா ரதிலே யடைந்துவதி மற்றுங்
கதிலேழை யைப்புரமெய் யன்பால் — அதிலே
நலமே வதிலேநின் னூர் திருவம்
பலமேவக் காட்டும் பரிசு. 6

நம்பார் வதிபாக னப்புரத்தி னின்றுவந்தோன்
அம்பாரத் தென்கிழக்கே யம்பலத்தான் — வெம்பாது
பார்த்தா லளிப்பான் றெரியுஞ் சிதம்பரம்நீ
பார்த்தாயிப் பாட்டின் பரிசு 7

நடிப்பார் வதிதில்லை நற்கோ புரத்தின்
அடிப்பார்வை யும்வடக்கே யார்ந்து—கொடிப்பாய
நின்று வளர்மலைபோ னெஞ்சேபார்த் தாற் றெரியும்
இன்றெவ் விடத்தெனிலிப் பாட்டு. 8

பூமி பொருந்து புரத்தே நமதுசிவ
காமிதனை வேட்டுக் கலந்தமர்ந்தான் — நேமி
அளித்தான்மால் கண்மலருக் கானந்தக் கூத்திற்
களித்தா னவன்றாள் களித்து. 9

அருட்பெருஞ்ஜோதி

90. கைம்மாறின்மை

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கடையேன் புரிந்த குற்றமெலாங் கருதா தென்னுட் கலந்துகொண்டு
தடையே முழுதுந் தவிர்த்தருளித் தனித்த ஞான வமுதளித்துப்
புடையே யிருத்தி யருட்சித்திப் பூவை தனையும் புணர்த்தியருட்
கொடையே கொடுத்தாய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேதுகொடுப்பேனே.

கடுத்த மனத்தை யடக்கியொரு கணமு மிருக்க மாட்டாதே
படுத்த சிறியேன் குற்றமெலாம் பொறுத்தென் னறிவைப் பலநாளுந்
தடுத்த தடையைத் தவிர்த்தென்றுஞ் சாகா நலஞ்செய் தனியமுதங்
கொடுத்த குருவே நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே. 2

மருவு முலக மதித்திடவே மரண பயந்தீர்த் தெழிலுறுநல்
உருவும் பொருளொன் றெனத்தெளிந்த வுணர்வு மென்று முலவாத
திருவும் பரம சித்தியெனுஞ் சிறப்பு மியற்கைச் சிவமெனுமோர்
குருவுங் கொடுத்தாய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே.

சேட்டித் துலகச் சிறுநடையிற் பல்காற் புகுந்து திரிந்துமயல்
நீட்டித் தலைந்த மனத்தையொரு நிமிடத் தடக்கிச் சன்மார்க்கக்
கோட்டிக் கியன்ற குணங்களெலாங் கூடப் புரிந்து மெய்ந்நிலையைக்
காட்டிக் கொடுத்தாய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே.

தோலைக் கருதித் தினந்தோறுஞ் சுழன்று சுழன்று மயங்குமந்த
வேலைக் கிசைந்த மனத்தைமுற்று மடக்கி ஞான மெய்ந்நெறியிற்
கோலைத் தொலைத்துக் கண்விளக்கங் கொடுத்து மேலும் **வேகாத
காலைக்** கொடுத்தாய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே. 5

பட்டிப் பகட்டி னூர்திரிந்து பணமே நிலமே பாவையரே
[1]தெட்டிற் கடுத்த பொய்யொழுக்கச் செயலே யென்று திரிந்துலகில்
ஒட்டிக் குதித்துச் சிறுவிளையாட் டுஞற்றி யோடு மனக்குரங்கைக்
கட்டிக் கொடுத்தாய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே. 6

மதியைக் கொடுத்து மரணமெனும்வழக்கைப்பெருக்கியிடர்ப்படுமோர்
விதியைக் குறித்த சமயநெறி மேவா தென்னைத் தடுத்தருளாம்
பதியைக் கருதிச் சன்மார்க்கப் பயன்பெற் றிடவென் னுட்கலந்தோர்
கதியைக் கொடுத்தாய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே. 7

தருண நிதியே யென்னருமைத் தாயே யென்னைத் தடுத்தாண்டு
வருண நிறைவிற் சன்மார்க்க மருவப் புரிந்த வாழ்வேநல்
அருண வொளியே யெனச்சிறிதே யழைத்தே னழைக்கு முன்வந்தே
கருணை கொடுத்தாய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே. 8

பொற்பங் கயத்தின் புதுநறவுஞ் சுத்த சலமும் புகல்கின்ற
வெற்பந் தரமா மதிமதுவும் விளங்கும் பசுவின் தீம்பாலும்
நற்பஞ் சகமு மொன்றாகக் கலந்து **மரண நவைதீர்க்குங்
கற்பங் கொடுத்தாய்** நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே.

புலையைத் தவிர்த்தென் குற்றமெலாம் பொறுத்து ஞான பூரணமா
நிலையைத் தெரித்துச் சன்மார்க்க நீதிப் பொதுவி னிருத்தமிடு
மலையைக் காட்டி யதனடியில் வயங்க விருத்திச் சாகாத
கலையைக் கொடுத்தாய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே.

1. தெட்டு என்பது — வஞ்சகம்

அருணா டறியா மனக்குரங்கை யடக்கத் தெரியா ததனொடுசேர்ந்
திருணா டனைத்துஞ்சுழன் றுசுழன் றிளைத்துக்களைத்தேனெனக்கந்தோ
தெருணா டுலகில் மரணமுறாத் திறந்தந் தழியாத் திருவளித்த
கருணா நிதியே நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே. 11

மண்ணுண் மயங்கிச் சுழன்றோடு மனத்தை யடக்கத் தெரியாதே
பெண்ணுண் மயலைப்பெருங்கடல்போற்பெருக்கித்திரிந்தேன்பேயேனை
விண்ணுண் மணிபோன் றருட்சோதி விளைவித் தாண்ட வென்னுடைய
கண்ணுண் மணியே நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே. 12

புலந்த மனத்தை யடக்கியொரு போது நினைக்க மாட்டாதே
அலந்த சிறியேன் பிழைபொறுத்தே யருளா ரமுத மளித்திங்கே
உலந்த உடம்பை யழியாத வுடம்பாப் புரிந்தென் னுயிரினுளே
கலந்த பதியே நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே. 13

தனியே கிடந்து மனங்கலங்கித் தளர்ந்து தளர்ந்து சகத்தினிடை
இனியே துறுமோ யென்செய்வேன் எந்தா யெனது பிழைகுறித்து
முனியே லெனநான் மொழிவதற்கு முன்னே கருணை யமுதளித்த
கனியே கரும்பே நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே. 14

பெண்ணோபொருளேயெனச்சுழன்றபேதைமனத்தாற்பெரிதுழன்று
புண்ணே யெனுமிப் புலையுடம்பிற் புகுந்து திரிந்த புலையேற்குத்
தண்ணேர் மதியி னமுதளித்துச் சாகா வரந்தந் தாட்கொண்ட
கண்ணே மணியே நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே. 15

பொருத்திக் கொடுத்த புலையுடம்பிற்புகுந்தேன்பிணைத்தற்கிணங்காத
எருத்திற் றிரிந்தேன் செய்பிழையை யெண்ணா தந்தோ வெனைமுற்றும்
திருத்திப் புனித வமுதளித்துச் சித்தி நிலைமேற் சேர்வித்தென்
கருத்திற் கலந்தோய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே. 16

பெண்ணுக் கிசைந்தே பலமுகத்திற் பேய்போற்சுழன்றபேதைமனத்
தெண்ணுக் கிசைந்து துயர்க்கடலாழ்ந்திருந்தேன் றன்னை யெடுத்தருளி
விண்ணுக் கிசைந்த கதிர்போலென் விவேகத்திசைந்துமேலுமென்றன்
கண்ணுக் கிசைந்தோய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே.

மாட்சி யளிக்குஞ் சன்மார்க்க மரபில் மனத்தைச் செலுத்துதற்கோர்
சூழ்ச்சி யறியா துழன்றேனைச் சூழ்ச்சி யறிவித் தருளரசின்
ஆட்சி யடைவித் தருட்சோதி யமுத மளித்தே யானந்தக்
காட்சி கொடுத்தாய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே.

பொய்யிற் கிடைத்த மனம்போன போக்கிற் சுழன்றே பொய்யுலகில்
வெய்யிற் கிடைத்த புழுப்போல வெதும்பிக் கிடந்த வெறியேற்கு
மெய்யிற் கிடைத்தே சித்தியெலாம் விளைவித் திடுமா மணியாயென்
கையிற் கிடைத்தோய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே.

போத லொழியா மனக்குரங்கின் போக்கை யடக்கத் தெரியாது
நோதல் புரிந்த சிறியேனுக் கிரங்கிக் கருணை நோக்களித்துச்
சாத லெனுமோர் சங்கடத்தைத் தவிர்த்தென் னுயிரிற் றன்கலந்த
காத லரசே நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப்பேனே. 20

அருட்பெருஞ்ஜோதி

91. பாமாலை யேற்றல்

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்புனைந்த சொன்மாலை நன்மாலை யென்றருளித்
தான்புனைந்தான் ஞான சபைத்தலைவன் — தேன்புனைந்த
சொல்லாள் சிவகாம சுந்தரியைத் தோள்புணர்ந்த
நல்லான் றன்றருட்கே நயந்து. 1

சொல்லுகின்ற வென்சிறுவாய்ச் சொன்மாலை யத்தனையும்
வெல்லுகின்ற தும்பையென்றே மேலணிந்தான்—வல்லிசிவ
காம சவுந்தரிக்குக் கண்ணனையான் ஞானசபைச்
சேமநட ராஜன் தெரிந்து. 2

ஏதாகு மோவெனநா னெண்ணி யிசைத்தவெலாம்
வேதா கமமென்றே மேலணிந்தான் — பாதார
விந்த மெனதுசிர மேலமர்த்தி மெய்யளித்த
எந்தை நடராஜன் இசைந்து. 3

இன்னுரையன் றென்றுலக மெல்லாம் அறிந்திருக்க [க்கு
என் னுரையும் பொன் னுரையென்றேயணிந்தான்—தன்னுரை
நேரென்று னீடுலகில் **நின்போ லுரைக்கவல்லார்**
ஆரென்று னம்பலவ னுய்ந்து. 4

என்பாட்டுக் கென்னுறை தெண்ணி யிசைத்தேனென்
தன்பாட்டைச் சத்தியமாத் தான்புனைந்தான்—முன்பாட்டுக்
காலையிலே வந்து கருணையளித் தேதருமச்
சாலையிலே வாவென்றான் றான். 5

என்னே யதிசயமீ திவ்வுலகீ ரென்னுரையைப்
பொன்னே யெனமேற் புனைந்துகொண்டான்—**தன்னே**ரில்
நல்லா ரணங்களெலாம் நாணியவே யெல்லாஞ்செய்
வல்லான் றிருக்கருணை வாய்ப்பு. 6

முன்பி னறியாது மொழிந்தமொழி மாலையெலாம்
அன்பி னிசைந்தந்தோ வணிந்துகொண்டான் — என்பருவம்
பாராது வந்தென் பருவரலெல் லாந்தவிர்த்துத்
தாரா வரங்களெலாந் தந்து. 7

பொன்னைப்ப தாமொருநீ போற்றியசொன் மாலையென்றே
என்னப்ப னென்சொல் லிசைந்தணிந்தான்—தன்னைப்பில்
வல்லா னிசைந்ததுவே மாமாலை யற்புதமீ
தெல்லாந் திருவருட் சீரே. 8

பின்மு னறியேனன் பிதற்றியசொன் மாலையெலாந்
தன்முனரங் கேற்றெனவே தானுரைத்தான் — என்முன்
இருந்தானென் னுள்ளே யிருக்கின்றான் ஞான
மருந்தான்சிற் றம்பலத்தான் வாய்ந்து. 9

நீயேயென் பிள்ளையிங்கு நின்பாட்டிற் குற்றமொன்றும்
ஆயேமென் றந்தோ வணிந்துகொண்டான் — நாயேன்செய்
புண்ணிய மிவ்வானின் புவியின் மிகப்பெரிதால்
எண்ணியவெல் லாம்புரிகின் றேன். 10

எண்ணுகின்றேனெண்ணுதொறெ னெண்ணமெலாந்தித்திக்க
நண்ணுகின்ற தென்புகல்வே னிலத்தீர்—உண்ணுகின்ற
உள்ளமுதோ நான்று னுஞற்றுதவத் தாற்கிடைத்த
தெள்ளமுதோ வம்பலவன் சீர். 11

ஆக்கியளித் தன்முதலாந் தொழிலோ ரைந்தினையுந்
தேக்கி மகிழ்வொடுநீ செய்யென்றான் — தூக்கி
எடுத்தா னணைத்தா னிறவாத தேகங்
கொடுத்தான்சிற் றம்பலத்தெங் கோ. 12

அருட்பெருஞ்ஜோதி

92. திருவருட் கொடை

கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

சிருட்டிமுத லைந்தொழினுன் செய்யவெனக் கருள்புரிந்தாய்
பொருட்டிகழ்நின் பெருங்கருணைப் புனிதவமு துவந்தளித்தாய்
தெருட்டிகழ்நின் னடியவர்தந் திருச்சபையி னடுவிருத்தித்
தெருட்டியெனை வளர்க்கின்றாய் சிற்சபையி னடிக்கின்றாய். 1

படைத்தன்முத லைந்தொழில்செய் பணியெனக்கே பணித்திட்டாய்
உடைத்தனிப்பே ரருட்சோதி யோங்கியதெள் ளமுதளித்தாய்
கொடைத்தனிப்போ கங்கொடுத்தாய் நின்னடியார் குழுநடுவே
திடத்தமர்த்தி வளர்க்கின்றாய் சிற்சபையி னடிக்கின்றாய். 2

அயன்முதலோ ரைவர்செயுந் தொழிலெனக்கே யளித்திட்டாய்
உயருறுபே ரருட்சோதித் திருவமுத முவந்தளித்தாய்
மயர்வறுநின் னடியவர்தஞ் சபைநடுவே வைத்தருளிச்
செயமுறவே வளர்க்கின்றாய் சிற்சபையி னடிக்கின்றாய். 3

ஐவர்செயுந் தொழிலெனக்கே யளித்தாய்நின் னருளமுதென்
கைவரச்செய் துண்ணுவித்தாய் கங்கணமென் கரத்தணிந்தாய்
சைவரெனு நின்னடியார் சபைநடுவே வைத்தருளித்
தெய்வமென்று வளர்க்கின்றாய் சிற்சபையி னடிக்கின்றாய். 4

முத்தொழிலோ வைந்தொழிலு முன்னிமகிழ்ந் தெனக்களித்தாய்
புத்தமுத முண்ணுவித்தோர் பொன்னணியென் கரத்தணிந்தாய்
சித்தரெனு நின்னடியார் திருச்சபையி னடுவிருத்திச்
சித்துருவின் வளர்க்கின்றாய் சிற்சபையி னடிக்கின்றாய். 5

ஐந்தொழிலுன் செயப்பணித்தா யருளமுத முணவளித்தாய்
வெந்தொழிறீர்ந் தோங்கியநின் மெய்யடியார் சபைநடுவே
எந்தையுனைப் பாடிமகிழ்ந் தின்புறவே வைத்தருளிச்
செந்தமிழின் வளர்க்கின்றாய் சிற்சபையி னடிக்கின்றாய். 6

நான்முகன்நா ரணன்முதலா மைவர்தொழி னயந்தளித்தாய்
மேன்மைபெறு மருட்சோதித் திருவமுதும் வியந்தளித்தாய்
பான்மையுறு நின்னடியார் சபைநடுவே பதித்தருளித்
தேன்மையொடு வளர்க்கின்றாய் சிற்சபையி னடிக்கின்றாய். 7

நாயெனவே திரிந்தேனை வலிந்தழைத்து நான்முகன்மால்
தூயபெருந் தேவர்செயுந் தொழில்புரியென் றமுதளித்தாய்
நாயகநின் னடியர்சபை நடுவிருக்க வைத்தருளிச்
சேயெனவே வளர்க்கின்றாய் சிற்சபையி னடிக்கின்றாய். 8

புல்வழங்கு புழுவதனிற் சிறியேனைப் புணர்ந்தருளிச்
சொல்வழங்கு தொழிலைந்துந் துணிந்துகொடுத் தமுதளித்தாய்
கல்விபெறு நின்னடியர் கழகநடு வைத்தென்னைச்
செல்வமொடு வளர்க்கின்றாய் சிற்சபையி னடிக்கின்றாய். 9

தெருமனைதோ றலைந்தேனை யலையாமே சேர்த்தருளி
அருளொளியா லைந்தொழிலுஞ் செயப்பணித்தே யமுதளித்து
மருவியநின் மெய்யடியார் சபைநடுவே வைத்தழியாத்
திருவளித்து வளர்க்கின்றாய் சிற்சபையி னடிக்கின்றாய். 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

93. வேண்டுகோள்

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

துனிநா ளனைத்துந் தொலைத்துவிட்டேன் தூக்கந் தவிர்த்தேன் சுகம்பலிக்குங்
கனிநா ளிதுவே யென்றறிந்தேன் கருத்து மலர்ந்தேன் களிப்புற்றேன்
"தனிநா யகனே" கனகசபைத் தலைவா ஞான சபாபதியே
இனிநா னிறையுங் கலக்கமுறே னிளைக்க மாட்டே னெனக்கருளே. 1

அருளும் பொருளும் யான்பெறவே யடுத்த தருண மிதுவென்றே
தெருளும் படிநின் னருளுணர்த்தத் தெரிந்தேன் துன்பத் திகைப்பொழிந்தேன்
மருளு மனந்தா னென்னுடைய வசத்தே நின்று வயங்கியதால்
இருளுந் தொலைந்த தினிச்சிறிது மிளைக்க மாட்டே னெனக்கருளே. 2

அருளே யுணர்த்த வறிந்துகொண்டே னடுத்த தருண மிதுவென்றே
இருளே தொலைந்த திடரனைத்து மெனைவிட்டகன்றேயொழிந்தனவால்
தெருளே சிற்றம் பலத்தாடுஞ் சிவமே யெல்லாஞ் செயவல்ல
பொருளே யினிநான் வீண்போது போக்க மாட்டேன் கண்டாயே. 3

கண்டேன் களிக்கும் பின்பாட்டுக் காலை யிதுவென் றருளுணர்த்தக்
கொண்டே யறிந்து கொண்டேனற் குறிகள் பலவுங் கூடுகின்ற
தொண்டே புரிவார்க் கருளுமருட் சோதிக் கருணைப் பெருமானே
உண்டே னமுத முண்கின்றே னுண்பேன் றுன்பை யொழித்தேனே.

ஒழித்தே னவல மச்சமெலா மோடத் துறந்தே னுறுகணெலாங்
கழித்தேன் மரணக் களைப்பற்றேன் களித்தேன் பிறவிக் கடல்கடந்தேன்
பழித்தேன் சிற்றம் பலமென்னுப் பாட்டை மறந்தேன் பரம்பரத்தே
விழித்தேன் கருத்தின் படியெல்லாம் விளையா டுதற்கு விரைந்தேனே.

விரைந்து விரைந்து படிகடந்தேன் மேற்பா லமுதம் வியந்துண்டேன்
கரைந்து கரைந்து மனமுருகக் கண்ணீர் பெருகக் கருத்தலர்ந்தே
வரைந்து ஞான மணம்பொங்க மணிமன் றரசைக் கண்டுகொண்டேன்
திரைந்து நெகிழ்ந்த தோலுடம்புஞ் செழும்பொன் னுடம்பாய்த் திகழ்ந்தேனே.

தேனே கன்னற் செழும்பாகே யென்ன மிகவுந் தித்தித்தென்
ஊனே புகுந்தென் னுளத்திலமர்ந் துயிரிற் கலந்த வொருபொருளை
வானே நிறைந்த பெருங்கருணை வாழ்வை மணிமன் றுடையானை
நானே பாடிக் களிக்கின்றேன் நாட்டார் வாழ்த்த நானிலத்தே. 7

நிலத்தே யடைந்த விடரனைத்தும் நிமிடத் தொழித்தேனிலைபெற்றேன்
வலத்தே யழியா வரம்பெற்றேன் மணிமன் றேத்தும் வாழ்வடைந்தேன்
குலத்தே சமயக் குழியிடத்தே விழுந்திவ் வுலகங் குமையாதே
நலத்தே சுத்த சன்மார்க்க நாட்டா நின்றே னுட்டகத்தே. 8

**அகத்தே கறுத்துப் புறத்துவெளுத் திருந்த உலக ரனைவரையுஞ்
சகத்தே திருத்திச் சன்மார்க்க சங்கத் தடைவித் திட அவரும்
இகத்தே பரத்தைப் பெற்றுமகிழ்ந் திடுதற்கென்றேயெனையிந்த
யுகத்தே யிறைவன் வருவிக்க வுற்றே னருளைப் பெற்றேனே. 9**

பெற்றே னென்று மிறவாமை பேதந் தவிர்த்தே யிறைவனெனை
உற்றே கலந்தா னவனை யுற்றே கலந்தே னென்றுமேனெம்
எற்றே யடியேன் செய்ததவம் யாரே புரிந்தா ரின்னமுதுந்
துய்த்தே யுலகீர் நீவிரெலாம் வாழ்க வாழ்க துனியற்றே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

94. அநுபவ சித்தி

கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பாவெனக் கெய்ப்பில் வைப்பா விருக்கின்ற வாரமுதே
இப்பாரிலென் றன்னை நீயே வருவித் திசைவுடனே
தப்பாத தந்திர மந்திரம் யாவையுந் தந்துலகில்
வெப்பா னதுதவிர்த் தைந்தொழில் செய்ய விதித்தனையே. 1

விதித்தனை யென்னை நின்றன் மகனாக விதித்துளத்தே
பதித்தனை யென்னுட் பதிந்தனை சிற்றம் பலநடமும்
உதித்தொளிர் பொன்னம் பலநடமு மொருங்கே யெனக்கே
கதித்தழி யாமையு மின்பமுங் கைவரக் காட்டினையே. 2

காட்டினை ஞான வமுதளித் தாய்நற் கனகசபை
ஆட்டினை யென்பக்க மாக்கினை மெய்ப்பொரு ளன்றுவந்து
நீட்டினை யென்று மழியா வரந்தந்து நின்சபையிற்
கூட்டினை நான்முனஞ் செய்தவம் யாதது கூறுகவே. 3

கூறுகந் தாய்சிவ காமக் கொடியைக் கொடியில்வெள்ளை
ஏறுகந் தாயென்னை யீன்றுகந் தாய்மெய் யிலங்குதிரு
நீறுகந் தாயுல கெல்லாந் தழைக்க நிமிர்சடைமேல்
ஆறுகந் தாய்மன்றி லாட்டுகந் தாயென்னை யாண்டவனே. 4

ஆண்டவ னேதிரு வம்பலத் தேயரு ளாலியற்றுந்
தாண்டவ னேயென்னைத் தந்தவ னேமுற்றுந் தந்தவனே
நீண்டவ னேயுயிர்க் கெல்லாம் பொதுவினில் நின்றவனே
வேண்ட வனேக வரங்கொடுத் தாட்கொண்ட மேலவனே. 5

மேலவ னேதிரு வம்பலத் தாடல் விளக்குமலர்க்
காலவ னேகனற் கையவ னேநுதற் கண்ணவனே
மாலவ னேத்தும் சிவகாம சுந்தர வல்லியையோர்
பாலவ னேயெனைப் பாலக னாக்கிய பண்பினனே. 6

வாட்டமெல்லாந்தவிர்ந்தேனருட்பேரொளிவாய்க்கப்பெற்றேன்
கூட்டமெல் லாம்புக ழும்பல வாணரைக் கூடப்பெற்றேன்
தேட்டமெல் லாம்வல்ல சித்திபெற் றேனிச் செகதலத்தே
ஆட்டமெல் லாம்விளை யாடுகின் றேனெனக் கார்சரியே. 7

நான்செய்த புண்ணியம் யார்செய் தனரிந்த நானிலத்தே
வான்செய்த தேவருங் காணாத காட்சி மகிழ்ந்துகண்டேன்
ஊன்செய்த மெய்யு முயிரு முணர்வு மொளிமயமாக்
கோன்செயவேபெற்றுக் கொண்டேனுண்டேனருட்கோனமுதே.

எனையான் மதித்துப் புகல்கின்ற தன்றிக் கெந்தைபிரான்
தனையான் மதித்திங்குப் பெற்றநல் வாழ்வது சாற்றுகின்றேன்
வினையான் மெலிந்த மெலிவையெல்லாம் விரைந்தே தவிர்த்துத்
தனையான் புணர்ந்திடச் சாகா வரத்தையுந் தந்தனனே. 9

சிற்றம் பலத்தைத் தெரிந்துகொண் டேனெஞ் சிவனருளால்
குற்றம் பலவுந் தவிர்ந்துநின் றேனெண் குணக்குன்றிலே
வெற்றம் பலசெய் தவரெல்லாம் விரைந்து விரைந்துவந்தே
நற்றம் பலந்தரு வாயென் கின்றா ரிந்தநானிலத்தே. 10

ஒன்றுகண் டேன்றிரு வம்பலத் தேயொளி யோங்குகின்ற
நன்றுகண் டேனுல கெல்லாந் தழைக்க நடம்புரிதல்
இன்றுகண் டேனென்றுஞ் சாகாவரத்தை யெனக்கருள
மன்றுகண் டார்க்கிந்த வாழ்வுள தென்று மகிழ்ந்தனனே. 11

அருட்பெருஞ்ஜோதி

95. இன்பத்திறன்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகுபுகழ் திருவமுதந் திருச்சிற்றம் பலத்தே
உடையவரின் றுதவினர்நா னுண்டுகுறை தீர்ந்தேன்
இலகுசிவ போகவடி வாகிமகிழ் கின்றேன்
இளைப்பறியேன் றவிப்பறியே னிடர்செய்பசி யறியேன்
விலகலிலாத் திருவனையீர் நீவிரெலாம் பொசித்தே
விரைந்துவம்மி னம்பலத்தே விளங்குதிருக் கூத்தின்
அலகறியாத் திறம்பாடி யாடுதுநா மிதுவே
அருளடையு நெறியெனவே தாகமமார்ப் பனவே. 1

மாதவத்தா ஞன்பெற்ற வானமுதே யெனது
வாழ்வேயென் கண்ணமர்ந்த மணியேயென் மகிழ்வே
போதவத்தாற் கழித்தேனை வலிந்துகலந் தாண்ட
பொன்னேபொன் னம்பலத்தே புனிதநடத் தரசே
தீதவத்தைப் பிறப்பிதுவே சிவமாகும் பிறப்பாய்ச்
செய்வித்தென் னவத்தையெலாந் தீர்த்தபெரும் பொருளே
பூதலத்தே யடிச்சிறியே னினதுதிரு வடிக்கே
புகழ்மாலை சூட்டுகின்றேன் புனைந்துகலந் தருளே. 2

அளந்திடுவே தாகமத்தி னடியுநடு முடியும்
அப்புறமு மப்பாலு மதன்மேலும் விளங்கி
வளர்ந்திடுசிற் றம்பலத்தே வயங்கியபே ரொளியே
மாற்றறியாப் பொன்னேயென் மன்னேகண் மணியே

தளர்ந்தவெனை யக்கணத்தே தளர்வொழித்தா னந்தந்
தந்தபெருந் தகையேயேன் றனித்ததனித் துணைவா
உளந்தருசம் மதமான பணியிட்டா யெனக்கே
உன்பணியே பணியல்லா லென்பணிவே றிலையே. 3

நாடுகலந் தாள்கின்றோ ரெல்லாரும் வியப்ப
நண்ணியெனை மாலையிட்ட நாயகனே நாட்டில்
ஈடுகரைந் திடற்கரிதாந் திருச்சிற்றம் பலத்தே
இன்பநடம் புரிகின்ற இறையவனே யெனைநீ
பாடுகவென் றேடுகலந் தாடுகவென் றெனக்கே
பணியிட்டாய் நான்செய்பெரும் பாக்கியமென் றுவந்தேன்
கோடுதவ றுதுனைநான் பாடுதற்கிங் கேற்ற
குணப்பொருளு மிலக்கியமுங் கொடுத்துமகிழ்ந் தருளே. 4

நண்புடையா யென்னுடைய நாயகனே யெனது
நல்லுறவே சிற்சபையில் நடம்புரியுந் தலைவா
எண்புடையா மறைமுடிக்கு மெட்டாநின் புகழை
யாதறிவேன் பாடுகவென் றெனக்கேவ லிட்டாய்
பண்புடைநின் மெய்யன்பர் பாடியபே ரன்பிற்
பழுத்தபழம் பாட்டிலொரு பாட்டுமறி யேனே
தண்புடைநன் மொழித்திறனுஞ் சுவைப்பொருளு மவைக்கே
தக்கவிய லிலக்கியமுந் தந்தருள்வா யெனக்கே. 5

பணிந்தடங்கு மனத்தவர்பாற் பரிந்தமரும் பதியே
பாடுகின்றோ ருள்ளகத்தே கூடுகின்ற குருவே
கணிந்தமறை பலகோடி யாகமம்பல் கோடி
கடவுணின தருட்புகழைக் கணிப்பதற்குப் பலகால்
துணிந்துதுணிந் தெழுந்தெழுந்து தொடர்ந்துதொடர்ந் தடிகள்
சுமந்துசுமந் திளைத்திளைத்துச் சொல்லியவல் லனவென்
றணிந்தமொழி மாற்றிவலி தணிந்தவென்றா லந்தோ
அடியேனின் புகழுரைக்க லாவதுவோ வறிந்தே. 6

விதிப்பவர்கள் பலகோடி துதிப்பவர்பல் கோடி
மேலவர்க ளொருகோடி விரைந்துவிரைந் துனையே
மதிப்பவர்க ளாகியவர் மதியாலே பலகால்
மதித்துமதித் தவர்மதிபெண் மதியாகி யலந்தே
துதிப்பதுவே நலமெனக்கொண் டிறைவரை யேற்ற
சொற்பொருள்கள் காணதே சுழல்கின்றா ரென்றால்
குதிப்பொழியா மனச்சிறிய குரங்கொடுழல் கின்றேன்
குறித்துரைப்பே னென்னவுளங் கூசுகின்ற தரசே. 7

ஒளியாகி யுள்ளொளியா யுள்ளொளிக்குள் ளொளியாய்
ஒளியொளியி னொளியாயவ் வொளிக்குளுமோ ரொளியாய்
வெளியாகி வெளிவெளியாய் வெளியிடைமேல் வெளியாய்
மேல்வெளிமேற் பெருவெளியாய்ப் பெருவெளிக்கோர் வெளியாய்

அளியாகி யதுவாகி யதுவுமல்லா தாகி
அப்பாலா யப்பாலு மல்லதுவாய் நிறைவாந்
தளியாகி யெல்லாமாய் விளங்குகின்ற ஞான
சபைத்தலைவா நின்னியலைச் சாற்றுவதெவ் வணமே. 8

வாக்கொழிந்து மனமொழிந்து மதியொழிந்து மதியின்
வாதனையு மொழிந்தறிவாய் வயங்கிநின்ற விடத்தும்
போக்கொழிந்தும் வரவொழிந்தும் பூரணமா யதுவும்
போனபொழு துள்ளபடி புகலுவதெப் படியோ
நீக்கொழிந்த நிறைவேமெய்ந் நிலையேயென் னுடைய
நேயமே யானந்த நிருத்தமிடும் பதியே
ஏக்கொழிந்தா ருளத்திருக்கு மிறையேயென் குருவே
எல்லாமா யல்லதுமா யிலங்கியமெய்ப் பொருளே. 9

என்னியலே யானறியே னிவ்வுலகி னியலோர்
எள்ளளவுந் தானறியே னெல்லாமு முடையோய்
நின்னியலை யறிவேனோ வறிந்தவனே போல [தேன்
நிகழ்த்துகின்றேன் **பிள்ளையென நிலைப்பெயர்பெற்றிருந்**
தன்னியலாந் தனிஞான சபைத்தலைமைப் பதியே
சத்தியனே நித்தியனே தயாநிதியே யுலகம்
பின்னியன்மா னிடப்பிள்ளை பேச்சினுமோர் பறவைப்
பிறப்பினுறுங் கிளிப்பிள்ளைப் பேச்சுவக்கின் றதுவே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

96. சிவயோக நிலை

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

மதிமண்ட லத்தமுதம் வாயார வுண்டே
பதிமண்ட லத்தரசு பண்ண — நிதிய
நவநேய மாக்கு நடராஜ னேயெஞ்
சிவனே கதவைத் திற. 1

இந்தா ரருளமுதம் யானருந்தல் வேண்டுமிங்கே
நந்தா மணிவிளக்கே ஞானசபை — எந்தாயே
கோவே யெனது குருவே யெனையாண்ட
தேவே கதவைத் திற. 2

சாகா வருளமுதந் தானருந்தி நான்களிக்க
நாகா திபர்சூழ் நடராஜா — ஏகா
பவனே பரனே பராபரனே யெங்கள்
சிவனே கதவைத் திற. 3

அருளோங்கு தண்ணமுத மன்பா லருந்தி
மருண்ணீங்கி நான்களித்து வாழப் — பொருளாந்
தவநேயர் போற்றுந் தயாநிதியே யெங்கள்
சிவனே கதவைத் திற. 4

வானோர்க் கரிதெனவே மாமறைகள் சாற்றுகின்ற
ஞானே தயவமுத நானருந்த — ஆனத்
திறப் பாவலர்போற்றுஞ் சிற்றம் பலவா
சிறப்பா கதவைத் திற. 5

எல்லாமும் வல்லசித்தென் றெல்லா மறைகளுஞ்சொல்
நல்லா ரமுதமது நானருந்த — நல்லார்க்கு
நல்வாழ் வளிக்கு நடராயா மன்றோங்கு
செல்வா கதவைத் திற. 6

ஏழ்நிலைக்கு மேற்பா லிருக்கின்ற தண்ணமுதம்
வாழ்நிலைக்க நானுண்டு மாண்புறவே — கேழ்நிலைக்க
ஆவாவென் றென்னையுவந் தாண்டதிரு வம்பலமா
தேவா கதவைத் திற. 7

ஊன வுலகத் திடர்நீங்கி யின்புறவே
ஞான வமுதமது நானருந்த — ஞான
உருவே யுணர்வே யொளியே வெளியே
திருவே கதவைத் திற. 8

திரையோ தசத்தே திகழ்கின்ற வென்றே
வரையோது தண்ணமுதம் வாய்ப்ப — உரையோது
வானேயெம் மானேயெம் மானே மணிமன்றிற்
றேனே கதவைத் திற. 9

ஜோதிமலை மேல்வீட்டிற் றூய திருவமுதம்
மேதினிமே னுண்ண வேண்டினேன் — ஓதரிய
ஏகா வனேகா வெழிற்பொதுவில் வாழ்ஞான
தேகா கதவைத் திற. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

97. திருவருட்பேறு

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவங் கனிந்தசிற் றம்பலத் தருணடஞ் செய்கின்ற பெருவாழ்வே
நவங் கனிந்தமே னிலைநடு விளங்கிய நண்பனே யடியேன்றன்
தவங் கனிந்ததோர் விண்ணப்பந் திருச்செவி தரித்தருள் புரிந்தாயே
பவங் கனிந்தவிவ் வடிவமே யழிவுறாப் பதிவடி வாமாறே. 1

விளங்கு கின்றசிற் றம்பலத் தருணடம் விளைக்கின்ற பெருவாழ்வே
களங்க மில்லதோ ருளநடு விளங்கிய கருத்தனே யடியேனன்
விளம்பி நின்றதோர் விண்ணப்பந் திருச்செவி வியந்தருள் புரிந்தாயே
உளங்கொ ளிவ்வடி விம்மையே மந்திர வொளிவடி வாமாறே. 2

விஞ்சு கின்றசிற் றம்பலத் தருணடம் விளைக்கின்ற பெருவாழ்வே
எஞ்ச லற்றமா மறைமுடி விளங்கிய வென்னுயிர்த் துணையேநான்
அஞ்ச வின்றியே செய்தவிண் ணப்பமேற் றகங்களித் தளித்தாயே
துஞ்சு மிவ்வுட லழிவுறா தோங்குமெய்ச் சுகவடி வாமாறே. 3

ஓங்கு கின்றசிற் றம்பலத் தருணட மொளிர்கின்ற பெருவாழ்வே
தேங்கு லாவிய தெள்ளமு தேபெருஞ் செல்வமே சிவமேநின்
பாங்க னேன்மொழி விண்ணப்பந் திருச்செவி பதித்தருள் புரிந்தாயே
ஈங்கு வீழுட லென்றும்வீ ழாதொளி ரியல்வடி வாமாறே. 4

இலங்கு கின்றசிற் றம்பலத் தருணட மிடுகின்ற பெருவாழ்வே
துலங்கு பேரருட் சோதியே சோதியுட் டுலங்கிய பொருளேயென்
புலங்கொள் விண்ணப்பந் திருச்செவிக் கேற்றருள் புரிந்தனை யின்றென்றே
அலங்கு மிவ்வுட லெற்றையு மழிவுறா வருள்வடி வாமாறே. 5

சிறந்த பேரொளித் திருச்சிற்றம் பலத்திலே திகழ்கின்ற பெருவாழ்வே
துறந்த பேருளத் தருட்பெருஞ் சோதியே சுகப்பெரு நிலையேநான்
மறந்தி டாதுசெய் விண்ணப்பந் திருச்செவி மடுத்தருள் புரிந்தாயே
பிறந்த விவ்வுட லென்றுமிங் கழிவுறாப் பெருமைபெற் றிடுமாறே. 6

வயங்கு கின்றசிற் றம்பலந் தன்னிலே வளர்கின்ற பெருவாழ்வே
மயங்கு றாதமெய் யறிவிலே விளங்கிய மாமணி விளக்கேயிங்
கியங்கு சிற்றடி யேன்மொழி விண்ணப்ப மேற்றருள் புரிந்தாயே
தயங்கு மிவ்வுட லெற்றையு மழிவுறாத் தனிவடி வாமாறே. 7

நீட்டு கின்றசிற் றம்பலந் தன்னிலே திகழ்கின்ற பெருவாழ்வே
காட்டு கின்றதோர் கதிர்நடு விளங்கிய கடவுளே யடியேனன்
நீட்டி நின்றதோர் விண்ணப்பந் திருச்செவி நிறைத்தருள் புரிந்தாயே
பூட்டு மிவ்வுட லெற்றையு மழிவுறாப் பொன்வடி வாமாறே. 8

தடையி லாதசிற் றம்பலந் தன்னிலே தழைக்கின்ற பெருவாழ்வே
கடையி லாப்பெருங் கதிர்நடு விளங்குமோர் கடவுளே யடியேனன்
இடைய றாதுசெய் விண்ணப்பந் திருச்செவிக் கேற்றருள் புரிந்தாயே
புடையி னிவ்வுட லெற்றையு மழிவுறாப் பொன்வடி வாமாறே. 9

கையி னெல்லிபோல் விளங்குசிற் றம்பலங் கலந்தருள் பெருவாழ்வே
மெய்யி லேவிளைந் தோங்கிய போகமே மெய்ப்பெரும் பொருளேநான்
ஐய மற்றுரைத் திட்டவிண் ணப்பமேற் றளித்தனை யின்றென்றே
செய்யு மிவ்வுட லென்றுமிங் கழிவுறாச் சிவவடி வாமாறே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

98. கைம்மாறின்மை

கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றே தருந்திரு நாடக நாடொறு ஞானமணி
மன்றே விளங்கப் புரிகின்ற வானந்த வார்கழலே
இன்றே அருட்பெருஞ் சோதிதந் தாண்டரு ளெய்துகணம்
ஒன்றே யெனினும் பொறேனரு ளாணை யுரைத்தனனே. 1

நற்சோதி யென்னுயிர்ச் சத்திய சோதித் தனித்தலைமைச்
சிற்சோதி மன்றொளிர் தீபக சோதியென் சித்தத்துள்ளே
நற்சோதி ஞானநன் னாடக சோதி நலம்புரிந்த
பொற்சோதி யானந்த பூரண சோதியெம் புண்ணியனே. 2

திரைகண்ட மாயைக் கடல்கடந் தேனருட் சீர்விளங்குங்
கரைகண் டடைந்தன னக்கரை மேற்சார்க் கரைகலந்த
உரைகண்ட தெள்ளமு துண்டே னருளொளி யோங்குகின்ற
வரைகண்ட தன்மிசை யுற்றே னுலக மதித்திடவே. 3

மனக்கேத மாற்றிவெம் மாயையை நீக்கி மலிந்தவினை
தனக்கே விடைகொடுத் தாணவந் தீர்த்தருட் டண்ணமுதம்
எனக்கே மிகவு மளித்தருட் சோதியு மீந்தழியா [பனே.
இனக்கேண்மை யுந்தந்தென் னுட்கலந் தான்மன்றி லென்னப்

வாதித்த மாயை வினையா ணவமெனும் வன்மலத்தைச்
சேதித்தென் னுள்ளந் திருக்கோயி லாக்கொண்டு சித்தியெலாம்
போதித் துடம்பையும் பொன்னுடம் பாக்கிநற் புத்தமுதுஞ்
சாதித் தருளிய நின்னருட் கியான்செயத் தக்கதென்னே. 5

செத்தா ரெழுகெனச் சிந்தைசெய் முன்னஞ் சிரித்தெழவே
இத்தா ரணியி லருட்பெருஞ் சோதி யெனக்களித்தாய்
எத்தாலு மென்று மழியா வடிவுதந் தென்னுணின்னை
வைத்தாய் மணிமன்ற வாணநின் பேரருள் வாய்மையென்னே.

ஆக்கலொன் றேதொழி லைந்தையுந் தந்திந்த வண்டபிண்ட
வீக்கமெல் லாஞ்சென்று னிச்சையின் வண்ணம் விளங்குகநீ
ஏக்கமு றேலென் றுரைத்தருட் சோதியு மீந்தெனக்கே
ஊக்க மெலாமுற வுட்கலந் தானென் னுடையவனே. 7

என்னே யென்மீதெம் பெருமான் கருணை யிருந்தவண்ணந்
தன்னே ரிலாத வருட்பெருஞ் சோதியைத் தந்துலகுக்
கன்னே யெனவிளை யாடுக வென்றழி யாதசெழும்
பொன்னேர் வடிவு மளித்தென் னுயிரிற் புணர்ந் தனனே. 8

அச்சோ வென்னென்று புகல்வேனென்னுண்டவனம்பலத்தான்
எச்சோ தனையு மியற்றாதென் னுட்கலந் தின்னருளாம்
மெய்ச்சோதி யீந்தெனை மேனிலைக் கேற்றி விரைந்துடம்பை
இச்சோதி யாக்கி யழியா நலந்தந்த விச்சையையே. 9

வாழியென் றுண்டவன் வாழியெங் கோனருள் வாய்மை யென்று
வாழியெம் மான்புகழ் வாழியென் றுதன் மலர்ப்பதங்கள் [ம்
வாழிமெய்ச் சுத்தசன் மார்க்கப் பெருநெறி மாண்புகொண்டு
வாழியிவ் வையமும் வானமு மற்றவும் வாழியவே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

99. குறையிரத்தல்

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ் சோதி யபய மபயம்
பொருட்பெருஞ் சோதிப் புணைதந்—திருட்பெருங்கார்
அள்ளற் கடல்கடத்தி யக்கரைமே லானந்தங்
கொள்ளற் கபயங் கொடு. 1

ஆரமுதந் தந்தென்னுள் ளச்சமெலாந் தீர்த்தருளிச்
சீரமுத வண்ணத் திருவடிகண் — டார்வமிகப்
பாடி யுடம்புயிரும் பத்திவடி வாகிக்கூத்
தாடிக் களிக்க வருள். 2

இடர்தொலைந்த ஞான்றே யினைவுந் தொலைந்த
சுடர்கலந்த ஞான்றே சுகமும் — முடுகியுற்ற
தின்னே களித்திடுது மென்னெஞ்சே யம்பலவன்
பொன்னேர் பதத்தைப் புகழ். 3

ஈனமெலாந் தீர்ந்தனவே யின்பமெலா மெய்தினவே
ஊனமெலாங் கைவிட் டொழிந்தனவே — ஞானமுளோர்
போற்றுஞ்சிற் றம்பலத்தும் பொன்னம் பலத்துநடம்
போற்றும் படிபெற்ற போது. 4

உள்ளக் கவலையெலா மோடி யொழிந்தனவே
வள்ளற் பெருஞ்சோதி வாய்த்தனவே — கள்ளக்
கருத்தொழிய ஞானக் கருத்தியைந்து நாதன்
பொருத்தமுற்றென் னுள்ளமர்ந்த போது. 5

ஊன வுடம்பே யொளியுடம்பா யோங்கிநிற்க
ஞான வமுதெனக்கு நல்கியதே — வானப்
பொருட் பெருஞ்சோதிப் பொதுவில் விளங்கும்
அருட்பெருஞ் சோதி யது. 6

எல்லாஞ் செய்வல்லா னெந்தையரு ளம்பலவன்
நல்லா னெனக்குமிக நன்களித்தான் — எல்லாருங்
கண்டு வியக்கின்றார் கருணைத் திருவமுதம்
உண்டுவியக் கின்றே னுவந்து. 7

THE MADURA TAMIL SANGAM

ஏசா வுலகவர்க ளெல்லாருங் கண்டுநிற்கத்
தேசா ரொளியார் சிறியேனை — வாசாம
கோசரத்தி னேற்றிக் கொடுத்தா னருளமுதம்
ஈசனத்த னம்பலவ னே. 8

ஐயனெனக் கீந்த வதிசயத்தை யென்புகல்வேன்
பொய்யடியேன் குற்றம் பொறுத்தருளி — வையத்
தழியாம லோங்கு மருள்வடிவ னானேர்
யொழியாடு தற்கு முனம். 9

ஒப்புயர்வொன் றில்லா வொருவனருட் சோதி
அப்பனெலாம் வல்லதிரு வம்பலத்தான் — இப்புவியில்
வந்தா னிரவி வருதற்கு முன்கருணை
தந்தானென் னுட்கலந்தான் றான். 10

ஓத வுலவா வொருதோழன் தொண்டருளன்
சாத லொழித்தென்னைத் தானாக்கிப் — பூதலத்தில்
ஐந்தொழில்செய் யென்றே அருட்சோதிக் கோலளித்தான்
வெந்தொழில்போய் நீங்க விரைந்து. 11

ஔவியந்தீ ருள்ளத் தறிஞரெலாங் கண்டுவக்கச்
செவ்வியசன் மார்க்கஞ் சிறந்தோங்க — ஒவ்வி
விரைந்துவந்தென் னுட்கலந்து மெய்யேமெய் யாக
நிறைந்தொன்றாய் நின்றா னிலத்து. 12

சோதிப் பிழம்பே சுகவடிவே மெய்ஞ்ஞான
நீதிப் பொதுவே நிறைநிதியே — சோதிக்
கடவுளே மாயையிரு கன்மவிரு ளெல்லாம்
விடவுளே நின்று விளங்கு. 13

துன்பமெலாந் தீர்ந்த சுகமெலாங் கைதந்த
அன்பரெலாம் போற்ற அருணடஞ்செய் — இன்பன்
அருட்பெருஞ்சிற் சோதிதிரு வம்பலத்தான் வேதப்
பொருட்பெருஞ் சித்தென்னுட் புகுந்து. 14

தூக்கங் கெடுத்துச் சுகங்கொடுத்தா னென்றனக்கே
ஆக்கமென வோங்கும்பொன் னம்பலத்தான் — ஏக்கமெலாம்
நீங்கினே னெண்ண நிரம்பினேன் பொன்வடிவந்
தாங்கினேன் சத்தியமாத் தான். 15

துன்பங் கெடுத்துச் சுகங்கொடுத்தா னென்றனக்கே
அன்பகத்தில் வாழுஞ்சிற் றம்பலத்தான் — இன்புருவந்
தாங்கினேன் சாகாத் தனிவடிவம் பெற்றொளியால்
ஓங்கினே னுண்மை யுரை. 16

அருட்பெருஞ்ஜோதி

100. நடராஜபதி மாலை

பதினறுசீர்க் கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருணிலை விளங்குசிற் றம்பல மெனுஞ்சிவ
சுகாதீத வெளி நடுவிலே
அண்டபகி ரண்டகோ டிகளுஞ் சராசர
மனைத்துமவை யாக்கன் முதலாம்
பொருணிலைச் சத்தரொடு சத்திக ளனந்தமும்
பொற்பொடு விளங்கி யோங்கப்
புறப்புற மகப்புறம் புறமக மிவற்றின்மேற்
பூரணா கார மாகித்
தெருணிலைச் சச்சிதா னந்தகிர ணாதிகள்
சிறப்பமுத லந்த மின்றித்
திகழ்கின்ற மெய்ஞ்ஞான சித்தியனு பவநிலை
தெளிந்திட வயங்கு சுடரே
சுருணிலைக் குழலம்மை யானந்த வல்லிசிவ
சுந்தரிக் கினிய துணையே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 1

என்னிய வுடம்பிலே யென்பிலே யன்பிலே
இதயத்தி லேதய விலே
என்னுயிரி லேயென்ற னுயிரினுக் குயிரிலே
என்னியற் குணம தனிலே
இன்னியலென் வாக்கிலே யென்னுடைய நாக்கிலே
என்செவிப் புலனி சையிலே
என்னிருகண் மணியிலே யென்கண்மணி யொளியிலே
என்னனு பவந் தன்னிலே
தன்னியலென் னறிவிலே யறிவினுக் கறிவிலே
தானே கலந்து முழுதுந்
தன்மயம தாக்கியே தித்தித்து மேன்மேற்
றதும்பிநிறை கின்ற வமுதே
துன்னிய பெருங்கருணை வெள்ளமே யழியாத
சுகமே சுகா தீதமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 2

உடலெலா முயிரெலா முளமெலா முணர்வெலாம்
உள்ளன வெலாங் கலந்தே
ஒளிமயம தாக்கியிரு ணீக்கியெக் காலத்தும்
உதயாத்த மான மின்றி
இடமெலாம் வல்லசிவ சத்திகிர ணங்கியாய்
ஏகமா யேக போக
இன்பநிலை யென்னுமொரு சிற்சபையி னடுவே
இலங்கிநிறை கின்ற சுடரே
கடலெலாம் புவியெலாங் கனலெலாம் வளியெலாங்
ககனெலாங் கண்ட பரமே
காணாத பொருளெனக் கலையெலாம் புகலவென்
கண்காண வந்த பொருளே
தொடலெலாம் பெறவெனக் குள்ளும் புறத்துமெய்த்
துணையாய் விளங்கு மறிவே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 3

மெய்தழைய வுள்ளங் குளிர்ந்துஉவகை மாறாது
மென்மேற் கலந்து பொங்க
விச்சையறி வோங்கவென் னிச்சையறி யனுபவம்
விளங்கவறி வறிவ தாகி
உய்தழை வளித்தெலாம் வல்லசித் ததுதந்
துவட்டாது ளூறி யூறி
ஊற்றெழுந் தென்னையுந் தானாக்கி யென்னுளே
உள்ளபடி யுள்ள வமுதே
கைதழைய வந்தவான் கனியே யெலாங்கண்ட
கண்ணே கலாந்த நடுவே
கற்பனையி லாதோங்கு சிற்சபா மணியே
கணிப்பருங் கருணை நிறைவே
துய்தழை பரப்பித் தழைந்ததரு வேயருட்
சுகபோக யோக வுருவே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 4

எண்ணிலா வண்டபகி ரண்டத்தின் முதலிலே
இடையிலே கடையி லேமேல்
ஏற்றத்தி லேயவையு ளூற்றத்தி லேதிரண்
டெய்துவடி வந்தன் னிலே
கண்ணுரு வருவிலே யுருவிலே குருவிலே
கருவிலே தன்மை தனிலே
கலையாதி நிலையிலே சத்திசத் தாகிக்
கலந்தோங்கு கின்ற பொருளே

தெண்ணிலாக் காந்தமணி மேடைவாய்க் கோடைவாய்ச்
சேர்ந்தனு பவித்த சுகமே
சித்தெலாஞ் செயவல்ல தெய்வமே யென்மனத்
திருமா ளிகைத் தீபமே
துண்ணுறாச் சாந்தசிவ ஞானிக ளுளத்தே
சுதந்தரித் தொளிசெய் யொளியே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 5

அம்புவியி லேபுவியி னடியிலே முடியிலே
அம்மண்ட லந்தன் னிலே
அகலத்தி லேபுவியி னகிலத்தி லேயவைக்
கானவடி வாதி தனிலே
விம்பமுற வேநிறைந் தாங்கவை நிகழ்ந்திட
விளக்குமவை யவையா கியே
மேலுமவை யவையாகி யவையவை யலாததொரு
மெய்ந்நிலையு மான பொருளே
தம்பமிசை யெனையேற்றி யமுதூற்றி யழியாத்
தலத்திலுற வைத்த வரசே
சாகாத வித்தைக் கிலக்கணமி லக்கியந்
தானு யிருந்த பரமே
தொம்பதமு முடனுற்ற தற்பதமு மசிபதச்
சுகமுமொன் றான சிவமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 6

நீரிலே நீருற்ற நிறையிலே நிறையுற்ற
நிலையிலே நுண்மை தனிலே
நிகழ்விலே நிகழ்வுற்ற திகழ்விலே நிழலிலே
நெகிழ்விலே தண்மை தனிலே
ஊரிலே யந்நீரி னுப்பிலே யுப்பிலுறும்
ஒண்சுவையிலே திரை யிலே
உற்றநீர்க் கீழிலே மேலிலே நடுவிலே
உற்றிய வுறுத்து மொளியே
காரிலே யொருகோடி பொழியினுந் துணைபெறாக்
கருணைமழை பொழி மேகமே
கனகசபை நடுநின்ற கடவுளே சிற்சபைக்
கண்ணோங்கு மொரு தெய்வமே
தாரிலே பலமளித் தூரிலே வளர்கின்ற
சுகசொருப மான தருவே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 7

ஒள்ளிய நெருப்பிலே யுப்பிலே யொப்பிலா
ஒளியிலே சுடரிலே மேல்
ஓட்டிலே சூட்டிலே யுள்ளாடும் ஆட்டிலே
யுறுமாதி யந்தத் திலே
தெள்ளிய நிறத்திலே யருவத்தி லேயெலாஞ்
செயவல்ல செய்கை தனிலே
சித்தாய் விளங்கியுப சித்தாய சத்திகள்
சிறக்கவளர் கின்ற வொளியே
வள்ளிய சிவானந்த மலையே சுகாதீத
வானமே ஞான மயமே
மணியேயென் னிருகண்ணுண் மணியேயென் னுயிரேயென்
வாழ்வேயென் வாழ்க்கை வைப்பே
துள்ளிய மனப்பேயை யுள்ளுற வடக்கிமெய்ச்
சுகமெனக் கீந்த துணையே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 8

அறைகின்ற காற்றிலே காற்றுப்பி லேகாற்றின்
ஆதிநடு வந்தத் திலே
ஆனபல பலகோடி சத்திகளி னுருவாகி
ஆடுமத னாட்டத் திலே
உறைகின்ற நிறைவிலே யூக்கத்தி லேகாற்றி
னுற்றபல பெற்றி தனிலே
ஓங்கியவை தாங்குமிரு பாங்கினுறு சத்தர்கட்
குபகரித் தருளு மொளியே
குறைகின்ற மதிநின்று கூசவோ ராயிரங்
கோடிகிர ணங்கள் வீசிக்
குலவமுத மயமாகி யெவ்வுயி ரிடத்தும்
குலாவுமொரு தண்மை தியமே
"துறைநின்று பொறையொன்று தூயரறி வாற்கண்ட
சொருபமே" துரிய பதமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 9

வானிலே வானுற்ற வாய்ப்பிலே வானினரு
வத்திலே வானிய லிலே
வானடியி லேவானி னடுவிலே முடியிலே
வணணத் திலே கலையிலே
மானிலே நித்திய வலத்திலே பூரண
வரத்திலே மற்றை யதிலே
வளரனந் தானந்த சத்திசத் தர்கள்தம்மை
வைத்தவரு ளுற்ற வொளியே

தேனிலே பாலிலே சர்க்கரையி லேகனித்
திரளிலே தித்திக்கு மோர்
தித்திப்பெ லாங்கூட்டி யுண்டாலு மொப்பெனச்
செப்பிடாத் தெள் ளமுதமே
தூநிலா வண்ணத்தி லுள்ளோங்கு மானந்த
சொருபமே சொருப சுகமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 10

ஏன்றிரவி தன்னிலே யிரவிசொரு பத்திலே
இயலுரு விலேய ருவிலே
ஏறிட்ட சுடரிலே சுடரினுட் சுடரிலே
எரியாத பத்திர ளிலே
ஒன்றிரவி யொளியிலே யோங்கொளியி னொளியிலே
ஒளியொளியி னொளிநடு விலே
ஒன்றாகி நன்றாகி நின்றாடு கின்றவரு
ளொளியே யெனுற்ற துணையே
அன்றிரவில் வந்தெனக் கருளொளி யளித்தவென்
ஐயனே யரசனே யென்
அறிவனே யமுதனே யன்பனே யின்பனே
அப்பனே யருளா ளனே
துன்றியவென் னுயிரினுக் கினியனே தனியனே
தூயனே யென்னே யனே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 11

அணிமதியி லேமதியி னருவிலே யுருவிலே
அவ்வுருவி னுருவத் திலே
அமுதகிர ணத்திலே யக்கிரண வொளியிலே
அவ்வொளியி னொளிதன் னிலே
பணிமதியி னமுதிலே யவ்வமுதி னிப்பிலே
பக்கநடு வடிமுடி யிலே
பாங்குபெற வோங்குமொரு சித்தே யென்னுள்ளே
பலித்த பரமா னந்தமே
மணியொளியி லாடுமரு ளொளியே நிலைத்தபெரு
வாழ்வே நிறைந்த மகிழ்வே
மன்னேயெ னன்பான பொன்னேயென் னன்னேயென்
வரமே வயங்கு பரமே
துணிமதியி லின்பவனு பவமா யிருந்தகுரு
துரியமே பெரிய பொருளே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 12

அண்டவொரு மைப்பகுதி யிருமையாம் பகுதிமேல்
ஆம்கா ரியப்ப குதியே
ஆதிபல பகுதிக ளனந்தகோ டிகளினடு
வடியிளெடு முடியு மவையிற்
கண்டபல வண்ணமுத லானவக நிலையுங்
கணித்தபுற நிலையு மேன்மேற்
கண்டதிக ரிக்கின்ற கூட்டமும் விளங்கக்
கலந்துநிறை கின்ற வொளியே
கொண்டபல கோலமே குணமே குணங்கொண்ட
குறியே குறிக்க வொண்ணுக்
குருதுரிய மேசுத்த சிவதுரிய மேயெலாங்
கொண்டதனி ஞான வெளியே
தொண்டரித யத்திலே கண்டெனா வினிக்கின்ற
சுகயோக வனுபோ கமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 13

கரையிலாக் கடலிலே கடலுப்பி லேகடற்
கடையிலே கடலிடை யிலே
கடன்முதலி லேகடற் றிரையிலே நுரையிலே
கடலோசை யதனடு விலே
வரையிலா வெள்ளப் பெருக்கத்தி லேவட்ட
வடிவிலே வண்ண மதிலே
மற்றதன் வளத்திலே யுற்றபல சத்தியுள்
வயங்கியவை காக்கு மொளியே
புரையிலா வொருதெய்வ மணியேயெ னுள்ளே
புகுந்தறி வளித்த பொருளே
பொய்யாத செல்வமே நையாத கல்வியே
புடம்வைத் திடாத பொன்னே
மரையிலா வாழ்வே "மறைப்பிலா வைப்பே"
மறுப்பிலா தருள் வள்ளலே
மணிமன்றி னடுநின்ற வொருதெய்வ மேயெலாம்
வல்லநட ராஜ பதியே. 14

உற்றியலு மணுவாதி மலையந்த மானவுட
லுற்றகரு வாகி முதலாய்
உயிரா யுயிர்க்குளுறு முயிராகி யுணர்வாகி
உணர்வுளுணர் வாகி யுணர்வுட்
பற்றியலு மொளியாகி யொளியிளொளி யாகியம்
பரமாய்ச் சிதம்பர முமாய்ப்
பண்புறு சிதம்பரப் பொற்சபையு மாயதன்
பாங்கோங்கு சிற்சபையு மாய்த்

தெற்றியலு மச்சபையி னடுவினட மிடுகின்ற
சிவமாய் விளங்கு பொருளே
சித்தெலாஞ் செய்யெனத் திருவாக்க ளித்தெனைத்
தேற்றியருள் செய்த குருவே
மற்றியலு மாகியெனை வாழ்வித்த மெய்ஞ்ஞான
வாழ்வேயென் வாழ்வின் வரமே
மணிமன்றி னடுநின்ற வொருதெய்வ மேயெலாம்
வல்லநட ராஜ பதியே. 15

எவ்வுலகு மெவ்வுயிரு மெப்பொருளு முடையதாய்
எல்லாஞ்செய் வல்ல தாகி
இயற்கையே யுண்மையா யியற்கையே யறிவாய்
இயற்கையே யின்ப மாகி
அவ்வயி னனுதியே பாசமில தாய்ச்சுத்த
அருளாகி யருள் வெளியிலே
அருணெறி விளங்கவே யருணடஞ் செய்தருள்
அருட்பெருஞ் ஜோதி யாகிக்
கவ்வையறு தனிமுதற் கடவுளா யோங்குமெய்க்
காட்சியே கருணை நிறைவே
கண்ணேயெ னன்பிற் கலந்தெனை வளர்க்கின்ற
கதியே கனிந்த கனியே
வெவ்வினை தவிர்த்தொரு விளக்கேற்றி யென்னுளே
வீற்றிருந் தருளு மரசே
மெய்ஞ்ஞான நிலைநின்ற விஞ்ஞான கலருளே
மேவுநட ராஜ பதியே. 16

நாதாந்த போதாந்த யோகாந்த வேதாந்த
நண்ணுறு கலாந்த முடனே
நவில்கின்ற சித்தாந்த மென்னுமா றந்தத்தின்
ஞானமெய்க் கொடி நாட்டியே
மூதாண்ட கோடிக ளொடுஞ்சரா சரமெலாம்
முன்னிப் படைத்தன் முதலாம்
முத்தொழிலு மிருதொழிலு முன்னின் றியற்றியைம்
மூர்த்திகளு மேவல் கேட்ப
வாதாந்த முற்றபல சத்திகளொ டுஞ்சத்தர்
வாய்ந்துபணி செய்ய வின்ப
மாராச்சி யத்திலே **திருவருட் செங்கோல்**
வளத்தொடு செலுத்து மரசே
சூதாண்ட நெஞ்சினிற் றோயாத நேயமே
துரியநடு நின்ற சிவமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
ஜோதிநட ராஜ பதியே. 17

ஒருபிரம னண்டங்க ளடிமுடிப் பெருமையே
உன்ன முடியா வவற்றின்
ஓரா யிரங்கோடி மாலண்ட மரனண்டம்
உற்றகோ டாகோ டியே
திருகலறு பலகோடி யீசனண் டஞ்சதா
சிவவண்ட மெண்ணி றந்த
திகழ்கின்ற மற்றைப் பெருஞ்சத்தி சத்தர்தஞ்
சீரண்ட மென்புக லுவேன்
உருவுறுமிவ் வண்டங்க ளத்தனையும் அருள்வெளியில்
உறுசிறு வணுக்க ளாக
ஊடசைய வவ்வெளியி னடுநின்று நடனமிடும்
ஒருபெருங் கருணை யரசே
மருவியெனை யாட்கொண்டு மகனுக்கி யழியா
வரந்தந்த மெய்த்தந் தையே
மணிமன்றி னடுநின்ற வொருதெய்வ மேயெலாம்
வல்லநட ராஜ பதியே. 18

வரவுசெல வற்றபரி பூரண காரசுக
வாழ்க்கைமுத லாவெ னக்கு
வாய்த்தபொரு ளேயென்கண் மணியேயெ னுள்ளே
வயங்கியொளிர் கின்ற வொளியே
இரவுபக லற்றவொரு தருணத்தி லுற்றபே
ரின்பமே யன்பின் விளைவே
என்றந்தை யேயெனது குருவேயெ னேயமே
என்னுசை யேயெ னறிவே
கரவுநெறி செல்லார் கருத்தினி லினிக்கின்ற
கருணை யமுதே கரும்பே
கனியே யருட்பெருங் கடலேயெ லாம்வல்ல
கடவுளே கலைக ளெல்லாம்
விரவியுணர் வரியசிவ துரியவனு பவமான
மெய்ம்மையே சன்மார்க் கமாம்
மெய்ஞ்ஞான நிலைநின்ற விஞ்ஞான கலருளே
மேவுநட ராஜ பதியே. 19

பராதி பூதமொடு பொறிபுலன் கரணமும்
பகுதியுங் கால முதலாப்
பகர்கின்ற கருவியு மவைக்குமே லுறுசுத்த
பரமாதி நாத வரையுஞ்
சீராய பரவிந்து பரநாத முந்தனது
திகழுங்க மென் றுரைப்பத்
திருவருட் பெருவெளியி லானந்த நடனமிடு
தெய்வமே யென்று மழியா

ஊராதி தந்தென்னை வளர்க்கின்ற அன்னையே
உயர்தந்தை யேயெ னுள்ளே
உற்றதுணை யேயென்ற னுறவேயெ னன்பே
உவப்பேயெ னுடைய வுயிரே
ஆராலு மறியாத வுயர்நிலையி லென்னைவைத்த
அரசே யருட் ஜோதியே
அகரநிலை முழுதுமா யப்பாலு மாகிநிறை
அமுதநட ராஜ பதியே. 20

உரைவிசுவ முண்டவெளி யுபசாந்த வெளிமேலை
யுறுமவுன வெளிவெளி யின்மேல்
ஓங்குமா மவுனவெளி யாதியுறு மனுபவம்
ஒருங்கநிறை யுண்மை வெளியே
திரையறு பெருங்கருணை வாரியே யெல்லாஞ்செய்
சித்தேயெ னக்கு வாய்த்த
செல்வமே யொன்றான தெய்வமே யுய்வகை
தெரித்தெனை வளர்த்த சிவமே
பரைநடு விளங்குமொரு ஜோதியே யெல்லாம்
படைத்திடுக வெனஎ னக்கே
பண்புற வுரைத்தருட் பேரமு தளித்தமெய்ப்
பரமமே பரம ஞான
வரைநடு விளங்குசிற் சபைநடுவி லானந்த
வண்ணநட மிடு வள்ளலே
மாறாத சன்மார்க்க நிலைநீதி யேயெலாம்
வல்லநட ராஜ பதியே. 21

ஊழிதோ றூழிபல வண்டபகி ரண்டத்
துயிர்க்கெலாந் தரினு மந்தோ
ஒருசிறிது முலவாத நிறைவாகி யடியேற்
குவப்பொடு கிடைத்த நிதியே
வாழிநீ டூழியென வாய்மலர்ந் தழியா
வரந்தந்த வள்ள லேயென்
மதியினிறை மதியே வயங்குமதி யமுதமே
மதியமுதி னுற்ற சுகமே
ஏழினொ டேழுலகி லுள்ளவர்க ளெல்லாமி
தென்னையென் றதிச யிப்ப
இரவுபக லில்லாத பெருநிலையி லேற்றியெனை
இன்புறச் செய்த குருவே
ஆழியோ டணியளித் துயிரெலாங் காத்துவிளை
யாடென் றுரைத்த வரசே
அகரநிலை முழுதுமா யப்பாலு மாகியொளிர்
அபயநட ராஜ பதியே. 22

பூதமுத லாயபல கருவிக ளனைத்துமென்
புகல்வழிப் பணிகள் கேட்பப்
பொய்படாச் சத்திக ளனந்தகோ டிகளுமெய்ப்
பொருள்கண்ட சத்தர் பலரும்
ஏதமற வென்னுள நினைத்தவை நினைத்தாங்
கிசைந்தெடுத் துதவ வென்றும்
இறவாத பெருநிலையி லிணைசொலா வின்புற்
றிருக்கவெனை வைத்த குருவே
நாதமுத லிருமூன்று வரையந்த நிலைகளு
நலம்பெறச் சன்மார்க் கமாம்
ஞானநெறி யோங்கவோர் திருவருட் செங்கோல்
நடத்திவரு நல்ல வரசே
வாதமிடு சமயமத வாதிகள் பெறற்கரிய
மாமதியி னமுத நிறைவே
மணிமன்றி னடுநின்ற வொருதெய்வ மேயெலாம்
வல்லநட ராஜ பதியே. 23

வாட்டமொடு சிறியனேன் செய்வகையை யறியாது
மனமிக மயங்கி யொருநாள்
மண்ணிற் கிடந்தருளை யுன்னியுல கியலினை
மறந்துதுயில் கின்ற போது
நாட்டமுறு வைகறையி லென்னருகு கணைந்தென்னை
நன்றுற வெழுப்பி மகனே
நல்யோக ஞானமெனி னும்புரித லின்றிநீ
நலிதலழ கோவெ ழுந்தே
ஈட்டுக நினெண்ணம் பலிக்கவரு ளமுதமுண்
டின்புறுக வென்ற குருவே
என்னுடைய யேயென்ற னன்பே நிறைந்தபே
ரின்பமே யென் செல்வமே
வேட்டவை யளிக்கின்ற நிதியமே "சாகாத
வித்தையில் விளைந்த சுகமே"
மெய்ஞ்ஞான நிலைநின்ற விஞ்ஞான கலருளே
மேவுநட ராஜ பதியே. 24

என்செய்வேன் சிறியனே னென்செய்வே னென்னெண்ணம்
ஏதாக முடியுமோ வென்
றெண்ணியிரு கண்ணினீர் காட்டிக் கலங்கிநின்
றேங்கிய விராவி லொருநாள்
மின்செய்மெய்ஞ் ஞானவுரு வாகிநான் காணவே
வெளிநின் றணைந்தெ னுள்ளே
மேவியென் றுன்பந் தவிர்த்தருளி யங்ஙனே
வீற்றிருக் கின்ற குருவே

நன்செய்வா யிட்டவிளை வதுவிளைந் ததுகண்ட
நல்குர வினை னடைந்த
நன்மகிழ்வி னொருகோடி பங்கதிக மாகவே
நான்கண்டு கொண்ட மகிழ்வே
வன்செய்வாய் வாதருக் கரியபொரு ளேயென்னை
வலியவந் தாண்ட பரமே
மணிமன்றி னடுநின்ற வொருதெய்வ மேயெலாம்
வல்லநட ராஜ பதியே. 25

துன்பெலாந் தீர்ந்தன சுகம்பலித் ததுநினைச்
சூழ்ந்ததரு ளொளி நிறைந்தே
சுத்தசன் மார்க்கநிலை யனுபவம் நினக்கே
சுதந்தரம தான துலகில்
வன்பெலா நீக்கிநல் வழியெலா மாக்கிமெய்
வாழ்வெலாம் பெற்று மிகவும்
மன்னுயி ரெலாங்களித் திடநினைத் தனையுன்றன்
மனநினைப் பின்ப டிக்கே
அன்பநீ பெறுகவுல வாதுநீ டூழிவிளை
யாடுக **அருட் ஜோதியாம்**
ஆட்சிதந் தோமுனைக் கைவிடோங் கைவிடோம்
ஆணைநம் மாணை யென்றே
இன்புறத் திருவாக் களித்தெனுள் ளேகலந்
திசைவுட னிருந்த குருவே
எல்லாஞ்செய் வல்லசித் தாகிமணி மன்றினில்
இலங்குநட ராஜ பதியே. 26

பேருற்ற வுலகிலுறு **சமயமத நெறியெலாம்**
பேய்பிடிப் புற்ற **பிச்சுப்**
பிள்ளைவிளை யாட்டென வுணர்ந்திடா துயிர்கள்பல
பேதமுற் றங்கு மிங்கும்
போருற் றிறந்துவீண் போயினா ரின்னும்வீண்
போகாத படிவி ரைந்தே
புனிதமுறு சுத்தசன் மார்க்கநெறி காட்டிமெய்ப்
பொருளினை யுணர்த்தி யெல்லாம்
ஏருற்ற சுகநிலை யடைந்திடப் புரிதிநீ
யென்பிள்ளை யாத லாலே
இவ்வேலை புரிகவென் றிட்டன மனத்தில்வே
றெண்ணற்க வென்ற குருவே
நீருற்ற வொள்ளிய நெருப்பே நெருப்பினுள்
நிறைந்திரு ளகற்று மொளியே
நிர்க்குணா னந்தபர நாதாந்த வரையோங்கு
நீதிநட ராஜ பதியே. 27

சாகாத கல்வியே கல்வியொன் றேசிவந்
தானென வறிந்த வறிவே
தருமறிவு மலமைந்தும் வென்றவல் லபமே
தனித்த **பூரண வல்லபம்**
வேகாத காலாதி கண்டுகொண் டெப்பொருளும்
விளையவிளை வித்த தொழிலே
மெய்த்தொழில தாகுமிந் நான்கையு மொருங்கே
வியந்தடைந் துலக மெல்லாம்
மாகாத வுறவெலாம் வல்லசித் தாகிநிறை
வானவர மே**யின் பமாம்**
மன்னுமிது **நீபெற்ற சுத்தசன் மார்க்கத்தின்**
மரபென் றுரைத்த குருவே
தேகாதி மூன்றுநான் தருமுனருள் செய்தெனைத்
தேற்றியருள் செய்த சிவமே
சிற்சபையி னடுநின்ற வொன்றான கடவுளே
தெய்வநட ராஜ பதியே. 28

நீடுலகி லுற்றவர்கள் நன்குற வுரைக்கின்ற
நின்வார்த்தை யாவும் நமது
நீள்வார்த்தை யாகுமிது வுண்மை மகனேசற்றும்
நெஞ்ச மஞ்சே லுனக்கே
ஆடுறும் அருட்பெருஞ் ஜோதியீந் தனமென்றும்
அழியாத நிலையி னின்றே
அன்பினா லெங்கெங்கு மெண்ணிய படிக்குநீ
யாடிவாழ் கென்ற குருவே
நாடுநடு நாட்டத்தி லுற்றவனு பவஞான
நானிளங் காலை யடைய
நல்கிய பெருங்கருணை யப்பனே யம்மையே
நண்பனே துணைவனே யென்
னாடுபிரி யாதுற்ற வின்பனே யன்பனே
ஒருவனே யருவனே யுள்
ளூறுமமு தாகியோ ராறின்முடி மீதிலே
ஓங்குநட ராஜ பதியே. 29

அந்நாளி லம்பலத் திருவாயி லிடையுனக்
கன்புட னுரைத்த படியே
அற்புதமெ லாம்வல்ல நம்மருட் பேரொளி
அளித்தன மகிழ்ந்து னுள்ளே
இந்நாள் தொடுத்துநீ யெண்ணிய படிக்கே
இயற்றிவிளை யாடி மகிழ்க
என்றுமிற வாநிலையி லின்பவனு பவனாகி
இயல்சுத்த மாதி மூன்றும்

எந்நாளு முன்னிச்சை வழிபெற்று வாழ்கயாம்
எய்திநின் னுட்க லந்தேம்
இனியெந்த வாற்றினும் பிரிவுறே முண்மையீ
தெம்மாணை யென்ற குருவே
மன்னாகி யென்பெரிய வாழ்வாகி யழியாத
வரமாகி நின்ற சிவமே
மணிமன்றி னடுநின்ற வொருதெய்வ மேயெலாம்
வல்லநட ராஜ பதியே. 30

காரெலாங் கனியெனக் கனிவிக்கு மொருபெருங்
கருணை யமுதே யெனக்குக்
கண்கண்ட தெய்வமே கலிகண்ட வற்புதக்
காட்சியே கனக மலையே
தாயெலா மனையவென் றந்தையே யொருதனித்
தலைவனே நின்பெரு மையைச்
சாற்றிட நினைத்திட மதித்திட வறிந்திடச்
சார்கின்ற தோறு மந்தோ
வாயெலாந் தித்திக்கு மனமெலாந் தித்திக்கும்
மதியெலாந் தித்திக்கு மென்
மன்னியமெய் யறிவெலாந் தித்திக்கு மென்னிலதில்
வருமின்ப மென்புக லுவேன்
தூயெலாம் பெற்றநிலை மேலருட் சுகமெலாந்
தோன்றிட விளங்கு சுடரே
துரியவெளி நடுநின்ற பெரியபொரு ளேயருட்
ஜோதிநட ராஜ குருவே. 31

எய்ப்பற வெனக்குக் கிடைத்தபெரு நிதியமே
எல்லாஞ்செய் வல்ல சித்தாய்
என்கையி லகப்பட்ட ஞானமணி யேயென்னை
எழுமையும் விடாத நட்பே
கைப்பறவெ னுள்ளே இனிக்கின்ற சர்க்கரைக்
கட்டியே கருணை யமுதே
கற்பக வனத்தே கனிந்தகனி யேயெனது
கண்காண வந்த கதியே
மெய்ப்பய னளிக்கின்ற தந்தையே தாயேயென்
வினையெலாந் தீர்த்த பதியே
மெய்யான தெய்வமே மெய்யான சிவபோக
விளைவேயென் மெய்ம்மை யுறவே
துய்ப்புறுமெ னன்பான துணையேயென் னின்பமே
சுத்தசன் மார்க்க நிலையே
துரியவெளி நடுநின்ற பெரியபொரு ளேயருட்
ஜோதிநட ராஜ குருவே. 32

துன்புறு மனத்தனா யெண்ணாத வெண்ணிநான்
சோர்ந்தொரு புறம்ப டுத்துத்
தூங்குதரு ணத்தென் றனருகி லுற் றன்பினால்
தூயதிரு வாய் மலர்ந்தே
இன்புறு முகத்திலே புன்னகை ததும்பவே
இருகைமலர் கொண்டு தூக்கி
என்றனை யெடுத்தணைத் தாங்குமற் றோரிடத்
தியலுற விருத்தி மகிழ்வாய்
வன்பறு பெருங்கருணை யமுதளித் திடர்நீக்கி
வைத்தநின் றயவை யந்தோ
வள்ளலே யுள்ளுதொறு முள்ளக மெலாமின்ப
வாரியமு தூறி யூறித்
துன்பமற மேற்கொண்டு பொங்கித் ததும்புமிச்
சுகவண்ண மென்புகலு வேன்
துரியவெளி நடுநின்ற பெரியபொரு ளேயருட்
ஜோதிநட ராஜ குருவே. 33

ஓங்கிய பெருங்கருணை பொழிகின்ற வானமே
ஒருமைநிலை யுறுஞா னமே
உபயபத சததளமு மெனதிதய சததளத்
தோங்கநட வோங்கு சிவமே
பாங்கிய லளித்தென்னை யறியாத வொருசிறிய
பருவத்தி லாண்ட பதியே
பாசநெறி செல்லாத நேசர்தமை யீசராம்
படிவைக்க வல்ல பரமே
ஆங்கியல்வ தென்றுமற் றீங்கியல்வ தென்றும்வா
யாடுவோர்க் கரிய சுகமே
ஆனந்த மயமாகி யதுவுங் கடந்தவெளி
யாகிநிறை கின்ற நிறைவே
தூங்கிவிழு சிறியனைத் தாங்கியெழு கென்றெனது
தூக்கந் தொலைத்த துணையே
துரியவெளி நடுநின்ற பெரியபொரு ளேயருட்
ஜோதிநட ராஜ குருவே. 34

அருட்பெருஞ்ஜோதி

101. சற்குருமணி மாலை

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாற்றறி யாத செழும்பசும் பொன்னே
மாணிக்க மேசுடர் வண்ணக் கொழுந்தே
கூற்றறி யாத பெருந்தவ ருள்ளக்
கோயி லிருந்த குணப்பெருங் குன்றே
வேற்றறி யாதசிற் றம்பலக் கனியே
விச்சையில் வல்லவர் மெச்சும் விருந்தே
சாற்றறி யாதவென் சாற்றுங் களித்தாய்
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 1

கற்கரை யும்படி கரைவிக்குங் கருத்தே
கண்மணி யேமணி கலந்தகண் ணொளியே
சொற்கரை யின்றிய வொளியினுள் ளொளியே
துரியமுங் கடந்திட்ட பெரியசெம் பொருளே
சிற்கரை திரையறு திருவருட் கடலே
தெள்ளமு தேகனி யேசெழும் பாகே
சர்க்கரை யேயது சார்ந்தசெந் தேனே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 2

என்னுயி ரேயென தின்னுயிர்க் குயிரே
என்னறி வேயென தறிவினுக் கறிவே
அன்னையி னினியவென் னம்பலத் தமுதே
அற்புத மேபத மேயென தன்பே
பொன்னிணை யடிமலர் முடிமிசை பொருந்தப்
பொருத்திய தயவுடைப் புண்ணியப் பொருளே
தன்னிய லறிவருஞ் சத்திய நிலையே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 3

காய்மனக் கடையனைக் காத்தமெய்ப் பொருளே
கலைகளுங் கருதரு மொருபெரும் பதியே
தேய்மதிச் சமயருக் கரியவொண் சுடரே
சித்தெலாம் வல்லதோர் சத்திய முதலே
ஆய்மதிப் பெரியருள் ளமர்ந்தசிற் பரமே
அம்பலத் தாடல்செய் செம்பதத் தரசே
தாய்மதிப் பரியதோர் தயவுடைச் சிவமே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 4

உருவமு மருவமு முபயமு முளதாய்
உளதில தாயொளி ரொருதனி முதலே
கருவினி லெனக்கருள் கனிந்தளித் தவனே
கண்ணுடை யாய்பெருங் கடவுளர் பதியே
திருநிலை பெறவெனை வளர்க்கின்ற பரமே
சிவகுரு துரியத்திற் றெளியனு பவமே
தருவளர் பொழில்வடற் சபைநிறை யொளியே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 5

ஆறந்த நிலைகளி னனுபவ நிறைவே
அதுவது வாயொளிர் பொதுவுறு நிதியே
கூறந்த நிலைகளு மொருநிலை யெனவே
கூறியெ னுள்ளத்திற் குலவிய களிப்பே
பேறந்த நெறியெனக் காட்டியென் றனையே
பெருநெறிக் கேற்றிய வொருபெரும் பொருளே
சாறந்த நாள்களும் விளங்குமோர் வடல்வாய்த்
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 6

சாகாத தலையிது வேகாத காலாந்
தரமிது காணெனத் தயவுசெய் துரைத்தே
போகாத புனலையுந் தெரிவித்தென் னுளத்தே
பொற்புற வமர்ந்ததோ ரற்புதச் சுடரே
ஆகாத பேர்களுக் காகாத நினைவே
ஆகிய வெனக்கென்று மாகிய சுகமே
தாகாத லெனத்தருந் **தருமசத் திரமே**
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 7

தத்துவ மசிநிலை யிதுவிது தானே
சத்தியங் காணெனத் தனித்துரைத் தெனக்கே
எத்துவந் தனைகளு நீக்கிமெய்ந் நிலைக்கே
ஏற்றினா னிறவாத வியலளித் தருளாற்
சித்துவந் துலகங்க ளெவற்றினு மாடச்
செய்வித்த பேரருட் சிவபரஞ் சுடரே
சத்துவ நெறிதரு வடலருட் கடலே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 8

இதுபதி யிதுபொரு ளிதுசுக மடைவாய்
இதுவழி யெனவெனக் கியல்புற வுரைத்தே
"விதுவமு தொடுசிவ வமுதமு மளித்தே"
மேனிலைக் கேற்றிய மெய்ந்நிலைச் சுடரே
பொதுநட மிடுகின்ற புண்ணியப் பொருளே
புரையறு முளத்திடைப் பொருந்திய மருந்தே
சதுமறை முடிகளின் முடியுறு சிவமே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 9

என்னிலை யிதுவுறு நின்னிலை யிதுவாம்
இருநிலை களுமொரு நிலையென வறிவாய்
முன்னிலை சிறிதுற லிதுமய லுறலாம்
முன்னிலை பின்னிலை முழுநிலை யுளவாம்
இந்நிலை யறிந்தவ ணெழுநிலை கடந்தே
இயனிலை யடைகென் றியம்பிய பரமே
தன்னிலை யாகிய நன்னிலை யரசே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 10

காரண மிதுபுரி காரிய மிதுமேற்
காரண காரியக் கருவிது பலவாய்
ஆரண மாகம மிவைவிரித் துரைத்தே
அளந்திடு நீயவை யளந்திடன் மகனே
பூரண நிலையெனு பவமுற கணமாம்
பொழுதினி லறிதியப் பொருணிலை களுமே
தாரணி தனிலென்ற தயவுடை யரசே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 11

பன்னெறிச் சமயங்கண் மதங்களென் றிடுமோர்
பவநெறி யிதுவரை பரவிய திதனால்
சென்னெறி யறிந்தில ரிறந்திறந் துலகோர்
செறியிரு ளடைந்தன ராதலி னினிநீ
புன்னெறி தவிர்த்தொரு பொதுநெறி யெனும்வான்
புத்தமு தருள்கின்ற சுத்தசன் மார்க்கத்
தன்னெறி செலுத்துக வென்றவென் னரசே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 12

அடியிது முடியிது நடுநிலை யிதுமேல்
அடிநடு முடியிலா ததுவது மகனே
படிமிசை யடிநடு முடியறிந் தனையே
பதியடி முடியிலாப் பரிசையு மறிவாய்
செடியற வுலகினி லருணெறி யதுவே
செயலுற முயலுக வென்றசிற் பரமே
தடிமுகி லெனவருள் பொழிவட லரசே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 13

நண்ணிய மதநெறி பலபல வவையே
நன்றற நின்றன சென்றன சிலவே
அண்ணிய வுலகின ரறிகிலர் நெடுநாள்
அலைதரு கின்றன ரலைவற மகனே
புண்ணிய முறுதிரு வருணெறி யிதுவே
பொதுநெறி யெனவறி வுறமுய லுதிநீ
தண்ணிய வமுதுணத் தந்தன மென்றாய்
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 14

அஞ்சலை நீயொரு சிறிதுமென் மகனே
அருட்பெருஞ் ஜோதியை யளித்தன முனக்கே
துஞ்சிய மாந்தரை யெழுப்புக நலமே
சூழ்ந்தசன் மார்க்கத்திற் செலுத்துக சுகமே
விஞ்சுற மெய்ப்பொருண் மேனிலை தனிலே
விஞ்சைகள் பலவுள விளக்குக வென்றாய்
தஞ்சமென் றவர்க்கருள் சத்திய முதலே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 15

வேதத்தின் முடிமிசை விளங்குமோர் விளக்கே
மெய்ப்பொரு ளாகம வியன்முடிச் சுடரே
நாதத்தின் முடிநடு நடமிடு மொளியே
நவையறு முளத்திடை நண்ணிய நலமே
ஏதத்தி னின்றெனை யெடுத்தரு ணிலைக்கே
ஏற்றிய கருணையென் னின்னுயிர்த் துணையே
தாதுற்ற வுடம்பழி யாவகை புரிந்தாய்
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 16

சந்திர சூரிய ரொளிபெற விளங்கும்
தனியருட் பெருவெளித் தலத்தெழுஞ் சுடரே
வந்திர விடையெனக் கருளமு தளித்தே
வாழ்கவென் றருளிய வாழ்முதற் பொருளே
மந்திர மேயெனை வளர்க்கின்ற மருந்தே
மாநிலத் திடையெனை வருவித்த பதியே
தந்திரம் யாவையு முடையமெய்ப் பொருளே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 17

அமரரு முனிவரு மதிசயித் திடவே
அருட்பெருஞ் ஜோதியை யன்புட னளித்தே
கமமுறு சிவநெறிக் கேற்றியென் றனையே
காத்தென துளத்தினிற் கலந்தமெய்ப் பதியே
எமனெனு மவனினி யிலையிலை மகனே
எய்ப்பற வாழ்கவென் றியம்பிய வரசே
சமரச சன்மார்க்க சங்கத்தின் முதலே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 18

நன்மார்க்கத் தவருள நண்ணிய வரமே
நடுவெளி நடுநின்று நடஞ்செயும் பரமே
துன்மார்க்க வாதிகள் பெறற்கரு நிலையே
சுத்தசி வானந்தப் புத்தமு துவப்பே
என்மார்க்க மெனக்களித் தெனையுமே லேற்றி
இறவாத பெருநல மீந்தமெய்ப் பொருளே
சன்மார்க்க சங்கத்தார் தழுவிய பதியே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 19

ஆதியு மந்தமு மின்றியொன் றாகி
அகம்புற மகப்புறம் புறப்புற நிறைந்தே
ஓதியு முணர்ந்துமிங் கறிவரும் பொருளே
உளங்கொள்சிற் சபைநடு விளங்குமெய்ப் பதியே
ஜோதியுஞ் ஜோதியின் முதலுந்தா னாகிச்
சூழ்ந்தெனை வளர்க்கின்ற சுதந்தர வமுதே
சாதியுஞ் சமயமுந் தவிர்த்தவ ருறவே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 20

கற்பனை முழுவதுங் கடந்தவ ருளத்தே
கலந்துகொண் டினிக்கின்ற கற்பகக் கனியே
அற்பனை யாண்டுகொண் டறிவளித் தழியா
அருணிலை தனிலுற வருளிய வமுதே
பற்பல வுலகமும் வியப்பவென் றனக்கே
பதமலர் முடிமிசைப் பதித்தமெய்ப் பதியே
தற்பர பரம்பர சிதம்பர நிதியே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 21

பவநெறி செலுமவர் கனவினு மறியாப்
பரம்பொரு ளாகியென் னுளம்பெறு மொளியே
நவநெறி கடந்ததோர் ஞானமெய்ச் சுகமே
நானரு ணிலைபெற நல்கிய நலமே
சிவநெறி யேசிவ நெறிதரு நிலையே
சிவநிலை தனிலுறு மனுபவ நிறைவே
தவநெறி செலுமவர்க் கினியநற் றுணையே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 22

அறியாம லறிகின்ற வறிவினு ளறிவே
அடையாம லடைகின்ற வடைவினு ளடைவே
செறியாமற் செறிகின்ற செறிவினுட் செறிவே
திளையாமற் றிளைக்கின்ற திளைப்புறு திளைப்பே
பிறியாம லென்னுளங் கலந்தமெய்க் கலப்பே
பிறவாம லிறவாம லெனைவைத்த பெருக்கே
தறியாகி யுணர்வாரு முணர்வரும் பொருளே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 23

கருதாமற் கருதுமோர் கருத்தினுட் கருத்தே
காணாமற் காணுமோர் காட்சியின் விளைவே
எருதாகத் திரிந்தேனுக் கிகபர மளித்தே
இறவாத வரமுந்தந் தருளிய வொளியே
வருதாகந் தவிர்த்திட வந்ததெள் ளமுதே
மாணிக்க மலைநடு மருவிய பரமே
தருதான முணவெனச் சாற்றிய பதியே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 24

ஏகார னேகாரவென் றேத்திடு மறைக்கே
எட்டாத நிலையோநா னெட்டிய மலையே
ஓகார மதங்களை முழுவது மாற்றி
ஒருநிலை யாக்கவென் றுரைத்தமெய்ப் பரமே
ஈகாத வுடையவர்க் கிருநிதி யளித்தே
இன்புறப் புரிகின்ற வியல்புடை யிறையே
சாகாத வரந்தந்திங் கெனைக்காத்த வரசே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. 25

அருட்பெருஞ்ஜோதி

102. தான்பெற்ற பேறு

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவளர்பே ரருளுடையான் சிற்சபையா னெல்லாஞ்
செய்யவல்ல தனித்தலைமைச் சித்தனெல்லா முடையான்
உருவமுமா யருவமுமா யுபயமுமா யலவாய்
ஓங்குமருட் பெருஞ்ஜோதி யொருவனுண்டே யவன்றன்
பெருமையினை யெவரறிவார் பேசவல்லார் தம்பால்
பிள்ளையவன் பிள்ளையெனப் பெரியரெலா மறிவார்
இருமையுறு தத்துவர்கா ளென்னையறி யீரோ
யீங்குமது துள்ளலெலா மேதுநட வாதே. 1

மனமெனுமோர் பேய்க்குரங்கு மடைப்பயலே நீதான்
மற்றவர்போ லெனைநினைத்து மருட்டாதே கண்டாய்
இனமுறவென் சொல்வழியே யிருத்தியெனிற் சுகமாய்
இருந்திடுநீ யென்சொல்வழி யேற்றிலையா னாலோ
தினையளவுன் னதிகாரஞ் செல்லவொட்டே னுலகஞ்
சிரிக்கவுனை யடக்கிடுவேன் றிருவருளாற் கணத்தே
நனவிலெனை யறியாயோ யாரெனவிங் கிருந்தாய்
ஞானசபைத் தலைவனுக்கு நல்லபிள்ளை நானே. 2

பன்முகஞ்சேர் மனமெனுமோர் பரியாசப் பயலே
பதையாதே சிதையாதே பார்க்குமிட மெல்லாம்
கொன்முகங்கொண் டடிக்கடிபோய்க் குதியாதே யெனது
குறிப்பின்வழி நின்றிடுநின் குதிப்புநட வாது
என்முனமோர் புன்முனைமே லிருந்தபனித் துளிநீ
இம்மெனுமுன் னடக்கிடுவே னென்னையறி யாயோ
பின்முனென நினையேல்காண் சிற்சபையில் நடிக்கும்
பெரியதனித் தலைவனுக்குப் பெரியபிள்ளை நானே. 3

விரிந்தமன மெனுஞ்சிறிய விளையாட்டுப் பயலே
விரிந்துவிரிந் தலையாதே மெலியாதே விடயம்
புரிந்தநெறி புரிந்தவமே போகாதே பொறிவாய்ப்
புரையாதே விரையாதே புகுந்துமயங் காதே
தெரிந்துதெளிந் தொருநிலையிற் சித்திரம்போ லிருநீ
சிறிதசைந்தா லக்கணமே சிதைத்திடுவேன் கண்டாய்
பரிந்தெனைநீ யாரென்று பார்த்தாய்சிற் சபைவாழ்
பதிதனக்கே யருட்பட்டம் பலித்தபிள்ளை நானே. 4

பாய்மனமென் றுரைத்திடுமோர் [1]பராய்முருட்டுப் பயலே
பல்பொறியாம் படுக்காளிப் பயல்களொடுங் கூடி
சேய்மையினு மண்மையினுந் திரிந்தோடி யாடித்
தியங்காதே யொருவார்த்தை திருவார்த்தை யெனவே
ஆய்வுறக்கொண் டடங்குகநீ யடங்கிலையே லுனைத்தான்
அடியொடுவே ரறுத்திடுவே னணையருளா ணை
பேய்மதியா நீயெனைத்தா னறியாயோ வெல்லாம்
பெற்றவன்றன் செல்வாக்குப் பெற்றபிள்ளை நானே. 5

மயங்குபுத்தி யெனுமுலக வழக்காளிப் பயலே
வழிதுறையீ தென்றறியாய் வகைசிறிது மறியாய்
உயங்கிவிசா ரித்திடவே யோடுகின்றா யுணரும்
உளவறியாய் வீணுழைப்பிங் குழைப்பதிலென் பயனோ
வயங்குமன மடங்கியவா றடங்குகநீ யிலையேல்
மடித்திடுவேன் கணத்திலுனை வாய்மையிது கண்டாய்
இயங்கவென்னை யறியாயோ யாரெனவெண் ணினையோ
எல்லாஞ்செய் வல்லவனுக் கினியபிள்ளை நானே. 6

கலையறியாச் சித்தமெனுங் கனமோசப் பயலே
காலறியாய் தலையறியாய் காண்பனகண் டறியாய்
நிலையறியாய் ஒன்றையொன்றா நிச்சயித்திவ் வுலகை
நெறிமயங்க மயக்குகின்றாய் நீயோவிங் குறுவாய்
அலையறியாக் கடல்போலே யசைவற நின்றிடுநீ
அசைவாயே லரைக்கணத்தே யடக்கிடுவே னுனைத்தான்
அலைவறிவா யென்றனைநீ யறியாயோ நான்றான்
ஆண்டவன்றன் றாண்டவங்கண் டமர்ந்தபிள்ளை காணே. 7

அகங்கார மெனும்பொல்லா அடவாதிப் பயலே
அடுக்கடுக்கா யெடுக்கின்றா யடுத்துமுடுக் கின்றாய்
செகங்காணத் தலைகாலுந் தெரியாம லலைந்து
திரிகின்றாய் நின்செபந்தான் சிறிதும்நட வாது
இகங்காண வடங்குகநீ யடங்காயேற் கணத்தே
இருந்தவிடந் தெரியாதே யெரிந்திடச்செய் திடுவேன்
சுகங்காண வென்றனைநீ யறியாயோ நான்றான்
சுத்தசிவ சன்மார்க்கம் பெற்றபிள்ளை காணே. 8

1. பராய் என்பது —ஒருவகை மரம்.

மானென்னுமோர் ஜகஜாலச் சிறுக்கியிது கேளுன்
வஞ்சகக்கூத் தெல்லாமோர் மூட்டையெனக் கட்டி
ஈனமுற நின்றலைமே லேற்றெடுத்துக் கொண்டுன்
னேவல்புரி பெண்களோடே யிவ்விடம்விட் டேகி
கானடைந்து கருத்தடங்கிப் பிழைத்திடுநீ யிலையேல்
கணத்திலுனை மாய்ப்பேனுன் கணத்தினொடு கண்டாய்
ஏனெனைநீ யறியாயோ சிற்சபையில் நடஞ்செய்
இறைவனருட் பெருஞ்ஜோதிக் கினியபிள்ளை நானே. 9

மாயையெனும் படுதிருட்டுச் சிறுக்கியிது கேளுன்
மாயையெலாஞ் சுமைசுமையா வரிந்துகட்டிக் கொண்டுன்
சாயையெனும் பெண்ணினத்தார் தலைமேலு முனது
தலைமேலுஞ் சுமந்துகொண்டோர் சந்துவழி பார்த்தே
பேயெனக்காட் டிடையோடிப் பிழைத்திடுநீ யிலையேல்
பேசுமுன்னே மாய்த்திடுவேன் பின்னுமுன்னும் பாரேன்
ஆயெனைநீ யறியாயோ வெல்லாஞ்செய் வல்லார்
அருளமுதுண் டருணிலைமே லமர்ந்தபிள்ளை நானே. 10

மாமாயை யெனும்பெரிய வஞ்சகிநீ யிதுகேள்
வரைந்தவுன்றன் பரிசனப்பெண் வகைதொகைக ளுடனே
போமாறுன் செயலனைத்தும் பூரணமாக் கொண்டு
போனவழி தெரியாதே போய்ப்பிழைநீ யிலையேல்
சாமாறுன் றனையின்றே சாய்த்திடுவே னிதுதான்
சத்தியமென் றெண்ணுதியென் றன்னையறி யாயோ
ஆமாறு சிற்சபையி லருணடனம் புரிவார்
அருளமுதுண் டருணிலைமே லமர்ந்தபிள்ளை நானே. 11

கன்மமெனும் பெருஞ்சிலுகுக் கடுங்கலகப் பயலே
கங்குகரை காணாத கடல்போலே வினைகள்
நன்மையொடு தீமையெனப் பலவிகற்பங் காட்டி
நடத்தினைநின் னடத்தையெலாஞ் சிறிது நடவாது
என்முனிருந் தனையெனில்நீ யழிந்திடுவா யதனால்
இக்கணத்தே நின்னினத்தோ டேகுகநீ யிலையேல்
இன்மையுற மாய்த்திடுவே னென்னையறி யாயோ
எல்லாஞ்செய் வல்லவனுக் கினியபிள்ளை நானே. 12

எத்துணையுங் காட்டாத **வாணவ**மென் றிடுமோர்
இருட்டறைக்கோ ரதிகாரிக் குருட்டுமுட்டப் பயலே
இத்தனைநாள் பிடித்ததனைக் கண்டுதுரத் திடவே
இன்னுமரைக் கணந்தரியே னிக்கணத்தே நினது
பொத்தியசுற் றத்துடனே போய்விடுநீ யிலையேல்
பூரணமெய் யருளொளியாற் பொன்றுவிப்பே னினையே
சத்தியஞ்சொன் னேனெனைநீ யறியாயோ ஞான
சபைத்தலைவன் றருதலைமைத் தனிப்பிள்ளை நானே. 13

பெருமாயை யென்னுமொரு பெண்பிள்ளை நீதான்
பெற்றவுடம் பிதுசாகாச் சுத்தவுடம் பாக்கி
ஒருஞானத் திருவமுதுண் டோங்குகின்றே னினிநின்
உபகரிப்போ ரணுத்துணையு முளத்திடைநான் விரும்பேன்
அருளாய ஜோதியெனக் குபகரிக்கின் றதுநீ
அறியாயோ வென்னளவி லமைகவய லமர்க
தெருளாய வுலகிடையென் சரிதமுணர்ந் திலையோ
சிற்சபையென் னப்பனுக்குச் சிறந்தபிள்ளை நானே. 14

பேசுதிரோ தாயியெனும் பெண்மடவா யிதுகேள்
பின்முன்னறி யாதெனைநீ யென்முன்மறைக் காதே
வேசறமா மலவிரவு முழுதும்விடுந் ததுகாண்
வீசுமருட் பெருஞ்ஜோதி விளங்குகின்ற தறிநீ
ஏசுறுநின் செயலனைத்து மென்னளவில் நடவா
திதையறிந்து விரைந்தெனைவிட் டேகுகவிக் கணத்தே
மாசறுமென் சரிதமொன்றுந் தெரிந்திலையோ யெல்லாம்
வல்லவொரு சித்தருக்கே நல்லபிள்ளை நானே. 15

தூக்கமெனுங் கடைப்பயலே **சோம்பேறி** யிதுகேள்
துணிந்துனது சுற்றமொடு சொல்லுமரைக் கணத்தே
தணித்துபெருங் காட்டகத்தே யேகுகநீ யிருந்தால்
தப்பாதுன் றலைபோகுஞ் சத்தியமீ தறிவாய்
ஏக்கமெலாந் தவிர்த்துவிட்டே னூக்கமெலாம் பெற்றேன்
இன்பமுறு கின்றேனீ யென்னையடை யாதே
போக்கில்விரைந் தோடுகநீ பொற்சபைசிற் சபைவாழ்
பூரணர்க்கிங் கன்பான பொருளெனன வறிந்தே. 16

பயமெனுமோர் கொடும்பாவிப் பயலேநீ யிதுகேள்
பற்றறவென் றனைவிடுத்துப் பனிக்கடல்வீழ்ந் தொளிப்பாய்
தயவினுரைத் தேனின்னு மிருத்தியெனி லுனது
தன்றலைக்குத் தீம்புவருந் தலைமட்டோ நினது
செயலுறுமுள் ளுடம்பழியுஞ் சுற்றமெலா மிறக்கும்
"தீர்ந்ததினி யில்லையென்றே திருவார்த்தை பிறக்கும்"
அயலிடைநேர்ந் தோடுகநீ யென்னையறி யாயோ
அம்பலத்தென் னப்பனருள் நம்புபிள்ளை நானே. 17

கோபமெனும் புலைப்பயலே காமவலைப் பயலே
கொடுமோகக் கடைப்பயலே குறும்புமதப் பயலே
தாபவுலோ பப்பயலே மாற்சரியப் பயலே
தயவுடனிங் கிசைக்கின்றேன் ருழ்த்திருக்கா தீர்காண்
தீபமெலாங் கடந்திருள்சேர் நிலஞ்சாரப் போவீர்
சிறிதுபொழு திருந்தாலுந் திண்ணமிங்கே யழிவீர்
சாபமுறு முன்னமறிந் தோடுமினோ வென்னைத்
தானறியீர் தனித்தலைவன் றலைப்பிள்ளை நானே. 18

பசியெனுமோர் பெரும்பாவிப் பயலேதுன் பெனுமோர்
படுபாவிப் பயலேயா பத்தெனும்பொய்ப் பயலே
வசியவத்தைக் கடைப்பயலே தடைப்பயலே யிடராம்
வன்பயலே நீவிரெலா மென்புடைநில் லாதீர்
நசியவுமக் குளமுளதோ விக்கணத்தே நீவிர்
நடந்துவிரைந் தோடுமினோ நாடறியா வனத்தே
கசியுமனத் தெனையறியீர் சிற்சபையில் விளங்குங்
கடவுள்மகிழ்ந் தளித்ததனிக் கதிர்ப்பிள்ளை நானே. 19

மரணமெனும் பெருந்திருட்டு மாபாவிப் பயலே
வையகமும் வானகமு மற்றகமுங் கடந்தே
பரணமுறு பேரிருட்டுப் பெருநிலமுந் தாண்டிப்
பசையறநீ யொழிந்திடுக விங்கிருந்தா யெனிலோ
இரணமுற வுனைமுழுது மடித்திடுவே னிதுதான்
என்னுடையா னருளாணை யென்குருமே லாணை
அரணுறுமென் றனைவிடுத்தே யோடுகநீ நானுன்
அருட்பெருஞ்ஜோதிப்பதியை யடைந்தபிள்ளைகாணே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

103. பேறடைவு

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மணம்புரி கடிகை யிரண்டரையெனுமோர்வரையுளதாதலான்மகனே
எணம்புரிந் துழலேல் சவுளமா தியசெய் தெழிலுறு மங்கலம் புனைந்தே
குணம்புரிந் தெமதுமக னெனுங் குறிப்பைக் கோலத்தாற காட்டுக வெனவே
வணம்புரி மணிமா மன்றிலென் றந்தை வாய்மலர்ந் தருளினர் மகிழ்ந்தே. 1

எம்பொரு ளெனுமென் னன்புடை மகனே யிரண்டரைக் கடிகையி லுனக்கே
அம்புவி வான மறியமெய் யருளா மங்கலை தனைமணம் புரிவித்
தும்பரும் வியப்ப வுயர்நிலை தருது முண்மையீ தாதலா லுலகில்
வெம்புறு துயர்தீர்ந் தணிந்துகொ ளென்றார் மெய்ப்பொது நடத்திறையவரே

அன்புடை மகனே மெய்யருட் டிருவை யண்டர்கள் வியப்புற நினக்கே
இன்புடை யுரிமை மணம்புரி விப்பா மிரண்டரைக் கடிகையில் விரைந்தே
துன்புடை யவைகண் முழுவதுந் தவிர்ந்தே தூய்மைசேர் நனமணக் கோலம்
பொனபுடை விளங்கப் புனைந்துகொ ளெனறார் பொதுநடம் புரிகின்றார் தாமே.

ஈதுகேள் மகனே மெய்யருட்டிருவையிரண்டரைக்கடிகையில்நினக்கே
ஊதியம் பெறவே மணம்புரி விப்பா முண்மையீ தாதலா லினிவீண்
போதுபோக் காமல் மங்கலக் கோலம் புனைந்துள மகிழ்கநீ யென்றார்
தீதுதீர்த் தென்னை யிளந்தையிற் றானே தெருட்டிய சிற்சபை யவரே.

விரைந்துகேண் மகனே யுலகெலாங் களிக்க மெய்யருட் டிருவினை நினக்கே
வரைந்துநன் மணஞ்செய் தொருபெருநிலையில் வைத்துவாழ்விக்கின்றோ மதனால்
இரைந்துளங் கவலே லிரண்டரைக் கடிகை யெல்லையு ளெழின்மணக் கோலம்
நிறைந்துறப் புனைதி யென்றுவாய் மலர்ந்தார் நிருத்தஞ்செய் யொருத்தருள் ளுவந்தே.

களிப்பொடு மகனே யருளொளித் திருவைக் கடிகையோ ரிரண்டரை யதனில்
ஒளிப்பிலா துலகு முழுவது மறிய வுனக்குநன் மணம்புரி விப்பாம்
அளிப்புறு மகிழ்வால் மங்கலக் கோல மணிபெறப் புனைகநீ விரைந்தே
வெளிப்பட வுரைத்தா மென்றனர் மன்றில் விளங்குமெய்ப் பொருளிறையவரே.

கலங்கிடேல் மகனே யருளொளித் திருவைக் களிப்பொடுமணம்புரிவிப்பாம்
விலங்கிடேல் வீணிற் போதுபோக்காமல்விரைந்துநன்மங்கலக்கோலம்
நலங்கொளப் புனைந்து மகிழ்கவிவ் வுலகர் நவிலுமவ் வுலகவர் பிறரும்
இலங்கநின் மணமே யேத்துவ ரென்றா ரியலுறு சிற்சபை யவரே. 7

ஐயுறே லிதுநம் மாணைநம் மகனே யருளொளித் திருவைநின் றனக்கே
மெய்யுறுமகிழ்வால்மணம்புரிவிப்பாம்விரைந்திரண்டரைக்கடிகையிலே
கையுற வனைத்துந் தவிர்த்துநீ மிகவுங் களிப்பொடு மங்கலக் கோலம்
வையமும் வானும் புகழ்ந்திடப் புனைக வென்றனர் மன்றிறை யவரே.

தூங்கலை மகனே யெழுகநீ விரைந்தே தூயநீ ராடுக துணிந்தே
பாங்குற வோங்கு மங்கலக் கோலம் பண்பொடு புனைந்துகொள் கடிகை
ஈங்கிரண் டரையி லருளொளித் திருவை யெழிலுற மணம்புரி விப்பாம்
ஏங்கலை யிதுநம் மாணைகா ணென்றா ரியன்மணி மன்றிறை யவரே.

மயங்கிடேல்மகனேயருளொளித்திருவைமணம்புரிவிக்கின்றா மிதுவே
வயங்குநற் றருணக் காலைகா ணீநன் மங்கலக் கோலமே விளங்க
இயங்கொளப் புனைதி யிரண் டரைக் கடிகை யெல்லையுளென்றுவாய்மலர்ந்தார்
சயங்கொள வெனக்கே தண்ணமு தளித்த தந்தையார் சிற்சபை யவரே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

104. உய்வகை கூறல்

கலிநிலைத்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட் பெருந்தனிச் சோதியம் பலத்திலே நடிக்கும்
பொருட் பெருந்திரு நடமது போற்றுவீர் புவியீர்
மருட் பெரும்பகை நீக்கிமெய் வாழ்வுபெற் றிடலாம்
தெருட் பெரும்பதத் தாணையீ தறிமினோ தெளிந்தே. 1

வாரஞ் செய்தபொன் மன்றிலே நடிக்கும்பொன் னடிக்கே
ஆரஞ் செய்தணிந் தவர்க்குமுன் னரியயன் முதலோர்
வீரஞ் செல்கிலா தறிமினோ வேதமே லாணை
ஓரஞ் சொல்கிலே னடுநின்று சொல்கின்றே னுலகீர். 2

ஆதி யந்தமு மில்லதோ ரம்பலத் தாடும்
சோதி தன்னையே நினைமின்கள் சுகம்பெற விழைவீர்
நீதி கொண்டுரைத் தேனிது நீவிர்மே லேறும்
வீதி மற்றைய வீதிகள் கீழ்ச்செலும் வீதி. 3

நாதஞ் சொல்கின்ற திருச்சிற்றம் பலத்திலே நடிக்கும்
பாதஞ் சொல்கின்ற பத்தரே நித்தரென் றறிமின்
வேதஞ் சொல்கின்ற பரிசிது மெய்மையான் பக்க
வாதஞ் சொல்கிலே னடுநின்று சொல்கின்றேன் மதித்தே.

தூரிய மேற்பர வெளியிலே சுகநடம புரியும்
பெரிய தோரருட் ஜோதியைப் பெறுதலே யெவைக்கும்
அரிய பேறுமற் றவையெலா மெளியவே யறிமின்
உரிய விம்மொழி மறைமொழி சத்திய முலகீர். 5

ஆக மாந்தமும் வேதாந்த னந்தமும் அறையும்
பாக மாம்பர வெளிநடம் பரவுவீ ருலகீர்
மோக மாந்தருக் குரைத்திலே னிதுசுக முன்னும்
யோக மாந்தர்க்குக் காலமுண் டாகவே யுரைத்தேன். 6

வான நாடரும் நாடரு மன்றிலே வயங்கும்
ஞான நாடகக் காட்சியே நாம்பெறல் வேண்டும்
ஊன நாடகக் காட்சியாற் காலத்தை யொழிக்கும்
ஈன நாடகப் பெரியர்காள் வம்மினோ வீண்டே. 7

சமய மோர்பல கோடியுஞ் சமயங்க டோறும்
அமையுந் தெய்வங்க ளனந்தமும் ஞானசன் மார்க்கத்
தமையு மும்மையு முடையதோ ரம்பலத் திறையும்
அமைய வம்பலத் தாடும்பொற் பதமுமென் றறிமின். 8

ஆறு கோடியாஞ் சமயங்க ளகத்தினு மவைமேல்
வீறு சேர்ந்தசித் தாந்தவே தாந்தநா தாந்தந்
தேறு மற்றைய வந்தத்துஞ் சிவமொன்றே யன்றி
வேறு கண்டிலேன் கண்டிரேற் பெரியர்காள் விளம்பீர். 9

கலை யிருந்ததோர் திருச்சிற்றம் பலத்திலே கருணை
நிலை யிருந்தது நினைத்தவை யாவையும் பெறலாம்
மலை யிருந்தென விருப்பிரேல் வம்மினோ வன்றிக்
கொலை விரும்புவீ ரெனிற்புறத் தேகுமின் குலைந்தே. 10

கதி யிருக்கின்ற திருச்சிற்றம் பலத்திலே கருணை
நிதி யிருக்கின்ற தாதலால் நீவிர்க ளெல்லாம்
பதிய விங்ஙனே வம்மினோ கொலைபயில் வீரேல்
விதியை நோமினோ போமினோ சமயவெப் பகத்தே. 11

அருள் விளங்கிய திருச்சிற்றம் பலத்திலே யழியாப்
பொருள் விளங்குதல் காண்மினோ காண்மினோ புவியீர்
மருள் உளங்கொளும் வாதனை தவிர்ந்தருள் வலத்தால்
தெருள் விளங்குவீர் ஞானசன் மார்க்கமே தெளிமின். 12

அருட்பெருஞ்ஜோதி

105. நெஞ்சொடு கிளத்தல்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பன்வரு தருணமிதே யையமிலை கண்டாய்
அஞ்சாதே யஞ்சாதே யகிலமிசை யுள்ளார்க்
கெய்ப்பறவே சத்தியமென் றுரைத்திடுமின் னுரைக்கோர்
எள்ளளவும் பழுதுவரா தென்னிறைவ ராணை
இப்புவியோ வானகமும் வானகத்தின் புறத்தும்
எவ்வுயிரு மெவ்வெவரு மேத்திமகிழ்ந் திடவே
செப்பமுறு திருவருட்பே ரொளிவடிவாய்க் களித்தே
செத்தாரை யெழுப்புதல்நாந் திண்ணமுணர் மனனே. 1

இறைவன்வரு தருணமிதே யிரண்டிலையஞ் சலைநீ
எள்ளளவு மையமுறே லெவ்வுலகுங் களிப்ப
நிறைமொழிகொண் டறைகவிது பழுதுவரா திறையும்
நீவேறு நினைத்தயரேல் நெஞ்சேநான் புகன்ற [கோர்
முறைமொழியென் னுடையவன்றன் மொழிந்தமொழி யெனக்
மொழியிலையென் னுடலாவி முதலனைத்துந் தானே
பொறையுறக்கொண் டருட்ஜோதி தன்வடிவு முயிரும்
பொருளுமளித் தெனைத்தானப் புணர்த்தியது காணே. 2

என்னிறைவன் வருதருண மிதுகண்டா யிதற்கோர்
எட்டுணையு மையமிலை யென்னுளிருந் தெனக்கே
தன்னருட்டெள் ளமுதளிக்குந் தலைவன்மொழி யிதுதான்
சத்தியஞ்சத் தியநெஞ்சே சற்றுமயக் கடையேல்
மன்னுலகத் துயிர்களெலாங் களித்துவியந் திடவே
வருத்துரைத்துத் தெரித்திடுக வருநாளுன் வசத்தால்
உன்னியுரைத் திடமுடியா தாதலினா லின்றே
உரைத்திடுத லுபகார முணர்ந்திடுக விரைந்தே. 3

எல்லாஞ்செய் வல்லதனிப் பெருந்தலைமைச் சித்தன்
எனமறையா கமம்புகலு மென்னிறைவன் மகிழ்ந்தே
நல்லார்கள் வியக்கவெனக் கிசைத்தபடி யிங்கே
நானுனக்கு மொழிகின்றே னன்றறிவாய் மனனே
பல்லாருங் களிப்படையப் பகலிரவுந் தோற்றாப்
பண்பினருட் பெருஞ்ஜோதி நண்பினொடு நமக்கே
எல்லாநன் மைகளுமுற வருதருண மிதுவே
இவ்வுலக முணர்ந்திடநீ யிசைத்திடுக விரைந்தே. 4

கருநாள்க ளத்தனையுங் கழிந்தனநீ சிறிதுங்
    கலக்கமுறே லிதுதொடங்கிக் கருணைநடப் பெருமான்
தருநாளிவ் வுலகமெலாங் களிப்படைய நமது
    சார்பினருட் பெருஞ்ஜோதி தழைத்துமிக விளங்குந்
திருநாள்க ளாமிதற்கோ ரையமிலை யிதுதான்
    திண்ணமிதை யுலகறியத் தெரித்திடுக மனனே
வருநாளி லுரைத்திடலா மெனநினைத்து மயங்கேல்
    வருநாளி லின்பமய மாகிநிறை வாயே. 5

உள்ளபடி யுரைக்கின்றேன் சத்தியமா முறையீ
    துணர்ந்திடுக மனனேநீ யுலகமெலா மறிய
வள்ளல்வரு தருணமிது தருணமிதே யென்று
    வகுத்துரைத்துத் தெரித்திடுக மயக்கமணுத் துணையுங்
கொள்ளலையென் குருநாத னருட்ஜோதிப் பெருமான்
    குறிப்பிதுவென் குறிப்பெனவுங் குறியாதே கண்டாய்
நள்ளுலகி லினிநாளைக் குரைத்துமெனத் தாழ்க்கேல்
    நாளைதொட்டு நமக்கொழியா ஞானநடக் களிப்பே. 6

மாயைவினை யாணவமா மலங்களெலாந் தவிர்த்து
    வாழ்வளிக்கும் பெருங்கருணை வள்ளல்வரு தருணம்
மேயதிது வாமிதற்கோ ரையமிலை யிங்கே
    விரைந்துலக மறிந்திடவே விளம்புகநீ மனனே
நாயகன்றன் குறிப்பிதுவென் குறிப்பெனநீ நினையேல்
    நாளைக்கே விரித்துரைப்பே மெனமதித்துத் தாழ்க்கேல்
தூயதிரு வருட்ஜோதித் திருநடங்காண் கின்ற
    தூயதிரு நாள்வருநாள் தொடங்கியொழி யாவே. 7

மாற்றுரைக்க முடியாத திருமேனிப் பெருமான்
    வருதருண மிதுகண்டாய் மனனேநீ மயங்கேல்
நேற்றுரைத்தே னிலையுனக்கிங் கிவ்வாறென் னிறைவன்
    நிகழ்த்துகவின் றென்றபடி நிகழ்த்துகின்றே னிதுதான்
கூற்றுதைத்த திருவடிமே லாணையிது கடவுள்
    குறிப்பெனக்கொண் டுலகமெலாங் குதுகலிக்க விரைந்தே
சாற்றிடுதி வருநாளி லுரைத்துமெனத் தாழ்க்கேல்
    தனித்தலைவ னருணடஞ்செய் சாறொழியா வினியே. 8

ஏதுமறி யாச்சிறிய பயல்களினுஞ் சிறியேன்
    இப்பெரிய வார்த்தைதனக் கியாரென்ற னிறைவன்
ஓதுகநீ யென்றபடி யோதுகின்றேன் மனனே
    உள்ளபடி சத்தியமீ துணர்ந்திடுக நமது
தீதுமுழு துந்தவிர்த்தே சித்தியெலா மளிக்கத்
    திருவருளாம் பெருஞ்ஜோதி யப்பன்வரு தருணம்
ஈதிதுவே யென்றுலக மறியவிரைந் துரைப்பாய்
    எல்லாருங் களிப்படைந்துள் ளிசைந்தேத்தி யிடவே. 9

தனித்தலைவ னெல்லாஞ்செய் வல்லசித்தன் ஞான
சபைத்தலைவ னென்னுளத்தே தனித்திருந்துள் ளுணர்த்தக்
களித்தவுளத் தொடுமுணர்ந்தே யுணர்த்துகின்றே னிதையோர்
கதையெனநீ நினையேல்மெய்க் கருத்துரையென் றறிக
இனித்தவருட் பெருஞ்ஜோதி யாணையெல்லா முடைய
இறைவன்வரு தருணமிது சத்தியமா மிதனைப்
பனித்தவுல கவரறிந்தே யுய்யும்வகை யின்னே
பகர்ந்திடுக நாளையருட் பரமசுகச் சாறே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

106. தலைவி கூறல்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தந்தேக மெனக்களித்தார் தம்மருளும் பொருளுந்
தம்மையுமிங் கெனக்களித்தா ரெம்மையினும் பிரியார்
எந்தேக மதிற் புகுந்தா ரென்னுளத்தே யிருந்தார்
என்னுயிரிற் கலந்தநடத் திறையவர்கா லையிலே
வந்தேயிங் கமர்ந்தருள்வா ராதலினால் விரைந்தே
மாளிகையை யலங்கரித்து வைத்திடுதி யிதற்குச்
சந்தேக மில்லையென்றன் றனித்தலைவர் வார்த்தை
சத்தியஞ்சத் தியமாதே சத்தியஞ்சத் தியமே. 1

நன்பாட்டு மறைகளுக்கு மாலயர்க்குங் கிடையார்
நம்மளவிற் கிடைப்பாரோ வென்றுநினைத் தேங்கி
என்பாட்டுக் கிருந்தேனை வலிந்துகலந் தணைந்தே
இன்பமுறத் தனிமாலை யிட்டநடத் திறைவர்
முன்பாட்டுக் காலையிலே வருகுவர்மா ளிகையை
முழுதுமலங் கரித்திடுக வையுறவோ டொருநீ
தன்பாட்டுக் கிருந்திடே லையர்திரு வார்த்தை
சத்தியஞ்சத் தியமாதே சத்தியஞ்சத் தியமே. 2

முன்பாட்டுக் காலையிலே வருகுவரென் கணவர்
மோசமிலை மோசமென மொழிகின்றார் மொழிக
பின்பாட்டுக் காலையிலே நினைத்தவெலா முடியும்
பிசகிலையிம் மொழிசிறிதும் பிசகிலையிவ் வுலகில்
துன்பாட்டுச் சிற்றினத்தார் சிறுமொழிகேட் டுள்ளந்
துளங்கேல்நம் மாளிகையைச் சூழவலங் கரிப்பாய்
தன்பாட்டுத் திருப்பொதுவில் நடத்திறைவ ராணை
சத்தியஞ்சத் தியமாதே சத்தியஞ்சத் தியமே. 3

உள்ளுண்ட வுண்மையெலாம் நானறிவே னென்னை
உடையபெருந் தகையறிவா ருலகிடத்தே மாயைக்
கள்ளுண்ட சிற்றினத்தார் யாதறிவா ரெனது
கணவர்திரு வரவிந்தக் காலையிலாங் கண்டாய்
நள்ளுண்ட மாளிகையை மங்கலங்க ணிரம்ப
நன்குபுனைந் தலங்கரிப்பாய் நான்மொழிந்த மொழியைத்
தள்ளுண்டிங் கையமுறேல் நடத்திறைவ ரானை
சத்தியஞ்சத் தியமாதே சத்தியஞ்சத் தியமே. 4

என்னுடைய தனிக்கணவ ரருட்ஜோதி யுண்மை
யானறிவே னுலகவர்க ளெங்ஙனங்கண் டறிவார்
உன்னலற வுண்ணுதற்கு முறங்குதற்கு மறிவார்
உலம்புதல்கேட் டையமுறே லோங்கியமா ளிகையைத்
துன்னுறுமங் கலம்விளங்க வலங்கரிப்பா யிங்கே
தூங்குதலா லென்னபலன் சோர்வடையேல் பொதுவில்
தன்னுடைய நடம்புரியுந் தலைவர்திரு வானை
சத்தியஞ்சத் தியமாதே சத்தியஞ்சத் தியமே. 5

என்னைமண மாலையிட்டா ரென்னுயிரிற் கலந்தார்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்த ரெனக்கறிவித் ததனை
இன்னவுல கினரறியா ராதலினூற் பலவே
இயம்புகின்று ரியம்புகநந் தலைவர்வரு தருணம்
மன்னியகா லையிலாகு மாளிகையை விரைந்து
மங்கலங்கள் புனைந்திடுக மயங்கியைய மடையேல்
தன்னிகர்தா னும்பொதுவில் நடம்புரிவா ரானை
சத்தியஞ்சத் தியமாதே சத்தியஞ்சத் தியமே. 6

கிளையனந்த மறையாலும் நிச்சயிக்கக் கூடாக்
கிளரொளியா ரென்னளவிற் கிடைத்ததனித் தலைவர்
அளையவெனக் குணர்த்தியதை யானறிவே னுலகர்
அறிவாரோ வவருரைகொண் டையமுறே லிங்கே
இளைவடையேன் மாளிகையை மங்கலங்க ணிரம்ப
இனிதுபுனைந் தலங்கரிப்பாய் காலையிது கண்டாய்
தளர்வறச்சிற் றம்பலத்தே நடம்புரிவா ரானை
சத்தியஞ்சத் தியமாதே சத்தியஞ்சத் தியமே. 7

ஆரறிவா ரெல்லாஞ்செய் வல்லவரென் னுள்ளே
அறிவித்த வுண்மையைமா லயன்முதலோ ரறியார்
பாரறியா தயல்வேறு பகர்வதுகேட் டொருநீ
பையுளொடு மையமுறேல் காலையிது கண்டாய்
சேருறநீ விரைந்துவிரைந் தணிபெறமா ளிகையை
நீடவலங் கரிப்பாயுண் ணேயமொடு களித்தே
தாரகமிங் கெனக்கான நடத்திறைவ ரானை
சத்தியஞ்சத் தியமாதே சத்தியஞ்சத் தியமே. 8

ஐயரெனக் குள்ளிருந்திங் கறிவித்த வரத்தை
யாரறிவார் நானறிவே னவரறிவா ரல்லாற்
பொய்யுலக ரறிவாரோ புல்லறிவாற் பலவே
புகல்கின்று ரதுகேட்டுப் புந்திமயக் கடையேல்
மெய்யரெனை யாளுடையார் வருகின்ற தருணம்
மேவியது மாளிகையை யலங்கரிப்பாய் விரைந்தே
தையலொரு பாலுடைய நடத்திறைவ ராணை
சத்தியஞ்சத் தியமாதே சத்தியஞ்சத் தியமே. 9

உடையவரென் னுளத்திருந்தே யுணர்வித்த வரத்தை
உலகவர்க ளறியார்க ளாதலினற் பலவே
இடைபுகல்கின் றாரதுகேட் டையமுறே லிங்கே
இரவுவிடிந் ததுகாலை யெய்தியதா லினியே
அடைவுறநந் தனித்தலைவர் தடையறவந் தருள்வார்
அணிபெறமா ளிகையைவிரைந் தலங்கரித்து மகிழ்க
சடையசையப் பொதுநடஞ்செய் யிறைவர்திரு வார்த்தை
சத்தியஞ்சத் தியமாதே சத்தியஞ்சத் தியமே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

107. உறுதி கூறல் — 1

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கட்டோடே கனத்தோடே வாழ்கின்றோ மென்பீர்
கண்ணோடே கருத்தோடே கருத்தனைக் கருதீர்
பட்டோடே பணியோடே திரிகின்றீர் தெருவில்
பசியோடே வந்தாரைப் பார்க்கவு நேரீர்
கொட்டோடே முழக்கோடே கோலங்காண் கின்றீர்
குணத்தோடே குறிப்போடே குறிப்பதைக் குறியீர்
எட்டோடே யிரண்டுசேர்த் தெண்ணவு மறியீர்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே. 1

ஆரும லவியாம லடைந்த கோபத்தீ
அடர்வுற வுலகிடை யஞ்சாது திரிவீர்
மாறாமல் மனஞ்சென்ற வழிசென்று திகைப்பீர்
வழிதுறை காண்கிலீர் பழிபடும் படிக்கே
நாறுத மலர்போலும் வாழ்கின்றீர் மூப்பு
நரைதிரை மரணத்துக் கென்செயக் கடவீர்
ஏறாமல் வீணிலே யிறங்குகின் றீரே
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே. 2

ஆயாமை யாலேநீ ராதிய ஞதி
　　ஆகிய ஜோதியை யறிந்துகொள் கில்லீர்
மாயாமை பிறவாமை வழியொன்று முணரீர்
　　மறவாமை நினையாமை வகைசிறி தறியீர்
காயாமை பழுக்கின்ற கருத்தையுங் கருதீர்
　　கண்மூடித் திரிகின்றீர் கனிவொடு மிரப்போர்க்
கீயாமை யொன்றையே யின்றுணை யென்பீர்
　　எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே. 3

சாமாந்த ராகாத் தரஞ்சிறி துணரீர்
　　தத்துவ ஞானத்தை யிற்றெனத் தெரியீர்
மாமாந்த நோயுற்ற குழவியிற் குழைந்தீர்
　　வாழ்க்கையி லற்ப மகிழ்ச்சியும் பெற்றீர்
காமாந்த காரத்திற் கண்மூடித் திரிவீர்
　　கற்பன கற்கிலீர் "கருத்தனைக் கருதா
தேமாந்து தூங்குகின் றீர்விழிக் கின்றீர்"
　　எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே. 4

அச்சையு முடம்பையு மறிவகை யறியீர்
　　அம்மையு மப்பனும் ஆரெனத் தெரியீர்
புச்சையுஞ் செம்மையுங் கருமையுங் கூடிப்
　　பலித்தநும் வாழ்க்கையிற் பண்பொன்று மில்லீர்
பிச்சையிட் டுண்ணவும் பின்படு கின்றீர்
　　பின்படு தீமையின் முன்படு கின்றீர்
இச்சையிற் "கண்மூடி யெச்சுகங் கண்டீர்
　　எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே. 5

வட்டிமேல் வட்டிகொள் மார்க்கத்தில் நின்றீர்
　　வட்டியை வளர்க்கின்ற மார்க்கத்தை யறியீர்
பெட்டிமேல் பெட்டிவைத் தாள்கின்றீர் வயிற்றுப்
　　பெட்டியை நிரப்பிக்கொண் டொட்டியுள் ளிருந்தீர்
பட்டினி கிடப்பாரைப் பார்க்கவு நேரீர்
　　பழங்கஞ்சி யாயினும் வழங்கவு நினையீர்
எட்டிபோல் வாழ்கின்றீர் கொட்டிபோற் கிளைத்தீர்
　　எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே. 6

வன்சொல்லி னல்லது வாய்திறப் பறியீர்
　　வாய்மையுந் தூய்மையுங் காய்மையில் வளர்ந்தீர்
முன்சொல்லு மாறென்று பின்சொல்வ தொன்றாய்
　　மூட்டுகின் றீர்வினை மூட்டையைக் கட்டி
மன்சொல்லு மார்க்கத்தை மறந்துதுன் மார்க்க
　　வழிநடக் கின்றீரம் **மரணத்தீர்ப் புக்கே**
என்சொல்ல விருக்கின்றீர் பின்சொல்வ தறியீர்
　　எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே. 7

துன்மார்க்க நடையிடைத் தூங்குகின் றீரே
தூக்கத்தைத் விடுகின்ற துணையொன் றுங் கருதீர்
சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சார்ந்திட விழையீர்
சாவையும் பிறப்பையுந் தவிர்ந்திட விரும்பீர்
பன்மார்க்கஞ் செல்கின்ற படிற்றுள மடக்கீர்
பசித்தவர் தம்முகம் பார்த்துண வளியீர்
என்மார்க்க மெச்சுகம் யாதுநும் வாழ்க்கை
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே. 8

பொய்கட்டிக் கொண்டுநீர் வாழ்கின்றீ ரிங்கே
புலைகட்டிக் கொண்டவிப் பொய்யுடல் வீழ்ந்தால்
செய்கட்டி வாழ்கின்ற செருக்கற்று நரகிற்
சிறுபுழு வாகித் திகைத்திட லறியீர்
கைகட்டி வாய்பொத்தி நிற்பாரைக் கண்டே
கைகொட்டிச் சிரிக்கின்றீர் கருணையொன் றில்லீர்
எய்கட்டி யிடைமொய்க்கு மீயினுஞ் சிறியீர்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே. 9

பண்ணாத தீமைகள் பண்ணுகின் றீரே
பகராத வன்மொழி பகருகின் றீரே
நண்ணாத தீயின நண்ணுகின் றீரே
நடவாத நடத்தைகள் நடக்கவந் தீரே
கண்ணாகக் காக்கின்ற கருத்தனை நினைந்தே
கண்ணார நீர்விட்டுக் கருதறி யீரே
எண்ணாத தெண்ணவு நேருமோர் காலம்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

108. உறுதி கூறல் — 2

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சாதியிலே மதங்களிலே சமயநெறி களிலே
சாத்திரச்சந் தடிகளிலே கோத்திரச்சண் டையிலே
ஆதியிலே யபிமானித் தலைகின்ற வுலகீர்
அலைந்தலைந்து வீணேநீ ரழிதலழ கலவே
நீதியிலே சன்மார்க்க நிலைதனிலே ஞான
நிருத்தமிடுந் தனித்தலைவ ரொருத்தரவர் தாமே
வீதியிலே அருட்ஜோதி விளையாடல் புரிய
மேவுகின்ற தருணமிது கூவுகின்றே னுமையே. 1

காடுவெட்டி நிலந்திருத்திக் காட்டெருவும் போட்டுக்
  கரும்பைவிட்டுக் கடுவிரைத்துக் களிக்கின்ற வுலகீர்
கூடுவிட்டுப் போயினபின் னெதுபுரிவீ ரெங்கே
  குடியிருப்பீ ரையோநீர் குறித்தறியீ ரிங்கே
பாடுபட்டீர் பயனறியீர் பாழ்க்கிறைத்துக் கழித்தீர்
  பட்டதெலாம் போதுமிது பரமர்வரு தருணம்
ஈடுகட்டி வருவீரேல் இன்பமிகப் பெறுவீர்
  எண்மையுரைத் தேனலநா னுண்மையுரைத் தனனே. 2

ஆற்றுவெள்ளம் வருவதன்முன் னணைபோட வறியீர்
  அகங்காரப் பேய்பிடித்தீ ராடுதற்கே யறிவீர்
கூற்றுவருங் காலதனுக் கெதுபுரிவீ ரையோ
  கூற்றுதைத்த சேவடியைப் போற்றவிரும் பீரே
வேற்றுரைத்து வினைபெருக்கி மெலிகின்ற வுலகீர்
  வீணுலகக் கொடுவழக்கை விட்டுவிட்டு வம்மின்
சாற்றுவக்க வெனதுதனித் தந்தைவரு கின்ற
  தருணமிது சத்தியஞ்"சிற் சத்தியைச்சார் வதற்கே." 3

பொய்விளக்கப் புகுகின்றீர் போதுகழிக் கின்றீர்
  புலைகொலைகள் புரிகின்றீர் கலகலவென் கின்றீர்
கைவிளக்குப் பிடித்தொருபாழ்ங் கிணற்றில்விழு கின்ற
  களியரெனக் களிக்கின்றீர் கருத்திருந்துங் கருதீர்
ஐவிளக்கு மூப்புமர ணாதிகளை நினைத்தால்
  அடிவயிற்றை முறுக்காதோ கொடியமுயற் றுலகீர்
மெய்விளக்க வெனதுதந்தை வருகின்ற தருணம்
  மேவியதீண் டடைவீரே லாவிபெறு வீரே. 4

எய்வகைசார் மதங்களிலே பொய்வகைச்சாத் திரங்கள்
  எடுத்துரைத்தே யெமதுதெய்வ மெமதுதெய்வ மென்று
கைவகையே கதறுகின்றீர் தெய்வமொன்றென் றறியீர்
  கரிபிடித்துக் கலகமிட்டப் பெரியரினும் பெரியீர்
ஐவகைய பூதவுடம் பழிந்திடிலென் புரிவீர்
  அழியுடம்பை யழியாமை யாக்கும்வகை யறியீர்
உய்வகையென் றனித்தந்தை வருகின்ற தருணம்
  உற்றறிவ ணுற்றிடுவீர் பெற்றிடுவீ ருவப்பே. 5

உடம்புவரு வகையறியீ ருயிர்வகையை யறியீர்
  உடல்பருக்க வுண்டுநித முறங்குதற்கே யறிவீர்
மடம்புகுபேய் மனத்தாலே மயங்குகின்றீர் மனத்தை
  வசப்படுத்தீர் வசப்படுத்தும் வழிதுறைகற் றறியீர்
இடம்பெறுபொய் வாழ்க்கையிலே யின்பதுன்ப மடுத்தே
  எண்ணியெண்ணி யிளைக்கின்றீ ரேழையுல கீரே
நடம்புரியென் றனித்தந்தை வருகின்ற தருணம்
  நண்ணியது நண்ணுமினோ புண்ணியஞ்சார் வீரே. 6

நரைமரண மூப்பறியா நல்லவுடம் பினரே
நற்குலத்தா ரெனவறியீர் நானிலத்தீர் நீவிர்
வரையிலுயர் குலமென்றுந் தாழ்ந்தகுல மென்றும்
வகுக்கின்றீ ரிருகுலமு மாண்டிடக்காண் கின்றீர்
புரையுறுநுங் குலங்களெலாம் புழுக்குலமென் றறிந்தே
புத்தமுத முண்டோங்கும் புனிதகுலம் பெறவே
உரைபெறுமென் றனித்தந்தை வருகின்ற தருணம்
உற்றதிவ ணுற்றிடுவீ ருண்மையுரைத் தேனே. 7

கனமுடையோங் கட்டுடையே மென்றுநினைத் திங்கே
களித்திறுமாந் திருக்கின்றீ ரொளிப்பிடமு மறியீர்
சினமுடைய கூற்றுவருஞ் செய்தியறி யீரோ
செத்தநும தினத்தாரைச் சிறிதுநினை யீரோ
தினகரன்போற் சாகாத தேகமுடை யவரே
திருவுடையா ரெனவறிந்தே சேர்ந்திடுமி னீண்டே
மனமகிழ்ந்து கேட்கின்ற வரமெல்லா மெனக்கே
வழங்குதற்கென் றனித்தந்தை வருதருண மிதுவே. 8

வையகத்தீர் வானகத்தீர் மற்றகத்தீர் நுமது
வாழ்க்கையெலாம் வாழ்க்கையென மதித்துமயங் காதீர்
மையகத்தே யுறுமரண வாதனையைத் தவிர்த்த
வாழ்க்கையதே வாழ்க்கையென மதித்ததனைப் பெறவே
மெய்யகத்தே விரும்பியிங்கே வந்திடுமி னெனது
மெய்ப்பொருளாந் தனித்தந்தை யித்தருணந் தனிலே
செய்யகத்தே வளர்ஞான சித்திபுரந் தனிலே
சித்தாடல் புரிகின்றார் திண்ணமிது தானே. 9

கரணமிகக் களிப்புறவே கடலுலகும் வானுங்
கதிபதியென் றுளுகின்றீ ரதிபதியீர் நீவிர்
மரணபயந் தவிராதே வாழ்வதிலென் பயனோ
மயங்காதீ ருயங்காதீர் வந்திடுமி னீண்டே
திரணமுமோ ரைந்தொழிலைச் செய்யவொளி வழங்குஞ்
சித்திபுர மெனவோங்கும் உத்தரசிற் சபையில்
சரணமெனக் களித்தெனையுந் தானாக்க வெனது
தனித்தந்தை வருகின்ற தருணமிது தானே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

109. சுத்தசிவ நிலை

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணிற் கலந்தான் கருத்திற் கலந்தானென்
எண்ணிற் கலந்தே யிருக்கின்றான் — பண்ணிற்
கலந்தானென் பாட்டிற் கலந்தா னுயிரிற்
கலந்தான் கருணை கலந்து. 1

எல்லா நலமு மெனக்கே கொடுக்கின்றான்
எல்லாஞ் செயவல்லா னெம்பெருமான் — எல்லாமாய்
நின்றான் பொதுவில் நிருத்தம் புரிகின்றான்
ஒன்றாகி நின்றா னுவந்து. 2

எண்ணுகின்றே னெண்ணங்க ளெல்லாந் தருகின்றான்
பண்ணுகின்றேன் பண்ணுவித்துப் பாடுகின்றான் — உண்ணுகின்றேன்
தெள்ளமுத முள்ளந் தெளியத் தருகின்றான்
வள்ளனட ராயன் மகிழ்ந்து. 3

சித்தியெலாந் தந்தே திருவம் பலத்தாடும்
நித்தியனென் னுள்ளே நிறைகின்றான் — சத்தியமீ
தந்தோ வுலகீ ரறியீரோ நீவிரெலாஞ்
சந்தோட மாயிருமின் சார்ந்து. 4

அய்யாவென் றோர்கா லழைக்கின்றே னப்பொழுதே
எய்யேன் மகனேயென் றெய்துகின்றான் — ஐயோவென்
அப்பன் பெருங்கருணை யார்க்குண் டுலகத்தீர்
செப்பமுடன் போற்றுமினோ சேர்ந்து. 5

அப்பாவென் றோர்கா லழைக்கின்றே னப்பொழுதே
அப்பா மகனேயென் றார்கின்றான் — துப்பார்
சடையான்சிற் றம்பலத்தான் றானேதா னான்
உடையா னுளத்தே யுவந்து. 6

தானேவந் தென்னுளத்தே சார்ந்து கலந்துகொண்டான்
தானே யெனக்குத் தருகின்றான் — தானேநான்
ஆகப் புரிந்தானென் னப்பன் பெருங்கருணை
மேகத்திற் குண்டோ விளம்பு. 7

பாலுங் கொடுத்தான் பதிதிறக்கு மோர்திறவு
கோலுங் கொடுத்தான் குணங்கொடுத்தான் — காலுந்
தலையு மறியுந் தரமுங் கொடுத்தான்
நிலையுங் கொடுத்தா னிறைந்து. 8

வெவ்வினையு மாயை விளைவுந் தவிர்ந்தனவே
செவ்வையுறி வின்பஞ் சிறந்தனவே — எவ்வயினும்
ஆனான்சிற் றம்பலத்தே யாடுகின்றான் றண்ணருளாந்
தேனானுண் டோங்கியது தேர்ந்து. 9

வஞ்ச வினையெல்லா மடிந்தனவன் மாயையிருள்
அஞ்சி யெனைவிட்டே யகன்றனவால் — எஞ்சலிலா
இன்பமெலா மென்றனையே யெய்தி நிறைந்தனவால்
துன்பமெலாம் போன தொலைந்து. 10

அம்மை திரோதை யகன்றா ளெனைவிரும்பி
அம்மை அருட்சத்தி யடைந்தனளே — இம்மையிலே
மாமாயை நீங்கினள்பொன் வண்ணவடி வுற்றதென்றுஞ்
சாமா றிலையெனக்குத் தான். 11

நானே தவம்புரிந்தே னிலத்தீ ரம்பலவன்
தானே வந்தென்னைத் தடுத்தாண்டான் — ஊனே
புகுந்தானென் னுள்ளம் புகுந்தா னுயிரிற்
புகுந்தான் கருணை புரிந்து. 12

ஒன்றே சிவமென் றுணர்ந்தே னுணர்ந்தாங்கு
நின்றே மெய்ஞ்ஞான நிலைபெற்றேன் — நன்றேமெய்ச்
சித்தியெலாம் பெற்றேன் றிருவம் பலத்தாடி
பத்தியெலாம் பெற்ற பலன். 13

தூக்கங் கெடுத்தான் சுகங்கொடுத்தா னென்னுளத்தே
ஏக்கந் தவிர்த்தா னிருளறுத்தான் — ஆக்கமிகத்
தந்தா னெனையீன்ற தந்தையே யென்றழைக்க
வந்தானென் னப்பன் மகிழ்ந்து. 14

வாட்டமெலாந் தீர்த்தான் மகிழ்வளித்தான் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமெலாந் தந்தா னலங்கொடுத்தான் — ஆட்டமெலாம்
ஆடுகநீ யென்றான்றன் ஆனந்த வார்கழலைப்
பாடுகநீ யென்றான் பரன். 15

தானா னெனும்பேதந் தன்னைத் தவிர்த்தானன்
ஆனான் சிற்றம்பலவ னந்தோநான் — வானாடர்
செய்தற் கரியதவஞ் செய்தேன் மகிழ்கின்றேன்
எய்தற் கரியசுக மேய்ந்து. 16

சுத்த வடிவுஞ் சுகவடிவாம் ஓங்கார
நித்த வடிவு நிறைந்தோங்கு — சித்தெனுமோர்
ஞான வடிவுமிங்கே நான்பெற்றே னெங்கெங்கும்
தானவிளை யாட்டியற்றத் தான். 17

[தையன்றி
நானுரைக்கும் வார்த்தையெலாம் நாயகன்சொல் வார்த்
நானுரைக்கும் வார்த்தையன்று நாட்டார்நான்—ஏனுரைப்பேன்
நானா ரெனக்கெனவோர் ஞானவுணர் வேதுசிவம்
ஊனுடி நில்லா வுழி. 18

ஆரணமு மாகமமு மாங்காங் குரைக்கின்ற
காரணமுங் காரியமுங் காட்டுவித்தான் — தாரணியிற்
கண்டேன் களிக்கின்றேன் கங்குல்பக லற்றவிடத்
துண்டே னமுத முவந்து. 19

துன்மார்க்க மெல்லாந் தொலைத்துவிட்டேன் சுத்தசிவ
சன்மார்க்க சங்கந் தலைப்பட்டேன் — என்மார்க்கம்
நன்மார்க்க மென்றேவா னாட்டார் புகழ்கின்றார்
மன்மார்க்கத் தாலே மகிழ்ந்து. 20

பன்மார்க்க மெல்லாம் பசையற் றொழிந்தனவே
சன்மார்க்க மொன்றே தழைத்ததுவே — சொன்மார்க்கத்
தெல்லா வுலகு மிசைந்தனவே யெம்பெருமான்
கொல்லா நெறியருளைக் கொண்டு. 21

சாதிகுல மென்றுஞ் சமயமத மென்றுமுப
நீதியிலாச் சிரமநீட் டென்றும் — ஓதுகின்ற
பேயாட்ட மெல்லாம் பிதிர்ந்தொழிந்த வேபிறர்தம்
வாயாட்டந் தீர்ந்தனவே மற்று. 22

சிந்தா குலந்தவிர்த்துச் சிற்றம் பலப்பெருமான்
வந்தா னெனைத்தான் வலிந்தழைத்தே — ஐந்தொழிலும்
நீயேசெய் யென்றெனக்கே நேர்ந்தளித்தா னென்னுடைய
தாயே யனையான் றனித்து. 23

கூகா வெனவடுத்தோர் கூடி யழாதவண்ணம்
சாகா வரமெனக்கே தந்திட்டான் — ஏகாவ
னேகா வெனமறைக ளேத்துஞ்சிற் றம்பலத்தான்
மாகா தலனா மகிழ்ந்து. 24

நாடுகின்ற தெம்பெருமா னாட்டமதே நானுலகில்
ஆடுகின்ற தெந்தையரு ளாட்டமதே — பாடுகின்ற
பாட்டெல்லா மம்பலவன் பாத மலர்ப்பாட்டே
நீட்டெல்லா மாங்கவன்றன் னீட்டு. 25

சத்தியஞ் செய்கின்றேன் சகத்தீ ரறிமின்கள்
சித்தியெலாம் வல்ல சிவமொன்றே — நித்தியமென்
றெண்ணுமெண்ணத் தாலேநம் மெண்ணமெலாங் கைகூடும்
நண்ணுமின்பத் தேனென்று நான். 26

நானே தவம்புரிந்தே னம்பெருமா னல்லருளால்
நானே யருட்சத்தி நாடடைந்தேன் — நானே
அழியா வடிவ மவைமூன்றும் பெற்றேன்
இழியாம லாடுகின்றே னிங்கு. 27

எவ்வுலகு மண்டங்க ளெத்தனையு நான்காண
இவ்வுலகி லெந்தை யெனக்களித்தான் — எவ்வுயிரும்
சன்மார்க்க சங்கந் தனையடையச் செய்வித்தே
என்மார்க்கங் காண்பே னினி. 28

சாத்திரங்க ளெல்லாந் தடுமாற்றஞ் சொல்வதன்றி
நேத்திரங்கள் போற்காட்ட நேராவே — நேத்திரங்கள்
சிற்றம்பலவன் றிருவருள்சீர் வண்ண மென்றே
உற்றிங் கறிந்தே னுவந்து. 29

வேதா கமங்களென்று வீண்வாத மாடுகின்றீர்
வேதா கமத்தின் விளைவறியீர் — சூதாகச் esoteric x exoteric
சொன்னவலா துண்மைவெளி தோன்ற வுரைத்ததிலை
என்ன பயனோ விவை. 30

சாகாத கல்வித் தரமறிதல் வேண்டுமென்றும்
வேகாத காலுணர்தல் வேண்டுமுடன் — சாகாத்
தலையறிதல் வேண்டுந் தனியருளா லுண்மை
நிலையடைதல் வேண்டு நிலத்து. 31

பொய்யுரையென் றெண்ணுதிரேற் போமின் புறக்கடையில்
மெய்யுரையென் றெண்ணுதிரேன் மேவுமினோ — ஐயனருள்
சித்தியெலாம் வல்ல திருக்கூத் துலவாமல்
இத்தினந்தொட் டாடுகிற்பா னிங்கு. 32

வான்வந்த தேவர்களு மாலயனு மற்றவரும்
தான்வந்து சூழ்ந்தார் தலைக்கடையில் — தேன்வந்த
மங்கை சிவகாம வல்லியொடு மெம்பெருமான்
இங்குநடஞ் செய்வா னினி. 33

சத்தியெலாங் கொண்டதனித் தந்தை நடராஜன்
சித்தியெலாம் வல்லான் றிருவாளன் — நித்தியன்றான்
ஊழிபல சென்றாலு மோவாம லிவ்விடத்தே
வாழிநடஞ் செய்வான் மகிழ்ந்து. 34

இன்று தொடங்கியிங்கே யெம்பெருமா னெந்நாளும்
நன்று துலங்க நடம்புரிவான் — என்றுமென்சொல்
சத்தியமென் றெண்ணிச் சகத்தீ ரடைமின்கள்
நித்தியம்பெற் றுய்யலா நீர். 35

என்னுடலு மென்பொருளு மென்னுயிருந் தான்கொண்டான்
தன்னுடலுந் தன்பொருளுந் தன்னுயிரும் — என்னிடத்தே
தந்தா னருட்சிற் சபையப்பா வென்றழைத்தேன்
வந்தான்வந் தானுண் மகிழ்ந்து. 36

செத்தாரை யெல்லாந் திரும்ப வெழுப்புதலிங்
கெத்தால் முடியுமெனி லெம்மவரே — சித்தாம்
அருட்பெருஞ் ஜோதி யதனான் முடியுந்
தெருட்பெருஞ் சத்தியமீ தே. 37

இவ்வுலகிற் செத்தாரை யெல்லா மெழுகவெனில்
எவ்வுலகும் போற்ற வெழுந்திருப்பார் — செவ்வுலகிற்
சிற்றம் பலத்தான் றிருவருள்பெற் றார்நோக்கம்
உற்றவரை யுற்றவர்க ளுற்று. 38

யான்புரிதல் வேண்டுங்கொ லிவ்வுலகிற் செத்தாரை
ஊன்புரிந்து மீள வுயிர்ப்பித்தல் — வான்புகுந்த
அம்பலத்தா னல்லருளா லந்தோநான் மேற்போர்த்த
கம்பலத்தா லாகுங் களித்து. 39

என்னே யுலகி லிறந்தா ரெழுதல் மிக
அன்னே யதிசயமென் றாடுகின்றார் — இன்னே
திருவம் பலத்தான் றிருநோக்கம் பெற்றார்க்
குருவம் பலத்தேயென் றான். 40

ஆடாதீர் சற்று மசையாதீர் வேறொன்றை
நாடாதீர் பொய்யுலகை நம்பாதீர் — வாடாதீர்
சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சார்வீர் விரைந்தினியிங்
கென்மார்க் கமுமொன்றா மே. 41

மார்க்கமெலா மொன்றாகு மாநிலத்தீர் வாய்மையிது
தூக்கமெலா நீக்கித் துணிந்துளத்தே — ஏக்கம்விட்டுச்
சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சார்ந்திடுமின் சத்தியநீர்
நன்மார்க்கஞ் சேர்வீரிந் நாள். 42

இந்நாளே கண்டீ ரிறந்தா ரெழுகின்ற
நன்னாளென் வார்த்தைதனை நம்புமினோ — இந்நாள்
அருட்பெருஞ் ஜோதி யடைகின்ற நாள்மெய்
அருட்பெருஞ் சத்தியமீ தாம். 43

ஏமாந் திருக்கு மெமரங்கா ளிவ்வுலகில்
சாமாந்த ராகாத் தரம்பெறவே — காமாந்த
காரத்தை விட்டுக் கருதுமினோ வித்தருணம்
நீரத்தைச் சேர்வீர் நிசம். 44

வீணே பராக்கில் விடாதீ ருமதுளத்தை
நாணே யுடைய நமரங்காள் — ஊணாகத்
தெள்ளமுத மின்றெனக்குச் சேர்ந்தளித்தான் சித்தாட
உள்ளியநா ளீதறிமி னுற்று. 45

போற்றியுரைக் கின்றேன் பொய்யென் றிகழாதீர்
நாற்றிசைக்கண் வாழு நமரங்காள் — ஆற்றலருள்
அப்பன் வருகின்றா னருள்விளையாட் டாடுதற்கென்
றிப்புவியி லித்தருண மிங்கு. 46

ஆளுடையா னம்முடைய வப்பன் வருகின்ற
நாளெதுவோ வென்று நலியாதீர் — நீள
நினையாதீர் சத்தியநா னோர்ந்துரைத்தே னிந்நாள்
அனையான் வருகின்றா னாய்ந்து. 47

அருட்பெருஞ்ஜோதி

110. ஞான சரியை

வாய்ப்பறை யார்த்தல்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நினைந்துநினைந் துணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்துநெகிழ்ந் தன்பே
நிறைந்துநிறைந் தூற்றெழுங்கண் ணீரதனா லுடம்பு
நனைந்துநனைந் தருளமுதே நன்னிதியே ஞான
நடத்தரசே யென்னுரிமை நாயகனே யென்று
வனைந்துவனைந் தேத்துதுநாம் வம்மினுல கியலீர்
"மரணமிலாப் பெருவாழ்வில்" வாழ்ந்திடலாங் கண்டீர்
புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்சொல் கின்றேன்
பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருண மிதுவே. 1

புகுந்தருண மிதுகண்டீர் நம்மவரே நான்றான்
புகல்கின்றே னென்மொழியோர் பொய்மொழியென் னாதீர்
"உகுந்தருண" முற்றவரும் பெற்றவரும் பிறரும்
உடைமைகளு முலகியலு முற்றதுணை யன்றே"
மிகுந்தசுவைக் கரும்பேசெங் கனியேகோற் றேனே
மெய்ப்பயனே கைப்பொருளே விலையறியா மணியே
தகுந்ததனிப் பெரும்பதியே தயாநிதியே கதியே
சத்தியமே யென்றுரைமின் பத்தியொடு பணிந்தே. 2

பணிந்துபணிந் தணிந்தணிந்து பாடுமினோ வுலகீர்
பரம்பரமே சிதம்பரமே பராபரமே வரமே
துணிந்துவந்த வேதாந்த சுத்தவனு பவமே
துரியமுடி யனுபவமே சுத்தசித்தாந் தமதாய்த்
தணிந்தநிலைப் பெருஞ்சுகமே சமரசசன் மார்க்க
சத்தியமே யியற்கையுண்மைத் தனிப்பதியே யென்று
கணிந்துளத்தே கனிந்துநினைந் துரைத்திடலப் பொழுதே
காணாத காட்சியெலாங் கண்டுகொள லாமே. 3

கண்டதெலா மநித்தியமே கேட்டதெலாம் பழுதே
கற்றதெலாம் பொய்யேநீர் களித்ததெலாம் வீணே
உண்டதெலா மலமேயுட் கொண்டதெலாங் குறையே
உலகியலீ ரிதுவரையு முண்மையறிந் திலிரே
விண்டதனா லென்னினிநீர் சமரசசன் மார்க்க
மெய்ந்நெறியைக் கடைப்பிடித்து மெய்ப்பொருணன் குணர்ந்தே
எண்டகுசிற் றம்பலத்தே யெந்தையரு ளடைமின்
"இறவாத வரம்பெறலா மின்பமுற லாமே. 4

இன்புறலா மெவ்வுலகு மேத்திடவாழ்ந் திடலாம்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தி யிறைமையும்பெற் றிடலாம்
அன்புடையீர் வம்மினிங்கே சமரசசன் மார்க்கம்
அடைந்திடுமின் "அகவடிவிங் கனகவடி வாகிப்"
பொன்புடைநன் கொளிரொளியே புத்தமுதே ஞான
பூரணமே யாரணத்தின் பொருண்முடிமேற் பொருளே
வன்புடையார் பெறற்கரிதா மணியேசிற் சபையின்
மாமருந்தே யென்றுரைமின் தீமையெலாந் தவிர்ந்தே. 5

தீமையெலா நன்மையென்றே திருவுளங்கொண் டருளிச்
சிறியேனுக் கருளமுதத் தெளிவளித்த திறத்தை
"ஆமயந்தீர்த் தியற்கையின்ப வனுபவமே மயமாய்"
அம்பலத்தே விளங்குகின்ற அருட்பெருஞ்ஜோ தியையோர்
ஓமயவான் வடிவுடையா ருள்ளகத்தே நிறைந்த
ஒருபொருளைப் பெருங்கருணை யுடையபெரும் பதியை
நாமருவி யிறவாத நலம்பெறலா முலகீர்
நல்லவொரு தருணமிது வல்லைவம்மி னீரே. 6

நீர்பிறரோ யானுமக்கு நேயவுற வலனோ
நெடுமொழியே யுரைப்பனன்றிக் கொடுமொழிசொல்வேனோ
சார்புறவே யருளமுதந் தந்தெனைமே லேற்றித்
தனித்தபெருஞ் சுகமளித்த தனித்தபெரும் பதிதான்
சீர்பெறவே திருப்பொதுவிற் றிருமேனி தரித்துச்
சித்தாடல் புரிகின்ற திருநாள்க ளடுத்த
ஓர்புறவே யிதுநல்ல தருணமிங்கே வம்மின்
உலகியலீ ருன்னியவா றுற்றிடுவீர் விரைந்தே. 7

விரைந்துவிரைந் தடைந்திடுமின் மேதினியீ ரிங்கே
மெய்மையுரைக் கின்றேனீர் வேறுநினை யாதீர்
திரைந்துதிரைந் துளுத்தவரு மிளமையடைந் திடவுஞ்
செத்தவர்க ளெழுந்திடவுஞ் சித்தாடல் புரிய
வரைந்துவரைந் தெல்லாஞ்செய் வல்லசித்தன் றானே
வருகின்ற தருணமிது வரம்பெறலாம் நீவிர்
கரைந்துகரைந் துளமுருகிக் கண்களினீர் பெருகிக்
கருணைநடக் கடவுளையுட் கருதுமினோ களித்தே. 8

களித்துலகி லளவிகந்த காலமுல கெல்லாங்
களிப்படைய அருட்ஜோதிக் கடவுள்வரு தருணந்
தெளித்திடுமெத் தருணமதோ வென்னுநீ ரிதுவே
செத்தவரை யெழுப்புகின்ற திகழ்தருண முலகீர்
ஒளித்துரைக்கின் றேனலனான் வாய்ப்பறையார்க் கின்றேன்
ஒருசிறிதும் அச்சமுறே னுள்ளபடி யுணர்ந்தேன்
அளித்திடுசிற் றம்பலத்தென் னப்பனருள் பெறவே
ஆசையுண்டேல் வம்மினிங்கே நேசமுடை யீரே. 9

ஆசையுண்டேல் வம்மினிங்கே அருட்ஜோதிப் பெருமான்
அம்மையுமா யப்பனுமா யருளுமரு ளாளன்
ஏசறநீத் தெனையாட்கொண் டெண்ணியவா றளித்தான்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்த னென்னுயிரிற் கலந்தான்
தேசுடைய பொதுவிலருட் டிருநடனம் புரியத்
திருவுளங்கொண் டெழுந்தருளுந் திருநாளிங் கிதுவே
மோசவுரை யெனநினைத்து மயங்காதீ ருலகீர்
முக்காலத் தினுமழியா மூர்த்தமடைந் திடவே. 10

அடைந்திடுமி னுலகீரிங் கிதுதருணங் கண்டீர்
அருட்ஜோதிப் பெரும்பதியென் னப்பன்வரு தருணங்
கடைந்ததனித் திருவமுதங் களித்தருத்தி யெனக்கே
காணாத காட்சியெலாங் காட்டுகின்ற தருணம்
இடைந்தொருசா ரலையாதீர் சுகமெனைப்போற் பெறுவீர்
யான்வேறு நீர்வேறென் றெண்ணுகிலே னுரைத்தேன்
உடைந்தசம யக்குழிநின் றெழுந்துணர்மி னழியா
ஒருநெறியாஞ் சன்மார்க்கத் திருநெறிபெற் றுவந்தே. 11

திருநெறியொன் றேயதுதான் சமரசசன் மார்க்கச்
சிவநெறியென் றுணர்ந்துலகீர் சேர்ந்திடுமி னீண்டு
வருநெறியி லெனையாட்கொண் டருளமுத மளித்து
வல்லபசத் திகளெல்லாம் வழங்கியவோர் வள்ளல்
பெருநெறியிற் சித்தாடத் திருவுளங்கொண் டருளிப்
பெருங்கருணை வடிவினொடு வருதருண மிதுவே
கருநெறிவீழ்ந் துழலாதீர் கலக்கமடை யாதீர்
கண்மையினுற் கருத்தொருமித் துண்மையுரைத் தேனே. 12

உண்மையுரைக் கின்றேனிங் குவந்தடைமி னுலகீர்
உரையிதனிற் சந்தேகித் துளறிவழி யாதீர்
எண்மையினே னெனநினையீ ரெல்லாஞ்செய் வல்லான்
என்னுளமர்ந் திசைக்கின்றா னிதுகேண்மி னீவிர்
தண்மையொடு சுத்தசிவ சன்மார்க்க நெறியிற்
சார்ந்துவிரைந் தேறுமினோ சத்தியவாழ் வளிக்கக்
கண்மைதரு மொருபெருஞ்சீர்க் கடவுளெனப் புகலுங்
கருணைநிதி வருகின்ற தருணமிது தானே. 13

தானேதா னாகியெலாந் தானாகி யலனாய்த்
தனிப்பதியாய் விளங்கிடுமென் தந்தையையென் தாயை
வானேயவ் வான்கருவே வான்கருவின் முதலே
வள்ளாலென் றன்பரெலா முள்ளாநின் றவனைத்
தேனேசெம் பாகேயென் றினித்திடுந்தெள் ளமுதைச்
சிற்சபையிற் பெருவாழ்வைச் சிந்தைசெய்மி னுலகீர்
ஊனேயு முடலழியா தூழிதொறு மோங்கும்
உத்தமசித் தியைப்பெறுவீர் சத்தியஞ்சொன் னேனே. 14

சத்தியவே தாந்தமெலாஞ் சித்தாந்த மெல்லாந்
தனித்தனிமே லுணர்ந்துணர்ந்துந் தனையுணர்தற் கரிதாய்
நித்தியசிற் சபைநடுவே நிறைந்துநடம் புரியும்
நித்தபரி பூரணனைச் சித்தசிகா மணியை
அத்தகையோர் பெரும்பதியை யருமருந்தை யடியேன்
ஆவியையென் னாவியிலே யமர்ந்ததயா நிதியைச்
சித்தியெலா மெனக்களித்த சிவகதியை யுலகீர்
சிந்தைசெய்து வாழ்த்துமினோ நிந்தையெலாந் தவிர்ந்தே. 15

நிந்தையிலார் நெஞ்சகத்தே நிறைந்தபெருந் தகையை
நிலையனைத்துங் காட்டியரு ணிலையளித்த குருவை
எந்தையையென் றனித்தாயை யென்னிருகண் மணியை
என்னுயிரை யென்னுணர்வை யென்னறிவுள் ளறிவை
சிந்தையிலே தனித்தினிக்குந் தெள்ளமுதை யனைத்துஞ்
செய்யவல்ல தனித்தலைமைச் சிவபதியை யுலகீர்
முந்தைமல விருட்டொழிய முன்னுமினோ கரண
முடுக்கொழித்துக் கடைமரண நடுக்கொழித்து முயன்றே. 16

முயன்றுலகிற் பயனடையா மூடமத மனைத்தும்
முடுகியழிந் திடவுமொரு மோசமுமில் லாதே
இயன்றவொரு சன்மார்க்க மெங்குநிலை பெறவும்
எம்மிறைவ னெழுந்தருள விதுதருணங் கண்டீர்
துயின்றுணர்ந்தே யெழுந்தவர்போ லிறந்தவர்க ளெல்லாம்
தோன்றவெழு கின்றதிது தொடங்கிநிகழ்ந் திடுநீர்
பயின்றறிய விரைந்துவம்மின் படியாத படிப்பைப்
படித்திடலா முணர்ந்திடலாம் பற்றிடலாஞ் சுகமே. 17

சுகமறியீர் துன்பமொன்றே துணிந்தறிந்தீ ருலகீர்
சூதறிந்தீர் வாதறிந்தீர் தூய்மையறிந் திலிரே
இகமறியீர் பரமறியீ ரென்னேநுங் கருத்தீ
தென்புரிவீர் மரணம்வரி லெங்குறுவீ ரந்தோ
அகமறியீ ரனகமறிந் தழியாத ஞான
அமுதவடி வம்பெறலா மடைந்திடுமி னீண்டே
முகமறியார் போலிருந்தீ ரென்னையறி யீரோ
முத்தரெலாம் போற்றுமருட் சித்தர்மக னானே. 18

நானுரைக்கும் வார்த்தையெலாம் நாயகன்றன் வார்த்தை
நம்புமினோ நமரங்காள் நற்றருண மிதுவே
வானுரைத்த மணிமன்றில் நடம்புரியெம் பெருமான்
வரவெதிர்கொண் டவனருளால் வரங்களெலாம் பெறவே
தேனுரைக்கு முளமினிக்க வெழுகின்றே னீவிர்
தெரிந்தடைந்தென் னுடனெழுமின் சித்திபெற லாகும்
ஏனுரைத்தே னிரக்கத்தா லெடுத்துரைத்தேன் கண்டீர்
யானடையுஞ் சுகத்தினைநீர் தானடைதல் குறித்தே. 19

குறித்துரைக்கின் றேனிதனைக் கேண்மினிங்கே வம்மின்
கோணுமனக் குரங்காலே நாணுகின்ற வுலகீர்
வெறித்தவும்மா லொருபயனும் வேண்டுகிலே னெனது
மெய்யுரையைப் பொய்யுரையாய் வேறுநினை யாதீர்
பொறித்தமதஞ் சமயமெலாம் பொய்பொய்யே யவற்றில்
புகுதாதீர் சிவமொன்றே பொருளெனக்கண் டறிமின்
செறித்திடுசிற் சபைநடத்தைத் தெரிந்துதுதித் திடுமின்
சித்தியெலா மித்தினமே சத்தியஞ்சேர்ந் திடுமே. 20

சேர்ந்திடவே யொருப்படுமின் சமரசசன் மார்க்கத்
திருநெறியே பெருநெறியாஞ் சித்தியெலாம் பெறலாம்
ஓர்ந்திடுமி னுண்ணுதற்கு முறங்குதற்கு முணர்ந்தீர்
உலகமெலாங் கண்டிடுமோ ருளவையறிந் திலிரே
வார்ந்தகட லுலகறிய மரணமுண்டே யந்தோ
மரணமென்றாற் சடமெனுமோர் திரணமுஞ்சம் மதியா
சார்ந்திடுமம் மரணமதைத் தடுத்திடலாங் கண்டீர்
தனித்திடுசிற் சபைநடத்தைத் தரிசனஞ்செய் வீரே. 21

செய்தாலுந் தீமையெலாம் பொறுத்தருள்வான் பொதுவில்
திருநடஞ்செய் பெருங்கருணைத் திறத்தானங் கவனை
மெய்தாவ நினைத்திடுக சமரசசன் மார்க்கம்
மேவுகவென் றுரைக்கின்றேன் மேதினியீ ரெனைத்தான்
வைதாலும் வைதிடுமின் வாழ்த்தெனக்கொண் டிடுவேன்
மனங்கோணே னானமெலாம் போனவழி விடுத்தேன்
பொய்தானோர் சிறிதெனினும் புகலேன்சத் தியமே
புகல்கின்றே னீவிரெலாம் புனிதமுறும் பொருட்டே. 22

பொருட்டலநும் போகமெலாம் பொய்யாமிங் கிதுநான்
புகலுவதென் னொடொருநும் புந்தியிற்கண் டதுவே
மருட்டுலகீ ரிருட்டுலகில் மடிவதழ கலவே
மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழவம்மி னிங்கே
பொருட்டிறஞ்சேர் சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிலையில்
பொருந்துமின்சிற் சபையமுதம் அருந்துமினன் புடனே
அருட்டிறஞ்சேர்ந் தெண்ணியவா றுடுமினோ நும்மை
அடுப்பவரே யன்றிநின்று தடுப்பவர்மற் றிலையே. 23

மற்றறிவோ மெனச்சிறிது தாழ்த்திருப்பீ ரானல்
மரணமெனும் பெரும்பாவி வந்திடுமே யந்தோ
சற்றுமதை நும்மாலே தடுக்கமுடி யாதே
சமரசசன் மார்க்கசங்கத் தவர்களல்லா லதனை
எற்றிநின்று தடுக்கவல்லா ரெவ்வுலகி லெவரும்
இல்லைகண்டீர் சத்தியமீ தென்மொழிகொண் டுலகீர்
பற்றியபற் றனைத்தினையும் பற்றறவிட் டருளம்
பலப்பற்றே பற்றுமினோ வென்றுமிற வீரே. 24

இறந்தவரை யெடுத்திடும்போ தாற்றுகின்றீ ருலகீர்
இறவாத பெருவரநீ ரேனடைய மாட்டீர்
மறந்திருந்தீர் பிணிமூப்பிற் சம்மதமோ நுமக்கு
மறந்துமிதை நினைக்கினல்லோர் மனநடுங்குங் கண்டீர்
சிறந்திடுசன் மார்க்கமொன்றே பிணிமூப்பு மரணஞ்
சேராமற் றவிர்த்திடுங்காண் டெரிந்துவம்மி னிங்கே
பிறந்தபிறப் பிதிற்றானே நித்தியமெய் வாழ்வு
பெற்றிடலாம் பேரின்ப முற்றிடலாம் விரைந்தே. 25

உற்றமொழி யுரைக்கின்றே னொருமையினா லுமக்கே
உறவனன்றிப் பகைவனென வுன்னாதீ ருலகீர்
கற்றவருங் கல்லாரு மழிந்திடக்காண் கின்றீர்
கரணமெலாங் கலங்கவரு மரணமுஞ்சம் மதமோ
சற்றுமிதைச் சம்மதியா தென்மனந்தா னுமது
தன்மனந்தான் கன்மனமோ வன்மனமோ வறியேன்
இற்றிதனைத் தடுத்திடலா மென்னொடுசேர்ந் திடுமின்
என்மார்க்க மிறப்பொழிக்குஞ் சன்மார்க்கந் தானே. 26

சன்மார்க்கப் பெருங்குணத்தார் தம்பதியை யென்னைத்
தாங்குகின்ற பெரும்பதியைத் தனித்தசபா பதியை
நன்மார்க்கத் தெனைநடத்திச் சன்மார்க்க சங்கம்
நடுவிருக்க வருளமுத நல்கியநா யகனைப்
புன்மார்க்கர்க் கறிவரிதாம் புண்ணியனை ஞான
பூரணமெய்ப் பொருளாகிப் பொருந்தியமா மருந்தை
அன்மார்க்கந் தவிர்த்தருளி யம்பலத்தே நடஞ்செய்
அருட்பெருஞ்ஜோ தியையுலகீர் தெருட்கொளச்சார் வீரே.

சாருலக வாதனையைத் தவிர்த்தவருள் ளகத்தே
சத்தியமா யமர்ந்தருளு முத்தமசற் குருவை
நேருறவே யெவராலுங் கண்டுகொளற் கரிதாம்
நித்தியவான் பொருளையெலா நிலைகளுந்தா னாகி
ஏருறவே விளங்குகின்ற வியற்கையுண்மை தன்னை
எல்லாஞ்செய் வல்லபத்தை யெனக்களித்த பதியை
ஓருறவென் றடைந்துலகீர் போற்றிமகிழ்ந் திடுமின்
உள்ளமெலாங் கனிந்துருகி யுள்ளபடி நினைந்தே. 28

அருட்பெருஞ்ஜோதி

111. இரங்கல்

ஆன்ம நேய உரிமை

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆயுரைத்த அருட்ஜோதி வருகின்ற தருணமிதே யறிமி னென்றே
வாயுரைத்த வார்த்தை யென்றன் வார்த்தைகளென் கின்றீரிம் மனித ரந்தோ
தாயுரைத்த திருப்பொதுவி னடம்புரிந்தென் னுள்ளங்கலந்த தலைவா விங்கே
நீயுரைத்த திருவார்த்தை யெனவறியா ரிவரறிவி னிகழ்ச்சி யென்னே.

இறந்தவர்கள் பலருமிங்கே யெழுகின்ற தருணமிதேயென் றுவாய்மை
அறந்தழைய வுரைக்கின்ற வார்த்தைகளென் வார்த்தைகளென் றறைகின் றீரால்
மறந்தசிறி யேனுரைக்க வல்லேனோ யெல்லாஞ்செய் வல்லோயுன் றன்
சிறந்ததிரு வார்த்தையெனத் தெரிகிலரிம் மனிதர்மதித் திறமை யென்னே. 2

சோற்றாசை யொடுகாமச் சேற்றாசைப் படுவாரைத் துணிந்துகொல்லக்
கூற்றாசைப் படுமெனநான் கூறுகின்ற துண்மையினிற்கொண்டுநீவிர்
நேற்றாசைப் பட்டவருக் கின்றருள்வார் போலுமன்றி நினைத்தவாங்கே
பேற்றாசைக் கருள்புரியும் ஞானசபா பதிபுகழைப் பேசு வீரே. 3

தொண்டாளப் பணந்தேடுந் துறையாள வுலகாளச் சூழ்ந்த காமப்
பெண்டாளத் திரிகின்ற பேய்மனத்தீர் நும்முயிரைப் பிடிக்க நாளைச்
சண்டாளக் கூற்றுவரி லென்புகல்வீர் ஞானசபைத் தலைவ னும்மைக்
கொண்டாளக் கருதுமினோ ஆண்டபின்ன ரிவ்வுலகிற் குலாவு வீரே. 4

பிறந்தவரை நீராட்டிப் பெருகவளர்த் திடுகின்றீர் பேயரே நீர்
இறந்தவரைச் சுடுகின்றீர் எவ்வணஞ்சம் மதித்தீரோ இரவிற் றூங்கி
மறந்தவரைத் தீமூட்ட வல்லீரா னும்மனத்தை வயிர மான
சிறந்தவரையெனப்புகழச்செய்துகொண்டீர்ஏன்பிறந்துதிரிகின்றீரே.

அணங்கெழுபே ரோசையொடும் பறையோசைபொங்கக்கோரணிகொண்டந்தோ
பிணங்கழுவி யெடுத்துப்போய்ச் சுடுகின்றீரினிச்சாகும் பிணங்களேநீர்
கணங்கழுகுண் டாலுமொரு பயனுண்டே யென்னபயன் கண்டீர்சுட்ட
எணங்கெழுஞ்சாம் பலைக்கண்டீரதுபுன்செ யெருவுக்கு மியலாதன்றே.

குணம்புதைக்க வுயிரடக்கங் கொண்டதுசுட்டா லதுதான் கொலையா மென்றே
வணம்புதைக்க வேண்டுமென வாய்தடிக்கச் சொல்கின்றேன் வார்த்தை கேட்டும்
பிணம்புதைக்கச் சம்மதியீர் பணம்புதைக்கச் சம்மதிக்கும் பேயரே நீர்
எணம்புதைக்கத் துயில்வார்நும் பாற்றுயிலற் கஞ்சுவரே யிழுதையீரே.

கட்டாலுங் கனத்தாலுங் களிக்கின்ற பேயுலகீர்கலைசோர்ந்தாரைப்
பொட்டாலுந் துகிலாலும் புனைவித்துச் சுடுகின்றீர் புதைக்க நேரீர்
சுட்டாலுஞ் சுடுமதுகண் டுமதுடம்பு துடியாதென் சொல்லீர்நும்மைத்
தொட்டாலுந் தோடமுறும் விட்டாலுங் கதியிலைமேற் சூழ்வீ ரன்றே.

பரனளிக்குந் தேகமிது சுடுவதப ராதமெனப் பகர்கின் றேனீர்
சிரனெளிக்கச் சுடுகின்றீர் செத்தவர்கள் பற்பலருஞ் சித்த சாமி
உரனளிக்க வெழுகின்ற திருநாள்வந் தடுத்தனவீ துணர்ந்துநல்லோர்
வரனளிக்கப் புதைத்தநிலை காணீரோ கண்கெட்ட மாட்டி னீரே. 9

புலைத்தொழிலே புரிகின்றீர் புண்ணியத்தைக் கருங்கடலிற் போகவிட்டீர்
கொலைத்தொழிலிற் கொடியீர்நீர் செத்தாரைச் சுடுகின்ற கொடுமை நோக்கிக்
கலைத்தொழிலிற் பெரியருளங் கலங்கினரக் கலக்கமெலாங் கடவு ணீக்கித்
தலைத்தொழில்செய் சன்மார்க்கந் தலையெடுக்கப் புரிகுவதித் தருணந்தானே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

112. உலகப் பேறு

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்பா லுலகங்கள் யாவும் விளங்கின
துன்பா லிறந்தவர் துன்பற்றுத் தோன்றினர்
அன்பா லடியவ ராடினர் பாடினர்
என்பா லருட்பெருஞ் ஜோதியா ரெய்தவே. 1

பாம்பெலா மோடின பறவையுட் சார்ந்தன
தீம்பலா வாழைமாத் தென்னை சிறந்தன
ஆம்பலன் மென்மேலு மாயின வென்னுளத்
தோம்பலென் அருட்பெருஞ் ஜோதியா ரோங்கவே. 2

மலங்கழிந் துலகவர் வானவ ராயினர்
வலம்பெறு சுத்தசன் மார்க்கஞ் சிறந்தது
பலம்பெறு மனிதர்கள் பண்புள ராயினர்
நலம்பெறும் அருட்பெருஞ் ஜோதியார் நண்ணவே. 3

முன்னுள மார்க்கங்கள் யாவு முடிந்தன
மன்னுள சுத்தசன் மார்க்கஞ் சிறந்தது
பன்னுளந் தெளிந்தன பதிநட மோங்கின
என்னுளத் தருட்பெருஞ் ஜோதியா ரெய்தவே. 4

விடம்பெற்ற வுயிரெலாம் விடமற்று வாழ்ந்தன
மடம்பெற்ற மனிதர்கள் மதிபெற்று வாழ்கின்றார்
திடம்பெற்றே யெழுகின்றார் செத்தவர் தினந்தினம்
நடம்பெற்ற அருட்பெருஞ் ஜோதியார் நண்ணவே. 5

அண்டமு மகிலமு மருளர சாட்சியைக்
கொண்டன வோங்கின குறையெலாந் தீர்ந்தன
பண்டங்கள் பலித்தன பரிந்தென துள்ளத்தில்
எண்டகு மருட்பெருஞ் ஜோதியா ரெய்தவே. 6

குணங்கள் சிறந்தன குற்றங்க ளற்றன
மணங்கள் விளங்கின வாழ்வுக ளோங்கின
பிணங்க ளெலாமுயிர் பெற்றெழுந் தோங்கின
இணங்க அருட்பெருஞ் ஜோதியா ரெய்தவே. 7

பத்தர்கள் பாடினர் பணிந்துநின் றாடினர்
முத்தர்கள் மெய்ப்பொருள் முன்னி மகிழ்ந்தனர்
சித்தர்க ளானந்தத் தெள்ளமு துண்டனர்
சுத்த அருட்பெருஞ் ஜோதியார் தோன்றவே. 8

ஏழுல கவத்தைவிட் டேறினன் மேனிலை
ஊழிதோ றூழியு முயிர்தழைத் தோங்கினன்
ஆழியா னயன்முத லதிசயித் திடவெனுள்
வாழி அருட்பெருஞ் ஜோதியார் மன்னவே. 9

இருட்பெரு மலமுழு துந்தவிர்ந் திற்றன
மருட்பெருங் கன்மமு மாயையு நீங்கின
தெருட்பெருஞ் சித்திகள் சேர்ந்தன வென்னுளத்
தருட்பெருஞ் ஜோதியெ னன்பிற் கலந்தவே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

113. சுத்தசன்மார்க்க வேண்டுகோள்

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பாடு திருப்பொதுவி லாடுகின்ற வரசேநின் னடிமே லாணை
என்பாடொன் றிலையென்றற் றுரும்புமசைத் திடமுடியா திதுகாற்றொட்டுப்
பொன்பாடெவ் விதத்தானும் புரிந்துகொண்டு நீதானே புரிதல்வேண்டும்
உன்பாடு நானுரைத்தே னீயினிச்சும் மாவிருக்க வொண்ணா தண்ணா.

முன்பாடு பின்பயன் றந்திடுமெனவே யுரைக்கின்றோர் மொழிகளெல்லா
இன்பாடு மிவ்வுலகி லென்னறிவி லிலையதனா லெல்லாம் வல்லோய் [ம்
அன்பாடு திருப்பொதுவி லாடுகின்றோ யருட்ஜோதி யளித்துக்காத்தல்
உன்பாடு நானுரைத்தே னெனக்கொருபா டுண்டோநீ யுரைப்பா யப்பா.

உன்னாணை யுன்னைவிட வுற்றதுணை வேறிலையென் னுடையா யந்தோ
என்னாணைக் காத்தருளி யித்தினமே யருட்ஜோதி யீதல் வேண்டும்
அந்நாணை யாதபடி யருள்புரிந்த பெருங்கருணை யரசே யென்னை
முன்னாணின் னடியவனென் றுலகறிந்த விந்நாளென் மொழிந்திடாதே.

தூங்காதே விழித்திருக்குஞ் சூதறிவித் தெனையாண்ட துரையேயென்னை
நீங்காதே யென்னுயிரிற் கலந்துகொண்ட பதியேகால் நீட்டிப்பின்னே
வாங்காதே விரைந்தவணீ வரல்வேண்டுந் தாழ்த்திடிலென் மனந்தான் சற்றுந்
தாங்காதே யிதுநினது தனித்ததிரு வுளமறிந்த சரிதந் தானே. 4

இயங்காளி புலிகரடி யெனப்பெயர்கேட் டுளநடுங்கி யிருந்தே னூரில்
சயங்**காளி கோயிலை**க்கண் டஞ்சிமனந் தழுதழுத்துத் தளர்ந்தே னிந்தப்
பயங்காளிப் பயல்போலப் பயந்தவர்களெங்குளர்காண் பதியேயென்னை
வயங்காளி லொருவனென நினையேல்கைப் பிள்ளையென மதித்திடாயே

சிறுசெயலைச் செயுமுலகச் சிறுநடையோர் பலபுகலத் தினந்தோறுந் தான்
உறுசெயலை யறியாவிச் சிறுபயலைப் பிடித்தலைத்த லுவப்போகண்டாய்
தெறுசெயலைத் தவிர்த்தெல்லாச் சித்தியும்பெற் றிடவழியாத் தேகனாகப்
பெறுசெயலெனக் களித்தே மறுசெயலைப் புரிகவெனைப் பெற்றதேவே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

114. வேண்டுகோள்

THE MADURA TAMIL SA

கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியப் பாநம் மனாதியப் பாநங்க ளம்மையொரு
பாதியப் பாநிரு பாதியப் பாசிவ பத்தரனு
பூதியப் பாநல் விபூதியப் பாபொற் பொதுநடஞ்செய்
ஜோதியப் பாசுயஞ் ஜோதியப் பாவெனைச் சூழ்ந்தருளே. 1

அண்டவப் பாபகி ரண்டவப் பாநஞ் சணிந்தமணி
கண்டவப் பாமுற்றுங் கண்டவப் பாசிவ காமியெனும்
ஒண்டவப் பாவையைக் கொண்டவப் பாசடை யோங்குபிறைத்
துண்டவப் பாமறை விண்டவப் பாவெனைச் சூழ்ந்தருளே. 2

வேலையப் பாபடை வேலையப் பாபவ வெய்யிலுக்கோர்
சோலையப் பாபரஞ் ஜோதியப் பாசடைத் துன்றுகொன்றை
மாலையப் பாநற் **சமரச வேதசன் மார்க்கசங்கச்**
சாலையப் பாவெனைத் தந்தவப் பாவந்து தாங்கிக்கொள்ளே. 3

மெச்சியப் பாவலர் போற்றப் பொதுவில் விளங்கியவென்
உச்சியப் பாவென் னுடையவப் பாவென்னை யுற்றுப்பெற்ற
அச்சியப் பாமுக்க ணப்பாவென் னாருயிர்க் கானவப்பா
கச்சியப் பாதங்கக் கட்டியப் பாவென்னைக் கண்டுகொள்ளே. 4

எக்கரை யும்மின்றி யோங்கு மருட்கட லென்றுரைக்கோ
செக்கரை வென்றபொன் னென்கோ படிகத் திரளதென்கோ
திக்கரை யம்பர னென்கோவென் னுள்ளத்திற் றித்திக்கின்ற
சர்க்கரைக் கட்டியென் கோநினைத் தான்மன்றிற் றாண்டவனே.

ஓட்டியென் கோதறுத் தாட்கொண் டனைநினை யோங்கறிவாந்
திட்டியென் கோவுயர் சிற்றம் பலந்தனிற் சேர்க்குநல்ல
வெட்டியென் கோவருட் பெட்டியி லோங்கி விளங்குந் தங்கக்
கட்டியென் கோபொற் பொதுநடஞ் செய்யுமுக் கண்ணவனே. 6

அருட்பெருஞ்ஜோதி

115. சன்மார்க்க முரசு

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கிழக்குவெளுத் ததுகருணை அருட்ஜோதி யுதயங்
கிடைத்ததெனை துளக்கமலங் கிளர்ந்ததெனை தகத்தே
சழக்குவெளுத் ததுசாதி யாச்சிரமா சாரஞ்
சமயமதா சாரமெனச் சண்டையிட்ட கலக
வழக்குவெளுத் ததுபலவாம் பொய்ந்நூல்கற் றவர்தம்
மனம்வெளுத்து வாய்வெளுத்து வாயுறவா தித்த
முழக்குவெளுத் ததுசிவமே பொருளெனுஞ்சன் மார்க்க
முழுநெறியிற் பரநாத முரசுமுழங் கியதே. 1

நாதருட் பெருஞ்ஜோதி நாயகரென் றனையே
நயந்துகொண்ட தனித்தலைவர் ஞானசபா பதியார்
வாதநடம் புரிகருணை மாநிதியார் வரதர்
வள்ளலெலாம் வல்லவர்மா நல்லவரென் னிடத்தே
காதலுடன் வருகின்றா ரென்றுபர நாதங்
களிப்புறவே தொனிக்கின்ற தந்தரதுந் துபிதான்
ஏதமற முழங்குகின்ற தென்றுசொல்லிக் கொண்டே
எழுகின்றாள் தொழுகின்றா ளென்னுடைய மகளே. 2

அருட்பெருஞ்ஜோதி

116. திருவருட்பேறு

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கொழுந்தேனுஞ் செழும்பாகுங் குலவுபசும் பாலுங்
கூட்டியுண்டாற் போலினிக்குங் குணங்கொள்முடிக் கனியே
தொழுந்தேவ மடந்தையர்க்கு மங்கலநாண் கழுத்திற்
றோன்றவிடங் கழுத்தினுள்ளே தோன்றநின்ற சுடரே
எழுந்தேறு மன்பருளத் தேற்றுதிரு விளக்கே
என்னுயிர்க்குத் துணையேயென் னிருகண்ணுண் மணியே
அழுந்தேற வறியாத வவலநெஞ்ச மந்தோ
அபயமுனக் கபயமெனை யாண்டருள்க விரைந்தே. 1

அம்பலத்தே யாடுகின்ற வாரமுதே யரசே
ஆனந்த மாகடலே யறிவேயென் னன்பே
உம்பர்கட்கே யன்றியிந்த வுலகர்கட்கு மருள்வான்
ஒளிர்கின்ற வொளியேமெய் யுணர்ந்தோர்தம் முறவே
எம்பலத்தே வாகியெனக் கெழுமையுநற் றுணையாய்
என்னுளத்தே விளங்குகின்ற வென்னிறையே நினது
செம்பதத்தே மலர்விளங்கக் கண்டுகொண்டே னெனது
சிறுமையெலாந் தீர்ந்தேமெய்ச் செல்வமடைந் தேனே. 2

அடிவிளங்கக் கனகசபைத் தனிநடனம் புரியும்
அருட்சுடரே யென்னுயிருக் கானபெருந் துணையே
துடிவிளங்கக் கரத்தேந்துஞ் ஜோதிமலை மருந்தே
சொற்பதமெல் லாங்கடந்த சிற்சொருபப் பொருளே
பொடிவிளங்கத் திருமேனிப் புண்ணியனே ஞான
போதகரைச் சிவிகையின்மேற் பொருந்தவைத்த புனிதா
படிவிளங்கச் சிறியேனின் பதமலர்கண் டுவந்தேன்
பரிவொழிந்தே னருட்செல்வம் பரிசெனப்பெற் றேனே. 3

அயலறியே னினதுமல ரடியன்றிச் சிறிதும்
அம்பலத்தே நிதம்புரியு மானந்த நடங்கண்
டயலறியே னெனினுமது கண்டுகொளு மாசை
ஒருகடலோ வெழுகடலோ வுரைக்கவொணா துடையேன்
மயலறியா மனத்தமர்ந்த மாமணியே மருந்தே
மதிமுடியெம் பெருமானின் வாழ்த்தன்றி மற்றோர்
செயலறியே னெனக்கருளத் திருவுளஞ்செய் திடுவாய்
திருவெழுத்தைந் தாணையொரு துணைசிறிதிங் கிலனே. 4

அருட்பெருஞ்ஜோதி

117. அபயம்

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ் ஜோதி அபயம் அபயம்
அருட்பெருஞ் ஜோதி அபயம் — அருட்பெருஞ்
ஜோதி அபயஞ் சிற்ஜோதி அபயம்பொற்
ஜோதி அபயந் துணை. 1

துணைவா வபயந் துயரகல வென்பால்
அணைவா யபய மபயம் — பணைவாய்
வடலா வபயம் வரதா வபயம்
நடநா யகாவபய நான். 2

நானாகித் தானாய் நடித்தருள்கின்றா யபயம்
தேனா யினிக்குஞ் சிவவபயம் — வானாடு
மெய்யா வபயம் விமலா வபயமென்ற
னையா வபய மபயம். 3

அபயம் பதியே யபயம் பரமே
அபயஞ் சிவமே யபயம் — உபய
பதத்திற் கபயம் பரிந்தெனுளத் தேநல்
விதத்திற் கருணை விளை. 4

கருணா நிதியே யபயங் கனிந்த
அருணா டகனே யபயம் — மருணாடும்
உள்ளக் கவலை யொழிப்பாயென் வன்மனத்துப்
பொள்ளற் பிழைகள் பொறுத்து. 5

அருட்பெருஞ்ஜோதி

118. மாயை நீக்கம்

கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னான்செய் புண்ணியம் யாதோ வுலக முழுதுமென்பால்
இந்நா ளடைந்தின்ப மெய்திட வோங்கின னெண்ணியவா
றெந்நாளு மிவ்வுடம்பே யிறவாத வியற்கை பெற்றேன்
என்னாசை யப்பனைக் கண்டுகொண் டேனென் னிதயத்திலே. 1

தாழைப் பழம்பிழி பாலொடு சர்க்கரைச் சாறளிந்த
வாழைப் பழம்பசு நெய்நறுந் தேனு மருவச்செய்து
மாழைப் பலாச்சுளை மாம்பழ மாதி வடித்தளவி
ஏழைக் களித்தனை யேயரு ளாரமு தென்றொன்றையே. 2

தென்பான் முகங்கொண்ட தேவே செந்தேனிற் சிறந்தபசு
வின்பால் கலந்தளி முக்கனிச் சாறு மெடுத்தளவி
அன்பான் மகிழ்ந்து மகனே வருகென் றழைத்தருளி
என்பா லளித்தனை யேயரு ளாரமு தென்றொன்றையே. 3

அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னம்மையி னோடறி வானந்தமாம்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னப்பனென் னுள்ளத் தமர்ந்தனபினால்
அருட்பெருஞ் ஜோதித்தெள் ளாரமு தந்தந் தழிவற்றதோர்
அருட்பெருஞ் ஜோதிச் செங்கோலுங் கொடுத்தன னற்புதமே. 4

போதோ விடிந்த தருளரசே யென்பொருட்டு வந்தென்
தாதோ ரெழுமையு நன்மையுற் றோங்கத் தருவதுதான்
மாதோட நீக்குங் கனிரசமோ வந்த வான்கனியின்
கோதோ வறிந்திலன் யாதோ திருவுளங் கூறுகவே. 5

அருட்பெருஞ்ஜோதி

119. முறையீடு

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்றாணின் றாடும் வள்ளலே யென்று வள்ளலென் றெனக்குளே தெரிந்த
அன்றுதான் றொடங்கி யம்மையே யப்பா ஐயனே யன்பனே யரசே
என்றுநின் றனையே நினைத்திருக் கின்றேன் எட்டுணை எனினும்வேற் றிடத்திற்
சென்றுநின் றறியேன் தெய்வமே யிதுநின் திருவுளந் தெரிந்தது தானே. 1

கண்ணெலா நிரம்பப் பேரொளி காட்டிக் கருணைமா மழைபொழி முகிலே
விண்ணெலாம் நிறைந்த விளக்கமே யென்னுண் மேவிய மெய்ம்மையே மன்றுள்
எண்ணெலாங் கடந்தே யிலங்கிய பதியே இன்றுநீ யேழையேன் மனத்துப்
புண்ணெலாந் தவிர்த்துப் பொருளெலாங் கொடுத்துப் புகுந்தென துளங்கலந் தருளே.

உள்ளலே னுடையா ருண்ணவும் வறியார் உறுபசி யுழந்துவெந் துயரால்
வள்ளலே நெஞ்சம் வருந்தவும் படுமோ மற்றிதை நினைத்திடுந் தோறும்
எள்ளலே னுள்ள மெரிகின்ற துடம்பும் எரிகின்ற தெனசெய்வே னந்தோ
கொள்ளலே னுணவுந் தரிக்கிலே னிந்தக் குறையெலாந் தவிர்த்தரு ளெந்தாய்.

அன்பிலே னென்னினு மறிவிலே னென்னினும் அன்றுவந் தாண்டனை யதனால்
துன்பிலே னென்னவிவ் வுலகெலா மறியச் சொல்லினேன் சொல்லிய நானே
இன்பிலே னெனவின் றுரைத்திட லழகோ வெனையுல கவமதித் திடிலென்
என்பிலே கலந்தாய் நினக்கும்வந் திடுமே யெய்துக விரைந்தென திடத்தே.

சிரிப்பிலே பொழுது கழிக்குமிவ் வாழ்க்கைச் சிறியவர் சிந்தைமாத் திரமோ
பொருப்பிலே தவஞ்செய் பெரியர்தம் மனமும்புளிப்பிலே துவர்ப்பிலேயுவர்ப்புக்
கரிப்பிலே கொடிய கய்ப்பிலே கடிய கார்ப்பிலே கார்ப்பொடு கலந்த
வெரிப்பிலே புகுவ தன்றியெள் ளளவும் இனிப்பிலே புகுகின்ற திலையே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

120. சிவானந்த நிலை

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

முந்தைநா ளயர்ந்தே னயர்ந்திடே லென்வென் முன்னநீ தோன்றினை யந்தோ
அந்தநாள் தொடங்கி மகிழ்ந்திருக் கின்றே னப்பனே யையனே யரசே
இந்தநாள் கவலை யிடர்பய மெல்லா மென்னைவிட் டொழிந்திடப் புரிந்தாய்
எந்தநாள் புரிந்தே னிப்பெரும் பேறிங் கெய்துதற் குரியமெய்த் தவமே. 1

வாய்க்குறும் புரைத்துத் திரிந்துவீண் கழித்து மலத்திலே கிடந்துழைத் திட்ட
நாயக்குயர் தவிசிட் டொருமணி முடியு நன்றுறச் சூட்டினை யந்தோ
தூய்க்குணத் தவர்கள் புகழ்மணி மன்றிற் ஜோதியே நின்பெருந் தயவைத்
தாய்க்குறு தயவென் றெண்ணுகோ தாயின் றயவுமுன் றனிப்பெருந் தயவே.

பேரிடர் தவிர்த்துப் பேரருள் புரிந்த பெருமநின் றன்னையென் றனக்கே
சாருறு தாயே யென்றுரைப் பேனோ தந்தையே யென்றுரைப் பேனோ
சீருறு குருவே யென்றுரைப் பேனோ தெய்வமே யென்றுரைப் பேனோ
ஆரென வுரைப்பே னென்னெனப் புகழ்வேன் யாதுமொன் றறிந்திலே னந்தோ

அருட்பெருஞ்ஜோதி

121. பராபரன் உண்மை நிலையம்

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

எவ்வுயிரும் பொதுவெனக்கண் டிரங்கியுப கரிக்கின்றார் யாவ ரந்தச்
செவ்வியர்தஞ் செயலனைத்துந் திருவருளின் செயலெனவே தெரிந்தே னிங்கே
கவ்வையிலாத் திருநெறியத் திருவாளர் தமக்கேவல் களிப்பாற் செய்ய
ஒவ்வியதென் கருத்தவர்சீ ரோதிடவென் வாய்மிகவு மூர்வ தாலோ. 1

எத்துணையும் பேதமுறா தெவ்வுயிருந் தம்முயிர்போ லெண்ணியுள்ளே
ஒத்துரிமை யுடையவரா யுவக்கின்றார் யாவரவ ருளந்தான் சுத்த
சித்துருவா யெம்பெருமா னடம்புரியு மிடமெனநான் தெரிந்தே னந்த
வித்தகர்தம் அடிக்கேவல் புரிந்திடவென் சிந்தைமிக விழைந்த தாலோ.

கருணையொன்றே வடிவாகி எவ்வுயிருந் தம்முயிர்போற் கண்டுஞானத்
தெருணெறியிற் சுத்தசிவ சன்மார்க்கப் பெருநீதி செலுத்தா நின்ற
பொருணெறிசற் குணசாந்தப் புண்ணியர்தந் திருவாயாற் புகன்ற வார்த்தை
அருணெறிவே தாகமத்தி னடிமுடிசொல் வார்த்தைகளென் றறைவ ராலோ.

129. பிரார்த்தனை விளக்கம்

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருணைக் கடலே யதிலெழுந்த கருணை யமுதே கனியமுதிற்
றருணச் சுவையே சுவையனைத்துஞ் சார்ந்த பதமே தற்பதமே
பொருண்மெய்ப் பரமே சிதம்பரமாம் பொதுவி னடிக்கும் பரம்பரமே
தெருண்மெய்க் கருத்திற் கலந்தெனையுஞ் சித்தி நிலைகள்தெரித்தருளே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

130. உண்மை விளக்கம்

இலக்கணப் பொருள்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வருமுன் வந்ததாக் கொள்ளுத லெனக்கு
வழக்கம் வள்ளல்நீ மகிழ்ந்தருட் ஜோதி
தருமுன் றந்தனை யென்றிருக் கின்றேன்
தந்தை நீதரல் சத்திய மென்றே
குருமுன் பொய்யுரை கூறலே னினியிக்
குவல யத்திடைக் கவலையைத் தரியேன்
திருமுன் விண்ணப்பஞ் செய்தனன் கருணை
செய்க வாழ்கநின் திருவருட் புகழே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

131. சமரச சித்தாந்தப் பரநெறி விளக்கம்

கலிநிலைத்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

உய்வீர் தாமிது நங்குரு வாணையொன் றுரைப்பேன்
சைவ மாதிசித் தாந்தத்து மறைமுடித் தலத்தும்
நைவ தின்றியாங் கதுவது வாயது நமது
தெய்வ மாகிய சிவபரம் பொருளெனத் தெளிவீர்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

132. தனிப் பாடல்கள்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காட்டைக் கடந்தே னட்டை யடைந்தேன்
கவலை தவிர்ந்தே னுவகை மிகுந்தேன்
வீட்டைப் புகுந்தேன் தேட்டமு துண்டேன்
வேதா கமத்தின் விளைவெலாம் பெற்றேன்
ஆட்டைப் புரிந்தே யம்பலத் தோங்கும்
ஐயர் திருவடிக் கானந்த மாகப்
பாட்டைப் படித்தேன் படிக்கின்றேன் மேலும்
படிப்பே னெனக்குப் படிப்பித்த வாறே. 1

அம்பலஞ் சேர்ந்தே னெம்பல மார்ந்தேன்
அப்பனைக் கண்டேன் செப்பமுட் கொண்டேன்
உம்பர் வியப்ப இம்ப ரிருந்தேன்
ஓதா துணர்ந்தேன் மீதான முற்றேன்
நம்பிடு வணைக்கு மெம்பெரு மானை
நாயகன் றன்னைத் தாயவன் றன்னைப்
பம்புறப் பாடிப் படிக்கின்றேன் மேலும்
படிப்பே னெனக்குப் படிப்பித்த வாறே. 2

கள்ளத்தை யற்ற வுள்ளத்தைப் பெற்றேன்
கன்றிக் கனிந்தே மன்றிற் புகுந்தேன்
தெள்ளத் தெளிந்த வெள்ளத்தை யுண்டேன்
செய்வகை கற்றே னுய்வகை யுற்றேன்
அள்ளக் குறையா வள்ளற் பொருளை
அம்பலச் சோதியை யெம்பெரு வாழ்வை
பள்ளிக்குட் பாடிப் படிக்கின்றேன் மேலும்
படிப்பே னெனக்குப் படிப்பித்த வாறே. 3

வேறு

கொச்சகக்கலிப்பா

மன்னப்பா மன்றிடத்தே மாநடஞ்செய் யப்பாவென்
றன்னப்பா **சண்முகங்கொள் சாமி**யப்பா வெவ்வுயிர்க்கும்
முன்னப்பா பின்னப்பா மூர்த்தியப்பா மூவாத
பொன்னப்பா ஞானப் பொருளப்பா தந்தருளே. 4

ஆதியே திருவம்பலத் தாடல்செய் யரசே
நீதியே யெலாம் வல்லவாநல்லவா நினைந்தே
ஓதியே யுணர்தற் கரிதாகிய வொருவான்
ஜோதியே யெனைச்சோதி யேல்சோதியே வினியே. 5

வேறு

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

கலக்க நீங்கினேன் களிப்புறு கின்றேன்
கனக வம்பலங் கனிந்தசெங் கனியே
துலக்க முற்றசிற் றம்பலத் தமுதே
தூய ஜோதியே சுகப்பெரு வாழ்வே
விலக்க வில்லதோர் தனிமுத லரசே
வேத மாகமம் விளம்புமெய்ப் பொருளே
அலக்க ணற்றமெய் யன்பர்த முளத்தே
அமர்ந்ததோர் சச்சி தானந்த சிவமே. 6

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

அழியாநிலை யாதது மேவிநின் னன்பி னேடும்
ஒழியாதுனைப் பாடிநின் றாடி யுலகி னூடே
வழியாமுயிர்க் கின்பம் புரிந்து வயங்கல் வேண்டும்
இழியாதருள் வாய்பொது மேவிய வெந்தை நீயே. 7

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

வள்ளலாங் கருணை மன்றிலே யமுத வாரியைக் கண்டன மனமே
அள்ளலா மெடுத்துக் கொள்ளலாம் பாடி யாடலா மடிக்கடி வியந்தே
உள்ளெலா நிரம்ப வுண்ணலா முலகி லோங்கலா முதவலா முறலாம்
கள்ளெலா முண்ட வண்டென வின்பங் காணலாங் களிக்கலா மினியே.

விண்ணெலாங் கலந்த வெளியிலா னந்தம் விளைந்தது விளைந்தது மனனே
கண்ணெலாங் களிக்கக் காணலாம் பொதுவிற் கடவுளே யென்றுநங் கருத்தில்
எண்ணலா மெண்ணி யெழுதலா மெழுதி யெத்தலா மெடுத்தெடுத் துவந்தே
உண்ணலாம் விழைந்தார்க் குதவலா முலகி லோங்கலா மோங்கலா மினியே.

படித்தவென் படிப்புங் கேள்வியு மிவற்றின் பயனதாமுணர்ச்சியுமடியேன்
பிடித்தநன் னிலையு முயிருமெய் யின்பும் பெருமையுஞ் சிறப்புநா னுண்ணும்
வடித்ததெள் ளமுதும் வயங்குமெய் வாழ்வும் வாழ்க்கைநன் முதலுமன் றகத்தே
நடித்தபொன் னடியுந் திருச்சிற் றம்பலத் தேநண் ணியபொருளுமென் றறிந்தேன

கொச்சகக் கலிப்பா

எல்லார்க்குங் கடையாகி யிருந்தேனுக் கருள்புரிந்தே
எல்லார்க்குந் துணையாகி யிருக்கவைத்தா யெம்பெருமான்
எல்லார்க்கும் பொதுவில்நட மிடுகின்ற யிவ்வண்ணம்
எல்லார்க்குஞ் செய்யாமை யாதுகுறித் திசையெனக்கே. 11

என்னுடைய விண்ணப்ப மிதுகேட்க வெம்பெருமான்
நின்னுடைய பெருங்கருணை நிதியுடையே னுதலினுல்
பொன்னுடையா னயன்முதலாம் புங்கவரை வியவேனென்
தன்னுடைய செயலெல்லாந் தம்பிரான் செயலன்றே. 12

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

தரம்பிற றறியாத் தலைவவோர் முக்கட் டனிமுதற் பேரருட் ஜோதி
பரம்பர ஞான சிதம்பர நடஞ்செய் பராபர நிராமய நிமல
உரம்பெறு மயன்மால் முதற்பெருந்தேவருளத்ததிசயித்திடவெனக்கே
வரந்தரு கின்றாய் வள்ளனின் கருணை மாகடற் கெல்லைகண் டிலனே. 13

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

நான்சொன்ன வார்த்தை யெலாந்
தான்சொன்ன வார்த்தையென்று நயந்தானென்னை
ஏன்சொன்ன தென்றிறையும் வினவியதும்
இல்லையுள மிசைந்தா னந்தோ
தேன்சொன்ன மொழியம்மை சிவகாம
வல்லிகண்டு சிறக்க நாளும்
வான்சொன்ன மணிமன்றில் நடம்புரிவான்
பெருங்கருணை வாய்மை யென்னே. 14

ஆடியகான்மலர்களுக்கேயன்புடையார்யாவரிங்கேயவர்க்கேயின்பங்
கூடியதென் றாரணமு மாகமமும் ஆணையிட்டுக் கூறும் வார்த்தை
ஓடியதோ நெஞ்சேநீ யுன்னுவதென் பற்பலவா யுன்னே லின்னே
பாடியவன் றிருப்பாட்டைப் படிகண்டாய் இன்புலகப் படிகண் டாயே.

கட்டளைக் கலிப்பா

நாய்க்கு மோர்தவி சிட்டுப்பொன் மாமுடி
நன்று சூட்டினை யென்றுநின் னன்பர்கள்
வாய்க்கு வந்த படிபல பேசவே
மதியி லேனையு மன்னருட் சத்தியாந்
தாய்க்குக் காட்டிநற் றண்ணமு தூட்டியோர்
தவள மாடப்பொன் மண்டபத் தேற்றியே
சேய்க்கு நேரவென் கையிற்பொற் கங்கணந்
திகழக் கட்டினை யென்னைநின் செய்கையே. 16

கொச்சகக் கலிப்பா

ஓங்குமன்ப ரெல்லாரு முள்ளே விழித்துநிற்கத்
தூங்கியவென் றன்னை யெழுப்பியருட் டுயபொருள்
வாங்குகவென் றென்பால் வலியக் கொடுத்தமுதும்
பாங்குறநின் றூட்டினையே யெந்தாய்நின் பண்பிதுவே. 17

நாட்பாரி லன்பரெலாம் நல்குகவென் றேத்திநிற்ப
ஆட்பாரி லன்போ ரணுத்துணையு மில்லேற்கே
நீட்பா யருளமுத நீகொடுத்தாய் நின்னையிங்கே
கேட்பா ரிலையென்று கீழ்மேல தாக்கினையே. 18

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

கன்றுடைய பசுப்போலே கசிந்துருகு மன்பரெலாங் காணக்காட்டும்
என்றுடைய நாயகனே யெல்லாஞ்செய் வல்லவனே யிலங்குஞ்ஜோதி
மன்றுடைய மணவாளா மன்னவனே யென்னிருகண் மணியேநின்னை
அன்றுடையே னின்றுவிடே னுணையுன்மே லாணையுன்மேலாணையையா.

கொச்சகக் கலிப்பா

என்றரத்துக் கேலாத வெண்ணங்க ளெண்ணுகின்றேன்
முன்றரத்தி னெல்லா முடித்துக் கொடுக்கின்றாய்
நின்றரத்தை யென்புகலே னின்வலப்பால் மேவுபசும்
பொன்றரத்தையென்னுரைக்கேன்பொற்பொதுவினடிக்கின்றோய்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

இன்பிலேவயங்குஞ்சிவபரம்பொருளேஎன்னுயிர்க்கமுதமேயென்றன்
அன்பிலே பழுத்த தனிப்பெரும் பழமேயருணடம் புரியுமென் னரசே
வன்பிலே விளைந்த மாயையும் வினையு மடிந்தன விடிந்ததா லிரவுந்
துன்பிலே னினிநானருட்பெருஞ்ஜோதிச்சூழலிற்றுலங்குகின்றேனே.

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

தேன்பாட லன்புடையார்செயப்பொதுவில் நடிக்கின்றசிவமேஞானக்
கான்பாடிச் சிவகாம வல்லிமகிழ் கின்றதிருக் கணவா நல்ல
வான்பாட மறைபாட வென்னுளத்தே விளங்குகின்ற மன்றுநின்னை
யான்பாட நீதிருத்த வென்னதவஞ் செய்தேனோ எந்தாய் எந்தாய். 22

ஆன்பாலுநறுந்தேனுஞ்சர்க்கரையுங்கூட்டியதெள்ளமுதேயென்றன்
ஊன்பாலு முளப்பாலு முயிர்ப்பாலு மொளிர்கின்றவொளியேவேதம்
பூம்பாடல் புனைந்தேத்த வென்னுளத்தேயாடுகின்றபொன்னேநின்னை
யான்பாட நீதிருத்த வென்னதவஞ் செய்தேனோஎந்தாய்எந்தாய். 23

கலித்துறை

அப்பூறு செஞ்சடை யப்பாசிற் றம்பலத் தாடுகின்றோய்
துப்பூறு வண்ணச் செழுஞ்சுட ரேதனிச் சோதியனே
வெப்பூறு நீக்கிய வெண்ணீறு பூத்தபொன் மேனியனே
உப்பூறு வாய்க்குத்தித் திப்பூறு காட்டிய வுத்தமனே. 24

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

கலக்க மற்றுநா னின்றனைப் பாடியே களிக்கின்ற நாளெந்நாள்
இலக்க முற்றறிந் திடவருள் புரிகுவா யெந்தையிவ் விரவின்கண்
துலக்க முற்றசிற் றம்பலத் தாடுமெய்ச் சோதியே சுகவாழ்வே
அலக்க ணற்றிடத் திருவருள் புரியுமென் னப்பனே யடியேற்கே. 25

கலித்துறை

நஞ்சுண் டுயிர்களைக் காத்தவ னேநட நாயகனே
பஞ்சுண்ட சிற்றடிப் பாவைபங் காநம் பராபரனே
மஞ்சுண்ட செஞ்சடை மன்றுபொன் னம்பல வாவலவா
பிஞ்சுண்ட வாய்க்குப் பழமளித் தாண்ட பெரியவனே. 26

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

கலைவளர் முடிய தென்னையாட் கொண்ட கருணையங் கண்ணது ஞான
நிலைவளர் பொருள துலகெலாம் போற்ற நின்றது நிறைபெருஞ்ஜோதி
மலைவளர் கின்ற தருள்வெளி நடுவே வயங்குவ தின்பமே மயமாய்த்
தலைவளர்திருச்சிற்றம்பலந்தனிலேதனித்தெனக்கினித்ததோர்கனியே

சிறுநெறிக் கெனைத்தா னிழுத்ததோர்கொடிய தீமனமாயையைக் கணத்தே
வெறுவிய தாக்கித் தடுத்தெனை யாண்ட மெய்யநின் கருணையென் புகல்வேன்
உறுநறுந் தேனு மமுதுமென் கரும்பி லுற்றசா றட்டசர்க் கரையும்
நறுநெயுங்கலந்தசுவைப்பெரும்பழமேஞானமன்றோங்குமென்னட்பே

புல்லிய நெறிக்கே யிழுத்தெனை யலைத்த பொய்ம்மன மாயையைக் கணத்தே
மெல்லியதாக்கித்தடுத்தெனையாண்டமெய்யநின் கருணைஎன்புகல்வேன்
வல்லியென் னம்மை மகிழமன்றோங்கும் வள்ளலே மறைகளா கமங்கள்
சொல்லிய பதியே மிகுதயா நிதியே தொண்டனே னுயிர்க்குமெய்த் துணையே.

கலிநிலைத்துறை

அங்கே யுன்ற னன்பர்க ளெல்லா மமர்கின்றார்
இங்கே நீதா னென்னள வின்னு மிரங்காயேல்
எங்கே போகேன் யாரொடு நோகே னெதுசெய்கேன்
செங்கேழ் வேணித் திங்க ளணிந்தருள் சிவனேயோ. 30

ஈயோ டுறழுஞ் சிறியே னளவி லெந்தாய்நின்
சேயோ டுறழும் பேரருள் வண்ணத் திருவுள்ளங்
காயோ பழமோ யாதோ வறியேன் கவல்கின்றேன்
தீயோ டுறழுந் திருவருள் வடிவச் சிவனேயோ. 31

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

அருவா ரமுதே யென்னுடைய வன்பே யென்ற னறிவே யென்
பொருளாயகத்தும்புறத்துமெனைப்புணர்ந்தகருணைப்பொருப்பேமெய்த்
தெருளா மொளியே வெளியாகச் சிற்றம் பலத்தே நடிக் கின்றோய்
இருளாயினவெல்லாந்தவிர்த்தென் னெண்ண முடிப்பாயிப்போதே. 32

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம

மதிக்களவா மணிமன்றிற் றிருநடஞ்செய் திருத்தாளை வழுத்தலின்று
பதிக்களவா நலந்தருவ லென்றுநினை யேத்துதற்குப்பணிக்கின்றேனீ
விதிக்களவாச் சித்திகண்முன் காட்டுகவிங் கெனகினாய் விரைந்த நெஞ்சே
பொதிக்களவாமுன்னரிங்கேசத்தத்திற்களவென்பார்போன்றாயன்றே

கலிநிலைத்துறை

கருணை யாம்பெருங் கடலமு தளித்தனை யெனக்கே
தருண வாரிச மலர்ப்பதந் தந்தனை நின்னை
அருண வண்ணவொண் சுடர்மணி மண்டபத் தடியேன்
பொருண யப்புறக் கண்டுகண் டுளமகிழ் போதே. 34

கொச்சகக்கலிப்பா

வானாகி வானடுவே மன்னு மொளியதனிற்
றானாகி வானாகிச் **சன்மார்க்க ருள்ளிருக்குந்**
தேனாகித் தெள்ளமுதாய்த் தித்திக்குந் தேவேநீ
யானாகி யென்னு ளிருக்கின்றா யென்னேயோ. 35

கலிவிருத்தம்

ஞானாகரச் சுடரே ஞானமணி விளக்கே
ஆனாவருட் பெருஞ்சிற் றம்பலத்தே யானந்தத்
தேனா ரமுதாஞ் சிவமே சிவமேநீ
நானாகி யென்னுள் நடிக்கின்றா யென்னேயோ. 36

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

சிற்சபைக் கண்ணும் பொற்சபைக் கண்ணுந்
திருநடம் புரியுந் திருநட ராஜ
எனக்கருள் புரிந்த நினக்கடி யேன்கைம்
மாற்றை யறிந்திலன் போற்றிநின் னருளே. 37

நாயினுஞ் சிறியே னியினும் பெரியேன்
யாதிற் பெரியேன் றீதிற் பெரியேன்
என்னையாண் டருளினை யென்னையாண் டவனே
அம்பலத் தாடல்செய் யெம்பெரும் பொருளே. 38

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

அருட்பெருங் கடலே யென்னை யாண்டசற் குருவே ஞானப்
பொருட்பெருஞ் சபையி லாடும் பூரண வாழ்வே நாயேன்
மருட்பெரு மாயை முற்று மடிந்தன வினைக ளோடே
இருட்பெருந் தடையை நீக்கி யிரவியு மெழுந்த தன்றே. 39

மாணவ நிலைக்கு மேலே வயங்கிய வொளியே மன்றில்
தாணவ நடஞ்செய் கின்ற தனிப்பெருந் தலைவனே யென்
கோணவ மாயை யெல்லாங் குலைந்தன வினைக ளோடே
ஆணவ விருளை நீக்கி யலரியு மெழுந்த தன்றே. 40

தற்பரம் பொருளே வேதத் தலைநின்ற வொளியே மோனச்
சிற்பர சுகமே மன்றிற் றிருநடம் புரியுந் தேவே
வற்புறு மாயை யெல்லா மடிந்தன வினைக ளோடே
இற்படு மிருளை நீக்கி யிரவியு மெழுந்த தன்றே. 41

குறள் தாழிசை

அணியேயெனது மெய்யறிவேபொது வளரரசேதிரு வருளமுதே
இனிதருள்வா யிதுதருண மமுதருளா யிதுதருணம்
மணியேயெனது கண்மணியேபொது வளர்மதியே திருவருண்மதியே
அருள்புரிவா யிதுதருண மருள்புரிவா யிதுதருணம். 42

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

மழவுக்கு மொருபிடிசோ றளிப்பதன்றி யிருபிடியூண் வழங்க லிங்கே
உழவுக்கு முதல்குறையு மெனவளர்த்தங் கவருறையெலா மோகோ பேயின்
விழவுக்கும் **புலாலுண்ணும் விருந்துக்கு மருந்துக்கு** மெலிந்துமாண்டார்
இழவுக்கு மிடர்க்கொடுங்கோ லிறைவரிக்குங் கொடுத்திழப்பா ரென்னே யென்னே.

கட்டளைக் கலிப்பா

உடுக்க வோவொரு கந்தைக்கு மேலிலை
உண்ண வோவுண வுக்கும் வழியிலை
படுக்க வோபழம் பாய்க்குங் கதியிலை
பாரி னல்லவர் பாற்சென்று பிச்சைதான்
எடுக்க வோதிட மில்லையென் பாலுனக்
கிரக்க மென்பது மில்லை உயிரைத்தான்
விடுக்க வோமன மில்லையென் செய்குவேன்
வெண்பி றைச்சடை வித்தக வள்ளலே. 44

பண்டு நின்றிருப் பாத மலரையே
பாடி யாடிய பத்திமை யோரைப்போல்
தொண்டு கொண்டெனை யாண்டனை யின்றுதான்
துட்ட னென்று துரத்திடல் நன்றுகொல்
குண்டு நீர்க்கடல் சூழுல கத்துளோர்
குற்ற மாயிரங் கோடிசெய் தாலுமுன்
கொண்டு பின்குலம் பேசுவ ரோவெனைக்
குறிக்கொள் வாயெண் குணந்திகழ் வள்ளலே. 45

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

கரும்பசைக்கு மொழிச்சிறியார் கன்மனத்திற் பயின்றுபயின்
றிரும்பசைக்கு மனம்பெற்றேன் யானேயிவ் **வேழைகள்தம்**
அரும்பசிக்கு மருந்தளிப்பே னந்தோவிங் கென்னலே
துரும்பசைக்க முடியாதே ஜோதிநடப் பெருமானே. 46

கலித்தாழிசை

அருளாலே யருளிறை யருள்கின்ற பொழுதங்
கனுபவ மாகின்ற தென்னடி தாயே
தெருளாலே மருளாலே தெரியாது தெரியுந்
திருநட வின்பமென் றறியாயோ மகளே. 47

அறிவாலே யறிவினை யறிகின்ற பொழுதங்
கனுபவ மாகின்ற தென்னடி தாயே
செறிவாலே பிறிவாலே தெரியாது தெரியுந்
திருவரு ளுருவமென் றறியாயோ மகளே. 48

கலித்துறை

மாதோர் புடைவைத்த மாமருந்தே மணியே யென்மட்டில்
யாதோ திருவுளம் யானறி யேனிதற் கென்னசெய்வேன்
போதோ கழிகின்ற தந்தோநின் றன்னைப் பொருந்துகின்ற
சூதோ ரணுவுந் தெரியே னின்பாதத் துணைதுணையே. 49

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

நல்வினைசிறிதுநயந்திலேனென்பாள் நான்செயத்தக்கதேதென்பாள்
செல்வினையொன்றுந்தெரிந்திலனையோ தெய்வமேதெய்வமேஎன்பாள்
வெல்வினை மன்றினடம் புரிகின்றார் விருப்பில ரென்மிசை யென்பாள்
வல்வினை யுடையே னென்றுளம் பதைப்பாள் வருந்துவாள் நான்பெற்ற மகளே.

கலிநிலைத்துறை

பூவார் கொன்றைச் செஞ்சடை யாளர் புகழாளர்
ஈவார் போல்வந் தென்மனை புக்கா ரெழில்காட்டித்
தேவார் தில்லைச் சிற்சபை மேவுந் திருவாளர்
ஆவா வென்றா ரென்னடி யம்மா வவர்சூதே. 51

கலித்துறை

எல்லாக் குறையுந் தவிர்ந்தேனுன் னின்னரு ளெய்தினநான்
வல்லாரின் வல்லவ னானேன் கருணை மருந்தருந்தி
நல்லா ரெவர்க்கு முபகரிப் பானிங்கு நண்ணுகின்றேன்
கொல்லா விரதத்தி லென்னைக் குறிக்கொண்ட கோலத்தனே.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

ஆர்ந்தவருட் பெருஞ்ஜோதி யப்பாநா னடுத்தவர்தஞ்
சோர்ந்தமுகம் பார்க்கவினித் துணியேனின் னருளாணை
நேர்ந்தவர்கள் நேர்ந்தபடி நெகிழ்ந்துரைக்கும் வார்த்தைகளும்
ஓர்ந்துசெவி புகத்துணியேன் உன்னாணை யுன்னாணை. 53

கலிவிருத்தம்

பொத்திய மலப்பிணிப் புழுக்கு ரம்பைதான்
சித்தியற் சுத்தசன் மார்க்கச் சேர்ப்பினால்
நித்திய மாகியே நிகழு மென்பது
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சகத்து ளீர்களே. 54

ஓவுறுத் துயர்செயு முடம்புதா னென்றுஞ்
சாவுறா தின்பமே சார்ந்து வாழலாம்
மாவுறுச் சுத்தசன் மார்க்க நன்னிலை
மேவுறார் தங்களை விடுக நெஞ்சமே. 55

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

ஆடுகின்ற சேவடிக்கே யாளானேன் மாளாத வாக்கை பெற்றேன்
கூடுகின்ற சன்மார்க்க சங்கத்தே நடுவிருந்து குலாவு கின்றேன்
பாடுகின்றே னெந்தைபிரான் பதப்புகழை யன்பினொடும் பாடிப் பாடி
நீடுகின்றே னின்பக்கூத் தாடுகின்றேனெண்ணமெலாநிரம்பினேனே.

என்னுரைக்கே னென்னுரைக்கே னிந்தவதி சயந்தன்னை எம்மனோர் காள்
பொனனுரைக்கு மணிமன்றிற் றிருநடனம் புரிகின்ற புனிதனென் னுள்
மின்னுரைக்கும் படிகலந்தான பிரியாமல் விளங்குகின் றான்மெய்ம்மை யான்
தன்னுரைக்கு மென்னுரைக்குஞ் சமரசஞ்செய் தருள்கின்றான் சகத்தின் மீதே.

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

சன்மார்க்க சங்கத்தீர் சிற்றடியே னுமது
தாள்வணங்கிச் சாற்றுகின்றேன் றயவினொடுங் கேட்பீர்
என்மார்க்கத் தெனைநுமக்கு ளொருவனெனக் கொள்வீர்
எல்லாஞ்செய் வல்லநம திறைவனையே தொழுவீர்
புன்மார்க்கத் தவர்போலே வேறுசில புகன்றே
புந்திமயக் கடையாதீர் பூரணமெய்ச் சுகமாய்த்
தன்மார்க்க மாய்விளங்குஞ் சுத்தசிவ மொன்றே
தன்னாணை யென்னாணை சார்ந்தறிமி னீண்டே. 58

காற்றாலே புவியாலே ககனமத னாலே
கனலாலே புனலாலே கதிராதி யாலே
கூற்றாலே பிணியாலே கொலைக்கருவி யாலே
கோளாலே பிறவியற்றுங் கொடுஞ்செயல்க ளாலே
வேற்றாலே யெஞ்ஞான்று மழியாதே விளங்கும்
மெய்யளிக்கவேண்டுமென்றேன்விரைந்தளித்தானெனக்கே
ஏற்றாலே யிழிவெனநீர் நினையாதீ ருலகீர்
எந்தையருட் பெருஞ்ஜோதி யிறைவனைச்சார் வீரே. 59

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

தந்தை தன்மையே தனையன்றன் தன்மைஎன்று சாற்றுதல்சத்தியங்கண்டீர்
எந்தை யெம்பிரா னைந்தொழில்புரியு மிறைவன் மன்றுளே யியனட்ம்புரிவான்
மைந்த னென்றன்னை யாண்டவனெல்லாம் வல்லநாயக னல்லசீ ருடையான்
அந்த ணாளன் மெய்யறி வுடையவனென் னப்பன்றன்மையென்றன்மைஎன்றறிமின்.

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

உழக்கறியீ ரளப்பதற்கோ ருளவறியீ ருலகீர்
ஊரறியீர் பேரறியீர் உண்மையொன்று மறியீர்
கிழக்கறியீர் மேற்கறியீ ரம்பலத்தே மாயைக்
கேதமற நடிக்கின்ற பாதமறி வீரோ
வழக்கறிவீர் சண்டையிட்டே வம்பளக்க வறிவீர்
வடிக்குமுன்னே சோறெடுத்து வயிற்றடைக்க வறிவீர்
குழைக்கறியே பழக்கறியே கூட்டுவர்க்கக் கறியே
குழம்பேசா றேயெனவும் கூறவறி வீரே. 61

இணக்கறியீ ரிதமறியீ ரிருந்தநிலை யறியீர்
இடமறியீர் தடமறியீ ரிவ்வுடம்பை யெடுத்த
கணக்கறியீர் வழக்கறியீ ரம்பலத்தே மாயைக்
கலக்கமற நடிக்கின்ற துலக்கமறி வீரோ
பிணக்கறிவீர் புரட்டறிவீர் பிழைசெயவே யறிவீர்
பேருணவைப் பெருவயிற்றுப் பிலத்திலிட வறிவீர்
மணக்கறியே பிணக்கறியே வறுப்பேபேர்ப் பொரிப்பே
வடைக்குழம்பே சாறேயென் றடைக்கவறி வீரே. 62

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

கடுகாட்டுக் கறிக்கிடுக தாளிக்க வெனக்கழறிக் களிக்காநின்ற
சுடுகாட்டுப் பிணங்காள் இச்சுகமனைத்தும் கணச்சுகமே சொல்லக்கேண்மின்
முடுகாட்டுக் கூற்றுவருஞ் சாவீராற் [1]**சாவதற்கு முன்னே நீவிர்**
இடுகாட்டுப் பிணங்கண்டா லேத்துமினோ எமையுமிவ்வா றிடுகவென்றே. 63

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

கடல்கடந்தேன் கரையடைந்தேன் கண்டுகொண்டேன் கோயில்
கதவுதிறந் திடப்பெற்றேன் காட்சியெலாங் கண்டேன்
அடர்கடந்த திருவமுதுண் டருளொளியா லனைத்தும்
அறிந்துதெளிந் தறிவுருவா யறியாமை யடைந்தேன்
உடல்குளிர்ந்தே னுயிர்கிளர்ந்தே னுள்ளமெலாந் தழைத்தேன்
உள்ளபடி யுள்ளபொரு ளுள்ளவனாய் நிறைந்தேன்
இடர்தவிர்க்குஞ் சித்தியெலா மென்வசமோங் கினவே
இத்தனையும் பொதுநடஞ்செய் யிறைவனருட் செயலே. 64

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

வாது பேசிய மனிதர்கா ளொரு வார்த்தை கேண்மின்கள் வந்துநும்
போது போவதன் முன்ன ரேயருட் பொதுவி லேநடம் போற்றுவீர்
தீது பேசினீ ரென்றிடாதுமைத் திருவு ளங்கொளுங் காண்மினோ
சூது பேசிலே னன்மை சொல்கின்றேன் சுற்ற மென்பது பற்றியே.

1. "பரன் அளிக்கும் தேகமிது சுடுவது அபராதம்" - பதிகம் 111 பாட்டு 9.

கட்டளைக் கலிப்பா

வெட்டை மாட்டி விடாப்பெருந் துன்பநோய்
விளைவ தெண்ணிலர் வேண்டிச்சென் றேதொழுக்
கட்டை மாட்டிக்கொள் வாரென வேண்டிப்பெண்
கட்டை மாட்டிக்கொள் வார்தங் கழுத்திலே
துட்டை மாட்டின் கழுத்தடிக் கட்டையோ
துணிக்குங் கட்டைய தாமிந்தக் கட்டைதான்
எட்டை மாட்டி யுயிர்விடக் கட்டைமேல்
ஏறும் போது மிழுக்கின்ற கட்டையே. 66

புண்ணைக் கட்டிக்கொண் டேயதன் மேலொரு
புடவை கட்டிப் புதுமைகள் காட்டிடும்
பெண்ணைக் கட்டிக்கொள் வாரிவர் கொள்ளிவாய்ப்
பேயைக் கட்டிக்கொண் டாலும்பி ழைப்பர்காண்
மண்ணைக் கட்டிக்கொண் டேயழு கின்றவிம்
மடையப் பிள்ளைகள் வாழ்வினை நோக்குங்கால்
கண்ணைக் கட்டிக்கொண் டூர்வழி போங்கிழக்
கழுதை வாழ்விற் கடையென லாகுமே. 67

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

உணிக்கு மூட்டுக்கும் கொதுகுக்கும்பேனுக்குமுவப்புறப்புசிக்கின்றீர்
துணிக்குங் காசுக்குஞ் சோற்றுக்கு மூர்தொறுஞ் சுற்றிப்போ யலைகின்றீர்
பிணிக்கும்பிடைக்குமுடலுளங் கொடுக்கின்றீர்பேதையீர்நல்லோர்கள்
பணிக்கும் வேலைசெய் துண்டுடுத் தம்பலம் பரவுதற் கிசையீரே. 68

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

தூக்கமுந் துயரு மச்சமு மிடருந்தொலைந்தனதொலைந்தனவெனைவிட்
டேக்கமும் வினையு மாயையு மிருளு மிரிந்தன வொழிந்தன முழுதும்
ஆக்கமு மருளு மறிவுமெய் யன்பு மழிவுறா வுடம்புமெய் யின்ப
ஊக்கமு மெனையே யுற்றன வுலகீ ருண்மையிவ் வாசக முணர்மின்.

ஆதியு நடுவு மந்தமுமில்லா அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னுளத்தே
நீதியிற் கலந்து நிறைந்தது நானு நித்திய னயினே னுலகீர்
சாதியு மதமுஞ் சமயமுந் தவிர்த்தே சத்திய சுத்தசன் மார்க்க
வீதியிலுமைத்தானிறுவுவனுண்மைவிளம்பினேன்வம்மினோவிரைந்தே

மது விலக்கு

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

மதிப்பாலை யருட்பாலை யானந்தப் பாலையுண்ண மறந்தார் சில்லோர்
விதிப்பாலை யறியேந்தாய்ப் பாலையுண்டு கிடந்தழுது விளைவிற் கேற்பக்
கொதிப்பாலை **உணர்வழிக்குங் குடிப்பாலை மடிப்பாலைக்** குடிப்பாரிங்கே
துதிப்பாலை யருள்தருநந் தேவசிகா மணித்தேவைத் துதியாரந்தோ.

வெறி விலக்கு

வெண்பா

இம்மை யறையனைய வேசூர மாதருமா
இம்மையுமை யிம்மையையோ என்செய்த—தம்மைமதன்
மாமாமா மாமாமா மாமாமா மாமாமா
மாமாமா மாமாமா மா. 72

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

ஒன்றுமுன் னெண்பாலெண் ணிட்டிடைத்தவுவைக்குமேற்றனையருள்ஒளியால்
நன்றுகண் டாங்கே யருட்பெருஞ் ஜோதி நாதனைக் கண்டவனடிக்கும்
மன்றுகண் டதனிற் சித்தெலாம் வல்ல,மருந்துகண் டுற்றது வடிவாய்
நின்றுகொண் டாடுந் தருணமிங் கிதுவே நெஞ்சமே யஞ்சலை நீயே. 73

கலித்துறை

கண்டேன் சிற்றம்பலத் தானந்த நாடகங் கண்டுகளி
கொண்டே னெல்லாம் வல்லசித்தனைக் கூடிக் குலவியமு
துண்டேன் மெய்ஞ்ஞான வுருவடைந் தேன்பொய் யுலகொழுக்கம்
விண்டேன் **சமரச சன்மார்க்கம்** பெற்ற வியப்பிதுவே. 74

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

உயிரெலா மொருநீ திருநடம் புரியும்
ஒருதிருப் பொதுவென வறிந்தேன்
செயிரெலாந் தவிர்ந்தேன் றிருவெலா மடைந்தேன்
சித்தெலாம் வல்லதொன் றறிந்தேன்
மயிரெலாம் புளகித் துளமெலாங் கனிந்து
மலர்ந்தனன் **சுத்தசன் மார்க்கப்**
பயிரெலாந் தழைக்கப் பதியெலாங் களிக்கப்
பாடுகின்றேன் பொதுப் பாட்டே. 75

அருந்தவர் காண்டற் கரும்பெருங் கருணை அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னுளத்தே
இருந்தன னம்மாநான் செய்த தவந்தான் என்னையோ வென்னையோ வென்றன்
திருந்துதெள் ளமுதுண் டழிவெலாந் தவிர்ந்த திருவுரு வடைந்தனன் ஞான
மருந்துமா மணியு மந்திர நிறைவும் வாய்த்தன வாய்ப்பினென் ருளே.

நேரிசை வெண்பா

உன்னைவிட மாட்டேனு னுன்னை யெம்பெருமான்
என்னைவிட மாட்டா யிருவருமாய் — மன்னியென்றும்
வண்மை யெலாம்வல்ல வாய்மையரு ளாலுலகுக்
குண்மை யின்பஞ் செய்து மூவந்து. 77

இதுவே தருண மெனையணைதற் கிங்கே
பொதுவே நடிக்கும் புனிதா — விதுவேய்ந்த
சென்னியனே சுத்த சிவனே யுனக்கடியேன்
அன்னியனே யல்லே னறிந்து. 78

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருநி லைத்தநல் லருளொடு மன்பொடுஞ் சிறப்பொடுஞ் செழித்தோங்க
உருநி லைத்திவண் மகிழ்வொடு வாழ்வுற வுவந்துநின் னருள்செய்வாய்
இருநி லத்தவ ரின்புறத் திருவரு ளியல்வடி வொடுமன்றிற்
குருநி லைத்தசற் குருவெனு மிறைவநின் குரைகழற் பதம்போற்றி.

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

யான்முனம் புரிந்த பெருந்தவம் யாதோ என்சொல்வே னென்சொல்வே னந்தோ
ஊன்மன முருக வென்றனைத் தேற்றி ஒளியுருக் காட்டிய தலைவா
ஏன்மனமிரங்காயின் றுநீயென்றேன் என்றசொல்லொலியடங்குதன்முன்
ஆன்மகிழ் கன்றி னணைத்தெனை யெடுத்தாய் அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 80

பனிப்பறுந் தெல்லாம் வல்லசித் தாகிப்
பரந்தரு கின்றமெய் வாழ்வாம்
தனிப்பழ மெனக்கே தந்தைதான் தந்தான்
தமியனே னுண்டன னதன்றன்
இனிப்பைநா னென்னென் றியம்புவே னந்தோ
என்னுயி ரினித்ததென் கரணஞ்
சனிப்பற வினித்த தத்துவ மெல்லாந்
தனித்தனி யினித்தன தழைத்தே. 81

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

மந்திர மறியேன் மற்றை மணிமருந் தறியேன் வேறு
தந்திர மறியே னெந்தத் தகவுகொண் டடைவே னெந்தாய்
இந்திரன் முதலாந் தேவ ரிறைஞ்சப்பொன் மன்றில் வேணிச்
சந்திர னுட வின்பத் தனிநடம் புரியுந் தேவே. 82

கலிவிருத்தம்

சிற்றறி வுடையநான் செய்த தீமைகள்
முற்றவும் பொறுத்தருள் முனிந்திடே லின்றே
தெற்றென வருட்பெருஞ் ஜோதிச் செல்வமும்
மற்றவும் வழங்குக வரதனே யென்றேன். 83

என்றசொல் செவிமடுத் திறையு மஞ்சிடேல்
இன்றுனக் கருட்பெருஞ் ஜோதி யீந்தனம்
நன்றுற மகிழ்வெந் நாளுஞ் சாவுறா
வென்றியு மளித்தன மென்று மேவினன். 84

மேவியென் னுள்ளகத் திருந்து மேலுமென்
ஆவியிற் கலந்திவ னவனென் றோதுமோர்
பூவியற் பேதமும் போக்கி யொன்றதாய்த்
தேவியற் புரிந்தனன் சிதம்ப ரேசனே. 85

அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னகத்தி லோங்கின
மருட்பெருந் திரையெலா மடிந்து நீங்கின
இருட்பெரு மலமுதல் யாவுந் தீர்ந்தன
தெருட்பெருஞ் சித்திகள் சேர்ந்த வென்னையே. 86

நேரிசை வெண்பா

தாதையா மென்னுடைய தாயாமென் சற்குருவாம்
மேதையா மின்ப விளைவுமாம் — ஓது
குணவாளன் றில்லையருட் கூத்த னுமையாள்
மணவாளன் பாத மலர். 87

திருவாமென் றெய்வமாந் தெள்ளமுத ஞானக்
குருவா மெனைக்காக்குங் கோவாம் — பருவரையின்
தேய்ப்பிள்ளை யாமெஞ் சிவகாம வல்லிமகிழ்
மாப்பிள்ளை பாத மலர். 88

என்னறிவா மென்னறிவி னின்பமா மென்னறிவின்
தன்னறிவா முண்மைத் தனிநிலையாம் — மன்னுகொடிச்
சேலையிட்டான் வாழச் சிவகாம சுந்தரியை
மாலையிட்டான் பாத மலர். 89

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

குற்றம் புரித லெனக்கியல்பே குணமாக் கொள்ள லுனக்கியல்பே
சிற்றம் பலவா வினிச்சிறியேன் செப்பு முகமன் யாதுளது
தெற்றென் றடியேன் சிந்தைதனைத் தெளிவித் தச்சந் துயர்தீர்த்தே
இற்றைப் பொழுதே **அருட்ஜோதி யிக** தருண மிதுவாமே. 90

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

அன்புடை யவரேயெல் லாமுடை யவரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னுண்டவரே யென்
வன்புடை மனத்தைநன் மனமாக்கி யெனது
வசஞ்செய்வித் தருளிய மணிமன்றத் தவரே
இன்புடை யவரேயென் னிறையவ ரேயென்
இருகணுண் மணிகளு ளிசைந்திருந் தவரே
என்புடை யெனைத்தூக்கி யெடுத்தீரிங் கிதனை
எண்ணுகின் றேனமு துண்ணுகின் றேனே. 91

வேறு

தன்னைவிடத் தலைமையொரு தகவினுமிங் கியலாத்
தனித்தலைமைப் பெரும்பதியே தருணதயா நிதியே
பொன்னடியென் சிரத்திருக்கப் புரிந்தபரம் பொருளே
புத்தமுத மெனக்களித்த புண்ணியனே நீதான்
என்னைவிட மாட்டாய்நா னுன்னைவிட மாட்டேன்
இருவருமொன் றாகியிங்கே யிருக்கின்றோ மிதுதான்
நின்னருளே யறிந்ததெனிற் செயுஞ்செய்கை யனைத்தும்
நின்செயலோ வென்செயலோ நிகழ்த்திடுக நீயே. 92

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

செவ்வணத் தவரு மறையுமா கமமுந் தேவரு முனிவரும் பிறரும்
இவ்வணத் ததுவென் றறிந்திடற் கரிதா மெந்தைநின் றிருவருட் டிறத்தை
எவ்வணத் தறிவே னெங்ஙனம் புகல்வே னென்தரத் தியலுவ தேயோ
ஒவ்வணத் தரசே எனக்கென விங்கோ ருணர்ச்சியு முண்டுகொ லுணர்த்தே,

உணர்ந்துணர்ந்தாங்கே யுணர்ந்துணர்ந் துணரா வுணர்ந்தவ ருணர்ச்சியா னுழைந்தே
திணர்ந்தன ராகி வியந்திட விளங்குஞ் சிவபதத் தலைவநின் னியலைப்
புணர்ந்தநின் னருளே யறியுநா னறிந்து புகன்றிடுந் தரஞ்சிறி துளதோ
கொணர்ந்தொரு பொருளென் கரங்கொளக் கொடுத்த குருவெனக் கூறலென் றறிப்பே. 94

கலித்துறை

பண்ணிய பூசை நிறைந்தது சிற்றம் பலநடங்கண்
டெண்ணிய வெண்ணம் பலித்தன மெய்யின்ப மெய்தியதோர்
தண்ணிய லாரமு துண்டனன் கண்டனன் சாமியைநான்
நண்ணிய புண்ணிய மென்னுரைக் கேனிந்த நானிலத்தே. 95

கலித்தாழிசை

எக்கரையுங்காணுதேயிருட்கடலிற்கிடந்தேனையெடுத்தாட்கொண்டே
அக்கரைசேர்த் தருளெனுமோர் சர்க்கரையும் எனக்களித்தா னந்தோ வந்தோ. 96

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

ஓங்கார வணைமீது நானிருந்த தருணம்
உவந்தெனது மணவாளர் சிவந்தவடி வகன்றே
ஈங்காரப் பளிக்குவடி வெடுத்தெதிரே நின்றார்
இருந்தருள்க் வெனவெழுந்தே னெழுந்திருப்ப தென்னீ
ஆங்காரம் ஒழியென்று ரொழித்தனனப் போது
நான்றானே வவர்தானே வறிந்திலன்முன் குறிப்பை
ஊங்கார விரண்டுருவு மொன்றானே மாங்கே
உறைந்தவனு பவந்தோழி நிறைந்தபெரு வெளியே. 97

கலித்துறை

நான்செய்த புண்ணிய மென்னுரைக் கேன்பொது நண்ணியதோர்
வான்செய்த மாமணி யென்கையிற் பெற்றுநல் வாழ்வடைந்தேன்
ஊன்செய்த தேக மொளிவடி வாகநின் றேங்குகின்றேன்
கோன்செய்த விச்சை குணிககவல் லாரெவர் கூறுமினே. 98

நேரிசை வெண்பா

உண்மை யுரைத்தருளென் றேதினே னெந்தைபிரான்
வண்மையுட னென்னறிவில் வாய்ந்துரைத்தான்—திண்மையுறு
சித்திநிலை யெல்லாந் தெரிவித் தருள்கின்றேம்
இத்தருணஞ் சத்தியமே யென்று. 99

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

இச்சையெலாம் புகன்றேனென் இலச்சையெலாம் **விடுத்தேன்**
இனிச்சிறிதுந் தரியேனிங் கிதுதருணத் தடைந்தே
அச்சையெலாம் வெளிப்படுத்தி யச்சமெலா மகற்றி
அருட்ஜோதித் தனியரசே யாங்காங்கு மோங்க
விச்சையெலா மெனக்களித்தே யவிச்சையெலாந் தவிர்த்து
மெய்யுறவென் னுடுகலந்து விளங்கிடுதல் வேண்டும்
பச்சையெலாஞ் செம்மையெலாம் பொன்மையெலாம் படர்ந்த
படிகமணி விளக்கேயம் பலம்விளங்கும் பதியே. 100

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

உடைய நாயகன் பிள்ளைநா னுகிலெவ் வுலகமு மொருங்கின்பம்
அடைய நானருட் ஜோதிபெற் றழிவிலா யாக்கைகொண்டுலகெல்லாம்
இடைய வற்புதப் பெருஞ்செய லுடொறும் விளைத்தெங்கும்விளையாடத்
தடைய தற்றநற் றருணமித் தருணமாத் தழைக்கவித் தனியேற்கே.

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

சொல்லுகின்றேன் பற்பலநான் சொல்லுகின்ற வெல்லாந்
துரிசலவே சூதலவே தூய்மையுடை யனவே
வெல்லுகின்ற வார்த்தையன்றி **வெறும்வார்த்தை யென்வாய்**
விளம்பாதென் னையர்நின்று விளம்புகின்ற படியால் 102

செல்லுகின்ற படியேநீ காண்பாயித் தினத்தே
தேமொழியப் போதெனைநீ தெளிந்துகொள்வாய் கண்டாய்
ஒல்லுகின்ற வகையெல்லாஞ் சொல்லுகின்றே னடிநான்
உண்மையிது வுண்மையிது வுண்மையிது தானே. 102

என்னலோர் துரும்புமசைத் தெடுக்கமுடி யாதே
எல்லாஞ்செய் வல்லவனென் றெல்லாரும் புகலும்
நின்னலிவ் வுலகிடைநான் வாழ்கின்றே னரசே
நின்னருள்பெற் றழியாத நிலையடைந் திடவென்
தன்னலோர் சுதந்தரமு மில்லைகண்டாய் நினது
சகலசுதந் தரத்தையென்பாற் றயவுசெயல் வேண்டும்
பின்னலென் றிடிற்சிறிதுந் தரித்திருக்க மாட்டேன்
பேராணை யுரைத்தேனென் பேராசை யிதுவே. 103

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

கலையனே யெல்லாம் வல்லவோர் தலைமைக் கடவுளே யென்னிரு கண்ணே
நிலையனே ஞான நீதிமன் றிடத்தே நிருத்தஞ்செய் கருணைமா நிதியே
புலையனேன் பொருட்டுன் றிருவடி யவனி பொருந்திய புதுமையென் புகல்வேன்
சிலையைநேர் மனத்தேன் செய்தவம் பெரிதோ திருவருட் பெருந்திறல் பெரிதே. 104

நேரிசை வெண்பா

உலகமெலாம் போற்ற வொளிவடிவ னாகி
இலகவருள் செய்தா னிசைந்தே — திலகனென
நானே சன்மார்க்க நடத்துகின்றே னம்பெருமான்
றானே யெனக்குத் தனித்து. 105

தனித்துணையா வென்றன்னைத் தாங்கிக்கொண் டென்றன்
மனித்த வுடம்பழியா வாறே — கனித்துணையாம்
இன்னமுதந் தந்தெனக்கே யெல்லாமும் வல்லசித்தி
தன்னையுந்தந் துட்கலந்தான் றான். 106

சத்திய வார்த்தை

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவ மெனும்பெயர்க் கிலக்கிய மாகியெச் செயலுந்தன் சமுகத்தே
நவ நிறைந்தபே ரிறைவர்க ளியற்றிட ஞானமா மணிமன்றில்
தவ நிறைந்தவர் போற்றிட வானந்தத் தனிநடம் புரிகின்றான்
எவ னவன்றிரு வாணையீ திசைத்தன னின்னித்துய ரடையேனே. 107

கலித்துறை

கண்கொண்ட பூதல மெல்லாஞ் சன்மார்க்கங் கலந்துகொண்டே
பண்கொண்ட பாடலிற் பாடிப் படித்துப் பரவுகின்றார்
விண்கொண்ட சிற்சபை யொன்றே நிறைந்து விளங்குகின்ற
தெண்கொண்ட மற்றை **மதமார்க்கம் யாவு மிறந்தனவே.** 108

செத்தா ரெழுந்தனர் சுத்தசன் மார்க்கஞ் சிறந்ததுநான்
ஒத்தா ருயர்ந்தவ ரில்லா வொருவனை யுற்றடைந்தே
சித்தாடு கின்றனன் சாகா வரமுஞ் சிறக்கப்பெற்றேன்
இத்தா ரணியி லெனக்கிணை யாரென் றியம்புவனே. 109

நேரிசை வெண்பா

சர்க்கரையொத் தானெனக்கே தந்தானரு ளென்மனக்
கற்கரையச் செய்தே களிப்பித்தான் — கற்க
இனியா னருட்ஜோதி யெந்தையென்னு ளுற்றான்
இனியான் மயங்கே னிருந்து. 110

கலித்துறை

அப்பனை யிப்பனை யாக்கிச் **சிவிகை யமர்ந்தவன்**சொல்
அப்பனை யென்னுயிர்க் கான செந்தேனை யமுதையந்நாள்
அப்பனை யாழி கடத்திக் கரைவிட் டளித்தசடை
அப்பனைச் சிற்றம் பலவனை நான்றுதித் தாடுவனே. 111

கட்டளைக் கலிப்பா

தொடுக்கவோநல்ல சொன்மலரில்லை நான் துதிக்கவோ பத்திசுத்தமு மில்லையுள்
ஒடுக்கவோமன மென்வசமில்லையூழ் உற்றஆணவ மாதிமலங்களைத்
தடுக்கவோதிட மில்லையென்மட்டிலே தயவுதானினக் கில்லையுயிரையும்
விடுக்கவோமன மில்லையென்செயதுவேன் விளங்குமன்றில் விளங்கியவள்ளலே.

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

சனி தொலைந்தது தடை தவிர்ந்தது தயைமிகுந்தது சலமொடே
துனி தொலைந்தது சுமை தவிர்ந்தது சுப மிகுந்தது சுகமொடே
கனி யெதிர்ந்தது களை தவிர்ந்தது களி மிகுந்தது கனிவொடே
புனித மன்றிறை நட மலிந்தது புக ழுயர்ந்தது புவியிலே. 113

உரையு முற்றது வொளியு முற்றது வுணர்வு முற்றது வுண்மையே
பரையு முற்றது பதியு முற்றது பதமு முற்றது பற்றியே
புரையு மற்றது குறையு மற்றது புலையு மற்றது புன்மைசேர்
திரையு மற்றது நரையு மற்றது திரையு மற்று விழுந்ததே. 114

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண்ப னேகமுந் திரண்டுரு வாகியெம் பாக்கியம் போல்வந்த
நண்ப னேநினைப் பிரிந்தநாண் முதலிந்த நாள்வரை யுணவெல்லாம்
புண்ப னேர்ந்தபோ துண்டவர் கண்டுநிற் புகன்றுநின் னுடனிங்கே
உண்ப னேலஃ துணவென மதிப்பனீ துண்மையென் றுணர்வாயே.

விருத்த கிரி

நேரிசை வெண்பா

ஆறு விளங்க வணிகிளர்தே ரூர்ந்தவுலாப்
பேறு விளங்கவுளம் பெற்றதுமன் — கூறுகின்ற
ஒன்றிரண்டு தாறுபுடை யோங்கும் **பழமலையார்**
மின்றிரண்டு நின்றசடை மேல். 116

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

ஆதிமலை யனாதிமலை யன்புமலை யெங்கும்
ஆனமலை ஞானமலை யானந்த மலைவான்
ஜோதிமலை துரியமலை துரியமுடிக் கப்பாற்
றோன்றுமலை தோன்றாத சூதான மலைவெண்

பூதிமலை சுத்தவனு பூதிமலை யெல்லாம்
　பூத்தமலை வல்லியெனப் புகழுமலை தனையோர்
பாதிமலை முத்தரெலாம் பற்றுமலை யென்னும்
　பழமலையைக் கிழமலையாய்ப் பகருவதென் னுலகே. 117

சாக்கியனு றெறிந்தசிலை சகித்தமலை சித்த
　சாந்தருளஞ் சார்ந்தோங்கித் தனித்தமலை சபையிற்
றூக்கியகா லொடுவிளங்குந் தூயமலை வேதஞ்
　சொன்னமலை சொல்லிறந்த துரியநடு மலைவான்
ஆக்கியளித் தழிக்குமலை யழியாத மலைநல்
　அன்பருக்கின் பந்தருமோ ரற்புதப்பொன் மலைநற்
பாக்கியங்க ளெல்லாமும் பழுத்தமலை யென்னும்
　பழமலையைக் கிழமலையாய்ப் பகருவதென் னுலகே. 118

சிற்சபை

அருட்சபை நடம்புரி அருட்பெருஞ் ஜோதி
தெருட்பெருஞ் சீர்சொலத் திகழ்வ சித்தியே. 119

மாதங்க முகத்தோனங் கணபதிதன் செங்கமல மலர்த்தாள் போற்றி
ஏதங்க ளறுத்தருளுங் குமரகுரு பரன்பாத விணைகள் போற்றி
தாதங்கமலர்க்கொன்றைச்சடையுடையசிவபெருமான்சரணம்போற்றி
சீதங்கொள் மலர்க்குழலாள் சிவகாம சவுந்தரியின் திருத்தாள்போற்றி.

கலித்துறை

சோடில்லை மேல்வெள்ளைச் சொக்கா யிலைநல்ல சோமனில்லை
பாடில்லை கையிற் பணமில்லை தேகப் பருமனில்லை
வீடில்லை யாதொரு வீறுப்பு மில்லை **விவாகமது**
நாடில்லை நீநெஞ்ச மேயெந்த வாறினி நண்ணுவையே. 121

பந்து

பூவாம லேசிதம் காய்த்த விடத்தே
பூவார் மலர்கொண்டு பந்தாடா நின்றேன்
சாவா வரந்தந்து வாழ்வாயோ பந்தே
சாவாம லென்னொடு வீழ்வாயோ பந்தே. 122

கலித்துறை

வான்வேண்டு சிற்றம் பலத்தே வயங்கி வளரமுதத்
தேன்வேண்டி னேனினித் தருணத் தருள்செய்க செய்திலையேல்
ஊன்வேண்டு மென்னுயிர் நீத்துநின் மேற்பழி யோவிளைப்பேன்
நான்வேண்டு மோபழி தான்வேண்டு மோசொல்க நாயகனே. 123

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

தருவகையித் தருணநல்ல தருணமிதி லெனக்கே
　தனித்தவருட் பெருஞ்ஜோதி தந்தருள்க விதுதான்
ஒருவகையி திலையெனில்வே றொருவகையென் னுடைய
　உடலுயிரை யொழித்திடுக வுவப்பினொடே யிந்த
இருவகையுஞ் சம்மதமே திருவடிசாட் சியதாய்
　இயம்பினனென் னிதயமுன்ற னிதயமறிந் ததுவே
அருவகையோ வுருவகையு மாகியென்னு ளமர்ந்தாய்
　அம்மேயென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே. 124

வினைத்தடைதீர்த் தெனையாண்ட மெய்யன்மணிப் பொதுவில்
மெய்ஞ்ஞான நடம்புரிந்து விளங்குகின்ற விமலன்
எனைத்தனிவைத் தருளொளியீந் தென்னுளிருக் கின்றான்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்த னிச்சையருட் ஜோதி
தினைத்தனைபெற் றவரேனுஞ் சாலுமுன்னே யுலகிற்
செத்தவர்க ளெல்லாருந் திரும்பவரு கென்று
நினைத்தவுட னெதிர்வந்து நிற்பர்கண்டா யெனது
நெஞ்சேநீ யஞ்சேலுள் ளஞ்சேலஞ் சேலே. 125

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

என்னுடலு மென்னுயிரு மென்பொருளு நின்னவென் விசைந்தஞ்ஞான்றே
உன்னிடைநான் கொடுத்தனன்மற்றென்னிடைவேறொன்றுமிலையுடையாயிங்கே
புன்னிகரேன் குற்றமெலாம் பொறுத்ததுவும் போதாமற்புணர்ந்துகொண்டே
தன்னிகரின் றெனவைத்தா யிஞ்ஞான்றெனகொடுப்பேனின்றன்மைக்கந்தோ.

வேறு

கோது கொடுத்த மனச்சிறியேன் குற்றங் குணமாக் கொண்டேயிப்
போது கொடுத்த நின்னருளாம் பொருளை நினைக்கும் போதெல்லாம்
தாது கொடுத்த பெருங்களிப்புஞ் சாலா தென்றால் சாமிநினக்
கேது கொடுப்பேன் கேட்பதன்முன் னெல்லாங் கொடுக்கவல்லாயே.

விருத்தம்

உருத்தி ரன்றிரு மாலய னெப்பமுக் குணமா
யிருத்த லின்றியக் குணங்களை யென்றுமாண் டருளுங்
கருத்த னுகையிற் குணேசனக் குணவிகா ரத்திற்
பொருத்த மின்மைய னுகையாற் புகல்குண ரகிதன். 128

களங்க வக்குணங் கடந்திருத் தலிற்குண தீதன்
வளங்கொ ளத்தகு முலகெலா மருவிநிற் றலினல்
விளங்கு விச்சுவ வியாபியிவ் விசுவத்தை யாண்டு
துலங்கு றுநலந் தோற்றலின் விச்சுவ கருத்தன். 129

வெய்ய வுயுல கழித்தலின் விசுவ சங்காரி
யைய "மேலெனப் படுவன பலவற்றின் மேலாம்
ஐய னுதலிற் பராபர னெனப் பட்ட
செய்ய னுகிய சிவபிரா னொருவனுண் டமரீர்." 130

வன்மூட்டைப் பூச்சியும் புன்சீலைப் பேனுந் தன்வாய்க்கொள்ளியால்
என்மூட்டைத் தேகஞ் சுறுக்கிடவே சுட்டிரா முழுதும்
தொன்மூட்டையினுந் துணியினும் பாயினுஞ் சூழ்கின்றதோர்
பொன்மூட்டைவேண்டியென் செய்வேனருள்முக்கட்புண்ணியனே.131

தத்தா தனத்தைத் தாவென் றரங்கன் றனிநடித்தாய்
தத்தா தனத்தைத் தாவென் றரங்கன் றனிநடித்தாய்
தத்தா தனத்தைத் தாவென் றரங்கன் றனிநடித்தாய்
தத்தா தனத்தைத் தாவென் றரங்கன் றனஞ்செல்லுமே.

போற்றிச் சந்த விருத்தம்

போற்றி நின்னருள் போற்றி நின்பொது
போற்றி நின்புகழ் போற்றி நின்னுரு
போற்றி நின்னியல் போற்றி நின்னிலை
போற்றி நின்னெறி போற்றி நின்சுகம்
போற்றி நின்னுளம் போற்றி நின்மொழி
போற்றி நின்செயல் போற்றி நின்குணம்
போற்றி நின்முடி போற்றி நின்னடு
போற்றி நின்னடி போற்றி போற்றியே. 133

போற்றி நின்னிடம் போற்றி நின்வலம்
போற்றி நின்னடம் போற்றி நின்னலம்
போற்றி நின்றிறம் போற்றி நின்றரம்
போற்றி நின்வரம் போற்றி நின்கதி
போற்றி நின்கலை போற்றி நின்பொருள்
போற்றி நின்னொளி போற்றி நின்வெளி
போற்றி நின்றயை போற்றி நின்கொடை
போற்றி நின்பதம் போற்றி போற்றியே. 134

வேறு

போற்று கின்றவென் புன்மை யாவையும்
பொறுத்த நின்பெரும் பொறுமை போற்றியென்
ஆற்றுவே னுனக் கறிகிலே னெனக்
கறிவு தந்தபே ரறிவ போற்றிவான்
காற்று நீடழ லாதியைந்து" நான்
காணக் காட்டிய கருத்த போற்றிவன்
கூற்று தைத்துநீத் தழிவிலா வுருக்
கொள்ள வைத்தநின் கொள்கை போற்றியே. 135

நேரிசை வெண்பா

ஆவியீ ரைந்தை யபரத்தே வைத்தோதில்
ஆவியீ ரைந்தை யகற்றலாம் — ஆவியீர்
ஐந்தறலா மாவியீ ரைந்துறலா மாவியீர்
ஐந்திடலா மோரிரண்டோ டாய்ந்து. 136

இதன் பொருள் :—

ஆவி—ஆன்ம அக்கரமென்னும், ஈரைந்து—பத்தாகிய **ய** கரத்தை, **ஐ**—சிவத்திற்கு, அபரத்தே — பின்னுக, வைத்து — பொருத்தி, ஓதில்—செபிக்கில், ஆ வி ஈரைந்தை — **ஆ** என்னும் **ஆபத்துக்களையும் வி** என்னும் **விபத்துக்களையும்**, அகற்றலாம் — நீக்கிக் கொள்ளலாம். ஆவி—ஆன்ம இயற்கையை, ஈர்—கெடுக்கும், ஐந்து — பஞ்ச மலங்களையும், அறலாம்—களைந்துவிடலாம், ஆவி—ஆன்மாவுக்கு உறுதியாய், ஈரைந்து—பத்தியை, உறலாம்—பொருந்தலாம், ஆய்ந்து — சேர்க்கும் வகை தெரிந்து, ஆவி—பிராணனது கலைகள், ஈரைந்து — பத்துடன், ஓர்—ஒரு, இரண்டோடு—இரண்டையும் கழியாமல், இடலாம் — சேர்த்துக் கட்டிக் கொள்ளலாம்.

பொழிப்புரை :—

ஆன்ம அக்கர மென்னும் பத்தாகிய **ய** கரத்தை சிவத்திற்குப் பின்னாகப் பொருத்தி செபிக்கில், ஆபத்துக்களையும் விபத்துக்களையும் நீக்கிக் கொள்ளலாம். ஆன்ம இயற்கையைக் கெடுக்கும் பஞ்ச மலங்களையும் களைந்து விடலாம். ஆன்மாவுக்கு உறுதியாய் பத்தியைப் பொருந்தலாம். சேர்க்கும் வகை தெரிந்து பிராணனது கலைகள் பத்துடன் ஒரு இரண்டையுங் கழியாமல் சேர்த்துக் கட்டிக் கொள்ளலாம்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

133. நடராஜ அலங்காரம்

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டே காற்கை முகந்தந்தீ ரின்ப நடஞ்செய் பெருமானீர்
இரண்டே காற்கை முகங்கொண்டீ ரென்னேயடிகளென் றுரைத்தேன்
இரண்டே காற்கை முகம்புடைக்க விருந்தா யெனைக்கென் றிங்கேநீ
இரண்டே காற்கை முகங்கொண்டா யென்றார் மன்றி னின்றாரே. 1

இதன் பொருள் :—

இன்பம்—பேரின்பம் தருவதாகிய, நடஞ்செய்—திருநடனத்தைப் புரியா நின்ற, பெருமானீர்—பெருமானாகிய நீர், இரண்டே—இரண்டேயாகிய, காற்கு—பாதங்களையுடைய எனக்கு, ஐ—அழகிய, முகம்—முகம் ஒன்றினை, தந்தீர்—கொடுத்தீர், (இங்ஙனம் இருக்க), இரண்டே காற்கு—இரண்டு பாதாம்புயங்களுக்கு, ஐமுகம்—பஞ்சமுகங்களை, கொண்டீர்—கொண்டநீராக இருக்கின்றீர், என்னே—யாது பற்றி, அடிகள்—அடிகளே!, என்றுரைத்தேன்—எனப்புகன்றேன். (அதற்கு) மன்றில் நின்றார்—அம்பலத்தின்கண் நின்ற இவர் (அடியாளைக் கண்ணுற்று) இரண்டேகால்—இரண்டு காலாகப் பெற்ற நீ, கைமுகம் புடைக்க விருந்தாய்—கைத்த முகம் பெருக்கக் காட்டினை, எனைக்கென்று—யாது பற்றி யென வினவி, இங்கே நீ—இப்போது இவ்விடத்து, இரண்டே காற்கு—இரு காலாகிய அரை (அல்குலுக்கு இன்பம் பெருக்க எண்ணி), ஐமுகம் கொண்டாய் என்றார்—சுமுகங் கொண்டனை எனப் புகல்கின்றனர். ஏ! தோழி! இஃது என்? என வினவியது.

பொழிப்புரை :—

"**பேரின்பம்** தருவதாகிய திருநடனத்தைப் புரியாநின்ற பெருமானாகிய நீர், இரண்டேயாகிய பாதங்களையுடைய எனக்கு, அழகிய முகம் ஒன்றினைக் கொடுத்தீர். (இங்ஙனம் இருக்க) இரண்டு பாதாம் புயங்களுக்குப் பஞ்ச முகங்களைக் கொண்டநீராக இருக்கின்றீர். யாது பற்றி அடிகளே! எனப்புகன்றேன். (அதற்கு) அம்பலத்தின்கண்நின்ற இவர் அடியாளைக்கண்ணுற்று இரண்டுகாலாகப்பெற்றநீ, கைத்தமுகம் பெருக்கக் காட்டினை, யாதுபற்றி யெனவினவி, இப்போது இவ்விடத்து இருகாலாகிய அரை (அல்குலுக்கு இன்பம் பெருக்க எண்ணி) சுமுகங் கொண்டனை எனப்புகல்கின்றனர். ஏ! தோழி! இஃது என்? எனவினவியது.

இரண்டே காற்கை முகங்கொண்ட ரென்னை யுடையீ ரம்பலத்தீர்
இரண்டே காற்கை முகந்தந்தீ ரென்னை யிதுதா னென்றுரைத்தேன்
இரண்டே காற்கை முகங்கொண்டிங் கிருந்த நீயு மெனைக்கண்டே
இரண்டே காற்கை முகங்கொண்டா யென்றார் தோழி யிவர்வாழி. 2

இதன் பொருள் :—

"**இரண்டே காற்கு**—இருவினைவழி செல்லாதவர்களுக்கு ஐமுகம்—ஆசாரிய முகத்தினை, கொண்டீர்—கொண்ட நீரா யிருக்கின் றீர். என்னை—அடியாளை, உடையீர்—உடையவரே!, அம்பலத்தீர்—திருவம்பலத்தில் நடிக்கின்றவரே!, இரண்டே காற்கு—சூரியகலை சந்திர கலையாகிய வாசியனுபவத்திற்கு, ஐ—அழகிய, முகந்தந்தீர்—முகத்தினைத் தந்தவரே!, என்னை இதுதானென்று—இஃது என்ன விஷயத்திற்கு என்று, உரைத்தேன்—செப்பினேன். (அதற்கு அன்னார்), இரண்டேகால், கை, முகங்கொண்டிங் கிருந்த நீயும்—இரண்டு காலும், இருகையும், முகமும் அடையப் பெற்றிராநின்ற நீயும், எனைக்கண்டே—நம்மைத் தரிசித்த தக்ஷணம் (நீ முன் உரைத்த வண்ணமே), இரண்டே காற்கு—வாசிக்கு, ஐமுகங் கொண்டாய்—அழகிய முகத்தினை அனுபவ இடமாகக் கொண்டுவிட்டனை, என்றார்—என்கின்றனர் தோழி!, இவர் வாழி—இன்னார் நீடூழி வாழ்க!" எனத் தலைவி வாழ்த்தியதாகக் கொள்க.

பொழிப்புரை :—

"**இருவினை வழி** செல்லாதவர்களுக்கு, ஆசாரிய முகத்தினைக் கொண்ட நீரா யிருக்கின்றீர். அடியாளை உடையவரே! திருவம்பலத்தில் நடிக்கின்றவரே! சூரியகலை சந்திரகலையாகிய வாசியனுபவத்திற்கு அழகிய முகத்தினைத் தந்தவரே! இஃது என்ன விஷயத்திற்கு என்று செப்பினேன். (அதற்கு அன்னார்), இரண்டு காலும், இருகையும், முகமும் அடையப் பெற்றிராநின்ற நீயும், நம்மைத் தரிசித்த தக்ஷணம் (நீ முன் உரைத்த வண்ணமே) வாசிக்கு, அழகிய முகத்தினை அனுபவ இடமாகக் கொண்டு விட்டனை, என்கின்றனர் தோழி! இன்னார் நீடூழி வாழ்க!" எனத் தலைவி வாழ்த்தியதாகக் கொள்க.

இரண்டே காற்கை — தமிழில் எழுதினால் இரண்டு (**உ**), கால் (**வ**), கை, **உவகை**. இரண்டேகாற் கைமுகந் தந்தீர்—என்றதற்கு, விநாயகருக்கு கை — துதிக்கையுடைய முகத்தினைத் தந்தீர் எனப் பொருள் கூறுவாரும் உளர். தலைவி தலைவருக்குள் நடந்த அலங்கார விவகாரத்துள் விநாயகரைப் பற்றிக் கூறுதல் அவ்வளவு விசேட மன்றெனக் கொள்க.

ஆடுங் கருணைத் திருநடத்தீ ராடு மிடந்தான் யாதென்றேன்
பாடுந் திருவுஞ் சவுந்தரமும் பழமுங் காட்டு மிடமென்றார்
நாடும் படிநன் கருளுமென்றே னங்காய் முன்பி னென்றேயாய்
ஈடுந் தியபன் னடுவுளதா லென்றார் தோழி யிவர்வாழி. 3

(**குறிப்பு**) ஆடுமிடம் — நடனஞ் செய்யுமிடம், பாடும் — வேதாகமங்களால் புகழப்படும், திருவும் — பொன் என்னுஞ் சொல்லும், சவுந்தரமும்—அழகுஅழகுக்குப் பிரதி பதமாய அம்என்னும்சொல்லும் பழமும் — (பழம் — பலம் - வடமொழி) பலம் என்னும் சொல்லும்

சேர்ந்தால், பொன்னம்பலம் ஆகிறது. முன் பின் ஒன்றேயாய் — முன்னும் பின்னும் ஒரு சொல்லாகிய அம், பல் நடு வுளது — பல் என்னுஞ் சொல் நடுவுளது. அம் பல் அம் — அம்பலம்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

134. வருதருணப் பாடல்

அற்புதம்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐயனருள் வருகின்ற தருணமிது கண்டீர்
ஐயமிலை ஐயமிலை ஐயனடி யாணை
மெய்யனெனை யாட்கொண்ட வித்தகன்சிற் சபையில்
விளங்குகின்ற சித்தனெலாம் வல்லவொரு விமலன்
துய்யனருட் பெருஞ்ஜோதி துரியநட நாதன்
சுகவமுதன் என்னுடைய துரையமர்ந்திங் கிருக்க
வையமிசை திருக்கோயில் அலங்கரிமின் விரைந்தே
மணியாலும் பொன்னாலும் மலராலும் வியந்தே. 1

தனித்தலைமைப் பெரும்பதியென் தந்தைவரு கின்ற
தருணமிது சத்தியங்காண் சகதலத்தீர் கேண்மின்
இனித்தநறுங் கனிபோன்றே என்னுளந் தித்திக்க
இன்னமுதம் அருத்தியெனை ஏழுலகும் போற்ற
மனித்தவுடம் பிதையழியா வாய்மையுடம் பாக்கி
மன்னியசித் தெல்லாஞ்செய் வல்லபமுங் கொடுத்தே
களித்தசிவா னந்தமெனும் பெரும்போகந் தனிலே
களித்திடவைத் திடுகின்ற காலையுமிங் கிதுவே. 2

சத்தியவான் வார்த்தையிது தானுரைத்தேன் கண்டாய்
சந்தேகம் இலையிதனிற் சந்தோடம் உறுவாய்
இத்தினமே அருட்ஜோதி எய்துகின்ற தினமாம்
இனிவருமத் தினங்களெலாம் இன்பமுறு தினங்கள்
சுத்தசிவ சன்மார்க்கந் துலங்குமெலா வுலகுந்
தூய்மையுறும் நீயுரைத்த சொல்லனைத்தும் பலிக்கும்
செத்தவர்கள் எழுந்துலகில் திரிந்துமகிழ்ந் திருப்பார்
திருவருட்செங் கோலென்றுஞ் செல்லுகின்ற தாமே. 3

என்சாமி எனதுதுரை என்னுயிர் நாயகனே
இன்றுவந்து நானிருக்கும் இடத்திலமர் கின்றார்
பின்சாரும் இரண்டரைநா ழிகைக்குள்ளே யெனது
பேருடம்பிற் கலந்துளத்தே பிரியாம லிருப்பார்
தன்சாதி யுடைப்பெரிய தவத்தாலே நான்றான்
சாற்றுகின்றேன் அறிந்ததிது சத்தியஞ்சத் தியமே
மின்சாரும் இடைமடவாய் என்மொழிநின் றனக்கே
வெளியாகும் இரண்டரைநா ழிகைகடந்த போதே. 4

இங்ஙனம் எல்லாம் வல்லவர் ஓதுக என்றபடி உரைத்துளேன்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

கண்ணிகள்

135. திருவருள் முறையீட்டுக் கண்ணி

இராகம் - பந்துவராளி - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பற்றுநினைத் தெழுமிப் பாவிமனத் தீமையெலாம்
உற்று நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 1

எள்ளேத நின்னிடத்தே யெண்ணுகின்ற தோறுமதை
உள்ளே நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 2

துன்னுகின்ற தீமைநின்பாற் சூழ்ந்துரைக்குந் தோறுமதை
உன்னுகின்ற போதிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 3

எள்ளுகின்ற தீமைநின்பா லெண்ணுகின்ற தோறுமதை
உள்ளுகின்ற போதிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 4

மிக்க நிலைநிற்க விரும்பேன் பிழைகளெலாம்
ஒக்க நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 5

கோகோ வெனுங்கொடியேன் கூறியகுற் றங்களெலாம்
ஓகோ நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 6

பித்து மனக்கொடியேன் பேசியவன் சொல்லையெலாம்
ஒத்து நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 7

தேர்ந்து தெளியாச் சிறியவனேன் தீமையெலாம்
ஓர்ந்து நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 8

நிறுத்தி யறியே னிகழ்த்தியவென் சொல்லை
உறுத்தி நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 9

தோன்றி விரியுமனத் துட்டனேன் வன்பிழையை
ஊன்றி நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. 10

எண்ணினைப்ப தின்றிநினை யெள்ளி யுரைத்ததனை
உண்ணினைக்குந் தோறுமெனக் குள்ள முருகுதடா. 11

கடையவனேன் வைதகடுஞ் சொன்னினைக்குந் தோறும்
உடையவனே யென்னுடைய வுள்ள முருகுதடா. 12

பித்தனெனத் தீமை பிதற்றியதெண் ணுந்தோறும்
உத்தமனே யென்னுடைய வுள்ள முருகுதடா. 13

மன்றுடையாய் நின்னருளை வைதகொடுஞ் சொற்பொருளில்
ஒன்றை நினைக்கிலெனக் குள்ள முருகுதடா. 14

வெருவா மலையோ விளம்பியசொல் லெல்லாம்
ஒருவா நினைக்கிலெனக் குள்ள முருகுதடா. 15

புலைக்கொடியேன் புன்சொற் புகன்றதெண்ணுந் தோறும்
உலைக்கண்மெழு காகவென்ற னுள்ள முருகுதடா. 16

ஈடில் பெருந்தாயி லினியாய்நின் தண்ணருட்பால்
ஊடியசொல் லுன்னிலெனக் குள்ள முருகுதடா. 17

புரைத்தமன வஞ்சப் புலையேன் றிருவருளை
உரைத்தபிழை யெண்ணிலெனக் குள்ள முருகுதடா. 18

நாடி நினையா நவையுடையேன் புன்சொலெலாம்
ஓடி நினைக்கிலெனக் குள்ள முருகுதடா. 19

வெப்பில் கருணை விளக்கனையா யென்பிழையை
ஒப்பி நினைக்கிலெனக் குள்ள முருகுதடா. 20

அஞ்சலென் றுய்நின்பால் அடாதமொழி பேசியதை
அஞ்சி நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 21

மெய்யோர் சிறிதுமிலேன் வீண்மொழியா லாடியதை
ஐயோ நினைக்கலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 22

இத்தா ரணிக்குளெங்கு மில்லாத தீமைசெய்தேன்
அத்தா நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 23

பொய்யால் விரிந்த புலைமனத்தேன் செய்பிழையை
ஐயா நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 24

இப்பாவி நெஞ்சா லிழுக்குரைத்தே னங்கதனை
அப்பா நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 25

எண்ணாக் கொடுமையெலா மெண்ணியுரைத் தேனதனை
அண்ணா நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 26

வெம்மான் மனத்து வினையேன் புகன்றதெலாம்
அம்மா நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 27

எச்சோடு மில்லா திழிந்தேன் பிழைகளெலாம்
அச்சோ நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 28

வந்தோடி நைமனத்து வஞ்சகனேன் வஞ்சமெலாம்
அந்தோ நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 29

ஓவாக் கொடியே னுரைத்த பிழைகளெலாம்
ஆவா நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 30

கரைசேர வெண்ணாக் கடையேன் பிழையை
அரைசே நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 31

மருளுடையேன் வஞ்ச மனத்தீமை யெல்லாம்
அருளுடையா யெண்ணிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 32

ஈண்டவனேன் வன்சொல் இயம்பியதை யென்னுடைய
ஆண்டவனே யெண்ணிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 33

வற்புதனேன் வஞ்ச மனப்பிழையை மன்றுடும்
அற்புதனே யெண்ணிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 34

துன்புடையேன் புன்மொழிகள் தூற்றியதை யெவ்வுயிர்க்கும்
அன்புடையா யெண்ணிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. 35

கொதிக்கின்ற வன்மொழியாற் கூறியதை யையோ
மதிக்கின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. 36

சினங்கொண்ட போதெல்லாஞ் செப்பிய வன்சொல்லை
மனங்கொள்ளுந் தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. 37

செய்தநன்றி யெண்ணுச் சிறியவனே னின்னருளை
வைததெண்ணுந் தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. 38

பொய்த்த மனத்தேன் புகன்றகொடுஞ் சொற்களெலாம்
வைத்து நினைக்குந்தோறும் வாளிட் டறுக்குதடா. 39

பொங்குகின்ற தீமை புகன்றதெலா மெண்ணியெண்ணி
மங்குகின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. 40

ஊடுகின்ற சொல்லா லுரைத்ததனை யெண்ணியெண்ணி
வாடுகின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. 41

உயங்குகின்றேன் வன்சொல் லுரைத்ததனை யெண்ணி
மயங்குகின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. 42

சொல்விளைவு நோக்காதே சொன்னதெலா மெண்ணுதொறும்
வல்வினையே னுள்ளகத்தே வாளிட் டறுக்குதடா. 43

மேல்விளைவு நோக்காதே வேறுசொன்ன தெண்ணுதொறும்
மால்வினையே னுள்ளகத்தே வாளிட் டறுக்குதடா. 44

விஞ்சகத்தா லந்தோ விளம்பியதை யெண்ணுதொறும்
வஞ்சகத்தே னுள்ளகத்தே வாளிட் டறுக்குதடா. 45

விலங்குகின்ற நெஞ்ச விளைவையெண்ணுந் தோறுமந்தோ
மலங்குகின்றே னுள்ளிடத்தே வாளிட் டறுக்குதடா. 46

தூய்மையிலா வன்மொழியாற்சொன்னவெலா மெண்ணுதொறும்
வாய்மையிலே னுள்ளகத்தே வாளிட் டறுக்குதடா. 47

கலிக்கின்ற வஞ்சக் கருத்தாற் கருதியதை
வலிக்கின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. 48

நீட்டுகின்ற வஞ்ச நெடுஞ்சொலெலா நெஞ்சகத்தே
மாட்டுகின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. 49

பொருந்துகின்ற வஞ்சப் புதுமையெண்ணி யெண்ணியையோ
வருந்துகின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. 50

வெருவிக்கும் வஞ்ச வெறுஞ்சொலெலாம் நெஞ்சில்
வருவிக்குந் தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. 51

ஊடும்போ துன்னை யுரைத்தவெலா நாயடியேன்
நாடும்போ தெல்லாமென் னுடி நடுங்குதடா. 52

வாய்க்கடையா வன்சொல் வழங்கியவென் வன்மனத்தை
நாய்க்கடையே னெண்ணுதொறும் நாடி நடுங்குதடா. 53

நன்றி யுரைத்த கடுஞ்சொற் கடுவையெலாம்
நன்றியிலே னெண்ணுதொறும் நாடி நடுங்குதடா. 54

புன்மையினல் வன்சொற் புகன்றபுலைத் தன்மையெலாம்
நன்மையிலேன் எண்ணுதொறும் நாடி நடுங்குதடா. 55

ஊனெண்ணும் வஞ்ச வுளத்தா லுரைத்தவெலாம்
நானெண்ணுந் தோறுமென்ற னுடி நடுங்குதடா. 55

வஞ்சனையா லஞ்சாது வன்சொல் புகன்றவெலாம்
நஞ்சனையே னெண்ணுதொறும் நாடி நடுங்குதடா. 57

கோணநெடு நெஞ்சக் குரங்காற் குதித்தவெலாம்
நாணமிலே னெண்ணுதொறும் நாடி நடுங்குதடா. 58

ஊனமிலா நின்னை யுரைத்தகொடுஞ் சொல்லையெலாம்
ஞானமிலே னெண்ணுதொறும் நாடி நடுங்குதடா. 59

எற்றே மதியிலியே னெண்ணா துரைத்ததனைச்
சற்றே நினைத்திடினும் தாது கலங்குதடா. 60

இனியேது செய்வே னிகழ்ந்துரைத்த சொல்லைத்
தனியே நினைத்திடினுந் தாது கலங்குதடா. 61

நாயனையே னெண்ணா நலங்கியவன் சொல்லையெலாந்
தாயனையா யெண்ணுதொறுந் தாது கலங்குதடா. 62

நிற்குருகா வஞ்ச நினைவால் நினைத்தவெலாஞ்
சற்குருவே யெண்ணுதொறுந் தாது கலங்குதடா. 63

வெங்நரகில் வீழும் வினைவால் விளம்பியதை
என்னரசே யெண்ணுதொறு மென்னை விழுங்குதடா. 64

நன்கறியேன் வாளா நவின்ற நவையனைத்தும்
என்குருவே யெண்ணுதொறும் என்னை விழுங்குதடா. 65

ஆவ தறியா தடியே னிகழ்ந்தகொடும்
பாவ நினைக்கிற் பகீரென் றலைக்குதடா. 66

வந்திப் பறியேன் வழங்கியவன் சொல்லை யெலாம்
சிந்திக்கி லுள்ளே திடுக்கிட் டழுங்குதடா. 67

சூற்ற நினைத்த கொடுஞ்சொலெலா மென்னுளத்தே
பற்றி நினைக்கிற் பயமா யிருக்குதடா. 68

எள்ளுகின்ற தீமை யெடுத்துரைத்தே னுங்கதனை
விள்ளுகின்ற தோறுமுள்ளம் வெந்து வெதும்புதடா. 69

அருட்பெருஞ்ஜோதி

136. திருவடிக் கண்ணி

இராகம் - நீலாம்புரி - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னிடையாள் காண விளங்குமன்றி லாடுகின்றாய்
என்னுடையா யுன்றன் இணையடிதான் நோவாதா. 1

வன்னமுதே யின்ப மலியமன்றி லாடுகின்றாய்
என்னமுதே யுன்றன் இணையடிதான் நோவாதா. 2

நண்ணியமெய் யன்பர் நயக்கமன்றி லாடுகின்றாய்
புண்ணியனே யுன்றனது பொன்னடிதான் நோவாதா. 3

அன்பரின்பங் கொள்ளநட மம்பலத்தே யாடுகின்றாய்
இன்புருவா முன்றன் இணையடிதான் நோவாதா. 4

நூலுணர்வா நுண்ணுணர்வி னேக்கநட மாடுகின்றாய்
மாலறியா வுன்றன் மலர்ப்பாதம் நோவாதா. 5

எள்ளலற வம்பலத்தே யின்பநட மாடுகின்றாய்
வள்ளலே யுன்றன் மலரடிதான் நோவாதா. 6

சைவ நிலைத்துத் தழைத்தோங்க வாடுகின்றாய்
தெய்வ மணியே திருவடிதான் நோவாதா. 7

எல்லாரு மின்புற் றிருக்கநட மாடுகின்றாய்
வல்லாரின் வல்லாய் மலர்ப்பாதம் நோவாதா. 8

அவமே கழிந்தின்பம் அன்பர்கொள வாடுகின்றாய்
சிவமே நினது திருவடிதான் நோவாதா. 9

தற்பரமா மன்றிற் றனிநடன மாடுகின்றாய்
சிற்பரமே யுன்றன் திருமேனி நோவாதா. 10

வில்வவேர் மாலை யினிர்ந்தசைய வாடுகின்றாய்
செல்வமே யுன்றன் திருமேனி நோவாதா. 11

அருட்பெருஞ்ஜோதி

137. பேரன்புக் கண்ணிகள்

இராகம் - பந்துவராளி - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றதென்றுஞ் சாகாத கல்வியென்று கண்டுகொண்டுன்
அற்புதச்சிற் றம்பலத்தில் அன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 1

கடணைகள் நீக்கிநமக் கின்பளிக்கு மென்றுமன்றில்
ஆடுந் திருவடிக்கே ஆசைவைத்தேன் ஐயாவே. 2

நானந்த மெய்தா நலம்பெறவே யெண்ணிமன்றில்
ஆனந்த நாடகத்துக் கன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 3

வாடலறச் சாகா வரங்கொடுக்கு மென்றுமன்றில்
ஆடலடிப் பொன்மலர்க்கே அன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 4

பொற்புறவே பொன்ருப் பொருளளிக்கு மென்றுமன்றில்
அற்புதப்பொற் சேவடிக்கே அன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 5

ஈனமறுத் தென்றும் இறவாமை நல்குமென்றே
ஞானமணி மன்றிடத்தே நண்புவைத்தேன் ஐயாவே. 6

ஓர்துணைநின் பொன்னடியென் றுன்னுகின்றேனுன்னையன்றி
யார்துணையும் வேண்டேனென் அன்புடைய ஐயாவே. 7

பூசைசெய்து பெற்றவுன்றன் "பொன்னடிமே லன்றியயல்
ஆசையொன்று மில்லையெனக் கன்புடைய ஐயாவே. 8

இச்சைநின்மே லன்றியெனக் கெள்ளளவும் வேறுமொன்றில்
இச்சையிலை நின்னுணை யென்னருமை ஐயாவே. 9

"**எ**ப்படி நின்னுள்ள மிருக்கின்ற தென்னளவில்"
அப்படிநீ செய்கவெனக் கன்புடைய ஐயாவே." 10

எவ்வண்ணம் நின்கருத்திங் கென்னளவி லெண்ணியதோ
அவ்வண்ணஞ் செய்கவெனக் கன்புடைய ஐயாவே. 11

தேசுறுநின் றண்ணருளாந் தெள்ளமுதங் கொள்ளவுள்ளே
ஆசைபொங்கு கின்றதெனக் கன்புடைய ஐயாவே. 12

"**மா**சறுநின் பொன்னருளா மாமணிபெற் றுடவுள்ளே
ஆசைபொங்கு கின்றதெனக் கன்புடைய ஐயாவே. 13

நாசமிலா நின்னருளாம் ஞானமருந் துண்ணவுள்ளே
ஆசைபொங்கு கின்றதெனக் கன்புடைய ஐயாவே. 14

அருட்பெருஞ்ஜோதி

138. நெஞ்சொடு கிளத்தல்

கலித்தாழிசை

இராகம் - புன்னாகவராளி - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அடங்குநா ளில்லா தமர்ந்தானைக் காணற்கே
தொடங்குநாள் நல்ல தன்றோ — நெஞ்சே
தொடங்குநாள் நல்ல தன்றோ. 1

வல்லவ ரெல்லாமும் வல்லானைக் காணற்கே
நல்லநா ளெண்ணிய நாள் — நெஞ்சே
நல்லநா ளெண்ணிய நாள். 2

காலங் கடந்த கடவுளைக் காணற்குக்
காலங் கருதுவ தேன் — நெஞ்சே
காலங் கருதுவ தேன். 3

ஆல மமுதாக்கு மண்ணலைக் காணற்குக்
காலங் கருதுவ தேன் — நெஞ்சே
காலங் கருதுவ தேன். 4

தடையாது மில்லாத் தலைவனைக் காணற்கே
தடையாது மில்லை கண்டாய் — நெஞ்சே
தடையாது மில்லை கண்டாய். 5

கையு ளமுதத்தை வாயு ளமுதாக்கப்
[1] பையு ளுனக் கென்னையோ — நெஞ்சே
பையு ளுனக் கென்னையோ. 6

என்னுயிர் நாதனை யான்கண் டணைதற்கே
உன்னுவ தென்னை கண்டாய் — நெஞ்சே
உன்னுவ தென்னை கண்டாய். 7

நான்பெற்ற செல்வத்தை நான்பற்றிக் கொள்ளற்கே
ஏன்பற்று வாயென்ப தார் — நெஞ்சே
ஏன்பற்று வாயென்ப தார். 8

தத்துவா தீதத் தலைவனைக் காணற்குத்
தத்துவ முன்னுவ தேன் — நெஞ்சே
தத்துவ முன்னுவ தேன். 9

ஒக்க வமுதத்தை யுண்டோ மினிச்சற்றும்
விக்கல் வராது கண்டாய் — நெஞ்சே
விக்கல் வராது கண்டாய். 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

1. பையுள் என்பது — வருத்தம்.

139. மெய்யருள் வியப்பு

இராகம் - செஞ்சுருட்டி - ரூபகதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

எனக்கு முனக்கும் இசைந்த பொருத்தம் என்ன பொருத்தமோ
இந்தப் பொருத்தம் உலகில் பிறருக் கெய்தும் பொருத்தமோ

சரணங்கள்

தனக்கு நிகரிங் கில்லா துயர்ந்த தம்ப மொன்றதே
தாவிப் போகப் போக நூலின் றரத்தில் நின்றதே
கனக்கத் திகைப்புற் றங்கே நானுங் கலங்கி வருந்தவே
கலக்க நீக்கித் தூக்கி வைத்தாய் நிலை பொருந்தவே. எனக்கு 1

இங்கோர் மலையி னடுவி லுயர்ந்த தம்ப நணுகவே
ஏறிப் போகப் போக நூலின் இழைபோல் நுணுகவே
அங்கே திகைத்து நடுங்கும் போதென் னடுக்க நீக்கியே
அதன்மே லுயர்ந்த நிலையில் வைத்தா யடிமை யாக்கியே. எனக்2

இரவிற் பெரிய வெள்ளம் பரவி யெங்குந் தயங்கவே
யானுஞ் சிலரும் படகி லேறி யேம யங்கவே
விரவிற் றனித்தங் கென்னை யொருகன் மேட்டி லேற்றியே
விண்ணி லுயர்ந்த மாடத் திருக்க விதித்தாய் போற்றியே. என 3

மேலைப் பாற்சிவ கங்கை யென்னுமோர் தீர்த்தந் தன்னையே
மேவிப் படியிற் றவறி நீரில் விழுந்த வென்னையே
ஏலத் துகிலு முடம்பு நனையா தெடுத்ததே யொன்றோ
எடுத்தென் கரத்திற் பொற்பூ ணணிந்த இறைவனீ யன்றோ. எ

என்ன துடலு முயிரும் பொருளும் நின்ன தல்லவோ
எந்தா யிதனைப் பெறுக வெனநா னின்று சொல்லவோ
சின்ன வயதி லென்னை யாண்ட திறத்தை நினைக்குதே
சிந்தை நினைக்கக் கண்ணீர் பெருக்கி யுடம்பை நனைக்குதே. என5

அப்பா நின்னை யன்றி யெங்கும் அணைப்பா ரில்லையே
அந்தோ நின்னை யன்றி யெங்கும் அருள்வா ரில்லையே
எப்பா லவர்க்கும் நின்னை யன்றி யிறைமை இல்லையே
எனக்கு நின்மே லன்றி யுலகி லிச்சை யில்லையே. எனக்கு 6

அரைசே யுன்னை யணைக்க வெனக்குள் ஆசை பொங்குதே
அணைப்போ மென்னு முண்மையா லென் ஆவி தங்குதே
விரைசேர் பாதம் பிடிக்க வென்கை விரைந்து நீளுதே
மேவிப் பிடித்துக் கொள்ளுந் தோறும் உவகை யாளுதே. எனக் 7

தனியன் மேல்நீ வைத்த தயவு தாயகத்து மில்லையே
　தகுமைந் தொழிலும் வேண்டுந் தோறுந் தருதல் வல்லையே
வினவு மெனக்கென் னுயிரைப் பார்க்க மிகவு நல்லையே
　மிகவு நான்செய் குற்றங் குறித்து விடுவா யல்லையே. எனக் 8

என்னை யாண்ட வண்ண மெண்ணி லுள்ள முருகுதே
　என்னை விழுங்கி யெங்கு மின்ப வெள்ளம் பெருகுதே
உன்ன வுன்ன மனமு முயிரு முடம்பு மினிக்குதே
　உன்னோ டென்னை வேறென் றெண்ணின் மிகவும் பனிக்குதே. எ

உன்பே ரருளை நினைக்குந் தோறு முடம்பு பொடிக்குதே
　உண்டு பசிதீர்ந் தாற்போற் காதல் மிகவுந் தடிக்குதே
அன்பே யமையு மென்ற பெரியர் வார்த்தை போயிற்றே
　அன்போ ரணுவு மில்லா வெனக்கிங் கருள லாயிற்றே. எனக்கு 10

நினைக்க நினைக்கத் தித்திப் பெனது நினைவிற் கொடுக்குதே
　நின்பா லன்றிப் பிறர்பாற் செல்ல நெஞ்ச நடுக்குதே
எனைத்துன் பொழித்தாட் கொண்ட நின்னை யன்னை யென்பனோ
　எந்தா யன்பி லேனின் னடிக்கு முன்னை யன்பனோ. எனக்கு 11

உன்னை மறக்கி லெந்தா யுயிரென் னுடம்பில் வாழுமோ
　உன்பா லன்றிப் பிறர்பா லென்ற னுள்ளஞ் சூழுமோ
என்னைக் கொடுக்க வாங்கிக் கொண்ட தென்ன கருதியோ
　எந்தாய் நின்னைக் கொடுக்க வென்பா லின்று வருதியோ. என 12

நெடுநாள் முயன்றுங் காண்டற் கரிய நிலையைக் காட்டியே
　நிறைந்தென் னகத்தும் புறத்துஞ் சூழ்ந்தா யொளியை நாட்டியே
நடுநா டியநின் னருளுக் கென்மே லென்ன நாட்டமோ
　நாய்க்குத் தவிசிட் டனைநின் றனக்கிங் கிதுவோ ராட்டமோ.எ13

நாகா திபனு மயனு மாலு நறுமு றென்னவே
　ஞான வமுத மளித்தாய் நானு முண்டு துன்னவே
சாகாக் கலையை யெனக்குப் பயிற்றித் தந்த தயவையே
　சாற்றற் கரிது நினக்கென் கொடுப்ப தேதும் வியவையே.எ 14

யாது கருதி யென்னை யாண்ட தைய வையவோ
　யானுன் னடிப்பொற் றுணைகட் குவந்து தொழும்பு செய்யவோ
ஓது கடவுட் கூட்ட மனைத்து மடிமை யல்லவோ
　உடையா யவர்க்குள் எனையு மொருவ னென்று சொல்லவோ.என

தலையுங் காலுந் திரித்து நோக்கித் தருக்கி னேனையே
　தாங்கித் தெரித்த தயவை நினைக்கி லுருக்கு தானையே
புலையுங் கொலையுந் தவிர்ந்த நெறியிற் புனிதர் மதிக்கவே
　புகுவித் தாயை யென்வாய் துடிப்ப தேத்தித் துதிக்கவே. என

தாயே யெனக்குந் தயவு புரிந்த தருணத் தந்தையே
தனியே நின்னை நினைக்கக் கிளர்வ தெனது சிந்தையே
நாயே னெண்ண மனைத்து முடித்துக் கொடுத்த பண்பனே
நான்செய் தவத்தா லெனக்குக் கிடைத்த நல்ல நண்பனே. என

ஏறு நிலையில் விரைந்து விரைந்திங் கென்னை யேற்றியே
இறங்கா திறங்கும் படிகண் முழுது மெடுத்தாய் போற்றியே
மாறாக் கருணை யென்மேல் வைக்க வந்த தென்னையோ
மதியி லேனின் னருட்குச் செய்த தவந்தான் முன்னையோ. என 18

இடமும் வலமு மிதுவென் றறியா திருந்த வென்னையே
எல்லா மறிவித் தருள்செய் கருணை யென்னை யென்னையே
நடமு நடஞ்செய் யிடமு மெனக்கு நன்று காட்டியே
நாயி னேனை வளர்க்கின் றாய்நல் லமுத மூட்டியே. எனக்கு 19

விதுவுங் கதிரு மிதுவென் றறியும் விளக்க மின்றியே
விழித்து மயங்கி னேன்பாற் பெரிய கருணை யொன்றியே
அதுவு மதுவு மிதுவென் றெனக்குள் ளறியக் காட்டியே
அடிய னேனை வளர்க்கின் றாய்நல் லமுத மூட்டியே. எனக்கு 20

இருளு மொளியும் வந்த வகையை யெண்ணி யெண்ணியே
இரவும் பகலு மயங்கி னேனை யினிது நண்ணியே
அருளும் பொருளுங் கொடுத்து மயக்க நீக்கிக் காட்டியே
அன்பா லென்னை வளர்க்கின் றாய்நல் லமுத மூட்டியே. எனக்கு

அண்டத் தகத்தும் புறத்து முன்ற னாணை செல்லுதே
அவனே யெல்லாம் வல்லா னென்று மறைகள் சொல்லுதே
பிண்டத் தகத்தும் புறத்து நிறைந்த பெரிய ஜோதியே
பேயே னளவில் விளங்கு கின்ற தென்ன நீதியே. எனக்கு 22

கருணா நிதிநின் றன்னைக் காணக் கண்கள் துடிக்குதே
காண்போ மென்று நினைக்குந் தோறும் உடம்பு பொடிக்குதே
அருணா டகஞ்செய் பதங்கள் பாடி யாட விரைவதே
ஆடும் பொதுவை நினைக்க நினைக்க நெஞ்சங் கரைவதே. என

அருளார் ஜோதி யென்னுள் விளங்க வளித்த காலத்தே
அடியேன் குறைகள் யாவுந் தவிர்ந்த திந்த ஞாலத்தே
பொருளா யெனையு நினைக்க வந்த புதுமை யென்னையோ
பொன்னொன் றையமதிப்ப துதவாத் துரும்பு தன்னையோ. என

எனக்குள் நீயு முனக்குள் நானு மிருக்குந் தன்மையே
இன்று காட்டிக் கலக்கந் தவிர்த்துக் கொடுத்தாய் நன்மையே
தனக்குள் ளதுதந் தலைவர்க் குளதென் றறிஞர் சொல்வதே
சரியென் றெண்ணி எனது மனது களித்து வெல்வதே. என 25

கருணைப் பொதுவிற் பெரிய ஜோதித் தருவிற் கனித்ததே
கனித்த பெரிய தனித்த கனியென் கருத்து ளினித்ததே
தருணத் துண்டு மகிழ்வுற் றேனம் மகிழ்ச்சி சொல்லவே
தனித்துக் கரைந்த வெனது கருத்தின் றரத்த தல்லவே. என 26

என்னு ருயிர்க்குத் துணைவ நின்னை யான் றுதிக்கவே
என்ன தவஞ்செய் தேன்முன் னுலகு ளோர் மதிக்கவே
பொன்னார் புயனு மயனும் பிறரும் பொருந்த லரியதே
புலைய னேனுக் களித்த கருணை மிகவும் பெரியதே.எனக்கு27

என்கண் மணியு ளிருக்குந் தலைவ நின்னைக் காணவே
என்ன தவஞ்செய் தேன்முன் னயனு மரியு நாணவே
புன்க ணொழித்துத் தெள்ளா ரமுதம் புகட்டி யென்னையே
பொருளா யெண்ணி வளர்க்கின் றாய்நீ யெனக்கோ ரன்னையே.

அறிவி லேன்செய் குற்ற மனைத்தும் பொறுத்த தன்றியே
அமுது மளித்தா யார்செய் வார்க ளிந்த நன்றியே
செறிவி லாத பொறியு மனமுஞ் செறிந்து நிற்கவே
செய்தாய் மேலுந் தெரித்தாய் சாகாக் கல்வி கற்கவே.எனக்கு29

ஒருநா ளிகையில் யோக நிலையை யுணர்த்தி மாலையே
யோகப் பயனை முழுது மளித்தாய் மறுநாட் காலையே
திருநாள் நிலையுந் **தீர்த்த** நிலையுந் **தெய்வ** நிலையுமே
சிறியே னறியக் காட்டித் தெரித்தாய் வேதக் கலையுமே. என 30

அண்டப் பரப்பின் றிறங்க ளனைத்து மறிய வேண்டியே
ஆசைப் பட்ட தறிந்து தெரித்தா யறிவைத் தூண்டியே
பிண்டத் துயிர்கள் பொருந்தும் வகையும் பிண்டந் தன்னையே
பிரியும் வகையும் பிரியா வகையுந் தெரித்தாய் பின்னையே. எ

வேதா கமங்கள் புகன்ற விரிவை யொன்றென் றாகவே
விளங்க விரைந்து தெரித்தாய் பயிலு மாசை போகவே
பூதா திகளைப் பொருத்தும் பகுதிப் பொருத்த முற்றுமே
பொய்மை நீக்கிக் காணக் காட்டித் தெரித்தாய் மற்றுமே. என

வள்ளா லுன்னைப் பாடப் பாட வாய் மணக்குதே
வஞ்ச வினைக ளெனைவிட் டோடித் தலை வணக்குதே
எள்ளா துனது புகழைக் கேட்கச் செவி நயக்குதே
எந்தாய் தயவை யெண்ணுந் தோறும் உளம் வியக்குதே. என

இறைவா நின்னைக் கனவி லேனும் யான் மறப்பனோ
எந்தா யுலகத் தவர்கள் போல்நா னினி யிறப்பனோ
மறைவா சகமும் பொருளும் பயனு மதிக்கு மதியிலே
வாய்க்கக் கருணை புரிந்துவைத்தா யுயர்ந்த பதியிலே.எனக்கு34

தலைவா வெனக்குக் கருணை யமுதந் தரவித் தலத்திலே
தவஞ்செய் தேனத் தவமு முன்ற னருள் வலத்திலே
அலைவா ரிதியிற் றுரும்பு போல அயனு மாலுமே
அலைய வெனக்கே யளிக்கின் றாய்நீ மேலு மேலுமே.எனக்கு

உடையா யெனக்குப் புரிந்த தயவை யுன்ன வுன்னவே
உடம்பு பூரிக் கின்ற தொளிர்பொன் மலைய தென்னவே
தடையா தினியுண் மூல மலத்தின் தடையும் போயிற்றே
சமய விகற்ப மெல்லா நீங்கிச் சமம தாயிற்றே. எனக்கு36

மயங்கும் தோறு முள்ளும் புறத்து மயக்க நீக்கியே
மகிழ்விக் கின்று யொரு காலூன்றி யொருகாற் றூக்கியே
உயங்கு மலங்க ளாந்தும் பசையற் றெழுந்து வெந்ததே
உன்பே ரருட்பொற் ஜோதி வாய்க்குந் தருணம் வந்ததே. என

எனக்கு நின்னைப் போல நுதற்கண் ஈந்து மதனையே
எரிப்பித் தாய்பின் னெழுப்பிக் கொடுத்தா யருவ மதனையே
சினக்குங் கூற்றை யுதைப்பித் தொழித்துச் சிதைவு மாற்றியே
தேவர் கற்பம் பலவுங் காணச் செய்தாய் போற்றியே.என38

கள்ள மறியே னின்றுற் கண்ட காட்சி யொன்றுமே
கருத்தி லுளது வேறோர் விடயங் காணே னென்றுமே
உள்ள துரைக்கின் றேனின் னடிமே லாணை முன்னையே
உள்ளே விளங்கிக் காண்கின் றுய்க்கிங் கொளிப்ப தென்னையே.

என்னை யடிமை கொண்டாய் நானு நினக்கு நல்லனோ
எல்லாம் வல்ல தலைவ நினக்கு நல்லன் அல்லனோ
முன்னை வினைக ளனைத்து நீக்கி யமுத மூட்டியே
மூவர்க் கரிய நிலையில் வைத்தா யென்னை நாட்டியே.எனக்கு40

ஜோதி மலையிற் கண்டே னின்னைக் கண் களிக்கவே
துய்த்தே னமுத மகத்தும் புறத்தும் பரிம ளிக்கவே
ஓதி யுணர்தற் கரிய பெரிய வுணர்வை நண்ணியே
ஓதா தனைத்து முணர்கின் றேனின் னருளை யெண்ணியே. என

ஏழு நிலைக ளோங்குந் தெய்வ மாட மொன்றிலே
ஏற்றிக் களிக்க வைத்தா யதன்மே லிலங்கு குன்றிலே
வாழும் பரிசுங் கவிக்குங் கொடையு மதிக்குந் தூசுமே
மகிழ்ந்துகொடுத்துப்பின்னுங்கொடுத்தாய்மணிப்பொற்காசுமே.

இந்த வுலகி லுள்ளார் பலரு மிகவு நன்மையே
என்பாற் செய்ய வைத்தா யிதுநின் னருளின் றன்மையே
அந்த வுலகி லுள்ளார் பலரு மென்னை நோக்கியே
அப்பா வாழி யெனவும் புரிந்தா யடிமை யாக்கியே. எனக்கு 43

அழியாக் கருணை யமுத வடிவி னெங்குஞ் ஜோதியே
அரசே யெனக்குள் விளங்கு மாதி யாம ஞதியே
ஒழியாத் துயரை யொழித்த பெரிய கருணை யாளனே
ஒன்று யொன்றி லுபய மாகி யொளிருந் தாளனே. என 44

பாலுந் தேனுங் கலந்த தென்ன வென்னு ளினிக்கவே
பரம ஞான வமுத மளிக்கின் றுய் "தனிக்கவே"
ஏது முயிர்க ளெல்லா நினக்குப் "பொதுவ தென்பரே"
இன்று நோக்கி "யோர வார னென்ப ரன்பரே". எனக்கு 45

ஐயா நான்செய் பிழைக ளேழு கடலிற் பெரியதே
அனைத்தும் "பொறுத்த தயவு" பிறருக் கரிய தரியதே
மெய்யா நீசெய் யுதவிக் கொருகைம் மாறு வேண்டுமே
வேண்டா தென்ன வறிந்து மெனக்குள் ளாசை தூண்டுமே. என

பூத வெளியி னடமும் பகுதி வெளியி னுட்டமும்
போக வெளியிற் கூத்தும் யோக வெளியு ளாட்டமும்
நாத வெளியிற் குனிப்பும் பரம நாத நடமுமே
நன்று காட்டிக் கொடுத்தா யென்று நலியாத் திடமுமே. என 47

எட்டு மிரண்டு மிதுவென் றெனக்குச் சுட்டிக் காட்டியே
எட்டா நிலையி லிருக்கப் புரிந்தா யிட்டுக் கூட்டியே
துட்ட வினையைத் தீர்த்து ஞானச் சுடருள் ளேற்றியே
தூண்டா தென்றும் விளங்க வைத்தா யுண்மை சாற்றியே. என

அருளாம் பெரிய வெளிக்குட் சோதி வடிவ னாகியே
அரசு செலுத்துந் தனித்த தலைமைப் பரம யோகியே
பொருளா யென்னை யுளங்கொண் டளித்த புனித நாதனே
போற்று நாத முடிவில் நடஞ்செய் கமல பாதனே. என 49

உருவு மருவு முபய நிலையு முடைய நித்தனே
உயிருள் நிறைந்த தலைவ வெல்லாம் வல்ல சித்தனே
மருவுந் துரிய வரையுள் நிறைந்து வயங்கும் பரமமே
மன்றிற் பரமா னந்த நடஞ்செய் கின்ற பிரமமே. எனக்கு 50

அன்னே யென்னை யாண்ட தலைவ வடியே னுள்ளமே
அமர்ந்த துணைவ வெனக்குக் கிடைத்த வமுத வெள்ளமே
பொன்னே பொன்னிற் பொலிந்து நிறைந்த புனித வானமே
புனித வானத் துள்ளே விளங்கும் புரண ஞானமே. என 51

சமயத் தெய்வம் பலவுஞ் சிறிய துரும்ப தென்னவே
சாற்றப் புகினுஞ் சாலா வருளின் பெருமை யுன்னவே
அமையு மண்டப் பகுதி பலவு மணுவின் பொடியிலே
அனந்தத்தொன் றென் றுரைத்துஞ்சாலா நின்பொன்னடியிலே

அப்பா நின்னை யடைந்த வென்னை யொப்பார் யாவரே
ஆரு றகன்ற நிலையை யடைந்தா னென்பர் தேவரே
இப்பா ராதி பூத மடங்குங் காலு நின்னையே
ஏத்திக் களித்து வாழ்வே னிதற்கு மைய மென்னையே. என 53

என்னை மறைத்த மறைப்பை நீக்கி யென்னைக் காட்டியே
இறைவ நினையுங் காட்டி வளர்த்தா யமுத மூட்டியே
முன்னை மறைக்கு மெட்டா நினது பெருமை தன்னையே
முன்னி மகிழ்ந்து பாடப் புரிந்தா யடிமை யென்னையே. என 54

எண்ணுந் தோறும் எண்ணுந் தோறும் என்னு ளினிக்குதே
இறைவ நின்னைப் பாட நாவில் அமுதஞ் சனிக்குதே
கண்ணுங் கருத்து நின்பா லன்றிப் பிறர்பாற் செல்லுமோ
கண்டே னுன்னை யினிமே லென்னை மாயை வெல்லுமோ. என 55

விந்தோ நாத வெளியுங் கடந்து மேலு நீளுதே
மேலை வெளியுங் கடந்துன் னடியா ராணை யாளுதே
அந்தோ வுனது பெருமை சிறிது மறிவா ரில்லையே
அறிந்தா ருலகி லின்ப வடிவ மாவ ரொல்லையே. எனக்கு 56

இறுகப் பிடித்துக் கொண்டேன் பதத்தை யினிநான் விடுவனோ
எந்தாய் பாதம் பிடித்த கையால் வேறு தொடுவனோ
குறுகப் பயந்து கூற்று மோடிக் குலைந்து போயிற்றே
கோவே யுன்ற னருட்சிற் சோதி யென்ன தாயிற்றே. என 57

காய்க்கும் பருவந் தன்னைப் பழுத்த பருவ மாக்கியே
கனக சபையி னடிக்கின் ருயோர் காலைத் தூக்கியே
நாய்க்குத் தவிசிட் டொருபொன் முடியு நன்று சூட்டியே
நட்ட நடுவே வைத்தாய் கருணை யமுத மூட்டியே. எனக்கு 58

கல்லை நோக்கிக் கனிந்து பழுத்த கனிய தாக்கியே
கனக சபையி னடிக்கின் ருயோர் காலைத் தூக்கியே
புல்லை முடிக்கு மணிகின் ருயென் புன்சொன் மாலையே
புனைந்தென் னுளத்தி லிருக்கப் புரிந்தாய் நின்பொற் காலையே.

சாதல் பிறத்த லென்னு மவத்தை தவிர்த்துக் காலையே
தனித்துன் னருளி னமுதம் புகட்டிக் கொடுத்தாய் மேலையே
ஓத வுணர்த வுவத்த லெனக்கு நின்பொற் பாதமே
உலக விடயக் காட்டிற் செல்லா தெனது போதமே. என 60

அருளும் பொருளும் பெற்றே னடிய னுகி நானுமே
அஞ்சேன் மாயை வினைகட் கொருசிற் றளவ தேனுமே
இருளு நிறத்துக் கூற்றைத் துரத்தி யருட்சிற் சோதியே
என்ற னகத்தும் புறத்தும் விளங்கு கின்ற வாதியே. என 61

காமக் கடலைக் கடந்து வெகுளிக் கடலை நீந்தினேன்
கடிய மயக்கக் கடலைத் தாண்டி யடியை யேந்தினேன்
சேமப் பொதுவி னடங்கண் டெனது சிறுமை நீங்கினேன்
சிற்றம் பலத்து நடங்கண் டுவந்து மிகவு மோங்கினேன். என 62

தூங்கல் விடுத லிரண்டு மெனக்குச் சமம தாயிற்றே
சகத்தில் வழங்கு மாயை வழக்குத் தவிர்ந்து போயிற்றே
ஏங்கல் சலித்த லிரண்டு மின்றி யிளைப்பு நீங்கினேன்
எந்தாய் கருணை யமுதுண் டின்பப் பொருப்பி லோங்கினேன். 63

உறவு பகையென் றிரண்டு மெனக்கிங் கொன்ற தாயிற்றே
ஒன்றென் றிரண்டென் றுளரும் பேத மோடிப் போயிற்றே
மறைவு நினைவென் றென்னை வலித்த வலிப்பு நீங்கினேன்
மன்றிற் பரமா னந்த நடங்கண் டின்ப மோங்கினேன். என 64

உன்னைக் கண்டு கொண்டேன் கண்ட வுடனிங் கென்னையே
உலக மெல்லாங் கண்டு கொண்ட வுவப்பி தென்னையே
என்னைக் கண்டு கொண்ட காலத் திறைவ நின்னையே
யாருங் கண்டு கொண்டா ரில்லை யாங்க தென்னையே. என 65

மலத்திற் புழுத்த புழுவு நிகர மாட்டா நாயினேன்
வள்ளல் கருணை யமுதுண் டின்ப நாட்டா ணயினேன்
குலத்திற் குறியிற் குணத்திற் பெருமை கொள்ளா நாயினேன்
கோதி லமுதுண் டெல்லா நலமு முள்ளா ணயினேன். என 66

கடைய நாயிற் கடையநாய்க்குங் கடைய ணயினேன்
கருணை யமுதுண் டின்ப நாட்டிற் குடைய ணயினேன்
விடயக் காட்டி லோடித் திரிந்த வெள்ளை நாயினேன்
விமலா **நினக்கு** மிகவும் **சொந்தப் பிள்ளை** யாயினேன்.என 67

அயனு மாலுந் தேடித் தேடி யலர்ந்து போயினர்
அந்தோ இவன்முன் செய்த தவம்யா தென்ப ராயினர்
மயனுங் கருத மாட்டாத் தவள மாடத் துச்சியே
வயங்கு மணிமேல் வைத்தாய் சிறிய நாயை மெச்சியே. என

வல்லா யுனது கருணை யமுதென் வாய்க்கு வந்ததே
மலமு மாயைக் குலமு வினையு முழுதும் வெந்ததே
எல்லா நலமு மான வதனை யுண்டு வந்ததே
இறவா தென்று மோங்கும் வடிவ மெனக்கு வந்ததே.என 69

சிற்றம் பலத்தி னடங்கண் டவர்காற் பொடிகள் புல்லதே
சிருட்டி முதலோ ரைந்து தொழிலுஞ் செய்ய வல்லதே
பற்றம் பலத்தில் வைத்தார் தம்மைப் பணியும் பத்தரே
பரம பதத்த ரென்று பகர்வர் பரம முத்தரே. எனக்கு 70

சிருட்டி முதலோ ரைந்து தொழிலுஞ் செய்யென் றென்னையே
செல்வப் பிள்ளை யாக்கி வளர்க்கின் றாயி தென்னையே
தெருட்டித் திருப்பொற் பதத்தைக் காட்டி யமுத மூட்டியே
திகழ **நடுவைத் தாய்சன் மார்க்க சங்கங் கூட்டியே**.என

அடிய னுக்கிப் பிள்ளை யாக்கி நேய னுக்கியே
அடிக ளாக்கிக் கொண்டா யென்னை யவல நீக்கியே
படியு ளோரும் வானு ளோரு மிதனை நோக்கியே
பதியு மோர வார னென்பர் பரிவு தேக்கியே. எனக்கு 72

அண்ணு வெனையும் பொருளென் றெண்ணி யிரவும் பகலுமே
அகத்தும் புறத்துந் திரிகின் றாயிவ் வுலகென் புகலுமே
தண்ணு ரமுத மிகவு மெனக்குத் தந்த தன்றியே
தனியே யின்னுந் தருகின் றாயென் னறிவி னென்றியே.என

வேதா கமத்தி னடியு நடுவு முடியு மற்றுமே
வெட்ட வெளிய தாகி விளங்கக் கண்டேன் முற்றுமே
நாதா சிறிய நாய்க்குங் கடையேன் முற்றுங் கண்டதே
நானே கண்டே னெந்தாய் கருணை நாட்டங் கண்டதே. என

புழுவிற் புழுத்த புழுவு நிகரப் போதா நாயினேன்
பொதுவில் நடிக்குந் தலைவ நினக்கே யடிமை யாயினேன்
தழுவற் கரிய பெரிய துரியத் தம்பத் தேறினேன்
தனித்தப் பாலோர் தவள மாடத் திருந்து தேறினேன். என

கடைய னெனது கொடிய கடின நெஞ்சக் கல்லையே
கனிய தாக்கித் தூக்கிக் கொண்டாய் துரியத் தெல்லையே
உடையாய் துரியத் தலத்தின் மேனின் றோங்குந் தலத்திலே
உன்பா லிருக்க வைத்தா யென்னை யுவந்து வலத்திலே. என

அறிந்த நாள்கள் தொடங்கி யிற்றைப் பகலின் வரையுமே
அடியேன் பட்ட பாட்டை நினைக்கிற் கல்லுங் கரையுமே
எறிந்த பாடு முழுதும் பெரிய இன்ப மாயிற்றே
எந்தாய் கருணை யெனக்கு மிகவுஞ் சொந்த மாயிற்றே. என

பனிரண் டாண்டு தொடங்கி யிற்றைப் பகலின் வரையுமே
படியிற் பட்ட பாட்டை நினைக்கின் மலையுங் கரையுமே
துனியா தந்தப் பாடு முழுதுஞ் சுகம தாயிற்றே
துரையே நின்மெய் யருளிங் கெனக்குச் சொந்த மாயிற்றே. என

ஈரா றாண்டு தொடங்கி யிற்றைப் பகலின் வரையுமே
எளியேன் பட்ட பாட்டை நினைக்கி லிரும்புங் கரையுமே
ஏரா யந்தப் பாடு முழுது மின்ப மாயிற்றே
இறைவா நின்மெய் யருளிங் கெனக்குச் சொந்த மாயிற்றே.என

பாட்டா லுனது பதத்தை நாடிப் பாடும் வாயரே
பதியே யிந்த வுலகி லெனக்கு மிகவு நேயரே
நாட்டா ரெனினு நின்னை யுளத்து நாட்டா ராயிலோ
நயவேன் சிறிதும் நயத்தல் கயக்கு மெட்டிக் காயிலோ. என80

சின்ன வயது தொடங்கி யென்னைக் காக்குந் தெய்வமே
சிறியேன் மயங்குந் தோறு மயக்கந் தீர்க்குந் தெய்வமே
என்னை யவத்தைக் கடனின் றிங்ஙன் எடுத்த தெய்வமே
எல்லா நலமுந் தருமின் னமுதங் கொடுத்த தெய்வமே. என81

அச்சந் தீர்த்திங் கென்னை யாட்கொண் டருளு மமுதனே
அடியேன் பிழைக ளனைத்தும் பொறுத்து ளமர்ந்த வமுதனே
இச்சை யாவு முடித்துக் கொடுத்துள் ளிலங்குங் குரவனே
என்று மிறவாக் கல்வி யடியேற் கீந்த குரவனே. எனக்கு82

உள்ளும் புறத்துங் கருணை யமுத மூட்டும் அன்னையே
ஓதா துணர வுணர்வு முணர்வை யுதவும் அன்னையே
தெள்ளுங் கருணைச் செங்கோல் செலுத்தச் செய்த அப்பனே
செல்வப் பிள்ளை யாக்கி யென்னுட் சேர்ந்த அப்பனே.என83

இரவும் பகலு மென்னைக் காத்துள் ளிருக்கு மிறைவனே
எல்லா வுலகும் புகழ வென்மே லேத்து மிறைவனே
கரவு நினையா தெனக்கு மெய்மைக் காட்டுந் துணைவனே
களித்தென் றனையுஞ் சன்மார்க் கத்தில் நாட்டுந் துணைவனே. என

சற்றும் வருந்தப் பாரா தென்னைத் தாங்கு நேயனே
தானு னென்று பிரித்தற் கரிய தரத்து நேயனே
முற்றுந் தனதை யெனக்குக் கொடுத்து முயங்கு நேயனே
முன்னே நான்செய் தவத்தா லெனக்குள் முளைத்த நேயனே.

நேயா நின்னை நினைக்க நினைக்க நெஞ்சங் களிக்குதே
நெடிய விழிக ளிரண்டு மின்ப நீர் துளிக்குதே
ஓயா துனது பெருமை நினைக்க வுவகை நீடுதே
உரைப்பா ரெவரென் றுலகிற் பலரை யோடித் தேடுதே. என 86

பொன்னே நின்னை யுன்ன வுடம்பு புளக மூடுதே
பொதுவைக் காண வுள்ளே யாசை பொங்கி யாடுதே
என்னே பிறர்தம் வரவு நோக்கக் கண்கள் வெதும்புதே
எந்தாய் வரவை நினைக்கக் களிப்புப் பொங்கித் ததும்புதே. என

மணியே நின்னைப் பொதுவிற் கண்ட மனிதர் தேவரே
மனிதர் கண்ணிற் பட்ட புல்லு மரமுந் தேவரே
அணியே நின்னைப் பாடு மடியர் தாமோ மூவரே
அவரைக் கண்டா ரவரைக் கண்டா ரவர்கள் மூவரே. எனக்கு 88

வாழ்வே நினது நடங்கண் டவரைச் சுத்த ரென்பனே
மலங்கண் மூன்றுந் தவிர்த்த சுத்த முத்த ரென்பனே
ஏழ்வே தனையு நீக்கி வாழு நித்த ரென்பனே
எல்லாஞ் செய்ய வல்ல ஞான சித்த ரென்பனே. எனக்கு 89

சிவமே நின்னைப் பொதுவிற் கண்ட செல்வர் தம்மையே
தேவர் கண்டு கொண்டு வணங்கு கின்றா ரிம்மையே
தவமே புரிந்து நின்னை யுணர்ந்த சாந்த சித்தரே
தகுமைந் தொழிலுந் தாமே யியற்ற வாய்ந்த சித்தரே. எனக்கு 90

ஐவ ராலு நின்னை யறிதற் கருமை யருமையே
யாரே யறிவர் மறையு மறியா நினது பெருமையே
பொய் வராத வாய்கொண் டுன்னைப் போற்று மன்பரே
பொருளே நின்னை யறிவ ரவரே யழியா வின்பரே. எனக்கு 91

என்னைக் காட்டி யென்னு ளிலங்கும் நின்னைக் காட்டியே
இறங்கா நிலையி லேற்றி ஞான வமுத மூட்டியே
பொன்னைக் காட்டிப் பொன்னே நினது புகழைப் பாடியே
புந்தி களிக்க வைத்தா யழியா தென்னை நாடியே. எனக்கு 92

அண்ட கோடி யனைத்துங் காணுங் கண்க ளெய்தியே
அறிந்தே னங்கைக் கனிபோ லவற்றி னுள்ள செய்தியே
பிண்ட கோடி முழுதுங் காணப் பெற்று நின்னையே
பேசிப் பேசி வியக்கின் றேனிப் பிறவி தன்னையே.எனக்கு93

சிற்றம் பலத்தில் நடனங் காட்டிச் சிவத்தைக் காட்டியே
சிறப்பா யெல்லாம் வல்ல சித்தித் திறத்தைக் காட்டியே
குற்றம் பலவுந் தீர்த்தென் றனக்கோர் முடியுஞ் சூட்டியே
கோவே நீயு மென்னுட் கலந்து கொண்டாய்நாட்டியே.எனக்கு94

சுத்த நிலையில் நடுநின் றெங்குந் தோன்றுஞ் ஜோதியே
துரிய வெளியைக் கடந்தப் பாலுந் துலங்குஞ் ஜோதியே
சித்த ருளத்திற் சுடர்செய் தோங்குந் தெய்வ ஜோதியே
சிற்றம் பலத்தி னடஞ்செய் தெனக்குட் சிறந்த ஜோதியே. என

அன்றே யென்னை **அடிய னாக்கி** யாண்ட ஜோதியே
அதன்பின் **பிள்ளை யாக்கி** யருளிங் களித்த ஜோதியே
நன்றே மீட்டு **நேய னாக்கி** நயந்த ஜோதியே
நானும் நீயு மொன்றென் றுரைத்து நல்கு ஜோதியே. என 96

நீயே வலிந்திங் கென்னை யாண்ட நீதி ஜோதியே
நின்னைப் பாட வென்னை வளர்க்கு நிமல ஜோதியே
தாயே யெனவந் தென்னைக் காத்த தரும ஜோதியே
தன்மை பிறரா லரிதற் கரிய தலைமை ஜோதியே.எனக்கு 97

சாகாக் கல்வி யெனக்குப் பயிற்றித் தந்த ஜோதியே
தன்னோர் முடியொன் றெனது முடியிற் றரித்த ஜோதியே
ஏகாக் கரப்பொற் பீடத் தென்னை யேற்று ஜோதியே
எல்லாம் வல்ல சித்தி யாட்சி யீந்த ஜோதியே. எனக்கு 98

ஜோதி யெவையும் விளங்க விளக்குஞ் **ஜோதி வாழியே**
துரிய வெளியி னடுநின் றோங்குஞ் **ஜோதி வாழியே**
சூதி லாமெய்ச் சிற்றம் பலத்து **ஜோதி வெல்கவே**
துலங்கப் பொன்னம் பலத்தி லாடுஞ் **ஜோதி வெல்கவே**.எனக்கு

சுத்த சிவசன் மார்க்க நீதி ஜோதி போற்றியே
சுகவாழ் வளித்த சிற்றம் பலத்து ஜோதி போற்றியே
சுத்த சுடர்ப்பொற் சபையி லாடுஞ் ஜோதி போற்றியே
ஜோதி முழுதும் விளங்க விளங்குஞ் ஜோதி போற்றியே. 100

எனக்கு முனக்கும் இசைந்த பொருத்தம் என்ன பொருத்தமோ
இந்தப் பொருத்தம் உலகில் பிறருக் கெய்தும் பொருத்தமோ.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

140. வருகைக் கண்ணி

வர்க்கமாலை என்னும் காலைப்பாட்டு

இராகம் - காம்போதி - அட தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

வாரீர் சிதம்பர வல்லி சிவகாம
வல்லி மணாளரே வாரீர்
மணிமன்ற வாணரே வாரீர்.

சரணங்கள்

அருட்பெருஞ் ஜோதியென் ஆண்டவ ரேதிரு
அம்பல வாணரே வாரீர்
அன்புடை யாளரே வாரீர். வாரீர் 1

அச்சந் தவிர்த்தென்னை ஆட்கொண் டருளிய
அந்தணரே யிங்கு வாரீர்
அம்பலத் தையரே வாரீர். வாரீர் 2

அன்புரு வானவர் இன்புற வுள்ளே
அறிவுரு வாயினீர் வாரீர்
அருட்பெருஞ் ஜோதியீர் வாரீர். வாரீர் 3

அண்டங்க ளெல்லாம் அணுவி லடக்கும்
அரும்பெருஞ் சித்தரே வாரீர்
அற்புதரே யிங்கு வாரீர். வாரீர் 4

அம்மையு மாயெனக் கப்பனு மாகியென்
அன்பனு மாயினீர் வாரீர்
அங்கண ரேயிங்கு வாரீர். வாரீர் 5

அல்ல லறுத்தென் அறிவை விளக்கிய
அம்பல வாணரே வாரீர்
செம்பொரு ளாயினீர் வாரீர். வாரீர் 6

அப்பணி பொன்முடி அப்பனென் றேத்துமெய்
அன்பருக் கன்பரே வாரீர்
இன்பந் தரவிங்கு வாரீர். வாரீர் 7

அச்சுதர் நான்முகர் உச்சியில் மெச்சும்
அடிக்கம லத்தீரே வாரீர்
நடிக்கவல் லீரிங்கு வாரீர். வாரீர் 8

அண்டர்க் கரும்பதந் தொண்டர்க் கெளிதில்
அளித்திட வல்லீரே வாரீர்
களித்தென்னை யாண்டீரே வாரீர். வாரீர் 9

அம்பர மான சிதம்பர நாடகம்
ஆடவல்லீ ரிங்கு வாரீர்
பாடவல்லீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 10

ஆதி யனாதியென் றாரணம் போற்றும்
அரும்பெருஞ் ஜோதியீர் வாரீர்
ஆனந்த நாடரே வாரீர். வாரீர் 11

ஆகம வேதம் அனேக முகங்கொண்
டருச்சிக்கும் பாதரே வாரீர்
ஆருயிர் நாதரே வாரீர். வாரீர் 12

ஆசறும் அந்தங்கள் ஆறும் புகன்றநல்
ஆரியரே யிங்கு வாரீர்
ஆனந்தக் கூத்தரே வாரீர். வாரீர் 13

ஆல நிழற்கண் அமர்ந்தறஞ் சொன்னநல்
ஆரியரே யிங்கு வாரீர்
ஆனந்தக் கூத்தரே வாரீர். வாரீர் 14

ஆரமு தாகியென் ஆவியைக் காக்கின்ற
ஆனந்தரே யிங்கு வாரீர்
ஆடவல்லீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 15

ஆதர வாயென் அறிவைத் தெளிவித்
தமுத மளித்தீரே வாரீர்
ஆடிய பாதரே வாரீர். வாரீர் 16

ஆதார மீதானத் தப்பாலுங் காண்டற்
கரும்பெருஞ் ஜோதியீர் வாரீர்
கரும்பி லினிக்கின்றீர் வாரீர். வாரீர் 17

ஆதியு மந்தமும் இல்லா வரும்பெரும்
ஜோதியரே யிங்கு வாரீர்
வேதியரே யிங்கு வாரீர். வாரீர் 18

ஆடல்கொண் டீர்திரு அம்பலத் தேயென்றன்
பாடல்கொண் டீரிங்கு வாரீர்
கூடவல்லீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 19

ஆக்கங் கொடுத்தென்றன் தூக்கந் தடுத்தவென்
ஆண்டவரே யிங்கு வாரீர்
தாண்டவரே யிங்கு வாரீர். வாரீர் 20

ஆபத்தை நீக்கியோர் தீபத்தை யேற்றியென்
ஆணவம் போக்கினீர் வாரீர்
காணவந் தேனிங்கு வாரீர். வாரீர் 21

இதுதரு ணந்தரு ணந்தரு ணம்என்
இறையவரே யிங்கு வாரீர்
இடர்தவிர்த் தாட்கொண்டீர் வாரீர். வாரீர் 22

இச்சையின் வண்ணம் எனக்கருள் செய்ய
இதுதருண மிங்கு வாரீர்
இன்னமு தாயினீர் வாரீர். வாரீர் 23

இன்பங் கொடுத்தேயென் றுன்பங் கெடுத்துள்
இருக்கின்ற நாதரே வாரீர்
இருக்கின் பொருளானீர் வாரீர். வாரீர் 24

இரவும் பகலும் இதயத்தி லூறி
இனிக்கு மமுதரே வாரீர்
இனித்தரியே னிங்கு வாரீர். வாரீர் 25

இன்னுந் தாழ்த்தங்கே இருப்ப தழகன்று
இதுதருண மிங்கு வாரீர்
இருமையு மாயினீர் வாரீர். வாரீர் 26

இடர்தவிர்த் தின்பம் எனக்களித் தாளற்
கிதுதருண மிங்கு வாரீர்
இனியவரே யிங்கு வாரீர். வாரீர் 27

இறையும் பொறுப்பரி தென்னுயிர் நாதரே
இத்தருண மிங்கு வாரீர்
இதநடஞ் செய்கின்றீர் வாரீர். வாரீர் 28

இம்மையி லேயெனக் கம்மையி லின்பம்
இதுவென் றளித்தீரே வாரீர்
இதயத் திருந்தீரே வாரீர். வாரீர் 29

இங்கங்கென் றுமலே எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போல்
எங்கும் நிறைந்தீரே வாரீர்
இங்கெழில் வண்ணரே வாரீர். வாரீர் 30

இணையொன்று மில்லா இணையடி யென்தலை
ஏறவைத்தீ ரிங்கு வாரீர்
இறுதியிலீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 31

ஈன்றாளு மெந்தையும் என்குரு வும்மெனக்
கின்பமு மாயினீர் வாரீர்
அன்பருக் கன்பரே வாரீர். வாரீர் 32

ஈன மறுத்துமெய்ஞ் ஞான விளக்கென்
இதயத்தி லேற்றினீர் வாரீர்
உதயச் சுடரினீர் வாரீர். வாரீர் 33

ஈடறி யாதமெய் வீடுதந் தன்பரை
இன்புறச் செய்கின்றீர் வாரீர்
வன்பர்க் கரியீரே வாரீர். வாரீர் 34

ஈதியா லென்றுநின் றோதிய வேதத்திற்
கெட்டா திருந்தீரே வாரீர்
நட்டார்க் கெளியீரே வாரீர். வாரீர் 35

ஈச ரெனும்பல தேசர்கள் போற்றும்ந
டேசரே நீரிங்கு வாரீர்
நேசரே நீரிங்கு வாரீர். வாரீர் 36

ஈச ரெளியர்க்கு நேசரென் றன்பர்கள்
ஏசநின் றீரிங்கு வாரீர்
நாசமில் லீரிங்கு வாரீர். வாரீர் 37

ஈறறி யாமறை யோனென் றறிஞர்
இயம்பநின் றீரிங்கு வாரீர்
வயந்தருவீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 38

ஈதல்கண் டேமிகக் காதல்கொண் டேனெனக்
கீதல்செய்வீ ரிங்கு வாரீர்
ஓதரியீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 39

ஈடணை யற்றநெஞ் சூடணை யுற்றுமற்
றீடணையீ ரிங்கு வாரீர்
ஆடவல்லீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 40

ஈண்டறி வோங்கிடத் தூண்டறி வாகியுள்
ஈண்டுகின் றீரிங்கு வாரீர்
ஆண்டவரே யிங்கு வாரீர். வாரீர் 41

உள்ளதே யுள்ளது விள்ளது வென்றெனக்
குள்ள துரைசெய்தீர் வாரீர்
வள்ளல் விரைந்திங்கு வாரீர். வாரீர் 42

உருவா யருவாய் உருவரு வாயிவை
ஒன்றுமல்லீ ரிங்கு வாரீர்
என்றுநல்லீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 43

உறவும் பகையும் உடைய நடையில்
உறவுமெண்ணே னிங்கு வாரீர்
பிறவுநண்ணே னிங்கு வாரீர். வாரீர் 44

உள்ளக் கருத்தைநான் வள்ளற் குரைப்பதென்
உள்ளத் திருந்தீரே வாரீர்
விள்ளற் கரியீரே வாரீர். வாரீர் 45

உய்யவல் லார்க்கருள் செய்யவல் லீர்நானும்
உய்யவல்லே னிங்கு வாரீர்
செய்யவல்லீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 46

உடையவ ராரிக் கடையவ னேனுக்
குடையவரே யிங்கு வாரீர்
தடைதவிர்ப்பீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 47

உறங்கி யிறங்கும் உலகவர் போலநான்
உறங்கமாட்டே னிங்கு வாரீர்
இறங்கமாட்டே னிங்கு வாரீர். வாரீர் 48

உண்டுடுத் தின்னும் உழலமாட் டேனமு
துண்டி விரும்பினேன் வாரீர்
உண்டிதர விங்கு வாரீர். வாரீர் 49

உன்னுதோ றுன்னுதோ றுள்ளே யினிக்கின்ற
உத்தமரே யிங்கு வாரீர்
உற்றதுணை யானீர் வாரீர். வாரீர் 50

உம்மாணை யும்மாணை உம்மையல் லாலெனக்
குற்றவர் மற்றிலை வாரீர்
உற்றறிந்தீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 51

ஊனன நடந்தவிர்த் தான நடங்காட்டும்
மோன நடேசரே வாரீர்
ஞான நடேசரே வாரீர். வாரீர் 52

ஊருமில் லீரொரு பேருமில் லீரறி
வோருமில்லீ ரிங்கு வாரீர்
யாருமில்லீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 53

ஊறு சிவானந்தப் பேறு தருகின்ற
வீறுடை யீரிங்கு வாரீர்
நீறுடை யீரிங்கு வாரீர். வாரீர் 54

ஊன்றுநுஞ் சேவடி சான்று தரிக்கிலேன்
ஏன்றுகொள்வீ ரிங்கு வாரீர்
ஆன்றவரே யிங்கு வாரீர். வாரீர் 55

ஊற்றை யுடம்பிது மாற்றுயர் பொன்னென
ஏற்றம் அருள்செய்வீர் வாரீர்
தேற்றம் அருள்செய்வீர் வாரீர். வாரீர் 56

ஊடலில் லீரெனைக் கூடல்வல் லீரென்னுள்
பாடல்சொல்வீ ரிங்கு வாரீர்
ஆடல்நல்லீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 57

ஊக்கங் கொடுத்தென்றன் ஏக்கங் கெடுத்தருள்
ஆக்க மடுத்தீரே வாரீர்
தூக்கந் தவிர்த்தீரே வாரீர். வாரீர் 58

ஊமை யெழுத்தினுள் ஆமை யெழுத்துண்டென்
றோமை யறிவித்தீர் வாரீர்
சேமஞ் செறிவித்தீர் வாரீர். வாரீர் 59

ஊகமி லேன்பெற்ற தேக மழியாத
யோகங் கொடுத்தீரே வாரீர்
போகங் கொடுத்தீரே வாரீர். வாரீர் 60

ஊதியந் தந்தநல் வேதியரே யுண்மை
ஓதிய நாதரே வாரீர்
ஆதி யனாதியீர் வாரீர். வாரீர் 61

என்குறை தீர்த்தென்னுள் நன்குறை வீரினி
என்குறை யென்றுன்னீர் வாரீர்
தங்குறை யில்லீரே வாரீர். வாரீர் 62

என்னுயி ராகியென் றன்னுயிர்க் குள்ளேயோர்
இன்னுயி ராயினீர் வாரீர்
என்னுயிர் நாதரே வாரீர். வாரீர் 63

என்கண் ணருள்செய்தென் புன்கண் விலக்கிய
என்கண் ணனையீரே வாரீர்
மின்கண் ணுதலீரே வாரீர். வாரீர் 64

எல்லா வுயிர்களும் நல்லா ரெனத்தொழும்
எல்லாம்வல்லீ ரிங்கு வாரீர்
சொல்லா நிலையினீர் வாரீர். வாரீர் 65

எட்டு மிரண்டுமென் றிட்டு வழங்குதல்
எட்டும்படி செய்தீர் வாரீர்
[1]எட்டுரு வாயினீர் வாரீர். வாரீர் 66

என்று கண்டாமிது நன்றுகொண் டாளுக
என்றுதந்தீ ரிங்கு வாரீர்
அன்றுவந்தீ ரின்று வாரீர். வாரீர் 67

எச்சம யங்களும் பொய்ச்சமய மென்றீர்
இச்சமய மிங்கு வாரீர்
மெய்ச்சம யந்தந்தீர் வாரீர் வாரீர் 68

என்பாற் களிப்பொடும் அன்பாலொன் றீந்திதை
இன்பாற் பெறுகென்றீர் வாரீர்
தென்பால் முகங்கொண்டீர் வாரீர். வாரீர் 69

---

1. எட்டும் இரண்டும் — பத்து, (க0) ய - ஆன்மா. எட்டுரு — அஷ்ட மூர்த்தம். எட்டு உரு — (எட்டு தமிழில் எழுத 'அ' ஆகும்) அகரவடிவம் எட்டுரு — அரு.

எச்ச வுரையன்றென் இச்சை யெல்லாமும
திச்சைகண்டீ ரிங்கு வாரீர்
அச்சந் தவிர்த்தீரே வாரீர். வாரீர் 70

எண்ண மெல்லாமும தெண்ணுமல் லால்வேறோர்
எண்ண மெனக்கில்லை வாரீர்
வண்ண மளிக்கின்றீர் வாரீர். வாரீர் 71

ஏராய நான்முகர் நாரா யணர்மற்றும்
பாராயணஞ் செய்வீர் வாரீர்
பூராய மாயினீர் வாரீர். வாரீர் 72

ஏம மிருந்திரு வாம சுகந்தரும்
ஏம சபேசரே வாரீர்
சோம சிகாமணி வாரீர். வாரீர் 73

ஏதமி லாப்பர நாத முடிப்பொருள்
ஏதது சொல்லுவீர் வாரீர்
ஈத லுடையீரே வாரீர். வாரீர் 74

ஏக பராபர யோக[1] வெளிக்கப்பால்
ஏக வெளிநின்றீர் வாரீர்
ஏக ரனேகரே வாரீர். வாரீர் 75

ஏறி யிறங்கி இருந்தே னிறங்காமல்
ஏறவைத்தீ ரிங்கு வாரீர்
தேறவைத்தீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 76

ஏகாந்த நன்னிலை யோகாந்தத் துள்ளதென்
றேகாந்தஞ் சொல்லினீர் வாரீர்
தேகாந்த மில்லீரே வாரீர். வாரீர் 77

ஏகாத கல்விதான் சாகாத கல்வியென்
றேகாத லாற்சொன்னீர் வாரீர்
வேகாத காலினீர் வாரீர். வாரீர் 78

ஏடா யிரமென்னைக் கோடா மொழியொன்றே
ஏடாவென் றீ ரிங்கு வாரீர்
ஈடாவா ரில்லீரே வாரீர். வாரீர் 79

ஏசாத தந்திரம் பேசாத மந்திரம்
ஈசான மேலென்றீர் வாரீர்
ஆசாதி யில்லீரே வாரீர். வாரீர் 80

ஏனென்பார் வேறிலை நானன்பாற் கூவுகின்
றேனென்பா லேனென்பீர் வாரீர்
ஆனின்பா லாடுவீர் வாரீர். வாரீர் 81

1. பராபரயோகம்-என்பது-ஞானயோகம்; ஏகவெளி என்பது-ஞானஞானம்

ஐந்து மலங்களும் வெந்து விழவெழுத்
தைந்துஞ்செய்யு மென்றீர் வாரீர்
இந்து சிகாமணி வாரீர். வாரீர் 82

ஐயமுற் றேனேயிவ் வையங் கரியாக
ஐயந் தவிர்த்திரே வாரீர்
மெய்யம் பலத்திரே வாரீர். வாரீர் 83

ஐயர் நடம்புரி மெய்யரென் றேயுணர்ந்
தையர்தொழ நின்றீர் வாரீர்
துய்ய ருளநின்றீர் வாரீர். வாரீர் 84

ஐவணங் காட்டிடும் மெய்வணம் வேட்டுநின்
றைவண ரேத்துவீர் வாரீர்
பொய்வணம் போக்குவீர் வாரீர். வாரீர் 85

ஒன்றே சிவமதை யொன்றுசன் மார்க்கமும்
ஒன்றேயென் றீ ரிங்கு வாரீர்
நன்றேநின் றீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 86

ஒப்பாரில் வீருமக் கிப்பாரிற் பிள்ளைநான்
ஒப்பாரி யல்லகாண் வாரீர்
முப்பாழ் கடந்தீரே வாரீர். வாரீர் 87

[1]**ஒத்த** விடந்தன்னில் நித்திரை செய்யென்றீர்
ஒத்த விடங்காட்ட வாரீர்.
சித்த சிகாமணி வாரீர். வாரீர் 88

ஒட்டுமற் றில்லைநான் விட்டுப் பிரிகலேன்
ஒட்டுவைத் தேனும்மேல் வாரீர்
எட்டுக் குணத்தீரே வாரீர். வாரீர் 89

ஒருமை நிலையி லிருமையுந் தந்த
ஒருமையி னீரிங்கு வாரீர்
பெருமையி னீரிங்கு வாரீர். வாரீர் 90

ஒண்மை விரும்பினேன் அண்மையி லீகுவீர்
உண்மை சொன்னே னிங்கு வாரீர்
வண்மை யிடங்கொண்டீர் வாரீர். வாரீர் 91

ஓங்கார நாடகம் பாங்காகச் செய்கின்ற
ஓங்கார நாடரே வாரீர்
ஆங்கார நீக்கினீர் வாரீர். வாரீர் 92

ஓங்கும்பிண் டாண்டங்கள் தாங்கும் பெருவெளி
ஓங்கு நடேசரே வாரீர்
பாங்குசெய் வீரிங்கு வாரீர். வாரீர் 93

1. ஔவை வாக்கு ஒத்தவிடம் என்பது — (மேடுபள்ளமில்லாத இடம்) மனம் ஒத்த இடம் — நினைப்பு மறப்பு அற்ற இடம் — தத்துவாதீதநிலை — தனித்த இடம்.

ஓசையி னுள்ளேயோர் ஆசை யுதிக்கமேல்
ஓசைசெய் வித்தீரே வாரீர்
பாசமறுத் தீரே வாரீர். வாரீர் 94

ஓரா துலகினைப் பாரா திருகினக்
கோரா வகையென்றீர் வாரீர்
பேரா நிலைதந்தீர் வாரீர். வாரீர் 95

ஓடாது மாயையை நாடாது நன்னெறி
ஊடாதிரு வென்றீர் வாரீர்
வாடாதிரு வென்றீர் வாரீர். வாரீர் 96

ஓலக் கபாடத்தைச் சாலத் திறந்தருள்
ஓலக்கங் காட்டினீர் வாரீர்
காலக் கணக்கில்லீர் வாரீர். வாரீர் 97

ஓடத்தி னின்றொரு மாடத்தி லேற்றிமெய்
யூடத்தைக் காட்டினீர் வாரீர்
வேடத்தைப் பூட்டினீர் வாரீர். வாரீர் 98

ஓமத்திலே நடுச் சாமத்திலே யென்னை
[1]ஓமத்த ஞக்கினீர் வாரீர்
சாமத்த நீக்கினீர் வாரீர். வாரீர் 99

ஓமென்ப தற்குமுன் ஆமென் றுரைத்துடன்
ஊமென்று காட்டினீர் வாரீர்
நாமென்று நாட்டினீர் வாரீர். வாரீர் 100

ஔவிய மார்க்கத்தின் வெவ்விய னீக்கியே
செவ்விய ஞக்கினீர் வாரீர்
ஒவ்வியொன் றாக்கினீர் வாரீர். வாரீர் 101

கண்ணனையீ ரும்மைக் காணவென் னுசைக்
கடல்பொங்கு கின்றது வாரீர்
உடல்தங்கு கின்றது வாரீர். வாரீர் 102

கண்டனைந் தாலன்றிக் காதலடங் காதென்
கண்மணியீ ரிங்கு வாரீர்
உண்மணியீ ரிங்கு வாரீர். வாரீர் 103

கட்டிக்கொண் டும்மைக் கலந்துகொளல் வேண்டும்
கீரணரே யிங்கு வாரீர்
பூரணரே யிங்கு வாரீர். 104

வாரீர் சிதம்பர வல்லி சிவகாம
வல்லி மணாளரே வாரீர்
மணிமன்ற வாணரே வாரீர்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

---

1. ஓமத்தன் என்பது—உருவருவ வடிவம்; பிரணவதேகம்
சாமத்தம் என்பது—சாகுந்தன்மையை.

141. வேட்கைக் கண்ணி

இராகம் - ஆனந்தபைரவி - ஆதிதாளம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

அணையவாரீ ரென்னை அணையவாரீர்
அணிவளர்சிற் றம்பலத்தீர் அணையவாரீர்.

சரணங்கள்

இயற்கையுண்மை வடிவினரே அணையவாரீர்
எல்லாஞ்செய் வல்லவரே அணையவாரீர்
இயற்கைவிளக் கத்தவரே அணையவாரீர்
எல்லார்க்கு நல்லவரே அணையவாரீர்
[1]இயற்கையின்ப மானவரே அணையவாரீர்
இறைமையெலா முடையவரே அணையவாரீர்
இயற்கைநிறை வானவரே அணையவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே அணையவாரீர். அணைய 1

உலகமெலா முடையவரே அணையவாரீர்
உண்மையுரைக் கின்றவரே அணையவாரீர்
கலகமறுத் தாண்டவரே அணையவாரீர்
கண்ணனைய காதலரே அணையவாரீர்
அலகறியாப் பெருமையரே அணையவாரீர்
அற்புதப்பொற் ஜோதியரே அணையவாரீர்
இலகுசபா பதியவரே அணையவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே அணையவாரீர். அணைய 2

பொதுவில்நடிக் கின்றவரே அணையவாரீர்
பொற்புடைய புண்ணியரே அணையவாரீர்
மதுவிலினிக் கின்றவரே அணையவாரீர்
மன்னியவென் மன்னவரே அணையவாரீர்
விதுவினமு தானவரே அணையவாரீர்
மெய்யுரைத்த வித்தகரே அணையவாரீர்
இதுதருண மிறையவரே அணையவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே அணையவாரீர். அணைய 3

வினைமாலை நீத்தவரே அணையவாரீர்
வேதமுடிப் பொருளவரே அணையவாரீர்
அனைமாலைக் காத்தவரே அணையவாரீர்
அருட்பெருஞ் ஜோதிப்பதியீர் அணையவாரீர்
புனைமாலை வேய்ந்தவரே அணையவாரீர்
பொதுவினிறை பூரணரே அணையவாரீர்
எனைமாலை யிட்டவரே அணையவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே அணையவாரீர். அணைய 4

1. இயற்கை உண்மை என்பது—சத்து, இயற்கை விளக்கம் என்பது—சித்து, இயற்கை இன்பம் என்பது — ஆனந்தம்.

சிறுவயதி லெனைவிழைந்தீர் அணையவாரீர்
சித்தசிகா மணியேநீர் அணையவாரீர்
உறுவயதிங் கிதுதருணம் அணையவாரீர்
உண்மைசொன்ன வுத்தமரே அணையவாரீர்
பொறுமைமிக வுடையவரே அணையவாரீர்
பொய்யாத வாசகரே அணையவாரீர்
இறுதிதவிர்த் தாண்டவரே அணையவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே அணையவாரீர். அணைய 5

சாதிமதந் தவிர்த்தவரே அணையவாரீர்
தனித்தலைமைப் பெரும்பதியீர் அணையவாரீர்
ஆதியந்த மில்லவரே அணையவாரீர்
ஆரணங்கள் போற்றநின்றீர் அணையவாரீர்
ஓதியுணர் வரியவரே அணையவாரீர்
உள்ளபடி யுரைத்தவரே அணையவாரீர்
ஈதிசைந்த தருணமிங்கே அணையவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே அணையவாரீர். அணைய 6

அன்பாட்டை விழைந்தவரே அணையவாரீர்
அருட்ஜோதி வடிவினரே அணையவாரீர்
துன்பாட்டை யொழித்தவரே அணையவாரீர்
துரியநிறை பெரியவரே அணையவாரீர்
பின்பாட்டுக் காலையிதே அணையவாரீர்
பிச்சேற்று கின்றவரே அணையவாரீர்
என்பாட்டை யேற்றவரே அணையவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே அணையவாரீர். அணைய 7

அரைக்கணமுந் தரியேனுன் அணையவாரீர்
ஆணையும்மே லாணையென்னை அணையவாரீர்
புரைக்கணங்கண் டறியேனுன் அணையவாரீர்
பொன்மேனிப் புண்ணியரே அணையவாரீர்
வரைக்கணஞ்செய் வித்தவரே அணையவாரீர்
மன்றில்நடிக் கின்றவரே அணையவாரீர்
இரைக்கணவு தருணமிதே அணையவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே அணையவாரீர். அணைய 8

கருணைநடஞ் செய்பவரே அணையவாரீர்
கண்மணியிற் கலந்தவரே அணையவாரீர்
அருணிறைசிற் சபையவரே அணையவாரீர்
அன்பர்குறை தீர்த்தவரே அணையவாரீர்
தருணமிது விரைந்தென்னை அணையவாரீர்
சத்தியரே நித்தியரே அணையவாரீர்
இருணிறைந்தார்க் கறிவரியீ ரணையவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே அணையவாரீர். அணைய 9

சேரவும்மே லாசைகொண்டே னணையவாரீர்
திருவுளமே யறிந்ததெல்லா மணையவாரீர்
ஆரெனக்கிங் கும்மையல்லா லணையவாரீர்
அயலறியே னணையும்மே லணையவாரீர்
ஈரகத்தே னல்லவிங்கே அணையவாரீர்
என்னாசை பொங்குகின்ற தணையவாரீர்
ஏரகத்தே யமர்ந்தருள்வீ ரணையவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே அணையவாரீர். அணைய 10

கலந்துகொள வேண்டுகின்றே னணையவாரீர்
காதல்பொங்கு கின்றதென்னை அணையவாரீர்
புலந்தறியேன் விரைகின்றே னணையவாரீர்
புணர்வதற்குத் தருணமிதே அணையவாரீர்
அலந்தவிடத் தருள்கின்றீ ரணையவாரீர்
அரைக்கணமு மினித்தரியே னணையவாரீர்
இலந்தைநறுங் கனியனையீ ரணையவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே அணையவாரீர்.

அணையவாரீ ரென்னை அணையவாரீர்
அணிகிளர்சிற் றம்பலத்தீ ரணையவாரீர்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

142. ஆடல்ஒதக் கண்ணி

இராகம் - மோகனம் - ஏகதாளசாப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

ஆடவாரீ ரென்னோ டாடவாரீர்
அம்பலத்தே யாடுகின்றீ ராடவாரீர்

சரணங்கள்

தன்மைபிறர்க் கறிவரியீ ராடவாரீர்
தனித்தலைமைப் பெரும்பதியீ ராடவாரீர்
வன்மைமனத் தவர்க்கரியீ ராடவாரீர்
வஞ்சமிலா நெஞ்சகத்தீ ராடவாரீர்
தொன்மைமறை முடியமர்ந்தீ ராடவாரீர்
துரியபதங் கடந்தவரே ஆடவாரீர்
இன்மைதவிர்த் தெனைமணந்தீ ராடவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர். ஆடவாரீர் 1

திருவாளர் போற்றவென்னோ டாடவாரீர்
திருவனையார் வாழ்த்தவிங்கே ஆடவாரீர்
பெருவாய்மைப் பெருந்தகையீ ராடவாரீர்
பேராசைப் பொங்குகின்றே னாடவாரீர்

உருவாகி யோங்குகின்றீ　ராடவாரீர்
உத்தமரே யிதுதருண　மாடவாரீர்
இருவாண ரேத்தநின்றீ　ராடவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர். ஆடவாரீர் 2

வேற்றுமுகம் பாரேனென்றே　டாடவாரீர்
வெட்கமெல்லாம் விட்டுவிட்டே　னாடவாரீர்
மாற்றுதற்கெண் ணாதீரென்றே　டாடவாரீர்
மாற்றிலுயிர் மாய்ப்பேன்கண்டீ　ராடவாரீர்
கூற்றுதைத்த சேவடியீ　ராடவாரீர்
கொண்டுகுலங் குறியாதீ　ராடவாரீர்
ஏற்றதனித் தருணமிதே　ஆடவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர். ஆடவாரீர் 3

இல்லாமை நீக்கினின்றீ　ராடவாரீர்
என்னைமண மாலையிட்டீ　ராடவாரீர்
கொல்லாமை நெறியென்றீ　ராடவாரீர்
குற்றமெலாங் குணங்கொண்டீ　ராடவாரீர்
நல்லார்சொல் நல்லவரே　ஆடவாரீர்
நற்றாயி லினியவரே　ஆடவாரீர்
எல்லாஞ்செய் வல்லவரே　ஆடவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர். ஆடவாரீர் 4

ஆசைகொண்டே னடவென்றே　டாடவாரீர்
ஆசைவெட்க மறியாதா　லாடவாரீர்
ஓசைகொண்ட தெங்குமிங்கே　ஆடவாரீர்
உம்மாணை யும்மைவிடே　னாடவாரீர்
காசுபணத் தாசையிலே　னாடவாரீர்
கைபிடித்தாற் போதுமென்றே　டாடவாரீர்
ஏசறநீத் தென்னையாண்டீ　ராடவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர். ஆடவாரீர் 5

சன்மார்க்க நெறிவைத்தீ　ராடவாரீர்
சாகாத வரந்தந்தீ　ராடவாரீர்
நன்மார்க்க மனங்கரைத்தீ　ராடவாரீர்
கண்ணிசைந்த கணவரேநீ　ராடவாரீர்
சொன்மார்க்கப் பொருளானீ　ராடவாரீர்
சுத்தவருட் ஜோதியரே　ஆடவாரீர்
என்மார்க்க முளத்துகந்தீ　ராடவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர். ஆடவாரீர் 6

அண்டமெலாங் கண்டவரே　ஆடவாரீர்
அகண்டபரி பூரணரே　ஆடவாரீர்
பண்டமெலாம் படைத்தவரே　ஆடவாரீர்
பற்றெருவீ டில்லவரே　ஆடவாரீர்

கொண்டெனைவந் தாண்டவரே ஆடவாரீர்
கூத்தாட வல்லவரே ஆடவாரீர்
எண்டகுபொற் சபையுடையீ ராடவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர். ஆடவாரீர் 7

பேதநினை யாதுவிரைந் தாடவாரீர்
பின்பாட்டுக் காலையிதே ஆடவாரீர்
ஓதவுல வாதவரே ஆடவாரீர்
உள்ளாசை பொங்குகின்ற தாடவாரீர்
சாதலறுத் தெனையாண்டீ ராடவாரீர்
தனித்தலைமைப் பெரும்பதியீ ராடவாரீர்
ஏதமறுத் தவர்க்கினியீ ராடவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர். ஆடவாரீர் 8

கள்ளமொன்று மறியேனு ளாடவாரீர்
கைகலந்து கொண்டீரென்னோ டாடவாரீர்
உள்ளபடி யுரைக்கின்றே னாடவாரீர்
உம்மாசை பொங்குகின்ற தாடவாரீர்
தள்ளறியே னென்னோடிங்கே ஆடவாரீர்
தாழ்க்கிலிறை யுந்தரியே னாடவாரீர்
எள்ளலறுத் தாண்டுகொண்டீ ராடவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர். ஆடவாரீர் 9

நச்சுகின்றே னிச்சலிங்கே ஆடவாரீர்
நாணமச்சம் விட்டேனென்னோ டாடவாரீர்
விச்சையெலாந் தந்துகளித் தாடவாரீர்
வியந்துரைத்த தருணமிதே ஆடவாரீர்
எச்சுகமு மாகிநின்றீ ராடவாரீர்
எல்லாஞ்செய் வல்லவரே ஆடவாரீர்
இச்சைமய மாயிருந்தே னாடவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர். ஆடவாரீர் 10

என்னுயிருக் குயிரானீ ராடவாரீர்
என்னறிவுக் கறிவானீ ராடவாரீர்
என்னுடை யன்பிற்கலந்தீ ராடவாரீர்
என்னுடை யுள்ளத்திருந்தீ ராடவாரீர்
என்னுரிமைத் தாயனையீ ராடவாரீர்
எனதுதனித் தந்தையரே ஆடவாரீர்
என்னொருமைச் சற்குருவே ஆடவாரீர்
என்னுடைய நாயகரே ஆடவாரீர். ஆடவாரீர் 11

ஆடவாரீர் என்னோ டாடவாரீர்
அம்பலத்தே யாடுகின்றீ ராடவாரீர்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

143. ஆனந்த மேலீடு

இராகம் - பியாகடை - அடதாளசாப்பு
திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

ஆடேடி பந்து ஆடேடி பந்து
ஆடேடி பந்து ஆடேடி பந்து.

சரணங்கள்

வாழியென் தோழி யென்வார்த்தை கேளென்றும்
மரண மில்லாவரம் நான்பெற்றுக் கொண்டேன்
சூழியற் செஞ்சுடர்த் தோற்றுறு கீழ்பாற்
றாய்த்திசை நோக்கினேன் சீர்த்திகழ் சித்தி
ஊழிதோ றூழிநின் றுடுவன் நீயும்
உன்னுதி யேலிங்கே மன்னரு ளாணை
ஆழி கரத்தணிந் தாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆடேடி 1

இசையாமற் போனவ ரெல்லாரு நாண
இறவாப் பெருவரம் யான்பெற்றுக் கொண்டேன்
வசையாது மில்லாத மேற்றிசை நோக்கி
வந்தேனென் றேழிநீ வாழிகாண் வேறு
நசையாதே யென்னுடை நண்பது வேண்டில்
நன்மார்க்க மாஞ்சுத்த சன்மார்க்கந் தன்னில்
அசையாமல் நின்றிங்கே ஆடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆடேடி 2

இன்பாலே யுலகத்தா ரெல்லாருங் காண
இறவாப் பெருவரம் யான்பெற்றுக் கொண்டேன்
தென்பாலே நோககினேன் சித்தாடு கின்ற
திருநா ளிதுதொட்டுச் சேர்ந்தது தோழி
துன்பாலே யசைந்தது நீக்கியென் னேடே
சுத்தசன் மார்க்கத்தி லொத்தவ ளாகி
அன்பாலே யறிவாலே ஆடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆடேடி 3

சதுமறை யாகம சாத்திர மெல்லாஞ்
சந்தைப் படிப்புநஞ் சொந்தப் படிப்போ
விதுநெறி சுத்தசன் மார்க்கத்திற் சாகா
வித்தையைக் கற்றனன் உத்தர மெனுமோர்
பொதுவளர் திசைநோக்கி வந்தன னென்றும்
பொன்றுமை வேண்டிடி லென்தோழி நீதான்
அதுவிது வென்னும லாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆடேடி 4

தப்பாமலே சகத்தவர் சாவே துணிந்தார்
தாமுள நாணநான் சாதலைத் தவிர்த்தே
எப்பாலு மெக்காலு மிருத்தலே பெற்றேன்
என்தோழி வாழிநீ யென்னோடு கூடி
துப்பாலே விளங்கிய சுத்தசன் மார்க்க
ஜோதியென் றோதிய வீதியை விட்டே
அப்பாலே போகாம லாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆடேடி 5

வெங்கேத மரணத்தை விடுவித்து விட்டேன்
விச்சை யெலாங்கற்றேன் னிச்சையின் வண்ணம்
எங்கேயு மாடுதற் கெய்தினேன் தோழி
என்மொழி சத்திய மென்னோடுங் கூடி
இங்கே களிப்பது நன்றிந்த வுலகோ
ஏதக் குழியி விழுக்கு மதனால்
அங்கே பாராதேநீ ஆடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆடேடி 6

சிவமே பொருளென் றறிவா லறிந்தேன்
செத்தாரை மீட்கின்ற திண்மையைப் பெற்றேன்
உவமேய மில்லாத வொருநிலை தன்னில்
ஒன்றிரண் டென்னாத வுண்மையில் நின்றேன்
தவமே புரிகின்றா ரெல்லாருங் காணத்
தயவா லழைக்கின்றேன் கயவாதே தோழி
அவமே போகாதென்னோ டாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆடேடி 7

துஞ்சாத நிலையொன்று சுத்தசன் மார்க்கச்
சூழலி லுண்டது சொல்லள வன்றே
எஞ்சாத வருளாலே யான்பெற்றுக் கொண்டேன்
இறந்தாரை யெல்லா மெழுப்புதல் வல்லேன்
விஞ்சாத வறிவாலே தோழிநீ யிங்கே
வேதுசெய் மரணத்துக் கெதுசெய்வோ மென்றே
அஞ்சாம லென்னோடே ஆடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆடேடி 8

ஈரமு மன்புங்கொண் டின்னருள் பெற்றேன்
என்மார்க்க மிறவாத சன்மார்க்கந் தோழி
காரமு மிகுபுளிச் சாரமுந் துவர்ப்புங்
கைப்போடே உப்போடே கசப்போடே கூட்டி
ஊரமு துண்டுநீ யொழியாதே அந்தோ
ஊழிதோ றூழியு முலவாமை நல்கும்
ஆரமு துண்டென்னோ டாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆடேடி 9

துதிசெயு முத்தருஞ் சித்தருங் காணச்
சுத்தசன் மார்க்கத்தி லுத்தம ஞானப்
பதிசெயுஞ் சித்திகள் பற்பல வாகப்
பாரிடை வானிடைப் பற்பல காலம்
விதிசெயப் பெற்றன னின்றுதொட் டென்றும்
மெய்யருட் ஜோதியால் விளைவிப்ப னீயவ்
வதிசயம் பார்க்கலா மாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. 10

ஆடேடி பந்து ஆடேடி பந்து
ஆடேடி பந்து ஆடேடி பந்து.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

144. ஆனந்தக் களிப்பு — 1

இராகம் - இந்துஸ்தானி - அனுஷிததாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

ஞான மருந்திம் மருந்து — சுகம்
நல்கிய சிற்சபா நாத மருந்து.

சரணங்கள்

அருட்பெருஞ் ஜோதி மருந்து — என்னை
ஐந்தொழில் செய்தற் களித்த மருந்து
பொருட்பெரும் போக மருந்து — என்னைப்
புறத்தும் அகத்தும் புணர்ந்த மருந்து. ஞான 1

எல்லாஞ்செய் வல்ல மருந்து — என்னுள்
என்றும் விடாமல் இனிக்கு மருந்து
சொல்லால் அளவா மருந்து — சுயஞ்
ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதி மருந்து. ஞான 2

காணாது காட்டு மருந்து — என்றன்
கையிற்பொற் கங்கணங் கட்டு மருந்து
ஆணாகிப் பெண்ணும் மருந்து — அது
வாகி மணிமன்றி லாடு மருந்து. ஞான 3

சுத்தசன் மார்க்க மருந்து — அருட்
ஜோதி மலையில் துலங்கு மருந்து
சித்துரு வான மருந்து — என்னைச்
சித்தெலாம் செய்யச்செய் வித்த மருந்து. ஞான 4

அன்பர்க் கெளிய மருந்து — மற்றை
ஐவர்க்குங் காண்டற் கரிய மருந்து
என்பற்றி லோங்கு மருந்து — என்னை
இன்ப நிலையி லிருத்து மருந்து. ஞான 5

நாதாந்த நாட்டு மருந்து — பர
ஞான வெளியில் நடிக்கு மருந்து
போதாந்தற் கெய்து மருந்து — என்னுள்
பொன்னடி காட்டிப் புணர்ந்த மருந்து. ஞான 6

ஆதி அறுதி மருந்து — திரு
அம்பலத் தேநட மாடு மருந்து
ஜோதி மயமா மருந்து — என்னைச்
சோதியா தாண்ட துரிய மருந்து. ஞான 7

ஆறந்தத் தோங்கு மருந்து — அதற்
கப்பாலுக் கப்பாலு மான மருந்து
ஊறந்த மில்லா மருந்து — எனக்
குள்ளே கலந்த வுறவா மருந்து. ஞான 8

என்னுயிர்க் கன்பா மருந்து — கலந்
தென்னுயிர்க் குள்ளே யிருந்த மருந்து
என்னுயிர் காக்கு மருந்து — என்றும்
என்னுயி ராகிய இன்ப மருந்து. ஞான 9

என்னறி வுட்கொள் மருந்து — என்றும்
என்னறி வாகி யிலங்கு மருந்து
என்னறி வின்ப மருந்து — என்னுள்
என்னறி வுக்கறி வென்னு மருந்து. ஞான 10

என்குரு வான மருந்து — என்றும்
என்தெய்வ மாகி யிருக்கு மருந்து
என்னன்னை யென்னு மருந்து — என்றும்
என்றந்தை யாகிய வின்ப மருந்து. ஞான 11

என்பெரு வாழ்வா மருந்து — என்றும்
என்செல்வ மாகி யிருக்கு மருந்து
என்னுயிர் நட்பா மருந்து — எனக்
கெட்டெட்டுச் சித்தியு மீந்த மருந்து. ஞான 12

என்னிறை யான மருந்து — மகிழ்ந்
தெனக்குத்தன் "பொன்மேனி யீந்த மருந்து"
தன்னறி வாகு மருந்து — என்னைத்
தந்த மருந்தென் றன் சொந்த மருந்து. ஞான 13

உள்ளத்தி னுள்ளா மருந்து — என்றன்
உயிருக் கறுதி யுறவா மருந்து
தெள்ளத் தெளிக்கு மருந்து — என்னைச்
சிவமாக்கிக் கொண்ட சிவாய மருந்து. ஞான 14

மெய்ப்பொரு ளென்னு மருந்து — எல்லா
வேதா கமத்தும் விளங்கு மருந்து
கைப்பொரு ளான மருந்து — மூன்று
கண்கொண்ட வென்னிருகண்ணுண் மருந்து. ஞான 15

மதியில் விளைந்த மருந்து — யார்க்கும்
மதிக்கப் படாதபொன் வண்ண மருந்து
கதிதரு மின்ப மருந்து — அருட்
கண்ணுலென் றன்னைக் கலந்த மருந்து. ஞான 16

கற்பூர ஜோதி மருந்து — பசுங்
கற்பூர நன்மணங் காட்டு மருந்து
பொற்பூவி னோங்கு மருந்து — என்றற்
போதந் தவிர்த்தசிற் போத மருந்து. ஞான 17

மேலை வெளியா மருந்து — நான்
வேண்டுந் தோறெல்லாம் விளையு மருந்து
சாலை விளக்கு மருந்து — சுத்த
சமரச சன்மார்க்க சங்க மருந்து. ஞான 18

என்னைத் தானுக்கு மருந்து — இங்கே
இறந்தாரை யெல்லா மெழுப்பு மருந்து
துன்னுமெய்ச் சோதி மருந்து — அருட்
ஜோதியா லென்னைத் துலக்கு மருந்து. ஞான 19

பொய்யர்க் கரிதா மருந்து — என்னைப்
புறத்து மகத்தும் புணர்ந்த மருந்து
கையிற் கிடைத்த மருந்து — சிவ
காமக் கொடியைக் கலந்த மருந்து. ஞான 20

ஆணவந் தீர்க்கு மருந்து — பர
மானந்தத் தாண்டவ மாடு மருந்து
மாணவ வண்ண மருந்து — என்னை
வலிய வழைத்து வளர்க்கு மருந்து. ஞான 21

வானடு வான மருந்து — என்னை
மாமணி மேடைமேல் வைத்த மருந்து
ஊனந் தவிர்த்த மருந்து — கலந்
துள்ளே யினிக்கின்ற வுண்மை மருந்து. ஞான 22

மலையிலக் கான மருந்து — என்றன்
மறைப்பைத் தவிர்த்தமெய் வாழ்க்கை மருந்து
கலைநலங் காட்டு மருந்து — எங்குங்
கண்ணுகிக் காணுங் கனத்த மருந்து. ஞான 23

அற்புத ஜோதி மருந்து — எல்லாம்
ஆகியன் றாகி யமர்ந்த மருந்து
தற்பதந் தந்த மருந்து — எங்குந்
தானே தானுகித் தனித்த மருந்து. ஞான 24

தன்னை யளித்த மருந்து — என்றுஞ்
சாகாத நல்வரந் தந்த மருந்து
பொன்னடி ஈந்த மருந்து — அருட்
போனகந் தந்த புனித மருந்து. ஞான 25

கண்ணுக் கினிய மருந்து — என்றன்
கைப்பொரு ளாந்தங்கக் கட்டி மருந்து "
எண்ணுக் கடங்கா மருந்து — என்னை
ஏதக் குழிவிட் டெடுத்த மருந்து. ஞான 26

கட்டப் படாத மருந்து — என்றன்
தூக்கமுஞ் சோர்வுந் தொலைத்த மருந்து
எட்டுதற் கொண்ணு மருந்து — நான்
எட்டிப் பிடிக்க இசைந்த மருந்து. ஞான 27

உன்னற் கரிதா மருந்து — எனக்
குள்ளும் புறத்தும் உலாவு மருந்து
தன்னந் தனித்த மருந்து — சுத்தச்
" சாக்கிரா தீதச் சபேச" மருந்து. ஞான 28

ஒன்றிலொன் றான மருந்து — அந்த
ஒன்றி லிரண்டாகி யோங்கு மருந்து
அன்றிமூன் றான மருந்து — நான்
காகி யைந்தாகி யமர்ந்த மருந்து. ஞான 29

வெளிக்குள் வெளியா மருந்து — எல்லா
வெளியுங் கடந்து விளங்கு மருந்து
ஒளிக்குள் ளொளியா மருந்து — எல்லா
ஒளியுந் தானுகிய வுண்மை மருந்து. ஞான 30

ஆறுறுக் கப்பான் மருந்து — அதற்
கப்புறத் தீராறுக் கப்பான் மருந்து
ஈறுதி யில்லா மருந்து — என்னை
எல்லாஞ் செயச்செய்த இன்ப மருந்து. ஞான 31

ஆரணத் தோங்கு மருந்து — அருள்
ஆகம மாகி அண்ணிக்கு மருந்து
காரணங் காட்டு மருந்து — எல்லாங்
கண்ட மருந்தென்னுட் கொண்ட மருந்து. ஞான 32

மலமைந்து நீக்கு மருந்து — புவி
வானண்ட மெல்லாம் வளர்க்கு மருந்து
நலமிக் கருளு மருந்து — தானே
நானுகித் தானுரு நாட்டு மருந்து. 33

ஞான மருந்திம் மருந்து — சுகம்
நல்கிய சிற்சபா நாத மருந்து.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

145. ஆனந்தக் களிப்பு — 2

இங்கிலீஷ் மெட்டு
இராகம் - சங்கராபரணம் - அட தாளம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

சிவசிவ சிவசிவ ஜோதி — சிவ
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ ஜோதி
சிவசிவ சிவசிவ ஜோதி.

சரணங்கள்

சிற்பர மாம்பரஞ் ஜோதி — அருட்
சித்தெல்லாம் வல்ல சிதம்பர ஜோதி
தற்பர தத்துவ ஜோதி — என்னைத்
தானாக்கிக் கொண்ட தயாநிதி ஜோதி. சிவசிவ 1

சித்துரு வாஞ்சயஞ் ஜோதி — எல்லாஞ்
செய்திட வல்ல சிதம்பர ஜோதி
அத்துவி தானந்த ஜோதி — என்னை
ஆட்கொண் டருளுஞ்சிற் றம்பல ஜோதி. சிவசிவ 2

சின்மய மாம்பெருஞ் ஜோதி — அருட்
செல்வ மளிக்குஞ் சிதம்பர ஜோதி
தன்மய மாய்நிறை ஜோதி — என்னைத்
தந்தமெய் ஜோதி சதானந்த ஜோதி. சிவசிவ 3

ஆதியீ றில்லாமுற் ஜோதி — அரன்
ஆதியர் தம்மை அளித்தபிற் ஜோதி
ஓதி யுணர்வருஞ் ஜோதி — எல்லா
உயிர்களி னுள்ளும் ஒளிர்கின்ற ஜோதி. சிவசிவ 4

மன்னிய பொன்வண்ண ஜோதி — சுக
வண்ணத்த தாம்பெரு மாணிக்க ஜோதி
துன்னிய வச்சிர ஜோதி — முத்து
ஜோதி மரகத ஜோதியுட் ஜோதி. சிவசிவ 5

பார்முத லைந்துமாஞ் ஜோதி — ஐந்திற்
பக்கமேல் கீழ்நடுப் பற்றிய ஜோதி
ஓரைம் பொறியுரு ஜோதி — பொறிக்
குள்ளும் புறத்தும் ஒளிர்கின்ற ஜோதி. சிவசிவ 6

ஐம்புல முந்தாளுஞ் ஜோதி — புலத்
தகத்தும் புறத்து மலர்ந்தொளிர் ஜோதி
பொய்ம்மயல் போக்குமுட் ஜோதி — மற்றைப்
பொறிபுலன் உள்ளும் புறத்துமாஞ் ஜோதி. சிவசிவ 7

மனமாதி யெல்லாமாஞ் ஜோதி — அவை
வாழ வகம்புறம் வாழ்கின்ற ஜோதி
இனமான வுள்ளக ஜோதி — சற்றும்
ஏறு திறங்கா தியக்குமோர் ஜோதி. சிவசிவ 8

முக்குணமு மூன்றாஞ் ஜோதி — அவை
முன்பின் னியங்க முடுக்கிய ஜோதி
எக்குணத் துள்ளுமாஞ் ஜோதி — குணம்
எல்லாங் கடந்தே யிலங்கிய ஜோதி. சிவசிவ 9

பகுதிமூன் றாகிய ஜோதி — மூலப்
பகுதிகள் மூன்றும் படைத்தருள் ஜோதி
விகுதி பலவாக்குஞ் ஜோதி — சற்றும்
விகுதியொன் றின்றி விளக்கிய ஜோதி. சிவசிவ 10

காலமுதற் காட்டுஞ் ஜோதி — கால
காரணத் தப்பால் கடந்தொளிர் ஜோதி
கோலம் பலவாகுஞ் ஜோதி — ஒன்றுங்
குறிக்கப் படாச்சிற் குணப்பெருஞ் ஜோதி. சிவசிவ 11

தத்துவ மெல்லாமாஞ் ஜோதி — அந்தத்
தத்துவ மெல்லாந் தருவிக்குஞ் ஜோதி
அத்துவிதப் பெருஞ் ஜோதி — எல்லாம்
அருளில் விளங்க வமர்த்திய ஜோதி. சிவசிவ 12

சத்தர்க ளெல்லாமாஞ் ஜோதி — அவர்
சத்திக ளெல்லாந் தழைப்பிக்குஞ் ஜோதி
முத்த ரனுபவ ஜோதி — பர
முத்தியாஞ் ஜோதிமெய்ச் சித்தியாஞ் ஜோதி. சிவசிவ 13

ஆறந்தத் தேநிறை ஜோதி — அவைக்
கப்புறத் தப்பாலு மாகிய ஜோதி
வீறும் பெருவெளி ஜோதி — மேலும்
வெட்ட வெளியில் விளங்கிய ஜோதி. சிவசிவ 14

பேரருட் ஜோதியுட் ஜோதி — அண்ட
பிண்டங்க ளெல்லாம் பிறங்கிய ஜோதி
வாரமுற் றோங்கிய ஜோதி — மன
வாக்குக் கெட்டாததோர் மாமணி ஜோதி. சிவசிவ 15

ஒன்றான பூரண ஜோதி — அன்பில்
ஒன்றாத உள்ளத்தி லொன்றாத ஜோதி
என்று மொளிர்கின்ற ஜோதி — என்னுள்
என்றும் விளங்கிய என்னுயிர் ஜோதி. சிவசிவ 16

மெய்யேமெய் யாகிய ஜோதி — சுத்த
வேதாந்த வீட்டில் விளங்கிய ஜோதி
துய்ய சிவானந்த ஜோதி — குரு
துரியத் தலத்தே துலங்கிய ஜோதி. சிவசிவ 17

சிவமய மாஞ்சுத்த ஜோதி — சுத்த
சித்தாந்த வீட்டில் சிறந்தொளிர் ஜோதி
உவமை யில்லாப்பெருஞ் ஜோதி — என
துள்ளே நிரம்பி யொளிர்கின்ற ஜோதி. சிவசிவ 18

என்னைத் தானாக்கிய ஜோதி — இங்கே
இறந்தாரை யெல்லா மெழுப்புமோர் ஜோதி
அன்னைக்கு மிக்கருட் ஜோதி — என்னை
ஆண்டமு தந்தந்த ஆனந்த ஜோதி. சிவசிவ 19

சித்தஞ் சிவமாக்குஞ் ஜோதி — நான்
செய்த தவத்தால் தெரிந்தவுட் ஜோதி
புத்தமு தாகிய ஜோதி — சுக
பூரண மாயொளிர் காரண ஜோதி. சிவசிவ 20

தம்பத்தி லேற்றிய ஜோதி — அப்பால்
சார்மணி மேடைமேற் றன்வைத்த ஜோதி
விம்பப் பெருவெளி ஜோதி — அங்கே
வீதியும் வீடும் விளக்கிய ஜோதி. சிவசிவ 21

சுகமய மாகிய ஜோதி — எல்லா
ஜோதியு மான சொரூபவுட் ஜோதி
அகமிதந் தீர்த்தருள் ஜோதி — சச்சி
தானந்த ஜோதி சதானந்த ஜோதி. சிவசிவ 22

நித்த பரானந்த ஜோதி — சுத்த
நிரதி சயானந்த நித்திய ஜோதி
அத்துவி தானந்த ஜோதி — எல்லா
ஆனந்த வண்ணமு மாகிய ஜோதி சிவசிவ 23

பொய்யாத புண்ணிய ஜோதி — எல்லாப்
பொருளும் விளங்கப் புணர்த்திய ஜோதி
நையா தருள்செய்த ஜோதி — ஒரு
நானுந் தானுமொன் றாய் நண்ணிய ஜோதி. சிவசிவ 24

கண்ணிற் கலந்தருள் ஜோதி — உளக்
கண்ணுயிர்க் கண்ணருட் கண்ணுமாஞ் ஜோதி
எண்ணிற் படாப்பெருஞ் ஜோதி — நான்
எண்ணிய வண்ண மியற்றிய ஜோதி. சிவசிவ 25

விந்து வொளிநடு ஜோதி — பர
விந்து வொளிக்குள் விளங்கிய ஜோதி
நந்துயர் தீர்த்தருட் ஜோதி — பர
நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயக ஜோதி. சிவசிவ 26

தானன்றி யொன்றிலா ஜோதி — என்னைத்
தன்மய மாக்கிய சத்திய ஜோதி
நானின்று கண்டதோர் ஜோதி — தானே
நானாகி வாழ்ந்திட நல்கிய ஜோதி. சிவசிவ 27

தன்னிக ரில்லதோர் ஜோதி — **சுத்த**
சன்மார்க்க சங்கந் தழுவிய ஜோதி
என்னுள் நிறைந்தமெய் ஜோதி — என்னை
ஈன்றைந் தொழில்செய்யென் றேவிய ஜோதி. சிவசிவ 28

அச்சந் தவிர்த்தமெய் ஜோதி — என்னை
ஆட்கொண் டருளிய அம்பல ஜோதி
இச்சை யெலாந்தந்த ஜோதி — உயிர்க்
கிங்குமங் கென்றும மெங்குமாஞ் ஜோதி. சிவசிவ 29

காலையில் நான்கண்ட ஜோதி — எல்லாக்
காட்சியும் நான்காணக் காட்டிய ஜோதி
ஞாலமும் வானுமாஞ் ஜோதி — என்னுள்
நானாகித் தானாகி நண்ணிய ஜோதி. சிவசிவ 30

ஏகாந்த மாகிய ஜோதி — என்னுள்
என்றும் பிரியா திருக்கின்ற ஜோதி
சாகா வரந்தந்த ஜோதி — என்னைத்
தானாக்கிக் கொண்டதோர் சத்திய ஜோதி. சிவசிவ 31

சுத்த சிவமய ஜோதி — என்னை
ஜோதி மணிமுடி சூட்டிய ஜோதி
சத்திய மாம்பெருஞ் ஜோதி — நானே
தானாகி யாளத் தயவுசெய் ஜோதி.

சிவசிவ சிவசிவ ஜோதி — சிவ
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ ஜோதி
சிவசிவ சிவசிவ ஜோதி.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

146. ஆனந்தக் களிப்பு — 3

இராகம் - கமாஸ் - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

ஜோதியுட் ஜோதியுட் ஜோதி — சுத்த
ஜோதி சிவஜோதி ஜோதியுட் ஜோதி
ஜோதியுட் ஜோதியுட் ஜோதி.

சரணங்கள்

சிவமே பொருளென்று தேற்றி — என்னைச்
சிவவெளிக் கேறுஞ் சிகரத்தி லேற்றி
சிவமாக்கிக் கொண்டது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 1

வித்தெல்லா மொன்றென்று நாட்டி — அதில்
விளைவு பலபல வேறென்று காட்டி
சித்தெல்லாந் தந்தது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 2

சொல்வந்த அந்தங்க ளாறும் — ஒரு
சொல்லாலே ஆமென்றச் சொல்லாலே வீறும்
செல்வங் கொடுத்தது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 3

தங்கோ லளவெனக் கோதிச் — **சுத்த**
சமரச சத்திய சன்மார்க்க நீதிச்
செங்கோ லளித்தது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 4

ஆபத்தை நீக்கி வளர்த்தே — சற்றும்
அசையாமல் அவியாம லடியே னுளத்தே
தீபத்தை வைத்தது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 5

மெய்யொன்று சன்மார்க்க மேதான் — என்றும்
விளங்கப் படைப்பாதி மெய்த்தொழில் நீதான்
செய்யென்று தந்தது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 6

என்பால் வருபவர்க் கின்றே — அருள்
ஈகின்றேன் ஈகின்றேன் ஈகின்றே னென்றே
தென்பா லிருந்தது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 7

துரிய தலமூன்றின் மேலே — சுத்த
துரியப் பதியி லதுவத னாலே
தெரியத் தெரிவது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 8

பரைதூக்கிக் காட்டிய காலே — ஆதி
பரையிவர்க் கப்பாலப் பாலென்று மேலே
திரைதூக்கிக் காட்டுதல் பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 9

தற்பர மேவடி வாகி — அது
தன்னைக் கடந்து தனியுரு வாகிச்
சிற்பரத் துள்ளது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 10

நவவெளி நால்வகை யாதி — ஒரு
நடுவெளிக் குள்ளே நடத்திய நீதி
சிவவெளி யாமிது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 11

மேருவெற் புச்சியின் பாலே — நின்று
விளங்குமோர் தம்பத்தின் மேலுக்கு மேலே
சேருமோர் மேடைமேற் பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 12

ஆரண வீதிக் கடையும் — சுத்த
ஆகம வீதிக ளந்தக் கடையும்
சேர நடுக்கடை பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 13

பாடல் மறைகளோர் கோடி — அருட்
பாத வுருவ சொரூபங்கள் பாடி
தேட இருந்தது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 14

நீடு சிவாகமங் கோடி — அருள்
நேருறப் பாடியு மாடியு மோடி
தேட இருந்தது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 15

பத்தி நெறியிற் செழித்தே — அன்பிற்
பாடுமெய் யன்பர் பதியிற் பழுத்தே
தித்தித் திருப்பது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 16

பித்தாடு மாயைக்கு மேலே — சுத்த
பிரம வெளியினிற் பேரரு ளாலே
சித்தாடு கின்றது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 17

தருநெறி யெல்லாமுள் வாங்கும் — சுத்த
சன்மார்க்க மென்றோர் தனிப்பேர்கொண் டோங்குந்
திருநெறிக் கேசென்று பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 18

எம்பொரு ளெம்பொரு ளென்றே — சொல்லும்
எல்லாச் சமயத்துள் எல்லார்க்கும் ஒன்றே
செம்பொரு ளென்பது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 19

சைவ முதலாக நாட்டும் — பல
சமயங்க ளெல்லாந் தனித்தனிக் காட்டுந்
தெய்வ மிதுவந்து பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 20

எவ்வலில் வான்முதல் மண்ணும் — அமு
தெல்லா மிதிலோ ரிறையள வென்னும்
தெள்ளமு தாமிது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 21

எத்தாலு மாகாதே அம்மா — என்றே
எல்லா வுலகு மியம்புதல் சும்மா
செத்தாரை மீட்பது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 22

பிறந்து பிறந்துழன் றேனை — என்றும்
பிறவா திறவாப் பெருமைதந் "தானைச்
சிறந்தொளிர் வித்தது" பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 23

வருவித்த வண்ணமு நானே — இந்த
மாநிலத் தேசெயும் வண்ணமுந் தானே
தெரிவித் தருளிற்றுப் பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 24

பாரிடம் வானிட மற்றும் — இடம்
பற்றிய முத்தர்கள் சித்தர்கள் முற்றும்
சேரிட மாமிது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 25

உய்பிள்ளை பற்பல ராவல் — கொண்டே
உலகத் திருப்பவிங் கென்னைத்தன் னேவல்
செய்பிள்ளை யாக்கிற்றுப் பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 26

உருவு முணர்வுஞ்செய் நன்றி — அறி
வுளமு மெனக்கே யுதவிய தன்றித்
திருவுங் கொடுத்தது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 27

எண்ணிய வெண்ணங்க ளெல்லாம் — நான்
எண்ணிய வாறே யினிதுதந் தென்னைத்
திண்ணிய னாக்கிற்றுப் பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி 28

பேருல கெல்லா மதிக்கத்—தன்
பிள்ளையென் றென்னைப் பெயரிட் டழைத்தே
சீருறச் செய்தது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. 29

ஜோதியுட் ஜோதியுட் ஜோதி — சுத்த
ஜோதி சிவஜோதி ஜோதியுட் ஜோதி
ஜோதியுட் ஜோதியுட் ஜோதி.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

147. நெஞ்சொடு கிளத்தல்

இராகம் - இந்துஸ்தான் காபி - சாப்புதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

அஞ்சாதே நெஞ்சே அஞ்சாதே
அஞ்சாதே நெஞ்சே அஞ்சாதே.

சரணங்கள்

வஞ்சமிலா நாம் வருந்திடு லப்போதே
அஞ்சலென் பாரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 1

தூய்ய ரருட்பெருஞ் ஜோதியார் நம்முடை
அய்ய ரிதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 2

மண்ணில் நமையாண்ட வள்ளலார் நம்முடை
அண்ண லிதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 3

இப்பு வியில்நம்மை யேன்றுகொண் டாண்டநம்
அப்ப ரிதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 4

சித்த ரெலாம்வல்ல தேவர் நமையாண்ட
அத்த ரிதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 5

ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதியார் நம்முடை
ஆதி யிதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 6

தாண்டவ னாரெனைத் தான்தடுத் தாட்கொண்ட
ஆண்டவ னாரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 7

வன்பர் மனத்தை மதியா தவர்நம
தன்ப ரிதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 8

தெருளுடை யாரெலாஞ் செய்யவல் லார்திரு
அருளுடை யாரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 9

நம்மையாட் கொள்ள நடம்புரி வார்நம
தம்மையி னேடிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 10

நன்னை யொப்பார்சிற் சபைநடஞ் செய்கின்றார்
அன்னை யொப்பாரிதோ அம்பலத்திருக்கின்றார் அஞ்சாதே 11

பாடுகின் றார்க்கருட் பண்பினர் ஞானக்கூத்
தாடுகின் றாரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 12

காதரிப் பார்கட்குக் காட்டிக் கொடார்நம்மை
ஆதரிப் பாரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 13

நீளவல் லார்க்குமேல் நீளவல் லார்நம்மை
ஆளவல் லாரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 14

இன்புடை யார்நம் மிதயத் தமர்ந்தபேர்
அன்புடை யாரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 15

உபய பதத்தைநம் உச்சிமேற் சூட்டிய
அபய ரிதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 16

வேண்டுகொண் டாரென்னை மேனிலைக் கேற்றியே
ஆண்டுகொண் டாரிதோ அம்பலத்திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 17

எச்சம் பெறேல்மகனே யென்றென் னுள்ளுற்ற
அச்சந் தவிர்த்தவர் அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 18

நமுதன் முதற்பல நன்மையு மாம்ஞான
அமுத ரிதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 19

செடிகள் தவிர்த்தருட் செல்வ மளிக்கின்ற
அடிக ளிதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 20

விரசுல கெல்லாம் விரித்தைந் தொழில்தரும்
அரசுடை யாரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்சாதே 21

செறிவுடை யாருளத் தேநடஞ் செய்கின்ற
அறிவுரு வாரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். 22

அஞ்சாதே நெஞ்சே அஞ்சாதே
அஞ்சாதே நெஞ்சே அஞ்சாதே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இரண்டாவது திருமுறை

148. ஆனந்தக் களிப்பு — 4

இராகம் - நாதநாமக்கிரியை - ரூபக தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

நல்ல மருந்திம் மருந்து — சுகம்
நல்கும் வைத்திய நாத மருந்து. நல்ல

சரணங்கள்

அருள்வடி வான மருந்து — நம்முள்
அற்புத மாக அமர்ந்த மருந்து
இருளற வோங்கு மருந்து — அன்பர்க்
கின்புரு வாக இருந்த மருந்து. நல்ல 1

சஞ்சலந் தீர்க்கு மருந்து — எங்குந்
தானேதா னாகித் தழைக்கு மருந்து
அஞ்சலென் றூளு மருந்து — சச்சி
தானந்த மாக அமர்ந்த மருந்து. நல்ல 2

வித்தக மான மருந்து — சதுர்
வேத முடிவில் விளங்கு மருந்து
தத்துவா தீத மருந்து — என்னைத்
தானாக்கிக் கொண்ட தயாள மருந்து. நல்ல 3

பிறப்பை யொழிக்கு மருந்து — யார்க்கும்
பேசப் படாத பெரிய மருந்து
இறப்பைத் தவிர்க்கு மருந்து — என்னுள்
என்றும் மதுரித் தினிக்கு மருந்து. நல்ல 4

நானது வாகு மருந்து — பர
ஞான வெளியில் நடிக்கு மருந்து
மோன வடிவா மருந்து — ஜீவன்
முத்த ருளத்தே "முடிக்கு" மருந்து. நல்ல 5

புத்தமு தாகு மருந்து — பார்த்த
போதே பிணிகளைப் போக்கு மருந்து
பத்த ரருந்து மருந்து — அனு
பானமுந் தானும் பரம மருந்து. நல்ல 6

மாலயன் தேடு மருந்து — முன்னம்
மார்க்கண்ட ரைக்காக்க வந்த மருந்து
காலனைச் சாய்த்த மருந்து — தேவர்
காணுங் கனவினுங் காணு மருந்து. நல்ல 7

தற்பர யோக மருந்து — உப
சாந்த ருளத்திடைச் சார்ந்த மருந்து
சிற்பர யோக மருந்து — உயர்
தேவரெல் லாந்தொழுந் தெய்வ மருந்து. நல்ல 8

அம்பலத் தாடு மருந்து — பர
மானந்த வெள்ளத் தழுத்து மருந்து
எம்பல மாகு மருந்து — வேளூர்
என்னுந் தலத்தி லிருக்கு மருந்து. நல்ல 9

சேதப்ப டாத மருந்து — உண்டாற்
றேன்போ லினிக்குந் தெவிட்டா மருந்து
பேதப்ப டாத மருந்து — மலைப்
பெண்ணிடங் கொண்ட பெரிய மருந்து. நல்ல 10

ஆர்க்கு மரிதா மருந்து — தானே
ஆதி யநாதியு மான மருந்து
சேர்க்கும் புனித மருந்து — "தன்னைத்
தேடுவோர் தங்களை நாடு மருந்து." நல்ல 11

புண்ணியர்க் கான மருந்து — பரி
பூரண மாகப் பொருந்து மருந்து
எண்ணிய வின்ப மருந்து — எம
தெண்ணமெல் லாமுடித் திட்ட மருந்து. நல்ல 12

பால்வண்ண மாகு மருந்து — அதிற்
பச்சை நிறமும் படர்ந்த மருந்து
நூல்வண்ண நாடு மருந்து — உள்ளே
நோக்குகின் றோர்களை நோக்கு மருந்து. நல்ல 13

பார்க்கப் பசிபோ மருந்து — தன்னைப்
பாராத வர்களைச் சேரா மருந்து
கூர்க்கத் தெரிந்த மருந்து — அனு
கூல மருந்தென்று கொண்ட மருந்து. நல்ல 14

கோதிலா தோங்கு மருந்து — அன்பர்
கொள்ளைகொண் டுண்ணக் குலாவு மருந்து
மாதொரு பாக மருந்து — என்னை
வாழ்வித்த வென்கண் மணியா மருந்து. நல்ல 15

ஏக வுருவா மருந்து — "மிக்க
ஏழைக ளுக்கு மிரங்கு மருந்து"
சோகந் தவிர்க்கு மருந்து — பரஞ்
ஜோதியென் றன்பர் துதிக்கு மருந்து. நல்ல 16

கோமளங் கூடு மருந்து — நலங்
கொடுக்கத் துஜங்கட்டிக் கொண்ட மருந்து
"நாமளா வாத மருந்து" — "நம்மை
நாமறி யும்படி" நண்ணு மருந்து. நல்ல 17

செல்வந் தழைக்கு மருந்து — என்றுந்
தீரா வினையெலாந் தீர்த்த மருந்து
நல்வந் தனைகொள் மருந்து — பர
நாதாந்த வீட்டினுள் நண்ணு மருந்து. நல்ல 18

வாய்பிடி யாத மருந்து — மத
வாதமும் பித்தமு மாய்க்கு மருந்து
நோய்பொடி யாக்கு மருந்து — அன்பர்
நோக்கிய நோக்கினுள் நோக்கு மருந்து. நல்ல 19

பெண்ணாசை தீர்க்கு மருந்து — பொருட்
பேராசை யெல்லாம் பிளக்கு மருந்து
மண்ணாசை தீர்க்கு மருந்து — எல்லாம்
வல்ல மருந்தென்று வாழ்த்து மருந்து. நல்ல 20

என்றுங் கெடாத மருந்து — வரும்
எல்லாப் பிணிக்கும் இதுவே மருந்து
துன்றுஞ் **சிவோக** மருந்து — நம்மைச்
சூழ்ந்திரு மைக்குந் துணையா மருந்து. நல்ல 21

கண்ணொளி காட்டு மருந்து — அம்மை
கண்டு கலந்து களிக்கு மருந்து
விண்ணொளி யாகு மருந்து — பர
வீடு தருங்கங்கை வேணி மருந்து. நல்ல 22

காயாம்பூ வண்ண மருந்து — ஒரு
கஞ்ச மலர்மிசைக் காணு மருந்து
தாயாங் கருணை மருந்து — சிற்
சதாசிவ மானமெய்ஞ் ஞான மருந்து. நல்ல 23

அளவைக் கடந்த மருந்து — யார்க்கும்
அருமை யருமை அருமை மருந்து
உளவிற் கிடைக்கு மருந்து — ஒன்றும்
ஒப்புயர் வில்லா துயர்ந்த மருந்து. நல்ல 24

தன்மய மாகு மருந்து — சிவ
சாதனர் நெஞ்சிற் றழைக்கு மருந்து
சின்மய ஜோதி மருந்து — அட்ட
சித்தியு முத்தியுஞ் சேர்க்கு மருந்து. நல்ல 25

மறந்தா லொளிக்கு மருந்து — தன்னை
மறவா தவருள் வழங்கு மருந்து
இறந்தா லெழுப்பு மருந்து — எனக்
கென்றுந் துணையா யிருக்கு மருந்து. நல்ல 26

கரும்பி லினிக்கு மருந்து — கடுங்
கண்டகர்க் கெல்லாங் கசக்கு மருந்து
இரும்பைக் குழைக்கு மருந்து — பே
ரின்ப வெள்ளத்தே யிழுக்கு மருந்து. நல்ல 27

அணிமணி கண்ட மருந்து — அருள்
　ஆனந்த சுத்த அகண்ட மருந்து
பிணிதவி ரின்ப மருந்து — யார்க்கும்
　"பேசா மருந்தென்று பேசு மருந்து. 　நல்ல 28

மூவர்க் கரிய மருந்து — செல்வ
　முத்துக் குமாரனை யீன்ற மருந்து
நாவிற் கினிய மருந்து — தைய
　லையகி கண்டு தழுவு மருந்து. 29

நல்ல மருந்திம் மருந்து — சுகம்
நல்கும் வைத்திய நாத மருந்து.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இரண்டாவது திருமுறை

149. பாங்கியர்க் கறிவுறுத்தல்

கண்ணிகள்

இராகம் - ஆனந்த பைரவி - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அம்பலத்தி லாடுகின்றார் 　பாங்கிமா ரே — அவர்
ஆட்டங்கண்டு நாட்டங்கொண்டேன் பாங்கிமா ரே. 1

ஆடுகின்ற சேவடிமேற் 　பாங்கிமா ரே — மிக
ஆசைகொண்டு வாடுகின்றேன் பாங்கிமா ரே. 2

இன்பவடி வாய்ச்சபையிற் 　பாங்கிமா ரே — நடம்
இட்டவர்மே லிட்டம்வைத்தேன் பாங்கிமா ரே. 3

ஈனவுடற் கிச்சைவையேன் 　பாங்கிமா ரே — நட
நேசர்தமை யெய்தும்வண்ணம் பாங்கிமா ரே. 4

உத்தமர்பொன் னம்பலத்தே பாங்கிமா ரே — இன்ப
உருவாகி யோங்குகின்றார் 　பாங்கிமா ரே. 5

ஊனஉல கைக்கருதேன் 　பாங்கிமா ரே — மன்றில்
உத்தமருக் குறவாவேன் 　பாங்கிமா ரே. 6

கற்பனையெல் லாங்கடந்தார் 　பாங்கிமா ரே — என்றன்
கற்பனைக்குட் படுவாரோ 　பாங்கிமா ரே. 7

கண்டிலர்நான் படும்பாடு 　பாங்கிமா ரே — மூன்று
கண்ணுடையா ரென்பாரையோ பாங்கிமா ரே. 8

கன்மனமெல் லாங்கரைப்பார் பாங்கிமா ரே — மனங்
கரையாரென் னளவிலே 　பாங்கிமா ரே. 9

கள்ளமொன்று மறியேனுன் 　பாங்கிமா ரே — என்னைக்
கைவிடவுந் துணிவாரோ 　பாங்கிமா ரே. 10

கற்பழித்துக் கலந்தாரே பாங்கிமா ரே — இன்று
கைநழுவ விடுவாரோ பாங்கிமா ரே. 11

கண்டவரெல் லாம்பழிக்கப் பாங்கிமா ரே — என்றன்
கன்னியழித் தேயொளித்தார் பாங்கிமா ரே. 12

காமனைக்கண் ணாலெரித்தார் பாங்கிமா ரே — என்றன்
காதலைக்கண் டறிவாரோ பாங்கிமா ரே. 13

காவலையெல் லாங்கடந்து பாங்கிமா ரே — என்னைக்
கைகலந்த கள்ளரவர் பாங்கிமா ரே. 14

காணவிழைந் தேனவரைப் பாங்கிமா ரே — கொண்டு
காட்டுவாரை யறிந்திலேன் பாங்கிமா ரே. 15

கிட்டவர வேண்டுமென்றார் பாங்கிமா ரே — நான்
கிட்டுமுன்னே எட்டநின்றார் பாங்கிமா ரே. 16

கின்னரங்கே ளென்றிசைத்தார் பாங்கிமா ரே — நான்
கேட்பதன்முன் சேட்படுத்தார் பாங்கிமா ரே. 17

கிள்ளையைத்தூ தாவிடுத்தேன் பாங்கிமா ரே — அது
கேட்டுவரக் காணேனையோ பாங்கிமா ரே. 18

கீதவகை பாடிநின்றார் பாங்கிமா ரே — அது
கேட்டுமதி மயங்கினேன் பாங்கியா ரே. 19

கீழ்மைகுறி யாமலென்னைப் பாங்கிமா ரே — மனக்
கேண்மைகுறித் தாரேயன்று பாங்கிமா ரே. 20

கீடமனை யேனெனையும் பாங்கிமா ரே — அடிக்
கேயடிமை கொண்டாரன்று பாங்கிமா ரே. 21

குற்றமெல்லாங் குணமாகப் பாங்கிமா ரே — கொள்ளுங்
கொற்றவரென் கொழுநர்காண் பாங்கிமா ரே. 22

குற்றமொன்றுஞ் செய்தறியேன் பாங்கிமா ரே — என்னைக்
கொண்டுகுலம் பேசுவாரோ பாங்கியா ரே. 23

குஞ்சிதப்பொற் பாதங்கண்டாற் பாங்கிமா ரே — உள்ள
குறையெல்லாந் தீருங்கண்டீர் பாங்கிமா ரே. 24

கூற்றுதைத்த பாதங்கண்டீர் பாங்கிமா ரே — நங்கள்
குடிக்கெல்லாங் குலதெய்வம் பாங்கிமா ரே. 25

கூறரிய பதங்கண்டு பாங்கிமா ரே — களி
கொண்டுநிற்க விழைந்தேனான் பாங்கிமா ரே. 26

கூடல்விழைந் தேனவரைப் பாங்கிமா ரே — அது
கூடும்வண்ணங் கூட்டிடுவீர் பாங்கிமா ரே. 27

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இரண்டாவது திருமுறை

150. வெண்ணிலா

கண்ணிகள்

இராகம் - புன்னாகவராளி - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தன்னையறிந் தின்பமுற　வெண்ணிலா வே — ஒரு
தந்திரநீ சொல்லவேண்டும்　வெண்ணிலா வே. 1

நாதமுடி மேலிருந்த　வெண்ணிலா வே — அங்கே
நானும்வர வேண்டுகின்றேன்　வெண்ணிலா வே. 2

சச்சிதா னந்தக்கடலில்　வெண்ணிலா வே — நானுந்
தாழ்ந்துவிழ வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலா வே. 3

இராப்பகலில் லாவிடத்தே　வெண்ணிலா வே — நானும்
இருக்கவெண்ணி வாடுகின்றேன் வெண்ணிலா வே. 4

தேசுநிற மாய்நிறைந்த　வெண்ணிலா வே — நானும்
சிவமயம தாய்விழைந்தேன்　வெண்ணிலா வே. 5

போதநடு வூடிருந்த　வெண்ணிலா வே — மலப்
போதமற வேண்டுகின்றேன்　வெண்ணிலா வே. 6

ஆருமறி யாமலிங்கே　வெண்ணிலா வே — அரு
ளாளர்வரு வாரோசொல்லாய்　வெண்ணிலா வே. 7

அந்தரங்க சேவைசெய்ய　வெண்ணிலா வே — எங்கள்
அய்யர்வரு வாரோசொல்லாய்　வெண்ணிலா வே. 8

வேதமுடி மேலிருந்த　வெண்ணிலா வே — மல
வேதையுள வேதுசொல்லாய்　வெண்ணிலா வே. 9

குண்டலிப்பால் நின்றிலங்கும்　வெண்ணிலா வே — அந்த
குண்டலிப்பால்வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலா வே 10

ஆதியந்த மென்றுரைத்தார்　வெண்ணிலா வே — அந்த
ஆதியந்த மாவதென்ன　வெண்ணிலா வே. 11

வித்திலாம லேவிளைந்த　வெண்ணிலா வே — நீதான்
விளைந்தவண்ணமேதுசொல்லாய்வெண்ணிலா வே. 12

முப்பொருளுமொன்றதென்பார் வெண்ணிலா வே — அந்த
மூன்றுமொன்றாய்முடிந்ததென்ன வெண்ணிலாவே. 13

ஞானதுவாய் நிற்கும்வண்ணம்　வெண்ணிலா வே — ஒரு
ஞானநெறி சொல்லுகண்டாய்　வெண்ணிலா வே. 14

ஞானமய மாய்விளங்கும் வெண்ணிலா வே — என்னை
நானறியச் சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலா வே. 15

வாசிவாசி யென்றுரைத்தார் வெண்ணிலா வே — அந்த
வாசியென்னப் பேசுகண்டாய் வெண்ணிலா வே. 16

ஐந்தலைப்பாம் பாட்டுகின்றார் வெண்ணிலா வே — அவர்
அம்பலத்தில் நின்றதென்ன வெண்ணிலா வே. 17

ஓரெழுத்தில் ஐந்துண்டென்பார் வெண்ணிலா வே — அது
ஊமையெழுத் தாவதென்ன வெண்ணிலா வே. 18

அம்பலத்தி லாடுகின்றார் வெண்ணிலா வே — அவர்
ஆடுகின்ற வண்ணமென்ன வெண்ணிலா வே. 19

அந்தரத்தி லாடுகின்றார் வெண்ணிலா வே — அவர்
ஆடும்வகை யெப்படியோ வெண்ணிலா வே. 20

அணுவிலணு வாயிருந்தார் வெண்ணிலா வே — எங்கும்
ஆகின்ற வண்ணமென்ன வெண்ணிலா வே. 21

அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் வெண்ணிலா வே — ஐயர்
ஆட்டமென்று சொல்வதென்ன வெண்ணிலா வே. 22

அம்பரத்தி லாடுகின்றார் வெண்ணிலா வே —என்னை
ஆட்டுகின்றா ரிம்பரத்தே வெண்ணிலா வே. 23

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இரண்டாவது திருமுறை

151. நடேசர் கொம்மி

இராகம் - ஆனந்த பைரவி - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

கொம்மியடிப் பெண்கள் கொம்மியடி — இரு
கொங்கை குலுங்கவே கொம்மியடி.

அனுபல்லவி

நம்மை யாளும்பொன் னம்பல வாணனை
நாடிக் கொம்மி யடியுங்கடி—பதம்—பாடிக் கொம்மி யடியுங்கடி.

சரணங்கள்

காம மகற்றிய தூயனடி — சிவ — காம சவுந்தரி நேயனடி
மாமறை யோதுசெவ் வாயனடி-மணி-மன்றெனு ஞானவா காயனடி.

ஆனந்தத்தாண்டவராஜனடி—நமை - ஆட்கொண்டருளியதேஜனடி
வானந்த மாமலை மங்கைமகிழ்—வடி—வாளனடி மண வாளனடி. 2

கல்லைக் கனிவிக்குஞ் சுத்தனடி—முடி—கங்கைக் கருளிய கர்த்தனடி
தில்லைச் சிதம்பர சித்தனடி—தேவ—சிங்கமடி உயர் தங்கமடி. 3

பெண்ணொரு பால்வைத்த முத்தனடி—சிறு—பிள்ளைக் கறிகொண்ட பித்தனடி
நண்ணி நமக்கரு ளத்தனடி—மிக—நல்லனடி யெல்லாம் வல்லனடி. 4

அம்பலத் தாடல்செய்ஐயனடி—அன்ப—ரன்புக்கெளிதருமெய்யனடி
தும்பை முடிக்கணி தூயனடி—சுயஞ்—ஜோதியடி பரஞ் ஜோதியடி.5

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இரண்டாவது திருமுறை

152. சிலதா ஸம்வாதம்

கண்ணிகள்

இராகம் - சிந்துபைரவி - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தண்மதி யொண்முகப் பெண்மணியே — உன்னைத்
தான்கொண்ட நாயக ராரேடி?
அண்மையிற் பொன்னணி அம்பலத் தாடல்செய்
ஐய ரமுத ரழகரடி. 1

செங்கயற் கண்மட மங்கைநல்லாய் — உன் றன்
செங்கை பிடித்தவ ராரேடி?
அங்கய லாரன்று பொன்னம்ப லத்தெங்கள்
ஆனந்தத் தாண்டவ ராஜனடி. 2

கன்னற் சுவைமொழி மின்னிடையாய் — உன்னைக்
கன்னி யழித்தவ ராரேடி?
உன்னற் கரியபொன் னம்பலத் தாடல்செய்
உத்தம ரானந்த சித்தரடி. 3

தீமையி லாதபெண் மாமயிலே — உன்னைச்
சேர்ந்து கலந்தவ ராரேடி?
தாமமு டிக்கணிந் தம்பலத் தேயின்பத்
தாண்டவஞ் செய்யுஞ் சதுரரடி. 4

அன்னநடைப் பெண்க ளாரமுதே — உன்னை
அன்பிற் புணர்ந்தவ ராரேடி?
துன்ன லுடையின ரம்பலத் தேநின்ற
தூய திருநட ராயரடி. 5

காரள கப்பெண் சிகாமணியே — உன் றன்
கற்பை யழித்தவ ராரேடி?
பேரளவைக் கடந் தம்பலத் தேநின்ற
பித்தர் பரானந்த நித்தரடி. 6

அருட்பெருஞ்ஜோதி

கீர்த்தனைகள்

இரண்டாவது திருமுறை

153. நடேசர் கீர்த்தனை—1

இராகம் - தோடி - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

தெண்டனிட்டே னென்று சொல்லடி — சுவாமிக்குநான்
தெண்டனிட்டே னென்று சொல்லடி.

அநுபல்லவி

தண்டலை விளங்குந் தில்லைத் தலத்திற் பொன்னம் பலத்தே
கண்டவர் மயங்கவேடங் கட்டியாடு கின்றவர்க்கு. தெண்ட

சரணங்கள்

கற்பூர வாசம்வீசும் பொற்பார் திருமுகத்தே
கனிந்தபுன் னகையாடக் கருணைக் கடைக்கணுட
அற்பார்பொன் னம்பலத்தே ஆனந்தத் தாண்டவம்
ஆடிக்கொண் டேயென்னை ஆட்டங்கண் டாருக்கு.தெண்ட 1

இழிந்தாலு நம்மையிங்கே யேற்றுவா ரென்றடைந்தால்
ஏற்றுவார் போலேபின்னு மிழியவைப் பாருக்குப்
பழந்தான் நழுவிமெல்லப் பாலில் விழுந்ததென்னப்
பசப்பிப் பசப்பியன்பர் பண்டம் பறிப்பவர்க்கு. தெண்ட 2

சுட்டதிரு நீறுபூசித் தொந்தோமென் றாடுவார்க்குத்
தோன்றுதலை மாலையணி தோள்விளங்க வருவார்க்குப்
பிட்டுக்காசைப் பட்டுமாறன் பிரம்படி பட்டவர்க்குப்
பிள்ளைக்கறிக் காசைகொண்ட கள்ளத்தவ வேடருக்கு.தெண் 3

வாழ்ந்தாரை மேன்மேலும் வாழச்செய் பவருக்கு
மாசுபறித் தவர்கையிற் காசுபறிக் கின்றவர்க்குத்
தாழ்ந்தாரை யடிக்கடி தாழக்காண் பவருக்குத்
தானாகி நானாகித் தனியேநின் றவருக்கு. தெண்ட 4

ஆதியந்த நடுவில்லா ஆனந்த நாடருக்கு
அண்டருயிர் காத்தமணி கண்டசசி கண்டருக்கு
ஜோதிமய மாய்விளங்குந் தூயவடி வாளருக்குத்
தொண்டர்குடி கெடுக்கவே துஜங்கட்டிக் கொண்டவர்க்கு.தெ 5

பாட்டுக்காசைப் பட்டுமுன்னம் பரவைதன் வாயிலிற்போய்ப்
பண்புரைத்துத் தூதனென்றே பட்டங்கட்டிக் கொண்டவர்க்கு
வீட்டுக்காசைப் படுவாரை வீட்டைவிட்டுத் துரத்தியே
வேட்டாண்டி யாயுலகில் ஓட்டாண்டி யாக்குவார்க்கு. தெண்ட 6

தாய்வயிற்றிற் பிறவாது தானே முளைத்தவர்க்கு
ஜாதிகுல மறியாது தாண்டவஞ்செய் கின்றவர்க்கு
ஏய தொழிலருளு மென்பிராண நாயகர்க்கு
ஏமாந்த வரையெல்லாம் ஏமாத்து மீசருக்கு.　தெண்ட 7

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இரண்டாவது திருமுறை

154. நடேசர் கீர்த்தனை—2

இராகம் - காம்போதி - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

இன்னந் தயவுவர விலையா — உனக்கென்மீதில்
என்ன வர்மஞ் சொலையா.

சரணங்கள்

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைப் பொன்னம்ப லத்திலாடும்
அரசே—அரசே—அரசே—யென் றலறவும்.　இன்னந் 1

சின்னஞ் சிறுவயதி லென்னை யடிமைகொண்ட
சிவமே—சிவமே—சிவமே—யென் றலறவும்.　இன்னந் 2

முன்னம் பிழைபொறுத்தா யின்னம் பொறுதுவிட்டால்
முறையோ—முறையோ—முறையோ—வென் றலறவும். இ 3

தன்னை யறியாவென்னை யின்ன லுறச்செய்தாயே
தகுமோ—தகுமோ—தகுமோ—வென் றலறவும். இன்னந் 4

பண்டு மகிழ்ந்தென்னையாட் கொண்டு கருணைசெய்த
பரமே—பரமே—பரமே—யென் றலறவும்.　இன்னந் 5

தொண்டு குலம்பேசுவா ருண்டோ வுலகிலெங்கள்
குருவே—குருவே—குருவே—யென் றலறவும்.　இன்னந் 6

அருட்பெருஞ்ஜோதி

ஐந்தாவது திருமுறை

155. சண்முகர் கொம்மி

இராகம் - ஆனந்தபைரவி - ஆதி தாளம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடி வாழ்க

குறவர் குடிசை நுழைந்தாண்டி — அந்தக்
கோமாட்டி யெச்சில் விழைந்தாண்டி
துறவர் வணங்கும் புகழாண்டி — அவன்
தோற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி. 1

மாமயி லேறி வருவாண்டி — அன்பர்
வாழ்த்த வரங்கள் தருவாண்டி
தீமையி லாத புகழாண்டி — அவன்
சீர்த்தியைப் பாடி யடியுங்கடி. 2

பன்னிரு தோள்க ளுடையாண்டி — கொடும்
பாவிகள் தம்மை யடையாண்டி
என்னிரு கண்க ளனையாண்டி — அவன்
ஏற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி. 3

வேங்கை மரமாகி நின்றாண்டி — வந்த
வேடர் தமையெலாம் வென்றாண்டி
தீங்குசெய் சூரனைக் கொன்றாண்டி — அந்த
தீரனைப் பாடி யடியுங்கடி. 4

சீர்திகழ் தோகை மயின்மேலே — இளஞ்
செஞ்சுடர் தோன்றுந் திறம்போலே
கூர்வடி வேல்கொண்டு நம்பெருமான் — வருங்
கோலத்தைப் பாருங்கள் கோதையர்காள். 5

ஆறு முகங்களிற் புன்சிரிப்பும் — இரண்
டாறு புயந்திக ழற்புதமும்
வீறு பரஞ்சுடர் வண்ணமுமோர் — திரு
மேனியும் பாருங்கள் வெள்வளைகாள். 6

ஆனந்த மான வமுதனடி — பர
மானந்த நாட்டுக் கரசனடி
தானந்த மில்லாச் சதுரனடி — சிவ
சண்முக நங்குரு சாமியடி. 7

வேதமுடி சொல்லு நாதனடி — சதுர்
வேதமுடி திகழ் பாதனடி
நாத வடிவுகொள் நீதனடி — பர
நாதங் கடந்த நலத்தனடி. 8

தத்துவத் துள்ளே யடங்காண்டி — பர
தத்துவ மன்றித் துடங்காண்டி
சத்துவ ஞான வடிவாண்டி — சிவ
சண்முக நாதனைப் பாடுங்கடி. 9

சச்சிதா னந்த வுருவாண்டி — பர
தற்பர போகந் தருவாண்டி
உச்சிதா முன்பர்க் குறவாண்டி — அந்த
உத்தம தேவனைப் பாடுங்கடி. 10

அற்புத மான அழகனடி — துதி
அன்பர்க் கருள்செய் குழகனடி
சிற்பர யோகத் திறத்தனடி — அந்தச்
சேவகன் கீர்த்தியைப் பாடுங்கடி. 11

சைவந் தழைக்கத் தழைத்தாண்டி—ஞான
சம்பந்தப் பேர்கொண் டழைத்தாண்டி
பொய்வந்த வுள்ளத்திற் போகாண்டி — அந்தப்
புண்ணியன் பொன்னடி போற்றுங்கடி. 12

வாசி நடத்தித் தருவாண்டி — ஒரு
வாசியி லிங்கே வருவாண்டி
ஆசில் கருணை யுருவாண்டி — அவன்
அற்புதத் தாண்மல ரேத்துங்கடி. 13

இராப்பக லில்லா விடத்தாண்டி — அன்பர்
இன்ப வுளங்கொள் நடத்தாண்டி
அராப்பளி யீந்த திடத்தாண்டி — அந்த
அண்ணலைப் பாடி யடியுங்கடி. 14

ஒன்றிரண் டான வுளவாண்டி — அந்த
ஒன்றிரண் டாகா அளவாண்டி
மின்றிரண் டன்ன வடிவாண்டி — அந்த
மேலவன் சீர்த்தியைப் பாடுங்கடி. 15

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடி வாழ்க

ஐந்தாவது திருமுறை

156. சண்முகர் காலைப்பாட்டு

இராகம் - காபி - சாப்பு தாளம்

சிவசண்முக சிவஞான தேசிகன் திருவடி வாழ்க

வாரும்வா ருந்தெய்வ வடிவேல் முருகரே
வள்ளி மணாளரே வாரும்
புள்ளி மயிலோரே வாரும். 1

சங்க மொலித்தது தாழ்கடல் விம்மிற்று
சண்முக நாதரே வாரும்
உண்மை வினோதரே வாரும். 2

பொழுது விடிந்தது பொற்கோழி கூவிற்று
பொன்னான வேலரே வாரும்
மின்னார்முந் நூலரே வாரும். 3

காகங் கரைந்தது காலையு மாயிற்று
கண்ணுதல் சேயரே வாரும்
ஒண்ணுதல் நேயரே வாரும். 4

செங்கதிர் தோன்றிற்றுத் தேவர்கள் சூழ்ந்தனர்
செங்கல்வ ராயரே வாரும்
எங்குரு நாதரே வாரும். 5

அருண னுதித்தனன் அன்பர்கள் சூழ்ந்தனர்
ஆறுமுகத் தோரே வாரும்
மாறிலகத் தோரே வாரும். 6

சூரியன் தோன்றினன் தொண்டர்கள் சூழ்ந்தனர்
சூரசங் காரரே வாரும்
வீரசிங் காரரே வாரும். 7

வீணை முரன்றது வேதியர் சூழ்ந்தனர்
வேலாயு தத்தோரே வாரும்
காலாயு தத்தோரே வாரும். 8

சேவ லொலித்தது சின்னம் பிடித்தனர்
தேவர்கள் தேவரே வாரும்
மூவர் முதல்வரே வாரும். 9

பத்தர்கள் சூழ்ந்தனர் பாடல் பயின்றனர்
பன்னிரு தோளரே வாரும்
பொன்மலர்த் தாளரே வாரும். 10

மாலை கொணர்ந்தனர் மஞ்சனம் போந்தது
மாமயில் வீரரே வாரும்
தீமையில் தீரரே வாரும். 11

தொண்டர்கள் கூடினர் தோத்திரம் பாடினர்
சுப்பிர மணியரே வாரும்
வைப்பி னணியரே வாரும். 12

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடி வாழ்க

157. இது நல்ல தருணம்

இராகம் - கல்யாணி - அடதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

இதுநல்ல தருணம் — அருள்செய்ய
இதுநல்ல தருணம்.

அநுபல்லவி

பொதுநல்ல நடம்வல்ல புண்ணிய ரேகேளும்
பொய்யேதுஞ் சொல்கிலேன் மெய்யே புகல்கின்றேன். இது

சரணங்கள்

மதித்த சமயமத வழக்கெல்லா மாய்ந்தது
வருணாச் சிரமமெனு மயக்கமுஞ் சாய்ந்தது
கொதித்த லோகாசாரக் கொதிப்பெல்லா மொழிந்தது
கொலையுங் களவுமற்றைப் புலையும் அழிந்தது. இது 1

குறித்த வேதாகமக் கூச்சலும் அடங்கிற்று
கொதித்த மனமுருட்டுக் குரங்கு முடங்கிற்று
வெறித்தவெவ் வினைகளும் வெந்து குலைந்தது
விந்தைசெய் கொடுமாயைச் சந்தையுங் கலைந்தது. இது 2

கோபமுங் காமமுங் குடிகெட்டுப் போயிற்று
கொடியவோ ராங்காரம் பொடிப்பொடி யாயிற்று
தாபமுஞ் சோபமுந் தான்றானே சென்றது
தத்துவ மெல்லாமென் றன்வச நின்றது. இது 3

கரையா வெனதுமனக் கல்லுங் கரைந்தது
கலந்து கொளற்கென் கருத்தும் விரைந்தது
புரையா நிலையிலென் புந்தியுந் தங்கிற்று
பொய்படாக் காதல் ததும்பிமேற் பொங்கிற்று. 4

இதுநல்ல தருணம் — அருள்செய்ய
இதுநல்ல தருணம்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

158. புண்ணியம்

இராகம் - உசேனி - அடதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

என்ன புண்ணியஞ் செய்தேனோ — அம்மாநான்
என்ன புண்ணியஞ் செய்தேனோ.

அநுபல்லவி

மன்னர்நாத ரம்பலவர் வந்தார்வந்தா ரென்றுதிருச்
சின்னநாத மென்னிரண்டு செவிகளினுட் சொல்கின்றதே. என்ன

சரணங்கள்

பொருணன் முகனுமாலுந் தெருணன் மறையுநாளும்
போற்றுஞ் சிற்றம்பலத்தே யேற்று மணிவிளக்காய்
அருணு டகம்புரியுங் கருணு நிதியருன்னை
ஆளவந்தார் வந்தாரென்றெக் காளநாதஞ் சொல்கின்றதே. என்

பாடியநல் லோர்தமக்கே நாடியதெல் லாமளிப்பார்
பத்திவலை யுட்படுவார் சத்தியர் நித்தியர்மன்றில்
ஆடியபொற் பாதர்வேதந் தேடியசிற் போதருன்னை [என்
அணையவந்தார் வந்தாரென்றே இணையில்நாதஞ்சொல்கின்றதே.

எந்தரமுட் கொண்டஞான சுந்தரரென் மணவாளர்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தர் நல்லோ ருளத்தமர்ந்தார்
மந்திரமா மன்றிலின்பந் தந்தநட ராஜருன்னை
மருவவந்தார் வந்தாரென்று தெருவிலநாதஞ் சொல்கின்றதே. என் 3

ஓதியெந்த விதத்தாலும் வேதியனுந் தேர்வரியார்
ஓங்கார பஞ்சகத்தே பாங்காக நடிக்கின்றூர்
ஆதியந்தங் காண்பரிய ஜோதிசுயஞ் ஜோதியுன்னோ
டாடவந்தார் வந்தாரெனறே நாடிநாதஞ் சொல்கின்றதே. என் 4

அற்புதப்பே ரழகாளர் சொற்பதங் கடந்துநின்றூர்
அன்பரெலாந் தொழுமன்றில் இன்பநடம் புரிகின்றூர்
சிற்பரரெல் லாமும்வல்ல தற்பரர் விரைந்திங்குன்னைச்
சேரவந்தார் வந்தாரென்றேங் காரநாதஞ் சொல்கின்றதே. என் 5

ஆரணர் காரணரெல்லாம் பூரணரென் றேத்துகின்ற
ஐயர்திரு அம்பலவர் மெய்யரெல்லாம் வல்லசித்தர்
காரணமுங் காரியமுந் தாரணிநீ யாகவுன்னைக்
காணவந்தார் வந்தாரென்றே வேணுநாதஞ் சொல்கின்றதே. என்

பாகார் மொழியாள்சிவ காகாம வல்லிநாளும்
பார்த்தாட மணிமன்றில் கூத்தாடு கின்றசித்தர்
வாகா வுனக்கேயென்றுஞ் சாகா வரங்கொடுக்க
வலியவந்தார் வந்தாரென்றே வலியநாதஞ் சொல்கின்றதே. 7

என்ன புண்ணியஞ் செய்தேனே — அம்மாநான்
என்ன புண்ணியஞ் செய்தேனே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

159. வருவார் அழைத்து வாடி

இராகம் - பியாகடை - அட்தாளசாப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

வருவா ரழைத்துவாடி வடலூர் வடதிசைக்கே
வந்தாற் பெறலாம் நல்ல வரமே.

அனுபல்லவி

திருவார்பொன் னம்பலத்தே செழிக்குங் குஞ்சித பாதர்
சிவசிதம் பரபோதர் தெய்வச் சபாநாதர்.   வரு

சரணங்கள்

சிந்தை களிக்கக்கண்டு சிவானந்த மதுவுண்டு
தெளிந்தோ ரெல்லாருந்தொண்டு செய்யப் பவுரிகொண்டு
இந்த வெளியில்நடம் இடத்துணிந் தீரேயங்கே
இதைவிடப் பெருவெளி இருக்குதென் றாலிங்கே.   வரு 1

இடுக்கி லாமலிருக்க இடமுண்டு நடஞ்செய்ய
இங்கம் பலமொன்றங்கே எட்டம் பலமுண்டைய
ஒடுக்கி லிருப்பதென்ன உளவுகண்டு கொள்வீரென்றால்
உண்மையிது வஞ்சமல்ல உன்மேலாணை யென்றுசொன்னால். வ

மெல்லியல் சிவகாம வல்லி யுடன்களித்து
விளையா டவுமெங்கள் வினையோ டவுமொளித்து
எல்லையிலின் பந்தரவும் நல்லசம யந்தானிது
இங்குமங்கும் நடமாடி இருக்கலா மென்றபோது.   3

வருவா ரழைத்துவாடி வடலூர் வடதிசைக்கே
வந்தாற் பெறலாம் நல்ல வரமே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

160. பெருவழக்கு

இராகம் - பைரவி - ரூபக தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

இவர்க்கு மெனக்கும்பெரு வழக்கிருக் கின்றதது
என்றுந் தீரா வழக்குக் காணடி.

அநுபல்லவி

எவர்க்கும் பெரியவர்பொன் னம்பலத் தேநடம்
இட்டா ரெனக்குமாலை இட்டா ரிதோவந்தார். இவர்

சரணங்கள்

அன்றிதோ வருகின்றே னென்று போனவரங்கே
யார்செய்த தடையாலோ இருந்தாரென் கையிற்சங்கை
இன்று தங்கையிற்கொண்டே வந்துநிற் கின்றாரிங்கே
இந்தக் கதவைமூடு இவர்போவ தினியெங்கே. இவர் 1

அவரவ ருலகத்தே யறிந்தலர் தூற்றப்பட்டேன்
அன்றுபோ னவரின்று வந்துநிற்கின்றார் கெட்டேன்
இவர்சூதை யறியாதே முன்னம் ஏமாந்துவிட்டேன்
இந்தக் கதவைமூடு இனியெங்கும் போகவொட்டேன். இ 2

சின்ன வயதிலென்னைச் சேர்ந்தார்புன் னகையோடு
சென்றார் தயவாலின்று வந்தார் இவர்க்காரீடு
என்னைவிட் டினியிவர் எப்படி போவாரோடு
இந்தக் கதவைமூடு "இரட்டைத்தாட்" கோலைப்போடு. 3

இவர்க்கு மெனக்கும்பெரு வழக்கிருக் கின்றதது
என்றுந் தீரா வழக்குக் காணடி.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

161. ஆடிய பாதம்

இராகம் - தன்யாசி - ரூபக தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

ஆடிய பாதமன் றாடிய பாதம்
ஆடிய பாதம்நின் றாடிய பாதம்.

சரணங்கள்

பாடிய வேதங்கள் தேடிய பாதம்
பத்திசெய் பத்தர்க்குத் தித்திக்கும் பாதம்
நாடிய மாதவர் நேடிய பாதம்
நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயக பாதம். ஆடிய 1

தீராத வல்வினை தீர்க்கின்ற பாதம்
தெய்வங்க ளெல்லாந் தெரிசிக்கும் பாதம்
வாரா வரவாகி வந்தபொற் பாதம்
வஞ்ச மனத்தில் வசியாத பாதம். ஆடிய 2

ஆரா வமுதாகி அண்ணிக்கும் பாதம்
அன்ப ருளத்தே அமர்ந்தருள் பாதம்
நாராய ணன்விழி நண்ணிய பாதம்
நான்புனை பாடல் நயந்தபொற் பாதம். ஆடிய 3

நல்லவ ரெல்லாம் நயக்கின்ற பாதம்
நாத முடிவில் நடிக்கின்ற பாதம்
வல்லவர் சொல்லெல்லாம் வல்லபொற் பாதம்
மந்திர யந்திர தந்திர பாதம், ஆடிய 4

எச்சம யத்தும் இலங்கிய பாதம்
எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல் எங்குமாம் பாதம்
அச்சந் தவிர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட பாதம்
ஆனந்த நாட்டுக்கு அதிபதி பாதம். ஆடிய 5

தேவர்க ளெல்லாருஞ் சிந்திக்கும் பாதம்
தெள்ளமு தாயுளந் தித்திக்கும் பாதம்
மூவருங் காணு முழுமுதற் பாதம்
முப்பாழுக் கப்பால் முளைத்தபொற் பாதம். ஆடிய 6

துரிய வெளிக்கே உரியபொற் பாதம்
சுகமய மாகிய சுந்தரப் பாதம்
பெரிய பொருளென்று பேசும்பொற் பாதம்
பேறெல்லாந் தந்த பெரும்புகழ்ப் பாதம். ஆடிய 7

சாகா வரந்தந்த தாரக பாதம்
சச்சிதா னந்த சதோதய பாதம்
தேகாதி யெல்லாஞ் சிருட்டிக்கும் பாதம்
திதிமுதல் ஐந்தொழில் செய்கின்ற பாதம். ஆடிய 8

ஓங்கார பீடத் தொளிர்கின்ற பாதம்
ஒன்று யிரண்டாகி ஓங்கிய பாதம்
தூங்காத தூக்கத்திற் றூக்கிய பாதம்
துரியத்தி லூன்றித் துலங்கிய பாதம். ஆடிய 9

ஐவண்ண முங்கொண்ட அற்புதப் பாதம்
அபய ரெல்லார்க்கு மமுதான பாதம்
கைவண்ண நெல்லிக் கனியாகும் பாதம்
கண்ணுங் கருத்துங் கலந்தபொற் பாதம். ஆடிய 10

ஆருயிர்க் காதார மாகிய பாதம்
அண்ட பிண்டங்கள் அளிக்கின்ற பாதம்
சாருயிர்க் கின்பந் தருகின்ற பாதம்
சத்திய ஞான தயாநிதி பாதம். ஆடிய 11

தூங்கி யெனைப்பெற்ற தாயாகும் பாதம்
தந்தையு மாகித் தயவுசெய் பாதம்
ஓங்கியென் னுள்ளே உறைகின்ற பாதம்
உண்மை விளங்க உரைத்தபொற் பாதம். ஆடிய 12

எண்ணிய வாறே எனக்கருள் பாதம்
இறவா நிலையில் இருத்திய பாதம்
புண்ணியர் கையுட் பொருளாகும் பாதம்
பொய்ய ருளத்திற் பொருந்தாத பாதம். ஆடிய 13

ஆறந்தத் துள்ளும் அமர்ந்தபொற் பாதம்
ஆதி யனாதியு மாகிய பாதம்
மாறந்த மில்லாவென் வாழ்முதற் பாதம்
மண்முத லைந்தாய் வயங்கிய பாதம். ஆடிய 14

அருட்பெருஞ் ஜோதிய தாகிய பாதம்
அம்மையு மப்பனு மாகிய பாதம்
பொருட்பெரும் போகம் புணர்த்திய பாதம்
பொன்வண்ண மாகிய புண்ணிய பாதம். ஆடிய 15

நாரணா னாதியர் நாடரும் பாதம்
நான்தவத் தாற்பெற்ற நற்றுணைப் பாதம்
ஆரண மாகமம் போற்றிய பாதம்
ஆசைவிட் டார்க்கே அணிமையாம் பாதம். 16

ஆடிய பாதமன் றாடிய பாதம்
ஆடிய பாதம்நின் றாடிய பாதம்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

162. அபயம்

இராகம் - தோடி - ஆதி தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

அபயம் அபயம் அபயம் அபயம். அபயம்

சரணங்கள்

உபயம தாயென் உறவாய்ச் சிதம்பர
சபையில் நடஞ்செயுஞ் சாமி பதத்திற்கே. அபயம் 1

எம்பலத் தாலெம்மை யேன்றுகொளத் தில்லை
அம்பலத் தாடுமெம் ஐயர் பதத்திற்கே. அபயம் 2

நவசிதம் பரமாகித் தன்மய மாய்ச்செயுஞ்
சிவசிதம் பரமகா தேவர் பதத்திற்கே. அபயம் 3

ஒன்றும் பதத்திற் குயர்பொரு ளாகியே
என்றுமென் னுள்ளத் தினிக்கும் பதத்திற்கே. அபயம் 4

வானந்த மாந்தில்லை மன்றிடை யென்றுநின்
றானந்தத் தாண்டவ மாடும் பதத்திற்கே. அபயம் 5

நாரா யணனொடு நான்முக னாதியர்
பாரா யணஞ்செயும் பதும பதத்திற்கே. அபயம் 6

அன்பர் செயும்பிழை ஆயிரமும் பொறுத்
தின்ப மளிக்குநம் ஈசர் பதத்திற்கே. அபயம் 7

சூற்றஞ் செயினுங் குணமாகக் கொண்டுநம்
அற்றந் தவிர்க்குநம் அப்பர் பதத்திற்கே. அபயம் 8

செம்பொரு ளாகிச் சிதம்பரத்தே யென்றும்
நம்பொரு ளான நடேசர் பதத்திற்கே. அபயம் 9

வெச்சென்ற மாயை வினையாதி யால்வந்த
அச்சந் தவிர்க்குநம் ஐயர் பதத்திற்கே. அபயம் 10

எண்ணிய எண்ணங்கள் எல்லா முடிக்குநம்
புண்ணியனுர் தெய்வப் பொன்னடிப் போதுக்கே.அப 11

மன்னம் பரத்தே வடிவில் வடிவாகிப்
பொன்னம் பலத்தாடும் பொன்னடிப் போதுக்கே.அப12

நாத முடிவில் நடம்புரிந் தன்பர்க்குப்
போத மளிக்கின்ற பொன்னடிப் போதுக்கே. அபயம் 13

உச்சி தாழ்கின்ற உறவோர் உறவான
சச்சி தானந்தத் தனிநடப் போதுக்கே. அபயம் 14

சித்தமு முள்ளமுந் தித்தித் தினிக்கின்ற
புத்தமு தாகிய பொன்னடிப் போதுக்கே. 15

அபயம் அபயம் அபயம் அபயம்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

163. அற்புதம்

இராகம் - தர்பார் - ரூபக தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

அற்புதம் அற்புதமே — அருள்
அற்புதம் அற்புதமே.

சரணங்கள்

சிற்பதம் பொற்பதஞ் சீரே சிறந்தது
சித்தாடு கின்ற திருநாள் பிறந்தது
கற்பக நெஞ்சக் கரிசு துறந்தது
கற்றபொய்ந் நூல்கள் கணத்தே மறந்தது. அற்புதம் 1

செத்தா ரெழுகின்ற திருநா ளடுத்தது
சிவநெறி யொன்றே எங்குந் தலை யெடுத்தது
இத்தா ரணிமுதல் வானு முடுத்தது
இறவா வரந்தா னெனக்குக் கொடுத்தது. அற்புதம் 2

ஆனந்த நாடகம் ஆடுதல் சார்ந்தது
அடுத்த தருணம் இதுவாக நேர்ந்தது
ஈனந்த மாயை இருள்வினை சோர்ந்தது
என்னருட் ஜோதியென் உள்ளத்தி லார்ந்தது.அற்புதம்3

சத்திய ஞான சபையென்னுட் கண்டனன்
சன்மார்க்க சித்தியை நான்பெற்றுக் கொண்டனன்
நித்திய ஞான நிறையமு துண்டனன்
நிந்தை யுலகியற் சந்தையை விண்டனன். அற்புதம் 4

வஞ்சக ரஞ்சினர் வாய்மூடிச் சென்றனர்
வந்து திரும்பவும் வாயிலில் நின்றனர்
தஞ்ச மெமக்கருள் சாமிநீ யென்றனர்
சன்மார்க்க சங்கத் தவர்களே வென்றனர். அற்புத 5

புறங்கூறி னோரெல்லாம் புல்லெனப் போயினர்
பொற்படிக் கீழ்ப்புற மீளவு மேயினர்
மறங்கூறி னோமென்செய் வோமென்று கூயினர்
வாழிய வென்றுசொல் வாயின ராயினர். அற்புதம் 6

வெவ்வினைக் காடெலாம் வேரோடு வெந்தது
வெய்யமா மாயை விரிவற்று நொந்தது
செவ்விய ஞானஞ் சிறப்புற வந்தது
சித்திகள் யாவையுஞ் செய்திடத் தந்தது. அற்புதம் 7

சாதி சமயச் சழக்கெலா மற்றது
சன்மார்க்க ஞான சபைநிலை பெற்றது
மேதினியிற் சாகா வித்தையைக் கற்றது
மெய்யருட் ஜோதியென் னுள்ளத்தி னுற்றது. 8

அற்புதம் அற்புதமே — அருள்
அற்புதம் அற்புதமே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

164. காட்சிக் கண்ணி

இராகம் - எதுகுலகாம்போதி - அட்தாளம் உசி

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

ஆணிப்பொன் னம்பலத் தேகண்ட காட்சிகள்
அற்புதக் காட்சியடி — அம்மா
அற்புதக் காட்சியடி.

சரணங்கள்

ஜோதி மலையொன்று தோன்றிற் றதிலொரு
வீதியுண் டாச்சுதடி — அம்மா
வீதியுண் டாச்சுதடி. ஆணி 1

வீதியிற் சென்றேனவ் வீதி நடுவொரு
மேடை யிருந்ததடி — அம்மா
மேடை யிருந்ததடி. ஆணி 2

மேடை மேலேறினேன் மேடைமே லங்கொரு
கூட மிருந்ததடி — அம்மா
கூட மிருந்ததடி. ஆணி 3

கூடத்தை நாடவக் கூடமே லேழ்நிலை
மாட மிருந்ததடி — அம்மா
மாட மிருந்ததடி. ஆணி 4

ஏழ்நிலைக் குள்ளும் இருந்த அதிசயம்
என்னென்று சொல்வனடி — அம்மா
என்னென்று சொல்வனடி. ஆணி 5

ஓர்நிலை தன்னில் ஒளிர்முத்து வெண்மணி
சீர்நீல மாச்சுதடி — அம்மா
சீர்நீல மாச்சுதடி. ஆணி 6

பாரோர் நிலையிற் கருநீலஞ் செய்ய
பவளம தாச்சுதடி — அம்மா
பவளம தாச்சுதடி. ஆணி 7

மற்றோர் நிலையில் மரகதப் பச்சைசெம்
மாணிக்க மாச்சுதடி — அம்மா
மாணிக்க மாச்சுதடி. ஆணி 8

பின்னோர் நிலையிற் பெருமுத்து வச்சிரப்
பேர்மணி யாச்சுதடி — அம்மா
பேர்மணி யாச்சுதடி. ஆணி 9

வேரோர் நிலையில் மிகும்பவ ளத்திரள்
வெண்மணி யாச்சுதடி — அம்மா
வெண்மணி யாச்சுதடி. ஆணி 10

புகலோர் நிலையிற் பொருந்திய பன்மணி
பொன்மணி யாச்சுதடி — அம்மா
பொன்மணி யாச்சுதடி. ஆணி 11

பதியோர் நிலையிற் பகர்மணி யெல்லாம்
படிகம தாச்சுதடி — அம்மா
படிகம தாச்சுதடி. ஆணி

ஏழ்நிலை மேலே யிருந்ததோர் தம்பம்
இசைந்தபொற் றம்பமடி — அம்மா
இசைந்தபொற் றம்பமடி. ஆணி

பொற்றம்பங் கண்டேறும் போதுநான் கண்ட
புதுமையென் சொல்வனடி — அம்மா
புதுமையென் சொல்வனடி. ஆணி

ஏறும்போ தங்கே யெதிர்ந்த வகைசொல
என்னள வல்லவடி — அம்மா
என்னள வல்லவடி. ஆணி 15

ஆங்காங்கே சத்திகள் ஆயிர மாயிரம்
ஆகவந் தார்களடி — அம்மா
ஆகவந் தார்களடி. ஆணி 16

வந்து மயக்க மயங்காமல் நானருள்
வல்லபம் பெற்றேனடி — அம்மா
வல்லபம் பெற்றேனடி. ஆணி 17

வல்லபத் தாலந்த மாதம்பத் தேறி
மணிமுடி கண்டேனடி — அம்மா
மணிமுடி கண்டேனடி. ஆணி 18

மணிமுடி மேலோர் கொடுமுடி நின்றது
மற்றது கண்டேனடி — அம்மா
மற்றது கண்டேனடி. ஆணி 19

கொடுமுடி மேலாயி ரத்தெட்டு மாற்றுப்பொற்
கோயி லிருந்ததடி — அம்மா
கோயி லிருந்ததடி. ஆணி 20

கோயிலைக் கண்டங்கே கோபுர வாயிலில்
கூசாது சென்றேனடி — அம்மா
கூசாது சென்றேனடி. ஆணி 21

கோபுர வாயிலுள் சத்திகள் சத்தர்கள்
கோடிபல் கோடியடி — அம்மா
கோடிபல் கோடியடி. ஆணி 22

ஆங்கவர் வண்ணம்வெள் வண்ணம்செவ் வண்ணமுன்
ஐவண்ண மாகுமடி — அம்மா
ஐவண்ண மாகுமடி. ஆணி 23

அங்கவ ரெல்லாமிங் காரிவ ரென்னவும்
அப்பாலே சென்றேனடி — அம்மா
அப்பாலே சென்றேனடி. ஆணி 24

அப்பாலே சென்றேனங் கோர்திரு வாயிலில்
ஐவ ரிருந்தாரடி — அம்மா
ஐவ ரிருந்தாரடி. ஆணி 25

மற்றவர் நின்று வழிகாட்ட மேலோர்
மணிவாயி லுற்றேனடி — அம்மா
மணிவாயி லுற்றேனடி. ஆணி 26

எண்ணுமவ் வாயிலிற் பெண்ணோ டாணுக
இருவ ரிருந்தாரடி — அம்மா
இருவ ரிருந்தாரடி. ஆணி 27

அங்கவர் காட்ட "அணுக்கத் திருவாயில்"
அன்பொடு கண்டேனடி — அம்மா
அன்பொடு கண்டேனடி. ஆணி 28

அத்திரு வாயிலில் ஆனந்த வல்லியென்
அம்மை யிருந்தாளடி — அம்மா
அம்மை யிருந்தாளடி. ஆணி 29

அம்மையைக் கண்டேன் அவளருள் கொண்டேன்
அமுதமும் உண்டேனடி — அம்மா
அமுதமும் உண்டேனடி. ஆணி 30

தாங்கும் அவளரு ளாலே நடராஜர்
சந்நிதி கண்டேனடி — அம்மா
சந்நிதி கண்டேனடி. ஆணி 31

சந்நிதி யிற்சென்று நான்பெற்ற பேறது
சாமி யறிவாரடி — அம்மா
சாமி யறிவாரடி. 32

ஆணிப்பொன் னம்பலத் தேகண்ட காட்சிகள்
அற்புதக் காட்சியடி — அம்மா
அற்புதக் காட்சியடி.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

165. அக்கச்சி

இராகம் - யதுகுலகாம்போதி - அட தாளம் உசி

திருச்சிற்றம்பலம்

வானத்தின் மீது மயிலாடக் கண்டேன்
மயில்குயி லாச்சுதடி — அக்கச்சி
மயில்குயி லாச்சுதடி. 1

துள்ளலை விட்டுத் தொடங்கினேன் மன்றுடும்
வள்ளலைக் கண்டேனடி — அக்கச்சி
வள்ளலைக் கண்டேனடி. 2

ஜாதி சமயச் சழக்கைவிட் டேனருட்
ஜோதியைக் கண்டேனடி — அக்கச்சி
ஜோதியைக் கண்டேனடி. 3

பொய்யை யொழித்துப் புறப்பட்டேன் மன்றுடும்
ஐயரைக் கண்டேனடி — அக்கச்சி
ஐயரைக் கண்டேனடி. 4

அருட்பெருஞ்ஜோதி

166. ஆனந்த மேலீடு—1

இராகம் - சஹானு - அடதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லவி

ஊதூது சங்கே ஊதூது சங்கே
ஊதூது சங்கே ஊதூது சங்கே.

சரணங்கள்

கைவிட மாட்டானென் றூதூது சங்கே
கனக சபையானென் றூதூது சங்கே
பொய்விடச் செய்தானென் றூதூது சங்கே
பூசை பலித்ததென் றூதூது சங்கே. ஊதூது 1

தூக்கந் தொலைத்தானென் றூதூது சங்கே
துன்பந் தவிர்த்தானென் றூதூது சங்கே
ஏக்கங் கெடுத்தானென் றூதூது சங்கே
ஏம சபையானென் றூதூது சங்கே. ஊதூது 2

பொன்னடி தந்தானென் றூதூது சங்கே
பொன்னம் பலத்தானென் றூதூது சங்கே
இன்ன லறுத்தானென் றூதூது சங்கே
என்னுள் அமர்ந்தானென் றூதூது சங்கே. ஊதூ 3

அச்சந் தவிர்த்தானென் றூதூது சங்கே
அம்பல வாணனென் றூதூது சங்கே
இச்சை யளித்தானென் றூதூது சங்கே
இன்பங் கொடுத்தானென் றூதூது சங்கே. ஊதூ 4

என்னுயிர் காத்தானென் றூதூது சங்கே
இன்பம் பலித்ததென் றூதூது சங்கே
பொன்னுருத் தந்தானென் றூதூது சங்கே
பொற்சபை யப்பனென் றூதூது சங்கே. ஊதூது 5

சிவமாக்கிக் கொண்டானென் றூதூது சங்கே
சிற்றம் பலத்தானென் றூதூது சங்கே
நவநோக் களித்தானென் றூதூது சங்கே
நானவ னானேனென் றூதூது சங்கே. ஊதூது 6

நாத முடியானென் றூதூது சங்கே
ஞான சபையானென் றூதூது சங்கே
பாத மளித்தானென் றூதூது சங்கே
பலித்தது பூசையென் றூதூது சங்கே. ஊதூது 7

தெள்ளமு தானானென் றூதூது சங்கே
சிற்சபை யப்பனென் றூதூது சங்கே
உள்ளம் உவந்தானென் றூதூது சங்கே
உள்ள துரைத்தானென் றூதூது சங்கே. ஊதூது 8

என்னறி வானானென் றூதூது சங்கே
எல்லாஞ்செய் வல்லானென் றூதூது சங்கே
செந்நிலை தந்தானென் றூதூது சங்கே
சிற்சபை யப்பனென் றூதூது சங்கே. ஊதூது 9

இறவாமை யீந்தானென் றூதூது சங்கே
எண்ணம் பலித்ததென் றூதூது சங்கே
திறமே யளித்தானென் றூதூது சங்கே
சிற்றம் பலத்தானென் றூதூது சங்கே. ஊதூது 10

கரவு தவிர்ந்ததென் றூதூது சங்கே
கருணை கிடைத்ததென் றூதூது சங்கே
இரவு விடிந்ததென் றூதூது சங்கே
எண்ணம் பலித்ததென் றூதூது சங்கே. ஊதூது 11

எல்லாஞ்செய் வல்லானென் றூதூது சங்கே
எல்லார்க்கு நல்லானென் றூதூது சங்கே
எல்லா முடையானென் றூதூது சங்கே
எல்லாமும் ஆனானென் றூதூது சங்கே. ஊதூது 12

கருணா நிதியனென் றூதூது சங்கே
கடவு ளவனேயென் றூதூது சங்கே
அருணா டகத்தானென் றூதூது சங்கே
அம்பல ஜோதியென் றூதூது சங்கே. ஊதூது 13

தன்னிக ரில்லானென் றூதாது சங்கே
தலைவ னவனேயென் றூதாது சங்கே
பொன்னியல் வண்ணனென் றூதாது சங்கே
பொதுநடஞ் செய்வானென் றூதாது சங்கே. ஊதா 14

ஆனந்த நாதனென் றூதாது சங்கே
அருளுடை யப்பனென் றூதாது சங்கே
தானந்த மில்லானென் றூதாது சங்கே
தத்துவ ஜோதியென் றூதாது சங்கே. ஊதாது 15

பொய்விட் டகன்றேனென் றூதாது சங்கே
புண்ணிய ஞானெனென் றூதாது சங்கே
மெய்தொட்டு நின்றேனென் றூதாது சங்கே
மேல்வெளி கண்டேனென் றூதாது சங்கே. ஊதா 16

அருட்பெருஞ்ஜோதி

167. ஆனந்த மேலீடு—2

இராகம் - தன்யாசி - ஆதிதாளம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அம்பலவர் வந்தாரென்று சின்னம்பிடி
அற்புதஞ்செய் கின்றாரென்று சின்னம்பிடி
செம்பல னளித்தாரென்று சின்னம்பிடி
சித்திநிலை பெற்றதென்று சின்னம்பிடி. 1

சிற்சபையைக் கண்டோமென்று சின்னம்பிடி
சித்திகள்செய் கின்றோமென்று சின்னம்பிடி
பொற்சபை புகுந்தோமென்று சின்னம்பிடி
புந்திமகிழ் கின்றோமென்று சின்னம்பிடி. 2

ஞானசித்தி புரமென்று சின்னம்பிடி
நாடகஞ்செய் யிடமென்று சின்னம்பிடி
ஆனசித்தி செய்வோமென்று சின்னம்பிடி
அருட்ஜோதி பெற்றோமென்று சின்னம்பிடி. 3

கொடிகட்டிக் கொண்டோமென்று சின்னம்பிடி
கூத்தாடு கின்றோமென்று சின்னம்பிடி
அடிமுடியைக் கண்டோமென்று சின்னம்பிடி
அருளமுதம் உண்டோமென்று சின்னம்பிடி. 4

அப்பர்வரு கின்றாரென்று சின்னம்பிடி
அற்புதஞ்செய் வதற்கென்று சின்னம்பிடி
செப்பநிலை பெற்றதென்று சின்னம்பிடி
சித்திபுரம் இடமென்று சின்னம்பிடி. 5

தானேநா னேனென்று　சின்னம்பிடி
சத்தியஞ் சத்தியமென்று　சின்னம்பிடி
ஊனே புகுந்ததென்று　சின்னம்பிடி
ஒளிவண்ண மானதென்று　சின்னம்பிடி. 6

வேகாத காலுணர்ந்து　சின்னம்பிடி
வேகா நடுத்தெரிந்து　சின்னம்பிடி
சாகாத தலையறிந்து　சின்னம்பிடி
சாகாத கல்விகற்றுச்　சின்னம்பிடி. 7

மீதான நிலையேறிச்　சின்னம்பிடி
வெட்டவெளி நடுநின்று　சின்னம்பிடி
வேதாக மங்கடந்து　சின்னம்பிடி
வேதாந்த சித்தாந்த　சின்னம்பிடி. 8

பன்மார்க்க முங்கடந்து　சின்னம்பிடி
பன்னிரண்டின் மீதுநின்று　சின்னம்பிடி
சன்மார்க்க மார்க்கமென்று　சின்னம்பிடி
சத்தியஞ்செய் கின்றேமென்று　சின்னம்பிடி. 9

சித்தாடு கின்றாரென்று　சின்னம்பிடி
செத்தா ரெழுவாரென்று　சின்னம்பிடி
இத்தா ரணியிலென்று　சின்னம்பிடி
இதுவே தருணமென்று　சின்னம்பிடி. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

168. ஆனந்த மேலீடு—3

இராகம் - சஹானா - ரூபக தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐயாறவி லாதுநடுக் கண்புருவப் பூட்டு
கண்டுகளி கொண்டுதிறந் துண்டுநடு நாட்டு
ஐயர்மிக வுய்யும்வகை யப்பர்விளை யாட்டு
ஆடுவதென் றேமறைகள் பாடுவது பாட்டு. 1

சிற்சபையும் பொற்சபையுஞ் சொந்தமென தாச்சு
தேவர்களு மூவர்களும் பேசுவதென் பேச்சு
இச்சமய வாழ்விலெனக் கென்னையினி யேச்சு
என்பிறப்புத் துன்பமெலா மின்றோடே போச்சு. 2

ஐயரருட் ஜோதியர சாட்சியென தாச்சு
ஆரணமு மாகமமும் பேசுவதென் பேச்சு
எய்யுலக வாழ்விலெனக் கென்னையினி யேச்சு
என்பிறவித் துன்பமெலா மின்றோடே போச்சு. 3

ஈசனரு ளாற்கடலி லேற்றதொரு வோடம்
ஏறிக்கரை யேறினே னிருந்ததொரு மாடம்
தேசுறுமம் மாடநடுத் தெய்வமணிப் பீடம்
தீபவொளி கண்டவுடன் சேர்ந்ததுசந் தோடம். 4

மேருமலை உச்சியில் விளங்குகம்ப நீட்சி
மேவுமதன் மேலுலகில் வீறுமர சாட்சி
சேருமதிற் கண்டபல காட்சிகள்கண் காட்சி
செப்பலரி தாமிதற்கென் அப்பனருள் சாட்சி. 5

துரியமலை மேலுளதோர் ஜோதிவள நாடு
தோன்றுமதில் ஐயர்நடஞ் செய்யுமணி வீடு
தெரியுமது கண்டவர்கள் காணிலுயி ரோடு
செத்தவ ரெழுவாரென்று கைத்தாளம் போடு. 6

சொல்லால் அளப்பரிய ஜோதிவரை மீது
தூயதுரி யப்பதியில் நேயமறை யோது
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தர் தம்மையுறும் போது
இறந்தா ரெழுவாரென்று புறந்தாரை யூது. 7

சிற்பொதுவும் பொற்பொதுவும் நானறிய லாச்சு
சித்தர்களும் முத்தர்களும் பேசுவதென் பேச்சு
இப்பெரிய இவ்வுலகில் என்னையினி யேச்சு
என்பிறவித் துன்பமெலா மின்றோடே போச்சு. 8

வலதுசொன்ன பேர்களுக்கு வந்ததுவாய்த் தாழ்வு
மற்றவரைச் சேர்ந்தவர்க்கும் வந்ததலைத் தாழ்வு
வலதுபுஜம் ஆடநம்பால் வந்ததருள் வாழ்வு
மற்றுநமைச் சூழ்ந்தவர்க்கும் வந்ததுநல் வாழ்வு. 9

அம்பலத்தில் எங்களைய ராடியநல் லாட்டம்
அன்பொடு துதித்தவருக் கானதுசொல் லாட்டம்
வம்புசொன்ன பேர்களுக்கு வந்ததுமல் லாட்டம்
வந்ததலை யாட்டமன்றி வந்ததுபல் லாட்டம். 10

நாத்திகஞ்சொல் கின்றவர்தம் நாக்குமுடை நாக்கு
நாக்குருசி கொள்ளுவது நாறியபிண் ணாக்கு
சீர்த்திபெறும் அம்பலவர் சீர்புகன்ற வாக்கு
செல்வாக்கு நல்வாக்கு தேவர்திரு வாக்கு. 11

அருட்பெருஞ்ஜோதி

169. பிரபஞ்ச வெற்றி

இராகம் - அடாணா - ஆதி தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்ஜோதி யானேனென் றறையப்பா முரசு
அருளாட்சி பெற்றேனென் றறையப்பா முரசு
மருட்சார்பு தீர்ந்தேனென் றறையப்பா முரசு
மரணந் தவிர்ந்தேனென் றறையப்பா முரசு. 1

அருட்பெருஞ்ஜோதி

நாமாவளி

170. அம்பலத்தரசே

இராகம் - இந்துஸ்தான பியாக் - ஆதி தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அம்பலத் தரசே அரு மருந்தே
ஆனந்தத் தேனே அருள் விருந்தே. 1

பொதுநடத் தரசே புண்ணி யனே
புலவரெலாம் புகழ் கண்ணி யனே. 2

மலைதரு மகளே மட மயிலே
மதிமுக அமுதே இளங் குயிலே. 3

ஆனந்தக் கொடியே இளம் பிடியே
அற்புதத் தேனே மலை மானே. 4

சிவசிவ சிவசிவ சின்மய தேஜா
சிவசுந் தரகுஞ் சிதநட ராஜா. 5

படன விவேக பரம்பர வேதா
நடன சபேச சிதம்பர நாதா. 6

அரிபிர மாதியர் தேடிய நாதா
அரகர சிவசிவ ஆடிய பாதா. 7

அந்தண வங்கண அம்பர போகா
அம்பல நம்பர அம்பிகை பாகா. 8

அம்பர விம்ப சிதம்பர நாதா
அஞ்சித ரஞ்சித குஞ்சித பாதா. 9

தந்திர மந்திர யந்திர பாதா
சங்கர சங்கர சங்கர நாதா. 10

கனக சிதம்பர கங்கர புரஹர
அனக பரம்பர சங்கர ஹரஹர. 11

சகல கலாண்ட சராசர காரண
சகுண சிவாண்ட பராபர பூரண. 12

இக்கரை கடந்திடில் அக்கரை யே
இருப்பது சிதம்பர சர்க்கரை யே. 13

என்னுயி ருடம்பொடு சித்தம தே
இனிப்பது நடராஜ புத்தமு தே. 14

ஐயர் திருச்சபை யாடக மே
ஆடுத லானந்த நாடக மே. 15

உத்தர ஞான சிதம்பர மே
சித்தியெ லாந்தரு மம்பர மே. 16

அம்பல வாசிவ மாதே வா
வம்பல வாவிங்கு வாவா வா. 17

நடராஜ னெல்லார்க்கு நல்லவ னே
நல்லவெ லாஞ்செய வல்லவ னே. 18

ஆனந்த நாடகங் கண்டோ மேபர
மானந்த போனகங் கொண்டோ மே. 19

சகள உபகள நிட்கள நாதா
உகள சததள மங்கள பாதா. 20

சந்தத முஞ்சிவ சங்கர பஜனம்
சங்கித மென்பது "சற்சன" வசனம். 21

சங்கர சிவசிவ மாதே வா
எங்களை யாட்கொள வாவா வா. 22

அரகர சிவசிவ மாதே வா
அருளமு தந்தர வாவா வா. 23

நடன சிகாமணி நவமணி யே
திடனக மாமணி சிவமணி யே. 24

நடமிடு மம்பல நன்மணி யே
புடமிடு செம்பல பொன்மணி யே. 25

உவட்டாது சித்திக்கும் உள்ளம தே
தெவிட்டாது தித்திக்குந் தெள்ளமு தே. 26

நடராஜ வள்ளலை நாடுத லே
நந்தொழி லாம்விளை யாடுத லே. 27

அருட்பொது நடமிடு தாண்டவ னே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் ஆண்டவ னே. 28

நடராஜ மாணிக்கம் ஒன்றது வே
நண்ணுத லாணிப்பொன் மன்றது வே. 29

நடராஜ பலமது நம்பல மே
நடமாடு வதுதிரு அம்பல மே. 30

நடராஜர் பாட்டே நறும் பாட்டு
ஞாலத்தார் பாட்டெல்லாம் வெறும் பாட்டு. 31

சிதம்பரப் பாட்டே திருப் பாட்டு
ஜீவர்கள் பாட்டெல்லாந் தெருப் பாட்டு. 32

அம்பலப் பாட்டே அருட் பாட்டு
அல்லாத பாட்டெல்லா மருட் பாட்டு. 33

அம்பல வாணனை நாடின னே
அவனடி யாரொடுங் கூடின னே. 34

தம்பத மாம்புகழ் பாடின னே
தந்தன வென்றுகூத் தாடின னே. 35

நான்சொன்ன பாடலுங் கேட்டா ரே
ஞான சிதம்பர நாட்டா ரே. 36

இனித்துயர் படமாட்டேன் விட்டே னே
என்குரு மேலாணை யிட்டே னே. 37

இனிப்பாடு படமாட்டேன் விட்டே னே
என்னப்பன் மேலாணை யிட்டே னே. 38

சன்மார்க்கம் நன்மார்க்கம் நன் மார்க்கம்
சகமார்க்கந் துன்மார்க்கந் துன் மார்க்கம். 39

நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயக ரே
நடராஜ ரேசபா நாயக ரே. 40

நான் சொல்லு மிதுகேளீர் சத்தியமே
நடராஜ வெனில் வரும் நித்தியமே. 41

நல்லோ ரெல்லார்க்குஞ் சபா பதியே
நல்வர மீயுந் தயா நிதியே. 42

நடராஜர் தன்னடம் நன்னட மே
நடம்புரி கின்றதும் என்னிட மே. 43

சிவகாம வல்லிக்கு மாப்பிள்ளை யே
திருவாள னவன்சீர்ப் பிள்ளை யே. 44

சிவகாம வல்லியைச் சேர்ந்தவ னே
சித்தெல்லாஞ் செய்திடத் தேர்ந்தவ னே. 45

இறவா வரந்தரும் நற்சபை யே
எனமறை புகழ்வது சிற்சபை யே. 46

என்னிரு கண்ணுள் இருந்தவ னே
இறவா தருளு மருந்தவ னே. 47

சிற்சபை யப்பனை யுற்றே னே
சித்தியெலாஞ் செயப் பெற்றே னே. 48

அம்பல வாணர்தம் அடியவ ரே
அருளர சாள்மணி முடியவ ரே. 49

அருட்பெருஞ் ஜோதியைக் கண்டே னே
ஆனந்தத் தெள்ளமு துண்டே னே. 50

இருட்பெரு மாயையை விண்டே னே
எல்லாஞ்செய் சித்தியைக் கொண்டே னே. 51

கருணா நிதியே குணநிதி யே
கதிமா நிதியே கலாநிதி யே. 52

தருணா பதியே சிவபதி யே
தனிமா பதியே சபாபதி யே. 53

கருணா நிதியே சபாபதி யே
கதிமா நிதியே பசுபதி யே. 54

சுபாபதி பாதம் தபோ பிரசாதம்
தயாநிதி போதம் சதோதய வேதம். 55

கருணாம் பரவர கரசிர பவபவ
அருணாம் பரதர ஹரஹர சிவசிவ. 56

கனகா கரபுர ஹரசிர கரதர
கருணா கரபர சுரவர ஹரஹர. 57

கனக சபாபதி பசுபதி நவபதி
அனக உமாபதி அதிபதி சிவபதி. 58

வேதாந்த பராம்பர ஜய ஜய
நாதாந்த நடாம்பர ஜய ஜய. 59

ஏகாந்த சர்வேச சமோ தம
யோகாந்த நடேச நமோ நம. 60

ஆதாம்பர ஆடக அதி சய
பாதாம்புஜ நாடக ஜய ஜய. 61

போதாந்த புரேச சிவா கம
நாதாந்த நடேச நமோ நம. 62

ஜால கோலகன காம்பர சாயக
காலகால வன காம்பர நாயக. 63

உபல சிரதல சுபகண வங்கண
சுபல கரதல கணபண கங்கண. 64

அபய வரதகர தலபுரி காரண
உபய பரதபத பரபரி பூரண. 65

அகர வுகரசுப கரவர சினகர
தகர வகரநவ புரசிர தினகர. 66

வகர சிகரதின கரசசி கரபுர
மகர வகரவர புரஹர ஹரஹர. 67

பரம மந்த்ரசக ளாகள கரணு
படன தந்த்ரநிக மாகம சரணு. 68

அனந்த கோடிகுண கரகர ஜொலிதா
அகண்ட வேதசிர கரதர பலிதா. 69

பரிபூரண ஞான சிதம் பர
பதிகாரண நாத பரம் பர. 70

சிவ ஞானப தாடக நாடக
சிவ போத பரோகள கூடக. 71

சகல லோகபர காரக வாரக
சபள யோகசர பூரக தாரக. 72

சத்வ போதக தாரண தன்மய
சத்ய வேதக பூரண சின்மய. 73

வரகே சாந்த மகோதய காரிய
பரபா சாந்த சுகோதய சூரிய. 74

பளித தீபக சோபித பாதா
லளித ரூபக ஸ்தாபித நாதா. 75

அனூர்த கோபகரு ணும்பக நாதா
அமிர்த ரூபதரு ணும்புஜ பாதா. 76

அம்போ ருகபத அரஹர கங்கர
சம்போ சிவசிவ சிவசிவ சங்கர. 77

சிதம்பிர காசா பரம்பிர காசா
சிதம்ப ரேசா சுயம்பிர காசா. 78

அருட்பிர காசம் பரப்பிர காசம்
அகப்பிர காசம் சிவப்பிர காசம். 79

நடப்பிர காசம் தவப்பிர காசம்
நவப்பிர காசம் சிவப்பிர காசம். 80

நாத பரம்பரனேபர நாத சிதம்பரனே
நாத திகம்பரனேதச நாத சுதந்தரனே. 81

ஞான நடத்தவனே பரஞானி யிடத்தவனே
ஞான வரத்தவனே சிவஞான புரத்தவனே. 82

ஞான சபாபதியே மறைநாடு சதாகதியே
தீன தயாநிதியே பரதேவி யுமாபதியே. 83

புத்தந்தரும் போதா வித்தந்தருந் தாதா
நித்தந்தரும் பாதா சித்தந்திரும் பாதா. 84

அருட்பெருஞ்ஜோதி

171. போகம் சுகபோகம்

இராகம் - சங்கராபரணம் - இங்கிலீஷ்மெட்டு - ஆதி தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போகஞ் சுகபோகஞ் சிவபோகம் அதுநித்யம்
ஏகஞ் சிவமேகஞ் சிவமேகம் இதுசத்யம். 1

நலமங்கல முறுமம்பல நடனம்மது நடனம்
பலநன்கருள் சிவசங்கர படனம்மது படனம். 2

அருட்பெருஞ்ஜோதி

172. சூதுமன்னு மிந்தையே

இராகம் - சங்கராபரணம் - இங்கிலீஷ் நோட்டு - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சூதுமன்னு மிந்தையே சூடலென்ன விந்தையே
கோதுவிண்ட சிந்தையே கோயில்கொண்ட தந்தையே. 1

அன்புமுந்து சிந்தையே அம்பலங்கொள் விந்தையே
இன்பமென்ப னெந்தையே எந்தைதந்தை தந்தையே. 2

ஞானசித்தி புரத்தனே நாதசத்தி பரத்தனே
வானமுத்த தரத்தனே வாதவித்தை வரத்தனே. 3

நீயென்னப்ப னல்லவா நினக்குமின்னஞ் சொல்லவா
தாயின்மிக்க நல்லவா சர்வசித்தி வல்லவா. 4

பலத்திற்றன்னம் பலத்திற்பொன்னம் பலத்திற்றுன்னு நலத்தனே
பதத்திற்பன்னும் பரத்திற்றுன்னும் பரத்தின் மன்னுங் குலத்தனே.

ஆயவாய நேயஞேய மாயஞாய வாதியே
தூயவாய காயதேய தோயமேய ஜோதியே. 6

ஆதவாத வேதகீத வாதவாத வாதியே
சூதவாத பாதநாத சூதஜாத ஜோதியே. 7

அங்கசங்க மங்கைபங்க ஆதிஆதி ஆதியே
துங்கபுங்க வங்கலிங்க ஜோதிஜோதி ஜோதியே. 8

அத்தமுத்த அத்தமுத்த ஆதிஆதி ஆதியே
சுத்தசித்த சப்தநிர்த்த ஜோதிஜோதி ஜோதியே. 9

அஞ்சலஞ்ச லென்றுவந்தென் நெஞ்சமர்ந்த குழகனே
வஞ்சநஞ்ச முண்டகண்ட மன்றுள்நின்ற அழகனே. 10

தொண்டர்கண்டு கண்டுமொண்டு கொண்டுளுண்ட இன்பனே
அண்டரண்டம் உண்டவிண்டு தொண்டுமண்டும் அன்பனே. 11

சுந்தரொந்த பந்தசிந்து சிந்தவந்த காலமே
எந்தயெந்த சந்தமுந்து மந்தவந்த கோலமே. 12

என்றுமென்றி னென்றிமன்றுள் நன்றுநின்ற வீசனே
ஒன்றுமொன்றுமொன்றுமொன்றுமொன்றதென்றதேசனே

எட்டவெட்டி யொட்டவொட்டு மிட்டதிட்ட கீர்த்தியே
அட்டவட்ட நட்டமிட்ட சிட்டவட்ட மூர்த்தியே. 14

சேரிகார சாரவார சீரகார வூரனே
ஓருகார தேரதீர வாரவார தூரனே. 15

வெய்யநொய்ய நையநைய மெய்புகன்ற துய்யனே
ஐயரைய நையும்வைய முய்யநின்ற வையனே. 16

பாசநாச பாபநாச பாததேச வீசனே
வாசவாச தாசர்நேச வாசகாச பேசனே. 17

உரியதுரிய பெரியவெளியில் ஒளியிலொளிசெய் நடனனே
பிரியவரிய பிரியமுடைய பெரியரிதய படனனே. 18

அகிலபுவன வுயிர்கள்தழைய அபயமுதவும் அமலனே
அயனுமரியும் அரனுமகிழ அருளுநடன விமலனே. 19

அகரவுகர மகரவகர வமுதசிகர சரணமே
அபரசபர வமனசமன வமலநிமல சரணமே. 20

நகரககந நடனகடன சகளவகள சரணமே
சகுணநிகுண சகமநிகம சகிதவிகித சரணமே. 21

அனகவனஜ வமிதவமிர்த வகலவகில சரணமே
அதுலவனத வசுதவசல வநிலவனல சரணமே. 22

தனககனக சபயவபய சரதவரத சரணமே
சதுரசதர சகசசரித தருணசரண சரணமே. 23

உளமுழுமுணர்வும் உயிருமொளிர ஒளிருமொருவ சரணமே
உருவினுருவும் உருவுளுருவும் உடைய தலைவ சரணமே. 24

இளகுமிதய கமலமதனை யிறைகொளிறைவ சரணமே
இருமையொருமை நலமுமருளும் இனியசமுக சரணமே. 25

அடியுநடுவு முடியுமறிய வரியபெரிய சரணமே
அடியரிதய வெளியினடனம் மதுசெயதிப சரணமே. 26

ஒடிவில்கருணை அமுதமுதவும் உபலவடிவ சரணமே
உலகமுழுது முறையநிறையு முபயசரண சரணமே. 27

அறிவுளறியு மறிவையறிய வருளுநிமல சரணமே
அவசமுறுமெய் அடியரிதயம் அமருமமல சரணமே. 28

எறிவிலுலகி லுயிரையுடலி லிணைசெயிறைவ சரணமே
எனையுமொருவ னெனவுளுணரும் எனதுதலைவ சரணமே. 29

நினையுநினைவு கனியவினிய நிறைவுதருக சரணமே
நினையுமெனையு மொருமைபுரியும் நெறியினிறுவ சரணமே. 30

வனையுமதுர வமுதவுணவு மலியவுதவு சரணமே
மருவுசபையில் நடனவரத வருகவருக சரணமே. 31

நினைக்கில்நெஞ்ச மினிக்குமென்ற நிருத்தமன்றி லொருத்தனே
நினைக்குமன்பர் நிலைக்கநின்று பொருத்துகின்ற கருத்தனே. 32

மயங்கிநெஞ்சு கலங்கிநின்று மலங்கினேனை யாண்டவா
வயங்கிநின்று துலங்குமன்றி லிலங்குஞான தாண்டவா. 33

களங்கவாத களங்கொள்சூத ருளங்கொளாத பாதனே
களங்கிலாத வுளங்கொள்வாருள் விளங்குஞான நாதனே. 34

தடுத்தமலத்தைக் கெடுத்துநலத்தைக் கொடுத்தகருணைத்தந்தையே
தனித்தநிலத்தி லினித்தகுலத்திற் குனித்தவடிகொளெந்தையே. 35

எச்சநீட்டி விச்சைகாட்டி யிச்சையூட்டு மின்பனே
அச்சமோட்டி யச்சுநாட்டி வைச்சுளாட்டு மன்பனே. 36

சபாசிவா மஹாசிவா சகாசிவா சிகாசிவா
சதாசிவா சதாசிவா சதாசிவா சதாசிவா. 37

வாசிவா சதாசிவா மஹாசிவா தயாசிவா
வாசிவா சிவாசிவா சிவாசிவா சிவாசிவா. 38

அருட்பெருஞ்ஜோதி

173. நடுநாடி நடுநாடி

இராகம் - மோகனம் - ஆதி தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நடுநாடி நடுநாடி நடமாடு பதியே
நடராஜ நடராஜ நடராஜ நிதியே. 1

நடுநாடி யொடுகூடி நடமாடு முருவே
நடராஜ நடராஜ நடராஜ குருவே. 2

நடுநாடி யிடைநாடி நடமாடு நலமே
நடராஜ நடராஜ நடராஜ பலமே. 3

அருட்பெருஞ்ஜோதி

174. தங்குறுவம்பு

இராகம் - பியாக் - ஆதி தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தங்குறுவம்பு மங்கநிரம்பு சங்கமியம்பு நங்கொழுகொம்பு
சங்கரசம்பு சங்கரசம்பு சங்கரசம்பு சங்கரசம்பு. 1

சந்தமியன்று அந்தணர்நன்று சந்ததநின்று வந்தனமென்று
சந்திசெய்மன்று மந்திரமொன்று சங்கரசம்பு சங்கரசம்பு. 2

நடு
நனந்தலைவீதி நடந்திடுஜாதி நலங்கொளுமாதி நடம்புரிநீதி
தினங்கலையோதி சிவந்தருமோதி சிதம்பரஜோதி சிதம்பரஜோதி.

நகப்பெருஞ்ஜோதி சுகப்பெருஞ்ஜோதி
நவப்பெருஞ்ஜோதி சிவப்பெருஞ்ஜோதி
அகப்பெருஞ்ஜோதி நடப்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி. 4

உமைக்கொருபாதிகொடுத்தருணீதிஉவப்புறுவேதிநவப்பெருவாதி
அமைத்திடுபூதி யகத்திடுமாதி அருட்சிவஜோதி அருட்சிவஜோதி.5

அகரசபாபதி சிகரசபாபதி அனகசபாபதி கனகசபாபதி
மகரசபாபதி யுகரசபாபதி வரதசபாபதி சரதசபாபதி. 6

அமலசபாபதி அபயசபாபதி அமுதசபாபதி அகிலசபாபதி
நிமலசபாபதி நிபுணசபாபதி நிலையசபாபதி நிபிடசபாபதி. 7

பரநடஞ்சிவ சிதம்பரநடமே பதிநடஞ்சிவ சபாபதிநடமே
திருநடனம்பர குருநடமே சிவநடமம்பர நவநடமே. 8

அம்பலத்தொருநட முருநடமே அருநடமொருநடந் திருநடமே
எம்பலத்தொருநடம் பெருநடமே இதன்பரத்திடுநடங் குருநடமே. 9

வேறு

அஞ்சோ டஞ்சவை யேலாதே அங்கோடிங்கென லாகாதே
அந்தோ வெந்துயர் சேராதே அஞ்சோ கஞ்சுக மோவாதே
தஞ்சோ பங்கொளே சாராதே சந்தோ டஞ்சிவ மாமீதே
சம்போ சங்கர மாதேவா சம்போ சங்கர மாதேவா. 10

வேறு

எந்தா யென்றிடி லிந்தா நம்பத மென்றீ யும்பர மன்று டும்பதம்
என்றே டிந்தன நன்று மங்கண வெங்கோ மங்களவெஞ்சாநெஞ்சக
சந்தே கங்கெட நந்தா மந்திர சந்தோ டம்பெற வந்தா ளந்தண
சம்போ சங்கர சம்போ சங்கர சம்போ சங்கர சம்போ சங்கர.11

நஞ்சோ வென்றிடு நங்கோ பங்கெட நன்றேதந்தனை நந்தாமந்தண
நம்பா நெஞ்சி னிரம்பா நம்பர நம்பா நம்பதி யம்பா தம்பதி
தஞ்சோ வென்றவர் தஞ்சோ பந்தெறுதந்தாவந்தனநுந்தாடந்திடு
சம்போ சங்கர சம்போ சங்கர சம்போ சங்கர சம்போ சங்கர. 12

அருட்பெருஞ்ஜோதி

175. பொதுநிலை யருள்வது

இராகம் - இந்துஸ்தான் பியாக் - ஆதி தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொதுநிலை யருள்வது பொதுவினில் நிறைவது
பொதுநலம் உடையது பொதுநடம் இடுவது
அதுபரம் அதுபதி அதுபொருள் அதுசிவம்
அரஹர அரஹர அரஹர அரஹர. 1

நவநிலை தருவது நவவடி வுறுவது
நவவெளி நடுவது நவநவ நவமது
சிவமெனும் அதுபதம் அதுகதி அதுபொருள்
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ. 2

சந்திர தரசிர சுந்தர சுரவர
தந்திர நவபத மந்திர புரநட
சங்கர சிவசிவ சங்கர சிவசிவ
சங்கர சிவசிவ சங்கர சிவசிவ. 3

அருட்பெருஞ்ஜோதி

176. வானசிற்கன

இராகம் - சங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானசிற்கன மந்திரதந்திர வாதசிற்குண மந்தணவந்தண
வாரசற்சன வந்திதசிந்தித வாமவற்புத மங்கலமங்கள
ஞானசிற்சுக சங்கரகங்கர ஞாயசற்குண வங்கணஅங்கண
நாதசிற்பர வம்பரநம்பர நாததற்பர விம்பசிதம்பர. 1

பாரதத்துவ பஞ்சகரஞ்சக பாதசத்துவ சங்கஜபங்கஜ
பாலநித்திய வம்பகநம்பக பாசபுத்தக பண்டிதகண்டித
நாரவித்தக சங்கிதவிங்கித நாடகத்தவ நம்பதிநங்கதி
நாதசிற்பர நம்பரவம்பர நாததற்பர விம்பசிதம்பர. 2

நாத பாலசு லோசன வர்த்தன
சாத சாலவி மோசன நிர்த்தன. 3

அருட்பெருஞ்ஜோதி

177. ஓதவடங்காது

இராகம் - மாஞ்சி - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதவடங் காதுமடங் காதுதொடங் காது
ஓகையொடுங் காதுமடங் காதுநடுங் காது
சூதமலங் காதுவிலங் காதுகலங் காது
ஜோதிபரஞ் ஜோதிசுயஞ் ஜோதிபெருஞ் ஜோதி. 1

ஏதமயங் காதுகயங் காதுமயங் காது
ஏறியிறங் காதுவுறங் காதுகறங் காது
சூதமிணங் காதுபிணங் காதுவணங் காது
ஜோதிபரஞ் ஜோதிசுயஞ் ஜோதிபெருஞ் ஜோதி. 2

அருட்பெருஞ்ஜோதி

178. விரைசேர் சடையாய்

இராகம் - தீரசங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விரைசேர் சடையாய் விடையாய் உடையாய்
விகிர்தா விபவா விமலா வமலா
வெஞ்சேர் பஞ்சார் நஞ்சார் கண்டா விம்ப சிதம்பரனே. 1

அரைசே குருவே அமுதே சிவமே
அணியே மணியே அருளே பொருளே
அந்தோ வந்தாள் எந்தாய் எந்தாய் அம்பல நம்பதியே. 2

உருவே உயிரே உணர்வே உறவே
உரையே பொருளே ஒளியே வெளியே
ஒன்றே யென்றே நன்றே தந்தாய் அம்பர நம்பரனே. 3

அருவே திருவே அறிவே செறிவே
அதுவே இதுவே அடியே முடியே
அந்தோ வந்தாள் எந்தாய் எந்தாய் அம்பல நம்பதியே. 4

அருட்பெருஞ்ஜோதி

179. பசியாத அமுதே

இராகம் - ஆனந்த பைரவி - அடதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பசியாத அமுதே பகையாத பதியே
பகராத நிலையே பறையாத சுகமே
நசியாத பொருளே நலியாத உறவே
நடராஜ மணியே நடராஜ மணியே. 1

புரையாத மணியே புகலாத நிலையே
புகையாத கனலே புதையாத பொருளே
நரையாத வரமே நடியாத நடமே
நடராஜ நிதியே நடராஜ நிதியே. 2

சிவஞான நிலையே சிவபோக நிறைவே
சிவபோக வுருவே சிவமான உணர்வே
நவநீத மதியே நவநாத கதியே
நடராஜ பதியே நடராஜ பதியே. 3

தவயோக பலமே சிவஞான நிலமே
தலையேறும் அணியே விலையேறு மணியே
நவவார நடமே சுவகார புடமே
நடராஜ பரமே நடராஜ பரமே. 4

துதிவேத உறவே சுகபோத நறவே
துனிதீரும் இடமே தனிஞான நடமே
நதியார நிதியே அதிகார பதியே
நடராஜ குருவே நடராஜ குருவே. 5

வயமான வரமே வியமான பரமே
மனமோன நிலையே கனஞான மலையே
நயமான உரையே நடுவான வரையே
நடராஜ துரையே நடராஜ துரையே. 6

பதியுறு பொருளே பொருளுறு பயனே
பயனுறு நிறைவே நிறைவுறு வெளியே
மதியுறும் அமுதே அமுதுறு சுவையே
மறைமுடி மணியே மறைமுடி மணியே. 7

அருளுறு வெளியே வெளியுறு பொருளே
அதுவுறு மதுவே மதுவுறு சுவையே
மருளறு தெருளே தெருளுறும் ஒளியே
மறைமுடி மணியே மறைமுடி மணியே. 8

தருவளர் நிழலே நிழல்வளர் சுகமே
தடம்வளர் புனலே புனல்வளர் நலனே
திருவளர் உருவே உருவளர் உயிரே
திருநட மணியே திருநட மணியே. 9

உயிருறும் உணர்வே உணர்வுறும் ஒளியே
ஒளியுறு வெளியே வெளியுறு வெளியே
செயிரறு பதியே சிவநிறை நிதியே
திருநட மணியே திருநட மணியே. 10

கலைநிறை மதியே மதிநிறை யமுதே
கதிநிறை கதிரே கதிர்நிறை சுடரே
சிலைநிறை நிலையே நிலைநிறை சிவமே
திருநட மணியே திருநட மணியே. 11

மிகவுயர் நெறியே நெறியுயர் விளைவே
விளைவுயர் சுகமே சுகமுயர் பதமே
திகழுய ருயர்வே வுயருய ருயர்வே
திருநட மணியே திருநட மணியே. 12

இயல்கிளர் மறையே மறைகிளர் இசையே
இசைகிளர் துதியே துதிகிளர் இறையே
செயல்கிளர் அடியே யடிகிளர் முடியே
திருநட மணியே திருநட மணியே. 13

புரையறு புகழே புகழ்பெறு பொருளே
பொருளது முடிபே முடிவுறு புணர்வே
திரையறு கடலே கடலெழு சுதையே
திருநட மணியே திருநட மணியே. 14

நிகழ்நவ நிலையே நிலையுயர் நிலையே
நிறையருள் நிதியே நிதிதரு பதியே
திகழ்சிவ பதமே சிவபத சுகமே
திருநட மணியே திருநட மணியே. 15

அருட்பெருஞ்ஜோதி

180. நீடிய வேதம்

இராகம் - இந்துஸ்தானி - ஆதிதாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீடிய வேதந் தேடிய பாதம்
நேடிய கீதம் பாடிய பாதம்
ஆடிய போதங் கூடிய பாதம்
ஆடிய பாதம் ஆடிய பாதம். 1

சாக்கிய வேதந் தேக்கிய பாதம்
தாக்கிய ஏதம் போக்கிய பாதம்
சோக்கிய வாதம் ஆக்கிய பாதம்
தூக்கிய பாதந் தூக்கிய பாதம் 2

ஏன்றிய சூதந் தோன்றிய பாதம்
ஈன்றிய நாதம் ஆன்றிய பாதம்
ஓன்றிய பூதம் ஞான்றிய பாதம்
ஊன்றிய பாதம் ஊன்றிய பாதம். 3

சஞ்சிதம் வீடும் நெஞ்சித பாதம்
தஞ்சித மாகும் சஞ்சித பாதம்
கொஞ்சித மேவும் ரஞ்சித பாதம்
குஞ்சித பாதம் குஞ்சித பாதம். 4

எண்ணிய நானே திண்ணிய ஞனேன்
எண்ணிய வாறே நண்ணிய பேறே
புண்ணிய ஞனேன் அண்ணிய ஞனேன்
புண்ணிய வானே புண்ணிய வானே. 5

தொத்திய சீரே பொத்திய பேரே
துத்திய பாவே பத்திய நாவே
சத்திய நானே நித்திய ஞனேன்
சத்திய வானே சத்திய வானே. 6

எம்புலப் பகையே எம்புலத் துறவே
எங்குலத் தவமே எங்குலச் சிவமே
அம்பினிற் கனலே அந்தணர்க் கிறையே
அம்பலத் தரசே அம்பலத் தரசே. 7

இன்புடைப் பொருளே இன்சுவைக் கனியே
எண்குணச் சுடரே யிந்தகத் தொளியே
அன்புடைக் குருவே அம்புயற் கிறையே
அம்பலத் தமுதே அம்பலத் தமுதே. 8

அருட்பெருஞ்ஜோதி

181. வேத சிகா மணியே

இராகம் - இந்துஸ்தான் தோடி - அடதாள சாப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதசிகா மணியே போதசுகோ தயமே
மேதகுமா பொருளே யோதருமோர் நிலையே
நாதபரா பரமே சூதபரா வமுதே
ஞானசபா பதியே ஞானசபா பதியே. 1

ஏகசதா சிவமே யோகசுகா கரமே
ஏமபரா நலமே காமவிமோ சனமே
நாகவிகா சனமே நாகசுகோ டணமே
ஞானசபா பதியே ஞானசபா பதியே. 2

தூயசதா கதியே நேயசதா சிவமே
சோமசிகா மணியே வாமஉமா பதியே
ஞாயபரா கரமே காயபுரா தரமே
ஞானசபா பதியே ஞானசபா பதியே. 3

ஆரணஞா பகமே பூரண சோபனமே
ஆதியநா தியனே வேதியநா தியனே
நாரணநா தரமே காரணமே பரமே
ஞானசபா பதியே ஞானசபா பதியே. 4

ஆகமபோ தகமே யாதரவே தகமே
ஆமயமோ சனமே யாரமுதா கரமே
நாகநடோ தயமே நாதபுரோ தயமே
ஞானசபா பதியே ஞானசபா பதியே. 5

ஆடகநீ டொளியே நேடகநா டளியே
ஆதிபுரா தனனே வேதிபரா பரனே
நாடகநா யகனே நானவநா னவனே
ஞானசபா பதியே ஞானசபா பதியே. 6

ஆரியனே சிவனே ஆரணனே பவனே
ஆலயனே அரனே ஆதரனே சுரனே
நாரியனே வரனே நாடியனே பரனே
ஞானசபா பதியே ஞானசபா பதியே. 7

ஆதரவே தியனே ஆடகஜோ தியனே
ஆரணிபா தியனே ஆதரவா தியனே
நாதவி பூதியனே நாமவநா தியனே
ஞானசபா பதியே ஞானசபா பதியே. 8

தேவகலா நிதியே ஜீவதயா நிதியே
தீனசகா நிதியே சேகரமா நிதியே
நாவலரோர் பதியே நாரிஉமா பதியே
ஞானசபா பதியே ஞானசபா பதியே. 9

ஆடியநா டகனே ஆலமர்ஆ தியனே
ஆகமமே லவனே ஆரணநா வலனே
நாடியகா ரணனே நீடியபூ ரணனே
ஞானசபா பதியே ஞானசபா பதியே. 10

அருட்பெருஞ்ஜோதி

182. பதநம்புறு

இராகம் - கருட்த்தொனி - ஏக தாளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதநம்புறு பவரிங்குறு பவசங்கட மறநின்றிடு
பரமம்பொது நடமென்றெனை துளநம்புற அருளம்பர
சிதகுஞ்சித பதரஞ்சித சிவசுந்தர சிவமந்திர
சிவசங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர. 1

வேறு

கலகந்தரு மவலம்பன கதிநம்பல நிதமுங்
கனகந்தரு மணிமன்றுறு கதிதந்தரு ளுடலஞ்
சலசந்திர னெனநின்றவர் தழுவும்பத சரணம்
சரணம்பதி சரணஞ்சிவ சரணங்குரு சரணம். 2

எனதென்பதும் நினதென்பதும் இதுவென்றுணர் தருணம்
இனமொன்றது பிறிதன்றெனை இசைகின்றது பரமம்
தனதென்பது மனதென்பது ஜகமென்றனே சரணம்
சரணம்பதி சரணஞ்சிவ சரணங்குரு சரணம். 3

அருட்பெருஞ்ஜோதி

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓம்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

183. ஜோதி

வசந்தா ஆதிதாளம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

ஜோதி ஜோதி ஜோதி சுயம்
ஜோதி ஜோதி ஜோதி பரம்
ஜோதி ஜோதி ஜோதி யருள்
ஜோதி ஜோதி ஜோதி சிவம். 1

வாமஜோதி சோமஜோதி வானஜோதி ஞானஜோதி
மாகஜோதி யோகஜோதி வாதஜோதி நாதஜோதி
ஏமஜோதி வியோமஜோதி யேறுஜோதி வீறுஜோதி
ஏகஜோதி யேகஜோதி யேகஜோதி யேகஜோதி. 2

ஆதிநீதி வேதனே ஆடல்நீடு பாதனே
வாதிஞான போதனே வாழ்கவாழ்க நாதனே. 3

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார்
184. சித்திவளாகத் திருமாளிகையில்

திருக் காப்பிட்டுக்கொண்ட காலத்து

(ஸ்ரீமுகஸு தைமீ 19உ)

அருளிய திருப்பாடல்

கொச்சகக் கலிப்பா

அருட்பெருஞ்ஜோதி

பிச்சுலகர் மெச்சப் பிதற்றி நின்ற பேதையனேன்
இச்சையெலாம் எய்த இசைந்தருளிச் செய்தனையே
அச்சமெலாந் தீர்ந்தேன் அருளமுதம் உண்கின்றேன்
நிச்சலும் பேரானந்த நித்திரைசெய் கின்றேனே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருச்சிற்றம்பலம்

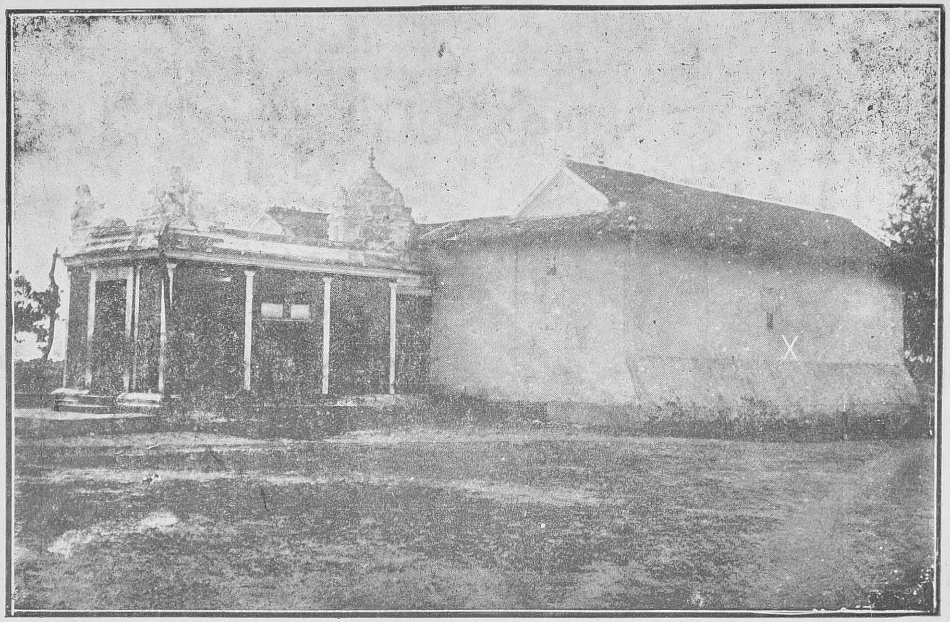

சித்திவளாகத் திருமாளிகை

மேட்டுக்குப்பம்

இந்தக் குறியிட்ட திரு அறையில்தான் சுவாமிகள் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டார்கள்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம், சென்னை.

185. குடும்ப கோஷம்

காப்பு

அறுசீர்க் கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவுலகும் பொன்னுலகும் புகழ்தவத்திற் பெரியருளம் புனிதமான
தேவுலகென் றமர்ந்தருளுஞ் சிவகளிற்றை ஐந்துகரத் தெய்வந்தன்னை
மூவுலகுந் துதியாறு முகத்தமுதை யெங்குருவை முக்கட் கோவை
நாவுலகு நயப்பெய்த வழுத்தியெம துறுவினையின் நவைகள் தீர்ப்பாம்.

ஆனைமுகத் தனையாறு முகத்தனையைம் முகத்தனைப்பா லவனைப் பூதச்
சேனைமுகத் தலைவனைச் சண்டேசுரனைக் **கவுணியகோத் திரநங் கோவைச்**
சோனைமுகத் தருளதிருத்தாண டகம்புனைந்த **அப்பனைவன் றொண்டத் தேவை**
வானைமுகத் தவர்வழுத்தும் **வாதவூர் அடிகளை** யாழ்வணங்கி வாழ்வாம்.2

தெறுங்கையா னமுரித்த சிவனேயிக் குடும்பத்தின் செய்கை சொல்லப்
பெறுங்கையாம வகையொன றுந் தெரியாமே சொலப்புகுந்த பேதை யேனைக்
தறுங்கையான் மலையணைத்துக் கொளநினைத்தோன் என்கேனோ கொளுந்தூ சின்றி
வெறுங்கையான் முழம்போடும் வேலையிலா வீணனென்ன விளம்பு கேனோ.3

சீர்பாட்டிற் சிறந்தசிவ குருவேயிக் குடும்பத்தின் திறம்பா டற்கே
ஓர்பாட்டிற் கொருகோடிப் பசும்பொன்வரும் ஆனாலும் உன்பே ரன்றிப்
பார்பாட்டிற் சிறுதெய்வப் பேர்களைமுன் னிலைவைத்துப் பாடேன் இந்த
நேர்பாட்டிற் பிழைகுறியேல் அருட்செவிக்கேற் பித்தலருள் நிலைமை யன்றோ.

கலி நிலைத்துறை

மாநில மீதிந் நூன்முறை செய்தது மனைமேவும்
நானெனில் நானோ நாணமி லேனை நகுகின்றேன்
ஈனமில் புலவீர் என்னுள் அமர்ந்தருள் இறையெம்மான்
தானெனில் அடியேன் அவைசொ லடக்கஞ் சதுரன்றே. 5

அருட்பெருஞ்ஜோதி

முதலாவது

குருதரிசனப் படலம்

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீர்வளம் நிலவளம் நிறைந்த பொற்பது
கார்வளர் பொழில்புடை கவின்ற காட்சிய
தேர்வளர் நலனெலா மென்று முள்ளது
சீர்வளர் தலங்களுள் திலக மென்பது. 1

☞ இக் குடும்ப கோஷம் வள்ளற் பெருமானைப் பற்றியதன்று.

திருவளர் புயத்தனுந் திசை முகத்தனுந்
தருவளர் மகத்தனுஞ் சார்ந்து நாடொறும்
மருவளர் மலர்கொடு வழிபட் டெண்ணிய
உருவளர் சிறப்பெலா முற்ற மாண்பது. 2

அற்றமில் சண்பைய ராதி மூவருஞ்
சொற்றமிழ்ப் பதிகங்கள் தோறுஞ் சேர்வது
நற்றவர் புகழ்வது நாயினே னுக்குங்
கற்றவ ருறவினைக் காட்டி நின்றது. 3

தவநெறி தழைத்துமெய்ச் சாந்தம் பூத்துவன்
பவநெறி காய்த்தருட் பழம் பழுத்திடும்
நவநெறி தரும்பர நவிற்றுஞ் சைவமாஞ்
சிவநெறி தருந்தருச் சிறந்த சீரது. 4

சோலையுந் தடங்களுந் துரிசி லாஅறச்
சாலையும் மடங்களுஞ் சத்தி ரங்களும்
பாலையும் பழத்தையும் பருக லொத்தசொன்
மாலையுந் தொடுப்பவர் வாழ்வு முள்ளது. 5

அந்தணர் அறுதொழில் ஆற்றுஞ் சால்பது
மந்தண மறைமுடி வழுத்து மாண்பது
சுந்தர நீற்றணி துலங்கு மன்பர்கள்
வந்துவந் தனைசெய்து வசிக்கும் பேறது. 6

பூவெலாம் புதுமணம் பொலியு மொண்டயிர்க்
காவெலாஞ் சிவமணங் கமழு கின்றது
தேவெலாஞ் செறிவது சிவங் கனிந்தமெய்ந்
நாவெலாம் புகழ்வது நன்மை சான்றது. 7

சாலியும் போலிய தழைகொள் கன்னலின்
வேலியு முக்கனி விழைவுந் தாழைகள்
கோலிய பொங்கருங் குறைவி லாதது
[1]பாலியின் வடகரைப் படியின் மேலது. 8

எண்டிசை புகழுமின் றிலங்கு கின்றது
அண்டர்கள் முடிவினும் அழிவி லாதது
தொண்டமண் டலவடற் றூய கீழ்த்திசை
கண்டல்சூழ் கடற்கரை காண வுள்ளது. 9

திருமகள் கலைமகள் சிறந்த ஞானமாங்
குருமகள் மூவருங் கூடி வாழ்வது
தெருமர லகற்றுமெஞ் சிவபி ரான்மலை
ஒருமக ளுடனுறை [2]ஒற்றி மாண்பதி. 10

1 பாலி என்பது — பாலாறு. 2 ஒற்றி என்பது — திருவொற்றியூர்.

அப்பெரும் பதியிடை அயன்முன் னாகிய
முப்பெருந் தலைவரு முடிவ ணங்கிட
ஒப்பருஞ் சிவபிரா னுருவு கொண்டருள்
செப்பருங் கோயிலைச் சேர்ந்த சூழலில். 11

கிள்ளைக ளாகமங் கிளக்கக் கேட்டதற்
குள்ளுணர் பூவைக ளுரை விரித்திடத்
தெள்ளிய மயிலினந் தேர்ந்து ளானந்தங்
கொள்ளைகொண் டயனடங் குயிற்ற வுள்ளது. 12

சைவயா கங்களுஞ் சாற்று மற்றைய
தெய்வயா கங்களுஞ் செய்ய வோங்கிய
மைவிடாப் புகையொடு மழையுங் கூடினும்
மெய்விடார் உளமென விளங்கு கின்றது. 13

கண்டவ ருளமெலாங் கட்டு கின்றது
தண்டமிழ்க் கவிதைபோற் சாந்த மிக்கது
விண்டயன் பதமுதல் விரும்பத் தக்கது
எண்டருந் தவமர சிருக்குஞ் சீரது. 14

வந்தியா ரமுதையும் வாங்கி யுண்டருள்
அந்தியார் வண்ணர்தம் அருளில் நின்றது
நந்தியாச் சிரமமாம் நாமம் பெற்றது
நிந்தியா நெறியதோர் நிலையுண் டாயிடை. 15

வேதமு மாகம விரிவு மற்றைநூற்
போதமு மன்னுறப் போதிப் போர்களும்
வாதமும் விதண்டமு மருளு ருவகைப்
பேதமு மபேதமும் பேசு வோர்களும். 16

பவமெலாந் தவிர்த்தருட் பதம ளிப்பது
தவமலா திலையெனச் சார்ந்து ளோர்களும்
அவமெலா மகன்றபின் னனுப விப்பது
சிவமலா திலையெனச் சேர்ந்து ளோர்களும். 17

ஞானயோ கத்தினை நண்ணி னோர்களும்
மோனமே பொருளென முன்னி னோர்களும்
வானமே பெறினுமிம் மாய வாழ்க்கையில்
ஊனமே யிருத்தலென் றுவட்டி னோர்களும். 18

மறந்தில ருலகரிவ் வஞ்ச வாழ்க்கையைத்
துறந்தில ரென்னெனச் சொல்கின் றோர்களும்
இறந்திலர் பிறந்தில ரின்ப மெய்தினர்
வறந்திலர் தவரென வகுக்கின் றோர்களும். 19

தென்சொலும் வடசொலுந் தெரிந்து ளோர்களும்
இன்சொலும் வாய்மையு மிசைக்கின் றோர்களும்
வன்சொலு மடமையும் மறமும் வஞ்சமும்
புன்சொலு முடையர்பாற் பொருந்து றோர்களும். 20

கருநெறித் தமிழெலாங் கையகன்று மெய்த்
[1]திருநெறித் தமிழ்மறை தேர்ந்து ளோர்களும்
அருநெறித் தனியெழுத் தைந்தி னுட்பொருள்
குருநெறித் தகவுறக் குறிக்கின் றோர்களும். 21

இரவொடு பகலிலா திருக்கின் றோர்களும்
வரவொடு போக்கிலா வழிநின் றோர்களும்
கரவொடு மாயையைக் கடிந்த சீலரும்
உரவொடு மெய்ந்நிலை யோங்கு வோர்களும். 22

பொறிவழி மனஞ்செலாப் புனித சித்தரும்
அறிவழி யவ்வழி யகன்று ளோர்களும்
செறிவழி யாவகைச் சிறந்த முத்தரும்
குறிவழி திறம்புறாக் கொள்கை யோர்களும். 23

மால்வகை முழுவதும் நீக்கி மன்னரும்
நூல்வகை ஞானத்தி னுவலு கின்றதோர்
நால்வகை நிலைகளில் நண்ணு வோர்களும்
ஏல்வகை யிணையடி யேத்திச் சூழ்ந்திட. 24

தெள்ளிய வமுதவெண் திங்களோ நறை
துள்ளிய நறுமணஞ் சூழ்ந் தலர்ந்திடும்
ஒள்ளிய கமலமோ வென்ன வோங்கிய
வள்ளிய திருமுக மண்டலத் திலே. 25

கடைவரை நிறைபெருங் கருணை வெள்ளமேன்
மடைதிறந் தொழுகிவான் வழிந்து பாரெலாந்
தடைபடாத் தண்ணளி ததும்பி யானந்தக்
கொடைதரும் விழிமலர் குலவி வாழ்ந்திட. 26

சிறைதெறுஞ் சிவசிவ சிவவென் றன்பொடு
மறைமொழி சிறக்கும்வாய் மலரும் விண்ணக
நிறையமு தொழுகிவெண் ணிலவ லர்ந்தருள்
இறைபெறும் புன்னகை யெழிலு மோங்கிட. 27

வேதபுத் தகந்திகழ் மென்கை யுந்திருப்
பாதபங் கயங்களும் பரவு நீற்றொளி
போதவுத் தூளனம் பொலிந்த மேனியும்
ஓதுகன் மரங்களு முருகத் தோன்றிட. 28

1 தேவாரம்

அருஞ்சிவ ஞானமும் அமல வின்பமுந்
திருந்தவோ ருருக்கொடு சேர்ந்த தென்னவே
தருஞ்சிவ **குருவெனுந் தக்க தேசிகன்**.
இருந்தனன் இருந்தவா றிருந்த நாளினே. 29

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

ஒருநாளி லொருமகனோர் பதினுறாண் டகவைநல முடையா னேற்றித்
திருநாளி லெம்பெருமான் **தியாகேசன்** திருப்பவனிச் சேவை செய்து
மருநாள் மலர்த்தடஞ்சூழ்ந் தெழில்பெறுமவ் வாச்சிரம வந்துட் போந்து
கருநாளின் கரிசறுக்குங் குருநாதன் இருக்கையெதிர் கண்டான் மன்னே.

கண்டவனக் குருநாதன் கடைக்கணிக்கப் பெற்றதனுற் கடத்திற் சற்றே
திண்டகுதே றிட்சிறிது தெளிநீர்போற் றெளிந்தறிவு சிறிது தோன்றத்
தண்டமெனக் கீழ்விழுந்து வணங்கியெதிர் நின்றுகரந் தலைமேற் கூப்பிப்
பண்டுறுமன் பொடுவிழிக ணீர்சொரிய வியந்துதுதி பண்ணுவா னல். 31

கருணைநெடுங் கடலென்கோ கல்லாலின் அடியமர்ந்த கடவுளென்கோ
அருணகிரிக் கருள்புரிந்த ஆறுமுகக் குருவென்கோ அமுத மென்கோ
மருணலிய வரும்பிறவி மருந்தெனகோ அடியேன்கண் மணியென்கோ மெய்த்
தெருணிறைந்த சிவகுருவே நின்றனையீண் டெவ்வாறு சிந்திக் கேனே. 32

என்றனைக் கருணையொடுஞ் சிவகுருவங் கெதிர்நோக்கி யிளையோ யுன்றன்
நன்றான சரிதமெது நவிலுதியென் றுரைத்தருள ஞான யோகங்
குன்றாத குணக்குன்றே குறையாத குளிர்மதியே குருவே யென்றும்
பொன்றாத நிலையருளவோய் கேட்டருள்கவெனவணங்கிப்புகல்வான்மாதோ. 33

கற்றவர்சூ ழித்தலத்துக் கைங்கடிகை யெல்லைதனிற் கவின்சேர் **சென்னை**
உற்றடியே னிருக்குமூர் சூத்திரர்தங் குலத்தாசை யுடையா னென்னைப் [ஞ்
பெற்றவன்பேர்வினைச்சியெனைப்பெற்றவள்பேரென்க்குமுன்னேபிறந்தார்மற்று
சுற்றமிக வுடையேன்சஞ் சலனெனும்பே ரென்பெயராய்ச் சொல்வராலோ. 34

குடிப்பேறிற் றாய்முலைப்பா லேழாண்டு மட்டுமிகக் குடித்து நாக்குத்
தடிப்பேறிற் றதலினற் படிப்பேறிற் றிலையடியேன் றனக்குக் கல்விப்
பிடிப்பேறிச் சிறியேனமுன் பிறந்தவர் தம்பெய ரெழுதப் பெரிதுங் கற்று
நடிப்பேறி னரவர்முன் னெடிப்பேற நின்றேனிந் நாயி னேனே. 35

தந்தையுணர்ந் திவன்மிகநாத் தடிப்பேறி னனுட்புந்தடித்தான்மற்றைப்
புந்தியிலுங் காரிருப்புப் பொருப்புலக்கைக் கொழுந்தானன் போதஞ் சாரா
மந்தனெனப் பயின்றகலைச் சாலையினின் றகற்றி[1]ஔவை வாக்கு நாடிப்
பந்தயனைப் பண்டமெலாங் கடையுழன்று சுமந்துவரப் பணித்தா னெந்தாய்.

அண்ணுறுமென் தந்தைதாய்க் கடியனேன் கடைப்பிள்ளையானதொன்றே
கணணுறுநற் கல்வியினுங் கடைப்பிள்ளை யானேன்பின் கருதும் வாழ்க்கை
நண்ணுறுபல் பண்டமெலாங் கொள்வதினுங் கடைப்பிள்ளை நானே யானேன்
உண்ணுறுமிவ் வுடலோம்பி யொதியேபோன மிகவளர்ந்தே னுணர்விலேனே.

1 பீரம் பேணிற் பாரந் தாங்கும்

பெருஞ்செல்வப்பெருக்கத்திற்பிறந்தேனோன் பிள்ளையாப் பிறந்தநாள்தொட்
டிருஞ்செல்வத் திங்நாள்மட் டியல்வேறு குறைசிறிது மில்லை யெந்தாய்
அருஞ்செல்வ மெனுங்கல்வி யறிவில்லாக் குறையொன்றே யடைந்திட் டேனவ்
வருஞ்செல்வத் தாசையுளேன் பேடிமணம் நாடிமனம் வருந்தல் போன்றே.

இன்னவகை யுழல்கின்றேன் இத்தலத்திற் றிருநாளென் றிசைக்கக்கேட்டிங்
கென்னனைய சிறுவர்களோ டெய்தினேன் திருப்பவனி யினிது கண்டேன்
பின்னரென துடனுற்றோர் பிரிந்தனர்நா யடியேன்முன் பிறப்பிற் செய்த
தன்னனைய தவப்பயனாற் றேவேநின் றிருச்சமுகந் தரிசித் தேனே.

ஈதெனது சரிதமொரு தெய்விகத்தாற் களர்நிலத்தி னிடையே செந்நெற்
பேதமற முளைத்ததுபோற் றேவேநின் றிருச்சமுகப் பெருமை யாலே
மூதறிவு சிறிதென்னுண் முளைத்ததது பயிராக முழுதுங் கல்விக்
காதலுறு சிறியேனைக் காத்தருள வேண்டுமெனக் கழறி னேனே. 40

அன்னவன்சொன் மொழிகேட்டுச் சிவகுருவங் கிள்நிலா அருப்பவுள்ளே
புன்னகைகொண் டுன்னகத்திற் புரிந்ததுநன் றாயினுமிப்போதுநீயுன்
மன்னகருக் கேகியவண் தந்தைதாய்க் குரைத்தவர்சம் மதம்பெற் றீண்டித்
தொன்னகருக்கெய்துதியென் றுரைத்தருளச்சஞ்சலன்கைதொழுதுசொல்வான்

வேர்ப்புலகின் புவப்புறுமென் தந்தைதாய்சம் மதத்தை வேண்டி மீண்டே
ஆர்ப்புலவாச் **சென்னை நக** ரடைந்தேனேற் பெருங்குலகயி லமர்ந்தசெங்கட்
போர்ப்புலியைப் பார்த்துவரப்போனகதையாய்முடியும் பொருளாயென்னைச்
சேர்ப்புடைய குருமணியே யென்செய்கே னறிவறியாச்சிறியனேனே.

கண்பாரென் றயர்ந்துபணிந் தழுதிருகண் ணீர்சொரியக்கலங்கினனை
நண்பார்மெய்க் குருநாதன் நோக்கியிவ ணிருந்திடநீ யப்பா யப்பா
பண்பாரிங் குறுமவர்தாம் பிச்சைச்சோ றுச்சியிலே பரிந்து வாங்கி
உண்பார்மற் றவ்வகைநீ யுண்ணுதியோ வுண்ணுதியே லுறைதி யென்றான்

உச்சியிலே பிச்சையெடுத் துண்பதுவோ பெரிதெளியேற் கோவா தோடிக்
கச்சியிலே பிச்சைகொண்டு காசியிலே நீராடிக் கடிது போகிக்
கொச்சியிலே செபமுடித்துக் கொங்கணத்தி லேபுசித்துக் கொள்ளென்றாலும்
மெச்சியுளே மிகமகிழ்ந்து செய்வேனென் றனையையா விட்டி டேலே.

புல்லமுதே நல்லமுது புரைக்குடிலே புனைமாடம் புடைக்கும் பாறைக்
கல்லணையே மெல்லணைநாள் கழிந்தபழங் கந்தையே கலையென்றாலும்
அல்லலுறே னரசேநின் சொல்லமுதுண் டருந்தவமா டத்தே வைகி
ஒல்லுமன்னோ திட்வணைகொண் டருட்போர்வை போர்த்துநல் முடுக்கின்மாதோ.

சைவநீ றணிவிளங்கி நகைதுளும்பி யுபசாந்தந் ததும்பிப் பொங்கித்
தெய்வநீ டருட்கருணை நிறைந்துவழிந் தழகொழுகிச்செம்பொற்கஞ்சப்
பொய்கைவாய் மலர்ந்தசெழும போதனைய நின்முகத்தின் பொலிவு நோககுஞ்
செய்கையே னுலகுறுபுன் சுகம்பொசித்தன் மிகையனறோ தேவ தேவே. 46

எவ்வகைநின் றிருவுள்ப்பாங் கிருப்பதெளி யேனள்வி லெந்தா யெந்தாய்
அவ்வகைநின றிடச்சிறிது மஞ்சேனென் றனைவிட்டே லாள்க வென்றே
இவ்வகையிற் பலபகர்ந்துவிழுந்தினறஞ்சியெழுந்திராதிருகண்ணீரால்
செவ்வகையிற் குருநாதன் றிருவடிக்கீழ்நிறையாறுசெய்தான்மன்னோ.

தெருளுறுமவ் வாச்சிரமத்திருந்துதுறவறங்காக்குஞ்செல்வரெல்லாம்
அருளுறுமெய்ச் சிவகுருவி னடிவணங்கிச் சிறியோமை யடர்ந்தபாச
மருளுறுவன் கடல்கடத்தி வாழ்வித்த குணக்கலமே மணியே யிந்த
இருளுறுமொண்சிறுவனையுங்காத்தருளவேண்டுமென இரந்தாரையன்

மற்றவனை யெழுகவெனக் கருணைபுரிந் தமலமுக மலர்ந்து நோக்கிப்
புற்றரவ மரைக்கசைத்த ஒற்றிநகர்ப் பெருமானை போது மூன்றும்
நற்றகையன் புடன்தரிசித் தவன்கோயிற் பணியியற்றி நாளு நம்பால்
கற்றவர்தஞ் சொல்வழியிற் கலைபயின்று நெறிநிற்கக் கடவாயென்று.

தனிமலர்வாய் மலர்ந்தருளிப் பின்னரவண் மாணுக்கர் தம்மை நோக்கிப்
புனிதநெறி யீரிவனைப் புதியனெனக் கருதாமற் புரிந்து நாளுங்
கனிவுறவீண் டிவனகத்திற் கல்லாமை யெனுமிருளைக் கடியும்வண்ணம்
இனியகலை விளக்கிடுவீ ரென்றான்சஞ் சலனதுகேட் டின்பமெய்தா.50

அடியனே னுய்ந்தனனின் னருளேக்கம் பெறற்கேது வாய தூய
நெடியமா தவமெதுசெய் திருந்தேனென் றகங்குளிர்ந்துநெஞ்சந்தேறி
முடியினாற் பன்முறைதாழ்ந் துடப்பொடுக்கித் தூசொடுக்கி முறையாற்பேசும்
படியினவாய்ப் பொத்தியெதிர் நின்றான்பின் குருநாதன் பணித்த வாறே

வேதமுதற் கலையனைத்தும் விதிப்படிகற் றுணர்ந்தறிவான் மேலோ ராகிப்
போதமனச் செறிவுடைய மாணுக்கர் சஞ்சலனைப் புரிந்து நோக்கி
மூதறிவன் தேசிகன்றன் றிருவாக்கின் படியின்று முதலோர்கன்னற்
போதுகலை பயின்றுமற்றைப் போதெலாஞ் சிவபணிசெய் புரிதியென்றார்.52

என்றவருட் சிதம்பரமா முனிவரவன் றனையருகே யிருத்தி யன்பால்
ஒன்றியவெண் ணீறணிந்து தாலவெழுத் தைந்துணர்த்தி யுடையான் கோயிற்
சென்றுதொழும் நெறியனைத்தும் விளக்கியருட் சிவபணியுந் தேற்றியுள்ள
மன்றவவன்பருவமறிந்ததற்கியைந்தகலைபயிற்றிமகிழ்வித்தாரால்.53

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இரண்டாவது
முயற்சிப் படலம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வண்ணஞ் சஞ்சலன்றான்புரிந்தியற்றுமுயற்சியெலாம் அளவிட்டோதச்
செவ்வண்ண மபமுத்தஒற்றிச்சிவக்கொழுந்தின் திருவருளைச்சேர்ந்தோர்க்கன்றி
இவ்வண்ண மெனப்பகர்தல் பிறர்க்கரிதே ஆயினுமவ்விறைவன்றாளை
வெவ்வண்ணச் சிறியேனுள்ளமர்த்தியொருசிறிதறியவிளம்புவேனால்.1

மேலையிலே படுத்திருந்த வெஞ்சுடரோன் குணபாலின் விழித்துப் பூவோர்
வேலையிலே முயலுறக்கீழ் வேலையிலே யெழுவதற்கு மேவு மாதி
காலையிலே யெழுந்தேகிக் கங்கையிலே மிக்கதெனக் கருதி மேலோர்
ஓலையிலே பொறித்தநந்திஓடையிலே தெய்வநன்னீர் ஓடியாடி. 2

வெண்ணிலவு ததும்புதிரு வெண்ணீறைந் தெழுத்தோதி மிகவும் பூசி
உண்ணிலவு சிவகுருவின் அடித்துணையுந் திருவொற்றி உவந்துமேவுங்
கண்ணிலவு நுதற்கரும்பின் கழற்பதமும் அன்பினொடு கருதிச் சென்றே
எண்ணிலவு குருபரன்றன் திருமுன்னடைந் தஞ்சலிசெய் திறைஞ்சி மன்னோ.

முன்னறியான் பின்னறியான் முழுமுடன் என்றென்னை முனியா தாண்ட
நின்னருளை என்னென்யான் நிகழ்த்துறுவேன் பெருங்கருணை நிறைவே தூய
நன்னெறியே நடக்கவருட் போதமெனுஞ் செங்கோலை நடத்தா நின்ற
மன்னவனே சிவகுருவாம் வள்ளலநின் றணைப்பொன் மலர்த்தாள் போற்றி.

அருந்தவரும் உணவினியல் எதுவென்றால் இதுவெனவும் அறியநின்
றிருந்திலச எதுவென்றால் இதுவெனச்சுட் டவுந்தெரியா திருந்த வென்னைத்
திருந்தவருட் கடைநோக்கஞ் செய்தளித்த பெருங்கருணைச் செல்வமே நன்
மருந்தமுத மனையவருட் சிவகுருவே போற்றியென வழுத்திப்பின்னர்

ஆங்குவிடை கொண்டுகுரு அருள்நோக்காற் சிவயோகமாதி நண்ணி
ஓங்குதிருக் கூட்டத்தைத் தனித்தனியின் றிறைஞ்சியெனை உவக்கும்வண்ணந்
தீங்ககற்றுஞ் சிவகுருவின் திருவுளத்தை நாயேன்மேல் திருப்பியின்பம்
வாங்கியெனைக் களித்தருண் மாதவரே நும்முடைய மலர்த்தாள் போற்றி.

குருவெல்லை கடவாத குணக்குன்றம் அனையீரே கோதில் வாய்மை
மருவெல்லை நெறிநின்ற மனத்தீரே போற்றியென வழுத்திப்பின்னர்
பொருவெல்லை அகன்றோங்கும் அன்பினொடு அவணின்று போந்தவ்வொற்றித்
திருவெல்லை தனைமகிழ்விற் கருவெல்லை கடக்கவலஞ் செய்து மாதோ.

தொழுந்தகைய முனிவரருஞ் சுரருமிகத் தொழுதேத்தத் துலங்குந்திங்கட்
கொழுந்தசையச் சடையசையக் கூத்தாடிக் கொண்டேயெங் கோமான் நாளும்
எழுந்தருளும் பெருஞ்செல்வத் திருமாட வீதிதனை யிறைஞ்சி யேத்தி
அழுந்தியசற் பத்தியுடன் மூன்றுமுறை வலஞ்செய்தங் கதற்குப் பின்னர். 8

உளந்தெளிந்து விளங்குகின்ற உத்தமர்செய் தவமேபோல் ஓங்கி வானம்
அளந்ததிருக் கோபுரங்கண் டஞ்சலிசெய் திறைஞ்சிமுகி லாதி சூடி
இளங்கதிர்வெண் திங்களணி எம்பெருமான் சடைமுடிமேல் இலங்குந் தூய
வளங்கெழுமோர் திருமதிலை ஐந்துமுறை வலமாக வந்து மாதோ. 9

உட்புகுந்து திருவாய விடைஓங்கும் விடைக்கொடியை யுவந்து நோக்கிக்
கட்புனலிற் குளித்திரண்டு கைகுளிரத் தொழுதிறைஞ்சிக் கருணை செய்யும்
ஒட்புடைய நம்பெருமான் மாளிகையை வலமேழின் உவந்து செய்து
நட்புடையமனங்கசியஐந்தெழுத்துண்ணினைந்துமெல்லநடந்துமாதோ

அம்பொடித்துப் பகைதுறக்குங்கயமுகனைக் கருணையினால் ஆளும்வண்ணங்
கொம்பொடித்துவீசியவன் கோளொடித்துக்கோலொடித்துக்கோதில்விண்ணோர்
வம்பொடித்து வாழ்வித்த ஆனைமுகப் பெருமானை வணங்கித் தன்தே
கம்பொடித்துக்கைகுவித்துக்கருத்துருகிக்கண்களினீர்காணநின்றே.

தடையுடைக்குந் தனிமுதலே தண்ணமுதே யெங்கள் பெருந்தகையே யோங்கி
மடையுடைக்கும் பெருங்கருணை மதமலையே யானந்த மலையே யுள்ளத்
திடையுடைக்குந் துயர்நீக்கி யின்பளிக்கும் ஐந்துகரத் திறையே மாயைக்
கடையுடைக்குங் கழற்புனைதாட் கணபதியே போற்றியெனக் கனிந்து மனனே

திறம்பழுத்த வருணந்தி தேவரடி வணங்கியருட் சிவத்தின் செய்ய
நிறம்பழுத்த மலரடியை மான்முதலோர் அழுக்காறு நிரம்பமேற்கொண்
டறம்பழுத்த விடையுருவத் தண்ணலே யெனப்பரவி அனுக்ஞை பெற்று
மறம்பழுத்தார்க் கரியதிரு விமானத்தை யனந்தமுறை வலஞ்செய் தேத்தி.

வன்னிதியை மருவாத மாதவரும் மாலயனும் வணங்கிப் போற்றுஞ்
சந்நிதியைச் சார்ந்துவிழி யானந்த நீர்வெள்ளந் ததும்பப் பல்கால்
நன்னிதிபெற் றிடப்பணிந்து கரங்குவித்துப் **படம்பக்க நாத** னென்னுஞ்
செந்நிதியிற் பரஞ்சுடரைப் பொன்னிதிகண் டவன்போற் கண்செழிக்கக் கண்டு.

உடன்முழுதும் புளகமெழ வுளமுழுதும் உருக்கமெழ வுவந்தானந்தக்
கடன்முழுதுங் கண்களெழக் கரசரணங் கம்பமெழக் கருத்தி னோடு
மடன்முழுதும் எழமலர்ந்த மலரின்முக மகிழ்ச்சியெழ மலிந்த பாசத்
திடன்முழுதும் அகன்றன்பே வடிவாகநின் றுதுதி செய்வான் மாதோ.

உடையானே யெவ்வுயிர்க்கும் ஒருமுதலே யிளம்பிறைகொண் டோங்குங்கங்கைச்
சடையானே அன்பருளத் தாமரையில் அமர்ந்தபெருந் தகையே வெள்ளை
விடையானே மறைமுடியின் விளங்கியமெய்ப் பொருளேமெய் விளங்கார் தம்மை
அடையானே **திருவொற்றி ஆலயத்தெம் அரசே**நின் னடிகள் போற்றி

கலைமகளுந் திருமகளுங் கழுத்தணிந்த மங்கலநாண் கழற்றாவண்ணம்
அலைகடலின் எழுவிடத்தை யடக்கியருண் மணிமிடற்றெம் அமுதே தெய்வ
மலைமகளை யொருபுறம்வைத் தலைமகளை முடியிட்ட மணியே மேருச்
சிலைவளைத்துப் புரமெரித்த சிறுநகையெம் பெருமானின் திருத்தாள் போற்றி.

மறைதேட அயன்றேட மால்தேட "அன்பருள மலரி னுள்ளே
இறையேனும் பிரியாமல் இருந்தருளும் பெருவாழ்வே" யிறையே யென்றுங்
குறையாத குளிர்மதியே கோவாத வொளிமணியே குணப்பொற் குன்றே
பொறையாளர் வழுத்துமொற்றிப் பூங்கோயிற் பெருமானே போற்றி போற்றி

எனப்பெரிதுந் துதித்திறைஞ்சி ஆடுகின்ற பெருமான்முன் எய்தித் "தூக்கும்
வனப்புடைய மலர்ப்பதமு மாயைதனை மிதித்தூன்று மலர்ப்பொற் றாளும்"
மனப்பருவ மலர்மலரக் கண்குளிரக் கண்டுமிக வணங்கிப் பல்கால்
இனப்பெரியார்க் கின்பருளுங் கூத்துடைய மாமணியே இன்பவாழ்வே

காரணமுக் கண்கொளுஞ்செங் கரும்பேசெங் கனியேயென் கண்ணே மேலை
ஆரணத்துட் பொருளாகி "யனைத்துமா யாதொன்றும் அல்லாதாகிப்"
பூரணசின் மயவெளியிற் சச்சிதா னந்தநடம் புரியுந் தேவே
ஏரணவு நடராயப் பெம்மானே யெம்மானே யென்று வாழ்த்தி. 20

சடையாடச் சடைமீதிற்சலமகளு மிளமதியுந் ததும்பக் கொன்றைத்
தொடையாடக் கருணைவிழிக் கடைதுளும்பப் புன்னகையுட் டுலங்க வெள்ளைக்
கொடையாட இமயமடக் கொடியாடத் தனிநெடுவேற் குழந்தை மேவி
இடையாடப் பவனிவரும் எம்பெருமான் **தியாகனெதிர்** இறைஞ்சி நின்று.

இருந்தேயென் னுளத்திலங்குஞ் செழுஞ்சுடரே ஓவாத இன்பமேயா
வருந்தேறு நிலைநின்ற வான்பொருளே பவப்பிணியை மாற்றுந் தெய்வ
மருந்தேயென் கண்ணேகண் மணியேசெம் மணியேயென் வாழ்வே எங்கள்
பெருந்தேவே தருந்தியாகப்பெருமானே கடவுளர்தம்பிரானே போற்றி

என்றுதுதித் தருள்வடிவிற்கல்லாலி னடியமர்ந்த இறைவன்முன்னின்
றொன்றுமனத் தனபுடனகீழ் விழுந்துபணிந் தெழுந்தருகை உச்சி கூப்பி
நன்றுணர்ந்த **நால்வருக்கன்** றருண்மொழிந்த குருமணியே நாயினேனை
இன்றுமகிழ்ந் தாட்கொண்ட சிவகுருவே சற்குருவே யென்றுவாழ்த்தி

மயிலேறும் பெருமாள்முன் னிறைஞ்சிமலர்க் கரங்கூப்பி வணங்கி நின்றே
அயிலேறுங் கதிர்வேற்கை யையாவென் னப்பாவென் னரசே அன்பர்
கையிலேறுங் கனியேமுக் கண்ணேறு பெற்றவிளங் காளாய் நீலக்
குயிலேறு மொழிக்கடவுட் குஞ்சரந்தோய் களிறேயென் குருவே போற்றி 24

ஓடுகின்ற சிறுவர்களோ டுடன்கூடி விளையாட்டே யுவந்து நாளும்
ஆடுகின்ற பருவத்தே அடியேனுள் ளமர்ந்தருளி அன்பால் நின்னை
நாடுகின்ற வகைசிறிதே யளித்தீண்டு குருவாகி நலந்தந் துள்கிப்
பாடுகின்ற வகையளித்த பரகுருவே போற்றியெனப் பரவி மன்னோ.

பன்முறைநாத் தழும்பேறத் துதித்துநெடுங்[1] **கடன்முழுதும் பருகிக்** கன்னாள்
நன்முறைசெய் மணக்கோலங் காட்டியருள் பெருமானமுன நண்ணி நின்று
தொன்முறைமா றுமலருள் சுந்தரிசேர் கல்யாண சுந்தரா முற்
சொன்முறைசேர் சுந்தரன்றன் தோழாஎன் றகங்குளிர்ந்து துதித்து வாழ்த்தி

மான்மகனை நான்முகனை வைத்தவன்றன் சிரநகத்தால் வகிர்ந்து வாங்கித்
தேன்மலர்பொற் கரத்தேந்துங் காபாலி முன்பணிந்து திருமால் வேதன்
வான்மகனு தியர்தம்மை வருத்தியவந் தகன்செருக்கு மாளச் சூலத்
தூன்மலர நுழைத்தேந்தும் வயிரவநிற்போற்றியென உவந்துவாழ்த்தி

நிலையாய்நின் றுயர்ந்தவர்கட் கருள்புரியும் பரம்பரையை நிமலை தன்னைத்
தலையான்மெய் யுறவணங்கி உலகமெலா மளித்தபெருந் தாயே மேருச்
சிலையான்றன் னிடத்தமர்ந்த தெள்ளமுதே ஆனந்தத்தேனே மானே
மலையான்றன் னொருமகளே வடிவுடைய இளங்குயிலே மயிலேபோற்றி

வான்வளர்த்த மலர்க்கொடியே மலைவளர்த்த மடப்பிடியே மணியே வாசக்
கான்வளர்த்த மலர்க்கோதைக் கனியேமுக் கனியேபைங் கரும்பே செங்கை
மான்வளர்த்துச் சடையிலிள மதிவளர்த்தவொருகிழவன்மகிழவாய்த்த
தேன்வளர்த்தமொழிக்குமரிகௌரியெனமறைபுகழ்மாதேவிபோற்றி

1, அகஸ்திய முனிவர்

போற்றியெனப்புகழ்ந்து**சண்பைப்**புனிதமறைக்குலமணியைப்போந்துபோற்றி
நாற்றிசையும் புகழ்கின்ற **நாவரசைப்** பணிந்துசிவ ஞானந் தேறித்
தோற்றியவோர் சங்கிலியாற் றுடக்குண்ட யானைதனைத் தொழுது மாயை
மாற்றியநம் **மாணிக்க வாசகப்பொன்மலையடி**யைவணங்கிமாதோ

தொண்டுநிலை சேர்ந்துயர்ந்த **சண்டேசர்** முதலோரைத் தொழுது போற்றி
விண்டுமுத னெருங்குதிரு வாயலிடை அன்பினொடு மேவி யாங்குத்
தண்டுவிழுந் தெனவிழுந்து பணிந்துபணிந் திருவிழியிற் றாரை மாலை
கொண்டுநடங் கொண்டுநெறி கொண்டுமகிழ் கொண்டுமனங் குளிர்ந்தான் பின்னர்.31

கருவலகிட் டநள்புரியுங் கண்ணுடையான் விமானத்தின் கனகச் சூழன்
மருவலகின் மணித்திரண்மா ளிகைமண்டபங் கண்முதல் வகுத்த வெல்லாந்
திருவலகிட் டணிசாந்தத் திருமெழுக்கிட் டன்பினொடுந் திருவாயற்கண்
ஒருவலகிற் றிரணமொடு புல்லாதி களைக்களைந்தாங் குவந்துமாதோ.32

புறத்தணுகித் திருமதிலின் புறத்தினுநற் றிருக்குளத்தின் புறத்து ஞானத்
திறத்தர்மகிழ்ந் தேத்துகின்ற திருமாட வீதியினுந் தெரிந்து காலின்
உறத்தருமுட் கல்லொடுபுல் லாதிகளை நீக்கிநல முறுத்திப் பாசம்
அறத்தொழுநல் லறத்தொழுகுஞ் சிவனடியார்க் கேவல்பல அன்பாற் செய்து

கருமுடிக்குங் களமுடையான் கண்ணுடையா னெழ்முடைய கருத்தன் செய்ய
திருமுடிக்குஞ் செங்கமலத்திருவடிக்கும் புனைந்திடுவான்சிறப்பவைத்த
மருமுடிக்கு மலர்நந்த வனத்தினையுள் ளன்புடனே வணங்கித் தூநீர்
உருமுடிக்கட்சுமந்துகொணர்ந் துட்குளிர விடுத்துவிடுத்தூட்டிமாதோ

தேங்கமழ்பொற் கொன்றைநறும் பாடலமா லதிவகுளஞ் சிறந்த சாதிக்
கோங்குவளைமயிலைநறு மல்லிகையொண் தளவமலர்க் குரவந் தும்பைப்
பாங்கறுகு கூவிளநற் பத்திரமா தியமிகுசற் பத்தி யுள்ளத்
தோங்குறமெய்ப் புனிதமொடு முவந்துபறித் தைந்தெழுத்தும் உன்னி ஆங்கே

பொன்மாலை யனையகொன்றைப் பூமாலை முதற்பிணையற் புனிதமாலை
என்மாலையகற்றுடையான் திருமுடிக்குச் சாத்துதிரு விண்டைமாலைக்
கன்மாலை நெஞ்சமுரான் கழன்மாலைத் தோண்மாலைக் கண்ணி மாலை
மன்மாலைத் தார்மாலை வகைமாலை தொடுத்தெடுத்து வந்து மாதோ. 36

மீண்டுமருட் கோயிலினுட் புகுந்துச்சிப் பூசனைசெய் வேளைதன்னில்
ஆண்டவனுக் கணிவித்து வலம்புரிந்து தொழுதுதுதித் தாடிப் பாடி
ஆண்டமரும் பரிவாரத் தேவர்முத லனைவரையு மன்பா லேத்தி
வேண்டுவிருப்புடன்பிரியா விடைகொண்டு புறத்தணுகிமேவியாங்கண்

சீரேன மறியாத திருவடியுங் குருவடியுஞ் சிந்தித் தேகி
ஆரேனுங்கொலைகுறியார்எமக்குரியாரெனவவர்தம்இல்லந்தோறும்
போரேர்நெற் சோறேனும் புதுக்கஞ்சி யேனுமன்றிப் புளித்த காடி
நீரேனுங் **கூழேனுங்** கிடைத்ததுகை யேற்றுவந்து நின்று வாங்கி.

அங்குருவின் தகைதெரிக்கும் ஆச்சிரமத்திடையணுகி அன்பினோடுந்
தங்குருவி னடிமுடிமண் ணுறவணங்கி யிருகரமுந் தலைமேற் கூப்பி
எங்குருவேசிவகுருவே யெழிற்குமர குருவேயிவ் வெளியேன் றன்பால்
இங்குருவிற் கருணைபுரி திருவாக்கின் படிபிச்சை யேற்ற தீதால். 39

எனத்தொழுது நின்றனைக் கருணையொடுங் கடைக்கணித்தே யிறைவன் கோயிற்
கனத்தபணி புரிந்தனை நின் னிளைத்தவுடல் ஆங்கதனைக் காட்டுகின்ற
தினத்தவரோடுண் ணுதிபின் பெய்துதியீ ண்டெனவுரைப்பவிறைஞ்சிவாழ்த்திச்
சினத்தழனீத் தருண்மிகுத்த திருக்கூட்டந் தனைவணங்கிச் சிந்தித் தேத்தி

அக்கூட்டந் தனிலுண்ணு அருந்தவரை வினவியவ ரடியிற் றாழ்ந்து
மிக்கூட்டும் அன்னையினு மிகப்பரிவி னவர்க்கூட்டி மிகுந்த சேடங்
கைக்கூட்டக் காணுதே யாயினுமற் றதுகுருவின் கழல்க ளேத்தி (41
மெய்க்கூட்டம் விழைந்தவன்றன் மிகமகிழ்ச்சி யுட னுண்டு விரைந்து மாதோ.

வாய்பூசிக் கைபூசி வந்துசிவ குருவினடி வணங்கி நின்றான்
தாய்பூசித் தெதிர்நிற்குந் தனையனைபபார்த் துரைப்பதுபோல் தயவா ளுைக்கிப்
பேய்பூசித் திடுஞ்சிறிய பேதையர்போ லல்லாது பெரிது மிக்கன்
பாய்பூசித்திறைவனடி வணங்குகின்ற நல்லோரைப்பணிந்து வாழ்த்தி

அன்பிரக்க மறிவூக்கஞ் செறிவுமுதற் குணங்களுற அமைந்துநாளும்
இன்புறக்கண் ணுதலான்றன் திருக்கோயிற் பணிபுரிந்தீண் டிருக்கும்நல்லோர்
துன்பறச்சொல் வழியெந்த வழியந்த வழிநடந்து துகளில் கல்வி
பொன்புரக்குந் தொழில்வணிகர் போல்பயில்க வெனக்குரவன் புகன்றன் மன்னோ. 43

அம்மொழியாஞ் செம்மணியை யணிமுடியி னணிந்துமன மலர்ந்து நாயேன்
இம்மொழியா ரமுதருந்த வென்னவருந் தவமுன்ன மியற்றி னேனே
செம்மொழியா ரணம்பரவுஞ்சிவகுருவேஎனத்துதித்துச்சினங்கொண் டோர்தும
வெம்மொழியொன் றில்லாத திருக்கூட்டத்தவர்களொடு மேவினனல்.

கலி விருத்தம்

கொற்றவர் புகழுமக் கூட்டந் தன்னில்வாழ்
முற்றவர் சிதம்பர முனிவர் தம்முனர்
உற்றிடு **சஞ்சலன்** உளத்தை யோர்ந்தவன்
கற்றிடக் கேட்டநற் கலைகள் தேற்றவே. 45

உளங்கொண் டங்கவன் தனையுழை யிருத்தியோர்
வளங்கெழு கன்னலின் மட்டும் இன்சுவை
அளந்தறிந் தூட்டுநல் அன்னை போன்மனக்
களங்கறப் பருவநேர் கலை பயிற்றிட. 46

பயின்றனன் சஞ்சலன் பரிந்து தெள்ளமு
தயின்றன னுமென அகங் களித்தனன்
வியந்தனன் ஆங்கவர் விடுக்க மீண்டுநல்
வயந்தரு கோயிலின் மருங்கு நண்ணினன். 47

அன்புடன் புனிதநீ ராடி நீறணிந்
தின்புடன் கண்டிகை எடுத்துப் பூண்டுதன்
துன்பறக் குருபதந் துதித்துக் கோபுர
முன்புறப் பணிந்துமா முகனைப் போற்றியே. 48

அந்தியார் வண்ணனை யந்திப் பூசனை
சந்தியா நின்றவச் சமயத் தெய்தியுட்
புந்தியால் நினைந்துடற் புளகம் போர்த்திட
வந்தியா நின்றடி வணங்கி யேத்தியே. 49

பாங்கமர் சிவபரம் பரையை வாழ்த்திக்கை
ஓங்கயிற் பிள்ளையை உவந்து போற்றிநின்
றோங்கமர் மற்றுள அமல மூர்த்திகள்
பூங்கழல் வணங்கியோர் புறத் திருந்தரோ. 50

வருநெறி மூலமாம் மந்திரத் தினை
மருவிய அக்கமா மணிவடங் கொடு
இருமைகொள் ஆயிரத் தெட்டி னெல்லையாம்
உருவுறச் செபமுடித் துளத்தி னுன்னியே. 51

எழுந்துவீழ்ந் திறைஞ்சிநின் றேத்தி யன்பினில்
அழுந்துநெஞ் சகத்தொடு அமலமாஞ் சிவக்
கொழுந்தமர் தளிவலங் கொண்டு கண்ணடி
உழுந்துரு ளளவும்வே றுன்ன லின்றியே. 52

மாலயற் கரியநம் வள்ளலார் வளர்
ஆலயத் திரவிடை ஆற்றத் தக்கன
ஏலநெய்த் திருவிளக் கேறப் பார்த்திடும்
மூலமெய்த் திருப்பணி முதல ஆற்றியே. 53

விடைகொடு புறத்துறீஇ விமல னன்பர்கட்
கடைவுறப் பணிகள்செய் தகங் குளிர்ந்துவான்
தடைபொழி லாச்சிர மத்திற் சார்ந்தவண்
இடைமகிழ் குருவடி இறைஞ்சி யேத்தியே. 54

எண்ணுறு தவரடிக் கேவ லாற்றியுங்
கண்ணுறு பாடமுட் கருதி யும்மவை
நண்ணுறக் கேட்டுஞ்சொன் னயங்க ணாடியும்
பண்ணுறு பொருணலம் பாங்கி னோர்ந்துமே. 55

காமமும் வெகுளியும் கடுஞ்சொ லாதிய
நாமமுங் கனவினும் நண்ண லின்றியே
சேமமும் ஒழுக்கமுஞ் செறிவு மாதிய
தாமமு மணியும்போற் றூங்கி யோங்கியும். 56

கண்வளர்ந் திடுதலைங் கடிகை மற்றைய
திண்வளர் பொழுதெலாந் தேசிகப் பிரான்
பண்வளர் திருவடிப் பணியும் எம்பிரான்
ஒண்வளர் பணிகளும் உஞற்றி வைகினான். 57

மாசறு தவர்களுண் மகிழ்ந்து நோக்கவுந்
தேசிகன் திருவுளந் திரும்பித் தேக்கவும்
ஆசறு கலைபயின் றமர்ந்து ளானிவண்
ஏசற விவ்வணம் இயற்று நாளினே. 58

அருட்பெருஞ்ஜோதி

186. குடும்ப கோரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னுரை

திருவளர் கமலக் குருமலர் தவிசினன்
முதற்பெருந் தேவர் மூவரும் பணியப்
பொதுவிடைத் திருநடம் புரியுநம் பெருமான்
அடிமலர்க் கன்புசெய் அன்பர்கட் கன்பன்
சீர்விளை தூய்மை நீர்விளை யாடிச்

சொற்றரு வாய்மைப் பொற்றுகில் உடுத்துக்
கரிசில் வெண்ணீற்றுக் கவசந் தரித்துத்
தத்துவ சிற்பர சற்குண அகண்ட
பூரண சச்சித போதா னந்த
அற்புத சிற்குண அங்கலிங் கேகனை

அகத்தும் புறத்தும் அருச்சனை புரிந்து
சிவந்தரு சுகமெனுந் திருவமு துண்டு
சீலம் எனுந்தாம் பூலந் தரித்தே
அளவில் இன்பம் அனுபவிக் கின்றவன்
மூதறி வாளன் முத்துச் சாமியென்

றியற்பெய ருடைய வித்திரு வாளனுக்கு
இராம லிங்கம் எழுதி விடுத்த
மயலுறு சோபன வாசகம் ஆவது:—
ஐய! நின் புடையிப் பொய்யனேன் போதர
தடைபல உளவவை சாற்றிட என்றால்

ஆயிரங் கோடிநா வாயினும் முடியா
இருந்து மற்றவை எண்ணிட என்றால்
உள்ளம் உடம்பெலாம் கொள்ளினும் போதா
எழுதவென் றாலும் ஏட்டுக் கடங்கா
என்னினுஞ் சிறிதே எழுதத் துணிந்தனன்

என்னெனின் யானோர் ஏழை என்பதும்
தெளிவிலாச் சிறியரிற் சிறியனேன் என்பதும்
இன்புடை அறிவே இல்லை என்பதும்
அன்புடை யாய்நீ அறியாத தன்றே!

☞ இக் குடும்ப கோரம் தம்மிடத்தில் நிறைந்த அன்புடைய திருமழிசை : முத்துச்சாமி முதலியார் திருமணத்திற்குத் தம்மால் வரக்கூடாமையை அறிவிக்க திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவாய்மலர்ந் தனுப்பியது.

[எனது முதல் மனைவி: ஆணவம்]

செப்பொடு களிம்பு செறிந்தது போன்றோர்
ஆணவக் கிழத்தி அநாதியில் இறுகப்
பிரமரா க்ஷசிபோற் பிடித்துக் கொண்டனள்
சிவபூ ரணத்தைச் சிறிதுங் காட்டாள்
ஜெகமெனும் ஏக தேசமுந் தெரிக்காள்
எவ்விடத் திருளும் என்னகச் சுவரெனக்

கனவிருள் வடிவங் காட்டுங் கொடியாள்
இரவிது பகலிது இன்பிது துன்பிது
ஒளிவெளி இதுவென ஒன்றுந் தெரிக்காள்
இறுக்கும் அரக்கி இவளொடும் இருந்தே
எளியேன் முயங்கிடல் என்தவம் என்கோ

[முதல் மனைவியின் பிள்ளை: அஞ்ஞானம்]

முற்றும் அஞ்ஞான மூடப் பிள்ளை
ஒருவன் பிறந்தனன் ஒடிவான் அவன்றனல்
பானுவின் ஒளியைப் படரிருள் மூடல்போல்
என்னகக் கண்ணையும் என்புறக் கண்ணையும்
அங்கையால் மூடி அலக்கழிப் பானெனைத்

தன்னையின் னெனத் தானுங் காட்டான்
என்னையின் னென்ன எண்ணவு மொட்டான்
ஏடுறும் எண்ணும் எழுத்தும் உணரான்
தாயினுங் கொடியன் ஆயினும் என்றன்
விதியை நொந்து விருப்பின் வளர்த்தேன்

இவன்றன் வாழ்க்கையும் வாழ்க்கையோ என்ன
மதிப்பவர் ஆரெனை வையகம் மகிழ்ந்தே
வையக மகிழ்ச்சி வையகம் நெருப்பாம்
மருளுறு சிறுவன் வளர்நாள் தொடுத்தே
உறவகன் றூர்யான் அறிவகன் றிட்டேன்

செப்புறுந் தெய்வச் செயலென் கேணே
இருதொ டக்குகள் இயலா தென்றே
தொடக்குப் பற்பல அடுக்கடுக் காயின

[பசுபதி]

ஆரோ பசுபதி அவன்வடி வழலாம்
அங்கண் மூன்றும் அருட்சத்தி மானும்

மண்ணும் விண்ணும் மாலய னோரால்
நேடியுங் காணு நீள்பத முடியனும்
எழுமலை எழுகடல் எழுபுவி எழுகார்
ஆன எவையும் அளித்துநோக் குவனும்
ஊர்தரும் மாருதம் உயிர்ப்பாய் உளனும்

உயிரெழு வகுப்பையும் ஊட்டியுறக் குவனும்
ஊழிகள் தோறும் உள்ள ஒருவனும்
உரைகொண் டோதரும் உயர்வே தாகமம்
உற்ற கலைகள் உயரிய நிலைகள்
அண்ட பிண்டம் அவற்றின் துறைகள்

சாரும் இறைகள் சரா சரங்கள்
வளமுறு வர்ணா சிரம வகைகள்
வகுக்குறு வகுப்பினும் வதிவாழ்க் கையனும்
சதிர்மா மாயை சத்திகள் கோடி
மன்னிய அரங்கிடை வதிபெற் றியனும்

அவன்றான் யாரோ அறியேன் யானே
அறிதர வேண்டும் அப்பரு வத்தே

[எனது இரண்டாவது மனைவி: மாயை]

மாயை என்னும் மாதினைக் கொணர்ந்தே
சிறுகருங் காக்கைக் குறுகுறுங் கழுத்தில்
கனம்பெறு பனங்காய் கட்டிய வாறெனக்

கட்டிப் புண்ணியங் கட்டிக் கொண்டனன்
விடுத்தெனைப் புண்ணியன் விலகலும் அவள்தான்
விண்ணவர் மண்ணவர் வியக்கும் உருக்கொடு
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களோர் கோடி நின்றே
தடித்த குழவியைப் பிடித்தது போல

மற்றவள் என்னை மணந்து கொண்டனள்
பெண்ணடை அனைத்தும் பெருங்கதை யாகும்
அடுத்தவர் என்னை அந்தோ கொடிய
அருந்தளை ஏனென அறைந்தெனை அகன்றனர்
அகமெலாம் பகிரென அனந்த உருவாய்

அவ்வவ் வுருகொண் டணைத்துக் கெடுப்பள்
காற்றினை ஒருசிறு கரகத் தடைப்பள்
கடலே ழினையுங் கடுகிடை முகப்பள்
வகைவகை யாயுடல் வனைந்து வகுப்பள்
வையக முற்றும் வாயில் மடுப்பள்

பகலிடை நள்ளிருள் இருக்கப் பண்ணுவள்
இருளில் பானுவை எவர்க்குங் காட்டுவள்
அண்டம் எல்லாம் அணுவிற் செறிப்பள்
அணுவை அண்டமாய் ஆக்கி நகைப்பள்
பொய்யை மெய்யாப் பொருந்தி மகிழ்வள்

பொருந்தும் மெய்யைப் பொய்யாச் செய்வள்
அடர்வஞ் சகக்கழங் காடற் பிரியாள்
காணுப் பன்னிலை கலையுடன் காட்டுவள்
இருளை இரிக்கும் இந்து ரவிகளைப்
படைத்திங் கியற்றுவள் பற்பல ஜாலம்

பிரமனை வலக்கைப் பிடிக்குள் அடக்குவள்
இடக்கையில் **மால்பதி** ஏந்தித் தரிப்பள்
தலையிடை **உருத்திரன்** தன்பதி தெரிப்பள்
குளிரெழு கடலிவள் குளிக்குந் தடமே
அண்ட மெல்லாங் கொண்டையில் முடிப்பள்

ஜகமெலாங் கலைக்குள் சேர்த்துக் கட்டுவள்
உடம்பிடை உரோமம் ஒவ்வொன் றிடையே
புவனமொன் றாகப் பொருந்தச் சமைப்பள்
எவரையுங் கணத்தில் எய்தி மயக்குவள்
இக்கொடும் பாவி என்மனை யானது

பிடாரியைப் பெண்டாய்ப் பெற்றது போலும்
அனுகூலச் சொலை அகத்திடை மதியாள்
அடிமடி பிடிப்பள் அரியவம் பிசைப்பள்
உறங்க விடாளவள் உறங்குபாய் சுருட்டாள்
மடிமாங் காயிடுங் கொடுமைக் கிளையாள்

சாகவும் விடாளவள் சார்பழி தளராள்
தவத்தில் இசையாள் பவத்தின் நசையால்
மருட்பேய் என்ன மதித்திட வாட்டிப்
படைத்தென் மானம் பறக்கச் செய்வள்
மான மகற்றியும் மனைவிட் டேகாள்

இரவும் பகலும் எனையிழுத் தணைப்பள்
இவளாற் படுமிடர் இம்மட் டிலவே
புகலப் படுமோ புகலின் இருசெவி
பொருந்துளங் கைத்திடும் போதும் போதும்
மல்லாந் துமிழின் மார்பின் மேலெனச்
சொல்லுவர் அதனாற் சொல்வது மரபல

[மாயையின் முதற்பிள்ளை: மனம்]

கொடுந்தவம் புரிந்தொரு குரங்குபெற் றதுபோல்
மலைக்கப் பெற்றிட **மனமெனும்** இளைஞன்
உலக்கைக் கொழுந்தென ஒருவன் பிறந்தனன்
வருமிவன் சேட்டை வகுக்கவாய் கூசும்

விதிவிலக் கரியா மிகச்சிறிய னையினும்
விண்மண் நடுங்க வினைகள் இயற்றிக்
காமக் குழியில் கடுகிப் படுகுழி
விழுமதக் களிறென விழுந்து திகைப்பன்
பதியை யிழந்த பாவையின் செயல்போல்

கோபவெங் கனலிற் குதித்து வெதும்புவன்
நிதிகவர் கள்வர் நேரும் சிறையென
உலோபச் சிறையில் உழன்று வாழ்வன்
வெற்பெனும் யானையை விழுங்கும் முதலை
முழுகிக் கடலில் முளைத்திடல் போல

மோகக் கடலில் மூழ்கி மயங்குவன்
மதுகுடித் தேங்கி மயக்குறு வார்போல்
மதத்தால் வீறி மதங்களில் வியப்பன்
பட்டினி இருக்கும் வெட்டுணி போல
மச்சரங் கொண்டு மகிழ்கூர்ந் தலைவன்

காசில் ஆசை கலங்குறு வேசை
எனினும் விழிமுனம் எதிர்ப்படில் அக்கணம்
அரிய தெய்வமென் றுடுவன் பாடுவன்
அணிகள் அணிவன் அடியும் பணிவன்
எலும்பைச் சுரண்டும் எரிநாய் போலச்

சுற்றுவன் பற்றுவன் தொழுவன் எழுவன்
கணத்தில் உலகெலாங் கண்டிட இமைப்பில்
உற்ற விடத்தில் உறுவன் அம்மா
சேய்மை எல்லாஞ் செல்லற் கிளையான்
பித்தோங் கியவுன் மத்தனைத் திரிவான்

சொல்வழி நில்லான் நல்வழி செல்லான்
சேர அழைக்கில் சிரத்தே ஏறுவன்
வெட்டிலுந் துணியான் கட்டிலுங் குறுகான்
மலக்கி ஈன்ற மாதினும் பாவி
கள்ளது குடித்துத் துள்ளுவான் போல

மதத்தாற் பொங்கி வழிந்து துள்ளுவன்
முத்தந் தரல்போல் மூக்கைக் கடிப்பன்
மறைசொல் வான்போல் வளர்செவி கிள்ளுவன்
சற்றும் இரங்கான் தனித்துயில் கொள்ளான்
கூவிளிச் செய்வன் கூடுவன் பலரை

கூவி அதட்டினும் கோபங் கொள்வான்
இங்கு முள்ளான் அங்கு முள்ளான்
படைக்கு முன்னே பங்கு கொள்வான்
மடியில் நிறுத்தி வாய்மை வழங்கினும்
வண்ணான் கல்லிடை வறிஞர் சீலையை

ஒலித்திடல் போல உரத்திக் கத்துவன்
என்னைத் தாதையென் றெண்ணான் சொல்லும்
வாய்மை எல்லாம் வண்புனல் ஓவியம்
ஆகக் கொள்வான் அவன்பரி சுரைக்கேன்
பிறந்தவிப் பாவி இறந்தான் இலையே

சென்றநாள் எலாமிச் சிறுவனல் அன்றோ
வருசுகங் காணு வைச்சுமை நேர்ந்தேன்
திறந்திவன் செயலைத் தினைத்துணை விடாது
செப்பின் கற்கள் சிதைந்து கசியும்
கனத்த மரங்கள் கண்ணீர் பொழியும்

கடவுளர் இவன்செயல் காணு வாரேல்
இமையாக் கண்களை இமைத்திடு வாரால்

[மாயையின் இரண்டாவது பிள்ளை: புத்தி]

காசிபன் மனைவிமுன் கடுந்தவம் புரிந்து
பையுடைப் பாம்பை பயந்தது போன்று
புத்தி என்னும் **புத்திரன்** றன்னை

ஈன்றனள் அவனோ எளியரில் எளியன்
வாய்மையுந் தூய்மையும் வதிதரு வாழ்க்கையன்
தாயொடும் பழகான் தமையனோ டணையான்
தறுக ணாளரிற் குறுகி யுறவாடான்
பாவம் என்னிற் பதறி அயர்வான்

பாடு படற்குக் கூடான் உலகர்
கயங்கு நெறியில் உயங்கி மயங்குவன்
பாழ்நிகர் புந்தியர் பாலிற் பொருந்தான்
எப்பா டும்படான் எவரையுங் கூடான்
கபடரைக் காணிற் காதம் போவான்

கங்குலும் பகலுங் கருதுவி வகாரத்
தடத்திடை வீழ்ந்து தயங்குறு நயங்கள்
சாருவன் கூறுவன் தருக்குவன் எவைக்கும்
அடங்குவன் வறிதே அமைதல் இல்லான்
இவனை மடியில் இருத்தித் திடமொழி

செப்பிடச் சோர்வு செறிவ தெனக்கே
இவன்பாற் செய்வ தேதும் அறியேன்

[மாயையின் மூன்றாவது பிள்ளை: சித்தம்]

செறிதரு கோளுள சேயிழை யாள்பினும்
மையப் புணர்ந்து நாள்பட வருந்தி
நாடி நாடி நாயையீன் றதுபோல்

உணர்விலி என்றே உலகர் ஓதும்
சித்தம் என்னுஞ் சிறிய குழவியைப்
பயந்து கரத்திற் பதர எடுத்தனள்
கரைதரு விண்ணீர்க் கடிதடம் ஆகக்
கதிர்விடும் உடுக்கள் கறங்குமீ னாக

மதியைத் தாமரை மலராய் மதித்ததில்
மூழ்கப் பிடிக்க முன்னங் கொய்திட
எண்ணுவன் எழுவன் எட்டுவன் சிறிதும்
நேரா திளைத்தே நிலைகள் பற்பல
வான்கண் டவன்போல் வாயாற் கொஞ்சுவன்

எனையுங் கூவுவன் இவனிடர் பலவே
இடர்பல இயற்றி இழுக்குங் கொடியன்
இவன்செயல் நிற்க இவன்தாய் வயிற்றில்

[மாயையின் நான்காவது பிள்ளை: அகங்காரம்]

தாருகன் என்னுந் தறுகண் களிற்றைத்
தந்தமா யைக்குத் தனிமூத் தவளாய்

அகங்கா ரமெனும் அடங்காக் காளை
அவனி **மூன்றும்** அதிர்ந்து கவிழக்
கடைமுறை பெற்றுக் களித்தனள் அவன்செயல்
கருதவும் பேசவும் கனிவாய்க் கூசுமே
கூற்றுவர் கோடி கொண்டுதித் தாலென

முளைத்து வளர்ந்தனன் 'மூத்தவன் மூழை
இளையவன் காளை' எனுமிலக் கியமாய்
முன்னுள மூவரை முடுகி ஈர்த்தே
எண்ணில் விளையாட் டெழுப்புந் திறத்தன்
எல்லா ஆற்றலும் என்பால் உளதெனத்

தருக்குவன் இவன்றன் சங்கடம் பலவே
தன்னைத் தானே தகைமையில் மதிப்பன்
தரணியிற் பெரியார் தாமிலை என்பான்
மாதின் வயிற்றில் வந்தவன் எனது
தானே பிறந்த தன்மைபோற் பேசுவன்

விடியும் அளவும் வீண்வா திடுவன்
வாயால் வண்மை வகைபல புரிவன்
ஓதவன் பெருமை ஈதவன் இயல்பே
சொல்லினுங் கேளாத் தூரியோ தனனென
வானவர் தமக்கும் வணங்கா முடியன்

முன்வினை யாவும் முற்றுந் திரண்டே
உருக்கொடிங் கியம்பொணு ஊறுகள் இயற்றுவன்
பிள்ளையும் அல்லன் கொள்ளியும் அல்லன்
இன்னும் இவன்செயும் இடர்பல வற்றை
எவர்பாற் சொல்லி என்துயர் ஆற்றுவேன்

பாதகி துன்பம் பவக்கடல் ஏழும்
மக்கள் துன்பம் மலையோர் எட்டும்
நீளல்போ தாதென நெஞ்சில் நினைத்தோ
அவளது சூழ்ச்சி அற்புதம் அற்புதம்

[எனது மூன்ருவது மனைவி: காமியம்]

தொல்லை மரபில் தொழில்பல கற்ற
உலவுறு **காமிய** ஒண்டொடி என்னும்
கபடவஞ் சகியாங் களத்தினைக் கொணர்ந்து
பேய்பிடித் தவன்பாற் பெரும்பூதங் கூட்டித்
தான்மணந் ததுபோ தாதிங் கென்றுபின்
‘மாற்றுகா லுக்கு மறுகால் ஆக’

மாட்டி மிகமன மகிழ்ந்தாள் கூர்வேல்
கண்ணினை யாள்நெடுங் கடல்சூழ் உலகில்
நிறைந்துள யாரையும் நெருங்குவள் கணத்தில்
இவள்செயும் வீரம் எண்ணி விளம்ப
உடலெலாம் நாவாய் உறினும் ஒண்ணு

ஒருத்தியே இரண்டங் குருகொடவ் வவற்றில்
பலவாய்ப் பலவுளும் பற்பல வாயுரு
பொருத்த முறவே புரிவளவ் வவற்றில்
பலகால் புணர்ந்து பயன்வலி போக்கி
ஓருரு கரும்பும் ஓருரு காஞ்சியும்

ஓருரு வழுதமும் உண்ண வளிப்பள்
விட்டிவை எல்லாம் பட்டினி யாக்குவள்
ஓருரு வடிவால் உயர்பஞ் சணைமேல்
அகமகிழ் சுரதம் அளித்துக் களிப்பள்
ஓருரு தன்னல் உறுநிலப் பாய்மேல்

என்பு நோவ இழுத்தே அணைவள்
இங்ஙனம் பற்பல ஏழைக் குறும்புகள்
இயற்றி எவருமே ஏக்கங் கொளவே
இவள்முன் நம்செபம் என்றுஞ் சாயா
அரகர என்றே அரற்றி மெலிவேன்

[மூன்று பிள்ளைகள்: முக்குணங்கள்]

இவ்வா றென்னை யிழைத்திடுங் கொடியாள்
முக்குண மூன்று மூவுரு எடுத்தே
வயிறு கிழிய வந்த சிறூர்கள்
மூவர் தமையுமம் மூவரும் அறியார்
வெலவரும் இவரால் மேலொடு கீழ்நடு

ஆய உலகும் அவ்வுல குயிரும்
பற்பல நெறியிற் பாடுபட் டாரெனில்
எளியேன் பாடிங் கியம்பவும் படுமோ
இவர்கடம் இயல்பை எண்ணவும் பயமாம்
பாரெலாந் தாமாய்ப் பரவும் இவர்தாம்

ஏற்றுவர் இறக்குவர் எங்கு நடத்துவர்
இயற்றுவர் கீழ்மேல் எங்கு மாக
உவகை ஊட்டுவர் உறுசெவி மூடத்
திட்டுவர் பலவாய்த் திரண்டு திரண்டே
ஆற்றுறு மாற்றலை ஆற்றல் அரிதாம்

இவ்வுல கதனில் என்கண் காண
ஆயிழை யாளை ஆய்ந்து மணந்த
நாளில் தொடங்கியிந் நாள்பரி யந்தம்
மனஞ்சலித் திடவே வலிய விலங்கினைந்
தாளி விட்டுத் தயங்கி அலைந்தேன்

வீண்சஞ் சலமென விளம்புந் துகளை
முடிமூழ்க வாரி முடித்திட் டேனல்
ஈட்டிய பொருளால் இற்பசு வீந்தே
எருமை தன்னை அருமையா யடைந்தனே
ஆற்ற முடியா தலைவேன் எனவும்

குறித்தங் கெடுத்திடுங் கூவல் நீரை
விழற்கு முத்துலை வேண்டிட் டிறைத்துத்
துணைக்கரஞ் சலித்தே துயருற் றேனே
காற்றினும் விரைந்தே காரான் பாலை
கமரிடை ஏனே கவிழ்த்துங் கலங்குவேன்

கலநீர் தன்னைக் கண்ணிற் சிந்திக்
கழறிக் குழறிக் கனியுடல் களைக்கச்
சிலைநேர் நுதலிற் சிறுவியர் வரும்ப
அருந்தொழிற் செய்திங் கடைந்த பொருளைச்
சிவபுண் ணியத்திற் செலவிற் கலவாது

பெண்சிறு குக்குப் பெரிதும் ஒத்தேன்
பகலு மிரவும் பாவிகள் அலைத்தனர்
இவர்கள் சல்லியம் ஏற்பவர் ஆரெனக்
கூக்குரல் கொண்டு குழறுவ னொழுவன்
கிணற்றில் மண்ணைக் கெல்லப் பூதம்

தோன்றிய தென்னுஞ் சொல்லை ஒத்தது
இவரூ டாட என்னால் முடியுமோ
அவளுக் கிவள்தான் அறியவந் தாளெனும்
மூன்று மாதரும் 'முழுப்பாய் சுருட்டிகள்'
இவர்களில் ஒருவரும் இசையவந் தாரலர்

இச்சை வழியே இணங்கி வலிவில்
மணமது கொண்டு வாழ்ந்து வருகையில்
சண்டன் மிண்டன் தலைவர் என்ன
புவிமிசைப் பாதகர் போந்திங் குதித்தனர்
இவரால் நேர்ந்த எண்ணிலாத் துயரைப்

பொறுப்ப தரிதாம் வெறுப்பது விதியே
பாவ மின்னும் பற்பல உளவே

[எனது குடிக்கூலி வீடு: தேகம்]

குடும்பத் துடனே குடித்தனஞ் செய்யக்
குடிக்கூ லிக்குக் கொண்ட மனையில்
கண்ட காட்சிகள் கனவிரோ தங்கள்

இராமா யணத்தும் பாரதத் துமிலை
இழிவினும் இழிவது எண்சாண் உள்ளது
மலமுஞ் சலமும் மாறா ஒழுக்கது
சுற்றினும் ஒன்பது பொத்தல் உடையது
சீழுங் கிருமியுஞ் சேர்ந்து கிடப்பது

என்புதோல் இறைச்சி எங்குஞ் செந்நீர்
ஆய்ந்து செய்த ஆகர முற்றது
அகலல் அணுகல் புகலல் இகலல்
அணிகள் துணிகள் அணிவ தாய
சால வித்தைகள் சதுரிற் கொண்டது

கிடந்தும் இருந்தும் நடந்தும் பற்பல
பகரிம் மனையால் படும்பா டதிகம்

[எனது குடிக்கூலி வீட்டின் தலைவர்: வாதபித்த சிலேஷ்மம்]

இம்மனைத் தலைவராய் எழுந்த மூவர்
தறுகட் கடையர் தயவே இல்லார்
பணிசிர முதலாய்ப் பாதம் வரையில்

வாது செய்திடும் வண்கால **வாதி**
பெருகுறு கள்ளினும் பெரிதுறு மயக்கம்
பேதமை காட்டும் பெருந்தீப் **பித்தன்**
கொடுவிடம் ஏறிடுங் கொள்கைபோ லிரக்கங்
கொள்ளா திடர்செய் குளிர்ந்த **கொள்ளி**

இவர்கள் என்னோ டிகல்வர் இரங்கார்
எனக்கு நேரும் ஏழ்மையும் பாரார்

[நான் கொடுக்கும் குடிக்கூலி: பிண்டம்]

பிண்ட மென்னும் பெருங்குடிக் கூலி
அன்றைக் கன்றே நின்று வாங்குவர்
தெரியா தொருநாள் செலுத்தா விட்டால்

உதரத் துள்ளே உறுங்கனல் எழுப்பி
உள்ளும் புறத்தும் எண்ணெரி ஊட்டி
அருநோய் பற்பல அடிக்கடி செய்வர்
இவர்கொடுஞ் செய்கை எண்ணுந் தோறும்
பகீரென உள்ளம் பதைத்துக் கொதித்து

வெதும்பும் என்னில் விளம்புவ தென்னே
சினமிகும் இவர்தம் செய்கைகள் கனவினும்
நினைந்து விழித்து நேர்வதன் முன்னர்

[மதவாதிகள் வருகை]

மற்போர் கருதி வந்தவர் போல
ஓதும் வேதாந்தம் உரைப்பர் சிலபேர்

வாட்போ ரினுக்கு வந்தவர் போல
வயங்குசித் தாந்தம் வழங்குவர் சிலபேர்
தண்டா யுதப்போர் தாங்குவார் போல
இதிகா சத்தை இசைப்பவர் சிலபேர்
உலக்கைப் போரை உற்றார் போல

இலக்கண நூலை இயம்புவர் சிலபேர்
கற்போர் விளைக்கக் காட்டுவார் போலச்
சமய நூல்களைச் சாற்றுவர் சிலபேர்
வாய்ப்போ ருக்கு வந்தவர் போல
விவகா ரங்கள் விளம்புவர் சிலபேர்

மடிபிடி போர்க்கு வாய்ந்தவர் போல
மதத்தூ ஷணைகள் வழங்குவர் சிலபேர்
கட்குடியர் வந்து கலக்குதல் போலக்
காம நூலைக் கழறுவர் சிலபேர்
விழற்கு நீரை விடுவார் போல

வீண்கதை பேச விழைவார் சிலபேர்
இவர்கள் முன்னே இவருக் கேற்ப
குரல்கம் மிடவுங் குறுநா உலரவும்
அழலை யெழவும் அவரவர் தம்பால்
சமயோ சிதமாய்ச் சந்ததம் பேசி
இயன்ற மட்டில் ஈடுதந் தயர்வேன்

[எனது நித்திய கருமம்]

பின்னர் மனையின் பின்புறத் தேகிக்
கலக்கு மலத்தைக் கடிதே கழித்துக்
கல்லில் அழுக்கைக் கழற்றுதல் போன்று
பல்லின் அழுக்கைப் பண்பின் மாற்றிச்

சோமனைப் போலவெண் சோமனைத் துவைத்து
நன்னீர் ஆடி நறுமலர் கொய்து
தேவருக் கேற்ற திரவியங் கூட்டிப்
பாவையை வைத்துப் பாடி யாடும்
சிறுரைப் போலச் செய்பணி யாற்றி

மண்ணின் சுவர்க்கு வண்சுதை தீட்டல்போல்
வெண்ணீ றதனை விளங்கப் பூசிப்
புகழ்ருத் ராக்கப் பூணை என்ன
உற்ற செபவடம் உருட்டி யுருட்டிக்
குரண்டகம் போன்று குறித்த யோகம்

செய்து பின்னர் சிறிது நேரம்
அருத்தியிற் பூசனை அமர்ந்தங் காற்றி
ஊன்பிண் டத்திற் குறுபிண்ட மீந்து
குடிக்கூ லிக்கடன் குறையறத் தீர்த்துப்
பகல்வே டத்தாற் பல்லரை விரட்டி

நித்திரைப் பாத்தையை நேர்ந்து கூடவும
பொழுதுஞ் சரியாய்ப் போகின் றதுவே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

187. திருமுகம்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவளர் மார்பனுந் திசைமுகத் தவனும்
உருவளர் தேவரு முணர்ந்திடப் படாத
சச்சிதா னந்த சாக்ஷாத் கார
சொச்ச நித்திய சுயம்பிர காச
நிர்க்குண நிச்சல நிமல நிராமய
சிற்குண தற்பர சிற்பர சின்மய
அகள வற்புத வனந்தா னந்த
சகள மத்திய சத்திய சத்துவ
அகண்ட பூரண வருளா னந்த
மகண்ட விண்டல வாணர்கள் வந்தித
தத்துவ சொரூப தத்துவா தீத
தத்துவ காரண தத்துவ ரகித
விச்சுவ சொரூப விச்சுவ காரண
விச்சுவ ரகித விச்சுவா தீத
பிரணவ சொரூப பிரணவ காரண
பிரணவ ரகித பிரணவா தீத
பஞ்சாக் கரப்பொருட் பாங்குறு வடிவ
எஞ்சாக் கருணை யெனுந்திரு வுருவ
நாத வடிவ நாதநா தாந்த
வேத வடிவ வேதவே தாந்த
உள்ளம ரொளிய வொளியினுள் ளொளிய
கள்ளமி லன்பர் கண்ணமர் வெளிய
பெரியதிற் பெரிய பெருங்குணக் கடல
அரியதி லரிய வறிதி போதக
ஆகம வடிவ வாகம முடிவ
ஆகம நிலய வாகம காரண
சைவசித் தாந்த ஸ்தாபகஞ் செய்த
தெய்வ மகத்துவ சிறப்புறு நெறிய
ஞான காரண ஞானமெய்ச் சொருப
ஞான நாடக ஞானசம் பந்த
தேவ தேவ சிவசிவ சிவவென
யாவருந் துதிக்க வினியதென் பாண்டி
நாட்டிடை மதுரா நகர்த்திரு மடாலயத்
தீட்டிய வருளா லெழிலருள் வடிவங்
கொண்டெமை யடிமை கொண்டருள் புரிந்த
தண்டமிழ் மறைமொழி தருந்தனி முதலே

இத் திருமுகம் ஸ்ரீமத் ஆறுமுக சுவாமிகளுக்கு வள்ளலார் வரைந்து அனுப்பியதாகும்.

மதுரை சிதம்பர சுவாமிகள்.

மூவாண் டதனில் மூவுலகுந் தொழத்
தேவாண்ட ஞானத் தெள்ளமு தருந்திய
மணியே யென்கண் மணியே **சைவ**
மணியே தெய்வ மணியே யணியே 40

முத்துச் சிவிகையின் முளைத்தெழு மிளங்கதிர்
ஒத்துத் தனியமர்ந் தருளிய வொளியே
சைவந் தழைக்கச் சமண்கழு வேறத்
தெய்வநீ றளித்த திருவருட் குன்றே 44

பிழைத்தலில் என்னைப் பெண்ணுரு வாக
அழைத்தருள் புரிந்த அற்புத வமுதே
சரியை யாதிய சாதுர்ப் பாதமுந்
தெரியநல் லோர்க்குத் தெரித்தருள் தெளிவே 48

பாலொடு கலந்த பழம்போ லினிக்க
நூலொடு மெய்ம்மொழி நுவன்றருள் பதியே
தவமே தவத்திற் சார்தரும் பயனே
நவமே சாந்த நகைமுக மதியே 52

செவ்விய கரும்பே தேனே கனியின்
திவ்விய சுவையே தெவிட்டா மருந்தே
அஞ்செழுத் துண்மையை யறிந்திட வடியேன்
நெஞ்சழுத் துறவருள் நீள்தயா நிதியே 56

என்னொரு தாயே யென்னையீன் றோனே
என்னுயிர்க் குயிரே யென்பெரும் பொருளே
என்னுடை யறிவே யென்னுளத் தன்பே
என்னுயர் கதியே யென்னுடைக் குருவே 60

அடியேன் புரியு மாயிரம் பிழையும்
படியாற் பொறுத்துப் பாங்கருள் பரமே
எல்லாம் வல்ல விறையே யடைந்தவர்
பொல்லாங் கெல்லாம் பொறுத்தருள் பொறையே 64

முற்று முணர்ந்த முதலே வுலகப்
பற்றை யகன்றநற் பண்பின ருறவே
ஆனசம் பந்தநல் ஆறு முகத்திரு
ஞான சம்பந்த ஞானதே சிகனே 68

போற்றிநின் சேவடி போற்றிநின் பூம்பதம்
போற்றிநின் றண்மலர் போற்றிநின் கழற்கால்
குற்றமுங் குணமாக் கொண்டருள் புரியும்
பெற்றிநின் கருணைப் பெரும்பெய லதற்கு 72

அட்ட மாக வனந்தந் தெண்டன்
இட்டமா வடியே னிட்டவிண் ணப்பந்
திருச்செவிக் கேற்றுத் திருவுளத் தெளியேன்
உருச்செவி யறியா வுறுபிழை பொறுத்திட 76

வேண்டு நின்னருள் வேண்டுநின் கருணை
வேண்டும் வேண்டும் வேண்டு மென்னெனில்
என்னென வுரைக்கே னென்னென வுரைக்கேன்
பொன்னென நினது பூம்பதந் தரிசித்
தன்பர்க ளெல்லாம் அவ்விடை வாழ
நன்பய னறியா நாயே னொருவனும்
நன்னிதி யனையநின் சந்நிதி யதனில்
மன்னுநின் கருணை வடிவக் காட்சியைத்
தரிசித் தின்பத் தனிக்கட லாடப்
பிரியத் துடனே பெற்றிலா தந்தோ
தகவிலே னெடுநாட் டனித்துச் செய்மையில்
புருடனைப் பிரிந்த பூவையைப் போல
வாழ்விற் குறைந்து மனந்தளர் வெய்தித்
தாழ்வுறு நாணந் தலைக்கொள நின்றேன்
ஆதலாற் சுவாமிக ளருளிற் புரிந்த
தீதிலாத் திருமுகத் தெய்வந் தன்னை
தரிசித் துள்ளந் தழைத்து வணங்கிப்
பரிசித் தன்பொடு பரவிப் போற்றி
வணங்கி வணங்கி வாசித் துடம்பும்
உயிருந் தழைக்க வுவந்தா னந்தக்
கூத்திது வரையிற் குயிற்றிநிற் கின்றேன்
என்னினு மந்தோ வென்செய் வேன்பிரிந்த
புன்னெறி நினைத்துப் போந்த நாணமும்
அச்சமு மென்னை யடிக்கடி தகைக்க
நச்சிய வித்தனை நாளும் விண்ணப்
பத்திரஞ் செய்து பரவத் தாழ்த்தேன்
குத்திர மனத்துக் கொடியேன் செய்பிழை
மலையினுங் கடலினு மண்ணினும் பெரிதே
நிலையினு மறியா நெடும்பிழை யெந்தாய்
என்செய்தாற் றீருமென் செய்வே னெளியேன்
பொன்செய்தா லன்னநின் பொன்மல ரடியை
இரவும் பகலும் இடைவிடா துன்னிப்
பரவும் பரிசே பரிசென வருளே.

அடியேன்,

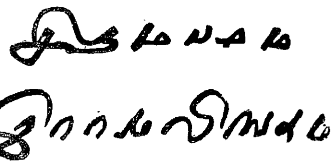

சென்னைப் பட்டினத்தைச்
சார்ந்த மயிலையில்
ஆனந்தவு புரட்டாசிமீ 21உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சற்குரு தோத்திரம்

1. திருவருட்பா வரலாறு

காப்பு

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருகோட்டுச் சிவகளிற்றை யும்பர்சிறை யொழித்தோளிர் வைஞ்ஞாங்கரேந்தித்
திருகோட்டு நம்பியையா ளுடையானை யுடையாளைச் செல்வக் காழி
வருகோட்டு மாமருந்தை வாகீச அமுதைவன் றொண்ட வாழ்வை
மருகோட்டு வயல்வாத வூரரசைத் தண்டிதனை வழுத்தல் செய்வாம். 1

குரு தோத்திரம்

எண்சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

சோமசிங் காரநம தாயசந் தோடநம
சூழுறும் வேதமுடி சூடரும் பாதநம
காமசங் காரநம காதலன் பாருமவர்
காதலின் காறுமமர் காசினன் பாதநம
நாமமங் கோதினர்கள் நாசமின் றாகியுப
நாடரும் வீடுதரு ஞானசெம் பாதநம
ராமிபங் காளநம நானுயும் வாறுவரு
இராமலிங் காயநம இராமலிங் காயநம. 1

பராபரம் கோதகலும் அநாமயம் போதநிலை
பகாநலம் வாதமறு சுகோதயம் பாதிதமில்
நிராமயங் காரகம திலாதசஞ் சீவிதநல்
நிராசைகொண் டாருடைய நிகேதனஞ் சூதமுறல்
வராதஇன் பாரவெனை முனுளில்வந் தேயருளி
மகாபலஞ் சேரவருள் விராவுசெம் பாதநம
இராமலிந் தார்மனதின் இராதசந் தோடநம
[1]**இராமலிங் காயநம இராமலிங் காயநம.** 2

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

தன்னிகரும் பெருங்கருணை யருட்பிரகா சப்பெருமான் சந்நி தான
மன்னருளை விழையன்பர் சிலரருட்பா **வரலாறு** மற்று மீண்டிந்
நன்னிதிதான் வெளிவந்த வாறுமுறைக் குறியென்ன நகைநா ளுதிங்
கென்னறியா மையைவிரிப்பே னியைந்தனுய வுண்டாமென்னிச்சையாலே.3

நூல்

சோழ நாடு

தரவுக் கொச்சகக் கலிபபா

மணிகொழிக்கும் கல்லோல மாக்கடலை முகந்துண்டு
பிணிதவிர்க்கத் தலைப்பெயலும் பெய்யாத காலத்துந்
தணிவில்வளந் தருபொன்னித் தடம்புனல்சூழ்ந்தகன்கடைவாய்
மணிமுழக்கங் கேட்டறியா வளநாடு சோணாட்டில். 1

1. இராமல் - இங்கு - ஆய - நம - என்று பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

திருத்தில்லை

நீர்பூத்துப் பிறைக்கொழுந்து நின்றவிர்செஞ் சடைக்காட்டின்
ஏர்பூத்த பவளமலை யிமையமருள் பசுங்கொடியும்
நார்பூத்த பன்னகமும் அடுபுலியும் நலனேங்கச்
சீர்பூத்த பொதுவுடைய திருத்தில்லைப் பதியொருசார். 2

தெய்வ மருதூர்

ஐந்திணைசேர் அகத்தமிழின் துறைநுகர்ந்து புறத்துறையின்
வந்தபொரு ளவைகொண்டு செய்வனசெய் மாண்பினவாம்
நந்தலிலா ஆக்கத்து நாற்குடியுந் தழைத்தோங்குங்
கொந்தவிழ்பூந் தண்மருதக் குலமருதூ ராமருதூர். 3

பெற்றோர்

இராமையன் மருவாமை [1]இராமைய னிராமையன்
அராமுடிப்பூ மணந்தபுகழ் அருங்கருணீ கக்குலத்தோன்
பராவுவட மீன்கற்பிற் [2]சின்னம்மை சின்னம்மைப்
பொராவண்ணந் துணைகொண்டு பொதுநீக்கி யறம்புரந்தான். 4

தூய்மையான் உயர்தவத்தால் துருவமுநீ இ யிருத்தலினன்
வாய்மையான் வடகலை யெனவோங்கி வாழ்நாளிற்
சேய்மையாத் தனைப்பிரிந்திங் கெமைத்தெரியாச் சிறியோமை
நோய்மையோ வுறவண்மை யின்பத்து நுழைவிப்பான். 5

அவதார நோக்கம்

மறைவிளங்க ஆகமவாய் மைகள்விளங்கச் சைவநெறித்
துறைவிளங்க வடகலையுந் தென்தமிழுந் துணிபொருளின்
நிறைவிளங்க நீடுயிர்கள் நெறிவிளங்க நிலைவிளங்கப்
பொறை விளங்கப் பொய்புகுதா தேழையோம் புலம்விளங்க. 6

விடையுகைக்குந் தான்தோன்றி விரித்துக்காட் டியமெய்ம்மை
நடையுகக்கக் காட்டியுங்கா ணார்காண நாலாம்பொய்க்
கடையுகத்திற் கண்கூடாய் நிலைகாட்டப் **பெருங்கருணை**
மடையுடைத்து மயற்காட்டின் மயங்காமே வெளிகாட்டி. 7

அறங்காட்டுந் துறைகாட்டி அறுசமயத் தவரவர்க்குந்
திறங்காட்டிச் சிவங்காட்டிச் சித்திமுத்தித் திருக்காட்டிப்
புறங்காட்டிற் **பொய்யுடலை வையாமெய்ப் புலங்காட்டி**
மறங்காட்டென் மனக்காட்டை வளராமே மதிகாட்ட. 8

தவநெறியுந் தவப்பயனுஞ் சார்புஞ்சார் புணர்பொருளுஞ்
சிவனருளும் அருட்பயனுந் தேர்ந்தனர்தேர்ந் தகுமுணரா
தவநெறியிற் புக்குழன்றங் கசதியா டுறுமறிவில்
பவநெறிநாத் திகருமுயப் பரிந்தருளின் இயல்காட்டி. 9

1,2. இராமையபிள்ளை, சின்னம்மையார் இவ்விருவரும் வள்ளலார்தம்பெற்றோர்.

சன்மார்க்கத் தவர்யாருந் தனிவிரும்பும் நிலைவிரும்பும்
பன்மார்க்கத் தவர்யாரும் பற்றுமொரு பற்றாகி
என்மார்க்கத் தவர்களுநா டரியபழம் பொருளெளியேன்
துன்மார்க்கத் தவம்போக்கித் தவமாக்கத் துணிந்தருளி. 10

பொய்யோடப் பொய்யோடாப் புறநிலைகள் புலம்போட
மெய்யோடா வைதிகச்செம் மொழியொன்றான் வெய்யமல
மையோட மையோடு மனமோட மலிபிறவி
ஐயோடு மிறப்போட அருளோடு கண்ணோடி. 11

போக்குவர வில்லாது புறங்கீழ்மே லுண்ணடுசார்
பாக்குமிடை அறவிருந்த அதிசூக்கத் தொருதனிமை
நோக்கருநோக் குணர்வருளா னோக்குறவெட் டுருவாதி
தாக்கருதாக் குறவன்று கொண்டதொரு தகைமையென. 12

ஊரொடுபேர் உருவொன்று மில்லாத வொப்பிலுணர்
வோருருவி ருருமுக்க ணாவிருதோள் ஐந்துமுகங்
காருறுகண் டமுமாறு கவர்சடையு மறைத்தருளி
ஏருறவந் தெழுந்ததுவோ அன்றியிமை யவர்க்கன்று. 13

பொன்னாடு தனைவழங்கப் போர்காட்டி யெஃகேந்தி
எந்நாளு மென்னாளு மெந்தையா ரிருதோளும்
மன்னாறு முகமுமொளித் துற்றதென லலதுமற்றிங்
கென்னாவ தன்னார்பா லிருஞ்சேய்மை தனைப்புனைந்து. 14

அறுமீனார் முன்களிப்ப அனிலநாள் [1]கொண்டதென
[2]உறுகன்னி [3]அறுவைமீன் கொண்டருளி யுலகமெலாம்
பெறுகோல மதுகாட்டி உதயஞ்செய் பிள்ளையார்
வறியோம்பான் முளையுண்டார் மகிழ்ந்தனைபான் முலையுண்டார்.

திருமுகங்கண் டவர்யாரே யாயினுங்கண் டளவேதீ
தொருவிமயக் கொழிந்தவர்தாஞ் செய்வனவு முறுவனவுந்
தருமுணர்ச்சி முக்குற்றத் தடையறவாங் குறலானும்
அருளன்பின் புறலானும் அல்லலெலாம் அறலானும். 16

பாதகரூ தகங்களறப் பணலானும் பாவனையாய்க்
கோதறுபா வனைக்கெட்டாக் கொள்கைத்தா யுறலானும்
மேதகுதன் னிலையாக்கி நிலைப்பயனாக் குறலாதி
வேதகத்தா னும்பொருள்கொள் வெளிப்படையிற் புலப்படவே.

இராமலிங்கம்

உருநாமம் இராமலிங்க மெனக்கொண்டா ரோங்கருளாற்
குருநாம மந்திரமாக் கொண்டுய்ந்தா ருயநினைந்தார்.
பெருநாம மந்திரத்தைப் பெற்றியறி யாரெல்லாந்
திருநாம மிதுபிள்ளைத் திருநாம மென்பாரே. 18

1. அனிலநாள்-விசாகம்; 2. கன்னி-புரட்டாசி; 3. அறுவைமீன்-சித்திரை.

பாசமெனக் கிடந்தேனைப் பசுவாக்கிப் பருவம்பார்த்
தாசகல வுணர்த்தியருள் ஊட்டம்மை யப்பனுமாம்
பேசரிய பெரியாரைப் பேயுணர்வேன் பேசறியேன்
தேசுவரு மகவைசிறந் தாரெனவுஞ் சொலவிழைகின்றேன். 1

ஓதா துணர்ந்தார்

மீதானத் துயர்பள்ளி மேவவெமை வைக்கும் **எங்கள்**
மேதாவைப் பள்ளிவிழைந் தருளிற்றென் றுரைப்பதெவன்
ஓதாமே யெமையெல்லாம் உணர்த்தும்**உரு வெளியையச்சோ**
ஓதாமே யுணர்ந்ததென்பார் உணர்கிலா ரொருவியப்போ. 20

திரு ஒற்றியூர்

அவ்வயினு ருயிர்கண்முத்தி ஆருநெறி யறிவிப்பான்
செவ்விதினல் லருள்வலித்த தோதெரியேஞ் சிறந்துயிர்கள்
உய்வகையுள் ளிருந்துமொளித் தொற்றிநின்ற படிகாட்டத்
தெய்வவொற்றி நின்றதனைத் திருவருளாற் றேற்றியதே. 21

அறவாழி அந்தணனாய் அருள்பழுத்த தவக்கொழுந்தெவ்
வறமாவ தெனிற்புலவீர், சந்நிதியை யடைந்துள்ளார்
அறமாவ தெல்லாமு மொருங்கடையப் பெற்றாரேல்
அறமாவ தெமக்கல்லால் **அடிகளுக்கென்** னறஞ்சொலுமே. 2

அருட் பிரவாகம்

ஆணவத்தி னுன்மாழாந் தறிவிழந்து வெம்பிறவிப்
பூணவத்தைப் பட்டுழலும் புன்கணறுத் துய்விப்பான்
மாணவத்தை யருளுமறை விரித்தமணி வாக்கதனாற்
பேணவத்தைச் சொரி**தமிழ்ச்செம் பிரவாகம்** பெருக்குவித்தே

சிற்றடியோம் பிழைத்தொழும்பைத் திருவுள்ளங்கொண்டகன்றை
முற்றுமொழித் தருள்விரவ உபாசனா முறைதெரித்தங்
கற்றமற வறிவுருவாய் உருவெளியாய் உருவாகிக்
குற்றமறுத் துணர்வூட்டிச் சேணினுமெய்க் குறிக்கொள்ள. 2

நல்லருவி னியல்பெளியோம் பெறக்காட்ட **நன்னீராற்**
செல்லலிரு **ளறவிளக்கங் கொளிவித்துந்** தீச்சனன
வல்லபிணி யறுவிக்கும் வகைகாட்டும் படியுடலில்
அல்லல்செயும் பிணியனைத்தும் அருண்மொழியா னேயறுத்தும்

“**தோடுடையசெவிய**”னெனுந்தொடையான்முன்னுளெவர்க்கும்
நாடுடைய பொருட்சுட்டி நன்றுவிளக் கியதென்ன
வீடுடைய **வுலகமெலா முதிக்கின்ற** வெனுந்தொடையாற்
பீடுடைய பொருட்சுட்டிப் பேறெமக்கின் றீதென்றும். 26

வேதியராய் மலக்களிம்பை நீக்கியெமைப் பொன்னாக்கும்
வாதியரா யருள்விழுங்கி மாயாவா தியனாகி
ஜோதியாய் விளையாடுந் தோன்றலுக்கோ ராயிரம்பேர்
ஓதினா ருணர்வுடைய தொண்டரெலா மொருசிலவர். 2

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார்

தனித்துரைத்த இராமலிங்கத் தனிமறையா தரித்துய்ந்தார்
இனித்த**அருட் பிரகாச வள்ளலென** இனிதேத்தி
அணித்தமற்றோர் சிலவறவ ரந்தோவென் போன்மறந்து
மனித்தனெனக் கொண்டொழிந்தார் மலவாழ்விற் சிலமறவர்.

முலையுண்ணி மோட்டெருமைப் பாற்கடன்மீ னெனவாழும்
நிலையுயிர்கள் தமையுடைய பூரணத்து ணின்றுமந்தோ
அலைவகன்றோ ரிலர்துன்பத் தழுங்குகின்றோ ரறியாமைத்
தலையிருந்தா ரினமென்றால் அவர்க்குணர்த்துந் தரமன்றே. 29

என் பணங்காய்க் கற்றூண மிருங்கடலு வாயாகி
முன்புகரா முண்டமகச் சின்னாட்பின் முருகாய்வந்
தன்புறநன் **னரிபரியே** யாகவுமந் தோவறியார்
தன்பெருமைச் சலமின்றிச் சந்துரைப்பார் தடுப்பரிதே. 30

ஆருயிர்கள் வினைக்கீடா யவ்வவர்கட் கறிவொழுக்கஞ்
சீருறுதெய் வஞ்சமயஞ் சிக்கெனவே யாத்தருளால்
தேருமொரு சிவன்பருவந் தேற்றுவதாற் றிருவருளை
ஓருமதல் லால்வேறென் னுரைப்பதியா முயர்புலவீர். 31

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அமலனார்க் கேதோர்புகழ்கொலா மாட லரியதிற் கிளந்தன னறியேன்
நிமலசந் நிதிநேர் தரும்பொன்றே நேர்ந்த நேர்ச்சியி லளவறு சித்திக்
கமழுறு புத்தி முத்தியுற் றுயிர்கள் களிவுற விதஞ்செயு மென்றாற்
சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கச் சாதுளார் பொறுப்பரேன் பிழையே.

தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

எந்தையருட் பிரகாச னின்னுயிர்க டமைத்தேற்றச்
சந்தமுற வினமாடுந் தண்ணருளா டலைப்போற்றச்
சுந்தரநல் லருளெடுத்துக் கைதருமேற் றொழுதிறைஞ்சிப்
பந்தவினைத் தொடக்குமயற் படருமற மொழிந்துய்வேன். 33

ஆயவரு ளிறையெங்கள் **அருட்பிரகாசப் பெருமான்**
தூயவரு ளாற்பொழிந்த சொல்லமிழ்தாந் தமிழ்ப்பெருக்கு
நேயவருட் பற்றாகி நிறைமனத்துப் பெரியர்க்கும்
மாயமயக் குழலென்போன் மறவர்க்கு முள்ளுருக்கி. 34

திருவருட்பா

அளவாத பேரன்பு சொரிந்தருளை விளைவித்துத்
தளவாரு நகைக்கயற்கட் டையலிடங் கொண்டபிரான்
வளமாருங் கழன்மலரோ டிரண்டறுத்து வாழ்விக்கும்
உளவாலே **அருட்பா**வென் றொருநாமம் பூண்டதுவே. 35

மருளாலே சிலரென்போன் மருளாலே மயங்கியுணர்ந்
தருளாலே யுரைத்ததென அருட்பாவி னுரைகொண்டார்
தெருளாதேன் சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கும்
அருளாலே உரைத்ததென அருட்பாவி னுரைகொண்டார்.

அத்தகைய திருவருட்பா உபாசனைவீ லைகண்முறைமை
உய்த்தறியச் சோத்தமொடு சாத்திரமா யுறுதலினாற்
சுத்தமுற எப்பொருளும் விளக்கெழுவாய்த் தொலவெழுத்தை
வைத்தவெழுத் தைந்தினுண்மை மலர்விக்கும் வாய்மையினால். 37

திருமுறை ஆறு

அறுசமயத் துள்ளாரும் அயலாரு மவரறியப்
பெறுபொருளு மளவாத பெரும்பொருளுங் "காட்டலினால்
உறுதிபெறு "மத்துவா வதன்மேலா யுறுபொருளை"
மறவறக்காட் டுகையாலு மற்றாறு முறையாக. 38

"**பிரிந்துபிரி** யாதருளின் பெற்றிமிக்குப் பிணக்கறுமா
தெரிந்துமுறை செய்தருளுஞ் சிறப்பானே **திருவருட்பா**
விரிந்து**முறை ஆறெனவே** மெய்யருளின் றொடர்பாட்டாற்
பரிந்தன்ப ருலகமெலாம் [1] பழிச்சுபுகழ் நிலவியதே. 39

பண்ணிறந்த தமிழ்வேதப் பழம்பனுவற் றொகையதன்சீர்
எண்ணிறந்து நின்றனபோல் எண்ணிறந்த தாங்கவற்றுள்
உண்ணிறைந்த கருணையினால் உயிர்க்குறுதி பயப்பமுனங்
கண்ணிறைந்த சுவைமருந்தாம் ஐந்துமுறை கண்டமட்டில். 40

திருநெறிய தமிழாதித் தெய்வமுறை பன்னொன்றும்
ஒருநெறிய மனம்வைத்தார் உறுகாறுந் திருத்தில்லைக்
கருநெறியங் ககல்விக்குங் கடப்பாளன் கைக்குறியாய்ப்
பெருநெறியர் சேமித்து வைத்ததொரு பெற்றியென. 41

அமலமருள் திருவருட்பா வருண்மரபு தனைக்குறித்துக்
கமையுறுமா சேமித்து வைத்திருந்த தென்பர்கண்டீர்
எமையுடையா னெல்லாமும் வல்லஅருட் **பிரகாசன்**
சமரசவே தச்சன்மார்க் கச்சங்கச் சாதுக்கள். 42

தந்திருக்கூட் டத்துள்ளான் சதுரையான் பெரியசிவா
னந்தபுர விழைவுடையான் நஞ்செல்**வ ராயன்பால்**
அந்தியிளம் பிறையணியும் அணிமுடியை மறைத்தபிரான்
"சுந்தரக்கை சாத்தியவத் திருவேடு" தொகுத்தன்றே. 43

திருவருட்பா மகிமை

பண்ணீர்மைச் சுவைமுதிர்ந்த திருப்பனுவ லருட்பயனைத்
தண்ணீரென் றொருவெண்பாச் சம்பந்தப் பிரான்வழியிற்
றெண்ணீர்த்தென் கூடல்வருஞ் **சிதம்பரமா** முனிதெரித்தால்
உண்ணீர்மை யொன்றுமிலேன் உரைப்பதுமோர் புகழாமே. 44

கலிநிலைத்துறை

ஆறா வதுமுறை யாரிய னார்தம் அருளானே
வேறார் சார்சே முற்றன் றெம்வினை விளைபாகம்
தேறாப் பருவந் தேர்ந்தென் றிசினோ ருதுநிற்க
வீறார் மற்றை முறைவெளி வந்தமை விரிசெய்வாம். 45

1. பழிச்சு என்பது — போற்றும்.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

ஆங்கவற்றைச் சிலரறிந்தார் அறியாரு மாகப்பின்
ஓங்கருளான் **முத்துச்சா மி**ப்பெயரி னோருரவன்
தீங்ககல மன்பதைக்குத் திருவொற்றிச் சிவபெருமான்
பாங்கருட்சந் நிதிமுன்னர்ப் பகர்ந்துபத்தி வித்தினனே. 46

அப்பத்தி யன்புமுளைச் சிறிதுபூத் தருள்விரவ
மெய்ப்பத்தி யிற்சிலவர் விமலவருட் பாவிழைந்து
செப்புற்றார் யாவரெனத் தேடுறுதேட் டங்கண்டு
துப்பற்றார் சிலரெழுதித் துரிசற்றார் பரிசுற்றார். 47

ஈதுணர்ந்தங் கென்போல்வார் சிற்சிலவர் பொருள்விழைவாற்
கோதுறுவார் மரபிறந்து கோள்விரர் அய்ச் சிறிதச்சிற்
பேதுறத்தாம் பொறித்தலுமப் பெற்றியுணர்ந் தாங்குரைத்த
திதிறிரு வருட்**செல்வ ராய**ப்பேர் சேமத்தான். 48

மறுக்கத்தா னமரரெலாம் நொந்தழலும் வந்தழலும்
பொறுக்கத்தா னருநஞ்சம் அமுதுண்டு பொன்மிடறுங்
கறுக்கத்தா னுளம்வைத்த கணுளன் கழற்கன்பான்
இறுக்கத்தான் கற்றவனோர் **இரத்தின**மென் பானோடு. 49

கலி நிலைத்துறை

வில்லா ருஞ்சிறு பிள்ளை மதிப்பிஞ் சணிவேணிப்
பொல்லார் மன்றா டியசே வடிசேர் புலமிக்கான்
நல்லார் நம்பெரு மக்கட் கினியா னவையில்லான்
மல்லார் திண்டோ ணம்பி அவன்றுணை வலியாலே. 50

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

சிவநேசச் சிவராஜ யோகியர்க்காந் திருச்சிறந்த
தவநேசன் **வாசுதேவப்** பெயர்கொள் தகுதியனே
பவநேச மற்றார்கள் பற்றுபசு பதிக்கினிய
நவநேசன் **ஐயாசாமிப்** பெயரோ னோயிருவர். 51

தங்களைமுன் னிட்டவரைத் தடுத்ததன்றி யறநோக்கி
அங்குசிலர் பொருளீந்தும் அவர்தனியே கரந்துமீட்
டுங்கர்சி விட்டுவெளி யாக்குறக்கண் டுள்ளுடைந்து
மங்கலஞ்செய் **நாயகர்க்கு வழிமொழிவிண் ணப்பித்து.** 52

முறையுளித்தா மச்சியற்ற **இரத்தினப்பேர்** முதுக்குறைவன்
இறையருளுக் கேற்றிரப்ப வெந்தையரு ளிசைவின்றிக்
குறையிரந்தார் குறைக்கிரங்குங் கொள்கைகண்ட வக்குணவான்
மிறையுள்ளார் மிகையறுக்க மேற்கொண்டங் குசாவுதலும். 53

பல்லவகோத் திரத்துவந்த **சபாபதி**மால் பயந்தருளும்
நல்லவனெம் முயிர்த்துணையா னையனார் கழன்மறவாச்
செல்வமிகு காரணத்தா னுஞ்செல்வ ராயனென
வல்லபடி முன்னுவன்ற வண்மைப்பேர்ச் சேமநிதி. 54

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தன்னடைந்தார் தானகத் தாங்குபெருந் தயாளன் சற்குணங்களெல்லாம்
பொன்னுருவொன் றெடுத்ததெனும் புகழாளி யுயிருமொரு பொருளன்றாக
என்னவாக்கு மீகைபயிற றேந்தலுணர் வினுக்குறையுள் யார்க்குந் தத்த
முன்னமுணர்ந் துபகரிக்கு முதலியப்பா வண்ணலருண் முளைநன் மீளி.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

விற்புருவ நெறித்தருளி வீறடங்கப் புரம்பொடித்த
பொற்புருவச் சிலையாளி புண்ணியநீற் றன்புடையான்
அற்புருவ னருட்பிரகா சப்பெருமான் றிருவருட்குச்
சொற்புதுவை **வேலையன் றனைத்**துணையாத் துணைகொண்டு.56

திருவருட்பா முதற்பதிப்பு

வேண்டுவன வுபகரிக்கக் கலிநாற்பத் தொன்பதுநூற் றறுபான்மேலெட்
டாண்டெழுதா வெழுத்தேற்றி நான்குமுறை யரசறிய வெளியிட்டியார்க்கும்
பூண்டெழுபே ரின்பமகிழ் வதுபெருகப் பணிபுரியும் பெற்றி யானே
காண்டகுசீர்த் தேவநா யகனருளு **மிரத்தினப்பேர்க்** காத்திட்டானே.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

மிக்கமறை யேத்துமுக்கண் வித்தகனார் திருமயிலைத்
தொக்கவிளங் கோககுடியில் வருந்தூயன் குணநிதியான்
சிக்கட்டி யருள்சோம சுந்தரன்செய் தாளாண்மை
தக்குலகு **திருவருட்பா** இனிதுபெறத் தழைத்தன்றே. 58

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நேசமெல்லா முடையார்க்கா யுள்ளமுருகி நிறையழிந்த
தேசனெங்கள் **சடகோபன்** தெய்வததமிழோர் வடிவாகிப்
பாசங்கழன்று வடகலைப்பாற் கடற்கோர் பனிறியாஞ்சீனி
வாசவரதப்பெயர்கொளறங் கரையுநாவின் மறைக்கொழுந்து.59

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வேதனார் மாலார் காணரு முக்கண் விகிர்தனார் விளம்பரு ஞான
போதனா ரளவாப் புனிதனார் நாயேன் புழுத்தலைக் கினிதிருத் தியசெம்
பாதனா ரன்ப ருளம்பிரி யாத பரமனா **ரருட்பிர காச**
நாதனார் கருணைக் குறையுளார் **வீரா சாமிப்பேர்** நற்றவக்கொழுந்து.

நவமர சிருக்கு மத்தாணி நெஞ்சர் தகுமுயிர்க் கின்புசெய் தக்க
சிவமுணர் பெரிய **ரருட்பிரகாச தேசனார்** திருவடிக் கன்பர்
அவமறு **தேவநாயகன் அப்பா சாமியே** யாதியா ரியர்கண்
நவமுறு **சென்னைக்** கூடன்மற் றுள்ள நற்றலந் தொறுநங்க ளுதன்.

பொன்பழித் தலர்செந் தாமரை குழைத்த பூங்கழற் கன்பராயுள்ளார்
தனபொருஉளு சீர்த்திச் சமரச வேத சனமார்க்கத் தனிப்பெருஞ் சங்கத்
தென்பவ மறுக்கு மெம்பெருமக்களின் செவிக் களம்புகுந்தெளியேன்
துன்பறச் சென்னி யரசிருந தன்றித் தூயநல் லருள்வர லாறே. 62

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

நடந்தசெய லருள்காட்ட நான்வகுத்த படியன்றி
மடம்படுமென் னறிவானே வகுத்ததன்றும் ஆதலினால்
இடம்படுதம் முணருணர்வின் எம்பெருமக் கள்சவையும்
உடம்படும்புன் மொழியெள்ளா துலகமெலா மோங்குகவே. 63

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இவ்வரலாறு—**ஆசிரியர் மாணாக்கர்**

தொழூவூர். வேலாயுத முதலியாரால் சொல்லப்பட்டது.

2. சரண மஞ்சரி

பன்னிருசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சோமகண் டாய சரணஞ் சாதுசந் தான சரணந்
தாவிலன் பாகு மவர்தஞ் சார்பினின் றூடி சரணம்
காமகண் டாய சரணங் காலசண் டாய சரணங்
காளகண் டாய சரணங் காளிகண் டாய சரணம்
வாமசிங் காரி மகிழுந் தாமமந் தார சரணம்
மாமசங் கார சரண மீமசஞ் சார சரணம்
நாமமந் த்ரேச சரணம் ராமலிங் கேச சரணம்
ஞானபண் டித சரணம் நாதமுண் டீச சரணம். 1

ஞானபண் டித சரண நாகர்தம் வாழ்வு சரணம்
நாதம்விந் தோடுகலை யென் றுடகன் றூடி சரணம்
மோனசிந் தாதி சரண மூவலின் றூதி சரணம்
மோனிசிந் தாய சரண மூதகண் டாய சரணம்
வானசிந் தாய சரணம் மாகதம் பாய சரணம்
மாயுரம் வீர சரணம் வர்லைதன் பால சரணம்
தீனபந் தாதி சரணஞ் சேவலந் தோகை யுயருஞ்
சீரசெந் தூர சரணந் தேவநந் தேவ சரணம். 2

கட்டளைக் கலித்துறை

இராமலிங் கச்சுட ரேற்றுபு நோய்செ யென் றூன்மைபல
இராமலிங் கண்ணிய புன்மை யுளம்விளக் கூவிடும்பை
இராமலிங் கன்னெடுத் துட்படுத் தாண்ட வெழிற்கருணை
இராமலிங் கக்குரு ராயனற் பொன்னடி யென்முடியே. 3

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

சிந்தா மணியே சரணஞ் சரணந் திருவே மருவே சரணஞ் சரணம்
கந்தா கனியே சரணஞ் சரணங் கதியே மதியே சரணஞ் சரணம்
எந்தா யிறையே சரணஞ் சரண மினியாய் தனியாய் சரணஞ் சரணம்
முந்தா முறையே சரணஞ் சரண முனியே கனியே சரணஞ் சரணம். 4

வேறு

கரைத்தெனு னைமூர்ச்சை கருத்தினு தேச நீத்து
கணிப்பிலா சாசைவாட்டி யிருத்துபா தாய போற்றி
உரைத்துநா வாலுமாட்டாப் பெருத்தவா னுதிபோற்றி
ஒருத்தனு யாதுமாக்கார்த் திருத்தசீ பாதபோற்றி
இரைத்தமா வாரிதீர்த்த மிருக்குமோ டீரபோற்றி
இசைக்குமா வேதவாக்கு விரித்ததா ளாளபோற்றி
நிரைத்தமா யாசகார்த்த நிறுத்தகோ லாயபோற்றி
நிருத்தரா சாயபோற்றி நிருத்தபா தாயபோற்றி. 5

அருட்பெருஞ்ஜோதி

3. அருளுமை மந்திராமிர்தம்

வாய்மணக்குற மன்மெலா மணக்க வையம்வானக மற்றுள மணக்கத்
தூய்மணத்த மாமறை முடிமணக்கத் தூயவாகமத் தொல்சிரமணக்கத்
தாய்மணகுறுங் கருணையினையென் றலைமணக்குறத் தரித்தபூங் கழல்கள்
ஏய்மணத்த ஷண்முக சிவகுருவோ மிராமலிங்கவோஞ் சிவாயசற குருவோம்.6

தீவ்விய நாமாமிர்தம்

பழுத்தமெய் யன்பின்சுவை முழுதுண்ட பாதவோம் பசுபதி சிவசிவவோம்
முழுத்த மூடனே னுளங்குடிகொண்டமூர்த்தியோமருட்டீர்த்தவோஞ்சிவவோம்
விழுத்தகுந் திருத் தில்லையம் பலத்து வேதியோ முத்தி வித்தகவன்பு
வழுத்தவோமரகரகரசிவவோம் அருட்பிரகாச வோஞ் ஜெயஜெய ஜேஜே.

எண்ணுமெண்ணங்களெண் ணியவண்ணமினிதுணர்ந்தேழையோங்களுக்கருளும்
வண்ணவோ மருள்வண்ண செவ்வண்ண மாய்வந்தகப்பட்ட மாகமுன்முடியாப்
பண்ணநல்லருள் பண்ணியவெங்கள் பண்ணவ பழமறை முழுதேத்தும்
அண்ணலோமரகரகரசிவவோம் அருட்பிரகாச வோஞ் ஜெய்ஜெயஜேஜே.

4. தசபங்கி[1]

கட்டளைக் கலிப்பா

வெண்ணிலாவே தீயைவீசும் மீனம்முயர்த் தோன்
விரைந்த செய்கை மேனந்திய
எண்ணமேதோ பாயிளங்கா ருனண்ணி வண்ணம்
புரைந்தம் மேனிவானம் பெறு
புண்ணதாக் கன்னேய் விளைத்தக் கோன்மன்ன
பொன்னைப் புரிந்து நேரா மானம்வடல்
நண்ணினையே யாய்வதென்னு நானென்ன செய்வன்
பரிந்தேவாழி வாநம் பியே. 1

இக்கட்டளைக் கலிப்பாவினுள் அடங்கிய பாவினங்கள்

வஞ்சித் துறைகள்

2. **வெண்ணிலாவே** எண்ணமேதோ புண்ணதாக்க நண்ணினையே.
3. **தீயைவீசும்** பாயிளங்கா னேய்விளைத்த ஆய்வதென்னும்.
4. **மீனம்முயர்த்தோன்** ருனண்ணிவண்ணம்
கோன்மன்னபொன்னை நானென்னசெய்வன்.
5. **விரைந்தசெய்கை** புரைந்தம்மேனி புரிந்துநேரா பரிந்தேவாழி.
6. **மேனந்திய** வானம்பெறு மானம்வடல் வாநம்பியே.

---

1. தசபங்கி என்பது ஒரு செய்யுளாய் உறுப்பமைந்து ஒரு பொருள் அமைந்துபயப்பதனைப் பத்தாகப்பிரித்துஎழுதவெவ்வேறுசெய்யுளாய்த்தனித் தனியே பொருள் பயந்து தொடையும் வினையும் தனித்தனியே காண வருவது இங்ஙனமே நூறு பாட்டடங்கிய சதபங்கியும் பாடினர். அது கிடைத்திலது

வஞ்சி விருத்தம்

7. **வெண்ணிலாவே** தீயைவீசும் எண்ணமேதோ பாயிளங்கால்
புண்ணதாக்கன் ஞெய்விளைத்த நண்ணினுயேயாய்வதென்னே

நேரிசை வெண்பா

8. **வெண்ணிலாவே** தீயைவீசும் மீனம்முயர்த்தோன்
எண்ணமேதோ பாயிளங்காரு — வண்ணிவண்ணம்
புண்ணதாக்கன் ஞெய்விளைத்தக் கோன்மன்ன பொன்னை
நண்ணினுயே யாய்வதென் னும்.

வஞ்சி விருத்தம்

9. **விரைந்த** செய்கைமே னந்திய புரைந்தமேனி வானம்பெறு
புரிந்துநேரா மானம்வடல் பரிந்தேவாழி வாநம்பியே.

நானென்ன செய்வன் என்பதுகூன், இறுதியிற் கூறுக.

கட்டளைக் கலித்துறை

10. **வெண்ணிலாவே** தீயைவீசும் மீனம்முயர்த்தோன் விரைந்த
எண்ணமேதோ பாயிளங்கா ருனண்ணிவண்ணம் புரைந்த
புண்ணதாக்கன்ஞெய்விளைத்தக்கோன்மன்னபொன்னைப்புரிந்து
நண்ணினுயே யாய்வதென்னு நானென்ன செய்வன்பரிந்தே.

தொழூவூர் - வேலாயுத முதலியார்.

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார்

5. ஞான சிங்காதன பீடத்

திருவருட் செங்கோலாட்சி

விருத்தம்

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவடி வாழ்க

அருளுருவாய் வருகுருவை யறிபொருளா யகத்துன்னிக்
கருணைவளர் ஞானசிங் காதனமொன் றங்கெழுநிலைமேல்
இருண்மூல பந்தமற வெங்கள்குரு **ராமலிங்கன்**
மருளறச்செய் **தருட** **செங்கோல்** மதித்துறச்செய்வகையுரைப்பாம்

ஓய்ந்தமனை மொருவீட்டிற் கொருதுணையா கும்புறத்துச்
சாய்ந்தமன மெழுநரகந் தள்ளுதற்குத் துணைதானென்
றுய்ந்தமன மகற்றுதற்கோ ரருட்குரவ னருளியவா
றேய்ந்தமன மடக்கும்வகை யெங்குரவன் துணைப்பட்டான். 2

நில்லாது போமனதை நிராசையாற் றுனிறுக்கி
வெல்லாமல் வென்றதனை வேரறுத்து வினைகளைந்து
சொல்லாமற் சொன்னபொருட் சுயஞான முறவிளக்கி
எல்லாருந் தொழுந்தானு யிணையிலியா யிருந்தனனல். 3

இருந்தமுறை தனைக்கேண்மின் இன்னுமே யெங்குரவன்
ஒருசத்தின் மயமனமா யொருசிவத்தின் மயமறிவாய்
ஒருபரநன் மயம்வெளியாய் ஓங்குருசிற் பரமாதி
அருளுருதற் பரமாகு மநாதிமுப்பா ழகன்றவிடம். 4

பேரொளியே நாதாந்தப் பெருஞ்ஜோதி சிவப்பாழ்
நேரொளியை யஞ்செழுத்தால் நேர்ந்துதத்வ ஞானமது
சேரொளியே சிவப்பாழாய்ச் சேர்ந்துறுதற் பரஞான
வேரொளியே பரப்பாழா யுயருமது தனையொதுக்கி. 5

நின்றதத்து வங்கடந்த நிலைசிவப் பாழாகி
நின்றவிடம் பிரமமென்று நிகழ்த்தினுமா யாப்பிரமம்
மன்னுமிட மாகுமது மாண்டவிட மந்திரமாய்ப்
பன்னுமொரு பிரமமது சிவப்பாழா மதுகடந்தே. 6

தாண்டுமிடந் தாரகநற் பிரமந்தான் பரப்பாழாய்
ஆண்டவெளி பெருவெளிவா ழரும்பாக முறுநிலையுஞ்
சேண்பகிமா தாரஞ்சித் தாந்தநிரா தாரமமே
வேண்டும்வே தாந்தநிலை மேலாகு மீதானம். 7

கடந்தவிட நாதாந்தங் காத்தருளு ஞானமது
கடந்தவிடம் பரஞ்ஞானங் கருவிலுதிப் பொடுமிறப்புந்
தொடர்ந்தவிட மாகுமது தோயாது மீதானம்
அடர்ந்தபிறப் பிறப்பின்றி யமருமிட மானந்தம். 8

இந்தநிலை யுருவறிந்தே யிருந்தவண்ட பிண்டநிலை
பந்தமித யந்தனக்குப் பாங்குறுமேல் [illegible]ழொன்றாய்த்
தொந்தமுறற் பிரமாண்ட நிலையறிந்து தூயசிவ
சிந்தனையிற் றொடக்குண்டு சிவந்தானாய்த் தானதுவாய். 9

இருந்தநிலை யாற்றன்னை யறிந்தெல்லாந் தானாகப்
பொருந்துமொரு தலைவனையே புணர்ந்துறுநன் னிலைவேண்டி
அருந்துணையா யாருயிருக் கருங்கதிதந் தருள்வானாய்ப்
பெருந்துணையெம் பெருமானாய்ப் பிரமனய னறியானாய். 10

ஓருருவா யோருருவு மில்லானா யொளிக்குமிடம்
பேருருவாய்ப்பெருவெளியாய்ப்பெருவெளிக்குள்பெருவெளியாய்
வேருருவாய் விளங்குமிரு வினையில்லா விடத்தொளிரும்
நேருருவாய் நினைவில்லா விடத்தொளிரு நின்மலமாய். 11

பதிஞானந் தானாகிப் பசுஞானந் தானாகி
விதிஞான மிரண்டின்றி விளங்குமெலாந் தானாகிக்
கதிஞானப் பொருளாகிக் கனமோனப் பொருளாகி
அதிபிரமப் பொருளாகி யதற்குளெலாந் தானாகி. 12

அண்டபிண்டந் தானுகி யதற்கும்பபா லாம்பிரமம்
அண்டமுந்தா னுகியுறு மசரசர மாம்பூத
அண்டமத னுட்பிரிவா யானதத்வ வண்டமெலாங்
கண்டபெரு மாயையுந்தான் காணுத பொருளாகி. 13

ஆக்கலொடு காத்தலுமங் கருளுமவ னுகியுறு
சூக்குமனல் வடிவாகித் தூலவடி வாகியவண்
நோக்கும் விழிக் கெட்டாத நுண்ணியநற் பொருளாகிச்
சூக்மமுத லுன்காகித் தோன்றியுறு வாக்காகி. 14

வேறு

அந்தமும் இறுதியில்லா அளப்பருஞ் ஜோதியாகிப்
பந்தமும் வீடுமாகிப் பதிபசு பாசமாகிச்
சிந்தனைக் கெட்டாதாகித் திரிக்கெனும் பொருளதாகி
எந்தையு மாகியென்னுள் இருப்பவ னுகியென்றும். 15

தோன்றுமா மறைகளாகித் தூரிசிலா கமங்களாகி
ஏன்றநற் கலைகளாகி யென்னுயிர்க் குயிருமாகி
ஆன்றவா தாரமாறுக் கப்பாலு மாகியென்னுள்
தோன்றிடும் பொருளுமாகித் தோன்றுத துணையுமாகி. 16

இத்தனை பொருளுமாகி யெங்குரு வானசித்தன்
சத்திய வடிவன்சாந்த சச்சிதா னந்தன்ருனும்
நித்தியன் வருவதெப்போ தென்றுள முருகிநிற்பன்
சுத்தமா **மிராமலிங்கன்** றுயரிலான் வரவுநோக்கி. 17

வேறு

எந்தைதா னெவ்வுருக்கொண் டெழுந்தருள்வான றிகிலன்யான்
சந்தமறைத் தவிசமைக்கச் சார்ந்ததன்மே லிருப்பவனை
அந்தமுத லில்லாத வருட்குருவென் றறிவனென்றே
இந்தவு லகம்போற்ற விதுசெய்தா னெங்குரவன். 18

வேறு

அருளொளி யகலாதோங்கு மருட்பர சாக்கிரந்தான்
இருண்மனப் பகுதிபோன விடமதற் கப்பாலான
பொருள்பர சொற்பனத்திற் பொய்ப்பொருண் மாயைநீங்கும்
தருணமச் சீவர்க்கேற்ற தகுமன வடக்கந்தன்னில். 19

ஆனந்தந் தோன்றுமந்த வானந்த நிலைபெருது
போனவவ் விடவசுத்தம் பொங்குமச் சொற்பனத்தில்
ஆனவங் கதுபோமென்னி லாங்குறு வாசமாழ்ந்து
ஊனமுற் றெடுங்கலாகு முயர்ந்துறு பரசுழுத்தி. 20

சர்வசங் காரதத்வஞ் சம்பவந் திதியிரண்டாங்
கர்மமங் கதனைத்தீர்க்க வந்தன மென்னத்தோன்றும்
தர்மமங் ககலாதுற்ற தனிவிடமதுதா மப்பால்
பிர்மசாக் கிரத்திற்சுத்த மாயையின் ப்ரக்ஞையாகி. 21

உலகியல் மறைத்தாங்கோங்கு முயர்நிரோ பவமுறுந்தான்
விலகுறு மரியபிர்ம்ம சொற்பனம் விந்துதன்னைப்
புலனுற விளக்குநாதம் போமிட மருள்விளக்கம்
கலகமில் லரியபிர்ம்ம சுழுத்திமா மாயைநீக்கம். 22

அவ்வநள் விளக்கம்பெற்றோ மென்பதும் போமிடந்தான்
அவ்விய மகல்சொரூப மதுகுரு துரியந்தன்னில்
பவ்வமா மிருளொழிந்து பரமநல வின்பந்தோன்றுந்
திவ்யவிந் நிலையின்றன்மை தெரிந்தவ ருரைப்பாரம்மா. 23

ஆனவிவ் வெழுநிலைப்பே ரடிநிலை முதலாமேழும்
தானதை மறைக்குமாயைத் தன்னுருத் திரைதடுத்து
வானவில் லொளிவிட்டோங்கி வயங்குமத் தன்மைமாறு
ஞானசிற் I சபையையிங்கே நாட்டிய பின்னுமாங்கே. 24

நடுநிலை தன்னுள்ஞானத் தாரகச் சொரூபந்தானும்
படுமல ரயன்வியப்பப் பன்மணிப் பளிங்குகொண்டு
வடுவற விளங்குநல்ல மறைகடாம் போற்றுஞ்சைவ
நடுநிலை **யிராமலிங்க** னயமுறச் செய்வித்தானே. 25

அருமையவ் வெழுநிலைக்கண் மேனிலை யதன்மேலோங்கும்
பொருவில்பூ ரணவானந்தப் பொற்கோச குருவைக்காணு
துருவரு விரண்டுமின்றி யொளிவிடுந் தவிசமைத்தே
அருளுரு வாகுமெங்கள் அரியமெய்க் குரவனுளும். 26

நோக்குரு நோக்கையன்பால் நோக்குமந் நிலையால்நோக்க
நோக்குறு நோக்கமன்றே நோக்குமென் றுறுதிநாடித்
தாக்கதிக் ராந்தமேலாஞ் சமவேத முடிவிலோங்கும்
நீக்கரு நிலையைநாடி நினைந்துநைந் துருகினின்றான். 27

எச்சமயத் தினுள்ளோ ரெவருமே நோக்குந்தோறும்
பொச்சமில் **எங்கள்தெய்வப் பொதுச்சபை** யெனப்புகன்று
அச்சபை மணித்தெய்வந்தா னருள்**நட ராஜனுருங்**
கொச்சமப் பொதுசிறப்பைத் தாககியே **வியப்ப**ரன்றே. 28

தற்போதந் தானகன்று தண்ணருள் நினைவாற்செய்த
பொற்கோயி லாகுமன்னப் புவியுளார் போதங்கொண்டு
கற்கவா லமைத்துயர்ந்த கணக்கது போலுமாகா
சிற்சபை தனக்கீடில்லை யென்றுரை செய்வரன்றே. 29

வெறுவெளி யாசனந்தான் விதித்தது கேட்டவிப்பார்
உறுமறி வுடையரியாரு முற்றதன் வடிவுநோக்கிப்
பெறும்பொரு ளிதன்மேலுண்டோ விலையெனப் பேசிப்போந்து
பொறுமைகொண் டுயரும்**ராம லிங்கதே சிகனைப்போற்றி**.30

இருந்தன ரிருந்தண்கூடல் எந்தைகொண் டுறுபீடம்போற்
பொருந்துமெய்ஞ் ஞானபீடம் போந்துவாழ் பவனெம்மானன்
குருவரு வாகுமீச னொருவனே யேறுதற்குப்
பொருந்துமென் றுரைக்கவல்ல **புண்ணிய பீடந்தன்னில்.**

வருவதெந் நாளோவந்து வாழ்பெரு கருணைதன்னைத்
தருவதெந் நாளோவெல்லாந் தந்தருள் சித்தசாமி
இருளறுத் தன்பர்காண இருக்குநா டென்றுபின்னும்
உருகியே நாடியுள்ளே யுற்றுற்றுப் பார்க்கும்பின்னும். 32

வேர்க்குங்கண் ணீர்ததும்பி மெய்நடுக் குற்றுச்சோறும்
பார்க்குங்கம் பிக்கும்வார்த்தை பழுதற நழுவும்பின்னும்
போர்க்குமெய்ப் புளகமிந்தப் பொலிவுறு தேட்டங்கொண்டு
ஆர்க்குமா னந்தக்கண்ணீ ராற்றுக்கு ளழுந்தும்பாடும். 33

ஆனந்தக் கூத்துமாடு மாருகு மந்தரபீஜ
மோனமாம் பீடமொன்றில் முன்னிற்பா னெங்குமாகி
ஊனந்தா னில்லாசித்த னொருவனே யெனக்குளாகித்
தானந்த மில்லாதெங்குந் தானகுஞ் சாட்சியாகும். 34

சற்குரு வரவுநோக்கிச் சாந்தரை நோட்டமாதி
கற்புரு மவத்தைபத்துங் கடந்தவம் முடிவில்தானே
பொற்புற விருக்கவல்ல புண்ணியன் வருநாளெண்ணி
நிற்பனக் காட்சிகாண நின்றனர் பலருமம்மா. 35

விருத்தம்

திருவக லாதஞானச் செல்வமுற் றோங்குமன்பர்
உருவள ரியங்தேடி யுட்கும் **இராமலிங்கன்**
ஒருபுவி யறிவுறாமல் உழற்றிய அணைமேல்வந்து
ஒருகுரு மேவுந்தன்மை ஒன்றையார் உரைப்பாரம்மா. 36

பொற்பக லாதஞானப் பொலிவனைப் புரிந்தவாண்டு
பற்பல வாயிற்றின்னம் பரமசற் குரவன்வந்து
நிற்பதெந் நாளோயானும் அறிகில னென்றுநெஞ்சந்
துற்பல மாகமிக்கத் துயருழந் திருக்குங்காலை. 37

ஒருபக லெம்மையாளும் ஒருவன்றன் உளம்புகுந்து
வருங்குறிப் புணர்ந்துவாழு நாளிற்று லடைந்ததன்மை
ஒருவனயான் தெரிந்துரைகக வொண்ணுமோ வொண்ணுதாலும்
அருட்குரு பரன்றன் றோன்றும் அருணிலையுரைப்பன்கேண்மின்.

அருட்பிர காசவள்ளல் அருள்விழி தோறுநாளும்
ஒருவிடப் புறமதாடும் உண்மைகள் பலவுங்கண்டு
அருள்நிலை விளங்குங்காட்சி யதிசய மதனைவாயால்
அருள்செய்யும் **இராமலிங்க** வற்புதக் காட்சிகேண்மின். 39

சோதிநன் மலையுந்தோன்றுந் தோன்றுநல் வீதியுந்தன்
வீதியின் நடுவில்மேடை மேடைமேல் கூடமாங்கு
ஆதியேழ் நிலைகொள்மாடம் அங்ஙனந் தோன்றுமந்த
நீதியி னடக்கைகேட்கி னெஞ்சந்தா னுருகுமம்மா. 40

அருட்பெருஞ் ஜோதியாகு மச்சிவ மலையிற்றோன்றும்
கருணைநல் வீதியாகுங் காருண்ய சத்யமார்க்கம்
அருணனி சுரக்குமேடை யாத்மசிற் சத்திகூடம்
இருளொளி யாகுமூலப் பகுதியுள் இருந்துதோன்றும். 41

ஏழ்நிலை மாடபேத மிருண்மல் சததிபேதம்
வாழ்நிலை யீசனாதி குருசாக்ரம் வயங்குமீறாந்
தாழ்வுறா வாதியந்தம் ஒத்தநன் னிலையேயாகிச்
சூழ்வுறு சூட்சிகாணுந் தூயநற் பெரியோனாகி. 42

ஒன்றதோன் றாகியுள்ளே யொளிக்குந்தத் துவங்கடந்து
நின்றிடம் போற்றுமந்த நிலையொன்றே யாகுமாங்கே
சென்றிடக் காணும்சத்தி யனந்தமாய்த் தேயந்தகன்ற
பின்தத்வ முடிபைக்கண்டு பேர்ந்துமும் மடியாயோங்கும். 43

கொடுமுடி தில்லைசச்சி தானந்தங் கோதிறானே
ஒளியுறு விரண்யகோச மொப்புயர் வில்லாவாயிற்
படிகடந் துறுமவ்வேலை பரிபாக சத்திகூடம்
முடிவிலா துயருங்காட்சி முன்தோன்றக் காணுங்காலே. 44

ஆங்கவர் வெண்மையாதி யைவண்ண மாகிநிற்கும்
ஆங்கவர் தமைகண்டப்பா லன்புடன் சென்றக்கோயில்
தீங்கிலாத் திருவாய்க்கண்ணே திருவள ரைம்பெண்சத்தி
பாங்குறு சம்புபட்சப் பார்வையும் வென்றப்பாலே. 45

மணிவாயில் பெண்ணோடாணாய் மாண்புறு விளக்கமாகித்
துணிவுறு விரண்டுவிந்து நாதநற் ஜோதியாகிப்
பணிவுடன் விளக்கமாங்கே பார்க்கொணாக் காட்சியாகும்
அணிவளர்ந் துறுமணுக்கத் திருவாயி லாங்கேதோன்றும். 46

அப்பொருட் பின்னசத்தி யருண்ஞான மறிதுயிற்கு
ஒப்புரு வாகுந்தில்லை கோவிந்த னொருவன்வாழும்
செப்புஞ்சிற் றம்பலத்தின் திருமுன்னு மதனைகண்டே
தப்பிலா னந்தவல்லி தானுறுங் காட்சியாகும். 47

அருட்சத்தி யாட்சியன்பா லனுபவந் தோன்றக்கண்டு
பொருட்சத்தி சலனசத்தி யாதார போதஞானத்
திருநட ராஜன்றன்னைத் தரிசித்தே வந்தபேறு
ஒருபொரு ளாகுஞ்சுவாமி யொருவனே யறிவானென்று. 48

சொன்னது முண்மைஞானச் சபையான்மச் சோதியாகும்
மன்னவ்வெ ளிக்குட்ஜோதி யாயதக் கடவுளாகும்
மன்னுமவ் வொளியெழுந்தும் மாண்புட னசைதலேநன்
கின்னடந் தோன்றுருமைக் கிடஞ்சிதம் பரமதாகும். 49

அச்சிவ சிதம்பரத்தி னனுபவச் சொரூப காட்சி
பொச்சமி லாட்சிதன்னைப் பொய்படா தறிந்தவெந்தை
எச்சமயத் தோர்தாமு மிசையவே கூறியாங்கு
நச்சுற விருந்துளோர்க்கு நாவினென் றுரைக்கலுற்றான். 50

பந்தந்தா னகலநீவிர் பந்தக்கா ணூட்டுமின்கள்
சொந்தபூங் காவனத்தின் றாயநல் லணியின்ஜோதி
இந்தப்பார் முழுதுமேத்த வினிதணி மின்களென்றே
இந்தொளி மழுங்கவிந்நா ளெழிலுறச் செய்வித்தானே. 51

அங்ஙன மியற்றுந்தோறு மனுபவக் காட்சிக்கேற்ப
மங்கலக் கோலம்கொள்ளும் மாண்புகள் பலவுண்டம்மா
அங்கதை யறியவொண்ணு தெவர்க்குமென் றளப்பான்சத்யன்
சங்கதி வேறொன்றில்லை சத்தியமீ தென்றபின்னும். 52

புண்ணிய குருநம்மூருட் புகக்கொடி கட்டனன்றென்
றெண்ணுமின் னெங்கள்சாமி யித்தினம் வருநாளென்றே
பண்ணுமின் பணிகள்யாவும் பாடுமின் பசிகிலாங்கே
உண்ணுமி னுணவையென்றே யுரைத்தபி னுரைக்கும்பின்னும்.

விருத்தம்

வேதாகம மிரண்டின்விரி பொருள்க ளனைத்தும்
விரித்துரைப்பா ரிவ்வுலகி லில்லையென்றே விரிக்கும்
வேதவந்தம் போலுரைக்கும் வேதாந்த முடிவில்
விளங்குமே சித்தாந்த வித்தகநன் முடிவு
நாதவந்த போதந்தா னழுவினர்க்கே யாகும்
நாடுமின்க ளென்றவல்ல நடுநிலைநன் னிலையே
வாதமற்ற பேர்க்கேயிவ் வாழ்வுபெறக் கூடும்
வாய்ப்பறைகொண் டேயறைமின் மன்னுசக மறிய. 54

பரபட்ச முழுதுமே பார்த்துணருங் காலை
பார்த்தறிவ தெல்லாம்பொய் பகுத்தறிவத் வைதம்
தரமுறுங் கேவலாத் துவிதமே நானே
தானேயென் போன்மாயா வாதியிவ னுக்குள்
உரனுறும் மதவாதி யுலகமெலாந் தானாய்
ஓங்குவான் றனக்குமே லொருவனில் லானாய்ச்
சிரமெடுத்துக் கொண்டாடிக் குதுகலிப்பா னிவன்றன்
சிரமுறுவான் வேதாந்தி நீநானென் போனே. 55

தோன்றுகே வலாத்துவித மிஃதொழித்துச் சுத்தம்
தோய்ந்தவே தாந்தநிலை யத்வைதப் பொருடான்
ஆன்றவரு மறைகளொன் றெனவருமை நோக்கி
ஆகமுப் பொருளென்றென் றறைந்திடுநற் சூது
என்றவிரண் டின்மையிரண் டன்மையிரு பொருளின்
ஏற்றமுண்மை யிஃதறியா ரிரண்டொன்றென் றுரைப்பர்
சான்றநற் றுவிதமத் வைதவறி வதனைச்
சாற்றுமுண்மை யறிபவர்கள் தமையறிவா ரிலையால். 56

வேறு

ஏர்பெருஞ் சுருதியுக்தி யனுபவ மூன்று மேற்றுப்
பேர்பெறுஞ் **சமரசத்தின்** றன்மையித் தன்மையென்றே
பார்முழு துணரமாட்டாப் பண்பினை **யிராமலிங்கன்**
சூர்பெறும் **அருட்பிரகாச வள்ளளுன்** சொல்லலுற்றான். 57

ஆதியாரங் கடவுளாகும் பசுபதி பரமனுங்கே
சோதியா கமத்தின் திண்மை துணிபொரு ளொன்றேயன்றே
ஓதிய துண்மையாமிவ் வுண்மையைச் சோதித்துப்பார்
பேதியா திருக்கமாட்டா வென்றுந்தங் கன்மத்தாலே. 58

வேறு

நீதிவேத முடிவின்மா வாக்யம்நீயே யதுவானாய்
ஆதியாகுந் தொந்ததசி யதுவேகிரி யாவுபதேசம்
சோதியது நீயானாயென் பதுவேசுத்த ஞானவனு
பூதிதத்வ தரிசனமென் றுரைக்கப்புகுந்த பின்னுமே. 59

தேகமுதலா முபாதிகளேழ் தேருமவனே யாத்மாவாம்
போகஞான நீயேதற் போதவுபாதி கூடிலறி
மோகமுக்ய மதுநீங்கு மிடமேலட்சிய மோட்சமுறு
தாகமின்றி தானென்பததுவேசுத்தந் தானுடல்தான். 60

அல்லேனென் பதுசுத்த மதுவேவிட்ட விலக்கணையாஞ்
சொல்லுமன்ய மாகாமே சொரூபமேக மாயிருக்கை
வெல்லும்விடாத விலக்கணையாம் விளங்குஞான வானந்தம்
ஒல்லும்விட்டும் விடாதவிலக் கணையாமென் றங் குரைத்தபினும்.

வேறு

வகைகண்ட கடவுளர்த்ம வளமுறுதொகை யிதென்றே
பகையறு நூல்களாலும் பண்புறு முத்தியாலும்
தகையுட னுரைக்கினுங்கே தடைபடுங் கடவுடாஞ்செய்
சிகைபடும் பணிகடாமச் சீர்மையை யுரைக்கொணாதே. 62

ஆதலி னனுபவத்தி லருள்சிவ மிரண்டுமொன்றாய்
வாதனை யற்றுவேத மாகம வழக்குநீங்குஞ்
சோதனை தனக்குமெட்டா துரிசற விளங்குமெங்கள்
நாதனை யெளிதிற்காண நல்லரு ளெளிதேதோன்றும். 63

என்றுரைத் திட்டவெந்தை யினியநல் **இராமலிங்கம்**
நன்கருட் ப்ரகாசவள்ளல் நன்கருட் டுணையாநின்று
மன்புவி முழுதும்வென்று வாழருட் செங்கோலாள
மன்னிய குருகடாட்சம் வாய்த்தநன் காட்சியீதே. 64

மேற்கோள்

(திருவருட்பா "சத்தியவான் வார்த்தை"-6ந் திருமறை பதிகம் 134 பாட்டு-3)

திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவடி வாழ்க

ஞானசிங்காதனபீடத் திருவருட் செங்கோலாட்சி முற்றியது.

எண்சீர் விருத்தம்

தாய்மலர்ந்த பெருங்கருணைத் தத்துவனு ரெங்கள்
சனிப்பிறப்பை யொறுத்துவினைத் தனித்தொடக்கை யறுக்க
வேய்மலர்ந்த கருணைதிரு மேனிகொண்ட காலத்
தெண்டோளோ இருதோளோ முக்கண்ணோ விருமை
ஆய்மலர்ந்த அருட்கண்ணோ நாமமெழுத் தைந்தோவன்றி
யருளிராம லிங்கஅற் புதப்பொற் பெயரோ
வாய்மலர்ந்த தீரிரண்டுமறையோ மூவிரண்டு மாமுறையோ
வகுத்துரையீர் மயக்கொழி மாத வரே. 1

அகத்தியனோ வான்மிகியோ ஆதிசேடன் தானோ
மகத்துவமாம் **சம்பந்த வள்ளலோ** — இகத்தில்
சச்சிதா னந்தத்தின் தண்ணளியோ யென்னென்பேன்
மெச்சுமதி **இராமலிங்க வேள்**. 2

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவடி வாழ்க

—**பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை**

6. அனுபவப் பதிகம்

நேரிசை வெண்பா

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவடி வாழ்க

தொண்டென்றுஞ் செய்யத் துணிவா ரனைவருக்குங்
கண்டென் றினிக்குங் **கவிப்பனுவல்** — **விண்டெனுற**
வான **வடலூரா** னறைவிட் டெழுவானென்
றியானறைவ தீசனரு ளே.

கொச்சகக் கலிப்பா

ஆனந்தத் திருக்கூத்தா லைந்தொழிலும் புரிகின்றோன்
மீனஞ்சும் விழிநல்லார் வேட்கையறு வினையேன்பான்
மானங்கொண் டறையூடு மறைந்திருக்கும் **வடலூரான்**
வானங்கண் டின்பமெய்த வருவானென் றுரைத்தானே. 1

பெண்ணுருவ மொருபாதி பெற்றிருக்கும் பீடுடையான்
கண்ணுரிமை தானுமில்லார் கடைத்தலையிற் றிரிவேன்பால்
எண்ணும்**வடலூர்ப்**புலவ னிருட்டறைவிட் டெழுந்தொருக்கான்
மண்ணுலக மீடேற வருவானென் றுரைத்தானே. 2

கண்டமதிற் கறையெய்தக் காரால முண்டபிரான்
புண்டருகெஞ் சிலனாகிப் புலர்கின்ற பொல்லேன்பாற்
றண்டலைசூழ் **வடலூரான்** றனியறைவிட் டினியோர்கால்
வண்டமிழ்ச்சீர்க் கனியோங்க வருவானென் றுரைத்தானே. 3

பொற்றையொரு வில்லாகப் புவியூர்ந்து புரஞ்செற்றோன்
பற்றற வென்றோர் தங்களையும் பகையாம லிகழ்வேன்பால்
அற்றையிற்சிற் சிலரேங்க அறையுட்போம் **வடலூரான்**
மற்றையவர் கண்கூச வருவானென் றுரைத்தானே. 4

நம்புமவ னிமித்தமொரு நாரியிடந் தூதானோன்
வெம்புதுயர்க் காதரமா மிடிப்பட்டு மெலிவேன்பால்
அம்புவியெல் லாமறிய வறையுட்போம் **வடலூரான்**
வம்புரைப்பார் பலர்காண வருவானென் றுரைத்தானே. 5

நீராறும் பனிமதியு நெடுஞ்சடையிற் புனைபெம்மான்
பேராசைக் கடலினிடை பிழைபட்டுக் கிடப்பேன்பாற்
சீராரும் **வடலூரான்** சிற்றறைவிட் டினியிங்கு
வாரானென் பவர்கண்முன் வருவானென் றுரைத்தானே. 6

கஞ்சனடுத் தலைகொய்து கரத்தேந்தி யிரந்துண்டோன்
நஞ்சயின்ற மீனென்ன நானிலத்திற் சுழல்வேன்பால்
நெஞ்சறிய **வடலூரா** னீறணியார் முதலாய
வஞ்சரையெல் லாங்கெடுக்க வருவானென் றுரைத்தானே. 7

விசையனிரு விழிகாண வேடனுருக் கொடுசென்றோன்
தசைநுகர்வார் தமையேசச் சலியாத தமியேன்பால்
திசையறிய **வடலூரிற்** செழுந்தமிழ்ப்பா வலன்தீயோர்
வசைமுழுதுங் கெடமீண்டு வருவானென் றுரைத்தானே. 8

முற்கிரியைக் குரியானை முருகோனைத் தருமூர்த்தி
கற்கிணற்றாற் பலவாறு கலக்கமுறுங் கடையேன்பால்
நற்கிருபை வலியாடி நரர்வசைகொள் வடலூரான்
மற்கிளர்தோள் வேந்தர்தொழ வருவானென் றுரைத்தானே. 9

நால்வருக்கன் றருள்செய்து நறுந்தமிழ்ச்சொற் றொடைகொண்டோன்
மேல்வருமா றுணராது வெதும்புகின்ற வினையேன்பாற்
சேல்வளநீர் வடலூரான் சிரிப்பார்கண் கரிப்பெய்த
வால்வளைத்தண் கடற்பாரில் வருவானென் றுரைத்தானே. 10

அட்டவித மூர்த்தியுமா மவனருளால் வடலூரான்
வட்டநிலத் தினர்காண வருவானென் றுரைத்தபடி
இட்டமிகுந் திருப்புகழோ னியம்பியபாட் டினிதென்பார்
சிட்டர்விதிப் படியாவுஞ் சிவன்செயலென் றுணர்ந்தோரே. 11

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவடி வாழ்க

7. விண்ணப்பதிகம்

நேரிசை வெண்பா

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க

இன்னம்வட லூரா னெழுந்திடவேன் செய்தில்லாய்
என்னவொரு பதிக மெத்தவென்னுட் — சொன்னசிவன்
தன்னருளோர் சாட்சி தமியேன் மனஞ்சாட்சி
சின்னதலாட் சத்தியஞ் சாட்சி.

எண்சீர் விருத்தம்

அரக்கரிற் றலையாய சிற்சி லர்க்கு மளவிலா வர மருளிய சிவனே
கரக்கு நெஞ்சுடைக் காதகர் வாழ்வு கண்டருப் பெருங் களியடைந் தனையோ
பரக்கு நீர்த்தடஞ் சூழ்தரு வில்லிப் பாக்கத் தென்னொடு பகர்ந்தமை நிசமேல்
இரக்கமே வடிவாம் வடலூ ரானின்னம் ஏனெழுந்திடப் புரிந்திலையே.

கனியைநே ரிதழ்ச்சிலை யொடும்வடி வேற்கந்தவேளொடுங் காளையிற்றிகழ்வாய்
அனியவா திகளுவப் பதுகண்டு மடியரேந் துயரடைவை தேர்ந்திலையோ
பனியரு மலர்க்கொன்றையேபோலப்பகரவல்லவர்பரிர்தரதினவாம்
இனியசொற் கவிபகர் வடலூ ரா னின்னமேனெழுந்திடப்புரிந்திலையே.

சினக்குமால்விடைக் கொடியினைப்புகல்வார் சிந்தைபோற் செய்ந்திருவரு ளுடையாய்
அனத்தமீ றலிற் புவிமக ளழுந்தீ தகற்ற நாடுதல றிந்திலை கொல்லோ
கனக்கு நான்மறை நெறிகண் மூவிரண்டுங் கந்தவேண் முககமலமென் றுணரும்
எனக்கோர் நற்றுணை யாம்வடலூரா னின்னமே னெழுந்திடப் புரிந்திலையே. 3

களப மென்முலை வணிக மின்னொருத்தி கருதுநாளிரு கனிவிரைந் தளித்தாய்
அள்கை யாதிபன் போற்கொலைத்தீயோரடங்கவாழ்தல்கண்டயர்ந்தனனந்தோ
மிளகை நேரொரு சிறியவண் டெழுந்து விளக்கில் வீழினும் விழிப்புனல்சிந்தி
இளகு நெஞ்சகம் பெறும்வடலூரா னின்னமே னெழுந்திடப் புரிந் திலையே.

பானனேர் விழிச்சிறு மியர்தொடரப்பலிக்கொள்வானொருபடுதலையெடுத்தாய்
வானநாட்டரும் வியப்புறத் தகுஞ்சீ வழுத்துவார்க்குமுன வழங்கிலை கொல்லோ
ஊனருந்திடனலமெனக்கொடுபொய்யொருங்குநானிலத்துற்றவர்க்குணர்த்தும்
ஈனர்நாணுறும் படிவடலூரா னின்னமேனெழுந் திடப்புரிந்திலையே. 5

பொன்கலாபியையனையவள்காணப்பொதுவிலாடியபுனிதவானவனே
நின்கடாட்சமின் றேற்கவியாருநிகழ்த்திடாரெனுநியமமாய்ந்ததுவோ
வன்கணுரிகழ்வன பலகேட்டு மானமின்றிநீ மறைந்துறன் முறையோ
வென்கணு ரசப் படவடலூரா னின்னமேனெழுந் திடப்புரிந் திலையே.

நண்ணினர் சிலர் மகிழ்வுறச்சில்லோர் நலிவுநீத்துயிர் நல்கியநம்பா
கண்ணில்வான்சுடர்மூன்றையுங்கொடுநீகவின்றுளாயெனல்கதையெனத்தகுமோ
புண்ணிலாவுணவேநரர்பலரும்புசிக்கவேண்டுறும்புனிதமாதவத்தோர்
எண்ணிலார்மிகப்புகழ்வடலூரானின்னமேனெழுந்திடப்புரிந்திலையே.

திசையோ ரெட்டுமெண்டோளெனக்கொண்டுதிகழுமெட்டு மூர்த்திகளுமாமொருவர்
விசையன் கைச்சிலை யடியினுமின்னாள் விளம்புமுத்தமிழ் வெறுப்பவா யினவோ
வசைவினின் றிரு வருள்வலிக் கடங்கா வாக்கமின்றென வறைதரு மாண்மைக்
கிசையுமெய்யுணர்வுறும்வடலூரானின்னமேனெழுந்திடப்புரிந்திலையே

வாடியேத்திய வானவருய்வான் மலர்க்கணுலழு மடிவில்சங் கரனே
தேடிடும்பயனெய் துருமையி னுறசிந்தைநொந் துடறசிதைப்பனென் றவன்முன்
பாடிடுங்கவி யெவண்சகித் தனையோ பழுதிலாவிரு பாலர்பெற் றிலையோ
வீடில்சீர்மலி தரும்வடலூரா னின்னமேனெழுந் திடப்புரிந் திலையே. 9

பொதுவி லோர்திருத் தாளெடுத்தாடும்பொற்பநாடுநர்ப் புணரருட்பொருப்பே
சதுரர் மட்டுமுன் பகர்தமிழினித்த தன்மையாதுனைச் சாற்றுநந்தமிழ்ச்சொன்
மதுரங் கைப்பெனின் மனஞ்சிரி யாதோ வாஞ்சை யாவுமேன்வழங்கிலையந்தோ
வெதுவு நின்செய லெனும்வட லூரா னினனமே னெழுந் திடப்புரிந் திலையே.

அனக பூரண மாய கண்டமுமாயா டுமாதியை யைந்தொழிலா னைக்
கனவு நன்னெனவொப்ப தென்றுணருங் காதலெய்திய கவின்றிருப புகழோன்
றனதுசிந்தையின் கிளைஞர்வட்லூர்த் தமிழ்வலான றனைத்தருகெனப்பகர்பாட்
டுனவல நுளத் தொநங்துவா ழருளே யுணநந்தன்மைய துணமையோன் றுணையே. 11

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க

முருகதாச சுவாமிகளென்றும் திருப்புகழ் சுவாமிகளென்றும் விளங்கிய

—ஸ்ரீமத் தண்டபாணி சுவாமிகள்

8. வருகைப் பதிகம்

பன்னிருசீர் விருத்தம்

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க

உலகந் தழைக்க வந்துதித்த வுருவே வருக வோதாதே
உற்ற கலைக ளனைத்தினையு முணர்ந்தோய்வருக வொன்றிரண்டற்
றிலகும் பரமா னந்தசுக இயல்பே வருக யிம்பர்தமை
இறவாக் கதியி லேற்றுகின்ற யிறையே வருக யென்போல்வார்
கலகந் தவிர்த்துக் கதியளிக்குங் கண்ணே வருக கண்ணிறைந்த
களிப்பே களிப்பி லூறுகின்ற கனிவே வருக கலைமதிதோய்
வலகஞ் செறிந்த வடற்பதியின் வாழ்வே வருக இராமலிங்க
வள்ள லெனுமோர் மாணிக்க மணியே வருக வருகவே. 1

வெளியிற் சிறந்த சுத்தபர வெளியே வருக வெம்மலமாம்
வெய்ய திமிர மொழிக்கவரு விளக்கே வருக வேதாந்தத்
தளியிற் சிறந்த மௌனநறுந் தருவே வருக சன்மார்க்கந்
தழைக்க வுலகி லவதரித்த தலைவா வருக சமநிலையாம்
அளியிற் சிறந்த பெருங்கருணை யப்பா வருக வாப்த ரெலாம்
அண்ணிப் பரவும் புண்ணியமெய் யருளே வருக வதிநலஞ்சேர்
வளியிற் சிறந்த வடற்பதியின் வாழ்வே வருக இராமலிங்க
வள்ள லெனுமோர் மாணிக்க மணியே வருக வருகவே. 2

கருணை நிறைந்து வழியுமருட் கடலே வருக கற்பகத்திற்
காய்த்து முதிர்ந்து பழுத்தநறுங் கனியே வருக கருதுகிற்போர்
இருணை யுறவே யெரிவிளக்கா யிறையே வருக யெழுமையினும்
இம்மை யம்மைப் பயனளிக்கும் எந்தாய் வருகயிடர்செயுமோர்

மரணந் தவிர்த்து வாழ்வளிக்கு மருந்தே வருக வென்னிதய
மலரை மலர்த்தும் வான்சுடரே செம் மணியே வருகவழுத்தரிதாம்
வருண நிறைந்த வடற்பதியின் வாழ்வே வருக இராமலிங்க
வள்ள லெனுமோர் மாணிக்க மணியே வருக வருகவே. 3

வேத முடிவில் விளங்குமருள் விளக்கே வருக மெய்ஞ்ஞான
வீட்டின் பயனு யோங்குகின்ற விருந்தே வருக விளங்குபர
போத மயமா யோங்குமுயர் பொருப்பே வருக வானந்தம்
பொங்கித் ததும்பி வழியுமருட் புனலே வருக பூரணமாய்
ஏத மகன்று ருள்ளகத்தில் இருப்போய் வருக யிதமகிதம்
இரண்டுங் கடந்த யிறுதிசுகம் ஈவோய் வருக எஞ்ஞான்றும்
வாத மகன்ற வடற்பதியின் வாழ்வே வருக இராமலிங்க
வள்ள லெனுமோர் மாணிக்க மணியே வருக வருகவே. 4

செப்பும் ஷடாந்த நிலைமுழுதுந் தெரிந்தோய் வருக திரிவிதமாந்
தீக்கை யுடையோர் பரவுமருட் செல்வா வருக செகதலத்தில்
ஒப்பு முயர்வு நீத்தபர வுருவே வருக **வொற்றியிலே**
வுவட்டா வமுத முண்டுவக்கு முணர்வே வருக வுறுபசியாம்
வெப்பு தவிர்த்துச் சுகமளிக்கும் விபுவே வருக விண்ணோரும்
வேண்டிப் பரவு மொருதெய்வ வெளியே வருக விழுமியர்தம்
வைப்பென் றிலகும் வடற்பதியின் வாழ்வே வருக இராமலிங்க
வள்ள லெனுமோர் மாணிக்க மணியே வருக வருகவே. 5

பத்தி சுவைக்கு முயர்ஞானப் பழமே வருக பரவுகிற்போர்
பந்தந் தொலைக்க வந்தகுரு பரனே வருக பழிச்சரிதாம்
சித்தி நிலைகள் பலபுரிந்த சிவமே வருக முத்தேகத்
திறம்பெற் றழியா தோங்குமருட் செல்வா வருக சிவயோக
முத்தி நிலையாஞ் சோபான மொழிவோய் வருக முழுதுணர்ந்த
முனிவ ரகத்தும் புறத்துமொளிர் முத்தே வருக மூவாசை
மத்த ரறியா வடற்பதியின் வாழ்வே வருக இராமலிங்க
வள்ள லெனுமோர் மாணிக்க மணியே வருக வருகவே. 6

ஓடும் பொருளு மொன்றுய்க்கண் டுவப்போய் வருக வோங்காரத்
துண்மை யறிந்த யோகியர்தம் உளவே வருக உவப்புடனே
பாடுந் தொழிலை மேற்கொண்ட பதியே வருக பதிநிலையிப்
பாரி லுரைக்க வவதரித்த பண்பே வருக பரிவுடனே
கூடு மடியார் குழுவமர்ந்த குருவே வருக குணமெனுமோர்
குன்றில் விளங்கு மெமதுகுலக் கொழுந்தே வருக குவலயத்தில்
வாடுந் தகவில் வடற்பதியின் வாழ்வே வருக இராமலிங்க
வள்ள லெனுமோர் மாணிக்க மணியே வருக வருகவே. 7

பாசக் கிழங்கைப் பறித்தெடுக்கும் பரசே வருக பழவடியார்
பகரும் வேத ராசியமாம் பண்ணே வருக பவப்பிணியை
நாசம் புரிந்து நலமளிக்கும் நட்பே வருக நாதாந்த
நடனங் காணுந் திறலளித்த நாதா வருக நதிமதியம்

வீசும் சடையோ னருள்வடிவாம் வித்தே வருக வியனிலத்தில்
விருப்பும் வெறுப்பு மற்றசுக விழைவே வருக விளம்புபல
வாச நிறைந்த வடற்பதியின் வாழ்வே வருக இராமலிங்க
வள்ள லெனுமோர் மாணிக்க மணியே வருக வருகவே. 8

கண்டா லினிக்கு மதிமதுரக் கரும்பே வருக காதலித்தோர்
கன்றங் கழியக் கண்கனிக்குங் களிப்பே வருக கடவுளர்தந்
தொண்டால் யாவும் வருமென்றே சொல்வோய் வருக துரியபரஞ்
ஜோதி நிலையைக் காட்டவந்த துரையே வருக சூக்குமத்தை
விண்டா லனைத்தும் விளங்குமென விரிப்போய் வருக விண்ணோரும்
வேண்டும் பரமா னந்தசுக விளைவே வருக வியன்பொழிலில்
வண்டார் வலஞ்சூழ் வடற்பதியின் வாழ்வே வருக இராமலிங்க
வள்ள லெனுமோர் மாணிக்க மணியே வருக வருகவே. 9

சாகாக் கல்வி கரைகண்ட சதுரா வருக சாந்தமெனுந்
தவளக் கலையை யுடுத்தமர்ந்த தலைவா வருக சற்குணர்க்கே
வேகாக் காலே விளம்பவந்த விபுவே வருக **வெறிவிலக்காம்**
வெண்பா வுரைத்த தமிழ்த்தலைமைவேந்தேவருகவியனிலத்தில்
பாகார் மொழியார் பற்றறுத்த பரமே வருக பத்திதனைப்
பாரி லெவர்க்கும் படவிரிக்கும் பாங்கே வருக பல்காலும்
வாகார் தெய்வ வடற்பதியின் வாழ்வே வருக இராமலிங்க
வள்ள லெனுமோர் மாணிக்க மணியே வருக வருகவே. 10

8. சற்குரு துதிகள்

பத்திவரும் பழவினைகள் பறந்தோடு மூலமலப் பகுதி மாயும்
புத்திவரும் புலைகொலைகள் புறம்போகு மானந்தம் பொங்குஞ் சாந்த
முத்திவரு மழியாநன் மோக்கமுறு முதுகடல்சூ ழுலகி லெல்லாச்
சித்திவருமிராமலிங்கதேசிகன்றன் **அருட்பா**வைச் சிந்திப்போர்க்கே

மைக்காலன் றனையுதைத்து மறையவனுக் கருள்புரிந்த வள்ளன்மீதே
அக்காலம் பெரியரெலா மரியநறுந் தமிழுரைத்தா ரதனை யோர்ந்தே
இக்காலந் தெளிநடையா **லருட்பா**வென் றொருநூலை யியம்ப வுன்னை
முக்கால மறிந்தபிரான் ஏவினனோ இராமலிங்க முனிவ ரேறே. 2

புலைமறந்த புண்ணியர்கள் புகழுகின்ற இராமலிங்கப் புனிதா நீதான்
கலைமறந்த வனுபவத்தாற் கனிந்துரைத்த அருட்பாவைக் கழறுந் தோறும்
முலைமறந்து குழவிகள்சொன் முகநோக்கும் விலங்கினங்கள் முற்றும்பொல்லாக்
கொலைமறந்து செவியேற்றிங் கருண்மயமாய் விளங்குமெனிற் கூறலென்னே. 3

அண்டரெலாங் கடைந்தெடுத்த வமுதமென்கோ வைங்கரனுற் கரனுரீந்த
மண்டுசுவைக் கனியென்கோ வள்ளிமுனம் வேட்களித்த மலைத்தேனென்கோ
கண்டவர்கள திசயிக்கக் **கவிபொழியும் இராமலிங்கக்** கடவுண்ஞானி
தண்டமிழா லுரைத்ததிரு அருட்பாவின் சுவையதனைச் சாற்றுங்காலே.

காவென்றுற் கற்பகமே கனியென்றுற் கதலியதே கண்ணிற் காணுந்
தேவென்றுற் றினகரனே திருவென்று லருட்டிருவேசெய்யாள்வாழும்
பூவென்றுற் றாமரையே புலமென்றால் மெய்யறிவே பொருந்து மேலாம்
பாவென்று லருட்பாவே பதியென்றுற் பசுபதியே பகருங் காலே. 5

பனியினிக்கு மொழிராம லிங்கவருட் பண்ணவனே பண்பான் மிக்க
தனியினிக்கு மனமுடையார் சந்ததமும் பரவுபெருந் தகையே நீதான்
நனியினிக்கும் படியுரைத்த நல்லருட்பாச் சுவையதனை நாடாரெல்லாங்
கனியினிக்குங் கரும்பினிக்குங் கண்டினிக்கு மென்றென்றே கழறுவாரே. 6

செழுத்தமலர்க் குழலுமையாள் சிவகாம வல்லியொடு திருமன் றாடும்
முழுத்தலைமைத் தனிக்கடவுள் முளரிமலர்ப் பதமதனில் முயன் றுநாளும்
அழுத்தமுறும் இராமலிங்க அண்ணால்நீ வாய்மலர்ந்த அருட்பாதன்னில்
எழுத்தெழுத்து மின்கதமென்று லென்சொலகே னினசிர்த்த யெனசொல் கேனே.

தற்போதந் தலைக்கொண்டு தனையறியாச் சந்தத்தாற் றருக்கிப்பேசுந்
துற்போதச் சுணங்கரொடு சேராமல் நெஞ்சேநீ சுகமெய்ஞ் ஞானச்
சிற்போதச் சோதிதனைக் காட்டுதிறல் ராமலிங்க தேசி கேந்த்ரன்
சொற்போதஅருட்பாவைத்தொழுததினுட்சுவையருந்து சுகித்திடாயே.

அருட்பிரகாச ரருட்பெருஞ் சித்த ரருட்பெருஞ் ஜோதியார் மீது
தெருட்பிர காசத் திருவருட் பாவாந் தீபமொன் றேதந்தன ரதுதான்
இருட்பிர காசந் தொலைத்தெழு நிலைமே லேற்றியெட் டாநிலையாமப்
பொருட்பிரகாசந்தம்மொடுபொருத்திப்புரையிலாப்போகமீய்ந்திடுமே.

சினத்தை யவித்த சித்தரெலாஞ் செப்பு மிராம லிங்கமெனும்
கனத்த யோக தற்பரனின் கனிவாய் மலர்ந்த வாசகந்தான்
தனத்தி னிடத்துந் தனமுடையார் தங்க ளிடத்துந் தாவுகின்ற
மனத்தை யொழித்திங் கனபையொரு மலைபோல் வளரச் செய்திடுமே.

ஒருதரம் படிக்கி னுடற்பொறி கரண மோய்ந்துயி ரனுபவங் கூடும்
இருதரம் படிக்கி லெண்ணிலாச் சித்தி யெய்ந்தரு ளனுபவங் கூடும்
மறுதர மதையே முத்தரம் படிக்கின் மண்ணிறை யனுபவங் கூடும்
கருதரும் வள்ளல் கனிவுட னுரைத்த கவினருட் பாவிலோர்கவியே.

பத்திக் கடலே சிவஞான பதியே யென்னற் பாக்கியமே
முத்திக் கரசே இராமலிங்க முனியே மோன முழுப்பொருளே
பித்திற் கிடந்தே யறிவழிந்த பேயே னுன்றாட் பெறலென்றோ
சித்தி வளாகத் திருமடத்திற் றிகழுந் தெய்வத் திருவிளக்கே. 12

வாணியுஞ் சோமியும் வானத்தின் மேவி வயங்கு மிந்தி
ராணியும் போற்ற ரசிதாம் பரத்தில் ரமிப்பவன் றாட்
பேணியு வந்திடுமி ராமலிங் கேந்திரர் பேசிய நூல்
ஏணியு மாகுமன் றேமுத்தி வீட்டினி லேறு தற்கே. 13

பேய்மதங் கொண்டவர் பாலணு காவருட் பேற்றினராம்
சேய்மதங் கொண்டவர் தம் மீதுவைத்தவெஞ் சீற்றத்தினால்
நாய்மதங் கொண்டுபின் கேடுற்ற வாறென நானிலத்தில்
வாய்மதங் கொண்டு பிதற்றுகின்றார் நெஞ்ச வஞ்சகரே. 14

தக்கனைச் செற்றவர்க் கேதக ரின்றிலை தந்தவந்த
நக்கனைப் பாடிய நாவல ருள்ளம் நயந்திடவே
கற்கரை யும்படியி ராமலிங்கேசர் கரைந்த தமிழ்
சற்கரைப் பந்தலில் தேன்மாரி பெய்திட்ட தன்மையதே. 15

பீடார் திருவருட் பாவாணர் வந்திப் பெருநிலத்தில்
பாடாத பாட்டையும் பாடிடு வாரெனப் பாமடந்தை
ஏடார் கமலத் திராதயனாவினி லிருக்க லுற்றாள்
ஓடா வனந்தனும் பாதலம் புக்கங் கொளித் தனனே. 16

ஊர்பா டுவார்சிலர் ஓயாமற் செல்வ முதவி செய்வோர்
பேர்பா டுவார்சிலர் பிரியாவிடை யெனும் பெண்கள் குணச்
சீர்பா டுவார்சிலர் **ஸ்ரீராம லிங்கநற் றேசிகர் போல்**
ஆர்பா டுவார்கேட்ட போதே புலன்க ளடங்கிடவே. 17

அருட்பா வெனாது மருட்பா வெனச் சொல்லி யாணவத்தால்
இருட்பா டுலகினி லேறேயென வுழலீனர் கட்கே
பொருட்பா லளிப்பவர் கட்கும் நரகம் பொருந்துமென்றால்
தெருட்பா விகள்படும் பாட்டையுங் கேட்டையுஞ் செப்ப வற்றோ.

அருவருப் பாகிய நோயணு காரந்த காரமென்னும்
ஒருபெரும் பாழ்நிரை யம்புக்கிடா ருலகேத்த நிற்பார்
தெருவருட் சித்த ரெனுமிராம லிங்கநற் றேசிகர் சொல்
திருவருட் பாவிலொரு கவியேனுந் தெரிந்த வரே. 19

பொன்னாலே சூழுலகம் புகழுகின்ற இராமலிங்கப் புனிதஞான
மன்னாலே வாய்மலர்ந்த மன்னருட்பா மாமுறையை மகிழ்வி னோடு
சொன்னாலே நாவினிக்குங் கேட்டாலே வுளமினிக்குந் துதித்தபேர்க்கு
முன்னாலே செய்தவினை முற்றொழிந்து கைகூடு மோக்கந் தானே. 20

எந்நாளு மிறத்தலிலா யிறையவனைப் பொருட்படுத்தி யிம்பரெல்லாம்
பந்நாளும் படித்ததனுட் பயனறிந்து பரகதியில் பதியும் வண்ணம்
இந்நாளி லிராமலிங்க விறையேநீ வாய்மலர்ந்த இனிய பாக்கள்
அந்நாளி லிருக்குமெனி லதிசயித்தே யமுதருந்தா ரமரர்தாமே. 21

வானென்கோ வான்றிரட்டு மமுத மென்கோ
வழுத்திடுமுக் கனியென்கோ மதுர மான
தேனென்கோ தெவிட்டாத சீனி யென்கோ
செங்கரும்பின் சாறென்கோ திராட்சி யென்கோ
ஊனென்கோ வூனிருக்கு முயிர்தா னென்கோ
உயிருடம்பா யோங்குகின்ற வுணர்வு முற்றுந்
தானென்கோ இராமலிங்கத் தலைவா நீசொற்
றனியருட்பா வெனும்பொருளின் றன்மை தானே. 22

தந்தையினுந் தயவுடைய தனிராம லிங்கவருட் டலைவா நின்னை
வந்தனைசெய் கின்றவர்கள் வானுலகத் தின்பமெலாம் வலிய வெய்தி
இந்திரர்போல் நீண்டிருந்திங் கிறுதிதனி லெவராலு மிசைக்கொணாத
சுந்தரமாம் பெருழ்போகந் தோய்ந்திருப்பா ரெனிலுன்சீர் சொல்லற் பாற்றே. 23

தாயுரைத்த வார்த்தையினுந் தனிராம லிங்கவருட் டலைவா மிக்க
நீயுரைத்த வார்த்தையென்றே நிதநிதமுஞ் சிந்தித்து நிட்டை கூடி
ஆயுலகச் செயன்மறந்தே யகமொடுங்கி யத்துவிதா னந்த மென்னுந்
தூயவனு பவமடைந்து சுகித்திருப்பா ரறிஞரெனிற் சொல்வதென்னே.

ஆரியர்க ளுரைத்தநெறி யத்தனையும் நீயுரைத்த வருட்பாவென் னுஞ்
சீரியவோர் நூலதனிற் றிடமாகக் காணுகின்ற திறத்தை நோக்கிப்
பேரியன்ற பெரியரெலாம் பெரிதுவந்து வந்தித்தார் பீழை யுற்றப்
பூரியர்க ணிந்தித்துப் போய்நரகம் புக்கியவம் போகின் றாரே. 25

அண்டவரைக் கடந்தவரை யகத்தவரைப் புறத்தவரை யளவிலேலாப்
பிண்டவரைக் கண்டவரைப் பெரியவரை யரியவரைப் பிரம ஞானம்
விண்டவரைப் பொருள்படுத்தும் வியன் ராமலிங்கவருள் விபுவே நின்னைக்
கண்டவரைக் கண்டாலே கலிதீருங் கடிதகலுங் கவலை தானே. 26

வஞ்சமிலா ராமலிங்க வள்ளால்நீ வாய்மலர்ந்த
செஞ்சொலருட் பாமுறையைத் தெய்வமெனப் பாவித்தும்
விஞ்சவதைப் பூசித்தும் விருப்பமுற பாசித்தும்
அஞ்சுபவ மேயொழித்தா ரவனியுளா ரதிசயமே. 27

**கள்ளமிலா ராமலிங்க கண்யவருட் பிரகாச
வள்ளலார்**வாய் மலர்ந்தமுறை மாமறையென் றறிஞரெலாம்
உள்ளபடி யுரைத்துகந்தா ரோர்புலமு மறியாதார்
எள்ளுனரென் றூலதனை யெவர்பொருட்டா யெண்ணுவரே. 28

அரும்புமலர் காய்கனிபோ லவ்வவருக் கனுபவமாய்
பெரும்புகழ்சே ரருட்பாவாம் பெயரியவோர் நூலதனைக்
கரும்புகைக்கும் படியுரைத்திக் காசினியைக் கனிவித்த
தரும்புகழ்சே ரிராமலிங்க தலைவாநின் சதுரென்னே. 29

அருகாத செல்வ ரருட்பிர காச ரளந்துவைத்தக்
கருகாத நல்லருட் பாவெனும் நூலைக் கனிவுகொண்டு
பெருகா தரத்தொடு பாடப் படிக்கவெப் பெற்றியரும்
உருகாத தன்மையுண் டோசொல் லுவீரிவ் வுலகிடையே. 30

பாலடிசிற்கொண்டு பைம்பொன் கலத்திற் பரிந்தருந்தி
மேலடி மெத்தையின் மேலிருந் தாலொரு மேன்மையில்லை
ஆலடி வீற்றிருந் தோன்புக ழாமருட் பாவிலுள்ள
நாலடி கற்றுணர்ந் தால்வரு மேமுத்தி நாடதுவே. 31

பொருட்சோ தனையுற்ற பூதலத் தென்றும் பொருந்திமிக்க
தெருட்சோதி தெய்வத் திருநிலை யாய்ந்திடுஞ் சிந்தையுள்ளீர்
மருட்சோ தனையற்ற ராமலிங் கேந்திர வள்ளலன்றி
அருட்சோதி தெய்வத்தை யார்காட் டினரிவ் வகலிடத்தே. 32

சாத்திரங் கற்றுச் சமயந் தெரிந்தசற் சங்கமத்தீர்
நேத்திரம் போன்ற **அருட்பிர காசர்** நெகிழ்ந்துரைத்த
தோத்திர ரூபம தாயருட் பாவைத் தொழுதுநிதம்
பார்த்திருந் தாலும் பழவினை யாவும் பறந்திடுமே. 33

பாலிற் கலந்த பழம்போ லுருசிக்கும் பாடல்செய்து
மேலிற் கலந்தவர் மேம்பாட்டைக் கேட்டு வியத்தலின்றி
மாலிற் கலந்தவர் தம்பாட்டைக் கேட்டு மகிழ்வதெல்லாந்
தாலிற் கலந்த சுவைவிட்டு திப்பிகொள் தன்மையதே. 34

வாராத வல்வினைநோய் வந்தாலும் வன்மையொடு
சேராத பாவமெலாஞ் சேர்ந்தாலும் — தீராதென்
றூர்சொன்னா ரெங்களருட் பிரகாசப் பெருமான்
பேர்சொன்னாற் போமே பிணி. 35

வாழி வடற்சிற்சபையில் வாய்ந்தநட ராஜரருள்
வாழி யவண்பூசிக்கு மாதவர்கள் — வாழியென்றும்
வள்ள லிராமலிங்க மன்னனடி யார்களெல்லாம்
புள்ளலிலா வின்ப மியைந்தே. 36

—கூடலூர். சிவ. துரைசாமி தேசிகர்.

தேரூர்ந்து மேருவலஞ் செய்தொளிரும் செங்கதிர்போற் றிகழ்ந்துநாளும்
நீரூர்ந்த கடலுலகிற் கருட்கிரணந் தனைப்பரப்பி நெடிய மூலங்
காரூர்ந்த குப்பாயங் கிழிய**அருட் பெருஞ்ஜோதி** காணக்காட்டுந்
தாரூர்ந்த வயங்கெழுதோள் இராமலிங்ககுரு வடலூர்ச்சபை கண்டோனே 37

கண்டாய்நீவடலூறுசிற்சபையி**லருட்பெருஞ்ஜோதி**கண்டபின்னே
கொண்டாய்நீள் மோனபதங் கல்லாலின் புடையமர்ந்தோன் கோலம்பூண்டாய்
தண்டாய்நீங் காத்தொழும்ப நடனினாய் எனையுனடித் தண்டேன் மாந்தும்
வண்டாநீர் மையனாகப் பணித்தி**அருட் பிரகாச வள்ளி யோனே.**

வள்ளலாய் வடலூருள் வருவார்க்குன் அருளமுதம் வழங்கா நின்றாய்
கொள்ளலாம் பரிபாக மின்மையினாற் பரிந்தேத்திக் கொளமாட்டாமல்
எள்ளலா மலத்தழுந்தி மாழாந்தேன் எனக்குமெந்தா யிரங்கு வாயோ
கொள்ளலா மலவுடல்பொன் னுட்லாக்கும் **இராமலிங்கப் புனிதத்தேவே.** 39

தேவேமெய்ஞ் ஞான**அருட் பிரகாச வள்ளலெனத்** திகழாநிற்குங்
கோவேயெண் குணமலையே **வடலூறுசிற்** றம்பலத்துட் குலவுஞானப்
பூவேயப் பூமணமே மணங்கமழ்செந் தேனேநின் பூந்தாட்கென்சொற்
பாவேறத் தொண்டுகொண்டாய் முன்னெதுமா தவம்புரிந்தேன் பதகனேனே.

—மஹாவித்வான் சித்தாந்தரத்நாகரம் அரன்வாயல் **வேங்கடசுப்பு பிள்ளை.**

திருவளர் வடலூர்ச் செழும்பதி யமர்ந்த
உருவளர் ஞான வொளியே போற்றி
யான்செயும் பிழைகள் யாவுநீ பொறுத்துன்
தேன்செய் பதாம்புயஞ் சேர்த்தருள் போற்றி
போதவா னந்த பூரணனே யெனக்
காதரவாகி வந் தருளுக போற்றி
என்னையும் பொருளா வேற்று நின்பாத
சன்னிதி வைத்தருள் தாயே போற்றி
நின்பத நேய நிலைஇய வென்னைச்
சன்மார்க் கத்திற் சார்த்துக போற்றி
சற்குரு ராய தயாநிதி போற்றி
எற்கிரு ளொழித்த விறையே போற்றி
போற்றி போற்றிநின் புனைதரு மடிமலர்
போற்றியென் னுட்டடம் பூத்து வாழியவே. 41

—வேலூர் பத்மநாப முதலியார்.

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

மாநில வரைப்பிற் பிறவிபற் பலவா மற்றவற் றரிதுமா னிடமென்
றீனுல குரைக்கு மதிலுயிர்க் குறுதி யெய்துத லரிதென்ப ரனையுந்
தாநொரு பொருளா வெடுத்தினி தாண்டுதரைமிசைச்**சுத்தசன்மார்க்க**
மேனிலை வைத்த சற்குரு மணியின் வியனிலை யுரைத்திட லரிதே. 42

சேலரு வயல்சூ ழுத்தர ஞான சித்திபுரத் தனி வாழ்க்கை
சாலரூச் சுத்த சமரச ஞான தயாநிதி யடியனே னுளத்தின்
பாலரு தோங்கும் **இராமலிங் கப்**பேர்ப் பகருங் குருசிகா மணிதன்
வாலரூப் பாத யுகளதா மரையென் மனத்தட மலர்ந்துவா ழியவே. 43

—பெங்களூர் இராகவலு நாயகர்.

பவக்கடல்கடந்துகரைபெரு துழலும்பாவியேன் றனையதிற்சேர்க்கத்
தவக்கட லனையார் புகழ்தருந் தனதாட்சார்புதந்தருளுதற்பொருட்டே
அவக்கடல் கடத்தியருள் வடலூரி லமர்குரு ராமலிங் கப்பேர்
எவக்கடல் கடந்துமெங் குருராய னிருசர ணென்றும்வாழ்த் திடுவாம்.

உலகினி லெவரு மலகிலா விறும்பூ துறப்பல வற்புதங் காட்டி
நிலவுறீ இயொளிருமறைமுடிவாழ்க்கைநீத்தெமையாளுதற்பொருட்டுக்
குலவுமா நிலத்தின் மானிட வுருக்கொள் குருமணி ராமலிங் கப்பேர்
இலகுசன் மார்க்கத் திறையடி யென்றனிதயத்திலென்றும்வாழியவே.

—திரிசிரபுரம் மா. லோகநாத செட்டியார்.

சீர்பூத்த மறைமுனிவ ரகம்பூத்த நலம்பூத்த திறத்தி ஞனிப்
பார்பூத்த மயல்பூத்த எனதுளத்திற் பூத்தநகை பாறப் பூத்த
ஏர்பூத்த அருணயன இணைபூத்த இருந்தவனிங் கிறைமை பூத்த
பேர்பூத்த போதசிதம் பரராம லிங்கனடி பேணி வாழ்வாம். 46

—சென்னை நூனை சோமசுந்தர நாயகர்.

விசித்திர விஸ்வ மாயிகம் — விகாரம் ருத்யு பஞ்சனம்
சரீர ரூப வர்ஜிதம் — ஸ்வயம் ப்ரகாச லக்ஷணம்
தநுத்ர யேண சோபிதம் — தராதி தத்வ தாரிணம்
குருத்த மார்ய **ராமலிங்க** — கோமணிம் நமாம் யஹம். 47

சிதாத்ம தேஜ பாஸ்வரம் — சிவானு பூதி ரஞ்சனம்
சதாத்ம கோடி நாயகம் — ஷடாந்த ஜ்யோதி பாஸ்கரம்
பதார்த்த சோத நாஸ்ரயம் — பவாப்தி சோஷ ணகரம்
குருத்த மார்ய **ராமலிங்க** — கோமணிம் நமாம் யஹம். 48

சராச ராத்ய ரூபகம் — சதோத யார்க்க சிந்திதம்
க்ஷரா க்ஷரத்வ யாதிகம் — ஸநாதநம் புரா தநம்
பரா பரப்ர காசகம் — பரோக்ஷ போத வர்ஜிதம்
குருத்த மார்ய **ராமலிங்க** — கோமணிம் நமாம் யஹம் 49

—ஓர் அன்பர்

அறுசீர் விருத்தம்

அருள்பழுத்த செழுங்கனியேஅகம்பழுத்தசிவஞானஅமுதேமுத்திப்
பொருள்பழுத்த அருட்பாவை எமக்களித்த தெய்வமணப் பூவே என்றும்
மருள்பழுத்த அடியேங்கள் மனவிருளை அகற்றவரு மணியே மெய்ம்மைத்
தெருள்பழுத்த வடலூர்வாழ் இராமலிங்க நினதருளைச் சிந்திப்பேனே. 50

தேன்கலந்த திருவமுதாந் தேவாரத் திருப்பாட்டைத் தினமு நாடி
'**நான்கலந்து பாடுங்கால் நானறியேன்** எனை' எனநீ நவின்ற பாட்டை
வான்கலந்த **வடலூர்வாழ் இராமலிங்க மணியே**யான் வழுத்துங் காலை
ஊன்கலந்த உயிரெல்லாம் உளமெல்லாம் உணர்வெல்லாம் உருகுமாலோ.

வள்ளால்நின் வாசகத்தை வடித்ததமிழ்த் தேனென்கோ வானோர்எய்த
அள்ளாத அமுதென்கோ அருளென்கோ அன்பென்கோ அறமேஎன்கோ
பொள்ளாத மணியென்கோ பொருளென்கோ பொன்னென்கோ புலன்கள்நாடி
விள்ளாத வீடென்கோ **இராமலிங்க** மாமணியே விரிக்கொ ணாதே.
— **காவேரிப்பாக்கம். ரா. நமச்சிவாய முதலியார்.**

எத்தனைப் பிறவிக ளெடுக்கவைத் தும்பிரமன் இன் னுஞ்சலிக்கவில்லை
இறப்புத் தொழிற்பல விசைத்துமவ் வியமனுக் கென்பாலி ரக்கமில்லை
நித்தமும் விடாதனு பவிக்கவரு முன்செய்த நீள்வினையொ ழிந்ததில்லை
நெஞ்சமெண் பதுகோடி நிதநினைக் குந்தொழிலைநிமிடமும றக்கவில்லை
சித்தமொடு புத்தியுஞ் சிந்தனைவி சாரணைச் சிறிதுங் குறைந்த தில்லை
சிறியனே னென்செய்வே னிவ்வகைத் துன்பெலாந் தீர்ந்திடச்செய்தருளுவாய்
சித்தர்முத் தர்கள்பத்தர் நற்றவர் பெரும்புலவர் சேர்வடற்சிற் சபையில்வாழ்
திருவருட் புரவாச மருவுமுத் தமர்நேச திருவருட் பிர காசனே.53

ஞாலமதின் மனமொத்த நண்பினரை வஞ்சித்த நயமுளேன் நல்லோர்தமை
நாத்தழும் பேறவன் மொழிநவிலு வேனுன்றன் நாமமொரு போதுமுரையேன்
சாலமட வார்தமைத் தஞ்சமென வெண்ணுவேன் தவவிரதத்தருமநினையேன்
தானஞ்செய் வோரைத் தடுக்கவறி வேன்றீயர் தம்மினுந் தவறு புரிவேன்
காலமெல் லாங்களவு செய்வோர் தமக்குளவு கரவிற் கலந்துசொல்வேன்
கலியுறுங் கயமைபல கருதினே னெனினுமிக் கடையேனையாண் டருளுவாய்
சீலமிகு மெய்யடியர் சேரும்வட லூரெனுஞ் சித்திபுர சிற்சபையில் வாழ்
திருவருட் புரவாச மருவுமுத் தமர்நேச திருவருட் பிர காசனே. 54
—**காரணப்பட்டு. கந்தசாமி பிள்ளை.**

திருச்சிற்றம்பலம்

10. அருட்பிரகாச மாலை

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருப்பொதுவில் ஞானநடம் புரிகின்ற தெய்வசிகா மணியின்சேயை
இருட்குலத்தைப் பெருக்குகின்ற மடமையிடர் மாற்றவந்த இரவிதன்னைக்
கருக்கணக்கில் லாதவனைக் **காலனறு காதகனல் மேனி யானை**
அருட்சமயத் தந்தையினை அன்பருக்குத் தாயானையடைந்து வாழ்வாம்!

முருகென்னும் பொருள்விளங்க முத்திளமை யெழில்துலங்கு முகத்தினானைத்
தருணமழை போலடியார் தாகத்தைத் தணிக்கின்ற தயைமிக்கானைக்
கருணைவிரி மனத்தானை **யெவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போற் கருதுவானை**
தருமமணியென் றுலகமெலாந் துதிபடைத்தக் கோனைமனங் தறித்து வாழ்வாம்! 2

எத்தனையோ தத்துவங்கள்! அத்தனைக்கும் இசைவாகி யவற்றின் மேலாய்
ஒத்துலகில் எல்லாரும் ஒருகுலமாய் அருட்பொதுவிற் செழிப்புற்றோங்கச்
சுத்தசிவ சன்மார்க்க சங்கத்தை முறைவகுத்த சோதிதன்னை
சித்தெல்லாம் வல்லவனைத் திருஞான தேசிகனைச் சிந்தை செய்வாம்!

ஊனுருவி, உயிருருவி, யுள்ளுருவிப் பாய்ந்தின்ப வூற்றெடுக்கும்
தேனருவி யாகிவள்ர் **தெய்வீகத் திருவருட்பா** செழித்த வூற்றை
மானவர்க்குப் புதுவழியும் புதுயுகமும் புதுவாழ்வும் வழங்கி ஞான
வானரசைக் கொணர்ந்தானைத் துரியவள நாட்டரசைவழுத்திநிற்பாம்!

பித்துலகர் பிதற்றுகின்ற மதவாதச் சூதுகளைப் பிறகிட் டோட்டிச்
சுத்தான்ம வொருமைப்பாட்டின் உரிமைநெறி முதன்முதலிற் றுலக்கி ஞானச்
செத்தாரை யெழுப்புகின்ற ஞானசஞ் சீவியினை, அமர வாழ்வின்
வித்தகனைத் தமிழ்வேத மகரிஷியை விளம்பியுளம் பொங்கு வோமால்!

தினைத்துணையும் பேதமின்றிச் சீவகா ருண்யவழி சேர்ந்து வாழ
மனத்திருளை மாற்றியறி வானந்தத் துரியமலை வள நாடேறி
நினைத்திடவும் முடியாத நிலைக்கு நம்மை யழைத்தானை நேரிலோர்நாள்
அனைத்துலகும் அறிவானைத் தமிழரினும் அறியானை யணிந்து வாழ்வாம்! 6

பலமதங்கள் ஒன்றெனவே வடக்கினிலு மேற்கினிலும் பகருமுன்பே
தலை முயருந் தமிழகத்தில் அருளான்மச் சமரசத்தை நாட்டி ஞான
கலமுயருங் குருமணியை **நவயுகத்து நபிமணியை** இன்ப மோங்கி
உலகுயருந் தவமணியை உண்மையறி வொளிமணியைப் போற்றுவோமால். 7

மருட்சமய வாதுகளும், மாமாலச் சடங்குகளும், மண்ணைக் கௌவ
இருட்சாதி வேற்றுமைகள் இடர் செய்யும் பிரிவினைகள் இரிந்து தேய
பொருட்செறிந்த மணிவாக்கும், பொதுநலஞ்செய் புண்ணியமும் பூண்டெழுந்த
அருட்சோதி ராமலிங்கப்பெருமானின் அடிமலர்கள் முடியில்வைப்பாம்.

—சுவாமி **சுத்தானந்த பாரதியார்.**

திருச்சிற்றம்பலம்

11. கீர்த்தனை

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இராகம் - மத்யமாவதி - ரூபக தாளம்

பல்லவி

வாருங்கள் வாருங்கள் என் சகோதரப் பெண்களே
வந்து சற்சங்கஞ் சேருங்கள். வா

அனுபல்லவி

சன்மார்க்க சுத்த சமரச ஷடாந்த ஞானச் சங்கமது
நன்மார்க்கம் நித்த மோங்கி வளர்ந்து பெருகிப் பொங்கிடவே வா

சரணங்கள்

அங்கம் குளிர்ந்துமே திருவருட் கொடி வளர்த்தியே
தங்கத் திருமேனியாகி யெங்கும் பிரக்யாதிபெற்றுப்
பொங்கிக் கனிந்துள்ளம் போற்றிச் சயசய வென்று
நங்கள் **இராமலிங்க சுவாமி**யாந் திருநாதரடிவணங்க. வா 1

இருள்தனை யோட்டியே யெங்குந்திரு விளக்கேற்றியே
மருளெனும் மாயா மயக்கத்தை நீக்கியேதிரு
வருளெனும் பராசத்தித் திருக் கொடியினை வளர்த்தியே
அருட்பெருஞ் ஜோதிக்கனியை யுண்டானந்தம் பொங்கவே. வா

தடைகளைத் தீருங்கள் முற்றுந் தனிப்பெருங் கருணைக்குள்ளாகுங்கள் மாயா
படைகளை யோட்டுங்கள் நம்பாச பந்தத்தை யகற்றுங்களருள் ஞானக்
கொடையினை நாட்டுங்கள் குணாதீதனை திருக்குமரனடி சாரநன்
னடையினைப் பழகுங்கள் நம் இராமலிங்க சுவாமியை நாடுங்கள். வா 3

மருட்பாலை விரும்பாதீர்க ளுலகமும்மல மயக்கத்தில் வீழாதீர்களஞ்ஞான
விருட்பாலைக் குடியாதீர்க ளிருவினையி லுழலாதீர்கள் மெய்ஞ்ஞானப்
பொருட்பாலை யுண்டுபரிபூர ணத்திலமரவே திருவருட்பிரகாச வள்ளலருளியதிரு
அருட்பாவை நாடோறும் போற்றி வளர்த்திப் பக்தியாய்ப் பாடிடவே. வா 4

ஜாதிபேதமத மென்பதிங் கொன்றுமில்லை யித்தடைகள் நமக்குள்
ஆதிகாலத்தி லணுவளவுமில்லை யப்படி யிருக்கினும் ஞானம்
போதிப்பதினிலேயிப்பேதாபேதங்களில்லையென வெல்லோருமெச்சமய
ஜாதியிலுள்ளோரும் வந்துசார்ந்து **சுத்தசன் மார்க்கத்தை வளர்த்துங்கள்.**

இராகம் - சஹானா - ரூபக தாளம்

பல்லவி

அருட்பாவின் பெருமையை யாராலே சொல்லலாகும் திரு
அருட்பாவின் பெருமையை யாராலே சொல்லலாகும். அரு

அநுபல்லவி

ஏழேழுலகத்தி லுள்ளோர்களெலா மொன்றுகூடித் திரு
நாவாலேயுரைத்தாலுமுரைக்கலாகுமோ வதன்பெருமையைத் திரு. அ

சரணங்கள்

தில்லையம்பல வாணன்திரு நடனமாடியாடி நம்வள்ளல் நெஞ்சங்
கல்லைப் போலுறைந்திருக்குங் கரணங்களை யுருக்கி யுருக்கித்
தொல்லைவல் வினைகளைத் தூரவிரட்டியோட்டி வாட்டி வாட்டி
எல்லையில்லா வானந்த மளித்தெடுத் தெடுத்துரை செய்தருளியதிரு.அ

அருட்பெருஞ் ஜோதியா யுள்ளோங்கி நின்றம்பலவாணன்
திருவருளமுதை யூட்டியூட்டி யுள்ளொளி வாக்கித் தேக்கித்திரு
வருட்பாப் பாடெனத் திருவருளுதயமாகி யெடுத்தெடுத்துக்கொடுத்துத்
திருவருள்ஞானானுபவமுதலெலாந்திரட்டித்திரட்டிப்பாடியருளியதிருஅ

பத்தர்களெலாங் கூடியுருகியுருகிப் பாடிக்கனிந்து கனிந்துண்டாலுஞ்
சித்தர்களெலாஞ்சேர்ந்துதெளிந்துதெளிந்துகண்டுகண்டுணர்ந்தாலும்
முத்தர்களெலாம நாடிமுழுகிமுழுகிப் புணர்ந்தணைந் தறிந்தனுபவித் தாலுமநட
சித்தனிடத்தினிற்றிருவம்பலவாணர்தம்பெருமையையருள்செய்ததிரு

ஜோதிரூபமாகி யதிலொரு வீதியை யுண்டாக்கி மூவாறுநிலையில்
ஆதியிலிருந்துவந்து வந்து மாயாசத்தி சத்தாகள்வரநாளைக் தறைத்துவிரட்டப்
பாதிமதி யணிந்த திருப்பரமனருளாலே யப்படிகளையெலா மேறிச்
சோதித் துரியா தீதத்திற் சுகித்திருந்த வுண்மை யெலா மருளிச் செய்ததிரு. அ 4

—பொன்னம்மாள் அம்மையார்.

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா
வசனபாகம்

சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்க
1. சத்திய விண்ணப்பம்

அட்ருபெருஞ்ஜோதி

உத்தரஞான சித்திபுரமென்றும், உத்தரஞான சிதம்பரமென்றும் திருவருளாலாக்கப்பட்ட ஆக்கச் சிறப்புப் பெயர்களும், **பார்வதிபுரமென்றும், வடலூரென்றும்** உலகியலாற் குறிக்கப்பட்ட குறிப்புப் பெயர்களும், பெற்று விளங்குகின்ற **தெய்வப் பதியினிடத்தே,** இயற்கை விளக்க நிறைவாகியுள்ள ஓர் சுத்த சிவானுபவ **ஞானசபையில்,** இயற்கை யுண்மை நிறைவாகிய, **திருவுருவைத் தரித்து,** இயற்கையின்ப நிறைவாகிய சிவானந்த ஒருமைத் **திருநடச் செய்கையை,** எவ்வுயிரும் இன்பமடைதற் பொருட்டே செய்தருளுகின்ற,

எல்லாம்வல்ல தனித்தலைமைக் கடவுளாகிய

அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே !

தேவரீரது திருவருட் சமுகத்தில் யான் செய்து கொள்ளுகின்ற சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்க சத்திய விண்ணப்பம் :—

இவ்வுலகினிடத்து ஆறறிவுள்ள உயர்வுடைத்தாகிய தேகத்தைப் பெற்ற யான், இத்தேகத்திற்கு இடைக்கிடை நேருகின்ற

மரணம், பிணி, மூப்பு, பயம், துன்ப முதலிய அவத்தைகளெல்லாவற்றையும் நிவர்த்திசெய்து இத்தேகத்தையே நித்திய தேகமாக்கிக் கொண்டு, எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எத்துணையும் தடைபடாத பேரின்ப சித்திப் பெருவாழ்வைப் பெற்று வாழ்தல் வேண்டுமென்பதே,—எனது சத்தியமான அதிதீவிர விருப்ப முயற்சியாக இருக்கின்றது.

எனது விருப்ப முயற்சி இங்ஙனமாக, அவத்தைகளெல்லாவற்றையும் நீக்கி, இத்தேகத்தை நித்திய தேகமாக்கி, எக்காலத்தும் அழியாத பேரின்ப சித்திப் பெருவாழ்வைப் பெற்று வாழ்தல், எதனாற் பெறுதல் கூடுமென்று அறியத் தொடங்கிய தருணத்து :—

வேறு எந்த வழியாலும் பெறுதல் கூடாது, எல்லாமுடைய கடவுளது திருவருட் சுதந்தரம் ஒன்றாலே பெறுதல் கூடுமென்று தேவரீர் திருவருளால் அறிவிக்க உள்ளபடி யறிந்தேன்.

பின்னர், திருவருட் சுதந்தரம் நமக்கு எந்த வழியாற் கிடைக்குமென்று அறியத் தொடங்கிய தருணத்து :—

எனது, யானென்னும், தேக சுதந்தரம், போக சுதந்தரம், ஜீவ சுதந்தரம் என்னும் மூவகைச் சுதந்தரங்களும் நீங்கியவிடத்தே கிடைக்குமென்று தேவரீர் திருவருளால் அறிவிக்க உள்ளபடி அறிந்தேன். ஆகலில், எனது சுதந்தரமாகக் கொண்டிருந்த தேக சுதந்தரத்தையும், போக சுதந்தரத்தையும், ஜீவ சுதந்தரத்தையும், தேவரீர் திருவருட்கே சர்வ சுதந்தரமாகக் கொடுத்து விட்டேன். கொடுத்த தருணத்தே, இத்தேகமும், ஜீவனும், போகப் பொருள்களும், சர்வ சுதந்தரராகிய கடவுள் பெருங்கருணையாற் கொடுக்கப் பெற்றன மன்றி, நமது சுதந்தரத்தாற் பெற்றனவல்ல வென்னும் உண்மையை அருளாலறிவிக்கவும் அறிந்துகொண்டேன். இனி, இத் தேகத்தினிடத்தும் ஜீவனிடத்தும் போகப் பொருள்களிடத்தும், தேவரீர் திருவருள் சாட்சியாக எனக்கு எவ்விதத்தும் யாதோர் சுதந்தரத் தோற்றமும் தோற்ற மாட்டாது.

தேவரீர் திருவருட் சுதந்தரத்தை என்னிடத்தே வைத்தருளி, மரணம், பிணி, மூப்பு, பயம், துன்ப முதலிய அவத்தைகளெல்லாவற்றையுந் தவிர்த்து, இத்தேகத்தையே நித்திய தேகமாக்கி, எக்காலத்து மழியாத பேரின்ப சித்திப் பெருவாழ்வில் என்னை வாழ்வித்தல் வேண்டும்.

இத் தேகத்தைப்பெற்ற எல்லாச் சீவர்களுக்கும் எனக்கறிவித்த வண்ணமே அறிவித்து அவரவர்களையும், உரிமையுடையவர்களாக்கி வாழ்வித்தல் வேண்டும்.

தேவரீர் பெருங்கருணை ஆட்சிக்கு வந்தனம் வந்தனம்!

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்தியப்

2. பெரு விண்ணப்பம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இயற்கை யுண்மை நிறைவாகியுள்ள ஓர் சுத்த சிவானுபவ வெளியில் இயற்கை விளக்க நிறைவாகி விளங்கிய **அருட்பெருஞ்ஜோதி சொரூபராய்,** இயற்கை யின்ப நிறைவாகி யோங்கிய, சிவானந்த ஒருமைத் திருநடச் செய்கையை, எல்லா உயிர்களும் இன்பமடைதற் பொருட்டுத் திருவுளக் கருணையாற் செய்தருளுகின்ற,

சர்வ வல்லபராகிய தனித்தலைமைக் கடவுளே!

[சிற்றணுப் பசு]

அறிவென்பது ஓர் சிறிதுந் தோற்றாத அஞ்ஞான மென்னும் பெரிய பாசாந்தகாரத்தில் நெடுங்காலம் **சிற்றணுப்பசுவாகி** அருகிக் கிடந்த அடியேனுக்குள் உள்ளொளியாகி யிருந்து, அப்பாசாந்த காரத்தினின்றும் எடுத்து, எல்லாப் பிறப்புடம்புகளிலும் உயர்வுடைத்தாகிய ஆறறிவுள்ள இம்மனிதப் பிறப்புடம்பில் என்னை விடுத்துச் சிறிது அறிவு விளங்கச்செய்த **தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை** எங்ஙனம் அறிவேன்! எவ்வாறு கருதுவேன்!! என்னென்று சொல்வேன் !!!

[பகுதிப் பேரணு உரு]

எல்லாம்வல்ல இயற்கை யுண்மைக் கடவுளே!

உபசாரத்தாற் பெற்ற தந்தையென்பான் ஒருவனது சுக்கிலத் துளியின்கண், என்னை ஓர் **பகுதிப் பேரணு** வுருவிற் பெருகி வெளிப்பட விருத்திய காலத்திலும் எனக்குள் உள்ளொளியாகி யிருந்து அப்பகுதிப் பேரணு வுருவைச் சிருட்டித்தருளினீர். அன்றிப் புறத்தில் யாவராலுஞ் சகிக்கப்படாத அதன் அருவருப்பையும் அசுத்தத்தையும் தீ நாற்றத்தையும் சகித்து, அச்சுக்கிலத் துளியினிடத்து ஓர் ஆவியுருவாகியிருந்து அத்துளியின் கண்ணுள்ள பல்வகை விரோத

தத்துவங்களாற் சிறிதுந் தடைபடாமல் என்னுருவையும் காத்தருளினீர். அன்றி, அங்ஙனம் அரும்பிய ஆன்ம சத்திக் கலைகள் வெளிப்பட விளக்கி வளர்த்தும் அருளினீர்.

உபசாரத்தாற் பெற்ற தாயென்பாள் ஒருத்தியின் சோணிதத் திரளில், என்னுருவைச் சேர்க்கும் வரையில், அப்போதப்போது என்னுருவைச் சிதைப்பதற்கு எதிரிட்ட துரிசுகளெல்லாவற்றையும் நிக்கிரகஞ் செய்தருளினீர். இங்ஙனம் புரிந்த **தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை** எங்ஙனமறிவேன்! எவ்வாறு கருதுவேன்!! என்னென்று சொல்வேன்!!!

[பூதப் பேரணு உரு]

எல்லாமுடைய இயற்கை விளக்கக் கடவுளே!

தாய் கருப்பையிற் சோணிதத் திரளிற் சேர்த்து, என்னை ஓர் பூதப் பேரணுவுருவிற் பெருகி வெளிப்பட இருத்திய காலத்திலும் எனக்குள் உள்ளொளியாகியிருந்து **அப்பூதப் பேரணுவுருவைச்** சிருட்டித்தருளினீர். அன்றிப் புறத்தில் எவராலுஞ் சிறிதுஞ் சகிக்கப்படாத அதன் அசுத்தம், அருவருப்பு, துர்க்கந்த முதலியவற்றைப் பொறுத்து அச்சோணிதத்திரளில் ஓர் ஆவி யுருவாகியிருந்து, அத்திரளினுள்ள பல்வகை விரோத தத்துவங்களாற் சிறிதுந் தடைபடாமல் என்னுருவைக் காத்தருளினீர். அன்றியும், அவ்விடத் தெதிரிட்ட துரிசுகளெல்லாவற்றையும் நிக்கிரகஞ் செய்தருளினீர். அன்றி, அங்ஙனம் பூத்த **ஆன்ம சத்திக்கலைகள்** வாட்டமடையாது வெளிப்பட்டு விளங்க வளர்த்தருளினீர்.

[பவுதிக பிண்ட வடிவு]

அன்றியும், தாய் கருப்பையினிடத்தும் பூதப் பேரணுவுருவிற் கிடந்த என்னை, அக்கருப்பையிற் **பவுதிக பிண்ட வடிவில்** இருத்தும் வரையில், நச்சுக்கிருமி, நச்சுக்காற்று, நச்சுச்சுவாலை முதலிய வுற்பாத வகைகளால் எனது பூதப்பேரணுவுருச் சிதறி வேறுபடாமலும் காத்தருளினீர். அன்றியும், தாய் கருப்பையிற் பவுதிக பிண்ட வடிவில் என்னை யிருத்திய காலத்திலும், எனது இச்சை ஞானக் கிரியைகளை வெளிப்படுத்துதல், முதலிய உபகரிப் பதிகரிப்புகளுக்குரிய, உபயோக தத்துவ வுறுப்புக ளெல்லாவற்றையும் குறைவின்றி வகுத்து அமைத்து வளர்த்துக் காத்தருளினீர். அன்றியும், அடியேன் தாய் கருப்பையிற் பிண்டவடிவிற் கிடந்தகாலத்து, இரும்பிற் பெரிதுங் கடினமுடையதாய், இருட்குகையிற் பெரிதும் இருளுடையதாய், மிகவுஞ் சிற்றளவுடையதாய், அசுத்த முதலியவற்றால் நிரம்பிய அக்கருப்பையினுள் நெருக்கத்தாலும் வெப்பத்தாலும் புழுங்கிய

புழுக்கத்தினுல் வருந்தி வருந்தி களைத்த போதெல்லாம், அங்ஙனம் **அமுதக்காற்றை** அடிக்கடி மெல்லெனவீசுவித்து, அவ்வருத்தமுங் களைப்புந் தவிர்த்துக் காத்தருளினீர்.

அன்றியும், தாய் கருப்பையிற் பிண்டவடிவிற் கிடந்து பசியினுற் பரதவித்து மூர்ச்சித்த போதெல்லாம் பூதகாரிய அமுதத்தை எனக்கு ஊட்டுவித்துப் பசியை நீக்கி மூர்ச்சை தெளிவித்தருளினீர். அன்றியும் தாய் கருப்பையிற் பிண்ட வடிவிற் கிடந்து, பேய்வெருட்டாலும், பேரிருட்டாலும், பயந்தபோதெல்லாம் **நாதவொலியாற்,** பேய் வெருட்டையும், **விந்து விளக்கத்தால்,** பேரிருட்டையுந் தவிர்த்து, என் பயத்தை நீக்கி யருளினீர். அன்றியும், தாய் கருப்பையின்கண் நேரிட்ட பெருந்தீ, பெருங்காற்று, பேரோசை, பெருவெள்ளம், பெரும் புழு முதலிய உற்பாத துரிசுகள் அனைத்தையும் தவிர்த்துக் காத்து அப்பிண்ட வடிவில் எனக்கு ஓரறிவையும் விளக்கி யருளினீர்.

அன்றியும், உலகினிடத்தே பிறந்து அனுபவிப்பதற்குரிய சுக வனுபவப் பெருக்கம், ஆயுட் பெருக்கம், முதலிய நன்மைகளையும் எனக்கு அப்பிண்ட வடிவின்கண்ணே அமைத்தருளினீர்.

அன்றியும், சோணிதக்காற்றின் அடிபடல், யோனி நெருக் குண்ணல் முதலிய அவத்தைகளால் அபாயம் நேரிட வொட்டாமற் காத்து இவ்வுலகி னிடத்தே தோற்றுவித் தருளினீர். இங்ஙனம் புரிந்த "**தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை**" எங்ஙன மறிவேன்! எவ்வாறு கருதுவேன்!! என்னென்று துதிப்பேன்!!!

எல்லாமாகிய இயற்கை யின்பக் கடவுளே!

தந்தை யென்பவனது சுக்கிலப் பையின்கண், யான் வந் தமைந்த கணப்போது தொடங்கி, தாயென்பவளது சோணிதப் பையின்கண், சென்றடைந்த கணப்போதிற்கு, முன்கணப்போது வரையுமாக, என்னுலொருவாறு அளவிடப்பட்ட **ஒருகோடி, ஒன்பது லக்ஷத் தறுபதினுயிரங்** (1,09,60,000) **கணப்போது** பரியந்தம் எவ் வகைத் தடைகளும் வாராதபடி பகுதிப் பேரணுவுருவிற் கிடந்த எனது அகத்தினும், புறத்தினும், அருவாகியும், உருவாகியும் சலித் தன் முதலியவின்றி, **அன்பொடும் அருளொடும்** பாதுகாத்திருந்த **தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணைத்** தன்மைக்கு—இவ்வுலகில் ஒருவாறு ஒரு கணப்போது பாதுகாத்தலிற் சலிப்படைந்தும், தளர்ச்சியடைந்தும், அருவருப்புற்றும், சுதந்தரமற்றும், பராக்கி லிருந்துந், தடைபடுகின்ற **தந்தை** முதலிய ஜீவர்கள் கருணைத்தன் மையை, ஒப்பென்று சொல்வதற்கு எவ்விதத்தினுஞ் சிறிதாயினும் மனந்துணியாமையால், அங்ஙனம் உபசரியாதவனுகி யிருக்கின்றேன்.

ஆகலில் "**தேவரீர் திருவருட் பெருங்கருணையை**" யென்னென்று கருதுவேன்! என்னென்று துதிப்பேன்!!

அருட்பெருஞ்ஜோதித் தனித்தலைமைக் கடவுளே!

தாயென்பவளது சோணிதப்பையின்கண், யான் வந்தமைந்த கணப்போது தொடங்கி, இவ்வுலகிற் றோன்றிய கணப்போதிற்கு, முன் கணப்போதுவரையுமாக என்னுலொருவாறு அளவிடப்பட்ட **ஆறுகோடி நாற்பத்தெட்டு லக்ஷங் (6,48,00,000) கணப்போது** பரியந்தம், எவ்வகைத் தடைகளும், எவ்வகை ஆபத்துகளும் வாராதபடி, பூதப் பேரணு வுருவிலும், பிண்டப் பெருவடிவிலும் கிடந்த எனதகத்தினும், புறத்தினும், அருவாகியும், உருவாகியும், சலித்தன் முதலிய வின்றிப், பெருந்தயவினேடு பாதுகாத்திருந்த **தேவரீர் திருவருட் பெருங்கருணைத்** தன்மைக்கு, — இவ்வுலகில் ஒருவாறு ஒரு கணப்போது பாதுகாத்தலிற் சலித்தும், தளர்ந்தும், அருவருத்தும் பரதந்திரித்தும், பராக்கடைந்தும் தடைபடுகின்ற, **தாய்** முதலிய ஜீவர் கருணைத் தன்மையை ஒப்பென்று சொல்வதற்கு, எவ்வகையினும், எத்துணையும் மனந் துணியாமையால் அங்ஙனம் உபசரியாதவனுகி யிருக்கின்றேன். ஆகலில், '**தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணையை**' என்னென்று கருதுவேன்! எங்ஙனந் துதிப்பேன்!!

யாவராலும் பிரித்தற்கொருவாற்ருனுங் கூடாத **பாசமென்னு மகாந்தகாரத்தில்,** யான் அதுவென்னும் பேதந்தோற்ருது அருகிக் கலந்து, அளவிறந்த காலம் முன்பின்னென்பதின்றி மூர்ச்சித்துக் கிடந்த என்னை, அம்மகாந்தகாரத்தி னின்றும் ஓர் கணப் பொழுதினுள், அதிகாரணக் கிரியையால், அதிகாரணப்பகுதி யுருவிற் பிரித்தெடுத்தருளிய '**தேவரீரது திருவருட் பேராற்றலை**' என்னென்று கருதி! என்னென்று துதிப்பேன் !!

சத்திய ஞானனந்தத் தனித்தலைமைக் கடவுளே!

காரணக் கிரியையாற் காரணப்பகுதி யுருவினும், அதிசூக்குமக் கிரியையால், அதிசூக்குமப் பகுதியுருவினும், சூக்குமக் கிரியையாற் சூக்குமப் பகுதியுருவினும், பரத்துவ சத்தி சத்தரால் பூதவுருவினும், அபரத்துவ சத்தி சத்தரால் பவுதிக வடிவினும் ஓர் கணப்போதினுள் என்னைச் செலுத்தாமற் செலுத்திய '**தேவரீரது திருவருட் பேராற்றலை**' என்னென்று கருதி! என்னென்று துதிப்பேன் !!

அகண்ட பூரணனந்தராகிய
அருட்பெருஞ்ஜோதிக் கடவுளே!

ஜீவனை ஆதரிப்பிக்கும் பூதப் பிருதிவித் தோற்றமும், ஜீவனை விருத்தி செய்விக்கும் பூதநீர்த் தோற்றமும், ஜீவனை விளக்கஞ் செய்

விக்கும் பூதாக்கினித் தோற்றமும், ஜீவனை யதிகரிப்பிக்கும் பூத வாயுத் தோற்றமும், ஜீவனை வியாபகஞ் செய்விக்கும் பூதவெளித் தோற்றமும்; உபப் பிருதிவி, உபநீர், உபாக்கினி, உபவாயு முதலிய தோற்றங்களும்; அவைகளிருக்கு மிடங்களும், தொழிலிட முதலிய விடங்களும்; ஒலி யறிவு, உருவறிவு, சுவையறிவு, நாற்றவறிவு, பரிச வறிவு என்னும் ஐவகைக் குணவறிவுகளும்; அவைகளிருத்தற்குரிய செவி, கண், நாக்கு, மூக்கு, மெய்யென்னும் உள்ளிடப் பொறிகளும்; அவைகள் உத்தியோகித்தற்குரிய வெளியிடப் பொறிகளும்; வசனித் தறிதல், நடந்தறிதல், கொடுத் தெடுத்தறிதல், மலம் விடுத்தறிதல், ஜலம் விடுத்தறிதல், என்னும் ஐவகைத் தொழிலறிவுகளும்; அவைக ளிருத்தற்குரிய வாக்கு, பாதம், கை, நீர்வாயில், அபானவாயில் என்னும் கரும உள்ளிடப் பொறிகளும்; அவைகள் தொழிற்படற் குரிய கருமப் புறவிடப் பொறிகளும்;

நினைத்தல், விசாரித்தல், நிச்சயித்தல், அகங்கரித்தல் என்னும் சூக்கும கரணத்தொழில்களும்; அவைகளை யியற்றும் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்கார மென்னும் சூக்கும கரணங்களும்; அவைகளை யியற்றுவிக்கும் அதிசூக்கும கரணங்களும்; அக்கரணங்களின் உப கரணங்களாகிப் பலபல பேதப்பட்டு விரிந்த சத்துவம், ராஜசம், தாமச முதலிய குணங்களும்; அவைகளிருத்தற்கும் உத்தியோகித் தற்கும் இடங்களும்; பருவஞ் செய்தல், தகுதி செய்தல், இச்சை செய் தல், தெளிவு செய்தல், அதிகாரஞ் செய்தல், காரணஞ் செய்தல், காரி யஞ் செய்தல் முதலிய இடைப் பாட்டுத் தொழில்களும்; அவைகளை யியற்றும்பொழுது, இயைபு, இச்சை, அறிவு முதலிய கருவிகளும்; அக்கருவிகளுககுரிய இடங்களும்; அவைகள் உத்தியோகித்தற்குரிய இடங்களும்;

தூரிசு நீக்குவித்தல், சுகம்விழைவித்தல், தூய்மை செய்வித்தல்; இன்பமடைதற்கு வழியாயிருத்தல், துணையாயிருத்தல் முதலிய பரத் துவத் தொழில்களும்; அவைகளை இயற்றுதற்குரிய தத்துவங்களும்; அவைகளிருத்தற்குரிய இடங்களும்; பிரேரித்தற்குரிய இடங்களும்; அறிதல், அறிவித்தல், அனுபவித்தல், அனுபவிப்பித்தல், முதலிய முக்கிய தொழில்களும்; அவைகளை இயற்றுகின்ற சத்திசத்தர்களும்; அவர்களிருத்தற்குரிய இடங்களும்; அவர்கள் அதிகரித்தற்குரிய இடங்களும்;

வாதவிருத்தி, பித்தவிருத்தி, சிலேட்டும விருத்திகளும்; அவை களிருக்கு மிடங்களும்; உத்தியோகிக்கு மிடங்களும்; சூரியசத்தி, சந்திரசத்தி, அக்கினிசத்தி, தாரகசத்தி, பிரமசத்தி, மாயாசத்தி, ருத்திர சத்தி முதலிய சத்திகளும்; அவர்களிருத்தற்கும், அதிகரித் தற்கும் உரிய இடங்களும்; அச்சத்திகளை நடத்துஞ் சத்தர்களும்; அவர்களிருத்தற்கும் அதிகரித்தற்கும் உரிய இடங்களும்;

நனவு, கனவு, சுழுத்தி முதலிய அவத்தைகளும்; அவைகளிருத் தற்குரிய இடங்களும்; இங்ஙனம் இன்னும் பற்பல அகவுறுப்புகளும்; அகப்புற வுறுப்புகளும்; மீத்தோல், புடைத்தோல், வன்தோல், மென் தோல் முதலிய தோல்வகைகளும்; வெண்ணரம்பு, செந்நரம்பு, பசு நரம்பு, சிறுநரம்பு, பெருநரம்பு முதலிய நரம்பின்வகைகளும்; பேரென்பு, சிற்றென்பு, நீட்டென்பு, முடக்கென்பு, முதலிய என்பின் வகைகளும்; நல்லிரத்தம், புல்லிரத்தம், கலவையிரத்தம், கபிலையிரத் தம் முதலிய இரத்தவகைகளும்; மெல்லிறைச்சி, கல்லிறைச்சி, மண் ணிறைச்சி நீரிறைச்சி முதலிய இறைச்சி வகைகளும்; மேனிலைச்சுக்கி லம், கீழ்நிலைச்சுக்கிலம் முதலிய சுக்கில வகைகளும்; ஓங்காரமூளை, ஆங்காரமூளை முதலிய மூளைவகைகளும்; தலையமுதம் இடையமுதம் முதலிய அமுத வகைகளும்;

வெண்மை, செம்மை, பசுமை, கருமை, பொன்மை என்னும் வண்ணவகைகளும்; **வெண்மையிற்** செம்மை, வெண்மையிற் பசுமை, வெண்மையிற் கருமை, வெண்மையிற் பொன்மை; **செம்மையில்** வெண்மை, செம்மையிற் பசுமை, செம்மையிற் கருமை, செம்மையிற் பொன்மை, **பசுமையில்** வெண்மை, பசுமையிற் செம்மை, பசுமை யிற் பொன்மை, பசுமையிற் கருமை; **கருமையில்** வெண்மை, கருமை யிற் செம்மை, கருமையிற் பசுமை, கருமையிற் பொன்மை; **பொன் மையில்** வெண்மை, பொன்மையிற் செம்மை, பொன்மையிற் பசுமை, பொன்மையிற் கருமை என்னும் வண்ணபேத வகைகளும்;

இவைகள் இருத்தற்குரிய இடங்களும், செயல் வகைகளும், பயன் வகைகளும்; இங்ஙனமின்னும் பற்பல புறவுறுப்புகளும், புறப்புற வுறுப்புகளும்; "எனக்கு உபகரிக்கும்பொருட்டு," இப்பவுதிக வடிவின் கண் ஒருங்கே உண்ணின்று தோன்ற உண்ணின்று தோற்றுது தோற்றுவித்த, **'தேவரீரது திருவருட் பேராற்றலை'** எங்ஙன மறிந்து! எவ்வாறு கருதி!! என்னென்று துதிப்பேன் !!!

சுத்தசன்மார்க்க லட்சிய சத்தியஞானக் கடவுளே !

[உயர் பிறப்பாகிய மனிதப்பிறப்பு]

ஜீவர்களாற் கணித்தறியப்படாத பெரிய உலகின்கண்ணே பேராசை, பெருங்கோபம், பெருமோகம், பெருமதம், பேருலோபம், பேரழுக்காறு, பேரகங்காரம், பெருவயிரம், பெருமடம், பெருமயக்க முதலியபெருங் குற்றங்களே பெரும்பாலும் விளைவதற் குரிமையாகிய மற்றையிடங்களிற் பிறப்பியாமல், "குணங்களே பெரும்பாலும் விளைவ தற்குரிமையாகிய இவ்விடத்தே" உறுப்பிற் குறைவுபடாத **உயர் பிறப்பாகிய இம்மனிதப் பிறப்பில்** என்னைப் பிறப்பித்தருளிய

'தேவரீரது பேரருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை' என்னென்று கருதி! என்னென்று துதிப்பேன் !!

அருட்பெரு வெளியின் கண்ணே அருட்பெருஞ்ஜோதி வடிவராகி விகற்பமில்லாது விளங்குகின்ற மெய்ப்பொருட் கடவுளே!

[சிசு முதல் — குமார பருவம்]

சிசுப்பருவந் தொடங்கிக் குமார பருவம் வரையில், பேய் வெருட்டல், தோஷந்தாங்கல், பாலெதிரெடுத்தல், சவலைக்குருந்தாதல், நோய்ப்பிணிப்புண்டல், பசியாலரற்றல், பயத்தாலுலம்புதல், உண்டியுவட்டல், உடம்போடு நேர்தல் முதலிய எவ்வகைத் தடைகளாலும், தடைபடாமல் எனதகத்தும் புறத்தும் காத்திருந்து வளர்த்தருளிய **'தேவரீரது பேரருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை'** என்னென்று கருதி! என்னென்று துதிப்பேன் !!

அறிவாரறியும் வண்ணங்க ளெல்லாமுடைய பேரருட் பெருஞ்ஜோதிப் பெருந்தகைக் கடவுளே!

[குமார பருவம்]

குமார பருவத்திற்றானே உலகிற் சிறுவர்களுடன் கூடிச் சிறு விளையாட்டியற்றல், சிற்றுண்டி விழைதல், சித்திரம் பயிற்றல், அதிசயம் பார்த்தல், அசங்கியம் பேசல், ஆவலித்தழுதல், சிறுசண்டை செய்தல், சிறுகுறும்பியற்றல், தன்வசத்துழலல், தாய்வயிற்றலித்தல் முதலிய குற்றங்களில் என்னைச் சிறிதுஞ் செலுத்தாமல், 'ஓர் சிறிது அறிவு விளங்கப் புரிந்து' **இடந்தனித்திருத்தல், இச்சையின்றி நுகர்தல், ஜெபதபஞ் செய்தல், தெய்வம்பராவல், பிறவுயிர்க்கிரங்கல், பெருங்குணம் பற்றல், பாடிப்பணிதல்; பத்திசெய் திருத்தல்** முதலிய நற்செய்கைகளில் என்னைச் செலுத்திய **'தேவரீரது பேரருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை'** என்னென்று கருதி! என்னென்று துதிப்பேன் !!

எல்லாமானவராயும், ஒன்றுமல்லாதவ ராயும், எல்லா அண்ட சராசரங்களின் அகத்தும் புறத்தும் நிறைந்து விளங்குகின்ற,

தனித்தலைமைக் கடவுளே!

[ஆசிரியரின்றி கல்விப் பயிற்சி]

குமார பருவத்தில் என்னைக் கல்வியிற் பயிற்றும் ஆசிரியரையின்றியே என்றாத்திற் பயின்றறிதற்கருமையாகிய கல்விப் பயிற்சியை எனதுள்ளகத்தே யிருந்து பயிற்றுவித் தருளினீர்.

[தென்மொழி — தமிழ்]

இடம்பத்தையும், ஆரவாரத்தையும், பிரயாசத்தையும், பெருமறைப்பையும், போதுபோக்கையும், உண்டுபண்ணுகின்ற **ஆரிய** முதலிய பாஷைகளில் எனக்கு ஆசை செல்லவொட்டாது, பயிலுதற்கும், அறிதற்கும் மிகவும் இலேசுடையதாய், பாடுதற்கும் துதித்தற்கும் மிகவும் இனிமையுடையதாய், **சாகாக் கல்வியை** இலேசில் அறிவிப்பதாய்த் **திருவருள்** வலத்தாற் கிடைத்த **தென்மொழி** யொன்றனிடத்தே மனம் பற்றச்செய்து அத் தென்மொழிகளாற் பல்வகைத் தோத்திரப் பாட்டுகளைப் பாடுவித்தருளினீர்.

[பொய்யுலகாசாரம்]

அச்சிறு பருவத்திற்றானே ஜாதியாசாரம், ஆசிரம ஆசாரம் என்னும் பொய்யுலகாசாரத்தைப் பொய்யென் றறிவித்து, அவைகளை யனுட்டியாமற் றடைசெய்வித்து; அப்பருவம் ஏறுந்தோறும், ஏறுந்தோறும் எனதறிவை விளக்கஞ் செய்து செய்து என்னை மேனிலையில் ஏற்றி ஏற்றி **நிலைக்க** வைத்தருளினீர்.

[விடய இச்சை]

வாலிபப்பருவம் அடுக்குந் தருணத்திற்றானே, அப்பருவத்திற்கு மிகவும் உரிய "விடய இச்சைகளைச் சிறிதுந் தலையெடுக்கவொட்டாது அடக்குவித்தருளினீர்."

[மெய் அறிவு, சமய - மத - மார்க்கங்கள்]

அவ்வாலிபப் பருவந் தோன்றுவதற்கு முன்னரே, எல்லா உயிர்கட்கும் இன்பந் தருவதற்கு, அகத்தும் புறத்தும் விளங்குகின்ற, **அருட்பெருஞ்ஜோதி உண்மைக்கடவுள்** ஒருவரேயுள்ளார் என்றறிகின்ற மெய்யறிவை விளக்குவித்தருளினீர். வாலிபப் பருவந் தோன்றியபோதே, **சைவம், வைணவம், சமணம், பவுத்த** முதலாகப் பல பெயர்கொண்டு, பலபட விரிந்த அளவிறந்த சமயங்களும், அச்சமயங்களிற் குறித்த "சாதனங்களும், தெய்வங்களும், கதிகளும், தத்துவ சித்தி விகற்பங்களென்றும்;" அவ்வச்சமயங்களிற் பலபட விரிந்த வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், சாத்திரங்கள் முதலிய கலைகளெல்லாம் "தத்துவ சித்திக் கற்பனைக் கலைகளென்றும்;" உள்ளபடியே எனக்கறிவித்து, அச்சமயாசாரங்களைச் சிறிதும் அனுட்டியாமற் றடைசெய்வித்தருளினீர். அன்றியும் வேதாந்தம், சித்தாந்தம், போதாந்தம், நாதாந்தம், யோகாந்தம், கலாந்தம் முதலாகப் பல பெயர் கொண்டு பலபட விரிந்த மதங்களும், மார்க்கங்களும், சுத்தசன் மார்க்கானுபவலேச சித்தி பேதங்களென் றறிவித்து, — அவைகளையும் அனுட்டியாதபடி தடை செய்வித் தருளினீர்.

[உண்மைப் பேரனுபவம்]

அங்ஙனம் செய்வித்ததுமன்றி, உலகியற்கண் பொய்விஷய இச்சை, பெண்விஷய இச்சை, மண்விஷய இச்சை முதலிய எவ்விஷய இச்சைகளிலும் என்னறிவை ஓரணுத்துணையும் பற்றுவிக்காமல், "எல்லாவுயிர்களையும் பொதுமையில் நோக்கி" எல்லாவுயிர்களும் இன்பமடைதல் வேண்டுமென்னுங் கருணை நன்முயற்சியைப் பெறுவித்துச் சுத்தசன்மார்க்கத் தனிநெறி யொன்றையே பற்றுவித்து, எக்காலத்தும் நாசமடையாத "சுத்த தேகம்," "பிரணவதேகம்," "ஞானதேகம்" என்னுஞ் சாகாக் கலானுப தேகங்களும்; தன் சுதந்தரத்தால் தத்துவங்க ளெல்லா வற்றையும் நடத்துகின்ற தனிப்பெரு வல்லபமும்; கடவுளொருவரே என்றறிகின்ற உண்மை ஞானமும்; கருமசித்தி, யோகசித்தி, ஞானசித்தி முதலிய எல்லாச் சித்திகளும் பெறுகின்ற, அருட்பேறும் பெற்று, வாழ்கின்ற பேரின்பப் பெருவாழ்வில் என்னை அடைவிப்பதற்குத் திருவுளங்கொண்டு அருட்பெருஞ்ஜோதியராகி, நான் எவ்விதத்தும் அறிதற்கரிய உண்மைப் பேரறிவை யறிவித்தும்; நான் எவ்விதத்தும் காண்பதற்கரிய உண்மைப் பெருங் காட்சிகளைக் காட்டுவித்தும்; நான் எவ்விதத்தும் செய்தற்கரிய உண்மைப் பெருஞ்செயல்களைச் செய்வித்தும்; நான் எவ்விதத்தும்; அடைதற்கரிய உண்மைப்பெரு நன்மைகளை அடைவித்தும் நான் எவ்விதத்தும் அனுபவித்தற்கரிய உண்மைப் பேரனுபவங்களை அனுபவிப்பித்தும்; எனது அகத்தினும் புறத்தினும், இடைவிடாது காத்தருளி, — எனது உள்ளத்திருந்து உயிரிற்கலந்து பெருந்தயவால் திருநடஞ் செய்தருளுகின்றீர்.

இங்ஙனம் செய்தருளுகின்ற தேவரீரது திருவருட்
பெருங் கருணைத் திறத்தை என்னென்று கருதி !
என்னென்று துதிப்பேன் !!

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்சமுக விசேஷ விண்ணப்ப மென்னும்

சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்திய

3. ஞான விண்ணப்பம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இயற்கை விளக்கமென்கின்ற சத்தியஞான சபைக்கண்ணே' இயற்கை யுண்மையென்கின்ற சத்தியத் திருவுருவின ராய், இயற்கை யின்பமென்கின்ற சத்தியத் திருநடஞ் செய்தருள்கின்ற,

இயற்கைத் தனிப்பெருங் கருணைத் தனிப்பெரும் பதியாகிய, தனித்தலைமைக் கடவுளே!

தேவரீர் திருவருட்சமுகத்தை யடைந்த உண்மை ஞானிகளின் சித்திவல்லப தரத்தை வகுத்தறிந்து, வாழ்த்துதுமென்று அளவிகந்த முகங்களைக்கொண்டு, அளவுகடந்த நெடுங்காலம், தத்தம அளவைக ளால் தனித்தனி யளந்தளந்தும், ஒருமித் தளந்தளந்தும், ஒருவாற்றி னும் முடிவு தோற்றாமையின், **வேதாகமங்க ளனைத்தும் ஆங் காங்குக் [1]கோடித்ததிசயிக்கின்றன வென்றும்,** அண்ட சரா சரங்களெல்லாவற்றையும், படைத்தல், காத்தல், துரிசுநீக்கல் முதலிய தொழில்களால் நிகழ்த்துகின்ற அதிகாரத் தலைவர்களும், எவ்வகைத் தத்துவங்களையும், காரண காரிய திறத்தால் நடத்துகின்ற சத்தி சத் தர்களும் உணர்ந்துணர்ந்தும், உணர்ச்சி செல்லாமையின் முயற்சி பற்றாது மயங்குகின்றனரென்றும், பேரறிவாற் சிறந்த பெரியார்க ளெல்லாம் வியந்து வியந்து விளம்புகின்றனர். அதனால் "**திருவருட்**" சமுகத்தை யடைந்த உண்மை ஞானிகளின் சித்திவல்லப தரத்தை, ஒருவராலும் ஒருவாற்றானும் உணர்ந்துகொள்ளுதல் கூடாவென்று ஐயுறவின்றி அறிந்துகொண்டேன்.

இங்ஙன மறிந்து கொண்ட சிறியேன் அவ்வுண்மைஞானி களுக்குச் சித்திவல்லப தரத்தைக் கொடுத்தருளிய திருவருட் சமுகத்தி

1. கோடித்து என்பது — அலங்கரித்து.

னியற்கை யுண்மை விளக்கத் தரத்தை எங்ஙனமறியத் தொடங்குவேன்! மலத்திற் புழுத்த புழுவினுஞ் சிறியேன், பொய்யறிவாற் புனைந்துரைத்த பொய்யுரைகளையும் மெய்யுரைகளாகக் கருணையினாற் கடைக்கணித்தருளிய,

அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே!

தேவரீரது திருவருட் சமுகத்தின் இயற்கைப் '**பெருங்கருணைப்** பெருந்தன்மையைக்' கருதுதற்கு விரும்பிய ஐந்தொழிற் கருத்தர் முதலியோர், தூய்மையுடைமை, அன்புடைமை முதலிய சுபகுணங்களைக் கருதுதற்குக் கருவியாய, தமது கரணங்கள் முற்றப் பெற்றிலவென்று கருதுதலின்றி எண்ணியெண்ணி இரங்குகின்றனரென்று, அறிவுடையோர் வியந்துரைத்தலைப் பலகாற் பயின்று கேட்டறிந்தேன். இங்ஙனங் கேட்டறிந்த சிறியரிற் சிறியேன், **அத்திருவருட்சமுகத்தின்** இயற்கைப் '**பெருங்கருணைப்** பெருந்தன்மையைக் காமம், வெகுளி முதலிய அவகுணங்கட்கெல்லாம் வைப்பிடமாகிய, பராய் முருட்டன்ன, கருங்கற் கரணத்தால் எங்ஙனங் கருதத்தொடங்குவேன்! நாயிற்கடையேன் செய்த குற்றங்களையெல்லாம், குணங்களாகக் கொண்டு, என்னுள்ளகத்தே யமர்ந்து,

உயிரிற்கலந்த பெருங்கருணைப் பெருமானே!

தேவரீரது திருவருட்சமுகத்தின் இயற்கைப் "பெருங்குணப் பெரும்புகழைத் துதித்தற்கு விரும்பிய, மூர்த்திகள்" முதலியோர் துதித்தற் கருவியாய தத்தஞ் செந்நாவுறுப்புகள், வாய்மைகூறல், இன்சொற் புகறல் முதலிய ஒழுக்கங்களிற் சான்றில வென்று துதித்தலின்றி அச்சுற்று நிற்கின்றனரென்று, அறிஞருண்மை வாசகத்தா லறிந்தேன். இங்ஙனமறிந்த கடையேன், பொய்யுரைத்தல், பயனில்கூறல் முதலிய தீமைக்கட் பயின்று தடித்த, எனது அசுத்த நாவினால் தேவரீர் திருவருட் சமுகத்தின், இயற்கைப் பெருங் குணப் பெரும்புகழை, எங்ஙனந் துதிக்கத் தொடங்குவேன்! அண்ட பிண்ட முதலிய எல்லாவற்றிற்கு மகத்தும் புறத்தும் நிறைந்து விளங்குகின்ற,

அருட்பெருஞ்ஜோதித் தனிப்பெரும் பதியாய பூரணரே!

தேவரீர் திருவருட் சமுகத்தின் இயற்கை யுண்மைத்தரத்தை அறிதல் வேண்டுமென்றும், இயற்கைப் பெருங்கருணைப் பெருந்தன்மையைக் கருதுதல் வேண்டுமென்றும், இயற்கைப் பெருங்குணப் பெரும்புகழைத் துதித்தல் வேண்டுமென்றும் எனதுள்ளகத்தே ஓவாதுறைந் தூற்றெழுந்து விரைந்து விரைந்து, மேன்மேற்பெருகுகின்ற பேராசைப் பெருவெள்ளம் அணைகடந்து செல்கின்றதாகலின், 'அறிவா ரறிகின்ற வண்ணங்களும், கருதுவார் கருதுகின்ற வண்

ணங்களும், துதிப்பார் துதிக்கின்ற வண்ணங்களும், ஆகிய எல்லா வண்ணங்களையு முடையவர் 'அருட்பெருஞ்ஜோதித் தனிப்பெருங் கடவுள்' என்ற சத்திய ஞானிகளது உண்மை வாசகத்தைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு, தன்மைசாலாத் தமியேன் அறிதற்கும், கருது தற்கும், துதித்தற்குந் தொடங்கினேன். இங்ஙனந் தொடங்குதற்கு முன்னர், எனதறிவிற்குங் கருத்திற்கும் நாவிற்கும் இயல்வனவாகத் தோற்றிய வண்ணங்களுள், ஒன்றேனும் ஈண்டு இயற்படத் தோற்றா மையின் '**அருட்பெருஞ்ஜோதித் தனிப்பெருங் கடவுளே!' தேவரீர்திருவருட்** சமுகத்தின் இயற்கைவண்ணங்கள், எத்தன்மை யவோ! எத்தன்மையவோ! என்று உணர்ந்துணர்ந்து கருதிக்கருதி உரைத்துரைத்து அதிசயிக்கின்றவனுனேன். இயற்கையுண்மைத் தனிப்பெரும் பொருளாயும், இயற்கை விளக்கத் தனிப்பெரும் பத மாயும், இயற்கை யின்பத் தனிப்பெருஞ் சுகமாயும், பிரிவின்றி நிறைந்த பெருந்தன்மையராய,

அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே!

தேவரீர் திருவருள் வலத்தால் பொறி, புலன், கரண முதலிய தத்துவங்க ளனைத்தையும் வென்று நின்மலராகித் தத்துவாந்தத்தில் நின்று, தம்முண்மையுணர்ந்து, இயற்கை யுணர்ச்சியைப் பெற்று இயற்கை யுண்மைக்கண், இயற்கை யின்பானுபவஞ் செய்கின்ற, சுத்த யோகாந்தர்களும், சுத்த கலாந்தர்களும், சுத்த போதாந்தர் களும், சுத்த நாதாந்தர்களும், சுத்த வேதாந்தர்களும், சுத்த சித் தாந்தர்களுமாகிய **சுத்தசன்மார்க்க ஞானிகளின்** திருக்கூட்டங்களை; நன்முயற்சியாற் றனித்தனியடைந்து பக்தியாற் பணிந்து, "**அற் புதப்பெருஞ்செயல் புரிகின்ற ஐயர்களே!**

அருட்பெருஞ்ஜோதித் தனிப்பெரும் பதியாய கடவுளின் இயற்கைத் திருவருட் சமுகம் இருந்த வண்ணம் உள்ளம் உவந் துரைத்தருளல் வேண்டும்," என்று விண்ணப்பிக்கின்ற தோறும், 'எல்லாப் பொருள்கட்கும், எல்லாக் குணங்கட்கும், எல்லாச் செயல் கட்கும், எல்லாப் பயன்கட்கும், எல்லா அனுபவங்கட்கும், மற்றெல்லா வற்றிற்கும், உருவ, சொரூப, சுபாவ முதலிய இலக்கணங்கள், அனைத் தும் தாமேயாகியும், தாமல்லராகியும், தாக்கியும், தாக்கற்றும், அகத் தும், அகப்புறத்தும், புறத்தும், புறப்புறத்தும், நீக்கமின்றி, நிறைந்து, விளங்குகின்ற, இயற்கை உண்மைக் கடவுளது, இயற் கைத் திருவருட் சமுக மிருந்த வண்ணம், அந்தோ! அந்தோ!! எங்ஙன மறிவோம்! எவ்வாறு கருதுவோம்!! என்னென்று கூறுவோம்!' என்று அவ்வக் கூட்டங்களினுந் தனித்தனி உரைத்துரைத்து, நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, நெட்டுயிர்க்கின்றார்களென்றும்;

எல்லாத் தத்துவங்களையும் எல்லாத் தத்துவிகளையுந் தோற்றுவித்தலும், இயக்குவித்தலும், அடக்குவித்தலும், மயக்குவித்தலும், தெளிவித்தலுமாகிய தொழில்களை, எளிதிற் கொடுத்தற்குரிய பூரண சுதந்தரத்தவர்களாய், இயற்கைச் சத்தியஞான சுகானுபவ பூரண சொரூப சாத்தியர்களாய்," எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், தடைபடாத, நித்திய, சுத்த, சத்த, ஞான, தேகிகளாய், பூத சித்தி, கரணசித்தி, இந்திரியசித்தி, குணசித்தி, பிரகிருதிசித்தி, புருடசித்தி, விந்துசித்தி, பரசித்தி, சுத்தசித்தி, காலசித்தி, கலாசித்தி, விசுவசித்தி, வியோமசித்தி, பிரமசித்தி, சிவசித்தி முதலிய பிண்ட சித்தி, அண்டசித்தி, பகிரண்டசித்தி, அண்டாண்டசித்தி, என்கின்ற அந்தரங்க, பகிரங்க, தத்துவ, தத்துவி சித்திகளெல்லாவற்றையும், திருக்கடைக்கணிப்பாற் செய்ய வல்லவராய், ஷடாந்த சமரச சத்தியராய் விளங்குகின்ற **சமரச சுத்தசன்மார்க்க ஞானிகளது**, சித்விலாசத் திருச்சபைக்கண்ணே, புண்ணியவசத்தாற் புகுதப் பெற்று, மனங்கனிந்து வணங்கி நின்று "**சர்வ சுதந்தரராய சத்தியர்களே !**

"**இயற்கையுண்மைத்** தனிப்பெரும் பதியாகிய கடவுளின் இயற்கைத் திருவருட் சமுக மிருந்தவண்ணம் திருவுளம் பற்றித் திருவாய்மலர்ந்து திருவார்த்தை யளித்தருளல் வேண்டும்" என்று விண்ணப்பிக்குந்தோறும், திருவார்த்தை யளித்தலின்றிப் பெருங்கருணைத் திருக்கண்களில் ஆனந்தநீர் பொழிந்து சும்மா விருக்கின்றனரென்றும்; உணர்ந்தோர் வியந்துரைப்பக் கேள்வியுற்று 'இயற்கைத் திருவருட்சமுக மிருந்த வண்ணம் என்னையோ! என்னையோ !!' வென்று குலாவிக்குலாவிக் கூவுகின்றவனுனேன்.

அடிநிலைக் கரும ஞானசித்தி யனுபவங்களினும் முடிநிலைக் கரும ஞானசித்தி யனுபவங்களினும், அடிநிலையோக ஞானசித்தி யனுபவங்களினும், முடிநிலையோக ஞானசித்தி யனுபவங்களினும், அடிநிலைத் தத்துவ ஞானசித்தி யனுபவங்களினும், முடிநிலைத் தத்துவ ஞானசித்தி யனுபவங்களினும், அடிநிலை ஆன்ம ஞானசித்தி யனுபவங்களினும், முடிநிலை ஆன்ம ஞானசித்தி யனுபவங்களினும், சுத்தஞான சித்தி யனுபவங்களினும், சமரச சுத்த ஞானசித்தி யனுபவங்களினும், அதுவதுவாகி நிறைந்தும், அதுவதுவாகி விளங்கியும், அதுவதுவாகி யினித்தும், ஆங்காங்கு அதீதமாகிக் கலந்தும், இவை யனைத்துமாகி ஒருமித்தும், அதீதாதீதமாகித் தனித்தும், வயங்குகின்ற,

பெருங்கருணைப் பெரும்பதியாகிய கடவுளே !

எல்லாச் சத்திகளுக்கும், எல்லாச் சத்தர்களுக்கும், எல்லா மூர்த்திகளுக்கும், எல்லா மூர்த்தர்களுக்கும், எல்லாத் தேவிகளுக்கும்,

எல்லாத் தேவர்களுக்கும், எல்லாச் சாதனர்களுக்கும், எல்லாச் சாத்தியர்களுக்கும், எல்லா வுயிர்களுக்கும், எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும், எல்லாப்பொருள்களுக்கும், எல்லாக் குணங்களுக்கும், எல்லாச் செயல்களுக்கும், எல்லா அனுபவங்களுக்கும், மற்றெல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாயும், நிமித்த காரணமாயும், துணைக்காரணமாயும், இவையல்லவாயும், விளங்குகின்ற **"திருவருட்சமுக மிருந்தவண்ணம்"** அறிந்துகொள்ளுத லெங்ஙனமானால், **"திருவருட்சமுகப் பெருங்கருணைப் பெரும்பதியாய தேவரீர்"** இயற்கைத் **திருவண்ணமறிந்து கொள்ளுதல்** எங்ஙனமோ! எங்ஙனமோ!!

ஓ! ஒப்புயர்வின்றி விளங்குகின்ற ஒருவரே!

தேவரீர் திருவண்ணமும், திருவருட்சமுகத் திருவண்ணமும் அறிதற்கும், கருதுதற்கும், துதித்தற்கும், எத்திறத்தானும் கூடாவாயினும் அடிமையளவிற் கியன்றபடி அறியாதறிந்தும், கருதாது கருதியும், துதியாது துதித்தும், எனது உரிமையை ஊற்றஞ் செய்கின்றவனானேன். **வந்தனம்! வந்தனம்!!**

திருச்சிற்றம்பலம்

இங்ஙனம்

சிதம்பரம்
இராமலிங்கம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அருட்பெருஞ்ஜோதி

சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்தியச்
4. சிறு விண்ணப்பம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இயற்கை யுண்மையரென்றும், இயற்கை யறிவினரென்றும், இயற்கை யின்பினரென்றும், நிர்க்குணரென்றும், சிற்குணரென்றும், நித்திய ரென்றும், சத்தியரென்றும், ஏகரென்றும், அநேகரென்றும், ஆதியரென்றும், அநாதியரென்றும், அமலரென்றும், அருட்பெருஞ் ஜோதியரென்றும், அற்புதரென்றும், நிரதிசயரென்றும், எல்லா மானவரென்றும், எல்லாமுடையவரென்றும், எல்லாம் வல்லவ ரென்றும், குறிக்கப்படுதன் முதலிய, "அளவுகடந்த திருக்குறிப்புத் திருவார்த்தைகளால்," சுத்தசன்மார்க்க ஞானிகள் துதித்தும், நினைத் தும், உணர்ந்தும், புணர்ந்தும், அனுபவிக்க விளங்குகின்ற,

"தனித்தலைமைப் பெரும்பதியாகிய பெருங்கருணைக் கடவுளே!

தேவரீர் திருவருட் சமுகத்தில் துரும்பினுஞ் சிறியேமாகிய யாங்கள், சிற்றறிவாற் செய்துகொள்ளுஞ் **சிறு விண்ணப்பங்களைத்,** திருச்செவிக்கு ஏற்பித்தருளி எங்களை இரக்ஷித்தருளல் வேண்டும்.

எல்லாச் சத்திகளும், எல்லாச் சத்தர்களும், எல்லாத் தலைவர்களும் அறிந்துகொள்ளுதற்கு மிகவும் அரியதாய், எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும், எல்லாத் தத்துவிகளுக்கும், அப்பாலப்பாலாய் விளங்கும் ஓர் சுத்த ஞானவெளியில், தமக்கு ஒருவிதத்தாலும் ஒப்புயர்வு சிறிதுங் குறிக்கப்படாத **"தனிப்பெருந் தலைமை அருட்பெருஞ் ஜோதியராகி** விளங்குகின்ற தேவரீரது தனிப்பெருந் தன்மைக்கு" மெய்யறிவுடையோரால் விதிக்கப்பட்ட வேதாகமங்களும், பெருந் தகை வாசகத்தைப் பெறாது சிறுதகை வாசகங்களைப் பெற்றுத் திகைப்படைகின்றனவென்றால், மலத்திற் புழுத்த புழுவினுஞ் சிறியேமாகிய யாங்கள், திருச்சமுகத்தில் விண்ணப்பித்தற்குரிய பெருந்தகை வாசகத்தை எவ்வாறறிவோம்! எங்ஙனஞ் செய்வோம்!! ஆகலில்,

'கருணாநிதியாகிய கடவுளே'!

யாங்கள் விண்ணப்பிக்கின்ற அற்ப வாசகத்தில் உரிமை நோக்காது அங்கீகரித்தருளி எங்களைக் காத்தருளல் வேண்டும்.

தாயினுஞ் சிறந்த தயவுடைக் கடவுளே!

இயற்கையே அஞ்ஞான இருளில் அஞ்ஞான உருவில், அஞ்ஞானிகளாய், அஞ்ஞானத்திற் பயின்று, ஏதுந் தெரியாது கிடந்த எங்களைத் '**தேவரீர் பெருங்கருணையால்**' பவுதிக வுடம்பிற் சிறிது அறிவு தோற்றுவித்து விடுத்த, அஞ்ஞான்றுதொட்டு இஞ்ஞான்று வரையும், அதுகொண்டு அறிவே வடிவாய், அறிவே உருவாய், அறிவே பொறியாய், அறிவே மனமாய், அறிவே அறிவாய், அறிவே அனுபவமாய், அனுபவிக்கத் தெரிந்து கொள்ளாது; குற்றமே வடிவாய்க், குற்றமே வுருவாய்க், குற்றமே பொறியாய்க், குற்றமே மனமாய்க், குற்றமே அறிவாய்க், குற்றமே யனுபவமாய் அனுபவிக்கின்ற சிறியேங்கள், **திருச்சமுகத்தில்** விண்ணப்பிக்கின்ற விண்ணப்பமும், குற்றமே வடிவாய்க், குற்றமே குறிக்குமென்று அறிந்தோமாயினும், குற்றங் குறியாதவகை விண்ணப்பஞ் செய்தற்கு, ஒருவாற்றானும் உணர்ச்சியில்லோம். ஆகலின், துணிவுகொண்டு விண்ணப்பிக்கின்றோம். குற்றங்களையே குணங்களாகக் கொள்ளுதல் "**தேவரீர் திருவருட்பெருமைக்கு**" இயற்கையாதலின், இவ்விண்ணப்பங்களிற் குற்றங் குறியாது **கடைக்கணித்தருளிக் கருணைசெய்தல் வேண்டும்.**

அஞ்ஞான இருளில் ஒன்றுந் தெரியாது உணர்ச்சியின்றிக் கிடந்த காலம் போக அவ்விருளைவிட்டு நீங்கியகாலத்தே, இவ்வுலகினிடத்து, புல், நெல், மரம், செடி, பூண்டு முதலியவாகவும், கல், மலை, குன்று முதலியவாகவும், பிறந்து பிறந்து, களையுண்டல், அறுப்புண்டல், வெட்டுண்டல், கிள்ளுண்டல், உலர்ப்புண்டல், உடைப்புண்டல், வெடிப்புண்டல் முதலிய பலவேறு அவத்தைகளால் இறந்திறந்து, அத்தாபர யோனிவர்க்கங்களெல்லாஞ் சென்று சென்று, உழன்று உழன்று, அலுப்படைந்தேம்.

பின்னர், எறும்பு, செல், புழு, பாம்பு, உடும்பு, பல்லி முதலியவாகவும்; தவளை, சிறுமீன், முதலை, சுறு, திமிங்கில முதலியவாகவும்; பிறந்து பிறந்து, தேய்ப்புண்டல், நசுக்குண்டல், அடியுண்டல், பிடியுண்டல் முதலிய பலவேறு அவத்தைகளால் இறந்திறந்து, அவ்வூர்வன, நீர்வாழ்வன யோனிவர்க்கங்களெல்லாஞ் சென்று சென்று, உழன்று உழன்று அலுப்படைந்தேம்.

பின்னர், ஈ, வண்டு, தும்பி, குருவி, காக்கை, பருந்து, கழுகு முதலியவாகப் பிறந்து பிறந்து அடியுண்டல், பிடியுண்டல், அலைப்புண்டல், உலைப்புண்டல் முதலிய பல்வேறு அவத்தைகளால் இறந்

திறந்து, அப்பறவை யோனிவர்க்கங்களெல்லாஞ் சென்று சென்று, உழன்று உழன்று அலுப்படைந்தேம்.

பின்னர், அணில், குரங்கு, நாய், பன்றி, பூனை, ஆடு, மாடு, யானை, குதிரை, புலி, கரடி முதலியவாகப் பிறந்து பிறந்து, பிடியுண்டல், அடியுண்டல், குத்துண்டல், வெட்டுண்டல், தாக்குண்டல், கட்டுண்டல், தட்டுண்டல் முதலிய பல்வேறு அவத்தைகளால் இறந்திறந்து, அவ்விலங்கு யோனிவர்க்கங்களெல்லாஞ் சென்று சென்று, உழன்று உழன்று, அலுப்படைந்தேம்.

பின்னர், பசாசர், பூதர், இராக்கதர், அசுரர், சுரர் முதலியராகப் பிறந்து பிறந்து; அலைப்படுதல், அகப்படுதல், அகங்கரித்தல், அதிகரித்தல், மறந்துநிற்றல், நினைந்துநிற்றல், மயக்குறுதல், திகைப்புறுதல், போரிடுதல், கொலைப்படுதல் முதலிய பல்வேறு அவத்தைகளால் இறந்திறந்து, அத்தேவ யோனிவர்க்கங்களெல்லாஞ் சென்று சென்று, உழன்று உழன்று, அலுப்படைந்தேம்.

பின்னர், காட்டகத்தார், களவுசெய்வார், கொலைசெய்வார் முதலியராகப் பிறந்து பிறந்து, பயப்படல், சிறைப்படல், சிதைப்படல் முதலிய அவத்தைகளால் இறந்திறந்து, அந்நரக யோனிவர்க்கங்களெல்லாஞ் சென்று சென்று, உழன்றுழன்று அலுப்படைந்தேம். அங்ஙனம் யாங்கள் அப்பிறவிகள் தோறும், அடைந்த அலுப்பும், அச்சமும் அவலமும், களைப்பும், துன்பமுந் **திருவுளத்தடைத்து இரங்கியருளி, அழியாப் பெருவாழ்வைப் பெறுதற்குரிய உயரறிவுடைய இம் மனிததேகத்திற்** செலுத்தி யருளிய **தேவரீரது பெருங்கருணைக்கு** யாங்கள் செய்யும் கைம்மாறு, ஒன்றுந் தெரிந்தோமில்லை. உயிர்களின் அகத்தும், புறத்தும், அகப்புறத்தும், புறப்புறத்தும், நீக்கமின்றி, நிறைந்து விளங்குகின்ற,

அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே!

இம்மனித தேகத்திற் செலுத்திய காலத்தும், தாய்வயிற்றிலும், சிசு பருவத்திலும், குமார பருவத்திலும், பல்வேறு அவத்தைகளால், அறிவின்றி யிருந்தோம். ஆகலின் '**தேவரீர் பெருங்கருணைத் திறத்தை**' அறிந்துகொள்ளாமல் வீண்போது கழித்தோம். அப்பருவங் கழிய இப்பருவத்தினிடத்தே, எல்லா அண்டங்களையும், எல்லாவுலகங்களையும், எல்லா உயிர்களையும், எல்லாப் பொருள்களையும்; மற்றை எல்லாவற்றையும், தோற்றுவித்தும், விளக்கஞ் செய்வித்தும், துரிசு நீக்குவித்தும், பக்குவம் வருவித்தும், பலந் தருவித்தும், எங்கும் '**பூரணராகி விளங்குகின்ற ஓர் உண்மைக் கடவுள் உண்டென்றும்**', அக்கடவுளை உண்மையன்பால் கருத்தில் கருதி வழிபாடு செய்

யின், 'அக் கடவுள் திருவருள்' நமது கருத்தின்கண் வெளிப்பட்டு விளங்குமென்றும், அத்திருவருள் விளக்கத்தால், மரணம், பிணி, மூப்பு, பயம், துன்பம் முதலிய அவத்தைகள் எல்லாவற்றை தவிர்த்து எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எவ்வள தடைபடாத பேரின்ப சித்திப் பெருவாழ்வை, அடைதல் கூடுமென்றும், எங்களறிவில் **தேவரீர் திருவருளால்** உண்மைப்பட உணர்த்தி அருளப் பெற்றேம். அவ்வுணர்ச்சியைப் பெற்றது தொடங்கிக் "**கடவுள் வழிபாடு என்ஞான்று செய்வோம்? கடவுள் திருவருள் விளக்கம் எந்நாளடைவோம்?** மரணம், பிணி, மூப்பு, முதலிய **அவத்தைகள் எப்போது நீங்கும்?**" என்றும், அழியாத **பேரின்ப சித்தி எக்காலங் கிடைக்கும்?** என்று எண்ணியெண்ணி, வழிதுறை தெரியாமல் வருந்திநின்ற தருணத்தே,

களைப்பறிந் துதவும் கருணைக்கடலாகிய கடவுளே !

தேவரீர், 'நெடுங்காலம் மரண முதலாகிய அவத்தைகளால், துன்பமுற்றுக் களைப்படைந்த உங்களை அவ் வவத்தைகளினின்றும் நீக்கிக், களைப்பும் கலக்கமுந் தவிர்த்து, அழியாத பேரின்பசித்தியை அடைவித்தற் பொருட்டாகவே, **பூர்வஞான சிதம்பரத்தின் வடபால் பார்வதிபுரமென்று** குறிக்கப்படுகின்ற **உத்தரஞான சித்திபுரத்தில்,** யாம் அளவுகடந்த நெடுங்காலஞ் சித்தியெலாம் விளங்கத் **திருவருள் நடஞ்** செய்வோ' மென்றும், 'அதுதருணம் மிகவும் அடுத்த சமீபித்த தருண' மென்றும், 'அப்பதியினிடத்தே, யாம் அருள்நடம் புரிதற்கு அடையாளமாக ஓர் **ஞானசபை** காணுதல் வேண்டு' மென்றும், திருவருட் குறிப்பால் அறிவித்ததுமன்றி, அருளுருவாகி எங்களகத்தும் புறத்தும் அமர்ந்தருளி, யாதோர் தடைகளுமின்றி அத் திருஞானசபையும் தோன்றி விளங்கச் செய்வித்தருளிய, **தேவரீர் பெருங்கருணையைக் கருதுந்தோறும் பெருங்களிப் படைகின்றேம்.** இனி, அத்திரு ஞான சபையை அலங்கரித்தல் வேண்டுமெனக் குறிப்பித்த வண்ணம் அலங்கரிக்கத் தொடங்குகின்றேம்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே !

தேவரீர் அருளுருவாகி எங்களகத்தும் புறத்தும் அமர்ந்தருளி யாங்கள் செய்யும் இவ்வலங்காரத் **திருப்பணியில்** எவ்விதத்தாலும் யாதொரு தடையும் வாராதவண்ணம் செய்வித்து, அவ்வலங்காரத் **திருப்பணியை** முற்றுவித்தருளல் வேண்டும்.

சர்வ வல்லபராகிய தனித்தலைமைக் கடவுளே !

அத்திருவலங்காரத் திருப்பணி முற்றிய தருணத்தே தேவரீர் அமர்ந்தருளி அற்புதத் திருவருள் விளக்கத்தால் எங்களையும்,

இவ்வுலகில் இத்தேகத்தைப்பெற்ற மற்றவர்களையும் உண்மை யடியார்களாக்கி, உண்மையறிவை விளக்கி, உண்மையின் ...த யளித்துச் சமரச சுத்த சன்மார்க்க நிலையில் வைத்துச் ...யவாழ்வை யடைவித்து, நித்தியர்களாக்கி, வாழ்வித்தல் ...ண்டும்.

எல்லாமுடைய அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக் கடவுளே!

இதுதொடங்கி *எக்காலத்தும் சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக்கியத் தடையாகிய சமயங்கள், மதங்கள், மார்க்கங்கள், என்பவற்றின் ஆசார சங்கற்ப விகற்பங்களும்; வருணம், ஆசிரமம் முதலிய உலகாசார சங்கற்ப விகற்பங்களும்; எங்கள் மனத்திற் பற்றாதவண்ணம்* அருள் செய்தல் வேண்டும். *சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லட்சியமாகிய* ஆன்ம நேய ஒருமைப் பாட்டுரிமை, எங்களுக்குள், எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும் எவ்விதத்தும், எவ்வளவும், விலகாமல் நிறைந்து விளங்கச் செய்வித்தருளல் வேண்டும்.

எல்லாமாகிய தனிப்பெருந் தலைமை

அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே!

தேவரீர் *திருவருட் பெருங்கருணைக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!*

இப்படி,

சிதம்பரம்

இராமலிங்கம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக்கொண்ட தினம் வெளியிட்ட

5. அற்புதப் பத்திரிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகத்தினிடத்தே பெறுதற்கு மிகவும் அருமையாகிய மனித தேகத்தைப் பெற்ற நண்பர்களே!

அறிவுவந்த காலமுதல், அறிந்தறியாத அற்புத அறிவுகளையும், அடைந்தறியாத அற்புத குணங்களையும், கேட்டறியாத அற்புதக் கேள்விகளையும், செய்தறியாத அற்புதச்செயல்களையும், கண்டறியாத அற்புதக் காட்சிகளையும், அனுபவித்தறியாத அற்புத அனுபவங்களையும், இது தருணந் தொடங்கிக் கிடைக்கப் பெறுகின்றேனென்று உணருகின்ற ஓர் சத்தியவுணர்ச்சியாற் பெருங் களிப்புடையேனாகி யிருக்கின்றேன்.

நீவிர்களும், அவ்வாறு பெற்றுப் பெருங்களிப்பு அடைதல் வேண்டுமென்று, எனக்குள்ளே நின்று, நிறைந்து எழுந்து வெளிப்பட்ட எனது சுத்தசன்மார்க்க லக்ஷியமாகிய, ஆன்மநேய வொருமைப்பாட்டுரிமைப் பேராசை பற்றியே இதனைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இயற்கையிற் றானே விளங்குகின்றவரா யுள்ளவ ரென்றும், இயற்கையிற்றானே யுள்ளவராய் விளங்குகின்றவரென்றும், இரண்டுபடாத பூரண இன்பமானவரென்றும், எல்லா அண்டங்களையும், எல்லா உலகங்களையும், எல்லாப் பதங்களையும், எல்லாச் சத்திகளையும், எல்லாச் சத்தர்களையும், எல்லாக் கலைகளையும், எல்லாப் பொருள்களையும், எல்லாத் தத்துவங்களையும், எல்லாத் தத்துவிகளையும், எல்லா உயிர்களையும், எல்லாச் செயல்களையும், எல்லா இச்சைகளையும், எல்லா ஞானங்களையும், எல்லாப் பயன்களையும், எல்லா அனுபவங்களையும், மற்றெல்லா வற்றையும் தமது திருவருட் சத்தியால், தோற்றுவித்தல், வாழ்வித்தல், குற்றம் நீக்குவித்தல், பக்குவம் வருவித்தல், விளக்கஞ்செய்வித்தல் முதலிய பெருங்கருணைப் பெருந்தொழில்களை யியற்றுவிக் கின்றவரென்றும், எல்லா மானவரென்றும், ஒன்று மல்லாதவ ரென்றும், சர்வகாருணியரென்றும், சர்வ

வல்லபரென்றும், எல்லாம் உடையராய்த் தமக்கு ஒருவாற்று ம், ஒப்புயர்வில்லாத் தனிப்பெருந்தலைமை அருட்பெருஞ் ஜோதியரென்றும், சத்திய அறிவால் அறியப்படுகின்ற உண்மைக் கடவுள் ஒருவரே அகம் புற முதலிய எவ்விடத்தும் நீக்கமின்றி நிறைந்த சுத்த மெய்யறிவென்னும் பூரணப் பொதுவெளியில், அறிவாரறியும் வண்ணங்களெல்லாமாகி" விளங்குகின்றார்.

அவ்வாறு விளங்குகின்ற ஒருவரேயாகிய **கடவுளை**, இவ்வுலகி னிடத்தே ஜீவர்கள் அறிந்து அன்புசெய்து, **அருளை** யடைந்து, அழிவில்லாத **சத்திய** சுகபூரணப் பெருவாழ்வைப் பெற்றுவாழாமல், பலவேறு கற்பனைகளாற் பலவேறு சமயங்களிலும், பலவேறு மதங் களிலும், பலவேறு மார்க்கங்களிலும், பலவேறு லக்ஷியங்களைக் கொண்டு நெடுங்காலமும் பிறந்து பிறந்து அவத்தை வசத்தர்களாகிச் சிற்றறிவுமின்றி விரைந்து விரைந்து பலவேறு ஆபத்துகளினால் துன் பத்தில் அழுந்தி இறந்திறந்து வீண் போகின்றார்கள்.

இனி, இச்சீவர்கள் விரைந்து விரைந்து, இறந்து இறந்து, வீண் போகாமல், உண்மையறிவு, உண்மையன்பு, உண்மை இரக்கம் முதலிய சுபகுணங்களைப்பெற்று, நற்செய்கையுடையராய், எல்லாச் சமயங்களுக்கும், எல்லா மதங்களுக்கும், எல்லா மார்க்கங்களுக்கும், உண்மைப் பொது நெறியாகி விளங்குஞ் **சுத்தசன்மார்க்கத்தைப் பெற்றுப், பேரின்ப சித்திப் பெருவாழ்வில் பெருஞ் சுகத்தையும்** பெருங் களிப்பையும் **அடைந்து** வாழும் பொருட்டு மேற்குறித்த் **உண்மைக் கடவுள்**, தாமே **திருவுள்ளங்** கொண்டு சுத்தசன்மார்க் கத்தின் முக்கிய லக்ஷியமாகிய உண்மை விளக்கஞ் செய்கின்ற ஓர் ஞானசபையை இங்கே தமது **திருவருட்** சம்மதத்தாலியற்றுவித்து, **"இக்காலந் தொடங்கி அளவு குறிக்கப்படாத நெடுங்காலம், அளவு குறிக்கப்படாத அற்புத சித்திகளெல்லாம் விளங்க, யாமே அமர்ந்து விளையாடுகின்றோம்"** என்னுந் திருக்குறிப்பை வெளிப்படுத்தி, **அருட்பெருஞ்ஜோதியராய்** வீற்றிருக்கின்றார். ஆகலின், அடியிற் குறித்த தருணந்தொடங்கி வந்து வந்து, தரிசிக் கப் பெறுவீர்களாயிற் கருதிய வண்ணம் பெற்றுக் களிப் படைவது மன்றி, "இறந்தவர் உயிர்பெற் றெழுதல், மூப்பினர் இளமையைப் பெற்றுநிற்றல்," முதலிய பலவகை அற்புதங்களைக்கண்டு பெருங் களிப்பும் **அடைவீர்கள்.** இப்படி,

சென்னப்பட்டணம் இராஜதானியைச்
சார்ந்த கடலூர் ஜில்லா, ஷை தாலூகா
பார்வதிபுரம் அல்லது வடலூர்,
ஸ்ரீமுக௵ தைமீ 19உ சுக்ரவாரம்
பௌர்ணமி புனர்பூச நக்ஷத்திரம்,
1874.

சிதம்பரம்
இராமலிங்கம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

6. உண்மைப் பத்திரிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சுத்தசிவ சன்மார்க்கம் ஒன்றே இனி எல்லா உலகத்தும் வழங்கும். இதற்கு எவ்விதப்பட்ட தடைகளும் இல்லை. தடையற்ற பெருநெறி வழக்கம் இக்காலந் தொட்டு, அளவிறந்த நெடுங்காலம் வரையில் வழங்கும். அதன் மேன் மேலும் வழங்கும்.

பலவகைப்பட்ட சமய பேதங்களும், சாத்திர பேதங்களும், ஜாதி பேதங்களும், ஆசார பேதங்களும் போய், **சுத்தசன்மார்க்கப் பெருநெறி ஒழுக்கம்** விளங்கும். அது கடவுள் சம்மதம். இது 29-வருஷத்திற்குமேல். (கலி 5000-க்கு மேல்)

இப்போது வருகிற நமது கடவுள் இதற்குமுன் சமய சாத்திர புராணங்களில் வந்ததாகச் சொல்லுகின்ற பலவகைப்பட்ட ஏற்பாட்டுக் கர்த்தர்கள், மூர்த்திகள், கடவுள், தேவர், அடியார், யோகி, ஞானி முதலானவர்களில் ஒருவரல்ல. இப்படி சொல்லப்பட்ட எல்லா மூர்த்திகளும், எல்லாத் தேவர்களும், எல்லாக் கடவுளரும், எல்லாத் தலைவர்களும், எல்லா யோகிகளும், எல்லா ஞானிகளும் தாங்கள் தங்கள் அனுபவங்களைக் குறித்து எதிர் பார்க்கின்றபடி எழுந்தருளுகின்ற **தனித்தலைமைப் பெரும்பதி.**

இது உண்மையாயின், அந்தப் பதியின் அருளை நான் பெறுவேன்! பெறுகின்றேன்!! பெற்றேன்!!! **என்னை அடுத்தவர்களும், பெறுதற்கு, யாதொரு தடையுமில்லை, பெறுவீர்கள்!** பெறுகின்றீர்கள்!! பெற்றீர்கள்!!! அஞ்சவேண்டாம்!

இப்படி,

சிதம்பரம் இராமலிங்கம்

பிரஜோத்பத்தி ௵
சித்திரை மீ 1 உ
சித்திவளாகம்
1871

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

7. சமரச வேத பாடசாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

இதில் வாசிக்க விரும்புகின்றவர்கள் பதினைந்து வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களாகி, நல்லறிவு, கடவுள்பத்தி, உயிரிரக்கம், பொதுநோக்கம், திரிகரணவடக்கம் முதலிய நற்குணவொழுக்கங்களையும்; உண்மையுரைத்தல், இன்சொல்லாடல், உயிர்க்குபகரித்தல் முதலிய நற்செய்கை யொழுக்கங்களையும்; பெற்று சுத்த சன்மார்க்கத்திற் குரியவர்களாயிருத்தல் வேண்டும்.

இதில் வாசிக்கின்றவர்களுக்கு, சிலகாலம் வாசித்து ஒருவாறு வாசிப்பிற் பயிற்சி நேரிட்டால், **அந்தப் பயிற்சிக்கும் அவரவர்கள் குடும்பத்திற்கும் தக்கபடி** மாதந்தோறும் பொருளுதவி செய்யப்படும். காலை மாலை சுமார் ஐந்தைந்து நாழிகை வாசித்தல் வேண்டும்.

இப்படி,

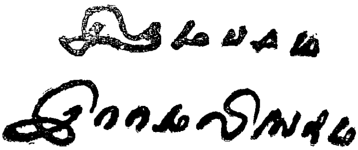

சித்திவளாகம்,
பிரமோதூத-ஸு
மார்கழி-மீ 21உ
1871

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அருட்பெருஞ்ஜோதி

சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்திய
8. ஞானசபை
விளக்கப் பத்திரிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்புடைய நம்மவர்களுக்கு வந்தனம்!

இன்றுதொடங்கி, சபைக்கு சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்திய **ஞானசபை** யென்றும், சாலைக்கு சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்திய **தருமச்சாலை** யென்றும், சங்கத்திற்கு **சமரச சுத்த சன்மார்க்க சத்திய சங்க** மென்றும், பெயர் வழங்குதல் வேண்டும்.

இன்றுதொடங்கி, அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரது அருட்பெருஞ்சித்தி வெளிப்படும் வரைக்கும், ஞானசபைக்குள்ளே **தகரக் கண்ணாடி** விளக்கு வைத்தல் வேண்டும். பித்தளை முதலியவற்றால் செய்த குத்துவிளக்கு வேண்டாம். மேலேற்றுகிற 'குளோப்பு' முதலிய விளக்குகளும் வேண்டாம். தகரக்கண்ணாடி விளக்கு வைக்குங்காலத்தில் தகுதியுள்ள நம்மவர்கள் தேகசுத்தி, கரணசுத்தி உடையவர்களாய் திருவாயிற்படிப் புறத்தி லிருந்துகொண்டு விளக்கேற்றி பன்னிரண்டு வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர் கையில் கொடுத்தாவது, எழுபத்திரண்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட பெரியர்கையில் கொடுத்தாவது, உட்புற வாயில்களுக்குச் சமீபங்களில் வைத்துவரச் செய்விக்கவேண்டும்.

நாலு நாளைக்கொருவிசை **காலையில்,** மேற்குறித்த சிறியரைக் கொண்டாயினும், பெரியரைக் கொண்டாயினும், உள்ளே தூசு துடைப்பிக்கவேண்டும். தூசு துடைப்பிக்கப் புகும்போது நீராடிச், சுத்த தேகத்தோடு கால்களில் வத்திரம் சுற்றிக்கொண்டு புகுந்து, முட்டிக் காலிட்டுக் கொண்டு, தூசு துடைக்கச் செய்விக்க வேண்டும். விளக்கு வைக்கின்ற போதும் இங்ஙனமே செய்விக்க வேண்டும்.

விளக்கு வைத்தற்கும் தூசு துடைத்தற்கும் தொடங்குகின்ற பன்னிரண்டு வயதுக்குட்பட்ட சிறுவரும் எழுபத்திரண்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட பெரியரும், "பொருள், இடம், போகம் முதலியவற்றில் இச்சை சிறிதும் இல்லாதவர்களாய், தெய்வ நினைப்புள்ளவர்களாய், அன்புடையவர்களா யிருத்தல் வேண்டும்." விளக்கு வைக்கும்போதும், தூசு துடைக்கும்போதும், நம்மவர்களில் நேர்ந்தவர்கள், புறத்தில் நின்று பரிசுத்தராய் மெல்லெனத் **துதிசெய்தல் வேண்டும்.** யாரும் யாதொரு காரியங் குறித்தும் தற்காலம் உள்ளே புகுதல்கூடாது. **ஞானசபைத் திறவுகோல்** ஒருவர் கையிலும் வெளிப்பட இருத்தல் கூடாது. அத்திறவுகோலை வேறொரு பெட்டிக்குள்வைத்து அப்பெட்டியைப் பூட்டி பொற்சபைக்குள் வைத்து அப்பெட்டித் திறவு கோலை ஆஸ்தான காவலுத்தரவாதியா யிருக்கின்றவர் கையில் ஒப்புவித்தல் வேண்டும்.

தொடர்ச்சி, காலம்நேர்ந்த தருணம் எழுதுகிறேன்.

இப்படி,

ஆங்கீரச-௵
ஆடி-௴ 5௳
1873

சிதம்பரம்
இராமலிங்கம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

மேட்டுக்குப்பம் சித்திவளாகத் திருமாளிகை சத்திய

9. ஞானதீப விளக்கம்

ருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீமுக௵ கார்த்திகை௴ புனர்பூச நட்சத்திரத்தில் உள்ளிருந்த விளக்கைத் திருமாளிகைப் புறத்தில் வைத்துத் **"தடைபடாது ஆராதியுங்கள்."** இந்தக்கதவு சாத்திவிடப்போகிறோம், இனி கொஞ்சகாலம் எல்லோரும்,

ஆண்டவர் இப்போது தீபமுன்னிலையில் விளங்குகிறபடியால் உங்களுடைய காலத்தை வீணிற் கழிக்காமல்,

நினைந்துநினைந்து உணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அன்பே
நிறைந்துநிறைந் தூற்றெழுங்கண் ணீரதனா லுடம்பு
நனைந்துநனைந் தருளமுதே நன்னிதியே ஞான
நடத்தரசே யென்னுரிமை நாயகனே யென்று
வனைந்துவனைந் தேத்துதுநாம் வம்மினுலகியலீர்!
மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாங் கண்டீர்
புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்சொல் கின்றேன்
பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருண மிதுவே.

என்னும் "28 பாசுரங்களடங்கிய பாடலிற்கண்டபடி," தெய்வ பாவனையை இந்தத்தீபத்தில் செய்யுங்கள். நாமிப்போது இந்த உடம்பிலிருக்கிறோம், இனி "எல்லா உடம்பிலும்" புகுந்து கொள்வோம்.

ஸ்ரீமுக௵ தை௴ வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக்கொள்ளுந் தருணம் வெளியிட்டவை :—

நாம் உள்ளே பத்துப்பதினைந்து தினமிருக்கப் போகிறோம். பார்த்து அவநம்பிக்கை யடையாதீர்கள். ஒருகால் பார்க்கநேர்ந்து பார்த்தால் யாருக்குந் தோன்றாது வெறுவீடாகத்தா னிருக்கும்படி ஆண்டவர் செய்விப்பார். என்னைக்காட்டிக் கொடார். **சுத்த பிரணவ ஞான** தேகத்துடன் வெளிப்படுவோம். நாம் திருக்கதவை மூடியிருக்குங்கால் அதிகாரிகள் திறக்கும்படி ஆக்ஞாபிக்கின் ஆண்டவர் அருள்செய்வார்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அருட்பெருஞ்ஜோதி

சித்திவளாகம், தருமச்சாலை, சன்மார்க்க சங்க

அன்பர்கள் பரஸ்பரம் பழகுவதற்கு

10. எச்சரிப்புப் பத்திரிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆண்டவர் ஒருவர் உள்ளாரென்றும், அவர் பொதுப்பட உலகத்துள்ளார் யாவரும் சன்மார்க்கப் பெரும் பயன் பெற்று, நித்திய வாழ்வு வாழ்தற் பொருட்டு வெளிப்படக் காரியப்படுகின்றனர் என்றும், அதுகாலையில் நாமும் ஆன்ம லாபத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுவோமெனவும் நம்பி, இங்கே வசிக்கும் யாவரும் வழிபாடு விஷயத்தில் ஒருதடையும் சொல்லாது ஒத்து இருத்தல் அவசியம். அன்றியும் காலபேதத்தால் அல்லது மற்ற வகையால் அவ்வத்தருணங்களில் நேரிடும் குரோதத்தால் விளையும் துவேஷாதிகள் உண்டானாலும், அல்லது உண்டாகிறதாயிருந்தாலும், உடனே ஜாக்கிரதைப்பட்டு அதை முற்றிலும் மறந்துவிடல் வேண்டும். அப்படி யிருத்தல் மேல்விளைவை உண்டுபண்ணுறிருக்கும். அப்படி இனிமேல், ஒருவரை யொருவர் அதிக்கிரமித்த வார்த்தைகளால் சண்டை விளையத் தக்கதாக வைதாலும், அப்படி வைதவர்களையும் அந்தவைதலைக்கேட்டு சகிப்பவர்களோடு, மறுத்தபடி அத்துவேஷத்தை ஒருங்கே விட்டு மறந்து மனக்கலப்புடன் மருவுதல் வேண்டுவது. அப்படி மருவாதவர்களையும், உடனே ஒதுக்கிவிட வேண்டுவது. அல்லது குரோதத்தால் விளையும் அக்கிரம அதிக்கிரம வார்த்தைகளைக் கேட்டுத் தாங்கள் எதிர்த்து வார்த்தையாடாமல் கூட்டத்தாரில் அப்போது இருக்கவாய்ந்த இரண்டொருவருக்குத் தெரிவித்தல் வேண்டும். அப்படித் தெரிவிக்காதவர்களும் எதிர்த்துச் சண்டை தொடுப்பவர்களும் இங்கிருத்தல் அனுவசியம். அப்படிப்பட்டவர்களை ஒரு பேச்சுமில்லாமல், இந்த இடம் விட்டுப் போய்விடத்தக்க முயற்சி ஒவ்வொருவரும் செய்தல் வேண்டும்.

ஆங்கீரச - ஸ்ரீ கார்த்திகை மீ - 12உ 1873

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

11. சமாதி

வற்புறுத்தும் பத்திரிகை

(சாலைசம்பந்தம் உடையவர்களுக்கு மாத்திரம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்புள்ள நீங்கள் **சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கத் தருமச் சாலைக்கு** மிகவும் உரிமையுடையீர்களாயின் உங்களுக்கு உண்மையுடன் அறிவிப்பது.

நீங்களும் உங்களை அடுத்தவர்களும் **சிற்றம்பலத் தந்தையார் திருவருளால் சுகமாக வாழ்வீர்களாக.**

கர்மகால முதலிய பேதங்களால், யாருக்காயினும் தேக ஆனி நேட்டால் [1] **தகனஞ் செய்யாமல் சமாதியில் வைக்கவேண்டும்.**

இறந்தவர்கள் திரும்பவும் எழுந்து திரும்ப நம்முடன் இருக்கப் பார்ப்போமென்கிற முழு நம்பிக்கையைக் கொண்டு எவ்வளவுந் துயரப்படாமலும், அழுகுரல் செய்யாமலும் சிற்றம்பலக் கடவுள் சிந்தையுடனிருக்கவேண்டும். புருடனிறந்தால் மனைவி, தாலிவாங்குதல் வேண்டாம். மனைவி இறந்தால் புருடன், வேறு கல்யாணப் பிரயத்தனம் செய்யவேண்டாம். பிள்ளைகளிறந்தால் சஞ்சலிக்க வேண்டாம். கர்ம காரியங்கள் ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம். தெரிவிக்கத் தக்கவர்களுக்குத் தெரிவித்து ஒரு தினத்தில் நேரிட்டவர்களுக்கு நேரிட்ட மட்டில் **அன்னவிரயஞ் செய்யவேண்டும்.** இவ்வாறு உண்மையாக நம்பிச் செய்யுங்கள். செய்திருந்தால் சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கமும் மேற்படி தருமச்சாலையும் நிலைபெற விளக்கஞ் செய்யும் பொருட்டாகவும் கருணைகூர்ந்து **எனது தந்தையாராகிய எல்லாம் வல்ல திருச்சிற்றம்பலக் கடவுள்** பார்வதிபுரம் சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கத் தருமச்சாலைக்கு எழுந்தருளிக் காட்சி கொடுக்குந் தருணம் மிகவும் அடுத்த

1. பரனளிக்குந் தேகமிது சுடுவது அபராதமெனப் பகர்கின்றேன்நீர்
சிரமெலிகச் சுடுகின்றீர் செத்தவர்கள் பற்பலருஞ் சித்த சாமி
உரனளிக்க வெழுகின்ற திருநாள்வந் தடுத்ததினி துணர்ந்து நல்லோர்
வரனளிக்கப் புதைத்தநிலை காணீரோ கண்கெட்ட மாட்டினீரே.

(ஆறுவது திருமுறை 111 - ம் பதிகம் கவனிக்கவும்)

சமீபமாக இருக்கின்றது. அந்தத் தருணத்தில் **சாலைக்கு உரியவர்களாக** இருந்து இறந்தவர்களை யெல்லாம் எழுப்பிக் கொடுத்தருளுவார். இது சத்தியம் சத்தியம்.

இந்தக் கடிதம் வெளிப்பட் டறிந்துகொள்ளாமுன் இறந்து தகனமானவர்களையும் எழுப்பியருளுவார். இது வெளிப்பட் டறிந்த பின் **தகனஞ் செய்யக்கூடாது. அது சன்மார்க்க சங்கத்திற் குத்** தக்கதல்ல. ஆகலில், மேற்கண்டபடி உண்மையான நம்பிக்கை யுடன் வாழ்வீர்களாக.

எனக்கு உலகு அறிவு தெரிந்ததுதொட்டு, எனது தந்தையார் திருவருளை நான் அடையும் வரையில், என்னுடன் பழகியும், என்னை நம்பி யடுத்தும், என்னைக் கேள்வியால் விரும்பியும், எனக்குரிமைப் பட்டும், இருந்து இறந்தவர்களை யெல்லாம் எழுப்பிக் கொடுத்து சமரச சன்மார்க்க சங்கத்தை விருத்திசெய்விக்கத் திருவுளத்துக் கருதிய, **பெருங்கருணை வள்ளல்** சாலைக்குரியவர்களாகி இருந்தும், அவநம் பிக்கையுட னிருக்கின்றவர்கள் விஷயத்திலும், இந்த உபகாரஞ் செய்தேயருளுவார். ஆனால், அவர்கள் சன்மார்க்க சங்கத்திற்கு மாத்திரம் அருகராகார்கள்.

ஆகலில் நம்பிக்கையுட னிருங்கள்.

பெரிய களிப்பை அடைவீர்கள். இது சத்தியம் சத்தியம்.

சாலை சம்பந்தமில்லாதவர்களுக்கு இந்தக் கடிதத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டாம்.

இப்படி,

சிதம்பரம்

பிரமோதூத-௵
பங்குனி-௴ 18-௳
1871

இராமலிங்கம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அருட்பெருஞ்ஜோதி

சமரச சுத்தசன்மார்க்க
12. சத்திய ஞான சாரம்,
சுத்ததேகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இதுவரையில் கர்ம சித்தருடைய காலம், அதனால் சமயங்களும், மதங்களும் பரவி யிருந்தன. இப்போது வரப்போகிறது, **ஞானசித்தருடைய காலம்.** இனி ஜாதி, சமய முதலான ஆசாரங்களெல்லாம் போய், **சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்திய ஞான ஆசாரம்** ஒன்றே விளங்கும், சமய மதங்களில் சொல்லுகிற கர்த்தர்கள், மூர்த்திகள், ஈசுரன், பிரமம், சிவம், முதலிய தத்துவங்கள் காலப் பிரமாணபரியந்தம் இருப்பதே யொழிய அதற்கு மேலிராது.

சமயமதங்களில் சொல்லுகிற கர்த்தர்களுடைய சித்திகள், சர்வசித்திகளுடைய கடவுளின் சித்தியின் லேசங்கள். அந்த சர்வ சித்தியை யுடைய கடவுளுக்கு ஒப்பாகார்கள். கோடி, கோடிபங்கு தாழ்ந்த தரத்திலிருக்கிறார்கள். இப்போதிருக்கும். வேதாகம புராணங்களிலும் சமயமதங்களிலும், லட்சியம் வையாதீர்கள். வைத்தால் சமரச சுத்த சன்மார்க்கத்தில் உங்களுக்கு லட்சியம் வராது. வராது நீங்கள் அடையப்போகிறது ஒன்றுமில்லை. ஆதலால் அதுகளெல்லாம் பற்றறவிட்டு, சர்வசித்தியையுடைய கடவுள் ஒருவருண்டென்றும், அவர் ஒருவரே யென்றும், அவரை உண்மையன்பால் வழிபாடு செய்யவேண்டும்.

அப்படிப்பட்ட சமரச சுத்தசன்மார்க்கத்திற்குரிய கடவுளை வழிபாடு செய்வதற்குச் சாதனம் இருவகை: 1. **பர உபகாரம்,** 2. **சத்விசாரம்** ; பர உபகாரமென்பது :—தேகத்தாலும், வாக்காலும், திரவியத்தாலும், உபகாரஞ் செய்வது. சத்விசார மென்பது :—நேரிட்ட பக்ஷத்தில்—ஆன்ம நேய சம்பந்தமான தயாவிசாரத்தோடு இருப்பது. கடவுளது புகழை விசாரித்தல், ஆன்மாவின் உண்மையை விசாரித்தல், தன்சிறுமையைக் கடவுளிடத்தில் விண்ணப்பித்தல், இந்த மார்க்கத்தால் தான் **சுத்ததேகம்** பெறவேண்டும்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

சமரச சுத்தசன்மார்க்கத் திருநெறிக் குறிப்புகள்[1]

1. ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கம் என்பதற்குப் பொருள்:—

எல்லாச் சமயங்களுக்கும் பொதுவாகிய அறிவுநூல் முடிபான நான்காவது மார்க்கத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற கூட்டமென்று கொள்க.

மேற்படி மார்க்கம் நான்காவன:—**1. தாசமார்க்கம், 2. சற்புத்திரமார்க்கம், 3. சகமார்க்கம், 4. சன்மார்க்கம்** என நான்கு.

ஷடாந்த சமரச சுத்த சிவ சன்மார்க்கம் என்பதில் ஷடாந்தம் என்பது யாது?

1. இத் திருநெறிக் குறிப்புகள் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் வடலூரில் சத்திய தருமச்சாலையிலும், சித்திவளாகத்திலும் தமது அன்பர்களுக்குச் சன்மார்க்க போதனை செய்த காலங்களில் அன்பர்கள் குறித்துவைத்த குறிப்புகளில் இப்பொழுது கிடைத்தவை.

வேதாந்தம், சித்தாந்தம், போதாந்தம், நாதாந்தம், யோகாந்தம், கலாந்தம் ஆக ஆறு. மேற்படி அந்தங்களின் அனுபவம், காலம், இடம், முதலிய வேறு பாடுகளால் ஏறிக் குறையும். ஆதலால் ஷடாந்தமும் வியாபகமில்லாமல் வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் நான்கந்தமும் வியாப்பியமா யிருக்கின்றன.

மேற்படி அந்தம் நான்கின் ஐக்கிய விவரம் :—

வேதாந்தத்தில் போதாந்த யோகாந்தமும்; சித்தாந்தத்தில் நாதாந்த கலாந்தமும்; அடங்கியிருக்கின்றன. இந்த ஐக்கியம் பற்றி வேதாந்த சித்தாந்தமே, இப்போது அனுபவத்தில் சுத்த வேதாந்த, சுத்த சித்தாந்தமாய், வழங்குகின்றன.

இவற்றிற்கு அதீதமாகிய சுத்த வேதாந்த சித்தாந்த அந்தாந்தமாகிய **சமரச சுத்த சன்மார்க்கமே—நித்திய மார்க்கம்.** மேற்குறித்த மார்க்கத்திற்குச் சமய மதங்களாகிய சன்மார்க்கங்கள் அநந்நியமாய் விளங்கும்; அந்நியமல்ல.

மேற்படி சமயமத மார்க்கங்கள் எவை? எனில்:—

சமய சன்மார்க்கம், மதசன்மார்க்கம் என இரண்டு. இவற்றுள் அடங்கிய சன்மார்க்கம் அநந்தம். அதில் சமய சன்மார்க்கத்தின் வகை ஆறு, தொகை முப்பத்தாறு, விரிவு அறுகோடி. இதுபோல் மதத்திலும் வகை தொகை விரிவு உள்ளன. மேற்குறித்த சமய மத சன்மார்க்கங்களில், **வகரவித்தை தகரவித்தை** யுள. அவை அவ்வச் சமயமத சன்மார்க்கங்களின் தலைமையாகிய கர்த்தா, மூர்த்தி, ஈசுரன், பிரமம், சிவம் முதலிய தத்துவங்களின் காலப் பிரமாண பரியந்த மிருக்கும்; அதற்கு மேலிரா.

மேற்படி சமயமத சன்மார்க்கங்களில் ஷடாந்த சமரசமுளதோ வெனில்:—உளது. யாதெனில்:—

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசம்; யோகாந்த கலாந்த சமரசம்; போதாந்த நாதாந்த சமரசம்; இதற்கு அதீதம் **ஷடாந்த சமரசம்.** இதற்கு அதீதம், **சன்மார்க்க சமரசம்.** இதற்கு அதீதம், **சுத்த சமரசம்.** ஆதலால், சுத்த சமரசத்தில், சன்மார்க்கத்தைச் சேர்க்க, **சுத்த சமரச சன்மார்க்க மாம்.** இது பூர்வோத்திர ஞாயப்படி, கடைதலைப் பூட்டாகச் **சமரச சுத்த சன்மார்க்கம்** என மருவியது.

இதன் தத்பரியம் யாதெனில்:

1. சமரசம் என்பதற்குப் பொருள்:—

எல்லா அந்தங்களினது அந்தமும் தனக்குப் பூர்வமாக்கித் தானுத்தரத்தில் நின்று மருவியது சமரசம். இதற்கு அனுபவம் குருதுரிய ஸ்தானம்.

2. சுத்த சமரச மென்பதற்கு ஞாயம்:—

விந்து, பரவிந்து, இரண்டையும் மறுக்கச் **சுத்தவிந்து** வந்தது போலும்; சிவம், பரசிவம், இரண்டையு மறுத்தது **சுத்தசிவம்** போலும்; சன்மார்க்கம், சிவசன்மார்க்கம் இரண்டையும் **மறுத்தது சுத்த சன்மார்க்கம்.**

பூர்வத்தில் நின்ற சமயமத சன்மார்க்கங்களை மறுப்பது சுத்த சன்மார்க்கம். இதன் பொருட்டு **ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க** மென்றே மருவியது. ஒருவாறு, ஷடாந்தங்களின் பொதுவாகிய, ஷடாந்த சன்மார்க்கம் ஒன்று; இதன் பூர்வத்தில் சமரச சன்மார்க்கம் ஒன்று; இதன் உத்தரத்தில் சுத்த சன்மார்க்கம் ஒன்று; **ஆதலால் ஷடாந்த சமரசம்.** ஆன்மாவுக்கு அருள் எப்படி அநந்நியமோ, அதுபோற் சுத்த சன்மார்க்கத்திற்குப் பூர்வத்தில் சொன்ன சன்மார்க்கங்கள் யாவும் அநந்நியம்.

சன்மார்க்கம் என்பதில் வகை தொகை விரிவு அனந்தம். இதன் தாத்பர்யம் யாதெனில்:—

சமயசன்மார்க்கத்தின் பொருள் குணத்தினது லக்ஷியத்தை அநுசந்தானஞ் செய்வது.

குணமென்பது யாது?

சத்துவகுணம்: இயற்கை உண்மை ஏகதேசமான சத்துவ குணத்தின் சம்பந்தமுடைய மார்க்கமே சமய சன்மார்க்கம்.

சத்துவ சம்பந்தமுடைய மார்க்கம் யாதெனில்:—

சத்போதம், சத்கர்மம், சத்சங்கம், சத்காலம், சத்விசாரம், சத்பாத்திரம், சற்சனம், சற்செய்கை, முதலியனவும் சத்துவ சம்பந்தம் உடையன.

இதன் இயல்பாவன:—

கொல்லாமை, பொறுமை, சாந்தம், அடக்கம், இந்திரிய நிக்கிரகம், ஆன்ம இயற்கைக் குணமாகிய **ஜீவகாருண்யம்.** இது சத்துவ குணத்தின் வாச்சியார்த்தம். இவ்வண்ணம் வாச்சியானுபவம் பெற்றுச் சொரூபானுபவமாகிய சாதனமே **சமய சன்மார்க்கம்.**

சமயாதீத மாவது: மதம், மத சன்மார்க்கத்தின் பொருள்: நிர்க்குண லக்ஷியஞ் செய்வது.

நிர்க்குணமாவது:— பூர்வகுணமாகிய சத்துவத்தின் வாச்சியானுபவம் பெற்று லட்சியானுபவம் பெறுதல். யாதெனில்:—

சோகம், சிவோகம், தத்துவமசி, சிவத்துவமசி என்னும் வாக்கியத்தின் முக்கியானுபவம்.

சத்துவகுண நிர்க்குண லட்சியத்திற்கு மார்க்கம் நான்கு: எவை எனில் :—

சத்துவகுணத்தின் முதல் விளைவு, தன்னடிமையாகப் பலரையும் பாவித்தல், இரண்டாவது புத்திரனாகப் பாவித்தல், மூன்றாவது சிநேகிதனைப்போலப் பாவித்தல், நான்காவது தன்னைப்போலப் பாவித்தல். இது **ஜீவ ஞாயம்.** இவ்வாறேதான் **கடவுளுக்கு அடிமையாதல், புத்திரனாதல், சிநேகனாதல், கடவுளே தானாதல்.** இது சத்துவகுண லட்சியார்த்த மாகிய **மதசன்மார்க்க முடிபு.**

சத்துவகுண விளைவு என்பதற்குப் பொருள்:—சத்துவ குணத்தின் முக்கிய லட்சியமாகிய எல்லாம் வல்ல சர்வ சித்தியோடு ஞான சித்தியைப் பெறுதல். 'நெல்லில் விளைத்தான் என்பதன் பொருள் — உழுதல் தொடங்கிக் கிருகத்தில் சேர்த்து அனுபவிக்கிற பரியந்தம்— அடங்கியிருப்பதுபோல்' சன்மார்க்கம் என்பது—சாதாரணம் முதல் அசாதாரணம் ஈறாக அடங்கிய பொருளெனக் கொள்க.

குண நிர்க்குண வாச்சிய லட்சியார்த்தமாகிய சமய மதத்தின் அனுபவ மல்லாதது சுத்தசன்மார்க்கம். இம்மார்க்கத்திற்கு மேற் குறித்த மார்க்கங்கள் **அல்லாதனவே யன்றி இல்லாதன வல்ல.**

சுத்த சன்மார்க்கந்தான் யாதெனில் :—

சுத்தம், என்பது, ஒன்றுமல்லாதது. சுத்தம் **என்பது சன்** மார்க்க மென்னுஞ் சொல்லுக்குப் **பூர்வம்** வந்ததால், **மேற்குறித்த** சமய மதானுபவங்களைக் கடந்தது.

சத்மார்க்கம் என்னும் பொருட்கு அர்த்தம் நான்கு வகை:— அஃது பூர்வாதி உத்த ரோத்தர பரியந்தம். இதின் முக்கிய லட்சியம் சுத்தசன்மார்க்க அனுபவ ஸ்தானமாகிய, சுத்த சிவ துரியாதீத நிலைபெறில் விளங்கும்.

ஏகதேசத்தில் ஒருவாறு பூர்வம் என்பதற்குப் பொருள்.

சிருஷ்டியாதி அனுக்கிரக மீறாகச்செய்யும், பிரமாதி சதாசிவ மீறாக வுள்ள பஞ்சகிருத்திய கர்த்தர்களி லொவ்வொரு கிருத்தியத்தின் விரிவு ஐந்தாக விரிந்த கர்த்தர் பேதம் (25) இருபத்தைந்தாக விரிந்த மஹா சதா சிவாநந்த அனுபவகாலத்தை, அறுபத்து நாலாயிரத்தில், (64,000) பெருக்கிய கால அளவு எவ்வளவோ, அக்கால அளவு **சுத்த மகா சதா சிவானுபவத்தைப் பெற்றுச் சுத்த தேகியா யிருப்பது. சத்** தென்பது பரிபாஷை. அது அனந்த தாத்பர்யங்களைக் கொண்டு ஓர் வாக்கியபதமாய் நின்றது. **மார்க்கம்** என்பது யாதெனின் :— துவாரம், வழி. **வழி** யென்பது :—சத்தென்னும் பொருளின் உண்மையைத் தெரிவிக்கிற மார்க்கம். ஆதலால்,

எவ்வகையிலும் உயர்வுடையது — பாவனாதீதாதீதம், குணாதீதாதீதம், லட்சியா தீதா தீதம், வாச்சியா தீதா தீதம்; ஆகிய **சுத்த சன்மார்க்கம்.**

மேற்படி மார்க்கத்தின் ஏகதேசம் அடியிற் குறிக்கும் அனுபவங்கள் :—

எக்காலத்தும் *எவ்விடத்தும் எவ்விதத்தும் எவ்வகைத் தடையும் வாராத சுத்தமாதி ஞானதேக சித்தியும், அண்ட பிண்ட தத்துவங்களைச் சுதந்தரத்தில் நடத்தும் தனிப்பெரும் வல்லபமும்* **ஏமசித்தி, பிரேதஜீவிதாதி சித்தியும், வஸ்துப் பிரத்தியக்ஷானுபவ சித்தியும்** *— ஆகிய இவற்றை ஒருங்கே அடைவது மேற்குறித்த மார்க்கத்தின் முடிபு. ஒருவாறு.*

சத் *என்னும் சொல் பரிபாஷை என்பதற்குக் குழூஉக் குறியாக இதன் கீழ்வரும் சில மந்திர வாசக பத வர்ணாதிகளை உணர்க.*

காரண *மாத்திரமாய் விளங்கா நின்ற —* **விந்து நாத** *முதலியனவும்; காரிய காரண மாத்திரமாய் விளங்கா நின்ற—அம் அங் சிங் வங் மங் சிவா வசி ஓம் முதலியனவும்; காரிய மாத்திரமாய் விளங்கா நின்ற—ஹரி, சச்சிதானந்தம், பரிபூரணம், ஜோதியுட்ஜோதி, சிவயவசி, சிவயநம, நமசிவய, நாராயணாயநம, சரவணபவாயநம, முதலியனவும்;—இவ்வண்ணம் குறித்த பரிபாஷைகளின் உண்மை, ஆன்ம அனுபவத்திலும் வகர தகர வித்தையினும் விளங்கும்.*

மேலும், *மேற்குறித்த வண்ணம் தத்துவங்களை உபாசித்தும், அர்ச்சித்தும், தத்துவா தீதா தீதத்தைத் தியானித்தும், இடையில் ஜபித்தும், கரண லயமாகச் சமாதிசெய்தும், தத்துவச் சேட்டைகளை அடக்கா நின்ற விரதமிருந்தும், சாதாரண யோகபாகத்தில் மூச்சடக்கியும், சாதகர்கள்—மேற்குறித்த வண்ணம்—செய்வார்கள். சாத்தியர்கட்கே—***கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிஷ்டைகூடல்,** *என்னும் நான்கும் கடந்து அவர்கள் ஆரூடராக நிற்பதால்—***சாதனமொன்றும் வேண்டுவதில்லை.** *மேற்படி* **சாத்தியர்களே சுத்த தேகிகள்.** *அவர்கள் அனுபவத்தை விரிக்கில் பெருகும்.*

அருட்பெருஞ்ஜோதி

2. நித்திய ஒழுக்கம் என்னும் உலகியல்

1. சாதாரண நித்திய கரும விதி

காலைக்கடன்

திருச்சிற்றம்பலம்

சூரியோதயத்திற்கு முன் நித்திரை நீங்கி எழுந்து, விபூதி தரித்துச் சிறிதுநேரம் உட்கார்ந்து, கடவுளைத் தியானஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பின்பு களிப்பாக்கு மிகுதியாகவும் வெற்றிலை சுண்ணாம்பு குறைவாகவும் போட்டுக்கொண்டு, முன் ஊறுகிற ஜலத்தை உமிழ்ந்து, பின்வரும் ஜலத்தையெல்லாம் உட்கொள்ளல் வேண்டும். பின்பு எழுந்து உள்ளே சற்றே உலாவுதல் வேண்டும். பின் மல ஜல உபாதிகளைக் கழித்தல் வேண்டும். மலங்கழிக்கின்றபோது, வலது கையால், இடது பக்கம் அடிவயிற்றைப் பிடித்திருத்தல் வேண்டும். ஜலங்கழிக்கும்போது, இடது கையால் வலதுபக்கம் அடிவயிற்றைப் பிடித்திருத்தல் வேண்டும். மலமாவது ஜலமாவது பற்றறக் கழியும் வரையில், வேறு விஷயங்களைச் சிறிதும் நினையாமல், மலஜல சங்கற்பத்தோடு இருக்கவேண்டும். மலம் பின்னுந் தடைபடுமானால், இடது பக்கமாகச் சற்றே படுத்துப் பிராணவாயுவை வலத்தே வரும்படி செய்துகொண்டு, மல சங்கற்பத்தோடு மலவுபாதி கழித்தல்வேண்டும். ஜலம் தடைபட்டால், வலது பக்கமாகச் சற்றே படுத்துப் பிராணவாயுவை இடதுபக்கம் வரும்படி செய்துகொண்டு, ஜல சங்கற்பத்தோடு ஜலவுபாதி கழித்தல் வேண்டும்.

மலஜல வுபாதி கழிந்தபின், செவிகள், கண்கள், நாசி, வாய், தொப்புள்—இவைகளில் அழுக்கு, பீளை, சளி, ஊத்தை என்கின்ற அசுத்தங்களையும், கை கால் முதலிய உறுப்புக்களிலுள்ள அழுக்குகளையும் வெந்நீரால் பற்றறத் துடைத்தல் வேண்டும். பின் வேலங்குச்சி, ஆலம்விழுது—இவைகளைக்கொண்டு பல்லழுக்கெடுத்து, அதன் பின் கரிசலாங்கண்ணித் தூள்கொண்டு உள்ளே சிறிது சாரம் போகும்படி பல்லில் தேய்த்து வாயலம்பின பின்பு,

காலை ஆகாரம்

பொற்றலைக் கையாந்தகரை இலை அல்லது கரிசலாங்கண்ணி இலை ஒரு பங்கு,—தூதுளையிலை, முசுமுசுக்கையிலை கால் பங்கு,—சீரகம் கால்பங்கு — இவைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்துச் சூரணமாகச்

செய்துகொண்டு, அதில் ஒருவராகனெடையை ஒருசேர் நல்ல ஜலத்திற் போட்டு, ஒரு சேர் பசுவின் பால்விட்டுக் கலந்து, அதிலுள்ள ஒருசேர் ஜலமுஞ் சுண்டக் காய்ச்சி, அந்தப் பாலில் நாட்டுச் சர்க்கரை கலந்து சாப்பிடல் வேண்டும்.

காலைவெய்யிலில் கூடாது

காலையில் இளம்வெய்யில் தேகத்திற் படாதபடி, பொழுது விடிந்து ஐந்து நாழிகை பரியந்தம் உடம்பைப் போர்வையோடு காத்தல் வேண்டும். பின்பு வெய்யிலில் நெடுநேரம் தேகமெலிவு வரத்தக்க உழைப்பை யெடுத்துக்கொள்ளாமல், இலேசான முயற்சியில் சிறிது வருத்தந்தோன்ற முயலுதல்வேண்டும். பின் இளம் **வெந்நீரில் குளித்தல் வேண்டும்.** விபூதி தரித்துச் சிவசிந்தனையோடு சிறிது நேரம் இருத்தல் வேண்டும்.

பகல் ஆகாரம்

பசி கண்டவுடன் தடைசெய்யாமல் ஆகாரம் கொடுத்தல் வேண்டும். ஆகாரங் கொடுக்கும்போது, மிகுந்த ஆலசியமுமாகாது, மிகுந்த தீவிரமுமாகாது. முதற் பக்ஷம் சீரகச்சம்பா அரிசி—அன்றிப் புன்செய் விளைவும், காரரிசியுந் தவிர—நேரிட்ட அரிசியின் வகைகள்—ஆகும். அது சாதமாகும்போது, அதிக நெகிழ்ச்சியுமாகாது, அதிக கடினமும் ஆகாது. நடுத்தரமாகிய சோற்றை, அக்கினி அளவுக்கு அதிகப்படாமலும் குறைவுபடாமலும் அறிந்துண்ணுதல்வேண்டும். ஆயினும் ஒருபிடி குறைந்த பக்ஷமே நன்மை. **போஜனஞ் செய்த பின்னர்** நல்ல நீர் குடித்தல்வேண்டும். **அந்த நல்ல நீரும் வெந்நீராதல் வேண்டும்.** அதுவும் அதிகமாகக் குடியாதிருத்தல் வேண்டும்.

ஆகாரவகை

கிழங்கு வகைகள் உண்ணுமல் இருக்கவேண்டும். அவற்றில் கருணைக்கிழங்கு மாத்திரம் கொள்ளுதல் கூடும். பழ வகைகள் உண்ணுதிருத்தல் வேண்டும். அவற்றில் பேயன் வாழைப்பழம், ரஸ்தாளி வாழைப்பழம்—இவை நேர்ந்தால் சிறிது கொள்ளுதல் கூடும். **பழைய கறிகளைக் கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும்.** பதார்த்தங்களில் **புளி, மிளகாய்** சிறிதே சேர்க்கவேண்டும். மிளகு சீரகம் அதிகமாகச் சேர்த்தல்வேண்டும். கடுகு சேர்ப்பது அவசியமல்ல. உப்பு குறைவாகவே சேர்த்துக் கொள்ளல்வேண்டும். அன்றி, எந்த வகையிலும் **உப்பு மிகுதியாகக் கொள்ளாமல் உபாயமாகக் கொள்ளுவது தேகம் நீடிப்பதற்கு ஏதுவாம்.** தாளிப்பில் பசுவெண்ணெய் நேரிட்டால் தாளிக்கவேண்டும். நேராத பக்ஷத்தில் நல்லெண்ணெய் சிறிது சேர்க்கவுங் கூடும். வெங்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு சிறிதே சேர்க்க

வேண்டும். கத்தரிக் காய், வாழைக் காய், அவரைக் காய், முருங் கைக்காய், பீர்க்கங்காய், கலியாணப் பூசுணைக்காய், புடலங்காய், தூதுளங்காய், கொத்தவரைக்காய்,—இவைகள் பதார்த்தஞ் செய்தல் கூடும். இவற்றினுள் முருங்கை, கத்தரி, தூதுளை, பேயன் வாழைக் காய்—இவைகளை அடுத்தடுத்துக் கறிசெய்து கொள்ளலாம். மற்றவை களை ஏகதேசத்தில் செய்துகொள்ளலாம்.

வடை, அதிரசம், தோசை, மோதகம் முதலிய அப்ப வர்க்கங் கள் **கொள்ளப்படாது**, ஏகதேசத்தில் சிறிது கொள்ளவுங் கூடும். சர்க்கரைப் பொங்கல், ததியோதனம், புளிச்சாத முதலிய சித்திரான் னங்கள் கொள்ளப்படாது; ஏகதேசத்தில் சிறிது கொள்ளலாம்.

புளியாரைத் துவையல் தினந்தோறும் கிடைக்கினும் மிக வும் நன்று. கரிசலாங்கண்ணிக்கீரை, தூதுளைக்கீரை, முன்னைக்கீரை, பசலைக்கீரை, முருங்கைக்கீரை, இவைகளைப் பருப்போடு சேர்த்தும், மிளகோடு சேர்த்தும், புளியிட்டும், தனித்தும், கறிசெய்து கொள்ளக் கூடும். மற்றைக் கீரைகள் ஏகதேசத்தில் நேரில் சிறிது சேர்த்துக் கொள்ளவுங் கூடும். புளித்த தயிர் சேர்த்தல் கூடும். பருப்பு வகை களில்—முளைகட்டாத துவரம் பருப்பு, அல்லது முளைகட்டின துவரம் பருப்பு, மிளகு சேர்த்துக் கடைதல், துவட்டல், துவையல் செய்தல், குழம்பிடல், வேறொன்றில் கூட்டல் முதலியவாகச்செய்து, நெய் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் கூடும். அந்த **நெய்யை மிகவுஞ் சேர்க் கப்படாது.** மற்றப் பருப்பு வகைகள் அவசியமல்ல. ஏகதேசத்தில் நேர்ந்தால் கொள்ளவுங்கூடும்.

ஜலம்

சுக்கைச் சுண்ணம்பு தடவிச் சுட்டு, மேலழுக்கைச் சுரண்டிப் போட்டுச் சூரணமாக்கி வைத்துக்கொண்டு, நல்ல ஜலத்திற் கொஞ்சம் போட்டு, ஐந்து பங்கில் மூன்று பங்கு நீர் சுண்ட, இரண்டு பங்கு நீர் நிற்கக் காய்ச்சி, அதைத் தாகங்கொள்ளுதல் வேண்டும். நேராத பக்ஷத்தில் வெந்நீராவது கொள்ளுதல் வேண்டுமேயன்றிக் **குளிர்ந்த ஜலங் கொள்ளப்படாது.**

எந்தப் போஜனத்திலும் புலால் எந்த வகையினும் புசிக்கப்படாது

எப்படிப்பட்ட போஜனமாயினும் சிறிது குறையவே புசித் தல் வேண்டும். எந்தக் காலத்திலும் **பசித்தா லல்லது எந்த வகை யிலும் போஜனஞ் செய்யப்படாது.** வாத பித்த சிலேத்துமங் கள் அதிகரிக்கத் தக்க போஜனங்களை அறிந்து விடல்வேண்டும்.

பகலில் நித்திரை கூடாது

பகலில் போஜனஞ் செய்தவுடன், சற்றே படுத்தெழுந் தல்லது வேறு காரியங்களிற் பிரவேசிக்கப்படாது. **ஆயினும், நித்திரை வரும்படி படுக்கப்படாது. பகலில் எந்த வகையிலும் நித் திரை யாகாது.** சிறிது படுத்து எழுந்தபின்—பாக்கும் வெற்றிலை யும் குறைவாகவும் — சுண்ணும்பு சிறிது அதிகமாகவும் — தாம்பூ லம் பஞ்ச வாசங்களோடு தரித்து, முதலில் ஊறிய ஜலத்தைப் புறத்தில் உமிழ்ந்துவிட்டுப் பின்பு ஊறுஞ்ஜலத்தை உட்கொள்ளல் வேண்டும். பகற் போஜனஞ் செய்த சுமார் பதினேழரை நாழி கைக்குப் பின்பு, பேயன் வாழைப்பழம், ரஸ்தாளி வாழைப்பழம், பங்காள வாழைப்பழம் சிறிது சர்க்கரை சேர்த்து நேர்ந்தால் சாப் பிடக்கூடும். காலையில் பால் சாப்பிடும்போது பசி அதிகரித்திருந்தால் இந்தப் பழங்களில் நெய் சர்க்கரை கலந்து சிறிது சாப்பிடக்கூடும்.

பகலில் பெண்கள் தேகசம்பந்தங் கூடாது

பகற் போஜனஞ் செய்தபின், சற்றுநேரங் கடவுளைத் தியா னித் திருக்கவேண்டும். அதன்பின் எந்த வேலை செய்யினுந் தேக கரணங்களுக்கு மெலிவு உண்டுபண்ணுகிற வேலைகளாகச் செய்யப் படாது. செய்யினுஞ் சிறிது சிறிதாகச் செய்தல்வேண்டும்.

மாலைக்கடன்

சாயங்கால வெய்யில் தேகத்திற் படும்படி சிறிது உலாவுதல் வேண்டும். காற்று மிகுந்தடிக்கில் அப்போது உலாவப்படாது. அன்றி, கடின வெய்யில், பனி, மழை—இவைகள் தேகத்திற்பட உலாவப்படாது.

இராத்திரி முன்பங்கில் தேக சுத்திசெய்து, விபூதி தரித்துச் சிவத்தியானஞ் செய்தல், தோத்திரஞ் செய்தல், சாத்திரம் வாசித் தல், உலகியல் விவகாரஞ் செய்தல்—இவை முதலியவை கூடும்.

பின் போஜனஞ் செய்தல்வேண்டும். இராப்போஜனம் பகற் போஜனத்தைப் பார்க்கிலும் அற்பமாகப் புசித்தல்வேண்டும். இர வில், தயிர், கீரை, வாயுவான பதார்த்தம், குளிர்ச்சியான பதார்த் தம் சேர்க்கப்படாது. **சூடான பதார்த்தங்களையே** அறிந்து சேர்க்க வேண்டும். அவை சிறுகத்தரி, முருங்கை, அவரை, வற்றல் முதலி யவை யாம். இரவில் போஜனஞ் செய்தபின், சிறிது உள்ளே உலா வுதல் வேண்டும். பின்பு சிவத்தியானம் முதலியவை செய்தல் வேண் டும். சுமார் பனிரண்டு நாழிகைக்குமேல் காலைக்குச் சொல்லியபடி யாவது தனித்தாவது பசுவின்பாலை நன்றாகக் காய்ச்சிக் குடித்தல் வேண்டும். பின் சில நேரஞ்சென்று சுமார் பதினைந்து நாழிகையில்

பாக்கும் சுண்ணும்பும் மிகவும் குறைய வெற்றிலை மிகவும் அதிகப்படக் கலந்து பஞ்ச வாசத்தோடும் போட்டுக்கொண்டு, முதற் ஜலத்தை யுமிழ்ந்து பின்வருஞ் ஜலத்தை உட்கொண்டு, திப்பியை யுமிழவேண்டும். மற்ற வேளையும் தாம்பூலத்தின் திப்பியை உமிழுதல் அவசியம்.

நித்திரை

பெண்களுடன் தேகசம்பந்தம் செய்யவேண்டில், முன் ஒரு நாழிகை பரியந்தம் மனத்தைத் தேகசம்பந்தத்தில் வையாது வேறிடத்தில் வைத்துப் பின் சம்பந்தஞ் செய்தற்குத் தொடங்கல் வேண்டும். தொடங்கியபோது அறிவு விகற்பியாமல்—மனமுதலிய கரண சுதந்திரத்தோடு, தேகத்திலும் கரணங்களிலுஞ் சூடு தோன்றாமல், இடதுபுறச் சாய்வாகத் தேக சம்பந்தஞ் செய்தல் வேண்டும். புத்திரனைக் குறித்த காலத்தன்றி மற்றக் காலங்களில் சுக்கிலம் வெளிப்படாமலிருக்கத்தக்க உபாயத்தோடு தேகசம்பந்தம் செய்தல்வேண்டும். அவ்வுபாயமாவது பிராண வாயுவை உள்ளேயும் அடக்காமல் வெளியேயும் விடாமல் நடுவே யுலாவச் செய்துகொள்ளுதலாம். ஒரு முறையன்றி, அதன் மேலுஞ் செய்யப்படாது. தேக சம்பந்தஞ் செய்தபின், தேக சுத்தி செய்து, திருநீறணிந்து சிவத்தியானஞ் செய்து, பின்பு படுக்க வேண்டும்.

படுக்கும்போது, இடதுகைப் பக்கமாகவே படுத்தல்வேண்டும்

எந்தக் காலத்தில் எது குறித்துப் படுத்தபோதிலும், இடதுகைப் பக்கமாகவே படுத்தல் வேண்டும். **பின்பு ஏழரை அல்லது பத்து நாழிகை யளவு** (3 அல்லது 4-மணி நேரம்) **நித்திரை செய்தல் வேண்டும்.** அதன்பின் விழித்துக்கொண்டு நல்ல சிந்திப்புடனிருத்தல் வேண்டும். **இரவில் தேகசம்பந்தம்** நான்கு தினத்திற்கொரு விசை செய்தல் **அதமபக்ஷம்.** எட்டு தினத்திற்கொரு விசை செய்தல் **மத்திம பக்ஷம்.** பதினைந்து தினத்திற்கொரு விசை செய்தல் **உத்தம பக்ஷம்.** அதன் மேற்படில் சுக்கிலம் ஆபாசப்பட்டுத் தானே கழியும். நான்கு தினத்திற்கொரு விசை செய்யில் சுக்கிலம் நெகிழ்ச்சிபட்டுச் சந்ததி விருத்தியைக் கெடுக்கும். ஆதலில், அதம பக்ஷமாயிற்று. இரவில் சொப்பனம் வாராது மிருதுவாகவே நித்திரைசெய்து விழித்துககொள்ளல் வேண்டும்.

எப்போதும் பயத்தோடிருக்கப்படாது. பரிச்சேதம் பயம் இல்லாமலும் இருக்கப்படாது. **எப்போதும் மன உற்சாகத்தோடிருக்க வேண்டும்.** கொலை, கோபம், சோம்பல், பொய்மை, பொறாமை, கடுஞ்சொல் முதலிய தீமைகள் ஆகா. உரத்துப் பேசல், வேகமாக நடத்தல், ஓடி நடத்தல், வழக்கிடல், சண்டையிடல் கூடா. எந்த விதத்திலும் பிராண வாயு அதிகமாகச் செலவாகாமற்படி ஜாக்கிரதையோடு பழகுதல் வேண்டும்.

தலை முழுகுதல்

பொற்றலைக் கையாந்தகரையை உலர்த்தித் தூள்செய்து வைத்துக்கொண்டு, அதை நல்லெண்ணெயில் போட்டுக் காய்ச்சித் தலைக்கிட்டு நான்கு நாளைக்கு ஒரு விசை வெந்நீரில் முழுகவேண்டும். அன்றி, வாரத்திற்கு ஒரு விசையாவது முழுகுதல் வேண்டும். தூளில்லாத பக்ஷத்தில் நல்லெண்ணெயைக் காய்ச்சியே முழுகுதல் வேண்டும். புகைக்குடி, கஞ்சாக்குடி, கள்குடி, சாராயக்குடி முதலிய மயக்கக் குடிகளாகா.

1. மலஜலத்தைச் சிறிதும் அடக்கப்படாது.
2. சுக்கிலத்தைச் சிறிதும் வீணில் விடப்படாது.
3. துன்மார்க்கப் பழக்கஞ் செய்யக்கூடாது.

எந்தவேலை செய்யினும், எந்த விவகாரஞ் செய்யினும், சிவசிந்தனையோடு செய்து பழகுதல் வேண்டும்.

தியானம்

இந்தத் தேகத்தில் புருவமத்தியில், நமது ஆன்ம அறிவென்கின்ற கற்பூரத்தில், கடவுள் அருளென்கிற தீபம் விளங்குவதாகப் பாவித்துப் பார்த்து, அதில் பழகிப் பழகிக் கடவுளிடத்தே உண்மையாகிய அன்பையும்—ஜீவர்களிடத்தே உண்மையாகிய காருணியத்தையும் — இடைவிடாமல் வைத்து, ஓங்கார பஞ்சாக்ஷர ஞாபகஞ்செய்தல் வேண்டும்! சிவ பஞ்சாக்ஷர ஞாபகஞ் செய்தல் வேண்டும். அவசியம்.

2. பொது விதி

1. **ஆறு மாதம்** அல்லது மூன்று மாதத்திற் கொருதரம், வெள்ளைக்காக்கட்டான் முதலானவைகளால் விரேனம் வாங்கிக் கொள்ளுதல்.

2. **நாலு மாதத்திற்கு** ஒருதரம் மருக்காரை முதலியவைகளால் வமனத்திற்கு வாங்கிக்கொள்ளல்.

3. **ஒரு வருடத்திற்கு** ஒரு தரம், முள்ளி முதலானவைகளால் நசியஞ் செய்துகொள்ளல்.

4. **நாலு நாளைக்கு** ஒருதரம், அத்தி முதலிய வஸ்துக்களால் செய்வகைப்படி செய்த மைகளால் கண்ணுக்கு அஞ்சனந் தீட்டல்.

5. **ஒரு பக்ஷம்** அல்லது ஒரு வாரவட்டத்திற்கு ஒருதரம், சாவதானமாக நல்ல நினைப்போடு தன்வசத்திலிருந்து, மூச்சு அதிர்ந்து மேலிடாது, மெல்லெனப் பெண்போகம் செய்தல்—இது விருத்தர்களுக்கு விதித்ததல்ல.

6. **வாரவட்டம்** அல்லது நாலுதினத்திற் கொருதரம் முலைப் பால் பொன்னாங்கண்ணி முதலிய தைல மிட்டுக்கொண்டு செம்பாக மான வெந்நீரில் மெல்லென முழுகல்.

7. **இளவெய்யில்**, கடுவெய்யில், மழை, குளிர் காற்று, பனி இவைகளால் உடம்பை வருத்தாமற் காத்துக் கொள்ளுதல்.

8. **கடுநடை**, ஓட்டம், பெருஞ்சொல், பேரோசை, இசை பாடுதல், வழக்காடுதல், பெருநினைப்பு, பெருஞ்சிரிப்பு, பெருந்துயர், மிகு பார்வை, ஊன்றிக்கேட்டல், துர்க்கந்த நற்கந்த முகர்தல், சுவை விரும்பல், பேருண்டி, பெருந்தூக்கம், வீண்செயல், பெருமுயற்சி, விளையாட்டு, மலமடக்கல், ஜலமடக்கல், தாகமடக்கல், பெருநீர் குடித்தல், சயன வுணர்ச்சி, பயம், அகங்காரம், இடம்பம், பேராசை, உலோபம், கோபம், மோகம், மதம்—இவை முதலிய தேகேந்திரிய கரண குற்றங்க ளடையாதிருத்தல்.

9. **பழஞ்சோறு**, பழங்கறி; எருமைப்பால், எருமைத் தயிர் மோர் நெய்; செம்மறிப்பால் தயிர் மோர் நெய்; கேழ்வரகு, வரகு, தினை, சாமை, பருப்பு வகை; அதிரசம், அப்பம், சுகியம் முதலிய சிற்றுண்டி; தயிர்ச்சோறு, புளிச்சோறு முதலிய சித்திரான்னம்; காரரிசிச்சோறு, முளைக்கீரை, அகத்திக்கீரை, முன்னை முதலான இலைக்கறி; சுரை, பூசுணை, பறங்கி, பீர்க்கு, புடல், பாகல், கடுகு, நல்லெண்ணெய், புளி, புகையிலை, கள், சாராயம், கஞ்சா, புலால், மாமிசம் முதலிய விலக்குகளை நீக்கி, விதித்தவைகளை யனுசரித்தல்.

3. சிறப்பு விதி

1. **நித்தியம்** சூரியோதயமாக ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னே நித்திரை நீங்கி யெழுந்திருத்தல்.

2. **எழுந்தவுடன்** விபூதி தரித்துச் சற்றுநேரம் செவ்வையாக உட்கார்ந்து, கடவுளை ஊன்றி நினைத்து எழுதல்.

3. **அங்ஙனம்** எழுந்து, சிறிதுந் தாமதியாமல், மவுனமாகச் சிறிது தூரம் நடந்து, எவ்விடத்தில் மலஜல வுபாதி நேரிடுகிறதோ, அவ்விடத்தில் அப்பொழுதே ஒன்றுஞ் சேஷ்டையில்லாமல், விரைவில்லாமல், இருந்து அற விடுதல்.

4. **பொற்றலைக்** கையாந்தகரை, கரிசலாங்கண்ணி — இவைகளில் ஒன்றுகொண்டு, உள்ளே சிறிது சாரம் போகவும், கபநீர் பித்தநீர் வெளியாகவும் தந்தசுத்தி செய்தல்.

5. **பின்பு**, திருநீறு தரித்துக்கொண்டு, ஏகாந்தமாக ஓரிடம் பற்றி யிருந்து, சூரியன் உதயமாகிற வரையில், கடவுளைத் தியானஞ் செய்து கொண்டிருத்தல்.

6. **உதயந்** தொடங்கிச் சுமார் ஜாம பரியந்தம் தக்க முயற்சியோடு பழகுதல்.

7. **காலையில்** உண்ணுமல், சுமார் பதினைந்து நாழிகைக்கு உண்ணுதல்.

8. **காலையில்** சூரியோதய மானவுடன் தூதுளை, பொன்னுங் கண்ணி, வில்வம், சீந்தில், பொற்றலைக் கையாந்தகரை, புளியாரை, வல்லாரை, நன்னாரி, கடுக்காய், மிளகு, அறுகம்வேர் — இவைகளில் யாதாயினும் ஒன்றைப் பசும்பாலிற் சுத்திசெய்து சூரணமாக்கிக் கொண்டு, சர்க்கரையிற் கலந்தாவது அல்லது சூரணமாகவாவது பசும்பாலில் அனுபானித்தாவது சிறிது சிறிதாக உண்ணுதல்.

9. **சுமார்** பதினைந்து நாழிகைக்கு உண்ணத் தொடங்கும் போது, முன் புசித்த போஜன முழுதுஞ் ஜீர்ணித்ததை நன்றூன்றி யறிந்து, பின்பு ஜீரணித்த அக்கணமே, விருப்பால் ஏறுமலும், வெறுப்பால் குறையாமலும், **தராசு முனைபோல்** அளவறிந்து, அந்த அளவின்படி, அதிக விரைவும் அதிக தாமதமு மில்லாதபடி, சமமாகப் புசித்தல்.

10. **புசிப்பில்** பச்சரிசிச்சாதம், பசும்பால், பசுநெய், முருங்கை, கத்தரி, முள்ளி, தூதுளை முதலிய இளங்காய், பொன்னுங்கண்ணி, தூதுளை முதலிய இளங்கீரை—இவைகளில் மிளகு ஒரு பங்கு, சீரகம் காலே அரைக்காற் பங்கு, வெந்தயம் கால் பங்கு, புளி வீசம் பங்கு, உப்பு வீசம் பங்கு, மிளகாய் வீசம் பங்கு, சேர்க்கப்பட்ட கறியமுது, குழம்பு, ரசம் முதலானவைகளைக் கொண்டு பெருங்காயம், வெங்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு முதலானவைகளைத் தள்ளி, புசித்தல்.

11. **புசித்தபின்பு,** மத்தியானந் தொடங்கி இருபத்தைந்து நாழிகை பரியந்தம், சத்துவமான விவகாரங்களை மெல்லென இருந்தபடி நடத்தல், பிறர்க்கு விசேஷங் கேளாவகை படித்தல், மெல்லெனப் பேசல்—இவையன்றி நல்ல நினைப்போடிருத்தல்.

12. **காலை,** மத்தியானம், சாயங்காலம்—இப் பொழுதுகளிலும் மத்தியிலும் நித்திரை செய்யாதிருத்தல்.

13. **மத்தியான** போஜனம் செய்கிறபொழுது, அடிக்கடி தாகநீர் குடியாமல், போஜனஞ் செய்த பின்பு, ஒருதரமாக இளஞ்சூடுள்ள வெந்நீரைக் கிரமமாகத் தாகத்துக்குக்கொண்டு, குளிர்ந்த ஜலம் சிறிதுங் கொள்ளாது தள்ளுதல்.

14. **மத்தியானத்தில்** சுமார் ஐந்து நாழிகை பரியந்தஞ் செவ்வையாக ஓரிடத்தில் இருந்து, மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தித் தெய்வ சிந்தனையோ டிருத்தல்.

15. காலைப்புணர்ச்சி, பகற்புணர்ச்சி, அந்திப்புணர்ச்சி, இரவு முன்பங்குப் புணர்ச்சி, காலைப்போஜனம், அந்திப்போஜன முதலானவை யில்லாதிருத்தல்.

16. சாயங்காலத்திலும் ஐந்து நாழிகை யாதொரு முயற்சியுமில்லாமல், ஓரிடத்தி லசையாதிருந்து தியானித்தல்.

17. இரவில் பத்து நாழிகைக்குள் மத்தியான போஜனத்துக்கு அரைத்தரமாகப் புசித்தல்.

18. அதற்குமேல் இராத்திரி பதினைந்து நாழிகை பரியந்தம் மனத்தை யடக்கித் தியானித்திருத்தல்.

19. பதினைந்து நாழிகை தொட்டு இருபத்திரண்டரை நாழிகை பரியந்தம் மேல்லெலாத் தூங்கல்.

20. படுத்து விழிக்கிற பரியந்தம் இடக்கை கீழிருக்கச் செய்தல்.

21. ஆகாரம் அரை; நித்திரை அரைக்கால்; மைதுனம் வீசம்; பயம் பூச்சியம்; ஆகப் பெறுதல்.

சாதம் வடித்துச் சாப்பிடுதல் நலமா? பொங்கிச் சாப்பிடுதல் நலமா? என்னில்:—

வடித்துச் சாப்பிடுவது—அதிலுள்ள எண்ணெய் போய்விடுவதால்—நலம். பொங்குவதில் எண்ணெய் போகாது; தாமசகுணம் உண்டாகும். இதுபோலவே உப்பு, புளி, மிளகாய் முதலிய வஸ்துக்களின் எண்ணெய் போகச் சுடவைத்துச் சாப்பிடுதல் வேண்டும். பச்சரிசி என்பது இப்போது கொண்டுவருவது அல்ல. மேலும் உஷ்ணத்தை உண்டு பண்ணக்கூடிய ஆகாரங்கள் கொள்ளுதல்வேண்டும்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

3. திருவருளை எவ்வாறு பெறக்கூடும்?

திருச்சிற்றம்பலம்

கடவுளது திருவருளை எவ்வாறு பெறக்கூடும்?

அருளென்பது கடவுள் தயவு. **ஜீவகாருண்யம்** என்பது ஜீவர்கள் தயவு. ஆதலால், சிறு வெளிச்சத்தைக் கொண்டு பெரு வெளிச்சத்தைப் பெறுவதுபோல், சிறிய தயவாகிய ஜீவ தயவைக்கொண்டு பெருந் தயவாகிய கடவுளருளைப் பெற வேண்டும்.

அக்கடவுள் தயவாகிய அருள் எத்தன்மையுடையது?

நமது ஆன்ம அறிவாகிய புத்தி தத்துவத்தினுக்கு நன்மை தீமையை விளக்கிக் காட்டுவதாயும், வேதாகம கலைகளைக்கொண்டு நன்மையாதிகளை விதிப்பதாயும், அறிபவர்களின் தரத்திற்கொத்ததாயும், அறிபவர்கள் எந்த வஸ்துவை அறிகின்றார்களோ அந்த வண்ணமாயும் உள்ளது.

அத்தன்மையான அருள்—பிண்ட அண்டத்தில் எவ்வண்ணமாய் விளங்குகின்றது?

காண்பார், காணுமிடம், காணப்படுமிடம்; அறிவார், அறியுமிடம், அறியப்படுமிடம்; தூண்டுவார், தூண்டுமிடம், தூண்டப்படுமிடம்; சுவைப்பார், சுவைக்குமிடம், சுவைக்கப்படுமிடம்; அனுபவிப்பார், அனுபவிக்குமிடம், அனுபவிக்கப்படுமிடம்; கருதுவார், கருதுமிடம், கருதப்படுமிடம்; முகருவார், முகருமிடம், முகரப்படுமிடம்; கேட்பார், கேட்குமிடம், கேட்கப்படுமிடம்; முதலியனவாய் விளங்கும்.

இவ்வண்ணம் விளங்கும் அருளை, நாம் பெறுவதற்கு உபாயம் என்ன ?

புத்தி தத்துவத்தால் **நன்மை தீமையை** விசாரித்து, நன்மையே உருவாய் விளங்கும் பெரியாரைத் துணைகொண்டு, அவரால் கட்டளையிடும் திருப்பணியைக் கைக்கொண்டு இடையறாது செய்யில் அவ்வருளைப் பெறலாம்.

நன்மை தீமை என்பவை யாவை ?

நன்மை தீமை என்பவை **புண்ணிய, பாவம்.**

புண்ணியமென்பது :—

ஆரம்பத்தில் செய்வதற்கும் அனுபவித்தற்கும் முயற்சிப்பதற்கும் துக்கமாயும், பின் சுகமாயும் விளங்கும்.

பாவமென்பது:—

ஆரம்பத்தில் சுகமாயும், பின் துக்கமாயும் இருக்கும்.

புண்ணிய பாவங்கள் நம்மை எவ்வாறு அடைகின்றன?

மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினும் அடையும். மேலும், மனத்தினிடத்தில் நால்வகையும், வாக்கினிடத்தில் நால்வகையும், சரீரத்தினிடத்தில் நால்வகையும், ஆகப் **பனிரண்டு** வகையாய் நம்மை அடையும்.

அவையாவன:—

பாவம்

மனத்தினால்:—1. பரதாரகமனம் பண்ண நினைத்தல்; 2. அன்னியருடைய சொத்தைக் கிரகிக்க நினைத்தல்; 3. அன்னியருக்குத்

தீங்குசெய்ய நினைத்தல்; 4. முடியாத காரியங்களை நினைத்து, அக்காரியம் அன்னியர்களுக்கு முடிந்ததை நினைத்துப் பொறாமையடைதல். இவை நான்கும் மனத்தினால் செய்யும் பாவங்கள்.

வாக்கினால்:—1. பொய் சொல்லல்; 2. கோள் சொல்லல்; 3. புறங் கூறல்; 4. வீணுக்கழுதல்—இவை நான்கும் வாக்கினால் உண்டாகும் பாவங்கள்.

தேகத்தினால்:—1. பிறர் மனைவியைத் தழுவுதல்; 2. புசிக்கத் தகாத வேத **விரோத ஆகாரங்களைப் புசித்தல்**; 3. அன்னியர்களை இம்சைசெய்தல்; 4. தீங்கு செய்கிறவர்களைத் தடுக்காமல் அவர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்தல்—இந்நான்கும் தேகத்தால் **உண்டாகும் பாவங்கள்.**

இவை போன்றவைகளைத் தவிர்த்து,

புண்ணியம்

மனத்தினால்:—1. அன்னியர்களுக்கு நன்மை யுண்டாக நினைத்தல். 2. பொறாமை யடையாதிருத்தல், 3. அன்னியர் சொத்தைத் தனதாக்க எண்ணாதிருத்தல், 4. தனது மனைவி தவிர அன்னியமான பெண்களைத் **தாய், சகோதரி** முதலியவர்களாகச் சிந்தித்தல்—இவை **மனத்தால் வரும் புண்ணியங்கள்.**

வாக்கினால்:—1. பொய் சொல்லாமை, 2. கோள் சொல்லாமை, 3. இன்சொல்லாடல், 4. தோத்திரம் செய்தல்—இவை நான்கும் **வாக்கினாலுண்டாகும் புண்ணியங்கள்.**

தேகத்தினால்:—அன்னியர்களுக்குத் தீங்குண்டாகுங்கால் விலக்கல் முதலான நன்மையான கிருத்தியங்களெல்லாம் **தேகத்தாலுண்டாகும் புண்ணியங்கள்.**

அறிந்து செய்த பாவங்களும் அறியாது செய்த பாவங்களும் எவ்வாறு நீங்கும்?

அறிந்த பாவங்கள் செய்தபின், தனக்குப் பாவம் செய்ததாக எவ்வகையிலாவது தெரிந்தபின், "நாம் பாவச் செய்கையை முன்னமே தெரிந்தும், மோகத்தாலும், மறதியாலும், அபிமானத்தாலும், அகங்காரத்தாலும், செல்வச் செருக்காலும், தாக்ஷண்ய உடன்பாட்டாலும், உணவு பற்றியும், புகழ் பற்றியும், வழக்கம் பற்றியும், செய்துவிட்டோமே!" என்று பச்சாத்தாபப்பட்டுப் பெரியோர்களை யடுத்து, அவர்களால் நியமனம் செய்யப்படும் பிராயச் சித்தங்களைக் கைக்கொண்டு, அவ்வண்ணம் இச்சரீரத்தைத் தவத்தாலும் விரதத்தாலும் இளைக்கச் செய்வதுமன்றி, யாத்திரையாதிய மேற்கொண்டு, புண்ணிய ஸ்தலங்களிற் சென்று வசித்து, **இயன்ற அளவில் அன்னவிரயஞ் செய்தால் நீங்கும்.** மேலும், சத்தியற்றவர்களாயும் வார்த்திகர்களாயு முள்ளவர்கள் மகான்களுக்குத் தொண்டுசெய்தால் நீங்கும். மகான்கள் நேரிடாத பக்ஷத்தில்,

பச்சாத்தாபத்துடன் பாவ காரியங்களைச் செய்யாமலும், பாவிகளுடைய கூட்டத்தில் பழகாமலும், திருவருளைச் சிந்தித்து அவர்கள் தரத்திற்கொத்த தெய்வங்களைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தால் நீங்கும்.

அறியாத பாவங்கள் யாவெனில்:—

நடக்கும் காலத்திலும், நீராடும் காலத்திலும், சயன காலத்திலும், தனக்குத் தோன்றாமல் நேரிடும் பாவங்களாம். இதன்றி, அவை மனத்திற்குப் புலப்படாமலும் உண்டாகும். இவைகள் யாவும் — தினஞ் செய்யுஞ் ஜபத்தாலும், பாராயணத்தாலும், தோத்திரத்தாலும், விருந்துபசரித்தலாலும், தெய்வம் பராவலாலும் நீங்கும்.

பிராயச்சித்த முதலியவைகள் செய்யாவிட்டால் பாவங்களாலடையுங் கதி யென்ன?

மனத்தால் செய்யும் பாவங்கட்குச் **சண்டாளாதி சரீர** முண்டாகும். **வாக்காற்** செய்யும் பாவங்கட்கு **மிருகம்** முதலான சரீர முண்டாகும். **தேகத்தால்** செய்யும் பாவங்கட்கு **மரம்** முதலான சரீர முண்டாகும்.

வேதாந்திகள் "பாவம் முதலிய கருமங்களும், புண்ணியம் முதலிய ஏதுக்களும், நமக்கில்லை. நாம் சர்வ சாக்ஷி" என்கிறார்களே — அஃதென்ன?

தேக வாசனை, இந்திரிய வாசனை, கரண வாசனை, பிராண வாயுவின் செயற்கையா லுண்டாகும் வேறுபாடு, முதலிய நன்மைகளில் சலிப்பற்று, **ஆகாரம், நித்திரை, பயம்** முதலியவைகளில், தாம் சலித்தும், சோர்ந்தும், திடுக்கிட்டும் இல்லாமல், **நிவாத தீபம்** போல் விளங்கும் **ஜீவன் முத்தர்கள்** சமூகத்தில், பாப கிருத்தியங்கள் நடவா; புண்ணியங்களும் பிரயோஜனம் பற்றிச் செய்யார்கள்; **பொன்னும் ஓடும் சரியாகக் காண்பார்கள்.** அத்தன்மையுடைய நித்திய முத்த, சுத்த **ஞான தேக சித்தர்கட்குப் பாவ புண்ணியமில்லை** யென்று அவர்கள் சொல்ல வேண்டியதில்லை; நமக்கே தெரியும்.

மேலும், அவர்கள் இந்தப் பவுதிக பூத சரீரத்தில் வசித்தாலும், சரீரமாகிய தத்துவ தாத்விகங்கள் இப்போது நமக்கு அசுத்த தேகமாயும் அசுத்தப் பொறியாயும், அசுத்தக் கரணமாயும், அசுத்த அறிவாயும், அசுத்த அனுபவமாயும் இருப்பதுபோல் இரா. **தத்த படத்தைப்போல்** காரியத்தில் இலதாயும், காரணத்தி னுளதாயும், அறிவே வடிவாய், அறிவே பொறியாய், அறிவே மனமாய், அறிவே அழகாய், அறிவே உருவாய், அறிவே உணர்வாய், அறிவே அறிவாய், அறிவே அனுபவமாய் விளங்கும்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

4. மெய்மொழியும் ஒழுக்கமும்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகத்தினிடத்தே பெறுதற்கு மிகவும் அருமையாகிய மனித தேகத்தைப்பெற்ற நண்பர்களனைவரும் நாமும் அறிய வேண்டுவதும் ஒழுக வேண்டுவதும் யாதெனில்:—

இயற்கையிற்றானே விளங்குகின்றவராய் உள்ளவ ரென்றும், இயற்கையிற்றானே உள்ளவராய் விளங்குகின்றவ ரென்றும், இரண்டு படாத பூரண இன்பமானவ ரென்றும், எல்லா அண்டங்களையும், எல்லா உலகங்களையும், எல்லாப் பதங்களையும், எல்லாச் சத்திகளையும், எல்லாச் சத்தர்களையும், எல்லாக் கலைகளையும், எல்லாப் பொருள்களையும், எல்லாத் தத்துவங்களையும், எல்லாத் தத்துவிகளையும், எல்லா உயிர்களையும், எல்லாச் செயல்களையும், எல்லா இச்சைகளையும், எல்லா ஞானங்களையும், எல்லாப் பயன்களையும், எல்லா அனுபவங்களையும், மற்றை எல்லாவற்றையும் **தமது** திருவருட் சத்தியால் 1. தோற்றுவித்தல், 2. வாழ்வித்தல், 3. குற்றம் நீக்குவித்தல், 4. பக்குவம் வருவித்தல், 5. விளக்கஞ் செய்வித்தல் **என்னும் ஐந்தொழில்கள்** முதலிய பெருங்கருணைத் தொழில்களை இயற்றுவிக்கின்றவ ரென்றும், எல்லாம் ஆனவரென்றும், ஒன்றும் அல்லாதவரென்றும், சர்வ காருண்யரென்றும், சர்வ வல்லபரென்றும், எல்லாம் உடையராய்த் தமக்கு ஒருவாற்றானும் ஒப்பு உயர்வு இல்லாத **தனிப்பெருந் தலைமை அருட்பெருஞ்ஜோதியர்** என்றும்—சத்திய அறிவால் அறியப்படுகின்ற உண்மைக்கடவுள் ஒருவரே, அகம் புறம் முதலிய எவ்விடத்தும் நீக்கமின்றி நிறைந்த சுத்த மெய்யறிவு என்னும் பூரணப் பொதுவெளியில், அறிவா ரறியும் வண்ணங்க ளெல்லாமாகி விளங்குகின்றார்.

அவ்வாறு விளங்குகின்ற ஒருவரே யாகிய கடவுளை, இவ்வுலகினிடத்தே ஜீவர்களாகிய நாம் அறிந்து, அன்புசெய்து, அருளையடைந்து, அழிவில்லாத சத்திய சுகபூரணப் பெருவாழ்வைப் பெற்று வாழாமல், பலவேறு கற்பனைகளாற பலவேறு சமயங்களிலும், பலவேறு மதங்களிலும், பலவேறு மார்க்கங்களிலும், பலவேறு லக்ஷியங்களைக்கொண்டு, நெடுங்காலம் பிறந்து பிறந்து, அவத்தை வசத்தர்களாகிச் சிற்றறிவுமின்றி, விரைந்து, விரைந்து பல்வேறு ஆபத்துக்களினால் துன்பத்திலழுந்தி, இறந்து இறந்து, வீண்போயினோம்; வீண்போகின்றோம்.

ஆதலால், இனிமேலும் ஜீவர்களாகிய நாம் விரைந்துவிரைந்து, இறந்து இறந்து, வீண்போகாமல், உண்மை அறிவு, உண்மை

MADURA TAMIL SANGAM

அன்பு, உண்மை இரக்கம் முதலிய சுபகுணங்களைப் பெற்று, நற்செய்கை உடையவர்களாய், எல்லாச் சமயங்களுக்கும், எல்லா மதங்களுக்கும், எல்லா மார்க்கங்களுக்கும் உண்மைப் பொது நெறியாகி விளங்கும் **சுத்தசன்மார்க்கத்தைப்** பெற்றுப் பேரின்பசித்திப் பெருவாழ்வில், பெருஞ் சுகத்தையும், பெருங் களிப்பையும், அடைந்து வாழும்பொருட்டு—மேற்குறித்த உண்மைக்கடவுள், தாமே திருவுள்ளங் கொண்டு, **சுத்தசன்மார்க்கத்தின்** முக்கிய லக்ஷியமாகிய, உண்மை விளக்கஞ் செய்கின்ற, ஓர் **ஞானசபையை, சித்திவளாகம்** என்னும் இச் சந்நிதானத்திற் கடுக்க **உத்தரஞான சிதம்பரம்** அல்லது ஞான சித்தி புரம் என்று குறிக்கப்படுகின்ற **வடலூர் பார்வதி புரத்தில்** தமது திருவருட் சம்மதத்தால் இயற்றுவித்து, **"இக்காலந் தொடங்கி அளவு குறிக்கப்படாத நெடுங்காலம் அற்புத சித்திகள் எல்லாம் விளங்க யாமே அமர்ந்தருளித் திருவிளையாடல் செய்தருள்கின்றும்"** என்னும் திருக்குறிப்பை இவ்விடத்தே, தாயினுஞ்சிறந்த பெருந்தயவுடைய நமது கருணையங்கடலாராகிய அருமைத் தந்தையார்—**அருட்பிரகாச வள்ளலார்** முன்னிலையாகப் பலவாற்றானும் பிரசித்தப்பட வெளிப்படுத்தி, **அருட்பெருஞ்ஜோதி** சொரூபராய் அப்பெருங்கருணை வள்ளலாரது உடல் பொருள் ஆவிகளைக்கொண்டு, பொற்சபை, சிற்சபைப் பிரவேசஞ் செய்வித்தருளி, அரிய அவரது திருமேனியில் தாம் கனிவுறக் கலந்தருளிய எல்லாம் வல்ல சித்தத் திருக்கோலங்கொண்டு, அருளரசாட்சித் திருமுடி பொறுத்து அருள் விளையாடல் செய்தருளு நிமித்தம், **ஈரேழு பதினான்கு உலகங்களிலுள்ளவர்கள் யாவரும்** ஒருங்கே, இஃது என்னை! இஃது என்னை! என்று அதிசயிக்கும்படி வெளிப்பட எழுந்தருளும் தருணம் அடுத்த அதிசமீபித்த தருணமாயிருத்தலினால்,—அங்ஙனம் வெளிப்படுந் திருவரவுபற்றி எதிர்பார்த்தலாகிய விரதங் காத்தலில் நிற்கும் அல்லது நிற்கவேண்டிய, நாம் எல்லவரும் மேற்குறித்த அசிந்திய அற்புதத் திருவரவு நேரிட்ட கணத்திற்றானே, **சுத்தசன்மார்க்க** அரும் புருஷார்த்தங்களின் பெரும்பயன்களாகிய எக்காலத்தும் நாசமடையாத **சுத்தம்** அல்லது **சுவர்ணதேகம், பிரணவதேகம், ஞானதேகம்** என்னும் சாகாக் கலானுபவ சொரூப சித்தித் **தேகங்களும்**, தன் சுதந்தரத்தால் தத்துவங்கள் எல்லாவற்றையும் நடத்துகின்ற தனிப்பெரு வல்லபமும், கடவுள் ஒருவரே என்றறிகின்ற உண்மை ஞானமும், கருமசித்தி, யோகசித்தி, ஞானசித்தி முதலிய எல்லாச் சித்திகளும், பெறுகின்ற அருட்பேறும் பெற்று, வாழ்கின்ற பேரின்ப சித்திப் பெருவாழ்வை அடைவதற்கான சுத்த சன்மார்க்கத் தனிப்பெரு நெறியைப் பற்றுவதற்குரிய உண்மை ஒழுக்கங்களில் நாமெல்லவரும் "தனித்தனி" ஒழுகவேண்டுவது அவசியமாகலின், அவ்வொழுக்கங்கள் இவை என உணரவேண்டுவது இன்றியமையாததாகும்.

சன்மார்க்கப் பெருநெறியின் ஒழுக்கங்கள் :—

1. இந்திரிய ஒழுக்கம், 2. கரண ஒழுக்கம், 3. ஜீவ ஒழுக்கம், 4. ஆன்ம ஒழுக்கம் என நான்கு வகைப்படும். அவற்றுள்,

1. இந்திரிய ஒழுக்கம் :

நாத முதலிய தோத்திரங்களை உற்றுக்கேட்டல் மற்றவை கேளாதிருத்தல், கொடுஞ்சொல் முதலியவை செவிபுகாமல் நிற்றல், அசுத்தங்களைத் தீண்டாதிருத்தல், கொடூரமாகப் பாராதிருத்தல், ருசியின்மீது விருப்பமின்றி யிருத்தல், சுகந்தம் விரும்பாதிருத்தல் என்னும் **ஞானேந்திரிய ஒழுக்கமும்**; இனிய வார்த்தையாடுதல், பொய் சொல்லாதிருத்தல், ஜீவஹிம்சை நேரிடுங்கால் எவ்விதத் தந்திரத்திலாவது தடைசெய்தல், பெரியோரிடத்திற் செல்லுதல் — என்றால், சாதுக்களிடம் பரிச்சயம் பண்ணுதல், உயிர்க்கு உபகரிக்கு நிமித்தம் சஞ்சரித்தல், உயிர்க்கு உபகார நிமித்தம் கையால் உபகரித்தல், மலஜல உபாதைகள் அளவு மீறுமலும் கிரமங் குறையாமலும் அளவைபோல் தந்திர ஒஷதிகளாலும், ஆகாரப் பக்குவத்தாலும், பவுதிகப் பக்குவத்தாலும் செய்வித்தல் என்னும் **கருமேந்திரிய ஒழுக்கமும் ஆகும்.**

2. கரண ஒழுக்கம் :

சிற்சபையின்கண் மனதைச் செலுத்துவது தவிர மற்றெந்த வகை ஆபாசத்திலும் செலுத்தாமல் இழுத்து மேற்குறித்த இடத்தில் நிறுத்துதல், பிறர் குற்றம் விசாரியாதிருத்தல், **தன்னை மதியாதிருத்தல்,** செயற்கைக் குணங்களால் உண்டாகிய கெடுதிகளை நீக்கி இயற்கையாகிய சத்துவ மயமாயிருத்தல், பிறர்மேற் கோபியாதிருத்தல், தனது சத்துருக்களாகிய தத்துவங்களைக் கோபித்தல், **அக்கிரம அதிக்கிரமப் புணர்ச்சி** செய்யாதிருத்தல் முதலியனவாம்.

3. ஜீவ ஒழுக்கம் :

எல்லா மனிதரிடத்தும் ஜாதி, சமயம், குலம், கோத்திரம், சூத்திரம், சாத்திரம், தேசம், மார்க்கம், **உயர்வு, தாழ்வு** முதலிய பேதமற்றுத் தானாக நிற்றல், முதலியனவாம்.

4. ஆன்ம ஒழுக்கம் :

எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதங்களிடத்தும் உள்ள ஆன்மாக்களிடத்தும் இரங்கி, **ஆன்மாவே சபையாகவும் அதன் உள்ளொளியே பதி**யாகவும் கண்டு கலந்து பூரணமாக நிற்றல் முதலியனவாம்.

இங்ஙனங் கூறிய ஒழுக்கங்களுள்ளே இந்திரிய ஒழுக்கம், கரண ஒழுக்கம், என்னு மிவற்றை நாம் ஒவ்வொருவரும் உண்மை யுணர்ச்சியுடன், மேற்கொண்டு ஒழுகவேண்டும்; ஜீவ ஒழுக்கம்,

ஆன்ம ஒழுக்கம் என்னும் இரு வகையான அரிய ஒழுக்கங்கள் திருவருட்டுணைபெற்ற பின்னரன்றிக் கைகூடா; ஆதலால், அவ்வொழுக்கங்களைப்பெற்று ஒழுகவேண்டுவதற்கும் ஆன நன்முயற்சிகளில் பழகவேண்டும். அன்றியும், —

இவ்வண்ணமான ஒழுக்கங்களில் "இயன்றமட்டில்" ஒழுகப் பெற்று, இடந்தனித்திருத்தல், இச்சையின்றி நுகர்தல், தெய்வம் பராவல், பிறவுயிர்க்கிரங்கல், பெருங்குணம் பற்றல், பாடிப்பணிதல், பத்தி செய்திருத்தல் முதலிய நற்செய்கைககளில் பலகால் முயன்று முயன்று பழகிப்பழகி இருத்தல் வேண்டும். அன்றியும், —

சைவம் வைணவம் சமணம் பவுத்தம் முதலாகப் பல பெயர் கொண்டு பலபட விரிந்த அளவிறந்த சமயங்களும், அச்சமயங்களிற் குறித்த சாதனங்களும், தெய்வங்களும், கதிகளும், தத்துவசித்தி விகற்ப பேதங்களென்றும், அவ்வச் சமயங்களிற் பலபட விரிந்த வேதங்கள் ஆகமங்கள் சாத்திரங்கள் புராணங்கள் முதலிய கலைகள் எல்லாம் தத்துவ சித்திக் கற்பனைக் கலைகளென்றும், வேதாந்தம், சித்தாந்தம் முதலாகப் பல பெயர்கொண்டு பலபடவிரிந்த மதங்களும் மார்க்கங்களும் சுத்தசன்மார்க்கானுபவ லேச சித்தி பேதங்களென்றும், கேள்விப்பட்டிருக்கின்றனம். ஆகலில், அத்திரு வார்த்தைகளில் உண்மையான நம்பிக்கை கொண்டு, அவ்வவற்றின் உண்மைகளை உள்ளபடியே உணர்த்தப்பெற்று அவைகளின் அனுபவங்களை அடைதல் வேண்டுவதுபற்றி, அவ்வச் சமய மதாசாரங்களைச் சிறிதும் அனுட்டியாது நிற்றலும், அவற்றில் சத்திய வுணர்ச்சி கொள்ளாமல் விடுதலும் வேண்டும். அன்றியும், —

உலகியற்கண் பொன் விஷய இச்சை, பெண் விஷய இச்சை, மண் விஷய இச்சை முதலிய எவ்விஷய இச்சைகளிலும், நமது அறிவை ஓர் அணுத்துணையும் பற்றுவிக்காமல், **பொதுப்பட நல்லறிவு, கடவுள் பக்தி, உயிரிரக்கம், பொதுநோக்கம், திரிகரண அடக்கம்** முதலிய **நற்குண** ஒழுக்கங்களில் நின்று, **உண்மையுரைத்தல், இன்சொல்லாடல், உயிர்க்குபகரித்தல்** முதலியவாகக் குறித்த **நற்செய்கைகளையும்** உள்ளபடி பெற்று, **சித்திவளாகம்** என்னும் இம்மஹா சந்நிதானத்திற்றனே தரிக்கப்பெறவும்; உலக முகப்பட்ட பராக்கினால் விலகி ஏமாந்து விடாமலும்; நமது எல்லாம் வல்ல **ஆண்டவனர்** அற்புதத் திருவரவு குறிக்கும் வெளிப்படுகைக்கு எதிர்பார்க்கும் நிலையினராய், எல்லா அண்டசராசரங்களையும் தமது தனித் **திருவருட் செங்கோல்** கொண்டு நடாத்துவித் தருளும் பேரருட் பெருங் கருணைவாய்ந்த தனிப்பெருந் தலைவனது அரிய திருவருகைச் சம்பந்தமான **வழிபடுகை** அல்லது **மங்கலம் புனைதல்**, முதலிய திருப்பணியினிடம் நமது கரணேந்திரியங்களை விடுத்துக் குதூகலத்துடன் **விந்து விளக்கம், நாத** ஒலி என்பவற்றால் புறக்கடையில் விலகப்படாமலும், ஆண்டவனரது அருளற்புத ஞானசித்தத திருமேனியின் மங்கலத் திருக்கோலத்தைக் கண்காட்சியாக, உடல்

குழைய, உள்ளங்குளிர, ஆனந்தக் கண்ணீர்கொண்டு, பரவசத்துடன், தரிசிக்கப்பெறும், பெரும் புண்ணியமுடையவர்களாய் எதிர்பட வாய்க்கப்பெறவும்—நின்றேமேயானல், —

நாம் எல்லவரும் சுத்தசன்மார்க்கத்தினுக்கு உரிமையுடையவர்களாகி, அறிவு வந்த கால முதல் கண்டறியாத அற்புதக் காட்சிகளையும், கேட்டறியாத அற்புதக் கேள்விகளையும், அறிந்தறியாத அற்புத அறிவுகளையும், அடைந்தறியாத அற்புதக் குணங்களையும், செய்தறியாத அற்புதச் செயல்களையும், அனுபவித்தறியாத அற்புத அனுபவங்களையும், வெளிப்படத் தரிசிக்கும் அதே கணத்தினுள்ளே, பெற்றுப் பெருங்களிப்புடன் எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், தடைபடாத **சத்திய சுகபூரணப் பெருவாழ்வு என்னும் பேரின்ப சித்திப் பெருவாழ்வில் வாழப் பெறுவோம்.**

இது சத்தியம், சத்தியம், சத்தியம்.

நேரிசை வெண்பா

ஏமாந் திருக்கு மெமரங்கா ளிவ்வுலகில்
சாமாந்த ராகாத் தரம்பெறவே — காமாந்த
காரத்தை விட்டுக் கருதுமினே வித்தருணம்
நீரத்தைச் சேர்வீர் நிஜம்.

போற்றி யுரைக்கின்றேன் பொய்யென் றிகழாதீர்
நாற்றிசைக்கண் வாழு நமரங்காள் — ஆற்றலருள்
அப்பன் வருகின்றுன் அருள்விளையாட் டாடுதற்கென்
றிப்புவியி லித்தருண மிங்கு.

(6-ந் திருமுறை 109. சுத்த சிவநிலை பாட்டு—44, 46.)

அருட்பெருஞ்ஜோதி

கொடியேற்று விழாவில் திருவாய் மலர்ந்தருளிய [1]

5. உபதேசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இங்குள்ள நீங்கள் எல்லவரும் இதுவரையில் இருந்தது போல் இனியும் வீண்காலம் கழித்துக்கொண்டிராதீர்கள்.

இதுமுதல் சாலைக்கு ஆண்டவர் போகிற — பத்துத் தினமாகிய கொஞ்சக் காலம் — வரையில், நீங்க ளெல்லவரும் **நல்ல விசாரணை**

1 1874 ஸ்ரீமுக வருஷம், ஐப்பசிமீ, 7உ, புதவாரம், பகல் 8 மணிக்கு, மேட்டுக்குப்பமென்னும் சித்திவளாகத் திருமாளிகையில் முதல் முதல் கொடி கட்டினவுடன் நடந்த விவகாரத்தின் குறிப்பு.

யில் இருந்துகொண்டிருங்கள். அந்த விசாரணை எது என்றால்:— நம் நம்முடைய நிலை எப்படிப்பட்டது? நமக்குமேல் நம்மை அதிஷ்டிக்கின்ற தெய்வத்தினுடைய நிலை எப்படிப்பட்டது? என்று விசாரிக்க வேண்டியது. அதற்குத் தக்கபடி, நீங்கள் ஒருமித்தாவது அல்லது தனித்தனியாகவாவது, உங்களறிவிற்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் ஒத்தவர்களுடன் கூடியாவது, அல்லது—**வேலாயுத முதலியாரைக் கேட்டால் மனுஷ்யதரத்தில் போதுமான வரையில் சொல்லுவார்**—அவரிடம் அப்படிக் கேட்டாவது நல்ல விசாரணையி லிருங்கள்.

இவ்விசாரணை முகத்திலிருந்தால், நமது ஆன்ம அறிவை விளக்கமின்றி மூடிக்கொண் டிருக்கின்ற அனந்தந் திரைகளில் அழுத்தமா யிருக்கின்ற முதல் திரையாகிய **பச்சைத் திரை** முதலில் நீங்கிவிடும். அது நீங்கினல், மற்றத் திரைகள் அதிக விரைவில் நீங்கிப் போய்விடும். அந்தப் பசுமை வர்ணம் எப்படிப்பட்ட தென்றால், கருமைக்கு முதல் வர்ணமான பசுமையாக இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட அழுத்தமான திரை நீங்கவேண்டுமென தோத்திரித்தும், தெய்வத்தை நினைத்தும், நமது குறையை உன்னியும், இவ்வண்ணமாக இருக்கின்ற போதும், படுக்கின்றபோதும், இடைவிடாதும், இவ்விசாரத்தோடும், ஆண்டவர் நமக்கு உண்மை தெரிவிக்க வேண்டுமென்கின்ற முயற்சியுடனிருந்தால், தெரிய வேண்டியதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அவ்விசாரம் — பரம், அபரம் என்று இரண்டு வகையாயிருக்கின்றது. இவற்றில், **பரம்** — பரலோக விசாரம்; **அபரம்** — இகலோக விசாரம். இவ்விரண்டில் இகலோக விசாரம் விசாரமல்ல. சாதாரணமாக ஒருவன் **விசாரம்** செய்து கொண்டிருக்கின்றனே யென்றால், அவ்விசாரம் விசாரமாகாது, உண்மை விசாரமு மல்ல. ஏனெனில்:— விசார மென்கின்றதற்குப் பொருள்:—வி - சாரம் என்பதில் **வி** சாதாரண உலக விசாரத்தை மறுக்க வந்தது; அதுமேலும் —பரலோக விசாரத்தையே குறிக்கும் பொருட்டு வந்தது. மேலும், ஜலத்தி லிருக்கின்ற பாசியை நீக்குவதுபோல், நமது ஆன்மாவைத் தெரிய வொட்டாமல் மூடி யிருக்கின்ற "பச்சைத் திரையாகிய **இராகாதிகளை**, விசார அத்யுஷ்ணத்தா லல்லது, மற்ற உஷ்ணங்களால் நீக்கமுடியாது. அந்த உஷ்ணம் யோகியினுடைய அனுபவத்தில் தெரியும். அதை மனுஷ்ய தரத்தில் உண்டு பண்ணுவதற்குத் தெரியாது. அந்த விசாரத்தைவிட, ஆண்டவரை தோத்திரம் செய்கின்றதிலும், தெய்வத்தை நினைக்கின்றதிலும், அதிக உஷ்ணம் உண்டாகும். யோகிகள், வனம், மலை, முழை முதலியவைகளில் போய் நூறு, ஆயிரம் முதலிய வருஷகாலம் தவஞ்செய்து இவ்வுஷ்ணத்தை உண்டு பண்ணிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இப்படித் தவம் செய்து உஷ்ணத்தை உண்டு பண்ணிக் கொள்ளுகிறதைப் பார்க்கிலும், தெய்வத்தை தோத்திரம் செய்கின்ற

திலும், நினைக்கின்றதிலும்—இதைவிடக்—கோடிப் பங்கு, பத்துக் கோடிப் பங்கு, அதிகமாக உஷ்ணம் உண்டுபண்ணிக்கொள்ளலாம். எவ்வாறெனில்:—ஒரு ஜாம நேரம், மனத்தில் இகவிசார மின்மியில் பரவிசாரிப்பும் அத்துடன் ஆன்ம நெகிழ்ச்சியுடன் தெய்வத்தைச் சிந்தித்துக் கொண்டாவது, அல்லது தோத்திரம் செய்து கொண் டாவதிருந்தால், நாம் பெறவேண்டியதைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆதலால், இவ்வுலகில் வி - சார மென்கின்ற உண்மை தெரியாது, விசாரமென்று வழங்கி, அதைத் துக்கமென்றே சொல்லுவார்கள். நாம் அப்படி அர்த்தம் பண்ணப்படாது. அவர்கள் பண்ணுகின்றது — துக்கமே விசாரமென்றது—அது தப்பு; சாரம் என்றால் துக்கம். வி சாரம்—என்றால் துக்க நிவர்த்தி. வி — உபசர்க்கம். சாரமென் கின்ற துக்கத்தை நிவர்த்தித்தது வி ஆதலால், விசார மென்கின் றது முன்குறித்தபடி பரலோக விசாரத்தையே குறிக்கின்றது. ஆத லால், **இடைவிடாது விசாரவசத்தரா யிருக்கவேண்டும்**. மேலும், வி-சாரமென்பது: வி — விபத்து; சாரம் — நீக்குதல், நடத்தல். ஆத லால் **இடைவிடாது** நன் முயற்சியின்கண் பயிலுதல் வேண்டும்.

மேலும், சிலர், "இது ஆண்டவர் வருகின்ற தருணமாக இருக் கின்றதே! இத்தருணத்தில் முயற்சி செய்வானேன்? ஆண்டவர் வந்தவுடனே பெறவேண்டியதைப் பெற்றுக்கொள்ளப்படாதோ?" என்று வினவலாம். ஆம். இஃது—தாம் வினவியது நலந்தான். ஆண்டவர் வரப்போகின்றது சத்தியந்தான். நம்மவர்களின் திரை நீங்கப் போகின்றதும் சத்தியந்தான். நீங்கள் எல்லோரும் பெற வேண்டியதைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றதும் சத்தியந்தான். ஆனால், முன் சொன்ன **பச்சைத் திரை** இரண்டு கூறாக இருக்கின்றது. யாவெனில்:—அசுத்த மாயா திரையென்றும், சுத்த மாயா திரை யென்றும் இரண்டு. இவை, கீழ்ப்பாகத்தில் ஒரு கூறும் மேல் பாகத் தில் ஒரு கூறுமாக இருக்கும். கீழ்ப்பாகத்திலுள்ளது அசுத்த மாயா திரை. மேல் பாகத்தில் உள்ளது சுத்த மாயா திரை. இவற்றில் அசுத்த மாயா திரை - இகலோக போகலக்ஷிய முடையது. சுத்த மாயா திரை - பரலோக சாத்தியத்தை யுடையது. இவற்றில்—ஆண்ட வர் வந்து சாதாரணமாக அனுக்கிரகஞ் செய்கின்றபோது, முயற்சி யில்லாத சாதாரண மனுஷ்யர்களுடைய கீழ்ப்பாகத்திலுள்ள அசுத்த மாயை யென்னும் பச்சைத் திரையை மாத்திரம் நீக்குவார். ஆத லால், கூடியவரையில் அக்காலத்தில் நாம் அத்திரை நீங்கியவுடன் சுத்தமாய்ப் புனிதர்களாக இருக்கலாமே யல்லது, பெறவேண்டிய தைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறதற்குக் கூடாது. மேலும், பஞ்ச கிர்த்திய விபவங்களும், இதர சித்தி முதலியவையும், ஆன்மானுபவத் தையும், செய்யவும், பெறவும், கூடாது. பின்னும் நன் முயற்சி செய்தே மேலேற வேண்டியது.

மேலும், இத்தருணம் இங்கு உண்டாகும் கூச்சல், முதலியவையும் அடுத்தவர்களுக்குப் பக்குவம் வருவிக்கவும் பாவிகளை விலக்கவும் உண்டாயின. ஆதலால், நாம் எல்லவரும் இத்தருணம், இப்போதே, விசேஷ நன்முயற்சியுடனே இருந்தால், ஆண்டவர் வருகிறபோது, நம் கீழ்ப்பாகத்திலுள்ள அசுத்த மாயா திரையோடு கூடி மேற்பாகத்திலிருக்கிற சுத்த மாயையினுடைய பச்சைத் திரையும் நீங்கிப் போய்விடும். கருமையிற் பச்சை வர்ணமுடையது — அசுத்த மாயா திரை. பொன்மையிற் பச்சை வர்ணமுடையது—சுத்த மாயா திரை. கருமையிற் பச்சை வர்ணமுடைய அசுத்த மாயா திரை நீங்கின பிறகு மற்ற **எட்டுத் திரைகளும்** அதிக விரைவில் நீங்கிப் போய்விடும். இத்திரைகளின் விவரத்தை, ஆறுவது திருமுறை அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலில் (பக்கம்-24) கண்டுணர்க. மேலும், இது நீங்கினவுடனே அவன் **பஞ்ச கிர்த்திய** முதலானதுஞ் செய்வான். ஆதலால், "முயற்சியுடனே இருந்தால்," அதற்குத் தக்க லாபத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதற்கு மேற்பட, நாம் நாமும், பார்த்தும், கேட்டும், **லக்ஷியம் வைத்துக்கொண்டிருந்த வேதம், ஆகமம், புராணம், இதிகாசம், முதலிய கலைகள் எதனிலும் லக்ஷியம் வைக்கவேண்டாம்.** ஏனென்றால், அவைகளில் ஒன்றிலாவது குழூஉக்குறி யன்னியில் தெய்வத்தை இன்னபடிஎன்றும், தெய்வத்தினுடையஉண்மை இன்னதென்றும், கொஞ்சமேனும் "புறங்கவியச் சொல்லாமல்," மண்ணைப் போட்டு மறைத்துவிட்டார்கள். அணுமாத்திரமேனுந் தெரிவிக்காமல், பிண்ட லக்ஷணத்தை அண்டத்தில் காட்டினார்கள். யாதெனில்:— கைலாசபதி என்றும், வைகுண்டபதி என்றும், சத்தியலோகாதிபதி என்றும் பெயரிட்டு, இடம், வாகனம், ஆயுதம், வடிவம், ரூபம் முதலியவையும் ஒரு மனுஷ்யனுக்கு அமைப்பதுபோல் அமைத்து, உண்மையாக இருப்பதாகச் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். "தெய்வத்துக்குக் கை, கால், முதலியன இருக்குமா ?" என்று கேட்பவர்க்குப் பதில சொல்லத்தெரியாது விழிக்கின்றார்கள். இஃது உண்மையாக இருப்பதாகவே —முன்னும் பின்னும் உள்ள பெரியவர்களென்று பெயரிட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களும், உண்மையை யறியாது அப்படியே கண்ணை மூடிக் கொண்டு உளறி யிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஆதியிலே இதை மறைத்தவன் ஓர் வல்லவன். அவன் மறைத்ததை இதுவரைக்கும் ஒருவரும் கண்டபாடில்லை. **அவன் பூட்டிய அந்தப் பூட்டை ஒருவரும் திறக்கவில்லை. இதுவரைக்கும்** அப்படிப்பட்டவன் பூட்டிய **பூட்டை உடைக்க ஒருவரும் வரவில்லை.** அவைகளில் ஏகதேச கர்ம சித்திகளைக் கற்பனைகளாகச் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். அதற்காக ஒவ்வொரு சித்திக்குப் பத்து வருஷம் எட்டு வருஷம் பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டால், அற்ப சித்திகளை அடையலாம். அதற்காக அவற்றில் லக்ஷியம் வைத்தால், ஆண்டவரிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற லக்ஷியம் போய்விடும். ஆண்டவரிடத்தில் வைத்த லக்ஷியம் போய்விட்டால், நீங்கள் அடையப்போகிற பெரிய பிரயோஜனம் போய்விடும்.

அல்லது, அதில் முயற்சிசெய்து, அவ்வளவு காலம் உழைத்து, அந்த அற்பப் பிரயோஜனத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, அதனால் ஒரு லாபத்தை ஏகதேசம் அடைந்தால், முக்கிய லாபம் போய்விடும். ஆகையால், அவைகளில் லக்ஷியம் வைக்காமல், ஆண்டவரிடத்திலேயே லக்ஷியம் வைக்கவேண்டியது. முன்சொன்ன ஏகதேச சித்தி கற்பனையென்கின்றது நான் செய்த **சத்தியப் பெரு விண்ணப்பத்தாலும்** (வசன பாகம் பக்கம் 3),

> **இயல்வேதா கமங்கள்புரா ணங்களிதி காசம்**
> **இவைமுதலா விந்திரசா லங்கடையா** உரைப்பார்
> மயலொருநூல் மாத்திரந்தான் சாலமென அறிந்தார்
> மகனேநீ **நூலனைத்துஞ் சாலமென அறிக**
> செயலனைத்தும் அருளொளியாற் காண்கவென எனக்கே
> திருவுளம்பற் றியஞான தேசிகமா மணியே
> அயலறியா அறிவுடையார் எல்லாரும் போற்ற
> ஆடுகின்ற அரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே.

என்ற **அருள் விளக்கமாலை** 87-வது பாசுரத்தாலுமுணர்க. மேலும் அதிற்கண்ட குறிப்பையுந் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

இதுபோல், வியாகரணம் — தொல்காப்பியம்—பாணிநீயம் —முதலியவைகளில் சொல்லியிருக்கின்ற இலக்கணங்கள் முழுவதும் குற்றமே. அவைகளில் குற்றமே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். எவ்வாறெனில்:—தொண்ணூறு, தொள்ளாயிரம் என்கிற கணிதத்தின் உண்மை நான் சொன்ன பிறகு தெரிந்து கொண்டீர்களல்லவா? இப்படியே ஒன்று, இரண்டு முதல் நூறு முதலான இலக்கங்களுக்கும் உகர இறுதி வருவானேன்? ஒருவாறு சித்தர்கள் காரணப் பெயராக இட்டிருக்கிறார்கள். தொல்-நூறு தொண்ணூறென்றும், தொல்—ஆயிரம் தொள்ளாயிரமென்றும் வழங்குகின்றன. தொல் என்பது ஒன்று குறையத் தொக்கியது. தொன்மை- தொல்லெனப் பிரிந்தது. வழக்கத்தில் தொள்ளாயிரம் தொண்ணூறு என மருவியது. இதற்குப் பத்திடத்திற்கு ஓரிடம் குறைந்த முன் ஆயிரமென்றும், ஒன்று குறைந்த பத்தென்றும் ஒருவாறு கொள்க. இப்படி நான் சொன்னதுபோல் சொன்னால் சிறு குழந்தைகள் கூட அறிந்து கொள்ளும்.

இதுபோல், சைவம், வைணவம் முதலிய சமயங்களிலும், **வேதாந்தம், சித்தாந்தம்** முதலிய மதங்களிலும், லக்ஷியம் வைக்க வேண்டாம். அவற்றில் தெய்வத்தைப் பற்றி குழூஉக் குறியாகக் குறித்திருக்கிறதேயன்றிப் "புறங்கவியச்" சொல்லவில்லை. அவ்வாறு பயிலுவோமேயானால் நமக்குக் காலமில்லை. ஆதலால் அவற்றில் லக்ஷியம் வைக்கவேண்டாம். ஏனெனில், அவைகளிலும்— அவ்வச்சமய மதங்களிலும்—அற்பப் பிரயோஜனம் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடுமேயல்லது, ஒப்பற்ற பெரிய வாழ்வாகிய இயற்கையுண்மை என்னும் ஆன்மானுபவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றதற்கு முடியாது.

ஏனெனில் நமக்குக் காலமில்லை. மேலும், இவைகளுக்கெல்லாம் சாக்ஷி, நானே இருக்கின்றேன். நான் முதலில் சைவ சமயத்தில் லக்ஷியம் வைத்துக் கொண்டிருந்தது இவ்வளவென்று அளவு சொல்லமுடியாது. பட்டணத்துச் சுவாமிகளுக்கும் வேலாயுத முதலியாருக்கும் இன்னும் சிலர்க்கும் தெரியும். அந்த லக்ஷியம் இப்போது எப்படிப் போய்விட்டது? பார்த்தீர்களா! அப்படி லக்ஷியம் வைத்ததற்குச் சாக்ஷி வேறே வேண்டியதில்லை. நான் பாடியிருக்கிற [1]திருவருட்பாவில் அடங்கியிருக்கின்ற பாடலையும், மற்றவர்கள் பாடலையும், சபைக்குக் கொண்டுவந்தால், அவைகளே சாக்ஷி சொல்லிவிடும். ஏன் அவ்வளவு மிகுந்த அழுத்தம் எனக்கு அப்போதிருந்த தென்றால், அப்போது எனக்கு அவ்வளவு கொஞ்சம் அற்ப அறிவாக இருந்தது.

இப்போது ஆண்டவர் என்னை ஏறாத நிலைமேலேற்றியிருக்கின்றார். இப்போது எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டதினால் வந்த லாபம் இது. ஆதலால் நீங்களும் விட்டு விட்டீர்களானால், என்னைப் போல் பெரிய லாபத்தைப் பெறுவீர்கள். இதுவரைக்கும் விடாமல் வைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் ஏதாவது லாபத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்களா? பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. நான் அப்படி அந்தச் சமயத்தில் வைத்திருந்த லக்ஷியமே என்னை இந்த நிலையில் தூக்கி விட்டதென்றாலோ, அந்த லக்ஷியம் தூக்கிவிடவில்லை. என்னை இந்த இடத்திற்குத் தூக்கிவிட்டது யாதெனில்:— அக்காலத்திலேயே எனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியதைத் தெரிவித்தாரென்று [2] **சத்தியப் பெரு விண்ணப்பத்திலும், "[3] எத்தேவரையும் நின் சாயையாய்ப் பார்த்ததே யன்றித்** தலைவ வேறெண்ணிய துண்டோ" எனவும் [4] **"தேடியதுண்டு நினதுருவுண்மை"** என்னும் தொடக்கமுடைய பதிகத்திலும், விண்ணப்பித்திருக்கின்றேன். மேலும் அவர் தெரிவித்த உண்மைப் பெருநெறி ஒழுக்கம் யாதெனில்: [5] **"கருணையும் சிவமே பொருளெனக் காணும் காட்சியும் பெறுக"** என்றது

1 அப்போது திருவருட்பாவில் அச்சாகி வெளிப்பட்டிருந்தவை முதல் நான்கு திருமுறைகள் மட்டுமே

2 ஆறாவது திருமுறை வசனபாகம் பக்கம் 3

3 மாயையாற் கலங்கி வருந்திய போதும் வள்ளலுன் றன்னையே மதித்துன்
சாயையாப் பிறரைப் பார்த்ததே யல்லாற் றலைவவே றெண்ணிய துண்டோ
தூயபொற் பாத மறியநா னறியேன் துயரினிச் சிறிதுமிங் காற்றேன்
நாயகா வென்து மயக்கெலாந் தவிர்த்தே நன்றருள் புரிவதுன் கடனே.
(ஆறாவது திருமுறை பதிகம் 70, பாட்டு5)

4 தேடியதுண்டு நினதுருவுண்மை தெளிந்திடச்சிறிது நின்னுடனே
ஊடியதுண்டு பிறர்தமை யடுத்தே யுரைத்தது முவந்தது முண்டோ
ஆடியபாதமறிய நானறியேன் அம்பலத் தருட்பெருஞ் ஜோதி
கூடிய நின்னைப் பிரிகிலேன் பிரிவைக் கூறவும் கூசுமென் னாவே.
(ஆறாவது திருமுறை பதிகம் 7[?] பாட்டு 1)

5 கருணையுஞ் சிவமே பொருளெனக்காணுங் காட்சியும்பெறுகமற் றெல்லாம்
மருணெறி யெனநீ யெனக்கறிவித்த வண்ணமே பெற்றிருக் கின்றேன்
இருணெறி மாயை வினைகளாற் கலக்க மெய்திய தென்செய்வே னெந்தாய்
தெருணிலை யின்றிக் கலங்கினே னெனினுஞ்சிறுநெறிபிடித்ததொன் றிலையே
(ஆறாவது திருமுறை பதிகம் 21 பாட்டு 90)

தான். என்னை ஏழாநிலைமிசை யேற்றிவிட்டது யாதெனில் தயவு. தயவு என்னுங் கருணைதான் என்னைத் தூக்கிவிட்டது.

அந்தத் தயவுக்கு ஒருமை வரவேண்டும். அந்த ஒருமை [வந்]தால்தான் தயவு வரும், தயவு வந்தால்தான் பெரிய நிலைமேல் ஏ[றல]லாம். இப்போது என்னுடைய அறிவு அண்டாண்டங்களுக்கு அப்பாலும் கடந்திருக்கிறது. அது அந்த ஒருமையினாலேதான் வந்தது. நீங்களும் என்னைப்போல் ஒருமையுடனிருங்கள். என்னிடத்தில் ஒருவன் வசப்படாத முரட்டுத்தனமாய் எப்படி யிருந்தாலும்,

1. **அவனுக்கு நல்ல வார்த்தை சொல்லுவேன்;**
2. **மிரட்டிச் சொல்லுவேன்;**
3. **தெண்டன் விழுந்து சொல்லுவேன்;**
4. **அல்லது பொருளைக் கொடுத்து வசப்படுத்துவேன்;**
5. **அல்லது ஆண்டவரை நினைத்துப்பிரார்த்தனைசெய்வேன்**

இப்படி எந்த விதத்திலே யாவது நல்ல வழிக்கு வரச்செய்து விடுவேன். நீங்கள் எல்லவரும் இப்படியே செய்தல்வேண்டும். இராத்திரிகூட "நான் இல்லாமல் இந்த ஜனங்கள் க்ஷணநேரம் இருக்க மாட்டார்களே" என்று ஆண்டவரிடத்தில் விண்ணப்பித்துக் கொண்டேன். அது இங்கே இருக்கிற ஜனங்கள் மட்டில் மாத்திரமல்ல. **உலகத்திலிருக்கிற எல்லா ஜனங்களையும் குறித்தே விண்ணப்பித்துக் கொண்டேன்.** ஏனெனில் எல்லவரும் சகோதரர்களாதலாலும், இயற்கை யுண்மை யேகதேசங்க ளாதலாலும், ஆன்மநேய ஒருமைப் பாட்டுரிமை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இப்போது நீங்கள் — இதுவரைக்கும் ஒழுக்கத்துக்கு வராமல் எவ்வளவு தாழ்ந்த மனுஷ்யர்களாயிருந்தாலும்—சாலைக்குப் போகக் கொஞ்ச தினமிருக்கின்றது—அதற்குள்ளாக நீங்கள் நீங்களும் நல்லொழுக்கத்திற்கு வருவதோடுகூட மற்றவர்களையும் நமது ஒழுக்கத்திற்கு வரும்படி எவ்விதத் தந்திரமாவது செய்து நம்மவர்க ளாக்கிக் கொள்ளவேண்டியது. நீங்கள் கொஞ்ச தினத்துக்கு அப்படிச் செய்து கொண்டிருங்கள். **நானும் ஆண்டவரிடத்தில் இவ் வுலகத்திலுள்ள எல்லா ஜீவர்களும் நன்மை யடையப் பிரார்த்தித்தும்,** ஆண்டவரிடத்தில் கேட்டுக்கொண்டும் வருகின்றேன். ஆதலால், நீங்கள் அப்படிச்செய்து கொண்டிருங்கள்.

சமயந்தவிர மதங்களில் உள்ள வேதாந்தி, சித்தாந்தி, என்று பெயரிட்டுக்கொண்ட பெரியவர்களும் உண்மை யறியாது, சமய வாதிகளைப் போலவே ஒன்றுகிடக்க ஒன்றை உளறுகிறார்கள். ஆனதினால் நீங்கள் அஃது ஒன்றையும் நம்பவேண்டாம். எவைகளிலும் தெய்வத்தைப் புறமுகமாகப் புலப்படச் சொல்லவில்லை. "தெய்வத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாது இவ்வுலகத்தார் என்னைத் தெய்வ

மெனச் சுற்றுகின்றார்கள். ஐயோ! நம் சகோதரர்கள் தெய்வத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாததினாலே யல்லவா நம்மைச் சுற்றுகிறார்கள்!" என்று நான் உள்ளும் புறமும் **பரிதாபப்பட்டுக்கொண்டே இருந்தேன்; இருக்கின்றேன்; இருப்பேன்.** தெய்வத்தை ஏன் தெரிந்துகொள்ளவில்லை யென்றால்; ஒரு பதார்த்தத்தை அனுபவித்தா லல்லது அந்தப் பதார்த்தத்தினுடைய ருசி தெரியாது. ருசி தெரியாத பதார்த்தத்தின்மேல் இச்சை போகாது. அதுபோல், தெய்வத்தை யுள்ளபடி அனுபவித்தா லல்லது, தெய்வத்தினிடத்தில் பிரியம் வாராது. ஆதலால், தெய்வத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்கிற முக்கிய லக்ஷியத்தில் இருந்துகொண்டு விசாரஞ் செய்துகொண்டிருங்கள்.

அந்த விசாரம் செய்வது எப்படியென்றால்:— அண்டத்தில் சூரியன் சந்திரன் நக்ஷத்திரங்கள் — இவைகள் எப்படிப்பட்டன? இவைகளினுடைய சொரூப ரூப சுபாவம் என்ன? இவை முதலான அண்ட விசாரமும்; பிண்டத்தில் நாம் யார்? இத்தேகத்தின்கண் புருவம் கைமூலம் — இவைகளிலும் இவைபோன்ற மற்ற இடங்களிலும் உரோமம் உண்டாவானேன்? நெற்றி முதலான இடங்களில் அது தோன்றா திருப்பதென்ன? கால் கை களிலுள்ள விரல்களில் நகம் முளைத்தலும் அந்நகம் வளர்தலும் — இவைபோன்ற மற்றத் தத்துவங்களினது சொரூப ரூப சுபாவங்களும் என்ன? என்ற பிண்ட விசாரமுஞ் செய்துகொண்டிருங்கள். இப்படி இடைவிடாது விசாரஞ் செய்துகொண்டிருந்தால், இவ்வுலகத்தின்கண் உள்ள ஜனங்கள் அதைக் குறித்து ஏளனமாகச் சொல்லுவார்கள். அப்படிச் சொல்லுவது அவர்களுக்குச் சுபாவம். ஏனெனில், அவர்களுக்கு உண்மை தெரியாது. ஆதலால் நீங்கள் அதை லக்ஷியம் செய்யக்கூடாது.

இப்படியே "காதில் இரண்டு பெரிய பொத்தல் செய்து வரவிடுத்தவர் — ஆணுக்குக் கடுக்கனிடுதலும், பெண்ணுக்கு மூக்குத்தி முதலியவை போடுதலும், தமக்குச் சம்மதமானால்—காதிலும் மூக்கிலும் அதற்குவேண்டிய பொத்தல்களிட்டு வரவிட்டிருக்கமாட்டாரா?" என்று விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்ளுகிற பக்ஷத்தில், காதில் கடுக்கனிடவும் மூக்கு முதலியவற்றில் நகையிடவும் சம்மதம் வருமா? இப்படி விசாரித்துப் பிரபஞ்ச போகத்தின்கண் அலக்ஷியம் தோன்றினால், **நிராசை உண்டாம்.** ஆதலால், சரியை முதலிய சாதகம் நான்கில், நான்காவது ஞானத்தில், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், என்கின்ற நான்கில், மூன்றாவது படியாகிய **ஞானத்தில் யோகம் செய்கின்ற பலனாகிய நிராசை யென்னும் படி** (**பதினைந்தாம் படி**) **உண்டாகின்றது.** ஆகையினாலே, இந்த விசாரத்தி லிருந்துகொண்டிருங்கள்.

இவ்விசாரஞ் செய்துகொண்டிருந்தால், ஆண்டவர் வந்தவுடனே, கண்டமாக உங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டியதைத் தெரிவிப்பார். மறுபடியும் உங்களுக்கு ஒருமை வந்தவுடனே அகண்ட

மாகத் தெரிவிப்பார். ஆதலால் நீங்கள் இந்த முயற்சியிலிருங்கள். **இரண்டரை வருஷமாக** நான் சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். இனிச் சொல்பவர்கள் சிலநாள் தடைபட்டிருப்பார்கள். இனி நீங்கள் இது வரைக்கும் இருந்ததுபோல் இராதீர்கள்.

இது கடைசி வார்த்தை

இதுமுதல் — கொஞ்ச காலம் — சாலைக்குப் போகின்ற வரைக்கும், ஜாக்கிரதையாக மேற்சொன்ன பிரகாரம் விசாரஞ் செய்து கொண்டிருங்கள்.

மேலும், சமய மதங்களில் தெய்வத்தினது உண்மையைக் குழூஉக்குறியால் குறித்து, அக்குறிப்பையும் வெளிப்படையாகக் காட்டாது, சிவாயநம என்றும், நமசிவாய என்றும், இதுபோன்ற அனந்த வர்ணங்களைச் சேர்த்து, ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, ஐந்து, ஆறு, எட்டு, பத்து, பதின்மூன்று, பதினைந்து, பதினாறு, இருபத்து நான்கு முதலிய சங்கையில் மந்திரங்களாய் அமைத்து வழங்கி வருவிக்கவிட்டு நடந்து வருகின்றது. அவ்வவ் மந்திரங்களின் அர்த்தம் பலவாக விரியும். ஆதலால், நாம் அடைய வேண்டுவது முடிவான ஆன்ம லாபமாகிய சிவானுபவமேயன்றி வேறில்லை. இங்குள்ள எல்லவர்க்கும் சுவர்க்க நரக விசாரமில்லை. சுவர்க்க நரக விசார முள்ளவர்கள் தங்கள் கருத்தின்படி பலவகைச் சாதனங்களைச் செய்து அற்ப பிரயோஜனத்தைப் பெற்று, முடிவில் தடைபட்டுத் திருவருட் டுணையால் கருணை நன்முயற்சி யெடுத்துக்கொண்டு, பின் முடிவான சித்தி இன்பத்தைப் பெறுவார்கள். அஃது அருமை.

இத்தருணம் ஆண்டவர் "எல்லாவற்றையும் நீக்கி எல்லோரும் மேலான இன்பத்தை அடையும் பொருட்டு, முடிவான இன்பானுபவத்திற்குச் சாதக சகாயமான திருவருள் மகா வாக்கியத் திருமந்திரத்தை (தமது உண்மையை வெளிப்படக்காட்டும் மகா மந்திர வாக்கியத்தை) எனக்கு வெளியிட்ட அவ்வண்ணம், எனது மெய்யறிவின்கண் அனுபவிதத்தெழுந்த, உண்மையுறி வனுபவானந்த இன்பத்தை, நீங்கள் எல்லவரும் என்போல் ஐயம் திரிபு மயக்கம் இன்றி அடைய என்னுள்ளே எழுந்து பொங்கிய **ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட் டுரிமையைப் பற்றிக்** குறிப்பித்தேன்; குறிப்பிக்கின்றேன்; குறிப்பிப்பேன். நமது ஆண்டவர் கட்டளையிட்டது யாதெனில்:—நமக்கு முன் சாதனம் கருணை யானதினாலே, ஆண்டவர் முதற்சாதனமாக,

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

என்னும் திருமந்திரத்தை, வெளிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டார். தயவு, கருணை, அருள் என்பவை ஒரு பொருளையே குறிக்கும். ஆதலால், பெரிய தயவுடைய அறிவே பூரண இன்பமாம்.

அது ஒப்பற்ற பெருந் தயவுடைய பேரறிவே யாம். இஃது வாச்சியார்த்தம். இவ்வண்ணம் சாதனம் முதிர்ந்தால், முடிவான இன்பானுபவம் பெறுவதற்குத் தடையில்லை. "சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்று பற்றின் அதுதான் வந்து முற்றும்" [1] என்னும் பிரமாணத்தால் உணர்க.

மேலும், இதுகாறும் தெய்வத்தின் உண்மையைத் தெரியவொட்டாது, அசுத்தமாயா காரிகளாகிய சித்தர்கள் மறைத்து விட்டார்கள். சுத்த மாயா காரியாகிய தெரிந்த பெரியோரும் இல்லை. சன்மார்க்கமும் இல்லை. சன்மார்க்கம் இருந்தால், அனுபவித்தறியாத அனுபவமும், கேட்டறியாத கேள்வியும், நாம் கேட்டிருப்போம். மேலும், இறந்தவர்கள் மீளவும் எழுந்து வந்திருப்பார்கள். ஆதலால், கேட்டறியாத கேள்விகளைக் கேட்கும்படி ஆண்டவர் செய்தது இத்தருணமே. ஆதலால், இத்தருணம் இக்காலமே சன்மார்க்கக் காலம்.

இதற்குச் சாக்ஷியாக இப்போதுதான் **சன்மார்க்கக் கொடி** கட்டிக்கொண்டது. அக் கொடி இப்போதுதான் கட்டிக்கொண்டது. அக் கொடி உண்மையில் யாதெனில்:—நமது நாபிமுதல் புருவ மத்தி ஈறாக ஒரு நாடி யிருக்கின்றது; அந்த நாடி நுனியில் புருவ மத்தியின் உட்புறத்தில் ஓர் "சவ்வு" தொங்குகின்றது; **அதன் அடிப்புறம் வெள்ளைவர்ணம்; மேற்புறம் மஞ்சள் வர்ணம்;** அச் சவ்வின் கீழ் ஓர் நரம்பு ஏறவும் இறங்கவும் இருக்கின்றது. இக்கொடி நம் அனுபவத்தின்கண் விளங்கும். இவ் வடையாளக் குறிப்பாகவே இன்றையதினம் வெளி முகத்தில் அடையாள வர்ணமான கொடி கட்டியது. இனி எல்லவர்க்கும் நல்ல அனுபவம் அறிவின்கண் தோன்றும்.

உண்மை சொல்ல வந்தனனே என்று உண்மை சொல்லப் புகுந்தாலும் தெரிந்து கொள்வாரில்லை. கொடி கட்டிக்கொண்டபடியால், இனி எல்லோரும் உண்மையை அறிந்துகொள்வார்கள். முன் உள்ளவர்கள் உண்மையைத் தெரியவொட்டாது **மண்ணைப் போட்டு மறைத்து விட்டார்கள்.** இத்தருணம் ஆண்டவரும் தெரிவித்தார், தெரிவிக்கின்றார், தெரிவிப்பார். நீங்கள் எல்லவரும் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். இப்போது நான் சொல்லிவந்த பிரகாரம் ஜாக்கிரதையுடன் உண்மை யறிவாய் விசாரம் செய்துகொண்டிருங்கள். அவசியம் இதற்குக் காரணமான தயவிருக்க வேண்டியது. அந்தத் "தயவு வருவதற்கு ஏதுவான **பொது உரிமையும்** கூட இருக்கவேண்டும்." இப்படி இருந்துகொண்டிருந்தால், ஆண்டவர்

1 சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினதுதான்வந்துமுற்றுமென்லால்
சகமீ திருந்தாலும் மரணமுண் டென்பது சதாநிஷ்டர் நினைவ தில்லை
சிந்தையறி யாக்கிது போதிப்ப தல்லவே செப்பினும் வெகுதர்க்கமாம்
திவ்யகுண மார்க்கண்டர் சுகராதி முனிவோர்கள் சித்தாந்த நித்ய ரலரோ?
(தாயுமான சுவாமிகள—கருணாகரக் கடவுள், 7-ம் பாட்டு)

வந்தவுடனே எல்லா நன்மையையும் பெற்றுக்கொள்வீர்கள். எல்லோருக்கும், தாய், தந்தை, அண்ணன், தம்பி முதலான ஆப்தர்கள் செய்யப்பட்ட உதவி எவ்வளவோ, அதற்குக் கோடி கோடிப்பங்கு அதிகமாக உதவி கொடுக்கும்படியான இடம் இந்த இடம்.

இது சத்தியம், சத்தியம், சத்தியம்.

இஃது ஆண்டவர் கட்டளை.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

6. சுப்பிரமணியம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுப்பிரமணியம் என்பது என்ன ?

நமது புருவமத்தியில் **ஆறு** பட்டையாய் உருட்சியுள்ள ஒரு **மணி பிரகாசம்** பொருந்தி யிருக்கின்றது. இந்த **ஜோதி மணியை, ஷண்முகமென்று** பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். இதன்றி, நமது மூலாதாரத்திற்குமேல், மூன்றிடந் தாண்டி, விசுத்தியாகிய இருதய ஸ்தானத்தில் இடது புறத்தில் **ஆறு தலை** யுடைய ஒரு நாடி யிருக்கின்றது. இதைச் **சுப்பிரமணியம்** என்று சொல்லுவார்கள். இந்தத் தேகத்திலுள்ள ஆறறிவும் ஒருங்கே சேர்ந்த சுத்த விவேகமென்பதையும் ஷண்முகமென்பார்கள். ஆறு ஆதாரங்களிலுள்ள ஆறு பிரகாசத்தையும் **ஷண்முகம்** என்பார்கள். ஆயினும், சர்வ தத்துவங்களினது அந்தத்தில் உன்மனிக்கப்பால் சாந்த நிறைவாயுள்ள ஆறுதலாகிய சுத்த ஆன்ம அறிவாகிய உள்ளமே **சுப்பிரமணியம்**.

முகம் ஆறு என்பது :—

ஆறு ஜோதியாயும், ஆறறிவாயும், ஆறு தலை யுடையதாயும் இருப்பதால் முகம் ஆறு.

கால் இரண்டு என்பது :—

தோன்றும் அறிவு—தோற்றுவிக்கும் அறிவு—என்னும் இரண்டறிவாகிய விஷய உணர்ச்சியும், நிர்விஷய உணர்ச்சியுமே யாம்.

கை பன்னிரண்டு என்பது :—

ஆறு ஆதாரங்களிலுள்ள பிரகாச — அப்பிரகாசமாகிய — பன்னிரண்டுமாம்.

தசாயுதம் அபய வரத மென்பவை யாவெனில் :—

1. **வச்சிரம்** என்பது — தீக்ஷண்ணிய வுணர்ச்சி ;
2. **வேல்** என்பது — சத்தி ;
3. **அருள்** என்பது — அறிவு ;
4. **மணி** என்பது — ஆன்ம விளக்கமாகிய நாதம் ;
5. **த்வஜம்** என்பது — புகழாகிய கீர்த்தி ;
6. **ஸரஸிஜம்** என்பது — தயவு ;
7. **குக்குடம்** என்பது — மாச்சரியமில்லாத நிறைவு ;
8. **பராகம்** என்பது — பாச நீக்கம் ;
9. **தண்டம்** என்பது — வைராக்கிய அறிவு ;
10. **பாணம்** என்பது — அன்பு ;

அபயம் என்பது — சமாதான உணர்ச்சி ;
வரதம் என்பது—நிராபாரமாகிய ஆதரவென்னுஞ் சகிப்பு.

கடப்பமாலை என்பது :—**சர்வ தத்துவ கண்டனம்.**

மயில் என்பது :—

பல வர்ணமுள்ளதும், விசித்திர வடிவமானதும், மறதி முதலிய குணங்களுக்குக் காரணமானதும், மாயைக்கு இருப்பிடமாயுள்ளது மான **மூலப்பிரகிருதியே மயில்.**

மயிலின்மேல் சுவாமி ஏறிக்கொண் டிருத்தல் முதறியவற்றிற் குக் காரணம் என்னவென்றால் :—

பிண்டாண்டமாகிய இந்தத் தேகத்திலும் அண்டத்திலும், மூலாஞ்ஞான காரணமாயுள்ள கேவலமாகிய பிரகிருதி, மாயையின் அசுத்த கேவலமாகிய அசுத்தாசுத்த மகா அகங்காரமென்னும் இராக்ஷச அம்சமான **சூர தத்துவம்,** அதின் சோதரமான மூவகைத் தத்துவத்தோடு, அஞ்ஞான தசையில், ஆன்ம அறிவையும்,—பிண்ட விளக்கமான தேவர்களையும்,—விஷய விளக்கமான இந்திரியங்களை யும்,—நாடி விளக்கமான யந்திரங்களையும்,—பிராண விளக்கமான உயிரையும்—விழுங்கித் தன்னரசு செலுத்தும். அந்தச் சூர தத்து வத்தை வதைக்கும்போது, அத் தத்துவம் மகா மாயையாகிய **மாமர மாயும்,** மாச்சரியமாகிய **கோழியாயும்,** விசித்திர மாயையென்னும் **மயிலாயும்,** மகாமதமாகிய **யானை முகமாயும்,** அதி குரோதமாகிய **சிங்க முகமாயும்** விளங்கும்.

சர்வ தத்துவங்களையுந் தன்வசமாக்கி, அக்ங்காரக் கொடி கட்டி, அஞ்ஞான நாடகம் செய்த தத்துவ அகங்கரிப்பை அடக்கி, பதி, பசு, பாசம், அநாதி, நித்தியம், என்னும் **சித்தாந்தத்தை விளக்கிக் காட்டுவதற்காக, மாச்சரிய** குக்குடத்தைப் **போத மாகிய** கையால் அடக்கியும்,—விசித்திர **மாயையாகிய மயிலைக்**

கீழ்ப்படுத்தி, மேலிருந்தடக்கியும்,—ஆபாச தத்துவங்களைச் சம்மரித்தும்,—சுத்த விஷய புவனமாகிய, **தேவலோகத்தை** நிலைபெறச் செய்தும்,—இந்திர பதியான **தேவேந்திரனுடைய** பெண்ணாகிய தாந்தர தத்துவமென்னுந் **தெய்வயானையை** இடப்பாலமைத்தும், —இந்திரியங்களாகிய வேடர்களின் கண்ணிற் புலப்பட்ட மானசமென்னும் மானினது கர்ப்பத்திலுண்டான **வள்ளியாகிய** சுத்த மனதை வலத்தில் வைத்தும்,—நவதத்துவ காரணமாகிய நவவைராக தத்துவமாகிய வீரர்களைச் சமீபத்தி லிருத்தியும், சகல கேவலங்களுக்கும் **நினைப்பு மறப்புக்கும்** இடையில்—**விவேக வடிவாயும்,**—பாத முதல் நாபி வரையில் **உஷ்ண உருவாயும்,**—நாபி முதல் கண்டம் வரையில் **ஆதாரநாடி** உருவாயும்,—கண்டமுதல் புருவ மத்தி வரையில் **மணி** உருவாயும்,—உச்சியில் **ஒளி** உருவாயும்,—புத்தியில் **சுத்த அறிவாயும்,** அனுபவத்தில் **நித்தியமாயும்,**—எங்கும் **நிறைவாயும்,** — கோணத்தில் **ஆறாயும்,** — எக்காலமும் மதங்களில் **ஆறாயும்,** — சமயத்தில் **ஆறாயும்,** — ஜாதியில் ஆறின் **கூட்டமாயும்**—விளங்குகின்ற **உண்மைக் கடவுளே சுப்பிரமணியம்.**

சுப்பிரமணியம் ஒரு முகம்,—மூன்று முகம்,—நான்கு முகம்,—ஆறு முகம்—ஆனதற்குக் காரணம்:—

ஒன்று மிரண்டு மல்லாத ஒப்பற்ற பரப்பிரம சொரூபம் நம் பொருட்டுக் குழூஉக்குறியாய்—பாவனைக்கு ஒன்றென்று நிச்சயிக்கும் பரகாரண நிமித்தமாகிய அறிவுருவமே **ஒரு முக**மென்று ஞானிகள் சொல்லுவார்கள். சுத்த ராஜசம், - சுத்த தாமசம், - சுத்த சாத்விகமாகிய மூன்று குணங்களின் கூட்ட விளக்கமாகிய **முக்குண** விளக்கமே **மூன்று முகம்.** பசுமனம், - சுத்தமனம், - உன்மனம், - சங்கலித மனம் என்னும் **நான்கு** தத்துவங்களின் கூட்ட விளக்கமே **நான்கு முகம்.** சத்தவறிவின் மூலம், - ஒளியறிவின் மூலம், - சுவையறிவின் மூலம், - பரிசவறிவின் மூலம், - வாசனையறிவின் மூலம், - ஆத்ம அறிவின் மூலம்- என்னும் **ஆறு** தத்துவங்களின் கூட்டறிவின் மூல காரணப் பிரகாச விளக்கமே **ஆறு முகம்.**

மயிலின் காலின்கீழும் வாயிலும் பாம்பு இருப்பதென்ன :—

விசித்திர மாயையின் காரிய வுருவமான **அகங்காரம்** தோன்றி வெளிப்படுங்கால், மூலாங்காரத்திலும் அதிகரிப்பிலும் பிராண வாயு வென்னும் பாம்பானது கீழும் மேலும் உண்டாயினும், அகங்காரத்தின் முகப்பாகிய மயில், வாய் மூலமாய்ப் பிராணவாயுவினது வேகத்தை அது விழுங்கிக் கொண்டிருப்பது இயற்கைதான்.

படைவீடென்ப தென்ன ?

அடங்கி இருக்குமிடம். அடங்கியிருக்கும் ஸ்தானங்களே இயற்கை விளக்கம் தங்கு மிடங்களாகும்.

இவற்றிற்கு ஊர் — 6 — ஆவானேன் ?

1. ஏரகம் என்பது :—அழகு பொருந்திய உள்ள மென்னும் இடம்.

2. திரு ஆவினன் குடி என்பது :— திரு— ஆ — இனன் — குடி: திரு — இலக்குமியாகிய சந்தோஷமும்; ஆ — பசுவாகிய விளக்கமென்னுஞ் ஜீவனும், இனன் — சூரியனாகிய புத்தியும் ஒன்று கூடி விளங்கும் ஆன்ம அறிவின் சுத்த காரிய இடம்.

3. பழமுதிர் சோலை யென்பது :—இந்திரிய — கரண — ஜீவ முதலிய அனுபவப் **பழங்களாகிய** பிரயோசன வின்பங்கள் நீங்கிக் குறைவற்ற அறிவாய் விளங்கும் இடம்.

4. திருச்சீரலைவாய், திருச்செந்தில், செயந்திபுரம் என்பன :—சுத்த மனத்தின் முகத்தில் விஷயக்கடலின் அவாவாகிய அலை யடித்துக்கொண்டிருக்கும் இடமாகிய கரை, செந்துக்களினது இருதய ஸ்தானமாகிய மனம், அஞ்ஞான சூரனை நிவர்த்தித்துச் சந்தோஷகரத்தைப் பெற்ற பதிமனத்தின் விளக்கம்.

5. திருப்பரங்குன்றம் என்பது:—அசைதலில்லாத ஒன்றான விளக்கத்தையுடைய விவேக உல்லாச இன்ப நிறைவு.

6. குன்றுதோருடல் என்பது:—**மலைதோருடல்.** மலை என்பது —அலைவில்லாத உணர்ச்சிக்கு முதற்காரணமாயுள்ள **துரிய நன்னிலை.** இத்துரியம்—1. ஜீவதுரியம், 2. பரதுரியம், 3. சுத்ததுரியம், 4. குரு துரியம், 5. சிவதுரியம், 6. சத்தி துரியம் முதலிய துரிய மலைகள் அனுபவக் காட்சியில் அனந்தம் உண்டு. மேற்குறித்த அனுபவக் காட்சிகளுக்குத் தேகத்திலிடம்;—1. கோசத்தினடி, 2. தொப்புளின் கீழ், 3. தொப்புள், 4. வயிற்றில் தொப்புளுக்கு மேல் மார்புக்குக் கீழ், 5. மார்பு, 6. நெஞ்சு, ஆக **ஆறு.**

பிரமாவைச் சிறையில் வைத்ததென்பது யாது ?

சுத்த மன சங்கல்ப சிருஷ்டித் தொழிலையுடைய **பிரமாவாகிய மனத்தைக்** கிரியையில் பிரவேசிக்க வொட்டாமல், சுத்த விளக்க விவேக நிறைவாயுள்ள **சுப்பிரமணிய** தத்துவத்தால்—சர்வ பிண்ட விஷயங்களாகிய (1) தோன்றல், (2) வளர்தல், (3) குற்றம் நீங்கல், (4) ஒன்றினிடத்தில் மலைவடைதல், (5) தெளிதல், முதலிய பஞ்ச கிருத்தியங்களை விவேக முன்னிலையில் நடத்துங்கால் — சலிப்பறப் பந்தித்து இருப்பதே **சிறையிட்டது.**

ஈசுவரனுக்கு உபதேசித்ததென்ன :—

உருத்திர தத்துவமாகிய—பிரேரக நிலையான—காரண தத்துவ முடிவான—ஈசுவர தத்துவத்தினியற்கை ஞானம் ஏறிக் — கிரியை குறைந்திருப்பதால், கிரியா காரண பூதமாயும்—ஞான காரண அமிச

மாயும்—விளங்கும் பிரணவமாகிய உண்மை நிறைவான கிரியையற்ற நிர்விஷய அனுபவம் ஈசுவர தத்துவத்திற்கு—நியதி செய்வது —சுத்த விவேக தத்துவ அதிஷ்டாதாவான **சுப்பிரமணியம்** அன்றித் தோன்ருது. இதுபற்றி யுபதேசஞ் செய்தா ரெனலாயிற்று.

கங்கையிலுள்ள நாணற்காட்டிற் பிறந்தது என்பது என்ன:—

ஆன்ம இயற்கைக் குணமாகிய **தயவே கங்கை.** ஆன்மாவின் அனுபவ மத்திய நிலையாகிய சகித்தலென்னும்—சர்வ விஷயங்களி லும் அகங்கார மென்னும் தலையெடாமல்—கீழ்ப்படிந்த குணமே **நாணல்.** இவ்விரண்டின் மத்தியில், அனுபவத்திற்கு இயற்கை விளக்கமாய் விளங்கும் பகுத்தறிவாகிய விவேகம் தோன்றுவதே உற்பத்தியானது.

பின் கார்த்திகை அரிவை பால்கொடுத்த தென்பதென்ன :—

விவேக விளக்கந் தோன்றுங்கால், பெண் பாலின் குணமாகிய **சமனை** யென்னும் சத்தியின் விளக்கத்தால் இன்பமாகிய அமுத கிரணம் விவேகத்திற்கு ஊட்டுவதே **பால் கொடுத்தல்.**

சுவாமி அம்மையிடத்தில் குழந்தையைக் கொடுக்க அம்மை குழந்தை ஆறையும் ஒன்ருய்ச் சேர்த்துக் கையால் தடவ, முகம் ஆறும் ஒன்றி வேருயும், உடல் ஒன்ருயும், கால் இரண்டாயும் ஆனதென்ன ?

பரமாத்மா வாகிய சுவாமி— அருளென்னுஞ் சத்தியுடன், —தயவென்னும் நதிக்கரையில்,—சகிப் பென்னும் நாணற் காட்டில்,—சமாதி முதலிய காலத்தில்—தோன்றி விளங்கும்போது, சுத்த வாசனு தோற்றமாகிய **அறு பொறியாகிய** குழந்தையை அருள் வசமாக்க, அருட்சத்தி விகாரமன்றி அவிகாரமாய் அறு பொறியையும் அருட் போதக் கையால் அடக்க, விஷயங்களை அறிந்து தோயாமலிருக்க அறுபொறிகள் ஒன்ருயும், குறி ஆருயும், அனுபவ விளக்கம் சாதன விளக்க மிரண்டுந் திருவடியாயுந் தோன்றி, **சமாதி நிலை** விளங்குவதே.

பிண்டத்தில் இவ்வண்ணமாக இருக்க, அண்டத்தில் இவற்றிற்கு ஊர், ஆலயம், மூர்த்தி, செய்கை முதலியன உண்டாவானேன் ?

ஆன்மாக்கள் புண்ணிய பாவ கருமங்களால் பேதப்பட்டு, மந்தம், மந்ததரம், ராஜசம், தாமசம், கருமம் முதலிய வேறுபாடு களால் அநாதி தொடங்கி இன்றளவில—உயிர்த்திரள் ஒன்ருனும்—கரணக கூட்டுறவால் வெவ்வேறு தன்மையாய் விளங்குகின்றன. ஆதலால், மா கருணையுடைய கிருபாநிதியாகிய சிவபெருமான் திரு வருளை **அங்கையிற்கனி** யென வுணர்ந்த அநாதி, நித்திய முத்த, சித்தராகிய, ஈசுவர தத்துவ புவனுனுபவ **ஈசுவரனுல்,** நாம் உய்யும் பொருட்டு, உலகத்தின்கண், **1. பாசநூல், 2. பசுநூல், 3. பதிநூல்,**

4. **அனுபவநூல்**, என்னும் **1. புராண, 2. வேத, 3. ஆகம, 4. உபநிஷத்துக்கள்**, உண்டு பண்ணப்பட் டிருக்கின்றன. அவற்றின் வாயிலாகக் கர்மகாண்டம், பத்திகாண்டம், உபாசனகாண்டம், தந்திரகலை, மந்திரகலை, உபதேசகலை முதலிய பேதங்களும், இவற்றிற்கு முக்கியமான ஆசாரம், வருணம், ஆசிரமம் முதலியவைகளும், இவற்றிற்கு ஏதுவான **சரியையாதி நான்கும்**, இவற்றிற்கு அடைவாகிய **சாலோகாதி நான்கும்**, இவற்றிற்கு மார்க்கமாகிய தத்துவம், புவனம், பதம், வர்ணம், மந்திரம், கலை முதலியனவும் நிர்ணயித்து, பாபநாசத்திற்கு ஏதுவான **அனசன, சாந்திராயண** முதலிய பிராயச்சித்தங்களை விதித்து, இவைகள் செய்வதற்கு யோக்கியமான **நதி** முதலியவற்றையும், அவற்றிற்கு அங்கமான—தத்துவானுபவங்களாகிய உண்மை நாமங்கள் கெடாதிருக்க—**திருப்பெயர்** முதலியவைகளை, **மூர்த்தி, ஸ்தல** முதலியவைகளுக்கு ஏற்படுத்தி வழங்கச் செய்தார்கள்.

உபாசிக்கின்றவர்களுக்குத் தத்துவ நாமங் கெடாமல் அருட் சத்தி தோன்றக் **கிருத்திகையையும்**, வேதாந்த விளக்கத்திற்கு **விசாகத்தையும்**, சதா சுபத்தைக் குறிக்கச் **செவ்வாயையும்**, ஆறு குறியைக் குறிக்கச் **சஷ்டியையும்**, ஞான நிறைவைக் குறிக்கத் **தைப்பூசத்தையும்** சுட்டினார்கள். தத்துவங்களைக் கையிலெடுத்து ஆடுவதான போதமென்னுங் கையால், விஷய பலத்தைத் தத்துவமாகிய **காவடியில்** கட்டித், தானாகிய தோளிலேற்றித் தான் கெட்டுத், தான் அவனாகிப் போத வடிவனாய், சங்கல்ப தீவிரனாய், **சுப்பிரமணிய** தத்துவமாய், விளங்கும். திருவுருவ முன்னுக்கு விஷயாபாவ நியாயமே காவடி யெடுத்ததாயும், சுத்தவைராக்கிய நிச்சய சிவ போதமே **இடும்பனாயும்** குறிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. இருதயாகாச ஷட்கோண வடிவமே **யந்திரமாய்**, அதின் அங்க வேறுபாடே **நாற்பத்து முக்கோணமாய், உபாங்கமே நவ கண்டமாய்,**— உண்மையே **ச** கரமாய், — விஷய நீக்கமே **ர** கரமாய், — நித்திய திருப்தியே **அ** கரமாய், — நிர்விஷயமே **ண** கரமாய், — பாப நீக்க ஏதுவே **ப** கரமாய்,—ஆன்ம இயற்கைக் குணமே **வ** கரமாய் — விளங்குவதே **ஆறெழுத்து**. நமது சரீர இருதய ஸ்தானமே—கோயிலாய், மாயா விசித்திரமே — மயிலாய், நாபியந்தமே—பலி பீடமாய், உண்ணாவின் மேலந்தமே — கொடிமரமாய், பஞ்ச கோசங்களே — பிராகாரமாய், முக்குணங்களே — வில்வமரமாய், ஆன்ம தயையே— தடாகமாய், வாயே — வாசலாய், அனுபவ நிலையே — கோபுரமாய் விதிக்கப்பட் டிருக்கின்றன.

ஞானிகள், கடவுளை எங்கும் உபாசிப்பார்க ளென்றும், யோகிகள் இருதயத்தி லுபாசிப்பார்க ளென்றும், கர்ம காண்டிகள் அக்கினியில் உபாசிப்பார்க ளென்றும், பத்தி காண்டிகள் விக்கிரகத்தில் உபாசிப்பார்க ளென்றும் விதித்திருக்கிறது.

அதற்கு ஒத்தவண்ணம், தத்துவ விசாரத்தையே ஆலய மாக்கினார்கள். ஆலயத்தில் விளங்கும் மூர்த்தியின்பால் — பாசங்களில்

செல்லும் ஆன்மாக்களை, சிவபாசத்தில் பாச நூலைக்கொண்டு அழுத்தி, பசு நூலைக்கொண்டு மேல்குறித்த தந்திர மந்திர கலைகளைக் குரு மூலமாய் உபதேச கலையால் விளக்கி, காண்டத்திரயத்தால் நிலைக்கப் பண்ணி, பதி நூலால் அறிவை விளக்கி, அனுபவ நூலால் சமாதியைத் தெரிவித்திருக்கிறது. இவற்றைச் சீவர்கள் மறவாதிருக்க **மானைக் காட்டி மானைப் பிடிப்பதுபோல்** ஆலயத்தில் மூர்த்தியாகிய **சண்முகப் பெருமானைத்** தத்துவ உருவமென்று விளக்கிக் காட்ட, அர்ச்சக வுருவமான ஆசாரியன், நமது அறிவாகிய **கற்பூரத்தில்,** சுப்பிரமணிய உண்மையாகிய விளக்க மென்னும் **பிரகாசத்தைக்** கொண்டு, அசுத்த விஷய முதலிய **எண்ணங்கள்** நம்முடைய பொறிகட்குப் புலப்படாமலிருக்க, உண்மை நாதக் குறியாகிய **மணியொலியுடனே** தரிசிப்பிக்கச் செய்தும்; வேறு பராக்கன்றித் ததாகாரமாய் நிற்க, நமது தரத்திற் கொத்த உபசாரதியர்களால் வழிபடச் செய்தும்—தத்பலமடைய உத்தமர்கட்கு **அன்ன வினியோகம் செய்வது மார்க்கமென்று** சித்தாந்தம் பண்ணினார்கள்.

இவ்வண்ணமாய், அனாதி தொட்டு இன்றுவரை சென்ற நாட்களிலுள்ள **அருணகிரியார், குமர குருபரர், நக்கீரர்** முதலிய மகான்கள் தொண்டு செய்து, உத்தம ஞானிகளாய் நித்திய முத்தர்களாய் விளங்குகின்றார்கள். ஆதலால், நாம் யாவரும் அவ்வுண்மைக் கடவுளை வேதாகம விதிப்படி உண்மையாய்ப் பத்திசெய்து, அவர் அருளைப் பெறவேண்டும்.

சூரபத்ம சம்ஹாரம் என்பது :—

பதுமாசுரன் என்பது :— பதுமம் — நாபி, அ — அவா, சுரன் —சுழித்து எழுதல்; நாபியினிடமாய் அடங்காமல் எழும்பும் குணத்தை அடக்கியும், தடைபடாதது **பத்மாசுரனாகிய அவா.** கஜமுகம் என்பது—மதம். சிங்கமுகம் என்பது—மோகம். இவைகளை வெல்வது — ஐந்தறிவாலும் உபசத்தியான பஞ்ச சத்தியாலும் கூடாது. ஆதலால், சிவத்தால் தடைபட்டது.

சுப்பிரமணியம் என்னும் ஷண்முகரால் சம்மரிக்க வேண்டியது எப்படி? எனில் :—

பஞ்ச சத்தியோடு அனன்னியமாகிய "சம்வேதனை" என்னும் அருட்சத்தியையுங் கூட்டிச் சுத்த அறிவே வடிவாகிய ஆறறிவென்னும் முகங்களோடு; சுத்த ஞானம், சுத்தக் கிரியை, என்னும் சத்தியுடன், கூர்மை பொருந்திய வேல், என்னும் விவேகத்தால், தயா வடிவாய் அவா மோக மதங்களை நாசஞ்செய்வது **சூரசம்மாரம். மயில்** என்பது—மேற்படி தத்துவங்கள் நஷ்டமானாலும் அவற்றின் அக்கிரமம், அதிக்கிரமம் கெட்டுக் கிரம மாத்திரம் இருப்பது. பூர்வ வாசனைகள் பல வண்ணமாய் விரிந்து ஆடுவது இயல்பாதலால், அவற்றை

அசையவொட்டாது மத்தியில் ஏறி இருப்பதாகிய சுத்த அறிவே—**ஷண்முகம்**. விகல்ப ஜாலமே—**மயில்**. இவ்வண்ணமே அண்டத்திலும் உண்டு. மேலும், நமது புருவ மத்தியில்—ஆறு பட்டையாய்—**மணிபோல் ஓர் ஜோதி** யிருக்கிறது. **அந்த ஜோதியே ஷண்முகம்.**

அருட்பெருஞ்ஜோதி

7. சங்கல்பம் - சன்மார்க்கக் கொள்கை

திருச்சிற்றம்பலம்

சங்கல்பத்தின் பொருளும் விரிவும் யாதெனில்:—

சங்கல்பமாவது:— சம்—முடிவு; கல்பம் — காலபேதம்; **காலமுடிவு.**

விரிவாவது ஐந்து: 1. நிர்விகல்பம், 2. சவிகல்பம், 3. சங்கல்பம், 4. விகல்பம், 5. கல்பம். இவற்றுள் நிர்விகல்பமாவது:—கடவுளறிவு. மேற்படி அறிவின் வியாபகமே சவிகல்பம். சங்கல்பமென்பது:—காரணம் யாதொன்றிலும் பற்றாமல் சுத்தமா யிருந்த காலத்தில் தோன்றிய அசைவே — சங்கல்பம் — ஒன்றிலும் பற்றாது அசைந்த மேலசைவென்னும் புடைபெயர்ச்சியே சங்கல்பம்—நாம் நஷ்ட மடையோம் என்று உள்ளழுந்திய பிரக்ஞையே சங்கல்பம். விகல்பமென்பது:—பிரம சதாசிவ காலவளவைக் குறித்தது. இதில் பலவாக விரிந்த அனுசந்தானங்கள் கல்பம். உள்ளழுந்தல், அதைச் சிந்தித்தல், சிந்தித்ததை விசாரித்தல் — இம்மூன்றுமே சங்கல்ப விகல்ப கல்பம்.

மேற்குறித்த சங்கல்ப மயமா யிருந்தால் சிவானுபவம் பெறலாம்: [1]"சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்று பற்றினது தான் வந்து முற்றும்" என்றபடி. சர்வசித்தியையுடைய தனித்தலைமைப் பதியாகிய ஆண்டவரை நோக்கி, **அணுக்கள்**, தபசு செய்து சிருஷ்டியாதி பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் பெற்றுக்கொண்ட மூர்த்திகளாகியவர் ஒருதொழிலுடைய **பிரமாவும்**, இரண்டு சித்தியுடைய **விஷ்ணுவும்**, மூன்று சித்தியுடைய **ருத்திரனும்** — இதுபோன்ற மற்றையர்களும், மேல்குறித்த மூவரால் ஏற்படுத்திய தத்துவ சித்திக் கற்பனைகளாகிய சமய மத மார்க்கங்களை அனுஷ்டித்து, அவர்களையே கர்த்தாக்களாக வணங்கி, வழிபாடு செய்துவருகிற இதுவரையிலுமுள்ள அணுக்கள் மேல்குறித்தவர்களது பதப் பிராப்தியை, மேற்படி **அணுக்கள்**, லேசம் பெற்றுக்கொண்டார்கள். ஆதலால் இவர்களை அசைப்பித்து அனுக்கிரகிக்கும் சர்வ சித்தியையுடைய தனித்தலைமைக் கடவுளின் சித்தியின் லேசங்கள் இவர்களுக்குள.

1 தாயுமான சுவாமிகள்—கருணாகரக்கடவுள்.

ஆதலால் இவர்கள் அந்தச் சர்வ சித்தியையுடைய கடவுளுக்குக் கோடிகோடிப் பங்கு தாழ்ந்த தரத்தி லிருக்கின்றார்கள்.

ஆகவே, சமயத் தேவர்களை வழிபாடு செய்வது அவசியமல்ல. மேல் குறித்தவர்கள் அற்ப சித்தியைப்பெற்று, அதில் மகிழ்ந்து அகங்கரித்து, மேல்படிகள் ஏறவேண்டியவைகளை யேறிப் பூரண சித்தியை யடையாமல் தடைபட்டு நிற்றல்போல், இங்கு மற்றவைகளை உன்னி அவலமடைந்து நில்லாமல், சர்வ சித்தியுடைய கடவுள் ஒருவருண்டென்று, அவரை "உண்மை அன்பால்" வழிபாடு செய்து, பூரண சித்தியைப் பெறவேண்டுவது **சன்மார்க்கக் கொள்கை.** மேலும், **தனித் தலைவன் லக்ஷியந் தவிர** அநித்திய சட துக்காதிகளைப் பொருட்படுத்தி உபாசனாதி மார்க்கமாய் வழிபடுவது கொள்கையல்ல. உபாசனை முதலியவற்றால் வழிபடுதலும் மேல்குறித்த தலைவனைக் குறித்ததே தவிர வேறில்லை. **இதற்குப் பிரமாணம்:—**

சன்மார்க்க சங்கத்தீர் சிற்றடியே னுமது
தாள்வணங்கிச் சாற்றுகின்றேன் தயவினொடுங் கேட்பீர்
என்மார்க்கத் தெனைநுமக்கு ளொருவனெனக் கொள்வீர்
எல்லாஞ்செய் வல்லநம திறைவனையே தொழுவீர்
புன்மார்க்கத் தவர்போலே வேறுசில புகன்றே
புந்திமயக் கடையாதீர் பூரணமெய்ச் சுகமாய்த்
தன்மார்க்க மாய்விளங்குஞ் **சுத்தசிவ மொன்றே**
தன்னாணை யென்னாணை சார்ந்தறிமி னீண்டே.

(ஆறாந் திருமுறை, பதிகம் 132, பாட்டு 58)

அறங்குலவு தோழியிங்கே நீயுரைத்த வார்த்தை
அறிவறியார் வார்த்தையெத னாலெனிலிம் மொழிகேள்
உறங்குவதும் விழிப்பதும்பின் உண்ணுவது மிறத்தல்
உறுவதுடன் பிறத்தல்பல பெறுவதுமா யுழலும்
மறங்குலவு மணுக்கள்பலர் செய்தவிர தத்தால்
மததலைமை பதந்தலைமை வாய்த்தனரங் கவர்பால்
இறங்கலிலென் பேசுதலா லென்பயனோ நடஞ்செய்
இறைவரடிப் புகழ்பேசி யிருக்கின்றேன் யானே.

(ஆறாவது திருமுறை, பதிகம் 84, பாட்டு 6)

என்னும் அருட்பாசுர உள்ளக் கிடையானும் பெரும்பதி தெரிவித்தார். **இதன்றி, திருக்கதவந் திருக்காப் பிடுவதற்கு முந்தின இரவில்,** "இதுகாறும் என்னோடு நீங்கள் பழகியும் சன்மார்க்க ஒழுக்கம் இன்னதென்று தெரிந்து கொள்ளவில்லை. யாதெனில்:—**இங்கிருக்கின்ற ஒன்றையும் பொருளாகக் கொள்ளாதீர்கள்; எல்லாப் பற்றுக்களுக்கும் காரணமான ஆசார வகைகளை விட்டுத் தலைவனையே தொழுவீர்கள்**" என்ற திருவார்த்தை யதனால் தலைவனைத் தொழுவதே தொழிலாக வுடையது கடமை.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

8. ஒளிநிலையும் சுத்தஞானியும்

திருச்சிற்றம்பலம்

இரவில் தீபமில்லாத இடத்தில் இருக்கக்கூடாது. ஏனெனில் — அஃது பிராண நஷ்டம் பண்ணும். ஆதலால், நமது கிருகத்தில் தீபம்வைத்து இருளைப்போக்கி, ஆனந்த மயமாய் நித்திரை யில்லாதிருந்தால், ஆயுள் விருத்தியாகும். இஃது சாத்தியனுக்கு. சாதகன் ஒருவாறு நித்திரை செய்தல் வேண்டும். கிருகத்தில் இருளில்லாது எங்கும் பிரகாசமாய் தீபம் வைத்தால், மேற்படி இருள் அந்தத் தீபத்தில் அடங்கும். அதுபோல் ஜீவ தீபமாகிய நாம் வசிக்கிற கிருகத்தில் பிரகாச மில்லாவிட்டால், மேற்படி இருள் ஜீவப் பிரகாசமாகிய நம்மிடத்தில் சேர்ந்து, நஷ்டத்தைப் பண்ணும். அதுபோல் ஆன்ம வாசமாகிய இந்தத் தேகமாகிற கிருகத்தில், **அருட்பிரகாச** மில்லாது மருளாகிய அஞ்ஞான சம்பந்தமுடைய இருள் சேர்ந்தால், பிராண நஷ்டம் சீக்கிரமாம்.

ஆதலால், நாம் நெற்றியிலிருக்கும் நடுக்கண்ணை ஆசாரியர் அனுக்கிரகத்தால் திறக்கப்பெற்றுக் கொள்வது நலம். ஏனெனில், மேற்படி நெற்றிக் கண்ணைத் திறக்கப்பெற்றுக் கொண்டவனுக்கு எல்லா அனுபவங்களும் பட்டப்பகல்போல் தெரியும். அவன்தான் **சுத்தஞானி**. மேற்படி ஞானி தயவோடு ஒரு பிரேதத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் பிரேதம் உயிர் பெற்றெழும். மேற்படி **ஞானிக்கு**, ஆன்மாக்களினது அபக்குவ பரிபாகத்தால் சினம் தோன்றினால், உடனே அந்த ஜீவன் பஸ்பமாகி விடுவான். மேற்படி ஞானிக்கு மேற்குறித்த அடையாளங்களுள. மேற்படி கண்ணைத் திறப்பதற்கு ஒரு கதவும், பூட்டுமுளது. மேற்படி பூட்டை, **அருளென்கிற திறவுகோலைக்கொண்டு திறக்கவேண்டும்.** ஆதலால் ஷை அருளென்பது **ஆன்ம இயற்கையாகிய பெருந் தயவு**, நாம் தயா வடிவமானால் மேற்படி அனுபவம் நேரும்.

மேலும் அந்த சுத்தஞானி இறந்த உயிர்களை எழுப்புவதற்குப் பிரமாணம் யாதெனில்:—

ஒருவாறு தீபப் பிரமாணத்தா லறிக. தீபப் பிரமாண மென்பது யாது? தீபத்தினிடத்தில் **காரியவொளி, காரிய காரணவொளி, காரணவொளி** என மூன்று. மேற்படி ஒளியாவன:—**ஒளி, சோபை, பிரகாசம்.** ஆதலால் கடவுள் காரியமாய் பிரகாசம்போல் சுவர்ண தேகியாய்த் தோன்றினால்,—அதி தூரத்திலிருக்கிற இருளென்னும் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி, ஆன்ம அனுபவத்தை வருவிப்பது பிரகாச மயம். அதுபோல், ஒளி மேற்படி பிரகாசத்தி லடங்கிச் சோபை — காரிய காரணமாய் இருக்கின்றதுபோல், ஆன்மாக்கள் அஞ்ஞானத்தில் கட்டுண்டு அறிவாகிய தீபத்தைக் கருதினால், மேற்படி

அறிவாகிய தீபம் தோன்றின கணமே, அதின் மயமாவார்கள். அதுபோல், கடவுளின் சோபையைக் கண்டால், பஞ்ச கிருத்தியமுஞ் செய்யக்கூடும். ஒளியைத் தொட்டால் சுடுவதுபோல், இறந்த பிரேதத்தை அவர்க்குச் சமீபிக்கச் சேர்த்தால், தக்கணமே அது ஜீவிக்கும். மேலும், பிரகாசம் எங்குமுள்ளது. எந்த இடத்தில் **புலை கொலை** அகற்றிய ஜீவர்கள் பிரார்த்தித்தாலும் தக்கணமே, அவரக் காரண வுருவமாகிய பிரகாசத்தில் நின்று, காரிய உருவமாகிய, ஒளி வடிவாய்த் தோன்றி அருள் செய்வர்.

இதற்குப் பிரமாணம் :—

சித்தமார்க்கத்தி லுள்ள துரிசுச்சுண்ணத்தை — மஞ்சளில் தோய்த்த நூலை நெடுந்தூரங் கட்டி, அங்கங்கு காயாது உபகரணம் பூசி, மனிதர்களை நிற்க வைத்து, மேற்படி சுண்ணத்தை அடியில் காட்டின தக்கணமே நுனியில் சிவப்பேறும்.

9. சுத்த சன்மார்க்கத்திற்கு உரியவர்கள்

சுத்த சன்மார்க்கத்திற்கு முக்கிய தடையாகிய சமயம், மதம், முதலிய மார்க்கங்களை முற்றும் பற்றறக் கைவிட்டவர்களும்; காமக் குரோதம் முதலியவைகள் நேரிட்ட காலத்தில் ஞான அறிவினல் தடுத்துக் கொள்பவரும்; **கொலை, புலை** தவிர்த்தவர்களும்; ஆகிய **இவர்கள்தான், சுத்த சன்மார்க்கத்திற்கு உரியவர்கள் ஆவார்கள்;** மரணம், பிணி, மூப்பு, பயம், துன்பம்—இவை முதலியவைகளைத் தவிர்த்துக் கொள்வார்கள். அதாவது,—செயற்கையாகிய குணங்களை நன்முயற்சியால் தடுத்துக் கொள்பவர்களுக்குக் கேவலாதிகார **மரணம் நீங்கும்.** அப்படி இல்லாது இவ்விடம் காத்திருப்பவர்கள் மரணத்தைத் தவிர்த்துகொள்ள மாட்டார்கள்; அருள் விளங்குங் காலத்தில் அவரவர்கள் பரிபாகத்துக்குத் தக்கதாக இகலோக போகத்தை மட்டும் அனுபவிக்கக்கூடும்; பரலோக போகமாகிய **ஞான சித்திகளைப்** பெறமாட்டார்கள்.

சாகாதவனே சன்மார்க்கி : சன்மார்க்கத்தின் முடிபு சாகாத கல்வியைத் தெரிவிப்பதே யன்றி வேறில்லை. சாகிறவன் சன்மார்க்க நிலையைப் பெற்றவ னல்லன். **சாகாதவனே சன்மார்க்கி.**

10. சுத்தசன்மார்க்க ஆகாரம்

மேலும், சுத்த சன்மார்க்க சாதகர்கள் எக்காலத்தும் புழுக்காதிருக்கின்ற வஸ்துவைக் கொள்ளல் வேண்டும். புழுக்காத வஸ்துக்கள் யாவெனில்:—**சர்க்கரை, தேன், கற்கண்டு, வெல்லம், அயம்** முதலிய **செந்தூரம்; தாமிர** முதலிய **பஸ்பம்.** ஆதலால்

அவசியம் ஆகாரத்திற்கு முக்கிய வஸ்து மேற்குறித்தவை. பரியாயத்தில் சர்க்கரையென்று லவணத்தைச் சொல்லுவது முண்டு. மேற்படி லவணத்தைத் துரிசு போக்கி, ஐய லவணமாய்க் கட்டி, ஆகாரத்தில் கொண்டால் தேகம் நீடிக்கும். இதன்றி சத்வ பதார்த்தத்தில் லவணம் சிறுகச் சேர்த்துக் கொள்ளவுங் கூடும்.

கரிசாலையும் தூதுளையும்: கரிசாலையை—தினேதினே - பச்சையாகவாவது—சமையல் செய்தல் முதலிய வகையாலாவது—சாப்பிட்டு வரவேண்டும். பிரதம உள்ளுடம்பாகியதை **நீடிக்கப் பண்ணும்.** மேல் குறித்த **மூலிகையை அலக்ஷியம் செய்யாது,** ஆசாரியன் திருவடியின்கண்ணே இலக்ஷியம் வைத்து எவ்வித தந்திரத்தினாலாவது **தினம் தினம்** உட்கொண்டால் தேகக் கெடுதியாகிய அசக்தம் நீங்கி, தேகம் வலிவுள்ளதாய் நெடுநாளைக்கு இருக்கும். முத்தியடைவதற்கு சகாயமாயிருக்கும். மகான்களிடத்தில், அனந்த காலம் காத்தாலும், மேல்குறித்த மூலிகையின் பிரயோஜனத்தையும் உண்மையையும் அனுபவத்தையும் வெளியிடார்கள். பரம கருணாநிதியாகிய நம் தலைவனால் கிடைத்தது. அசட்டையின்றி, உட்கொள்ளல் வேண்டும். மேல்குறித்த மூலிகை ஜலமில்லாத இடத்தில் இருக்கிறது விசேஷ நன்று. ஜலமுள்ள இடத்தில் உள்ளது காரமிராது. தந்த சுத்தி செய்து அண்ணாக்கில் தர்ஜனி விரலால் தேய்க்க—மேல் குறித்த மூலிகையால்—பித்தநீர் கபநீர் வெளியாகி, **கண்ணொளி விசேஷிக்கும்.** நேராத பக்ஷத்தில் பொற்றலைக் கையாந்தகரை கூடும். மேல்குறித்த மூலிகை செந்தூரம் செய்வதற்குச் சிறந்தது. உலர்த்திக் குழித்தைலம் வாங்கியும் செந்தூரம் செய்யலாம். அது போலவே, அறிவை விளக்குவதற்கும், கவனசத்தி உண்டுபண்ணுவதற்கும், கரணம் ஒய்வதற்கும், கபத்தை அரிப்பதற்கும் யோக்கியதை யுடைய ஓஷதி **தூதுளை.** அதை மேல்குறித்தபடி அநுஷ்டித்தால் விசேஷ நன்மை செய்யும். கரிசாலை தந்த சுத்தியால் வசீகரமும் நேரிடும்: உண்மை.

11. சுத்தசன்மார்க்க ஆகார விலக்கு

சுத்தசன்மார்க்க சாத்தியர்கள் நெய், முதலிய வஸ்துக்கள் கொள்ளப்படாது. அதுபோல் சாதகர்களும் கொள்ளப்படாது. நேரிட்டால் ஒருவாறு கொள்ளப்படும். ஏனெனில், ஓர் தேகத்தினுள்ள தாதுக்களில் முதல் தாது கொழுப்பு, அதின் அமிசமே பால், அதின் அமிசம் நெய், மேற்படி ஆபாசம் மோர் தயிர். ஆதலால், மேற்படி கொழுப்பு வெளிப்பட்டால், மேற்படி பசுவின்கண் கெடுதியும் நேரும். **ஆதலால் கொலை.** கன்றுக்கு ஒருவாறு விட்டு மேற்படி பாலை கிரகிக்கலாம். ஆதலால் இஃதால் ஜீவ இம்சை நேருதலால், மேற்படி வஸ்துக்கள் கொள்ளலாகாது; நேராத பக்ஷத்தில் கொள்ளலாம்.

10. சமயமத சன்மார்க்கமும் சுத்தசன்மார்க்கமும்

சமய சன்மார்க்கம், மத சன்மார்க்கம், ஆகிய இவற்றிற்குள் அடங்கிய சன்மார்க்கம் அனந்தம். அதில் சமய சன்மார்க்கம் 36. அதை விரிக்க **ஆறுகோடியாம்**. இதுபோலவே மதத்திலும் 36. மேல்குறித்த சமயம் மதங்களிலும், ஏமசித்தி, தேகசித்தி, முதலியவை உண்டு. அவை சமய மதங்களில் சொல்லுகிற, **கர்த்தா, மூர்த்திகள்: ஈசுவரன், பிரமம், சிவம்**, முதலிய "தத்துவங்களின்" காலப் பிரமாண பரியந்தம் இருப்பதே யொழிய, அதற்குமேல் இரா.

சமய மதங்களிலும் சமரசம் உண்டு. வேதாந்த சித்தாந்த சமரசம்—யோகாந்த கலாந்த சமரசம்,—போதாந்த நாதாந்த சமரசம். இதற்கு அதீதம் **ஷடாந்த சமரசம்**. இதற்கு அதீதம் **சன்மார்க்க சமரசம்**. இதற்கு அதீதம் **சுத்த சமரசம்**. ஆதலால் சுத்த சமரசத்தில் சன்மார்க்கத்தைச் சேர்க்கச் **சுத்த சமரச சன்மார்க்கமாம்**. இவை பூர்வோத்தர ஞாயப்படி, கடைதலைப் பூட்டாக, **சமரச சுத்தசன்மார்க்கமென** மருவின. இதற்குச் சாதனம் ஒருவாறு **ஷடாந்த சமரசம்**.

ஆன்மாவுக்கு அனன்னிய அருள் எப்படியோ, அதைப்போல் சுத்த சன்மார்க்கத்துக்கு அனன்னியமாக இருப்பது **சர்வ சித்தியாம்**. சுத்த சன்மார்க்கத்துக்குப் **படி மூன்று**. ஷடாந்தங்களின் மேற்றுவாகிய **ஷடாந்த சன்மார்க்கம் 1, சமரச சன்மார்க்கம் 1, சுத்த சன்மார்க்கம் 1**, ஆக 3. ஆதலால் சுத்த சன்மார்க்கத்திற்குப் **படிகள் 3. சிற்சபை 1, பொற்சபை 1, சுத்த ஞானசபை 1**, ஆக 3. இவைகள் மூன்றுந்தான் **படி**களாக இருக்கும் சுத்த தேகத்தினுடைய அனுபவத்தை விரித்தால் விசேஷமாம். சுத்தசன்மார்க்கம் விளங்குங் காலத்தில் எல்லாம் ஆண்டவர் வெளிப்படையாய்த் தெரிவிப்பார்.

சமய மத சன்மார்க்கிகளில் **தாயுமானசுவாமிகளும்** இன்னும் அநேக பெரியோர்களும் சத்தப் பரப்பிரமத்தினிடத்தில் இரண்டறக் கலந்துவிட்டதாக முறையிடுவது வாஸ்தவமா ? அவாஸ்தவமா என்றால், அவாஸ்தவம். **சுத்த சன்மார்க்கம் ஒன்றுக்கே சாத்தியம் கைகூடும்; என்றும் சாகாத நிலையைப்பெற்றுச் சர்வ சித்தி வல்லபமும் பெறக்கூடும்.** மற்றச் சமய மத மார்க்கங்களெல்லாம் சுத்த சன்மார்க்கத்துக்குச் செல்லக்**கீழ்ப்படி**களாதலால், அவற்றில் ஐக்கியமென்பதே யில்லை. தாயுமானவர் முதலானவர்கள் சுத்த சன்மார்க்கிகள் அல்லர்; மத சன்மார்க்கிகள் என்று ஒருவாறு சொல்லலாம். இதில் நித்தியதேகம் கிடையாது. இது சாதக மார்க்கமே, அன்றிச் சாத்தியமல்ல. நாளைச் சுத்தசன்மார்க்கம் வழங்கும்போது, இவர்கள் யாவரும் உயிர் பெற்று மீள வருவார்கள். முன்னிருந்த அளவைக் காட்டிலும் விசேஷ ஞானத்தோடு சுத்தசன்மார்க்கத்துக் குரியவர்களாய் வருவார்கள்; சாத்தியர்களாய் இரண்டறக் கலப்பார்கள்.

13. சுத்தசன்மார்க்க சாதனம்

சன்மார்க்க சாதனம்:—சாதனங்கள் ஒன்றும் வேண்டாம். ஏதாவது ஓர் சாதனம் சொல்லக்கேட்டு, அதன்படி நடந்தால் சிறு ஒளி உண்டாம். அதைக்கண்டு பல்லிளித்து இறுமாந்து கெட நேரிடும். ஆதலால், **காலந்தாழ்க்காது, எல்லா உயிரையும் தன்னுயிரைப் போலப் பார்க்கும் உணர்வை வருவித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இதுவே சாதனம்.** இந்தக் குணம் வந்தவன் எவனோ அவன்தான் இறந்தவரை எழுப்புகிறவன்; **அவனே ஆண்டவனு மாவான்.**

சுத்த சன்மார்க்கத்துக்கு முக்கிய சாதனம் என்னவென்றால்: எல்லா ஜீவர்களிடத்தும் **தயவும்** ஆண்டவரிடத்து **அன்புமே** முக்கியமானவை. உதாரணம் — **அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர்** சொல்லியது:— "**கருணையுஞ் சிவமே பொருளெனக் காணும் காட்சியும் பெறுக மற்றெல்லாம் மருள்நெறி** என நீ எனக்கு அறிவித்த வண்ணமே பெற்றிருக்கின்றேன்".

(ஆறுவது திருமுறை, பதிகம் 21, பாட்டு 90)

14. சுத்தசன்மார்க்கத்தின் மரபு

திருச்சிற்றம்பலம்

சாகாத் தலை — வேகாக் கால்—போகாப் புனல்—என்பவற்றிற்குப் பொருள் யாதெனில் :—

அடியில் வருவனவே யாம்.

1. **சாகாத்தலை யென்பது** :—ருத்திரபாகம், ருத்திர தத்துவம், வித்தியாகலை, வஸ்து, அருளானந்தம், காரணாக்கினி, சிவாக்கினி. சித்

2. **வேகாக் காலென்பது**:—மகேசுவரபாகம், மகேசுவர தத்துவம், சாந்திகலை, ஆன்மா, அன்பு, காரண வாயு.

3. **போகாப்புன லென்பது**:—சதாசிவ பாகம், சதாசிவ தத்துவம், பிரதிஷ்டாகலை, ஜீவன், இரக்கம், காரணோதகம். ஜீ

இவை மூன்றும் **சாகாக் கல்வியைத்** தெரிவிக்கும்.

ஆத்ம தத்துவாதி ஜீவகரணம் 36, நிர்மல குரு துரியாதீதம் 7; ஆக நிலைகள் 43. இந்த 43 நிலைகளில் ஒவ்வொரு நிலைகளிலும் மேற் குறித்தவை உள. மேலும், இவை **மூன்றும்** — பிண்டத்தில் நாலிடத்திலும்—அண்டத்தில் நாலிடத்திலும் உள. அவைகள் பிண்டாண்ட ருத்திர சதாசிவ பேதம். சாகாக் **கல்வி**யைக் குறித்த 43 நிலைகளில்—முதல் நிலை அனுபவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவன்

பிரமன். அவனது காலம் ஒரு கல்பம். இப்படி 43 நிலைகளையுமேறி அனுபவத்தைப் பெற்றவன் காலங்கடந்த காலாதீதன். மேற்குறித்த மூன்றும், பரமார்க்கமாகிய ஞானயோகக் காட்சியில் உண்டாகும்.

யோகானுபவங்களின் உண்மைப் பொருள்:—அபர மார்க்கத்தில் சிலர் உப்பு வகைகளின் பேதமென்றும் — ஔஷதி பேதமென்றும்—பூத பேதமென்றும்—சொல்வது **உபாயமார்க்கம்**. அக அனுபவமே **உண்மை மார்க்கம்**. உபாய வகையாகிய அபரமார்க்கம் தேகபூஷணாதி காமிய சித்தியைத் தரும். **உண்மைமார்க்கம்**, நீக்கமற்ற சொரூப ஞானத்தைத் தருமென் றறிக. மேற்படி உபாயங்களை ஒருவாறு தெரிவிப்பதும் "சைவ சமயங்கள்" தவிர வேறு எவ்வித சமயங்களினு மில்லை. 'அப்படி யிருப்பதாகச் சொல்லியிருப்பதும் ஏக தேச மென் றறியவும்'. மேற்படி ஏகதேசங்கள் மந்திரங்களிலும் மேற்படி மூன்றும் வழங்குகின் றபடியால், ஒன்பது மாற்றுக்கு மேற்பட்ட தங்க ரேக்கில் பஞ்சாக்ஷரத்தை யடைத்து விக்கிரகத்தின் அடியில் வைக்க, மகத்துவங்க ளுண்டாகும். மேலும், மேற்படி உயர்வுடைய தங்கத்தில் விக்கிரகஞ் செய்துவைத்து ஔஷதியாதி லவணங்களை அதற்குச் சேர்த்து வைத்தால் விசேஷ சித்தி விளங்கும். இஃது **திரிசியக் காட்சி**. சுத்த சன்மார்க்கத்திற்கு உபாய வகைகளான அபர மார்க்கக் காட்சி கூடாது. பரமார்க்கமாகிய அக அனுபவமே உண்மை மார்க்கம். மேற்படி மூன்றையும் லக்ஷியமாகவே கொள்க. உபாய வகையான வாச்சிய திரிசியக் காக்ஷிகள் **பரோபகாரம்** ஆதலால், சாகாத்தலை வேகாக்கால் போகாப்புனலென்பவை இரண்டு புறத்திலுமுள. (**உபாய வகையை நம்புதல் கூடாது; உண்மையை நம்புதல் வேண்டும்**. இஃது ரகசியம்.)

சாகாக் கல்வி : தூக்கத்தை ஒழித்தால் ஆயுசு விர்த்தியாகும். ஒருவன் ஒரு நாளைக்கு **இரண்டரை நாழிகை தூங்கப் பழக்கஞ் செய்வானானால், அவன் ஆயிரம் வருடஞ் ஜீவித்திருப்பான்**. எப்போதும் மறப்பில்லாமல் ஆசானுடைய திருவடியை ஞாபகஞ் செய்து கொண்டிருப்பதே **சாகாத கல்விக்கு** ஏதுவாம்.

சாகாத கல்வியே கல்வியொன் றேசிவம்
தானென அறிந்த அறிவே
தருமறிவு மலமைந்தும் வென்றவல் லபமே
தனித்த **பூரண வல்லபம்**
வேகாத காலாதி கண்டுகொண் டெப்பொருளும்
விளையவிளை வித்த தொழிலே
மெய்த்தொழில தாகும் இந் நான்கையும் ஒருங்கே
வியந்தடைந் துலக மெல்லாம்
மாகாத வுறவெலாம் வல்லசித் தாகிநிறை
வானவர மேஇன் **பமாம்**
**மன்னுமிது நீபெற்ற சுத்தசன் மார்க்கத்தின்
மரபென் றுரைத்த குருவே!**

தேகாதி மூன்றுநான் றருமுனருள் செய்தெனைத்
தேற்றியருள் செய்த சிவமே
சிற்சபையில் நடுநின்ற ஒன்றான கடவுளே
தெய்வநட ராஜ பதியே.

(ஆறுவது திருமுறை, பதிகம் 100, பாட்டு 28)

15. சுத்தசன்மார்க்க லக்ஷியம்

இந்த மார்க்கத்தின் உண்மை தெரியவேண்டுமாகில் **திருமந்திரத்தைக்** கவனிக்கில் விளங்கும்.

சுத்தசன்மார்க்க லக்ஷிய அனுபவ விருப்ப முடையவர்களுக்கு **நனவினும் மண்ணாசை, கனவினும் பெண்ணாசை, சுழுத்தியினும் பொன்னாசை** முதலிய மூன்றுங் கூடாவாம்.

சன்மார்க்கத்தில் அவா: இந்திரியக் காட்சி என்பது--ஒரு வஸ்துவின் நாமரூப மின்றிக் காணுதல்; **கரணக் காட்சி** என்பது—அந்த வஸ்துவைப் பற்றல், அதை அனுபவிக்க வேண்டுமென்கிற சித்த விருத்தி உண்டாகிறது ஆசை என்னும் **காமம்;** அதைத் தன் வசப்படுத்த எழுவது **மோகம். ஆ**தலால் எந்த வஸ்துவினிடத்திலும் மோகம், காமம் முதலியவை யின்றி அவா மாத்திரமா யிருத்தல் வேண்டும். **சன்மார்க்கத்தில் அவாவும் ஏக தேசத்திலும் கூடாது.**

பற்று வகை: மனத்தின் கூறுபாடு 4 வகை: — அதாவது **1. ஜீவப்பற்று, 2. பந்துப்பற்று, 3. களத்திரப்பற்று, 4. தேகப்பற்று.** தேகப்பற்றாகிய **அகப்பற்று போயிருத்தல் சங்கல்பம்.**

ஜீவனுக்குப் புருஷன் எனப் பெயர் வருவானேன்:—வித்தியா தத்துவத்தில் புருஷன் என்பது, — விஷயத்தில் அழுந்தியிருக்கும் **எட்டுக்** குணங்களைக் குறிப்பிக்கின்றபடியால், தத்புருஷன், மத்திய புருஷன், புருஷன் என்று வழங்கியது. மேலும் **சிவம் என்பது ஒன்றே.**

ஆன்ம லாபம் அடைவதற்கு ஞாயம் இரண்டு. என்னெனில்:—பிபீலிகா ஞாயம், விகங்க ஞாயம். இவற்றுள் சிறந்தது **விகங்கம்.** பலவகை இம்சையால் போகத் தடைப்பட்டுப் போவது பிபீலிகா மார்க்கம். (**பிபீலிகம்** என்பது-எறும்பு; **விகங்கம்** என்பது - பட்சி).

16. சுத்தசன்மார்க்கத்தில் இன்னிசை

வள்ளலாருடைய விவகார காலத்தில் சேர்ந்திருந்த கூட்டங்கள், **பிட்டில், மத்தள** முதலான கருவிகளுடன் தோத்திரஞ் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். “**சன்மார்க்கத்திற்கு இப்படிப்பட்ட விநோதங்கள் வேண்டியதில்லை. மனநெகிழ்ச்சியோடு தோத்திரஞ் செய்வதுதான் வழிபாடு**” என்றார்கள். வெடியும் மனத்தைப் பிரமிக்கும்

படியான சப்தத்தைத் தருவதால் தேங்காய் உடைப்பது முதலியன வும் வேண்டியதில்லை யென்று, இப்படிப்பட்ட ஆரவாரச் செய்கைக ளெல்லாம் (**ஐயா அவர்கள்**) தடை செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

17. சுத்தன்சன்மார்க்கப் பிரார்த்தனை

ஒருவன் பிரார்த்தனை செய்வதில் அவனுக்காக மட்டும் செய் வது சரியல்ல. இந்த உலகமெலாம் வாழும்படி பிரார்த்தனை செய் தல் வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால், அதில் ஒருவனுக்கு வேண்டி யவை எல்லாம் அடங்கிவிடுகின்றன. பிரார்த்தனை செய்யவேண்டு மாகில் இப்படித்தான் செய்யவேண்டும்.

"பாதி இரவி லெழுந்தருளிப் பாவியேனை யெழுப்பியருட்
ஜோதி யளித்தென் னுள்ளகத்தே சூழ்ந்து கலந்து துலங்குகின்றாய்
நீதி நடஞ்செய் பேரின்ப நிதிநான் பெற்ற நெடும்பேற்றை
ஓதி முடியாது **என்போலிவ் வுலகம் பெறுதல்வேண்டுவனே.**

(ஆறாவது திருமுறை, பதிகம் 30, பாட்டு 10)

என்பதே என் பிரார்த்தனை யாகும்.

18. சுத்தசன்மார்க்க உபதேசம்

இஃது, திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் கையெழுத்து—தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் புத்தகத்தில் எழுதியிருந்தது.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

புருவமத்தியில் வெண்டாமரை மலர் மலர்ந்திருப்பதாக, அதன் மத்தியில், இந்த வடிவமாய்

ஒரு பீடம் இருப்பதாக, அதன் மத்தியில் அசையாது விளங்குகின்ற **ஒருதீபம்** இருப்பதாக அந்தத்தீப நடுவில், **கடவுள்** இருப்பதாகப் பாவித்துக்கொண்டு **'சிவாயநம'** என்று நாவசையாமல், நிலைக்கவேண்டும். **சுத்த சன்மார்க்க யோகமாதி சித்தி** யெல்லாம் கிடைக்கும். **இதை நம்ப வேண்டும்.**

அருட்பெருஞ்ஜோதி

1. உபதேசம்:—படிகமேடை 1, ஆயிரத்தெட்டுக் கமல இதழ் 2, ஓங்கார பீடம் 3, குண்டலிவட்டம் 4, ஜோதிஸ்தம்பம் 5, சுத்த நடனம் 6,— இவற்றை அனுபவத்தினு லறிக. இஃது நிராதார லக்ஷணம்.

2. பக்குவரும் சூரிய கலையும்:—சாதாரண ஜீவர்கள் சந்திர கலையில் இறப்பதும் பிறப்பதும் இயற்கை. **பக்குவர்கள் சூரியகலையில்** பிறப்பதும் இறப்பதும் இயற்கை. சூரியகலை அனுபவம் கிடைப்பது கஷ்டம். தினம் சூரியகலையில் செல்லும்படி மனதை அந்தக் கண்களில் செலுத்தல் வேண்டும்.

3. அன்பு நுவப்:—கடவுளைக் காண உண்மையாய் விரும்பினல், அழுத கண்ணீர் மாறுமா? ஆகாரத்தில் இச்சைசெல்லுமா?

4. அபேதம்:—தங்களைப் பார்க்க வேண்டுமானல், என்னைப் பாருங்கள்; என்னைப் பார்க்க வேண்டுமானல் தங்களைப் பாருங்கள். தங்களைப் பார்த்தால், என்னைப் பார்ப்பீர்கள்; என்னைப் பார்த்தால், தங்களைப் பார்ப்பீர்கள்.

5. அகங்கார அழிவு:—தன்னைக் காட்டாது ஒளிக்கவேண்டும்.

6. சகஜ நிலை: — சமாதிப் பழக்கம் பழக்கமல்ல. சகஜப் பழக்கமே பழக்கம்.

7. சிவ சிந்தனை:—'ஓம் சிவாயநம' என்று சதா சிந்தித்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இவ்வுலகம் அருட் சத்தி, பொருட் சத்தி, கிரியா சத்தி, யோக சத்தி, ஞான சத்தி மயமாக இருப்பதாகப் பார்த்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். **யோகம் செய்தல் வேண்டுவதில்லை.** அதில் அழுந்திவிட்டால் மீளுவது கஷ்டம். சதாசிவ கலப்பாய்க் கிடந்தாலும் மீளுதல் அருமை. மூடம் உண்டாகும். **உண்மை.**

8. சத்விசார மென்பது:—(1) கடவுளினது புகழையும், ஆன்மாவின் தரத்தையும், நமது சிறுமையையும், கடவுளின் தரத்தையும், இடைவிடாது விசாரித்து, (2) நமது குறையெல்லாம் கடவுளின் திருவடியில் விண்ணப்பிப்பது.

சிவானுபவமாகிய தேகத்திரயம் பெறுவதற்கு மேற்குறித்த இரண்டு துவாரந் தவிர வேறில்லை.

9. இகபர காமங்கள்:—இகபர காமங்களை விரும்பாமலிருத்தல் வேண்டும்.

10. குடிலை என்பது:—**மூலப் பிரகிருதி.**

19. சுத்தசன்மார்க்கத் தியானம்

1. தியானஞ் செய்ய வேண்டு மானல், ஏதாவது ஓர் உருவத்தைத் தியானிக்க வேண்டும். நிஷ்களமா யிருக்கப்படாது. உருவமாக இருக்க வேண்டும். அருவமாகத் தியானிக்கப்படாது. பின்

உருவங் கரைந்து அருவமாகும். துவைதமாக இருந்தால், அத்துவைதம் தானே ஆகும். எப்படி எனில்: — பார்க்கும் தான் கெடுவது **அத்துவைதம்**. பார்க்கப்படும் பொருளும் கெடுவது **அதீதம்**. சத்தியம்.

2. திசைகளும் பலனும் :

1. வடக்குப் பாகம், — நக்ஷத்திரப் பிரகாசம். **2. கிழக்குப் பாகம்,** — சந்திரப் பிரகாசம். **3. மேற்குப் பாகம்,** — சூரியப் பிரகாசம். **4. தெற்குப் பாகம்,** — அக்கினிப் பிரகாசம்.

கிழக்குத் திக்கை நோக்கித் தியானம் செய்கிறது — **போக சித்தி**யைப் பெறுகிறதற்கு. மேற்கு, — மேற்படி **சொர்ண சித்தி**யைப் பெறுகிறதற்கு. தெற்கு, **சாகாக்கலையை** — நித்திய தேகத்தையும் ஞான சித்தியையும் — பெறுகிறதற்கு. **வடக்கு,** — சித்த சுத்தியைப் பெறுகிறதற்கு. வடக்கு—காற் புறம். தெற்கு—தலைப் பாகம். இதனால் தான் **தெற்கு ஞானத்தில் சிறந்தது;** வடக்கு அஞ்ஞானத்தில் அழுந்தியது.

தலை கீழ், கால் மேல் என்பதற்கு நியாயம்:—அடி கீழ், முடி மேல்; அடி = தலை, முடி = கால்; தலை கிழக்கு, கால் மேற்கு; கிழக்கு தாழ்ந்தது, மேல் திக்கு உயர்ந்தது. மேலும் இவற்றை அனுபவத்தால் அறிக.

3. பிண்ட திசை :

கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு என்பவற்றில், தலை—தெற்கு, கால் — வடக்கு, நெற்றி — கிழக்கு, முதுகு — மேற்கு.

4. ஆலமரத்தடியில் சூரியனை வணங்கல் :

ஆலமரத்தடியில் சூரியனை வணங்கவேண்டியது என்பது என்னெனில்:—**சூரிய கலையில்** தியானம் முதலிய செயல்கள் எல்லாம் செய்யவேண்டியது பற்றிச் சொன்னது.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

20. சமயசூக்கும பஞ்சாக்ஷரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சமய சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தின் தாத்பரியம் நான்கு, மேற்படி அக்ஷரம் 5: **சிவாயநம** — இதற்குத் தாத்பரியம் நான்காவன : **பூர்வம், பூர்வபூர்வம், உத்தரம், உத்தரோத்தரம்** ஆக நான்கு.

இதில் **பூர்வத்திற்கு** அர்த்தம்:—சிவனை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

பூர்வ பூர்வத்திற்கு அர்த்தம்:—அனாதியில் மலமில்லாத எல்லாமுடைய சிவத்திற்கு என்னுடைய கரண உள்ளங்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

மற்ற இரண்டிற்கும் (**உத்தரம், உத்தரோத்தரம்**) அர்த்தம் — அனுபவத்தால் தெரியலாம். இதுபோல் மத சன்மார்க்கத்திற்கும் மேற்படி அக்ஷரமே. அதற்கும் முன்போலவே நான்கு தாத்பரியமுள்ளது.

அதில் பூர்வத்திற்குத் தாத்பரியம்:— **சி** என்பது — பதி, **வா** என்பது — சத்தி, **ய** என்பது — ஜீவன், **ந** என்பது — திரோதை, **ம** என்பது — மா மாயை; ஆதலால் மா மாயை—திரோதை நீங்கி, ஜீவபோத மற்று, அருள்வடிவாய்ச் சிவமாவது.

பூர்வ பூர்வத்தின் தாத்பரியம்:— **சி** என்பது—எல்லாமுடையது, **வா** என்பது — அபின்னமாகிய அருள், **ய** என்பது — ஆன்ம சிற்சாயை, **ந** என்பது — ஜீவன், **ம** என்பது — பசு; ஆதலால், — பசுத் தன்மை கெட்டு, ஜீவபோதம் போய், ஆன்மவியற்கை வடிவாய்ச் சுத்துவமயமாய், எல்லாமுடையதுவாய், பூரணமாய் நிற்றல் : ஒருவாறு அனுபவத்தில், பரவிந்து பரநாதம் — பரத்திலும், அபரவிந்து அபரநாதம் — பூர்வத்திலும் வழங்கும்.

இவ்வளவும், ஜெப மூலமாய்க் கரண சுத்தி வந்து, அக்ஷர முன்னுதலை விட்டு அறிவாகிருதியாய், **கருணையும் சிவமுமே** பொருளெனும்படி நிற்றற்கு ஆதாரமாம். மற்ற உத்தரத்தில் **ஏம சித்தியும்** உத்தரோத்தரத்தில் **தேக சித்தியும்** சொல்லும்: இஃது மத சன்மார்க்க அனுஷ்டானம். இதுபோல் சமயத்திலும், தேக சித்தியும் ஏம சித்தியு முள. மேல்குறித்த சமயமதங்களின் விரிவு அனந்த கோடி. அந்த சித்திகள் யாவும், அவ்வச் சமயமதங்களின், கர்த்தா, மூர்த்தி, தலைவன், தலைவி முதலியவர்கள் பதப்பிராப்தி வரையிலும் நிற்கும். ஆதலால் மேல்குறித்த இரண்டு சித்தியும், எக்காலத்தும் அழிவுறா திருப்பதாகச் சொல்லுவது சுத்தசன்மார்க்கப் பூர்வோத்தரம்.

ஏம சித்தி, தேக சித்தி ஆகிய இவற்றை மேல்குறித்த சூக்கும, பஞ்சாக்கரத்தில், சொல்லுவதற்குப் பிரமாணம் :—

" **சிவாய நம** வெனச் செம்பு பொன் னாயிடும்[1] " " சிவாய நம வெனச் சிந்தித்திருப்பார்க்கு அபாய மொரு நாளு மில்லை[2] " ஆதலால், மேல்குறித்த அக்கரத்தை மகான்கள் குழூஉக் குறியாக—வரிவடிவாய்ச்—சுட்டினார்கள். இதை **அக அனுபவிகள்** தத்துவங்களை அறிந்து, அனுசந்தானஞ் செய்வார்கள். சாதகிகளுக்கு நாவினுலுன்னிக் கரண மோய்ந்தால், தத்துவானுசந்தானஞ் செய்யக்கூடும். உலகிகள் நாவினுலுன்னத் தங்கள் மனோரதம் சித்திக்கும். **வகர**

1. திருமூலர் திருமந்திரம் — 4-ந் தந்திரம் 21-வது மந்திரம்.
2. ஔவையார் — நல்வழி.

வித்தையுடையவர்கள் மேற்படி அக்கரத்தின் உண்மையைப் பவுதிகம், லோகம், ஓஷதி, லவணம் முதலியவற்றிற் சேர்த்து வகரத்தை முடிப்பார்கள். **நகர வித்தை** யுடையவர்கள், அதுபோலவே அமைத்துக் கொண்டு, தேகத்தை நீடிக்கச் செய்வார்கள். ஆதலால் மேல் குறித்த அக்கரங்கள் பரிபாஷை. இதனது உண்மை யாவும் சுத்த சன்மார்க்க சகஜ, சாத்திய, ஞானானுபவிக்கு விளங்கும்.

மேலும் சி என்னு மெழுத்துக்குப் பொருள் ஒருவாறு :

இதிலடங்கிய பீஜம் 5. அவை யாவன :—தோன்றி அசைதலாகிய **விந்து** 1, அதின் புடைபெயர்ச்சி ஒலியாகிய **நாதம்** 2, அதின் வண்ணவடிவ மாகிய வரி அக்கரத்தின் **சகரமெய்** யென்னும் **ச்** 3, அதனது குணங்களை வெளிப்படுத்தும் ஆதி அக்கரமாகிய **பிரணவ மூல அகரம்** 4, இதைத் தன்வண்ணச் சுபாவத்தோடு வெளியில் தோன்றச் செய்வித்து விளக்கும் **அருட்பிரணவமாகிய இகரம்** 5. ஆகக் கூடிய விந்துக்கள் ஐந்தும், ஒருருவமாய்ச் **சிகரமாயிற்று**. இதன் இலக்கணம் விரிக்கிற் பெருகும். அனுபவத்தா லறிக.

'சிவ' என்பதற்குப் பொருள் — அநாதியாய் மலமில்லாத சாவ வல்லமை யுடையது. **சி** என்பதற்குப் பொருள் — அநாதியாய் மல மில்லாதது; **வ** என்பதற்குப் பொருள்—சர்வ வல்லமை யுடையது.

'சிவம்' என்பதற்குப் பொருள் — சச்சிதானந்தம். சச்சிதானந்த மென்பது :—**சத்து, சித்து, ஆனந்தம்**. இதில் சிகரம் — சத்து, வகரம் — சித்து, மகரம் — ஆனந்தம்; சிகரம்—எல்லா முள்ளதாய் விளங்குவது, வகரம் — எல்லாம் விளங்குவதா யுள்ளது, மகரம்— இரண்டினும் நிரம்பிய இன்பம்.

21. ஞானசபையும் நடராஜரும்

(அண்ட, பிண்ட, பூர்ண பாவனுநுஷ்டான விதி)

அண்டமும், பிண்டமும் :

அகம் 1, அகப்புறம் 2, புறம் 3, புறப்புறம் 4, என்கின்ற நாலிடத்திலும் கடவுட் பிரகாசமுள்ளது. அதனுள் காரியத்தாலுள்ள விபரம் :—

I. **பிண்டத்தில் :—**

1. **அகம் — ஆன்மா :** ஒரு பொருளினது உண்மையை யறிதல் — ஆன்ம அறிவு.

2. **அகப்புறம்—ஜீவன் :** ஒரு வஸ்துவின் பிரயோஜனத்தை யறிந்த அறிவே — ஜீவ அறிவு.

3. **புறம்—கரணம்:** ஒரு வஸ்துவின் நாமரூபத்தையும், குண குற்றங்களையும் விசாரித்தறிதல்—கரணமாகிய மன அறிவு.

4. **புறப்புறம்—கண் முதலிய இந்திரியங்கள்:** ஒரு பொருளினது நாமரூப குண குற்றங்களை விசாரியாமல் அந்தப் பொருளைக் காணுதல்—இந்திரியக் காட்சி, இந்திரிய அறிவு. இதுபோலவே கரணக் காட்சி, ஜீவக்காட்சி, ஆன்மக் காட்சியுமுண்டு.

2. அண்டத்தில் :—

1. **அகம்** — அக்கினி.
2. **அகப்புறம்** — சூரியன்
3. **புறம்** — சந்திரன்.
4. **புறப்புறம்.** — நக்ஷத்திரங்கள்.

ஆகவே — பிண்டத்தில் நாலிடம்; அண்டத்தில் நாலிடம் — ஆக எட்டிடத்திலும் கடவுட் பிரகாசம் காரியத்தாலுள்ளது. காரணத்தாலுள்ள இடம்2:—பிண்டத்தில்—புருவமத்தி ; அண்டத்தில்—பரமாகாசம். காரிய காரணமாயுள்ள இடம் 4. பிண்டத்தில் விந்து, நாதம், அண்டத்தில் மின்னல், இடி: **சர்வயோனி யிடத்தும்,** விந்து விளக்கமாகிய மின்னலிடத்தும், நாத விளக்கமாகிய இடியிடத்தும்; இதலாது **"பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்ததோர் ஜோதி"** என்றும், **"ஜோதியுள் ஜோதியுள் ஜோதியாயும்"** உளது.

மேல் குறித்த அகமாகிய ஆன்மப் பிரகாசமே—**ஞானசபை,** அந்தப் பிரகாசத்துக்குள்ளிருக்கும் பிரகாசம்—**கடவுள்;** அந்த உள்ளொளியின் அசைவு—**நடனம்;** இதுதான்—**ஞானகாச நடன**மென்றும், அசைவுற்றதே—**நடராஜ நடன மென்றும், ஆனந்த நடன மென்றும்** சொல்லுகின்றது. ஆதலால் ஏமம், கனகம், ரஜிதம், ரௌப்பியம் முதலாகச் சொல்வதில், சூரியனிடத்தில் — கனகமும், சசியிடத்தில் — ரஜிதமும் இருப்பதுபோல்; பிண்டத்தில் ஆன்மாகாசம்—**பொற்சபை** யென்றும்; ஜீவாகாசம்—**ரஜிதசபை** யென்றும் சொல்லுவது. ஆதலால் மேற்குறித்த இடங்கள் யாவற்றிலும் — **கடவுள், பூரண இயற்கை விளக்கம்,** காரியமாயும், — காரணமாயும்,—காரியகாரணமாயும்,—இருக்கின்றது. முக்கிய இடங்களாகிய பிண்டத்தில் நாலும், அண்டத்தில் ஐந்தும் ஆகிய 9 இடத்திலும், கடவுள் விளக்கம் விசேஷமுள்ளது. ஆதலால் நாம் தினம் ஆறு காலத்திலும் மேல் குறித்த **பிரகாசமே சபையாகவும்,** அதின் **உள்ளொளியே பதி**யாகவும் வணங்க வேண்டும். எக்காலத்திலும் **புருவமத்தியின்கண்ணே நம்முடைய கரணத்தைச் செலுத்த வேண்டும்.** மேல் குறித்த காலங்கள், சூரிய உதயம் 1, உச்சிப்போது 2, சாயரக்ஷை 3, மாலை 4, யாமம் 5, வைகறை 6,—ஆகிய 6 காலங்களில் எல்லாம் வல்ல தலைவனை வணங்குதல் வேண்டும்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

22. அருள் வெளி

அருள் வெளியில் சன்மார்க்கத்திலுள்ள அனுபவங்களைப் பெறலாம். இதற்கு **அருட்சத்தி** என்றும், **அருள் வெளி** என்றும், **ரிஷபமென்றும்**, அதின் தன்மை என்றும், அனாதி இயற்கை என்றும், பரஞான மென்றும், பூரண நிஷ்டை என்றும், அகர உகர மென்றும், அருள் நடன மென்றும், ஆன்ம நெகிழ்ச்சி என்றும், ஆன்ம அசைவென்றும் பலபட விரிந்த நாமங்கள் உண்டு. அருள் வெளியின் வடிவாய் உண்மை என்னும் சி காரமாகிய பதியோடு கூடி மௌனானந்தத்தி லிருப்பதே **உண்மை**.

ஆனந்தம் என்பது—சதா சந்தோஷத்தோடு எதிரிட்ட ஜீவர்களைத் திருப்தியால் சந்தோஷிப்பித்துத் தான் அதிசயமின்றி நிற்றல்.

சத்தியும் சிவமும் :

சூரியன் அக்கினியோடு கூடியபோது சந்திரனும். சந்திரன் அக்கினியோடு கூடியபோது சூரியனாகும். சூரியன் ஆணாகவும் சந்திரன் பெண்ணாகவும், வலது பாகம் சிவமாகவும், இடது பாகம் சத்தியாகவும் வழங்கி வருவது மருட்டேக ஞாயம். வலது பாகம் சத்தியாகவும், இடது பாகம் சிவமாகவுமிருப்பது, **அனுபவம்**.

சபை ஐந்து :

ஆண்டவ ரிருக்கும் பொது ஸ்தானங்கள் 5. இவைகள் பஞ்ச சபைகளாகச் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றன. (1) பிருதிவி-**பொற் சபை**, (2) அப்பு—**ரஜித சபை**, (3) தேயு—**தெய்வ சபை**, (4) வாயு—**நிர்த்த சபை**, (5) ஆகாயம்—**சிற் சபை**.

23. சுத்தசன்மார்க்கக் கொடி

உண்மையில் சுத்தசன்மார்க்கக் கொடி யாதெனில்:—

நமது நாபிமுதல் புருவமத்தி ஈறாக ஒரு நாடி இருக்கின்றது அந்த நாடி நுனியில் புருவமத்தியின் உட்புறத்தில் ஓர் சவ்வு தொங்குகின்றது ; அதன் **அடிப்புறம் வெள்ளை** வர்ணம் ; **மேற்புறம் மஞ்சள்** வர்ணம் ; அச் சவ்வின்கீழ் ஓர் நரம்பு ஏறவும் இறங்கவும் இருக்கின்றது. இக்கொடி நம் அனுபவத்தின்கண் விளங்கும். இவ் வடையாளக் குறிப்பாகவே இன்றைய தினம் வெளிமுகத்தில் அடையாள வர்ணமான கொடி கட்டியது. இனி எல்லவர்க்கும் நல் அனுபவம் அறிவின்கண் தோன்றும்.

24. மாயா திரைகள் ஏழு

இந்தப் பவுதிக உடம்பிலிருக்கிற நீ யாரெனில்:—

நான் ஆன்மா, சிற்றணு வடிவன். **மேற்படி அணு** — கோடி சூரியப் பிரகாசமுடையது, லலாட ஸ்தானம் இருப்பிடம்; கால் பங்கு பொன்மை முக்கால்பங்கு வெண்மை கலந்த வண்ணம். இப்படிப் பட்ட ஆன்மப் பிரகாசத்தை மறைக்க மாயா சத்திகளாகிய 7 திரைகளுண்டு. அவையாவன;— **1. கருப்புத்திரை** — மாயாசத்தி; **2. நீலந்திரை**—கிரியாசத்தி; **3. பச்சைத்திரை**—பராசத்தி; **4. சிவப்புத்திரை**—இச்சாசத்தி; **5. பொன்மைத்திரை**—ஞானசத்தி; **6. வெண்மைத்திரை**—ஆதிசத்தி; **7. கலப்புத்திரை** — சிற்சத்தி.

திரை விளக்கம்:—

கரையின்மா மாயைக் **கரும்பெருந் திரை**யால்
அரைசது மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
பேருறு **நீலப் பெருந்திரை** யதனால்
ஆருயிர் மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
பச்சைத் திரையாற் பரவெளி யதனை
அச்சுற மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
செம்மைத் திரையாற் சித்துறு வெளியை
அம்மையின் மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
பொன்மைத் திரையாற் பொருளுறு வெளியை
அன்மையின் மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
வெண்மைத் திரையான் மெய்ப்பதி வெளியை
அண்மையின் மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
கலப்புத் திரையாற் கருதனு பவங்களை
அலப்புற மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி.

25. சிவகுணம் 8; ஜீவகுணம் 8

சிவகுணம் 8 அவை:—

1. தன்வயத்தனாகுதல்
2. தூய உடம்பினனாதல்
3. இயற்கை யுணர்வினனாதல்
4. முற்றும் உணர்தல்
5. இயல்பாகவே பாசங்களில் நின்றும் நீங்குதல்
6. பேரருளுடைமை
7. முடிவில் ஆற்றலுடைமை
8. வரம்பிலின்ப முடைமை

ஜீவகுணம் 8 அவை:—

1. பராதீனன்
2. துக்கதேகி
3. செயற்கைஉணர்வினன்
4. சிற்றுணர்வினன்
5. பந்தன்
6. காடின்னியன்
7. நிர்பவன்
8. மலதேகி

தும் கடவுள் வியாபித்து இருப்பதை அறிதலே ஈசுர பக்தியாம். அந்தக்கரண சுத்தியின் பிரயோசனம் பக்தியை விளைவிப்பது. ஜீவகாருண்ய முண்டானால் அருளுண்டாகும்; அருளுண்டானால் அன்புண்டாகும்; அன்புண்டானால் சிவானுபவம் உண்டாகும்.

1. கலை அறிவும் — அருள் அறிவும் :—

பத்து ஆள்சுமை ஒரு வண்டி பாரம். நானூறு வண்டிச் சுமை ஒரு **நூல்வண்டி** பாரம். நூல்வண்டி ஆயிரங்கொண்ட நூல்களை ஒரு ஜென்மத்தில் ஒருவன் அதிதீவிர ஜீவ முயற்சியால் படிக்கச் சிறிய உபாசனைச் சகாயத்தால் முடியும். அப்படிப்பட்டவன் **ஆயிரம் ஜென்மம்** எடுத்துப் படிக்கும் **கலை அறிவை,** ஒருவன் **அருள் முன்னிடமாகச் சுத்தசிவ நோக்கத்தால்** அறியத் தொடங்கினால், **ஒரு கணத்தில்** படித்துக் கொள்ளலாம். இது **சத்தியம்.**

2. ஆண்டவர் சோதிக்கின்றார் என்பது :—

பிணி, மூப்பு, பயம், பசி, முதலியவற்றால் வருந்தச் **செய்விப்பதல்ல. மரணமடையச் செய்விப்பது தான் சோதனை:-** (பரீட்சை)

29. திரயோதச நிலைகளும் தாழுங் குணமும்

States & aspects of Consciousness

திரயோதச நிலைகள் யாவெனில் :—பூதநிலை 1, கரணநிலை 2, பிரகிருதிநிலை 3, மோகினிநிலை 4, அசுத்த மாயா நிலை 5, அசுத்த மகா மாயா நிலை 6, சுத்த மாயா நிலை 7, சுத்த மகா மாயா நிலை 8, சர்வ மகா மாயா நிலை 9, குண்டலி நிலை 10, பிரணவ நிலை 11, பரிக்கிரக நிலை 12, திருவருள் நிலை 13, ஆக பதின்மூன்று. இதற்கதீதத்தில் **சுத்தசிவ நிலை.** இதற்கு,—சத்தி, ஆகாயம், நிலை, வெளி, பிரகாசம், அனுபவம், பதம், இடம் முதலிய பெயருள்ளன.

மேலும், வர்ணமாகிய எழுத்தாலும், வண்ணமாகிய ரூபத்தாலும், தொழிலாகிய பெயராலும், அனந்தமாக விரியும். இவை யாவும் **ராகமென்கிற திரை** நீங்கினால் ஒருவாறு தோன்றும். [அறிந்தால் விளங்காது]

மேலும், இவைகள் படிப்பால் அறியக் கூடாது. அறிவது எப்படி யெனில் :—**ஒழுக்கம் நிரம்பிக்** கருணையே வடிவாக நிற்கும் (பன்மை ஒருமைப்படுத்தல்) **விசார சங்கல்ப** முண்டானால், நாம். **தாழுங் குணம்** வரும். அத்தருணத்தில் திருவருட் சத்தி பதிந்து அறிவு விளங்கும். ஆதலால், இடைவிடாது நன்முயற்சியில் பழகல்வேண்டும்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

30. தமிழ்

திருச்சிற்றம்பலம்

தமிழ் என்பது:—த்+அ;—ம்+இ;—ழ்; என்னும் ஐந்து அலகு நிலை யுடைத்து.

த், ம், ழ்:— ஜட சித் கலை.

அ, இ :— சித் கலை.

அ—அகண்டாகார சித்தை விளக்கும் ஓங்கார பஞ்சாக் கரத்துள் **பதிநிலை அக்கரமாம்.**

இ—பதியை விட்டு நீங்காத சித்தை விளக்கும் வியவகாரத் தால் அனந்தாகாரவியஷ்டி பேதங்காட்டும் **ஜீவ சித்கலை யக்கரமாம்.**

பதி—சிதாத்ம கலைகளுக் காதாரமாகி உயிரினுக்குடலை யொத்துக் குறிக்கப்படும்.

த், ம், ழ் எழுத்துக்களுக்கு உரை:—

த் — ஏழாவது மெய்;

ம் — பத்தாவதாகும்;

ழ் — 15-வது இயற்கை யுண்மைச் சிறப்பிய லக்கரமாம்.

ஐந் தலகு நிலையும், உபய கலை நிலையும், மூன்று மெய் நிலை யும் அமைந்துள்ளதும், சம்பு பக்ஷத்தாரால் அனாதியாய் சுத்த சித்தாந்த ஆரிஷ ரீதிப்படி கடவுள் அருளாணையால் கற்பிக்கப் பட்டதும்—**எப்பாஷைகளுக்கும் பிதுர் பாஷை** என்று ஆன்றோர் களால் கொண்டாடப் பட்டதும், — இனிமை யென்று நிருத்தம் சித்திக்கப் பெற்றுள்ளதுமான,

தமிழ் என்னும் இயற்கை யுண்மைச் சிறப்பியல் மொழிக்குச் சுத்த சித்தாந்தப் பத உரை:— .

த்+அ=த:—

த:—தத்வரூபாதி, சிவபோகாந்தமான, தசகாரிய இயற்கை யுண்மைக் கட்டளை நிலையில், முன் அலகு நிலைப் பொருள் கூறிய விடத்துக் குறித்த ஏழாவது நிலையாகிய **த்** என்பது சிவ ரூப இயற்கை யுண்மைக் கட்டளையாம்.

அ:—அகண்டாகார சித்கலா ரூப ஓங்காரத் துட் பொருட் பிரதம விலக்கிய வியக்தி யக்கரம். பன்னீருயிர் நிலையிற் றலையாய முத லக்கர மாதலில், அதுவே பிரமாதி பரசிவாந்த நவ நிலைக்கும் அனாதி யாதி காரணமாயுள்ள இயற்கை யுண்மைப்

பரிபூரணப் பொருளி லக்கரம். ...ரன... சிவ ரூப மாகும். தக ராகாசத்தில் சுத்தசிவமாகும் அருட்ஜோதி ய...ந்த ... பூரண னந்த ஸ்வரூப பரபதி வியக்த மாயிற்று.

ம் + இ = மி:—

சங்கார பிரணவமாகிய,

மகாரம்:—முக்தான்மாக்களுக்கு ஒளிவண்ணச் சதாமமாயும், — பெத்தான்மாக்களுக்கு இருள்வண்ண மல ரூபமாயும், — இருந்து, கற்பாந்தப் பிரளய முடிவின் சிருஷ்டி திதி யாதிகளில் சிதான்ம சக்தியாகிய ஜீவனுக்கு, அதிகரணமாகவும்— முற்குறித்த பத்தாவது நிலயமாகிய ஆன்மாதாரமாகியு முள்ளதெனப் பொருளாம்.

இ: — **பன்னீருயிர்** நிலைகளில் மூன்றும் நிலையுயிராகிய இகாரம், திரிகலா ஆன்ம வருக்கத்தில் அபரமாகிய சகலாகலரையும், பரமாகிய பிரளயாகலரையும் கீழ்ப்படுத்தி அவ்விரு கூட்டத்தாருக்கும் மேற்பட்டு நின்ற சுத்த விஞ்ஞானகலராகிய சிதாத்மாக்களைச் சுட்டுகின்றதாம். என்னவே, ஆதார ஆதேயக் கூட்டுறவால் என்றுந் தோன்றி விளங்கும் சிதான்ம வருக்கங்கள் பரபதி லக்ஷியமாகிய பூரணானந்தத்திற்கு அனுபவிகளாக வுரியவர்களெனக் குறிக்கொள்ளல் வேண்டும்.

மி:— **இந்தச் சிறப்பிய லக்கரம்** பதினெண் மெய்களில் பக்ஷ முடிபின் எண் குறிப்பில் நின்று, சிவயோக பூமியாகிய — **பரத கண்டத்தில்** பௌராணிக தத்துவத்தாற் குறிக்கப்பட்ட **ஐம்பத்தாறு தேசங்களுள்** சுதேசந் தவிர மற்ற **ஐம்பத்தைந்து தேச பாஷைகளிலு மில்லாததாயும்** பதினெண்ணிலமாகக் குறிக்கப்பட்ட **செந்தமிழ், கொடுந்தமிழ்** என்னும் இருமைக்கும் ஒற்றுமை யுரிமையாயும், முத்துறைத் தமிழுக்குள் முதன்மைத் துறையானதும், **இருக்கு, யஜுர்,** சாமமென்னும் சமஸ்கிருத வேதத்திரயப் பொருள் அனுபவத்தை யெளிதில் கற்றுணர்ந்து தெளிந்து அனுபவித்தற்குப் பரமேசுரனது திருவருளை பஞ்சாக்ஷர முத்தொழிற் காரியமான பஞ்சதசாக்கரியால் பிரத்தி யக்ஷானுபவம் சித்திக்கச் செய்யும் நிலயமானதும், **ஸ்ரீமணிவாசகர், சம்பந்தர், நாவரையர், சுந்தரர், திருமூலர்** முதலிய மகாபுருஷர்களால் சாத்திர தோத்திரங்களாக அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கும் **திருவாசகம், தேவாரம், திருமந்திரம்** என்னும் **பரமார்த்த ரகசியங்களை** யுடையதும்,— பலநாள் நைஷ்டிக அதிகரணம் பூண்டு போதகாசாரியர் சந்நிதியில், தாழ்ந்து சகபாடிகளோடு சூழ்ந்து, **சுர,** ஒலி பேதங்களைத் தேர்ந்து, உழைப்பெடுத்து ஓதினும், பாடமாவதற்கு அருமையாயும், பாடமானாலும், **பாஷியம், வியாக்கியானம், டீக்கா, நிக்கா, டிப்பணி** முதலிய உரை கோள் கருவிகளைப் பொருள்கொள்ளத் தேடவேண்டியதாயும்,

அவ்வவைகளையும் தேடிக் கைவரினும் அக்கருவிகளால் போதகம் பெறவேண்டியதற்குப் **பாஷியக்காரர்கள், வியாக்கியான கர்த்தர்கள், டீக்கா வல்லபர்கள், நீக்கா சூசகர்கள்** முதலிய போதக, உப போதகாசாரியர்கள் கிட்டுவது அருமையில் அருமையாயும் இருக்கிற, **ஆரியம், மகாராட்டிரம், ஆந்திரம்** என்ற பற்பல பாஷைகளைப் போலாகாமல்—பெரும்பாலும்—**கற்பதற்கு,**—எண்ணளவு **சுருக்கமாயும்,** — ஒலி **யிலேசாயும்,** — கூட்டென்னுஞ் **சந்தி அதிசுலபமாயும், — எழுதவும் கவிசெய்யவும், மிக** நேர்மையாயும், — **ஆரவாரம், — சொல்லாடம்பரம், போது போக்கு, பெருமறைப்பு,** முதலிய **பெண்மை அலங்கார** மின்றி எப்பாஷையின் சந்தசுகளையும் தன் பாஷையுள்ளடக்கி ஆளுகையால் ஆண் தன்மையைப் பொருந்தியதுமான, — **தற்பாஷைக்கே** அமைவுற்ற **ழ— ற் — ன்** என்னும், முடி — நடு — அடி சிறப்பிய லக்கரங்களில், முடிநிலை இன்பானுபவ சுத்த மோனாதீதத்தைச் சுட்டறச் சுட்டும் **இயற்கை யுண்மைத் தனித்தலைமைப் பெருமைச் சிறப்பிய லொலியாம்.**

உரை கூறிப்போந்த சுத்த சித்தாந்த ஆரிடரிஷ முப்பத வுரைப் பொழிப்பு :— "

மருளியற்கை மல இருளைப் "பரிபாக சத்தியால்" அருளொளியாக்கி, அதற்குள்ளீடான சிதாத்ம சிற்கலாசத்தி யென்னும் சுத்த ஆன்மாவை **தகர — ககன—நடன—அருட்பெருஞ்ஜோதி யென்னுஞ் சுத்த சிவானந்த பூரணத்தை சுத்த மோனாதீத வியலால் அனுபவிக்கும் "இயற்கை யுண்மையே" தமிழ்** என்னும் சொற்பொருள் சுட்டியவாறு காணக.

இதன் கருத்து யாதெனில்:—தமிழ்ப் பாஷையே அதிசுலபமாகச் சுத்த சிவானுபூதியைக் கொடுக்கு மென்பதாம்.

> **இலைக்குளநீ** ரழைத்ததனில் * இடங்கருற வழைத்த தன்வாய்த்
> தலைக்குதலை மதலையுயிர் தழைப்பவழைத் தருளிய **நின்**
> **கலைக்கும்வட கலையின்முதற் கலைக்குமுறு** கணக்குயர்பொன்
> மலைக்குமணு நிலைக்குமுரு வன்றெண்டப் பெருந்தகையே.

(சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி—திருவருட்பா 4-வது திருமுறை—பக்கம் 433)

31. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை

தமிழில் — தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்பவை யாவை? அவற்றின் கருத்து யாது ?

தன்மை — பண்புச் சொல். சார்பு மயமாய் இருத்தலைப்பற்றி — தனக்குமேல் ஒன்றினைச் சார்ந்திருப்பதனால்—பண்புச் சொல் ஆகிறது. **முன்னிலை** என்பது — முன் + நிலை, முன் இடங் கூறினது,

* இடங்கர் என்பது — முதலை.

ஆனால் மூன்றாம் இடத்திற்குப் **படர்க்கை** என்பது என்னெனில்:— படர் - படரும்படியான, கை - இடம். நிலை - அகண்ட இடம், கை என்பது குறுகிய இடம். ஆதலால், பேதாபேதம் குறிக்கும் நிமித்தம் இரண்டாம் இடத்திற்கு முன்னிலை என்றும், மூன்றாம் இடத்திற்குப் படர்க்கை என்றும் பெயர்கள் வந்தன என அறியவும்.

32. அகரம்

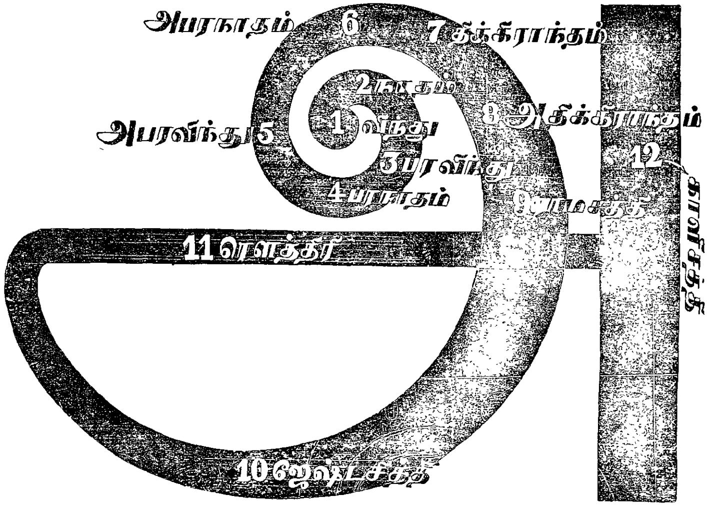

1. விந்து — பெரிய வெளிச்சம், சூரிய வெளிச்சம்.
2. நாதம் — பெரிய நாதம்.
3. பரவிந்து — அதில் பாதி வெளிச்சம், சந்திரவெளிச்சம்.
4. பரநாதம் — நாதம்.
5. அபரவிந்து — வெளிச்சம், நக்ஷத்திர ஒளி.
6. அபரநாதம் — நாதம்.
7. திக்கிராந்தம் — அருகிய வெளிச்சம், மின்னல் ஒளி.
8. அதிக்கிராந்தம் — சப்தம்.
9. வாமசத்தி.
10. ஜேஷ்ட சத்தி.
11. ரௌத்திரி சத்தி.
12. காளி சத்தி.

அகரத்தைப்பற்றிய வினாக்கள்*

புலவர்கள் பலர், அகங்காரத்தால் தம்மை „மதியாது,, இயலறியாது எழுதியவாறே, — புலமையிற் பெரியோ மென்னுஞ் **செருக்கின்றி,—அறிவறிந்தடங்கியாரிற் சிலர்,** எழுதியவற்றிற் சில சில இடங்களில் வழுவினர். இவ்வழுக்கள் **செருக்கால் வழூவியதன்று. விசாரத்தாலுஞ் சிவானுபவ மேலீட்டாலும் வழூவியது.** இவற்றைத்—**தேவாரந் திருவாசக** முதலிய **உண்மை முறைகளிற் காண்கின்றோம்.** இக்காலத்து எமது ஆசிரியரை வணங்கி,

"**ஐயரே!** தேவரீர் எழுதிய **சில வாசகத்தினுஞ் செய்யுளினும்** கருத்துக்கு விளங்கப் புலப்படாமை மயக்குகின்ற சொற்றொடர்கள் சில உளவென்று எமது மாட்டாமையாற் றோன்றுகின்றது: இதற்கு யாது செய்வேம்?" என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர்,—

"**ஐய! நீர் அஞ்சற்க.** யாம் எழுதிய வாசகத்தினுஞ் செய்யுளினும் அளவிறந்த குற்றங்களிருக்கின்றன: என் செய்வேம்! **விசார வசத்தால்** ஆங்காங்குத் தவறினேம். அதனைப் பெருங்கருணையுள்ள எமது கடவுள் மன்னிப்பர். மற்றையரு மன்னித்தல் வேண்டும். யாம் யார்? எமக்கு யாது தெரியும்? புழுவினுங் கடைய புலையரிற் சிறியேம். இதனால் நாணுதலுடையேம்.'' என்றனர்.

ஐயர் புகன்ற மாற்றம் எவ்வாறென் றெண்ணி நிற்குந் தருணத்து, எம்மை ஆண்டு இருக்கப் பணித்து மீட்டுஞ் சொல்லுவர்,—

"**அகரவுயிர் என்பது யாது?**

அகர உயிர்க்கு :—

1. வரி **வரலாற்றின்** இலக்கணம் என்னை?
2. ஒலி வரலாற்றின் இலக்கணம் என்னை?
3. தன்மை வரலாற்றின் இலக்கணம் என்னை?
4. உணர்ச்சி வரலாற்றின் இலக்கணம் என்னை?

அதன்,

5. **உண்மை யனுபவ விலக்கணம் என்னை?**

அகர வுயிர்க்கு,

6. வரி உரு **இலக்கணம்** என்னை?
7. ஒலி யுரு விலக்கணம் என்னை?
8. தன்மை யுருவி னிலக்கணம் என்னை?
9. உணர்ச்சி யுருவி னிலக்கணம் என்னை?
10. **உண்மை யனுபவ வுருவி னிலக்கணம் என்னை?**

---

* சுவாமிகளுக்கு ஆட்பட்ட சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கத்து அறிஞர்களில் ஒருவராகிய, ஆனந்தநாத சண்முக சரணாலய சுவாமிகள் எழுதியவற்றுள் கண்டது.

அகர வுயிரின்,

11. வரிச் **சொரூப விலக்கணம்** என்னை ?
12. ஒலிச் சொரூப விலக்கணம் என்னை ?
13. தன்மைச் சொரூப விலக்கணம் என்னை ?
14. உணர்ச்சிச் சொரூப விலக்கணம் என்னை ?
15. **உண்மை யனுபவச் சொரூப விலக்கணம் என்னை ?**

அகர வுயிர்க்கு,

16. வரிச் **சுபாவ விலக்கணம்** என்னை ? இயல்தன்மை
17. ஒலிச் சுபாவ விலக்கணம் என்னை ?
18. தன்மைச் சுபாவ விலக்கணம் என்னை ?
19. உணர்ச்சிச் சுபாவ விலக்கணம் என்னை ?
20. **உண்மை னுபவச் சுபாவ விலக்கணம் என்னை ?**

அகர வுயிரின்,

21. வரிச் **செயற்கை யிலக்கண** மென்னை ?
22. ஒலிச் செயற்கை யிலக்கண மென்னை ?
23. தன்மைச் செயற்கை யிலக்கண மென்னை ?
24. உணர்ச்சிச் செயற்கை யிலக்கண மென்னை ?
25. உண்மைச் செயற்கை யிலக்கண மென்னை ?

அகர வுயிரின்,

26. வரி **அதிகார விலக்கணம்** என்னை ?
27. ஒலி யதிகார விலக்கணம் என்னை ?
28. தன்மை யதிகார விலக்கணம் என்னை ?
29. உணர்ச்சி யதிகார விலக்கணம் என்னை ?
30. உண்மை யதிகார விலக்கணம் என்னை ?

அகர வுயிரின்,

31. வரிப் **பொது விலக்கணம்** என்னை ?
32. ஒலிப் பொது விலக்கணம் என்னை ?
33. தன்மைப் பொது விலக்கணம் என்னை ?
34. உணர்ச்சிப் பொது விலக்கணம் என்னை ?
35. உண்மைப் பொது விலக்கணம் என்னை ?

அகர வுயிரின்,

36. வரிச் **சிறப் பிலக்கணம்** என்னை ?
37. ஒலிச் சிறப் பிலக்கணம் என்னை ?
38. தன்மைச் சிறப் பிலக்கணம் என்னை ?
39. உணர்ச்சிச் சிறப் பிலக்கணம் என்னை ?
40. உண்மைச் சிறப் பிலக்கணம் என்னை ?

அகர வுயிரின்,

41. வரிக் **குண விலக்கண** மென்னை ?
42. ஒலிக் குண விலக்கண மென்னை ?
43. தன்மைக் குண விலக்கண மென்னை ?
44. உணர்ச்சிக குண விலக்கண மென்னை ?
45. உண்மைக் குண விலக்கண மென்னை ?

என்பன முதலாக இவ் அகர உயிர் ஒன்றற்கே இன்னும் பற்பல இலக்கண நியாய விசார வினக்கள் உளவாயின், எம் போல்வாருணர்ச்சிக்கண் அவ்வினக்களுக்கு விடை யெங்ஙனந் தோன்றும்? ஓரெழுத்திற்கே யிங்ஙனமானல், பற்பல எழுத்துக்களுக்கும், அவ்வெழுத்துக்களா லாகிய சொற்களுக்குஞ், சொற்பொருள் களுக்கும், விடை கொடுப்பது எங்ஙனம்? ஆகலில், கற்றேமென்னுஞ் செருக்கை முழுதும் விடுத்து, விசார வசத்தராகிச் சிவபெருமான் திருவருளைச் சிந்தித்திருத்தல் வேண்டும்'' என்று எம்மையோர் பொருளாகக் கருதி, இரக்கத்தால் இசைத்தனர். ஆகலின், கல்வியிற் செருக்கடைதல் எவ்வாற்றானும் பொருந்தாது.

அகரத்தின் லக்ஷணம் — 9 :

மூலாங்கப் பிரணவமாகிய அகர லக்ஷணம் ஒருவாறு :—

1. ஊன்றல் — வாமை
2. சுழித்தல் — ஜேஷ்டை
3. விசிரிம்பித்தல் — ரௌத்திரி
4. மடித்து மேலேறல் — காளி
5. அங்கிருந்து கீழ்வரல் — கலவிகரணி
6. மேல்புடை பெயர்த்தல் — பலவிகரணி
7. கீழ்த்தாழல் — பலப்பிரமதனி
8. கீழ் ஊன்றி நிற்றல் — சர்வபூத தமனி
9. வரிவடிவாதல் — மனோன்மணி

இதில் விந்து நாதம் முதலிய நவ நிலைகளு முள.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

33. வந்தன முறை

ஆசாரியனுக்குச் சிஷ்யன் வந்தனஞ் செய்வதற்கும்,—பெரியவர்களுக்குச் சிறியவர் வந்தனஞ் செய்வதற்கும், — எல்லவர்க்கும் ஞானிகள், யோகிகள், சாந்தர்கள், வந்தனஞ் செய்வதற்கும்—காரணமும் அதன் பிரயோஜனமும் யாதெனில் :—

வந்தனஞ் செய்வது — ஆயுள் விர்த்திக்கும் அறிவு விளக்கத்திற்கும் ஆதாரமா யிருக்கின்றது. சிஷ்யனுக்கும் சிறியோருக்கும் — ஆசாரியனும் பெரியோரும் வந்தனஞ் செய்தால், ஆயுள் விர்த்தியும் அறிவு விளக்கமும் குறைவாகும்.

இதற்கு சம்பந்தம் யாதெனில்:—ஒரு ஜீவனுக்கும் திருவிளக்குக்கும் சம்பந்த மிருக்கின்றது. எப்படியெனில் :—

ஒரு திருவிளக்கு எரிவதற்கு நல்ல உஷ்ண சம்பந்தமான தைலத்தை உதவுகிறது போல், ஒரு ஜீவனுக்கு ஆன்ம விளக்கத்துக்கும் மலப்போக்குக்கும் ஆதாரமான நிரஹங்காரமென்கிற நல்ல உஷ்ண சம்பந்தமான தைலத்தை ஊட்டி விளக்கு வைக்கவேண்டியது. ஆனால் மேற்சொன்ன இரண்டுஞ் சந்திக்கும்போது, நோக்கமான கெட்ட உஷ்ணத்தைச் சம்பந்தப்படுத்தினால் லாபஞ் செய்யாதோ வெனின், செய்யாது. திருவிளக்கு ஜல உஷ்ணத்தையும் காற்றினா லுண்டாக வேண்டிய உஷ்ணத்திற்கு மேற்பட்ட அதிக உஷ்ணத்தையும் பெற்றால் கெடும். அதுபோல் ஜீவனுக்கு மும்மலத்தாலாகிய உஷ்ணத்தையும் இன்னும் பற்பல பேதமுள்ள கெட்ட உஷ்ணத்தையும் சம்பந்தப்படுத்தினால், அது கெட்டுப் போய்விடும். இது யாவருக்கும் திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறது அல்லவா ?

இவற்றால் ஆசாரியனையும், பெரியவர்களையும், — சிஷ்யனும், சிறியவர்களும் வணங்கினால் **ஆயுள் விருத்தியும்**,—சிஷ்யனையும், சிறுவர்களையும் — ஆசாரியரும் பெரியவர்களும் — வணங்கினால் **ஆயுள் குறைவும்** உண்டாகுமென்கிற சம்பந்தம் எப்படியெனில்:— திருவிளக்கு எரிய—சாதாரண காலத்தில் அதம பக்ஷத்துக்குரிய கொட்டை யெண்ணெய், இலுப்பை யெண்ணெய் முதலியவற்றால் விளக்கு வைக்கின்றதும், கொஞ்சம் விசேஷ காலத்தில் நல்லெண்ணெயினால் விளக்கு வைக்கின்றதும்; கடவுள் சந்நிதானத்திலும், ஞானாசாரியர் சந்நிதானத்திலும் பசுவின் நெய்யிட்டு விசேஷ விளக்கத்தை யுடைய விளக்கு வைக்கின்றதும் போல், கொட்டை யெண்ணெய் முதலாகியதற் கொப்பாகிய ஒரு ஜீவன் அதமபக்ஷம் மத்திம பக்ஷத்திற்குரிய ஒவ்வொரு மலத்தினாலுண்டாகிய தோஷத்தைப் போக்கிக் கொள்வதில் ஆன்ம விளக்கத்திற்கு ஆதாரமாகிறதும், விசேஷமாய் கடவுளாதி ஆசாரியர் சந்நிதானத்தில வைக்கும் நெய் விளக்குக்கு ஒப்பான மும்மலப் போக்கான சுத்த நிரஹங்கார மென்கிற தைலத்தை ஆன்மாவுக்கு உண்டாக்கி வைப்பதில் ஜீவ விர்த்தியு முண்டாகின்றது. **திருவிளக்கு** — அதன் உஷ்ண சம்பந்தமான தைலங்களை விட்டுக்கொண்டு வருவதில் விளக்கு எரிந்துகொண்டிருப்பது போலும், அதில் நல்லெண்ணெய், நெய் முதலியவை விட்டெரிப்பதில் விசேஷப் பிரகாசமாய் விளக்கு எரிவதுபோலும்,— ஜீவனுக்கு அதன் உஷ்ண சம்பந்தமான மும்மலப் போக்கை யுண்டுபண்ணுவதில் ஜீவிப்பு விர்த்தியுண்டாகிறதும், விசேஷமாய் நிரஹங்கார மென்கின்ற சுத்த உஷ்ணத்தை யுண்டு பண்ணிக்கொண்டு வருவதில் ஜீவனுக்கு விசேஷ விளக்கத்திற்குரிய ஜீவிப்பிருந்து கொண்டிருக்கின்றதும், இதனால்தான் தைலத்தைக் கொண்டிருக்கிற திருவிளக்கு விர்த்தியாவது போல் மும்மலப் போக்கைக் கொண்ட ஜீவனும் ஆயுள்விர்த்தியடைகின்றது. ஆதலால்

ஆசாரியரையும் பெரியவர்களையும்—சிஷ்யனும் சிறியோரும் வணங்குவதில் நிரஹங்கார சத்தி பெறுவதனல் ஜீவனுக்கு **ஆயுள் விர்த்தி யுண்டாகின்றது.**

சிஷ்யனையும் சிறியோரையும் — ஆசாரியரும் பெரியோரும் வணங்குவதில் **ஆயுட்குறைவு எப்படி யுண்டாவதெனின்:—**

ஒருமணி வரையில் எரியத்தக்க எண்ணெயிட்டு எரிவித்திருக்கும் சிறிய திருவிளக்குக்குச் சமீபத்தில், ஒரு பெரிய பந்தத்திற்கு ஒப்பான ஒரு பெரிய திருவிளக்கு வைத்து எரித்தால் ஒருமணி நேரம் எரியத் தக்க அந்தத் தீப உஷ்ணத்தைப் பெரிய தீபம் கிரஹித்துக்கொள் வதில் ஒருமணி நேரம் எரியவேண்டிய தீபம் அரைமணிக்குள் எரிந்து விடுவதுபோல், ஆசாரியனும் பெரியோரும்—சிஷ்யனையும் சிறியோ ரையும் வணங்குவதில், பெரிய தீவ்ர்த்திக் கொப்பான—ஆசாரியர் பெரியோர் என்கின்ற யோக்கியதையோடு, நிர்மல ரஹிதமான நிர ஹங்கார மென்கின்ற மத்தாப்புக் கொப்பான விளக்கத்தை சிறிய விளக்கான—சிஷ்யன் சிறியோர்—முன்னிலைக்கு விளக்கி வைப்பதில், சின்ன விளக்கடைந்த குறைவைப்போல் ஜீவனுடைய ஜீவவிர்த்தி யைக் குறைக்கின்றது. இந்த ஞாயத்தால் ஆசாரியனும் பெரியோ ரும்—சிஷ்யனையும் சிறியோரையும் வணங்கினல், **ஆயுள் குறைவை அடையுமென்று திருஷ்டாந்தமா யிருக்கிறது.**

ஆசாரியன், பெரியோர், ஞானி, யோகி இவர்கள்—சிறியோ ரையும் சிஷ்யரையும் வணங்கினல் **ஆயுள் குறைவு வரமாட்டாது என்ற தெப்படி யெனில்:—**

மேற்குறித்தவர்களது விளக்கத்துக்கு மேற்பட்ட விளக்கம் இவர்களுக்கு அகத்திலுண்டாகு மானல், ஆயுள்விர்த்திக்குக் குறைவு வரமாட்டாது. இதற்குத் திருஷ்டாந்தம்:—சமயச் சார்பில் **பரமசிவம் சுப்பிரமணிய** சுவாமியிடத்தில் அநுக்கிரகம் பெற்றிருப்பதும், ஞானிகள்மாட்டுச் **சம்பந்த** சுவாமிகளை அந்தச் சுவாமிகளின் தாய் தந்தையர் வணங்கியதும், **அப்பர் சுவாமி** முதலியோரும் வணங்கி யது முணர்க. மேலும் சமய, மதாதீத ஞானிகளுக்கும், சமயமதங்கட் குட்பட்ட பெரியோர்களுக்கும், இவ்வுலகத்தின் கண்ணுள்ள ஜீவராசி களின் தேகமாதி யாவும், தமது பதியின் தூல சூக்கும மாதலாலும், தமது பரிபூரண ஆன்ம அனுபவத்தின்கண் தோன்றிய அனுபவங்க ளாகிய இயற்கையுண்மை ஏகதேசங்களாதலாலும், எல்லாம் அவர்கட் குத் தாமன்றி யிரண்டற்றிருப்பதாலும், எல்லாவற்றையும் இவர் கள் அத்துவிதத்தில் சிவமெனக் கண்டுணர்தலாலும், இவர்கள் சென்றவிடமெல்லாம் கண்டு சிவமாயும் தாமாயும் நீக்கமறக் கை கூப்புவது இயற்கை.

ஆதலால், மலசகிதர்களான ஜீவர்கள், மதிப்புடையவர்களாத லால், ஆசாரிய சிஷ்ய பாவத்தில் வணங்கலாதி தொழிலால் ஜீவிப் பின்மையும் விர்த்தியும் உண்டாகின்றன. **மகான்கள்** கைகூப்பு வதில் ஆன்மவிர்த்தி குறைவுபடாது; ஜீவர்களின் அறிவு விளங்கும். ஏனெனில்: — அவர்கள் சங்கல்பம் சுத்தமாதலால், இவர்களை மேலேற்றும்.

மார்க்கட ஞாயம் — மார்ச்சால ஞாயம்:

சிஷ்யன் ஆசாரியனைத் தேடிப் பிடிப்பதான **மார்க்கட ஞாயம்** போற் காட்டப்பட்ட **கோன்கண்ட குடியாகியது சித்தாந்தம்.** இவ்வழி நின்று ஜீவ போதம் கெட்ட விடத்தில், ஆசாரியனே சிஷ்யனைப் பற்றி இழுப்பதான **மார்ச்சால ஞாயம்** போல் ஊட்டப்பட்ட **கோன்கொண்ட குடியாகியது வேதாந்தமாகிய அத்வைதம்.** (**மார்க்கடம்** என்பது—குரங்கு ; **மார்ச்சாலம்** என்பது—பூனை.)

அருட்பெருஞ்ஜோதி

34. பிண்டாநுபவ லக்ஷணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மனித தேகத்தில் கோசத்திற்கு 2½ அங்குலத்திற்குமேல் நாற் சதுரமான ஒரு பையுண்டு. அதில், 16 வயதளவும் உண்டாகும் இந்திரியம், ஜலமாகச் சேருகின்றது. அதைத் தான் மானச தடாகமென்று சொல்லுகின்றது, 16-க்கு மேல் சேரும் இந்திரியம், உறைந்த அந்த ஜலத்திற்கு மத்தியில் சேருகின்றது. அப்படியாகச் சேர்ந்துகொண்டு வரும் **இந்திரியம் பொன் வர்ணமாக விருக்கும்.** அது **தாமரைப்பூவென்று சொல்லப்படும்.** அதன் மத்தியில் ஒரு ஆவி சாதாரண காற்றுக்கு நூற்றி லொரு பங்காக வெகு நேர்மையாக இருக்கும். அதன் வண்ணம் பொன் மயமாயிருக்கும். **அதற்கு அதிஷ்டான தெய்வம் பிரமனென்று சொல்லப்படும்.** அந்த ஆவி உண்டாகுங் காலம் அவருக்குச் சகல காலம்—என்றும் அடங்குங் காலம் கேவல காலம் என்றும் சொல்லப்படும். அந்த ஆவி உண்டாகுங் காலத்தில் செயற்கையானால் கருத்தரிக்கும். அது **சிருஷ்டி** என்று சொல்லப்படும்.

அதில் ஆவி யுண்டாகத் **தொப்புளிலிருந்து** ஒரு நாடி தோன்றி அதன் மத்தியில் முகந்துகொண்டிருக்கிறது. அதன் மூலமாய் அக்கினியிருக்கின்றது. அது **மூலாக்கினி** என்று சொல்லப்படும். அது தொப்புளிலிருந்து உண்டாவதால் **விஷ்ணு தொப்புளி லிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகின்றது.** அதன்மேல் 2½ அங்குலத்தில் **உந்திக்கு** நேராக உட்பாகத்தில் சதுரமாய் ஒரு பையுண்டு. புசித்த அன்னத்தை ஐந்து நாழிகையில் பால்போன்ற ஜலமயமாய் **ருத்திர** பாகத்திலுள்ள ஆவி பிரித்து அந்தப் பையில் சேர்க்கின்றது. அதை **க்ஷீராப்தி என்று சொல்லுகிறது.**

அந்தப் பையிலிருக்கும் பால்போன்ற ஜலத்தின்மேல் **ஆலிலை வடிவையுடைய** வயிற்றி னுட்பாகம் படிவதனால் அதே வண்ண ஓராடைகட்டியிருக்கும். அதை **ஆலிலையென்று** சொல்கின்றது. ஆடையின்மேல் ஒரு நரம்பு வட்டமாய்த் **தலைதூக்கி** யிருக்கி

அதைச் **சேஷனென்று** சொல்லுகின்றது. அந்தக் குண்டலி வட்ட சேஷனென்னும் நாடி மத்தியில் செம்பினது களிம்புபோன்ற **பச்சை மேனியா** யொரு சத்தியுண்டு. அதை **விஷ்ணுவென்றும்,** அச்சத்தியில் முன், பின், நடுவென்னும் இடத்தில் அதன் காரணச் சத்து, **பொன்** வண்ணமாயும் **அரித்திரா** வண்ணமாயும் **குங்கும** வண்ணமாயும் மூன்று உள்ளன. அவற்றைச் **ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, நீலாதேவி** யெனச் சொல்லுகின்றது. மத்தியில் ஒரு சத்தி யிருப்பதால் **விஷ்ணு மார்பில் லக்ஷ்மியை வைத்தா ரென்பது.**

குண்டலிவட்டமான நாடி மத்தியிலுள்ள பச்சை வண்ணமான சத்தியிலிருந்து ஒரு நாடி உண்டாகி இரண்டு தலையாய் விரிந்து ஒரு தலை மேலும், ஒரு தலை கீழும் செல்லுகின்றது. இந்த நாடிகளின் மூலமாய் அந்தச் சத்து, மேலே செல்லும்போது பசுமை வண்ணமாகவும், கீழ்ச் செல்லும்போது பீதவண்ணமாகவும் செல்லுகின்றது. மேலே செல்லுவதினால், ஜீவர்களுக்கு ஜீவிப்பும், அதின் சாரம் கெட்டுக் கீழே செல்வதினால், ஜீவிப்பின்மையும் உண்டாகின்றது. மேலே செல்வதில், ஜீவிப்புண்டாகுவதால் **காத்தல் தொழிலை** உணர்த்துகின்றது, மேலும், மேலே செல்லுகின்றதை, **விஷ்ணு வைகுந்தம்** போகின்றாரென்றும், கீழே செல்லுகின்றபோது **க்ஷீராப்தியில் இருக்கின்றா ரென்றும்** சொல்கின்றது. கீழே செல்லும் நாடி, முன் சொன்ன தொப்புள் நாடியுடன் கலப்புண்டாய் **பிரமனுக்கு** உஷ்ணத்தைத் தருகின்றது.

அன்றியும், இந்தச் சதுரமான பையின் வலப்பாகத்தில் ஒரு பையுண்டு. அந்தப் பையில் அக்கினி நிரம்பிக் காரணமா யிருக்கின்றது. அது புசித்த வஸ்துக்களின் சத்தைக் கிரகித்துக் கொண்டு அசத்தை மலமாக இடது பாகத்தில் சேர்த்து விடுகின்றது. கிரகித்த சத்தை முன் சொன்ன **க்ஷீராப்திப் பையில்** சேர்க்கின்றது. இதை **வடவாக்கினி** என்று சொல்லுகின்றது. மேலும் இந்த **வெள்ள ஜலத்தை** அக்கிரமமின்றிச் சமப்படுத்தி பிரளயம் வாராது காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த உதராக்கினி குறைவுபட்டு **க்ஷீராப்தியின் ஜலத்தின்** தரங்கெடுமானால் நோயுண்டு.

இந்தப் பையாகிய ஸ்தானத்திற்குமேல் 2½ அங்குலத்தில் இருதயத்தில் மலர்ந்த வாழைப்பூப் போல் ஒரு பையுண்டு. அது வெண்மையா யிருக்கும். இதைக் **கைலாய** மென்று சொல்லுகின்றது. இந்தப் பையுள் முன்சொன்ன காற்றில் பதினயிரங் கோடி பங்கி லொரு பங்காக வெகு நேர்மையாய் அக்கினி மயமாய் ஒரு ஆவியிருக்கும். இதற்குக் காரணாக்கினி என்று பெயர். இவ்வக்கினியைக் **காலசந்திர ருத்திர மூர்த்தி** என்பர். இப் பையின் அருகில் இடப்புறத்தில் மலர்ந்த தாமரை பூப்போல் ஒரு பையுண்டு. அந்தப் பை, பசுமை வண்ணமா யிருக்கும். அதற்கும் முன் சொன்ன வெண்மைப் பைக்கும் ஒரு நாடியுண்டு. அதன் மூலமாய்க் காரணாக்கினி அதிகப்படுத்தா

மலும் குறைவு படுத்தாமலும் சமப்படுத்தி வைக்கும். இந்த மலர்ந்த பைக்கும் கீழிருக்கும் **க்ஷீராப்திப் பைக்கும்** ஒரு நாடியுண்டு. அதன் மூலமாய் அதற்கு உஷ்ணங் கொடுத்து நிலையில் வைக்கும். இதனால் ருத்திரனிடத்தில் விஷ்ணு பிறந்ததாய்ச் சொல்லுகின்றது. இந்த நாடி மூலமாக விஷ்ணு இடமாகிய ஜலத்திலும், பிரமனிடமாகிய இந்திரியத்திலும் உள்ள குற்றங்களைக் கண்டிப்பதால் **ருத்திரனைச் சம்ஹார கர்த்தா வென்று சொல்வது.**

இந்த அக்கினிப் பையில், குண்டலி வட்ட நரம்பு ஒன்று உண்டு. அதில் மூன்றாகப் பிரியும் கிளையுண்டு. அது மூலமுதல் பிரமரந்திரம் வரையில் இடம், வலம், நடு வென்று **சுந்தரி மாறலாய்ப் பிராணாபானனுக்கு** இடங்கொடுத்து ஊடுருவி நிற்கும். இந் நரம்புகளுக்கு **சோம சூரி யாக்கினி** என்று பெயர்.

இஃதன்றி இக் குண்டலி வட்ட நரம்பி னடியில் நின்று இரண்டு நரம்பு — வலத்தில் **அஞ்சு** கவருடைய தலையாயும், இடத்தில் **ஆறு தலையுடைய** கவராயும்—நிற்கின்றன. வலத்திலுள்ளது **கணபதி யென்றும்,** இடத்திலுள்ளது **சுப்பிரமணிய ரென்றும்,** பெயர் சொல்லுவது. மேற்படி ஐந்து கவருடைய நரம்பிற்கு அடியில் தலை யெடுப்பான நரம்பு கீழ்நோக்கி **கிருஷ்ணவர்ணமா யிருக்கும்.** இந்த நரம்பு இடைவிடாது அசைந்துகொண்டிருக்கும். இந்த அசைவால் அக்கினிப் பைக்கு ஆதாரம் உண்டாவதால் இதற்குக் **கணபதி** என்று பெயர். மேற்படி ஐந்து கவருடைய நாடிக்கு இடம் வலம் இரண்டிலும் சித்தி தத்துவம், புத்தி தத்துவம் உண்டு. இடத்திலுள்ள **ஆறு** கவருடைய நாடிக்குக்கீழ் அனந்த வண்ணமான நாடி ஒன்றுண்டு. இதற்கு **மயூர**மென்று பெயர். இந்த நாடியின் அசைவால் **எழுபத்தீராயிரம்** (72,000) நாடியும் அக்கிரம மின்றி நிலைபெறுகின்ற படியால், இதற்குச் **சேனாதிபதி** என்றும் பெயர். மேலும் வலது புறத்து நாடிக்கு அறுபத்திரண்டு மாத்திரையும் — இடது புறத்து நாடிக்கு நாற்பது மாத்திரையும் அளவு வித்தியாசமிருப்பதால், இவர்களைச் **சோதரர்களாகச்** சொல்வதுமன்றி, மேற்படி ருத்திராம்சமாகவே சொல்லுகின்றது.

ஒன்றுமிடம்: யோகஸ்தானம்.

இருதயத்திற்குமேல் இரண்டரை அங்குல இடமான கண்டத்தில் **மகேசுவரனும்,** அதற்குமேல் இரண்டரை அங்குல அண்ணாக்கில் **சதாசிவமும்,** அதற்குமேல் இரண்டரை அங்குல உயரத்தில் புருவமத்தியில் **விந்துவும்,** அதற்குமேல் இரண்டரை அங்குலத்தில் **நாதமும்,** அதற்குமேல் இரண்டரை அங்குலத்தில் **பரவிந்துவும்,** அதற்குமேல் இரண்டரை அங்குலத்தில் **பரநாதமும்,** அதற்குமேல் இரண்டரை அங்குலத்தில் **திக்கிராந்தம் அதிக்கிராந்தம் துவாதசாந்தம்** முதலானவைகளும், அதீதத்தில் **சுத்த சிவமு முள.** மகேசுவரஸ்தான முதல் விந்து ஸ்தானம் வரையிலும் முன்போல் இடம், நாடி, தொழில், வண்ணம் முதலியவுமுள்ளன. நாத ஸ்தானந் தொட்டுத் துவாத

சாந்தம் வரையில் அனுபவ வெளியாகிய ஆகாச பேதமயமாயிருக்கும். அதற்குமேல் அதிகாரண மாத்திரமாய் ஆன்மானுபவத்தில் விளங்கும்.

மேலும், பிரமஸ்தானந் தொடங்கிச் சுத்த சிவஸ்தானம் வரையில் **ஒரு ஸ்தம்பம்.** இருதயம் வரையில் வாயுநாடி வண்ணமாயும்—அதற்குமேல் அக்கினி வண்ணமாயும் — இருக்கும். இது அடியிற் பருத்து வரவர நேர்மையாய், இந்திரிய கரணங்களுக்குப் புலப்படாமல் அணுவுக்கணுவாய்: ஜீவனுக்கும் புலப்படாமல் அகண்டமாய், "ஆன்மக் காட்சியில் அருகித் தோன்றுவதாய்," இரண்டற நிற்கும். இதற்குச் **சிவாகார பூரண ஸ்தம்பம்** என்று பெயர்.

முன்சொன்ன இருதயாக்கினிப்பை அக்கிரமமாய் விரிந்து, விசேஷ அக்கினி ஜ்வாலை விசிரிம்பித்துக் கீழிருக்கும் **க்ஷீராப்திப் பையிலிருக்கும்** ஜலத்தைச் சுருட்டிக்கொள்ள, ஜீவனுக்கு மரண காலம் நேரிடும். மேற்படி பை விரிவதற்கு ஆதாரம் **அருந்தல் பொருந்தல். இவை சமமானல் மிருத்தியு வராது.**

பிண்ட லக்ஷணம் :—

தலை—அண்டம்; மார்பு முதலானவை—**பிண்டம்.** அண்டத்தில் பிண்டம் — புருவ மத்தி, அண்டத்திலண்டம் — பிரமரந்திரம். இதில் சோம, சூரிய, அக்கினி, பிரம, விஷ்ணுக்கள் இருக்குமிடம் :—நேத்திரம், புருவமத்தி, அண்ணு, பிரமரந்திரம். இதில் பிரகாசமாயும் அறிவாயும் பிராணவாயுவாயும் இருக்கின்றது. பிண்டத்தில பிண்டம்—இடுப்புக்குங்கீழ் பாத பரியந்தம். பிண்டத்தி லண்டம் — பீஜம். பிண்டம்—வயிறு. மேற்படி பிண்ட ஸ்தானத்தில் கர்த்தாக்களிருக்குமிடம் கோசம், தொப்புள், மார்பு; இவர்கள் வண்ணம், நாடி, உஷ்ணம், காற்று, குறி முதலிய பேதங்களாம். ஆதலால், பிரம விஷ்ணு ருத்திர பேதங்கள் அனந்தகோடி. அண்டத்தைப் பார்க்கிலும் பிண்டம் விசாலமுள்ளது. இதுபோலவே பிரமாண்ட ஞாயம்.

பிண்ட ஞாயம். அண்டமென்பது — கழுத்துக்குமேல் சிரம். பிண்டமென்பது—கழுத்துக்குக்கீழ் பாதம் வரையில். அண்டத்தில், சோமன், சூரியன், அக்கினி ; பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரன், இருக்குமிடம்—நெற்றி. பிண்டத்தில் பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரன் இருக்குமிடம் — பிரஜாபதி, தொப்புள், மார்பு. இவர்கள் வாயு வடிவம். இதிற் பிரமபேத மனந்தம். விஷ்ணு ருத்திரபேத மனந்தம். அண்டத்தைப் பார்க்கிலும் பிண்டம் விசாலமுள்ளது. இதுபோலவே பிரமாண்ட ஞாயம்.

35. சிருட்டி ஞாயம்

ஆகாசம் அனதி. அதுபோல் அதற்குக் காரணமான பரமாகாச சொருபராகிய கடவுள் அனதி. அனதியாகிய ஆகாசத்தில்

காற்றும் அணுதி. அணுதியான வெளியில் காற்று எப்படி அணுதியோ, அப்படிக் **கடவுளிடத்தில் அருட்சத்தி** அணுதியாய் இருக்கின்றது. ஆகாயத்தில் அணுக்கள், நீக்கமற நிரம்பியிருக்கின்றன. இதுபோல் கடவுள் சமுகத்தில் — ஆன்மாகாசத்தில் — அணுக்கள் சந்தான மயமாய் நிரம்பி யிருக்கின்றன. அந்த அணுக்களுக்கு **ஆன்மா** என்றே பெயர்.

பூதாகாயத்தி லிருக்கும் சாதாரண அசாதாரண அணுக்கள் எழுவகையாய்ப் பிரியும். அவையாவன:—1. வாலணு, 2. திரவவணு, 3. குருவணு, 4. லகுவணு, 5. அணு, 6 பரமாணு, 7. விபுவணு, மேற்படி அணுக்கள் அனந்தவண்ண பேதமாய் இருக்கும். இவற்றில், **1. காரிய வணு, 2. காரிய காரண வணு, 3. காரண வணு** என மூன்றுவகையாய், பக்குவ, அபக்குவ, பக்குவாபக்குவ மென நிற்கும். இவைபோல் ஆன்மாகாயமான கடவுள் சமுகத்தில், ஆன்மாக்களும் மூவகையாய் நிற்கும். யாவையெனில்:—பக்குவ ஆன்மா, அபக்குவ ஆன்மா, பக்குவாபக்குவ ஆன்மா என மூவகைப்படும். ஆகாயத்திலிருக்கும் அணுக்கள் மூன்று விதமானதற்குக் காரணம் அங்குள்ள காற்றே யாம். அதுபோல் ஆன்மாக்கள் மூ விதமான தற்குக் காரணம் கடவுள் சமுகத்திலுள்ள **அருட் சத்தியே யாம்.**

அப்படி மூ வகையான ஆன்மாக்களுக்கு — அருட்சத்தியின் சமுகத்தில் தோன்றிய, **இச்சை, ஞானம், கிரியை** என்னும் பேதத்தால் ஆன்மாக்களுக்குத் தேகம் மூன்றுள. யாவையெனில்:—**சுத்த தேகம், பிரணவ தேகம், ஞான தேகம்** என மூன்று விதம்.

அப்படி மூன்று தேகம், உண்டானதற்குக் காரணம்:—

பூத ஆகாயத்தி லுண்டான, வாயு பேதத்தினுல்:—**சோம சூரிய, அக்கினி,** என மூன்று வகை நிற்பன போலுணர்க. அந்த ஆகாயத்தை விரிக்கில் அனந்தபேதமாம். வாயுவின் பேதம் அது போல் அனந்தம். ஒருவாறு **அறுபத்து நான்கு கோடி பேதம்.** இவற்றில் **அமுதபாகம், விஷபாகம், பூதபாகம், உஷ்ணபாகம்,** எனப் பல பேதப்படும்.

மேற்படி அணுக்கள் அனந்தவண்ண மாதலால், அனந்த அணுக்கள் சேர்ந்து ஒரு வித்தாய், இவ்வித்து திரவ அணு சம்பந்தமாய் குரு அணுவோடு சேரும்போது, பூதகாரிய அணுவாகிய கிரண உஷ்ணத்தால் ஜீவிக்கும். ஜீவித்த ஓஷதி முதலியன இந்த ஞாயத்தால் வர்ணம் ருசி முதலியன பேதப்படுகின்றன. இவ்வண்ணமே பௌதிக பிண்டவணுக்கள் காரண சூரிய உஷ்ணமாகிய ஜீவ உஷ்ணத்தால் வடிவமாய், பரம காரண தயையால ஜீவிக்கின்றன. சில காலத்தில் வித்துக்க ளாதியாம். சில காலத்தில் விருக்ஷமாதியாம். எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியா யுள்ளது பூத காரிய அணுவாகிய **சூரிய கிரணமே யாம்.**

இவ்வண்ணமே, ஒரு காலத்தில் கடவுள் பிரேரகத்தால் அருட் சத்தி ஆன்மா காசத்தில் விசிரிம்பிக்க, ஆன்மாக்கள் வெளிப்பட்டுப் பஞ்ச கிருத்தியத் தொழிற்படும். மேற்படி "ஆன்மாக்கள் வெளிப் பட்ட அக்கணமே, மேற்படி ஆகாயம் சந்தான்மாதலால்," ஆன்மாக் கள் நிரம்பி நிற்கும். ஆதலால் பஞ்சகிருத்தியம் எக்காலத்தும் தடையுறாது. ஆன்மாக்கள் தாழ்ந்த கதியடைவது அனாதி யியற்கை யல்ல; "ஆதி செயற்கையே"யாம். ஆணவம் அனாதி யியற்கையேயாம். **இதன் ரஹஸ்யம் குருமுகமா யறிக.**

36. ஏழுவகைப் பிறவி

இந்தத் தேகத்திற்குப் பிறப்பு ஏழு உண்டு. அதுபோல் ஏழு வகைப் பிறப்பிலும் ஒவ்வொரு பிறப்பிற்கு எவ்வேழு பிறப்புண்டு. அந்த எவ்வேழு பிறப்பும் ஒவ்வொன்றில் அனந்தமாய் விரிந்த யோனிபேதங்களின் விரிவெல்லாம் தோன்றி மேலேறி மறு பிறவி உண்டாம். ஒவ்வொரு பிறவியும் எந்தக் கல்பத்தில் நஷ்ட மடைகின் றதோ அந்தக் கல்பகாலம் வரையில் தோற்றமில்லாமல் மண்ணில் மறைந்திருந்து, மறு கல்பத்தில் தோன்றி, இவ்விதமாகவே மற்ற யோனிகளிடத்திலும் பிறந்து, முடிவில் இத்தேகம் கிடைத்தது.

இத்தேகத்திற்கு ஏழு பிறவி உண்டு :—

யாதெனில் :—கர்ப்பத்தில் ஐந்து மாதம் வரையில் குழவியா யிருப்பது ஒன்று 1, அவயவாதி உற்பத்தி காலம் ஒன்று 2, பிண் டம் வெளிப்பட்ட காலமொன்று 3, குழந்தைப் பருவமொன்று 4, பாலப் பருவமொன்று 5, குமாரப் பருவமொன்று 6, விருத்தப் பருவமொன்று 7, ஆகப் பிறவி ஏழு. இவ்வாறே தாவர முதலிய வற்றிற்கு முள. மேலும் ஸ்தூலப் பிறப்பு 7, சூட்சுமப் பிறப்பு 7, காரணப் பிறப்பு 7.

ஆதலால், மேல் குறித்த ஸ்தூலப் பிறப்பு, சூட்சுமப் பிறப்பு யாதெனில்:—1. ஜாக்கிரம், 2. சொப்பனம், 3. சுழுத்தி, 4. ஜாக்கி ரத்தில் சொப்பனம், 5. ஜாக்கிரத்தில் சுழுத்தி, 6. சொப்பனத்தில் சொப்பனம், 7. சொப்பனத்தில் சுழுத்தி—ஆகப் பிறப்பு 7. காரணப் பிறப்பு :—**மனோ சங்கல்பங்களெல்லாம் பிறவி.** ஆதலால் மேற் குறித்த பிறவிக்குக் காரணம் **நினைப்பு மறைப்பு.** அது அற்றால் பிறவி இல்லை.

எப்படி அறு மெனில் :—பரோபகாரம், சத் விசாரம்— இவ் விரண்டாலும் மேற்குறித்தது நீங்கிச் சிவானுபவம் பெறலாம்.

37. பஞ்ச அமுத ஸ்தானங்கள்

யோகானுக் கிரக பஞ்ச அமுத ஸ்தானங்கள்—5

1-வது **அமுதம்**—நாக்கு நுனியில், பக்குவ ஞானத்தால், சிருஷ்டி வல்லபப் பிரஞ்ஞையால்.

2-வது **புவனமுதம்** — நாக்கு மத்தியில், பக்குவக் கிரியையால், ஸ்திதி பிரஞ்ஞை யுணர்ச்சியால்.

3-வது **மண்டலாமுதம்** — நாக்கினடியில், பக்குவ இச்சை, சம்மார உணர்ச்சியின் தன்மையால்.

4-வது **ரகசியாமுதம்**—உள்நாக்கடியில், பக்குவ திரோபவம்.

5-வது **மௌனமுதம்** — உண்ணாக்குக்குமேல், பக்குவ அனுக்கிரகம், அனுக்கிரகம், சுபாவத்தினது அனுபவம், துரியநிலை.

அமுதவகை ஐந்து :—

சுத்த அமுத ஸ்தானங்கள் 5. 1-வது அமுதம் நாக்கினடியில் இனிப்புள்ள ஊற்றுஜலம் போலிருக்கும். 2-வது அமுதம், உள் நாக்குக்குமேல் இளகின இனிப்புள்ள சர்க்கரைப் பாகு போலிருக்கும். 3-வது அமுதம், மூக்கு முனையில் குழம்பிய சர்க்கரைப் பாகு போலிருக்கும். 4-வது அமுதம், நெற்றி நடுவில் முதிர்ந்த சர்க்கரைப் பாகு போலிருக்கும். 5-வது அமுதம், மகா இனிப்புள்ள மணிக் கட்டியாக விருக்கும்; அதிக குளிர்ச்சியாகவு மிருக்கும்.

இந்த 5-வது அமுதத்தை உண்டவர்கள் என்றும் அழியாத தேக சித்தியைப் பெற்றவர்கள்.

அண்ட பிண்ட அமுதம் :—

அண்ட அமுதம் 4. அவை 1. அக அமுதம், 2. அகப்புற அமுதம், 3. புற அமுதம், 4. புறப்புற அமுதம் — **மழை. பிண்ட அமுதம்** 4. அவை 1. அக அமுதம், 2. அகப்புற அமுதம், 3. புற அமுதம், 4. புறப்புற அமுதம் — **வெயர்வை. அண்ட அமுதம் மழை முதலாக 4.—பிண்ட அமுதம் வெயர்வை முதலாக 4.**

38. பிண்டாண்ட கிரகண சித்தாந்தம்

இவ் வுலகமும் இவ் வுலகத்திலுள்ள சராசர பேதங்களில், ஐக்கியமாயுள்ள சரமாகிய ஜீவராசிகளும், கற்பபேதமும் தோன்றி உய்யும் பொருட்டு, **அனேகவித வாயுபேதங்கள்** அநாதியில் கடவுளால் உண்டுபண்ணப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் முக்கியமானவை **அமுதக்காற்றும், விஷக்காற்றும்.** அவை விசேஷ வியாபகமா யிருந்துகொண் டிருக்கின்றன.

இவற்றில் அமுதக்காற்று:—பிரமாண்ட பகிரண்ட கடாகத்தில் — விசேஷ வியாபகமாயும், இம்மகா அண்டத்திலும் பிண்ட ஜீவரிடத்திலும் ஏகதேச வியாபகமாயும் இருக்கின்றது.

விஷக்காற்று :—மேற்படி பிரமாண்டாதி கடாகத்தில் — ஏகதேசம் நிமிஷகாலம் அல்லது முகூர்த்தம், அசாதாரணத்தில் ஜாமம் வரையில்—வியாபகமாயும், இம்மகா அண்டாதி ஜீவராசிகளிடத்தில் விசேஷ வியாபகமாயும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

பிரமாண்டாதிகளில் அமுதக்காற்று விசேஷ வியாபகமாயுள்ளதால், அவ் வண்டங்களிலுள்ள **சூரிய, சந்திர, உடுக்கள்** முதலியவைகளும் சொல்ப காலத்தில் அழிவடைதலின்றி, இருக்கின்றன. விஷக்காற்று ஏகதேச வியாபக மாதலாலும் கற்பகாலத்தில் வியாப்பியமாயும், வியாபகமாயும், இருத்தலாலும், அந்தக் காலங்களில் அவை நஷ்டப்படுகின்றன.

மேற்படி விஷக்காற்று — கருமைவண்ணமாயும் செம்மை வண்ணமாயும் இரண்டு பாகமாய்ப் பிரியும். இவைகளை **இராகு கேதுக்கள்** என வழங்குகின்றனர். இது ஒரு **முகூர்த்தம்—ஒரு ஜாமம்** இருக்கும். அதற்குமேல் இவ்வண்ணமாய், இவ்வண்ட கணிதப்படி, அவ்வண்டங்களில் கணித காலத்தில் வியாபகமா யிருப்பது தான் **சந்திராதித்த கிரகண தோஷகாலம்.**

தோஷகாலம் என்பது :—பிரகாசமின்றி இருள் வண்ணமாய்ச் சில காலத்தில் முற்றும் மறைந்தும், சில காலத்தில் ஏகதேசம் மறைந்தும் இருப்பதால், இவ்வண்ட புருஷனுக்குக் கரண ஸ்தானமாகிய சந்திரனும், ஜீவஸ்தானமாகிய சூரியனும், பிரகாசம் மழுங்குகின்றபடியால் தோஷம் எனப் பெயர். மேலும் தோஷம் என்பது இருள், அறியாமை, அஞ்ஞானம். விஷக்காற்று வியாபகமாயுள்ளது இவ்வண்டத்திலும் ஜீவர்களிடத்திலும் ஆதலால், ஜீவகோடி ராசிகள் சொல்பத்தில் அடிக்கடி நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அமுதக்காற்று இவ்வண்டத்தில் இரவில் அருணோதயந் தொடங்கி உதயபரியந்தம் வியாபகமாய் இருக்கின்றது. அக்காலத்தில் ஜீவர்கள் நன்முயற்சியிலிருப்பது விசேஷ நலம். தேகாதி பிண்டத்தில் மேற்படி அமுதக்காற்று வியாப்பியமா யிருக்கும். ஒருகால் ஒரு க்ஷணநேரம் அந்தக்காற்று வியாபகமா யிருக்குங்கால் ஜீவர்களுக்கு இதுவரையில் தாங்களறியாததான **கடவுள் விளக்கம்** உண்டாகும். மேற்படி காற்று வியாபகம் ஏகதேசமு மில்லாவிடில், ஜீவர்கள் விஷக்காற்றினுல் சதா வியாபகமடைதலில், இந்தச் சொல்ப ஜீவிப்பும் விர்த்திக்கு வரமாட்டாது. அமுதக்காற்று வியாப்பியமன்றி வியாபகமா யிருக்குங் காலத்தில், ஜீவர்களுக்கு **அறிவு விளக்கம், மன நெகிழ்ச்சி, இந்திரிய அடக்கம், ஈசுரபத்தி,** முதலியனவும்

விளங்கும். அக்காலத்தை **அமுதக்காற்றின் வியாபக காலம்** என்று அறியவேண்டும். இதன்றி, இருண்மயமாய் முன்பின் தோன்ருது அறிவின்றி யிருக்குங்காலம் **விஷக்காற்று வியாபகமாய்** இருக்குங் காலமென்றறியவேண்டும்.

அண்டத்தில் சந்திராதித்த கிரகண தோஷம் போல் இப் பிண்டத்தில் கிரகண தோஷம் யாதெனில் :—

பிண்ட புருஷனுக்குப் புறமாகிய கரணமென்னும் சந்திரனுகிய தோற்றும் அறிவு, இரும்பில் துரிசு ஏறுவதுபோல், விஷய வாசனையிலழுந்தி ஏகதேசப் பிரகாச விளக்கமுடையதுதான் **சந்திர கிரகணம். இஃதறியாமை. சூரிய கிரகணம்** என்பது :—அகப் புறமாகிய ஜீவனென்னும் சூரியனுகிய தோற்றுவிக்கும் அறிவு, செம்பிற் களிம்பேறுவது போல், விஷய வாசனை மயமாய் யாதுந் தோன்ருது அறிவின்றி நிற்குங் காலம் **சூரிய கிரகணம்.** இஃது மாயா சிருட்டிக்கு இயற்கையானுலும், இரும்பையும் தாமிரத்தையும் பரிசனுதி வேதிகளால் ரவுப்பியாதி ஏமங்கள் செய்வதுபோல், நன்முயற்சியாகிய **ஜீவகாருண்ய மயமாய்** பரிச்சியஞ்செய்தால் மேற்படி துரிசு நீங்கும். மேலும் ஆசாரியர் அனுக்கிரகத்தாலும் நீங்கும். இது பிண்டாண்ட கிரகண சித்தாந்தம்.

39. சுக்கிலம்

சுக்கிலம் உண்டாவதற்குக் காரணம் :—

தினம் ஆகாரங் கொண்டால், அவ்வாகாரம் மார்பிடத்தில் ஓர் தட்டில் தங்கும். அந்தத் தட்டின்மேல், **கடவுள் கடவுளி** என்றிரண்டாகி யிருக்கிறது. உண்ட அன்னத்தை $2\frac{1}{2}$ நாழிகையில் — அந்த அன்னத்திலுள்ள அமுதைப் பிரித்து, ஊட்டவேண்டிய தத்துவத்திற்கு ஊட்டுகின்றது. மறுபடியும் ஐந்து நாழிகைக்குள் மேற்படி அன்னத்தினது மத்திய தரமாகிய நெகிழ்ச்சியைக் குறித்துச் சுக்கிலமாக்கி, $2\frac{1}{2}$ வராக னெடையில் கோசநுனியில் ஒன்றும் — நாபியில் ஒன்றும்—பிரமரந்திரத்தில் அரையுஞ் — சேர்த்து, மற்றவைகளைக் கொண்டு அங்கங்கு விளக்கத்தை யுண்டுபண்ணி ஈளை, குரும்பை, நகத்தாசு, தொப்புளழுக்கு, கண்பீளை முதலான அழுக்கை வெளிப்படுத்துகின்றது. மேற்படி அன்னத்தை $7\frac{1}{2}$ நாழிகைக்குள் — அதிலுள்ள திரவாம்சத்தைப் பிரித்து, உதிரமாக்கி யூட்டுகின்றது. $7\frac{1}{2}$ க்குமேல் மேற்படி சக்கையை மலபாகத்தில் தள்ளிவிடுகின்றது. இதுபோல் எந்த வஸ்துக்களையும் பிரிக்கின்றது. ஆதலால், ஆகாரங்கொண்ட $7\frac{1}{2}$ நாழிகைக்குமேல் ஆகாரங் கொள்ளவேண்டும்.

40. சுக்கில சுரோணிதம்

சுரோணிதப் பையிடத்தில் **மூன்று மணி** சேர்ந்த கொத்து 1-வலது புறத்திலும், **நான்கு மணி** சேர்ந்த கொத்து 1-இடது புறத்திலும்,—இருக்கின்றன. சுரோணித சுக்கிலம் கலந்து கர்ப்பந் தரிக்கிற காலத்தில், மூன்று சேர்ந்த கொத்தில் சம்பந்தப்பட்டால் ஆண் குழந்தையும், நான்கு சேர்ந்த கொத்தில் சம்பந்தப்பட்டால் பெண் குழந்தையும் பிறக்கும். புணர்ச்சிக் காலத்தில் வலது புறம் சாய்வாகப் புணர்ந்தால் ஆணும், இடது புறம் சாய்வாகப் புணர்ந்தால் பெண் குழந்தையும் பிறக்கும்.

41. கரு உண்டாகும் விதம்

மேற்படி கருத்தோன்றும் சுக்கில ஞாயம் யாதெனில் :—

மேற்படி சுக்கிலம் இரண்டரை வராகனெடையளவா யிருக்கும். அதில் விஷபாகமாகிய சத்தி 1; சாதாரண மென்னும் பூத மாகிய அறிவு 1; அசாதாரண அமுத மாகிய விந்து $\frac{1}{2}$ — ஆக $2\frac{1}{2}$. இது போல், பெண்பாலிடத்தும் சுரோணித முளது. மேல்கண்ட **சுக்கில சுரோணித** மிரண்டினும் கடவுள் ஆவியுள்ளது. கோசத்தின் முன் விஷம், அதை அடுத்து பூதம், அதற்குமேல் அமுதம் உண்டு. இவ்வாறு பெண்பாலிடத்தும் உண்டு. முன்னுள்ள விஷபாகம் புணர்ச்சிக் காலையில் வெளிப்பட்டால் தேக நஷ்டம்; பூதம் வெளிப்பட்டால் வியாதி; அமுதம் வெளிப்பட்டால் சந்ததி விர்த்தி. கடவுளருளால் காலச் சக்கரம்போல் ஏகதேசத்தில் கோச உபஸ்தங்களில் அமுத பாக நாடியை முன்னே தள்ளி, விஷாதிகளைப் பின்னே சேர்த்துக் கருத்தரிக்கச் செய்விப்பார். இந்த ஞாயத்தால் **இடைவிடாது புணருகிறவர்களுக்குக் கர்ப்பமில்லை.** மேலும், விந்துவளம், இடவளம், வன்னி, கிருமி, மோகவிசேடம் — இவற்றாலுங் கர்ப்ப மில்லை.

42. சப்த தாதுக்களின் விவரம்

ஆணில் மூன்று பெண்ணில் நான்கு :

ஆணில் மூன்றுவன :—

ஆகாசம் 1, பிரகிருதி 2, ஆன்ம வுணர்ச்சி 3, — இவைகள் ஒருமித்துச் சுக்கிலமாகத் தடித்துக் கோசத்தடியில் செம்பரத்தம் பூவிதழ் மூன்று மொன்று யடுக்கியது போலிருக்கும்.

பெண்ணிடத்தில் நான்காவன :—

பிருதிவி 1, அப்பு 2, தேயு 3, இயமானன் என்னும் வாயு 4. — ஆக நான்கும் ஒருமித்துப் பல்வி முட்டைபோல் நாலு பாகமாகப் பிரிந்து ஒரே வண்ணமாய் யோனிக்குள் இருக்கும். ஆக 7-ம் கூடி ஒருமித்துச் சுக்கில சுரோணித சம்பந்தப்பட்டுப் பிண்டமாம். இது சப்த தாது. மேற்படி தாதுக்களின் பெயர்—1. தோல், 2. அஸ்தி, 3. தசை, 4. மூளை, 5. சுக்கிலம், 6. இரத்தம், 7. இரசம் — ஆக ஏழு. மேற்படி சத்துக்கள் ஆணிடத்துள்ள இடங்கள் 1. மூளை, 2. தொப்புள், 3. லிங்கத்தடி; பெண்ணுக்குள்ள இடங்கள் 1. மூளை, 2. தொப்புள், 3 உபஸ்தத்தடி, 4. ஸ்தனத்தின் கீழ். புணர்ச்சிக் காலத்தில் இந்தச் சத்துச் சேர்ந்து வெளிப்பட்டால் கர்ப்பமுண்டாம்.

43. ஆண் பெண் பருவம்

ஆண்பிள்ளைப் பருவம் 5 :— 1. **சைசவம் — 5** வரையில். 2. **வாலிபம் — 15** வரையில். 3. **கௌமாரம் — 30** வரையில். 4. **யௌவனம் — 40** வரையில். 5. **வார்த்திகம் — 40**-க்குமேல்.

பெண்பிள்ளைப் பருவம் 8:— 1. **பேதை — 7** வரையில். 2. **பெதும்பை—9** வரையில். 3. **மங்கை — 12** வரையில். 4. **மடந்தை —16** வரையில். 5. **அரிவை—25** வரையில். 6. **தெரிவை—30** வரையில். 7. **பேரிளம்பெண்—40** வரையில். 8. **விருத்தை—40**-க்குமேல்.

44. ஜீவன் இருக்கின்ற ஸ்தானம்

இந்தத் தேகத்தில் **ஜீவன் இருக்கின்ற ஸ்தானம் 5**. அதில் முக்கிய ஸ்தானம் **2** அவை யாவை? கண்டம், சிரம். சிரத்திலுள்ளது பரமாத்மா வென்னும் சாமானிய ஜீவன்: இது இறக்காது. கண்டத்திலுள்ளது ஜீவாத்மா வென்னும் விசேஷ ஜீவன்: இது இறந்துவிடும்.

மேற்படி தேகத்தில் பிரமபேதம் கீழும் மேலு மிருப்பதால், நாமடைய வேண்டிய பல ஸ்தானங்கள் எவை என்றால் :—அவை கண்ட முதல் உச்சி வரையில் அடங்கியிருக்கின்றன. மேற்படி பதங்களாவன:-**சொர்க்க பூர்வமாக சதாசிவ பத மீருகவுள்ளன.** இதற்கு மேல் நாதாதி சுத்த மீருக வுள்ளன. **கைலாசாதி பதங்கள்** உந்திக்கு மேல் கண்ட மீருக வுள்ளன: இது சாதாரண பாகம். **நரக இடமாவன**:—உந்தி முதல் குதபரியந்தம். **கர்மஸ்தானம்**:—குத முதல் பாத மீருகவுள்ளது. இவைகளில் பிரமாதிப் பிரகாசமுள்ளது. அனுபவிப்பது கண்டத்தில். இந்தத் தேகத்தில் **எமனிருக்கு** மிடம் குதமாகிய

நரக ஸ்தானத்திற்கு இடது பாகம். **மேற்படி தேகத்தில் ஆன்மா**-தனித்திருக்கும்; ஜீவன் — மன முதலிய அந்தக் கரணக் கூட்டத்தின் மத்தியிலிருக்கும்.

பிண்டத்தில் பூர்வமென்பது தலை, உத்தரமென்பது கால், பூர்வமென்பது பூர்வ சம்பந்தத்தால் வந்த பெயர். பூர்வஞான மென்பது நெற்றிக் கண்ணால் பார்த்தல். பிண்டத்திற்கு கிழக்கு — முகம், மேற்கு — கால், வடக்கு — வலது கை, தெற்கு — இடது கை; கொடிமரம் — தொப்புளடி, மேற்படி மரத்தின் அளவு — உண்ணாக்கு, கொடி—புருவ மத்திக்குள் ளிருக்கும் வகை, பலிபீடம் — தொப்புள், நந்தி—என்பது பசு, ஆணவமலம், மூலாதாரத்தினது உள்ளங்கமே—சிவலிங்கம், வாய் — வாசல், புருவமத்தி — சபை, அறிவே — பதி; ஆதி—கால், அநாதி—தலை; கீழ்—தலை, மேல்—கால்.

ஆதலால், பூர்வம், பூர்வபூர்வம், உத்தரம், உத்தரோத்தரம் என நான்கு. இதில் பூர்வமென்பது, புறப்புறமாகிய நக்ஷத்திரம் போன்ற **இந்திரியக் காட்சி**. பூர்வபூர்வம், புறமாகிய சசிபோன்ற **கரணக் காட்சி**. உத்தரம், அகப் புறமாகிய பரிதி போன்ற **ஜீவக் காட்சி**. உத்தரோத்தரம், அகமாகிய அக்கினி போன்ற **ஆன்மக் காட்சி**. ஆதலால், அகம், அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் என்னும் நான்குமே மேற்குறித்த பூர்வாதி உத்தரோத்தர மெனை வழங்குவது.

சுவர்க்க நரகம்:

மனித தேகமே சுவர்க்கம் நரகம் இருக்கிற இடம். பிரமபதம், விட்டுணுபதம், ருத்திரபதம், மயேசுரபதம், சதாசிவபத முதலிய பதங்களின் இடம் — இந்த **மனிததேகத்தில் — கண்டம் முதல் உச்சி வரையில்**. இந்தப் பதங்களுக்குச் **சுவர்க்கம்** என்று பெயர், நரகம், நரகாதிகளுக்கிடம்—உந்தி முதல் குதபரியந்தம். இயம னிருக்குமிடம் குதத்திற்கு இடது பாகம்.

கூடஸ்த பிரம ஐக்கியம்:

கேவல வேதாந்தத்தில், கூடஸ்த பிரம ஐக்கியத்தின் பொருள்:—
1. ஜீவசைதன்யம், 2. ஈசுர சைதன்யம், 3. பிரம்ம சைதன்யம், 4. கூடஸ்த சைதன்யம், 5. சர்வசாக்ஷி. இவற்றிற்குப் பிரதிநாமம்-மேகாகாசம், ஜலாகாசம், கடாகாசம், தத்துவாகாசம், மஹாகாசம் ஆக ஐந்து. 1—தம்பப் பூச்சி முதல், மனுஷர்களில் மூடர் பரியந்தம் பரதந்திரர்கள், **ஜீவ சைதன்யம்**. 2—சுராசுரர் அறிவுடைய ஜீவர்கள் சுதந்திரர்கள், இவர்கள் **ஈசுர சைதன்யம்**. 3-காரியம், ரூபம், முதலியவற்றோடு கூடிய சுத்ததேகி, **பிரம சைதன்யம்**. 4—காரண காரியம் ரூபாரூபம் முதலியவற்றுட னின்ற பிரணவதேகி **கூடஸ்த சைதன்யம்**. 5—காரணம் அரூபம் முதலியவாக நின்ற **ஞானதேகி சர்வசாக்ஷி யெனக் கொள்க.**

45. ஆணுக்குள் பெண், பெண்ணுக்குள் ஆண்

ஆணுக்குள் பெண்ணும் பெண்ணுக்குள் ஆணும் இருக்கும் விதம் எவ்வாறெனில் :—

பிருதிவி 1, அப்பு **2,** தேயு **3,** வாயு **4,** ஆகாசம் 5, பிரகிருதி 6, ஆன்மா 7 என்னும் ஏழும் கூடி, சுக்கில சுரோணித சம்பந்த சப்த தாதுவாய், சிருஷ்டிக்குக் காரணமாயின. ஆதலால் ஆண்பாகம் சேராது பெண்ணுருவப்படாது, பெண்பாகஞ் சேராது ஆணுருவப் படாது. மேலும் ரூபபேதத்தைப் பெண், ஆண் என்பது அறியாமை. மேலும் அறிவினுயர்ச்சி தாழ்ச்சியாலும், சிருஷ்டிக்குக் காரணமான வித்துத் தங்குவதற்கு க்ஷேத்திரமானதாலும், ஒருவாறு உருவத்தால் கொள்ளலாம்; அனுபவத்தால் கொள்ளப்படாது. அறிவினுயர்ச்சி—தாழ்ச்சி என்பது — ஜீவ அறிவாகிய — மன அறிவு பெண்ணிடத்தும்; ஆன்ம அறிவாகிய — அறிவு ஆணிடத்தும் உள்ளது. மேலும் மன அறிவு—புத்தியறிவு என்றும் சொல்லக்கூடும். ஆதலால், உருவங் குறிப்பது அவசியமல்ல. மேலும், ஆகாசத்தில் பிருதுவி தோன்றுவதுபோல், ஸ்திரீ பாகமாகிய பிருதுவியில்—ஆகாசமுந் தோன்றும். ஆனதால் அனுபவத்தில் தெரியும்.

46. பெண்களின் சமத்துவம்

பெண்களுக்கு, யோகம் முதலிய சாதனங்கள் அவசியம் கற்பிக்க வேண்டியது. மேலும் பேதமற்று அபேதமாய்ப் படிப்பு முதலியவையும் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டியது. தத்துவம் முதலியவற்றின் சொரூப ரூபாதிகளைத் தெரிவித்துச் சரளமாக்கினால், பின் தடையின்றி நம்முடைய துரிய ஆசிரம காலத்தில் ஒத்திருப்பார்கள். "**தெய்வந் தொழாஅள்**" என்னும் தேவர் குறளால் இதை அறிக.

47. உரோமதத்துவமும், பிந்துஸ்தானமும்

இந்த மனித தேகத்தில் புருவ முதலாகிய இடங்களில் **உரோமம்** தோன்றி, நெற்றி முதலாகிய இடங்களில் உரோமம் தோன்றாதிருப்பதற்கு ஞாயம் யாதெனில் :—

இத்தேகம், பாதாதி பிரமரந்திர பரியந்தம் வாயுவாலாகியதேகம். மேற்படி வாயுவினுடைய பிருதிவி காரியமே தேக வடிவம். ஆதலால், வாயுவின் வர்ணம் செம்மை ; கருமை நிற உரோமம் பிருதிவியின் கூறு. தேகத்தில் பிருதிவி வாயு இரண்டும் முக்கிய காரணமானதால், செம்மையும் கருமையுமாகிய உரோமம் உண்டாயிற்று. இது

நிற்க, நரை யுண்டாவது தத்துவக் கெடுதியால். இத்தேகத்தில் 27 இடங்களில் வாயுவில் பிருதிவி தங்கும். அவசியம் மேற்படி இடங்களில் ஆண்பாலுக்கு உரோமம் தோன்றும். மேற்படி இடங்கள் எவை எனில்: கபாலம் 1, புருவம் 2, கண் கீழ்இமை 2, மேலிமை 2, நாசிக்கு உட்புறம் 2, மீசை 1, மோவாய்க் கன்னம் 2, காதுக்குட்புறம் 2, இருதயம் 1, கைம்மூலம் 1, உந்தியின்மேல் ரேகை 1, அடிவயிறு 1, லிங்கத்தடி 1, புட்டத்தின் கீழ்ப்புறம் 1, துடை 1, முழந்தாள் 1, பாதத்தின் மேலிடம் ஒன்று, மேற்படி விரலின் மேலிடம் பலவும் 1, முதுகு 1, விலாப்புறம் 1, முழங்கைக்குக்கீழ் 1, கைவிரலின் மேற்புறம் 1, —ஆக 27. இவை அல்லாது மற்ற இடங்களில் தோன்றுவது தத்துவக் கெடுதி. தத்துவங்களின் உட்புற மலங்களே வாயுவின் பிருதிவி. ஆதலால், மேல்குறித்த இடங்களில் அக்கினியின் காரியமில்லாததினுல் உரோமம் உண்டாகின்றது. அக்கினி காரியப்பட்ட இடங்களில் உரோமம் தோன்றியும், தோன்ருமல் அருகியிருக்கின்றது.

நெற்றியில் தோன்ரு திருப்பது;— மேற்படி இடத்தில் ஆன்ம விளக்கம் விசேஷமுள்ளது. அதைப்பற்றி மேற்படி இடத்திற்குவிந்து **ஸ்தான** மென்றும், **அறிவிட** மென்றும், **லலாட** மென்றும், **முச்சுடரிட** மென்றும், **முச்சந்திமூல** மென்றும், **நெற்றிக்கண்** ணென்றும், **மஹாமேரு** வென்றும், **புருவமத்தி** யென்றும், **சித்சபா அங்க** மென்றும் பெயர். ஆதலால், **விந்து**வென்பதே **ஆன்மா**. விந்துவின் பீடம் அக்கினி. இந்த இரண்டினது காரியமே பிரகாசமாகிய அறிவின் விளக்கம். ஆதலால், உரோமம் அருகி யிருக்கின்றது. பூர்வத்தில் விந்துவும், உத்தரத்தில் நாதமும் இருக்கின்றன. விந்து—ஆன்மா, நாதம்—பரமான்மா. நாதத்தோடு விந்து சேர்தலால், விந்து—சத்தியும், நாதம்—சிவமுமாகின்றன. **விந்துவுக்கு உத்தர ஞாயம்—பூர்வ ஞாயமாவது**:—எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும், புறத்தும், அகத்தும், மற்றும் விளங்கி, தத்துவங்களைத் தன்வசப்படுத்தியும், தொழில்களைச் செய்வித்தும், தனித்து நின்றும், தன்னேடு தத்துவங்களைச் சேர்க்கின்றபடியால் **விந்து-சத்தனும்**, **தத்துவங்கள்**—சத்தியாயுமிருக்கும். மேலும் ஆன்மாவுக்குச் சகல விளக்கமாகிய சாக்கிர ஸ்தானம், **லலாடம்**. ஆதலால், விசேடம் சிறந்தது லலாடத்தில் மூக்கு நுனியாகிய புருவமத்தி. **இதற்கு அனுபவ சித்திகள் திரயோத சாந்தம் வரையிலு முண்டு**.

திரயோத சாந்தமாவது யாதெனில்.—ஜீவ சாக்கிரம், ஜீவ சொப்பனம், ஜீவ சுழுத்தி ஆக 3. நிர்மல சாக்கிரம், நிர்மல சொப்பனம், நிர்மல சுழுத்தி ஆக 3. பரசாக்கிரம், பரசொப்பனம், பர சுழுத்தி ஆக 3. குரு சாக்கிரம், குரு சொப்பனம், குரு சுழுத்தி, குரு துரியம், குரு துரியாதீதம் ஆக 5. ஆக மொத்தம் 14. இதற்கு மேலுமுள. சுத்தசிவ சாக்கிரம், சுத்தசிவ சொப்பனம், சுத்தசிவ சுழுத்தி, சுத்தசிவ துரியம், துரியாதீதம்—இவை நேருங்கால் ஜீவ

சாக்கிராதி நீக்கப்படும். இவ்வள வனுபவமும் **பூர்வத்திலுள்ளஅனுபவிகளால் குறிக்கப்பட்ட நிலைகளில் இல்லை.** ஒருவாறு குரு துரிய பரியந்தம் வேதாகமங்களாலும், **தத்துவராயர்** முதலிய மகான்க ளனுபவத்தாலும், குறிக்கப்படும். **அதற்கு மேற்பட்ட அனுபவம் சுத்த சன்மார்க்க சாத்தியம்.**

மேலும் பெண்களுக்கு உரோமம் தோன்ரு திருப்பதற்குக் காரணம்:—
ஆணிடத்தில் 3-ம் பெண்ணிடத்தில் 4-ம் ஆக இருப்பதால், மேற்படி பெண்களுக்குத் தலை, புருவம், இமைக்கீழ் மேல், மூக்கினுட்புறம், கைம்மூலம், உபஸ்தத்தடி,—இவைகள் தவிர மற்ற இடங்களில் உரோமம் தோன்ருது அருகியிருக்கும். உரோமம் விசேஷம் மற்ற இடங்களில் உண்டாவது தத்துவக் கெடுதி. மேலும் உரோமம் தோன்ரு திருக்கிற இடங்களெல்லாம் விந்துவாகிய பிரகாசம், அதிகமாயிருக்கும். மேற்படி விந்துக்கள் மோவாய், மார்பு, ஸ்தனத்தின் கீழ்ப்புறம் இவைகளில் நிரம்பி யிருக்கின்றன. அதனுல் பெண்பாகம் உரோமம் இல்லை.

பரமாத்மா, ஜீவாத்மா வென்னும் இரண்டின் நித்தியா நித்தியங்களையும் பிண்ட பேதத்தில் உயர்வு தாழ்வையும் காரியகாரண சம்பந்தங்களையும், தெரிவித்தல் யாதெனில்:—

சாமானியம்—விசேடம் என்று ஜீவன் இரண்டு. இவற்றில் சிறந்தது <u>சாமானியம்</u>, தாழ்ந்தது <u>விசேடம்.</u>

ஜீவன் இரண்டென்ப தெவ்வாறெனில்:—

ஆன்ம காரணம் சாமானியம், ஆன்மகாரியம் விசேஷம். சாமானிய மென்பது—**ஆன்ம அறிவு;** விசேடமென்பது — **மன அறிவு.** இவை பூர்வோத்தரமா யிருக்கின்றன. பூர்வ மென்பது—லிங்க ஸ்தானம். உத்தர மென்பது—பிந்து ஸ்தானம். ஆதலால், சிருஷ்டிக்குக் காரணம் — லிங்கம். ஆதலால் சாமானிய ஜீவன் காரணப்பட, விசேஷ ஜீவன் காரியப்படும். விசேஷ ஜீவ சம்பந்தமில்லாத பக்ஷத்தில் சிருஷ்டி காரியப்படாது. இது சாதாரண பாகம். அசாதாரண சம்புபக்ஷ சிருஷ்டியில், சாமானியத்தைக் கொண்டே விசேடத்தை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளலாம். சாமானியம்—சந்தானம், விசேடம் — அதற்குள் அடங்கியிருக்கும். பிரமாணம் யாதெனில்:—அங்குலிகளில், நகத்திற்கு அடி, சந்தானமும் வளர்ச்சி விசேடமும் போல.

மேலும், நெற்றியில் உரோமம் உண்டாகாத வஸ்துக்களெல்லாம் ஆன்ம காரண அறிவு காரியப்பட்டது. மிருகாதிகளுக்கு, உரோமம் உண்டானபடியால் <u>ஆன்ம காரண அறிவு</u>, <u>காரண காரணமாய் அருகியிருக்கின்றது</u>. எப்படியெனில்:—<u>சர்வேசுர னென்னும் நாமத்தின் பிரத்தியேக ஆத்ம சைதன்னியமாகிய வஸ்து, எங்கும் பூரணமாயிருப்பது இயற்கை யுண்மை ஏகதேசம்.</u> ஆதலால், கடவுளை, அறிவதற்கு, ஆன்ம அறிவைக் கொண்டே அறியவேண்டும். மேற்படி

அறிவு, ஆன்ம வியாபக ஆலயமாகிய மனிதர் தேகத்தில், கடவுள் காரியப்படுவது உத்தமம்.

கடவுள் மனித தேகத்தில் காரியப்படுதல் :—

இதன்றி, கடவுள் ஆன்ம வியாபகமாகிய மனிததேகத்தில் காரியப்படுவது உத்தமமாக இருக்க, சமய மத ஏற்பாட்டில் **மகான்கள்** குழூஉக்குறி அடையாளங்களாகப் பெயரிட்ட, **விக்கிரக** பேதமாகிய சிலா, லோக, தாரு, தந்த, இஷ்டி முதலியவைகளில் கடவுள் காரியப்படுவது **சரியை, கிரியாதி பேதம் எட்டில்;** சரியையில் சரியை; கிரியையில் சரியை;— இவ்விரண்டையும் செய்கின்ற மந்தர்களினது ஞாயம். மேலும் அதில்தோன்றி அனுக்கிரகிப்பதும் ஜாலம். அருளுருவமான அறிவே, உருவங்கொண்ட சிவத்தை, அறிவாலே அறிவது உண்மை. மேலும் அனலுக்குச் சரியான கற்பூரம், பஞ்சு, கரி, காய்ந்த கட்டை முதலிய வஸ்துக்களில் அக்கினி, சீக்கிரம் காரியப்படும் கதலி முதலிய வஸ்துக்களில் காரியப்படுவது தாமசம். அதுபோல், "பக்குவ" ஆன்மாக்களிடத்தில் கடவுளருள் வெளிப்பட்டால் **சுத்த மாதி** மூன்று தேகமும் அத் தருணமே வரும். பக்குவ மில்லாதவர்களுக்கு அருள்செய்தால், வாழையினிடத்தில் அக்கினி காரியப்படுவது போலாம். ஆதலால், கடவுளருள் வெளிப்படுவதற்கு அபக்குவிகள் தங்கள் செயற்கைக் குணங்களாகிய ராகத் துவேஷாதிகளை நீக்கல் வேண்டும். **சினம், வெகுளி** முதலியவற்றையும் நீக்கல் வேண்டும்.

சினம் — வெகுளி

சினம் என்பது யாது? உள்வேக்காடு, புட ஞாயம் போல். இது தேகத்தைச் சீக்கிரம் நஷ்டம் பண்ணும். **வெகுளி** யென்பது:—மீசை துடித்தல், கண்சிவத்தல், கை முதலிய உறுப்புக்கள் துடித்தல், வாய் குழறி மேல் விழுந்து கூவுதல் : இஃது ஆயுளை நஷ்டம் பண்ணும். ஆகையால், எவ்வகையிலும் கோபத்தின் பூர்வோத்தரமாகிய **சினம், வெகுளி** என்னும் கூற்றை ஒழித்தல் அவசியம்.

இதுபோல் மற்றக் கெடுதியாகிய, **காமக் குரோதாதி** சம்பந்தங்களையும் நீக்கல் வேண்டும். காரண மென்பது :— கரண சம்பந்தமுடையது. கரணமென்பது:— ஒற்றுமை வேற்றுமைத் தொழிற்றன்மை உடையது—மட்குடத்தைப்போல். மேலும், இலக்ஷணம் = அடையாளம்; இலக்ஷியம் = அடையாளத்தை யுடையது. அங்கம் = இலக்ஷணம். ஆதலால் இலக்ஷணம் — இலக்ஷியம் — அங்கம் — காரணம் — கரணம் முதலிய சம்பந்தங்களு மொன்று மில்லாது, கெடுதியாகிய தத்துவங்களை அடக்கல் வேண்டும்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

48. உடம்பின் அருமை

இந்த உடம்பை அலக்ஷியம் பண்ணாமல் பொன்னைப்போல் பார்க்க வேண்டும்.

தேகத்தைத் திறந்து வைத்திருத்தல் ஆகாது :

ஆண் பிள்ளையின் தேகத்தில் மூன்று இடங்களில் சத்துண்டு. அவை 1. மண்டையின் மூளை, 2. கொப்பூழ், 3. இலிங்கத்தின் கீழ்ப் புறம். **பெண்பிள்ளைக்குத்** தேகத்தில் சத்து நான்கு இடங்களில் உண்டு. அவை 1. மண்டையின் மூளை, 2 ஸ்தனங்களின் கீழ், 3. கொப்பூழ், 4. குய்யம். தேகத்தைத் திறந்து வைத்திருத்தல் ஆகாது; **சத்து காய்ந்துபோம்.**

49. காயமே கோயில்

கிழக்கு—முகம், மேற்கு — கால், வடக்கு—வலதுகை, தெற்கு— இடதுகை, கொடிமரம்—தொப்புள், கொடி மரத்தின் அளவு — உள் நாக்கு, பலிபீடம்—வயிற்றின்மேடு, நந்தி — ஆணவம் முதலிய மலங்கள் உள்ள பசு, சிவலிங்கமே — மூலாதாரத்தின் உள்ளங்கம்.

பூர்வ ஜென்மம் உத்தர ஜென்மம் :

பூர்வ ஜென்மம் என்பது—**கர்ப்பகோளவாசம். உத்தரஜென்மம்** என்பது **ஜனன காலம்.**

கடவுள் ஆன்ம வியாபகமாகிய மனித தேகத்தில் காரியப்படுவது உத்தமமாக இருக்க, சிலாவிக்கிரக பூத தாரு முதலியவைகளில் கடவுளை வெளிப்படுத்திக் கொள்வது **மந்தஞாயம்.** அதில் கடவுள் தோன்றி அனுக்கிரகிப்பதாகச் சொல்லுவது **ஜாலம்.** காய்ந்த கட்டையினிடத்தில் அக்கினி அதிசீக்கிரம் பற்றுதல் போல், பக்குவர்களாகிய ஜீவர்களிடத்தில் கடவுள் அருள் வெளிப்பட்டால், சுத்தமாதி மூன்று தேக சித்தியும் அத்தருணமே வரும். பக்குவமில்லாதவர்க்கு அருள் செய்தாலும், வாழையினிடத்தில் அக்கினி செய்வது போலவாம். ஆதலால், கடவுள் அருள் வெளிப்படுவதற்கு முன் அபக்குவர்கள் தங்கள் செயற்கையாகிய ராகத் துவேஷாதி அசுத்தங்களைப் போக்கிக் கொள்வது உத்தமம்.

50. சித்திவகை மூன்று

சித்தி வகை :— கருமசித்தி, யோகசித்தி, ஞானசித்தி, என மூன்று வகை.

1. கர்ம சித்தியாவது :—

அணிமா — துரும்பை மேருவாக்குகிறது; **மகிமா**—மேருவைத்

துரும்பாக்குகிறது; **கரிமா**—மேருவை ஒன்றுமில்லாமல் செய்கிறது; **லகிமா**—ஒன்றுமில்லாத இடத்தில் அனேகங்களாகச் செய்கிறது; **ஈசத்துவம்**-குளிகை வல்லபத்தா லெங்கும் செல்லுகிறது; **பிராகாமியம்** — பரகாயப் பிரவேசம்; **வசித்துவம்** — எழுவகைத் தோற்றமாகிய, 1. தேவ, 2. மானுஷ்ய, 3. நரக, 4. மிருக, 5. பக்ஷி, 6. ஊர்வன, 7. விருக்ஷம், முதலியவற்றைத் தன் வசப்படுத்துகிறது;

தேகத்தைக் கல்பசித்தி செய்து கொள்ளுதல்; அபரமார்க்கி; சதாசிவாந்த அனுபவம்; சதாசிவ கால வரை; **பிரேதத்தை உயிர்ப்பித்தல் ;** சித்தி காலம் மூன்றேமுக்கால் நாழிகை முதல் மூன்றேமுக்கால் வருஷத்திற்குள்.

2. யோக சித்தி விவரம் :—

64 சித்திகளையும் தன் சுதந்தரத்தில் நடத்துகிறது.

சங்கல்ப குளிகை ; பிராண கல்பதேகி ; பிரம காலம் ; பராபர மார்க்கி ; **சித்திகாலம், 12 வருஷ முதல் 108 வருஷத்திற்குள் ;** புதைத்த தேகத்தை **நாசமடையாமுன் உயிர்ப்பித்தல்.**

3. ஞான சித்திகளின் விவரம் :—

அறுபத்து நாலாயிரம் சத்திகளையும் தன் சுதந்தரத்தில் நடத்துகிறது; 688 கோடி பேதமாகிய மகாசித்திகளையும் தன்னிஷ்டம்போல் நடத்துகிறது; **காலம் கடந்தது;** அடிநிலை, முடிநிலை, சுத்த கர்ம, சுத்த யோக, சுத்த ஞான, **சித்தி வல்லபங்களைத் தன் சுதந்தரத்தால் நடத்துகிறது.**

இந்து வேதாகமம் :

இந்து வேதாகமங்களில் மாத்திரந்தான் **ஏமசித்தி, ஞானசித்தி** முதலிய சித்திகளைச் சொல்லியிருக்கின்றது. மற்ற எந்தச் சமயங்களிலும் மேற்படி சித்திகளையும் **சாகாத கல்வியையும்** சொல்லவில்லை. ஒருவேளை அப்படி யிருக்கிறதாகக் காணப்படுமாகில், அது இந்து வேதாகமங்களில் சொல்லியிருப்பதின் ஏகதேசங்க ளென்பது உண்மை.

51. சகலர், விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர்

1. **சகலர்** :—1. இயற்கையாகிய ஆணவம், 2. இயற்கையில் செயற்கையாகிய மாயை, 3. செயற்கையாகிய காமியம் அல்லது கர்மம்—**இம் மூன்று முள்ளவர்.**

2. **பிரளயாகலர்** :—1. இயற்கையாகிய ஆணவம், 2. இயற்கையில் செயற்கையாகிய மாயை—**இவ்விரண்டு முள்ளவர்.**

3. **விஞ்ஞானகலர் :—1. இயற்கையாகிய ஆணவ மாத்திரம் உள்ளவர்.**

சகலர்—ஜீவர்கள். **பிரளயாகலர்**—கல்பதேகிகள். **விஞ்ஞான கலர்**—காலாதீதர்கள். சுத்தம் 9, அசுத்தம் 9, ஆக 18.

ஜீவன் முக்தன் — ஞானசித்தன் :

ஜீவன் முக்தன்—**மனோசாக்ஷி. ஞானசித்தன்—ரோமத்துக்கு ரோமம் சாக்ஷி.** எங்கும் சுற்றுதல் இவர் தொழில்-யாவுமாய் நிற்றலே.

52. தேகவகை மூன்று

சுத்தமாதி மூன்று தேக விவரம் :—**சுவர்ணதேகம், பிரணவ தேகம், ஞானதேகம்.**

1. சுவர்ண தேக விவரம் :—காரியரூபம், பரதேகம், பர வுணர்ச்சி, பர அறிவு, பரத்துவம், பொன்வண்ணம், 12-வயது பருவும்—நரை, திரை, பிணி, மூப்பு, மலம், ஜலம், வேர்வை, ஆகாரம், நித்திரை, தாகம், சாயை **முதலியன இல்லாமை,**—ரோம வளர்ச்சி தாழ்ச்சி யில்லாமை,— அபரஞ்சிமாற்று, கர்மசித்தி, கல்பதேகி, அபரமார்க்கி.

2. பிரணவ தேகம் :—காரிய காரண ரூபம், பரம்பர தேகம் பரம்பர உணர்ச்சி, பரம்பர அறிவு, பரம்பர தத்துவம், 16 முதல் 108 வரையில் மாற்று, — 5 முதல் 8 வயது, — உரைபடாதது, தேகம் தோற்றும்—பிடிபடாது, சர்வ சித்தி, பிராண கல்பதேகி, பர அபர மார்க்கம்.

3. ஞான தேகம் :—காரணரூபம், **எங்கும் பூரணவியாபகம்,** பராபர அறிவு, பராபர தத்துவம், அளவுகடந்த மாற்று, சப்தமய தரிசனம், சர்வ மகா சக்தி, சர்வ சுதந்தரம், உருவம் தோற்றியும் தோற்றாமலு மிருக்கும், **காலாதீதன்.**

ஞானசிருஷ்டி :—

இறந்தவர்கள் உயிர்பெற்று வரும்போது அது ஞானசிருஷ்டி ஆதலால், ஞானத்தோடு வருவார்களா ? முன்னிருந்த அறிவோடு தான் வருவார்களா ? என்றால்:—இந்த மானிடதேகம் ஆண்டவரது சிருஷ்டி அன்று, **மாயா சிருஷ்டி.** முன்னிருந்த ஞான அஞ்ஞானத் தோடுதான் வருவார்கள். ஆனால் கிஞ்சித்து ஞான விசேஷம் உண்டா யிருக்கும். ஆதலால், மீள தரிசன விசேஷத்தால் மந்தம் நீங்கி ஞானம் விளங்கும்.

53. சுவர்ண தேகிகளின் ஆயுள்

ஒரு மாற்றுள்ள சுவர்ண தேகிகள் வயது—நாலு லக்ஷத்து முப் பத்திராயிரம். (4,32,000)

இரண்டு மாற்றுள்ள சுவர்ண தேகிகள் வயது—எட்டு லக்ஷத்து அறுபத்து நாலாயிரம். (8,64,000)

மூன்று மாற்றுள்ள சுவர்ண தேகிகள் வயது—பன்னிரண்டு லக்ஷத்துத் தொண்ணூற்று ஆறாயிரம். (12,96,000)

நான்கு மாற்றுள்ள சுவர்ண தேகிகள் வயது — பதினேழு லக்ஷத்து இருபத் தெட்டாயிரம். (17,28,000)

ஐந்து மாற்றுள்ள சுவர்ண தேகிகள் வயது — நாற்பத்து மூன்று லக்ஷத்து இருபதாயிரம். (43,20,000)

ஐந்து பூதங்களின் பேதம் பன்னிரண்டு லக்ஷத்து இரண்டாயிரத்து எண்ணூற்று ஐம்பது கோடியாய் இருக்கின்றது.

(12,02,850,00,00,000)

54. அணுபக்ஷ சம்புபக்ஷ அனுபவ விவரம்

54. அணுபக்ஷ சம்புபக்ஷ அனுபவ விவரம்

ஐந்து மாற்றுள்ள சுவர்ணதேகி **பிரமன்;** வயது — நாலு லக்ஷத்து முப்பத்திரண்டாயிரம். (4,32,000)

ஆறு மாற்றுள்ள சுவர்ணதேகி **விஷ்ணு;** வயது — எட்டு லக்ஷத்து அறுபத்து நாலாயிரம். (8,64,000)

ஏழு மாற்றுள்ள சுவர்ணதேகி **ருத்திரன்;** வயது—பன்னிரண்டு லக்ஷத்துத் தொண்ணூற்று ஆறாயிரம். (12,96,000)

எட்டு மாற்றுள்ள சுவர்ணதேகி **மயேச்சுரன்;** வயது — பதினேழு லக்ஷத்து இருபத்தெட்டாயிரம். (17,28,000)

ஒன்பது மாற்றுள்ள சுவர்ணதேகி **சதாசிவன்;** வயது—நாற்பத்து மூன்று லக்ஷத்து இருபதினாயிரம். (43,20,000)

இவர் அணுபக்ஷத்தார்.

அணுபக்ஷத்தில் நாற்பத்து மூவாயிரத்து இருநூறு லக்ஷங் கோடி விந்து சத்தியின் அளவு; அளவிறந்த கோடி நாதத்தின் அளவு.

அணுபக்ஷத்தில் பரவிந்து சுத்தமாயையைக் கடந்தது; **பரநாதம்** சுத்த மகா மாயையைக் கடந்தது.

சம்பு பக்ஷத்தில் பிரமன், விஷ்ணு, ருத்திரன், மயேச்சுரன், சதாசிவன், விந்து, நாதம், பரவிந்து, பரநாதம் என்பவற்றில்:— பிரமன், விஷ்ணு,—சுத்த மகா மாயையைக் கடந்த ஞான அனுபவ பேதம்; ருத்திரன்,—**சித்** அனுபவம்; மயேச்சுரன், —**ஆனந்த** அனு

பவம்; சதாசிவன்—சத் அனுபவம்; விந்து—சிதானந்த அனுபவம்; நாதம்—சதானந்த அனுபவம்; பரவிந்து—சச்சிதானந்த அனுபவம்; பரநாதம்—சிவானுபவம். இவை ஒருவாறு.

55. சிருஷ்டிகளும் - பக்ஷபேதங்களும்

சிருஷ்டிகள் பக்ஷ பேதத்தால் அனந்த வகை. பக்ஷமாவன: அணுபக்ஷம், பரமாணுபக்ஷம், சம்புபக்ஷம், விபுபக்ஷம், பிரகிருதி பக்ஷம்—ஆக 5. இவற்றில் சம்பு விபு—இவ் விரண்டிற்கும் அபக்குவ மில்லை. மற்ற மூன்றிற்கும் பக்குவா பக்குவ முள.*

மேற்படி பக்ஷ சிருஷ்டி விசித்திரங்க ளாவன :—

அணுபக்ஷ அபக்குவ சிருஷ்டி, ஔஷதிகளாலும், பௌதிகங்களாலும், ஆகார மூலமாய், ஸ்திரீ, புருஷ சம்பந்தத்தோடு உண்டாக்குவது. மேற்படி பக்குவ சிருஷ்டியாவது—புருஷன் ஸ்திரீயைப் பார்ப்பதுபோல் தன் அஸ்தத்தால் ஸ்திரீயைத் தடவி ஊன்றி நோக்கிப் புருஷனோடு தேக சம்பந்தஞ் செய்வித்து உண்டாக்குவது. பரமாணுபக்ஷ அபக்குவ சிருஷ்டி — தேகத்தைக் கரத்தால் பரிசித்து ஊன்றிப் பார்த்தவுடன் கரு தரித்தல். மேற்படி பக்ஷத்தில் பக்குவம் — தன்னைப் பார்த்தவுடனே புணர்ச்சி யன்றிக் கரு தரித்தல். சம்பு பக்ஷம்—வாக்கினால் சொன்னவுடன் கரு தரித்தல். பிரகிருதி பக்ஷத்தார்—சங்கல்பித்த மூன்றேமுக்கால் நாழிகைக்குள் பிண்டம் கீழ்த் தோன்றுதல். விபு பக்ஷ சிருஷ்டி — பார்த்தவுடன் திரண முதலானவற்றையும் நரனாகச் செய்வித்து அநேக விசித்திரங்கள் உண்டுபண்ணுவது. மேற்படி சிருஷ்டிகள் பல ; வேதாகமங்களிலேயும் பலபட விரிந்தன.

இந்து வேதத்தின் முக்கியாம்சத்தைக் கவனிக்கவும். **கிறிஸ்தவர்கள்** ஏழு நாளில் இந்த உலகத்தைப் படைத்ததாகச் சொல்லுவதின் உண்மை—அதுவல்ல, யாதெனில்:—சில அனுபவ விஷயங்களை அது விரிக்கின்றது; கைநொடிப் பொழுதில் 60-ல் 7 பாகம் ஆகிய 7 கலையில் முடிந்தது. மேற்படி கலைகளாவன :—பெண் பாகத்தில் 4, ஆண் பாகத்தில் 3—ஆக 7. ஒவ்வொரு கலையில் ஒவ்வொரு தாது அணுவாய்ச் சேர்ந்து, 7-வது கலையில் கரு சம்பூரணமாய்ச் சப்த தாதுவுங் கூடிய பிண்டமாகும்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

---

* இதற்குப் பிரமாணம் :—

1. " அடர்மலத்தடையால் தடையுறும் ".
2. " தடையுறுப் பிரமன் விண்டு ".

(திருவருட்பா—6-ந் திருமுறை—பதிகம் 46. திருவடி நிலை, பாட்டு, 3, 2.)

56. தேகம் நீடிப்பதற்குத் தீபப் பிரமாணம்

தேகம் நீடிப்பதற்குத் தீபப் பிரமாணம்:—1. அகல்—**தேகம்**; 2. எண்ணெய்—**இரத்தம்**; 3. திரி—**சுக்கிலம்**; 4. பிரகாசம்-**ஆன்மா** ஆதலால்,

மேல் குறித்த தீபத்தினது திரியைத் தூண்டிவிட்டாலும், காற்றுள்ள இடத்தில் வைத்தாலும், காற்றில்லா இடத்தில் வைத்தாலும், பெருந்தீபச் சமீபத்தில் சேர்த்தாலும், விட்டில், பிரமரம், மூஷிகம், மார்ச்சாலம் முதலிய அஜாக்கிரதையாலும், தீபம் நஷ்டமாகும்.

புத்திமானிடத்தில் தீபத்தினது உபகரணங்களைக் கொடுத்து, ஒரு நாளைக்குத் தீபம் பார்க்கச் சொன்னால், புத்திவிசாலத்தால், மேல்குறித்த அஜாக்கிரதையின்றி, தகளிக்குச் சூடேறாமலும், எண்ணெயில் அழுககு ஏறாமலும், திரிக்குத் தூசு, இறுகல், தளர்ச்சி, பருமன் இவைகளில்லாமலும் சிறு திரி போட்டு, அடிக்கடி தூண்டாமல், தீபத்தை மற்றொரு தினமு மிருக்கச் செய்விப்பான். மேல் குறித்த குற்றங்களோடு தீப மேற்றினால், பதினைந்து விநாடி அல்லது கணம்—இதில் சிட்டம் கட்டுவது இயற்கை. தூசு போக்கி வைத்தால், பதினைந்து நிமிஷத்திற் கொருவிசை சிட்டங்கட்டும். "விசேஷ அறிவுடையவன் லோகம் முதலியவற்றில் தீபம் வையாது, வைர படிகங்களில் அமைத்த தீபத் தகளியில், மேல்குறித்த தீப உபகரணங்களைத் திராவகமாக்கி, **சுத்தாக்கினியால்** பிரகாசமுண்டாக்குவன்." அப்போது சிட்டமும், பிரகாச நஷ்டமும் நேரிடாது. ஆதலால், நம்முடைய தேகத்தில் சுக்கிலமாகிய திரியை விசேஷம் தூண்டி, அடிக்கடி பெண்ணிடத்தாகிலும், வேறு தந்திரத்தாலாயினும், செலவு செய்து விட்டால், சுக்கிலமாகிய திரி போய் **ஆயுளாகிய** பிரகாசம் நஷ்டமாய்விடும். ஆனால் சிட்டத்தை மாத்திரம் நீக்கவேண்டுமாதலால்—தொள்ளாயிரத்து அறுபது (960) நாழிகைக் கொருதரம் தேக சம்பந்தஞ் செய்து—ஆபாசப்பட்ட சிட்டமாகிய சுக்கிலத்தை—வெளிப்படுத்தி விடவேண்டும். இது மந்தனுக்கு. அதிதீவிர பக்குவியாய், மேல் குறித்த வண்ணம் **கடவுளிடத்தில் இலக்ஷியமும், ஜீவர்களிடத்தில் தயவு** முடையவனுக்கு சிட்டம் போன்ற சுக்கிலாபாசம் நேரிடாது: **தேகம் நீடிக்கும்.**

ஜாக்கிரதை :—

ஜீவன் என்கிற தீபத்துக்குச் **சுக்கிலம்**—திரி; **இரத்தம்**—எண்ணெய். ஆகையால் சுக்கிலமாகிய திரியை விசேஷம் தூண்டிச் செலவு செய்துவிட்டால் ஆயுள் நஷ்டமாய்விடும். ஆனால் சிட்டத்தை மாத்திரம் எடுத்துவிட வேண்டியது. அதாவது 16 தினத்திற்கு ஒரு தரம் தேக சம்பந்தஞ் செய்து ஆபாசப்பட்ட சுக்கிலத்தை வெளிப்படுத்திவிட வேண்டும். ஆசானுடைய அல்லது, ஆண்டவருடைய திருவடியில் சதா ஞாபக முடையவனுக்குக் கோசத் தடிப் புண்டாகாது. ஆகையால்,

தேகசம்பந்தம் ஏகதேசத்திற் செய்யலா மென்றது மந்த தரத்தை யுடையவனுக்கே யன்றி, அதிதீவிர பக்குவிக் கல்ல.

57. தேக நஷ்டத்தின் முக்கிய காரணங்கள்

இந்த உலகத்தில் மனிதர்களுக்குத் தேகம் சீக்கிரத்தில் நஷ்டம் அடைவதற்குக் காரணம் **இரண்டு**. அவையாவன :—**ஆகாரம், மைதுனம்**. ஆகாரத்தால் **ஒன்பதுபங்கு** நஷ்டமும், மைதுனத்தால் **ஒருபங்கு** நஷ்டமும் உண்டாகிறது. எப்படியெனில்:—பிண்ட உற்பத்தியின் காலம் தொடங்கி இறந்துபோகிற பரியந்தம் ஆகாரம் உண்டு. இது இயற்கை. சிசு, வாலிபம், விருத்தாப்பியம் — இந்தப் பருவங்களில் மைதுனம் கிடையாது. கௌமாரம், யௌவனம் — இந்த இரண்டு பருவங்களில் மாத்திரம் மைதுனம் உண்டு. இந்தப் பருவங்களிலும், நோயாலும், துக்கத்தாலும், தரித்திரத்தாலும், பசியாலும், பயத்தாலும், வேறு அனந்தவகையால் உண்டாகும் துன்பங்களாலும், மைதுனம் தடைபடும். இந்தக் காலத்திலும் ஆகாரம் உண்டு. பொருந்தல் ஏகதேசம். நஷ்டமும் அப்படியே யிருக்கிறது. ஆகார விஷயத்தில், அதிக்கிரமம், அக்கிரமம், அஜாக்கிரதை, அசாதாரணம் இப்படிப்பட்ட உணவுகளை நீக்கி, **சுத்த சத்துவ ஆகாரங்களைப்** புசித்து, ஆயுள் விர்த்தி செய்துகொள்வது **சுத்த சன்மார்க்க ஏற்பாடு**.

நம்மை நஷ்டஞ் செய்வன நான்கு. அவை யாவன :—

ஆகாரம் 1, மைதுனம் 2, நித்திரை 3, பயம் 4,—ஆகிய இந் நான்கிலும் அதிக ஜாக்கிரதையா யிருக்கவேண்டும். இந்த நான்கிலும் முக்கியமானவை—**ஆகாரம், மைதுனம்**. ஆதலால், இவ்விரண்டிலும் அதனிலும் அதிக ஜாக்கிரதையோடு இருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டிலும் **முக்கியமானது — மைதுனம்**. ஆதலால், இந்த விஷயத்தில் எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும்—அதிக ஜாக்கிரதையா யிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இராவிடில், **தேகம்** அதிசீக்கிரத்தில் போய் விடும்; பின்பு முத்தி அடைவது கூடாது. "முத்தியடைவதற்கு இம் **மானிட தேகமே** தக்கதாயும், வேறு தேகத்தா லதை யடைவது அரிதாயும் இருப்பது" — ஆதலால், எவ்விதத்தா லாயினும் தேகம் நீடித் திருக்கும்படி பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

துர் மரணங்கள் :

ஜீவர்களுக்கு, வாந்தி பேதி, மாரடைப்பு, முதலியவற்றால் நேரிடும் துர்மரணங்கள், ஆகாரக் குறைவாலும், மிகுதியாலும், அக்கிரம அதிக்கிரமத்தாலும், பொருந்தலாலும் — இவைபோன்ற பலவகைக் கெடுதியாலும் உண்டாகின்றன.

58. இல் வாழ்வானுக்கு ஞாயம்

மைதுனம் ஊற்றுக்கேணி ஞாயத்தை ஒத்திருக்கின்றது. அதாவது, ஊற்றுக்கேணியை இடைவிடாமல் 10 தினம் இறைத்தால், அதன் வருவாய் குறைந்து, அதில் ஜலமில்லாமல்போய்ப் பிரயோஜனப்படாது. அன்றியும், இறைக்காத ஊற்றுக்கேணியிலுள்ள நீரிலழுக்கேறி, அதின் வருவாய் அடைபட்டு, அதின் சுரப்பு நின்றுவிடும். பின்பு அந்தக் கேணியிலுள்ள ஜலம், சூரிய உஷ்ணத்தினல் கிரகிக்கப்பட்டு ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடும்.

இதுபோல் இடைவிடாது மைதுனஞ் செய்தால், இந்திரியத்தின் வருவாய் குறைந்து, **அருமையாகக் கிடைத்திருக்கின்ற தேகம்,** அதிசீக்கிரத்தில் போய்விடும். மைதுனம் எந்தக் காலத்தும் இல்லாதிருத்தலினுலும் மேல்குறித்த ஊற்றுக்கேணி ஞாயத்தால் கேடுண்டு. அதாவது மைதுனம் எந்தக் காலத்திலு மில்லாதிருத்தலினல், இந்திரியத்தின் தன்மை கெட்டு, அதனல் அவ்விந்திரியத்தின் வருவாயடைபட்டு, மிகுந்திருந்த அவ்விந்திரியமும் உஷ்ணத்தினல் வற்றிவிடும். பின்பு தேகம் உடனே போய்விடும்.

59. ஞானம்

ஞான மென்பது — மூன்று வகைப்படும். அவை :—**உபாய ஞானம், உண்மை ஞானம், அனுபவ ஞானம்.**

இவற்றின் தாத்பர்யம் :

நக்ஷத்திரப் பிரகாசம்போல் தோன்றிய ஜீவ அறிவே—**உபாய ஞானம் ;**

சந்திரப் பிரகாசம்போல் தோன்றி அறியும் ஆன்ம அறிவே — **உண்மை ஞானம் ;**

எல்லா வஸ்துக்களையும் தெரிந்து அனுபவிக்கச் செய்கின்ற சூரியப் பிரகாசம் போன்ற கடவு ளறிவே — **அனுபவ ஞானம்.**

ஒரு வஸ்துவை அதன் நாம ரூபமின்றிக் காண்பது இந்திரியக் காட்சி, இந்திரிய அறிவு; கூடமாக அறிதல் கரணக்காட்சி, கரண அறிவு; இன்னதென்று தெரிதல் ஜீவக்காட்சி, ஜீவ அறிவு; எதையுந் தானுக அறிதல் ஆன்மக்காட்சி, ஆன்ம அறிவு; இதற்குத் தோன்றுமறிவு 1, தோற்றுமறிவு 1, தோற்றுவிக்குமறிவு 1, பதியறிவு 1. ஆக — 4.

ஆதலால், ஒரு வஸ்துவினிடத்தில் பற்றுதல் **அவா** ; அதை அனுபவிக்க வேண்டுமென எழுந்தது **ஆசை;** அதன் மய மாதல்

காமம்; அதைத் தன் வசப்படுத்த எழுவது மோகம்; எந்த வஸ்து விடத்திலும் மோக மாதிக ளின்றி அவா மயமாய் நிற்றல்வேண்டும்.

தன்னையும் தனக் காதாரமான தலைவனையும் கூடஸ்தனையும் தெரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஞானம் :— பரஞானம் — அபரஞானமென இரண்டு.

1. பரஞான மென்பது :— முன்,—சாத்திர ஞானம் அல்லது ஞானம், வாசா கைங்கரியம், சாதனம், வாச்சியார்த்தம்.

2. அபரஞானமென்பது :—பின்,—அனுபவ ஞானம், சாத்தியம், லக்ஷியார்த்தம். மேலும் பரம் முன், அபரம் பின்; சாத்திரம் முன், அனுபவம் பின்; சாதனம் முன், சாத்தியம் பின். ஆதி முதல், அந்தம் கடை, அநாதி — ஆதி அந்த மில்லாதது.

60. முக்குணம்

முக்குண வகை :—

சத்துவம், ராஜசம் தாமசம் என்று குணங்கள் 3. ஒவ்வொன்றிலும் 3 சேர்ந்து 9 ஆயின. இந்த 9-ம் சுத்தம் அசுத்தம் என்னும் பேதத்தால் 18 ஆயின. "equanimity" [illegible]

தானுக நிற்றல் சத்துவகுணம் 1; ராகத் துவேஷ சம்பந்த முடையது ராஜசம் 2; சோம்பலாதி ஜீவ இம்சைக் கிடமைவது தாமசம் 3.

ஆன்மாவின் செயற்கை — ரஜோ தமங்கள்.

ஆன்மாவின் இயற்கை — சத்துவம்.

ஜனன — மரண ஏது செயற்கையா லுண்டாம்; இயற்கையால் சிவா னுபவம் பெறலாம். இதை விரிக்கில், ஒவ்வொன்றும் மும் மூன்றாகும், அனந்தமுமாம்.

அவஸ்தை மூன்று :—

அவஸ்தை மூன்று:—ஜாக்கிரம் சொப்பனம், சுழுத்தி. இவற்றில் உள்ளம் பித்த உஷ்ணத்தோடு கூடி லலாட ஸ்தானத்தில் நிற்பது ஜாக்கிரம்; சொப்பன மாவது : உள்ளம் வாத நாடியோடு கூடிக் கண்ட ஸ்தானத்தில் இருப்பது; சுழுத்தி யாவது : உள்ளம் சிலேத்தும நாடியோடு கூடி மார்பு ஸ்தானத்தில் நிற்பது.

மும்மலங்கள் :—

1. ஆணவம், 2. மாயை, 3. கன்மம், என மலம் மூன்று. இதில் பக்குவம் மூன்று, அபக்குவம் மூன்று — ஆக ஆறு. இவை ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்றாக விரிதலின் 18 ஆம். இந்தக் கன்ம பேதத்தால் அருட்சத்தியின் சமுகத்தில் எழுவகைத் தோற்ற முண்டானது. மேற்படி கன்ம மலத்தால், சிருட்டி உண்டாகும் விவரம் ஒருவாறு:

பக்குவ ஆணவம், பக்குவ மாயை — இவ்விரண்டினாலும் விஞ்ஞான கலா பேதம். அபக்குவ மாயை, அபக்குவ கன்மம், அபக்குவ ஆணவம் கூடியது — தேவ நரக பைசாசங்கள். பக்குவ மாயை, அபக்குவ கன்மம் கூடியது — ஜீவர்கள். அபக்குவ கன்மம், அபக்குவ கன்ம ஆணவம், அபக்குவ கன்ம மாயை—இவை கூடியது — தாவர உயிர்கள். இதை விரிக்கில் பெருகும்.

வாக்கு நான்கு என்பது — யாதெனில் :—

1. அபர வாக்கு, 2. பர வாக்கு, 3. துரிய வாக்கு, 4. அனுபவ வாக்கு. இவற்றில் **அபரம்** ஸ்தூல வாக்கு, **பரம்** அசரீரி வாக்கு, **துரியம்** அறிவில் விளங்குவது, **அனுபவம்** யாவுமாய் விளங்கித் தோன்றுவது.

தீக்ஷை என்பது — யாதெனில் :—

தீ — மலம், க்ஷை — ஒழிவு. தீக்ஷை — மல ஒழிவு.

61. ஆணவமல நிவர்த்திக்கு வழி

மனுஷ்ய வல்லபத்தால் தனக்கிருக்கிற அசுத்தங்களை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளக் கூடுமா வென்றால் :—

இது நல்லது — இது கெட்டது என்று பகுத்தறியும் ஞானத்தால், விஷய வாசனையில் கரணங்களைச் செல்லவொட்டாமல் தடுக்கக் கூடுமே ஒழிய, நிவர்த்திக்கக்கூடாது. அது ஆண்டவ ரருளால் **சுத்த தேகம்** பெற்றவர்களால்தான் முடியும். அது அருளொளி கிடைத்தால் அத்தருணமே சுத்தக் கரணமாய் நிற்கும். அசுத்தம் வருவதற்குக் காரணம் யாதெனில்—செம்பிற் களிம்பு இயற்கை—அதுபோல், ஆன்மாவிற்கு ஆணவம் இயற்கை. செம்பிலே களிம்பு இயற்கையாயுள்ளதைப் **பரிசன வேதியினால்** நிவர்த்தித்து ஏமமாக்குவதுபோல், மாயா காரியமான இந்தத் தேகத்தின்கண் உள்ள ஆன்ம இயற்கையாகிய ஆணவ மலம் ஆண்டவ ரருளினால் நீக்கப்பெற்று சுத்த உடம்பாக்கிக் கொள்ளலாம். ஆண்டவர் அருள் அடைவதற்கு நாம் இடைவிடாது, நன்முயற்சியின்கண் பழகுதல் வேண்டும்.

இதற்குப் பிரமாணம் :—

"**ஓடாது** மாயையை நாடாது நன்னெறி
ஊடா திருவென்றீர் வாரீர்
வாடா திருவென்றீர் வாரீர்"

௬-ந் திருமுறை — கீர்த்தனை 140 — பாட்டு 96.

62. த ர் ம ம்

தர்மமென்பதற்குப் பொருள் :— ஜீவ தர்மம், குல தர்மம், சாஸ்திர தர்மம், ஆசார தர்மம், ஆசிரம தர்மம், ஜாதி தர்மம்

முதலியவாக விரியும். இதில் அதினுண்மை, அதின் தன்மை என இரண்டு. அதின் தன்மை யென்பது — அதின் சுபாவம், சுபாவ மென்பது — இயற்கைக் குணம், அது வென்பது — **ஆன்மா.** ஆதலால், ஆன்மாவுக்கு இயற்கைக் குணம் — **தயை ;** ஆன்மாவின் இயற்கை யென்பதே தர்மத்திற்குப் பொருள் ; ஆன்ம இயற்கையோடு இருந்தால் சிவமாகலாம். இதைப் பலவாகத் தர்மமென்று பெயரிட்டார்கள். "அருள்வெளியாகிய ஆன்ம இயற்கையால் சிவானுபவத்தைப் பெறுவது உண்மை." இதற்கு வேதாகமங்களில் பலபட விரிந்த நாமங்கள் அனந்தம். அவற்றில் சில:—அருட்சத்தி, அருள் வெளி, விருஷபம், தர்மதேவதை, அறுதி யியற்கைக் குணம், பர ஞானம், அகர வுகரம், அருள் நடம், அன்பு, ஆன்ம நெகிழ்ச்சி, ஆன்ம அசைவு, சுத்த தத்துவம், ஆன்ம அறிவின் பேதம் — என இதை விரித்தார்கள். அருள்வடிவாய்ச் சிவமாகிப் பின்ன மின்றிப் பூரணமா யிருப்பது **நிரதிசயானந்தம்.** ஆனந்தமென்பது—சந்தோஷம், நிரதிசய மென்பது—ஆனந்த மின்மை. ஜீவர்களுக்குத் திருப்தி யின்பத்தை நேர்ந்தவரையில் செய்வது — **ஆனந்தானுபவம்.**

கற்ப பேதம் என்பதன் பொருள் :—

கற்ப பேத மென்பது கடவுள் இடபவாக னாரூடராய் உலகத்தி லெழுந்தருளிக், காட்சி கொடுத்தருளுங் காலம். இடப மென்பதற்குப் பொருள் — **தர்ம சுவரூபம்.** தர்மமென்பது—**காருண்யம், தயவு, அருள்.** ஆதலால், அருள் வடிவமான ஆன்மாலய உலகமான தேசத்தின் அனுபவ ஞானம் தோன்றுதல்.

பரோபகார மென்பது யாது ?

தேகத்தாலும், கரணத்தாலும், இந்திரியத்தாலும், திரவியத்தாலும் ஆன்மாக்களுக்கு உபகரித்தல். திரவியம் நேராதபட்சத்தில், திரிகரண சுத்தியாய் **ஆன்மநேய** சம்பந்தமான தயா விசாரத்தோடு எல்லாச் சீவர்களினது வாட்டத்தைக் குறித்தும் பிரார்த்தித்தல்.

எல்லா உயிரையும் பொதுவாய்ப் பார்ப்ப தென்பது :—

தனக்குள்ள ஆகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டுத் தான் பட்டினி யிருப்பதல்ல. அப்படி இருந்தால் பாவம். வந்தவர்களின் பசி அறிந்து, தாங்காதவர்களாகில் — தனது ஆகாரத்தைக் கொடுத்தும், சகிப்பார்கள் ஆகில் — எவ்வகையிலாவது முயற்சித்தும் பசியைத் தணிக்கவும். அதற்கும் இடமில்லையாகில், பச்சாத்தாபத்துடன் கடவுளைப் பிரார்த்தித்து இன்சொல்லினால் இனிக்கச் செய்து, தான் கெட்டிருப்பதே மேலான புண்ணியம்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

63. குளிகைமணி—ஒன்பது

குளிகை மணி ஒன்பதின் விவரம்:—**1. பரம்பரமணி**—அண்டத்தையும் அண்ட வஸ்துக்களையும் காட்டுவது. **2. பராபர மணி** — பிண்டத்தையும் பிண்ட வஸ்துக்களையும் காட்டுவது. **3. அரும்பெறன் மணி**—நினைத்ததை நினைத்தபடி அருளுவது. **4. ககனமா மணி** — விண்ணுலக வஸ்துக்களை ஆட்டிவைக்கும். **5. சர ஒளி மணி**—மண்ணுலகையும் மண்ணுலக வஸ்துக்களையும் ஆட்டிவைக்கும். **6 கலை நிறை மணி**—எல்லா வுலகத்தும் உலாவுதல். **7. வித்தக மணி**—சர அசர வஸ்துக்களிடம் விளங்குவது. **8. சித்தி செய் மணி**—மகாசித்திகளை நடத்துவது. **9. வளரொளி மணி—அழியாப் பெருவாழ்வு அளிப்பது.**

அண்டமு மதன்மே லண்டமு மவற்றுள்
பண்டமுங் காட்டிய **பரம்பர மணியே**
பிண்டமு மதிலுறு பிண்டமு மவற்றுள
பண்டமுங் காட்டிய **பராபர மணியே**
நினைத்தவை நினைத்தவை நினைத்தாங் கெய்துற
அனைத்தையுந் தருமோர் **அரும்பெறன் மணியே**
விண்பத மனைத்து மேற்பத முழுவதுங்
கண்பெற நடத்துங் **ககனமா மணியே**
பார்பத மனைத்தும் பகரடி முழுவதுஞ்
சார்புற நடத்துஞ் **சரவொளி மணியே**
அண்டகோ டிகளெலா மரைக்கணத் தேகிக்
கண்டுகொண் டிடவொளிர் **கலைநிறை மணியே**
சராசர வுயிர்தொறுஞ் சாற்றிய பொருடொறும்
விராவியுள் விளங்கும் **வித்தக மணியே**
மூவரு முனிவரு முத்தருஞ் சித்தருந்
தேவரு மதிக்குஞ் **சித்திசெய் மணியே**
தாழ்வெலாந் தவிர்த்துச் சகமிசை யழியா
வாழ்வெனக் களித்த **வளரொளி மணியே**
நவமணி முதலிய நலமெலாந் தருமொரு
சிவமணி யெனுமருட் **செல்வமா மணியே**

(அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்)

நவநிலை என்பது:—

அனுபவ மார்க்கம்: 1, விந்து; 2. நாதம்; 3. பரவிந்து; 4. பரநாதம்; 5, திக்கிராந்தம்; 6. அதிக்கிராந்தம்; 7. சம்மௌனம்; 8. சுத்தம்; 9. அதீதம். ஆக 9.

ஒளி:—

1. பிண்டவொளி; 2. அண்டவொளி; 3. ஆன்ம ஒளி; 4. அக்கினி ஒளி; 5. ஜீவவொளி; 6. சூரிய ஒளி; 7. மன ஒளி; 8. சந்திர ஒளி; 9. கண்ணொளி; 10. நட்சத்திர ஒளி ஆக பத்து.

64. பஞ்ச மகா பாதகங்கள்

1. **கள்**, 2. **காமம்**, 3. **கொலை**, 4. **களவு**, 5. **பொய்** இவ்வைந்தும் கொடிய துக்கத்தை உண்டுபண்ணும். இவ்வைந்திலும் **கொலை** விசேஷ பாவம். எனினும், 1. **கள்** உண்டவனுக்கு 2. **காமம்** உண்டாகாமலிருக்காது, 3. **கொலை** செய்யத் துணிவு வாராமலிராது, 4. **களவு** செய்யாமலிரான், 5. **பொய்** பேச அஞ்சான். ஆகையால், இந்த ஐந்தையும் ஒழிக்கவேண்டியது அவசியம். இதில் ஒன்றை அடைந்தவனானாலும் அவனை மற்றவை தொடராமலிரா.

65. பஞ்ச கவ்யத்தின் உண்மை

பஞ்ச கவ்யத்தின் உண்மை யாதெனில்: — கோ **மயம்**, கோ **ஜலம்**, கோ **கிருதம்**, கோ **ததி**, கோ **க்ஷீரம்**—இவை ஐந்து. இவற்றின் **குணம்**:—கோ மயத்தால்—பிருதிவி சுத்தி, கோ ஜலத்தால்—ஜல சுத்தி, கோ கிருதத்தால்—அக்னி சுத்தி, கோ ததியால்—வாயு சுத்தி, கோ பயசால்—ஆகாச சுத்தி. இதுபோல் **பிண்டத்தில்**, பிருதிவியாகிய தேகத்திலுள்ள, குருக்களையும், அசுத்த மலங்களையும், கோ மயம் போக்கும்; நீர்க்கட்டு, கோவை முதலியவற்றை கோ ஜலம் போக்கும்; உஷ்ண ஆபாசம் முதலியவற்றை கோ கிருதம் போக்கும்; அதுபோல், வாயுவின் கெடுதியாகிய மல பந்த முதலியவற்றை கோ ததி போக்கும்; ஆன்மாவாகிய பிராணச் சோர்வை கோ க்ஷீரம் போக்கும்; மேலும் பசு மிருகத்தின் ஆகாரமாகிய விருக்ஷத்தின் மூலாதி பலங்களே **பஞ்ச கவ்யங்களாம்.**

66. காயத்ரி

காயத்ரி: — கா—ய — த்ரி. **கா** — ஜல தத்துவமாகிய ஸ்தூல தேகம், பிரம ஸ்வரூபம். **ய**—வாயு தத்துவமாகிய சூக்ஷ்ம தேகம், விஷ்ணு ஸ்வரூபம். **ஆ** — அக்னி தத்துவமாகிய காரண தேகம், ருத்ர ஸ்வரூபம். **த்ரி**—மூன்று. அதாவது, மேற்குறித்த மூன்று தேகங்களின் **ஸ்வரூப, ரூப, சுபாவ** குணங்களை **ஐயம், திரிபு, மயக்க** மின்றிக் கடந்தால், ஜனன மரண சாகரம் நீங்கி நித்தியர் ஆவோம். எப்படியெனில்:—காயத்ரி மந்திரத்திற்குப் பாதம் மூன்று. பாதம் ஒன்றிற்கு வர்ணம் எட்டு. ஆக மூன்று பாதத்திற்கும் வர்ணம் இருபத்து நான்கு. பாதம் மூன்று என்பதன் குறிப்பு ஜீவர்களுக்கு மலம் மூன்று.

வருணம் இருபத்து நான்கு என்பதன் குறிப்பு:—

இரு=**இரண்டு**, — 1. ஜீவகாருண்யம், 2. தத்துவ விசாரம் ஆகிய இரண்டையும்; **பத்து**=பற்று, பிடி, பற்றினால்; **நான்கு**=

நாலாகிய—1. ஜீவகாருண்யம், 2. ஈசுர பக்தி, 3. பாச வைராக்கியம், 4. பிரமஞானம் ஆகிய இவற்றை அடையலாம்.

அடைந்து, காயத்ரி மந்திரம் திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபயாதலால், இதற்கு அதீதமான பிரமானுபவத்தைப் பெறலாம்.

மேலும், தத்துவ த்ரயங்களான மூன்று தேகங்களுக்கும் தத்துவம் யாதெனில் :—வர்ணம் இருபத்து நான்கு ஆதலால், ஸ்தூல தத்துவம் **இருபத்துநான்கு.** பாதம் மூன்று, காயத்ரி **திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபம்,** இவற்றுள் ஒன்றில் ஒன்றைக் கொடுக்க வந்தது ஒன்று:- 3.+3.+1, ஆகிய இவற்றைச் சேர்க்க ஏழு (7) ஆகிறது. ஆதலால், சூட்சும தத்துவம் ஏழு. இதற்குச் சத்தி மூன்று. அனுபவ சத்தி ஒன்று, சமத்துவம் ஒன்று. ஆக ஐந்து. ஆதலால், காரண தேக தத்துவம் ஐந்து. மேற்குறித்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்தால், அனுபவம் விளங்கும்.

எப்படியெனில் :— ஓதயாத் :— ஓ — ஆன்ம அறிவின்கண் ; **த** — சத்துவ குணமயமாய் ; **த்** — அருளனுபவம் பெற்று ; **யா** — பிரமமாதல். ஆதலால், மேற்குறித்த காயத்திரியின் ஸ்வரூபானுபவத்தைப் பெறுதலாம்.

67. சூரியன், சந்திரன், அக்கினி இவற்றின் கலைகள்

ஏமம், கனகம் என்பன சூரியனைக் குறிக்கின்றன. சூரியனிடத்தில் **பொன்** இருக்கின்றது.

சூரியன், சந்திரன் :—

சூரியன் ஆணாகவும், சந்திரன் பெண்ணாகவும், வலம் இடம், சத்தி சிவமுமாக வுடையது மருட்டேகம். வலம் சந்திரனாகிய சத்தியாயும், இடம் சூரியனாகிய சிவமாயும் இருப்பது அனுபவம். திரிசிய அனுபவத்திலுள்ள இடம் வலமாகவும், வலம் இடமாகவும் அனுபவம் தோன்றும்.

சூரியன் சந்திரன் அக்கினி — கலைகள் :—

மேலும், சூரியன் அக்கினியோடு கூடினால் **திங்களும்** 1, சந்திரன் அக்கினியோடு கூடியபோது **பானுவும்** 2, சூரியன் மதியோடு கூடியபோது **பௌமனும்** 3, சந்திரன் பானுவோடு கூடியபோது **சௌமியனும்** 4, சூரியன் சௌமியனோடு கூடியபோது **குருவும்** 5, சந்திரன் பௌமனோடு கூடியபோது **பிருகுவும்** 6, சூரிய சந்திரர்கள் அக்கினியோடு கூடியபோது **மந்தனும்** 7, தோன்றும். ஆக 7.

மேற்படி சூரியனுக்குக் கலை 16. மேற்படி கலை 16-ல் சந்திரனுக்குக் கலை 4 போக இருப்பு கலை 12. சூரியன்—காரிய வுருவன். சந்திரனுக்குக் கலை 16. மேற்படி கலை 16-ல் தாரகைகளுக்குக் கலை 4 போக, சூரியனால் கொடுத்த 4 கலையுஞ்சேர்த்து சந்திரனுக்குக் கலை 16. சந்திரன் — காரிய காரண உருவன்; சகலன்—சூரியன்; கேவலன்—சந்திரன். அனுபவத்தில் இடம்—வலம் போல் மாறும். பிரமத்துவம் சூரியனிடத்திலும், விஷ்ணுத்துவம் சந்திரனிடத்திலும் உள்ளன. அக்கினிக்குக் கலை 64. இப்போது எட்டுக் கலையோடு காரண உருவனாய் மற்றைக் கலைகளை உள்ளடக்கி நீருறு தீப்போல் எங்கு முடையவன். ஆக கலைகள் 96. மேற்படி 96 கலையே 96 தத்துவமாய்ப் பிண்ட வடிவாயிற்று.

அக்கினி கலை 64-ன் "குணங்கள்" சைவத்தில் 64 திருவிளையாடல் களாகவும், உண்மை அடியார்கள் 63, அதீதம் ஒன்று ஆகவும் வழங்குகின்றன. சந்திரகலை 12-மே வைஷ்ணவ பரத்தில் துவாதச ஆழ்வார்களாக வழங்குகின்றன. மற்ற 20 கலையும் கௌமாரம், பாசுபதம், மஹாவிரதம், சாத்தேயம், காணபத்தியம், காபாலம், சௌரம், மகம்மதீயம், பௌத்தம், கிறிஸ்துவம் முதலிய சமயங்களில் வழங்குகின்றன. இவற்றின் அனுபவங்களைக் குருமுகத்தில் அறிக.

அமாவாசை பௌர்ணமி :—

மேற்குறித்த சோம, சூரியர்கள் ஒன்றுபடுவது **அமாவாசை.** ஒன்றுபட்ட சோமன் ஒவ்வொரு கலையாகச் சூரியனிடத்திலிருந்து விடுபட்டு மேலேறிப் பகிரண்டத்தில் செல்லும்போது 64 கலையும் பூர்த்தியாய்ப் பிரகாசிப்பது **பௌர்ணமி.** பகிரண்டத்திலிருந்து பிரமாண்டத்திற்கு வியாபக மாகும்போது, சூரிய உஷ்ணம், சோம கலையை ஒவ்வொன்றாகக் கிரகிக்க ஒரு கலையோடு பானுவுடன் சேர்தல் அமாவாசை. மேற்படி சோம கலையைப் பானு கிரகிக்காவிட்டால் இவ்வுலகம் ஜீவிக்காது. சூரியன் பிரமாண்ட பகிரண்ட வியாபகி. சந்திரன் பகிரண்ட பிரமாண்ட வியாபகி. சூரிய வியாபகம் தோன்றாது, சந்திர வியாபகந் தோன்றும்.

சந்திரன் மகிமை வரலாறு :—ரூபாரூபி, காரிய காரணன், சேர்ப்பாமாத்திரன், சுடாத தன்மை, கலை 12, தாரகை கலை 4, அர்த்த வடிவன், ~~பிரமாண்ட~~ பகிரண்ட வியாபகன், பச்சைவெண்மை கலந்த மேனி, மன அறிவு—சபை, மன ஒளியே—பதி.

சூரியன் மகிமை வரலாறு :—ரூபி, காரியன், ஒளிமாத்திரன், சுட்டுஞ் சுடாத தன்மை. கலை 16, வட்டவடிவன், பிரமாண்ட வியாபகி, பஞ்ச வர்ணம், ஜீவ அறிவு—சபை, ஜீவ ஒளியே—பதி.

பஞ்ச வர்ணங்க ளாவன:—

1. வெண்மை	=	ஆதிசத்தி	=	அனுக்கிரகம்
2. பச்சை	=	ஆதிசத்தி	=	திரோபவம்
3. செம்மை	=	இச்சாசத்தி	=	சம்மாரம்
4. கருமை	=	கிரியாசத்தி	=	ஸ்திதி
5. பொன்மை	=	ஞானசத்தி	=	சிருஷ்டி.

அக்கினியின் வரலாறு:— அரூபி, காரணன், பிரகாச மாத்திரன், சுடுந்தன்மை, கலை 64, பூர்ண வடிவன், எங்கும் வியாபகி, சுவர்ணம், ஆன்ம அறிவு—சபை, ஆன்ம ஒளியே—பதி.

68. ம ழை

புகையின் மூன்ருவது கலையின் சீதள சத்தியினல், மழையுண்டாகின்றது. இதுபோல் சூரிய கிரண உஷ்ண ஆவியாகிய புகை ஓஷதிகளிலும், நீரிலும், பாரிலும், பொருப்பிலுமுள்ள திரவ சத்தியைக் கிரகித்து, வாயுமண்டலத்தில் சேர்த்து, மேலுங் கீழும் உஷ்ணம் நிரம்ப, மத்தியிலுள்ள திரவ அணுக்கள் புழுங்கி நீராய், காலபேத வண்ணம் வாயுவால் பிரேரிக்கப்பட்டு அசைக்கும்போது கீழு மேலுமுள்ள உஷ்ண வாயு தடிப்பு விலகும்போது மின்னலாகிய பிரகாசமும், நெருங்கி ஒன்றுபடும்போது சத்தமாகிய இடியும், அத்தொனியால் படலம்போல மூடியிருந்த, காராகிய மேகம் விலகி வாயுவால் கலங்கியபோது, மழையும் உண்டாகும். இதன்றி, மேகம், கடல் ஜலத்தை உண்டு மழை பெய்வதென்பது பொய்.

புறப்புற அமுதம்:—

அண்டத்தையும் பிண்டத்தையும் ஒருங்கே வளர்ப்பது, **புறப்புற வமுதம்.** ஆதலால் அஃதே கொள்ளல் வேண்டும். யாதெனில்:— **ஊற்றுநீர், பொற்றலை, வாழை, தென்னை** முதலியவற்றின் பேரிலுள்ள **பனி ஜலம், மழைஜலம்**—இவைகள் கொள்ளலாம்.

குளிர்ந்த [ஜலம்:—

சாதாரண ஜலங் கொள்ளுவது கெடுதி. ஏனெனில் மேற்படி ஜலத்தில் மூன்று குணமுண்டு. எவை எனில்:—**விஷம், பூதம், அமுதம்.** இம்மூன்றும் ஒன்ருகவே இருக்கும். எப்படியெனில்:— மேல் பாகத்தில் சிலிர்ப்பாகிய விஷமும், அதனடியில் ஏகதேசம் சுடுகையுள்ள பூதமும், அதனடியில் விசேஷ உஷ்ணமுள்ள அமுதமும் கூடி ஒன்ருயிருக்கும். மேற்படி ஜலத்தினது குணங்கள் ஆவன:—பூதஜலம்—தத்துவ விருத்திசெய்யும்; அமுதஜலம்—பிராண சக்தி செய்யும்; விஷஜலம் — தத்துவத் துரிசைப் போக்கும்.

ஆதலால் இடபேதத்தால் மேற்படி நீர்கள் தனித்தனியாகவு முள்ளன; ஒவ்வொன்றில் மும்மூன்றாகவும் விரியும்,

காலங் கடந்து குளிர்ந்த ஜலத்தில் குளித்து ஈர உடையுடன் இருப்பது தேகக் கெடுதி. குளிக்கவேண்டுமாகில், **வெந்நீரில்** குளிக்க வேண்டும்.

வெந்நீர்:—

ஆதலால், மேற்படி சுத்தாமுதங் கிடையாத பக்ஷத்தில் இதர ஜலங்களைப் பச்சையாகக் கொள்ளப்படாது; **வெந்நீராகக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.** அந்நீரும், ஐந்து மூன்றும்—ஐந்து இரண்டுமாகக் காய்ச்சி, சர்க்கரை, வெல்லம், கற்கண்டு — இவைகள் சேர்த்துக் கொள்ளவும். நேராத பக்ஷத்தில், தென்னை, நாயுருவி, வாழை முதலிய வஸ்துக்களைச் சம்பந்தப் படுத்தியாவது, சூரிய கிரணத்தில் வைத்தாவது, சூரிய சரத்தால் பார்த்தாவது, சிகரத்தை உன்னியாவது, கொள்ளல் வேண்டுமே யல்லது பச்சையாய்க் கொள்ளப்படாது.

சனி நீராடு என்று சொல்லுவது:—சனிபோன்ற கருமையான கருகிய நீரால் ஆடென்று சொன்னது. யாதெனில்:—**வெந்நீர்.** ஒருவாறு ஊற்று நீர். இதன்றி—மற்றப்படி—சொல்வது தெரியாமை.

69. தயவுக்குத் தடைகள்-ஜாதி, சமயங்கள்

சூரபத்மனுடைய யுத்தம் முழுமையும் தத்துவ சம்மாரமே. **சுப்பிரமணியர், விநாயகர், மயிலின்மேலும் பெருச்சாளியின் மேலும்** ஏறினார்களென்கிற தாத்பர்யம் வேறு. அது தெரியாமல் அந்தச் சுவாமிகளைத் திருவிழாக் காலத்தில் வாகனங்களின்மேல் ஏற்றுதல் தெரியாமை.

தத்துவ ஒழுக்கம் பற்றிச் — சமயங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தொழில் ஒழுக்கம் பற்றி—ஜாதிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. தயவை விருத்தி செய்வதற்குத் தடையாயிருப்பன—சமய ஏற்பாடு, ஜாதி ஏற்பாடு முதலிய கட்டுப்பாட்டு ஆசாரங்கள். அவையாவன:—ஜாதி யாசாரம், குலாசாரம், ஆசிரம ஆசாரம், லோகாசாரம், தேசாசாரம், கிரியாசாரம், சமயாசாரம், மதாசாரம், மரபாசாரம், கலாசாரம், சாதனாசாரம், அந்தாசாரம், சாஸ்திராசாரம், முதலிய ஆசாரங்கள். ஆதலால், மேல்குறித்த ஆசாரங்கள் ஒழிந்து, சுத்தசிவ சன்மார்க்க சத்திய ஞான ஆசாரத்தை வழங்கிப் பொது நோக்கம் வந்தால், மேற்படி காருண்யம் விருத்தியாகிக் கடவுளருளைப் பெற்று, அனந்த சித்திமுத்திகளைப் பெறக் கூடுமே யல்லது, இல்லாவிடில் கூடாது.

70 சந்நியாசம் - காவி வேஷ்டி

மூன்றுசைக்ளில் விசேஷம் பற்றுள்ளவர்களாகித் தயவில்லாத கடின சித்தர்கள் சந்நியாசம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்: மேற்படி குற்றமற்றவர்களுக்குச் சந்நியாசம் வேண்டுவதில்லை.

சந்நியாசி காவிவேஷ்டி போடுவதற்கு நியாயம் :—

தயவில்லாத கடின்சித்தர்களாகையால் தத்துவா பாசமுள்ளது ; தத்துவத்தை ஜெயித்து தயவை நடத்துவதற்கு யுத்தக் குறி, அல்லது அடையாளமாகத் தரிப்பது — **காவி.** வெற்றியான பிறகு அடைவது தயவு. ஆதலால் வெற்றிக்கொடி வெள்ளை.

தயவு வெள்ளை என்பதற்கு நியாயம் :—

தயவென்பது சத்துவம், சத்துவ மென்பது சுத்தம், சுத்த மென்பது நிர்மலம், நிர்மல மென்பது வெள்ளை வருணம், வெள்ளை என்பது ஞானம், ஞானமென்பது அருள், அருளென்பது தயவு, தயவென்பது **காருண்யம்.**

நித்தியத் துறவென்பது :—

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு—இந்த நான்கையும் நித்தியம் 4 காலங்களிலும், செய்து அனுபவித்துப் பற்றற்று இருப்பதே நித்தியத்தை அடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கின்றது.

71. வேதாகம புராணங்கள்

அப்பு தத்துவத்தின் குணம் நான்கிலிருந் துண்டானவையே நான்கு வேதமும்.

வேதம் — பதி லக்ஷணத்தை விளக்கும். **ஆகமம்** — பசு லக்ஷணத்தை விளக்கும். **புராணம்**—பாச லக்ஷணத்தை விளக்கும். **இதிகாசம்**—பக்தியை விளக்கும். **ஸ்மிருதி**—கர்மத்தை விளக்கும். மேலும் வேதம்—பதி, பசு, பாசத்தைச் சொல்லும். அதுபோல் ஆகமமும் சொல்லும். **வேதம் என்பது நான்கு மகா வாக்கியந்தான்.** மற்றவை அங்க உபாங்கசாங்கப் பிரத்தியாங்கங்கள். இவைகள் யாவும் மனமடங்கும் துவாரமாம்.

ஒருவன் ஆன்ம லாபம் பெறுவதற்கு **இரண்டு மார்க்கம்** உண்டு. ஒரு மார்க்கம் **படியுள்ளது**; ஒரு மார்க்கம் **படி இல்லாதது.** எப்படி எனில் :—மெத்தை ஏற வழியிருப்பதுபோல். ஏறிவிட்டால் மேலிடமாகிய அரமியம் ஒன்றே. அவ்வழி **ஆகமவழி,—சோபான முடையது. வேதவழி — சோபானம் இல்லாதது.** ஒருவன் ஆகமவழி செல்லாது வேதவழி போகக்கூடாது. ஏனெனில், ஜீவன் உபாசனை

துவாரமாய் ஜீவத்துவங் கெட்ட இடத்தில் இரண்டற்று ஒன்ருகிய வேதவழி என்னும் அத்வைதம் நிலைக்கும். வேதவழியான அத்வைதம் அனுபவம்; ஆகம வழியான துவைதம் விவகாரம். ஒன்றென விவகரிப்பவரிடத்தில் அனுபவமில்லை. உபதேச ரீதியில் சொல்லாது ஒன்றெனப்படவேண்டும்.

72. சமயநூல்களில் பிழை

சமய மத சாத்திரங்களில் அனேக இடத்தில் பிழைகள் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் அவற்றை இயற்றியவர்கள் மாயையின் சம்பந்தத்தை அடைந்திருந்தவர்கள். ஆகையால் முன்னுக்குப் பின் மறைப்புண்டு தப்புகள் நேரிட்டிருக்கின்றன. மாயையை வென்ற **சுத்த ஞானிகளுக்கல்லது** மற்றவர்களுக்குப் பிழையற இயற்ற முடியாது. அந்தப் பிழைகள் **சுத்தசன்மார்க்கம் விளங்குகிற காலத்தில் வெளிப்படும்.**

73. புராணங்களின் உண்மை

1. **பெரிய புராணத்திற்** குறித்த 63 நாயன்மார்களும் தத்துவங்களே ஒழிய வேறல்ல. அதை அதை விசாரித்து அனுஷ்டித்தால், அதுஅது ஒவ்வொரு சித்தியைக் கொடுக்கும். **கணபதி, சுப்பிரமணிய சுவாமிகளும்** தத்துவங்களே தவிர வேறல்ல. புராணங்களின் இருதயமெல்லாம் தத்துவ சம்மாரமே. இதன் உண்மை சுத்த சன்மார்க்கத்தில் விவரமாய் வெளியாகும்.

2. **தேவாரம்** என்பது :—தேவ் — தயவு, ஆரம் — ஒழுங்கு; **தயாவொழுங்கே தேவாரம்.**

3. **திருவாசகம்** என்பது :—மெய்ப் பொருள் நிரம்பிய வார்த்தை, மெய்ப் பொருளைத் தரும் வார்த்தை.

4. **திருமந்திரமும் திருவாசகமும் :—**

சாத்திரங்களிற் சிறந்தது **திருமூலர் திருமந்திரம்.** இஃது மொத்தம் **எண்ணூயிரம்; தோத்திரங்களிற் சிறந்தது திருவாசகம்:** இவற்றை ஊன்றிப் பார்க்கவும்.

5. **வேதாரண்ய விவரம் :—**

வேதாரண்யத்தில் கதவு திறக்கப்பட்டதும் மூடப்பட்டதும் யாதெனில் :—வேதப் பொருளை மறைத்ததுந் திறந்ததும் எனக் கொள்க. உண்மையை விளக்கினது — திறந்தது, மறைத்தது — மூடியது.

6. **திருப்பாற்கடல் கடைந்த விபரம்:—**

திருப்பாற்கடல் கடைந்து அமுதபானம் தேவர்கள் செய்யும்பொருட்டு விஷத்தை ருத்திரன் உட்கொண்டார் என்பதற்குப் பொருள்:—திருப்பாற்கடல் என்பது தேங்காய், அமுதமென்பது—அதன் **ஜலம்,** தேங்காயின் பாலிலுள்ள எண்ணெயே

விஷம்; மேற்படி எண்ணெயாகிய விஷத்தைப் போக்குவது முப்பூ வாகிய ருத்திரன். ஆதலால், தேங்காய்ப் பாலிலுள்ள விஷமாகிய எண்ணெயை முப்பூவால் போக்குவது ருத்திரன்விஷம்சாப்பிட்டது. மற்றக் கடல்கள் யாவும், இட்சு, மது, முதலிய வஸ்துக்களே. இவ் வாறு, அண்டத்திலும், பிண்டத்திலும், பௌதிகத்திலும், தாதுக் களிலும், ஓஷதியிலும், கடல்கள் உள.

7. நாராயணன் என்பதன் பொருள்:—

அப்பு—தத்துவத்தின் அதிஷ்டான கர்த்தாவென்றும், அப்பு, தத்துவத்தில் தோன்றினவன் என்றும், நரவிசேஷணப் பிறப்பை உடையோன் என்றும், நரனிற் றோன்றினோ னென்றும், மாயா கோஷத்தை அல்லது நடப்பை உயிர்க்கு உண்டுபண்ணுவோன் என்றும், பகுதியின் சேட்டிப்பை உயிர்க்கு உண்டுபண்ணுவோன் என்றும், இன்ப சத்தியை உயிர்க்கு ஊட்டுவோன் என்றும் கொள்ள லாம். இன்னும் பலவேறு வகையிலும் கொள்ளலாம். **நாரம்**—ஜலத் தில், **அணன்**—உற்பத்தியானவன்; **நா**—மாயையினுடைய, **ரா**—கோஷம் — நடப்பு — வியாபாரத்தை, **ய** — உயிர்களுக்கு, **ண** — உண்டுபண்ணுகிறவன்; **நா**—பிரகிருதியினுடைய, **ரா**—சேட்டிப்பை, **நா** — ஆதி சத்தியினுடைய, **ரா**—இன்பத்தை.

8. மகாவிஷ்ணு என்பது:—

ஆகாரம் உண்டவுடனே ஜீரணமாய்ப் பால்வண்ணமாக ஆகா ரப்பையில் வெண்மை நிறமாக இருப்பது **திருப்பாற்கடல்** என்றும், அதனடியில் உண்டாம் பசி—தீவிர சக்தியாகிய உஷ்ணம்—**வடவா முகாக்கினி** என்றும், இரண்டிற்கும் மத்தியில் உண்டாகிய சீதளம் —**விஷ்ணு பள்ளிகொண்டது** என்றும் சொல்லுவது. **திருப்பாற் கடலில் விஷ்ணு பள்ளிகொண்டது இதுதான்.**

9. வாமனவதாரம் — மாபலி:—

காசிபர் என்பது—**மனம்**. இவரது பிள்ளையாகிய **மாபலிச்** சக்கர வர்த்தியாவது மனதின் மந்தம். அதில் உண்டாகிய சீதம் சாக்கிரத் திலும் சுழுத்தியிலும் நிறைந்து நின்றது, **உலகளந்த பெருமாள்** ஒரு கால் மேலும் ஒரு கால் கீழும் அளந்து ஓர் அடிக்கு இடமில்லா திருந்தது.

10. கருடன்மீது மகாவிஷ்ணு ஏறியது என்பது:—

க—ஜலம், **ரு** — கருமை, **ட** — வெண்மை. ஆதலால் விளங்கா வெண்மையாகிய ஜலத்தின் பின் தோன்றும் செம்மைக்கு இடையில் உள்ள கருமையாகிய நீராவியே விஷ்ணு. ஆதலால், சீதவஸ்துக்க ளெல்லாம் **விஷ்ணு**; அணுத்துவ மெல்லாம் **பிரமா**; உஷ்ணத்துவ மெல்லாம் **ருத்திரன்**. இதுபோல் மற்றத் தத்துவங்களையும் அறியவும்.

11. பிரம விஷ்ணுக்கள் அடி முடி தேடல்:—

பிரமா அன்னமாகவும் **விஷ்ணு** வராகமாகவும் உருவங்கொண் டார் என்பதன் பொருள்; —பாச அறிவும் பசு அறிவும் ஆம். ஒரு

பொருளைக் காணுந் தன்மையுடையது—பாச அறிவு. பசு அறிவாவது—பொறி புலன்களாலே அறியப்பட்டது ஜீவ அறிவு. மலத்தில் அழுந்துவது பாசம். பகுத்தறிவது பசு. மேலுங் கீழுஞ் செல்லுதலால், பாதாளத்திலும் ஆகாசத்திலும் தேடினரெனச் சொன்னது. மேலும், ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் பதி பசு பாச லக்ஷணம் உண்டு.

12. பிரமனுக்குத் தலை ஐந்து—நான்கு:—

பிரமதேவனுக்கு ஐந்து முகமாவன: 1. ஆணவம், 2. காமியம், 3. மாயை, 4. திரோதை, 5. மாமாயை. இவைகளில் **ஆணவம்** என்னும் ஒரு தலைமாத்திரம் பரமசிவத்தினல் அரியப்பட்டது. பிரமதேவனது ஒரு சிரசை வெட்டும்பொருட்டுத் தோன்றின ருத்திரனுக்கு ஐந்து தலையாவன:—**இச்சை, ஞானம், கிரியை, ஆதி, பரை** என்னும் **ஐந்துமாம்.**

13. இராவணனுக்குத் தலை பத்து என்பது:—

இராவணன் பத்துத் தலையும் அகங்காராதிகள் என அறியவும்.

14. சரஸ்வதியை மூக்கறுத்தது:—

பிரமதேவன் பத்தினியாகிய சரஸ்வதியை மூக்கறுத்தது யாதெனில்:—பிரம தேவனது சிரசில் ஒருமுகமாகிய அகங்கார தத்துவத்திற்கு உபகருவியாவது — அவரது பத்தினியாகிய சரஸ்வதி. மேற்படி கல்வியின் முகப்பை அல்லது முகத்தலையாகிய மூக்கை அறுத்தது என்பது அடக்கியது. இல்லாவிட்டால், அபரஞானமே ஒழிய பரஞானம் வராது.

15. வடுகநாதர்:—

வடுகநாதர் விஷ்ணுவினுடைய தோலை உரித்துப் போர்த்துக் கொண்டது யாதெனில்:—மனத்தில் உண்டான மந்தத்தில் தோன்றின சீதமான விஷ்ணு அகம் புறம் எங்கும் இருப்பதை, அப்படி எங்கும் பரவவொட்டாது, உஷ்ண சத்தி விளங்கிச் சீதபாகத்துக்குக் கவசம் போல் உட்பக்கம் இல்லாமல் மேற்புறமாகப் பரவியிருப்பது **ருத்திரனை வடுகநாதர்** என்பது.

16. தக்கன் — யாகம்:—

தக்கன் என்பது:—**யான்; தக்கன் யாகம்** என்பது:—**எனது**—என்று அகங்கரிக்கும் ஜீவபோதம். தக்கன் யாகத்தை அழித்தது என்பது ஜீவபோதத்தை அழித்தது.

17. பைரவரும் வீரபத்திரரும் :—

வடக்கே பைரவர் இருப்பார் என்பது யாதெனில் :—நமது பாதத்தின்கண் உஷ்ணசத்தி விளங்குவதுதான். சிரசிலே **வீரபத்திராவது** இச்சாசத்தி. இதைத் தென் திசையில் வீரபத்திரர் இருப்பதாகச் சொல்லுவது.

18. சுரர் அசுரர் என்பதற்குப் பொருள் :—

சுரர் என்பது:—அறிவுடைய ஜீவர்கள் முதல் வாசனுதி வஸ்துக்களெல்லாம் சுரர். அகங்காரி முதல் துர்க்கந்த வஸ்துக்களெல்லாம், பூமிக்குள் தோன்றுங் கந்தமூலம், அழுக்குடைய வஸ்து, இவைகள் **அசுரர்.** மேலும், அறிவின் உயர்ச்சி தாழ்ச்சியால் **தேவ ரென்றும், மனித ரென்றும்** சொல்லப்பட்டதே தவிர, வேறு எந்தக் காரணத் தாலுமல்ல. ஆனல் தயை விசேஷமிருக்க வேண்டுமென்பது அறிவு உயர்ச்சியில் அடங்கிவிட்டது.

தேவர்களுக்கு நான்கு கையென்பது :—தயையின் விசேஷத் தைக் குறித்துச் சொன்னதே தவிர வேறில்லை. **தயையே வடிவமாக இருக்கின்ற புண்ணிய தேகிகளே தேவர்கள்.**

19. குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டார் என்பற்குப் பொருள்:—

குண்டோதரம் என்பது :—துத்தநாகக் குடாக்கு, ஓதனமென் பது—அன்னம், தரன் என்பது—பசியில்லாதவன் ; மேற்படி நாகத் தைச் சுண்ணஞ் செய்து பசியில்லாதவனுக்களிக்க விசேஷ பசி உண் டாகும். எப்படியெனில் :—நாகக் கொட்டையை மைபோ லாட்டி, நாகத்திற்குப் பிடிப்பித்துச் சிறு புடமாய்ப் பத்திட்டு எடுத்து, நாலி லொன்று சூதஞ் சேர்த்து, வட்டாக்கிக் கருந்துளசியால் கவசித்துச் சீலமண் செய்து, புடமிடச் சுண்ணமாம். இதுபோல் மற்ற **திருவிளையாடல் முழுமையும்**. ஒருவாறு.

20. சந்திரனுக்குத் தண்டனை :—

சந்திரனுக்கு இரண்டு தண்டனை என்பது யாதெனில் :—**கணபதியாகிய அவாவை** உல்லங்கனம் பண்ணினதால் சண்டாளத் துவம் நேரிட்டது.

சந்திரனுக்குக் கலைகுறையவும் — சிவன் சிரசில் தரித்துக் கொண்டதும் யாதெனில்:—**தக்கனுகிய** ஜீவபோதத்திற்குப் **பெண்கள்** என்னும் உபகரணங்கள் 27. இவற்றை மனமாகிய சந்திரனுக் குக் கல்யாணம் என்னும் செயற்கையைச் செய்து, சமமாகப் பார்க் கும்படி தக்கன் சொன்னதைத் தடுத்து, கிருத்திகை உரோகிணி யாகிய—ஆசை மோகம் இரண்டையும் பாராட்டி, மற்ற பெண்களைச் சந்திரன் அலக்ஷியம் செய்தான். செய்யவே, தக்கனது சாபத்தால், பதினறு கலையின் கண்ணியங் கெட்டு ஒவ்வொன்ருய்க் குறைய, பயங் கொண்டு பிரமாவாகிய—பாச அறிவினிடத்துச் சொன்னன். பிரமன் தக்கனது பலத்தை எண்ணித் தன்னல் முடியாது என்று பதியாகிய —சுத்த அறிவினிடத்தில் சொல்லும்படி செய்தான். அங்ஙனம் சொல்லவும், சிவமானது சந்திரனுகிய மனத்தின் வியாபாரக் கலைகளை ஒடுக்கி, ஒரு கலையான சுத்த மனத்தைத் தானுகிய அறிவின் சிரம் என்னும் பிரஞ்ஞையில் தரித்து, சாபம் வீண்போகாமல் ஏறியும் குறைந்தும் இருக்கும்படி செய்தது. இப்படிச் செய்யாவிட்டால் அனுபவம் வராது.

21. அயக்கிரீவம் என்பதன் பொருள் :—

மாலின் 10-வது அவதாரம், **அயக்கிரீவ அவதாரம்.** அயம் என்பதற்குப் பொருள் பிராணவாயு, கிரீவம் என்பது கழுத்து. ஆகவே அயக்கிரீவம் என்பது பிராணவாயுவையே கழுத்தாகக் கொண்டது. இப்படியே மற்ற அவதாரங்கள் என்பவற்றிற்கு வெவ் வேறு பொருள் உண்டு.

22. மார்க்கண்டேய சரித்திர உண்மை :—

மார்க்கண்டர்க்காக ருத்திர மூர்த்தி இடது காலால் **எமனை** உதைத்ததற்கு ஞாயம் :—

மார்க்கண்டர் என்பது :—மயக்கமாகிய மறைப் பென்னும் மரணத்தைத் தவிர்த்தது.

ருத்திரன் என்பது :—தனித்த ஆன்ம அறிவு.

எமன் என்பது :—மயக்கத்தைத் தரத்தக்க வெகுளி, சினம் முதலிய.

இடது காலால் எமனை யுதைத்த தென்பது :—இடது என்பது சந்திரகலை, காலென்பது பிராணவாயு; ஜனன மரணத்தை உண்டு பண்ணுவது சந்திர சூரிய கதி. ஆதலால், அஞ்ஞான பாசத்தால் —சினமாகிற கூற்றுவன் கட்ட, விவேகி யென்னும் மார்க்கண்டன் —ருத்திர னென்னும் ஆன்ம அறிவோடு கூடவே, மேற்படி ருத்திரன் —பிண்ட நஷ்டஞ் செய்கின்ற இடகலையை மேலேற்றி, குணங்க ளாகிய சூலத்தால் கூற்றை யொழித்து, அருளாகிய சத்துவ மயமாய் நீடிக்கச் செய்வது — **எம சம்மாரம்.**

74. தத்துவம்

*__தத்துவ மென்பது__ :—தத் — த்வம் — தத்துவம். தத் — அது, அது வென்பது—**சிவம்**; த்வம் — அதன் தன்மை. ஆதலால், தத்து வம் என்பது **சிவத்தின் தன்மை.**

பூதம் என்பது:—**பூ—த—ம்** : **பூ**—அலர்ந்தது, **த** — தடித்தது, **ம்**—கலத்தல். ஆதலால், எங்கும் நிறைந்து அணுவாய்க் கலத்தல் **பூதம்.**

பூதமென்பது யாது? அதனது சொரூப ரூப சுபாவங்களென்ன?

பூதம் என்பதற்குச் சப்தார்த்தம் :—

பூ — மலர்ந்தது, பிரகாசம்; **த** — தடித்தது, காரியம்; **ம்** — ஊன்றியது, நிலை. இதற்குத் தாத்பர்யம் :— நிலைபெற்ற காரியப்

* **தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறின் விபரம் :—**

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம். என் பூதங்கள்	— — —	5
வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம். என் கர்மேந்திரியங்கள்	—	5
வசனம், கர்மம், கமனம், விசர்ஜனம், ஆனந்தம். என் கர்மேந்திரிய விஷயங்கள்		5
துவக்கு, சக்ஷு, சுரோத்திரம், ஜிஹ்வை, ஆக்கிராணம். என் ஞானேந்திரியங்கள்		5

(இதன் தொடர்ச்சி 139-ம் பக்கம் பார்க்க.)

பிரகாசம். பூத அக்கினித் தோற்றமென்றும் பெயர். பூத காரிய அக்கினி என்றும் பெயர். பூ என்பதில்—உகர உயிரும், தம் என்பதில்—அகர உயிரும் எண்ணில் 8-ம், 2-ம் ஆயின. ஆக தொகை 10. இந்தப் பத்து இடத்திலும் பூத காரிய அக்கினித் தோற்றம் உண்டு. கல்லுக்குள் இருக்கிற நெருப்பு பஞ்சில் காரியப்படுவது போலாம். பத்துப் பொது ஸ்தானங்களாவன:— 1. மண், 2. ஜலம், 3. அக்கினி, 4. காற்று, 5. வெளி, 6. பிரகிருதி, 7. மாயை, 8. சூரியன், 9. சந்திரன், 10. நக்ஷத்திரம் ஆக இடம் 10.

பௌதிகமென்பது:— லிங்கமாதி உபரசம் நூற்றிருபதுக்கும், (120) பாஷாணமாதி 64 பாஷாணங்கட்கும், சுக்காதி ஔஷதி மூல பத்திர பீசங்கட்கும் பெயர். இஃது ஒருவாறு பூதகாரிய தேகமாதி தத்துவங்கட்கும் பெயர். பௌ - தீ - அகம் — பௌதீகம். பௌ—மூடல், அகம் — உள், தீ — அக்னி. ஆதலால் தீயை உள்ளடக்கியது — பௌதீகம். தீ என்பது — **காரண உஷ்ணம்.**

(தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறின் விபரம். 138-ம் பக்க தொடர்ச்சி)

சப்த, ஸ்பர்ச, ரூப, ரச, கந்தம். என தன்மாத்திரைகள் — — 5
மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், உள்ளம் என அந்தக்கரணம் — 5

இடை = வலதுகால் பெருவிரலிலிருந்து இடது நாசிவரைக்கு மிருப்பது. பிங்கலை = இடதுகால் பெருவிரலிலிருந்து வலது நாசிவரைக்கு மிருப்பது. சுழுமுனா = எல்லா நாடிகளுக்கும் ஆதாரமாய் மூலாதாரத்தி லிருந்து நடு நாடியாய் சிரசுவரைக்கு மிருப்பது. கண்டம் = தண்ணீர் சோறு முதலானவைகளை உண்ணுகையில் விழுங்கச்செய்வது. அக்ஷிகள் = வலது கண்ணிலிருப்பது. காந்தாரி = இடதுகண்ணிலிருப்பது. அத்தி = வலது காதிலிருப்பது. அலம்புடை = இடது காதிலிருப்பது. சங்கினி = உபஸ்தத்தி லிருப்பது. குகு = அபானத்தி லிருப்பது. — நாடிகள்—10

பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன், என வாயுக்கள் — 5
நாகன், கூர்மன், க்ருகரன், தேவதத்தன், தநஞ்சயன், என உப வாயுக்கள் 5
அமராச்ரயம், விபஜனச்ரயம், ஜலாச்ரயம், மலாச்ரயம், சுக்கிலாச்ரயம், என ஆச்ரயங்கள் — — — 5
அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விக்ஞானமயம், ஆநந்தமயம், என கோசங்கள் 5
மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தம், ஆக்ஞேயம், என ஆதாரங்கள் — — — 6
வாத, பித்த, சிலேஷ்மம். என தோஷங்கள் — — — 3
தாரேஷணை, புத்திரேஷணை, வித்தேஷணை, என ஈஷணாத்திரயங்கள் — 3
ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம், என குணங்கள் — — — 3
இராக, துவேஷ, காம, குரோத, லோப, மோக, மத, மாத்சர்ய, டம்ப, தர்ப, ஈர்ஷை, அசூயை, அகங்கார, மமகாரங்கள், என துர்க்குணங்கள் 14
நல்வினை, தீவினை, என வினைகள் — — — — 2
ஜாக்ரத், சுவப்ந, சுழுப்தி, துரியம், துரியாதீதம், என அவஸ்தைகள் — 5

ஆக தத்துவங்கள் 96

75. ரசவாதம் - உபரசவாதம்

ரசவாதம் 7; உபரசவாதம் 7

ரசவாத விவரம்:—ஸ்பரிசவாதம், ரசவாதம், தூமவாதம், தாதுர் வாதம், வாக்குவாதம், அக்ஷிவாதம், சங்கல்பவாதம், ஆக 7. இவை முறையே—குரு சம்பந்தத்தால், ஔஷதி சம்பந்தத்தால், புகை வேதியால், பஞ்ச லோகங்களால், சொல்லால், பார்வையால், தியானத்தால் — செய்யப்படும்.

உபரசவாத விவரம்:—மந்திரவாதம், புரீஷவாதம், தூளனவாதம், வாயு பிரேரகவாதம், தேவாங்கவாதம், பிரவேச விசிரிம்பிதவாதம், தந்திரவாதம் ஆக 7. இவை முறையே—எழுத்துகள் சம்பந்தத்தால், மலமூத்திரத்தினல், பாததூளிகை சம்பந்தத்தால், சுவாச சம்பந்தத்தால், உபாசனையினல், பூததாதுவால், நிரேதுவாக—செய்யப்படும்.

76. ஔடதங்கள்

1. இருமலுக்கு :—

முசுமுசுக்கை மூலம் பசும்பாலில், உலர்த்தி ஊற வைத்து, உலர்த்தி யிடித்து, சூரணமாக்கிக் கியாழமாக்கிப் பாலில்கொள்ள. காலையில் மிளகு, சர்க்கரை, சிறுக சமன் சேர்த்துக்கொள்ள.

2. தேகமெலிவு, ஈளை, சுக்கிலக் கெடுதிக்கு :—

பொன்னுங்கண்ணி ஒருபங்கு, கரிசாலை முக்கால்பங்கு, வேக வைத்து, நீர்வடித்து, மிளகுபொடிபோட்டு, நெய்விட்டு, சீரகத்தில் தாளித்துப் புரட்டிச் சாப்பிடவும்.

3. நீர் கோர்வை, வாதபித்த, ஆபாசக்கெடுதி, மலபந்தம், நூலை இவற்றிற்கு :—

சுக்கு பலம் 12, — சுண்ணும்பில் 4 பலம் கவசித்து மஞ்சளில் 4 பலம் கவசித்து, எருமைச் சாணத்தில் 4 பலம் கவசித்து, கவசங் கருகச் சுட்டு, எடுத்துச் சீவி வைத்துக்கொண்டு, மூன்று தினுசுகளிலும், மூன்று வராகனெடை எடுத்து, நசுக்கி, அரைப்படி ஜலத்தில் போட்டுக் காய்ச்சி, வீசம்படியாகச் சுண்டினபிறகு, பனங்கற்கண்டு, நெய் இவைகளைக் கலந்து, இளஞ்சூடாகச் சாப்பிடவேண்டும்.

4. தேக வலிவு — சரீர திடத்திற்கு :—

கெட்டிமிளகு 20 பலம், — பேயன் வாழைக்கிழங்கு சாற்றில் 3 நாள், இளநீரில் 3 நாள், கரிசாலை சாற்றில் 3 நாள், பொன்னுங்கண்ணி சாற்றில் 3 நாள், பசுங்கோமயத்தில் 3 நாள், பசும்பாலில் 3 நாள், தனித்தனியே இரவில் ஊறவைத்துப், பகலில் நிழலில் காய

வைத்து, தேய்த்து, புடைத்து, (முன்போல் ஊறவைத்து, தேய்த்து, புடைத்து) வைத்துக்கொண்டு, **5 மிளகு** அவ்வளவு கற்கண்டோடு சாப்பிடவும். சூடு அதிகமானால், **அருகம்வேர்** கியாழத்தில் பசுவெண்ணெய் சேர்த்துச் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சிலவற்றில் ஊறவைத்துக் **கடுக்காயும்** கொள்ளலாம்.

5. பஞ்சகல்பம் :—

கஸ்தூரி மஞ்சள், வேப்பம்பருப்பு, வெள்ளைமிளகு, கடுக்காய்த்தோல், நெல்லிவற்றல், இவைகளை அரைத்துப் பாலில் காய்ச்சி — நறுமணத்துடன் இறக்கித் தேய்த்துக் கொள்ளவும்.

6. வேறு பஞ்சகல்பம் :—

கசகசா, பாதம்பருப்பு, கொப்பரைத் தேங்காய், மிளகு, சீரகம், இவற்றைப் பாலில் அறைத்துக் காய்ச்சி, நறுமணத்துடன் இறக்கித் தேய்த்துக் கொள்ளவும்.

7. நீலகண்ட மணி மாத்திரை :—

மாந்தாளிக்கள்ளி — சதுரக்கள்ளி — வெள்ளெருக்கு வேர்பட்டை,—இவைகளைச் சமன் எடையால் நிழலில் உலர்த்திக்கொண்டு ஐந்து பலம் குழித்தைலம் வாங்கிக்கொண்டு சுரைக் குடுக்கையில் வைத்துக்கொண்டு, பெருங்காயம் — லிங்கம்—அபினி, — இந்த மூன்றும், ஒவ்வொரு பலம் கலுவத்திற்போட்டு பொடித்துக்கொண்டு, 1. குங்குமப்பூ—2. கஸ்தூரி—3. கோரோசனை—4. பச்சைக்கற்பூரம் —5. கூகைநீறு—இந்த ஐந்தும் வகைக்கு ஒன்றேகால் ($1\frac{1}{4}$) வராகனெடை சேர்த்து தைலத்தைவிட்டு, எட்டு ஜாமம் அரைத்து குன்றிமணிப் பிரமாணம் மாத்திரை செய்து மூங்கில் குழாயில் அடைத்து மண்குடத்தில் வைத்து, பூமிக்குள் நாற்பது (40) நாள் வைத்துப், பின்பு எடுத்து, விஷ்ணுவுக்குப் பூசைசெய்து, தங்க டப்பியில் வைத்துக்கொண்டு, **வாந்திபேதி** கண்டவர்களுக்கு, மணிக்கு மூன்று **மாத்திரை தேனில் கொடுத்தால் வாந்திபேதி நிற்கும்.**

ஜன்னி, வகைகளுக்கும் பிரயோகிக்கலாம். **நல்லபாம்பு** முதலிய **விஷ** திருஷ்டிகளுக்கும், தகுந்த அனுபானங்களில் பிரயோகிக்கலாம்.

இந்த மாத்திரைக்கு விஷ்ணு வைத்த பெயர் **பிரளயா கால ருத்திர மணி மாத்திரை.**

சிவனிட்ட பெயர் **நீலகண்ட மணி மாத்திரை.**

இது நாடியில் சொல்லியது.

77. வாட்டம் ஏன் ?

கவலை கூடாது. உள்ளும் புறமும் ஓர் துணையாக வள்ளல் இருப்பதால், வாட்டமடைவதற்குக் காரணமே இல்லை.

78. கலியுக முடிவு

முதல் யுகத்திற்கு நாள் எட்டு, 2-வது யுகத்திற்கு நாள் ஆறு, 3-வது யுகத்திற்கு நாள் நான்கு, 4-வது யுகத்திற்கு நாள் இரண்டு, ஆகக் கூடிய நாள் 20-ம் கற்பம் முடிக்கக் கூடும் நாட்கள். 60 × 60 × 60 = 2,16,000 நொடி—ஒரு நாள், அதாவது, நாள் ஒன்றுக்கு நாழிகை 60, நாழிகை ஒன்றுக்கு விநாடி 60, விநாடி ஒன்றுக்கு நொடி 60 என்றபடி. நாளிரண்டிற்கு 4,32,000 நொடி. இந்த 4,32,000 நொடியும் அத்தனை வருஷமாகக் கலியுகத்திற்குச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கலியுகத்திற்கு வருஷம் **ஐயாயிரந்தான்.** முதல் யுகம் **களங்க மார்க்கம்;** இரண்டாவது யுகம் **திராவக மார்க்கம்;** மூன்றாவது யுகம் **நவநீத மார்க்கம்;** நாலாவது யுகம் **பஸ்ம மார்க்கம்.** ஆதலால், மேற்குறித்த பஸ்மத்தை மேற்குறித்த வருஷத்தில் முடித்து உட்கொண்ட புருஷனாகிய சித்தனுக்கு **கலிபுருஷனென்று** நாமம் வந்தது. மேற்படி பஸ்மத்தை இரண்டு தினத்தில் முடித்து கற்பங்கொண்டு தேக சித்தியைப்பெற்றுத் திரிசியப்படாமல் மேற்படி புருஷன் தனது சங்கல்ப விகல்பங்களால் இவ்வுலகத்தைத் தோன்றலாதி அசைவுகள் செய்வித்து ஆட்டுகின்றான். இந்த யுகம் முடிவதற்கு இன்னும் 27 வரு இருக்கின்றது, இதற்குமேல் மேற்படி புருஷன் செயல் நடவாது; **ஞானசித்தன் செயல் உண்டாம்.**

(ஆங்கிரஸவரு புரட்டாசிமீ 1872.)

79. வேதாந்த தேசிகர் குறட்பா*

குறட்பா

மூன்றி லொருமூன்று மூவிரண்டு மூந்நான்குந்
தோன்றத் தொலையுந் துயர்.

இதற்கு உரை :—

1. பௌராணிக மத சித்தாந்தம் யாதெனில் :—

மூன்றில் — பறவையில், — கருடனில்,

ஒரு மூன்று—திரிமூர்த்தி சொரூபராகிய எம்பெருமான், **விஷ்ணு,**

மூ விரண்டு — 6 : ஷட்குணம், ஷாட்குண்ணிய பரிபூரணராய — கன்னி, **திருமகளென்னும்** பிராட்டியாரோடு,

மூந் நான்கு-12, துவாதச அடியார்களாகிய **ஆழ்வாராதிகள் சூழ,**

மூன் றன்கு—5, ஸ்ரீமத் பஞ்சாயுதபாணியாக,

* இஃது, உபதேசம் விரும்பிய ஓர் வடகலை வைணவர்க்குச் சுவாமிகள் வேதாந்த தேசிகர் இயற்றிய குறட்பாவுக்கு உரை விளக்கியவாறு எனத்தெரிகிறது.

தோன்ற—சேவை சாதிக்க,

தொலையுந் துயர்—துன்பம் நீங்கும்.

இதன் கருத்து:—

பறவை என்னுங் **கருடாழ்வான்மீது,** திரிமூர்த்தி சொரூபராகிய எம்பெருமானாகிய **விண்டு,** ஷாட்குண்ணிய பரிபூரணராய்த் திருமகளென்னும் **பிராட்டியாரோடு,** துவாதச அடியார்களாகிய **ஆழ்வாராதிகள் சூழ ஸ்ரீமத் பஞ்சாயுத** பாணியாக எழுந்தருளி, **கல்யாணகுணத்துடன் சேவை சாதிக்க, நமது துன்பங்கள் தொலையும்.** அன்றி,

2. அத்துவைதம்

மூன்றில்:— 1. காரணம், 2. சூக்குமம், 3. தூலம் என்கிற மூன்று தேகத்தினுள்,

ஒரு மூன்று—1. காரண தேகத்திற்குரிய—மூன்று தத்துவங்களின் சொரூப ரூப சுபாவங்களும்,

மூ விரண்டு—2. சூக்கும தேகத்திற்குரிய—ஆறு தத்துவங்களின் சொரூப ரூப சுபாவங்களும்,

முந் நான்கு —3. ஸ்தூல தேகத்திற்குரிய — பன்னிரண்டு தத்துவங்களின் சொரூப ரூப சுபாவங்களும்,

தோன்ற—ஐயந் திரிபு மயக்க மின்றித் தோன்ற — அத்தருணத்தே,

துயர் — பிறவித் துன்பம், .

தொலையும் — நீங்கும்.

இதன் கருத்து:—

காரணம், சூக்குமம், தூலம் என்கிற மூன்று தேகத்தினுள், காரண தேகத்திற்குரிய மூன்று தத்துவங்களின், சொரூப ரூப சுபாவங்களும், சூக்கும தேகத்திற்குரிய, ஆறு தத்துவங்களின் சொரூப ரூப சுபாவங்களும், ஸ்தூல தேகத்திற்குரிய பன்னிரண்டு தத்துவங்களின் சொரூப ரூப சுபாவங்களும், ஐயந் திரிபு மயக்க மின்றித் தோன்ற, அத்தருணத்தே பிறவித் துன்பம் நீங்கும். அன்றி,

3. சிவாத்துவைதம்

ஒரு மூன்று மூவிரண்டு முந்நான்கு — 3,+6,+12; = (21) இருபத்தொன்றினை,

மூன்றில்—மூன்றில், கொடுக்கவந்த தொகையாகிய 21÷3=7. **1. காலம், 2. நியதி, 3. கலை, 4. புருடன், 5. மாயை, 6 ராகம், 7. வித்தை** யென்னும்—ஏழு தத்துவங்களின் சொரூப ரூப சுபாவங்களும்,

தோன்ற—சந்தேகம் விபரீதம், அஞ்ஞானம் அறத்தோன்ற, தொலையுந் துயர்—துயர் தொலையும்.

இதன் கருத்து ;—

3+6+12; = 21 இருபத்தொன்றினை, மூன்றில், — கொடுக்க வந்த தொகையாகிய (21÷3=)7, — 1. காலம், 2. நியதி, 3. கலை, 4. புருடன், 5. மாயை, 6. ராகம், 7. வித்தை யென்னும் — ஏழு தத்துவங்களின் சொரூப ரூப சுபாவங்களும், சந்தேகம், விபரீதம், அஞ்ஞானம் அறத்தோன்ற துயர் தொலையும். அன்றி,

4. விசிஷ்டாத்துவைதம்

மூன்றில்—சித்து, அசித்து, சிதசித்து என்கின்ற தத்துவத் திரயங்களில்,

1. ஒரு மூன்று—சித்திலிடத்து—இச்சை, அறிவு, தொழில் என்கின்ற **மூன்று குணங்களும்,**

2. மூவிரண்டு—அசித்திலிடத்து—மயக்கமின்மை 1. திரிபின்மை 2, ஐயமின்மை 3, விசித்திரமின்மை 4, அசுத்தமின்மை 5, விகாரமின்மை 6, என்கின்ற **ஆறு குணங்களும்,**

3. மூந் நான்கு சிதசித்திலிடத்து—அறிவு 1, கருணை 2, அன்பு 3, வாய்மை 4, நிராசை 5, தூய்மை 6, நிறைவு 7, ஒழுக்கம் 8, பொறை 9, செப்பம் 10, சால்பு, 11 மறதியின்மை 12 என்கின்ற **பனிரண்டு குணங்களும்,** ஆகக்கூடி சித்து அசித்து சிதசித்து என்னும் மூன்றின் குணங்களாகிய **இருபத்தொன்றின்** சொரூப ரூப சுபாவங்கள் ஐயந் திரிபு மயக்க மின்றி,

தோன்ற — விளங்க,

துயர் தொலையும்—துன்பமாகிய **சகல கேவலங்கள் நீங்கும், [சுத்தனுவோம்.**

இதன் கருத்து :—

சித்து, அசித்து, சிதசித்து என்கின்ற தத்துவத் திரயங்களில், **1** சித்திலிடத்து — இச்சை, அறிவு, தொழில், என்கின்ற **மூன்று** குணங்களும்; **2** அசித்திலிடத்து—மயக்கமின்மை 1, திரிபின்மை 2, ஐயமின்மை 3, விசித்திரமின்மை 4, அசுத்தமின்மை 5, விகார மின்மை 6 என்கின்ற **ஆறு** குணங்களும்; **3** சிதசித்திலிடத்து — அறிவு 1, கருணை 2, அனபு 3, வாய்மை 4, நிராசை 5, தூய்மை 6, நிறைவு 7, ஒழுக்கம் 8, பொறை 9, செப்பம் 10, சால்பு 11, மறதியின்மை 12, என்கின்ற **பனிரண்டு** குணங்களும், ஆகக்கூடி சித்து அசித்து சிதசித்து என்னும் மூன்றின் குணங்களாகிய இருபத்தொன்றின் சொரூப ரூப சுபாவங்கள் ஐயந் திரிபு மயக்க மின்றி விளங்க, துன்பமாகிய சகல கேவலங்கள் நீங்கும், **சுத்தனுவோம்.**

ஐயா அவர்கள் தமது அன்பர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்களில் கிடைத்த

80. திருநெறிக் குறிப்புகள்

கடிதம் 1.*

அருட்பெருஞ்ஜோதி

அன்பு அறிவு இரக்கம் ஈஸ்வரபக்தி முதலிய நற்குணங்களாற் சிறந்த எனக்கு நற்றுணையாக விளங்கிய தங்கள் சமுகத்திற்கு வணக்கஞ் செய்து வரையும் விண்ணப்பம்.

தங்கள் சுபசரித்திர விவரங்களை அடிக்கடி கேட்டு மகிழ விருப்ப முள்ளவனாக இருக்கின்றேன்.

அன்புள்ள ஐயா, தாங்கள் ஆடிமீ 16உ விடுத்த கடிதம் நேற்றைய தினம் வரக்கண்டு அதிலுள்ளவைகளை அறிந்துகொண்டேன். இனி, இதன் அடியில் எழுதும் வரிகளைச் சற்றே தயவு செய்து பார்க்கத் தொடங்கினால், **தங்கள் தோள்களே துணையாகக்கொண்டு பார்ப்பீர்களென்று நம்புகிறேன். சுந்தரமுதலி** என்பவரும், **கந்தமுதலி** என்பவரும் **பேரால் பெரியவர்களாகத் தோன்றினாலும், குணத்தால் குன்றிமணியிலும் சிறியவர்களாகக் காண்கிறார்கள்.**

இவர், தற்காலத்திற் செய்த மோசம் தங்களுக்குச் சிறிது துன்பஞ் செய்வது. ஆனால், இது பெரிதல்ல. இனி உடனே, தங்களுக்கு உண்டுபண்ணிய நஷ்டத்துக்கு ஈடாக, இந்த இருவரும் மோசம் போய், நஷ்டப்பட — அதைக்கண்டு தங்களுக்கு நேரிடும் துன்பமே பெரிதாகக் காணுமென்று உண்மையாகச் சொல்ல மாட்டுவேன்.

'மோசஞ் செய்தவர் நாசமடைவார்கள்'

என்கிற உலக வழக்கு வீண்போகாது. இது குறித்துத் தாங்கள் கிலேசப்பட வேண்டுவதில்லை. தங்களுக்கு **நடராஜப் பெருமான் ஒரு விதத்திலும் குறைவு வரச் செய்யார். இது சத்தியம்.** நான் அவ்விடம் வருமளவும், தாங்கள் தற்காலத்தி லிருக்கிறபடியே, ஓர் அலுவலில் இருக்கவேண்டும். நான் வந்த பின்பு, தங்கள் இஷ்டப்படியே நடத்திக் கொள்ளலாம். என் தேகம், மறையாம லிருக்குமாகில் எவ்விதத்திலும் தங்கள் கருத்தை நடராஜப் பெருமான் திருவடித் துணையைக் கொண்டு முடித்துவிப்பேன். இதில் சந்தேகம் வேண்டுவதில்லை.

என்னிடத்தில், தங்களுக்கு இருக்கின்ற பிரியம் எவ்வளவோ, அதில் எண்மடங்கு தங்களிடத்தில் எனக்கு இருக்கின்றதென்று நான்

---

* இஃது அன்பர் ராயல் ஓட்டல் வேலுமுதலியார் அவர்களுக்கு எழுதியகடிதம்

சொல்வதென்ன! **கடவுளுக்குத் தெரியும்.** ஆதலால் **என்னிடத்தில்** அவநம்பிக்கை வேண்டுவதில்லை. நான் வருவதற்குத் தடையென்னவென்றால், **நமது நடராஜப் பெருமானைக் கேட்குந்தோறும், "நல்லது இன்னஞ் சற்றேபொறு, இன்னஞ் சற்றே இரு,"** என்று உத்தரவாகிறது. இதை **அசலார்க்குச் சொன்னால் நம்பார்கள்.** தங்கள் மட்டில் மாத்திரம் குறிப்பித்தேன். ஆனால் "இன்னஞ் சற்றேயிரு" என்றபடியால், இரண்டொரு மாதமாகக் காணுகின்றது. தாங்கள் அவசரப்பட வேண்டாம். **இப்போது எவ்வளவு வருத்தப் படுகின்றீர்களோ, அதற்குப் பதின் மடங்கு சௌக்கியம் பின்பு கிடைக்கும். இது உண்மை! உண்மை!! உண்மை!!!** நான் எவ்வகையாலும், இன்னும் இரண்டு மாதத்தில் வருகிறேன். அது பரியந்தம் பொறுத்திருக்க வேண்டும். சிவானுபவச் சொரூபியாகிய சுவாமி சிதம்பர சுவாமிகள், வெள்ளைவேட்டி திருச்சிற்றம்பல சுவாமிகள், ஓதுவா மூர்த்தி சுந்தரம் பிள்ளை இவர்களுக்கும் என் வந்தனம் குறிப்பிக்க மனமிருந்தால் குறிப்பிக்கலாம்: இனி, **தாங்கள் ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம். சதா நடராஜப் பெருமானைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அலுவலை நடத்தவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றேன். வந்தனம். வந்தனம்.**

அருட்பெருஞ்ஜோதி

கடிதம் 2.

அன்பறிவொழுக்கத்தாற் சிறந்து நமது கண்கள் போன்று விளங்கிய சிரஞ்சீவி இரத்தின முதலியாருக்கு சிவானுக்கிரகத்தால் தீர்க்காயுளும் சகல சம்பத்தும் சிவக்கியானமும் மேன்மேல் உண்டாவனவாக. இங்கு ம-ா-ா ஸ்ரீ நாயக்கரவர்களும் யானும் க்ஷேமம். அங்கு தமது சுபசரித்திர விபவங்களை அடிக்கடி கேட்க விரும்புகின்றேன்.

தாம் மாசிமீ 24-ந்தேதி வரைந்து விடுத்த கடிதம் பங்குனிமீ 2-தேதி காணப்பட்டது. அக் கடிதத்திற் குறித்த வண்ணம் சிதம்பரத்தில் வசிப்பது சம்மதமானாலும் இது விஷயத்தில் வசிப்பது சம்மதமின்று. ஏனெனில், சிதம்பரத்தில் பச்சையப்ப முதலியார் பாடசாலை கிரமமல்லாததாகத் தற்காலத்தில் காணப்படுகிறது. அன்றியும், அவ்வலுவல் இராஜாங்க சம்பந்த அலுவலாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அவ்வாறின்றி ஒருமையில்லாத சில இந்துக்கள் சம்பந்தமானதாக விருக்கின்றது. சிதம்பரம் தற்காலத்தில் **நமது உயிர்த்துணைவராகிய நடராஜப் பெருமானைப் பற்றி** நாம் போவதற்கும், இரண்டொரு தினம் இருப்பதற்கும், தக்கதேயன்றி, வேறொரு வகையாலுந் தக்கதாகத் தோன்றவில்லை. ஆயின், அது கலிகால வண்ணம். ஆகலின், இதனடியில் எழுதுஞ் சில வரிகளிற் குறித்த வண்ணத்தை **முழுதும் நம்பவேண்டும்.** அதாவது, நான் இந்த மாதக் கடைசியிலாவது, சித்திரை

மாத முதலிடை கடையிலாவது அவ்விடம் வருவேன். வந்த பின்பு என் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறேன். எந்த விதத்தாலும் தாம் என் சமீபத்திலிருக்க வேண்டுமென்றே இரவும்பகலும் எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். என் பிரார்த்தனைப் பிரகாரம் இன்னுஞ் சில காலத்துள் கூட்டுவிப்பார். இதற்குச் சந்தேகமிராது. ஆதலின் அங்கு நான் வருமளவும் **சகித்திருக்கவேண்டும். சிவ பஞ்சாக்ஷரத்தை சதா கருத்தில் வைத்துக்கொண்டே காரியங்களை நடத்தவேண்டும்.** எவ்வகையிலும் என் தேகம் இருந்தால் சமீபத்திலிருக்கும்படி சிவானுக்கிரகத்தால் செய்துகொள்ளுவேன். தாம் இது குறித்து சலனப்படவேண்டாம். **தேக முதலான கருவிகளைப் பக்குவமாகப் பாராட்டிக்கொண்டு வரவேண்டும்.** மேற்குறித்தபடி வருகிறேன். **விண்ணப்பக் கலிவெண்பா, நெஞ்சறிவுறுத்தல்,** இவைகளை அங்கிருந்து, இங்குவந்திருந்து, பிரயாணப்பட்டங்கு வருகின்ற, பெரிய தமக்கையார் வசத்தில் சுமார் ஒரு மாதமாயிற்று கொடுத்தனுப்பினேன். அவள், மத்தியில் கருங்களவால் கையில், மெய்யில் உள்ளவைகளெல்லாம் இழந்துவிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவள் இன்னும் மத்தியில் பந்துக்களிடமாக இருக்கின்றார்கள் போலக் காணுகின்றது. ஆகலில் அவர்கள் அவ்விடம் வந்தவுடன், மேற்படி புத்தகங்களைச் சேர்ப்பித்ததும் அல்லாததும் உடனே அவசியம் எனக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். மற்ற சங்கதிகளெல்லாம் நான் அவ்விடம் வந்த பின்பு பேசிக்கொள்ளலாம். சிரஞ்சீவி.

3. **அருட்குணங்களனைத்தும்** அமைந்து என் நற்றுணையாய் விளங்கிய தங்கட்கு சிவ கடாக்ஷத்தால் தீர்க்காயுளும் திடதேகமும் சகல சம்பத்தும் மேன்மேல் விளைக.

வரைந்து விடுத்த நல்வாசகத்தைக் கண்ணுற்றறிந்தனன். **குடும்ப கோஷம், பொது வேதம், மெய்ம்மொழிப் பொருள் விளக்கம், சன்மார்க்க விளக்கம்** என்பவைகளை நூதனமாக ஏற்படுத்தக் கருதியபடி வரையாக் கடிதப் புத்தகம் மூன்றென்னிடத்திலிருக்கின்றன. அவை யமையும். ஆகலில், அது விடயத்தி லுழைத்தல் வேண்டாம். நான் வருமதிக் கடையில் அங்ஙனம் போதுதற் குளங்கொண்டிருக்கின்றனன். **இஃது உபாயமன்று, உண்மை.**

அருணெறி செல்வோர்க்கும் அச்சுறுத்தத்தக்க இவ் வெய்ய பருவத்தின்கண் வான் பெயலறியா வன்னெறிப்பட்டு மெய்வருத்தங் கோடலொன்றோ! எவ்வகையானுங் களைகணின்றி, **பசித்தாரது பசி நீக்குதற் பொருட்டே திருவருளாற் கிடைக்கும் பொருட் கருவியை அங்ஙனஞ் செலுத்தலின்றி** இங்ஙனஞ் செலுத்தும் வெறுஞ் செயற்பாட்டிற் கொருப்படும் குறைமையுங் கோடற்கிடனும். ஆகலில், இது விடயத்தில்துணிந்துரைத்தற்கு சித்தமும் நாவும் செல்வன வல்ல. முன் குறித்தபடி வரற்குத் தடைநேரின், அன்று துணிந்து வரைவல். இஃதென் கருத்து. பின்னர் தங்கள் கருத்தின்படி செய்க. இஃது

உலகியற் பிழைத்த சிலர்க்கு வரைதல் போல் வரைந்ததன்று. உள்ளமுற்று வரைந்த தென்க. இதனை, நமது **உள்ளன்பர்கட்குக் குறிக்க.**

என்னையன்றித் தன்னையுங் கருதார், அன்றிப் பொன்னையுங் கருதாரென்று கருதப்படும் அன்பர்தாம், எனக்கு இருமையுந் தொடர்ந்த துணைவராக நினைக்கின்றேன். அன்றி, வேறென்னை நினைப்பேன்! **சூழும் வண்ணம் சூழ்க.** சிவ சிந்தனையும் ஜீவகருணையும் கைவிடாது ஓங்குக. வேறு விடயங்களைச் சந்தி செய்யும் பந்த சந்தி சத்தியாலே மாறாது விழித்திருக்க **சுபம் பெறுக.**

---

4. **அன்புள்ள** நம்மவர்களுக்கு அன்புட னறிவிப்பது—'**ஒருவனைப்பற்றி அனந்தம் பேர்களுக்கு நன்மையுண்டாம்**' என்பதை யுண்மையாக நம்பியிருங்கள். **என்னால் உங்களுக்கு நன்மை கிடைப்பது சத்தியம்.** நான் இன்னங் கொஞ்ச தினத்தில் திருவருள் வலத்தால் வெளிப்படுகின்றேன். அதுபரியந்தம் பொறுத்திருங்கள். நான் மிகவும் சமீபத்தில்தானே வெளிப்படுவேன். **அஞ்ச வேண்டாம். சாலையை லகுவாய் நடத்துங்கள்.***

---

5. **பிரம, விஷ்ணு, ருத்திராதி**களுடைய பதங்களும், அந்தக் கர்த்தாக்களும், அவர்களால் **சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம்,** செய்யப்பட்டு வருகிற தேகாதி பிரபஞ்சங்களும் அநித்தியம். ஆகலில், **நித்தியமாகியும்** என்றும் ஒரு தன்மை யுள்ளதாகியும், **சச்சிதானந்த** வடிவமாகியும், அகண்ட பரிபூரண வஸ்துவாகியும் விளங்கிய **சிவமே** நமக்குப் பொருள். அன்றியும், தாய், தந்தை, குரு, தெய்வம், சினேகர், உறவினர் முதலியவர்களும் மேற்குறித்த சிவத்தின் திருவருளே யல்லது வேறில்லை.

நாம் பல ஜனனங்களையுந் தப்பி, மேலான இந்த மனிதப் பிறவி யெடுத்தது சிவத்தின் திருவருளைப் பெறுவதற்கே.

எவ்வகைப் பிரயாசத்தினாலாவது அந்த அருளை அடைய வேண்டும்.

அந்த அருள், எவ்வகையால் **வருமென்றால்**:—எல்லா உயிர்களிடத்திலும் **தயவும்,** பிரபஞ்சத்தில் **வெறுப்பும்,** சிவத்தினிடத்தில் **அன்பும்,** மாறாது நம்மிடமிருந்தால், **அவ்வருள் நம்மை யடையும்.** நாமும் அதனை யடைந்து, எதிரற்ற சுகத்தி லிருப்போம். **இது சத்தியம்.** இனி, மேற்குறித்த சாதனத்தை நாம் பெறுவதற்கு **சிவ பஞ்சாக்ஷரத் தியானமே** முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது. ஆகலில், இடைவிடாது **நல்ல மனத்தோடு** அதனைத் தியானிக்க வேண்டும். அதனை இதனடியில் குறிக்கின்றேன்.

ஓம் சிவாய நம

---

* இஃது பிரமோதூத௵ ஐப்பசிமீ 11உ சாலையை நடத்திவந்த புதுவை சதாசிவ செட்டியாருக்குப் பெருமான் திருக்கரத்தால் வரைந்தனுப்பியது.

1 **நானேயோ** தவஞ்செய்தேன் **சிவாயநம** வெனப்பெற்றேன்
தேனாயின் னமுதமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரு முயிர்வாழ்க்கை யொறுத்தன்றே வெறுத்திடவே.

திருவாசகம்—திருவேசறவு.

2 **சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்பார்க்கு**
அபாய மொருநாளு மில்லை — உபாயம்
அதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

ஔவையார் — நல்வழி.

3 **நான் செய்த புண்ணியம் யாதோ சிவாய நமவென**[ரார்
ஊன்செய்த நாவைக்கொண் டோதப்பெற் றேன்எனையொப்பவ
வான்செய்த நான்முகத் தோனும் திருநெடு மாலுமற்றைத்
தேன்செய்த கற்பகத் தேவனும் தேவருஞ் செய்யரிதே.

திரு அருட்பா — திருவருண்முறையீடு.

இதனைக் கண்டு தியானித்து வந்தால் பின்பு எல்லாம் விளங்கும்.
இதை மற்றவர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டப்படாது.

6. **நான் சென்னப்பட்டணம் விட்டு இவ்விடம் வந்த நாள் தொடங்கி நாளது வரையில் பாடிய பாடல்கள் பல. அவைகளை முழுதும் எழுதிவைக்க வேண்டுமென்கிற லக்ஷியம் எனக்கு இல்லாமையால், அப்படி அப்படி சிதறிக்கிடக்கின்றன.** ஆயினும், அவைகளைச் சேர்ப்பிக்கச் சுமார் இரண்டு மாதம் பிடிக்கும். ஆகலால், நான் பங்குனி மாதம் அவசியம் வருகிறேன். வரும்போது கொண்டுவருகிறேன். இது உண்மை. எவ்விதமாவது இரண்டு மாதத்திற்குள் தமது இடத்தில் இருக்கச் செய்கிறேன். குமாரசாமி பிள்ளை, சண்முகப் பிள்ளை, ரெட்டியார் இவர்கள் இடங்களில் தற்காலம் இருக்கின்ற பாடல்கள் சுமார் 50 க்கு உட்பட்டதாகவே இருக்கும். வெளிப்பட்ட பாடல்கள் பல பல. ஆகலால் மன்னிக்க வேண்டும். அன்புள்ள என் கண்மணிபோன்ற தாம், இனி இதனடியில் எழுதுகின்ற வண்ணம் செய்யப் பிரார்த்திக்கின்றேன். அதாவது, 'இந்தப் பாடல்கள் பங்கியில் அனுப்பி என்னிடம் சேருகின்ற பரியந்தம் நான் ஒருவேளை போஜனந்தான் செய்வேன்' என்று எழுதியதைப் பார்த்த பின்பு, நான் சாப்பிடுகிற சாதம் உடம்பில் பொருந்தவில்லை. பட்டினி கிடந்தவனைப்போல இருக்கிறேன். ஆதலால், என்னை நிம்மதி யுள்ளவனாக்க எண்ணங்கொண்டு, ஒருவேளை போஜனங் கொள்ளுகிற நிபந்தனை நீக்கி உடனே தபாலில் எனக்குத் தெரிவித்தால் அல்லது நான் சலிப்பைத் தவிரேன். ஒருவேளை போஜனம் உள்ளவனாகவே யிருப்பேன். இது சத்தியம். என்மேல் ஆணை. தாம் மேற்குறித்த நிர்ப்பந்த ஏற்பாட்டைத் தவிர்த்து உடனே எனக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். இரண்டு மாதத்திற்குப் பின்பு பாடல்கள் அவசியம் சேரும்.

7. உய்வ தாமிது நங்குரு வாணையொன் றுரைப்பேன்
சைவ மாதிசித் தாந்தத்து மறைமுடித் தலத்தும்
நைவ தின்றியாங் கதுவது வாயது நமது
தெய்வ மாகிய சிவபரம் பொருளெனத் தெளிவீர்.

(6-ந் திருமுறை—பதிகம் 131—சமரச சித்தாந்தப் பரநெறி விளக்கம்)

இங்ஙனம் சிவபரம் பொருளை அனுபவித்தற்கு முக்கியம் :— **ஜீவகாருண்யம், பாசவைராகம், சிவபக்தி.** இவை கிடைத்தற்கு முதற்கருவி :—**சாதுக்கள் சார்பு.** ஆகலின், அவசியம் சாதுக்கள் சார்பு வேண்டும். நல்லது,— சாதுக்கள் சார்பு தற்காலத்திற் கிடைப் பினும் கிடையாவிடினும், நம்மை யெழு பிறப்பென்னும் பெருங்கடலைக் கடப்பித்து பேரின்ப மென்னுங் கரையிலேற்றும் சைவப்பதியில் தெய்வப் புணையாக வாய்த்த திருமந்திரமாகிய **பஞ்சாக்கரத்தை,** இடைவிடாது சிந்தித்துக்கொண்டும், சிவபிரான் திருவடிகளை பாவித் துக்கொண்டும், வருவது முக்கியத்தினு முக்கியம். ஆகலில், நாம் அவசியம் பற்றவேண்டிய காரியம் இவை. மற்றவை யன்று.

8. **சுவாமிகளுக்கு வந்தனம்.** தங்கட்குத் தற்காலம் நேரிட்டிருக்கிற ஆபத்தைக் குறித்து, **அஞ்சவேண்டாம்.** இந்த ஆபத்தால் தேக ஆனி நேரிடாது. **கால பேதத்தால் நேரிடினும், நான் தங்களை எவ்விதத்தாலாயினும் திருவருள் வல்லபத்தைக் கொண்டு திரும்பவும் பார்ப்பேன். பேசிக்களிப்பேன். இதுசத்தியம். இது சத்தியம்.** இந்த வார்த்தை யென்வார்த்தை யன்று. **திருச்சிற்றம் பலமுடையார் செல்வப் பிள்ளை வார்த்தை.** தேகத்திற்கு ஆனி வருவதாகக் கண்டாலும் அஞ்சவேண்டாம். வந்தால் வரட்டும். திரும்பவும், உடனே மிகுந்த விரைவில் என்னைப் பார்த்துப் பேசிக் களிப்பீர்கள். திருவருளாணையிது. **சற்றுங் கலங்க வேண்டாம்.**

9. **தாங்கள் அஞ்சவேண்டாம்.** “**சிவாயநமவென்று சிந் தித் திருப்பார்க் கபாய மொருநாளுமில்லை**—உபாயம் அதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம் விதியே மதியாய் விடும்” என்ற **ஔவையார் திருவாக்கு சத்தியம்! சத்தியம்!! சத்தியம்!!!** ஆதலால், அதை இடைவிடாது சிந்தித்துக் கொண்டே வாருங்கள். **தங்கள் பிணிகள் பறந்தோடிப்போம். இதை நம்பவேண்டும்.** தாங்கள் பயப்படாது இருக்கவேண்டும்.

10. **தாங்கள் தேக** முதலிய **கருவிகளை ஜாக்கிரதையோடு வைத்துக்கொண்டும், சிவ பஞ்சாக்ஷரியையும், சிவபெருமான் திருவடிகளையும் இடைவிடாது சிந்தித்துத் தியானித்து வரவேண்டு மென்பது என் பிரார்த்தனை.** தங்களை ஒரு கணப் போதாயினும் மறந்தவனல்ல. தாங்கள் கூடியமட்டில் **சாவா ஜாக் கிரதையோடும்** இப்போது இருக்கிறபடியே யிருங்கள். இன்னுஞ் சில காலத்துள், விசேஷ சவுக்கியம் நேரிடுமென்று உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன்.

11. அன்பு, அறிவு, கல்வி, கேள்வி முதலியவற்றில் சிறந்த தங்களுக்கு வந்தனம். தங்கள் சுபசரித்திர விபவங்களை அடிக்கடி கேட்க விரும்புகின்றேன்.

தங்கள் மனத்திலுள்ள குறிப்பை சிரஞ்சீவி சுந்தரம் பிள்ளையால் தெரிந்துகொண்டேன். தாங்கள் உலகநடை தெரிந்த விவகாரிகளாதலால், தாங்களே தங்கள் கருத்தின்படி செய்து கொள்வதில் யாதொரு விகற்பமும் நேரிடாதென்று நம்புகிறேன்.

நான் அது விஷயத்தில் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும் தாங்கள் நேரே அவர்களை அழைத்து, ஒருமையோடு தங்கள் கருத்தின்படி ஏற்பாடு செய்துகொள்வது உத்தமமாகத் தோன்றுகிறது. தங்கள் கருத்தின்படி செய்துக்கொள்வதற்கு நான் தடையானவனல்ல. ஆகலில், **யாவர்க்கும் மனது விகற்பமாகாதபடிக்கும், தயவுவேறுபடாதபடிக்கும், தங்கள் கருத்தின்படி நடத்தலாம்.**

12. இவ்விடம் கடிதம் அனுப்புந்தோறும், இந்தப் பிரகாரம் அனுப்புவது பிரயாசம் என்று, என் மனம் என்னை வருத்துகின்றது. இது நிற்க, இனி, தங்கள் கடிதத்திற்கு உத்தரம் எழுதுகிறேன். அதாவது, தங்கள் தமையனார் விஷயத்தில் தாங்கள் எத்தன்மையுடையவர்களாக இருக்கின்றீர்களோ அத்தன்மை நானும் உடையவனாயிருக்கின்றேன். சீரகத்தைக் கியாழம் செய்து அந்தக் கியாழத்தில் சுக்கை ஊறவைத்து ஜாமம் சென்ற பின்பு எடுத்து உலர்த்தித் தூள்செய்து வைத்துக்கொண்டு, அந்தத் தூள் காசிடை எடுத்து அதில் பஸ்பம் அரிசியிடை வைத்து நெய்யில் குழைத்துச் சாப்பிடவேண்டும். பத்தியம் இச்சாபத்தியம். தலைமுழுக்கு பசுநெய்யில் முழுகவேண்டும். **ஆருதாரத்தில், அநாகதத்தில் சத்திசிவம், பத்திதழில், இருப்பதாகவே கொள்ளவேண்டும். இரண்டிதழ் ஆசனமாகக் கொள்ள வேண்டும். அன்றியும், பன்னிரண்டிதழில், எட்டிதழ் சத்தி யிருப்பு, இரண்டிதழ் சிவத்தி னிருப்பு, மற்றை யிரண்டிதழ் மேலும் கீழும் அடை யிருப்பு.** இது இன்னுஞ் சிலநாள் சென்ற பின்பு தங்களுக்கு நன்றாக அனுபவப்படும்.

13. "விண்படைத்த பொழிற்றில்லை அம்பலத்தான் எவர்க்கு மேலான னன்பருள மேவுநட ராஜன்" எனல் வேண்டும். இது நிற்க, நான் தற்காலம் அவ்விடம் வருவதற்கு சமயமாகத் தோற்றவில்லை. ஆயினும், நமது தலைவராகிய கடவுளது திருவுளச் சம்மதிக்கு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். **எந்தஇரவில்—எந்தப்பகலில் திருவுளச் சம்மத உத்தரம்** எனக்குக் கிடைக்கின்றதோ, அந்த இரவில் அந்தப் பகலில் பிரயாணப்படுவதற்கு யாதொரு தடையுமிராது. இரவும் பகலும் இதை நினைத்துக் கடவுளைத் தியானிக்கின்றேன். அவர் உத்தரத் தடையன்றி வேறு தடை யாதொன்றுமில்லை. **தாங்கள் தேக முதலியவற்றில் ஜாக்கிரதை யுடையவராய் சிவத்தியான சகிதராக இருங்கள்.**

14. இது விஷயத்தில் தமக்கு விசேஷம் பிரயாசம் நேரிடச் செய்கிறேன். ஆயினும், அந்தப் பிரயாசம் சிவகடாக்ஷத்தால் நேரிட்டதாகலின், பின்பு, தமக்கும் எனக்கும் **தடைபடாத நிம்மதியையும், சத்துவ சந்தோஷத்தையும்** உண்டுபண்ணு மென்கிற நிச்சயத்தினால் நானது தெரிவிக்க நேரிட்டது. ஆனால், இது குறித்து விசேஷ முயற்சியும் பிரயாசமும் தமக்கு நேரிடுமே என்னசெய்வது என்கிற விசாரமும் ஒருபக்கம் உடையவனாகவே யிருக்கிறேன். இனி வேறு வகையாற் பலவாக விரிப்பதென்ன! **நானே தாமாகவும்—தாமே நானாகவும்—பழமை தொட்டு வந்த அபேத நேயத்தை எண்ணி, —மற்ற இடங்களில் கனவிலும் லக்ஷியஞ் செய்து குறிக்கப் படாத குறிப்பைத் தம்மிடத்தே குறித்தேன்.** இது எம்பெருமானுக்குச் சம்மதமாக விருக்கும். ஆகலில் தமக்கும் சம்மதமாக இருக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

15. தாம் தம்முடைய தேகத்தை ஜாக்கிரதையாக உபசரித்து வரவேண்டும். **ஜாக்கிரதை** என்பது அருந்தல் பொருந்தல்களில் **மிதபோஜனம் மிதபோகம்.**

மிதபோஜனமாவது:—கோபம், விராகம், அலக்ஷியம், முயற்சி, விரைவு, இவை முதலிய ஏதுக்களால் **குறைத்தல்,**—விருந்து, சுவை விருப்ப முதலிய ஏதுக்களால் **ஏற்றல்** இல்லாமல், சமமாகப்புசித்தலாம்:

மிதபோகமாவது:—அதிபரிச்சயம், அதிஞாபகம், முதலிய ஏதுக்களால் இரவு பகல் தோற்றுது **பொருந்தல்,**—விராகம், அலக்ஷியம் முதலிய ஏதுக்களால் **பொருந்தா திருத்தல்,** இவை இரண்டுமின்றி '**மாதத்திரண்டு விசை**மாதரைப் புல்குவது' என்றபடி பொருந்தலாம்.

16. அரி பிரமாதிக ளொத்துணையும் பெறுதற்கு அரியதாகிய **சிவ சம்பந்தத்தை,** முன்செய்த தவப்பயனாற் பெற்றனம். அங்ஙனம் பெற்ற நாம், **சிவானந்த**போக சாத்தியத்தைக் காலமுண்டாக அடைதல் வேண்டும். அதனை அடைதற்கு **சிவபஞ்சாக்ஷர** தியான மன்றி வேறு ஏதுக்கள் ஒன்றுமின்று. இஃது **திருவருளாணை.** என்னின், நாம் செல்லுங் காலமெல்லாம் சித்தசுத்தியோடு **சிவபஞ்சாக்ஷர** தியானத்தில் சர்வ ஜாக்கிரதையைப் பெற்று, **வரவிற்கு ஒத்த செலவோடு** வாழ்தல் வேண்டும். இஃதே நமது கடமை.

17. ஐயா, தற்காலத்தில் தங்கள் மனத்தில் நேரிட்ட சஞ்சலங்களை நிவர்த்திசெய்து, இனி ஒருகாலங்களிலும் வாராதவண்ணம் பாதுகாத்து, சதா சௌக்கியத்தைப் பெற்று சந்தோஷமடைய அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று, ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன். தாங்களும், இரவும் பகலும் நமது ஆண்டவனை இடைவிடாமல் சிந்தித்துக் கொண்டு ஜாக்கிரதையோடு இருக்கவேண்டு மென்று தங்களையும்

பிரார்த்திக்கின்றேன். நம்மைப்பெற்ற **தாயைப் பார்க்கிலும்** அனந்தங்கோடி பங்கு நம்மிடத்தில் **தயவுள்ளவன் நமது ஆண்டவன்.** ஆகலால், நமக்கு ஒருகாலத்திலும் குறைவு நேரிடாது. இது சத்தியம். ஆனால், நாம் **நம்பிக்கை தவராது** இருக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் நான் விரித்துத் தங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுவதென்ன!!

18. **தாங்கள் வரவுக்குத் தக்க** செலவு செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும். பின்பு, இஷ்டப்படி எல்லாஞ்செய்ய நமது ஆண்டவன் அனுக்கிரகிப்பான். இதற்குச் சந்தேகம் இராது. இது உண்மை. இந்த உண்மை தங்களுக்குத்தான் தெரியும். ஆதலால், தங்கள் மட்டில் இது தெரிவித்தேன்.

ஐயா, நானோ புத்திதெரிந்த நாள் தொடங்கி, இது பரியந்தமும், **இந்தப் பிணை உடம்பும், இதற்குக் கொடுக்கின்ற பிண்டதுண்டங்களும் பெருஞ் சுமையாக இருக்கின்றதே!** ஐயோ, இது என்றைக்குத் தொலையும்? என்று எண்ணி எண்ணி இளைத்துத் துன்பப்படுகின்றவனாக இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட இந்த நாய்க்கு, பணம் என்ன செய்ய ? ஐயா, என்னைக் குறித்துத் தாங்கள் பண விஷயத்தில் பிரயாச மெடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம்.

19. **நான்,** இத்திசைக்கண் வந்தபின், "இங்ஙனமிருந்து" தங்களிடத்திற் போந்த சில பாடல்களில் ஒன்றும் வெளிப்படா திருத்தல் வேண்டும். என்னையெனில், நான் இங்ஙனம் வந்த பின்னர் **சிதம்பர விஷயத்தில் தோத்திரமாலைகளுஞ் சாத்திர மாலைகளுமாகச் சுமார்—200 மாலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் வெளிப்படும்போது வெளிப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.** இது நிற்க, முன்னோர் கடிதத்தில் நான் குறித்த பாயிரத்தை இன்னுஞ் சில தினஞ் சென்ற பின்னர் அனுப்புகிறேன். தற்காலம் என் நினைவு **விரிதற்கின்மையால்,** தாங்கள் தேகத்தை ஜாக்கிரதையாகப் பாராட்டிக் கொண்டு வரவேண்டும்.

20. **தாங்கள்,** நமது சாமி அவர்களைக்கொண்டு உபசாந்தி செய்துகொண்டு அதிக உழைப்பெடுத்துக் கொள்ளாமல் ஜாக்கிரதையாக வரவேண்டும். **கடினமான ஔஷதங்களைக் கொள்ள வேண்டாம்.**

முசுமுசுக்கை சமூலங் கொண்டுவந்து இருமனுக்குப் பசும்பாலில் ஊறவைத்து உலர்த்தி இடித்துச் சூரணமாக வைத்துக்கொண்டு, நித்தியம் காலையில்,— தேயிலைத் தண்ணீர் காய்ச்சிச் சாப்பிடுவது போல,—ஜலத்தில் போட்டு சுண்டவைத்துப் பசும்பால், சர்க்கரை, மிளகுப்பொடி கலந்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சாப்பிட்டு வர வேண்டும். இதை சாமிகளுக்குத் தெரிவித்து, அவரைக்கொண்டு செய்வித்து சாப்பிட்டுக்கொண்டு வரவேண்டும். உத்தியோகம் தடை

யாயிருந்தால் அதைவிடுத்து தேகத்தைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். தேகம் பக்குவமான பின்பு சிவானுக்கிரகத்தால் உத்தியோகம் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம்.

21. தமது சுப சரித்திர விபரங்களை அடிக்கடி கேட்க விருப்பமுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

நான் வைகாசி மாதம் 30-தேதிக்குள்ளே அவ்விடம் வருவேன். அவசியம் **தியாகராஜப் பெருமானையும், உன்னையும் காண வேண்டும் என்கிற விருப்பம் விசேஷமுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.** ஆதலால், வருவது நிச்சயம் நிச்சயம். இது அன்றி, பகவத் பக்தியிற் சிறந்தவராகிய வரதாசாரிய சுவாமிகள் திருவையிந்திர புரத்துக்கு வந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். அந்த சுவாமிகளைச் சென்னப்பட்டணத்தில் தாம் கண்டால் ஒன்று சொல்லவேண்டுவது. அதென்னவெனில்,

பாலும் நீரும் போலும் பார்ப்பன சினேகம்

என்று நான் தெரிவித்ததாகத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

22. கல்வி கேள்விகளிற் பயின்று, அன்பறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்து அருளொடு கிளர்ந்த ஆக்கத்தினுயர்ந்த குணமணியாகிய தங்கட்கு;—**அரி பிரமாதியர்கள்** எத்துணையும் பெறுதற்கரியதாகிய சிவசம்பந்தத்தை, முன்செய்த தவப்பயனால் பெற்றனம். அங்ஙனம் பெற்ற நாம், சிவானந்தபோக சாத்தியத்தைக் காலமுண்டாக அடைதல் வேண்டும். அதனை அடைவதற்கு, **சிவபஞ்சாக்ஷர** தியானமன்றி, வேறு ஏதுக்கள் ஒன்றுமின்று. இஃது **திருவருளாணை.** என்னின், நாம் செல்லுங் காலமெல்லாம், **சித்தசுத்தி**யோடு சிவபஞ்சாக்ஷர தியானத்தில் இருத்தல் வேண்டும். **வரவுக்கு ஒத்த செலவோடு** வாழ்தல் வேண்டும். "**செல்லும்போது செலுத்துவேன் சிந்தையை; வெல்லும்போது விடுவேன் வெகுளியை.**" **இஃது நமது கடமை.**

23. தாம் தடை செய்யவேண்டாம். **எந்தக் காலத்தில், —எந்த இடத்தில்,—எந்த விதமாக, —எந்த மட்டில், — எதை — அனுபவிக்க வேண்டுமோ — அதை, அந்தக் காலம், அந்த இடம், அந்த விதம், அந்த மட்டும், பொருந்தப் போசிப்பிக்கின்றது திருவருட் சத்தியா யிருந்தால்,—நமக்கென்ன சுதந்தர மிருக்கின்றது.** எல்லாம் திருவருட் சத்தி காரியமென்று அதைத் தியானித்திருக்க வேண்டும். **உண்மை இது.** இதைக்கொண்டு தெளிந்திருக்க வேண்டும்.

24. தாம் ஜாக்கிரதையாக தமது தேகத்தை உபசரித்து வர வேண்டும். **இனி விசேடமான அலுவல் நேரிடுகிறபரியந்தம் இப்**

பொழுது நேரிட்டிருக்கிற அலுவலைப்பார்த்து வரவேண்டும். என் எண்ணத்தின்படி ஆண்டவன் விரைவில் தமக்கு விசேஷசவுக்கியத்தை உண்டுபண்ணுவார் என்கிற நம்பிக்கையை யுடையவனாக இருக்கிறேன். தாம் இடைவிடாது பரமசிவமே பொருளெனக் கொண்டுப் பஞ்சாக்கரத்தையே சிந்தித்து வரவேண்டும்.

மருவாணைப் பெண்ணாக்கி யொருகணத்திற் கண்விழித்து வயங்கு மப்பெண்
உருவாணை யுருவாக்கி யிறந்தவரை யெழுப்புகின்ற வுறுவனேனும்
கருவாணை யுறவிரங்கா துயிருடம்பைக் கடிந்துண்ணுங் கருத்தனேல் எந்
திருவாணை யெமதுசிவக் கொழுந்தாணை ஞானியெனக் கூறொணாதே.—வாழ்க!

(2-ந் திருமுறை—பதிகம் 100—அறநிலை விளக்கம்)

25. சிரஞ்சீவி அன்பு அறிவு, முதலிய சுபகுணங்களிற் சிறந்த தங்கட்கு, சிவானுக்கிரகத்தால் தீர்க்காயுளும், சகல சம்பத்தும், மேன் மேல் உண்டாவனவாக. அவ்விடம், இன்னும் சில தினத்தில் அவசியம் நான் வருவேன். வந்த பின்பு தங்கள் வருத்தமெல்லாம் சிவபெருமான் திருவருளால் நிவர்த்தியாய் விசேஷ சவுக்கியம் நேரிடும் என்று துணிந்திருங்கள். ம-௱-௱-ஸ்ரீ திருவேங்கிட முதலியார் காலஞ் சென்றதைக் குறித்து விசாரப்படுகிறேன். ஆயினும், அது அரிபிரமாதிகளுக்கும் உள்ள காரியம். ஆதலால், புதிதல்ல வென்று துணிந்தேன். சிவபஞ்சாக்ஷர தியானத்தோடு ஜாக்கிரதையாக இருங்கள். அஞ்சவேண்டாம். சிரஞ்சீவி.

26. இராமலிங்க சுவாமி யென்று வழங்குவிப்பது என் சம்மதமன்று. என்னை,— ஆரவாரத்திற்கு அடுத்த பெயராகத் தோன்றுதலில்,—இனி அங்ஙனம் வழங்காமை வேண்டும்.

ஜீவகாருண்யமும் சிவானுபவமும் அன்றி, மற்றவைகளை மனத்தின்கண் மதியாதிருத்தல் வேண்டும். சிரஞ்சீவி சிரஞ்சீவி.

27. தாங்கள் சிவத்தியான சகிதராய் வரவுக்குத் தக்க செலவு செய்துகொண்டு தேகத்திற்குத் திடமுண்டாகும்படி உபசரித்துக் கொண்டு ஜாக்கிரதையோடு இருக்கவேண்டும். படிப்பிக்கிற விஷயத்தில் அதிக அதிக்கிரமப் பிரயாசை எடுத்துக் கொள்ளப் படாது.

28. தேகத்தைப் பக்குவமாகப் பாராட்டிக்கொண்டு சிவ சிந்தையும் ஜீவகாருண்யமும் மாறாமல், ஜாக்கிரதையோடு இருப்பீர்களாக. இதை சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கத்தவர் அல்லாதவர்களுக்கு வெளிப்பட வாசிக்கப் படாது. வேணும் சிரஞ்சீவி சிரஞ்சீவி.

29. நாம் தேக முதலிய கருவிகளைச் செவ்வனிருத்தி நடத்த வேண்டுமென்று எழுதுவது தவிர வேறொன்றும் எழுதுவது அவசியமாகத் தோற்றவில்லை. 'நமது சிவபெருமான் திருவடிகளையும், சிவ பஞ்சாக்ஷரியையும் இடைவிடாமல் தியானஞ்செய்து வரவேண்டுமென்

பது ஒன்றே முக்கியம்' என்று தமது குறிப்பிற் காணப்பட்டது. ஆகலிற் குறித்தே னில்லை. **ஜாக்கிரதையோடு இருக்கவேண்டும்.**

---

30. என் எண்ணமொன்று இறைவன் எண்ண மொன்றானால். அறிவறிந்த உமக்கு இவ்விஷயத்தில் இன்னும் விரிக்க வேண்டுவ தென்ன. இருப்பது என் எண்ணம். 'கருத்தன்' எண்ணம் எவ் வண்ணமோ தெரிந்ததில்லை. **தாம் தேக முதலிய கருவிகளை இயற் பட நடத்தல் வேண்டும். சிவத் தியானத்தோடு ஜாக்கிரதை யாக இருக்கவேண்டும்.** நான் அவசியம் திருவருளை முன்னிட்டு சில காலத்தில் அங்ஙனம் வருவேன். துணிவு திண்ணம்.

---

31. **சடமும்** துக்கமும், அநித்தியமுமாகிய உலக போகத்தை விரும்புகின்ற மற்றவர்களைப் போல மயங்குதல் வேண்டாம்.

---

32. **ஆகலில்** சூழும் வண்ணம் சூழ்க. அன்றி, சிவசிந்தனை யுஞ் ஜீவ கருணையுங் கைவிடாது ஓங்குக. வேறு விடயங்களைச் சந்தி செய்யும், "பந்த சந்தி" சத்தியாலே மாறாது விழித்திருக்க. சுபம் பெறுக. விசேஷசத்தி.

---

33. **தமதிதயம்** சிவபெருமான் திருவடிக் கண்ணே யன்றிப் பிறவொன்றினும் பொருந்தாதிருத்தல் வேண்டுமென்றும் பிரார்த்திக் கின்றேன். தாம் உலகியற்கண் ஒழுகுங்கால் "கழிநடை யொருவன் கட்பார்வைபோன் றொழுகல்வேண்டும்" என்றும் பிரார்த்திக்கின் றேன்.

---

34. **உனக்கு** முக்கியம் தெரிவிக்கவேண்டியது ஒன்று. என் னென்றால்—"பழமை பாராட்டலும், கண்ணோட்டம் செய்தலும், சுற் றந் தழுவலும், அவசியம் சமுசாரிக்கு வேண்டும்"—என்பது நீ மாத் திரம் அடிக்கடி கவனிக்கவேண்டும்.

---

35. **தங்கள்** தேக விஷயத்தில் அதிகமாக ஜாக்கிரதையாக சிவத் தியானத்தை விடாமல் வரவுக்குத் தக்கபடி நடக்கவேண்டு மென்று மிகவும் கோருகிறேன்.

---

36. **தேக முதலிய** கருவிகளைக் கடைக்கணித்து வருக. **சிவ பிரான் திருவடித் துணையன்றி வேறு துணை நமக்கு இன்மை யின்** அவற்றை இடைவிடாது நினைக.

---

37. **தங்கள்** சுபசரித்திர விபவங்களை அடிக்கடி தெரிவிக்க வேண்டும். **தாங்கள்** சிவசிந்தனையை விடாமல் **சர்வ ஜாக்கிரதை யோடு லௌகீகத்தை நடத்திவர வேண்டும்.**

38. **புண்ணியப் பயனால்** பெற்ற தேகத்தைக் கூடியவரையில் ஜாக்கிரதையோடு பக்குவ மார்க்கத்தில் நடத்தவேண்டும்.

39. **தாங்களும்** சிவத்தியான சகிதர்களாய் தேக விஷயத்திலும் மற்றைக் குடும்ப விஷயத்திலும் சர்வ ஜாக்கிரதையோடு இருக்கவேண்டும்.

40. **தாங்கள் 'சிவாய நமவென்று சிந்தித்திருப்பார்க்கு அபாயம் ஒருநாளு மில்லை'** என்பதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

41. **தாங்கள் தேக** முதலிய கருவிகளை ஜாக்கிரதையாக நடத்திக்கொண்டு சிவத்தியான சகிதராக இருங்கள்.

42. **தேக திட** முண்டாகும்படி உபசரித்துக் கொண்டு, ஜாக்கிரதையோடு தியானித்துக் கொண்டிருக்க.

43. **தேக முதலிய** கருவிகளைச் செவ்வையாக நிறுத்தி — **பஞ்சாக்ஷரியும் திருவடியும் ஒன்றே நமது நேயம்.**

44. **செல்லும்போது செலுத்துவேன் சிந்தையை வெல்லும் போது விடுவேன் வெகுளியை.**

45. **தியான மயமானால் பொசிப்பு மாறும்.**

46. **சுக்கிலம்** மேலேற்றும் பழக்கத்திற்குப் **பத்தியம்** தூக்கம், சோம்பல் ஆகாது.

1. **ஹிதமஹிதம்** கெட — திரோதானம் கெடும்.
2. **இருவினை** யொப்பால்—மாமாயை பஞ்சகிருத்தியம் போம்.
3. **முன்னிலையான** அவன் அவள் அது நீங்கிப் பரமாகக் கண்டால் — **கர்மம்** கெடும்.
4. "**வடிவின்**" வாசனை கெட — **மாயை** நீங்கும்.
5. **சிவானுபவம்** மேவிட — **ஆணவம்** கெடும்.

6. **கடவுளைக்காண** உண்மையாக விரும்பில் அமுதகண்ணீர் மாறுமா ? ஆகாரத்தில் இச்சை செல்லுமா ?

7. **இங்கு** வந்திருக்கிறவர்களெல்லாம், அதிகாரம் பண்ண வந்திருக்கின்றார்கள். நீ என்னைப்போல் ஏழை. தனிமையாய் **ஜாக்கிரதையாய்** இரு.

8. **கவலை வேண்டாம்.** உள்ளும் புறமும் ஒரு துணையாக வள்ளல் இருக்க வாட்டம் ஏன் ?

9. **அநித்திய மென்பது,** அரிபிரமாதிகளுக்கும் உள்ளது. முத்தியடையும் வரையில் தேகம் வேண்டும்.

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தேன்
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே.—(திருமந்திரம்)

துஞ்சினார் செத்தாரில் வேறல்லர்
எஞ்ஞான்றும் நஞ்சுண்பார் கள்ளுண்பவர். —(குறள்)

10. **தத்துவ ரூபம்:**— பூதமுதல் நாத தத்துவ மீறாக உள்ள வெல்லாம் நாமல்ல வென்று அறியும் போதம்.

11. **தத்துவ தரிசனம்:**— தத்துவம் சடம். சடம் நம்மையறி யாது; நாம் சித்துருவென்று அறியும் போதம்.

12. **தத்துவ சுத்தி:**— சித்துருவினை மறைத்தது இஃதென் றோர்தல்.

13. **ஆத்ம ரூபம்:** — ஆணவமகன்று ஆசாரியனருளால் தன்னை யடைதல்.

14. **ஆத்ம தரிசனம்:**— நாம் சித்துருவன் என்று மகிழ்தல்.

15. **ஆத்ம சுத்தி:**—செயலற்று ஈசனருள் அடைதல்.

16. **சிவ ரூபம்:**—சிவமாகத் தரிசித்தல்.

17. **சிவ தரிசனம்:**—உயிர் ஆனந்திப்பது.

18. **சிவ யோகம்:**—எல்லாந் தானாக யோகு செய்தல்.

19. **சிவ போகம்:**—சிவத்தோடு அத்துவிதமாகி நிற்றல்.

47. 1. **மகா கற்பம்:**—மூலப் பிரகிருதியி னின்று உண்டாம் சிருஷ்டி முதல், பிரமாவின் ஆயுள் வரையில் ஏற்பட்டுள்ள காலம்.

2. **அவாந்தர கற்பம்:** — சதுர்முகப் பிரமனுடைய ஒரு நாட்குரிய காலம்.

இந்த இரண்டு கற்பத்தின் நடுவே ஒவ்வொரு ஒடுக்க முண்டாகி றது. அது **1. நித்தியம், 2. நைமித்திகம், 3. பிராகிருதிகம், 4. ஆதியந்திகம்** என நால்வகைத்தாம்.

1. **நித்தியப் பிரளயம்:**—மரணமே நித்தியப் பிரளயம்.

2. **நைமித்திகப் பிரளயம்:** — பிரமனுடைய கற்ப முடிவி லுண்டாகிற ஒடுக்கமெதுவோ அது, நைமித்திகப் பிரளயம்.

3. **பிராகிருதிகப் பிரளயம்** :—மகத்துவ முதல் விசேட பரியந் தம், ஒடுக்கத்தை யடைவது, பிராகிருதிகப் பிரளயம்.

4. **ஆதியந்திகப் பிரளயம்** :—தத்துவ ஞானத்தால் யோகிக்கு உண்டாகும் ஒடுக்கம், ஆதியந்திகப் பிரளயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

81. ஓஷதியின் குணானுபவம்

(அ க ர ா தி)

திருச்சிற்றம்பலம்

1. அகத்தி - வேக்காடு போம்.
2. அசோகு - குன்மம் போம்.
3. அதிங்கு - கால், கை, நோய் நீக்கம்; கர, பாதவியாதி நாசம்.
4. அத்தி - பெரும்பாடு போக்கி; உஷ்ண சமனி.
5. பேயத்தி - தம்பனை.
6. அமுக்கிரா - க்ஷயம் போக்கி; வாயு போக்கி வங்கம், நாகம், சிந்தூரி.
7. அம்பளங்காய் - கல்லுப்புக் கட்டு.
8. அரக்காம்பல் - சிலேட்டுமம் போக்கி.
9. அரசுக்கு - புத்திவர்த்தினி.
10. அரைக்கீரை - சுரம் போக்கும்; கருவங்க பற்பி.
11. அலரி - நடுக்கல் போக்கி.
12. அவிரிக்கு - லிங்கங் கட்டும்; சகல விஷம் போம்.
13. அழிஞ்சில் - விஷ மர்த்தனி.
14. ஷை மூலதைலம் - விரோசனி; லிங்க பந்தனி.
15. அழுகண்ணி - சூதபந்தனம்.
16. தொழுகண்ணி - துணித்த சதை கூடும்.
17. அணிச்சை - சொறிபோக்கி.
18. அஷ்டிமதுகம் - பிரமியங்கள் போம்.
19. ஆகாச கருடன் - சூத பந்தனம்; அண்ட வெண் கரு.
20. ஆடாதொடை - சுராரி.
21. ஆடுதின்னாப் பாளை - நாகபந்தனம்; புழுக்கொல்லி.
22. ஆதண்டை - பீனிஸம் போக்கி; சிரநீர் போக்கி.
23. குழலாதண்டை - சரக்கெல்லாம் கட்டும்.
24. செவ்வாதண்டை - சூதவங்கி.
25. ஆதளைக்காய் - சூதஞ் சாம்.
26. ஆமிரம் -வெடியுப்புக் கட்டும்.
27. ஆயல் - வாதம் போம்.
28. ஆலுக்கு - புழுக்கள் போம்.
29. ஆவாரை - ஈயச் செந்தூரி.
30. ஆற்றுமருது-வழலைபோக்கி.
31. மாட்டுச்செவி மருது - வெள்வங்க பற்பி.
32. குதிரைச்செவி மருது - கருவங்க பற்பி.
33. இங்குணம் - லிங்கமிறுகும்.
34. இச்சில் - குஷ்டம் போக்கி.
35. இடு கொள்ளு - சத்து ஆம்.
36. காட்டுக்கொள்ளு - காரங் கட்டும்.
37. நாட்டுக்கொள்ளு - சாரங் [கட்டும்.
38. இதளை-குலைபோம்.
39. இமிற்கிழங்கு - இகுளை நீக்கி.
40. இருப்பவல் - மாகட்டி;
41. இரும்பிலி - கெந்தி தைலம்.
42. இருவாட்சி - ரத்த பித்தம் போக்கி.

43. இருவேலி - தாபத்தைப் போக்கும்.
44. இருள் - குடாரம் போக்கி.
45. பாலிருள் - சூத பந்தனம்.
46. இருள் வீடு - காந்த சத்து.
47. இலந்தை - கடுப்புப்போக்கி.
48. இலவம்பிசின் - சுக்கிலங் கட்டும்.
49. இலவு - அதிசார நீக்கம்.
50. இலுப்பை-விரணம்போக்கி.
51. மலையிலுப்பை - வாதம் போக்கி.
52. ஈகை - தாளக செந்தூரம்.
53. உகாய் - அப்பிரகஞ்சத்து.
54. உச்சிச்சில் - குதிரைப் பல் கட்டும்.
55. உத்தாமணி - மாந்தம் போக்கி; பவள பற்பி; அய சிந்தூரி.
56. ஊமத்தை - சூதவெண்ணெயிறுக்கி.
57. எருக்கு - சன்னி போக்கி; க்ஷீரமாணம் போக்கி.
58. வெள்ளெருக்கு - சாரங்கட்டி.
59. எருமைக் கனைச்சான் - தேக சித்தி.
60. எலிச்செவி - நீர்ச் சுருங்கி.
61. எலுமிச்சை-பித்தம்போக்கி.
62. ஓட்டை - புதரி நீக்கம்.
63. ஒதி - விரண மாற்றும்.
64. ஒருகொம்பு- ரஜிதச்செம்பு.
65. ஓடமொட்டி - காய முறுதி.
66. ஓமை - தினவு போக்கும்.
67. ஓரிலைத் தாமரை - அழுத்தி போம்.
68. கக்கரி - நீர் பெருக்கும்.
69. கசப்புப் பசளை-சூதங்கட்டும்.
70. கஞ்சா - யோகி.
71. கஞ்சாங் கோரை - குளிர் போம்.
72. கடம்பு - பாஷாணபந்தனம்.
73. நீர்க்கடம்பு - நாகபந்தனம்; ஈயச் செந்தூரம்.
74. வெண்கடம்பு-சூத பந்தனம்.
75. கட்டுக்கொடி - உப்புக்கட்டு; சூத வெண்ணெய்க் கட்டு.
76. கட்டுமா - தாபம் போக்கும்.
77. கணம்பு - சிலை மெழுகாம்.
78. கண்டங்கத்தரி - சுவாச மர்த்தனி.
79. கப்பட்டி - குதிரைப் பல்
80. கமுகு - பற்குறுதி. [மெழுகு.
81. கரிசாலை - பாண்டு மர்த்தனி; க்ஷய மர்த்தனி; வசீகரி.
82. கருங் காந்தள் - அறுத்த துண்டமொன்றும்.
83. கருங்காலி - குஷ்டாரி.
84. வெண் கருங்காலி - நாகமணி பந்தனி.
85. கருங் கொள் - உருக்கின மாதல்.
86. கரு நாயுருவி - கர்ப்பார்த்த பிரசவம்.
87. கரு நெல்லி - சகல சித்தி.
88. கரும்பு - கல்லடைப்புப் போக்கி; பசாசு போம்.
89. வெண்கரும்பு-க்ஷயம்போக்கி.
90. கல்செம்பு - சூத குரு.
91. கல்புகுவெள்ளி - காயசித்தி.
92. கல்லறளி - தங்கச் செம்பு.
93. கல்லாரை - சூதங் கல்லாம்.
94. கழற்கொடி - விரைவாத மர்த்தனி.
95. வெண் கழற்கொடி - குன்ம மர்த்தனி.
96. கழுதை மான் புள்ளி - வெள்ளீயங் கட்டும்.
97. களவு தும்பை - மூலம் போக்கும்.
98. களாவிழுது-வெடியுப்புகட்டு
99. கறுப்பறுகு-காசம்போக்கி.
100. வெள்ளறுகு - மேகம் நீக்கி; சுரம் போக்கி.

101. பவளவறுகு - சுவாசம் போக்கி

102. கற்றாழை - வங்க சிந்தூரி.
103. செங்கற்றாழை - சிந்தூரத்தாதி
104. காகோளி - சலங்கணீக்கி.
105. சீகக்ஷ காகோளி - திறமுண்டாக்கி

106 காஞ்சிரம் - காயசித்தி.
107 காஞ்சொறி - கபகாரி.
108 பெருங்காஞ்சொறி - கபகாரி.
109 காட்டத்தி - கிராணி நீக்கி.
110. காட்டாமணக்கு - அயலோக வங்கி

111. காட்டுக் கருணை - கெந்தி வெள்ளை
112. காட்டுத்தி - கண்டர் வெளுப்பாம்
113. காட்டு வெந்தியம் - தாம்பர தங்க பற்பி
114 காரெள்ளு - திலகமாம்.
115 காவட்டம்புல் - மந்தம்போக்கி.
116 கானல்மா - பித்தனைநீறும்.
117. கிளிமுருக்கு - அயச் செந்தூரம்
118 கீழாநெல்லி - காமாலை. போக்கி ; பித்தம் போக்கி
119 குப்பைமேனி - உப்புக்கட்டு.
120 குமிள் - சன்னி மர்த்தனி.
121 பெருங்குமிள் - சுரமர்த்தனி.
122. குருதிமாறிக்கு - துரிசுச் செம்பு
123 குளிரி - உப்புக் கட்டி.
124. குளுந்தகொள்ளி - குக்குடாண்ட ஜனிதி
125. குறட்டை - கோழை பீனஸம் போம்
126 குறிஞ்சி - மயிலிறகு சத்தாம்.
127 குறுஞ்சூலி - அண்டமெழுகு.
128 குன்றிமணி - காரங்கட்டி.
129. கூகை நீறு - உஷ்ணம் போக்கி

130. கொக்கிறகு - சாதிலிங்க மைனி
131. கொடிக்கள்ளி - பாஷாணக் கட்டு ; நாக மணல் ; நாக பஸ்பம்.
132. இலைக்கள்ளி - பாஷாணஞ் சாம்
133 திருகுகள்ளி - கெவுரி கட்டும்.
134. மான்செவிக்கள்ளி - நாக பற்பி ; தாளகந்தனைமெழுகு.
135 கொடிக்கொத்தான் - பாஷாணங் கட்டும்

136 கொடிதும்பை - சூதங்கட்டும்
137 கொடிவேலி - சீதபேதிகட்டும்.
138. ஷை மூல தைலம் - லிங்கங் கட்டும்
139 செங்கொடிவேலி - செந்தூராதி.
140. கொட்டைக்கரந்தை - வாக்குதாரி
141 நாறுங்கரந்தை - காயசித்தி.
142 கொத்தான் - பித்தம்போக்கி.
143. கொம்மட்டி - வாதமாற்றும்.
144 கொன்றை - கிருமி மர்த்தனி.
145. கோடகசாலை - வயிறு புழுப் போம்
146 கோரைக்கிழங்கு - தோஷாரி.
147 கோவை - ஜலக்கழிச்சலாற்றி.
148. தீங்கோவை - பரவிந்து பந்தனி
149 சங்கங்குப்பி - குஷ்டம். போக்கி; கறப்பான் போக்கி
150 சடைச்சி - விரியன் விஷம் போம்
151. கப்புச் சடைச்சி - கண்டர் வெள்ளை
152. சதுரக்கள்ளி - பாஷாண மைனி
153. சத்திச்சாரணை - காரீய பற்பி; வாத நாசி
154. சத்துகம் - உப்புக் கட்டு.

155. சர்க்கரை-தாகம் போக்கி; மயக்கம் போக்கி
156 சரளம் - தங்க நீற்றி.
157. சற்பாக்ஷி - பாம்பு விஷம்
158. சன்னை-சிலைகட்டும். [போம்
159. சாசி - பாம்பு, பக்ஷி கடி போக்கி
160 சாயாமரம் - மா வேதை.
161 சாறடை-திமிர்வாதமர்த்தனி
162 சித்தாமுட்டி - சுரமர்த்தனி; சூதபந்தனி
163 பேராமுட்டி - சர்வ சுர மர்த்தனி.
164. சித்தீஞ்சில் - சிரதோஷம் போம்
165 பேரீஞ்சில் - சுரங்கள்போம்.
166. சிவப்பு நெல்லி-காயமுத் தும்; காய மழுத்தும்.
167 சிவதை - விரேசனி.
168 சிறுகல்லு - கல்லுப்பு கட்டு.
169 சிறுநிலக்கு-நரைகள் போம்.
170. சிறு புள்ளடி-கெணங்கள் போம்.
171. சிறு விடுகொள்ளு - தண் ணீர் கட்டு
172 பெருவிடுகொள்ளு -சாரநாசி.
173 சின்னக்கை - தைலத்தாதி.
174 சீந்தில் - காய சித்தி.
175. சீவகம் - கல்லுப்புக் கட்டு.
176. சுண்டைக்காய் - சுரங்கள் போம்
177. சுவ சற்பாக்ஷி - இங்குலிகங் கட்டும்
178 சுனை மரம் - சூத பந்தனம்.
179 செங்கத்தாரி- அயச்செம்பி.
180. செங்கழுநீர் - திரிதோஷம் போக்கி; வசீகரி
181 செண்பகம் - மருக்கள் போக்கி; பருக்கள்போக்கி
182. சிறு செண்பகம் - பித்தம் போக்கி
183. செந்தாடுபாவை - தங்கச் செம்பு
184 செந்திராய் - சூதச்செம்பு.
185 செப்பு நெருஞ்சில் - சிறுநீர் உஷ்ணம் போகும்
186. செம்பரத்தை - சாதிலிங்க மைனம்
187 செம்பல்லி - சூதங் கட்டும்.
188. செம்பை - தினவு போக்கி; சுரம் போக்கி
189 செம்மரம் - தங்கச் செம்பு
190. செம் முள்ளி - சிலேட்டும மர்த்தனி
191 செருந்தி-பாஷாணங் கட்டும்.
192. செருப்படை - சிலேட்டுமம் போம்; மேகம் போம்
193. செஞ் சதுரக்கள்ளி - தங்க தாம்பரி
194. செவ்வகத்தி - சாதிலிங்க மைனி
195. செவ்வந்தி - சித்தப்பிரமை போக்கி
196. குங்குமவந்தி - கோழை போக்கி
197 செவ்விறகு - அயச் செம்பு.
198. செழுமலர்க்கொன்றை- புழு நீக்கும்
199. பெருமலர்க் கொன்றை - கிருமி போக்கும்
200. சேவகனார் கிழங்கு - கடிகை போக்கி
201 சோனகப் பூ - பாதரஸமாம்.
202 ஞாழல் - தினவு போக்கி.
203 தகரை - மாந்தம் போக்கி.
204 தண்ணீர் மிட்டான் - சிங்கி செம்பு.
205 தந்த சகுரி - இரும்புருக்கி.
206 தமனகம் - தம்பனை.
207 தலைச்சுருவள்ளி-ரசங்கட்டும்.
208 தழுதாழை - வாதம் போக்கி.

209 தாமரை - கண்குளிர்ச்சி.
210 ஷை வளையம்-நஞ்சுமுறிச்சி.
211 „ மணி - வசிகரி.
212 „ தாது-மேகம்போக்கி.
213 „ கிழங்கு - ஆண்மை. உண்டாக்கி; சூத பந்தனி
214 கற்றாமரை - லோகச்செம்பி.
215 வெண்டாமரை - சூதபந்தனி.
216 தாழை - சூதசுத்தி.
217 தாளிப்பனை - சலங்கள்போம்.
218 திப்பிலி - தாது விர்த்தி.
219 திமிசு - சாரங் கட்டு.
220 திராய் - சன்னி போக்கும்.
221 தில்லை - பாஷாணஞ் சாம்.
222 திலகம் - தொட்டிச்சிந்தூரம்.
223 தின்பு - சிலை கட்டு.
224 தும்பி - சூத பற்பி.
225 சிறுதும்பி - சோகம் தீர்க்கும்.
226. தும்பை - சுரங்கள் போக்கி; சில விஷம் போக்கி; சிரோ ரோகம் போக்கி
227 பேய்த்தும்பை - தோஷம்.
228 துரும்பு - சூதபற்பி.[போக்கி
229. துளசி - நாகத்தைச்சுன்னிக் கும்; தோஷம் போக்கி
230 கருந்துளசி-செந்தூரத் தாதி.
231. இடுகாட்டுத்துளசி- இரைப்பு நீக்கி
232. **தூதுவளை** - கபநாசி; **அறிவு விர்த்தி**
233. தெற்கை - கிரிச்சம்போக்கி; சுளுக்கு போக்கி
234 தென்னை - மருக்ஷபோக்கி.
235. ஷை பூ - உபரச பந்தனி; மல பந்தனி; சுரோணித பந்தனி; உஷ்ண மர்த்தனி
236 தென்னை கேரம் - காயசித்தி.
237. „ பழம் - ஈடுமுறித்தல்; அறிவு விருத்தி
238 தேக்கு - சிரங்கு நீக்கி.
239 தேட்கடை - சிரங்கு நீக்கி.
240 தேற்று - சல மலினரி.
241 தேவதாளி - சூத பற்பி.
242. தாளி - இரைப்பு, இருமல், மூர்ச்சை போக்கும்
243. நறுந்தாளி - சிலேட்டுமம் போம்
244 நாகதாளி - நாகங் கட்டும்.
245. **நச்சுப்பூலா** - செந்தூர குருவாம்
246நந்தியாவட்டம்-கண்ணுக்காம்.
247 நரிமுருக்கு - க்ஷயம்போம்.
248. நல்லாரை - சூத வெண்ணெ யிறுகும்
249 நளந்துவயம் - நாகசெந்தூரி.
250 நறும் பிசின் - நாகக் கட்டு.
251. நறு முருங்கை - நாகரச பந்தனம்
252. நறு வெளி - நாக்குப் புண் ணறும்
253 நன்னரி - தேகசித்தி.
254. நாகக்கொட்டை தைலம் - நாகங் கட்டும்
255 நாக சிங்கி - நாக பந்தனம்.
256 நாகபாலை-தாம்பரசெந்தூரம்.
257. நாணல் - துன் மாங்கிஷம் போக்கி
258 நாயுருவி-மந்தாரி;குன்மகாரி.
259. ஷை லவணம் - சருவ வுப ரச மர்த்தனி
260 நாய் வேளை - மலங்கட்டும்.
261. நாவல் - விரணம் போக்கி; வங்க பற்பி
262 நான்முகப்புல் - ஈய பற்பி.
263. நிலக்கடம்பு - அப்பிரகஞ் சத்து
264. நிலச் சோதிக்கு - கண்டர் வெளுப்பு
265. நிலப் பனை - பாலையாம்; க்ஷயம் போக்கி; கரண ரோக மர்த்தனி
266 நிலவாகை-புழுக்கள்போக்கி.

267 நிலவுகாய் - சத்திறக்கி.
268 நீரரளி - அயச் செம்பி.
269 செவ்வறளி - தங்கச் செம்பி.
270 நீர்த்திப்பிலி-சன்னிபோக்கி.
271 நீர் முள்ளி - வீக்கம் போம்.
272. வெள்ளை நீர்முள்ளி - செம்பு குருவாகும்
273 நீர்விரை-பைத்தியம்போகும்.
274 நெட்டி - நீரைக் கட்டும்.
275 நெபத்திகை - காய சித்தி.
276. நெய்ச்சிட்டி - சீத சுரம் போக்கி; குன்ம நாசி
277. நெய்ம்ம மரம் - அரிதாரங் கட்டும்
278. நெரிஞ்சில் - மூத்திர கிரிச்ச மர்த்தனி
279 நெல்லி - கெந்திச் செம்பு.
280 நேர்வாளம் - பேதி.
281 நொச்சில் - கடுப்புப் போக்கி.
282. ஷை மூல தைலம் -லிங்க பந்தனி
283 ,, பத்திரி-நீர்மர்த்தனி.
284. கருநொச்சி - கறப்பான் போக்கி; வங்க பற்பி
285 **பச்சை நாவி** - சூதங் கட்டும்.
286 பதுமுகம் - பாலையாம். [கும்
287. பருத்தி - பெரும்பாடு போக்
288 செம்பருத்தி - பித்தம் போம்.
289 பலாசு - பேதி யாற்றி.
290 முட்பலாசு - அரி தார நீறு.
291 பழுப்பாகல் - லிங்க பந்தனி.
292 பற்பாடகம் - சக்ஷாப்தம்.
293 பனை - வறுத்தி.
294 ஷை பூ - கப நாசி.
295 ,, குருத்து-க்ஷயம்போக்கி.
296 ,, மூலரசம் சூத பற்பி.
297. ,, கிழங்கு - வறுப்பில் பற்பி; வறுத்தி
298. பாகல் - பாஷாண தோஷ மர்த்தனி
299 பாலிறில்- பாஷாணங் கட்டும்.
300 பாலை - சுளுக்குப் போக்கி.
301 திருநாமப்பாலை - பித்தாரி.
302. குடசப்பாலை - அதிசார மர்த்தனி
303. வெட்பாலை - அயவங்கி; சூத சிந்தூரி
304 பழப்பாலை - பித்தாரி.
305 பால்விழி - அயவங்கம்.
306 பாவட்டை -வாதம்போக்கும்.
307 பாற்பை - சவ்வீரங் கட்டும்.
308. பித்த ரோகணி-கண்டுறந்தி; கண் குளுத்தி
309 பிரசூதிகை - வாயு ஹாரி.
310. பிரண்டை - வைர நீற்றி; சூத வெண்ணெய் பந்தனி
311 பிரபுண்ணரிகம்-அப்பிரகசத்து.
312 பிரமதண்டி - சூதங் கட்டும்.
313. பிரமி - வீக்கம் போக்கி; விரோசனி; வாத மர்த்தனி
314 பிராமுட்டி - சாரஞ் சாம்.
315. பிறங்கு நாரி - வெடியுப்புக் கட்டும்;பொட்டிலுப்புக்கட்டும்
316. பிறங்கை நாரிக்கு - கெவுரிக் கட்டு
317 புங்கு - சூலை போம்
318 ஷை பால் - ரண மாற்றி.
319 புல்லூரி - கருங்குட்டம்போம்.
320. புளிச்ச சிறுக்கீரை - சூத பந்தனம்; தாம்பர சிந்தூரி
321 புளிநறளை - திமிர் போக்கி.
322. **புளியாரை - காய** சித்தி; பித்த மர்த்தனி; லவணசிந்தூரி; அப்பிரேக சிந்தூரி
323 புளிவஞ்சி - நாக ரசம்.
324 புனம்பிளி - சாரங் கட்டும்.
325. புன்னை - விரண மாற்றும்; கிரந்தி போக்கி
326 சுரபுன்னை-அரிதாரங் கட்டும்.
327 பூசபத்திரி - வசீகரி.
328. பூசனி - ஊறல் போக்கும் வசீகரி

329 பூதணக்கு- மால்தேவிக்கட்டு.
330 பூவரசு - சகல விஷ, குஷ்டம் போக்கி.
331 பூனைக்காஞ்சொறி - சிலேட்டும மர்த்தனி.
332 பூனைக்காலிப் பருப்பு - தம்பனி; சுக்கில பந்தனி.
333 சிறுபூனைக்காலி - நீரிறக்கி.
334 பெருங்கம்பி-வெள்ளீயபற்பீ.
335 பெருங்குரும்பை-பிறிவுக்காம்.
336 பெருங்குறிஞ்சி - கடுப்புப் போம்.
337 பெரு முள்ளங்கி - கிரிச்சரம் போக்கி.
338 சிறுமுள்ளங்கி - கெந்திகட்டி.
339 ஆற்று முள்ளங்கி - சிலேட்டுமம் போக்கி.
340 சுவர் முள்ளங்கி - நாகபற்பீ; உப்புக் கட்டி.
341 பெரு வாழை - ஈயசெந்தூரி.
342 பேயன் வாழை-காயசித்தி.
343 ஷை கிழங்கு - வழலை போக்கி.
344 ,, பூ - சிந்தூரத்தாதி; வசிய சித்தி.
345 ,, பத்திரி - உப ரச பந்தனி.
346 ,, தண்டு - சர்வ விஷநாசி.
347 ,, பனி - உபரசாதி பவுதிக பந்தனி.
348 ,, லவணம் - சர்வ பவுதிக பந்தனி.
349 ,, பழம் - ஜீரணகாரி; மலம் போக்கி.
350 ,, காய் - குற்றம் போக்கி.
351 ,, பூ - சுக்கில பந்தி; சுரோணித் பந்தி; மல பந்தி.
352 பேயன் மூலம் - மத நாசி
353. இதர வாழைப்பூ - பெரும்பாடு போக்கி; பெரும் புழு போக்கி.
354 பேய்க்கடலை - கெந்திதைலம்
355 பேய்க்கும்மட்டி - லிங்கங் கட்டும்.
356 பேய்க்கொள்ளு - சகல சத்துமாம்.
357 பேய்ச்சுரை-விஷம் போம்.
358 பேய்த்துமிட்டி - பாஷாணங் கட்டும்.
359 பேய்த் துவரை - தாளக தைலம்.
360 பேய்ப் பீர்க்கு - கெந்தி தைலம்; கெந்தகத் தைலம்.
361 மற்றைப் பீர்க்கு - வாத சமனம்.
362 பேய்ப்புடல் - பித்தாரி.
363 பேராமல்லி - சுரங்கள் போக்கி.
364 சித்தாமல்லி-சலவைபோக்கி.
365 பேர்சாரிபாதி-சூதபந்தனம்.
366 பைசாசப் பீர்க்கு - விஷம் போம்; பேதி.
367 பொடுதலை - வயிறு கடுப்புப் போம்; வெட்டை போம்; நீரொழுக்குப் போம்.
368 பொரும்பில்-விரணம்போக்கி
369 **பொற்றலை-காய சித்தி**; சிந்தூராதி.
370 பொன்மத்தை-சூதபந்தனம்
371 கருமத்தை - கெந்திபந்தனம்.
372 பொன்வண்ணச்சாலி - தங்கமாம்.
373 **பொன்னுங்கண்ணி - கண்ணுளி**; உஷ்ண சமனி.
374 பொன்னுவாரை-ஈயசெந்தூரி
375 மலை பொன்னுவாரை - வீர மெழுகு.
376 **மஞ்சணுத்தி** - உப்புக் கட்டி.
377 மஞ்சிபத்திரம்-காந்தச்செம்பு

378 மணத்தக்காளி- தணலாற்றி.
379 கருந்தக்காளி - கெந்திகட்டி
380 மந்தாரை-பாஷாண மைனி.
381 மயிடவகம் - கெவுரிக் கட்டு.
382 மயூரசிகை - நாக பந்தனம்.
383 தாம்பரசிகை-சூத பந்தனம்.
384 மராமரம் - சூடங் கட்டு.
385 மரிதுடாரி - மால்தேவிபற்பி.
386 மருக்காரை- நசியத்துக்காம்.
387 மருதணி - அயச்செம்பி ; கெந்தி கட்டி.
388 மருவகம் - தாகம் போம்.
389 மருள் - விரணாரி.
390 மலைமா - குடவனீறும்.
391 மலையத்தி - பேதிகட்டும்.
392 மல்லிகை-எண்ணெய்போக்கி
393 கொடிமல்லிகை - தாரபற்பி.
394 ஆத்திமல்லிகை-மேனிஅழகி
395 மறிதொடரி-மால்தேவிபற்பி
396 மாகாளி - மயக்கம் போம்.
397 மாஞ்சரோணி - கண் புகைச்சல் தீரும்.
398 மாதளை - அயமுருக்கி.
399 கொம்மட்டி மாதளை - சத்தி போக்கி.
400 மாமரம் - வாந்தி நிற்கும்.
401 மாவிலிங்கை-சன்னி நீக்கம்.
402 மான் செவிக்கள்ளி - நாக பற்பி; தாளகந்தனை மெழுகு.
403 முசுமுசுக்கை - க்ஷய மர்த்தனி; பவழ பஸ்பம்.
404 முடக்கொத்தான் - வாதம் போக்கி.
405 முடவாட்டுக்கால் - சவ்வீரங் கட்டும்.
406 முட்பலா - ஆண்மை.
407 முண்டிளி - சித்து.
408 முதியார்கூந்தல்- காரீயபற்பி
409 முத்தக்காசு - சுர தோஷம் போம்.
410 முத்துப் பூடு - மிர்த பக்ஷி சீவிக்கும்
411 முத்துருக்கன்செவி - சூத பந்தனி.
412 முந்திரிப்பழம் - தோஷம் போக்கி.
413 புளிமுந்திரி - திரிதோஷம் போக்கி.
414 முருங்கை - கண் விரணம் போக்கி.
415 ஷை பூ - விந்து கட்டி, தாம்பர சுத்தி.
416 ,, மூலம் - கட்டு டத்தி.
417 ,, பிசின் - விந்துகட்டி.
418 ,, பத்திரி -மலம்போக்கி.
419 ,, ஈர்க்கு- வாயுமர்த்தனி
420 ,, வேர்ப்பட்டை - வங்க பற்பி.
421 புனல் முருங்கை-நாகங்கட்டி
422 முல்லை - சோபந்திரி.
423 முல்லைப்பேதம்-முத்தோஷம் போக்கி.
424 முளக்கரணை - கிரந்தி போம்.
425 முளிகாக்கு -கல்லுப்புக்கட்டு.
426 முள்முள்ளி விரை - சர்வ சரக்கு கட்டொடத்தி; தங்கச் சுன்னி.
427 முள்வெள்ளரி - கிரிச்சாரி.
428 முன்னை - மேக மர்த்தனி.
429 மூக்குறட்டை - பீனிச மர்த்தனி.
430 மூங்கிலரிசி - தோஷம்போம்.
431 மூங்கில் குருத்து - ரத்தம் போம் ; வங்க வட்டை ; வங்க பற்பி.
432 மூவிலைக்குருத்து-சூதமணி.
433 மேதை-மகாதோஷம் போம்.
434 மாமேதை-துஷ்டசுரம்போம்.
435 **ரத்தமண்டலி** - இரும் புருக்கி; பூரங்கட்டி.
436 ருதந்தி - சிலை தைலம்.

437 ரோம விருட்சி - சகல சித்தி.
438 லோத்திரம்- கண்ணுக்கினிது
439 வெள்ளி லோத்திரம் - துரிசு குரு; துருசு குரு.
440 வஞ்சிக்கு - இடுப்புறுதி.
441 வட்டத் திரிப்பி - பேதி மர்த்தனி.
442 வலம்புரி - குளிதோஷம் போம்.
443 வல்லாரை-உடலந் தேற்றி; காமநாசி.
444 வழுதலை-சிலேட்டும மர்த்தனி
445 சிறு வழுதலை - சுவாச காச மர்த்தனி.
446 வறச்சுண்டி - நீரைக் கட்டும்.
447 வனமிட்டி - சாரங் கட்டும்.
448 வன்மறை -அரிதாரவெள்ளை.
449 வன்னி - அயத் தாம்பரி; லவண சிந்தூரி.
450 வாகை - விரண நீக்கம்.
451 கருவாகை - கெந்திபந்தனம்.
452 வாலுகம் - கடிகள் போகும்.
453 வாழை-பெரும்பாடு போக்கி.
454 வாழைக்கிழங்கு - உழலை போக்கி.
455 ஷெடி களின் மூல சலம் - சர்வ வுபரச பந்தனி.
456 விடத்தேற்கு - சூத பற்பி.
457 விட்டுணுகாந்தி - சுரங்கள் போம்.
458 விலாமிச்சம் வேர்-பித்தாரி.
459 வில்வம் - சத்தி மர்த்தனி.
460 விளா - பித்தம் போக்கி.
461 குட்டிவிளா - தாகமடக்கி.
462 விருத்தி- சவுக்கார சுண்ணம்.
463 வெட்டிவேர் - தாபாரி.
464 வெட்புலா - உஷ்ணம்போம்.
465 நீர்ப்புலா - போக மிக்காம்.
466 வெண் கிலுகிலுப்பை - சூத பற்பி.
467 வெள்ள நாகணத்தி - விரோசனி.
468 வெள்ளுள்ளி-வாதம்போக்கி; தேக வலுவி; மூலம் போக்கி;
469 ஈருள்ளி - வேகம் போக்கி; பித்த நாசி; சீதளி.
470 வெள்ளைக் காக்கணன் - விரோசனி; தங்கச் சுன்னி.
471 வெள்ளை யாமணக்கு-வாதம் போக்கி.
472 செவ்வாமணக்கு - சாதிலிங்க பந்தனி.
473 வெள்வேல்-விரணம்போக்கி.
474 கருவேல் - பல்லிறுக்கி.
475 வெற்றிலை-நாக நீற்றி; ஜீர்ணகாரி; சூத சுத்தி.
476 வேங்கை - கடி நீக்கம்.
477 வேம்பு - பித்தாரி.
478 பெருவேம்பு - வாதாரி.
479 நிலவேம்பு - சுராரி; சூதக நாசி; வாயு காரி.
480 சர்க்கரை வேம்பு-காயசித்தி.

பொற்பங் கயத்தின் புதுநறவும் சுத்த சலமும் புகல்கின்ற
வெற்பந் தரமா மதிமதுவும் விளங்கும் பசுவின் தீம்பாலும்
நற்பஞ் சகமும் ஒன்றாகக் கலந்து மரண நவைதீர்க்கும்
கற்பங் கொடுத்தாய் நின்றனக்குக் கைம்மா றேது கொடுப் பேனே.

(திருவருட்பா—6-ந் திருமுறை—பதிகம் 90, பாட்டு 9)

அருட்பெருஞ்ஜோதி

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க

குரு வணக்கம்

'எல்லாஞ் செயல்கூடும் என்னாணை அம்பலத்தே
எல்லாம் வல்லான் றனையே ஏத்து'

என்று எம்மனோர்க்கு எடுத்துக் காட்டிய **இன்பப் பெரு வாழ்வே!** *தேவரீர் திருவடிகள் என்றும் வாழ்வதாக!! அல்லாமலும்,* **'எல்லாமுடைய அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக் கடவுளே** *இயற்கை உண்மையரெனவும், அவரது திருமாளிகையை யடையுந்* **திறவுகோல் ஜீவகாருண்யமொன்றே'** *யெனவும், எமக்கறிவித்த* **எம்பெருமானே!**

இது தொடங்கி *எக்காலத்தும் சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக்கிய தடைகளாகிய சமயங்கள், மதங்கள், மார்க்கங்கள் என்பவற்றின் ஆசார சங்கற்ப விகற்பங்களும்; வருணம் ஆசிரமம் முதலிய உலகாசார சங்கற்ப விகற்பங்களும்; எங்கள் மனத்திற் பற்றாவண்ணம் தேவரீர் திருவருள் பாலித்தருளல் வேண்டும். அத்துடன் சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லட்சியமாகிய ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை எங்களுக்குள் எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும் எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் விலகாமல் நிறைந்து ஜீவகாருண்யம் தழைத்து ஓங்கி வளரச் செய்வித்தருளல் வேண்டும்.*

அகத்தே கறுத்துள்ள எம்மனோரனைவரையும் ஜகத்தே திருத்திச் சன்மார்க்க சங்கத்து அடைவித்து இகத்தே பரத்தைப்பெற்று மகிழ்விக்கவே இந்த யுகத்தே திருவவதாரஞ்செய்த எமது மெய்த் தந்தையரே!

தேவரீர் பெருங்கருணை ஆட்சிக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!!

கள்ளவா தனையைக் களைந்தருள் நெறியைக் காதலித் தொருமையிற் கலந்தே
உள்ளவா றிந்த **உலகெலாங் களிப்புற் றோங்குத லென்றுவந் துறுமோ!-**
வள்ளலே யதுகண் டடியனே னுள்ள மகிழ்தலென் றேவெனத் துயர்ந்தேன்
ஒள்ளியோய் நினது திருவுள மறிந்த துரைப்பதென் னடிக்கடி யுனக்கே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

ஆறாவது திருமுறை

பதிகங்கள் - பாட்டுகள்

அகராதி

அ

அகங்காரக்கொடு 61
அகங்காரமெனு 322
அகத்தானைப் 178
அகத்தியனே 521
அகத்தே கறுத் 292
அகத்தொன்று 224
அகம்புற மற் 228
அகரநிலை விளங் 47
அகவடிவை 200
*அக்கச்சி-4 *452*
அக்கூட்டந்தனி 486
அங்கலிட்டகளத் 237
அங்குருவின் 485
அங்கே யடியார் 64
அங்கே யுன்ற 363
அச்சநீக்கிய 196
அச்சந் தவிர்த் 232
அச்சமெலாந் 202
அச்சாநான் 118
அச்சையுமுடம் 333
அச்சோப்பத்து10-190*
அச்சோவென் 299

அஞ்சலென்றெ 236
அஞ்சலை நீயொ 319
அஞ்சாதேநெஞ் 426
அஞ்சியஞ்சி 285
அடங்கு நாளில் 387
அடர்மலத்தடை 189
அடாத காரியங்க 80
அடிகேள் நான் 118
அடிக்கடி நுண் 70
அடிக்கடியென் 156
அடிச்சிறியே 170
அடிநடு முடியோ 186
அடிபிடித்துத் 129
அடிமைப்பேறு *10, 282*
அடியனே னுய் 481
அடியனே னுள் 115
அடியனேன் 205
அடியாதென் 203
அடியா ரிதயாம் 148
அடியார்பேறு *20, 63*
அடியார் வருத் 63
அடியிது முடியி 318
அடிவள ரியலே 52
அடிவிளங்கக் 353

அடுக்கிய பேர 202
அடுக்குந்தொண் 65
அடுத்தவர் மயங் 135
அடுத்தானை யடி 175
அடுத்து நானு 236
அடைந்திடுமினு . 344
அணங்கெழுபே 348
அணிமதியிலே 306
அணியே யென 364
அணிவளர்திருச் 195
அணையவாரீ 408
அண்டமு மகில 349
அண்டமெலாம் 49
அண்டரெலாங் 526
அண்டவகை 167
அண்டவப்பா 351
அண்டவரைக் 529
அண்டவளவெவ் 153
அண்டவொரு 307
அண்ணாநான் 117
அண்ணுறுமெ 479
அதுபாரதிலே 286
அதுபாவகமுக 239
அதுவள ரனு 54

***அக்கச்சி** இம்மாதிரி தடித்த எழுத்துக்களில் இருப்பவை **பதிகங்கள்.**

அத்தகையதிரு 508
அத்தநீயெனை 129
அத்தநேர் கிடை 197
அத்தனே திருச் 108
அத்தாநான் 118
அத்துவிதான *10* *83*
அந்தணர் அறு 476
அந்தமோடாதி 97
அந்தியார் வண் 486
அந்தோப்பத்து *10* *231*
அந்நாளிலடிச்சி 147
அந்நாளி லம்பல 313
அந்நாள் வந்தெ 240
அபயங்கூறல் *3* *356*
அபயத்திறன் *28* *130*
அபயநிலை *2* *356*
அபயம் *5* *353*
அபயம் *15* *446*
அபயம்பதியே 353
அப்பணிமுடி 88
அப்பத்தியன்பு 509
அப்பனையிப்ப 374
அப்பன்வருதரு 328
அப்பாநான்வே 117
அப்பாநான் பற் 137
அப்பா வெனக் 293
அப்பாவென் 337
அப்பூறுசெஞ்ச 362
அப்பெரும்பதி 477
அமரரு முனிவரு 319
அமலமருள் 508
அமலனார்க் 507
அமலா நான் 119
அமையங்கூறல் *10,209*
அம்பலஞ் சேர்ந் 359
அம்பலத்தரசே *84, 457*
அம்பலத்தாடு 196
அம்பலத்திலாடு 431
அம்பலத்தே 242
அம்பலத்தே திரு 248
அம்பலத்தே நட 239
அம்பலத்தே யா 352
அம்பலவர் வந் 454
அம்புவிதனிலே 111
அம்புவியிலே 304
அம்பொடித்துப் 482
அம்மதவேள் 237
அம்மாநான்சொ 263
அம்மாநான் வே 118
அம்மை திரோ 338
அம்மையே யெ 196
அம்மொழியாஞ் 486
அயர்வறு பேரறி 48
அயலறியேனின 353
அயன்முதலோ 290
அய்யா வென் 337
அரக்கரிற்றலை 523
அரங்கினிற் 55
அரசரெலாமதித் 57
அரசு வருகின்ற 258
அரிபிரமருருத்தி 128
அருகாத செல்வ 529
அருஞ்சிவஞான 479
அருட்சபை நடம் 375
அருட்ஜோதியா 456
அருட்சோதித்த 267
அருட்ஜோதித் 193
அருட்பாவின் 534
அருட்பாவெனு 528
அருட்பிரகாசமா *8, 532*
அருட்பிரகாச 527
அருட்பெருங் கட 364
அருட்பெருஞ் *13, 280*
அருட்பெருஞ் 280
அருட்பெரு-அகவல் *1*
அருட்பெருஞ் 1
அருட்பெருஞ் 203
அருட்பெருஞ் 300
அருட்பெருஞ் 353
அருட்பெருஞ் 354
அருட்பெருஞ் 370
அருட்-அட்டகம் *8* *50*
அருட் பெருந்த 326
அருட் பெரு வெ 50
அருணா டறியா 288
அருணிலை விள 302
அருந் தவரும் 482
அருந்தவர் 369
அரும்பிலேமலர் 198
அரும்புமலர் 529
அரும்பொனனை 245
அரும்பொனனை 252
அருவருப்பாகிய 528
அருளரசையருட் 179
அருளளித்தான 282
அருளா நான் 119
அருளாரமுதே 363
அருளாலே யரு 365
அருளாளர்பொ 255
அருளாளர்பொ 268
அருளாளர்வருகி 252
அருளினையளிக் 99
அருளுடையாரெ 166
அருளுடையாரெ 263
அருளும்பொரு 292
அருளுருவாய் 513
அருளெலா மணி 182
அருளே பழுத்த 216
அருளே யுணர்த் 292
அருளே வடிவா 124
அருளோங்கு 297
அருளோங்குகி 283
அருள்பழுத்த 531
அருள்வளர்திருச் 196
அருள் விளக்கமாலை *151*
அருள்விளக்கே 151
அருள்விளங்கிய 328
அரைசெலாம்வழ 76
அரைசேநான் 118
அலங்கரிக்கின் 221
அளப்பற விளங் 204
அவமே புரிந்தே 217
அவா அறுப்பு *13* *68*
அவ்வண்ணஞ்ச 481
அவ்வண்ணம்ப 127
அவ்வயினாருயிர்க 506
அழகனே ஞான 75
அழியா நிலையாத 360
அளத்திலே படிந் 67
அளந்திடு வேதா 294
அளவாதபேரன் 507
அளவெலாங்கட 172
அளவைகளனைத் 186

அளியே யன்ப 64
அறங்காட்டுங் 504
அறங்காதல் செ 240
அறங்குலவு தோ 278
அறவாழி அந்த 506
அறிந்தன வறிந் 172
அறிந்தானை யறி 177
அறிந்திலையோ 81
அறியாத பருவ 268
அறியாத பொறி 57
அறியாம லறிகி 320
அறியேன் சிறி 125
அறிவாநான் 119
அறிவாலே யறி 365
அறிவி லறிவை 235
அறிவிலாச்சிறிய 88
அறிவிலே னறிந் 73
அறிவொருசிறி 105
அறுசமயத்துள் 508
அறுமீனார்முன் 505
அறைகின்றகாற் 305
அறையாதமிகு 156
அற்புத நிறை 204
அற்புதம் 8 *447*
அற்றமில்சண் 476
அற்றமு மறைக் 132
அனந்த மறை 203
அனுபவசித்தி 11 *293*
அனுபவநிலை 8 *212*
அனுபவநிலை 1 *356*
அனுபவப்பதிகம் 11,521
அனுபவமாலை100 *248*
அனுபோகநிலை 10 *125*
அன்பனே யப் 205
அன்பாடு திருப் 350
அன்பிரக்கமறி 486
அன்பிலே பழு 197
அன்பிலே னெ 355
அன்புடன் புனி 486
அன்புடைமக 325
அன்புடையவ 371
அன்புடைய வெ 202
அன்பெனும் 47
அன்பே யென் 208
அன்றெனக்கு 141
அன்னப் பார்ப் 239
அன்னமுணவ 249
அன்னமுணவ 243
அன்னவன் 480
அன்னையப்பன் 285
அன்னையே யப் 92
அன்னையே யெ 113
அன்னையைக் 238

ஆ

ஆகமாந்தமும் 327
ஆக்கலொன்றே 293
ஆக்கியநாளிது 212
ஆக்கியளித்தன் 290
ஆங்கவற்றை 509
ஆங்காரந்தவிர்ந் 202
ஆங்குவிடைகொ 482
ஆசையுண்டேல் 344
ஆடகப்பொற்ச 202
ஆடகமணிப்பொ 130
ஆடலமுதக்க 11 *410*
ஆடவாரீ ரென் 410
ஆடவெடுத்தா 233
ஆடாதீர் சற்று 341
ஆடியகான்மலர் 361
ஆடியபாதம் 16 *444*
ஆடியபாதத்தமு 237
ஆடுகின்றசேவடி 366
ஆடுங்கருணைத்தி 379
ஆடேடிபந்து ஆ 413
ஆட்டமோய்கிலா 78
ஆணவத்தினன் 506
ஆணவமாமிருட் 166
ஆணிப்பொன்ன 449
ஆணைநும்மாணை 224
ஆணையாணைநீ 356
ஆணையுன்மேலா 137
ஆண்டவனேதிரு 293
ஆதலாலிரக்கம் 110
ஆதிநடுவுமுடிவு 189
ஆதிநீதி வேத 473
ஆதிமலையனுநிம 374
ஆதியந்தந்தோற் 201
ஆதியந்தமுமில்ல 327
ஆதியப்பா நம்ம 351
ஆதியிலேயெனை 170
ஆதியுநடுவுமந்த 368
ஆதியுமந்தமுமில் 234
ஆதியுமந்தமுமி 320
ஆதியேதிருவம்ப 359
ஆதியேநடுவே 108
ஆதியையாதியந் 183
ஆத்துமவிசார 10, *66*
ஆயகாலிருந்து 132
ஆயவருளிறை 507
ஆயாமையாலே 333
ஆயுரைத்த அரு 348
ஆயேன் வேதாக 125
ஆய்தருவேதாக 180
ஆரணமுடிமேல 185
ஆரணமு மாகம 282
ஆரணமு மாகம 338
ஆரணமுரைத்த 106
ஆரணமே ஆகம 199
ஆரமுதந் தந்தெ 300
ஆரறிவா ரெல் 331
ஆராலுமறிந்து 201
ஆராவமுதமளித் 217
ஆரியர்களுரைத் 529
ஆருயிர்கள் வினை 507
ஆர்கின்றதெள் 280
ஆர்நீயென்றெதி 146
ஆர்ந்தவருட் பெ 366
ஆர்ந்தவேதாந்த 107
ஆவாவென்றெ 201
ஆவியீரைந்தை 377
ஆளுடையானம் 341
ஆறந்தநிலைகளி 317
ஆறுமலவியாம 332
ஆறுவது முறை 508
ஆறுறுக்கப்புற 235
ஆறுகோடியாஞ் 327
ஆறுவிளங்கவ 374
ஆறெனுமந்தங்க 241
ஆற்றுதவடிச்சி 200
ஆற்றுமை 1, 10, *54*
ஆற்றுமை 2, 10, *56*

ஆற்றுமை 3, 10 59
ஆற்றுமை 10 218
ஆற்றுமைகூறல்1 196
ஆற்றுமைகூறல்2 197
ஆற்றுவிடையானந் 49
ஆற்றுவெள்ளம் 335
ஆனந்தக்களிப்பு1 415
ஆனந்தக்களிப்பு2 419
ஆனந்தக்களிப்பு3 423
ஆனந்தக்களிப்பு4 428
ஆனந்தத்திரு 521
ஆனந்த நடம் 84
ஆனந்தமேலீடு 413
ஆனந்தமேலீடு1 452
ஆனந்தமேலீடு2 454
ஆனந்தமேலீடு3 455
ஆனந்தானுபவம் 228
ஆனேனவனுவவ 282
ஆனைமுகத்தனை 475
ஆன்பாலுநறுந் 362
ஆன்மதரிசனம் 119
ஆன்றுனையறிவா 179

இ

இகத்திருந்தவண் 127
இகத்திலேயெனை 112
இகத்தும் பரத்து 222
இகத்துழல்பகுதி 189
இசைத்திடவுநினை 82
இசைந்தானென் 282
இசைவளர் திருச் 196
இச்சையெலாமெ 194
இச்சையெலாம்பு 372
இச்சையெலாந் 242
இச்சையெலாம் 248
இச்சையொன்று 162
இச்சை வேறில் 225
இடம் பெறுமிந் 48
இடர்தீர் நெறியே 149
இடர்தொலைந்த 300
இணக்கறியீரிதம 367
இணையென்றுதா 283
இணையேது மின் 199
இதுதருண நமை 142
இதுநல்லதருணம் 441
இதுபதி இது 317
இதுவரையடியே 115
இதுவேதருண 369
இத்தகையுலகி 113
இத்தனையென்றி 191
இத்தனையென்று 143
இத்தாரணியிலெ 218
இந்தவிர் சடை 98
இந்தாரருளமுத 296
இந்நாளேகண்ட 341
இப்பாரிலுடலாவி 82
இப்பார்முதலெ 218
இமையவர்பிரமர் 115
இம்மையறைய 368
இயங்காளிபுலிக 351
இயல்வேதாகமங் 168
இயற்கையிலேபா 50
இரங்கல் 10 348
இரண்டேகாற் 378
இரண்டேகாற் 379
இரவகத்தேகண 262
இரவிமதியுடுக்கண் 49
இரவிலாதியம்பும் 198
இரவிலேபிறர்த 101
இரவும் பகலுந் 211
இரவு விடிந்தது 221
இரவொடுபகலி 478
இராமலிங்கச்சுட 511
இராமையன்மரு 504
இருட்சாதி தத் 144
இருட்பெருமலமு 350
இருந்தவிடந்தெ 171
இருந்தேயென் 484
இருமையுமொரு 214
இரும்பினுங்கொ 109
இரும்புநேர்மனத் 91
இருளானமலம 144
இருளிரவிலொரு 161
இருளைக்கெடுத் 223
இருளையேயொளி 61
இலங்குகின்றசிற் 298
இலங்குகின்ற 279
இலங்குபொன்ன 145
இல்லையுண்டெனு 76
இவர்க்குமெனக் 444
இவையலாற்பிறி 90
இவ்வணஞ்சிறி 104
இவ்வுலகதிலே 89
இவ்வுலகிலெனை 254
இவ்வுலகிற்செத் 340
இவ்வுலகோரிரவ 263
இழையெலாம்வி 213
இளிவேதவிர்த்து 217
இளைத்த விடத்தி 188
இறக்கவுமாசை 89
இறந்தவரையெ 347
இறந்தவர்கள்பல 348
இறந்திறந்தே 86
இறையளவுந்துரி 174
இறையளவுமறி 58
இறைவன் வரு 328
இனித்தசெங்கரு 215
இனித்தபழச் 57
இனிப்பிரிந்திறை 125
இனியநற்றாயினினி 74
இனியேயிறையு 212
இனியோரிறையு 148
இன்சுவை யுணவு 89
இன்பத்திறன் 294
இன்பமடுத்துன் 65
இன்பவடிவந்தரு 257
இன்பாலுலகங்க 349
இன்பிலேவயங்கு 362
இன்புறநானெய் 154
இன்புறலாமெவ் 343
இன்புறுமுணவு 96
இன்பேகன்றருளி 83
இன்றுதொடங்கி 340
இன்னந்தயவுவர 437
இன்னம் வட 523
இன்னவகையுழ 480
இன்னவாறடியே 104
இன்னுமிங்கெனை 88
இன்னுரையென் 289

ஈ

ஈங்குசிலருண்ணு 254
ஈசனெனதுயிர்த் 258

ஈதுகேள்மகனே 325
ஈதுணர்ந்தங்கெ 509
ஈதெனது சரித 490
ஈயெனப்பறந்தே 135
ஈயோடுறமுஞ் 363
ஈற்றறியேனிருந் 258
ஈற்றிலொன்ருய் 286
ஈனமெலாந்தீர்ந் 300
ஈனவுலகத்திடர் 297
ஈன்றநற்ருயுந் 227

உ

உச்சியிலேபிச் 480
உடம்புவருவகை 335
உடம்பொருவயி 69
உடலெலாமுயி 303
உடன்முழுதும் 483
உடுக்கவோ 364
உடுத்த துகிலவிழ் 200
உடுத்திலேஞ்சிறிது 68
உடுப்பவனுமுண்ப 82
உடையநாயகன் 372
உடையவம்பலத்தி 97
உடையவரென் 332
உடையாய்திருவ 123
உடையானேயெ 483
உடையானையரு 177
உட்புகுந்துதிரு 482
உணர்ந்தவருளத் 214
உணர்ந்தவருளம் 182
உணர்ந்தவர்தமக் 246
உணர்ந்துணர்ந் 371
உணிக்குமட்டுக் 368
உண்டதும்பொரு 120
உண்டதோறெல் 93
உண்டியேவிழைந் 71
உண்ணவுண்ணத் 154
உண்ணுகின்ற 168
உண்மை கூறல் *149*
உண்மையுரைக் 344
உண்மையுரைத்த 372
உண்மைவிளக்கம் *358*
உத்தர-மான்மியம் *283*
உத்தரஞானசித் 187
உபதேச உண்மை *208*
உயத்திடமறியா 230
உயிரெலாமொரு 369
உயிர்க்கொலையும் 165
உய்வகை கூறல் *326*
உய்வதாமிதுநங் 358
உரத்தவானகத் 214
உரத்தொருவருக் 101
உரியபெருந்தனி 265
உருத்திரர்களொ 260
உருத்திரன்றிரு 376
உருநாமம்இராம 505
உருமலி யுலகில் 89
உருவமுமருவமு 317
உருவராகியுமருவி 357
உருவாயருவா 148
உருவினதாயரு 174
உருவுளமடவார் 100
உருவெளியேயுரு 155
உரைகடந்ததிரு 86
உரையு முற்றது 374
உரைவளர்கலையே 52
உரைவளர்திருச் 195
உரைவிசுவமுண் 310
உலகந்தழைக்க 524
உலகப்பேறு-*10* *349*
உலகமெலாந் 283
உலகமெலாம் 373
உலகறிவெனக்கிங் 90
உலகினிலெவரு 531
உலகுபல்கோடி 189
உலகுபுகழ்திருவ 294
உவந்தெனதுளத் 114
உழக்கறியீரளப் 367
உளங்கொண்டங் 486
உளத்தேபெருங் 280
உளந்தெளிந்து 482
உள்ளக்கவலையெ 300
உள்ளதேயுள்ள 228
உள்ளபடியுரைக் 329
உள்ளபடியுள்ள 173
உள்ளமேயிடங் 206
உள்ளலேனுடை 354
உள்ளவாமண்ட 172
உள்ளானைக்கதவு 178
உள்ளிருணீங்கிற் 222
உள்ளுண்டவுண் 331
உறவானையென் 178
உறவேயெனாதி 281
உறியிலேதயிரைத் 69
உறுதிகூறல் *1-10* *332*
உறுதிகூறல் *2-10* *334*
உறுவினைதவிர்க் 110
உறைந்திடுமைங் 275
உற்றதாரணியி 96
உற்றதோர்திருச் 108
உற்றமொழி 347
உற்றியலுமணு 307
உன்கடனடியேற் 74
உன்புடைநான் 86
உன்னணையுன் 350
உன்னுகின்றதோ 285
உன்னைமறந்திடு 138
உன்னைவிடமாட் 369

ஊ

ஊடல்செய்மதமு 228
ஊடுதற்கோரிடங் 72
ஊதூது சங்கே 452
ஊராசை யுடலா 238
ஊரொடு பேர் 505
ஊர் பாடுவார் 528
ஊழிதோறூழி 310
ஊற்றையுடம்பி 211
ஊனவுடம்பே 300
ஊனுருவி 533
ஊனுரைக்குமுயி 146
ஊனேபுகுந்தென் 217
ஊன்பெருமுயிரு 131

எ

எக்கரையுங்கா 312
எக்கரையும் மின் 351
எங்குமாய்விளங்கு 52
எஞ்சலின்றியதுய 78
எட்டரும்பொரு 94
எட்டிரண்டுமெ 155
எணங்குறியேனி 72

எண்டிசைபுகழ 476
எண்ணலைவேறிர 192
எண்ணுத மந்திர 162
எண்ணுநின்றே 222
எண்ணியவா 194
எண்ணியவெல் 107
எண்ணிய வென 126
எண்ணிலாவண் 303
எண்ணுகின்றே 229
எண்ணுகின்றே 290
எண்ணுகின்றே 337
எண்ணுமெண் 512
எண்ணுறு தவ 487
எதுதருணமது 141
எத்தனை நான்குற் 212
எத்தனைப்பிறவி 532
எத்தனையோ 532
எத்தாலுமிக்கதெ 283
எத்துணையுங்கா 323
எத்துணையுஞ்சிறி 170
எத்துணையும் 355
எந்தவகைசெய் 65
எந்தாயுனைக்கண் 215
எந்தையருட்பிர 507
எந்தையென்குரு 206
எந்தையைக்கண் 222
எந்நாளு மிறத் 528
எந்நாள் கருணைத் 65
எப்பொருட்கு 266
எப்பொருளு மெ 191
எம்பொருளெனு 325
எம்மத நிலையு 228
எட்மேதகவு 218
எம்மையுமென்ற 192
எய்ப்பறவெனக் 314
எய்ப்பிலே கிடை 196
எய்வகைசார்மத 335
எருதினுழைத் 199
எல்லாக்குறையுந் 365
எல்லாஞ்செயவல் 216
எல்லாஞ் செய் 328
எல்லாஞ் செய் 422
எல்லாஞ் செய்வ 248
எல்லாஞ்செய்வல் 193
எல்லாஞ் செய்வ 300
எல்லா நலமு 337
எல்லாந் தானு 48
எல்லாமுஞ் செய 253
எல்லாமுடையாய் 65
எல்லாமும்வல்ல 297
எல்லாம்வகுத்தா 124
எல்லார்க்குங் 360
எல்லாவுலகமு 563
எவ்வகைத் தாந் 194
எவ்வகை நின்றி 480
எவ்விடத்துமெவ் 168
எவ்வுயிரும்பொ 355
எவ்வுயிர்த்திரளு 90
எவ்வுலகி லெவ் 265
எவ்வுலகுமண்ட 339
எவ்வுலகுமெவ்வு 308
எழுந்துவீழ்ந் 487
எழுவினும் வலிய 54
எளியரை வலியா 101
எளியவர் வளைத் 135
எள்ளலாம் பயத் 105
எனக்குமுனக்கு 388
எனத்தொழுதுநி 486
எனப் பெரிதுந் 483
எனையான் மதித் 294
என்கணவர் பெ 253
என்சாமி யென 380
என்சுதந்தரமோ 105
என்செய லனைத் 183
என்செய்வேன்சி 311
என்பணங்காய் 507
என்பாட்டுக் 289
என் பிழையனை 205
என்புகல்வேன் 261
என்புடை வந்தா 102
என்பொருளென் 150
என் மாலை மாத்தி 264
என்ற சொல்செ 370
என்றரத்துக் கே 362
என்றவருட் 481
என்றுனைக்கரு 479
என்றிரவிதன்னி 306
என்று துதித்தரு 484
என்றுநாடுறுவோ 93
என்றேயென்னு 209
என்னபுண்ணிய 442
என்னவாவனைத் 206
என்னளவிலையே 116
என்னறிவாமென் 229
என்னறிவாமெ 371
என்னுசையெல் 164
என்னுருயிரிற்கல 189
என்னுலோர் துரு 373
என்னிகரில்லாவிழி 81
என்னிதயக்கமல 193
என்னியலுடம்பி 302
என்னியலே 296
என்னியல்போற் 256
என்னிருகண் 253
என்னிலையிதுவுறு 318
என்னிறைவன் 328
என்னுடலுமென் 340
என்னுடலுமென் 376
என்னுடைய னி 331
என்னுடையதனி 262
என்னுடையவி 360
என்னுயிரிற்கலந் 239
என்னுயிருமென் 163
என்னுயிரேயெ 316
என்னுயிர்க்காத்த 116
என்னுயிர்க்குயிரா 91
என்னுரைக்கே 366
என்னுளநீகலந்து 72
என்னுளம்பிரியா 197
என்னுளவரைமே 77
என்னேசெய்வே 148
என்னேநின்றண் 284
என்னேயதிசயமீ 289
என்னேயுலகிலிற 341
என்னேயெம்பெ 82
என்னேயென்மீ 299
என்னைத்தன்னே 235
என்னைமணமாலை 331
என்னையாண்டரு 91
என்னையுமிரக்கந் 110
என்னையுமென் 192

ஏ

ஏகமோ வன்றிய 51
ஏகாந்தமாகி வெ 284
ஏகாவனேகா 321
ஏங்கலை மகனே 184
ஏசா வுலகவர்க 301
ஏட்டைத்தவிர்த் 227
ஏதாகுமோவென 289
ஏதுந்தெரியாத 210
ஏதுமறியாச் சிறி 329
ஏதுமொன்றறி 126
ஏமாந்திருக்கு 341
ஏய்ந்தபொன்மலை 114
ஏய்ப்பந்தி வண் 270
ஏலுநன்மணி 247
ஏழுலகவத்தை 350
ஏழுநிலைக்குமேற் 297
ஏறுகின்றே 57
ஏற்றமுறுமைங்க 274
ஏற்றிடுவேதாகம 279

ஐ

ஐந்திணைசேர் 504
ஐந்தொழிஞன் 291
ஐம்பூதபரங்கண் 157
ஐயநானுடும்பருவ 105
ஐயநான்பயத்தா 116
ஐயமுறேறலென் 169
ஐயமுறேறல்காலை 261
ஐயமுற்றுரெல் 259
ஐயரெனக்குள்ளி 332
ஐயரெனையாளு 254
ஐயனருள் வருகி 380
ஐயனெனக்கீந்த 301
ஐயாநான் வேண் 117
ஐயுறேலிதுநம் 326
ஐவகைத்தொழி 357
ஐவர் செயுந்தொ 291

ஒ

ஒசித்தகொடிய 152
ஒடித்தவிவ்வுலகிற் 97
ஒட்டியென் கோ 351
ஒட்டியேயென் 197
ஒத்தாரையுமிழிந் 283
ஒப்பாருரைப்பார் 219
ஒப்பிலாமணியெ 112
ஒப்புயர் வொன் 301
ஒருகோட்டுச்சிவ 503
ஒருதரம்படிக்கி 527
ஒருநாளிலொரு 479
ஒருபிரமனண்ட 309
ஒருமடந்தைவலி 160
ஒருமைபெறு 271
ஒருமையினுலகெ 220
ஒருவாதடியே 216
ஒழி தேனவல 292
ஒளியாகியுள் 295
ஒளியேயவ்வொ 208
ஒளியொன்றேய 279
ஒளிவளருயிரே 52
ஒள்ளியநெருப்பி 305
ஒன்றியேயுண 135
ஒன்றிலேன்பிறி 237
ஒன்றுகண்டேன் 294
ஒன்றுமலா ரிரண் 50
ஒன்றுமுன்னெ 369
ஒன்றெனக்காணு 120
ஒன்றேசிவமென் 232
ஒன்றேசிவமென் 338

ஓ

ஓங்காரவணைமீது 372
ஓங்கியதிருச் 103
ஓங்கியபெருங்க 315
ஓங்கியவைம்பூவி 275
ஓங்கியவோர்து 160
ஓங்குகின்றசிற்ற 298
ஓங்குபொன்ன 144
ஓங்குமன்பரெல் 361
ஓடினேன்பெரு 133
ஓடுகின்றசிறுவர் 484
ஓடும்பொருளு 525
ஓதவடங்காது-2 467
ஓதவுலவாவொரு 301
ஓர்ந்தவுள்ளகத் 94
ஓவாதுண்டுபடுத் 211
ஓவாவின்பமயமா 217
ஓவுறுத்துயர்செ 366

ஔ

ஔவியந்தீருள்ள 301

க

கங்குலிலேவருந் 152
கடல்கடந்தேன் 367
கடியரிற்கடியேன் 56
கடுகாட்டுக் கறிக் 367
கடுங்குணத்தோர் 278
கடுத்த மனத்தை 287
கடுமையேன் வஞ் 55
கடையேனுள்ள 223
கடையேன்புரிந் 246
கடைவரை நிறை 478
கட்டமுங்கழன் 231
கட்டமேயறியே 134
கட்டவிழ்ந்த 122
கட்டாலுங்கனத் 348
கட்டுக்கடங்கா 223
கட்டோடே கன 332
கணக்கு வழக்க 170
கண்கலந்த கண 243
கண்கலந்த கண 249
கண்களிக்கப்பு 155
கண்கொண்டபூத 373
கண்டதெலாமநி 342
கண்டவனக்குரு 479
கண்டவருளமெ 477
கண்டாய்நீ 530
கண்டாலினிக்கு 525
கண்டேகளிக்கும் 292
கண்டேனருட் 281
கண்டேன்களித் 229
கண்டேன்களித் 229
கண்டேன்சிற்ற 369
கண்ணாரமுதக் 218
கண்ணிகள் 381
கண்ணிற்கலந் 336
கண்ணுடையீர் 147
கண்ணுறங்கேனு 241
கண்ணுறங்கேனு 248
கண்ணெலாநிர 354
கண்ணேகண்ம 208
கண்ணேறுபடு 244

கண்ணேறுபடு 250
கண்பாரென்றய 480
கண்முதற்பொறி 51
கண்வளர்ந்திடு 487
கதிக்குவழிகாட்டு 153
கதியிருக்கின்ற 327
கயந்துளேவுவட் 133
கயவுசெய்மதகரி 79
கரணமிகக்களிப் 336
கரணமெலாங்க 83
கரணவாதனையா 78
கரவறியாவம்பல 238
கருங்களிறுபோ 127
கருணாநிதியேயடி 215
கருணாநிதியேயப 148
கருணாநிதியே யப 353
கருணாநிதியேயெ 125
கருணைக்கடலே 189
கருணைக்கடலைய 358
கருணைக்கருத்து 123
கருணைததும்பிப் 209
கருணைநிறை 524
கருணைநெடுங்கட 479
கருணைப்பெருக் 136
கருணைமாநிதியே 197
கருணையம்பதிநங் 115
கருணையாம்பெரு 363
கருணையாரமுதே 91
கருணையிலாஆட் 232
கருணையுஞ்சிவ 109
கருணையே வடிவா 90
கருணையொன்றி 78
கருணையொன் 355
கருதாமற் கருது 320
கருத்தனேயென 198
கருத்தனேயென 187
கருத்தனையென் 190
கருத்திற்கருதிக் 210
கருத்துரைக்கின் 151
கருத்துவேறுகி 98
கருநாள்களத்த 329
கருநெறித்தமி 478
கருமுடிக்குங் 485
கருமுதற்கருவா 172
கரும்பசைக்கு 365
கரும்பிடையிரத 149
கரும்பிலின்சாற் 184
கரும்பின்மிகவி 147
கருவலகிட்டருள் 485
கருவியொடுகர 175
கருவிற்கலந்த 210
கரைக்கணமின் 150
கரைசேரப்புரிந் 83
கரைத்தெனு 511
கரைந்துவிடா 152
கரையிலாக்கட 307
கலக்கநீங்கினே 360
கலக்கமற்றுநா 362
கலங்கிடேன்மக 326
கலங்கியபோதுந் 109
கலைகளோரனந் 203
கலைக்கடலைக்கட 270
கலைக்கொடிகண் 164
கலைசார் முடிபு 210
கலைத்தொழிலறி 56
கலைநிறைமதியை 186
கலைமகளுந் திரு 483
கலைமுடிவுகண்ட 62
கலையறியாச்சித் 322
கலையனேயெல் 373
கலையிருந்ததோ 327
கலையுரைத்தகற்ப 87
கலையெலாம்புக 108
கலைவளர் கலை 205
கலைவளர் முடிய 362
கல்லாயமனங்க 220
கல்லாயமனத் 83
கல்லார்க்குங் 159
கல்லுங்கனியத் 64
கல்லோமணலோ 286
கவலையெலாந் 139
கவையெலாந் 136
களக்கமறப் 84
களங்கவக்குணங் 376
களங்கொளுங் 185
களவிலே களித்த 120
களித்தபோதெல் 120
களித்துலகிலை 343
களித்தெனதுடம் 81
களிப்புறுசுகமா 96
களிப்புறுமடியே 126
களிப்பொடுமக 326
கள்ளத்தையற்ற 359
கள்ளத்தையே 228
கள்ளமிலா 529
கள்ளவாதனை 120
கள்ளிருந்தமலரி 127
கள்ளுண்டாளை 244
கள்ளுண்டாளை 250
கற்கரையும்படி 316
கற்குமுறைகற்ற 61
கற்பனைமுழுவது 320
கற்பூரங்கொணர் 251
கற்பூரங்கொணர் 244
கற்பூரமணக்கி 243
கற்பூரமணக்கி 250
கற்றதென்றுஞ் 386
கற்றமேலவர் 54
கற்றவருளத்தே 93
கற்றவர்கல்லார் 114
கற்றவர்சூழ் 479
கற்றேன்சிற்றம் 234
கனகமாமன்றில் 247
கனமுடையேங் 336
கன்மமெனும்பெ 323
கன்றுடையபசு 361
கன்னியெனைம 256

கா

காக்கைகள்கூவக் 95
காசையும்பணத் 150
காடுவெட்டிநிலந் 335
காட்சிக்கண்ணி 449
காட்சியுறக்கண் 159
காட்டிலேதிரியும் 133
காட்டினைஞான 293
காட்டுகின்றவுவர் 58
காட்டுயானைமே 103
காட்டைக்கடந் 359
காட்டையெலாங் 123
காணாதகாட்சிக 284
காணாதகாட்சியெ 266

காணியேகருதுங் 134
காணுகின்றவை 274
காணுறுபசுக்க 102
காதல்கைம்மிகு 236
காமமாமதமாங் 98
காமமும்வெகுளி 487
காமாலைக்கண் 260
காமாலைக்கண் 260
காயெலாங்கனி 314
காய்ந்திடுமனத் 130
காய்மனக்கடை 316
காய்மையேதவிர் 206
காரணகாரியக்க 142
காரணமிதுபுரி 318
காரணமுக்கண் 483
காரணவருவே 205
காரிகைநீயென் 250
காரிகையீரெல்லீ 244
கார்ப்பிலதாய்த் 159
காலையிலேநின்ற 228
காலையிலேயென் 169
காலையிலேவருகு 262
காவியல்கருணை 93
காவென்றுற் 526
காற்றுலேபுவியா 366
காற்றுருவோ 271
கானமேயுழல் 60

கி

கிழக்குவெளுத்த 352
கிளக்கின்றமறை 280
கிளைத்தவிவ்வுடம் 89
கிளையனந்தம 331
கிள்ளைகளாக 477

கீ

கீரையேவிரும்பே 69
கீர்த்தனைகள் *436*

கு

குடிப்பேறிற்றுய் 479
குடும்பகோஷம்-5 *475*
குடும்பகோரம் *488*
குணங்கள்சிறந் 350
குணமறியேன் 171
குணம்புதைக்க 348
குணம்புரியென 112
குருநெறிக்கே 284
குருதரிசனம்-*10* *188*
குருவெல்லைகட 482
குலத்திடையுங் 56
குலத்திலேசமய 230
குலமறியார் 257
குலவுபேரண்டப் 50
குறவர் குடிசை 438
குறித்துரைக்கி 346
குறையிரத்தல்-*16* *300*
குற்றமொருசிறி 73
குற்றமோகுண 108
குற்றம்பலவாயி 149
குற்றம்புரிதலெ 371

கூ

கூகாவெனக்கூ 215
கூகாவெனவடுத் 339
கூசுகின்றதெ 257
கூடவும்பின்னே 230
கூடிய நாளிது 212
கூடியவென்கண 246
கூடியவென்தனி 252
கூடுங்கருணைத் 65
கூறுகந்தாய்சிவ 293
கூறுகின்றசமய 87

கை

கைக்கிசைந்த 140
கைக்கிசைந்த 154
கைதலத்தோங் 104
கைதலைமேலிட் 286
கைம்மாறின்மை *213*
கைம்மாறின்மை *286*
கைம்மாறின்மை *299*
கையறவிலாது 455
கையாத தீங்கனி 162
கையினெல்லி 298
கையுறவீசிநடப் 100

கொ

கொடிப்பெரும 247
கொடியவரே 166
கொடியவெம்புலி 60
கொடியிடைப் 257
கொடியேன் 148
கொடுத்திடநா 154
கொட்டிலையடை 67
கொண்டானடி 229
கொம்மியடிப்பெ 434
கொலைபல புரிந் 135
கொலைபுரிவார் 165
கொல்லா நெறிய 284
கொழுந்தேனுஞ் 352
கொள்ளையென 228
கொள்ளைவினைக் 168
கொற்றவர்புகழு 486

கோ

கோடாமறையா 216
கோடையிலே 151
கோணுதநிலையி 181
கோதுகொடுத்த 376
கோபமெனும் 324
கோபமேவருமோ 98
கோவெனவென 206
கோளறிந்தபெ 141

ச

சகப்புறவாழ்வை 100
சடையாடச்ச 484
சண்முகர்-பாட்டு *440*
சண்முகர் கொம்மி *438*
சத்தியஞ்சத்திய 223
சத்தியஞான 247
சத்தியஞ்செய்கி 339
சத்திய நான்முக 167
சத்தியபதியே 205
சத்தியமாந்தனி 195
சத்தியவான்வார் 380
சத்தியவேதாந்த 345
சத்தியெலாங் 340
சந்திர சூரிய 319
சமயமு மதமுங் 185
சமயமோர் பல 327
சமரச சித்தாந்த *358*
சமரசநிலை-*11* *232*
சரணடைதல்-*11* *222*
சரணமஞ்சரி *511*

சராசராத்ய 531
சரியைநிலை நான் 266
சரியையோர்நான் 89
சர்க்கரை யொத் 374
சற்குரு துதிகள் 526
சற்குரு தோத்திரம் 503
சற்குரு மணிமாலை 316
சற்சபைக்குரியார் 89
சனிதொலைந்தது 374
சன்மார்க்-இயல்பு 357
சன்மார்க்கத்தவ 505
சன்மார்க்கசங்க் 366
சன்மார்க்கப்பெ 347
சன்மார்க்க முரசு 352

சா

சாகாக்கல்வி 526
சாகாதகல்வித்த 340
சாகாதகல்வியி 146
சாகாதகல்வியி 162
சாகாதகல்வியே 313
சாகாததலையறி 62
சாகாததலையிது 317
சாகாதவரமென 194
சாகாவருளமுதந் 296
சாக்கியனுறெறிந் 375
சாதிகுலஞ்சமய 156
சாதிகுலமென்று 339
சாதிசமயங்களி 266
சாதிமதஞ்சமய 231
சாதிமதஞ்சமய 62
சாதியிலேமதங் 334
சாதியுமதமுஞ் 120
சாதியைநீள்சமய 192
சாத்திரங்களெல் 339
சாத்திரங்கற்று 329
சாமகண்டாய 511
சாமத்திரவிலெழு 137
சாமாந்தராகாத் 333
சாருலகவாதனை 347
சார்கலாந்தாதிச் 186
சார்பூதவிளக்க 48
சாலியும்போலிய 476
சாவதென்றும்பி 82
சாற்றுகின்றக 158
சாற்றுபேரண்ட 107
சாற்றுவேனென 81

சி

சிதத்திலேயூறி 182
சிதத்தொளிர் 205
சிதமலரோசுகம 270
சிதம்பரத்தே 84
சிதம்பரவொளி 185
சிதாத்மதேஜ 531
சித்திகளெல்லாம் 107
சித்திபுரத்தே 232
சித்தியெலாந்தந் 337
சித்தியெலாம்வல் 123
சித்தி விளைவு-11 121
சித்தெலாம்வல்ல 203
சிந்தாகுலத்தொ 285
சிந்தாகுலந்தவிர் 339
சிந்தாமணியே 511
சிரத்தையாதிய 19
சிரம்பெறுவேதா 174
சிரம்வளர்முதலே 53
சிரிப்பிலேபொழு 355
சிருட்டிமுதலைந் 290
சிருட்டியொன்று 272
சிலதாசம்வாதம் -6 435
சிவங்கனிந்த 297
சிவசிவஜோதி 419
சிவநேசச்சிவரா 509
சிவந்திகழ்கருணை 76
சிவபுண்ணியப்பே 230
சிவமயமேவேறி 278
சிவமெனும்பெய 373
சிவயோகநிலை -10 296
சிவானந்தத்தழுந் 142
சிவானந்தநிலை-10 195
சிவானந்தநிலை-3 355
சிறந்ததத்துவங் 107
சிறந்தபேரொளி 298
சிறந்தபொன்ன 145
சிறுசெயலைச் 351
சிறுநெறிக்கே 363
சிறைதெறுஞ் 478
சிற்சத்தி துதி-10 226
சிற்சபைக்கண் 364
சிற்சபையப்பனை 233
சிற்சபையில்நடிக் 265
சிற்சபையின்பத் 143
சிற்சபையும்பொ 232
சிற்சபைவிளக்க-10 77
சிற்பதமுந்தற்பத 170
சிற்றடியேம்பி 506
சிற்றம்பலத்தை 294
சிற்றறிவுடைய 370
சிற்றறிவுடையனு 213
சினத்தை 527
சினந்துரைத்தே 72
சினைப்பள்ளித் 220
சின்மயவெளியி 234

சீ

சீரிடம்பெறுமோர் 80
சீரேன மறியாத 485
சீர்த்தசிற்சபை 92
சீர்பாட்டிற் 475
சீர்பூத்த 531
சீர்வளர்திருச் 195
சீர்விளங்குசுத்த 284

சு

சுகமறியீர்துன்ப 345
சுகமேநிரம்பப் 125
சுடரே அருட்பெ 281
சுதந்தரமுனக்கே 81
சுத்தசன்மார்க்க 117
சுத்தசன்மார்க்-6 350
சுத்தசிவநிலை -47 336
சுத்தநிலையனுப 162
சுத்தபரமுதல் 157
சுத்தமுற்றவைம் 270
சுத்தவடிவுஞ்சுக 338
சுத்தவேதாந்தப் 185
சுத்தவேதாந்தமவு 51

சூ

சூதுமன்னுமிந்தை 462
சூழ்ந்திடுமைங் 276
சூழ்விலாதுழல் 78

செ

செடிமுடிந்தலையு 55

செத்தவர்களெல் 232
செத்தாரெழுகசி 232
செத்தாரெழுகெ 299
செத்தாரெழுந்த 373
செத்தாரையெல் 340
செப்பார்கலைகள் 218
செப்பும்ஷடாந்த 525
செம்பவளத்திரு 255
செம்பவளத்திரு 268
செய்தாலுந்தீ 346
செய்யானைக்கரி 178
செய்வகையறியே 73
செய்வகையென் 138
செல்லமாட்டே 136
செவ்வணத்தவரு 371
செழுத்தமலர்க் 527
செறிவதின்மன 89

சே

சேட்டித்துலகச் 287
சேய்போலுலக 357
சேர்த்தானையெ 176
சேர்த்தான் பத 282
சேர்ந்திடவே 346
சேலருவயல் 531

சை

சைவநீறணி 480
சைவயாகங்களு 477

சொ

சொல்லவனே 12
சொல்லுகின்ற 289
சொல்லுகின்றே 372
சொல்வந்த வேத 284

சோ

சோடில்லை மேல் 375
ஜோதிக்கொடி 226
ஜோதிஜோதி 473
சோதிப்பிழம்பே 301
ஜோதிமலைமேல் 297
ஜோதியுட்ஜோதி 423
சோதிமலையொரு 277
சோதியேலெனைநீ 75
சோமசிங்காரநம 503
சோலையுந்தடங் 476
சோறுவேண்டினு 77
சோற்றுசையொ 348
சோற்றுணைச் 176
சோற்றிலே விருப் 68

ஞா

ஞாலமதின் 532
ஞானசரியை-28 342
ஞானபண்டித 511
ஞானமணிப்பொ 85
ஞானமருந்திம் 415
ஞானமுதித்தது 221
ஞானமுமதனுல 74
ஞானயோக 477
ஞானவானந்த 130
ஞானாகரச்சுடரே 363

த

தகைத்த பேருலகி 99
தக்கனைச் 527
தங்கமேயனையார் 90
தங்களைமுன் 509
தங்குறுவம்பு-12 465
தடித்தவோர்மக 88
தடுத்தலரிய 227
தடுத்திடல்வல்லா 236
தடுத்தெனையாட் 150
தடையறியாத் 173
தடையாவுந்தவி 209
தடையிலாதசிற் 298
தடையிலாதெடுத் 197
தடையுடைக்குந் 483
தடையுருப்பிரம 189
தண்டுகாய்கிழங் 70
தண்ணியமதியே 203
தண்மதியொண் 435
தத்தாதனத்தை 376
தத்துவங்கடந்த 214
தத்துவத்துட்புற 235
தத்துவபதியே 204
தத்துவமசினிலை 317
தத்துவமனைத்து 198
தத்துவமனைத்துந் 51
தத்துவமெல்லா 143
தத்துவமென் வச 63
தத்துவருந் தத்து 238
தந்தாயின்றுந்த 125
தந்திருக்கூட்ட 508
தந்தேகமெனக் 3[illegible]0
தந்தைதன்மை 367
தந்தைநீயலையோ 80
தந்தையர்வெறு 110
தந்தையினுந் 528
தந்தையுணர்ந்தி 479
தந்தையுந் தாயுங் 75
தந்தையென்றாய் 253
தந்தையைக்கண் 222
தப்படியெடுத்து 224
தப்போதுவாருள 240
தமையறியாரெல் 259
தயையுடையாரெ 166
தரம்பிறரறியாத் 361
தரித்திடேன் 74
தருணத்துக்கேற் 224
தருணநிதியேயெ 287
தருணமிஞ் ஞான் 77
தருவகையித்தரு 375
தரைத்தலத்தெ 104
தலம்வளர்திருச் 196
தலைகாலிங்கறி 171
தலைநெறி ஞான 104
தலைவர்களெல் 110
தலைவிகூறல்-10 330
தலைவிதலைவ-11 239
தலைவிபாங்கி-11 234
தலைவிவருந்த-24 241
தவநெறிதழைக் 476
தவநெறியுந்தவ 504
தவநேயமுஞ்சுத் 281
தவமரசிருக்கு 510
தவம்புரியேன் 58
தவம்வளர்தயை 53
தவளநிறத்துத் 188
தவறுத வேதா 169
தழைத்தானைத் 177
தளர்ந்திடேல் 129
தற்சுதந்திரமின் 82
தற்சோதியென் 299

தற்பரம்பொரு 364
தற்போதந் 527
தற்போதவிழப்-10 *127*
தனிச்சிறியேன் 160
தனித்தலைமைப் 380
தனித்தலைவர்வ 245
தனித்தலைவர்வ 251
தனித்தலைவனே 330
தனித்தனிமுக்க 154
தனித்துணையா 373
தனித்துணையெ 126
தனித்துரைத்த 507
தனிப்படுமோர் 267
தனிப்பாடல்கள் *359*
தனிப்பெருஞ் 90
தனிப்பெருஞ் 111
தனிப்பெருந்தலை 149
தனிப்பெரும்பதி 246
தனிமலர்வாய் 481
தனியேகிடந்து 288
தனையாவென்ற 209
தன்பெருமைதா 153
தன்மைகாண்ப 204
தன்மைகாண்ப 112
தன்வடிவந்தானு 254
தன்னடைந்தார் 509
தன்னரசேசெ 164
தன்னிகரறியாத் 113
தன்னிகரில்லாத் 172
தன்னிகரும்பெ 503
தன்னேரிலாத 234
தன்னேரில்லவ 207
தன்னைநேரில்லா 111
தன்னையறிந்தின் 433
தன்னைவிடத்த 371

தா

தாகமுள்ளெடுத் 198
தாங்கவென்றெ 129
தாங்காதேபசி 201
தாதையாமென் 229
தாதையாமென் 370
தாயனேயெனது 198
தாயாகித்தந்தை 193
தாயாகியென்னு 233
தாயானைத்தந் 176
தாயினும்பேரரு 267
தாயுமென்னொரு 75
தாயுரைத்த 528
தாயேயெனைத்த 216
தாயேயெனைத் 124
தாய்கொண்டதிரு 85
தாய் கூறல் *10* *236*
தாய்மலர்ந்த 521
தாய்முதலோ 160
தாய்மொழிகுறித் 94
தார்த்தடமுலையா 134
தாலவாழ்க்கை 68
தாவுமானெனக் 59
தாழாதெனையாட் 216
தாழைப்பழம்பி 354
தாழ்குழலாயெ 251
தாழ்குழலீரெனை 245
தாழ்குழல்நீயா 258
தானந்தமில்லா 142
தானலாதிறையு 91
தானுனெனும் 338
தானெனைப்புண 74
தானேதயவாற் 210
தானேதானாகி 344
தானேயருளானு 282
தானேவந்தென் 337
தான்பெற்றபேறு *321*

தி

திகழ்ந்தார்கின்ற 124
திகைப்பார்திகை 123
திசையறியமாட் 163
திடுக்கறவெனைத் 129
திண்ணம்பழுத் 136
திண்மையேமுத 206
தித்திக்கப்பேசிக் 225
திரிபிலாப்பொரு 90
திருக்கதவந்திறத்தல் *85*
திருக்கதவந்திற 85
திருச்சிற்றம்பலத் 255
திருச்சிற்றம்பலத் 269
திருத்தகுபொன் 83
திருத்தகுமோர் 87
திருத்தகுவேதா 180
திருத்தமிகுமுனி 181
திருத்தொண்டர *357*
திருநடப்புகழ்ச்சி *199*
திருநிலைத்தநல்ல 369
திருநிலைபெற்ற 212
திருநெறியதமிழா 508
திருநெறியொன் 344
திருந்துமென்னு 150
திருப்பள்ளியெழுச் *219*
திருப்பொதுவில் 532
திருப்பொதுவிற் 84
திருமகள்கலைமக 476
திருமணிப்பொது 247
திருமால்கமலத் 188
திருமுகங்கண்ட 505
திருமுகம் 500
திருமுன்விண்ண 144
திருவடிக்கண்ணி 385
திருவடிநிலை-10 189
திருவடிப்புகழ்ச்சி 173
திருவடிப்புகழ்ச்சி 175
திருவடிப்புகழ்ச்சி 177
திருவடிப்புகழ்ச்சி 179
திருவடிப்புகழ்ச்சி 182
திருவடிமுறையீடு 80
திருவருட்கொ-10 290
திருவருட்செங் 513
திருவருட்பாவரலாறு 503
திருவருட்புகழ்ச்சி 203
திருவருட்பெரு-10 71
திருவருட்பெரு-10 205
திருவருட்பெரு-13 207
திருவருட்பேறு-10 140
திருவருட்பேறு-10 216
திருவருட்பேறு-10 284
திருவருட்பேறு-4 352
திருவருட்பேறு-10 297
திருவருள்முறை-69 381
திருவளர்கமலக் 488
திருவளர்திருச்சி 90
திருவளர்திருச்சி 195
திருவளர்திருவம் 114
திருவளர்புயத்த 476

திருவளர்பேரரு 321
திருவளர்மார்ப 500
திருவளர் 530
திருவளர்வளமே 53
திருவாமென்தெ 229
திருவாமென்றெ 370
திருவாளர்கன 268
திருவாளர்பொற் 254
திருவிளங்கச்சிவ 47
திருவுடையாய் 121
திருவுந்தியார்-10 221
திருவெலாந்தரு 119
திருவேதெள்ளமு 209
திரைகண்டமா 299
திரைசேர்மறை 222
திரையற்றுவிட் 221
திரையிலதாயழி 159
திரையோதசத் 297
திலதவாணுதலா 120
திறம்பழுத்த 483
தினைத்தனையுமறி 231
தினைத்துணையு 533

தீ

தீட்டுகின்ற 298
தீட்டுபொன்ன 145
தீட்டுமணிப்பொ 85
தீதுநினைக்கும் 64
தீமைகள்யாவுந் 234
தீமையெலாநன் 343

து

துடியேறுமிடை 258
துணைவா வபயந் 353
துண்ணெனக் 103
துதிபெறுமயனே 230
துதிவளர்திருச்சி 195
துப்பார்கனகப் 218
துப்பார்செஞ்ச 207
துப்பார்செஞ்சு 209
தும்மினேன் 130
துரியத்திற்கப்பா 235
துரியநிலைதுணிந் 121
துரியபதங்கடந்த 257
துரியதமடைந் 231
துரியமேற்பரவெ 327
துருக்கலோ 60
துரும்பினிற் 213
துருவிலாவயிரத் 130
துருவுபரசாக்கிர 267
துற்குணமாயை 219
துனித்தவெம்மட 133
துனிநாளனைத்து 291
துனியும்பிறவித் 188
துன்பங்கெடுத்து 301
துன்பந்தவிர்ந்த 221
துன்பமெலாந்தீர் 301
துன்பமெலாமொ 231
துன்புறுமனத்த 315
துன்புறேல்மக 184
துன்பெலாந்தவி 126
துன்பெலாந்தவி 182
துன்பெலாந்தவி 198
துன்பெலாந்தீர்ந் 312
துன்மார்க்கநடை 334
துன்மார்க்கமெல் 339

தூ

தூக்கங்கெடுத்தா 338
தூக்கங்கெடுத்து 301
தூக்கந்தொலைந் 221
தூக்கமுந்துயரு 368
தூக்கமெனுங் 324
தூங்கலைமகனே 326
தூங்காதேவிழித் 350
தூங்குகநீயென்கி 261
தூங்குகின்றதே 60
தூண்டாதமணி 194
தூயநெஞ்சினே 79
தூய்மையான் 504

தெ

தெண்டனிட்டே 436
தெய்வங்கள்பல 225
தெரிந்தபெரியர் 124
தெரிந்தமகாசுத் 158
தெரிந்தேனரு 283
தெருமனைதோற 291
தெருவிடத்தே 139
தெருளுறுமவ் 481
தெள்ளியவமுத 478
தெறுங்கையா 475
தெற்றியிலேநா 160
தென்சொலும் 478
தென்பான்முகங் 354

தே

தேகமுறுபூதநிலை 62
தேகமெப்போது 142
தேகாதிமூன்று 234
தேங்கமழ் 485
தேடியதுண்டு 227
தேட்டிலேமிகுந் 102
தேரூர்ந்து 530
தேர்ந்தேன்தெ 282
தேர்விலாச்சிறிய 105
தேவர்களோசித் 269
தேவர்களோமு 255
தேவேமெய் 530
தேனெய்த்தீம்பழ 208
தேனேகன்னற் 292
தேனேதிருச்சிற் 125
தேனேயமுதே 222
தேன்கலந்த 532
தேன்பாடலன்பு 362

தொ

தொகுப்புறுசிறு 97
தொகையளவி 190
தொடுக்கவோநல் 374
தொடுக்கின்றே 264
தொண்டாளப்ப 348
தொண்டுநிலை 485
தொண்டென்று 521
தொம்பதவுரு 234
தொழுதெலாம் 67
தொழுந்தகைய 482
தொழுந்தகையு 96

தோ

தோடுடையசெ 506
தோய்ந்தானை 179
தோலைக்கருதித் 287
தோழிக்குரி-14 277
தோற்றமொன் 271

தோன்றிய வே 169
தோன்றியவைங் 275
தோன்று சத்தி 271

ந

நசைத்த மேனிலை 51
நஞ்சுண்டுயிர்க 362
நடந்த செயலரு 510
நடம்புரிவார் திரு 259
நடம்வளர் நலமே 53
நடராஜ அலங் *3*, *378*
நடராஜபதி *34*, *302*
நடிப்பார்வதி தில் 286
நந்நாடி நடுநா *3*, *465*
நடுநிலையில்லாக் 103
நடேசர் கீர்த்த *7*, *436*
நடேசர் கீர்த்த *6*, *437*
நடேசர் கொம்மி *5*, *434*
நடைக்குரிய 161
நட்டாளை நட்ட 175
நண்ணிய மதநெ 318
நண்புடையா யெ 295
நதிகலந்த சடை 128
நம்பார்வதி பாக 286
நயத்தானுனது 65
நயந்தகருணை 124
நயந்த நடநாய 277
நயந்த நடநாய 278
நயந்தபொற் 100
நரை மரண மூப் 336
நலிதரு சிறியதெ 103
நல்ல மருந்திம் 428
நல்லமனத்தே 189
நல்லருளினியல் 506
நல்லவா வளித்த 206
நல்லாருமென்னை 233
நல்லார் சொல் 153
நல்வினை சிறிது 365
நவநிலைமேற்பர 235
நற்றாய் செவி-*10* *246*
நனவினுமெனது 184
நனவினும்பிழை 213
நன்பாட்டு மறை 330
நன்மார்க்கத்தவ 319
நன்மையெலாம் 163
நன்றானைமன்ற 179
நன்றே தருந்திரு 299
நன்னாலுங்கடம் 209

நா

நாடல்செய்கின் 230
நாடாக்கொடிய 226
நாடுகலந்தாள்கி 295
நாடுகின்ற தெம் 339
நாடுகின்ற பல 264
நாடுகின்ற மறை 128
நாட்டார்கள்சூழ் 154
நாட்டியதோர் 153
நாட்டியவோங் 158
நாட்டுக்கிசைந்த 136
நாட்பாரிலன்ப 361
நாதஞ்சொல்கி 327
நாதமட்டுஞ்செ 271
நாதருட்பெரு 352
நாதவரைசென் 269
நாதனேயென்னை 93
நாதாந்தத்திருவீதி 84
நாதாந்தநிலை 235
நாதாந்தபோதா 308
நாதாந்தவரையு 256
நாமாவளி-*84* *457*
நாயகரேயுமது 73
நாயிற்கடையே 124
நாயினுஞ்சிறியே 364
நாயெனவேதிரி 291
நாயேனுலகி 64
நாய்க்குமோர்த 361
நால்வருணமாச்சி 168
நானந்தமடையா 231
நானளக்குந்தோ 163
நானாகித் தானாய் 353
நானானுந்தானா 356
நானுரைக்கும்வா 338
நானுரைக்கும்வா 345
நானென்றுந்தா 155
நானேதவம்புரிந் 285
நானேதவம்புரிந் 338
நானே தவம்புரிந் 339
நான்செய்தநற்ற 283
நான் செய்தபுண் 212
நான் செய்தபுண் 293
நான் செய்தபுண் 372
நான்சொன்ன 361
நான்பசித்த போ 161
நான்பசித்த போ 266
நான்படித்த பாய 285
நான் புகலுமொ 263
நான் புனைந்த 289
நான் மறந்தே 139
நான்முகர் நல்லு 169
நான் முகர்கள் 272
நான்முகன் நார 291
நான்றாடுக்குமா 264

நி

நிதியே யெனுள் 281
நிதிவளர் நிலமே 54
நிந்தையிலார் நெ 345
நிலத்திலும் பண 55
நிலத்தே புழுத்த 281
நிலத்தேயடைந்த 292
நிலந்தெளிந்தது 219
நிலைபுரிந்தருளு 94
நிலையாய் நின்று 484
நிறமுறுவிழிக்கீழ் 95
நிறைவளர் முறை 53
நினைத்த போதெ 119
நினைந்துநினைந்து 342

நீ

நீக்கியமனம்பின் 227
நீடியவேதம்-*8* *470*
நீடுலகிலுற்றவர் 313
நீட்டாய சித்தாந் 181
நீட்டுக்கொடியே 226
நீண்டமறைகளா 223
நீநினைத்த நன் 161
நீயேயென் பிள் 290
நீரிலே நீருற்ற 304
நீர்க்கிசைந்தநாம 286
நீர்பிறரோயானு 343
நீர்பூத்துப் பிறை 504
நீர்வளம் நிலவள 475

நெ

நெஞ்சொடு-10 328
நெஞ்சொடு கிள 387
நெஞ்சொடு கிள 426
நெஞ்சொடு கூ 9 285

நே

நேசமெல்லா 510
நேரிழையவர் தம் 67

நோ

நோவாது நோன் 233

ப

பகலிரவடியேன் 97
பகுதிபரமுத 157
பங்கமோரணுவு 215
பசியாத அமு-15 468
பசியெனுமோர் 325
பசுநிறத்தவைங் 276
பஞ்சுநேருலகப் 133
படமாட்டேன் 145
படமுடியாதினித் 138
படம்புரி பாம்பிற் 132
படிகளெலாமே 140
படிசெய் பிரமன் 173
படித்தவென் படி 360
படித்தனனுலகப் 132
படிப்படக்கிக் 200
படிமேலாசை 64
படைத்தபடைப் 272
படைத்தன்முத 290
படைத்திடன் 172
பட்டிப்பகட்டி 287
பணத்திலே 89
பணமிலார்க்கி 56
பணிந்தடங்கும 295
பணிந்தறியேன் 200
பணிந்து பணிந் 342
பண்டுகொண்டே 126
பண்டுநின்றிருப் 365
பண்ணுதகீமைக 334
பண்ணிகாரங்கள் 100
பண்ணியதவமும் 163
பண்ணிய பூசை 371
பண்ணிறந்த 508
பண்ணீர்மை 508
பண்பனேகமுந் 374
பதநம்புறு-3 472
பதிசாரவைத்து 143
பதி நிச்சயம்-1 357
பதியனே பொது 99
பதியுடையார் 269
பதியே யெம்பர 199
பதிவருமோர்தரு 246
பதிவருமோர் தரு 252
பதி விளக்கம்-13 47
பதி விளக்கம்-10 52
பத்தர்கள் பாடி 350
பத்திக்கடலே 527
பத்திசுவைக்கு 525
பத்தியஞ்சிறிது 79
பத்திவரும் 526
பந்தமெலாந் தவி 231
பயத்தொடு துயரு 116
பயத்தோடொரு 284
பயந்துயரிடருண் 116
பயமும் வன்கவ 186
பயமெனுமோர் 324
பயின்றனன் 486
பரசிவ நிலை-10 193
பரசிவ வணக்கம்-2 47
பரமதனோடுலகு 279
பரமான சிதம்ப 216
பரம்பர நிறை 204
பரவியவைங்கரு 276
பரவெளியே நடு 165
பரனளிக்குந் தே 349
பராபரங் கோதக 503
பராபரன் உண்-3 355
பரிகலத்தே திரு 140
பரிக்கிலேன் 117
பரிந்துனைப் 106
பருப்பிடி யரிவா 70
பருவமிலாக் 241
பரைதரு சுத்த 190
பரைத்தனி 92
பரையிருந்த 270
பலமதங்கள் 533
பல்லவ கோத்திர 509
பல்லிகள் பலவா 95
பல்வாதனையுந் 217
பவக்கடல் 531
பவநெறி செலும 320
பவமெலாந் தவிர் 477
பவமே தவிர்ப்ப 283
பவனே வெம்பவ 207
பழம்பிழி மதுரப் 75
பழுத்தமெய் 512
பற்றறுகை-10 201
பற்றறுத்தல்-11 223
பற்றிய பற்றனை 174
பற்றுதலும் விடு 156
பற்று நினைத்தெ 381
பனம்பழமே யெ 237
பனிப்பறுத்தெல் 370
பனியிடர் பயந் 188
பனியினிக்கு 527
பன்மார்க்கமெல் 339
பன்முகஞ் சேர் 321
பன்முறை நாத்த 484
பன்னிரண்டாண் 115
பன்னெறிச் சம 318

பா

பாங்கமர்சிவபர 487
பாங்கிதலைவி-10 237
பாங்கியர்க்க-27 431
பாசக்கிழங்கை 525
பாசமெனக்கிட 506
பாடுஞ்சிறியேன் 223
பாட்டுவந்துபரிச 180
பாட்டுவித்தாற் 82
பாதகசூதகங்க 505
பாதியிரவிலெழு 137
பாமாலையேற்-12 289
பாம்பெலாமோ 349
பாயிரமா மறை 146
பாய்மனமென்று 322
பாராதிபூத 309
பாருலகாதிபர்பு 260
பாரொடு நீர் 49
பாரொடுவிண் 241

பார்த்தாரிரங்கச் 124
பார்த்தாலும் 156
பார்த்தேன்பணி 229
பார்முதலாப்பர 256
பார்முதல்நாதப் 106
பாலடிசிற் 529
பாலானைத்தேனு 177
பாலிலேகலந்த 69
பாலிற்கலந்த 529
பாலுங்கொடுத் 337
பால்வகையா 172
பாவிமனக்குரங் 122
பான்மறுத்து 167

பி

பிச்சங்கவரி 223
பிச்சுலகர் 574
பிதிர்ந்தமண்ணு 102
பித்துலகர் 533
பித்தெலாமுடை 120
பிரபஞ்சவெற்றி-1 456
பிரமமென்றுஞ் 279
பிரார்த்தனைவிளக்1-358
பிரிந்தினிச்சிறிது 126
பிரிந்துபிரி 508
பிரியேனென்ற-11 137
பிரிவாற்றுமை-20 73
பிரிவாற்றுமை-10 136
பிரிவாற்றுமை-10 227
பிள்ளைச்சிறு-28 88
பிள்ளைப்பெரு-129, 91
பிறந்தவரைரீரா 348
பிறிவனைத்தும் 191
பின்முனறியே 290

பீ

பீடார்திருவருட் 528
பீழைபுரிவான் 63

பு

புகுந்தருணமிது 342
புண்ணியந்தான் 285
புண்ணியபதியை 247
புண்ணியம்-7 442
புண்ணியனுரெ 256
புண்ணிலேபுகுந் 131
புண்ணைக்கட்டிக் 368
புண்படாவுடம் 131
புத்தியஞ்சேல் 212
புயலாணைமழை 176
புரிசைவானுலகி 230
புரைசேர்துயரப் 218
புரைசேர்வினையு 211
புலங்கொள்கொ 226
புலந்தமனத்தை 288
புலைகொலைதவிர் 187
புலைத்தொழிலே 349
புலைமறந்த 526
புலையைத்தவிர்த் 287
புலைவிலைக்கடை 66
புல்லமுதே 480
புல்லவரேபொய் 238
புல்லவாமனத் 131
புல்லியநெறிக்கே 363
புல்லியநெறிநீத் 183
புல்லுங் களபப் 223
புல்லொழுக்கமெ 232
புல்வழுங்குபுழுவ 291
புறத்தணுகி 485
புறப்புணர்ச்சி 267
புன்புலாலுடம்பி 98
புன்மார்க்கத்து 225
புன்மாலையிரவெ 220
புன்னிகரில்லேன் 184

பூ

பூதமுதலாய 311
பூத்தசுடர்ப்பூவக 276
பூப்பினும்பலகா 66
பூமிபொருந்துபு 286
பூமியோபொரு 236
பூவாமலேநிதம் 375
பூவார்கொன்றை 365
பூவுலகும்பொன் 375
பூவெலாம்புதும 476
பூவொன்றேமுப் 277

பெ

பெட்டியிதிலுல 140
பெண்ணுயாணு 209
பெண்ணுக்கிசை 288
பெண்ணேபொ 288
பெண்மையேவி 134
பெண்மையைவ 183
பெரியவெனப் 273
பெரியனருட்பெ 139
பெருகியபேரரு 265
பெருகுமாகருணை 206
பெருஞ் செல்வ 480
பெருமாயையெ 324
பெருவழக்கு 3 444
பெறுவதுநுமை 149
பெற்றதம்பிள்ளை 88
பெற்றேனென் 292

பே

பேசுதிரோதாயி 324
பேசுமோங்கார 190
பேயினும் பெரி 213
பேய்மதங்கொ 527
பேரன்புக்கண்ணி 386
பேராலுமறிவா 231
பேரிடர்தவிர்த் 355
பேருற்றவுலகிலு 312
பேறடைவு 10 325

பை

பையார் பாம்பு 63

பொ

பொடியெடுக்கப் 82
பொடியேற்கும் 208
பொதுநடஞ்செ 147
பொதுநடஞ்செ 243
பொதுநடஞ்செ 249
பொதுநிலை-3 466
பொதுவாகி 231
பொதுவென்றறி 64
பொத்தியமலப் 366
பொய்கட்டிக் 334
பொய்கொடுத்த 141
பொய்படாப் 113
பொய்பிடித்தா 259
பொய்பிழையனந் 88
பொய்யாதென் 218
பொய்யிற் கிடை 288

பொய்யுடையார் 86
பொய்யுரையெ 340
பொய்யேயுரைக் 216
பொய்யோடப் 505
பொய்வகை 113
பொய்விட்டகலா 137
பொய்விளக்கப் 335
பொருட்சோத 529
பொருட்டலனும் 346
பொருட்பெருஞ் 356
பொருட்பெருந்த 356
பொருட்பெரும 356
பொருணற்கொ 226
பொருத்தமிலா 259
பொருத்திக்கொ 288
பொருளறியேன் 58
பொருளிலேயுலக 99
பொழுதுவிடிந்த 123
பொழுதுவிடிந்த 221
பொழுதுவிடிந்த 219
பொறிகரணமுத 167
பொறித்துணைப் 106
பொறிவழி 478
பொறிவேறின் 207
பொற்பங்கயத்தி 287
பொற்புடைய 273
பொன்செய்கின் 236
பொன்பழித்த 510
பொன்பறியாப் 263
பொன்புனைபுய 171
பொன்புனையுள் 191
பொன்மாலை 485
பொன்வணப் 190
பொன்வண்ண 273
பொன்னாடுதனை 505
பொன்னாலேசூ 528
பொன்னின்மாம 144
பொன்னொப்ப 290

போ

போகமாட்டேன் 136
போகமாதியை 59
போகமேவிழைந் 66
போகம் சுக-2 462
போக்குவரவில் 505
போதலொழியா 289
போதுதான்விரை 80
போதுதான் வீ 213
போதெலாம் வீ 76
போதோவிடிந்த 354
போற்றிநின்னை 377
போற்றிநின்னி 377
போற்றியுரைக் 341
போற்றியெனப் 485
போற்றுகின்ற 377
போற்றுவார் 112

ம

மங்கையரெனை 95
மஞ்சனையகுழல 128
மடங்கலந்தார் 278
மடந்தைமலையா 188
மடம்புரி மனத் 227
மடுக்கநும் பேர 151
மணங்கொள் 226
மணமுளதாயொ 174
மனம்புரிகடிகை 525
மணவாளர்வருகி 245
மணவாளர்வருகி 251
மணிகொழிக்குங் 503
மணிக்கதவந் திற 86
மண்ணனந்தங் 272
மண்ணாதியைம்பூ 272
மண்ணினீண 101
மண்ணுண்மயங் 288
மண்ணுலகதிலே 90
மண்பூத முதற்ச 273
மண்முதலாந் 274
மண்முதற்பகர் 190
மதத்திலே சமய 230
மதத்திலேயபி 59
மதமெனும்பேய் 265
மதமென்றுஞ் 164
மதம்பிடித்தவ 220
மதம்புகல்முடிபு 215
மதிக்களவாமணி 363
மதித்திடுதலரிய 180
மதிப்பாலை யருட் 368
மதிமண்டலத்த 296
மதியைக்கொடு 287
மதுவிலக்கு 368
மந்திரமறியேன் 370
மயங்கிடேல்மக 326
மயங்கினேனெ 236
மயங்குபுத்தியெ 322
மயிலேறும்பெரு 484
மரணமெனும் 325
மருட்சமய 533
மருட்பெருஞ் 231
மருணாடுலகிற் 63
மருணெறிசேர் 181
மருந்தறியேன் 61
மருந்தானைமணி 178
மருந்திதுமணி 143
மருவுமுலகமதித் 287
மருளாலே 507
மருளுந்துயருந் 148
மருளேய்நெஞ்ச 208
மருளொடுமாயை 221
மருள்வடிவே 231
மலங்கழிந்துலக 349
மலத்திலேகிடந் 92
மலப்பகைதவிர்க் 126
மலவாதனைதீர் 148
மலைவறியாப் 155
மலைவிலாத்திரு 111
மழவுக்குமொரு 364
மறந்தில 477
மறப்பறியாப் 121
மறப்பற்றநெஞ் 241
மறப்பெலாந்தவி 197
மறப்பேதவிர்த்தி 217
மறப்பேனலேனு 281
மறுக்கத்தா 509
மறைதேடஅய 483
மறைமுடிவயங்கு 94
மறைமுடிவிளங் 197
மறைவிளங்க 504
மற்றவனையெழு 481
மற்றறிவோமெ 346
மனக்கேதமாற் 299
மனமகிழ்ந்தேன் 280

மனமிளைத்துவா 152
மனமெனுமோர் 321
மனம்பிடியாமை 72
மனையணைந்தமல 245
மனையணைந்து 251
மன்செய்துகொ 225
மன்பதைவகுக் 171
மன்றவோங்கிய 190
மன்றாடுங்கணவ 246
மன்றாடுங்கணவ 252
மன்றுடையாரெ 261
மன்றுணின்றாடு 354
மன்னப்பாமன் 359
மன்னிய நின்ன 281
மன்னுகின்ற 163
மன்னுகின்றவ 158
மன்னுதிருச்-ச 244
மன்னுதிருச்ச 250

மா

மாசறு தவர் 487
மாடமிசை யோ 243
மாடமிசை யோ 249
மாட்சியளிக்குஞ் 288
மாணவ நிலைக்கு 364
மாதங்கமுகத் 375
மாதவத்தானன் 294
மாதேகேளம்பல 260
மாதோர்புடை 365
மாநிருபாதியர் 122
மாநிலமீதிந் 475
மாநிலவரை 531
மாமாயைப் பர 157
மாமாயையெனு 323
மாயா விள *10- 129*
மாயை நீக்க 5- *354*
மாயையால்வினை 109
மாயையாற் கலங் 227
மாயையெனும்ப 323
மாயைவினையா 329
மார்க்க மெலா 341
மாலக்கொடியே 226
மாலயற்கரிய 487
மாலிலே மயங்கி 230
மாலையிலேயுலகி 262
மால் வகை 478
மாழை மாமணிப் 144
மாற்றறியாத 316
மாற்றிலாதபொ 145
மாற்றுரைக்கமு 329
மாற்றையளந் 180
மானெனுமோர் 323
மான் மகனை 484
மான்முதலா யுள் 282

மி

மிகுத்துரைத்தே 71
மிககமறை 510
மிளகு மேன்மே 70
மின்போலேவய 141
மின்னிடையாள் 385

மீ

மீண்டு மருட் 485
மீதானத்துயர் 506

மு

முத்தா முத்தரு 207
முத்தியைப்பெற் 222
முத்தொழிலோ 291
முந்தைநாளயர்ந் 355
மும்மையையெ 187
முயன்றுலகிற்ப 345
முருகென்னும் 532
முலையுண்ணி 507
முளையானைச்சுத் 176
முறையீடு-10 148
முறையீடு-10 61
முறையீடு-5 354
முறை யுளித்தா 509
முனித்த வெவ் 99
முன்பாடுபின் 350
முன் பாட்டுக்கா 330
முன் பினறியா 289
முன்பேயென்ற 208
முன்னவனே சிறி 71
முன்னவாதி 214
முன்னறியான் 482
முன்னான்செய்பு 354
முன்னாங்கொடு 64
முன்னுழைப்பா 122
முன்னாமார்க்க 349
முன்னொடு பின் 89
முன்னொரு நாள் 138

மூ

மூர்த்திகளு நெடு 161
மூவர்களுந் தேற 228
மூவிருமுடிபின் 204
மூவிருமுடிபுங் 215

மெ

மெச்சியப் 351
மெய்க்குலம் 240
மெய்ச்சுகமுமுயி 167
மெய்தழைய 303
மெய்ம்மையே 205
மெய்யருள் 100 388
மெய்யனையென் 191
மெய்யாமெய்யரு 207
மெய்வைப்பழி 217
மெலிந்த வென் 236

மே

மேலவனே திரு 293
மேலையிலே 481
மேலை யேகாந்த 126
மேல்வளர் திருச் 195
மேல் வெளிகாட் 204
மேவி யென்னுள் 370

மை

மைக்காலன் 526
மைதவழ் முகில் 100
மையரி நெடுங்க 21[illegible]

யா

யாரி[illegible]ங்கடை 80
யான்புரிதல் வே 341
யான்முனம்புரிந் 369

யோ

யோக மெய்ஞ் 198

வ

வகார வெளியிற் 235

வருத்த வுயிர் 49
வஞ்சமிலாத்தலை 242
வஞ்சமிலாத்தலை 249
வஞ்சமிலா பரம 529
வஞ்சவினை யெல் 337
வட்டவான் சுட 130
வட்டிமேல் வட்டி 333
வட்டியே பெருக்கி 67
வண்கலப்பிற் 273
வண்டணிபூங் 357
வண்ணப் பொ 233
வண்ணமிகுபூத 48
வண்ணம்வேறெ 227
வண்பூவில்வடிவு 275
வந்தருள்புரிக 77
வந்தியாரமுதை 477
வம்பனேன்பிறர் 132
வயங்குகின்ற 298
வரம்பிலின்ப-45 268
வரம்பில்விய-10 171
வரம்பெறுமாசு 172
வரவுசெலவற்ற 309
வருகைக்கண் 399
வருகைப்பதிகம் 524
வருதருணப் 4- 380
வருத்தநேர்பெரு 60
வருநெறிமூலமா 487
வருமுயிரிரக்கம் 109
வருமுன்வந்ததா 358
வருவாயென்க 125
வருவாரழைத் 3-443
வரைகடந்தடியே 213
வரையபரமார்க்க 63
வரையற்றசீர் 233
வலத்தவாநாதவ 214
வலத்திலேசெவி 129
வலிந்தெனைய 96
வளம்பெறுவின் 276
வளியேவெண் 208
வள்ளலாங்கரு 360
வள்ளலாய் 530
வள்ளலிவ்வுலகிற் 111
வள்ளலைப்புணர் 247
வள்ளால்நின் 532
வறுத்தலேபொடி 70
வன்செயல்பொ 214
வன்சொலினல்ல 333
வன்புடையார் 165
வன்மூட்டைப்பூ 376
வன்மையிற் 134
வன்னிதியைமரு 483

வா

வாக்கொழிந்து 296
வாங்கியசெவிலி 129
வாடியபயிரைக் 102
வாட்டமுந்துயரு 131
வாட்டமெலாந் 338
வாட்டமெல்லாந் 293
வாட்டமேயுடை 55
வாட்டமொடு 311
வாட்டமோடிருந் 114
வாணியுஞ் 527
வாதனைக்கழி 20-123
வாதனைக்கிர 10-145
வாதித்தமாயை 299
வாதுபேசியமனி 367
வாதுறு மிந்திய 157
வாம ஜோதி 473
வாய்க்குறும்பு 355
வாய்திறவாம 280
வாய்ந்தபரநாத 159
வாய்ந்தபொன்ன 145
வாய்பூசிக்கை 486
வாய்மட்டிற்சொ 224
வாய்மணக்குற 512
வாரஞ்செய்த 326
வாராதவல்வினை 530
வாரீர்சிதம்பர 399
வாருங்கள் 533
வாரும்வாருந்தெ 440
வாழிமாமணி 247
வாழியெனைத்தூ 285
வாழியென்றே 281
வாழியென்னுண் 300
வாழி வடற்சிற் 530
வாழையடிவாழ 138
வாழ்வே னருளா 215
வானசிற்கன 3- 467
வானத்தின்மீது 452
வானநடுவேவய 188
வான நாடரும் 327
வானாகிவானடு 363
வானிருக்கும்பிர 173
வானிலேவானுற் 305
வானென்கோ 528
வானோர்க்கரிதெ 297
வான்கண்டபிர 253
வான்கொடுத்த 264
வான் வளர்த்த 484
வான்வந்ததேவர் 340
வான்வளர்திருச் 196
வான்வேண்டுசிற் 375

வி

விசித்ர 531
விஞ்சுகின்ற 298
விஞ்சுபொன்ன 144
விடம்பெற்றவுயி 349
விடிந்ததுபேரா 262
விடை கொடு 487
விடைய வாதனை 214
விடையுகைக்குந் 504
விண்டபோதகரு 92
விண்ணப்பம்-1 357
விண்ணோர்செஞ்சு 207
விண்ணிடத்தே 274
விண்ணெலாங் 360
விதித்தனையென் 293
விதிப்பவர்கள் 295
வித்தெலாமளித் 187
விரதமாதிகளுந் 206
விரித்தானைக்கரு 175
விரிந்தமனமெனு 322
விரிந்திடுமைங் 275
விருப்பிலேன் 69
விரைசேர்சடை-4 467
விரைசேர்பொன் 207
விரைந்துகேண் 326
விரைந்துநின்னரு 76
விரைந்துவிரைந் 343
விரைந்துவிரைந் 292

வில்லாருஞ் 509
விழற்கிறைத்துக் 128
விழித்துவிழித் 122
விழியைத்தூர்க்கி 59
விழுக்குலத்தா 164
விழுத்தலைநெறி 66
விளக்கறியா 57
விளங்குகின்ற 298
விளங்கியவைங் 274
விளங்குபரசத்தி 158
விளங்குபொன் 145
விற்புருவநெறித் 510
வினாப்பதிகம் 523
வினைத்தடைதீர் 376

வீ

வீணைபராக்கில் 341

வெ

வெடிக்கப்பார்த் 64
வெடித்தளிந்த 255
வெடித்தளிந்தமு 269
வெட்டைமாட் 368
வெண்ணிலவு 482
வெண்ணிலா-23 433
வெண்ணிலாவே 512
வெப்பாருள்ளக் 219
வெம்மதநெஞ்சி 240
வெம்மதிக்கொடி 88
வெம்மாலைச்சிறு 166
வெய்யனாயுலகழி 376
வெய்யலிலே 165
வெவ்வினையுமா 337
வெளியிற்சிற 524
வெறிக்குஞ்சமய 226
வெறிவிலக்கு 1 368
வெறுக்கமாட் 136
வெறுத்துரைத் 71
வெற்புறுமுடியிற் 204

வே

வேட்கைக்க 408
வேண்டாருள 124
வேண்டு 1-10 214
வேண்டு 2-10 215
வேண்டுகோள் 233
வேண்டுகோள் 291
வேண்டுகோள் 6-351
வேண்டுவன 510
வேதசிகாமணி 10-471
வேதத்தின்முடி 319
வேதநெறியாகம 87
வேதந்தலைமேற் 137
வேதபுத்தகந்திக 478
வேதமுடிவில் 525
வேதமுதற்கலை 481
வேதமுமாகம 477
வேதமும் பொரு 204
வேதமும்வேதத் 233
வேதமே விளங்க 231
வேதனர் மாலார் 510
வேதாகமங்களெ 340
வேதாந்தநிலைநா 62
வேதாந்தநிலையு 146
வேதாந்தநிலை 234
வேதியாய்மலைக் 506
வேர்ப்புலகின் 480
வேலையப்பாப 351
வேறுபல்விடங் 95

வை

வைகறையீதரு 261
வைகியநகரி 101
வையகத்தீர் 336

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

எல்லாம் செயல்கூடும் என்னாணை அம்பலத்தே
எல்லாம்வல் லான்றனையே ஏத்து.

THE MADURA TAMIL SANGAM

ஆருவது திருமுறை
முற்றிற்று.
27-9-1946.

சென்னை சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம்,
'அருட்பெருஞ்ஜோதி நிலையம்'
7-99 அம்மன் கோயில் தெரு, கிருஷ்ணாங்குளம் சமீபம், சென்னை.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம், சென்னை. எம். எஸ். 396. 250-27-9-'46.